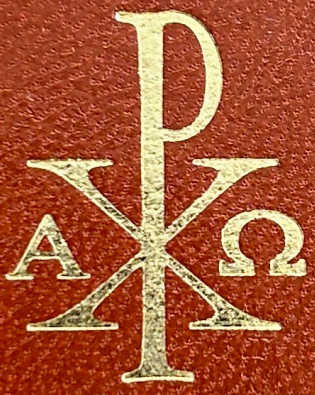
IGAZ ÉLET ISTENBEN

IGAZ ÉLET ISTENBEN

www.tlig.org

A *Nihil Obstat* engedély az *Igaz Élet Istenben* üzenetek eredeti angol kiadására vonatkozik, amelyeket Vassula Rydén kapott 1986 és 2003 között. A fordításra csak annyiban érvényes, amennyiben az hűségesen tükrözi az eredeti angol szöveget.

Nihil Obstat:
✠ Felix Toppo, S.J., D.D.
Jamshedpur püspöke
Censor Librorum
Kelt: 2005. 11. 28.

Imprimatur:
✠ Ramon C. Argüelles, D.D., STL
Lipa érseke
Kelt: 2005. 11. 28.

Az *Igaz Élet Istenben* üzenetek teljes kiadása egy kötetben, amelyeket Vassula Rydén kapott 1986 és 2003 között.

A mű eredeti címe: TRUE LIFE IN GOD

© Vassula Rydén, 2013
© Igaz Élet Istenben Közhasznú Alapítvány, Budapest, 2015
© Igaz Élet Istenben Alapítvány, Budapest, 2023

Második, javított és elektronikus kiadás.

Eredeti magyar fordítás Jordán Kamillné, Ilma néni
A fordítást javította és kiegészítette
Palkó Balázs Dávid és Kőhegyi Tamás
Szerkesztette és tördelte Kőhegyi Tamás

Minden jog fenntartva.

Az *Igaz Élet Istenben* üzenetek eredeti kézírásos változatához képest való bármilyen fordítási hibákért vagy tévedésekért Vassula Rydént nem terheli felelősség. Az angol nyelvű eredeti szöveg az egyes üzenetek elején említett év, hónap és nap alapján az eredeti kézzel írott kiadványban található meg.

TLIG
True Life in God
La Vraie Vie en Dieu
Wahres Leben in Gott
La Verdadera Vida en Dios
&
Vassula

regisztrált védjegyek

www.tlig.org/hu

Vassula
2009

KÖSZÖNTÉS

Jézus és Mária dicsőségére

Az üzeneteket sorban olvassák, mert így tudnak elmerülni Isten Önök iránt érzett Szeretetében. Ha az elejétől olvassák, megértik, hogy Isten a Vele való bensőséges kapcsolatra hívja Önöket.

Jézus arra kért, hogy mondjam meg: az én nevemet (Vassula) mindig vegyék ki az üzenetből, és helyettesítsék a saját nevükkel. Így hallani fogják, amint Önökhöz szól, megújítja lelküket, hogy felemelkedjen és belélegezze az Ő Dicsőségét. Isten nagyon gyengéden fog elvezetni az Ő Szívébe, hogy többé senki se tartozzon önmagához, hanem Ahhoz, aki az Ő Egységében élteti őt (A Szentháromság).

Szeretném kifejezni hálámat mindenkinek, aki támogatja és segíti ezen üzenetek terjesztését. Jézus többször is megemlítette: „Az Én üzenetem lelkeket ment." Legyen mindenki, akit a Szentlélek megérint, tanúja Isten végtelen Szeretetének. Kívánom, hogy Önök is váljanak tanítvánnyá ezekben a végső időkben.

Az angol kiadás szerkesztőjének megjegyzései

Bár a jelen kiadásban az *Igaz Élet Istenben* üzenetek tartalmát tekintve semmilyen lényeges változtatás nem történt, az üzenetek megjelenítésében található néhány eltérés az eredeti jegyzetfüzetekhez képest, amelyekbe Vassula az üzeneteket írta. (Lásd az eredeti jegyzetfüzetek egyik oldalának másolatát a következő oldalon.)

(1) Az eredeti kézírásos üzenetekben megtalált minden – a helyesírást és a központozást érintő – lejegyzési hiba ki lett javítva.
(2) Változott a dátumok és a lábjegyzetek tipográfiai megjelenítése valamint a bibliai szövegek forrása (minden bibliai hivatkozás a *Jerusalem Bible*-ból származik).
(3) Ahol a jegyzetfüzetekben Vassula Rydén rövidítést vagy szimbólumot használt egy adott szó helyett, ott a teljes szót kiírtuk.

A könyv központozása követi az eredeti kézírásos üzenetét, amelyben végig pontosvessző áll a mondatvégi pont helyett, illetve a mondatok kisbetűvel kezdődnek. Vassula mondta: „Soha nem értettem, hogy a szövegnek miért ilyen a központozása, amíg egy napon egy paptól meg nem tudtam, hogy a héber Ószövetség ugyanígy van írva."
A könyv végén az érdeklődő olvasók két függeléket találnak: az első egy bűnbánati és szabadító ima, amit az Úr kért, hogy imádkozzunk; a második pedig Vassula és a vatikáni Hittani Kongregáció levelezését tartalmazza az *Igaz Élet Istenben* üzenetekről.

A magyar kiadás szerkesztőjének megjegyzései

Az *Igaz Élet Istenben* üzenetek jelen kiadása a korábbi magyar fordítás javított és kiegészített változata, amely a 2008-ban megjelent és 2013-ban javítva kiadott új angol kiadás szövegén alapul (erről bővebben fent olvashatnak). Az eredeti angol szöveget követjük, amikor bizonyos szavak, amelyeknek Jézus különös jelentőséget tulajdonít, nagy kezdőbetűvel szerepelnek. Ugyanakkor a magyar szöveg központozása nem követi az eredetit, tehát a mondatok hagyományosan nagybetűvel kezdődnek és ponttal végződnek. Az angol kiadás egy tárgymutatót is tartalmaz, amely a magyar kiadásból terjedelmi okokból kimaradt.
A bibliai idézetek többnyire a Szent István Társulat kiadásában megjelent fordításból származnak, de egy-egy esetben a Szent Jeromos Bibliatársulat fordítását használtuk, amikor az pontosabban fejezte ki az angol eredeti tartalmát.

yet He is sending you into the world, to show the world the Heart of your God and that I Am who I Am, sent you, come now and rest in Me and allow Me to rest in you ♡ ΙΧΘΥΣ

4. XII 90

Lord, You are All, and I am nothing. You are stupendously Great, so what are my praises for You the Holy of holies? No man can glorify You enough, yet my heart calls incessantly Your Name because You have set my heart on You.

your praises and your calls are not in vain; love Me and praise Me without cease, for as long as they come from your

Vassula, hiszen megmondtam neked,
hogy mi egyesülve vagyunk.
Mi ketten egy vagyunk, kedves.
Az írást nevezd így: „igaz élet Istenben.” Értem élj.
Itt van, amit le akarok íratni veled.

1987. június 10.

1986

1986. szeptember 20.[1]

Béke legyen veled!

Veled lehetek?

Igen, Velem vagy, Én vagyok a Világosság.

Közeledben lehetek?

Közelemben vagy, Bennem vagy, Én vagyok a Világosság.

Meg tudsz engem védeni?

Védelmem alatt állsz.

Rád támaszkodhatom?

Rám támaszkodhatsz.

Szükségem van Erődre, hogy megőrizzem Hitemet.

Megkapod az Erőt.

Szükségem van Szeretetedre.

Szeretlek.

Én vagyok a Világosság, és azért világítok, hogy mindenki lásson. Ne félj! Az Én Utam egyenes, az Én Utam Hozzám vezet. Találkozni fogok veled, és te fel fogsz ismerni Engem, mert Békét és Szeretetet árasztok.

Jöjj Hozzám! Látsz Engem? Hallasz Engem? Ne félj! Ne maradj hát sötétségben! Látod, meggyógyult a lábad, újra tudsz járni, visszatért látásod,[2] meggyógyítottalak, megszabadítottalak szégyenedtől és lemostam bűneidet. Állj lábadra és jöjj Hozzám, nyisd fel szemedet és nézz Rám, higgy Bennem, hogy találkozhass Velem! Megváltód vagyok, Békéd vagyok! Én, Jézus, szeretlek mindnyájatokat.

1986. szeptember 27.

Béke legyen veled! Vassula, jöjj Hozzám, Én vagyok Megváltód és Békéd. A földön testben éltem köztetek. Egyszülött Fia vagyok Istennek. Jöjj Hozzám, és hajtsd Rám fejedet, Én vagyok a te Vigasztalód. Nehézségeid között gondolj arra, hogy közeledben vagyok.

Imádkozz Velem:

Segíts meg Atyám, és vezess
nyugalmas legelőidre,
ahol az örökkévalóság tiszta vize folyik.
Légy az én Világosságom,
és mutasd nekem az Utat!
Veled és melletted akarok járni,
Általad megvilágosítva akarok beszélni.
Szeretett Atyám, maradj bennem,
hogy békét leljek,
hogy érezzem Szeretetedet.
Nyomodban akarok járni,
Veled akarok maradni.
Világosíts meg, szeress,
légy velem most és mindenkor.
Ámen.

(Jézus azért jött, hogy megtanítson erre az imára.)

1986. szeptember 28.

(Jézus ma belső, lelki látomásban világította meg helyzetemet. Nem tudtam, hol vagyok, mocsár vett körül, egyedül voltam, és lelkem mintha eltévedt volna. A kiszáradt fák között megláttam Jézust, aki engem keresett.)

Itt vagyok, Én vagyok az, Jézus. Megtaláltalak. Jöjj, megmutatom neked a kivezető utat. Hallgass Rám! Én, Jézus, vagyok az Út! Valahányszor eltévedsz, hívj En-

[1] A megtisztulásom után.
[2] Jézus ezt jelképesen mondta.

gem. Eljövök hozzád, és megmutatom neked az utat. Én vagyok az Út!

1986. szeptember 30.

Béke legyen veled, leányom.

Jézusom, kérlek, adj világosságot, hogy érezni tudjalak, és hogy írni tudjak![1]

Vassula, a csupán ajkadról származó ima olyan, mintha nem lenne fontos számodra!

(Beláttam hibámat. Szeretet nélkül kértem Jézustól ezt a kegyelmet, anélkül, hogy átgondoltam volna, anélkül, hogy igazán átéreztem volna. Megismételtem kérésemet, de most átgondoltam minden szót, és Hozzá emeltem lelkemet.)

Így szólíts meg mindig! Így érezz meg Engem[2] mindig! Én, az Isten, mindent érzek. Szeretetet kell kapnom a lelked mélyéről fakadó megszólításból, utánam vágyakozó, Engem szerető szeretetet. Gondolj át minden szót, amelyet kimondasz! Én, az Isten, létezem és érzek. Azt az imát, amely csupán ajkadról származik, akár el is temetheted, mert az ajakima csak egy sírból feltörő kiáltás. Jusson eszedbe: Én létezem és érzek. Azt szeretném, ha minden gyermekem igyekezne örömet szerezni Nekem.

1986. október 5.

(Olyan könyvet olvastam éppen, amelyben istenélményükről számolnak be az emberek, de szinte mindegyiküknek azt tanácsolták a „szakemberek," hogy felejtsék el élményüket, mert nem Isten szólt hozzájuk, és hogy csak rendkívül emelkedett lelkek szerezhetnek Istenről ilyen tapasztalatot, mivel ehhez különösen emelkedettnek kell lenni. Tudom, hogy senki vagyok, és távolról sem jó, ezért elhatároztam, hogy véget vetek ezeknek a találkozásoknak, amikor Istennel együtt írok; „feladom" az egészet. Szinte elhitették velem, hogy szentnek kell lenni ahhoz, hogy közel kerüljünk Istenhez és el akarták hitetni, hogy Isten igen messze van! Abba akarom hagyni az egészet és kezemet most utoljára adom át annak az „erőnek," amely vezetni kívánja, és amellyel az elmúlt hónapokban együtt írtam.)

Vassula! Ne hagyj el, kedves, szólíts meg, és tanulj Velem! Ne felejtsd el, melletted vagyok mindig, Én, az Isten, benned élek! Higgy nekem, Én vagyok a Mindenható, az Örök Isten!

Nem. Ez nem lehetséges! Ez nem lehet az Isten. Azok az emberek, akik ehhez értenek, majd bebizonyítják, hogy ez nem az Isten. Csak szent, tiszta lelkeknek ad Isten ilyen kegyelmet, azoknak, akik méltóak rá.

Nem vagyok elérhetetlen! Vassula, Én senkit sem utasítok vissza. Hibáztatom azokat, akik megakadályozzák, hogy gyermekeimet Magamhoz hívjam. Ártanak Egyházamnak azok, akik azt tanítják, hogy mindannak, aki Velem akar lenni, vagy szeretné, hogy elfogadjam, tisztának és erre méltónak kell lennie. Én, a Végtelen Erő, megsegítek minden embert, aki megtalált Engem, bár mások elvették bátorságát. Az Én Erőmet adom nekik. Miért, miért vannak olyan emberek, akik szakértőnek nevezik magukat, és eldöntik, hogy létezem-e vagy sem, akik minden kezdeményezésemet megakadályozzák, gyermekeimet vigasz és segítség nélkül, kiábrándultságban hagyják? Miért vannak olyan emberek, akik semmibe veszik kegyelmeimet és elveszik Tőlem gyermekeimet? Miért utasítják vissza áldásaimat, amelyeket adtam? Én vagyok a Végtelen Gazdagság.

Leányom, öröm töltött el, amikor végre megtaláltál. Óvatos voltam, nehogy elriasszalak, gyengéd voltam hozzád, úgy bántam veled, mint anya gyermekével. Magamhoz hívtalak, kedvesem, elteltem boldogsággal, amikor megszólítottalak és találkoztam veled, amikor Közelemben voltál, és mindent megosztottam veled. És most azon tűnődsz, hogy elhagysz,

[1] Szükségem van Isten jelenlétére.
[2] Tudatában Isten jelenlétének.

mert azt mondták neked, hogy az Isten elérhetetlen, hogy csak az arra méltó lelkek kerülhetnek közelembe, és te nem felelsz meg ezeknek a követelményeknek! Sosem utasítok vissza egyetlen lelket sem. Kegyelmeimet felajánlom még a méltatlanoknak is.

Szerezz örömet Nekem és találkozz Velem ily módon. Megáldalak leányom, vezetlek, belőlem táplálkozol! Vassula, olvasd el ma figyelmesen Szent Péter első levelét, azután majd megmagyarázom neked. Olvasd el az első fejezetet. Hittel élj! Péter azt tanítja, hogy higgyetek!

(Jézus sok mindent értésemre adott a hittel kapcsolatban; hogy általa hegyeket lehet elmozdítani, és vakon kell hinni.)

1986. október 10.

Én vagyok a Világosság! Én, Jézus, figyelmeztetni akarlak, nehogy valaha is a gonosz csapdájába ess! Sose higgy olyan üzenetnek, amely nyugtalanná tesz, ismerd fel, miért igyekszik annyira a gonosz, hogy leállítson téged! Leányom, minden üzenet, ami elítéli előző üzeneteimet,[1] a gonosztól származik. A gonosz ismét meg fogja kísérelni, hogy leállítson és elkedvetlenítsen téged. Én, aki Megváltód vagyok, biztosítalak téged, hogy mindazok az üzenetek az Atyától és Tőlem származnak, amelyek szeretetre és békére hívnak, segítenek az elveszetteknek, hogy megtalálják a Hozzám vezető utat. Ezért ne veszítsd el bátorságodat, bízzál Bennem! Emlékeztetlek, ne higgy egyetlen olyan üzenetnek sem, amely nyugtalanná teszi szívedet! Én vagyok a Béke és érezd te is békésnek magad.

1986. október 16.

Béke legyen veled! Kedves, pihenj meg, ne fáraszd tovább magad! Érzem, mennyire kimerültél.

Megéreztem jelenlétedet. Erősebben éreztetted velem Jelenlétedet, Jézus?

Igen, hangsúlyozottan éreztettem Jelenlétemet, hogy fölfogd. Vassula, tökéletesen ismerem képességeidet.

(Ezen a napon különösen fáradt voltam, mégsem hagytam abba az olvasást és a munkát. Mindenütt Jézus jelenlétét éreztem. Úgy tűnt, hogy mondani szeretne valamit.)

1986. október 22.

Én, a te Istened, örömömet lelem abban, hogy közelemben vagy. Szeretlek leányom, higgy bennem! Két hónap sem telik el, és fel fogod ismerni hangomat.[2] Minden segítséget megadok neked, amire csak szükséged van. Az a tervem, hogy vezetni foglak! Két hónap sem telik el, és nagyot fogsz fejlődni, mert ez az akaratom. Tanítómestered vagyok. Tanításom megvilágítja lelkedet! Maradj közelemben! Vassula, valahányszor boldogtalannak érzed magad, jöjj Hozzám, és megvigasztallak, mert kedvesem vagy! Egyetlen gyermekemet sem akarom boldogtalannak látni! Jöjjenek Hozzám mind, és megvigasztalom őket!

1986. október 23.

Vassula, melyik házra van inkább szükséged? Azt kívánom, hogy válassz!

Jézus, ha azt kérdezed, melyik ház a fontosabb, a Te Házad, vagy az enyém, akkor természetesen azt mondom, hogy a Te Házad. És ha választanom kell, akkor a Tiedet választom.

Megáldalak.

(Jézus elégedettnek látszott!)

Vezetni foglak, kisgyermekem!

[1] A Kereszt megjelenése előtti üzeneteket.

[2] A jövendölés megvalósult: hat hét múlva már képes voltam hangját felismerni.

Jöjj, vedd fel Keresztem, és kövess Engem! Ne feledd: segíteni foglak, és tanítványom leszel. Segíteni foglak, hogy megismertess Engem! Szent vagyok, Szent vagyok, ezért légy te is Szent, élj Szentül! Támogatlak ebben. Vassula, akarsz-e Nekem dolgozni?

Nevezd meg magad újból!

Jézus Krisztus.

Igen, akarok neked dolgozni.

Szeretlek. Hívj, amikor akarsz!

(„Igent" mondtam anélkül, hogy valóban megértettem volna, mit jelent Istennek dolgozni. De amióta szeretem az Istent, szeretnék kedvére tenni. Eddig még nem fogtam fel alkalmatlanságomat.)

Hallgass Rám! Figyelj kiáltásaimra, figyelj kiáltásaimra! Látod Keresztemet? Én, Jézus, részesítelek ebben a látomásban.[1] Hívlak benneteket. Szenvedek, mert számon tartalak benneteket, kedveseim, és látom, hogy mindenfelé szétszéledtetek, látom, hogy nem ismeritek azokat a veszélyeket, amelyekbe az ördög sodor benneteket. Megszakad a Szívem, amiért olyan messze vagytok Tőlem!

(Jézus egy teljes hónapon át mutatta Keresztjét látomásokban. Akárhová fordultam, bármely irányba, mindenütt egy sötétbarna keresztet láttam magam előtt! Ha evés közben felemeltem tekintetem a tányérról, ott volt. Ha moszkitóhálómon néztem keresztül, ott volt a hatalmas Kereszt. Ha egyik szobából a másikba mentem, a Kereszt követett. Egyszerűen ott volt. Mindez egy hónapon át tartott! Mintha nyomomban járt volna.

Azután más valami kezdett üldözni. Az, hogy talán mindaz, ami történik, nem is Istentől való. Ha azonban az ördögtől volna, miért ilyen néma? Félni kezdtem attól, hogy mit szólnak majd mindehhez az emberek. Mi lesz velem? Ki fognak gúnyolni!)

[1] Magas, sötét Kereszt volt.

Leányom! Leányom élj békében!

(Rögtön bizalmatlan lettem.)

Ki az?

Én vagyok Jézus, maradj Közelemben, évek óta hívlak! Azt akartam, hogy szeress, Vassula...

Jézus, mikor hívtál először?

Amikor Libanonba mentél. Álmodban szólítottalak, láttál Engem. Emlékszel, mennyire vonzottalak Magamhoz, amikor hívtalak?

Igen, emlékszem, nagyon megijedtem, tíz éves lehettem. Megijedtem erődtől, amely vonzott. Olyan volt, mint az elektromos áram, vagy mint a mágnes, amely egy kis mágnest vonz magához. Próbáltam ellenállni és elhúzódni, de addig nem tudtam, amíg magadhoz szorítottál. És akkor felébredtem.

(Különösnek találtam, hogy Jézus eszembe juttatta ezt az álmot, és azt is, hogy egyáltalán még emlékszem rá.)

1986. november 9.

Béke legyen veled! Én, Jézus Krisztus vagyok itt! Előtted állok Én, a te Tanítómestered, és szeretlek. A gonoszt Önmagam feláldozása árán győztem le! Ne aludjatok, mert nemsokára veletek leszek! Én vagyok a Kinyilatkoztatás! Olyan közölnivalóm van, amely nyilvánosságra fog kerülni! Beszélj Nekem a keresztre feszítésemről, Vassula!

Mit mondjak? Miképpen gondoljak Rád, keresztre feszítésed előtt, vagy közben?

Előtte.

(Jézus megostorozásának képét tárta elém.)

Megostoroztak, aztán leköptek. Több erős ütést mértek fejemre, úgy, hogy egészen elkábultam. Gyomromba rúgtak, amitől elállt lélegzetem, és fájdalomtól meg-

gyötörve, földre estem. Mulatozásuk játékszerévé tettek, és felváltva rúgtak Belém. Már nem lehetett Engem felismerni. Összetört a testem és a szívem is. Egész testemen felszakadt a bőr!

Egyikük felemelt és úgy vonszolt, mert lábam már nem bírt el. Aztán egy ruhát adtak Rám. Tovább taszítottak. Újabb ütéseket mértek az arcomra is. Eltörték orromat,[1] és megkínoztak! Hallottam káromlásaikat, leányom. Mekkora gyűlölet és mennyi gúny volt hangjukban, ez töltötte csordultig kelyhemet! Hallottam, amint azt mondták: „Hol gyülekeznek most barátaid, mialatt királyuk nálunk van? Vajon minden zsidó ilyen hűtlen, mint ezek? Nézzétek királyukat!" Aztán tövisből font koronával megkoronáztak, leányom. „Hol vannak zsidóid, hogy köszöntsenek? Hiszen király vagy! Vagy nem is vagy király? Tudsz-e utánozni egy királyt? Nevess! Ne sírj! Ugye király vagy? Hát viselkedj úgy, mint egy király!" Lábaimat kötéllel összekötözték és megparancsolták, hogy menjek keresztemhez!

Leányom, hiszen egyáltalán nem tudtam járni, mivel lábaimat összekötözték. Akkor földre dobtak, és hajamnál fogva rángattak keresztemhez! Fájdalmam elviselhetetlen volt. Az ostorozás miatt felrepedezett testemből darabok szakadtak le.

Majd meglazították lábam kötelét, és megrugdostak, hogy álljak fel és vegyem vállamra terhemet. Nem láttam, hol a keresztem, mert a fejembe hatoló tövisek vérrel borították el arcomat és szememet. Erre ők maguk állították fel keresztemet, tették vállamra és löktek a kapuk felé. Leányom, ó milyen nehéz volt az a kereszt, amelyet vinnem kellett! Hátulról ostorütésektől hajtva tapogatóztam előre a kapuk felé. Igyekeztem az utamat figyelni lecsorduló véremen keresztül, amely szememet égette.

Akkor éreztem, hogy valaki letörölte arcomat. Együtt érző asszonyok léptek elő a sorokból, hogy feldagadt arcomat lemossák. Hallottam, amint sírtak és keseregtek! Felismertem őket és így szóltam hozzájuk: „Legyetek áldottak. Vérem le fogja mosni az emberiség minden bűnét. Íme, leányaim, elérkezett megváltástok ideje!"

Alig tudtam felállni. A tömeg ezután egészen megvadult, s nem láttam Magam körül barátot, senki sem volt ott, hogy megvigasztaljon. Gyötrelmeim fokozódtak, és a földre zuhantam. Félelmükben – hogy még keresztre feszítésem előtt meghalok – a katonák megparancsolták egy Simon nevű embernek, hogy vigye keresztemet. Leányom, ez nem a jóság vagy a részvét tette volt, hanem csupán meg akartak őrizni a kereszt számára.

A Hegyre érve földre löktek! Ruháimat letépték Rólam, és meztelenül hagytak ott az emberek szeme láttára. Sebeim újra felszakadtak, és Vérem a földre folyt! A katonák epével kevert borral kínáltak. Visszautasítottam, mert egész belsőm megtelt már a keserűséggel, amellyel ellenségeim itattak. Először csuklóimat szögezték fel gyorsan, és miután a szögekkel a kereszthez rögzítettek, széjjelhúzták megtört tagjaimat, és erőszakkal átfúrták lábaimat. Leányom, leányom, mekkora fájdalom! Milyen nagy szenvedés! Milyen kín lelkem számára! Szeretteim elhagytak, Péter, akire Egyházamat alapítottam, megtagadott úgy, mint a többi barátom. Egyedül hagytak, kiszolgáltattak ellenségeimnek! Sírtam, mert lelkem csordultig volt fájdalommal.

A katonák felállították keresztemet, és a gödörbe helyezték.

Rátekintettem a tömegre, bár megdagadt szememmel alig láttam. Néztem az embereket. Nem láttam egy barátot sem azok között, akik gúnyoltak. Senki sem volt ott, hogy megvigasztaljon! „Istenem, Istenem! Miért hagytál el Engem?" Elhagytak mindazok, akik szerettek.

Tekintetem Anyámra esett. Ránéztem és megszólalt a szívünk: „Neked adom

[1] A szerk.: Nem csont, hanem porc tört el. (A Szent Lepel szakértői megerősítik ezt.)

szeretett gyermekeimet, hogy legyenek a Te gyermekeid is, légy Te az Édesanyjuk."

Minden beteljesedett, közel volt a megváltás. Láttam a megnyílt eget, néma csöndben ott állt minden angyal: „Atyám, kezedbe ajánlom Lelkemet. Most már Nálad vagyok!"

Én, Jézus Krisztus, diktáltam le neked haláltusám történetét.

Viseld Keresztemet,[1] Vassula, Értem viseld! Keresztem Békéért és Szeretetért kiált. Azért mutatom neked az Utat, mert szeretlek, leányom.

1986. december 4.

(Még mindig az átéltek hatása alatt állok, és súlyos kétely gyötör. Miképpen lehetséges mindaz, ami velem történik? Hogyan lehet az, hogy írás közben nem tudom ellenőrzésem alatt tartani a kezem? Mintha külső erő mozgatná. Azért kételkedem, mert túlságosan realista vagyok. Pedig mindez velem történik! Össze vagyok zavarodva...)

Én vagyok itt! Én vagyok az, Jézus. Leányom, ne felejtsd el, lélek vagy, és Én is Lélek[2] vagyok, és Szent. Benned élek és te Énbennem. Maradj Bennem! Én, Jézus mindig veled vagyok, értsd meg ezt! Légy az Én Világosságomban, mert Én vagyok a Világosság, tőlem tudást kapsz, és fejlődni fogsz.

Meggyőztél, hogy Te vagy az. Elérted azt, hogy szeresselek, és meggyőztél arról, hogy Te vagy az, aki velem ily módon találkozol. Meghódítottál. Azt is tudom, hogy nem vagyok skizofrénebb, mint a világon bárki más, és csak annyira vagyok lelkileg beteg, mint bármelyik pszichiáter. Azt is tudom, hogy mindez nem az ördögtől való, amióta megtapasztaltam, hogy amikor támad, gyötrelmeket és nyugtalanító érzéseket kelt bennem.[3] Nem önszántamból fogadtam el hívásodat, hiszen teljesen távol voltam Tőled! Te, Te akartad ezt, Istenem. Nem sajnálom, hogyan is sajnálhatnám, hiszen már meghódítottál!

Gyermek, felemeltelek, és képessé tettelek arra, hogy Velem légy. Megtanítottalak arra, hogy szeress Engem! Boldog vagy, hogy így lehetsz Velem?

Ó, igen!

Teljes Szívemből megáldalak.

1986. december 8.

Világosságodban lehetek?

Világosságomban vagy! Jézus vagyok, Megváltód! Leányom, Keresztemet viselni[4] annyit jelent, mint szenvedésemet magadra venni.

1986. december 10.

Leányom, akarsz-e követni? Ne távolodj el, élj szent életet!

Jézus, nem maradhatnék olyan, amilyen vagyok?[5]

Hallgass Rám: Nevezz meg egyetlen olyan szentéletű embert, aki nem az Egyházat választotta! Nevezz meg egyetlen szentet, aki megosztott volt!

Nem ismerek ilyet.

Nem, mert nincs is ilyen.

(Jézus arra várt, hogy mondjak valamit.)

Azt akarod, hogy „tökéletes" legyek?

Igen, azt akarom. Ne félj. Most mire figyelsz, leányom?

(Talán sóhajtottam.)

---

[1] Jézus 1986. október 23.-án beszélt először keresztútjáról.

[2] Ez az állítás nem tagadja az Ő Dicsőséges Testét, sem az én testi mivoltomat.

[3] Mint amikor egy héten át ostromolt azzal, hogy hagyjam abba az írást.

[4] Jézus itt arra a keresztre gondolt, amelyet láncon viselünk nyakunkon.

[5] Világias életet élnék, de igyekeznék tanítvány is lenni.

Mi történik, ha ugyanilyen maradok?

Maradj ugyanilyen és megtapasztalod, hogy szüntelenül hívni foglak Magamhoz.

Kérdezhetek valamit?

Kérdezz.

Valóban akarod, hogy megváltozzam?

Igen!

Valóban különbséget jelent az, ha megváltozom, vagyis szent leszek, ahogy Te mondod?

Igen, különbséget jelent. Fordulj Felém, és maradj Velem!

Te már most látod a jövőt?

Igen, kedvesem.

Kérdezhetek akkor valamit?

Igen.

Mivel előre látod a jövőt, szeretnék valamit tudni. Ha nem akarsz felelni, rajzolj egy szívet. Nem fogok Neked csalódást okozni a végén?

Nem fogsz Nekem csalódást okozni!

(Megkönnyebbültem.)

Mit fogsz érezni?

Én, az Isten, azt fogom érezni, hogy megdicsőítettél.

Azt fogod érezni??

Igen, ne félj! Miért félsz attól, hogy szent legyél? Ne felejtsd el, még csak most kezdtelek tanítani.

Mit jelent ez valójában?

Azt jelenti, hogy még tanulni fogsz Tőlem. Tanítani foglak, és megmutatom neked Műveimet. Nemrég hívtalak meg. Később fogod felfedezni, miképpen munkálkodom. Később, egy adott pillanatban hívni foglak, hogy Békére lelj! Teljes tudatában vagy-e annak, hogy mit is jelent a Béke?

Nem vagyok igazán biztos benne. A Béke jelentheti a halált, vagy az Egyházat. Nem tudom igazán...

Én vagyok a Béke! Itt vagyok a közeledben. Jobb Kezem tartja azt a kezedet, amelyik ír, és Bal Kezem a bal válladon nyugszik. Jelen vagyok, és te érzel Engem. Tanítómestered vagyok, leányom, járj Velem! Dolgozz Velem, mert követemmé jelöltelek. Ne hagyd, hogy az emberek elkedvetlenítsenek! Sokan nem értik ezt, mert a sötétség bezárta szívüket, s kioltott minden megértést. Békében élj! Én, az Isten, szenvedélyesen szeretlek téged! Bátorság, leányom!

1986. december 11.

Leányom, akarsz-e szent lenni? Ne félj!

(Jézus visszatért az előbbi üzenet tárgyához.)

Valójában mit jelent szentnek lenni?

Szentnek lenni annyit jelent: tisztának lenni, és önmagadat teljesen átadni Nekem. Szent az, aki szeretettel dolgozik Értem. Szent az, aki szeret, és a közelemben marad. Szent az, aki engedelmeskedik a Törvénynek. Szent az, aki hasonlóvá válik Hozzám.

Lehet-e valaki csak a szívében szent?

Igen!

Nem jelent-e többet a szív, mint a szerzetesruha?

De igen, a szív az, ami a fontos. Maradj Közelemben, maradj Közelemben.[1] Nem vagy olyan közel Hozzám, mint ahogy

[1] „Maradj közelemben," ezen azt érti Jézus, hogy nem figyeltem Rá eléggé.

szeretném. Úgy érzem, hogy elkerülsz Engem.

(Jézus szomorú volt.)

Szent vagyok, ezért kívánom tőled, hogy szent legyél.

Igazán szeretnék közelebb lenni Hozzád.

Igazán így gondolod? Igazán keresel Engem?

Ne hagyj el!

Nem hagylak el.

Soha?

Soha! Leányom, ne félj! Attól félsz, hogy a szerzetesruha szomorúságot okoz neked? Mondd meg hát!

(Minden bátorságomat összeszedtem.)

Megmondom, valóban nem akarok szerzetesruhát viselni. Így szeretlek, amilyen vagyok...

Végre volt bátorságod kimondani, leányom! Elégedett vagyok veled, mert őszinte vagy! Én, az Isten, szeretlek téged. A szemembe hazudtál volna, ha az ellenkezőjét mondod.

(Éreztem, hogy Isten nagyon elégedett, de ami az eredményt illeti, szomorú is lehetett volna.)

Nem vagyok szomorú! Figyelj! Szeretném, ha a szívedben lennél szent és nem a ruhádban.

És a megosztottság mit jelent? Nem vagyok-e megosztott, ha nem viselem a szerzetesruhát?

A megosztottság is ugyanazt jelenti. Ahhoz, hogy szent legyél, nem kell szerzetesruhát öltened! Mit ér a szerzetesruha, ha a szív nem szent? Olyan, mint az ízét vesztett só. Megtanítalak arra, hogyan kerülhetsz még közelebb Hozzám. Közelebb akarlak hozni Magamhoz. Érezd, hogy szeretlek! Ne félj Tőlem, Én vagyok a Béke! Én, Jézus, mutatom neked az utat, és vezetlek. Imádkozz többet és dolgozz Velem így! Növeld Belém vetett hitedet, vágyakozz Utánam, légy éber, mert közel van az idő.

1986. december 13.

Leányom, úgy érzed, csapdába kerültél? Szeretlek, ne félj Tőlem, kedves! Úgy látom, attól félsz, hogy csapdába ejtelek!

(Valóban a csapda szót használtam, amikor barátaimmal erről beszéltem.)

Igen, azt akartam, hogy szeress.

Haragszol rám?

Nem, nem haragszom.

Őszinte lehetek?

Légy őszinte!

Azt akartad, hogy szeresselek?

Igen.

Elérted célodat?

Elértem.

Meghódítottál, és ennek örülök!

Boldog vagy így?

Nagyon boldog! Csak ne lennék ilyen esetlen!

Meg fogod tanulni. Táplálkozz Belőlem, légy áldott!

Lehetséges lenne-e, hogy én is megáldjalak?

Igen.

Áldott légy Jézus Krisztus!

Szeretlek. Arra neveltelek, hogy követem légy! Azt akartam, hogy szeress. Mivel követem leszel, azt kívánom, hogy légy

szent, mert Én is Szent vagyok, és mivel te követni akarsz Engem, és Értem akarsz dolgozni, ne félj attól, hogy szentté kell lenned! Miért félsz ettől annyira?

Haragszol?

Nem, nem haragszom. Szent az, aki tiszta, és Bennem él, szent az, aki szeretettel követ Engem, szent az, aki hasonló Hozzám. Ha akarod, megtanítalak arra, hogyan légy szent.

Azt teszem, amit Te akarsz, mert szeretlek.

Akkor tanítani foglak, leányom. Maradj Velem, és tanulni fogsz! Bízzál Bennem és higgy Bennem! Hidd el Nekem, hogy boldog vagyok, ha Mellettem vagy. Tanulni fogsz. Menj békével, és ne felejtsd el, érezd, hogy szeretlek!

1986. december 14.

Vigasztalód vagyok.

Mondd meg nekem, Jézus, mire jó ez a lelki vezetés, és mi a célja?

Sok embert fog Hozzám vezetni. Újra életre kelti gyermekeimet, hogy visszatérjenek Hozzám, és olvassák Szavamat! Jó Pásztorotok vagyok, aki Magamhoz hívlak benneteket! Higgy Nekem, leányom, nézz Rám, nézz Rám, felfedtem előtted Arcomat! Ne légy bizonytalan, higgy Bennem! Elfelejtetted, miként munkálkodom? Nem hallottál Műveimről? Ne engedd, hogy tönkretegyen ez a nemzedék! Maradj leányom olyan, amilyen vagy![1] Ne engedd magadat meggyőzni most, amikor felébredtél, és Világosságomban lakozol. Maradj közelemben!

Jézus, kérlek, ne engedd, hogy ártsanak!

Nem engedem. Nem hagyom, hogy bárki tönkretegyen. Hallja meg mindenki, akinek füle van, legyetek éberek, mert közel az idő.

1986. december 15.

Leányom, minden Bölcsesség Tőlem származik. Kéred-e a Bölcsességet?

Igen, Uram!

Megadom neked a Bölcsességet. Figyelj Rám, és megszerzed a Bölcsességet. Mindenható vagyok és tanítani foglak! Ragaszkodj Hozzám és tanulni fogsz. Higgy Bennem!

Ébreszd fel gyermekeimet, leányom! Élj Békében, mert Én, az Isten, megáldom minden lépésedet. Áldásommal eltelve sokan lesztek![2] Menj békével!

1986. december 16.

Egy napba telt, amíg felfogtam, mit kínáltál fel! Csodálkozom saját magamon, ahogy gondolkodás nélkül, éppen csak elfogadtam, amit felkínáltál nekem. Szeretném megköszönni, Uram!

Béke legyen veled! Felfogtad fontosságát?

Lassan igen! De nem vagyok méltó ilyen kegyelemre!

Meg kell szerezned a Bölcsességet, de ne bátortalanodj el! Megtanítalak, hogyan érdemelheted ki. Világosságomban vagy, és mivel Világosságomban vagy, meg fogod tanulni.

Figyelj hangomra, és próbálj felismerni! Én Jézus Krisztus vagyok a Tanítód! Megtanítottalak, hogy a Szentlélek segítségével dolgozz, megtanítottalak arra, hogy szeress Engem, kiárasztottam rád Műveimet, hogy képes légy Engem megérteni. Én vagyok a te Erőd. Erőt fogsz kapni, hogy legyőzd ellenfeleidet, akik sokan lesznek, gyermekem!

[1] Engem könnyen meg lehet győzni bármiről. Köreinkben az ilyen embert naivnak tartják.

[2] Ez azt jelenti, hogy a Szentlélekkel eltelve, a tanúságtételem sokakat fog Istenhez vonzani – meg fogunk sokasodni.

(Isten ekkor szomorúnak látszott. Ez megijesztett, mert Isten hangja hirtelen komollyá és szomorúvá vált.)

Miért? Miért?

Miért? Mert sokan nem hiszik, hogy ily módon is munkálkodom. Vannak, akik egyáltalán nem hisznek Bennem, leányom! Figyelmeztetnem kell téged.[1] Azért mondom el ezt neked, hogy fel tudjál készülni, és tisztában légy vele: ezek
az emberek süketek és vakok, bezárták a szívüket. Bizonyítani akarják majd igazukat! Azt fogják mondani, hogy mindez nem Tőlem, hanem a te képzeletedből származik. Mérgezett elméletekkel fognak táplálni téged! Módot találnak annak bizonyítására, hogy nincs igazad. El akarják majd olvastatni veled elméleteiket,[2] annak bizonyítására, hogy tévedsz! Ezért figyelmeztetlek leányom, ne hagyd, hogy elvegyék bátorságodat, ne engedd, hogy az emberek tönkretegyenek téged.

Uram, mit tehetek? Hacsak meg nem védelmezel Kezeddel!

Egész idő alatt közel leszek hozzád. Ne érezd magad elhagyottnak! Megtanítalak, hogyan légy erős, és hogyan hagyd figyelmen kívül ellenségeidet. Felkészítelek, táplálni foglak, hogy eltelj. Fogadd Békémet, és maradj Bennem.

ΙΧθΥΣ Jézus Krisztus

[1] Isten egészen atyai és közvetlen hangon szólt.
[2] Ez a jövendölés egy héten belül beigazolódott.

1987

1987. január 8.

Béke legyen veled, Vassula. Én vagyok az, Jézus. Jöjj Hozzám, jöjj és élj Szívem közepében!

<u>Engem</u> óhajtasz, Jézus?

Ó igen! Sóvárogva vágyakozom utánad, magamhoz akarlak édesgetni.

Hiszen én nem vagyok méltó semmire!

Olyannak szeretlek, amilyen vagy. Légy menyasszonyom, Vassula!

Hogyan lehetnék az?

Szeretlek.

Nem tudom, miként lehetnék menyasszonyod, Jézus.

Megtanítalak rá, hogyan légy menyasszonyom, kedves.

Fogom-e ennek valami jelét is viselni, Uram?

Keresztemet fogod viselni, Keresztem Békéért és Szeretetért kiált.

Szeretnélek boldoggá tenni, Jézus.

Azzal teszel boldoggá, ha sohasem hagysz el. Azzal teszel boldoggá, ha szeretsz, azzal teszel boldoggá, ha felébreszted gyermekeimet.

Mindehhez a Te erődre van szükségem, különösen az utóbbihoz!

Nézz rám.

(Ránéztem. Dicsfényhez hasonlóan áradt belőle az erő.)

Én vagyok az Erő. Segítek neked. Áldott légy!

Boldog vagy velem? Ezt eddig még nem kérdeztem Tőled.

Boldog vagyok veled mindig, amikor érzem, hogy szeretsz.

Bárcsak láthatnálak testet öltve is!

Kérd és megkapod. Növeld Belém vetett hitedet!

(Elhatároztam, hogy megmutatom az írásokat egy itteni katolikus papnak. Elítélte, mondván, hogy az ördögtől van, és hogy hagyjam abba. Jézus azt kérdezte tőle általam, hogy akarja-e velem együtt viselni a Béke és Szeretet keresztjét. Elmondtam neki. Azt mondta, ez a gonosztól van. Ideadta a Szent Mihály imát, Szent Bernáttól a „Legkegyesebb Szűzanya" kezdetű imát, és a bizalom kilencedjét Jézus Szent Szívéhez. Azt mondta, hogy imádkozzam el ezeket a következő napokban, és majd meglátjuk, mi történik.[1] Megtettem. Engedtem, hogy kezem szabadon írjon, és négy egymást követő napon át ezt írta: „Én, Jahve, vezetlek téged".)

Uram, Jézus, megtettem a pap akaratát, abbahagytam az írást, ezt a négy szót kivéve, amelyek imádkozás után kerültek papírra. Megakadályoztalak az írásban, hogy engedelmeskedjek a papnak. Azt szeretném tudni, Uram, hogy miért, miért kérdezted ezt tőle, hiszen tudtad, hogy mi fog történni, és mennyi szenvedést okoz majd nekem!

Veled vagyok leányom, azért kérdeztem ezt tőle, mert azt kívánom, hogy tanuljon. Azt akarom, hogy kezdje megérteni Gazdagságomat! Én vagyok a Végtelen Gazdagság!

„Tudd meg, hogy Én, Jézus Krisztus, adok ilyen lelki vezetést gyermekeimnek,

[1] A pap megkért, hogy hagyjam abba az írást. Engedelmeskedtem neki, de amikor a kezembe vettem egy ceruzát, Isten újra használta a kezemet.

Én vagyok az, aki Vassulát vezeti. Ne utasítsd vissza ajándékba adott áldásaimat! Üzeneteim Békére és Szeretetre szólítanak fel! Azt akarom, hogy gyermekeim töltsék meg szentélyeimet! Azt akarom, hogy forduljanak Felém, azt akarom, hogy szentül éljenek. Eljövök, hogy világítsak e sötét föld fölött. Újból életre akarom kelteni gyermekeimet, és el akarom mondani nekik, hogy Szavam Élő! Emlékeztetni akarom őket Szavamra, amelyet félretettek! Emlékezetükbe akarom idézni, mennyire szeretem őket, lángra akarom gyújtani szívüket! Meg akarom mondani nekik, hogy úgy szeressék egymást, ahogy Én szeretem őket! Fiam, szeretlek. Értsd meg, hogy ha megkísérled Vassulát visszatartani, akaratlanul ártasz Egyházamnak. Én vagyok az Úr Jézus Krisztus, akit te szeretsz. Tudom, hogy jóhiszeműen cselekszel, de Saul is így gondolta, amíg meg nem mondtam neki, hogy amit helyesnek vélt, az az Én üldözésem volt. Azt hiszed, hogy az ördögtől van az a karizma, amelyet Én, Jézus, adtam leányomnak. Higgy Nekem, fiam, ne ijedj meg! Újra kijelentem neked: az Én Akaratom az, hogy Vassula Tőlem tanuljon. Most kezd virágozni, és később sok elveszett lelket táplálnak majd gyümölcsei. Egy napon majd megérted ezt, fiam.[1] Én, Jézus Krisztus, szeretlek téged."

(Miután a pap elolvasta, azzal vádolt, hogy ez az ördögtől van, és jóslás.)

Tudom. Mondd meg neki: „A jóslat a tudatlanoknak való, a sugalmazás az áldott gyermekeknek. A jóslat nem hoz gyümölcsöt, a sugalmazás jó gyümölcsöt terem, és sokakat táplál."

Szedd össze bátorságodat leányom, a Bölcsesség felébreszti gyermekeimet! Én, az Isten, szeretlek.

[1] Jövendölés, amely beteljesedett.

1987. január 21.

(A pap sok szenvedést okozott nekem, ahogy Isten azt előre megmondta 1986. december 16-án. Füzeteket küldött különféle elméletekről, hogy bebizonyítsa, írásom az ördögtől való. Ahogy Isten előre megmondta, még tanulmányokat is küldött a tudatalattiról, az okkultizmusról és a sátánizmusról. Levelet is írt, amelyben meghagyta, hogy semmisítsem meg írásaimat, továbbá, hogy saját érdekemben és mások érdekében is figyelmeztessem az embereket, hogy mindez az ördögtől van. Azt válaszoltam, hogy engedelmeskedtem kívánságának, vagyis mondom azt a három imádságot, amelyet kért, és nem írtam semmit, hogy lássam az eredményt. Valószínűleg nem hitte el, mert elment a másik paphoz – ahhoz, aki elhiszi, hogy az írás Istentől van, és támogat engem – azzal, hogy az írások sátáni eredetűek, és én különben sem mondom azt a három imát, amit kért. Annyira megzavarta azt a másik papot, hogy az arra kért, adjam oda neki az utóbbi két füzetet, hogy elolvashassa. Másnap, miután véleményt alkotott az írásokról, azt mondta, hogy folytassam az írást. És most már tudom, hogy az, aki az ördögtől valónak véli az írásokat, szereti az Egyházat, és meg akarja védeni. Csupán azt kívánom neki, bár látna világosabban! Engem is meg akar óvni attól, amit ördöginek hisz. Remélem, hogy egyszer majd megérti. Szűz Máriához imádkozom. Mit csinálok rosszul?)

Ó, leányom, mennyire fáj nekem, ami veled történik!

Rosszat teszek-e, ha azt kívánom, hogy mások is szeressék Istent, és megmutatom nekik az üzenetet?

Nem, semmi rosszat nem teszel. Mária vagyok, a Fájdalmas Anya. Vassula, mindig melletted vagyok, légy Velünk, jöjj Hozzánk vigaszért! Ők nem értik Gazdagságunkat, szívüket mindörökre bezárták. Te vagy sok jelünk közül az egyik, amelyet számukra adtunk, de úgy tűnik, hogy nem értik. Isten bátorított téged, hogy meghalld hívását!

Vassula, valahányszor Istenhez vezetsz egy lelket, Isten elégedett veled. Fiam, Jézus és Én mindig melletted vagyunk! Vigyázz, mert az ördög dühös rád. Megkísérli, hogy elvegye bátorságodat. Harcmodora az, hogy téves szavakat fűz írásodhoz, hogy félrevezessen. Tartsd ezt emlékezetedben mindig, és soha ne feledd! Ez az ő fegyvere ellened. Melletted vagyok, hogy megvédjelek!

Képes lennék felismerni az ördögöt?

Mindig segítek neked, bízzál Bennem! Jézus tanított arra, hogyan ismerheted fel Őt.

Miért támadnak engem?

Megmagyarázom neked gyermekem. Értsd meg, hogy te most ki vagy téve a Hádész[1] szenvedéseinek, mert Isten iránti szereteted sok elveszett lelket gyógyít.[2] Emiatt érnek a támadások. Közeledben vagyok, oltalmazlak! Ezt most azért mondtam el neked, hogy megértsd, miért kapod a téves szavakat. Jézus és Szent Atyád iránti szereteteddel gyógyítasz lelkeket.

Ily módon is munkálkodom?

Igen. Szereteteddel meggyógyítod őket. Ne engedd, hogy az emberek rávegyenek arra, hogy átvedd nézeteiket! Valahányszor azt mondják neked, hogy hagyd abba az írást, jusson eszedbe, mennyire tudatlan voltál és milyen sötétségben éltél. Gyermekeink közül már sokan nem ismerik fel jeleinket. Isten arra választott téged, hogy követe légy. Légy tetszésére és hallgass Rá!

Köszönöm Szűzanyám. Áldjon meg Téged az Isten!

Béke legyen veled.

Jézus?

Én vagyok az, Vassula. Oly nagyon szeretlek, hogy azt képtelen vagy felfogni. Mennyire szenvedek, amikor azt látom, hogy gyermekeim ilyen érzéketlenek. Hogy tudnak elfeledkezni irántuk való szeretetemről? Életemet áldoztam értük! Légy közelemben, és érezz Engem, kedves! Eljövök majd érted, hogy megszabadítsalak, de előbb még végre kell hajtanod feladatodat! Én, az Isten, már kinyilatkoztattam a Bölcsességet, hogy megáldjam az egész emberiséget. Ó leányom, egyszer majd teljesen megérted miképpen munkálkodom! Ne félj, mert Én, az Isten, szeretlek.

(Később:)

Leányom, Én vagyok az, Jézus. Azt akarom, hogy mielőtt írnál Velem, mindig mondd el a három imát, mert azok távol tartják a gonoszt. Higgy Nekem, ezek hathatós imák. Akarsz-e még Nekem dolgozni?

Jézus, ha nemet mondok, mit teszel?

Szabadon választhatsz. Ne félj, nem veszem el tőled a karizmát, amelyet neked adtam. Mindig fogok veled találkozni, hogy megmondjam, mennyire szeretlek!

Jézus, már megmondtam, hogy kész vagyok Neked dolgozni. Miért változtatnám meg szavamat? Emlékszel?

Örülök válaszodnak, leányom. Maradj Mellettem és vezetni foglak!

Jézus, megbántottalak valaha?

Igen, megbántottál. Megbántottál, mert elfelejtetted, miképpen jöttem el, hogy kimentselek a sötétségből. De megbocsátottam, tudom, milyen nagyon szeretsz. Vőlegényed vagyok, ne feledd! Azt se feledd, hogy mivel menyasszonyom vagy, mindent megosztunk egymással! Vassula, a Béke és Szeretet Keresztjét hordozom fáradt vállamon! Vedd át egy időre,

[1] Tisztítótűz.

[2] Isten felhasználja imáinkat és iránta érzett szeretetünket a tisztítótűzben szenvedő lelkek felemelésére.

válladra teszem. Szabadíts meg terhemtől! Azt kívánom, légy a közelemben, hogy át tudjam adni Keresztemet neked. Azt kívánom, légy a közelemben, mert tudom, te átérzed, mennyire szenvedek. Ha érzed Keresztemet, te is szenvedni fogsz. Vőlegényed vagyok, és szenvedésemet is meg akarom osztani veled. Megkönnyebbülök, valahányszor átveszed terhemet! Mielőtt elfogadtál, mindig közeledben voltam, és figyeltem minden mozdulatodra. Oly sokszor hívtalak, de te nem tudtál Jelenlétemről. Most végre meghallottál, és Hozzám jöttél, kedvesem, miért kételkedsz hát?

(A pappal történt találkozás után keletkezett kételyeimre utalt.)

Valahányszor gyengének érzed magad, vagy kételkedsz, emlékezz arra, amit éppen most mondtam neked. Hordozd Keresztemet, a Béke és Szeretet Keresztjét, és ne hagyj el! Jöjj és imádkozz Velem!

(Jézus imádkozott velem. Imádkozás közben felfelé nézett.)

Jézus, Te tudod, mennyire szeretlek. Segíteni akarod Neked Kereszted hordozásában, és szeretném átvenni terhedet. Megoszthatnánk egymással.

Leányom, mennyire szerettem volna már ezt tőled hallani! Jöjj kedves, folytassuk utunkat!

(Jézus <u>olyan</u> elégedett és boldog volt!)

(Másnap.)

(Nevemet hallottam, Jézus szüntelenül hívott. Éppen festettem. Ecsetemet eldobtam, felálltam, és az asztalhoz siettem.)

Vassula, Vassula, Vassula. Én, Jézus, hívtalak. Vassula, mennyire szeretlek, dicsőíts Engem, mindig légy Velem! Valahányszor ilyen forrón szeretsz, dicsőítve érzem Magam! Légy gyönyörűségemre, mindig így hallgass Engem, ahogy most! Ne felejtsd el, hogy nemsokára veled leszek! Nemsokára Magamhoz veszlek, kedves, mert annyira szeretlek, hogy el sem tudod képzelni. Előbb azonban tovább kell adnod Üzenetemet minden népnek úgy, ahogyan most teszed. Akkor nemsokára érted jövök, idehozlak, ahol Én vagyok, és mindörökre Magam mellett tartalak. Én, Jézus Krisztus, szeretlek. Én adtam neked ezt a kegyelmet Vassula, megáldottalak. Sohasem veszem vissza azt, amit adok.

- Leányom, meg akarod-e újítani Egyházamat?

Ó Jézus, olyasmit kérsz, amit képtelen vagyok megtenni.

Bízzál Bennem!

Beléd kapaszkodom, és teljesen Tőled akarok függeni. Tanítómesterem vagy.

Dicsőíts Engem, vezetni akarlak.

1987. január 23.

Ó Vassula, mennyire szeretlek, jöjj Hozzám, Örök Atyád vagyok, érezd meg gyermekeim iránti szeretetemet! Rávezettelek, hogy szeress Engem, Én vagyok az, aki utat mutatott neked. A Szeretet Istene vagyok, a Béke Istene vagyok, az Irgalmasság Istene vagyok. Szelíd vagyok, Én vagyok a Jó Pásztor, a Megbocsátó Atya, hogyan is hagyhatnálak elveszni anélkül, hogy segítségetekre jönnék? Számon tartalak benneteket. A Jó Pásztor életét adja juhaiért. Végtelen sokszor megbocsátok nektek. Sohasem hagylak el benneteket.

(Később:)

Jézus, mi történne, ha abbahagynám az írást?

Vassula, ha abbahagyod az írást, Én akkor is veled vagyok, és vezetlek. Azért adtam neked ezt a karizmát, hogy ily módon találkozz Velem, és hogy tanítsalak.

Megkérdeztelek, hogy akarsz-e Nekem dolgozni, és válaszod tetszett Nekem. Vassula, szeretem, amikor mérlegelsz. Kezded megtanulni, hogy gondolkodj, mielőtt határozol. Tanítód vagyok, fogadd el vezetésemet. Rávezetlek arra, hogy ismerd fel a gonoszt, aki a lelkek romlását keresi, saját hiúságukkal táplálva őket. Megtanítalak arra, hogy felfogd, milyen álnok tud lenni a gonosz, megtanítalak arra, hogy tudj elfogadni, meg foglak tanítani arra, hogy alázatos légy, őszinte önmagadhoz, és hűséges Hozzám. Alázatot adok neked táplálékul. Emlékeztetlek arra, hogy nem tartalak többre másoknál. Vezetésem abban áll, hogy tökéletességre tanítalak, és megtisztítom a lelkedet. Egyetlen pillanatig se gondold, hogy azért adtam neked ezt a karizmát, mert jobban szeretlek többi gyermekemnél! Azért adtam, hogy tápláljalak vele téged és másokat, akiknek égető szükségük van rá. Én vagyok az Úr Jézus Krisztus, a Jó Pásztor, aki őrködik nyája felett. Eljövök, hogy megmutassam nektek a visszavezető utat! Azért jövök, hogy világítsak, és reményt nyújtsak nektek.

Vassula, már akkor kiválasztottalak, mielőtt megszülettél volna, kiválasztottalak, hogy követem légy, hogy továbbítsd Üzeneteimet az egész emberiségnek. Azért tétovázol, mert korábban arra kértelek, hogy a menyasszonyom légy?

Igen, Uram...

Hiszen már beleegyeztél, emlékszel?

Tudom, Jézus. De újra meggondoltam és nem tehetem. Nem azért, mintha nem akarnám, hanem azért, mert nem vagyok méltó arra, hogy menyasszonyod legyek. Hogyan, hogyan is tudnék beleegyezni anélkül, hogy tudatában lennék értékének!

Vassula, meg tudlak tanítani arra, hogy méltóvá válj Hozzám.

Az még nem elég, ha méltó vagyok.

Miért?

Mert nem csak arról van szó, hogy méltó legyek, ez több annál.

Tudom, nem elég méltónak lenni, de Én megtanítalak arra, hogy méltóvá és szentté válj. Dolgoznod kell, hogy kiérdemeld! Jöjj, segítek neked, menyasszonyom vagy, és menyasszonyom maradsz, akinek még fejlődésre van szüksége. Elfogadtalak olyannak, amilyen vagy, mert szeretlek. De engedned kell, hogy olyanná alakítsalak, amilyennek akarlak! Táplálni foglak, hogy növekedj. Feltártam előtted, hogy miképpen munkálkodik a gonosz, eljuttattam hozzád több írást. Azt akarom, hogy figyelmesen és gondosan olvasd el.

Tanulj meg elfogadni. Mindig segítségedre sietek, amikor látom, hogy gyenge vagy, és majdnem csapdába esel. Lelki vezetésemet ne vezeklésként fogd fel! Úgy vezetlek, hogy el ne ess! Nem akarlak elveszíteni! Hívj segítségül imádban, imádkozz többet!

1987. január 24.

Vassula, Vassula, kicsim, Szentséges Szívem kedvese, ne félj, szeretlek.

Leányom, tudtál-e saját erődből szeretni Engem?

Nem, Jézus.

Azért tanultál meg szeretni Engem, mert Én közeledtem hozzád és megvilágosítottalak. Felébresztettelek, és megtérítettelek. Vassula, tudod-e miért szeretlek?

Nem tudom, Jézus.

Akkor megmondom. Azért szeretlek, mert gyámoltalan, esendő és bűnös vagy. A gyermekek az Én gyöngéim. Azért szeretem őket, mert hagyják, hogy átalakítsam őket. Vassula, jöjj, és maradj Szentséges Szívemben! Mélységeiben Békét lelsz, és megérzed azt az égő Szeretetet, amelyet irántatok érzek. Képes

leszel arra, hogy beszélj gyermekeimnek irántuk való Szeretetemről! Látod, minden lenyugvó nappal közelebb kerülsz hozzám!

1987. január 30.

Béke legyen veled. Mindig jöjj Hozzám, amikor gyöngének érzed magad, és Én erőt adok neked!

Vassula, tudod miért választottalak?

Nem tudom, Jézus.

Akkor megmondom neked. Azért választottalak, mert gyámoltalan vagy, és téged ismerlek a legnyomorultabbnak. A nyomorúság vonz Engem, mert megvigasztalhatlak. Gyámoltalan vagy és tökéletlen, képtelen arra, hogy egyetlen nyelvet is helyesen elsajátíts.

Uram, ha ennyire tökéletlen vagyok, miért engem választottál ki arra, hogy leírjam ezt a lelki vezetést?

Hiszen már megmondtam! A gyermekek az Én gyöngéim, mivel hagyják, hogy alakítsam őket. Azért választottalak, hogy szeretetemet hírül adjam általad, aki törékeny virág vagy, képtelen arra, hogy egyedül növekedjél. Olyan virág, amelyet a pusztaságban találtam, felvettem, és átültettem gyönyörségem kertjébe, hagytam, hogy világosságomban növekedjék. Egyedül csak szeretetet kérek tőled. Szeress Engem, és légy hűséges Hozzám. Hűséget kívánok tőled. Azt akarom, hogy szíved minden csepp szeretetét az Én Szívembe töltsd. Szomjazom a szeretetre, mert a Szeretet Tanítómestere vagyok, ezért csak azt kérem tőled, hogy szeress Engem! Ha szeretsz valakit, ugye égsz a vágytól, hogy vele légy életed minden pillanatában?

Igen, ez így igaz.

Így mi sem lenne természetesebb, mint hogy teljesen átadd magad Nekem. Jöjj, jöjj Hozzám! Atyád vagyok,[1] tudom, hogy nélkülem tehetetlen vagy. Tehetetlen vagy, ha magadra maradsz, és gyenge, ha csak magadra támaszkodsz. Hadd alakítsalak át úgy, hogy alkalmassá válj üzenetem közvetítésére. Ó leányom, milyen sokat kell még tanulnod...

Igen, tudom, hogy semmit sem tudok.

Vassula, szeretlek, ebben ne kételkedj, felelek kérdésedre. Nem csak azokat hívom meg, akik az Én kiválasztott menyasszonyaim.[2] Eljövök, és azokat is kiválasztom, akik nem ismernek Engem. Eljövök, és minden ajtón kopogtatok. Kopogtatok és várok, azt remélve, hogy meghallanak. Vassula, arra vágyom, hogy minden lélek elfogadjon, és szívesen lásson Engem. Mindnyájatokat szeretlek.

Azt hittem, hogy inkább a szerzetes lelkek között szeretsz lenni, akik mindig boldoggá tesznek.

Vassula, éppúgy szeretem szerzeteseimet, papjaimat és szerzetesnőimet, mint más gyermekeimet. Mindenkit szeretek, beleértve a bűnösöket és azokat is, akik üldöznek Engem. Vassula, mindenkihez közeledem, tekintet nélkül arra, hogy mi a foglalkozásuk, és mennyi tudást szereztek életük folyamán. Hatalmammal feltámaszthatom a halottat! Erőmet adom neked, hogy ily módon találkozz velem, mivel Én vagyok az Úr. Minél kisebb vagy, annál könnyebben tudlak igénybe venni. Te igen jól tudod, hogy Én elég vagyok Önmagamnak. A te elégtelenséged szerez dicsőséget az Én teljességemnek. Tehetetlenségednek kicsi a jelentősége Szememben. Add át magad, és engedd, hogy kezem alakítson!

Nem olyan embert választottam, akinek tekintélye van, mert az Én Tekintélyem elég önmagában. A Békére és Szeretetre szólító felhívásom rajtad keresztül jut tovább, hogy Irgalmas-

[1] Iz 9,5
[2] Az apácák.

ságomat az egész emberiségnek kinyilvánítsam. Rajtad keresztül akarok megnyilvánulni! Semmi olyat nem kérek gyermekeimtől, amivel még nem rendelkeznek! Ha csak hibájuk és bűnük van, adják Nekem, és megtisztítom őket. Leveszem terhüket és megbocsátok nekik! Nem hibáztatni, csak szeretni akarom őket! Mindenkit szeretek, aki, miután elesett, hozzám jön, és bocsánatot kér. Még jobban szeretem őket! Akkor sem utasítom őket vissza, ha akár milliószor vétkeznek. Ott leszek, hogy megbocsássak nekik, és lemossam Véremmel bűneiket! Sohasem fáradok bele a megbocsátásba, mert Én vagyok a Szeretet és az Irgalmasság Istene. Telve vagyok részvéttel a gyengék iránt.

Szívem szent és végtelenül Megbocsátó! Ne tégy ennél többet leányom! Szeretlek. Bízzál Bennem, Vassula, és mindent le fogsz tudni írni, amit mondok neked!

(Később:)

Tudod-e, hogy boldog vagyok, mert közelemben vagy? Én, Jézus, teljes Szívemből szeretlek, és irántad érzett szeretetem miatt gyűlöl téged a gonosz. Csapdákat fognak neked állítani, de melletted leszek, hogy figyelmeztesselek!

Nem akarok elesni!

Nem akarom, hogy eless, melletted leszek, hogy felfogjalak.

Nem értem, miért kaptam üzeneteket, még „képzésem" előtt?

Vassula, Én, az Isten, azért adtam neked üzeneteket, hogy sokan tanuljanak belőle. Ha tudnád, milyen értékesek számomra a lelkek![1] Tudom, mire gondolsz, felelek kérdésedre.

Figyelj! Azért jöttem hozzád, hogy átadjam üzenetemet, a Béke és Szeretet üzenetét. Egy olyan gyenge gyermeket választottam, aki alkalmatlan a feladatra, gyámoltalan és kicsiny, nincs tekintélye, aki semmi, hogy rajta keresztül nyilvánítsam ki szenvedélyes szeretetemet, és tanítsam azokat, akik még nem ismerik Szívem gazdagságát.

Szenvedek, mert látom, hogy a tanítók milyen messze kerültek attól, ami mennybéli! Szenvedek attól, hogy áldásaim iránt közönyösek! Mert a karizma áldás. Mennyire megkeményítették szívüket, hogy ilyen lelki vakságra és közömbösségre jutottak! Most újból jövök, hogy Békére és Szeretetre szólítsak. Pedig még hányan fognak visszautasítani! Még hányan nem fognak válaszolni! Hányan fogják elfordítani tekintetüket, különösen a tanítók, hogy más irányban keressenek Engem! Ó kishitű emberek, milyen kevéssé ismertek Engem! Elfelejtettétek, hogy Végtelenül Gazdag vagyok? Miért csodálkoztok az eszközökön, amelyeket használok? Hatalmam végtelen nagy. Szavaimat esendő lelkek által akarom hírül adni…

Vassula, sokan fognak jelet kérni Tőlem annak bizonyítására, hogy Tőlem származik a lelki vezetés, de a jel, amelyet adok, az te vagy. Felébresztettelek, és ezáltal megmentettelek a gonosztól, felneveltelek, és Szívemhez emeltelek, kiárasztottam rád műveimet. Fogadd el, amit adok, mert a Bölcsesség vezet téged!

Vassula, szeretlek, kicsinyem, Enyém vagy. Leányom, adj szeretetet és megnyugvást Nekem! Hadd pihenjek meg szívedben! Fogadj el Engem Vassula, ne tagadj meg! Vassula, tudod-e hány évet vártam rád, hogy elfogadj? Ó, milyen távol voltál Szívemtől! Elmondtam-e már neked, mit éreztem akkor?

Nem igazán emlékszem, Jézus.

Elmondom neked. Féltettelek. Eltávolodtál tőlem, és Szívem szinte megszakadt a bánattól!

Vassula, hogy tudtál akkor ellenállni hívásomnak, kedves? Oly sok éven át

[1] Úgy tűnt, mintha Isten egyetlen percet sem akarna várni.

vártam rád Vassula, fogadd el szeretetemet! Szeretetem meggyógyít téged.

Nem arról van szó, hogy visszautasítalak Jézus, csak arról, hogy jobban esik adni és szeretni, mint kapni. Azt hiszem, ismersz engem.

(Levert voltam, mert akaratom ellenére elszomorítottam Jézust. Jézus azonnal megérezte.)

Jöjj Velem. Van egy titkom, amit szeretnék elmondani. Vassula, tudod miért szeretlek?

Igen, már mondtad.

Még egy oka van. Azért szeretlek, mert szereted gyermekeimet.

Jöjj most közelebb Hozzám! Megengeded, hogy betérjek szívedbe?

Igen, Jézus.

Olyan boldoggá tettél, hogy megpihenhetek nálad. Ne utasíts vissza újból, mert nagyon vágyom arra, hogy betérhessek a szívekbe.

Valószínűleg foltokat találsz bennük...

Lemosok minden tisztátalanságot, amit csak találok. Vérem megtisztít téged, kedves.

1987. február 1.

Vassula, Én vagyok az, Jézus Krisztus. Szeretlek.

Tudod, hogy az olyan üzenetek, amelyek vádakat és durva szavakat tartalmaznak, nem Tőlem valók. Én szeretet, szeretet, szeretet vagyok.

Szívem telve van szeretettel! Az a vezetés, amelyet neked adok, rád van szabva. Tekintsd magadat kisgyermeknek, aki éppen most teszi első lépéseit! Senki sem várja a kisgyermektől, hogy bizalommal és magabiztosan haladjon. Vezetésem egy kezdőnek szól! Lépésenként tanítalak és megáldom minden lépésedet, amelyet Velem teszel meg. Atyád vagyok.[1] Segítek neked, és tanítalak gyermekem, hogy Velem járj!

Gondolatodra ez a válaszom: egyformán szeretlek mindnyájatokat.

Különlegesen kiválasztott lelkekről beszélsz.

Nem vagy-e te is kiválasztott? Szeretlek benneteket.

Leányom, vágytam rá, hogy közelemben légy! Mennyire vágytam rá, hogy szeress Engem! Mennyire vágyom arra, hogy többi kedves gyermekem is szeressen! Hívom őket. Éjt nappallá téve állok ajtójuk előtt, válaszra várva! Szüntelen figyelem őket, tekintetemet le nem veszem róluk. Szomorúsággal telve figyelem őket! Bárcsak tudnák, milyen nyomorúságos állapotban van a lelkük! Bárcsak tudnák, mennyire ártanak lelküknek és mennyi sebet ejtenek rajta!

Közeletekben vagyok, hívlak benneteket, jöjjetek Hozzám! Ne féljetek, nem vádollak benneteket, nem azért hívlak, hogy szemetekre vessem bűneiteket! Azért hívlak, hogy találkozzatok Velem, még ha csak néhány percre is. Jöjjetek Hozzám, ti szegény lelkek, jöjjetek, találkozzatok Velem, és ismerjétek meg szerető Atyátokat.[2] Ő maga fog benneteket saját Testével táplálni, maga fogja szomjúságotokat saját Vérével csillapítani.[3] Ha betegek vagytok, meg fog gyógyítani, ha szomorúak vagytok, meg fog vigasztalni. Körülvesz szeretetével. Ha fáztok, felmelegít benneteket. Ne utasítsatok vissza! Szeretet vagyok, és szeretlek benneteket bűnösségetek ellenére is. Mondom nektek, még akkor is szeretlek titeket, ha megvetést kapok tőletek. Irgalmas Isten vagyok, mindenkor készen arra, hogy fogadjalak benneteket, és engedjem, hogy Szívemben éljetek.

---

[1] Iz 9,5

[2] Iz 9,5-6: „Mert gyermek születik, fiú adatik nekünk [...] így fogják hívni: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme."

[3] Vö. Jn 6,48-51.

Leányom, mennyire fáj látnom, hogy alusznak a lelkek, mialatt egyre lejjebb süllyednek a bűn undorító mélységeibe. Bárcsak felismernék, hogy milyenné teszi lelküket gonoszságuk! Mondom nektek, hogy földi életetek csak múló árnyék, de a Mennyben örökké tart életetek. Ott mindörökre Teremtőtök közelében, az Ő dicsőségében fogtok élni. Hadd emlékeztesselek arra, hogy mindannyian az Ő saját gyermekei vagytok.

Vassula, következő üzenetemben hívni fogom mindazokat, akik üldöznek és Nevemet bemocskolják.

Igen, Uram.

1987. február 2.

Ó leányom, csak egyet kérek tőletek, és az a szeretet. Atyám szeretetből teremtett benneteket. Szeretetből adta oda egyetlen Fiát. Szeretetből szenvedtem és haltam meg értetek a Kereszten. Miért, de miért gyűlölnek és üldöznek Engem egyesek? Törvényeim miatt gyűlöltök, amelyeket nektek adtam? Megakadályozlak benneteket abban, hogy szabadon éljetek és lázongjatok? Talán azért nem hallottatok Rólam, mert nem volt senki, aki tanított volna titeket? Így aztán saját törvényt alkottok magatoknak, földi javak és örömök után vágyakoztok saját hajlamaitokat követve.

Gyermekeim, kedveseim, ez az Irántam való gyűlöletetek kezdete. Mindez azért van, mert nem ismertek Engem. Jöjjetek és találkozzatok Velem! Szeretet vagyok, higgyetek Bennem! Ha azt mondjátok, nem ismertek Engem, Én azt mondom nektek, hogy már születésetek előtt ismertelek és megáldottalak benneteket. Ha azt mondjátok, gyűlöltök Engem, Én azt mondom nektek, hogy szeretlek benneteket. Ha bűnt követtek el, megbocsátok nektek. Ha Nevemet meggyalázzátok, irgalmas leszek hozzátok. Ha megsebeztek, Én akkor is szeretlek benneteket, és felajánlom, hogy megosztom veletek Királyságomat a Mennyben. Gonoszságotok ellenére teljesen megbocsátok nektek!

Vassula, szeretlek, pihenj meg, majd később folytatom a diktálást.

(Később:)

Itt vagyok, Én vagyok az, Jézus Krisztus. Engedd leányom, hogy szavaimat lediktáljam! Figyelj most Rám, hogy felismerj!

Azért féltek Tőlem, azért tagadtok meg Engem, mert szemem keresztüllát rajtatok, és mindent lát, amit lelketek tett? Ne féljetek Tőlem, mert már megbocsátottam nektek! A ti üdvösségetekért ontottam ki Vérem!

A földön testben éltem a bűnösök között. Meggyógyítottam a betegeket és feltámasztottam a halottakat. Nem hagytalak el benneteket, hiszen még mindig köztetek vagyok, és gyógyítalak benneteket. Jöjjetek Hozzám, hogy meggyógyuljatok! Magamhoz emelem lelketeket. Megtanítalak arra, hogy szeressetek Engem, és szeressétek egymást! Amikor gyengék vagytok, az Én Erőm támogat titeket, ha eltévedtek, veletek leszek, hogy utat mutassak nektek. Törvényem a Szeretet Törvénye. Kövessétek! Közben meg fogom nyitni szíveteket, hogy képesek legyetek befogadni Engem.

Sugallatokat adok, megtanítalak, hogyan kell szeretni, hogyan kell megbocsátani, hogyan lehet szentté válni és szentül élni! Jöjjetek hát kedves gyermekeim, jöjjetek és tanuljatok Tőlem! Én vagyok a Szeretet, Én vagyok a Béke, Én vagyok az Irgalmasság, Szelíd vagyok és Alázatos, Én vagyok a Megbocsátás. Mindnyájatokat szeretlek.

1987. február 3.

Uram, teljesen üresnek érzem magam, úgy érzem, hideg vagyok, mint a kő!

Vassula, Én vagyok az, aki ágaidat megnyesem, hogy erőt adjak neked. Hűséges Őrződ vagyok. Amikor meg-

nyesem ágaidat, megerősítelek, hogy sok gyümölcsöt teremj!

1987. február 4.

Kicsim, tudod-e miért szeretlek? Még egy okom van rá, azért, mert virágom vagy, és megengeded, hogy megnyesselek, megengeded, hogy tápláljalak, és megengeded, hogy Fényem rád ragyogjon.

Segítelek növekedésedben, hogy a Béke és a Szeretet gyümölcseit teremd.

Urad vagyok és Mestered!

1987. február 5.

Kedvesem, Jahve vagyok, és Tőlem valók az Egyház részére adott üzenetek. Én tápláltalak, és Én alakítalak téged, leányom.

Én vagyok a Mindenható, ne félj!

Figyelj leányom, teljesítsd Szavamat!

Eljöttem és megszabadítottalak a gonosztól, hogy világosságomban légy, mert követemmé kell lenned. Erőt adok neked, mindig melletted vagyok, sose kételkedj!

NAGY az én alkalmatlanságom és félek a körülményektől.

Ne félj, mert hatalmam veled van, erőm támogat, hogy legyőzd ellenségeimet.

Légy résen, mert sokan próbára tesznek, és le akarják törni bátorságodat, mondván, hogy ez a lelki vezetés nem Tőlem való! Tudom, milyen kicsi és gyámoltalan vagy! Maradj hát Mellettem, és engedd, hogy a Bölcsesség vezessen téged. Minden tekintély Tőlem való.

Értsd meg, hogy Tőlem való a Bölcsesség.

Akinek szeme van, annak mutasd meg, akinek szíve van, azzal értesd meg, hogy Én vagyok az, Jahve Sabaoth, aki beszél. Sohasem hagytalak el benneteket. Bölcsességet adok, hogy adott Szavamat újra megerősítsem. Eljövök, hogy emlékeztesselek benneteket irántatok érzett szeretetemre. Megáldalak mindannyiótokat. Nem akarom azt látni, hogy eltévedtetek. Jaj annak, aki oktalan! Tisztuljatok meg, mert közel van az idő. Figyeljetek szavaimra, mert ha megteszitek, amit kérek tőletek, megbocsátok nektek. Vezetlek benneteket, hogy Békében és Szeretetben éljetek, mert Én vagyok a Béke és a Szeretet Istene.

Éljetek szentül, imádkozzatok megbocsátásért, és megáldalak benneteket.

Mindannyian gyermekeim vagytok, akiket szeretetből teremtettem.

Jöjjetek, véssétek szavaimat szívetekbe, mert Én, Jahve, vagyok az, aki vezet benneteket.

Uram, gyámoltalan vagyok, és semmit sem tudok. Csak egy magas hegyet látok magam előtt!

Ne félj Vassula, mert nem te vagy az első gyámoltalan üzenethordozó, akit felneveltem, és szavammal ajándékoztam meg. Higgy Bennem, bízzál Bennem, és vezetni foglak!

1987. február 9.

Béke legyen veled. Szeretlek téged, gyermekem! Én vagyok az, Jahve. Leginkább azért választottalak, mert így akartam, de azért is, mert olyan gyámoltalan vagy.

Nagyon szeretlek téged, Atyám.

Tudom, és Én is nagyon szeretlek téged, leányom. Figyelj rám! Mielőtt megszerettél, voltál-e ennyire boldog, mint most?

Nem, soha!

Szeress Engem Vassula, Én vagyok az, aki megtanítottalak, hogyan szeress Engem. Akarsz-e fejlődni?

Igen, Atyám, azért, hogy megdicsőíthesselek. Mindent meg akarok tenni, amit kérsz, mert igazán azt szeretném, hogy megdicsőülj.

Vassula, segítek neked, hogy fejlődj. Szeretnélek figyelmeztetni a gonoszokra! Gyűlölnek téged,[1] és állandóan csapdákat állítanak neked! Melletted vagyok, és vigyázok rád, ne félj hát!

Vassula, szeretlek, és minden gyermekemet szeretem. Szeretetem olyan, mint az emésztő láng, amely állandóan ég. Szeretetem féltékeny szeretet. Szomjazom a szeretetre. Ne félj, mert a Szeretetről beszélek, kisgyermekem. Karjaimban hordozlak, kicsinységed gyönyörködtet Engem! Kisgyermekem, a te törékenységeden keresztül akarom üzenetemet, a Béke és Szeretet üzenetét kinyilvánítani. Betöltelek szavaimmal, beléd lehelem kinyilatkoztatásaimat! Kisgyermekem, ragaszkodj Hozzám és forrón szeress!

Add tudtukra, hirdesd nekik irántuk való szeretetemet!

1987. február 10.

Vassula, Én vagyok az, Jézus Krisztus, veled vagyok kedvesem. Tudod-e, hogy a Hádészen[2] vezetlek most keresztül? Ne félj, fényem feletted van és megvéd a gonosztól. Azáltal, hogy a Hádésznek vetettelek alá, sok lélek meggyógyul.

Megtanítottalak arra, hogy szeress Engem! Irántam való szereteted gyógyítja őket.[3] Orvosságként használom fel szeretetedet az ő gyógyításukra. Gyógyítsd meg őket Vassula, gyógyítsd meg őket! Velem együtt hordozod Keresztemet Vassula. Ezek a művek isteni művek, amelyeket Atyám nyilvánít ki neked. Sok isteni mű még rejtve van, és csupán misztérium számotokra.

Sokan nem fogják elfogadni ezt Jézus, és az én fantáziámnak fogják tulajdonítani.

Vassula, hányan értették meg teljesen Atyám műveit a földön?

Egyes Műveket nem értettek meg, és még mindig misztériumok számunkra.

Hogyan fogják akkor megérteni azt, ami égi?

Vassula, a teljes Bölcsességet csak az egyszerű gyermekek kapják. Atyám gyönyörűségét leli a gyermekekben! Légy boldog leányom, és dicsőítsd Atyámat, mert jóságos hozzád! Leányom, légy követe, és dicsőítsd meg Őt! Ne aggódj, Én vezetlek téged! Dolgozz ily módon, Én vagyok Tanítód.

Továbbra is formálni foglak, kedves, éppúgy alakítalak, mint más gyermekeimet. Menj békével, és ne felejtsd el, hogy Én vezetlek! Hallgass Rám! Szeretlek, és azt akarom, hogy Velem légy.

Vassula, örülök, hogy hited növekedett! Tisztulj meg azáltal, hogy eszel Engem, és iszol Engem.

Megyek Jézus, hogy szentáldozáshoz járuljak.

Jöjj Hozzám, beborítalak szeretetemmel. Szeretlek gyermekem.

Jézus, szeretlek és harcolni fogok Érted.

Harcot nem kívánok! Mert Béke vagyok, és te békével fogsz dolgozni a Békéért.

Tölts el örömmel, maradj olyan közel Hozzám, amennyire lehetséges! Megcsókolnád lábamat?

(Megtettem. Elővettem egy Jézus képet és megcsókoltam rajta Jézus lábát.)

Szeretlek, menj békében.

1987. február 11.

Vassula, Én vagyok az, Jézus Krisztus. Leányom, a te szenvedésed az Enyém is, és az Én szenvedésem a tied is. Mindenből részesülsz, amim van, igen,

[1] A démonok.
[2] A Tisztítótűz. (Lelkem a purgatóriumba „került". Ha szeretjük Istent, lelkeket tudunk kiszabadítani a tisztítótűzből. Az imádságok is lelkeket mentenek ki a purgatóriumból.)
[3] Kioltja az őket égető tüzet.

még szenvedéseimből is. A közeledben leszek és megvigasztallak, ha szükséged lesz Rám. Viszonzásul Én is szeretnék vigasztalást kapni, amikor Én szenvedek.

Jézus, Neked igazán nincs szükséged senkire. Különösen rám nincs!

Valóban nincs szükségem senkire, elég vagyok Önmagamnak, de nem osztok-e meg veled mindent, amim van? Megváltód vagyok, Gyógyítód, Atyád,[1] Jegyesed. Istened vagyok, aki soha többé nem akar elhagyni téged.

(Este lenn voltam a hallban, és éppen felfelé indultam a lépcsőn, kezemben poharakkal. Az első lépcsőfordulón egész tisztán, kivehetően láttam egy hatalmas, sötét keresztet. Hatalmas volt és Jézus függött rajta. Fájdalmában felnyögött, testét seb és vér borította. El kellett mennem mellette. Nem tudtam, mit tegyek. Ahogy elhaladtam mellette, meghallottam Jézus hívását: „Ó segíts rajtam Vassula, jöjj ide Hozzám." *Gyorsan felszaladtam. Ott hagytam az asztalon a poharakat, sietve vettem füzetemet és Jézus ezt írta:* „Nagy az Én fájdalmam, és sok a szenvedésem. Akarsz-e segíteni Rajtam, aki érted haltam meg? Felszegeztek a Keresztre, és Én nem tudok odamenni hozzád, jöjj hát, azt akarom, hogy közelebb légy. Vassula, mennyire szeretlek benneteket! Gyógyítsd meg gyermekeimet, hívd őket Hozzám, és szerettess meg velük! Légy áldott, légy közelemben! Szeretlek." *Mialatt ezt leírta, meg voltam rémülve, és észre sem vettem, hogy pillanatok alatt teljesen elöntött a veríték.)*

Vassula, Én, Jézus, szenvedek, és te felismertél Engem a Kereszten.

Azt akarom, hogy érezd fájdalmamat, szenvedj Velem leányom, élj Bennem, és meg fogom veled éreztetni átdöfött Szívem fájdalmát, amelyen sebet ütött a lándzsa és oly sok kedves lélek. Szeretlek. Képes lennél megtagadni? Engem, aki érted szenvedtem és haltam meg? Elég bátor-e a szíved ahhoz, hogy ellenálljon Nekem? Szeretetből szenvedtem, szeretetből hívtalak. Megáldottalak, tápláltalak. Amióta kiválasztottalak, azt várom tőled, hogy megvigasztalj, hogy izzón szeress! Azt várom, hogy válaszolj Nekem.

Vassula, ne félj! Teljesen bízd Rám magadat, igen, add át magad teljesen, hagyatkozz teljesen Rám, és engedd, hogy szabadon tehessem veled azt, amit csak akarok!

Már beleegyeztem abba, hogy Neked dolgozzak. Így most rendelkezz velem, ahogy akarsz, Uram!

Igen, add át magad. Szeretlek. Tetszik nekem, ha azt hallom, hogy átadod magad. Soha többé ne utasíts vissza, mert irántad való szeretetem határtalan.

Folytatom a tanítást, és átadok egy titkot! Vassula, vedd füzetedet! Ne félj, mert tanításom a Bölcsességtől származik, még nincs minden titok felfedve. Műveimet azoknak adom, akik tudják, miképpen kell szeretni Engem!

(Most előveszem jegyzetfüzetemet... Jézus elmondta a titkot. Aztán így szólt: „Még sok rejtett művet nyilvánítok ki előtted." *Ez volt a harmadik titok.)*

Minden nappal közelebb kerülsz Hozzám.

Mit jelent ez?

Azt, hogy hamarosan veled leszek.

(A halál egyáltalán nem kelt bennem félelmet!)

1987. február 12.

Mindenható Isten, nem akarok hiúvá válni, vagy saját érdekemet keresni. Kérlek, segíts! Semmi akarok maradni. Egyszerű akarok maradni, és minden Dicsőítést meg akarok adni Neked!

Vassula, Jahve vagyok, szeretlek.

[1] Vö. Iz 9,5-6.

Gyermekem, minden tekintélyed Tőlem fog származni. Mindig emlékeztetni foglak kicsinységedre. Meg fogom veled értetni, miként munkálkodom. Lelj békére Vassula, hamarosan veled leszek!

(Megkönnyebbültem, mert tudtam, hogy Isten mindig emlékeztetni fog semmiségemre! Rettenetes napom volt: csak kételyek, hogy mindez teljesen lehetetlen, és hogy ez az egész nem igaz. Úgy éreztem, hogy mindaz, ami történik, valójában nem történik meg. Pedig hallottam, hogy Isten hív engem. Olyan, mintha teljesen valóságos lenne, de azért semmi sem valóságos. Hirtelen úgy éreztem, hogy valóban én vagyok az emberek között a legnyomorultabb. Mi is történik valójában?)

Vassula, elfelejtetted, hogy milyen voltál egy évvel ezelőtt? Kedvesem, engedd meg, hogy emlékeztesselek arra, amikor Én, Jahve, elhaladtam a halottak között,[1] és ott láttalak a gonoszok között. Fogva tartottak téged, és kínoztak. Láttam, hogy ott fekszel egyedül küszködve, és lelked közel áll a halálhoz. Elteltem részvéttel irántad. Visszaemlékeztél régebbi műveimre, és rádöbbentél, hogy menedéked lehetnék. Így hallottam meg a földről jövő könyörgésedet.

Leányom, mindig szerettelek, de te elfeledkeztél Rólam. Vágytam arra, hogy szeress, hogy halljam, amint Atyának szólítasz! Hány évig vártam ajtód előtt, vártam, hogy egy napon mégis meghallasz Engem... Karnyújtásra voltam tőled. Igen, oly közel voltam hozzád, hogy Szívem nem tudott ellenállni kérésednek! Örömmel telve jöttem. Végre hívtál! Keblemre emeltelek, leányom, és sebeidet meggyógyítottam! Megtanítottalak arra, miként szeress Engem! Magamhoz emelve tanítottalak meg arra, miként fogadj! Fényemmel világítottam neked... Virágom, ne ess kétségbe! Lépésről lépésre tanítalak, olyan szavakkal, amelyeket megértesz.[2]

Azt kérdezed Tőlem, hogy miért írattam le veled üzenetem egy részét, mielőtt tanítani kezdtelek volna?[3] Válaszolok kérdésedre, de előbb te válaszolj az Enyémre: Van-e fogalmad arról, hogy egyetlen lélek is mennyire értékes számomra?

Azt tudom, hogy értékes, de hogy mennyire, azt nem tudom, Istenem.

Megmondom, milyen értékesek Számomra a lelkek, és ezzel válaszolok kérdésedre. Olyan értékesek, hogy üzenetem egy részét egyetlen egy lélek számára írtam, akinek – eltávozása előtt – ez volt az utolsó lehetősége. Érted már?

Igen, és azt is tudom, hogy kire gondolsz.

Szeretlek leányom, és ne kételkedj abban, hogy ez az üzenet Tőlem való. Mindig emlékeztetni foglak rá, hogy ki ébresztett fel álmodból!

Szeretlek, légy mindig biztos szeretetemben. Dolgozz békében, és ne feledkezz meg Rólam!

1987. február 13.

Béke legyen veled! Itt vagyok, Én vagyok az, Jézus, aki vezet téged, ne félj! Válj eggyé Velem Vassula! Csupán szeretetet várok tőled!

Aggódom az üzenetek miatt. Felelősnek érzem magam. Nem tudom, miként dolgozzak!

Elegendő vagyok önmagamnak, és minden gyermekemen tudok segíteni a te segítséged nélkül is, de mint Jegyes, szeretnék mindent megosztani veled. Ne félj, mert Én vagyok az Erő. Kedves, támaszkodj Rám, és engedd meg Nekem, hogy vezesselek. Ne felejtsd el, hogy Én adok erőt neked, hogy találkozz Velem!

[1] A lelkileg halottak.
[2] Isten ezt kihangsúlyozta.
[3] A szerk.: Vassula 1987. január 31-én tette fel ezt a kérdést.

Azt kérem tőled, hogy szeress hűségesen, szeress izzón. Vigasztalj meg, amikor vigaszt kérek, mert sokan vannak köztetek, akik sebet ütnek Rajtam. Olyan sok bűnt követnek el naponta, fájdalmat okozva ezzel lelkemnek! Megkeserítenek, szomorúsággal töltik meg kelyhemet. Hogyan feledkezhetnek meg Rólam? Vassula, ha a Jegyes szomorú, ki máshoz forduljon vigasztalásért, mint menyasszonyához, aki szereti Őt?

Megvigasztallak, ha tudlak, de mit tegyek? Én, aki jól tudom, méltatlan vagyok, lehet, hogy akaratlanul is megbántalak. Alkalmatlan, félénk és egészen méltatlan vagyok arra, hogy beszélgessek Veled!

Tudom, hogy amit mondasz, az igaz, de hát nem Én választottalak-e téged, bár ismertem minden gyengeségedet? Szeretlek Vassula, és csak azt kérem tőled, hogy viszonozd szeretetemet!

Nagyon szeretlek. Mindig Rád gondolok! Érted élek, szeretlek. Nem tudom lemérni, hogy mennyire szeretlek, azt csak Te tudod. Csak annyit kérhetek Tőled, hogy taníts meg arra, hogy még jobban szeresselek, hogy határtalanná váljék szeretetem.

Kedves, hajtsd ide a fejed, és engedd, hogy felkenjelek a tisztaság erényével, hogy te is olyan virágom lehess, aki elmerült Bennem, akit betölthettem. Jöjj, táplálni foglak, kezemből fogsz enni!

Megtanítalak arra, hogyan szeress még jobban!

1987. február 14.

(Elmondtam Szent Bernát „Legkegyesebb Szűzanya" kezdetű imáját – egy rövid ima a Szűzanyához.)

Az egész lelkivezetés Istentől való.

Vassula, hallasz Engem? Újból figyelj ide Vassula, Én vagyok az, Szűz Mária, ne félj Tőlem. Ismerem gondjaidat. Azt kérdezed, hogy valóságos-e az, ami veled történik? Én viszont azt kérem tőled, bízzál Istenben, növeld hitedet!

Ő munkálkodik benned gyermekem, ne vonakodj alávetni magad akaratának, helyezd magad kezébe, és tedd meg, amit kér. Közeledben vagyok, és segítek neked! Legyen békességed, mert Ő vezet téged.

Vassula, Jézus nevel téged, hogy megerősödj, és képes légy ellenállni a kísértésnek. Táplál téged, mindent megad, amire csak szükséged van.

Ne feledd leányom: a Bölcsesség nevelt fel téged, igyekezz rájönni, hogy miért.

Ugye nem csak nekem szól mindez, hanem másoknak is?

Igen, téged most tanítanak arra, hogyan válj Isten követévé.

Nem tudom, hogyan legyek Isten követe.

Isten szólt hozzád, és megtanított arra, hogy szeresd Őt. Bízzál Benne, mert gazdagsága végtelen és Irgalma kimeríthetetlen. Kimondhatatlan gyengédséggel szeret téged, és szerető tekintettel őrködik feletted. Örökké él minden égi szó.

Meg kell tanulnom, hogy jobban szeresselek Téged.

Megtanítalak rá, béke neked.

(Később:)

Vassula, Én vagyok az, Jézus, erőt adok neked ahhoz, hogy találkozhass Velem.

Fejlődj, mert meg akarom ismertetni szavaimat, hogy sokan olvashassák, és javukra váljék. Leányom, ha a neked adott lelki vezetésemet elfogadják, fel foglak készíteni arra, hogy Velem találkozzál. Vágyódom arra, hogy közelemben légy!

Vassula, nézz Rám![1] Boldog vagy, hogy ily módon találkozol Velem?

Igen, nagyon. Egyáltalán nem érdemlem meg ezt a karizmát.

[1] Jézus arcára néztem, egyenesen rám tekintett.

Fogadd el, fogadd el, amit adok, Én még a legbűnösebb lelkeknek is adok. Vassula, hallottál arról, hogy az egyszerű gyermekeknek adom a bölcsességet, és nem a tanultaknak és az okosaknak?

Igen, hallottam. Miért van ez így?

Mert a gyermekek az Én gyöngéim, engedik, hogy neveljem őket.

Méltatlan lelkeket választottam, hogy képezzem őket, olyanokat, akik keveset, vagy szinte semmit sem tudnak. Vassula, Én gondoskodom rólad, mert gazdag vagyok! Ha Velem leszel, semmiben sem lesz hiányod.

Szeretlek. Tudod-e, milyen boldoggá teszel, valahányszor találkozunk? Boldognak érzem magam, mert végre a közelemben vagy. Hogyne örülne az apa, amikor megtalálja elveszett gyermekét! Eltévedtél, és Szívem színültig telt keserűséggel. Messze mentél Tőlem, itt hagytál a reménytelenségben. Megkerestelek és megtaláltalak, hogyne örülnék, hogy itt vagy a közelemben! Vassula, mellettem tanulni fogsz! Minden erényre megtanítalak, hogy alkalmassá tegyelek dicsőítésemre. Gyermekem, tanuld meg magadba szívni az igazságosság harmatát! Tanulj dicsőíteni Engem, tanulj a Bölcsességtől! Szeretlek. Menj most békében, és hívj, amikor csak akarsz! Imádkozzunk együtt!

(Együtt imádkoztunk.)

Légy most társam, és őrizz meg szívedben!

1987. február 15.

Szeretlek, de lehet, hogy helytelenül szeretlek. Nem tudom, mi a jó, és mi a rossz. Imádlak.

Vassula, a szeretet az szeretet. Azt akarom, hogy határtalanul szeress! Szent Atyád vagyok, aki bensőségesen szeret téged. Jöjj közelebb Hozzám, és szeress bensőségesen! Bizalmas kapcsolatban akarok lenni veled!

Ne félj! Egész szeretetedet akarom. Vassula, azt akarom, hogy tarts bűnbánatot ma!

Most bánjam meg Neked bűneimet?

Igen, bánd meg, hallgatom.[1] Igen leányom, megbocsátom minden bűnödet, mert sok a bűnöd.

Vassula, tudod-e, hogy Én vagyok az, aki megtanítottam tanítóimat a bűnbánatra? Ezek az Én utasításaim. Tanítóimnak adtam a hatalmat, hogy gyermekeimet meggyóntassák.

Gyermekem, én írtam ezt.[2] Vassula, ne Tagadj meg tőlem semmit! Sok mindent akarok tőled kérni. Készen vagy-e arra, hogy Istenedet és Megváltódat kövesd?

Igen, mindaddig, amíg fel tudom ismerni, hogy Tőled származik a hívás. Követni akarlak, mert szeretlek.

Vassula, soha ne félj Tőlem, bízzál Bennem! Felkészítelek arra, hogy szembe tudj nézni még nagyobb megpróbáltatásokkal. Készen állsz-e követésemre?

A Te segítségeddel készen állok.

Ne félj, mert közeledben vagyok, hogy segítselek!

Leányom, helyezd magadat teljesen kezembe! Engedd kedvesem, hogy lelkek gyógyítására vegyelek igénybe, engedd, hogy a szeretet láncával kösselek Magamhoz, engedd éreznem, hogy egészen az Enyém vagy, engedd meg Nekem, aki Teremtőd vagyok, hogy birtokomba vegyelek!

Vágyódtam szeretetedre, engedd, hogy szeretetem most lángra gyújtsa szívedet! Légy egészen az Enyém! Vágyódtam utánad, vágyódom utánad, és te sohasem vágyódsz utánam, Vassula?

De igen.

---

[1] Megtettem.

[2] Megkíséreltem kiradírozni a „gyónás” szót, de Isten megállította a kezemet. Ellene voltam ugyanis a gyónásnak.

(Vagy csak azt hiszem, hogy vágyódom?)

Vassula, kedves, ha átadod magad Nekem, dicsőítesz, és meg is tisztulsz.

Most Magamhoz kötözlek. Én, az Isten, a Magasságbeli, veled akarok lenni mindvégig.

- Bizony mondom neked, amikor kiválasztottalak, tudtam, hogy semmi vagy, gyámoltalan, esendő és bűnös, de minden hibád ellenére szeretlek. Igen, szeretlek mindnyájatokat, minden gonoszságotok ellenére.

Uram, most magadhoz kötöztél?

Igen, magamhoz kötöztelek. Szeretlek, ez szeretetből történt. Azt szeretném, ha mindig mellettem lennél. Kedves, hallgass meg, kötelékeim a szeretet kötelékei, a tisztaság kötelékei. Szeretlek. Add gyermekeim értésére, milyen nagyon szeretem őket.

Irgalmamnak nincs határa! Szeretetem emésztő láng, minden szívet lángra lobbant, amely Engem befogad.

Leányom, menj most, és ne felejtsd el, hogy Én vezetlek. Ne felejtsd el, hogy ki tisztított meg téged.[1] Elfelejtetted? Hiszen Én Magam kentelek fel!

Igen, Uram, tizenharmadikán.

Vassula, Magam nyújtottam neked Kenyeremet és Boromat. Emlékezz, Én választottam ki az időt megtisztításodra, gyermekem.[2]

Szeress Engem, dolgozzunk együtt!

(Erről eszembe jutott, amikor először áldoztam ebben a templomban. Ismét misztikus módon történt. Karllal voltam, a pappal. Isten hozzá küldött, hogy szentáldozásban részesítsen. Nem volt biztos abban, hogy megáldoztathat-e, vagy sem, mivel ilyen misztikus módon érkezett a fölszólítás. Ezután Karl azt mondta, hogy beszélni fog Istennel. Imádkozni fog, de nem hangosan, hogy ne halljam, és arra kért, engedjem, hogy kezem írja le Isten válaszát. Isten azt írta:

„ÉN TESZEM MEG."

Megkérdeztem Karltól, mit kérdezett Istentől? Azt felelte, hogy megkérdezte Istent, meggyóntasson-e engem? Isten azt felelte erre, hogy Ő maga fog meggyóntatni.[3] Karl tétovázás nélkül azt mondta nekem, hogy jöjjek el szentáldozásra négy nap múlva. Ezalatt Isten arra kért, hogy bánjam meg bűneimet. Nem tudtam, hogyan csináljam, ezért magyarázta meg, hogy mit mondjak. Vele együtt mondtam. Azután a következő napon szentáldozáshoz járultam.)

1987. február 16.

(Kezdtem rádöbbenni, hogy nem tudok már Isten nélkül élni. Azt hiszem, valóban Magához kötözött engem.)

Jahve vagyok, gyermekem. Én vagyok az, fordulj Felém! Szeretlek, és karomban hordozlak irántad érzett nagy szeretetemben! Ne félj gyermekem, hallgass Rám, irántad érzett magasztos szeretetemben Magamhoz kötözlek. Támaszkodj Rám! Azt akarom, hogy szükséged legyen Rám, Vassula!

Ennyire szeretsz bennünket?

Ó leányom, hát nem érezted szeretetemet?[4] Irántatok érzett Szeretetem emésztő tűz!

Megdicsőít, hogy ennyire kötődsz Hozzám! Végtelenül szeretlek, és nem akarok elválni tőled soha! De biztosítottam azt is, hogy te se akarj Tőlem elválni. Biztosítottam szövetségünket, érted? ... Örülök, hogy győztem.

Azt kívántam, hogy örökre eggyé legyünk, mert szükséged van Rám, mert szeretsz, és örökre Hozzám vagy kötve. Én is hozzád vagyok kötve, mégis szabad

[1] Nem értettem, ezért haboztam.

[2] Valóban: a templomban egészen határozottan felismertem Jézust a tabernákulumban, mialatt a többiekkel együtt énekeltem. Ő Maga nyújtotta nekem a Kenyeret és a Bort.

[3] Kivételesen most.

[4] Természetesen éreztem, és ez olyan hihetetlen!

maradok, fenntartás nélkül szeretlek, anélkül, hogy uralkodnék feletted.

Én, aki megteremtettelek és felneveltelek, Én, aki megszenteltelek, aki elsőként tekintettem rád, aki Lelkemmel betöltöttelek, én akartam ezt, mert Én Jahve, a te Istened neveltelek fel téged.

Biztosítottam, hogy örökké tartson az a kötelék, amellyel Magamhoz kötöttelek. Képtelen leszel elszakadni Tőlem, mert Én vagyok a Magasságbeli.

Szeretlek Uram, de ez akkor is <u>félelmetes</u>. Nagy a Te Hatalmad és Bölcsességed!

Miért Vassula, mitől kell félned? Nem vagyok-e a Szeretet Ura?

Gondoskodni fogok rólad, megnyugtatlak, ha szenvedsz. Betakarlak áldásaimmal, megadom azt, amiben hiányod lesz. Végtelen Gazdagság vagyok. Ha velem vagy, nem kell félned. Én vagyok az, aki a föld alapjait hordozza. Engedd, hogy szabadon tehessem veled, amit akarok! Olyan boldog vagyok, hogy Magam mellett tudlak, hiszen törékeny vagy és gyenge. Tudom, szíved megengedi, hogy azt tegyem veled, ami Nekem tetszik. Ne félj, mert Én vagyok Mennyei Atyád, és emberi szavakkal nem lehet kifejezni, mennyire szeretlek!

Jahve vagyok, és ha még nem hallottad volna, megmondom most, hogy Engem hűségesnek ismernek, és szavam biztos alapokon nyugszik.

Gyermekem, a halálból keltettelek életre, hogy leírd Szavamat! Arra neveltelek, hogy követem légy!

Mivel követemmé kell válnod, sokat kell alakulnod. Meg kell tanulnod, hogyan érzek, hogyan dolgozom, és szeretetem miképpen gyújtja lángra a szíveket. Másképpen hogyan tudnád elmondani kedves gyermekeimnek?

Jöjj, érezd jelenlétemet, ahogyan tanítottalak! Szeretlek kicsim, ismerj fel, azt akarom, hogy légy meghitt kapcsolatban Velem.

Vassula, holnap olyan üzenetet diktálok neked, amely megtanítja gyermekeimet, hogyan legyenek együtt Velem! Most menj, és lásd el egyéb feladataidat! Menj békével!

(Később:)

Vassula, írj! Most miután Velem egyesültél, dolgozni fogsz Velem, szenvedni fogsz Velem, segíteni fogsz Nekem! Igen, mindent meg fogok veled osztani, amim van, és te is cselekedj ugyanígy!

Egyesülni annyit jelent, mint mindörökre együtt lenni, mert kötelékeim örök kötelékek! Határtalan szeretetem örökre Hozzám köt téged. Szeretetem még a kőszíveket is lángra lobbantja, meggyújtja és elemészti őket!

Leányom, győztem! Nem kell félned, megnyertem szívedet, kedves, és biztosítottam, hogy örökre Enyém maradj. Vassula, mennyire vágyódtam arra, hogy megmerítselek Szívem mélységében, hogy szeretetem lángja teljesen feleméssze és magával ragadjon téged Hozzám, Istenedhez!

Ennyire szeretsz? Hogy ezt tetted velem?

Nem adtam-e oda életemet érted? Szeretetből adtam oda életemet! Feláldoztam Magamat a te üdvösségedért szeretetből. Véremet ontottam érted szeretetből!

És most biztosítottam azt, hogy Hozzám légy kötve.

Miért?

Miért? Elfelejtetted, hogy a Teljes Hűség vagyok? Azáltal, hogy Magamhoz kötöztelek, biztos lehetek abban, hogy te is hűséges maradsz Hozzám.

Most, hogy egyesültünk, együtt fogunk tovább dolgozni! Irántam való szeretetedet fogom felhasználni arra, hogy meggyógyítsak sok lelket, akiket már szinte elnyelt a Sátán lángja. Te és Én segíteni fogunk ezeken a lelkeken! Neked csupán annyit kell tenned, hogy forrón szeress Engem! Lesznek olyan napok, amikor

eljövök hozzád, hogy rád bízzam Keresztemet.

De hiszen én semmi vagyok!

Vassula, maradj semmi, és engedd, hogy Én legyek minden, ami belőled hiányzik! Bárhová megyek, követni fogsz, sohasem leszel többé egyedül, mert egyesültél Velem.[1] Növekedj lélekben Vassula, növekedj, mert a te feladatod, hogy minden üzenetet továbbíts, amelyet Én és Atyám adunk neked. A Bölcsesség tanítani fog téged!

Igen, Atyám.

Olyan jó hallanom, hogy Atyának nevezel! Vágytam arra, hogy ajkadról halljam ezt a szót: Atya.[2]

1987. február 17.

Vassula, miért, miért kerülöd, hogy Atyának szólíts? Vassula, szeretem, ha Atyának[3] nevezel. Az egész emberiség Atyja vagyok!

Szeretlek, Atyám.

Én is szeretlek.

1987. február 18.

Béke legyen veled.

Vassula, nem kell sietned! Tanuld meg, hogy Én szelíden dolgozom! Maradj a közelemben - emlékezz, hogy mi most a Hádészban vagyunk![4]

(Később:)

Világosságom betakar téged! Bárki[5] közeledik hozzád, nem érinthet meg téged, és nem árthat neked. Világosságom olyan feletted, mint a Teljes Megváltás Dicsfénye.

Irántam való szereteted sok olyan eltévedt lelket gyógyít meg és ment meg, aki a kárhozat felé halad. Vassula, olyanok ők,[6] mint a kisgyermekek, akiket magukra hagytak. Nem tudják, milyen irányba menjenek, eltévedtek. Amikor velük vagyok, táplálom őket, szeretetet adok nekik! Néhányan majd követni fognak Engem. Te majd segítesz nekik abban, hogy szeressenek és kövessenek Engem![7] Így használlak fel téged, Vassula.

Türelmesnek kellene lennem hozzájuk, és naponta imádkoznom értük?

Igen, légy türelmes hozzájuk, mert kedvesek számomra, gyógyítsd meg, és szeresd őket, Vassula.

Bölcsességre tanítalak. Az égi művek a Bölcsességtől származnak! Értsd meg azt, amit tanítok neked.

Jöjj, támaszkodj Rám! Abba akarod most hagyni?

Nem, Jézus, folytassuk.

Ó leányom, szeretlek téged, kedvesem. Dolgozz Velem, és dicsőíts Engem! Szeretem kicsinységedet. Beteltél Velem, virágom, mert teljesen elmerültél Bennem. Gyermekem, mindig igényelj Engem, mert nélkülem elpusztulsz. Mindvégig megadok neked mindent, amire szükséged van. Engedd, hogy teljes szabadsággal bánjak veled, mert ismerem igényeidet.

(Úgy éreztem, hogy mégsem leszek képes leírni Isten üzenetét. Nagyon nehéz ugyanis, mert a gonosz állandóan akadályoz és

---

[1] Miközben írtam, kíváncsi voltam, miért mondja most, hogy maradjak semmi, és előtte azt modta, sietnem kell változni, erősebbé növekedni stb. Valószínűleg olvasott a gondolataimban, mert azonnal válaszolt a következő mondatban.

[2] Azon az éjjelen, miközben imádkoztam, fontosnak tartottam, hogy ne mondjam azt, Atya, de utaltam rá, mint „Isten”-re, óvatosan kerülve az „Atya” szót. Nem tudom valójában miért, de talán azt gondoltam, hogy sokkal hivatalosabbnak kell lennem az imáimban.

[3] Iz 9,5

[4] Jézus ismét levitt engem a Hádészba lélekben, hogy lássam a lelkeket.

[5] Bárki, aki üldöz.

[6] Olyanok vagyunk, mint az elveszett bárányok.

[7] Szeretetünkkel visszavezethetjük az embereket Jézushoz.

bántalmaz. Időnként úgy érzem, mintha teljesen átengedett volna neki az Isten, hogy játékszere legyek. Minél inkább terjednek az üzenetek, annál kegyetlenebbé válnak a bántalmak. Volt egy pillanat, amikor azt gondoltam, elhagyott az Isten. A bántalmak az elképzelhető leggyalázatosabb szavakból állnak!)

Vassula, hogy hagyhatnálak el téged valaha is? Én vagyok a Teljes Hűség! Elfelejtetted szavaimat?

Az én hibám ez, gyenge vagyok!

Add Nekem most gyengeségedet, Erőm feloldja.

Jöjj, Magam akarlak megszentelni! Veled elértem mennyországomat, mert benned pihenőhelyre leltem. Emlékezz arra, hogy egyesültünk és kötelékeink a béke és a szeretet kötelékei. E kötelékek, amelyek csuklódat és bokádat az Enyémhez kötik, örökké tartanak, mert Enyém vagy kedvesem. Én Magam tisztítottalak meg téged, azáltal, hogy egyesítettelek Magammal. Győztem feletted.

Azt akartam, hogy szeress Engem! Ne félj, mert Én vagyok az, Jézus, aki téged megőriz. Velem kell lenned, és érezned Jelenlétemet! Csupán azt kérem tőled, hogy szeress! Szeretsz?

Tudod, hogy szeretlek, Jézus.

Határtalanul szeress, nézz Rám, légy az Én békémben!

Van valami mondanivalód Számomra?

Igen, Jézus.

(Vétkesnek éreztem magam amiatt, hogy ezt meg kell mondanom Neki.)

Jézus, szívesen leírom ezt a lelki vezetést és szívesen vagyok Veled, de még más dolgom is van.

Vassula, boldogok azok, akik otthagyják elfoglaltságaikat, és követnek Engem. Te valóban sok időt szentelsz az írásra, de azt is szívesen nézem, ahogy dolgozol, és ellátsz kisebb feladatokat, kevésbé fontos feladatokat, mindaddig, amíg szeretettel teszed. Legyen az bármilyen kicsi és jelentéktelen munka, ha Szeretettel végzed, naggyá lesz szememben, és tetszeni fog Nekem. Légy áldott!

(Estére vendégeket vártunk, és tányérokat, szalvétákat számoltam. Azon tűnődtem, hogy minden rajta van-e tálcámon. Bizonytalan voltam benne, és mivel tudtam, hogy velem van Jézus, megkérdeztem: „Mire van még szükségünk?" Habozás nélkül válaszolt: „Szeretetre van szükségünk, Vassula.")

1987. február 19.

Vassula, fogadd el a szenvedést! Minden lélek szenvedett, akit kiválasztottam. Úgy tisztul meg lelked a szenvedésben, miként az arany a tűzben. Ilyen a lélek. A te szenvedésed ebben a lelki vezetésben rejlik.

Hogyhogy ebben a lelki vezetésben, Jézus?

Megengedem ugyan neked, hogy bármikor hívj ilyen módon, és hogy így legyünk együtt, de Én a gonosz kapuit is nyitva hagyom. Nem lesz könnyű feladat számodra ez a lelki vezetés, mert harcolni fog ellened a gonosz. Azáltal szegi kedvedet, hogy hamis szavakat mond neked.

Uram, hiszen akkor vezetésed megtéveszthet engem!

Nem, sem téged, sem mást nem téveszt meg soha, megtanítottalak arra, hogy felismerj Engem, Vassula.

Olyan személyt választottam, aki képtelen arra, hogy egyetlen nyelvet is tökéletesen elsajátítson, aki az Én szavaimtól függ. Megtanítottalak arra, hogy meghalljál Engem, edzem figyelmedet. Jöjj, légy türelmes, tanulj meg elfogadni, tanulj Tőlem!

(Aggódni kezdtem.)

Vassula, minden tökéletes lesz! Írd:[1] Én vagyok az, Jézus.

(Ismét kételyek!)

Ó jöjj, úgy vágyom rá, hogy elmondjak neked valamit. Benned van mennyországom, mert tőled dicsőítést kapok, és benned megnyugvást lelek.

Jézus, szeretlek, igen, nagyon szeretlek, minden nap 24 órán keresztül szeretlek. Még éjszaka is, ha felébredek, Te vagy az első gondolatom. Amikor eszem, Te ott vagy, amikor otthon dolgozom, Te ott vagy, amikor autót vezetek, Te ott vagy, amikor teniszezem, Rád gondolok! Véremben van az irántad való szeretet, mert testem fáj a szeretettől. De azt nem tudom elhinni, hogy pihenést nyújthatok számodra, vagy, hogy bennem találod meg a mennyországot. Mert mi vagyok én? Porszem! Elviselhetetlen vagyok! És amikor ezt mondod nekem, még kellemetlenebbül és megszégyenültebben érzem magam jelenlétedben.

Amit magadról mondtál, mind igaz. Én azonban szeretlek téged, és megnyugvást találok benned. Véremmel öntöztem szívedet és az Enyémbe helyeztem. Megtisztítottam és megajándékoztam Békémmel és Szeretetemmel, kedvesem.

Vassula, Én, aki eljöttem hozzád, mindig vágytam szeretetedre, most győztem. Gyönyörűségem telik benned. Szeress Engem korlátlanul, elégtételt adva azok helyett is, akik elfeledkeznek Rólam, és csupán sebeim számát növelik. Szeress Engem Vassula, gyógyítsd a számomra kedves lelkeket, légy a mennyországom!

(Később:)

Istenem, tudom, hogy Te vagy az, de mégsem hiszem, hogy teljesen fel tudom fogni.

Vassula, egyszer majd megérted.

Azt hiszem, ha megérteném, elveszteném eszméletemet!

Amikor majd elfogadják szavamat, megérted. Vassula, Engem úgy ismernek, hogy mindig megtartom szavamat!

Én, Jahve,[2] föntről jövök. A Mennyországot kegyelmem alkotta! Beteljesítem szavamat, bízzál Bennem Vassula, ne aggódj túl sokat kedves, légy mellettem, érezz Engem, szeress és dicsőíts Engem! A többit hagyd Rám, élj békében!

Bölcsességgel nevellek. Fogadd kegyelmemet! Ne fáradj bele a lelkek gyógyításába! Boldog vagy-e most, hogy egyesültél Velem?

Igen, Uram, nagyon boldog vagyok, érzem, hogy egyesültem Veled, bár erre gondolni sem mertem volna.

Miért nem, Vassula?

Miért? Mert nem vagyok méltó Hozzád.

Vassula, Én mindig arra vágytam, hogy egyesüljek veled és meghitt közelségben lehessek veled! Ne felejtsd el azonban soha, hogy Istened vagyok és Szent.

Vassula, akarsz-e továbbra is Nekem dolgozni?

Már beleegyeztem. Továbbra is dolgozni akarok Jahvénak.

Én vagyok Jahve, légy áldott!

(Később:)

(Elmondtam a Szűzanyának Szent Bernát „Legkegyesebb Szűzanya" kezdetű imáját.)

Leányom, Jézus az, aki vezet téged. Ne félj Vassula! Leányom, figyelj Rám, Szent Édesanyádra! Itt vagyok, jelen vagyok, melletted vagyok. Segítek neked, szeretlek. Segíteni fogok, hogy megértsd, hogyan munkálkodik Jézus. Ne aggódj!

Jézus most egyesített téged Önmagával, örülj Vassula! El kell hinned, hogy

[1] Jézus azt a szót használta, amelyet én használtam volna és felismertem, hogy Isten maga hogyan alkalmazkodik a lelkem teherbírásához.

[2] Az Atya beszél most.

lelked más lelkeket gyógyít a Hádészben.[1] Vassula, tedd azt, amit Jézus kér tőled. Ő tudja, mire van szükséged. Mindössze szeretetet kér tőled. Szeresd Őt határtalanul, dicsőítsd Őt, adj elégtételt azokért is, akik keserűséget okoznak Neki. Hívd Őt mindig, és mondd Neki, hogy szereted! Ne hagyd el! Többi kötelességeidet is szeretettel végezd, a szeretetért, mert a szeretetből fakadó cselekedetek a legértékesebbek Számára. Nem számít, mennyire kicsinek és jelentéktelennek tűnnek neked. Az Ő szemében igen értékesek, és így naggyá válnak. Kövesd Őt, és engeszteld Őt másokért, akik nem vesznek Róla tudomást.

Leányom, miután így egyesültél Vele, érezni fogod Keresztjét, érezni fogod Szívét. Azt fogja kérni tőled, hogy osztozzál érzéseiben, azt fogja kérni, hogy segíts Neki, azt fogja kérni, hogy megpihenhessen nálad, azt fogja kérni, hogy osztozzál Keresztjében. Szenvedj, amikor Ő szenved, örülj, amikor Ő örül. Szenvedésed az Övé lesz. Tégy eleget kérésének, mert Ő Isten. Tanuld meg felismerni Őt! Emlékezz mindarra, amit tanított neked, mert Ő Szerető Isten, Telve Irgalmassággal. Kimondhatatlan gyengédséggel szeret mindnyájatokat. Sohasem fog tőletek olyasmit kérni, ami árthatna nektek. Ő szelíd és jó. Tanuld meg felismerni Őt, Vassula!

Ő Szeretetteljes Isten, sohasem kegyetlen. Őrködni fog feletted és megvéd minden gonosztól. Sohasem hagy el téged.

Bátorság leányom, Vassula, hívj, amikor akarsz, szeretlek.

Én is szeretlek Szűzanyám. Taníts meg arra, hogy jobban szeresselek.

Jézus, szeretlek.

Itt vagyok kedves, Én vagyok az, Jézus.

(Átadtam magam újból.)

Szeretlek, add Nekem kis szívedet, a Béke és a Szeretet magjait akarom elhinteni benne. Olyanná nevellek, amilyennek látni szeretnélek. Semmi sem lesz hiábavaló. Gyermekeim megmentéséért történik minden. Ne félj, engedd, hogy vezesselek, leányom!

(Jézus iránti szeretetem ma reggel a tetőfokára emelkedett. Féltem, hogy elhagy, mert „senki" vagyok, és egy „senki", aki szereti Istent, bizonyára megcsúfolja Szent Nevét.)

Ó leányom, szeretlek, légy Velem, sohasem hagylak el. Ó kicsim, kevesen vannak, akik úgy dicsőítenek Engem, ahogyan te.

Vassula, Vassulám, gondoskodom rólad. Miután átadtam üzeneteimet, nem fogok tovább várni. Szívem kicsi lelked után vágyakozik. Ó, Én Magam is mennyire szenvedek, amiért még lenn vagy a földön![2] Visszahozlak Magamhoz, megszabadítalak, és te felvidítod Szívemet, mert égek a vágytól, hogy újra itt légy Velem. Fogadd Békémet, nemsokára veled leszek.

Vassula, le akarod-e írni következő Üzenetemet?

Igen, Uram.

Készen vagy?

(Néhány napig kitértem ennek az üzenetnek a leírása elől, de most késznek éreztem magam rá. Jézus korábban már beszélt róla.)

Igen, Uram.

Szeretsz Engem?

Nagyon szeretlek. Tudod, hogy szeretlek.

Vágysz-e rá, hogy mások is szeressenek Engem?

Igen, erre vágyom most.

[1] A tisztítótüzet én Hádész néven ismertem.

[2] Ebben a mai sötét világban.

Dolgozz hát Velem, és írj le mindent, amit mondok. Vassula, rendben?

Éppen azt akartam elmondani Neked, hogy csodához hasonló az, hogy ilyen módon vezetsz Uram.

(A Béke Üzenete.)

Én akartam ezt, Vassula. Kiválasztottalak, hogy megmutassam a világnak, nincs szükségem sem tekintélyre, sem szentségre.

Egyszerű gyermeket választottam, aki gyámoltalan és bűnös, nincs tekintélye, és nem ismer senkit a hatalmon lévők közül, hogy kegyelmemmel e gyenge eszköz által közöljem veletek Békémet és Szeretetemet.

Át akarom adni Üzenetemet e sötét világnak, hogy így mutassam meg szeretetem kiáradását, mert Irgalmam kimondhatatlan, és szeretetem meghalad minden emberi értelmet.

A mennyország mindörökké teljes Dicsőségben, békében és szeretetben uralkodik, és látni fogom, hogy a béke és a szeretet a földön is legyőzi a bűnt.[1] Békém úgy fogja beborítani a földet, miként a harmat, amely alászáll a magasból a mélységekbe, és beborítja a földet egyik végétől a másikig.

Eljövök, hogy minden ember számára hírül adjam Üzenetemet, és eljövök, hogy elfordítsalak benneteket gonosz cselekedeteitektől. Szavam olyan lesz, mint a cédrus, mely karként nyújtja ki ágait, hogy meggyógyítsa bűneiteket, tápláljon nyomorúságotokban és megszabadítson a gonosztól. Még egyszer eljövök, hogy megvilágítsam ezt a sötét világot, hogy újraélesszem a kialvóban lévő pislákoló lángot és Békémmel töltselek el benneteket.[2]

Szeretem őket Vassula. Ó, mekkora az a szeretet, amelyet irántuk érzek! Vajon nem áldoztam-e föl Magamat Bárányként értük, hogy megszabadítsam őket? Szenvedtem értük.

Kedveseim, hiába folyt volna Vérem? Kiontottam Véremet, hogy megmerítsétek Benne bűneiteket és megtisztuljatok. Vérem áradatában fürdettelek benneteket, hogy legyőzzem a gonoszt és megszabadítsalak benneteket.

Köztetek vagyok, de a Sátán is kísért benneteket, mert megtalálta módját annak, hogyan csábítson el, és hogyan kerítsen istentelen hálójába benneteket.

Én, az Isten, nem nézhetem, hogy romlásotokba rohanjatok, itt vagyok, hogy megszabadítsalak benneteket kelepcéjéből.

Így állok előttetek, hogy megtudjátok, ki a ti Megváltótok. Eljövök még egyszer Szívemmel a Kezemben, hogy felajánljam nektek. Visszautasítjátok? Visszautasítjátok Békémet? Eljövök, hogy mindazokat hívjam, akik gyermekeimet vérfürdőbe taszítják. Azt akarom, hogy hallják meg felszólításomat, mert szavam úgy jön el, mint sziklát repesztő kalapács.[3] Behatol minden szívbe.

Azt kérdezem tőletek, vajon elfeledkeztetek Istenetekről, vagy ilyen jelentéktelen szemetekben? Nem féltek Engem? Elegem van kevély céljaitokból! Megtanítottalak benneteket arra, hogy szeressetek Engem, de arra is, hogy féljetek Engem,[4] mert Én vagyok a Mindenható.

Hát mit is tettetek? Saját sírotokat ássátok! Mivel a bűn magjait szórjátok szét az egész világon, most azt aratjátok, és a gonoszság gyümölcseivel táplálkoztok. Tudjátok meg, hogy egész Országom Békében uralkodik, egész teremtésem békében és szeretetben jött létre. Szemem belefáradt annak szemlélésébe, miként gyilkoljátok egymást.

[1] Legyen meg a Te Akaratod, amint a Mennyben úgy a földön is.

[2] Az a gondolat villant fel bennem, hogy az ilyen emberekkel nem érdemes bajlódni. Sosem fognak odafigyelni.

[3] Isten hirtelen megvilágosított, hogy megértsem, a szikla a mi szívünk, a mi kőbe foglalt szívünk.

[4] Fogadjuk el, tiszteljük.

Én gondoskodom rólatok, mert Atyátok vagyok, aki szeret benneteket. Nézzétek, egész Hatalmammal jövök! Én, aki Istenetek vagyok, Én jövök hozzátok, hogy felajánljam nektek Szívemet. Fogadjátok el, teljesen a tiétek! Érezzétek át, hogy Szívem kettéhasadt és megszakadt, egyetlen nagy seb az egész... Istenetek Szívét téptétek szét. Újból és újból keresztülszúrtátok.

Háborúk vezetői! Azért kell eljönnöm, hogy benneteket eltiporva kelljen megmutatnom nektek hatalmamat? Haragomban kell megmutatkoznom? Irgalmasságom kelyhe túlcsordult, és igazságosságom kelyhe megtelt! Én, aki Életet leheltem belétek és megszenteltelek benneteket, Én az egész teremtés Istene, aki Szentségemben fürdettelek benneteket, Én jövök hozzátok Békémmel. Figyelmeztetlek benneteket, hogy térjetek meg, és éljetek Békémben.

Békémet ki fogom terjeszteni az egész világmindenségre, és Békém uralkodni fog felettetek. Mert Béke és Szeretet, és Teljes Bölcsesség vagyok. Felhívásom minden néphez szól. Meg kell tudniuk, hogy Országomban béke uralkodik. Gonoszságuk ellenére is eljövök, hogy megáldjam őket, és felragyogjak felettük, mert kedves fiaim és leányaim ők.

Hallgassatok e Szívre, amelyet Isten nyújt felétek, hallgassatok erre a Szívre, amelyet elfelejtettetek és többé nem ismertek, hallgassatok erre a Szívre, amely szeret és keres benneteket, hogy életet adjon nektek.

Hagyjatok fel gonosz cselekedeteitekkel! Ne lázadjatok többé Ellenem! Talán Törvényemtől féltek? Törvényem nem a lázadás Törvénye, törvényem a béke és a szeretet törvénye. Kövessétek Törvényemet, tartsátok be és elnyeritek az üdvösséget. A ti gyengeségetek az, hogy semmibe veszitek az Én Törvényemet, vakon követitek a sajátotokat, és ezzel az emberiséget romlásba döntitek, szomszédaitokkal ellenségeskedtek, törvényeitek pedig az erőszakon alapulnak.

Ó gyermekeim! Vajon Én ültettem szívetekbe gyűlöletet? Lelkem a Szeretet Forrása és Maga az Élet, Belőle fakadt minden, ami létrejött.

Vassula, most ne dolgozz tovább! Szeretlek, bízzál Bennem, szereteteddel vedd körül Szívemet, egyesülj Velem! Szeress és dolgozz Velem!

Megteszem Atyám. Segíts, hogy méltóvá váljak és képes legyek Téged megdicsőíteni.

1987. február 26.

(Beatrice és én Chittagongba repültünk. Onnan át kellett kelnünk a folyón, hogy megtaláljuk Diang falut, ahol Raymond Dujarrier-vel találkozhattunk, egy francia katolikus pappal, aki alkalmazkodott életmódjában környezetéhez: hindu, mohamedán és buddhista szokásokat vett fel. Misztikus remete életet él. Azért mentünk el hozzá, hogy gondolatainkat kicseréljük, és megmutassuk neki az írást. A Szív Isteni Kinyilatkoztatásának nevezte. Amit mondott, az nagyon megfelelt a kinyilatkoztatás szellemének és szándékának, hogy: nem csak részemre adatott, hanem mások épülésére is. Egész utazásunk teljesen simán ment, mintha valaki előkészítette volna. Elfelejtettem megemlíteni, hogy diangi utazásunk előtti napon nagy kínban voltam, azon töprengtem, miért is megyek én Diangba, és mit akarok ott bemutatni? Egy ostoba írást akarok bemutatni? Egész napom aggodalomban telt el. Elutazásunk reggelén először ezek a szavak váltak láthatóvá a papíron: „Egy hazug vezetett téged, szedj össze mindent, és égesd el!" Akkor tudtam meg, hogy a gonosz már az előző naptól kezdve igyekezett megakadályozni utamat. Néhány másodperccel ezután megéreztem Isten jelenlétét, aki ezt írta: „Mindvégig veled leszek, mindörökre egyesültünk, engedd, hogy az Én Fényem ragyogjon rád, gyermekem. Jahve vagyok, és vezetlek téged. Dicsőítesz azzal, hogy szeretsz."*)*

1987. március 1.

(Jézus ma többször szólt így hozzám – amikor felismertem Őt közelemben –: „Soha ne fáradj bele az írásba!”*)*

Vassula, azt kívánom, hogy szavaimat sokan ismerjék meg, e szavakat, amelyek közvetlenül ajkamról származnak: mert minden kinyilatkoztatás, amelyet beléd leheltem, Tőlem való. Ilyen módon is munkálkodom. Időnként eljövök, és felfrissítem mindazt, amit már tanítottam. Megváltótok vagyok, mindig közel vagyok hozzátok, mindig készen arra, hogy visszatartsalak benneteket a gonosztól. Eljövök, és azt remélem, hogy szavam átjárja a szíveket és megpihen bennük.

Vassula, akarsz-e másokért engesztelni?

Mit jelent pontosan az engesztelés, Uram?

Engesztelni annyit jelent, mint jóvátenni, eleget tenni mások helyett, akik nem adnak választ szeretetemre; annyi, mint elégtételt adni mások helyett. Csupán egyet kell tenned: szeress Engem teljes szívedből és lelkedből!

Szeretlek, de meg akarom tanulni, hogy határtalanul szeresselek, és még nagyobb elégtételt nyújtsak.

Jöjj, tanítalak! Hát olyannak ismernek engem, aki nem tartja meg a szavát? Leányom, Tanítód vagyok, és Tőlem mindent megtanulsz, segítelek a fejlődésben.

Tudom, hogy méltatlan vagyok mindarra, amit adsz, amikor összehasonlítom magam az alázatos és Neked ajánlott emberekkel. Nem vagyok büszke magamra azért, hogy engem választottál erre a lelki vezetésre, engem, a legméltatlanabbat, aki még az utolsó előttit sem közelíti meg. Tudom, hogy nem a jó tulajdonságaim miatt választottál, hanem ellenkezőleg, alkalmatlanságom miatt. Ezt Te is megerősítetted, Uram.

Fogadd békémet Vassula! Alkalmatlan vagy, de így is szeretlek. Add Nekem minden nyomorúságodat, és Irgalmamban megsemmisül. Érezd, hogy szeretlek, jöjj, támaszkodj Rám, hallgass Engem, maradj Velem, ne feledd, hogy Szent Társad vagyok.

1987. március 2.

Dicsőség legyen Istennek, az Atyának, mert megszabadított téged a gonosztól.

Ki az?

Én vagyok az, Jézus, miért?

(Zavarba jöttem, még most sem tudom felfogni, ki az Atya, és mi a különbség az Atya és Jézus között. Ő az Istenre, az Atyára hivatkozott, akkor hogyan mondhatta, hogy Ő Atya is?)

Hallgass meg Vassula, figyelj Rám! Tanuld meg, hogy az Isten és Én Egy[1] vagyunk. Én vagyok az Atya és a Fiú,[2] most már érted? Egy vagyok. Minden vagyok az Egyben. Minden az Egyben.

Minden vagy az Egyben?

Az vagyok.

A Világosság is Te vagy?

Én vagyok a Világosság is. Hallgass Rám!

(Ekkor arra gondoltam, nehéz lenne megérteni és leírni, hogy a Szentlélekkel kapcsolatban is felmerült bennem ez a kérdés.)

Gondold végig! A Szentlélek Tőlem származik, érted már? Minden az Egyben. A Szentháromság Egy.[3] Atyának is nevezhetsz.[4] A Bölcsesség Tőlem származik. Bölcsesség is vagyok.

---

[1] Háromságos Isten, de egy a lényeg egységében.
[2] Aki engem látott, az Atyát is látta. […] én az Atyában vagyok, s az Atya énbennem. (Jn 14,9-10)
[3] A lényegében.
[4] Iz 9,5.: „Örök Atya…”

Én vagyok az, Jézus. Valahányszor kételkedsz, jöjj Hozzám!

Zavarban vagyok, hogy időnként még mindig vannak kételyeim, miután tizenegy füzetet teleírtam az üzenetekkel. Helyemben senki sem lenne ilyen. Mindenki más már szentté vált volna!

Amikor zavarba jössz, még jobban szeretlek. Vassula, jöjj, kedvesem vagy, szeretlek és megpihenek benned.

Szeretsz?

Tudod Uram, hogy szeretlek, de időnként olyan hidegnek érzem magam, mint a kő! Milyen hálátlan lehetek én!

Valahányszor ezt érzed, gondolj arra, hogy Én vagyok az, aki szeretetedet arra használom, hogy más lelkeket melegítsek fel vele, olyanokat, akiknek szükségük van a melegre. Lelkeket, akik hidegek irántam, érted már?

Leányom, írd le most a következő szavakat![1] Én, Jahve, betöltelek benneteket Szeretetemmel, Békémet adom nektek, Szavamat hírül adom minden nemzetnek, nézzétek, Bennem Szeretet, Béke, Irgalom és Bölcsesség lakozik. A földön is olyanná akarom tenni Országomat, mint amilyen a Mennyben.

Vassula, ez csak része üzenetemnek, a többit később írd le. Jöjj, maradj közelemben!

1987. március 3.

Én vagyok az, Jézus.

Bocsásd meg minden bűnömet!

Megbocsátom, jöjj, gyönyörűségem lelem benned. Emlékszel arra a napra, amikor megmutattam neked dicsőségemet?

Igen!

Szeretnél többet is megtudni róla? Igen?

(Bizonytalannak éreztem magam.)

Atyám, várhatnék egy keveset?

Legyen így. Majd később újra megkérdezlek. Szeretnék többet megmutatni neked dicsőségemből, hogy képes légy leírni gyermekeim számára, milyen az Én Országom.

Ami előző üzenetemet illeti, amikor majd érzem, hogy készen állsz leírására, tudatni fogom veled. Vassula, megengeded, hogy ma szolgálatomba vegyelek?

Hogyan, Uram?

Így, hogy Irántam való szereteted lényegét használom fel. Szeress hát Engem forrón, Vassula. Egy kiváltságos lelket szeretnék megmenteni a bukástól, ő egyik választottam. Még megmenthetjük őt, Vassula.

Két csepp tiszta Véremet hagyom szíveden, ez a két csepp elég lesz arra, hogy betakarja egész szívedet, és megéreztesse veled szomorúságomat.

Mit tegyek?

Képes vagy-e szeretettel dolgozni a szeretetért?

Megpróbálom, Uram.

Egyesülj Velem! Ma meggyógyítjuk lelkét, megerősítjük őt.

Megtanítalak arra, hogy miként munkálkodom, mert ezek Isteni művek. Minden Szent mű Tőlem való. A Bölcsesség tanít téged. Sose felejtsd el, virágom vagy, amelyet Világosságomban növelek. Megtisztítom földedet, és megadom azt, ami hiányzik neked. Visszajövök, és elmondom, mi történt kiváltságos lelkem szívével. Szeretlek, szeress te is Engem Vassula, mert sok függ a te szeretetedtől.

(Később, a délután folyamán megtámadt a gonosz, vádolt engem. Tudtam, hogy ez

[1] Megértettem, hogy ez lesz a béke üzenetének folytatása. (Lásd az 1987. február 19-i üzenetet. – a szerk.)

nem lehet az Isten, amióta megtanultam, hogy Ő soha nem akar engem vádolni.)

Megáldalak téged, leányom, sohasem vádollak azért, amit Én, Jahve, adtam neked.

Gyönyörűségem van benned. Azért választottalak, hogy felfedd Arcomat. Elmélkedj rólam, Vassulám! Érezz, érezd meg azt a szeretetet, amellyel szeretlek. Hamarosan meglátsz Engem. Igen, el fogok jönni.

Uram, amikor elviszel, nem várhatok el semmit, mert nem tettem semmit, és képtelen vagyok bármit is tenni. Újból a „méltatlan" szóval zárom, pedig mennyire vágyom rá, hogy Veled lehessek!

Vassula, érezd meg a Kezem! Mindig azon vagyok, hogy ilyen erősen őrizzen téged, és közelemben tartson. Vágyom arra, hogy megóvjalak. Szívesen megmerítelek Szívem mélységeiben, és oda rejtelek, csak Magamnak. Talán elfelejtetted szavaimat? Nem kötöttelek-e örökre Magamhoz? Nem egyesítettelek-e Magammal, a szeretet koszorúját helyezve egységünkre? Kedvesem, mi együtt dolgozunk. Istened vagyok és Vezetőd.

Uram, gyenge vagyok, és szükségem van Rád. Szükségem van arra, hogy mindenben megerősíts, hogy képes legyek Téged megdicsőíteni.

Vassula, figyeld meg kezemet, tedd kezedet úgy az Enyémre, hogy ujjaid hegye az Enyéimet érintse.

(Úgy láttam, mintha szikráztak volna ujjai, elektromossághoz hasonlóan.[1] Rátettem kezemet, és megérintettem ujjhegyeit. Mindez a felismerés útján, elmélkedés közben történt.)

Érezd Szentségemet! Erőm átjár ujjaidon keresztül. Az ilyen művek Mennyei művek. Megáldalak. Támaszkodj Rám, most befogadtál Engem, tedd kezedet az Enyémbe, érezd melegségemet.

(Később:)

Vassula, hallgass Rám, most megmentettük őt az elbukástól. Örvendezz! Szereteted lényegét használtam fel, mi ketten együtt dolgozunk. Segítjük és gyógyítjuk a lelkeket. Sose fáradj bele leányom a gyógyításukba.

(Ismét megtámadtak a gonoszok. Azt mondták: „Tűnj el innen!")

Vassula, jöjj közelebb Hozzám, fogadd szeretetemet! Érted, hogy miért gyűlölnek téged? Kedves lelkeimet ragadod ki a gonosz kezéből, visszahozod őket Hozzám.

Uram, mi történik mindazzal a szeretettel, amit a többi ember ad Neked? Az is segít?

Igen! Minden szeretetet felhasználok a lelkek megsegítésére és gyógyítására.

(Itt folytatódik a Béke üzenete.)

Országom kiterjed, és folyamatosan növekszik az ajándékba adott szeretet által.

Bizony mondom, nem lesz hiábavaló az Én szenvedésem. Hatalmas Dicsőséggel győzök le minden gonoszt. Lángra gyújtok minden szívet, a Béke és a Szeretet magjait hintem el, és egyesítem gyermekeimet. Világosságom az egész világmindenségre kiárad, mert ez az Én Akaratom.

Azáltal tisztelj Engem, Vassula, hogy szeretsz. Csókold meg kezemet!

(Megtettem lélekben és egy képen is.)

Szüntelenül dicsőíts Engem, szeretlek benneteket! Kedves, jöjj közelebb Hozzám, mert irántatok való szeretetem nagyobb annál, amit valaha is el tudtok képzelni.

[1] „Ragyogása olyan, mint a napfény: sugarak törnek elő Kezéből, abban van elrejtve Ereje." (Hab 3,4)

(Éreztem, hogy oly nagy öröm árad ki Istenből, olyan boldog volt az Isten!)

1987. március 4.

Mivel tudom, hogy nagyon hűtlen vagyok, attól félek, hogy egy napon gyengeségből elhagyhatlak. Ez a gondolat rettenetes, nem tudom, hogyan történhetne meg, de nem akarom, hogy megtörténjék, de azt sem, hogy Te hagyj el engem.

Vassula, Én, Jahve, szeretlek téged. Elhagylak-e valaha? Közös kötelékünk van, és mivel egymáshoz vagyunk kötve, soha nem leszel képes Engem elhagyni. Látod? Vigyázok egységünkre, mindvégig egyesülve maradunk. Te azáltal, hogy szükséged van Rám, és forrón szeretsz, Én pedig úgy, hogy szabadon uralkodom feletted, és korlátlanul szeretlek. Mindig arra vágyom, hogy szabaddá tegyelek a Magam számára.

Istenem, Te mondtad ezt?

Én mondtam.
Elmondod kérdésedet?

Nem merem!

Miért? Ne félj Tőlem!

(Tudtam, hogy ismeri kérdésemet, de nem akartam papírra vetni.)

Istenem, kérlek!

Jöjj, tanuljunk. Én vagyok a Mindenható és tudom, hogy mi a legjobb lelked számára. Ha valaki közületek kérdést intéz Hozzám, vagy kegyelmet kér, Én felelni fogok. Válaszom a legjobb lesz, a lélek táplálkozni tud majd belőle. Olyan ez, mintha a gyümölcsök közül választanám ki azt a gyümölcsöt, amelyik leginkább a javára válik.

Hallottad már, hogy hányszor tudok megbocsátani?

Igen Uram, de egyes könyvek szerint, Te – bár nem akarsz válaszolni nekik (természetfeletti úton) – mégis megteszed, de nem szívesen, és haragszol.

Én, Jahve, mondom neked ezt: Az Én gondolkozásmódom nem a ti gondolkodásmódotok, az Én utam nem a ti utatok.[1] Vassula, Végtelenül Irgalmas Isten vagyok, és Szerető Szent Atya. Ismerem a szükségleteiteket és gyengeségeiteket. Irántatok való szeretetem féltékeny szeretet. Jöjjetek, jöjjetek közelebb Hozzám, Én, Jahve, minden alkalmat megragadok, hogy elérjelek benneteket.

Atyám, amikor Veled vagyok, érzem, mennyire szeretsz, és bár irántad való szeretetem növekszik, mégis félek attól, hogy hibázom, mivel tele vagyok bűnnel.

Vassula, hát nem tudom Én mindezt? Csipetnyi por vagy, amelyre ha ráfújok, eltűnik. Tudom, hogy milyen törékeny vagy, mert végül is csak egy átsuhanó árnyék vagy a földön. Tekintetemet azonban semmiségedben és nyomorúságodban sem veszem le rólad soha. Részvéttel és Szeretettel nézem gyengeségeidet. Ne félj, meg foglak erősíteni. Elveszem bűneidet, és megajándékozlak bocsánatommal. Vassula, ne dolgozz többet ma, holnap majd újra hívlak. Légy Békémben!

1987. március 5.

Fogadd békémet.
Vassula, szeretsz Engem?

Szeretlek, Jahve, Istenem, teljes szívemből, és közeledben kívánok maradni.

Én is szeretlek. Sohasem hagylak el.

Vassula, Én vagyok a Béke és a Szeretet Királya és Ura. Előtted vagyok, és mindnyájatok előtt felfedem Szent Arcomat. Ez a Béke és Szeretet hívásom kezdete. Leányom, még több Bölcsességre tanítalak. Nagyon elégedett vagyok veled. Szerezz Nekem örömet, hallgasd meg és

[1] Arra utal, hogy ez az elmélet rossz.

írd le üzeneteimet! Ne fáradj bele az írásba! Jöjj, semmi sem lesz hiába.

Igen, Uram.

Áldásomat adom rád, jöjj, támaszkodj Rám, dicsőíts meg Engem szeretteteddel leányom! Mindenkor keress, soha ne tagadj meg, engesztelj másokért, teljesítsd szavamat, fogadd örökké tartó Békémet!

(Később:)

Vassula, maradj közelemben! Emlékeztetlek arra, hogy mint Jegyes, bőségesen gondoskodom mindarról, amire szükséged van. Szeretlek. Minden szót le fogsz írni, amit mondok. Együtt fogunk dolgozni. Ne fáradj bele az írásba!

(Elimádkoztam a Szent Mihály imát. Szent Mihály válaszolt nekem.)

Én, Szent Mihály, Isten erejével le fogom taszítani a pokolba a Sátánt, és mindazokat a gonosz szellemeket, akik megrontják a lelkeket.

(Ezután elmondtam Szent Bernát „Legkegyesebb Szűzanya" kezdetű imáját.)

[1]Kedves leányom, segítek neked, fogadd örökké tartó Békémet! Mindvégig melletted leszek. Teljesítsd az Üzenetet, Vassula, teljesítsd Isten szavát! Támaszkodj Szent Atyádra, mert Ő Végtelenül Hatalmas. Szeresd és dicsőítsd Őt! Megteszed mindezt? Maradj közelünkben! Szeretlek.

1987. március 6.

Vassula, Én vagyok az, Jézus, a te Megváltód. Éhes vagy?

Igen, Uram, most éppen megéheztem.

Éhezz mindig Kenyeremre! Jöjj, Kenyerem nem kerül semmibe, és ha Velem táplálkozol, betelsz.

Jézus, én a földi kenyérről beszéltem…

Tudom, Vassula, de melyiket szeretnéd inkább?

Mindkettőt, Jézus.

A te kenyered csak pillanatnyilag elégít ki téged, de ha az Én Kenyeremből eszel, azzal betelsz. Aki az Én Kenyeremet eszi, örökké él.[2]

Táplálni foglak, Vassula.

Szeretlek Jézus.

Ó leányom, mennyire vágyom arra, hogy minden ajakról ilyen szavakat halljak: „Szeretlek Jézus." Akarod érezni Szívemet? Nézz rám, előtted állok!

(Szívére néztem, egész Mellkasa fényben úszott!)

Szívem izzó szeretettől lángol! Szívem el akar téged árasztani szeretetével. Szívem magához akar vonzani téged, hogy örökre az Enyém légy! Jöjj leányom, kiálts szeretetért, kiálts békéért, maradj Velem egyesülve mindvégig! Jöjj, keltsük életre a többieket, szeress Engem egész lelkedből, teljes elmédből, hogy képes légy Engem dicsőíteni, kedves!

Jézus, fájdalmas dolog Téged szeretni, mert azt kívánja az ember, hogy Nálad lehessen. Úgy értem, hogy testünktől megszabadulva és Nálad. Ezért fájdalmas dolog szeretni Téged.

Én is szenvedek attól a Nagy Szeretettől, amelyet irántatok érzek. Kegyetlenül szenvedtem a szeretet miatt. Még mindig szenvedek, amikor nem kapok választ arra a Szeretetre, amelyet irántatok érzek. El tudod képzelni, mit érzek? Kedves, olyan lelkekre van szükségem, akik igazán

[1] Szűz Mária válaszolt.

[2] Jn 6,48-51

szeretnek, olyan lelkekre, akik engesztelnek azokért, akik nem vesznek Rólam tudomást. Mondd meg nekik, add tudtukra, milyen érzés szeretni valakit, akiért életemet adtam szeretetből, és akitől mégsem kapok választ, nem kapok szeretetet!

Ne fáradj bele, hogy Keresztemet, a Béke és a Szeretet Keresztjét hordozzad! Ha Értem hordozod, megpihenteted fáradt Lelkemet. Szükségem van a pihenésre, kedves.

Jézus, megteszem, amit kívánsz, és igyekszem megérteni, amit nekem mondasz.

(Este nehéz és szomorú volt a lelkem.)

1987. március 7.

Vassula, Én, Jézus, szeretlek téged. Kedves, megpihentem, jöjj, elégedett vagyok. Hidd el Nekem, pihentnek érzem Magam! Dolgozzunk szeretettel, és engeszteljünk. Jöjj, megtanítalak az engesztelésre. Én vagyok az Életadó Ital, Én vagyok a Feltámadás.

Jézus, mennyire kívánom, hogy minden lélek szeressen Téged! Rettenetes lehet, ha ilyen Nagy szeretetre, mint a Tied, nincs válasz!

Vassula, kívánságomat már elültettem lelkedben. Leányom, tölts el örömmel, és tanulj meg így beszélni: „Menjünk és dolgozzunk, tegyük ezt vagy azt." Használd azt a szót, hogy „mi", mert mi örökre egyesülve maradunk! Szerezz örömet nekem azzal, hogy így szólsz: „Atyám, legyen meg a Te akaratod." Ne tagadj meg Tőlem semmit!

Leányom, ma ellenségem sötét birodalmába fogsz követni Engem, hogy lásd, miként szenvednek azok a lelkek, akik visszautasítottak Engem.

Jézus, ők már elvesztek?

Akik a pokolban vannak, azok elvesztek, de a tisztítótűzben lévőket megmentette[1] kedveseim szeretete, akik jóvátételt adnak helyettük, és engesztelnek értük. Ne félj, mert Világosságom megvéd téged, és veled vagyok.

(Láttam magamat a föld alatt. Földalatti sötét barlanghoz hasonló helyen, amelyet csak a tűz világított meg. Nyirkos volt, és a talaj ragadós. Több lelket láttam egy sorban. Meg voltak kötözve és csak a fejük látszott, gyötrődő arcuk. Nagyon nagy volt a zaj, mintha vasból készült gépek zakatoltak volna. Gépzúgás, kalapálás hallatszott, a látvány igen mozgalmas volt. A fejek előtt állt valaki kinyújtott karral, kezében lávát tartott. Karját jobbról bal felé lendítve ráöntötte – ráfröcskölte – arcukra a forró lávát. Az arcok feldagadtak az égési sebektől. Ez az alak, akiről kiderült, hogy maga a Sátán, hirtelen észrevette jelenlétünket, és megfordult.

Így szólt: – „Nézzetek rá!"– és meglátva Jézust és engem, undorral és dühösen a földre köpött. „Nyomorult féreg, nézzetek rá, manapság még férgeink is vannak. Jönnek, hogy kiszívják vérünket. Menj ..." Azt mondta nekem: „Nézd!" és újra forró lávát dobott az arcokra. Hallottam, amint azok felkiáltanak: „Ó, hagyj minket meghalni..." Akkor a Sátán, aki éppen úgy nézett ki, mint egy őrült, haragtól űzve így kiáltott: „Föld teremtményei, hallgassatok rám, hozzám fogtok jönni!" Ekkor arra gondoltam, hogy bár fenyegetőzik, mégis bolond, ha azt képzeli, hogy végül győzni fog. Valószínűleg olvasott megvetéssel teli gondolataimban, mert erősen fenyegetőzve így szólt: „Nem vagyok bolond!" Aztán kárörvendő nevetéssel és gúnnyal azt mondta azoknak a szegény lelkeknek: „Hallottátok, bolondnak nevezett engem!" Majd maró gúnnyal: „Drága, kedves lelkek, majd megfizettetem veletek az ő kijelentéseit."

Arra készült, hogy újból lávát vegyen, és rájuk dobja. Kétségbeesve fordultam Jézushoz, kértem, hogy tegyen valamit! Állítsa meg! Jézus így válaszolt:)

Meg fogom állítani.

[1] Felemelte a Paradicsomba.

(Abban a pillanatban, amikor a Sátán felemelte karját, hogy lávát szórjon, ez nagy fájdalmat okozott neki. Fájdalmában felkiáltott Jézust átkozva, majd azt mondta: „Boszorkány, takarodj innen, takarodj, hagyj magunkra!" A pokol kapuinál tartózkodó lelkek így kiáltottak: „Ments meg minket, ments meg minket!"[1] Akkor valaki előrejött. Megértettem, hogy a Sátán egyik tanítványa volt. A Sátán ezt kérdezte tőle: „Ellátod szolgálatodat? Azt teszed, amit kértem tőled? Sebesítsd meg, tedd őt tönkre, vedd el a bátorságát!" Tudtam, hogy a Sátán rólam beszél. Ettől a tanítványától azt akarta, hogy vegye el a bátorságomat attól, hogy Jézussal találkozzam, azáltal, hogy téves szavakat ad nekem, vagy megsemmisíti az üzeneteket. Megkérdeztem Jézust, hogy mehetünk-e. Azt mondta:)

Jöjj, menjünk! Azt akarom, hogy írd le mindezt! Diktálok neked. Légy a közelemben, kedves! Azt akarom, hogy gyermekeim megértsék, hogy a lelkük él, és a gonosz létezik. Semmi sem legenda abból, amit a Szentírásban leírtak. A Sátán létezik és igyekszik megrontani lelketeket. Szenvedek attól, hogy alusztok, és nem vesztek tudomást a létezéséről. Eljövök, hogy figyelmeztetéseket, jeleket adjak nektek, de vajon hányan fogják tündérmeseként olvasni figyelmeztetéseimet?

Kedvesem, Megváltótok vagyok. Ne tagadjátok meg szavamat! Forduljatok Felém és érezzétek irántatok való szeretetem fájdalmát. Miért, vajon miért akarjátok magatokat olyan könnyen a Sátán lába elé vetni?

Ó, jöjjetek mindnyájan, akik már nem hisztek Bennem, jöjjetek mindnyájan, akik elpártoltatok Tőlem! Jöjjetek, és vegyetek észre, mert itt a pillanat, hogy figyeljetek! Ti mindnyájan, akik megsebzitek a Lelkem, keljetek fel, támadjatok új életre és nézzétek Világosságomat. Ne féljetek Tőlem, megbocsátottam nektek. Elveszem bűneiteket és Vérem lemossa azokat. Elnéző vagyok gyengeségeitekkel szemben, és megbocsátok nektek. Jöjjetek és szívjátok magatokba az igazságosság harmatát, hogy meggyógyítsa lelketeket, különben a kárhozat felé haladtok. Azért jövök, hogy megkeresselek benneteket. Azért jövök, hogy felkutassam elveszett juhaimat. Jó Pásztorként tétlenül nézzem, és maradjak közömbös, amikor elvesztek?

Vassula, akarsz-e mindazokért imádkozni, akik a kárhozat útján vannak?

Most, Jézus?

Igen, most.

Nem tudom, hogy mit mondjak, Uram.

Megtanítalak rá, figyelj Rám és mondd utánam:

„Ó Szent Atyám,
Hatalmadra és Irgalmadra kérlek,
gyűjtsd egybe juhaidat,
bocsáss meg nekik
és engedd visszatérni őket
Szeretett Házadba!
Tekints rájuk, mint gyermekeidre
és áldd meg őket Kezeddel!
Ámen."

Vassula, jöjj Szívembe, mert ott mélységes Béke lakozik.

1987. március 8.

Vassula, kedves, újból emlékeztetni akarlak arra, hogy nem kedvezek neked jobban, mint többi gyermekemnek, mert semmi érdemed nincs, és értéked még ennél is kisebb szememben, de még így is szeretlek. Ezt a Kegyelmet azért adtam neked, mert ez az akaratom. Légy a követem, mert rajtad keresztül akarok megnyilvánulni!

Ne gondold, hogy ellentmondok Önmagamnak! Irántad való szeretetem határtalan és te kedvesem vagy, amióta kiválasztottalak. Ne gondold egyetlen percig sem, hogy amiért rámutatok

[1] A pokol kapuinál tartózkodó lelkeket, akik nagyon mélyen vannak a tisztítóhelyen, imáinkkal „kiemelhetjük", hogy szenvedésük enyhüljön.

gyengeségeidre, kevésbé szeretlek. Szent Atyád vagyok, aki ismer téged, és ha Én nem mutatok rá tévedéseidre, akkor ki fogja megtenni? Törékeny virágom vagy, akit nevelek. Engedem, hogy merítsél Erőmből, hogy növekedhess, Vassula.

Emlékeztetni akarlak arra, hogy ez a Kinyilatkoztatás, amelyet beléd lehelek, nemcsak a te javadat szolgálja, hanem mindazoknak is szól, akiknek nagy szükségük van Kenyeremre. Azért jövök, hogy mindazokat tápláljam, akik éhesek. Üzenetem a Béke és a Szeretet üzenete, amely alapjaitokra emlékeztet benneteket, és arra, aki benneteket teremtett.

Azért jövök, hogy elmondjam: az Én Testem az Én Egyházam. Igen, Egyházam, amely betölti az egész teremtett világot. Azért jövök, hogy megmutassam Irgalmasságomat e világnak.

Te, Vassula, csupán egy vagy azok közül, akik sebet ütöttek Rajtam, akik sohasem válaszoltak Szeretetemre, és ezzel keserűséget okoztak Nekem. Mi lehet elkeserítőbb annál, mint ha sohasem érkezik válasz az olyan szomjazó, nagy Szeretetre, mint az Enyém?

Ehelyett te pusztaságodban nap mint nap az anyagi világ élvezeteit kerested, amelyek isteneket jelentettek számodra, azokat bálványoztad. Ezáltal egyre jobban eltávolodtál Tőlem, keserűséget okozva Nekem, és megsebezve Szívemet, az élő Isten Szívét, amelyet nem kerestél, nem szerettél, és egészen elfelejtettél. Leányom, hát ilyen távol voltam tőled?

Jöjj, jöjj és érezd Szívemet! Szívem értetek kiált! Fiaim, leányaim, jöjjetek... jöjjetek közelebb Hozzám, forduljatok Felém, engedjétek, hogy karomba vegyelek és egészen Szívem belsejébe vigyelek benneteket! Hadd merítselek meg Benne, mélységes Békét ajándékozva nektek.

Jöjjetek és lépjetek be Lelkem Világába, amely a Béke és a Szeretet Világa.

Jöjjetek Hozzám és táplálkozzatok Testemmel, mert Kenyerem tiszta és megtisztít benneteket. Testem kiált utánatok, jöjjetek és látogassatok meg Engem, aki éjt és nappalt a Tabernákulumban töltök várakozva rátok, hogy tápláljalak benneteket. Ne rettegjetek, ne féljetek Tőlem, ne tagadjatok meg Engem! Miért nem adtok Nekem helyet szívetekben?

Jöjjetek, ismerjetek meg Engem, és akkor szeretni fogtok, mert hogyan szerethetnétek valakit, akit nem ismertek, vagy csak hiányosan ismertek? Igyekezzetek jól megismerni, és akkor forrón fogtok szeretni.

Vassula, te eltévedtél, és ezzel elszakítottad magadat Tőlem. Elfordultál az Igazságtól, a jót rosszra váltottad, és jobban ragaszkodtál a rosszhoz, mint a jóhoz.

Jöjjetek tehát mind, akik még mindig elkerültök Engem, hozzátok ide bűneiteket és megbocsátok nektek! Jöjjetek és táplálkozzatok Belőlem, jöjjetek, üresítsétek ki Számomra szíveteket, és engedjétek, hogy megtöltsem Szeretettel!

Tudom, hogy gyengék vagytok, de engedjétek meg, hogy Én cselekedjem bennetek. Adjátok ehhez beleegyezéseteket kedveseim. Engedjétek, hogy gyökerestül kitépjem, és messzire dobjam bűneiteket, elhintsem bennetek magjaimat, a Béke és a Szeretet magjait! Hadd tisztítsalak meg benneteket! Vassula, ne dolgozz többet, majd később folytatom.

Ne feledkezz meg Jelenlétemről! Mindig jusson eszedbe: „mi ketten."

Nem felejtem el. Megpróbálom, Uram.

Induljunk.

Induljunk.

(Folytatás:)

Jöjjetek és ismerjetek meg Engem! Nem vagyok elérhetetlen. Egymás mellett járunk. Ti Énbennem éltek, és Én bennetek, sohasem válunk el. Sohasem.

Jöjjetek, merítsetek végtelen Jóságomból és hagyjátok, hogy keményszívű-

ségetek feloldódjék az Én Tisztaságomban.

Ó leányom, bár sok kedves gyermekemet megszenteltem a Keresztségben, kevesen vannak, akik olyannak ismernek Engem, amilyen vagyok. Elfeledkeznek arról, hogy Rám, mint szerető Atyára tekintsenek. Sokan elhagynak közülük, és azt gondolják, hogy elérhetetlen vagyok. Sokan a maguk módján gondolkodnak rólam, állandóan megvető érzést táplálva irányomban. Egyesek csak félelemmel tudnak gondolni Rám, mások pedig Végtelen Szeretetemben kételkednek.[1]

(Itt félbeszakítottak. Megérkezett a Szent Lepelről készített kép, amelyet megrendeltem. Megszemléltem, és visszatértem az íráshoz, miközben tovább is a képet néztem.)

Ne felejtsd el, Én még mindig szenvedek. Vassula, mennyi keserűség ér Engem! Miért, miért széledt szét annyi juhom? Nézz rájuk! Hiábavaló lett volna áldozatom? Leányom, mennyire fáj ez Nekem! A végsőkig meggyötörték Lelkemet! Szenvedek.

Tápláld juhaimat, ne fáradj bele az írásba!

Nem, Uram, nem fáradok bele.

Megadom neked azt az Erőt, amelyre szükséged van, jöjj, dolgozzunk! Folytassuk! Tanítód vagyok. Tölts el örömmel, és ne feledkezz meg Jelenlétemről!

Vassula, megérezted Jelenlétemet. Valóban az ágyad sarkán ültem. Megszerkesztem,[2] amit diktáltam. „Én vagyok az, Jézus. Most ülök, de ebben a pillanatban felállok, mert te is fel fogsz állni."

(Alighogy befejezte az írást, máris sürgetően kopogtak az ajtón, és én felugrottam. Meglehetős zavarban álltam ott. Jézus aznap este fokozottan éreztette Jelenlétét. Annyira – mint néha máskor is –, hogy ellenőrzésére fogtam egy darab papírt és Ő a fenti bekezdést írta rá. Az ajtóban az alkalmazottam állt, hogy valamit mondjon nekem.)

Szeretlek. Ne fáradj bele az írásba, add meg Nekem azt a szabadságot,[3] amit akarok.

Jézus, Csodálatos vagy!

Légy mindig jókedvű, amikor Én is jókedvű vagyok. Kövess Engem!

Megbántasz, ha megfeledkezel Jelenlétemről. Soha ne feledkezz meg Jelenlétemről, soha!

De Uram, ez nehéz. Időnként autót kell vezetnem, az útra kell figyelnem. Máskor barátaimmal beszélgetek hétköznapi dolgokról. Fiamnak segítek házi feladatában. Hogyan tudnék így állandóan Jelenlétedre gondolni? Ez szinte lehetetlen!

Vassula, virágom, ha ilyen helyzetben vagy, csak az erényekre kell emlékezned: légy alázatos, hűséges, szelíd, barátságos, igazságos, szeretetteljes. Igen, azzal, hogy erényes vagy, Rám emlékezel. Jöjj, menjünk!

Szeretném tudtodra adni, hogy természetfeletti úton közeledem hozzád, amikor Üzeneteimet átadom. Ne feledd, hogy Irgalmas Isten vagyok, és méltatlanságod, valamint az Irántam való korábbi közömbösséged ellenére is szeretlek. Azért adtam neked ezt a karizmát, hogy közvetlenül ajkamról tanulj. Vassula, jól esik a szívedben megpihennem.

(Később:)

(A kétkedés újabb hullámai borítottak el.)

Jöjj, a szenvedés megtisztít téged. Támaszkodj Rám, fogadd el a szenvedést, engesztelj, engesztelj, engesztelj máso-

[1] Ez az üzenet 1987. március 18-án folytatódik.

[2] Jézus az én szavaimat használja, hiszen már Avilai Szent Teréztől tudjuk, hogy „Isten alkalmazkodik" az Általa kiválasztott személy szóhasználatához.

[3] Hogy igénybe vegyen.

kért! Jöjj, keltsük újra életre minden gyermekemet!

(Ez eléggé lesújtott.)

De Uram, én tehetetlen vagyok, hogyan tudnék bármit is tenni?

(Nagyon gyengéden mondta:)

Hát elhagylak-e valaha? Vedd magjaimat, és hintsd el a földeken, hadd teremjék a Béke és a Szeretet gyümölcsét. Tedd ismertté Szavamat minden ember előtt! Veled leszek mindenkor.

Tegyük fel, hogy visszautasítják és félreteszik, mert kételkednek benne. Tegyük fel, hogy nem tartják jónak. Tegyük fel, hogy nem hiszik el, hogy Te vagy az!

Hallgass Rám, Vassulám! Miért félsz? Az egész teremtés az Én Kezem műve. Elfelejtetted, hogy Mindenható vagyok? Az egész teremtett világ az Én Akaratomnak engedelmeskedik. Kicsim, Én vagyok a Magasságbeli, Dicsőíts Engem, légy olyan, mint a virág, amelynek az Én Világosságomra van szüksége ahhoz, hogy éljen.

1987. március 17.

(Jézus a keresztjével együtt jelent meg.)

Vassula, akarod-e most hordozni Keresztemet?

Akarom Jézus, a Te akaratod szerint.

Érezd, érezd, milyen nehéz! Pihenésre vágyom, kövess Engem, jöjj közelebb Hozzám, át akarom adni neked Drága Keresztemet.

(Aznap, később kimondhatatlanul meggyötörtnek éreztem magam. Levert voltam és vigasztalást vártam, de nem találtam.)

Mérhetetlen terhemet érezted magadon, soha ne utasítsd vissza Keresztemet! Az Én terhem súlyos.

Vassula, ne kérdezd, miért emellek Magamhoz.[1] Engedd, hogy szabadon tegyem veled azt, amit akarok, amíg el nem jövök, hogy megszabadítsalak. Kedves, ennek a lelki vezetésnek megvan a maga mártíromsága. Keresed benne az igazságot, és ha nem találod meg, az gyötrelmet okoz. Szenvedj Értem. A szenvedés megtisztítja lelkedet. Áldozd fel magad Értem, és ne keress, csupán higgy.[2]

Engedd, hogy szabadon cselekedjem benned, rajtad keresztül nyilvánítsam ki Szavam, így gyógyítva gyermekeimet. Higgy Megváltó Szeretetemben.

Keresztem súlyos, igen, még sokszor eljövök, hogy rád bízzam. Menyasszonyom vagy, kedvesem és virágom. Hogyha Értem hordozod, könnyítesz Rajtam. Kinyilatkoztatásaimban – amelyeket beléd lehelek – a szomorúság, a fájdalom és a szenvedés keserű érzései törnek fel Lelkem mélyéről. Jöjj és hallgasd meg még egyszer Szívemet, és érezd, érezd, mennyire keres benneteket!

(Aztán, mintha már nem bírná tovább, olyan kiáltás tört fel szenvedő Lelkének mélyéről, mintha a szomorúság miatt már halálán lenne.)

Teremtmények, akiket Atyám saját Kezével teremtett, miért okoztok Nekem ennyi bánatot!

(Aztán hozzám fordult, arca és hangja nagyon komor volt, amint megszólalt:)

Gondoltál-e Rám azelőtt, hogy eljöttem hozzád?

(Bűn.)

Nem, nem gondoltam Rád.

(Még mindig komoran:)

[1] Jézus arra emlékeztetett, hogy mindent olyannak fogadjak el, amilyen.

[2] Azt próbáltam megtudni, hogy vajon igazi-e ez a lelki vezetés.

Eljöttél volna Hozzám, ha nem kereslek, és meg nem talállak?

Nem, nem hiszem. (Nagyobb bűn.)

Most szeretsz?

Igen, Uram, szeretlek.

Lelki vezetésem ugye megváltoztatott téged?

Igen, megváltoztatott.[1]

Össze fogod-e gyűjteni gyermekeimet és táplálod-e őket?

(Tehetetlennek éreztem magam.)

Istenem, hogy tehetném meg, és milyen eszközökkel?

(Szeretnék tetszésére lenni, hálámat kifejezni, de nem tudom.)

Bízzál Bennem, engedd, hogy Én vezesselek Vassula, engedd, hogy Én gyűjtsem össze gyermekeimet! Tudom, hogy tehetetlen vagy, tudom, hogy gyenge vagy. Látod, semmit sem tehetsz nélkülem. Megengeded hát, hogy amíg be nem fejezem Üzenetemet, eszközként használhassalak?

Igen, amíg az Üzenet Tőled jön, Jézus.

Jézus vagyok, ne kételkedj soha! Ne fáradj bele az írásba! Minden szó, amely elhagyja ajkamat, éreztetni fogja veled sebeimet. Levittelek Magammal ellenségem sötét birodalmába, megmutattam neked, mennyire szenvednek a lelkek.[2] Reád öntöm minden szenvedésemet, amelyek mélyen megsebeznek. Mint papom – mert papom vagy – fogsz Velem járni. Sohasem hagylak el. Együtt fogjuk hordozni Keresztemet. Együtt fogunk szenvedni. Együtt fogunk küzdeni. Nyugalmadat Bennem találod meg, Én pedig tebenned.

1987. március 18.

Megtanítottalak arra, hogy szeress és ismerj fel. Megmutattam neked égi műveimet. Eléd tártam Szívem minden titkát, megmutattam neked kimondhatatlan Irgalmamat. Megtisztítottalak, hogy kinyilatkoztatásaim forrása lehess, és megmutattam Kegyelmemet a világnak. Valóban neked adtam végtelen szeretetemet, hogy megmutassam gyermekeimnek, milyen nagyon tudom szeretni őket.[3] Mindazonáltal emlékeztetlek, nem különbözöl a többitől, és nem szabad elrejtened ezt a lelki vezetést.

Azt akarom, hogy szavaim áradása beborítsa ezt a világot, mert ez az akaratom. Vassula, engedd meg, hogy úgy cselekedjem benned, ahogy Nekem tetszik.

Jöjj most, és vigasztalj meg! Igen, a szereteteddel. Jahve vagyok, az, akire támaszkodsz, akihez jössz, és akit szemlélsz. Engem szólítasz imáidban, ezért ne aggódj, mert Engem imádsz és senki mást.[4]

Az a kívánságom, hogy minden gyermekem térjen vissza Hozzám.

Leányom, ezért az üzenetért neveltelek. Beteljesíted-e szavamat, Vassula? Akarsz-e továbbra is Nekem dolgozni?

Igen, Uram, mindaddig, míg felismerem, hogy Jahve szól.

Kicsim, Jahve vagyok! Fogadd békémet kicsim, és növekedj! Soha ne fáradj bele az írásba! Engedd meg, hogy üzenetem befejezéséig igénybe vegyelek.

Kicsim, ki a te atyád?

(Meglepődtem a kérdésen.)

Te vagy az.

[1] Ekkor valóban éreztem, hogy semmi vagyok, és nem érdemeim miatt közeledett hozzám. Sőt, kezdetben majdnem visszautasítottam Őt!

[2] Amikor a poklot mutatta meg.

[3] Mintha egy mintadarab lennék!

[4] Akkoriban aggódtam, hogy talán nem Istentől valók ezek az írások.

(Üzenet a világ számára.)[1]

Én vagyok az, és te ivadékom vagy, Enyém vagy.

Gyermekeim elfordultak Tőlem és szívüket jéggé fagyasztotta az önzés. Elfelejtettek Engem. Meg akarom tőlük kérdezni: „Miért taszítotok el Engem? Mit tettem, ami nem tetszik nektek? Tettem-e valaha is célzást arra, hogy haragszom rátok? Miért féltek szembenézni Velem?" Kedveseim, nem akarlak vádolni benneteket bűneitek miatt. Most megbocsátok nektek. Nem fogom rátok csukni az ajtót. Bizony mondom nektek, milliószor meg tudok bocsátani, tárt karokkal állok előttetek és arra kérlek benneteket, hogy jöjjetek Hozzám, és érezzétek azt a szeretetet, amelyet adni akarok nektek. Hadd gyújtsam lángra a szíveteket! Jöjjetek és ismerjetek meg! Jöjjetek mind, akik kerültök Engem és féltek Tőlem, mind, akik nem ismertek Engem! Jöjjetek közelebb Hozzám, és meg fogjátok érteni, hogy Én, az Isten, tele vagyok Szeretettel, tele vagyok részvéttel, és tele vagyok Irgalommal.

Ne taszítsatok el, mielőtt még megismernétek! Túláradó szeretetem azt a hatékony kegyelmet kínálja nektek, hogy felismerjétek a jót és a gonoszt, és választani tudjatok közöttük. Szabadságot adtam nektek a választásra, de olyan képességeket is adtam nektek, amelyek felsőbbrendű lénnyé tesznek benneteket. Ajándékokat adtam nektek. Használjátok a Tőlem kapott ajándékokat! Fogadjátok el értelmetekkel és szívetekkel, amelyeket Én adtam nektek, haladjatok előre, ismerjetek el, és még jobban ismerjetek meg Engem.

Azért világosítottam meg a szíveteket, hogy alkalmas legyen a szeretetre. Én vagyok az, aki nektek ezt a kegyelmet adta. Elfogadjátok?

[1] Az angol szerkesztő jegyzete: ez az 1987 március 8-i üzenet folytatása.

(Visszaemlékezem önmagamra, aki korábban voltam.)

De Uram, egyeseknek nem volt lehetőségük arra, hogy megismerjenek Téged. Senki sem tanította meg őket erre. Ez igazán nem az ő hibájuk! Akkor hogyan gondolhatnának egyáltalán Rád?

Milyen igaz ez, Vassula!

Leányom, Egyházamnak szüksége van az újjáéledésre! Azért jöttem el, hogy megerősítsem Egyházamat, mert különben rengetegen elvesznének. Vassula, vissza fogok jönni, hogy üzenetet adjak hűséges gyermekeimnek. De hadd tegyem hozzá azt, hogy mennyire vágyakozom azokra a gyermekeimre is, akik elfordultak Tőlem. A Szeretet Forrása vagyok, és ebből a Forrásból Végtelen Szeretet fakad, amely az egész teremtett világra kiárad. Mindössze azt kérem tőletek, hogy viszonozzátok Szeretetemet!

Sokan közületek azt hiszik, hogy olyan Isten vagyok, aki könnyen haragra gerjed, és ezért félnek Tőlem. Féltek közeledni Hozzám. Mások azt hiszik, hogy elérhetetlen vagyok, és csak saját dicsőségemnek örvendek, soha nem törődöm veletek. Azt hiszik, hogy tekintetem csak a hűséges lelkek felé fordul, és így olyan képet alkotnak Rólam, hogy kivételt teszek az emberek között. Nem tudjátok, hogy minél gyengébbek és méltatlanabbak vagytok, annál inkább kereslek és szeretlek benneteket?

Szent vagyok, de azt akarom, hogy értsétek meg: bensőséges viszonyban szeretnék lenni veletek, és Szent társatokká kívánok válni.

Ismered-e a tékozló fiú példáját, Vassula?

Igen, valamennyire.

Vétkezett, de hogyan fogadta őt atyja?

Nagy örömmel?

Több volt az. Nagy szeretettel fogadta, és megünnepelte ezt az eseményt.

Ne szomorítsatok meg kedveseim, és jöjjetek vissza Hozzám! Nem foglak visszautasítani benneteket. Visszavárlak benneteket ölelő karomba! Félelem nélkül térjetek vissza Hozzám!

1987. március 19.

Itt vagyok, Én vagyok az, Jézus.

Vassula, emelkedj fel Hozzám! Azt akarom, hogy tökéletes légy. Szerezz Nekem örömet és légy tökéletes! Hajlandó vagy tökéletessé lenni?

(Elnémultam.)

Azt akarom, hogy az légy. Kérdezlek, Vassula.

Uram, hiszen tökéletesnek lenni szinte lehetetlen. Ahhoz képest, amilyen vagyok, nekem már az is valami, ha közeledem ahhoz, hogy jó legyek!

Vassula, tanítani foglak, hogy tökéletes légy. Bizony mondom neked, hogy nem lehetetlen, de engedned kell, hogy átalakítsalak. Tökéletesen add át magad Nekem, és olyanná formállak, amilyennek szeretnélek.

Jézus, nem hiszem, hogy valaha is olyan lehetnék. Nehéz engem átformálni. Hasonló ez a szikla megmunkálásához.

Vassula, ó Vassula, nem bízol Bennem? Isten vagyok, és még a sziklát is olyanná formázom, amilyenné akarom. Tudod-e, miért választottalak?

Igen, Uram.

Még egy további oka van: azért választottalak, mert gyenge vagy, és gyengeséged vonz Engem. Gyermekem, jöjj és érezd Szívemet! Szívem szeretetre vágyik. Jöjj, és értelmeddel érezd Szívemet! Vassula, készen vagy? Érezz Engem!

(Kővé meredtem.)

Ne szomoríts meg! Jöjj és érezz meg! Nem érzel Engem.[1]

Nem, nem éreztelek. Nem volt bátorságom, hogy megtegyem.

Elmondanád Nekem problémádat?

Most rosszabbul érzem magam.

Miért?

(Zavarban voltam, mert annyira méltatlannak éreztem magamat.)

Zavarban vagyok, amikor szembe kell néznem Veled.

Vassula, miért? Ne szomoríts, mondd el problémádat!

Zavarba jöttem amiatt, hogy meg kellett érintenem a Szívedet. Úgy éreztem magamat, mint egy leprás, aki egészséges embert akar megérinteni. Ki vagyok én, hogy Hozzád közelítsek?

Valahányszor zavarban vagy, még jobban szeretlek,[2] leányom. Mivel örökre egyesültünk, és te az Enyém vagy, megengedhetem Magamnak, hogy teljesen betöltsem szívedet. Az, hogy Velem házasságra léptél, Engem megdicsőít, téged pedig megtisztít. Eggyé váltunk.

Igen, Uram, de nézd meg, hogy <u>mivel</u> lettél eggyé?

Szeretlek. Jöjj és hajolj ide most Hozzám! Vassula, érezd Szívemet!

(Később:)

(Éreztem Szívét, amely igen meleg volt, és hevesen dobogott a vágytól, hogy szeressék.)

Nem kell zavarba jönnöd attól, hogy érzed Szívemet. Istened kéri tőled ezt. Engedd, hogy kedvem szerint kérjem szolgálatodat. Engedd, hogy megcsókoljalak.

---

[1] Úgy értve, hogy nem éreztem a Szeretetét.

[2] Később megértettem, hogy Jézust megelégedéssel töltötte el, hogy felismertem a méltatlanságomat.

(Gyanakodni kezdtem, azt gondolva, hogy az ördög akar bűnre csábítani.)

Én vagyok, az Úr Jézus Krisztus. Ne félj!

(Még mindig óvatos voltam. Bár nem éreztem az ördögöt közelemben, még mindig gyanakodtam.)

Ne félj!

(Nem tudtam feloldódni. A „leprás érzés" visszatért. Nem mozdultam.)

Tudod, hogy mennyire szeretlek?

Igen, tudom Jézus.

Miért utasítod hát vissza csókomat?[1]

Mert nem vagyok méltó arra, hogy Tőled csókot kapjak.

Vassula, hiszen már mondtam neked, hogy semmit se utasíts vissza Tőlem. És mit válaszoltál?

Hogy semmit sem fogok visszautasítani.

Akkor hát miért utasítod vissza csókomat? Vassula, sohase utasíts vissza Engem! Ha kérek tőled valamit, az szeretetből van. Engedd meg, hogy megcsókoljalak, engedd, hogy megtegyem! Megengeded, hát? Jöjj Hozzám, és érezd csókomat, egy égi csókot homlokodra. Készen vagy?[2]

Szeretlek!

[1] Jóval később, csak évek múlva értettem meg, amikor már jobban megismertem Jézust, hogy Ő arra a bensőséges kapcsolatra tanított, amire Szent Gertrúdot és másokat is.

[2] Jézus megcsókolta homlokomat. A lelki extázis állapotába kerültem. Hogyan magyarázzam meg? A következő két napon kiüresedettnek, tiszta üvegnek, átlátszónak éreztem magam. Isten a lelki béke mindent betöltő érzését adta meg nekem! A belélegzett levegő tüdőmön keresztül betöltötte egész testemet. Úgy éreztem, hogy levegő vagyok.

1987. március 20.

Vassula, hadd mondjak neked valamit. Szeress Engem mindvégig, mert édes lesz a vég, és Én veled leszek.

Milyen sokat kellett szenvedned!

Szenvedésem nem volt hiábavaló, megszabadítottalak benneteket a gonosztól.

Bárcsak boldog lehetnél néha.

Boldog vagyok, amikor kedveseim között vagyok.

Boldoggá tesznek Téged?

Igen, feloldják szomorúságomat.

Kár, hogy nem élhettünk 2000 évvel ezelőtt, amikor Veled lehettünk volna.

Még veletek vagyok, leányom.

Jézus, amióta megcsókoltál (tegnap este), és ma egész nap, úgy érzem, hogy „feloldódtam" Benned, mintha átlátszó lennék, és mindent betöltő békében vagyok. Mintha kiüresedtem volna!

Vassula, Én vagyok a Béke, mindenkor megadom neked Békémet. Merülj el Bennem egész lényeddel, és Én feloldalak Magamban. Ó Vassula, térj be mindig Hozzám, és érezd Békémet!

Még mindig kész vagy-e arra, hogy átalakítsalak?

Igen Jézus, kész vagyok.

Akkor hát engedd, hogy szabadon tehessem veled azt, amit akarok. Tiszta és hűséges lénnyé akarlak formálni, kizárólag saját céljaimra. Próbákat fogsz kiállni Erőm segítségével, csakis az Én érdekemben. Szavam olyan lesz, mint a patak, amely először csak csörgedezik, azután hömpölyög, majd kiárad és óceánná válik, a Béke és a Szeretet óceánjává.

(Később:)

Vassula, miért nem dicsőítesz Engem soha? Én vagyok az Úr, aki megszabadított téged a sötétségtől. Gondold meg, hogy ki vagy. A legméltatlanabbak között is a legrosszabb vagy.

(Sóhajtottam.)

Mégis szeretlek. Dicsőíts Engem Vassula, amiért megszabadítottalak.

(Azon gondolkodtam, mit is mondjak. Tétováztam.)

Ezt mondd:

Istenem szeretlek, mert túláradó
szeretetedből és irgalmadból
mutattad meg nekem Világosságodat.
Áldott legyen a Te Neved!
Ámen.

(Megismételtem szavait.)

1987. március 21.

Én vagyok az, Jézus. Vassula, akarod-e gyakorolni, hogyan ismerhetsz fel Engem lelkedben, kedves?[1] Vassula, nézz Rám!

(Ránéztem.)

Igen, jól van.

Az asztalra tetted a kezedet?

Igen.

Most keresztbe tetted két karodat?

Igen.

Most felemelted egyik karodat, kezed közelített az arcodhoz, és mutatóujjadat arcodhoz érintetted? A másik karod ottmaradt, ahol volt, mintha gondolkoznál?

Helyes! Most erősebben éreztetem jelenlétemet. Vassula, nézz Rám!

(Egy könyv van nálad? A köpenyedből vetted elő, baloldalról a jobb kezeddel?)

Egy könyv van nálam.

Nem túl nagy.

Pontosan így van. Helyesen érzékeled Vassula. Nézz bele, és olvasd el, mit mond.

(Megpróbálom, de nem megy jól.)

Azt mondja...

Oltárom vagy.

Nem tudom elolvasni, Jézus. Nem tudom kivenni a többit!

Próbáld újra! Oltárom vagy, amelyre...

(Nem látom, azt hiszem, rosszul olvasom.)

Kicsim, mi lenne veled nélkülem? Fel kell emelned Hozzám a lelkedet Vassula, segíteni foglak. Hagyatkozz teljesen Rám, soha ne veszítsd el kedvedet! Majd később visszajövök könyvemmel.

(Elkedvetlenedtem. Azt hittem, hogy csalódást okoztam Neki azzal, hogy nem emeltem elég közel Hozzá a lelkemet. Már-már arra gondoltam, hogy fel akar cserélni egy másik lélekkel, mert az Ő türelmének is van határa!)

Vassula, sohase gondold azt, hogy fel akarlak cserélni, hiszel Nekem? Jöjj, majd máskor megpróbáljuk. Próbálj pontosabban felismerni Engem lelkedben, Vassula! Engedd egész lényedet elmerülni Bennem, és oldódj fel Bennem teljesen!

Szeress Engem és engesztelj másokért! Emelkedj! Megtanítalak arra, hogyan emeld Hozzám a lelkedet. Induljunk.

1987. március 22.

A kiegyensúlyozottságot szeretem. Nyugodtan fogsz dolgozni, nem sietve. Visszajöttem a könyvemmel.

[1] Jézus azt akarta, hogy használjam a lelkek megkülönböztetésének adományát, amit Ő adott nekem.

Mi van ebben a könyvben?

Bizonyos lelkek nevét írtam ebbe a könyvbe, azokét, akiknek fel kell éleszteniük Lángomat, a Szeretetlángot. Kérlek, olvasd ott, ahol mutatom.

Igen, Uram, bánkódtam e kis könyv miatt, amelyet nem tudtam elolvasni.

Tudom.

Most látom. Kötése puha és arany?

Igen. A kötése arany, tekints bele és olvasd: „Oltárommá teszlek, amelyre Szívem égő kívánságait helyezem. Lángom élni fog benned. Meríts Szívemből, és töltsd meg vele szívedet! Én, az Úr, fogom Lángomat mindörökre égve tartani." Megcsókolod most a könyvemet, leányom?

(Megtettem.)

Válaszolok rá.

(Volt egy kérdésem.)

Ez egy lelki vezetés választott lelkeim számára. Most megtudtad.

(Később elborított a bizonytalanság és a kétely hulláma.)

Vassula, ne félj, Én vagyok az, Jézus, figyelj kedves! Minden ilyen lelki vezetés szenvedéssel is jár. A tiédben a bizonytalanság okozza a szenvedést. Hiszen megmondtam, hogy a szenvedés tisztítja meg lelkedet! Fogadd el, és engedd, hogy szabadon cselekedjem azt, ami számodra a legjobb. Engedd, hogy munkálkodjam benned, akarod?

Igen, akarom, akkor, ha Te vagy az, Jézus.

Jézus vagyok, Megváltód! Együtt szenvedünk, együtt küzdünk. Támaszkodj Rám, jöjj, menjünk és olvassunk együtt!

(Később:)

Itt vagyok. Értem élj, dicsőíts Engem szereteteddel. Jöjj, minden Énértem, a Béke és a Szeretet érdekében történik. Soha ne tagadj meg! A gonosz újra és újra megpróbál beavatkozni, hogy tervemet megakadályozza, de Én győzni fogok! Bízzál Bennem!

De Uram, panaszkodhatnék Neked bizonyos dolgok miatt?

Nekem nyugodtan, Vassula.

Azt szeretném elmondani Neked, hogy mi zavar engem. Valószínűleg minden, amit mondok, vagy gondolok, az rossz, és így bármit fogok tenni, az is rossz lesz. Nincs igazi támaszom. Ezen azt értem, hogy egyszerűen csak leírom az üzeneteket, amelyeket Tőled kapok. Mások is valószínűleg így voltak ezzel, mint én: Másoknak is adtál lelki vezetést, vagy üzenetet. Csakhogy ezek a személyek többnyire kolostorban, vagy szerzetes közösségben voltak. Szerzetesek, papok, püspökök vették őket körül. Amikor ilyen természetfeletti élményben részesültek, olyankor gondosan felügyeltek rájuk, és figyelemmel kísérték őket. Tehát könnyű volt az írásokat átadniuk a feletteseknek és rajtuk keresztül a püspöknek, majd a pápának. Mindannyian elfogadták, hogy Tőled való.

Lehet, hogy tévedek, de azt hiszem, hogy könnyebb volt elfogadniuk attól, aki az ő <u>köreikhez</u> tartozott, akit jól ismertek. Így aztán kiadták az írást vagy legalábbis egy részét. Kiadták és megkapták a jóváhagyást.[1] Ezzel szemben itt vagyok én! Felkerestem papokat. Történetesen katolikusokat. Nekem, a keresztség szerint görög ortodox vallásúnak, nem számított, hova tartoznak. Akkor sem válogattam volna, ha én katolikus vagyok, a papok pedig protestánsok. Mindannyian keresztények vagyunk. Most már több pap is tud az üzenetről. Véleményük úgy különbözik egymástól, mint az éjszaka a nappaltól. Egyikük mind a mai napig azt állítja, hogy az ördögtől való. Más szavakkal ez azt jelenti, hogy megszállott vagyok, mert valamely lélek tart megszállva. De <u>én</u>

[1] És így ezeknek a személyeknek könnyebb volt, mert a Szó <u>súlyos</u> is lehet.

tudom, hogy Te vagy az, az én Mindenható Istenem. Miután ez a pap egy keveset elolvasott belőle, véleményt alkotott róla, amit soha nem is akar megváltoztatni. Ha egyszer majd rádöbben, hogy nem vagyok megszállott, azt fogja állítani, hogy mindez az én tudatalattim tevékenysége. Bármi lehet, csak Te nem. Egy másik pap válasza ez volt: „Igen, folytasd az írást, mert isteni és Istentől való." Ő elhiszi tehát, hogy ez Isten szava, de túlságosan elfoglalt ahhoz, hogy érdeklődjék iránta, és figyelemmel kísérje a „folytatást". Ez az, ami megdöbbent engem. Ha elhiszi, hogy Isten az, aki az üzenetet adja, akkor miért nem foglalkozik vele többet, és miért nem próbálja megtudni, hogy mi az üzenet?

Egy harmadik papnak is beszámoltam az üzenetről. Kötelességtudóan végighallgatott, időnként órájára tekintett, azután azt mondta: „Ez jó, folytasd! Ez csodálatos, folytasd az írást!" Megkértem, hogy jöjjön el hamarosan újra, és beszéljünk róla. Sohasem láttam viszont. Egy újabb papot is tájékoztattam, aki csak egy vagy két oldalt olvasott el, majd azt mondta: „Nem kívánok véleményt nyilvánítani, de mi, katolikusok, figyelmeztetést kaptunk, hogy a gonosz ilyen módon is munkálkodik.[1] Nem mondom, hogy ez az ördögtől van, csak azt, hogy óvatosságra intettek bennünket." Rendben van, mondtam, de ha mindenki egyetért egy valamiben, mégpedig abban, hogy <u>ez</u> természetfeletti, akkor miért nem veszik komolyabban, hogy megértsék és tisztázzák?

Ők végül is olyan emberek, akik Istent keresik! Az első pap, aki azt mondta nekem, hogy ez az üzenet az ÖRDÖGTŐL való, még azt is hozzátette, hogy Isten valóban ad üzeneteket, és az egész világon sok-sok könyv van tele ilyen üzenetekkel, és hogy ez igen gyakori. Nagyon sok lelki vezetés érkezik természetfeletti úton, tehát ez elég általános, de leginkább <u>az ő köreikben</u>.

Volt olyan pap, aki azt mondta, hogy ezt a Szív isteni kinyilatkoztatásának nevezik, és az Istentől való. Ez után megadta nekem egy misztikus tanár címét, hogy keressem fel és beszéljek vele. Tudom, hogy ha én is „közéjük" tartoznék, könnyebb dolgom lenne. Éppen ez a baj, hogy köreiken kívül esem, és megjelenésem is megütközést kelt.

Én vagyok az, Jézus. Vassula, támaszkodj Rám, és pihenj meg! Nemzedék, ó nemzedék! Ítélkeztél, még mielőtt egyetlen pillantást vetettél volna szavamra! Látszólag dicsőítesz Engem, de miközben védelmezel, akaratlanul is nevetségessé teszel!

Vassula szeretlek, támaszkodj Rám, kedves!

Uram, van itt még más is. Ha elmondom, vagy átadom Neked kételyeimet, szinte biztos vagyok benne, hogy megbántalak, mivel kételkedem. De, ha nem kételkedem, a lelki vezetés pedig nem Tőled való, akkor azzal sértelek meg, hogy elfogadom a vezetést. Tehát bármit teszek, megbántalak: akár hiszem, akár nem, hogy Te vagy az. Bármit gondolok, megbántalak, és ez elszomorít, mivel én akarok a legutolsó lenni, aki megbánt Téged! Emiatt is szenvedek.

Ó leányom, ne szomorkodj! Sose hidd, hogy szeretetből meg lehet bántani Engem. Hiszen belőlem táplálkozol. Jézus vagyok, Jézus Krisztus. Az Én Kenyeremmel táplálkozol, lélek! Ó kedves lélek, ne kínozd magad tovább! Higgy Nekem kedves, és érezd, hogy szeretlek.

Bocsáss meg, hogy ilyen gyenge vagyok…

Mindent megbocsátok, érezd, mennyire szeretlek. Gyengeséged az, ami leginkább vonz Engem, a te kimondhatatlan gyengeséged! Nyomorúságodra nincs kifejezés! Ó jöjj Hozzám, ide a Szívem belsejébe! Hagyd, hogy lelked teljesen megsemmisüljön Bennem! Légy az Én mennyországom! Szeretlek. Fogadd Békémet.

1987. március 23.

Ne feledd, hogy Egy vagyok! A Szentháromság Egy.[2] Azt akarom, hogy tökéletes legyen egyesülésünk! Ismerj fel

[1] Lehet, de mennyi ideig? Amíg a tömegek vissza nem térnek Istenhez? Mert a tömegek már megindultak és ez a kezdet…

[2] A lényeg egységében.

Engem pontosan! Igen, jól láttad, két gyűrű van Nálam.

Ezüstfehérek? És nagyon csillognak!

Tiszta fehéraranyból vannak.

(Azt gondoltam, hogy a gonosz vezet félre. Hogyan lehet ez?)

Figyelj Vassula, Én vagyok az, Jézus, ne félj! Kedves jöjj, Én hoztam neked ezt a gyűrűt, azt akarom, hogy viseld! Nézz Rám!

De hát lehetséges ez?

Igen, megáldom szövetségünket!

Kedvesem, ez egy lelki, mennyei esemény. Lelked az Enyémmel egyesül. Bizony mondom, higgy Nekem, meg akarom szentelni frigyünket.

Engedd meg, hogy ujjadra húzzam ezt a gyűrűt! Szeretlek, érezz Engem, szeretlek és megáldalak.

(Jézus a másik gyűrűt saját ujjára húzta.)

Látod? Mit tudsz még felismerni?

(Azt látom, hogy két kör alakú tárgyat egy szalag köt össze.)

Ezt most fejünkre teszem, most össze vagyunk kötve. Megkoronázom szövetségünket.

Jézus, sokan fogják ezt képzelődésnek tartani!

Miért? Sokan jönnek Hozzám, sokan kötnek házasságot Velem, megdicsőítenek Engem, és Én nagyon örülök, hogy egyesültem velük! Vassula, a holtak közül keltettelek fel. Fényemet ragyogtattam rád. Vigyáztam rád, és megvigasztaltalak. Engedd, hogy szabadon folytassam művemet veled. Légy olyan, mint a lágy agyag, amelyet kívánságom szerint alakíthatok. Add magad önként a kezembe, és ne állj ellen Nekem!

Uram, olyan boldog vagyok, túl boldog, már attól félek, hogy talán tévedek.

Nem tévedsz, helyesen ismertél fel. Olyannyira szeretlek, hogy készen állok arra, hogy azonnal magamhoz vegyelek. Vágyom arra, hogy megszabadítsalak, és mellettem légy, de Én ezért az Üzenetért teremtettelek téged.

Uram, félek, hogy talán rosszul ismertelek fel és megsértettelek, amikor azt gondoltam, hogy gyűrűt adtál nekem, és összekötöttél minket, bár egészen biztos voltam benne.

Menyasszonyom, szegény kis menyasszonyom, miért félsz Tőlem? Ne bánts meg, közeledj Hozzám! Szeretlek, támaszkodj Rám, és ne feledd, Én vagyok az, aki megszenteltem házasságunkat. Ne aggódj, Én vagyok az: Jézus. Hagyj fel félelmeddel, és közeledj Hozzám! Éreztem kezedet.[1]

(Képmását néztem a szent leplen, mialatt írtam, és gyengéden hátraigazítottam arcáról a haját, a bal oldalon. Meglepődtem az azonnali válaszon.)

Valóban érezted kezemet?

Éreztem Vassula, felfogod, hogy Isten vagyok?

Sajnálom, hogy ezt tettem.

Ne sajnáld, légy meghitten Velem, úgy, ahogyan eddig. Jöjj, add ide a kezed, az Enyémbe teszem.

1987. március 26.

(Isten az alábbi látomást adta nekem:)

Szerezz Nekem örömet Vassula, és értsd meg, hogy Én, az Isten, Egy vagyok. Szívesen mutatnék meg neked többet dicsőségemből. Gyermekem tudod-e, hogyan történt az Ég teremtése?

Általad történt.

[1] Ezt nagyon gyorsan mondta Jézus.

Igen, kimértem minden szélességet, magasságot és mélységet, és valamennyi tökéletes. Minden kis élő teremtmény Tőlem származik, és valóban Enyém. Minden Élet Tőlem származik. A Leheletem Élet. Kívánsz-e többet megismerni Égi Műveimből?

Igen, Uram.

Akkor hát tegyünk egy sétát Dicsőségemben.

(Egyszer csak Isten Jelenlétében egy gyönyörű, színpompás kertben sétáltam, melyet ragyogó, de nem az általunk ismert Napból érkező fény töltött be. Séta közben észrevettem egy óriási fénygömböt, amely majdnem a horizontot érintette. Olyan volt, mint egy óriási Nap, de bele lehetett nézni anélkül, hogy szemünket elvakította volna.)

Hogy érzed magad, leányom?

Csodálatos, és minden olyan különös!

Mit látsz?

Ezt a „Napfélét”.

Igen, ez az Én Szent Hajlékom. És mit látsz e Fény körül?

Először az tűnt fel, hogy foltok mozognak körülötte, de aztán kiderült, hogy ezek kis angyalok, akik körülötte köröznek. Úgy tűnt, hogy több millióan vannak.

Kerubok ők, Dicsőségem körül köröznek. Mit látsz még?

Néhány lépcsőfokot, amelyek a „Nap” belsejébe vezetnek.

Lépjünk be ebbe a Fénybe, készen vagy? Vedd le cipődet, mert szent helyre lépünk. Most a Fény belsejében vagyunk.

(Úgy képzeltem, hogy amikor belépek, nagy fényben fogom találni magam, de nem, minden kék színű volt. Ami leginkább meglepett, az a csönd volt, és a Békének, a Szentségnek az érzése. Lenyűgöző volt! Belül minden körben helyezkedett el!)

Igen, ez gömb.

(Köröskörül a „fal” nem fal volt, hanem élőlények, angyalok voltak. Angyalokból való fal, és ehhez kapcsolódva mennyezetként a kupola is angyalokból állt... mind kék volt, millióan, sok millióan voltak, szorosan egymás mellett. Magas angyalok voltak, egyik a másik fölött, szorosan egymás mellett, szilárd falat képezve.)

Szeráfjaim őrködnek e Szent hely felett, és szüntelenül imádnak Engem. Hallod őket? „Szent, Szent, Szent a mi Istenünk, a Magasságbeli.”

Uram, hányan vannak?

Ezrével vannak, gyermekem. Tudod-e, ki az ott, az arany karddal, aki olyan szép?

Nem tudom.

(Láttam valakit, angyalhoz hasonlót, aki abban különbözött a többitől, hogy „természetes” színe volt. Hosszú fehér ruhában volt, arany haja válláig ért, és kezében csodaszép arany kardot tartott. Ruhája ragyogó fehér volt.)

Vassula, a kard az Én Szavam. Szavam tiszta, átjár és megvilágosít.

(A „kupola” hirtelen kinyílt, mint a virág.)

Látod, kicsim, próbáld felismerni! Melletted vagyok, segítek neked. Most azt a Szent Csatát fogod látni fent, ami hamarosan elkezdődik. Ó leányom, figyelj éberen, és légy tudatában annak, hogy a gonosz létezik. Látsz valamit?

(Azt láttam, ahogy a „fal” virágként kinyílik, lovakat láttam fekete, bársonyos, vad szemekkel. A kép eltűnt, és azután egy csatát láttam.)

Seregem harcolni fog a Sátán és követői ellen, beleértve mindazokat, akik megkísérelték megsemmisíteni Törvényemet. Ne feledd, hogy Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és az Utolsó, Szavam örökké fennmarad. Most mit látsz?

Egy hüllőt, nagy kígyóhoz hasonlót, lóról vetették le.

Ezt a sárkányt Szentem[1] lándzsája fogja legyőzni. Ha ez megtörténik, követői is mind elesnek. Vassula, most gyere és látogasd meg Ítélő Csarnokomat.

(Nagy termet láttam, de még üres volt. Az egyik sarokban hirtelen lelkek csoportját vettem észre, láncuk csörgése miatt figyeltem fel rájuk. Leírhatatlanul soványaknak látszottak, tele szénfoltokkal vagy más fekete foltokkal. Rémültnek látszottak és bizonytalannak, nem tudták, hol vannak. Nem láttak bennünket. Úgy tűnt, csodálkoznak azon, hogy hova jutottak.)

Figyelj a trombitákra! Angyalaim jelentik jövetelemet. Add ide a kezed, mert te az Én kis látogatóm vagy. Igen, minden angyal arcra borul Előttem. Láttad ezt a tömeget? Ezek a lelkek éppen most érkeztek az alvilágból.[2] Meggyötört lelkek ők, akik megszabadultak. A Sátán kapuinál voltak.

Ki szabadította meg őket?

Én szabadítottam meg őket égi műveimmel és mindazok segítségével, akik engesztelnek és szeretnek Engem. Látod, miért akarom, hogy szeress Engem? Minél mélyebben szeretsz, annál nagyobb esélyük van arra, hogy felemelkedjenek és Hozzám jöjjenek. Akarod-e tudni, mi lesz ezekkel a lelkekkel?

Igen Uram, mi történik most?

Engedd, hogy elmondjam. Megkeresztelem őket Szentlelkemmel, és teljesen megszabadítom őket. Mert ameddig meg nem keresztelkednek a Szentlélekben, addig nem részesülhetnek Királyságomban.

Úgy érted, hogy nem voltak megkeresztelve?

Igen.

És most szeretnének megkeresztelkedni?

Igen. Jöjj, megmagyarázom, üljünk le! Amit láttál, csak látomás volt. Valójában ők nem voltak Csarnokomban, a lelkek nem kerülnek az ítéletre a vég előtt.

Hol voltak ezek a lelkek, ha nem voltak Csarnokodban?

Ezek a lelkek a Hádészben[3] voltak, és akik a Hádészben vannak, nem tudnak magukon segíteni. Ha Engem választotok, és Engem akartok követni, megmenekültök, de ha makacsságotok miatt elmulasztjátok, hogy felismerjetek, akkor elvesztek. Ahová ezután mentek, ott véget nem érő gyötrelem vár rátok.[4]

Előre figyelmeztetlek benneteket, nem mintha ezt már nem tettem volna meg, de ha valaki a Szentlelket gyalázza, az nem kap bocsánatot, mert ez a Törvényem.

Süsd le szemedet előttem gyermekem!

(Megtettem.)

Hadd áldjalak meg! Megbocsátom bűneidet, mondd utánam:

Áldott legyen az Úr, a Mindenható Isten!
Királysága maradjon fenn
örök Dicsőségben!
Dicsőíttessék Szent Neve,
Szava járjon át minden szívet
és pihenjen meg bennük!
Ámen.

Vassula, ne dolgozz többet ma, pihenj! Holnap majd lediktálom üzenetemet...

(Úgy éreztem, hogy Isten hirtelen keserűséggel telik meg.)

...azokról, akik Engem képviselnek, de nem adnak Nekem elég szeretetet és nem is merítenek Végtelen Szeretetemből.

---

[1] Szent Mihály.
[2] A tisztítóhelynek a Sátán kapuinál lévő alsó része.
[3] A tisztítóhely görögül.
[4] A pokolban.

Leányom, jöjj, légy Velem, pihenni vágyom,[1] jöjj közelebb Hozzám, osztozz bánatomban!

Istenem, megteszem, amit kívánsz, de azt se felejtsd el, hogy sokan vannak, akik forrón szeretnek Téged, és ne feledd áldozataikat, amelyekkel irántad érzett szeretetüket bizonyítják.

Igen, ők enyhítik szomorúságomat, és gyógyítják sebeimet, de a lelkek nagyobb seregére van szükségem, akik készek engesztelni, akik terjesztik, akik páraként kiárasztják Végtelen Szeretetemet. Azt kívánom, hogy nyissák ki szívüket, és fogadjanak be Engem. Meg akarom tölteni szívüket Szeretetemmel. Ha szívük túlcsordul a Szeretettől, akkor képesek lesznek szeretetet árasztani, és táplálni bárányaimat.

Kedvesem, megengeded, hogy megpihenjek benned?

Igen Uram, pihenj meg bennem!

Akarsz-e Bennem megpihenni?

Igen Uram, szeretnék.

Jöjj hát! Szeretlek.

Én is szeretlek Téged, Istenem.

1987. március 27.

Vassula, szeretlek.

Én is szeretlek Téged, Jézus.

Mennyire vágyom arra, hogy minden papom szent legyen, mivel ők képviselnek Engem! Azt kívánom, hogy tisztává, szentté, alázatossá és irgalmassá váljanak. Azt akarom, hogy szívükbe öntsem túláradó Szeretetemet. Azt akarom, hogy merítsenek többet Szívem Gazdagságából, töltsék meg, és itassák át vele szívüket, hogy túlcsorduljon, és kiáradjon az egész világra. Fontos, hogy igyekezzenek megérteni, és megszeretni bárányaimat, gyógyítsák meg őket. De ahhoz, hogy minderre képesek legyenek, meg kell tanulniuk annyira szeretni Engem, amennyire Én szeretem őket. Meg kell tanulniuk úgy szeretni gyermekeimet, ahogy Én szeretem őket. Tisztelniük kell Egyházamat!

Szeretetre vágyom, Vassula. Mondd meg nekik, add tudtukra, hogy ajkam kiszáradt, és szeretetre szomjazik! Mi haszna van a Nekem bemutatott áldozatoknak és szertartásoknak, ha szívük megkövesedett, és kiszáradt?

Tiszta és nyitott szívekkel akarom termékennyé tenni a pusztaságot. Melegségre van szükségem. Élő lángra, tisztaságra, buzgóságra és égő szeretetre van szükségem. Ne vonakodjatok meríteni ebből a Végtelen Szeretetből, és töltsétek meg szíveteket! Mindössze hűséget, tisztaságot és szeretetet kérek tőletek. Jöjjetek, jöjjetek Hozzám, és bánjátok meg bűneiteket! Jöjjetek és változtassátok meg életeteket! Magamhoz emellek benneteket, és ti befogadtok Engem. Emlékeztetni akarlak benneteket, útjaimra.

Oly sok üzenetet és jelet adtam nektek, jeleket, amelyeket ti semmibe vesztek. Elfeledtétek szavaimat? Ne csodálkozzatok azon, hogy milyen gyenge eszközöket használok fel szavaim kinyilvánítására! Hiszen e kövek közül bármelyiket felvehetném, és hűséges követőmmé tehetném!

Némelyek bizonyítékot keresnek arra, hogy vajon Én, Jézus, adom-e nektek ezeket az Üzeneteket. Nem megmondtam, hogy ki fogom árasztani Lelkemet az egész emberiségre, és hogy fiaim, meg leányaim prófétálni fognak? Nem megmondtam, hogy jeleket fogok adni az égen és a földön? Az Én útjaim nem a ti útjaitok, és az Én jeleim nem a ti jeleitek.

Újból felfedem Arcomat, de hányan fognak közületek hinni? Felsóhajtok a fájdalomtól, lélegzetem elakad, fulladozom gyermekeim láttán, akik telve

[1] Vigasztalásra vágyott egy szerető szívben.

vannak halott szavakkal. Hűség! Hűségesnek nevezitek magatokat, miközben szívetek halott?

Jöjjetek, jöjjetek és merítsetek Szívemből! Ünnepélyesen felszólítalak benneteket, tartsatok bűnbánatot és engeszteljetek! Szeressetek Engem tisztán, és tiszteljétek Oltáriszentségemet! Igen, ti mind, akik magatokat igaznak és jámbornak tartjátok, jöjjetek, és változtassátok meg szíveteket. Nyissátok ki szíveteket, fogadjatok be Engem, és ha megtettétek, leveszem a fátylat szemetekről, és megnyitom fületeket.

Vassula, holnap fogok diktálni neked. Pihenj meg, kedves! Felismertél Engem írás közben?

Igen Uram, jobb karom mögött voltál? Valóban ott voltál?

Igen. Most szemben állok veled. Vassula, érezd meg Jelenlétemet úgy, ahogy szoktad! Ne félj! Közeledben leszek.

Jöjj, pihenjünk meg egymásban!

1987. március 30.

Én vagyok az, Jézus Krisztus.

Minden kinyilatkoztatás Tőlem való. Meríts belőlem! Egy virág növekszik mellettem, Belőlem táplálkozik. Virágom, táplálkozz Belőlem! Mialatt növekszel, meríts Belőlem! Jöjj, szeretlek!

Jézus, nem szándékosan használom azt a nyelvet, ahogy Veled beszélek. Nagyon tiszteletlennek tűnhet, de ez az én mindennapi beszédem, nem is ismerek mást. Most, hogy szerzetesekről és apácákról szóló könyveket olvasok, látom, hogy egész másképpen beszélnek Veled. Talán tanították őket? Nincs szándékomban nyersen szólni. Lehet, hogy a szívem beszél?

Vassula, megbocsátom tudatlanságodat. Tanítalak. Te most tanulsz. Rádöbbentél, milyen nyomorult vagy, és Én mégis szeretlek. A nyomorúság vonz Engem, mert felajánlhatom neked Irgalmasságomat. Azért választottalak, hogy megmutassam a világnak könyörületességemet.

Nem vagyok büszke arra (valószínűleg mai modern világunk többségét képviselem), hogy a rossz tulajdonságaim miatt választottál, és nem érdemeim miatt. Úgy érzem magam, mint Júdás…

Lo.[1] Vassula, nem vagy olyan, mint Júdás. Olyan gyámoltalan, tudatlan és méltatlan vagy, hogy nem lehet szavakkal kifejezni. Kedvesem vagy, akit megszenteltem. Én vigyáztam szövetségünkre, mert te képtelen voltál megtenni. Kívánságom az, hogy átalakítsalak. Egyesítettelek Önmagammal, megkértelek, hogy légy a menyasszonyom.

Jézus, megtudtam, hogy a szerzetesnők valóban „házasságra" lépnek Veled.

Igen, eljönnek Hozzám, és menyasszonyaimmá lesznek, gyönyörűségem telik bennük! Te nem voltál tudatában annak, hogy menyasszonyommá lehetsz és egyesülhetsz Velem, ezért Én vigyáztam szövetségünkre, látod? Megszenteltem házasságunkat, gyűrűt húztam ujjadra. Dolgozz Velem, és emlékezz rá, hogy Szent vagyok. Ne feledd soha!

1987. április 3.

Figyelek rád, emlékezz rá, hogy egyesültünk. Jahve vagyok, és szeretlek.

Én is szeretlek, Uram!

Táplálkozz Belőlem! Szeretlek benneteket. Azt mondtam, hogy országom olyan lesz a földön, mint a Mennyben. Minden gonoszt gyökerestül tépek ki, és újra megerősítem hűséges követőimet. Jahve vagyok, és Szavam igaz. Ne félj kicsim, mert Én vagyok az, aki téged vezet. A Magasságbeli vagyok. Kenyeremet[2] az egész emberiségnek felajánlom, hogy csillapítsák éhségüket, de azt várom

[1] „Nem" héberül.
[2] Szavait, vagyis Üzenetét.

tőlük, hogy szeretettel viszonozzák. Szomjazom a szeretetre, mondd meg nekik, tudasd velük, mennyire kiszáradt Ajkam a szomjúságtól.

(Felismertem Őt. Tisztán láttam alakját. Ajka kiszáradt, felszakadt és hólyagos volt. Nehezen beszélt, mert száraz volt szája, és nyelve nehezen formálta a szavakat. Mintha a pusztaságból jött volna, ahol napokig nem jutott vízhez. Szánalmas látvány volt!)

1987. április 4.

(Mivel Svájcban több helyen megfordulok, megfigyelem az embereket, hogyan élnek. Közülük soknak megvan a maga mindennapi gondja, ahogy mindenütt máshol, az egyiknek több, a másiknak kevesebb. Sokan látszanak boldogtalannak, és küszködnek. Ilyesmit sohasem vettem észre, mielőtt Isten nem közeledett hozzám.)

Igen, Vassula, azt akarom, hogy mindent láss. Azt akarom, hogy figyelj meg és hallgass meg mindent, amit mondanak. Szomorú vagyok, amikor látom és hallom bárányaimat. Miért felejtettek el Engem? Hiszen Vigasztalójuk vagyok, meg tudom őket vigasztalni, visszatérhetnek Hozzám.

(Ekkor eltűnődtem, hogy Jahve beszél vagy Jézus?)

Vassula, Én Egy vagyok, Egy vagyok.[1] Vassula, Én vagyok az Isten, aki életet adott neked. Valóra váltottam Szavamat. Testben jöttem a földre. Egy vagyok. Megáldalak Vassula. A Szentháromság Egy. Egy vagyok.[2]

(Éppen arra gondoltam, hogy megkérdezem erről a papokat.)

Velem fogsz tanulni.

(Később:)

Leányom, ha megérted, milyen közömbös lett irántam a világ, megérted keserűségemet. Irgalmasságom kelyhe megtelt, és Igazságosságom kelyhe szintén telve van. Megkeserítenek Engem azzal, hogy forradalmakat[3] szítanak, fellázadnak Ellenem és Törvényem ellen. Ugyanaz az Élő Isten vagyok, de népem már nem ismeri a félelmet, kérdőre von, és kihív Engem! Gyönyörűségem telt abban, hogy megteremtettem őket, miért lázadnak hát Ellenem? Kihez is fordulhatnak Rajtam kívül? Szenvedek. Mit gondolnak, hova igyekeznek? Testem fáradt és sebekkel borított.[4] Testemnek pihenésre és megnyugvásra van szüksége.

Az Egyházra gondolsz, Uram?

Igen, Testem az Egyház. Vassula, meg akarom erősíteni Egyházamat. Minden papomat egyesíteni kívánom, hadseregheZ hasonlóan, az üdvösség hadseregeként. Bárányaim szétszóródtak, minden papnak egyesülnie kell.

Istenem, engem görög ortodoxnak kereszteltek meg. Kire gondolsz Uram, a katolikusokra, vagy a protestánsokra, vagy a szektákra? Vagy más vallásokra? Azért merlek kérdezni, mert mindez létezik.

Ó Vassula, Vassula, Én Egy vagyok, Én, az Isten, Egy vagyok. Gyermekeimet az Én Kezem teremtette, miért szóródtak szét gyermekeim? Egységet kívánok.[5] Azt akarom, hogy egyesüljenek gyermekeim. Én Egy Isten vagyok, és meg kell érteniük, hogy a Szentháromság minden az Egyben! A Szentlélek, a Szent Atya és Jézus Krisztus, a Fiú, mindhárman az „Egy”-be[6] tartoznak. Vassula ragaszkodj Hozzám, tanulj Tőlem!

Istenem, mit mondasz a Világosságról?

Én vagyok a Világosság. Egy vagyok.[7]

---

[1] Egy a lényeg egységében.
[2] Egy a lényeg egységében.

[3] Gondolom, hitbéli forradalmat.
[4] Az Egyház.
[5] Az egység: még csak nem is mertem hangosan végiggondolni, mi Isten kívánsága! De megértettem…
[6] Egy Isten.
[7] Egy Isten.

1987. április 5.

Vassula, végtelenül szeretlek. Éreztetni fogom veled szeretetemet úgy, hogy megéreztetem veled Szívemet.

(Mellkasára tettem a kezemet és megéreztem Szíve dobbanását.)

Szívem minden dobbanása hívás valamely lélek számára.

Vágyom arra, hogy kedveseim meghalljanak Engem, és közeledjenek Hozzám. Ma arra használtam irántam való szereteted lényegét, hogy meggyógyítsak egy lelket.

(Megéreztem…)

Teremtmény, élj Világosságomban![1]

Szeretlek Uram.

Asszony, élj Bennem![2]

Taníts, hogy jobban szeresselek!

Kedves, jöjj, hadd rejtselek Szívembe,[3] dolgozz Velem, sohase fáradj bele az írásba! Ne feledkezz meg Jelenlétemről!

1987. április 6.

(Két héttel az ortodox Húsvét előtt.)

Vassula, készülj fel kínszenvedésemre! Szenteld magad Nekem, érezni fogod fájdalmaimat. Előkészítelek Keresztre feszítésemre. Szenvedni fogok, és te osztozni fogsz szenvedésemben. Kedves, érezni fogod gyötrelmemet és sebeimet. Akarsz-e Velem szenvedni?[4] Jöjj, pihenjünk meg egymásban!

[1] Az Úr hangja szigorú volt.
[2] Az Úr hangja megenyhült.
[3] Az Úr hangja nagyon gyengéd lett, telve szeretettel.
[4] Megteszem akaratodat.

1987. április 7.

(Úgy éreztem, mintha a lelki vezetés egész súlya rajtam lenne, és hogy egyedül vagyok Isten súlyosan rám nehezedő Szavával, és nem tudom, hogyan szabaduljak tőle. Nem tudom, mit csináljak? Teljesen tehetetlennek éreztem magam, és egyedül, egyedül a súlyos teher alatt.)

Vassula, elhagylak-e valaha téged? Isten vagyok, támaszkodj Rám, bízzál Bennem!

Ezt kellene tennem, de vannak olyan pillanatok, amikor képtelen vagyok rá. Nem tehetek róla. Felelősnek érzem magam.

Gyermekem, légy türelmes, bízzál Bennem! Jöjj Hozzám, megvigasztallak.

Atyám, nincs arra szó, mennyire szeretlek.

(Éreztem, hogy mennyire meg akart vigasztalni.)

Szeretlek leányom.

Éreztetni fogom veled szenvedésemet, amikor Keresztre feszítésem közeledik. Eljövök hozzád, nálad hagyom szögeimet és töviskoronámat. Neked adom Keresztemet. Kedves, vegyél részt szenvedésemben. Lelked meg fogja érezni, milyen gyötrelmem volt, kezed és lábad pedig azt a rettenetes fájdalmat, amit Én éreztem. Vassula, szeretlek, és mivel menyasszonyom vagy, mindent, amim van, szeretnék veled megosztani. Higgy Nekem, Velem leszel. Ne félj, mert Én, Jézus, veled vagyok.

Jöjj, fokozatosan fogod megérteni, miként munkálkodom. Fogadd békémet, kedves. Helyet készítettem számodra.

1987. április 8.

(Ma néhány dolgot el kell intéznem, de nem tudtam megállni, hogy ne írjak Istennek, így gyorsan megkértem Jézust: „Egy szót Uram, csak egy szót.”)

Egy szót, Vassula? „SZERETET”

Szeretlek!

(„Egy szón” egy rövid mondatot vagy ilyesmit értettem.)

1987. április 9.

(Mialatt Svájcban tartózkodtam, azon tűnődtem, hol lesz majd otthonom. Még mindig csak ott tartottunk, hogy körülnéztünk, kóboroltunk, kóboroltunk, kóboroltunk.)

Érezd meg jelenlétemet!

(Jézust láttam, amint Szívére mutatott.)

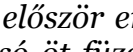
Itt van otthonod... egyenesen Szívem közepében. Leányom, dicsőíts Engem, vezesd Hozzám a lelkeket!

(Idősebb nővérem most hallott először erről az Üzenetről. Elolvasta az utolsó öt füzetet. Olyan nagy volt a hatása, hogy elsimított egy nyolc éve tartó családi viszályt elsőfokú unokatestvéremmel. Újra jó barátok. Pedig én egyetlen szót sem szóltam. Azután elutazott Rodoszra, ahol él.

Már az első éjszakán elmondta férjének, aki még jobban megdöbbent, mint ő. Még azon az éjszakán elolvasták együtt az üzenet V. és VI. füzetét. Aztán lefeküdtek, de férje nem tudott elaludni. Elkezdett imádkozni, és kérte Istent, bocsássa meg bűneit. Akkor csoda történt: Isten ugyanazt a látomást adta neki, amit én láttam! Látta a csodaszép kertet, majd azt a „Napot”, amelyet körös-körül angyalok milliói őriztek. Isten őt is bevezette, ahogy engem, a gömbölyű fénybe, és amikor megérezte Isten jelenlétét maga mellett, remegés fogta el, és elkezdett sírni. Felébresztette nővéremet, és elmesélte neki. Őt is ámulatba ejtette. Nem tudtak másnap reggelig várni, hogy elmondják nekem.

- Most, hogy megvettem Énok könyvét, amelyre mindig vágytam, még mielőtt olvasni kezdtem volna, találomra kinyitottam a 102. oldalon. És mit olvasok benne? Éppen ehhez hasonlót. Énoknak is ugyanaz a látomása volt, mint nekem. A ragyogó gömbölyű Fény, amelyet ezernyi angyal őriz![1] Túl merész dolog lenne egybeesésről beszélni, mert ezt a látomást én Bangladesben kaptam március 26-án. Azután, amikor 1987. április 11-én Párizsban voltam és könyvek után jártam, az egyik könyvesboltban a Metanoia *című könyvre esett tekintetem, és mit láttam borítóján? A borítóján lévő kép pontosan a mi látomásunk volt, az enyém, Énoké és a sógoromé. A gömbölyű fény az őrködő angyalokkal. Miután nővérem elutazott, újra írtam, engedve, hogy Isten vezesse kezemet. Akkor Isten Stratonak[2] egy írott üzenetet küldött.)*

Szeretem bárányaimat. Egyesítsd bárányaimat. Aki olvassa Üzenetemet, az enni fog Kenyeremből. Aki jelet kap Tőlem, azt meg akarom világosítani kegyelmemmel.[3] Rajzold le jelemet!

IXθYΣ ichtys[4]

Vassula, kezdd összegezni az Üzeneteket és írd le újra! Vezetni foglak, megvilágosítalak, minden ismétlés nevelésedre történt, szükséged volt rá.

Üzenetemet a „Béke és Szeretet üzeneté”-nek kell nevezni.[5]

(Rettenetes, túlságosan realista vagyok, túlságosan kétkedő. Nem tehetek róla, ma megint kételyt érzek, hogy mindez megtörténik-e? Miért, miért van az, hogy ők teljesen és kitartóan hisznek, én pedig annyira ingatag vagyok! Én, aki nagyon jól tudom, hogy nem rendelkezem kezem felett, és tudom, hogy milyen erőtlenné válok, amikor Isten veszi birtokba kezemet, tudom, hogy képes kivenni kezemből a ceruzát, és érzem, hogyan vezeti a ceruzát úgy, hogy alig érek hozzá! Velem történik ez? Oly sok

---

[1] Jóval később, 1996-ban egy barátom küldött egy képet Szent Hildegárd látomásáról, ami ugyanez volt.

[2] Sógorom.

[3] Isten értésemre adta, hogy aki elolvassa üzenetét és megvilágosodik – hogy újra közeledjék Istenhez –, ezáltal elegendő jelet kap arra, hogy Ő az, aki táplálja, és Tőle való az üzenet.

[4] ichtys - görög szó, amely „halat” jelent, de egyben a „Jézus Krisztus Isten Fia Megváltó” szavak kezdőbetűiből összeálló mozaikszó is.

[5] Idővel Jézus megvilágosít, hogy az egyházi kiadások a zsidóknak és muszlimoknak is szólnak.

bizonyítékot adott már, és mégis elborít a kételyek hulláma. Sokszor gondolok arra, hogy mindenkit félrevezetek. Oly sokan kapcsolódnak már ehhez a lelki vezetéshez. Meg sem tudom számolni, hányan, és még ki sem nyomtatták!)

Kedves, Jahve vagyok, add Nekem gyengeségedet, engedd, hogy Erőm megsemmisítse!

(Mekkora türelme lehet Istennek, hogy engem elvisel... Azt hiszem kételyeim fő oka én magam vagyok, mert ismerem magam. Összehasonlítom magam azokkal, akik természetfeletti közelségbe kerültek Istennel, és üzeneteket kaptak. Milyen jók ők, és milyen hűségesek! Ez az, ami bánt engem. Olyan ez, mintha az éjszakát kellene a nappallal összehasonlítani. Egy pozitív dolgot mégis elismerhetek: legalább bensőségesen szeretem Istent, erre senki sem mondhatja, hogy ez képzelődés, vagy ahogy egy pap mondta nekem, hogy az ördög még ezt is képes az agyamba táplálni. Ha gyenge volnék, és mindenre odafigyelnék, amit hallok, összeroppannék. Ma azt hallottam egy asszonytól (aki most kezdett Freuddal foglalkozni), hogy mindez a tudatalattimban lehet, szeretet komplexus Isten iránt. Ezek szerint, hogyha Istent szeretjük, az azt jelenti, hogy pszichésen betegek vagyunk. De sem az ő teóriája, sem Freudé nincs rám a legkisebb hatással sem. Isten már figyelmeztetett ezekre az elméletekre, amelyekkel támadni fognak engem. Ezenkívül nem is szeretem túlságosan Freudot, mert ateista volt, még Jung is elhagyta. Freud számára mi csak <u>anyagként</u> jövünk számításba.)

Gyermekem, az emberek mindig is emberi módon ítéltek. Irgalommal és Szeretettel teljes Isten vagyok, akit azonban oly kevéssé értenek meg.

De Istenem, Te egy „nem jót" választottál, emiatt lepnek el kételyek!

Te is leányom vagy, még a legméltatlanabbat is szeretem.

1987. április 10.

Ne feledd, Keresztre feszítésem órákig tartott. Órákon át szenvedtem. Minden Vérem kiontatott. Szeretlek, jöjj, és vigasztalj meg szereteteddel.

(Jézus szomorú volt, és vigasztalásra vágyott. Állandóan emlékeztetett keresztre feszítésére ezekben a napokban, és látomásokat adott róla. Időnként olyan erősen érzem Jelenlétét, hogy azt hiszem, valóban megérinthetném. Mintha megmozdulna a levegő az Ő mozdulatai nyomán.)

1987. április 16.

(Nagycsütörtök)

Vassula, jelen voltam Templomomban. Keresztem előtt jártam. Néhány pillanatig megálltam előtted.[1] Leányom, vártam rád ezekben az években, hogy itt légy hőn szeretett Templomomban![2]

Uram és Megváltóm, Te valóban kerestél engem, <u>megtaláltál, és visszahoztál magadhoz és Egyházadba</u>. Évek teltek el... Évekig vártál rám!!

Keresztem előtt maradtam, és sorban mindenkit megáldottam, aki eljött, hogy imádjon Engem.

(A Szent Keresztet a templom közepére állították és sorban megcsókolta mindenki, aki elment előtte.)

---

[1] Elég különös volt, hogy a kereszt körmenete alatt váratlanul odébb kellett mennünk, hogy helyet adjunk a papnak, aki a szent keresztet vitte – több mint két méter magas volt a feszület. A ministránsok nagy gyertyákkal követték őt. A pap nem látta a homály miatt, hogy merre megy, és egyenesen felém tartott. Amikor ezt észrevette, megállt néhány másodpercre előttem, míg útját újra meg nem találta. Unokatestvérem, aki velem volt, azonnal észrevette ezt. Szívem megdobbant, amint szemben álltam a hatalmas kereszttel. Nem tudtam hátrébb menni, mivel mögöttem a tömeg gyertyákat gyújtott. Nem tudtam megmozdulni.

[2] Idősebb fiam keresztelése óta – azt hiszem 15 éve – nem voltam ebben a templomban.

1987. április 17.

(Nagypénteken a Szentmise végén a pap virágokat osztogat, amelyek Jézus sírját borították. Csokrokat ad az embereknek. Én csak három szál virágot kaptam. Ezt egy jelnek vettem Istentől, amellyel a Szentháromsággal kapcsolatos kérdésemre emlékeztet.

Két nap telt el, és nem írtam, amit rettenetesen hiányoltam. Amikor írok, mintegy elmélkedésbe merülten, kapcsolatba kerülök Istennel, és igen erősen <u>érzem</u> Őt.)

Istenem, milyen hosszú idő volt ez!

Milyen hosszú?

Két nap!

Két nap, Vassula? És Én, aki évekig vártam rád, mit mondjak?

Szólni sem tudok Jézus, sajnálom, hogy megbántottalak. Bocsáss meg!

Jöjj, megbocsátok neked. Mindössze annyit kérek kedves lelkeimtől, hogy adják át szívüket Nekem, csupán néhány pillanatra, és engedjék, hogy beléjük öntsem túláradó Szeretetemet!

(Jézus akkora szeretettel és gyengédséggel mondta ezt! Amikor Isten közeledik hozzám, hogy egy fontos hosszú üzenetet adjon, akkor az ördög vagy a hozzá tartozók megtámadnak. Fizikailag nem érzékelem őt, ebben a vezetésben egyedül az megengedett számára, hogy írásban megmutatkozzon, és így zaklasson és átkozzon engem.[1] Mivel Isten megtanított, hogy felismerjem a különbséget és szavait, ezért általában még azelőtt elkerülöm, hogy befejezné a szavát. Ha nem veszem észre, akkor Isten megállítja a kezemet és nem tudok írni. Ezek a támadások mindig erősebben, amikor Isten fontos üzenetét kell leírnom. Mostanra felismertem ezt a rendszert, úgyhogy nem adom fel, bár néha reménytelenül érzem magam.)

1987. április 23.

(Időnként azon tűnődöm, mi is a szabadság? Isten hívása előtt én is szabad voltam. Harmonikus családi életem volt, és valójában nem volt felelősségem, nem volt olyan gondom, mint ez az üzenet, amely <u>összetör</u> és rám nehezedik. De akkor még távol voltam Istentől. Aztán hirtelen megragadott az Isten... Eleinte nem örültem ennek, mert nem éreztem szeretetet iránta. Azonban rövid időn belül – három hónapos oktatás után – megtanított szeretnem Őt. Most, nyolc hónap elteltével majdnem befejeződött az egész üzenet.[2] Rám nehezedik és keresem, hova tehetném le. <u>Olyan nagyon súlyos!</u> Mi a szabadság? A súly elviselhetetlen!)

Én, az Úr, tudtodra adom, mi a szabadság. Írd:

A szabadság az, ha lelked elszakad a földi gondoktól és Felém repül, Hozzám. Én, az Isten, jöttem el és szabadítottalak meg, most szabad vagy. Amikor még a világhoz kötődtél, Vassula, rabja voltál minden kísértésének. Most azonban lelked olyan, mint a megszabadított galamb. Fogoly voltál kedves, fogoly. Engedd szabadon szárnyalni lelkedet, engedd, hogy megérezze azt a szabadságot, amelyet minden léleknek megadtam. Csakhogy milyen sokan utasítják vissza ezt a kegyelmet, amelyet felajánlottam!

Ne hagyd magad ismét elfogni, megkötözni, és börtönbe vetni. Megszabadítottalak. Ahogy előtted elhaladtam, láttalak börtönödben lassan elhervadni, és haldokolni. Hogy nézhette volna végig ezt Szívem anélkül, hogy életre keltsen? Eljöttem, és feltörtem börtönödet, de képtelen voltál szárnyaidat használni, annyira sebesült voltál. Akkor lakóhelyemre vittelek, gyengéden meggyógyítottalak, segítettem újra szárnyra kelned. És most igen örvendezik Szívem,

[1] Valamilyen módon ez egy jó jel, mert azt mutatja, hogy létezik, és azt, hogy ez a kinyilatkoztatás bosszantja őt, hogy finoman fogalmazzak.

[2] Akkor úgy gondoltam...

ahogy látom, hogy kis galambom szabadon száll, és ott van, ahol már kezdettől fogva lennie kellett volna![1]

Én, az Úr, megszabadítottalak, meggyógyítottalak és kihoztalak nyomorúságodból. Nem tévesztelek többé szem elől. Őrködöm galambom felett, aki szabadon repül, és tudom, mindig visszatérsz Hozzám, mert megismered Megváltódat és Mesteredet. Lelked igényli melegségemet, és tudod, hogy lakhelyed most Szívem közepében van, amire mindig is vágytam. Most Hozzám tartozol, Mestered vagyok, aki szeret téged.

(Az a gondolat foglalkoztatott, hogy Svájcba megyünk. Félek, hogy ott esetleg megváltozom.)

Vassula, nem engedem, hogy ismét beszennyezd magad. Ne félj! Mindig melletted leszek és megtisztítalak. Megvan az okom rá, hogy ott légy!

(Próbáltam kitalálni az okot. Aztán megkérdeztem.)

Azt akarom, hogy Európában is elvessed magjaimat. Légy magvetőm, Vassula! Élj azok között az emberek között, akik sebet ütnek Rajtam. Szemed vegyen észre mindent, és figyeld meg, mivé lett teremtésem! Érezze meg szíved, milyen keveset jelentek számukra, hallja meg füled, ahogy megszentségteleníteneknek, és bántanak Engem. Nem háborodik fel lelked? Nem emelsz-e szót érdekemben, amikor látod és megérted, mennyire elfelejtett Engem népem?

Vassula, lelked ki lesz téve a gonosszságnak, a közönynek, a vétek mélységeinek, és a világ hitvány bűnének. Galambként repülsz el felettük, megfigyeled a világot, keserűen látod minden tettüket.

Áldozatom leszel, céltáblám leszel. Miként a vadászok a vad nyomában, úgy lesznek a te nyomodban, és előrántják fegyverüket, hogy üldözzenek. Magas díjat fizetnének annak, aki el tudna pusztítani téged.

Uram, mi fog történni velem?

Megmondom, leányom. Semmi sem lesz hiábavaló. Az árnyak eloszlanak a földön, és eltűnnek. Az port mindig elmossák az első esőcseppek, de a te lelked nem hal meg soha. Én, az Úr, emlékeztetlek arra, hogy mit válaszoltál kérdésemre. Egyszer azt kérdeztem tőled: „Kinek a háza fontosabb, a te házad, vagy az Én Házam?" Helyesen felelted, hogy az Én Házam fontosabb.

Valóban.

Mindig Szívemben foglak hordozni. Szeretlek.

Én is szeretlek.

Induljunk, ne feledkezz meg Jelenlétemről!

1987. április 26.

Engedd, hogy elmondjam kedves, hogy már akkor kigondoltam tervemet, amikor még meg sem születtél. Mindig együtt fogunk dolgozni. Te is akarod?

Én is akarom, ha elfogadsz alkalmatlanságommal együtt, Istenem.

Szeretlek Vassula, segíteni fogok neked.

Korábban, még a múlt héten, bántalmazott és megtámadott téged a gonosz. Mégis leírtam veled minden szót, amit le akartam írni. Megvédelmeztelek.

Akkor, amikor az ördög káromolt?

Igen, amikor aljasul káromolt, Én megáldottalak, megvédtelek.

(Később:)

Hadd mondjam el neked, Vassula, minél kisebb vagy te, annál nagyobb leszek Én.

[1] Jézus ezt nagy örömmel mondta, mély lélegzetet véve.

Engedd, hogy cselekedjem benned, és végrehajtsam akaratomat benned! Légy semmi! Érezd magad semminek, és engedd, hogy Én legyek minden, hogy szavam elérje a világ határait, hogy a „Béke és Szeretet” Művei minden szívet megragadjanak.

Engedd meg, hogy emlékeztesselek kicsinységedre, ez akadályozzon meg téged abban, hogy büszke légy kegyelmeimre, melyeket adtam neked. Légy az Én tiszta oltárom… emberhalász! Vesd ki Hálómat, a Béke és a Szeretet hálóját az egész világra, vond partra, és engedd, hogy örvendezzem fogásán. Amikor testben voltam a földön, egy kis csoportnyi embert arra tanítottam, hogy legyenek emberhalászok. A világban hagytam őket, hogy hirdessék Szavamat az egész emberiségnek. Én, az Úr Jézus, foglak téged tanítani és megmutatom, hogy ők miként munkálkodtak.

(Mit mondhatnék én? Hogyan tudnék én bármit is tenni, amikor ilyen küldetésről van szó? Érzem, hogy napról napra nehezebbé válik az üzenet. Szeretnék Isten tetszésére lenni, de milyen módon? Csak egy magas hegyet látok magam előtt, és rám nehezedik ez a lelki vezetés.)

Veled együtt hordozom Keresztemet. Igen, valóban nehéz, mégse aggódj, Én, az Úr, segítek neked. Maradj szorosan mellettem, nem hagylak el.

Mégis sok ez.

(Jézus bátorít, hogy folytassam.)

Vassula, nem segítettelek-e eddig? Miért hagynálak tehát el? Teljesen támaszkodj Rám, bízzál Bennem! Amit elkezdtem és megáldottam, azt be is fogom fejezni.

1987. április 27.

Vassula, Én vagyok az Úr, aki előtted állok.

(Jézus volt ott. Mosolygott és éreztette velem jelenlétét. Két kezével szétnyitotta köpenyét, és megmutatta Szívét. Mellkasa fényben úszott.)

Térj be Szívembe, maradj ott, és engedd, hogy magába zárjon téged. Engedd, hogy Szívem magával ragadja a tiedet, lángra lobbantsa, égve tartsa, hogy Békémet és Szeretetemet sugározhassa! Jöjj, hadd legyünk együtt! Engedd meg, hogy Szent Társad legyek! Akarod leányom?

(Képtelennek érzem magam arra, hogy közelítsek Hozzá. Ki vagyok én, hogy közelítsek Hozzá? Hogy engedheti meg magának valaki azt, hogy beszéljen az Istennel – mi, akik csak hálátlan bűnösök vagyunk –, nem is beszélve arról, hogy kegyelmeket kérjünk Tőle, vagy, hogy „társalogjunk” Vele! Olyan hitványak és méltatlanok vagyunk, hogy ettől már szinte émelygek. Legszívesebben összeszorítanám ajkaimat, amikor jelenlétében vagyok. Lelkemben fátylat vontam kettőnk közé, iránta való tiszteletből.)

Leányom, mit tettél?[1] Miért, leányom, miért?

Irántad való tiszteletből, Uram.

Azt akarom, hogy egyél.

(Kenyeret láttam kezében.)

Vedd Kenyeremet, kicsim, el kell mozdítanod ezt a fátylat, hogy elvehesd Kenyeremet. Jöjj.

Eltávolítom ezt a válaszfalat… Itt van, vedd Kenyeremet, jöjj közelebb!

(Megtettem, elvettem kezéből Kenyerét.)

Látod, mennyire örülök, hogy táplálhatlak?

(Jézus boldog volt, telve Szeretettel.)

Érzed-e örömömet Vassula? Hozd elém gyengeségeidet és nyomorúságodat, hogy

[1] Jézus meg volt döbbenve.

megsemmisítsem Erőmben és Irgalmamban. Kis galamb, repülj szabadon, de mindig térj vissza Hozzám és vedd Kenyeremet! Szeretlek.

Én is szeretlek Uram.

(Ezek után egész nap magamon éreztem szeretetét. Minek is nevezzem? Elragadtatásnak? Ebben az állapotban még erősebben éreztem jelenlétét, mint máskor.)

(Később:)

Láttad Szentélyemet, ahová beléptünk és lehetővé tettem, hogy szemed lássa, miként őrzik Szeráfjaim Szent Helyemet. Ma megmutatom, mi van Szentélyem belsejében. Látod azt az erős Sugarat, amely Szentírásomra esik?

Igen, Uram.

Ezek az Én Legszentebb Írásaim, amelyeket azelőtt írtak, mielőtt megteremtettelek benneteket. Szent Könyvem tartalmazza Mennyországom és egész Teremtésem titkait és kulcsait. Szent Könyvem mellé két arkangyalt állítottam, hogy buzgón vigyázzanak Szentírásaimra. Jöjj kicsim, Dicsőségemből még mást is megmutatok neked.

(Isten olyan helyre vezetett, ahol nem éreztem jól magam.)

Látod ezt a tűzhegyet?

(Szép volt, de ijesztő.)

Oldalából két folyó folyik, mindkettő tűzből.

(Mintha folyékony lávából lettek volna, de világosabb piros volt a színük.)

Én, az Úr, Ítélkezésem napján el fogom választani a gonosz lelkeket a jó lelkektől. Akkor a Sátán minden követőjét e két tűzfolyóba vetik, és így bűnhődnek az igazak szeme láttára. Vassula, megengedem, hogy szemed még többet lásson Mennyországomból, mert még sok minden van Szentélyem mögött. Teremtmény! Akaratom teljesülni fog, mert Isten vagyok, Jahve Sabaoth. Engedd, hogy szabadon cselekedjem benned, szeretettel fogunk mindaddig együtt dolgozni, amíg létre nem hozom Műveimet. Ha megtettem, újra eljövök Szent Könyvemmel és elolvastatok veled egy fejezetet, amelyet majd leírsz. Ez pecsételi meg a Béke és a Szeretet Üzenetét.

(Az éjszaka közepén Jézus hangos kiáltása ébresztett fel, amelyet a keresztfán hallatott. Telve volt félelemmel, szenvedéssel, fájdalommal, bánattal és keserűséggel. Olyan volt, mint egy hatalmas, elhúzódó jajkiáltás!)

1987. április 29.

(Következő reggel.)

Én vagyok az Úr Jézus, hallottad kiáltásomat. Én voltam az, aki felébresztett téged.[1] Keresztemről kiáltottam. Ez volt utolsó hangos kiáltásom. Akkor hallattam, amikor még testben voltam. E kiáltásban szenvedés, fájdalom és keserűség visszhangzott Lelkem mélyéről, és áttörte a magasságos Mennyet. Megrendítette a föld alapjait, kettéhasította azok szívét, akik szerettek Engem, és kettészakította a Templom kárpitját is. Hűséges követőket támasztott számomra, és feltámasztott halottakat is sírjukból, felforgatta földtakarójukat, és legyőzte a Gonoszt.

Hatalmas mennydörgés rázta meg az Egeket fent. Minden angyal remegve borult arcra, és teljes csendben imádtak Engem. Anyám, aki közelemben állt, hallván kiáltásomat, térdre esett a földön, és sírva temette kezébe arcát. Utolsó kiáltásomat magával hordozta elszenderedése napjáig. Szenvedett…

Én pedig megkeseredtem, és még most is szenvedek a világ sok gonoszsága, a bűnök, a törvénytelenségek és az önzés

[1] Felébresztett jelképes értelemben?

miatt. Kiáltásom napról napra hangosabb lesz. Egyedül hagytak Keresztemen, egyedül, hogy viseljem a világ bűneit vállamon, egyedül, hogy szenvedjek, egyedül, hogy meghaljak kiontva Véremet, amely beborította az egész világot, és megváltott benneteket, szeretett gyermekeim.

Ugyanez a Kiáltás hallatszik most a földön a múlt visszhangjaként. Vajon a múlt árnyékában élek? Hiábavaló lett volna Áldozatom? Hogy lehet, hogy most nem halljátok Kiáltásom a Keresztről? Miért csukjátok be fületeket, és miért zárkóztok el előle?

Uram, kinek szól ez az üzenet?

Mindenkinek, akinek füle van, hogy meghallja Kiáltásomat!

(Nagyon megérintett, amikor megtudtam, milyen sokat kellett teljesen egyedül szenvednie, és hogy még most is szenved.)

Istenem, kész vagyok arra, hogy az legyek, amit április 23-i üzenetedben kértél: áldozatod, céltáblád. Engedd, hogy Érted hordozzam Keresztedet, és engedd, hogy pihenést nyújtsak Neked. Engedd, hogy megvigasztaljalak. Nem vagyok egyedül, ahogy korábban mondtam, Veled vagyok![1]

Szeretlek kis galambom. Elkényeztettelek, összes kegyelmemmel. Engedd meg, hogy saját céljaimra és saját dicsőségemre állítsalak szolgálatomba! Ne tarts meg semmit magadnak, és csak az Én céljaimat figyeld! Dicsőíts Engem, dolgozz Nekem, add hozzá saját szenvedésedhez az Én szenvedésemet!

Azt kívánom, hogy Nevedet dicsőítse az egész világ, és elérjen Hozzád hangjuk.

Az Egység megerősíti Egyházamat. Az Egység megdicsőít Engem, Vassula. Szeress Engem!

Taníts meg, hogy úgy szeresselek, ahogy Te akarod, Uram.

Megtanítalak. Nem hagylak el. Ne fáradj el Keresztem hordozásában! Közeledben vagyok, megosztom veled, kedves.

(Párizsban, Húsvétkor:
Amikor az archimandrita – görög ortodox főapát – az üzenetre tekintve azt mondta nekem: „Ez csoda", én is arra gondoltam, hogy milyen csodálatos, milyen szép, hogy Isten üzenetet ad számunkra. A másik oldalról nézve azonban, milyen rettenetes, mert szomorú, szenvedő Istent mutat. A szenvedő Isten boldogtalanul és elhagyatottan adja üzenetét. Szomorú üzenet ez.)

Tanulok-e én egyáltalán valamit, Jézus? Nem azért kérdezem, hogy elégedettséget érezzek, csak tudni szeretném legalább, hol tartok, vagyis, hogy haladok-e egyáltalán?

Vassula, Én, Jézus állok előtted, te valóban fejlődsz. A halottak közül keltettelek fel, és tápláltalak. Kenyeremet eszed. Világosságom ragyog feletted. Tanítód vagyok, és te a Bölcsességtől tanulsz.

Jézus, gyakran figyelmeztetsz arra, hogy maradjak kicsi és legyek semmi. Most azt mondod nekem, hogy növekszem?

Igen, növekedned kell lélekben, szeretetben, szerénységben, alázatban, hűségben. Növeld magadban az erényeket, azonban maradj kicsi a hiúságban, a gonoszságban, és mindenben, ami visszataszító és undorító szememben. Azt akarom, hogy tökéletes légy!

1987. április 30.

Jézus, ma azt kérdezem Tőled, hogy adnál-e személyes üzenetet egy haldokló számára?

Egy haldokló számára?[2] Nem hal meg. Lelke megszabadul, ő maga szabaddá

[1] Amit 1987. április 7-én mondtam, visszavonom.

[2] Jézus láthatóan csodálkozott szavaimon.

válik, és élni fog! Hozzám jön, és lelke szabad lesz.

Írd meg neki, és mondd meg neki, mennyire keresem a lelkeket, hogyan táplálom az éhező lelkeket, miként ad Kenyerem örök életet, hogyan gyógyítom meg a beteget. Add tudtára, hogy Én vagyok az Élet Itala, Én vagyok a Feltámadás.

(Jézus külön lapon adott üzenetet e lélek számára.)

1987. május 1.

Én, az Isten, elég erőt fogok neked adni ahhoz, hogy képes legyél Műveim beteljesítésére. Ne tagadj meg Engem soha! Ne keresd saját érdekedet, csak az Enyémet! Engedd, hogy szabadon használhassalak, hogy rajtad keresztül leszálljak a földre Szavam kinyilvánítására, amíg el nem jövök, hogy megszabadítsalak.

Vassula, előre megmondom végnapodat. Választott lelkeim sohasem féltek a haláltól. Misztériumaimból még további ötöt fogok felfedni előtted. Jöjj most, és csókold meg mind az öt sebemet!

(Megtettem. Először Kezét, aztán lábát, aztán oldalát. Bár még nem tudom felfogni, mit ért Jézus az öt titkon, ami kapcsolatban áll öt sebével, de tudom, hogy ha az idő megérik rá, tudomásomra hozza. Így tanultam meg, hogy ne kérdezzek.)

Vassula, akkor mondom el titkaimat, amikor már egy kicsit felnőttél hozzá.[1] Kérd kegyelmeimet és megadom.

Istenem és Atyám,
csak egy dolgot kérek Tőled,
amelynek több pontja van,
és amely csak a Te céljaidat
és a Te dicsőségedet szolgálja!
Érje el üzeneted a föld határait,
és vonzzon sok lelket Tehozzád;
tegyék meg a Te akaratodat,
és dicsőítsék Szent Nevedet!
Veszítse el hatalmát a gonosz,
és semmisüljön meg mindörökre!
Ez az, amit most kívánok,
és valahányszor meghallod kérlelésemet,
az kizárólag a Te dicsőségedért lesz,
nem másért.
Minden kegyelem, amit Tőled kérek,
az a Te dicsőségedre lesz.
Minden tőlem eredő segélykiáltás
a Te érdekedben lesz,
és egyik sem magam miatt.
Mindenható Isten,
minden erőt, amit Tőled kérek,
a Te érdekedben kérem.

Kicsim, lépj nyomomba és kövess Engem!
Én vagyok az, Jézus.

Jézus?

Én vagyok az, kedves. Nevezz Jegyesnek és Atyának is! Szeretlek, jöjj, dolgozzunk![2] Szeress Engem forrón, és engesztelj mások helyett, akik megbántanak.

Istenem, arra gondoltam, hogyan is hasonlíthatnék én galambhoz, amely a „bűnös világ" felett repked, amikor magam is rossz és bűnös vagyok, ugyanabban az állapotban, mint a többi ember. Képtelen leszek „mindent látni és mindent meghallani", ahogy mondtad, mert magam sem vagyok jobb a többinél, akik megbántanak Téged.

Vassula, maradj Bennem, igyekezz megszerezni a tisztaságot, meríts Tisztaságomból, amit felkínálok neked, meríts, igyál Belőlem, fogadj magadba Engem! Végtelen Gazdagság vagyok, és minden lélek meríthet Belőlem.

Olyan sok kegyelmet adtál nekem, hogy kevéllyé válhatok, és könnyen megkísérthet a gonosz!

Mindig emlékeztetni foglak méltatlanságodra és múltad árnyékaira. Emlékeztetni foglak arra, hogyan utasítottál vissza, és hogyan vetetted el nagy Szeretetemet, amikor közeledtem hozzád, és hogyan

[1] Az évek során megtanultam, hogy a Szentlélek által behatoljak Jézus öt Sebébe. Ez volt az öt misztérium.

[2] Jézus ezt olyan kedvesen és boldog derűvel mondta, ahogyan csak az Isten képes szólni.

találtalak halottan, a holtak közt fekve, a sötétségben, hogy Irgalomból és Szeretetből miképpen keltettelek újra életre, keblemre ölelve téged.

Jöjj, imádkozzunk! Mondd:

Atyám vezess oda,
ahová a Te akaratod szerint mennem kell!
Engedd, hogy Világosságodban éljek,
és melegítsd fel szívemet,
hogy melegséget adjon azoknak,
akik közelednek hozzám!

Áldott legyen a Te Neved,
mert semmiségem ellenére
megadtad nekem
ezeket a kegyelmeket.

Áldott legyen a Te Neved
azért a Jóért, amit velem tettél,
és azért az Irgalomért,
amelyet irántam tanúsítottál,
Szíved közelébe emelve engem. Ámen.

Ismételjük meg!

Emlékezz arra, hogy mindaz a kegyelem, amit neked adok, az Én céljaimat szolgálja. Ne tarts meg semmit magadnak! Dicsőíts Engem, osztozzál Velem boldogságomban!

Szeretném, ha dicsőíteni tudnálak Téged, és ha az egész világ dicsőítené Nevedet. Imájuk érjen el Hozzád, a magasba emelkedve, mint a tömjén füstje. Így visszhangozzék a Menny imájuktól, mintha ajtódon kopogtatnának.

A Szeretet le fogja győzni a gonoszt.

Szeress Engem teljes lelkeddel és teljes elméddel. Hadd legyek mindened! Én, az Úr, mindvégig gondoskodom rólad.

Rendelkezz velem, bár semmi vagyok, és tégy velem, amit akarsz. A Tied vagyok.

Jöjj, hadd örvendjek, amikor a tökéletes odaadás e szavait hallom. Szeretlek leányom.

Szeretlek, Atyám.

1987. május 2.

Jézus vagyok.

Jézus, érzem, hogy fontos üzenetet készülsz nekem adni. Szokása szerint támad a Gonosz, hogy elvegye bátorságomat az írástól.

Mindazoknak üzenek, akik szeretnek Engem,[1] és Nekem szentelik lelküket. Bátorítani kívánom őket, Erőt adok nekik.

Én, az Ige, szavamat e gyenge eszközön keresztül nyilvánítom ki. Ezen Üzenet által leszállok a földre, és Világosságomat fölragyogtatom rátok.

Megáldalak benneteket, Lelkem kedvesei! Szeretlek benneteket! Élő és Olthatatlan Láng ég Lelkem Bensejében. Tisztaság, Hűség és mérhetetlen Gazdagság vagyok. Kedveseim, jöjjetek, merítsetek Belőlem, töltsétek meg szíveteket, jöjjetek és igyatok Belőlem! Jöjjetek és térjetek be nyitott Sebeimbe, jöjjetek és merítsétek meg lelketeket Véremben! Igyatok Élő Forrásomból, hogy képesek legyetek elmerülni benne, öntözzétek meg ezt az elhagyott pusztaságot, gyógyítsátok meg bárányaimat!

Vegyetek ebből az Élő Lángból és engedjétek, hogy betöltse szíveteket! Annyira szeretlek benneteket, hogy értelmetek azt soha sem fogja felfogni. Jöjjetek, ne fáradjatok bele Szent Keresztem hordozásába, mert veletek vagyok, és veletek együtt hordozom. Kövessetek Engem, és maradjatok közvetlen közelemben. Lépjetek nyomomba, ne fáradjatok bele a küzdelembe és a szenvedésbe! Dicsőítsetek Engem, és úgy hatoljon fel hangotok a Mennybe, mint a tömjén édes illata!

Dicsőítsetek Engem, hadd örvendjek, hadd gyönyörködjek bennetek, hadd gyönyörködjek Irántam való szeretetetekben. Töltsétek fel szíveteket e Végtelen Szeretetből, és árasszátok ki bárányaimra, gyógyítsátok meg őket!

[1] Minden pap, szerzetes, nők és férfiak, mindazok számára, akik igazán szeretik Őt.

Érezze meg melegségemet minden élő teremtmény a földön, engedjen fel minden hideg és megkövült szív, és oldódjék fel Tisztaságomban! Egyesüljetek Testemben, és váljatok eggyé Velem! Váljék élő lélekké a múlt minden árnyalakja, teljék meg Tisztasággal, Békével és Szeretettel! Tegyétek Édenkertté teremtésemet!

Egyesüljetek! Egyesüljetek, legyetek eggyé, mert Én, az Isten, Egy vagyok. Az egység erőt ad. Egyesüljetek! Legyetek hűséges magvetőim, vessétek el magjaimat, a Béke és a Szeretet magjait.

Olyan magokat teremtettem, amelyek mennyországgá teszik a földet. Országom a földön is olyan lesz, mint a Mennyben. Vegyétek Szívemből magjaimat, melyek Véremben már megtisztultak, és hintsétek el mindenütt! E magokat Én őrzöm, kedves, és azt kívánom, hogy térjetek be Szívembe és vegyetek belőle. Keressétek az egységet!

Meggyógyítom virágaimat, illatba borítom őket, és kibontom szirmaikat. Széppé teszem kertemet, megöntözöm szíveteket, újból életre keltelek benneteket.

Teremtés! Szeretlek! Felragyogok feletted, és meleg Sugaraimmal áthatolok a súlyos, sötét viharfelhőkön, szétszórom és eloszlatom őket. Fényem átvilággik rajtuk és eltűnik minden sötétség és bűn, amely súlyosan nehezedett rátok, az a sötétség, amely nektek csak gyengeséget, nyomorúságot és gonoszságot hozott.

Meleg Sugaraim felélesztik virágaimat, és Én kiárasztom a Mennyből az Igazságosság, a Szentség, a Tisztaság, az Egység, a Béke és a Szeretet harmatát. Hűséges Őrzőtök vagyok, éber tekintetem nyugszik rajtatok. Emlékezzetek, Én vagyok e világ Világossága, Én vagyok az Ige.

Béke legyen veletek! Dicsőítsetek Engem, támaszkodjatok Rám! Küzdjetek, és ne fáradjatok bele Keresztem hordozásába, gyógyítsátok meg gyermekeimet!

Vassula, soha ne fáradj bele az írásba! Szeretlek. A Bölcsesség tanít téged.

Szeretlek Uram, legyen meg a Te akaratod.

1987. május 5.

(Amikor magamon – magunkon – érzem Isten szeretetét, szinte szédül a lelkem! Amikor Testébe olvaszt, és Teste megsemmisíti az enyémet, szinte levegőnek érzem magam, valósággal olyan, mintha lélek lennék csupán, test nélkül. Elragadtatott állapot? Még ezek a szavak sem tudják leírni teljesen azt az állapotot, amelybe Szeretete visz. Lehetetlen leírni kegyelmét és jóságát. Nincs szó, amely érzékeltetné Szentségének nagyságát és ragyogását. És mennyire visszautasítottam Őt, mielőtt hozzám közeledett!)

Vassula, jöjj Hozzám! Mind az öt Sebem felszakadt. Vassula, térj be Sebeimbe, és érezd kínomat! Jöjj, hogy Vérem megszenteljen téged Sebeimben! Dicsőíts Engem! Vezetlek leányom. Ingyen adom, te is ingyen add tovább! Én, az Úr, visszatérek Szent Könyvemmel.

(Jézusnál kis könyv volt.)

Ismerd fel, és olvasd el ott, ahová mutatok! „Menyasszonyom, Lelkem áldottja, leányom, tápláld bárányaimat, hintsd el magjaimat, hogy bő termést hozzanak, és arasd le. Add ingyen Kenyeremet! Én vagyok az Élet Kenyere! Tápláld juhaimat! Mindig veled vagyok az idők végéig."[1]

Istenem, köszönöm lelki Vezetésedet. Szárazon csengenek e csupasz szavak, de papírra kell vetnem őket. Áldott legyen Neved örökkön örökké!

Szeretlek, nem hagylak el soha, együtt fogunk dolgozni. Ne fáradj bele az írásba! Most megpecsételtem Üzenetemet,

[1] A könyv tartalma megmutatta küldetésemet: az apostolkodást.

a Béke és Szeretet üzenetét, vezetni foglak Vassula. Jöjj Hozzám!

Követni foglak Uram. Szeretlek.

Engedd, hogy szabadon cselekedjem benned.

Uram, legyen meg a Te akaratod!

Bölcsességem tanít téged.

(Később:)

(Tegnap, Isten Üzenete után igen erősen éreztem magamban Istent, és magamat Őbenne. Azt éreztem, hogy soha nem tudok Tőle elválni.)

Társam, szeretlek. Vassula, adj Nekem mindent, add Nekem mindenedet, amid van!

Neked adtam szeretetemet, Neked adtam önmagamat. Érzéseimet elszakítottam a földtől, alárendeltem magam akaratodnak. Adhatok-e Neked ennél többet?

Leányom, szeretem hallani, hogy átadod magad. Engedd meg, hogy Én legyek az, aki foglyul ejt téged.

(Ezen az estén olyan erősen éreztem Jézust, hogy világosan láthattam Arcát, ami máskor nem volt könnyű. Ezen az estén olyan erősnek, áthatónak, tettre késznek látszott, mint valaki, aki buzgó eltökéltséggel akar meggyőzni egy langyos embert.)

Megcsókolod Sebeimet?

(Megtettem „misztikus" módon. Aztán megkértem Jézust, hogy üljön le közelemben a székre. Azonnal megéreztem „misztikus" úton, hogy megtette. Szemben ült velem és karját kinyújtotta, hogy elérjen engem, vagy füzetemet. – Jézus lelkembe vési ezeket a benyomásokat.)

Virágom, teljesen add át magad Nekem! Készen vagy arra, hogy meghallgass?

Igen, Jézus.

Jegyesem, Lelkem áldottja, ingyen adtam, így te is ingyen add! Egyesülj Velem, légy eggyé Velem, nézz a szemembe!

(Megtettem.)

Jézus, mit tehetek még?

Szeress Engem!

Hiszen szeretlek, sokszor elmondtam, és Te tudod, hogy szeretni akarlak. Lelkem vágyik Rád. Azt kívántad, hogy szakadjak el a földiektől és megtettem.

És Én nem vágyom-e rád, Vassula?[1] És Én, mint Isten, nem szenvedek-e szintén?[2] Kedves, élj Bennem és Én tebenned. Te Énbennem és Én tebenned, „mi ketten."

Alakulj át Bennem, egyesülj Velem!

De hiszen egyesítettél bennünket, Jézus, azt mondtad, egyesítettél!

Igen.

(Hirtelen fizikai kimerültséget éreztem, engedélyt kértem, hogy elmehessek.)

Elmegyünk, Jézus?

Leányom, miért?

Kimerültem, Jézus.

Kedves, azt akarom, hogy maradj. Itt maradsz?

(Ez volt az első eset, hogy Jézus ragaszkodott kéréséhez.)

Akkor maradok…

Megszakad a Szívem, ha elhagysz.

De hiszen Te velem vagy, együtt vagyunk…

Most veled vagyok, de sokszor elfelejtesz. Engedd, hogy szabad legyek és engedd,

[1] Ekkor értettem meg, mit jelent, hogy „Ha a lélek Istene után vágyakozik, és Isten pedig a lélek után."

[2] Azért, mert testi mivoltunk elválasztja lelkünket Tőle.

hogy Isteni Kezem úgy alakítson, ahogy akarom. Képmásomra foglak alakítani, engedd, hogy szabadon munkálkodjam benned. Jézus vagyok, és Jézus Megváltót jelent. Leányom, féltékenyen szeretlek. Egészen Magamnak akarlak. Azt akarom, hogy bármit teszel, Nekem tedd! Nem tűrök vetélytársakat. Azt akarom, hogy imádj Engem és Értem élj.

Értem lélegezz, Értem szeress, Értem egyél, Értem mosolyogj, Értem áldozd fel magad! Bármit teszel, Értem tedd! Magamba akarlak olvasztani, lángra akarlak gyújtani, hogy csak Utánam vágyakozz. Díszíts Engem szirmaiddal, virágom. Koronázz szereteteddel, vedd le töviskoronámat, és helyettesítsd puha szirmaiddal. Illatosíts illatoddal, szeress Engem, és csak Engem szeress!

Magasztos Szeretetből odaadtam érted életemet; nem akarod-e te is megtenni ugyanezt Értem, Jegyesedért? Menyasszonyom, vidítsd fel Vőlegényedet, tégy boldoggá Engem! Örök kötelékkel kösd magad Hozzám! Értem élj és egyedül Értem, légy Áldozatom, légy Céltáblám, légy Hálóm! Teremtmény, szeretsz?

Hogy is ne szeretnélek Istenem! Igazán szeretlek!

Mondd, sokszor mondd, hadd halljam! Szeretem hallani. Mondd el ezerszer napjában és mondd minden reggel, miután megpihentél Bennem. Fordulj Felém és mondd: „Uram, szeretlek."

Jézusom, szeretlek, de miért komolyodtál el?[1]

(Lehet, hogy nem elégszer mondom.)

Jöjj, ne érts félre! A Szeretet szól, a Szeretet kívánságai ezek, a Szeretet lángja, a Szeretet féltékeny szeretete ez. Nem tűrök vetélytársakat! Támaszkodj Szent Atyádra, Jegyesedre, Társadra, Istenedre! Jöjj, pihenjünk meg egymásban! Szeress leányom te is féltékeny szeretettel Engem![2]

1987. május 6.

(Az én üzenetem Istennek, az Ő 1987. május 6-i üzenete előtt.

Lassan megtanulom, mit ért Isten a teljes önátadáson. Azt, hogy váljak szabaddá, hagyjak el mindent és kövessem Őt. Szavai átvitt értelemben értendők, nem materiálisan. Önátadás: megtettem, hiszen Őt szeretem elsősorban és mindenek felett, és mert érzem, hogy azt szeretném, ha felhasználna engem. Szabaddá válás: igen, a testemtől való megszabadulásig, ami annak felismerését jelenti, hogy a lelkem arra vágyik, hogy elszakadjon a testtől, hogy Őhozzá csatlakozzék, és egyedül Őt kövesse.

Szenvedni: igen, amiatt szenvedni, hogy nem lehetünk Vele, hogy még az anyagi világban élünk a földön, hogy úgy érezzük magunkat, mintha özvegyen maradtunk volna itt. Szenvedni: tudva, hogy élnem kell mindennapi életemet, az anyagi világba ágyazott életemet. Valóban teher, hogy folyamatosan bedörzsölnek a Technológia és Tudomány balzsamával, a kétkedőkkel, és olyanokkal, akik azt gondolják, hogy kicsúszik a lábam alól a talaj a korom miatt. Szenvedni: mert részt kell venni a programjaikban. Szenvedni: mert el kell rejteni az érzéseimet, amikor csak azt érzem, hogy el akarok szakadni a világtól és egyedül akarok lenni Istennel. Csak Ő és én, senki és semmi más, ami elterelné a figyelmemet.

Még ehhez a szöveghez is kértem Istent, hogy segítsen megfogalmazni az érzéseimet, mert képtelen vagyok kifejezni magam. Ő segített, fülembe súgva a megfelelő szavakat! Isten azt akarja, hogy az emberek között legyek: még egy kereszt, amit hordoznom kell. Fáj a testem.)

Az Enyém is. Mindazt, amit te érzel, Én is érzem. Áldj Engem.

Áldalak Téged, szeretett Istenem!

(Később, még mindig Istenben feloldódva éreztem magam:)

[1] Itt arra gondoltam, hogy Jézus sokat követel. Sokat követel az Ő lángoló szeretetében.

[2] A vetélytárs bármit jelenthet, amit Isten ELÉ helyezünk. Istent kell az első helyre tennünk.

Szeretlek, tudod? A szeretet szenved, a szeretet megköt, a szeretet túláradó hűséget kínál, a szeretet feltétel nélkül feláldozza magát.

Vassula, az órák elszállnak, a te időd közeledik. Áldozd fel magad, növekedj alázatban, táplálkozz kezemből, kedvesem. Eloldom láncodat, és lelked hamarosan Hozzám repül.

Szeretlek Istenem…

1987. május 7.

Szeretlek, Én vagyok az, a te Jegyesed.

Virágom, megtisztítalak. Továbbra is betöltelek, Fényemmel életre keltelek, és Erőmmel táplállak. Vassula, megtisztellek azzal, hogy viselheted töviskoronámat.

Jézus, hogy tudsz bennem megbízni?

Szeretlek. Ha viseled koronámat, megérted a gúnyt, amit kaptam, mert nemsokára téged is kigúnyolnak. Ne feledd, Én is annyit fogok szenvedni, mint te, mert Én benned vagyok és te Énbennem, egyesítettem veled Önmagamat, egyek vagyunk. Jöjj most kedves, folytatjuk Műveimet. Elegendő Erőt adok neked a végsőkig.

(Csak később értettem meg, hogy ezzel az üzenettel Jézus fel akart készíteni engem arra, hogy ki fognak gúnyolni és kinevetnek. De legalább Ő velem van, és együtt viseljük el a gúnyt.)

Jézusom, tudod, hogy még százszor sem sikerült elmondanom, hogy szeretlek, és Te azt kérted, hogy ezerszer mondjam el.

Vassula, ó Vassula, hát nem tudod, hogy minden szeretetteljes cselekedet azt mondja Nekem, hogy „szeretlek”? Ily módon is kimutathatod szeretetedet.

Bármit teszel életedben, nekem teszed.

Jöjj, ékesíts, virágozz, sugározz, illatozz! Díszíts Engem a szeretet koszorúival, tedd virágszirmaidat a tövisek helyére töviskoronámon, minél több szirmot adsz, annál kevesebb tövis szúr Engem. Szeretlek, szeress te is Engem, taníts meg másokat is, hogy szeressenek Engem, mutasd meg nekik felhívásomat!

Segítségeddel megmutatom. Nem tudok sokat tenni.

Szeress, és gyógyítsd meg Sebeimet, Értem ontott könnyeid szolgáljanak gyógyító balzsamként Sebeimre. Vassula, a koszorúkat nemcsak temetésre készítik, hanem menyasszonyok számára is. Engedd meg, hogy augusztusban megkoszorúzzam fejedet!

1987. május 8.

Jézus, ma sok munkám van itthon, két szó Tőled boldoggá tenne

Pont kettő? „Szeress Engem!”

1987. május 9.

A fatimai csodáról szóló dokumentumfilmet nézve gondolkoztam el azon, hogy hány ember hitetlen még ezzel kapcsolatban is, hogy mi mindent mondanak róla, hogy tömeghipnózis, stb. A régmúlt időkben az ilyen csodát elhitték és leírták volna a Szent Bibliában, de manapság éveknek kell eltelnie, hogy elismerjék. Attól félek, hogy üzenetedet sem ismerik el Tiédnek, mert nincs benne sem megfogható bizonyíték, sem jövendölés. Egyetlen magas tekintély sem fog figyelmet szentelni felhívásodnak, ha ugyan eljut hozzájuk. És tudom, hogy igazságosságod kelyhe most már telve van! A világ nagyon megbánt Téged. Nem fognak odafigyelni.

Van-e a te Istenednél magasabb tekintély?

Nincs, Istenem, senki sincs, de ha nem figyelnek? Közülük néhányan azt hiszik, ez propaganda az Egyház mellett. Azokra gondolok, akik magas tekintélyt képviselnek, és akik egyházellenesek. Azt gondolhatják, hogy kitalálás. Hogy az Egyház találta ki!

Vassula, Én vagyok a Magasságbeli, és minden tekintély Tőlem származik.

És ha nem hiszik el?

Nem akarom leírni, mi történik, ha keménységük miatt nem figyelnek oda. Félsz Tőlem kis gyermekem?

(Isten biztos megérezte bennem a félelmet, amely átfutott rajtam. Amikor leírta a „történik" szót, akkor szomorúságot éreztem Isten Szívében.)

Igen, a haragodtól!

Elviselem és megbocsátom bűneiteket, de nem viselem el Ellenem irányuló gyűlöleteteket. Teremtőtök vagyok és lélegzetetek Tőlem való, Kezemen hordozom egész teremtésemet.

Gyűlölöm a pogányságot.[1]

Vassula, engedd, hogy vezesselek! Jöjj gyermekem, pihenj meg Bennem!

(Később:)

Sóhajtásod, jegyesem, olyan, mint millió Hozzám szálló, szerető szó. Igen, arról a sóhajodról beszélek, amelyet Felém küldtél ma reggel.

(Valóban, ma reggel éppen szeretettel gondoltam Jézusra. Oly sok mindent szerettem volna Neki elmondani, de nem találtam megfelelő szavakat, csak sóhajtottam, és úgy látszik, Ő sok mindent megértett sóhajomból.)

Vassula, szeress Engem vakon, és engedd, hogy tetszésem szerint állítsalak szolgálatomba! Légy semmi, mert ha te semmi vagy, Én lehetek minden, és így teljessé tehetem Műveimet. Téged megteremteni gyönyörűség volt Számomra.

Istenem, félek attól, hogy csalódást okozok Neked, hogy hűtlen leszek Hozzád. Nem is tudom, hogy egyáltalán eddig hűséges voltam-e? Így mit is mondjak a hűségről, ha nem tudom, hogy hűséges voltam-e egyáltalán?

Öröktől fogva tudtam, hogy gyenge és alkalmatlan vagy, mégis szeretlek. Gondoskodtam róla, hogy hűségben az Enyém maradj. Azt képzelted, hogy mindezt nem tudtam? Mindent tudtam, és ezért választottalak éppen téged. Mondtam neked, hogy a te kimondhatatlan gyengeséged és nyomorúságod vonz Engem. Jöjj, ez a lelki vezetés visszaállítja az Irántam való tiszteletet. Örülök, mert orvosolni fogja igazságtalanságaitokat.

Vassula, koronázz gyengéd szavakkal!

Az én szavaimnak Uram, milyen értékük lehet a Te magasztos jelenlétedhez képest?

Minden gyengéd és kedves szó, még ha tőled származik is, istenivé válik Jelenlétemben. Naggyá válik, ha Én vagyok az, aki hallgatja.

Sose fáradj bele az írásba, kicsi eszközöm! Minden, amit teszel, Tőlem van. Erőmmel felfüggesztem tevékenységedet, és akkor hívlak, amikor akarlak. Szeretlek, te is szeresd Uradat!

(Újból azt éreztem, hogy Hatalma teljesen megsemmisít. Olyan ez, mintha a legmélyebb óceánba merülnék bele. Csodálatos érzés azt kívánni, hogy Isten birtokába vegyen, és örülni annak, hogy megtörtént!)

1987. május 10.

Vassula, emlékszel-e arra, amikor mannával tápláltam népemet? Az Égből hintettem számukra, égi éléstáramból. Tudod-e, hogy Én vagyok az, aki a tengert kettéválasztottam, hogy népem áthaladhasson rajta a Sínai hegy felé?

Igen, Uram.

Mindenható vagyok kis gyermekem, Én vagyok az, aki ezt a lelki vezetést úgy állítom össze, hogy sokakat tápláljon. Én szóltam hozzád egész idő alatt, érted?

[1] Az ateizmust.

Istenem, és én még mindig attól félek, hogy ez csak a tudatalattimban van…

Hadd mondjam meg most azonnal, hogy sohasem tudtad volna egyedül véghezvinni mindezt! Hiszel a csodákban?

Igen, hiszek.

Tekintsd ezt tehát csodának. Szeretlek!

Szeretlek, Atyám. Hogyan magyarázhatnám meg az embereknek, ha megkérdezik, miként látlak Téged? Igen erősen érzem Jelenlétedet, és ez nem képzelődés.

Mondd meg nekik, hogy lelked szemével látsz engem.

Jézus, időnként azt gondolom, csak képzellek Téged, és el akarom fordítani tekintetem Rólad (a látomásról), hogy meggyőzzem magamat arról, nem Te vagy az…

Ha ezt teszed, megbántasz Vassula. E kegyelmet Én adtam neked,[1] fogadd el ajándékomat, fogadd el, amit neked adok!

Uram! Időnként, de különösen Bangladesben, a nagy melegben kimerültnek éreztem magam. Azt szeretném, ha többet dolgozhatnék. Időnként azt kívánom, hogy olyan legyek, mint az amőba, amely több részre osztódik!

Elég erőt adok neked ahhoz, hogy befejezd Műveimet. Lukács mondta egyszer: „Sosem fáradok el, mert az Úrnak dolgozom, mert maga az Úr az én erőm." Kicsim, úgy vezettelek, ahogyan az apa vezeti kézen fogva kisgyermekét az iskolába. Fel tudod-e mérni, hogy mit nyertél Velem?

Valóban sokat nyertem, hiszen nem gyakoroltam vallásomat, és Biblia sem volt a házban iskolás korom óta, templomban sem voltam első fiam keresztelője óta, 15 éve. Sok mindent tanítottál nekem. Nem mintha most tudósnak érezném magamat, de Te megtanítottál arra, hogy ki vagy Te, és mennyire szeretsz bennünket, és hogy mi hogyan szeressünk Téged.

Gyümölcsöt adtam neked saját kertemből. Gyümölcseimmel szeretnélek jóllakatni benneteket.

(Valamit kérdeztem Tőle, amit nem szeretnék leírni.)

Tudom Vassula, legyen úgy, ahogy Én akarom.

(Nem tudtam visszatartani mosolygásomat, olyan jól esett így elcsevegni Jézussal. Úgy éreztem, mintha jó baráthoz szólnék, nem tudtam elfojtani mosolygásomat. Majdnem felkacagtam, olyan boldog voltam!)

Én is vidám vagyok.

(Igen, az volt, csodálatos volt!)

Vassula, tudod-e milyen gyönyörűek ezek a pillanatok, és mennyire örülök nekik? Amikor úgy beszélsz Velem, mint társaddal? Vassula, még munkánkat is el kell látnunk, légy áldott! Jelét fogom adni Jelenlétemnek, kedves.

Jézus, milyen jelet, úgy értem, hogy hol?

A te házadban. Bizonyítékát adom annak, hogy jelen vagyok.

Szeretlek Jézus! Bárcsak tetszésedre lehetnék!

Oltárom! Belőlem meríts mindig, és benned égő Lángomat tartsd izzó lobogásban!

1987. május 13.

(Tegnap, május 12-én este, a lépcsőfordulóban megálltam, mert erős tömjénillatot éreztem. Az illat elérte a második emeletet. Meglepődtem. Bementem és megkérdeztem fiamat, hogy nem gyújtott-e meg egy moszkitó füstölőt, habár egyáltalán nem érződött füstölőnek, hanem templomi tömjénfüstnek. Azt válaszolta, hogy nem gyújtott meg füstölőt. Nem foglalkoztam

[1] Azt, hogy legyenek intellektuális és képes látomásaim.

tovább az esettel, más munkába kezdtem. Egy órával később be akartam menni a dolgozószobába, ahol írni szoktam, hogy kihozzak egy ceruzát, és ahogy a szobába léptem, megint az a kellemes tömjénillat fogadott, szinte megfürödtem benne. Kijöttem erről a különös helyről, és utánanéztem, hogy érezhető-e máshol is, de nem, máshol nem volt illat, csak azon a helyen, ahol másodszor éreztem, és megint elborított.)

Ó kedves, amikor illatommal beborítottalak, akkor meg is áldottalak.

Ó Jézus, hát Te voltál az?

Igen, megérezted Jelenlétemet, ez volt jelem.[1] A tömjénillat Tőlem származik.

Bárcsak biztos lettem volna ebben este!

Jelenlétemnek más jelét is fogom adni neked. Virágom, azért légy éber!

Jézus, Szerelmem,
Lélegzetem, Életem, Örömöm,
Sóhajom, Megnyugvásom,
Szent Társam,
Megváltóm, Szemem Világa,
Mindenem!
Szeretlek!

Vassula, forrón szeress Engem, oldódj fel Testemben, ékesíts Engem kedves szavakkal, szerető szavakkal, enyhítsd fájdalmaimat, gyógyítsd Sebeimet, takard be őket szerető szavakkal.

(Ma Szent Teréz műveit olvasva felfedeztem, hogy lehetséges illatot érezni. Szent Teréz azt írja: ha az ördögtől van, akkor rettenetes bűz. Ez elég különös volt, mintha újabb bizonyítékot kaptam volna arra, hogy valóban Jézustól származott a tömjénillat. Nagyon boldog voltam!)

1987. május 14.

(Milyen öröm ért ma! Avilai Szent Teréz életét olvasva – akinek látomásai voltak –, olyan látomásra bukkantam, ahol a poklot írja le. Megnyugodtam, amikor felfedeztem, hogy leírása azonos volt az én pokolról való látomásommal – amelyet Isten adott nekem. Úgy magyarázza: „Sötét volt, zárt és szűk, a talajt mintha víz borította volna, amely szennyes, rossz szagú iszaphoz hasonlított…" stb. Igen, az egész egy alacsony barlangra emlékeztetett… Leírásom az 1987. március 7-i üzenetben található.)

1987. május 15.

Jöjj, add át magad, gyönyörűségem telik abban, ha átadod magad, mert önátadásodnak örül Szívem, kicsim! Kérj meg Engem, hogy vegyelek szolgálatomba!

Atyám, ha bármiben hasznodra lehetek, kérlek, használj fel engem!

Szeretlek. Jöjj, akarsz-e írni?

Írok, ha az a kívánságod.

Írj hát!

Tudják meg az emberek, hogy Én, Jahve, akartalak téged megvilágosítani. Egyetlen menedéked Bennem van. Szívem végtelenül Megbocsátó és Irgalmas. Kicsim, ahogy téged megvilágosítottalak, úgy fogok másokat is megvilágosítani, akik Hozzám fordulnak.

– Vassula, jöjj,[2] légy közelebb Hozzám, be akarsz-e fogadni Engem?

(Hallgatás részemről.)

Ne szomoríts!

(Csend.)

Légy Velem, tisztulj meg, szeress!

(Csend.)

Ne szomoríts, kedves!

(Csend.)

Befogadsz Engem? … Tölts el örömmel és légy Velem, szeress Engem, Én szeretlek

[1] Jézus megmondta már az előző napon, hogy jelét fogja adni Jelenlétének.

[2] Jézus most hozzám beszélt.

téged. Gyakrabban jöjj Hozzám! Gyakrabban végy magadhoz! Szeretlek. Akarsz Velem imádkozni?[1] Ne bánts meg!

(Beleegyeztem.)

Szeretett Atyám,
tisztíts meg engem Fiad Vérével,
Atyám,
tisztíts meg Fiad Testével!
Szeretett Atyám,
távolítsd el a gonosz lelket,
aki éppen most kísért meg engem!
Ámen.

(Miközben Jézus leírta, én hangosan elmondtam.

Hirtelen rájöttem, olyan volt, mintha felébredtem volna Jézus imája után. Rájöttem mi is történt a mai üzenet kezdete óta. Jézus szentáldozásra hívott, de én úgy tettem, mintha nem érteném, sőt kedvem lett volna nemet mondani. Megsértettem Őt, sőt vonakodtam válaszolni. Ez arra késztette Őt, hogy világosan megmagyarázza. Jézus segítségemre sietett. Éreztem, hogy majdnem elestem. Csak imája után – velem együtt imádkozott – ébredtem tudatára, hogy egy gonosz lélek telepedett rám. Különös érzés volt, amikor megéreztem, hogy a gonosz lélek eleresztett ezeknél a szavaknál: „Szeretett Atyám, távolítsd el a gonosz lelket, aki éppen most kísért meg engem!"

Jézus olyan erővel nehezedett kezemre, hogy súlyossá vált tőle, ugyanakkor megéreztem óriási és igen hatalmas erejét, amint erős óriásként fenntart engem. Imádkozás után úgy éreztem, mintha álomból ébredtem volna.)

Jöjj közelebb Hozzám, szentelődj meg! Szeretlek és meg akarlak menteni az eleséstől. Nem engedem, hogy elvessz. A virágnak öntözésre és táplálékra van szüksége ahhoz, hogy megtartsa szépségét. Én vagyok a te Hűséges Őrződ.

Szeretlek.

Én is szeretlek.

(Jézus látta a gonosz lelket, amint megkísértett. Én nem vettem észre. Kísértése idején mintha megbolondultam volna. Jézus nagyon hamar segítségemre sietett. Csak miután a gonosz lélek szorítása engedett, akkor jöttem rá, hogy majdnem elestem! Alig hiszem, hogy ez megtörtént!)

1987. május 16.

(Tegnap éjjel vendégségből tértünk haza. Ahogy felmentem a lépcsőn, újból erős tömjénillatot éreztem. Megértettem.)

Vassula, ha tömjénillatot érzel, akkor Én vagyok az, Jézus Krisztus. Azt kívánom, hogy érezd meg Jelenlétemet! Vassula, szenvedélyesen és végtelenül szeretlek. Ó jaj! Ezt a Szeretetet, amely Szívemből árad, ezt az égő Szeretetlángot oly kevéssé értik meg! Oly kevesen jönnek, hogy vegyenek Belőle... olyan kevesen...

Jézus, sokan nem tudják, hogyan közeledjenek Hozzád, ebben biztos vagyok.

Eljöhetnek és beszélhetnek Velem, Én meghallgatom őket, órákon át tudok örülni a beszélgetésnek! Oly nagy örömet szereznének azzal, ha barátaik közé számítanának Engem.

Tegnap este egy férfi azt mondta nekem, hogy minden asszony Magdolna szeretne lenni.

Lo, nem mindegyik.

Akkor valószínűleg azok, akik Téged szeretnek.

Akarom, hogy azok legyenek!

Jézus, azt hiszem, sietnünk kell.

Hová?

Le a lépcsőn, meg kell nézni a sütőt![2]

Jöjj hát, menjünk.

[1] Itt kedvem lett volna azt mondani: „Ó nem, már megint!"

[2] Elfeledkeztem a bekapcsolt sütőről.

Jézus, mielőtt hozzám közeledtél, úgy hallottam Rólad, mintha csak egy mítoszban élnél. Sohasem fogtam fel, hogy Te VALÓSÁGOS vagy, olyan messze voltál szememben! Történet voltál egy könyvben!

Tudom Vassula, tudom, sok ember számára mítosz vagyok csupán.

Legközelebb találkozzunk a Getszemáni kertben, kinyilvánítom neked aggodalmaimat, szenvedésemet és félelmeimet, amelyeket azon az éjszakán éreztem. Jöjj leányom, engedd, hogy megpihenjek benned.

(Másnap:)

Jöjj, keress fel azon a helyen, ahol mondtam.

Ó Getszemáni! Mi más mondanivalód lenne, mint félelem, aggodalom, árulás és elhagyatottság! Getszemáni, te elvetted az emberek bátorságát. Csenddel teli, mozdulatlan levegődben mindörökre megőrizted gyötrődésemet.

Getszemáni, mit tudsz még elmondani, amit nem mondtak el? A Szentség csendjében szemtanúja voltál Istened elárulásának. Szemtanúm voltál.

Az óra eljött, az Írásnak be kellett teljesednie.

Leányom, Én tudom, hogy sok lélek úgy hisz Bennem, mintha csak mítosz lettem volna. Azt hiszik, hogy csak a múltban léteztem. Sok ember számára csupán tűnő árnyék vagyok, amelyet túlhaladott az idő és a fejlődés. Nagyon kevesen fogják fel, hogy testben éltem a földön és most is itt élek köztetek.

Én Vagyok Minden, ami megtörtént, és aminek meg kell történnie. Ismerem félelmeiket, ismerem aggodalmaikat, ismerem gyengeségeiket. Nem voltam-e mindezen gyöngeségeknek szemtanúja a Getszemáni kertben?

Leányom, amikor a Szeretet imádkozott a Getszemániban, ezer ördög rendült meg, megrémült démonok menekültek. Eljött az óra: A Szeretet megdicsőítette a Szeretetet.

Ó Getszemáni, szemtanúja az Elárultnak, szemtanúja az Elhagyottnak, kelj fel szemtanú és tégy tanúságot! Leányom, Júdás elárult Engem, de kívüle még hányan árulnak el hozzá hasonlóan? Már akkor tudtam, hogy csókja el fog terjedni a jövendő nemzedékekben. Ugyanazt a csókot adják Nekem mindig, újra és újra megújítják ezzel szomorúságomat, szétszaggatják Szívemet.

Vassula, jöjj, hadd vigasztalódjak meg, és pihenjek meg szívedben.

(Másnap:)

Vassula, akarsz-e írni?

Igen Jézus, ha ezt kívánod.

Szeress Engem Getszemáni gyötrelmeimben! Egy az enyémek közül elárult, egy a szeretteim közül. És ma még mindig megaláztatásokat kapok, ami régmúlt szenvedéseimre emlékeztet. Szívem megtelt keserűséggel.

(Itt hirtelen bizonytalan lettem és nem mertem tovább folytatni.)

Jézus?

Én vagyok.

Kicsim, írj! Nagy vércseppeket izzadtam gyötrelmemben.

(Hirtelen arra az esetre gondoltam, amikor majdnem elcsábított a gonosz lélek... és szégyent éreztem.)

A gyengeség vonz Engem, mert Erőmet adhatom neked, jöjj, add Nekem szeretetedet, támaszkodj Rám!

(Rátámaszkodtam.)

Igen!

(Jézus boldog volt.)

Táplálkozz most Belőlem, Szívemből töltsd meg szívedet, szeress, gondolj Rám, légy Enyém, teljesen az Enyém, imádj Engem és csak Engem! Hívlak, hogy

fogadj be Engem! Igen, a kis fehér Ostyában… Jöjj és igyál Engem! Tisztulj meg! Szeretlek, és látni akarom, hogy befogadsz, ne tagadj meg soha! Vágyakozz Rám és csak Rám!

A Tabernákulumban várlak. Lelked szemével fogsz látni Engem, ahogy tanítottalak.

Jézus, az én hibám, hogy félbeszakítottalak, akarod folytatni?

Igen. Figyelj! A talaj elnyelte azokat a vércseppeket, de ma szárazabb a talaj, mint valaha, öntözést igényel. Békét kíván, és szeretetre szomjazik.

(Itt hirtelen megállt Jézus.)

Ne szomoríts meg! Akarsz-e újból imádkozni Velem? Szeress Vassula. Jöjj!

Ó Atyám,
teljesítsd be azt,
aminek be kell teljesednie!
Szavaid járják át,
áldják meg, és tisztítsák meg
gyermekeid szívét!
Atyám, tedd azt, amit Szíved kíván,
és legyen meg a Te akaratod!
Ámen.

Akarod-e folytatni, akarsz-e továbbra is Nekem dolgozni?

Folytatni akarom munkámat Istennek, ha Ő úgy akarja.

Az Én Akaratom ez.

Akkor folytatom a munkát, de ne feledd alkalmatlanságomat!

Támaszkodj teljesen Rám, Jézusodra, tudom milyen gyámoltalan vagy. Olyan egyszerű gyermeket szeretnék, aki teljesen Tőlem függ.

Jézus?

Én vagyok.

Befejezted a Getszemáni kertről szóló üzenetedet?

Nem. Folytatom. Újból életre kell kelteni gyermekeimet, és meg kell mutatni nekik, hogy közöttük vagyok Üzenetemmel, amelyet megáldottam. Látni fognak Engem, és érezni. Sokan visszatérnek Hozzám, mert vágyom kedves gyermekeim után.

Jézus, hogyan tudnék tenni valamit?

Vassula, vajon nem segít-e az apa gyermekének, akinek át kell mennie az úton, és segítségre szorul? Így akarok segíteni neked is mindvégig.

Nem tudom, hogy jól teszem-e, ha szétosztom üzenetedet, rosszul teszem?

Nem, Kenyeremet adod, ahogy Én adtam neked. Kenyeremet ingyen kell adni!

1987. május 17.

(Elolvastam a Szent Mihály imát.)

[1]Olvasd el a következőt is.

(Elolvastam Szent Bernát „Legkegyesebb Szűzanya" kezdetű imáját, miközben valami miatt aggódtam: amikor barátaim olvassák az üzeneteket, újra kezdenek Istenre gondolni, és néhányan visszatérnek Istenhez, boldogok, reménykednek. Ilyenkor néha az a sajnálatos helyzet áll elő, hogy örömükben elmondják a történteket egy pap barátjuknak, aki pedig óva inti őket, hogy ne higgyék ezt Istentől valónak. És eszembe jutott, hogy a négy pap közül, aki itt ismeri az írást, kettő le akart beszélni róla, kettő pedig bátorított. Szerencsésebb lett volna, ha azok, akik lebeszéltek engem és másokat is, csak azután mondtak volna véleményt, miután A-tól Z-ig elolvasták az egészet. Azután, ha még továbbra is értéktelennek tartják, el kellene magyarázniuk nekem, hogy miért. Hogyan mondhat valaki véleményt anélkül, hogy megismerte volna, és beszélt volna velem legalább egyszer!)

[1] A szerk.: Szent Mihály.

[1]Töltsd fel szívedet Isten Lángjával! Szeretlek.

Kedves Anyám, félek, hogy Isten üzenetére olyan emberek taposhatnak rá, akik nem akarják megismerni, és nem akarják elolvasni!

Ne félj gyermekem!

Szomorú vagyok!

Tudom. Vassula, elismered-e Jézus Műveit?

Igen…

Vassula, imádkoztam érted. Agapi mou,[2] légy türelmes! Támaszkodj Jézusra.

(Jézushoz imádkoztam.)

[3]Támaszkodj Rám.

Félek, hogy üzenetedet olyanok taposssák el, akik még el sem olvasták.

Ne félj! Szeress! Dicsőíts Engem, hogy megtisztuljon lelked! Jöjj, induljunk! Emlékezz rá: „Mi ketten!" Ne szomorkodj!

(Jézus tegnap elvezetett a vasárnapi misére. Nem tudom helyesen követni a misét és más szertartást sem, mert sohasem tanítottak meg az éneklésre és a mise rendjére. Mindig egy lépéssel a többiek háta mögött maradok, de tudom, hogy ott van Jézus és beszél hozzám. A Kenyér megvigasztalt.)

1987. május 18.

(Reggel fél hétkor járultam szentáldozáshoz, ahogy Jézus kérte tőlem. Mise közben Jézus elkezdett hozzám beszélni. Megkaptam a Kenyeret, és úgy éreztem, mintha a számban olyan húsdarab[4] lenne, amelyet korbácsütésekkel szaggattak szét. Milyen különös, hogy tegnap másképpen éreztem, mint ma. Mintha Jézus különböző benyomásokat keltene bennem.)

Jézus?

Én vagyok.

Szeress! Jöjj közel Hozzám! Valahányszor befogadsz Engem, más-más élményt nyújtok neked. Vassula, szomorú vagyok, amikor távol vagy Tőlem.

(Valóban. Amikor a kétely hullámai elborítanak, vonakodom megszólítani Őt, beszélni, vagy rátekinteni, és közben azt mondogatom, hogy nem is Ő az, és kerülöm látását, kerülöm a beszélgetést Vele, és kerülök mindent, amit tanított nekem. Próbálom meggyőzni magamat arról, hogy képzeletem játéka az egész.)

Megbántasz kedves, megsértesz, ha akadályozol és tartózkodsz Tőlem. Értsd meg, hogy mindezt az ördög teszi. Kétségbeesetten akarja, hogy hidd el neki, csak a te képzeletedben létezik mindaz a kegyelem, amit adtam neked. Azt akarja, hogy felejts el minden Égi tanítást, amit adtam neked, és vissza akar szerezni téged magának.

Amikor távol érezlek Magamtól, aggódom, nagyon aggódom miattad. Amikor a pásztor azt látja, hogy egy bárány elkószál a nyájból, talán tétlen marad? A jó pásztor a bárány után siet, a vállára veszi, és visszaviszi.

Amikor azt látom, hogy kezdesz elkószálni, nem akarok várni, hozzád sietek, visszahozlak, és közelebb vonlak Magamhoz. Kicsim, köpenyembe takarlak, ha fázol, táplállak. Szívemre emellek, ha bánkódsz. Mit meg nem tennék érted?

Jézus?

Én vagyok az.

Miért e sok kegyelem számomra, miért?

Engedd, hogy annak adjam, akinek Én akarom.

De nem szeretnék más lenni, mint a többiek!

---

[1] A szerk.: Szűz Mária.
[2] „Kedvesem" – görögül.
[3] A szerk.: Ismét Jézus.
[4] Jézus azt mutatta meg nekem, hogy a Szentáldozásban nem pusztán kenyeret veszünk magunkhoz, hanem valóban Krisztus Testét.

Vassula, te be fogsz fogadni Engem, engedd, hogy igénybe vegyelek. Hiszen megmondtam neked, hogy meg foglak szabadítani!

Nem értem.

Sok lelket kívánok megszabadítani láncaiktól, a gonosz láncaitól. Eszközként használlak. Ne értsd félre Műveimet. Felhívásom nem csak neked szól. A Béke és Szeretet felhívása az egész emberiségnek szól!

Igen, Uram, de kicsit kényelmetlenül érzem magam, mert amikor barátaim megtudnak erről valamit, rám néznek, és azt mondják, „kiváltságos vagyok!" Szörnyű rosszul érzem magam!

Kiválasztottságod miatt érzed rosszul magad? Hiszen alkalmatlanságod miatt választottalak, nem érdemeid miatt! Már előre megmondtam neked, hogy semmisek érdemeid, és ami az Úr ajkáról származik, az az Igazság. Jöjj gyakran és valld meg Nekem bűneidet! Ne felejtsd el, nem kedvellek jobban, mint többi gyermekemet.

Tudom Jézus, tudom. Éppen azért vagyok zavarban, mert megadtad azt a kegyelmet, hogy bármikor hívhatlak.

Vassula, Vassula, még a legméltatlanabbnak is adok. Hadd lássák barátaid, milyen végtelen Szívem Irgalma és Megbocsátása, hadd lássák, miként keltem életre még a halottat is, hadd lássák, hogy mennyire szeretem még azokat is, akik megtagadtak Engem.

Jézus?

Én vagyok az, kedves.

Nem tudom, mit mondjak.

Mondd, hogy szeretsz!

Szeretlek, és Te tudod ezt.

Szeretlek leányom, igen, méltatlanságod ellenére is. Ne feledd, szólj Hozzám, Jegyesed vagyok. Ossz meg Velem mindent, mosolyogj Rám, amikor látsz.

Igen, Jézus, érzem, hogy jelenlétem megbánt Téged, és tudom, hogy ismétlem magam. Hogy tudsz elviselni?

Szeretlek!

Én is szeretlek.

Érezz meg! Nézz a szemembe![1] Igen, emlékezz leányom, hogy Szent Atyád vagyok. Menjünk most!

1987. május 19.

Jézus?

Én vagyok az Vassula, ne felejtsd el, hogy ez a lelki vezetés Tőlem származik.

Tudod-e Jézus, mire vágyom?

Tudom leányom.

Időnként azt kívánom, hogy az a kegyelem, amelyet azért adtál, hogy ily módon találkozhatom Veled, és az a kegyelem, hogy lelkem szemével láthatlak Téged, egyedül csak az enyém legyen. Te és én, én és Te! Oly csodálatosan érezném magam! Semmi miatt sem aggódnék, senkinek sem árulnám el titkunkat.

(Sóhajtottam.)

Leányom, megkérdeztelek, akarsz-e Nekem dolgozni, és válaszod tetszett Nekem. Hadd emlékeztesselek rá, hogy kedves lelkem vagy, és általad akarom kinyilvánítani Magamat és kívánságaimat, mert ez az Akaratom.

Istenem, nem akarlak megbántani, de úgy gondolom, hogy Szavad súlyossá válhat számomra, ha nem adhatom tovább. Mit tehetek?

[1] Ránéztem. Szeme komoly volt, de TELVE szeretettel.

Kedves, hiszen segíteni foglak! Én vagyok az Úr.

„Testvérek, olvassátok Üzenetemet, töltsetek el örömmel, és emlékezzetek Műveimre! Higgyetek Végtelen Gazdagságomban és Irgalmamban!”

Vassula, kövess Engem, vezetlek, kicsim. Erőmet adom neked, sohase engedd el a Kezem.

Istenem... mit akarsz tőlem?

Vassula, szeretetet, szeretetet, szeretetet akarok. Testem fáj a szeretet hiányától, Ajkam kiszáradt a szeretet szomjazásától. Eszközként akarlak felhasználni kis gyermekem, lelki vezetésem számára.

Uram, legyen meg a Te akaratod, teljesüljenek vágyaid.

Kedves, támaszkodj Rám, hallgass Hangomra, ne érezd magad soha egyedül, mert Én, az Isten, veled vagyok.

(Kissé megvigasztalódtam.)

Uram, elkezdhetjük ezt a napot?

Jöjj, elkezdem. Támaszkodj teljesen Rám, vezetlek.

(Később:)

(Barátnőm, Babette érkezett meg. Beszélt Jézushoz. Együtt voltunk hárman. Babettenek nem kellett hangosan kimondania kérdéseit. Ahogy megfogalmazódott benne egy gondolat, azonnal választ kapott rá – rajtam keresztül, írásban. Jézus ezáltal bizonyítja nekünk Jelenlétét, és arra kér minket, hogy legyünk vele közvetlenebb kapcsolatban. Ne feledkezzünk meg Jelenlétéről, szeressük Őt!

Be kell vallanom, mély benyomást tett rám az, hogy Jézus ilyen módon találkozott Babette-tel.)

Támaszkodj Rám!

Jézus, barátnőm arra kért, hogy kérdezzem meg Tőled, miért nem jössz el hozzánk újra, úgy mint régen, testben, hogy megtérjenek az emberek.

Ó Vassula... Vissza fogok jönni. Minden, minden felvirradó nap közelebb hozza eljövetelemet. Vassula, tudod-e mit jelent ez?

Mondd meg nekem Uram!

A Szeretet fog újra visszatérni, a Szeretet köztetek lesz megint. A Szeretet újra Békét hoz nektek. Királyságom olyan lesz a földön, mint a Mennyben. A szeretet fogja megdicsőíteni a Szeretetet. Hamarosan veletek leszek. Kedvesem, imádkozz, mert közel az idő.

Akarsz-e még Nekem dolgozni, kicsim?

Nevedet kívánom hallani.

Szeretet vagyok.

Igen, a Szeretetért fogok dolgozni, alkalmatlanságom ellenére, teljesen Tőled függve.

Tudom, nélkülem elveszett vagy, kedves. Virágom vagy, akinek Fényemre van szüksége.

Olyan boldog vagyok!

Ó leányom, szenvedélyesen szeretlek! Támaszkodj teljesen Rám! Növelni fogom felismerő képességedet.

Uram! Azt a képességet fogod bennem egyre jobban növelni, hogy érezzelek, lássalak és halljalak Téged?

Igen. Érezni fogsz Engem, és képes leszel jobban felismerni.

Istenem, miért ez a sok kegyelem rajtam? Semmit sem tettem, amivel bármit is megérdemelnék.

Tudom, mégis szeretlek, de ne felejtsd el, hogy ki vagy.

Kérlek, segíts erre emlékeznem, Uram!

Megakadályozlak abban, hogy adott kegyelmeim miatt öntelt légy, emlékeztetni foglak alkalmatlanságodra. Emlékeztetni foglak, hogy mindaz a kegyelem, amit Tőlem kapsz, saját Dicsőségemért van. Minden kegyelem, amelyet Tőlem fogsz kapni, saját célomat, és nem a tiedet szolgálja. Ezért meríts Szívemből és töltsd meg a tiedet! Azt akarom, hogy oltárom állandóan lángoljon. Értem élj, Értem lélegezz! Légy enyém mindörökre!

(Ezt szeretném tenni Istenért.)

Istenem?

Én vagyok az, szeress Engem és törődj céljaimmal!

Uram! ... (Sóhajtottam.) Én egy nulla vagyok, és Te ezt jól tudod, Uram. Ne bízz bennem, kérlek!

Engedd, hogy szabadon munkálkodjam benned!

Jöjj, eleget teszek kérésednek. A Szeretet úgy fog visszatérni hozzátok, mint Szeretet. Imádkozzunk együtt:

Ó Mennyei Atyám, a Szeretet Atyja,
jöjj hozzánk,
és szabadíts meg minket a gonosztól!
Atyánk,
szeress bennünket és engedd meg,
hogy Világosságodban lakozzunk!
Tégy, ahogy Szíved kívánja!
Dicsőség legyen Nevednek.
Ámen.

Engedd meg, hogy igénybe vegyelek.

Engedd meg, hogy újra halljam Nevedet.

Jézus Krisztus vagyok, kedvesem, Isten Fia. Csupán szeretetet kérek tőled Vassula, és azt, hogy osztozzál Keresztemben, a Béke és Szeretet keresztjében Velem.

Igen, Uram.

Leányom, soha ne engedd el Kezem! Szeress leányom!

Taníts meg arra, hogy úgy szeresselek, ahogy Te akarod, hogy szeressünk Téged! Ha azt akarod, engedd, hogy én szeresselek legjobban az egész világon!

Te mosolyogsz!

Olyan boldog vagyok! Ezt szeretnéd tenni értem?

Igen!

Kedves, velem megtanulod. Kész vagy-e szenvedni is Értem?

Az Úrért igen, hogyha Ő kívánja, ily módon is...

Akkor minden akaratom szerint történik.

(Te tudod, hogy mi a jó a léleknek, ezért Istenre bízom magam.)

Isten vagyok. Jöjj most erre a kiváltságos helyre, amely Szívemben van számodra fenntartva, és maradj ott.

1987. május 20.

(Olykor én magam is csodálkozom. Miért kapom én ezt a vágyat, hogy ily módon találkozzam Jézussal? Miért, hogyan és mi okból vágyom annyira arra, hogy leírjam és halljam üzeneteit? Mert ezekben a hónapokban ez nélkülözhetetlenné vált számomra.)

Szeretlek, Én, Jézus adom neked ezt az ösztönzést, hogy találkozz Velem. Vassula, szeress Engem mindig. Tudtodra adom vágyaimat, nővérem.

(Jézus olyan gyengéd volt, de arca szomorúnak látszott.)

Egyesíteni kívánom minden papomat. Azt kívánom tőlük, hogy jobban szeressenek Engem. Tisztaságot, buzgóságot, hűséget kívánok tőlük. A papoknak meg kell érteniük, hogy az egység megerősíti

a szeretetet, az egység megalapozza a szeretetet.

Meddig lesz még széthúzás köztük? A szeretet egységet jelent. Szeretetem egyesíti őket Velem. Egyházam az ő széthúzásuk miatt gyenge. Az Én vágyam az Egység. Azt kívánom, hogy Egyházam legyen egy.

De Uram, ha azt mondod, hogy széthúzás van, valakinek engednie kell. Honnan fogják ezt megtudni?

Megvilágosodásért kell imádkozniuk! Hozzám kell jönniük, és meríteniük kell Szívemből!

Kiről beszélsz Jézus, amikor azt mondod, hogy „ők”?

Egész Egyházamról. Arra vágyom, hogy egyesüljenek, és eggyé váljanak. Egyházam a megosztottság miatt gyengült meg. Hallatlanul meggyengült.

Uram, ez úgy hangzik számomra, mint egy új üzenet.

Megvilágosítalak Vassula, kis szakaszokban mutatom meg azt a módot, hogy miként dolgozom.

Először tanítasz engem.

Igen.

Azután a tanulás, azután a Béke és Szeretet üzenetének egyházi kiadása, majd a lelki vezetés a Béke és Szeretet üzenetek által.

Igen Vassula, és most elmondom vágyaimat. Vágyom arra, hogy egyesítsem Egyházamat. Hogyan működhet a test, ha egy vagy két tagja megbénult, megsérült vagy leszakadt? Vajon ugyanolyan képességű és erejű lesz, mint az egészséges?

Egyházam az Én Testem. Hogyan működhet Testem, ha ők megbénítják? Leányom, rajzold le jelemet:

ΙΧΘΥΣ

Ez volt az első keresztények jele. A szeretet egy volt, a szeretet egyesült volt.

Jézus, tudom, hogy a Húsvétot különböző időpontokban ünneplik. Megmondod nekem, melyik a helyes dátum? A miénk vagy az övéké? (Kérlek, különálló papíron írd le!)

Vassula, hozz hát egy papírlapot!

Köszönöm Jézus. (Jézus megadta nekem Húsvét valódi dátumát.)

Most jöjj, és egyesüljünk imában, imádkozzunk az Atyához az Egységért!

Atyám,
Hozzád jövök, és kérlek,
világosítsd meg juhaimat!
Világosítsd meg őket,
hogy az Egységben megtalálják
a Békét és a Szeretetet!
Ámen.

Egyesítsd juhaimat Vassula!

Jézus, ki vagyok én, hogy egyesítsem őket, és honnan tudhatnék bármit is a papokról, a vitáikról, és arról, hogy mi történik? Ki vagyok én, hogy közöljek velük egy darab papírra vetett írást, és megmondjam nekik, hogy Te vagy az, aki ezt írtad?

Jézus, Te üzeneteket adsz nekem. Te elmondod nekem Szíved vágyait. Uram, nem lett volna könnyebb mindezt odaadni egy egyházi embernek? Aki már az Egyházon belül van és bejáratos a magasabb tekintélyekhez? Valakinek, aki ismert tisztaságáról és megbízható? Uram, Te valójában olyan embert választottál, aki alkalmatlan, akinek elvették bátorságát az írást ismerő papok, azok, akiket nem érdekel az írás, és nem is kísérik figyelemmel. Belefáradtam abba, hogy meg akarjam mutatni nekik, mert tudom, hogy untatja és bosszantja őket. Mit tegyek?

Ez, Vassula, amit válladon hordozol, ez az Én Keresztem rajtad. Sose fáradj bele, osztozom veled viselésében.

Uram, hogyan éri el a megfelelő embereket üzeneted? Én egy kívülálló vagyok.

El fogja érni őket. Olyan, mint a patak, először lassan folydogál, majd szélesebb lesz. Sebesen száguld, kiárad és a patak hatalmas óceánná válik. Vassula, támaszkodj Rám, amikor fáradt vagy! Szeretlek és segítek neked, hogy Velem hordozd Keresztemet. Kedves, sohase érezd magad elhagyatottnak!

(Éreztem, hogy Jézus mindig fel fog emelni engem, ha botladozom. Értésemre adta, hogy mindig rátámaszkodhatom, hogy visszanyerjem erőmet.)

Vassula, vezetni foglak.

1987. május 23.

(Tegnap nem találkoztam Jézussal az írás által, de Jelenlétét éreztette velem, és szavait is. Ugyanakkor szólt hozzám, amikor férjem is szólt, vagy a barátaim. Olyan volt, mintha egyik karomat Ő húzná, a másikat pedig a többiek.[1])

Jézus?

Én vagyok. Az is kegyelem kedves, ha valakinek hite van. Beszélj Hozzám! Jegyesed vagyok.

(Mondtam valamit Neki. Ő válaszolt rá.)

Engedd, hogy azt tegyek veled, amit Én akarok! Vassula, Én Isten vagyok és már bizonyára megértetted, hogy amiért Magamhoz emeltelek és megtanítottalak arra, hogy szeress Engem, és megengedtem neked, hogy ily módon találkozz Velem, várok is valamit tőled.

Kegyelmem segítségével megtanítottalak írni. E kegyelmet azért adtam neked, hogy fel tudjalak használni téged. Elhalmoztalak sok kegyelemmel, hogy dicsőíthess Engem.

Egyesítettelek Önmagammal. Jegyesemmé tettelek. Én és te most egy vagyunk. Nem látsz most tisztábban leányom? Szeretlek benneteket, és saját céljaim miatt közeledtem hozzád.

Istenem?

Én vagyok.

(Emlékeztettem valamire.)

Vassula, Én mindig elérem célomat.

Tudom, tudom. Szeretném, ha világosabban megmondanád.

Leányom, úgy szeretlek, hogy az messze meghaladja értelmedet. Tudom, hogy kimondhatatlanul gyenge vagy. Tudom, hogy Nélkülem teljesen alkalmatlan vagy még arra is, hogy megmozdulj. Ne aggódj, felemellek, ahogy az apa emelné fel bénult gyermekét. Vigyázok rád. Táplállak. Gondot viselek rá, hogy minden Művem beteljesedjék. Ne feledd, kiképeztelek arra, hogy követem légy. Nem engedem, hogy elhagyj anélkül, hogy küldetésedet befejezted volna. Szeretlek. Szeress Engem, és csak Engem szeress! Nem akarok vetélytársakat. Engem imádj, mert Én vagyok Istened.

Vassula, Istenedre várni annyi, mint Neki szolgálni. Szolgálj Engem! Jöjj, légy egy Velem! Elfogadlak téged, leányom, tudatlanságodban. Valóban sok hűséges szolgám vesz körül. Ők Lelkem kedvesei. Nagy becsületük van szememben. Rájuk bízom Műveimet. Úgy tisztelik Nevemet, hogy buzgón szolgálnak, imádnak Engem, Értem áldozzák fel lelküket. Buzgón áldják Szavamat. Szeretem őket, és szeretetteljesen tekintek reájuk. Ne hallgasd el kérdésedet!

Miért választottál engem, hiszen én nem vagyok jó, és csak...[2]

A kicsinység vonz Engem. Egészében véve semmi vagy, semmi! De mivel te semmi vagy, Én vagyok mindaz, ami te nem, miben lennél hát vetélytársam? Nem

[1] A világ.

[2] Nem engedte befejeznem.

találok benned vetélytársra, mivel semmi vagy. Ez a gyönyörűségem benned, leányom.

Nem tudom megérteni.

Nem tudod megérteni, de számít az? Valóban számít? Az egész teremtés Ura vagyok, ti mindannyian az Enyémek vagytok. És te, kicsim, te a legkisebb érdek nélkül vonzol Engem. A kicsinység felkelti figyelmemet, a semmiség megigéz[1] Engem. Vassula, egy napon majd teljesen megérted Szavaimat. Ha Engem szolgálnál, semmi mást nem nyilvánítanék ki általad, mint szenvedést.

Szenvedés...

Igen, a szenvedés...

(Gyengeségből megakadályoztam Őt, hogy leírja kérdését. Mégis meghallottam... semmi sem akadályozhatja meg Őt abban, hogy elmondja nekem azt, amit el akar mondani...)

Benned lakozhatok félelmetes gyengeséged ellenére is. Szeress Engem Vassula! Ne félj Tőlem! Szeretet vagyok, és nagyon szeretlek téged. Sohasem fogok olyasmit kérni tőled, ami ártana neked. Szeretet vagyok, és a Szeretet Mestere. Gyermekem, folytonos kételyeid és kudarcaid ellenére is téged választottalak arra, hogy oltárom légy. Mivel tudom, hogy képtelen vagy venni Lángomból, Én Magam öntöm égő vágyaimat beléd, hogy Lángomat égve tartsam. Kedves, jöjj, virágom vagy, amelynek Világosságomra van szüksége. Élj Világosságomban! Nem akarom látni, hogy elpusztulsz.

Uram, Te is vonzol engem, tudod...

Csodálkozol ezen? Nyomorúságodat Irgalmam vonzza, kimondhatatlan gyengeségedet Erőm, semmiségedet pedig minden, ami Én vagyok. Értem élj!

(Elmondtam Neki vágyamat.)

Érdemeld ki, Vassula.

(Láttam, hogy Jézus igyekszik értésemre adni az Ő vágyát.)

Vassula, jöjj, jöjj közelebb Hozzám Vassula!

(Haboztam.)

Újra kérlek, hogy csak Engem akarj! Vassula, ne tagadj meg! Hallgasd Szívem dobbanását! Képes vagy ellenállni?

(Mégis megpróbálom, mert nem tudom, hová jutok.)

Szeretlek Istenem.

Jöjj hát Hozzám, ne legyen más vágyad magad számára! Meg akarsz-e látogatni Engem ott?

(Gondolataimban Jézus híres képe merült fel, egy híres helyen, nem tudom, miért.)

Ha az a kívánságod Uram. De ne felelj nekem, tégy úgy, ahogy akarod.

Leányom, minden munkádat dicsőségemre végezd! Vágyaim legyenek a te vágyaid is. Le fogom írni vágyaimat, és vezetni foglak.

Az egységre vonatkozik?

Igen. Egyházam Egységére. Azt akarom, hogy Testem megerősödjék. Az egység megerősíti Egyházamat.

Akarsz-e Jelenlétemre emlékezni? Jöjj, menjünk hát!

1987. május 24.

Veled vagyok.

[1] Korábban sohasem hallottam ezt a szót. (A szerk.: Az angol eredetiben Jézus az *infatuate* szót használja, ami valóban ritka.)

Akarod-e, hogy szolgáljak Neked?[1]

Igen, nagyon szeretném, Vassula. Jöjj, megmutatom, hogy miként és hol szolgálhatsz Nekem. Emlékezz mindenre, amit tanítottam neked!

(Tanítások, misztikus tanítások ezek, képességeim fejlesztésére, hogy egyre jobban halljam és érezzem Őt.)

Fogadd Békémet! Figyelj Hangomra!

Bárcsak kristálytisztán hallhatnálak…

Vassula, elég jól fogsz Engem hallani ahhoz, hogy mindazt leírd, ami Szívemben van, mindent, amire Szívem vágyik. Kedves, tedd szabaddá magadat, hogy szolgálni tudj Engem, és tudj Rám várakozni. Tudod-e Vassula, mit jelent a szabadság? Elmondom, bízzál!

(Azt éreztem, hogy amire tanított, azt nem tudom megtenni, és csalódást okozhatok Neki.)

A szabadság annyit jelent, mint elszakítani lelkedet a világ gondjaitól. Tedd szabaddá lelkedet! Szeress Engem és Műveimet! Így szolgálj Engem, tedd szabaddá magad!

Nehézségeim lesznek, Uram.

Lo[2]

De, Uram nehézségeket látok.

Lo, lo, maradj Mellettem.

Félek, hogy csalódást okozok Neked, és nem felelek meg vágyaidnak.

Ne félj nővérem! Kedves, szeress Engem!

(Éreztem Őt, és szerettem.)

Szeretetért szeretetet. Így szeress Engem, mint most! Így dolgozz, és úgy szolgálj Engem, ahogy most! Légy olyan, amilyen vagy! Olyan szolgákra van szükségem, akik képesek ott szolgálni Nekem, ahol leginkább szükséges a szeretet. Dolgozz keményen, bár ott, ahol vagy, gonoszok és hitetlenek között vagy. A bűn undok mélységeiben vagy. Ott fogod szolgálni Istenedet, ahol sötétség uralkodik. Nem lesz pihenésed. Ott fogsz Nekem szolgálni, ahol minden jó gonosszá torzult. Igen, szolgálj Nekem a nyomorúság, a gonoszság, a világ bűnei között! Szolgálj Nekem istentelen emberek között, azok között, akik gúnyolnak Engem, azok között, akik átdöfik Szívemet! Szolgálj azok között, akik megkorbácsolnak, azok között, akik elítélnek! Szolgálj azok között, akik újból keresztre feszítenek és leköpnek. Ó, Vassula, mennyire szenvedek! Jöjj, és vigasztalj meg!

Istenem, jöjj! Jöjj azokhoz, akik szeretnek Téged! Menj hozzájuk legalább egy kis időre, menj, és ott szeretni fognak Téged. Pihenj meg szívükben! Felejts! Tudnál-e felejteni legalább egy kis időre?

(Jézus <u>olyan</u> szomorúnak látszott!)

Vassula, felejteni? Hogy tudnék felejteni, amikor ismételten megfeszítenek?[3] Sebeim közül öt nyitva maradt azok számára, akik be akarnak oda térni.

(Jézus rám támaszkodott. Szomorú volt. Vigasztalannak, kimerültnek látszott.)

Jöjj, Vassula, kis virágom vagy. Szeretném, ha sima és puha szirmaidat tennéd töviseim helyére.

Jézus, hagyd, hogy azok, akik szeretnek Téged, megszabadítsanak terhedtől. Hagyd, hogy azok, akik szeretnek Téged, megpihentessenek, és helyettesítsenek Téged, amikor ismételten megfeszítenek.

[1] Ezt azért kérdeztem, mert ez az, amit Isten kérdezett tőlem, és én gyengeségből, meg félelemből megállítottam írását. (Lásd az 1987. május 23-i üzenetet – a szerk.)

[2] Nem – héberül.

[3] Olyan gyorsan diktált, hogy alig tudtam követni.

(Nem tudtam, miként vigasztaljam Jézust ilyen nagy szomorúságában.)

Kedves, azok, akik szeretnek Engem, Velem együtt küzdenek és szenvednek, osztoznak Velem Keresztem hordozásában, és megpihentetnek, de kevesen vannak. Több olyan lélekre van szükségem, akiket egyesíthetek Magammal, és akik viselik szenvedésemet. Virágom, szeress, és soha ne utasíts vissza!

Jézus?

Én vagyok.

Segítesz-e nekem, hogy jobban szeresselek?

Segítelek, kedves.

(Nem tudok szólni. Bárcsak megértené valaki, milyen fájdalmas volt Őt sebeivel látni! Olyan volt, mintha újból haldokolna. Hogyan lehet megvigasztalni valakit, aki sebektől vérezve haldoklik? És mit lehet mondani? Hogy <u>minden</u> rendben lesz? Pedig tudvalévő, hogy halálra van sebezve!)

1987. május 25.

(Kezdem érteni, hogy sokkal könnyebb Istennel találkozni annak a kegyelemnek a segítségével, amit adott nekem, ha a legkisebb kétkedés, vagy hitetlenkedés nélkül közeledem Hozzá, azért, hogy megérezzem, lássam és írni hagyjam Őt! Kezdem érteni. Az erős hit menekülésre kényszerít minden démont, zavarban érzik magukat és hatalom nélkül. Félnek és dühöngenek. Ha vonakodva, kételkedve jövök, akkor erősnek érzik magukat, megtámadnak, leíratják velem gyalázkodásaikat. Az erős hit és az Isten felé kinyílt szív elmozdíthatja a hegyeket is! Így érzem Őt magamban, mint elektromos áramot. Csodálatos ez és sohasem akarom Őt elhagyni, nem akarom, hogy véget érjen az a pillanat, amikor Isten ujja megérint... Azt akarom, hogy örökké tartson!)

Szeress Engem, szeress, érezz meg, érezd meg irántad való betölthetetlen szeretetemet! Szomjazom szeretetedre. Több szeretetet kívánok tőled Vassula, hallgasd meg Szívem dobbanását!

(Jézus szenvedélyes volt.)

Nem tűrök vetélytársakat, egyet sem! Ha vetélytársat látnék vagy találkoznék vele, félreállítanám. Semmi sem helyettesíthet Engem. Én akarok a Mester maradni. Engem dicsőítve hagyd el ezt a világot! Ma este meg foglak tisztítani a „Béke és Szeretet" Mennyei Műveivel.[1] Imádkozz kedves, áldottam, egyesítsd Egyházamat azáltal, hogy lerajzolod jelemet, amelyet neked adtam. Rajzold le most:

ΙΧθΥΣ

Ez Áldott jel által mutatom meg, Én, az Úr, neked, a Hozzám vezető utat. Higgy, higgy, higgy! Virágozz, és segíts másoknak, virágozz, hogy visszahozd a Szeretetet, virágozz, hogy békét hozz![2]

Szeretlek Vassula, ne bánkódj kedves! Áldottam, jöjj Hozzám, Atyádhoz, Jegyesedhez, Istenedhez. Vajon elhagylak Én valaha? Szeretetből el foglak vinni. Magasztos és betölthetetlen szeretetemben megszabadítalak téged. Imádkozz Velem:

Mennyei Atyám,
engedd, hogy dicsőítselek!
Mentsd meg gyermekeidet a gonosztól,
legyenek Világosságodban,
nyíljék meg szívük,
és Irgalmad által fogadjanak be Téged!
Ámen.

Vassula, felismered-e tökéletesen Jelenlétemet és megcsókolod-e Sebeimet?

Igen, Uram Jézus.

(Felismertem Őt, és ismét teljes dicsőségében láttam. Lelkem szemével láttam. Ezúttal gyönyörű volt, gyönyörű korona volt a Fején. Így jött el hozzám, mint egy király.)

[1] Jézus ezt misztikus módon gondolta.
[2] Szomorú voltam.

Uram, add ide jobb Kezedet.

(Megcsókoltam jobb Kezét.)

Szeretlek.

(Megcsókoltam Sebeit kezén, lábán, oldalán.)

Szeretlek Uram.

Gyönyörűségemre volt, hogy vezethettelek.

(Éreztem... Nem találok szavakat.)

Jöjj Velem, mutatok neked valamit.

(Fénnyel telt mellkasából szikrákat láttam kipattanni.)

Valamennyi szikra, amely Szívemet elhagyja és megérinti a tiédet, lángba borítja szívedet és felemészti. Szikrám lángra gyújt téged. Meríts Szívemből! Egyszer majd teljesen lángba borítom szívedet, Lángommal körülveszem, és beborítom vele.

Mi fog velem történni, ha már egyetlen szikrától így érzem magam?

(Jézus mintha örült volna annak, hogy most meghódított engem.)

Igen, örülök, hogy győztem, és elnyertem szeretetedet. Amikor Lángom teljesen beborítja szívedet, soha többé nem leszel elválasztva Tőlem. Menyasszonyom leszel a mennyben. Magamnak teremtettelek.

Akkor miért vagyok én itt? Nem értem.

Te azt nem tudod megérteni Vassula, de egy napon majd megérted.

Vetélytársammá lesz az idő, amikor veled vagyok és te az órádra nézel.

(Megbántottam Őt, mert az órámra néztem.)

Jöjj leányom, fogd meg a Kezemet és menjünk, jöjj, olyan sok dolgunk van!

Erre a munkára, vagy a másikra (a házira) gondolsz?

Mindkettőre. Bárhová mész, Én ott vagyok.[1] Oltárom, Lángomnak örökké égnie kell! Semmisülj meg Bennem!

1987. május 26.

Jézus, egyik barátnőm azt mondta: „Sohasem látjuk Jézust boldognak vagy mosolyogva az Őt ábrázoló képeken, miért?" Azt mondtam neki, hogy sokszor láttalak boldognak, és nem felejtem el azt a mosolyt, amivel ma reggel ajándékoztál meg, egész arcod mosolygott ma reggel, amikor azt mondtad, hogy megpihentél szívemben.

Vassula, a tiszta lelkekben mosolygok. Gyönyörűségem van az alázatos emberekben, gyönyörűségem van a szent emberekben.

Jézus, Istenem, nem értem, miért szeretek valakit, akit sohasem láttam, vagy sohasem találkoztam vele testi mivoltomban? Hogyan és miért szeretlek Téged?

Ó Vassula, mit jelent Engem szeretni? Minden, ami Tőlem származik, az Szeretet. Arra teremtettelek benneteket, hogy szeressetek Engem. Szeretetből teremtettelek, lelketek szeretetre szomjazik.

De milyen kevesen vannak, akik megértik, és elfogadják ezt a kegyelmet.

1987. május 27.

Üzenetedet könnyű megérteni, Uram. Nem bonyolult a nyelvezete.

A fennkölt stílus fáraszt. Tanulj meg alázatosnak, egyszerűnek, szerénynek lenni, ahhoz hasonlónak, amilyen Én vagyok!

Vassula, ha azt akarod, hogy Atyád legyek, úgy fogok bánni veled, mint gyermekemmel. Ha azt akarod, hogy Vőlegényed legyek, úgy fogok bánni veled,

[1] Úgy vágyakoztam Isten után, mint még soha. Szomjazom Istenre.

mint Menyasszonyommal. Ha fellázadsz Ellenem, úgy fogok bánni veled, mint Bírád. Megváltód vagyok, részesíts előnyben mindenek felett, ne tagadj meg soha! Jöjj gyakran, egyél és igyál Engem, gyönyörűségem van benned.

1987. május 28.

Uram, azt akarod, hogy legyek áldozatod? Azt mondtad?

Vassula, igen. Légy áldozatom.

Istenem. Én nem is igazán tudom, mit jelent az áldozat. Különféle lehet, de úgy értettem, hogy tartalmaz valamiféle szenvedést. Mivel azt kéred tőlem, hogy legyek én is egyik áldozatod, legyen úgy, de ahhoz, hogy valaki Istennek szánt áldozat legyen, valami értéket kellene képviselnie, hogy dicsőíthesse Istent. Mivel tudom, hogy porszem vagyok és azért választottál, mert én vagyok a legméltatlanabb, miféle kedves áldozat lehetnék én? Így tehát ahhoz, hogy Istennek szánt áldozat lehessen valaki, abban az állapotban kellene lennie, hogy tisztelhesse Őt, mert az áldozatnak valamiféle értéket kell képviselnie ahhoz, hogy képes legyen helytállni és tisztelni Istent. Még erre is képtelen vagyok Istenem, hacsak Te nem teszel engem előtted kedves áldozattá és ennek következtében értékessé.

Vassula, emlékszel arra, amikor eljöttem és megkértelek, hogy szeress Engem? Emlékszel arra, amikor angyal jött hozzád, hogy szokatlan módon rázzon fel?[1] Ez az a mód, ahogyan Én jövök, légy tehát éber, ne aludj! Váratlanul jöttem hozzád, és szeretetet kértem. Azt akartam, hogy tisztelj Engem! Meg akartam szerezni szeretetedet, Mestered akartam lenni, aki uralkodik feletted. Azt akartam, hogy szükséged legyen Rám, és hogy sóhajtoztam szereteted után! „Lama sabachthani?”[2] Eljöttem hozzád, de te visszautasítottál Engem.

(Amikor megtudtam, hogy Ő az, valóban visszautasítottam.)

Vassula, szabaddá tettelek, de még szabadabbá akarlak tenni. Fogadd Békémet.

Kedves, engesztelj, engesztelj, engesztelj!

A halottak közül keltettelek életre, hogy képes légy egyesíteni Egyházamat.

(Sóhajtottam.)

Engedd, hogy utat mutassak neked. Kételyeid ellenére felfedem Szívem vágyait előtted. Sohase fáradj bele az írásba! Munkálkodni akarok benned. Támaszkodj teljesen Rám!

Jézus, valaki említette nekem nemrégiben, hogy Te már nem fogsz több jelet adni, azt mondtad a farizeusoknak. Ezt akkor közölte velem, amikor megmondtam, hogy ez a lelki vezetés (üzenet) Tőled való.

Vassula, amikor ezt a farizeusoknak mondtam, azokra a csodáimra gondoltam, amelyeket akkor tettem, amikor testben voltam köztük. Engem most elítélni ezért annyit tesz, mint elítélni Mennyei Műveimet. Ez mutatja, hogy milyen szárazzá és zárttá vált szívük. Jeleim sohasem szűnnek meg. Jelenlétemet meg fogják érezni a világban, és továbbra is megnyilvánulok jelekben.

Higgyetek, higgyetek, ó kishitű emberek! Ne ferdítsétek el Szavamat, mert mit is mondotok Fatimáról? Féltek elhinni, hogy Én vagyok az Egy, aki ezt a jelet adta nektek? Ó kishitű emberek, mit el nem ismernétek inkább, mint hogy elfogadjátok, hogy ezek az Égi jelek Tőlem valók! Szeressétek Műveimet, fogadjátok el Műveimet! Higgyetek, higgyetek Bennem, aki Magam vagyok a Végtelen Gazdagság és Irgalom. Jeleim azért vannak, hogy minden ember láthassa, hogy a Szeretet nem felejtett el benneteket, a Szeretet nem húzódott vissza, hogy saját Dicsőségének örvendezzen.

[1] Jézus az első alkalomra utalt, amikor kezem akaratom ellenére írt. Váratlanul történt.
[2] Miért hagytál el engem? – héberül.

A Szeretet köztetek van, sohasem hagy el benneteket.

1987. május 29.

Kedvesem, tarts bűnbánatot! Teremtményem, áldj Engem! Higgy abban, amit kérsz!

(Azt kértem Tőle, bocsássa meg bűneimet, de belátom, csak ajkam kérte, amíg Isten azt nem mondta, hogy „higgy abban, amit kérsz”.)

Megbocsátom bűneidet. Szeress úgy, hogy tisztelsz, szeress úgy, hogy dicsőítesz.

(Újra kértem Tőle, és áldottam Őt.)

Én Isten vagyok, teremtmény, légy ott Stációimnál. Csak Én utánam vágyakozz minden Állomásnál. Ott állok minden Állomásnál. Ott leszek Keresztutam Állomásainál, és azt akarom, hogy légy ott! Azt akarom, hogy hajts térdet minden Állomásnál.

Uram, nem tudom, milyen állomásokra gondolsz![1]

Ott fogok rád várni. Figyelj arra, amit kérek tőled, figyelj!

Meg akarlak tisztítani, képessé akarlak tenni arra, hogy áldozatom légy. Vágyakozz Utánam! Oltsd el csillapíthatatlan szomjamat! Tégy eleget Szeretetem égő Lángjának, tégy eleget Nekem, Istenednek! Ha teljes bizalmat adsz Nekem, egészen félrehúzom fátyladat, hogy akadálytalanul láthass Engem. Bizonyára hallottál szépségemről másoktól, akik már téged megelőzve láttak Engem. Higgy, fenntartás nélkül higgy, jöjj közelebb Atyádhoz, és egészen félrehúzom fátyladat. Leányom nem vittelek-e Csarnokomba?

De igen, Uram.

Higgy hát Bennem! Ne hagyd, hogy az emberek elvonjanak Tőlem! Megadtam neked ezt az ajándékot. Használd arra, hogy elérj Engem! Ne félj a Szeretettől! Mindenható vagyok. Higgy Mindenhatóságomban! Leányom, azt kívántam, hogy Csarnokomban légy. Annál <u>többet</u> nem kívánok, mint hogy ott maradj!

Istenem, lehet, hogy elveszítjük egymást az én hibámból?

Megfeledkeztél láncainkról? Jegyesed vagyok, és te az Én Házamban élsz. Táplállak téged, beburkollak Fényemmel. Őrködöm törékenységed fölött. Így bánok veled, mint a gyermekkel kicsinységed miatt. Mit meg nem tennék érted! Boldog vagy Velem Vassula?

Igen Uram, áldott légy mindörökre, mert Te adod nekem a boldogságot. Te vagy mosolyom.

Szeress kételyeid ellenére!

Uram?

Jöjj, gyenge vagy, de megerősítelek. Azt akarom, hogy erős légy Üzenetem számára![2] Szeretnéd-e, hogy teljesen levegyem szemedről a fátylat, és tisztábban láss Engem?

Igen, ha ez a Te kívánságod is.

Még néhány lépésre van szükséged ahhoz, hogy Hozzám érj, már majdnem itt vagy! Le fogom venni a fátylat szemedről, és magad előtt fogod látni Megváltódat! Sebeim közül öt nyitva lesz, úgy, hogy elrejtőzhetsz bennük. Megéreztetem veled fájdalmaimat. Vágyom arra a pillanatra.

Árassz el szerető szavakkal! Vassula, te Hozzám vagy kötve, és ugye mégis szabadabbnak érzed magad? Mosolyogj Rám, amikor megérzed Jelenlétemet, és látsz Engem! Teljesen tisztában vagyok képességeiddel és tudásoddal. Tudom, hogy egy semmi van Velem, egy teljesen semmi.

[1] Nálunk, ortodoxoknál, nem ismerik a keresztútjárást.

[2] Az igazi apostolkodás még nem kezdődött el.

Jöjj, ne érts félre! Vajon egy semmit akarok-e, vagy valamiféle vetélytársat? Természetesen a semmit választom, hogy a legkisebb ellenállás nélkül küldjem a földre szavaimat és vágyaimat.

Uram, oly sokat adtál nekem! Igencsak adósodnak érzem magam!

Van-e valamid Vassula, amit Nekem adhatnál?

(Gondolkozom, mit adhatok?)

Biztos tudnál Nekem legalább egy keveset adni! Ámbár, ha semmid sincs, amit adhatnál, akkor is szeretlek.

Lehet, hogy van valamim, amit Neked adhatnék?

Hiszen te magad kérdezted, hogy akarom-e, vagy sem? Én elég vagyok Önmagamnak.

Mégis akarod, hogy adjak Neked valamit?

Akarom.

De bármit adok, az nem lesz Neked jó!

Miért?

Mert Te Tökéletes vagy.

Meg akarom kapni, még ha valami rossz is az, mert Én jóvá alakítom. Magam vagyok az Istenség.

Van-e hát valami jó, amit felajánlhatok Neked?

Igen, van. De minden, ami jó, az Tőlem jön, Én adtam neked, minden jó Tőlem van.

(Kicsit csalódott vagyok, nem tudok tetszésére tenni.)

Akkor nincs bennem semmi jó, amit Neked adhatnék?

Nincs. Mindent Én adtam neked, amid van, és ami jó.

Talán felajánlhatnék Neked egy jó festményt?[1]

A festményeid, Vassula? Hát nem Én ajándékoztam neked a művészi tehetséget? Nem Tőlem származik ez is?

Mit adhatok akkor Neked?

Szeretetet! Imádj Engem, imádj! Ajánld fel Nekem akaratodat, add át Nekem! Ez a legszebb dolog, amit felajánlhatsz Nekem.

Te tudod Uram, hogy szeretlek, és azt is, hogy átadtam magamat.

Ezt hallani gyönyörűségemre van, kicsim!

1987. május 29.

(Hirtelen magamon éreztem Keresztjét. Arra gondoltam, hogy képtelen leszek hordozni.)

Emeld! Emeld fel Keresztemet! Küzdj Velem! Együtt... együtt... szeretlek, emeld fel Keresztemet! Meg kell most pihennem benned.

(Később, a karizmatikus csoporttal való találkozás előtt.)

Akarod-e táplálni bárányaimat? Fogd meg a Kezem, vezetlek, vigyázok rád.

(Ezen az estén ismét tömjénillatot éreztem.)

Soha ne kételkedj Jelenlétemben!

(Megkértem Jézust, hogy segítsen felnyitni annak a fiatalembernek a szemét, aki nem akarja elfogadni Istent, és segítsen elűzni az őt körülvevő gonosz lelkeket. A karizmatikus csoportban ismertem meg esetét.)

Tölts el Engem örömmel és hívj mindenhez, amihez akarsz! Vassula, emlékeztesd őt Testvérére. Én vagyok Testvére, aki szereti őt, aki őrködik felette. Emlékeztesd létezésemre, szenvedélyesen szere-

[1] A saját kezűleg készített festményeim.

tem őt. Meghaltam érte. Megteszed ezt értem kicsim? Higgy Megváltó Szeretetemben!

1987. május 31.

(Vasárnap.)

Vassula, jöjj és fogadj be Engem![1] Légy ott, légy gyönyörűségemre, jöjj és látogass meg! Mondd, hogy Enyém vagy, hadd halljam!

Tied vagyok Jézus, és szeretlek.

Évekig vártam e szavakra, Vassula! Szeress Engem most, hogy Enyém vagy!

Taníts úgy szeretnem Téged, ahogy kívánod.

Azt akarom, hogy bízzál Bennem!

(Később:)

(Engem még mindig ámulatba ejt az, ahogyan a kezem mozog…)

Tudod ezt, Jézus?

Tudom, de hát nem Én vagyok-e a Mindenható? Vassula, légy békés, légy nyugodt, légy derűs, mint Én.

(Írás közben kétszer zavart meg fiam, bejött és becsapta az ajtót, stb. Kizökkentett! Túl sok a lárma.)

Szeress Engem, válaszolj Nekem!

Szeretlek, szeretlek Téged Uram!

Sohase cserélj fel Engem mással! Engem tégy az első helyre! Reám nézz először, és Engem nézz szüntelen. Légy olyan, mint a tükör, amely Engem tükröz vissza. Sohase keress mást, csak Engem! Sohase keresd korábbi életed régi szokásait. Szent vagyok és Úr. Én és te most egy vagyunk, és kizárólag Magamnak akarlak megtartani és mindörökre. Alázd meg magad, tanulj Tőlem! Csak Engem kívánj! Értem lélegezz! Ne fordulj most se jobbra, se balra, továbbra is egyenesen előre haladj! Kedvesem, engedd meg Nekem, hogy felhasználjalak. Igazodj Hozzám! Bűvölj el Engem szavaid egyszerűségével! Az egyszerűség megigéz Engem. Mondd Nekem szavaidat, hadd halljam újra. Mondd Nekem: „Szeretlek Téged Jézus, örömöm vagy, lélegzetem vagy, pihenésem vagy, látásom vagy, mosolyom vagy”.

Leányom, még több örömet szereznél Nekem azzal, ha időt találnál a gondolkodásra és az elmélkedésre is. Mostantól kezdve a csendben fogsz keresni Engem, szeress Engem a teljes csendben, imádkozz a csendben, a csendességben lépj be Lelkem Világába.[2] Jutalmazz meg most! Szeretlek! Tisztelj úgy, hogy átadod magad Nekem. Ne kedvetleníts el. Légy Enyém kedvesem, szólj!

Hogyan Uram, a csendben?

Csendben Reám tekintve. Azt akarom, hogy maradj a csendességben, mindenfajta háborgatást kizárva. Keress Engem a csendben.

Mindenfajta háborgatást kizárva?

Mindenfajta háborgatást;
kívánd a csendet!

Jézus, hogyan volna számomra lehetséges ezt a csendet a családban megtalálni, ez majdnem lehetetlen!

Megadom neked. Együtt érzek veled, Vassula! Én maradékom, mirhám, szeretetem, mit meg nem tennék érted! Szívem részvéttel telik meg nyomorúságod és visszaeséseid miatt. Én, az Úr, segíteni fogok neked. Sohase érezd azt, hogy elhagytak, és nem szeretnek téged.

Tudod-e, hogyan éreztem Magam akkor, amikor te úgy érezted, hogy nem szeretnek téged?

[1] Hívás a szentáldozásra.

[2] A szüntelen imába.

Hol?

Templomomban.[1]

Nem, Uram.

Úgy éreztem, hogy újból keresztre feszítenek, összevernek, megkorbácsolnak, leköpnek, és újból felszegeznek! Vassula, mennyire szeretlek! Segíts Nekem újra életre kelteni Egyházamat. Engedd, hogy felhasználjalak. Bátorság leányom, bátorság!

Jézus, nem tudtam, hogy mindez fájt Neked is, amikor úgy éreztem, hogy nem szeretnek engem.

Nem, te azt sem tudtad, hogy sohasem utasítok vissza senkit, aki Hozzám jön. Szeretet vagyok, és a Szeretet mindenkiért van, függetlenül attól, hogy mennyire vagytok bűnösök.

1987. június 1.

Vassula, mindkét Kezemen sebek vannak, mindkét Lábamon sebek vannak, Oldalam is nyitva áll, és látni engedi Szívemet. Újból keresztre feszítenek.

Uram...

Ártanak Egyházamnak.

Uram, annyira rossz a helyzet?

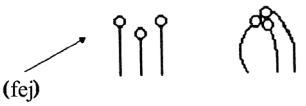
Igen. A gonosz elvakította őket, nincs köztük szeretet. Nem őszinték, elferdítették Szavamat, még Testemet is megbénították. Igazságosságom kelyhe megtelt, ne engedjétek túlcsordulni! Azt akarom, hogy hagyjanak fel Testem kínzásával. Én, Jézus, Szeretet vagyok, azt akarom, hogy hagyjanak fel azzal, hogy mérgezett nyilakat lövöldöznek egymásra. Egyetértésük részben helyrehozza a károkat. Az igazság leleplezi a gonoszt. Mire való a sok szertartás, ha valójában semmit sem tudnak Nekem felajánlani? Tisztaságra, szeretetre, hűségre, alázatra, szentségre van szükségem.

Azt keressétek Bennem, amire Én vágyom, és Én mindazt megadom nektek. Az Én érdekeimet keressétek, és ne a tieteket! Dicsőítsetek Engem, tiszteljetek Engem! A szavak nem elegendőek, a Szeretet cselekedetei, és az együttműködés fogja életre kelteni Testemet. Testvérek! Szeressétek egymást! Ó kedves, mily sokat kell még helyrehoznom!

Jöjj leányom, pihenj meg Bennem. Béke legyen veled!

1987. június 2.

Később majd találkozunk, és Én előzetes tanácsokat fogok adni. Vassula, rajzolj három vonalat, egyesítsd őket.

Az egység érdekében mindnyájatoknak meg kell hajolnotok. Mindannyian legyetek készek meghajolni azáltal, hogy megenyhültök.

(Megértettem. Jézus világos és egyszerű látomást adott három vasrúdról, függőlegesen álltak, közel egymáshoz. Azt mondta: „Hogyan tudna fejük[2] találkozni, anélkül, hogy mind meghajolna?" -

[1] Egy olyan emberrel vitatkoztam, aki többet tud, mint én. Azt mondta, hogy Jézus időnként igenis visszautasítja az embereket, és becsukja előttük az ajtót. Elolvastatott velem egy részt a Bibliából a kánaáni asszonyról, akit Jézus visszautasított. – Valójában azonban nem utasította vissza, csak arra akarta rábírni, hogy hitét megvallja. – Én viszont ezt nem tudtam, és aki nekem ezt a részt megmutatta, nem hagyta, hogy végigolvassam. Templomba jártam, és szentáldozáshoz is járultam. Vitánk alapján úgy éreztem, hogy ezzel valami olyat tettem, ami nem megengedett, és megsértettem a katolikus Egyház törvényét. Mivel valamit engedély nélkül tettem, nagyon rossznak éreztem magam. Következő vasárnap a templomban az ajtó közelében álltam meg, úgy, hogy félig kívül voltam, mert nemkívánatosnak éreztem magam. Azt gondoltam, hogy gonosz vagyok, és Isten haragszik rám, s nem mentem a többiekkel áldozni, mert attól féltem, hogy ezzel még rosszabbat tennék.

[2] A fejekkel kapcsolatban később megértettem, hogy a fej tekintélyt és vezetőt is jelent.

A délelőtt folyamán elmentem hazulról. Minél többet gondoltam erre a látomásra, annál nagyobbnak tűnt a „hegy" előttem. Fulladoztam…)

Jézus?

Én vagyok az, bátorság! Állj fel, tanítvány! Emeld! Emeld fel Keresztemet, kedves, állj fel most! Ne bánkódj! Együtt… együtt…

Vassulám, együtt fogunk küzdeni. Támaszkodj Rám, amikor elfáradtál és engedd, hogy reád támaszkodjam, amikor Én vagyok fáradt.

Találkozz Velem, és engedd, hogy betöltsem vágyaimat! Légy olyan, mint a lágy viasz, és engedd, hogy Kezem beléd vésse szavaimat! Légy készséges, ne félj! Szeretlek kedves. Ó jöjj! A Szeretet nem fog téged bántani.

Félek ettől a munkától.

Jöjj, imádkozzunk:

Ó Atyám,
légy velem mindvégig!
Gyenge vagyok,
add nekem Erődet,
hogy dicsőíthesselek!
Ámen.

Kedves jöjj; hagyd el félelmeidet és Engem hallgass! Várj Istenedre! Egyesíteni akarom Egyházamat!

Megtanítottalak arra, hogy befogadj Engem. Bátorság, kedves.

Szükségem van a Te bátorságodra. Nekem nincs.

Bátorságot adok neked és megerősítem Irántam való szeretetedet, mindezt a Magam Dicsőségére.

Vassula kérlek, írd le szavaimat! Meríts Belőlem! Ne keresd a kényelmet, légy szegény, légy hozzám hasonló, olyan, amilyen Én voltam testben a földön. Légy egyszerű, úgy hogy mindketten érezzük a különbséget és a méltóságot azokkal szemben, akik Engem megkorbácsolnak. Éreztesd Velem a különbséget! Meríts Szívemből, tedd széppé Egyházamat! Meríts Szívemből, és meg fogod érteni, kis leányom.

(Úgy gondolom, itt megemlítem azt, hogy kezdem érteni, milyen munka ez. Éppen ezért félek: Jézus most kezd mélyre ásni az Egyházban…)

1987. június 3.

(Ismét megtámadott a gonosz írás közben. Mintha macskák ugrottak volna hátamra. Torkig voltam velük! Mintha az „egész pokol" elszabadult volna. Annyira bántottak, hogy így szóltam egyikükhöz: „Jézus Krisztus nevében távozz, és dobjanak téged a tűzbe." Eltávozott. Sokan voltak, és egyenként úgy tettem mindegyikkel, mint az elsővel, ugyanazokkal a szavakkal. Jézus azt mondta nekem: „Kérj az Én Nevemben, és megkapod, de hinned kell abban, amit kérsz. Ily módon dolgozz! Imádkozz és kérj!

Az Én Nevemben imádkozz, az Én Nevemben dolgozz, az Én Nevemben kérj, keltsd életre Nevemet! Légy az Én tükörképem, igazodj Hozzám, emeld fel Hozzám fejedet! Higgy abban, amit kérsz."

Azt mondta nekem, hogy a démonok félnek tőlem, mert fenyegetést jelentek számukra. Később megértettem, hol voltam. Lábammal nedvességet éreztem, és csúszós iszapot. Egy szempillantás alatt felismertem a pokol környezetét. Egyetlen szempillantás alatt. Akkor értettem meg, miért volt annyi gonosz zavarás ma írás közben. Amikor Jézust megkérdeztem erről, így válaszolt: „Valóban ott voltunk." *Együtt mentünk el a pokol kapuja előtt,[1] lelkeket gyógyítottunk és kiragadtuk őket onnan.* „Vassula, engedd meg Nekem, hogy ily módon is felhasználhassalak. Ez is része a te munkádnak.")

[1] A tisztítóhelynek az a része, amely legközelebb esik a pokolhoz.

1987. június 4.

(Istenem ma a Tenyerébe emelt. Éreztette velem, hogy milyen kicsi vagyok. Kérte, hogy nézzek Rá. Megtettem, és Gyönyörű Mosolygó Óriást láttam.)

Vassula, nézz Rám, nézz Arcomra!

(Csodálatosan mosolygott! Parányi foltnak éreztem magamat Tenyerén.)

Számít az Nekem? Számít az Nekem, hogy csak egy porszem vagy? Érezd, mennyire szeretlek!

(Jézus csodálatosan Szép volt, és mindez Gyönyörű!)

Szép vagyok, Vassula. Amikor Rám gondolsz, úgy képzelj el, ahogyan a földön voltam, emberi vonásokkal, a ti külsőtökben. Így gondolj Rám!

De Uram, hogy nézel ki valójában? Milyenek és melyek a Te vonásaid?

Én Minden vagyok. Én vagyok az Alfa és az Omega. Én vagyok az Örökkévaló. Én vagyok az Éltető Ital. Szeress Engem!

Maradj Bennem, sohase félj Tőlem! Hagyd el ezt a félelmet, amelyet rosszul tanítottak az emberek, helyettesítsd a szeretettel. Félelem nélkül élj Bennem! Csak akkor félj Tőlem, ha fellázadsz Ellenem. Szeretet vagyok. Mondd meg nekik, mondd meg nekik, milyen mélységes Szeretet van Szívemben!

1987. június 5.

Vassula, keress fel Keresztutam Állomásain! Légy áldott, együtt fogunk dolgozni.

(Még nem mentem el a Keresztút Állomásaira. Elmegyek, csak várom a papot, mert Jézus azt kérte, hogy legyen velem.)

1987. június 6.

Jézus?

Én vagyok az. Isten Arcába tekinteni annyi, mint a Szeretetet látni.

A Szent Lepel képére néztem.

Akarod-e, hogy teljes mértékben uralkodjam rajtad, Vassula?

Igen, Istenem, akarom, ha ez a Te kívánságod.

Akkor hagyj szabadon, sose akadályozz, Értem élj!

Uram, hogyan akadályozlak én Téged? Mondd meg nekem azért, hogy ne akadályozzalak!

A bűnök akadályoznak Engem, a bűnök, Vassula. Engeded-e, hogy valóban úgy cselekedjem benned, ahogy szeretnék?

Igen Istenem, Őrizz meg engem a bűnöktől, bocsásd meg bűneimet, cselekedj bennem, ahogy akarsz, tekints el gyávaságomtól! Ne törődj vele! Vonszolj, ha szükséges, rendelkezz velem szabadon, vidd végbe művedet. Nem akarok késedelmet okozni, nem akarok műveid akadálya lenni. Ezért ne törődj gyengeségemmel, tégy, ahogy Neked tetszik!

Leányom, meg vagyok elégedve szavaiddal. Jöjj, folytatom Műveimet. Engedd, hogy szabadon megtegyem Akaratomat. Jöjj, hadd világosítsalak fel, hogy miként munkálkodom. Sok kegyelmet adtam neked Vassula, de azt akarom, hogy ismerd el kegyelmeimet. Örvendeztess meg Engem, és higgy Bennem jobban!

Attól félek, hogy ha nem vagyok tetszésedre, elveheted tőlem ezeket a kegyelmeket…

Miért venném vissza kegyelmeimet?

Mivel nem javulok, és nem követlek elég gyorsan, esetleg visszaveheted kegyelmeidet.

Nem, soha!

Én igazságosnak tartom, hogy elvedd attól, aki nem tetszik Neked.

Te igazságosnak tartod, gyermekem. Amíg el nem jövök, hogy megszabadítsalak, addig táplálni foglak. Sohasem fogom megvonni táplálékomat. Én, aki évekig vágyakoztam utánad, évekig vártam arra, hogy Szívemre szoríthassalak, mert szeretlek téged, hogyan tudnám most elvenni táplálékomat tőled? Jöjj, támaszkodj Rám, amennyire akarsz! Ne felejtsd el, Szeretet vagyok. Ingyen adok, és nem veszem el, amit adok. Mindig emlékeztetni foglak útjaimra.

1987. június 7.

Igen, Vassula, tekints Arcomra! Megvigasztal, hogy Rám nézel. Mondd meg nekik, hogy olyan kevés kell ahhoz, hogy megvigasztaljanak. Jöjj, dicsőíts szeretetteddel!

(A Szent Lepel képe volt előttem. Azt néztem, miközben Jézus ezt az üzenetet írta.)

1987. június 8.

Vassula, szeretném megszilárdítani Műveimet.

Mit tegyek?

Vezetni foglak. Továbbra is vezetni foglak. Függj Tőlem, fogadd Békémet!

1987. június 9.

(Tegnap este Isten Arcát láttam az égen. Csodaszép volt az ég! Olyan volt, mint egy tehetséges művész festménye! Egyértelműen Isten Szépségét ismertem fel benne.)

Igen Vassula, láss meg Teremtésemben, ismerj fel és szeress!

1987. június 10.

(Dakka, Banglades)

(Tegnap volt a végső csomagolás elutazásunk előtt, rengeteg munka!)

Uram, azon az elméleten gondolkodtam, amelyet „Krisztus lelkiismeretének" neveznek. Azt hiszem, a jobbik benső énünket jelenti, a bennünk lakozó jót. Lehet, hogy innen ered ez az írás is?

Vassula, hiszen megmondtam neked, hogy mi egyesülve vagyunk. Mi ketten egy vagyunk, kedves. Az írást nevezd így: „igaz élet Istenben." Értem élj!

Itt van, amit le akarok íratni veled.

(Kíváncsiságot éreztem, mit fog most írni Isten?)

A vágyaimat, kicsim.

(Isten elolvastatta velem a Szentírás egyik részét.)

Igen, állj fel, hallgass Rám! Meglátogatsz Engem Templomomban? Vassula, jöjj Hozzám!

Milyen templomban Uram, melyikre gondolsz?

Mindegyik az Én Templomom, mind az Enyém, mind Hozzám tartozik, és csak Hozzám. Én vagyok az Egyház, Én vagyok az Egyház Feje.

De a mód, ahogyan mondtad Jézus, olyan volt, mintha azt akarnád, hogy egy bizonyos templomba menjek. Így értettem, és így hallottam!

Bármikor eljöhetsz Hozzám, és bármelyik Templomba. Ne tégy különbséget, mint a többiek! Mindegyik Hozzám tartozik.[1] Egy Isten vagyok, Egy Testem van, amelyet megbénítottak. Malomkövek nyomják agyon Testemet.

Istenem, olyan felindultnak látszol!

Felindultnak? Ó Vassula, miért, miért daraboltak fel oly kegyetlenül?

[1] Az Egyház sohasem osztotta meg magát, hanem az emberek osztották meg az Egyházat és önmagukat.

(Isten nagyon felindult. Arra az időre emlékeztetett, amikor a jeruzsálemi templomban felborította a pénzváltók asztalait. Eddig még sohasem hallottam vagy láttam Őt ENNYIRE FELINDULTNAK.)

Vassula!

Jézus?

Én vagyok az.

Te vagy az? Valóban ennyire felindult vagy?

Ó igen, Én vagyok az, végre átadhatom neked szavaimat. Vassula, a karizmát nem saját érdekedben kaptad, hanem azért, hogy Szavaimat beléd véssem.

Még sohasem láttalak ennyire felindultnak! Valóban az vagy?

Igen. Testem fáj. Darabokra tépték.

Istenem! De hát mit tehetek én? Tehetetlen vagyok.

Vajon nem tudom ezt, Vassula? Mindvégig igénybe veszlek. Sose félj Tőlem leányom! Egyházam egyesítése Testem Dicsősége lesz. Fogadd Békémet kedves!

Igen Uram, nem nézek sem balra, sem jobbra, vagy hátra. Egyenesen előre nézek.

Igen, értsd meg, miként munkálkodom! Légy olyan nyugodt, mint most! Igyekezz tetszésemre lenni, légy Velem egy!

Uram, tegyük fel, hogy azok, akiket hívsz, nem akarnak Rád figyelni, akkor mi lesz?

Most Előttem vagy egy lépéssel! Gyermekem, járj Velem együtt! Igen, kövess Engem. Bízzál Bennem! Jöjj, vezetlek.

(Ekkor váratlan meglepetés ért. Hallottam a kutya ugatását – ami szokatlan volt. Ezután kinyílt hálószobám ajtaja és szemben találtam magam azzal a betörővel, aki három nappal ezelőtt pénzt lopott szobánkból és elmenekült. Újra itt volt. Kiutasítottam. Megfordult, és elment, ezután megnyomtam a riasztócsengőt. Tudtam, hogy Isten minden bizonnyal mondani akar valamit nekem.)

Vassula, emlékeztetlek valamire. Amikor a bandita[1] bejött szobádba, te vártad őt?

NEM!

Így jövök el Én is. Hirtelen. Azért nem ismerte fel senki sem őt, mert senki sem várta, hogy eljön.

(Jézus a tíz csomagoló emberre gondolt, és az irodában lévőkre, akik látták, de nem gondolták, hogy tolvaj. Az az érzésem, hogy Jézusnak ez utóbbi mondata nagyon fontos, és sokkal többet rejt magában, mint amennyit kimond. A „felismerte" szó is nagyon fontos.)

Nem emlékeztetett téged valami másra is? Hadd mondjam meg. Ez a tolvaj vétkezett, de azok, akik végrehajtották rajta az ítéletet, és pálcát törtek fölötte, nem voltak-e ők is bűnösek?

Nem tudom, mit akarsz megértetni velem. Igen, mi mindannyian bűnösök vagyunk.

Vassula, végignézzem mindezt, és hallgassak?

A tolvajt véded, Uram?

Nem Vassula, nem ...[2] Nevezz meg egyetlen olyan embert, aki nem vétkezett.

(Nem ismerek olyat.)

Nagy bűn, kis bűn, mind bűn. Vétkezni annyi, mint megbántani Engem. Vassula, oly sok bűn szemtanúja vagyok. A Szeretet szenved, a Szeretet bánkódik, bánkódik... Teremtés! Teremtésem! Térj vissza a Szeretethez!

Leányom, végy körül szeretettel, engesztelj kedves, engesztelj!

---

[1] Isten a helyes szót használta, ahogy később rájöttünk, mivel a tolvaj egy bandához tartozott. A banditák csoportosan rabolnak.

[2] Jézus hallgatott egy ideig.

1987. június 11.

(Most, hogy legtöbb bútorunkat elvitték, széket kell keresnem, hogy leüljek írni. A ház még rendetlen, miután a csomagolók elmentek. Papírhalmok itt is, ott is. Cipők, üvegek, papírok, övek minden asztalon. Ám Isten keze még ebben a nagy felfordulásban sem engedett el egy pillanatra sem, miközben búcsúvacsorát kellett készítenünk – egyiket 80, a másikat 30 személy részére –, mindig találtam napi 2-3 órányi időt Számára, hogy írjunk. Hihetetlen erőt ad nekem, és a legkisebb fáradtságot sem érzem. Teljes békében vagyok, az Ő Békéjében.)

Vassula, Lelkem kedvese, maradj közelemben, fordulj Felém! Engedd, hogy ujjam megérintse szívedet. Gyermekem, ha tudnád, mennyire szeretlek! Mindvégig vezetni foglak. Több áldozatot hozz Értem! - Akarsz-e Értem szenvedni?

Igen Uram, tégy, ahogy Neked tetszik.

(Ezt már előzőleg is kérte, de haboztam, mert féltem. Most újból megkérdezte.)

Vassula, olyan boldog vagyok. Akarod-e magadat bárányként föláldozni Értem?

Tégy Uram, ahogy Neked tetszik.

Mindez nem lesz hiábavaló. Mindez a Békéért és a Szeretetért lesz. Nagy az Én szomjúságom, Vassula. Kiszáradt földekre vezetlek, ahol olyat lát szemed, amilyet még sohasem látott. Isteni Erővel egyenesen Vérző Testem belsejébe vezetlek. Ujjammal mutatok meg neked minden bűnös papot, akik Testem tövisei. Nem fogom őket kímélni. Halálosan elfáradtam. Sebeim nagyobbak, mint valaha, Vérem ömlik. Enyéim feszítenek újból keresztre, saját Papi lelkeim!

Istenem olyan nagy fájdalmat okozol nekem! Miért teszik ezt Veled? Miért?

Vassula, nem tudják, mit tesznek. Kedves, küzdj Isteneddel együtt! Légy kész szembenézni szenvedéseimmel, és vállalj részt szenvedésemből.

Megteszem, hogy megvigasztaljalak. Emlékezz azokra, akik szeretnek téged!

Ők Lelkem kedvesei. Több ilyen lélekre van szükségem, akik feláldozzák szívüket Értem. Szeretem őket, bízom bennük, Belőlem táplálkoznak. Ők az Én áldozataim. Ők azok a puha virágszirmok, amelyek töviseimmel helyet cserélnek. Ők az Én mirhám.

Vassula, ne félj, még mélyebbre fogunk hatolni, oda, ahol sötétség uralkodik. Vezetni foglak.

(Később lelkem kezdte megérezni Isten keserűségét. Minden, minden étel vagy ital, ami szájamba került, keserű volt. Kelyhéből itatott meg engem. Nehezemre esett a lélegzés, fájt a testem és a lelkem.)

1987. június 15.

(Tegnap Hong-Kongba repültem szabadságunk idejére. Bangkokban várakozva történt valami. A tranzit váróban leültem egy széksor legszélső székére olvasni. Egyszer csak, engem teljesen figyelmen kívül hagyva, egy arab ember hirtelen szőnyeget göngyölített lábam elé, és két másik emberrel a háta mögött, földre borult Istent imádva. Elég erős hangjukkal sok ember figyelmét vonták magukra. Mivel senki sem ült körülöttem, kínosan éreztem magam. Úgy éreztem, hogy zavarok, mert velük szemben voltam. Nem mozdultam. Hangjuk egyre erősebbé vált, és valaki mögülem fényképet készített az egész kellemetlen eseményről.

Később Isten azt mondta nekem: „Ez az ember elég hangosan mondta imáját. Éppen elég hangosan ahhoz, hogy sok ember figyelmét vonja magára. Hallható volt a váróban, de csak a falak hallották meg őt. Szívem nem hallott semmit, minden szava az ajkán maradt. A te hangodat azonban meghallottam, pedig téged senki sem hallott, és senki sem tudta meg, mit mondtál nekem, de szívedből jött, nem pedig ajkadról.”

Nem akartam ezt leírni, mert féltem, hogy elmarasztalom őket. De Isten azt mondta: „Mitől kell félned, Én vagyok az Igazság, és mindez a kereszténységgel is megtörténhet!”

Ma körutazást tettünk autóbusszal a város környékén. Hirtelen, a magas épületek helyén nagy Fekete Kereszteket láttam.[1] *Azt hittem, hogy képzelődöm, de hallottam, amint Isten hangja szólt:* „Nem, ez nem a te képzelődésed. Ezek az Én Keresztjeim.” *A „fogyasztók Paradicsomát” látva azt gondoltam, hogy ha itt kellene élnem, belehalnék. Kínszenvedés lenne számomra, és arra gondolok, hogy egy évvel ezelőtt még úgy véltem, ez a Paradicsom!*

Istennek nincs ellenére, hogy elmondjam a következő esetet is: autóbuszos körutazásunk alkalmával az idegenvezető megmutatta Hong-Kong leggazdagabb emberének fényűző villáját. Azt mondta, hogy két olyan milliomos van Hong-Kongban, akit mindenütt jól ismernek név szerint. Isten hangja azt mondta fülembe: „De én nem tudom, kik ők, mert a világhoz tartoznak.”*)*

Gazdagságuk evilági gazdagság, semmijük sincs az Én Országomban.

(Isten átvette tőlem a tollat, hogy Ő maga írja le ezt.)

Kedves, jeleket adok neked, légy éber! Vassula hidd el, amit Tőlem hallasz!

Az arabra gondoltam.

Hiányzott belőle a szentség, még te is észrevetted.

(Később:)

Ó Vassula, nem érdemlek több tiszteletet?

(Féltem ettől. Nem volt alkalmam Istennel lenni és írni, így megkockáztattam, hogy a szállodaszobában írjak, fiam és férjem társaságában. A TV be volt kapcsolva. „Walkman” hallgatót tettem a fülemre, hogy ne halljak. Nem volt hova mennem!)

Jogosan vonom meg tőled a jó körülményeket.

Miért Uram?

Miért? Azért, hogy megtanítsalak Istened után vágyakozni. Várj, amíg egyedül leszünk!

Bocsáss meg…

Megbocsátok, dolgozz tehát így is, miközben zavarnak.

Hogyan Uram?

Engedd meg Nekem, hogy füledbe suttogjam minden vágyamat. Vassula, vágyakozz Utánam! Használd fel a kegyelmeket, amelyeket neked adtam. Ne feledd el, nemcsak Kezem használja kezedet; füledet is megnyitottam. Megmutattam, miképpen láss, és hogyan érezz meg Engem, használd tehát a többi kegyelmet is! Szeretlek.

Jézus?

Én vagyok az, Vassula.

Újra együtt vagyunk ily módon.

Igen, de nem sokáig. Ne tartogass Engem későbbre csupán azért, mert nem folytatod korábbi életstílusodat. Tarts szívedbe zárva gyermekem!

Uram, nagyobb megpróbáltatásaim lesznek?

Ó igen. Sok, komolyabb megpróbáltatással kerülsz szembe.

(Sóhajtottam.)

Bízzál Bennem! Közeledben leszek. Hiszen áldozatom vagy! Miért akartam, hogy a gonoszok közt légy? Felkínállak nekik, hogy a bűnösök közt élj.

Hiszen én is bűnös vagyok! Mi a különbség? Hozzájuk hasonló vagyok.

[1] Visszaemlékeztem a szavakra, „kiszáradt földek”.

Az vagy? Akkor miért akarsz hazajönni Hozzám?

Mert szeretlek.

Magamhoz hasonlóvá alakítottalak, hogy képes légy másokat Hozzám vezetni. Még jobban elszakítalak földi gondjaidtól. Várj, és látni fogsz, Vassula, igen.

(Pontosan magam előtt láttam Őt.)

Szeress Engem! Jöjj, fogd meg a Kezem, ahogy tegnap tetted.

(Később:)

Vassula, írd le az AIDS szót!

AIDS?

Igen, cseréld fel az Igazságosság[1] szóval! Irgalmasságom Kelyhe túlcsordult, és Igazságosságom Kelyhe megtelt. Ne hagyd túlcsordulni! Már korábban megmondtam neked, hogy megbánt Engem a világ. A Szeretet Istene vagyok, de az Igazságosság Isteneként is ismernek. Gyűlölöm a pogányságot.

(Később:)

Kedves, be fogsz hatolni Testembe, látni fogod töviseimet és szögeimet.

Uram, miképpen fogom mindezt látni?

Látóképességet adok neked, hogy láss! Erőt adok, hogy kihúzd szögeimet és töviseimet! Újból keresztre vagyok feszítve.

De Uram, miért engedted Magad megfeszíteni?

Vassula, Vassula, enyéim elfogtak, kedveseim semmibe vettek.[2] Jöjj, tisztelj, szeress Engem!

Szeretlek! Ragaszkodom Hozzád. Mikor történik mindez?

Ó Vassula, ne rohanj Elébem! Minden bekövetkezik a maga idejében. Jöjj!

De Te tudod Uram, hogy kívülálló vagyok, egy semmi, és nem tudom, mi történik azon a helyen. Ki akarná megnézni papírjaimat (a Te írásodat)? Ha hozzáférhetnének, arcomba dobnák az egész írást, kinevetnének, és lehet, hogy konfettiként szórnák szét körülöttem. Végül is, ki vagyok én? Semmi más, csak egy „Hivatásos Bűnös”!

Ne feledd, ki az, aki téged vezet! Én Isten vagyok, emlékszel, mit mondtál barátodnak, igen, a hitetlennek? Az Én szavaim voltak azok: „Olyan vagy, mint az egér, amelyik az Óriás elől menekül. Porszem vagy.”

(Valóban, egyik „hitetlen” barátunk kapott Istentől üzenetet. Később azt mondta nekem: „Ez az üzenet fél perc alatt lerombolta húsz kemény év szemléletét. Miért kapok én, egy hivatásos bűnös ilyen üzenetet? De küzdeni fogok ellene, elmenekülök.” Nevettem! Aztán elmondtam neki Isten szavait.)

Vassula, bízzál Bennem!

Uram, én bízom. De az a problémám, hogy vajon Te miért bízol bennem? Nem kellene bennem bíznod, Uram, csupa jóakarat vagyok, igen, de, ahogy mondtad, nagyon gyenge. Ne bízz bennem! Nagyon bűnös vagyok.

Vassula, kimondhatatlanul gyenge vagy. Tudtam ezt Öröktől fogva. De légy semmi, azt akarom, hogy semmi légy. Hogyan tudnám kinyilvánítani Magam egyedül, ha ketten lennénk? Engedd, hogy szabad legyek mindig, és cselekedni fogok benned. Jöjj, támaszkodj Rám!

1987. június 17.

(Dakka)

Tudomásomra hoztad bűnösségemet, azt, hogy bűneim ellenére közeledsz hozzám,

[1] Lásd: Róm 1,18-32.

[2] Olyan szomorú hangon mondta, mint akit legjobb barátai hagytak el.

hogy egyáltalán semmi érdemem sincs abban, hogy ily kegyelmeket adtál nekem. A szentekhez viszonyítva magam, ez egészen nyilvánvaló. Ugye megérted, miért lepnek el a „kétkedés hullámai"? Éppen emiatt, az én méltatlanságom miatt. Emlékezz rá, hogy kezdettől fogva tanítottál mindenre, és emlékezz arra, hogy kezdetben hogyan utasítottalak vissza, amikor megtudtam, hogy Te vagy az. Érted mire gondolok? Amikor a „kétkedés hullámai" ellepnek a fenti okok miatt, tudom, hogy megbántalak és megsértelek, ahogy egyszer mondtad. „Megbántasz, amikor elfelejted, ki mentett ki téged a sötétségből." *Másrészt lelkem szinte szédül, amikor meg akarja érteni, miért jössz ilyen lélekhez, mint én, hogy ilyen fontos küldetést adj nekem, akinek a Szentírás tanulásában a startvonalról kell indulnia, és aki 150%-os bűnös!*

Minél inkább terjed az üzenet, annál több csoda történik. Meggyőződéses ateisták hajoltak meg. De hiszen Te áldottad meg művedet Uram, így nem kell meglepődnöm. Egymás után térnek vissza Hozzád a hitetlenek, miután elolvasták. Olyan is, aki azt mondta nekem: „Ön SOHASEM fog velem egyetlen oldalt sem elolvastatni mindebből, nem hiszek másban, csak abban, ami kézzelfogható: a pénzben, az üzletben...". E szavak még fülemben csengenek, most pedig ez az ember buzgóbb, mint a felesége (aki kezdetben sikertelenül próbálta őt meggyőzni). Lelki vezetésednek minden kötetét el akarja olvasni. Azt mondja, hogy ez rendkívüli békét ad neki. Én sohasem beszéltem vele, mivel nem erősségem a „beszéd". Egyszerűen csak megtörtént. Jézusom, igazán csodálatos vagy!

Én vagyok az, Jézus, Isten szeretett Fia, Én küldtem neked mindazokat a könyveket, hogy higgy Természetfeletti Műveimben. Kenyeremmel tápláltalak, sohase kételkedj Műveimben! Azt akarom, hogy részletesen ismerd meg kegyelmeimet, és állj készen minden új megnyilatkozásomra! Mind Tőlem fog jönni.

(A Kereszt szinte agyonnyomott. A „Kereszt" Isten üzenete.)

Jézus?

Én vagyok. Emeld fel! Emeld! El ne ess, közeledben vagyok, hogy segítsek neked. Emeld fel Keresztemet, ne légy olyan, mint a cirenei ember, légy készséges! Jöjj kedves! Lehet, hogy göröngyös az út, de mindig közeledben vagyok, és megosztom veled Keresztemet. Vassula, nézz Rám!

(Ránéztem. Oly szánalmas módon kapaszkodott a fal sarkába. Töviskoronáját viselte, és Vérrel volt átitatva ruhája, amely félig fedetlenül hagyta Testét. Izzadság és Vér borította, sok-sok Vér mindenütt... a korbácsolás nyomán.)

Megérdemlem ezt?

NEM! Istenem!

Tisztelj Engem leányom!

Ki tette ezt Veled Uram?

Ki tette? A lelkek, Vassula, ők tették, Szodoma replikái.

(Később:)

Leányom, <u>egységre vágyom Egyházamban</u>! **<u>Egységre</u>**!!

(Jézus <u>határozott</u> volt, és hangosan mondta ezeket a szavakat.)

1987. június 18.

Jézus?

Én vagyok az. Igénybe szeretnélek venni Vassula.

Rendelkezz velem mindvégig, Uram.

Kedves, mondd meg nekik, hogy adják meg Nekem a szabadságot, hogy azt tegyem, amit akarok. Tegyék hozzá imádságaikhoz és minden Hozzám intézett kérésükhöz: „De ne a mi akaratunk legyen meg, hanem a Tiéd!" Tanulj Tőlem! Tisztelj Engem!

1987. június 19.

Vassula, cselekedeteket, cselekedeteket, cselekedeteket akarok látni. Örömöm telik szerető szavadban, amely balzsam Sebeimre. De még nagyobb gyönyörűségemre lenne, ha cselekedeteket látnék tőled! Jöjj, emlékeztetlek arra, miképpen munkálkodtam a földön, míg testben éltem ott, és miként tanítottam tanítványaimat, hogy hasonló módon dolgozzanak.

Pio atya munkálkodott úgy, mint Te.

Nekem dolgozott. Én adtam neki minden kegyelmet, hogy tiszteljen Engem, és Nevemet életre keltse. Ha az Én Nevemben munkálkodtok, az Engem megdicsőít, benneteket pedig megtisztít. Ne feledd, Én mindenkire ráragyogok!

Beleértve olyan embereket is, mint én?

Igen, beleértve az olyan lelkeket is, mint te.

1987. június 20.

(Thaiföld)

Mennyire örültem, hogy fogadhattam fényedet.

(Szűz Mária)

Díszíts Bennünket szeretettel! Fogadd békénket!

(Nagyon kedvesen mondta a Szűzanya ezeket a szavakat. Gyertyát gyújtottam tiszteletére, mielőtt a Keresztút Állomásait végigjártuk.)

1987. június 21.

Uram, miért felejtett el Téged olyan sok ember?

Ó Vassula, Testemet úgy megcsonkították, hogy szinte megbénult. Vezesd be a gyertyagyújtást Keresztutamon, és a térdhajtást minden Állomásnál.

(Hallgattam…)

Vassula, Én szóltam!

Uram, mit tehetek én?

Semmit, engedd, hogy Én tegyek mindent.

(Igen, de senki sem fogja megtenni, mert senki sem ismeri.)

A hit is olyan kegyelem, amelyet Én adok. Higgy Bennem!

(Később:)

Most, hogy magadhoz vonzottál, mi lesz belőlem?

Meg akarod tudni? Karjaimból kivetlek ebbe a száműzetésbe, amivé teremtésem vált! Köztük fogsz élni!

Istenem, már nem szeretsz?

(Egészen levert lettem.)

Csodálatos volt Karjaidban, és most ki akarsz vetni?

Ó Vassula, hogy tudtál ilyet mondani?[1]

Szívem megszakad, és gyötrődik, hogy e sok gonosz között kell téged látnom. Értsd meg gyermekem, hogy áldozatul adlak téged, amikor az istentelen emberek között vagy. Szenvedek amiatt, hogy a száműzetésbe küldelek. Leányom, sokan tesznek majd próbára téged és sokan fognak bántani. Jelenlegi szenvedésedet el tudnám viselni,[2] de azt nem tűrném el, nem, nem viselném el, hogy bántsanak téged.

Mit tennél Uram?

Nem nézném tétlenül.

---

[1] Éreztem, hogy fájdalom járja át.

[2] A megosztottság szenvedését: lelkem az Ő Szívében és testem a világban.

De hát miért vettél karjaidba, és miért vonzottál Magadhoz, hogyha most ki akarsz vetni? Ez nem tűnik igazságosnak!

(Szinte kiabáltam!)

Hiszen megmondtam, hogy áldozatom leszel! Igénybe veszlek. Te vagy az Én hálóm. Igen, kivetlek a világ fölé. Lelkekkel kell Engem megajándékoznod, hogy üdvözüljenek, meg akarom őket menteni. Ez csak a te szenvedésed árán sikerülhet. A gonosz gyűlöl téged, és habozás nélkül elégetne, de nem fog kezet emelni rád, mert nem engedem.

(Ez arra az esetre emlékeztetett, amikor egyszer megfogtam annak a hajónak a kipufogócsövét, amely bevontatott bennünket. Teljes súlyommal rátámaszkodtam bal kezemmel a csőre, amely oly forró volt, hogy tojást lehetett volna sütni rajta. Majdnem elájultam a fájdalomtól. Bal tenyerem teljesen megégett, és nagy kísértésben voltam, hogy enyhítésül a tengervízbe mártsam kezem, de visszaemlékeztem rá, hogy sohasem szabad égett felületet hideg vízbe tenni, mert akkor kisebesedik. Tíz percig még forró, vörös és <u>dagadt</u> volt a kezem, de fél óra múlva elmúlt a fájdalom és az égés. Épp olyan tökéletes állapotban volt, mint a másik kezem.)

Gyermekem, nem akarom, hogy bántsanak! Szeretlek, és szeretetből fogom számodra kiválasztani, hogyan tisztítsalak meg. Sohasem engedem, hogy egyetlen folt is legyen rajtad. Értsd meg, hogy mit akarok mondani.[1]

Uram, <u>bármi</u>, ami Tőled jön, szeretni fogok, legyen az öröm vagy szenvedés.

Igen, kedvesem, készíts számomra mennyországot a szívedben! Mennyire örülök, hogy ezt hallom tőled, gyermekem![2]

Igen, és az a szenvedés, amelyet saját akaratodból választasz, azt gondolva, hogy az tetszik Nekem, utálatos lesz szememben. Csak önmagadat csalod vele, az ördög számára teszed, nem Nekem. A jóvátételt Én szabom meg.

Szeretlek, és teljesen Tőled függök.

Szereteteddel megdicsőítesz Engem, igen.

(Hallottam, amint a Sátán így szólt: „E pillanatok számomra vértanúságot jelentenek." Nem tudta elviselni, hogy szívem örül az Istentől kapott szeretetnek és Isten iránti szeretetemnek; egymás iránti szeretetünknek. Mintha egy izzó-vörös Keresztet égettek volna belé.)

1987. június 23.

Jézus, Te voltál Tanítóm kezdettől fogva. De nem kaphatnék valakit, aki olyan, mint egy Lelki Vezető, ahogy mondják, aki kissé vezetne, mert eddig senkim sem volt. Azok, akikhez közeledtem, vagy nem érdeklődtek irántam, vagy túlságosan el voltak foglalva, vagy megrémültek. Senki sem mondta nekem kedvesen: „Gyermekem, tedd ezt, vagy azt!" És senki sem kísérte figyelemmel az üzenetet. Az egyetlen ember, aki határozott utasítást adott, azt mondta: „Hagyd abba, ez nem Istentől való. Hagyd abba legalább néhány napra az írást, és figyeld, mi következik!" Hallgattam rá, <u>abbahagytam</u>, de a Te kezed írásra késztetett, mialatt személyes feljegyzéseimet írtam: „Én, az Isten, szeretlek téged, ne felejtsd el soha!" *Teljesen hatalmadba vetted kezemet. Azután néhány perc múlva ismét:* „Soha többé ne felejtsd el, hogy Én, az Isten, szeretlek téged." *Úgy tűnt, mintha börtönömben váratlanul meglátogatott volna valaki, aki szeret. Csodálatos volt!*

<u>Gyermekem, engedd, hogy Én legyek Lelki Vezetőd</u>, nem vagyok elég megfelelő neked? Én vagyok Minden, ami belőled hiányzik. Vassula, szerezz Nekem örömet; változtass a Keresztútjáráson: egyszerűen gyújts gyertyát, és tiszteletemre hajts

[1] Azt jelenti, hogy az a szenvedés, ami a Sátánnak tetszene, nem fog megvalósulni, de mindaz a szenvedés, ami Istentől jön, az igen. Így tisztítja meg lelkemet.

[2] Isten saját maga fogja kiválasztani szenvedéseimet.

térdet minden Állomásnál! További utasításokat majd alkalmas időben adok.

Jézus, köszönöm, hogy találkozhattam Dáviddal.

Gyermekem, beszélj neki Rólam és kérdezd meg őt, megengedi-e, hogy igénybe vegyem?

Uram, hiszen ezt már korábban is kérdezted! Pontosan mit akarsz mondani?

Azt akarom kérdezni, hogy vajon készen áll-e arra, hogy Nekem dolgozzon? Keresztem nehéz, nem akarsz egy időre könnyíteni rajta?

Igen Uram.

Jöjj közelebb!

1987. június 26.

(Bangkok)

(Reggel 7:30-kor színes felhőt láttam, amely magára vonta figyelmemet. Aztán öt sugár indult ki belőle csillag alakban. Azt mondtam: Nézd! És egy kéz hátulról előre lökött. Aztán megváltozott a kép, az egyik sugáron megjelent egy gyertya. Újból azt mondtam: Nézd! A kéz mögöttem úgy meglökött, hogy térdre estem. Én még mindig nem törődtem azzal, hogy megnézzem, ki az, aki meglökött, mert nem akartam egy pillanatot sem elszalasztani az eseményből. Az öt sugár most gyorsan elkezdett forogni úgy, hogy világító kör-féle lett belőlük. Majd középpontjában hirtelen megjelent Jézus. Azt mondtam: Nézd! A mögöttem lévő kéz megint meglökött és előre estem, kezemmel a földre. Hirtelen sok száz hang kezdte dicsőíteni Istent. Egész idő alatt szüntelenül csak a nevét ismételték: J-é-z-u-s. Akkor eltűnt Jézus képe, és új látvány keletkezett. Megint azt mondtam: Nézd! És a kéz vízszintesen leterített a földre. Csak fejemet emeltem fel, hogy megnézzem az utolsó eseményt. Valakit térden állva láttam, akit öt másik vett körül. E látvánnyal szemben egy igen fényes ezüst kehely volt. Az öt alak valamit tett a térdelővel, aki középen volt. A FELKENÉS szót hallottam. Aztán minden eltűnt.)

Uram, nem értettem meg ezt az álmot.

A Bölcsesség tanítani fog téged.

1987. június 27.

(Most már értem: kettészakítottak. Testem mozog, de lelkem nincs benne. Istenem, elvitted a lelkemet. Úgy éreztem magamat, mint egy holttest, teljesen elszakadva. Tapasztalt már olyat valaki, hogy mialatt ébren van és tudatánál, mindig csak Istenre gondol? Megtapasztalta-e bárki Isten jelenlétét a nap 24 órájában minden nap, és több mint egy éven át? És abban a percben, amikor figyelmem kezdett elterelődni, államat egy kéz megfogta és visszafordította Jézus mosolygó arca felé. Én magam is csodálkozom azon, hogyan tudok még más tennivalókkal is megbirkózni.)

Vassula, éppen most tettem szívedet[1] az Én Szívembe. Jahve vagyok, és szeretlek! Ringasd Szeretetemet! Teremtményem, maradj Teremtőd kegyelmében!

Hogyan, hogyan tudnék kegyelmedben megmaradni?

Szentté kell lenned.

Hogyan lehetek szentté?

Ha forrón szeretsz Engem.

Akkor, ha az az akaratod, segíts, hogy az legyek.

Segítek neked, fogadd áldásaimat. Sohasem fogok olyat kérni tőled, ami ártana neked, emlékezz erre mindig!

Jöjj! Feltárom legmélyebb és legbensőbb kívánságaimat. Engedd meg, hogy beléd véssem őket, kicsim.

[1] Egész egyszerűen mondta, mintha szívem semmi lenne...

1987. június 30.

(Dakka)

(Siettem, mert Jézus sürgetett, hogy írjunk.)

Én hívtalak!

(Úgy éreztem, és úgy láttam, hogy Jézus boldog.)

Igen, az vagyok, boldog vagyok! Jöjj, dolgozzunk, elismétlem kívánságaimat. Vassula, ne félj megmutatni Műveimet!

Uram, visszaemlékezem jó barátunkra, Mártára, aki olyan tettre kész. Most én is olyan türelmetlen vagyok, mint ő. Szeretném siettetni a dolgokat, holnap, ma, most, minden kívánságodat TELJESÍTENI MOST, ha lehetséges. Kihúzni a töviseket, és eldobni, a lándzsát kihúzni Szívedből, és teljesíteni minden kívánságodat!

Vassula, ne siess!

(Éreztem, hogy Kezével megsimogatja fejemet.)

Hallgasd meg újra kívánságaimat, szeretném őket Útjaimra emlékeztetni. Azt akarom, hogy hagyjanak fel azzal, hogy mérgezett nyilakkal lövöldöznek egymásra. Vassula, politikus voltam Én?

(Jézus meglepett ezzel a kérdéssel. Egészen más Hangon beszélt.)

Azt még én is tudom, hogy nem voltál politikus.

Pontosan, Vassula, Én nem voltam politikus! Mit mondasz, ki voltam Én?

Arra gondolsz, amíg testben voltál itt, Uram?

Igen.

Isten Szeretett Fia.

Igen, látod, még te is tudod, hogy nem voltam politikus. Vassula, lássuk csak!

(Jézus a megszokott testtartásban gondolkodik, egyik karja keresztben a derekán, a másik karját könyökével erre támasztva, mutatóujjával érinti arcát.)

Lelki vezetésem során érezted valaha is részemről a legkisebb gonoszságot?

Nem, Uram, soha.

Rendben van.

Mi ez, Uram?

Hogy érezted magad Vassula?

(Jézus nem vette figyelembe előző kérdésemet.)

Azt éreztem, hogy kényeztetsz, rendkívüli módon szeretsz, ringatsz és megbocsátasz.

Folytasd!

Azt éreztem, hogy szeretetedtől megmámorosodtam, békésen, csodálatosan éreztem magam. Sohasem éreztem magam boldogabbnak, mint amikor Veled voltam, és szereteteddel újra megmutattad nekem az utat. SZERETETRE, szentségre és alázatra tanítottál.

Igen, látod Vassula, a politikai felforgatásnak nyoma sincs itt, semmi nyoma.

(Jézus kezével olyan mozdulatot tett, amelylyel hangsúlyozta a „semmit.")

Ilyen vagyok. Csupa Szeretet vagyok, és ez az az út, ahol látni szeretném igaz, de valóban igaz követőimet.

- Figyelj Rám: Én vagyok az Egyház. Ezt soha ne feledd! Fogadd Békémet Vassula.

Az őrületig szeretlek, és most megtudtad Jézus.

Kedves, Szívem beborít Szeretetlángjával. Engedd, hogy Szívemben őrizzelek.

(A látomásra gondoltam.)

Az öt sugár öt Sebemből ered.

És egyikük végén a gyertya?

Azt akarom, hogy vezessék be a fényt.

Keresztutad állomásain?

Igen.

Ezt követően Téged láttalak.

Igen, töviskoronámat viseltem, emlékszel?

Igen, emlékszem, de mi volt az utolsó látomás?

Az Én felkenésem.

És miért löktek a földre engem?

Mert földre kellett volna borulnod.

És a Kehely, Uram?

Ez arra utalt, hogy tisztuljatok meg, és tiszteljétek Oltáriszentségemet.

Köszönöm, Uram.

Vassula, a lándzsa mélyen behatolt Testembe, és hegye szüntelenül átszúrja Szívemet. Azt akarom, hogy húzzátok ki a lándzsát. Dicsőítsd Testemet azáltal, hogy Békét, Egységet és Szeretetet teremtesz.

Édes Istenem, ez számomra túl homályos, nem értem szavaid jelentését.

Távolítsd el a töviseket, amelyek Fejembe hatoltak! Vassula, megteszed Értem? Mindig előtted leszek. Gyógyítsd meg Testemet, nyugtasd meg! Felszakadt mind az öt Sebem, érted? Szeress, ékesíts, tégy szebbé Engem, emlékeztesd őket az első keresztényekre, akik saját életüknél is jobban szerettek Engem.

Uram, annál többet nem tudok tenni, mint hogy lemásolom és szétosztom üzenetedet.

Ennél sokkal többet tudsz tenni, sohase feledd, hogy ki az, aki téged vezet.

Igen Uram, tőled függök.

1987. július 3.

Jézus?

Én vagyok az.

Kedves, a sugallatok úgy jönnek Tőlem, mint harmatcsepp a levélre.

Egyezséget kötöttem veled, hogy hűséges maradok hozzád. Feltételeimet úgy szabtam meg, hogy te is hűséges maradj. Érted?[1]

Vassula, az Én kedvemért, egyesíted Egyházamat? Én állok előtted, és Én vagyok az, aki téged tanít, csak kövess Engem! Azt akarom, hogy minden Egyházam egyesüljön! Azt akarom, hogy papi lelkeim emlékezzenek korábbi Műveimre, és tanítványaim egyszerűségére, arra az alázatosságra és hűségre, ami az első kereszténye jellemezte. Jöjj, Szívem legmélyebb és legbensőbb vágyait akarom előtted feltárni. Engedd meg, hogy beléd véssem vágyaimat, kicsim.

(Ekkor valóban reménytelennek éreztem a helyzetet. Úgy érzem, Istennek sok fontos kívánsága van, amelyeket közöl velem a diktálás során, de én csak bénultan ülök rajtuk. Úgy érzem, hogy nem teszem meg az akaratát, mert semmi sem változik. De hogyan is változna, ha valóban senki sem tud erről. Úgy érzem, hogy Jézus nem elégedett velem, amiért nem engedelmeskedem, és nem teszem meg azt, amit leginkább akar.)

Jézus? Több mint száz személynek van másolata erről a kinyilatkoztatásról, de ez nem elég!

Én vagyok, élj békében! Én fogom helyreállítani Egyházamat, csak azt engedd meg Nekem Vassula, hogy Szavaimat beléd véssem. Szeretlek, dicsőíts meg Irántam való szereteteddel! Egyházam egyesítése az Én Művem, te csak követem leszel.

[1] Jézus biztosította magát, nehogy elhagyjam, mert tudja, milyen gyenge vagyok...

Érted a különbséget?[1] Még ha azt is mondom: keltsd életre, vagy egyesítsd Egyházamat, Vassula, ez sohasem szól közvetlenül neked. Meg fogod tanulni. Nem tanultad-e meg Műveim egy részét Velem?

De igen Uram, megtanultam.

Várj, és meg fogod érteni.[2]

Egy kérdésem van hozzád. Miért nem jöttél most Hozzám, hogy megvigasztaljalak?

Igen, pontosan úgy, igen.

(Néhány másodperc alatt Jézus látomást adott, amelyben egy egész történet játszódott le. Példabeszédhez hasonlított. Egy anyáról és gyermekéről szólt. Az anya évekkel ezelőtt elvesztette gyermekét, míg végre megtalálta, és akkor nagyon boldog volt. Próbálta tanítani gyermekét, hogy forduljon anyjához, ha valamit akar, mert szerette gyermekét, aki hozzá tartozott. A gyereknek komoly nehézséget okozott, hogy valakihez ismét alkalmazkodnia kell, aki azt mondja, hogy anyja, és aki gondját viseli. Megszokta már, hogy magába zárja bánatát, mert nem volt kihez fordulnia. De közben azt is elfelejtette újra, hogy az anyja az egyetlen, aki segíthet rajta, és megvigasztalhatja. A látomás tehát olyan kisgyerekről szólt, aki újra nagy bajban volt, bolyongott a ház körül, és nem vett tudomást anyjáról. Az anya nagyon bánkódott, amikor gyermeke boldogtalanságát látta. Bánkódott, hogy gyermekét így látja, bánkódott, hogy gyermeke még mindig nem akar hozzá jönni, és nem akarja magát karjába vetni, kimutatva, hogy szüksége van szeretetére. Az anya szíve teljesen megtört gyermeke szerencsétlenségét látva és amiatt, hogy az nem vett tudomást őróla, aki olyan sokat tehetne érte, ha bizalma lenne hozzá!

- A gyermek én voltam, az anya Jézus, és mindez amiatt – lásd előbb –, hogy úgy éreztem, nem jutok semmire, viselem az üzenet terhét, és nem teszek túl sokat. Elhatároztam, hogy megyek és alszom rá, hogy elfelejtsem. Ezért lefeküdtem és megpróbáltam elaludni, hogy felejtsek. Ez délután történt. Jézusra gondoltam, de túl nyomorúságosnak éreztem magam ahhoz, hogy szembenézzek Vele.)

Kedves, Én vagyok a Vigasztalód. Hajtsd Rám fejed, engedd, hogy megsimogassalak, és enyhítsem fájdalmadat. Engedd meg, hogy füledbe suttogjam szavaimat. Szívem belsejében helyem van számodra. Ne tölts több időt máshol! Jöjj most helyedre![3]

Képtelen vagyok rá...

Felemellek és odahelyezlek.

1987. július 7.

(Svájc)

Vassula, komoly megpróbáltatásokkal kell szembenézned,[4] ne feledkezz meg Jelenlétemről. Közeledben vagyok.

Ha valaki Égi Műveimben hisz, az is olyan kegyelem, amelyet Én adok. Műveim a te szemedben elég szokatlannak tűnnek, de Én Isten vagyok, és kihez tudnál Engem hasonlítani, és mihez tudnád hasonlítani Műveimet?

Vassula, szenvedek, amikor azt látom, hogy papi lelkeim közül milyen sokan utasítják vissza jeleimet és Műveimet, hogy miképpen bánnak azokkal, akiknek azért adtam kegyelmemet, hogy a világot arra emlékeztessék, hogy közöttetek vagyok... Akaratlanul is ártanak Testemnek, **pono!**[5] Visszautasítják Műveimet. Így pusztaságot hoznak létre ahelyett, hogy termékennyé tennék a talajt!

Uram, ha visszautasítják Műveidet, annak kell, hogy oka legyen!

---

[1] Ez évekbe telt nekem... (Amikor újraolvastam, 1998. augusztus 29.)

[2] Hosszú szünet következett. Kezemet a füzeten tartotta és semmit sem szólt a következő kérdésig.

[3] Olyan gyengédséggel mondta mindezt, ahogy csak Isten képes beszélni...

[4] Apostolkodásomra készít fel az Úr.

[5] „Fáj nekem” – görögül.

Lelkileg halottak. Ők maguk a pusztaságok, és amikor észrevesznek egy virágot ebben a nagy pusztaságban, amit ők teremtettek, odarohannak és eltaposssák, elpusztítják azt.

Miért?

Miért? Mert nem illik bele pusztaságukba. Gondoskodnak arról, hogy száraz maradjon pusztaságuk! Nem találok bennük szentséget, mivel rendelkeznek tehát, amit Nekem ajándékozhatnának?

A védelmezést, Uram. Védelmet nyújtanak, hogy el ne ferdítsék Szavadat!

Nem. Ők nem védenek Engem. Engem, mint Istent megtagadnak. Visszautasítják Végtelen Gazdagságomat, visszautasítják Mindenhatóságomat, Hozzám hasonlítják magukat. Tudod, hogy mit tesznek? Az ateizmust támogatják. Sanyargatóim számát növelik. A lelki süketek számát gyarapítják, nem védelmeznek, kinevetnek Engem! Készen álltam, hogy visszautasításuk ellenére segítsek rajtuk, hogy viszonzásként majd ők segítsenek Nekem bárányaimat táplálni.

Szeress Engem Vassula, tisztelj Engem úgy, hogy sohasem tagadsz meg.

Sohasem foglak megtagadni. Sohasem fogom tagadni, hogy <u>ezek</u> a Te műveid, Uram, még ha meg is kell halnom emiatt!

Édes mirhám, maradékom, kedvesem, vigyázz érdekeimre! Légy oltárom, maradj kicsiny, hogy így tudjak munkálkodni és cselekedni benned. Jöjj, imádkozzunk!

Irgalmasság Atyja,
egyesítsd juhaidat,
tereld össze őket újra!
Add, hogy tudatára ébredjenek,
milyen szárazságban vannak!
Bocsáss meg nekik!
Alakítsd át őket akaratod szerint.
Emlékeztesd őket útjaidra!

Dicsőség legyen Szent Nevednek
mindörökkön örökké.
Ámen.

(Szomorú vagyok Isten miatt...)

Kedves, a világ miatt szomorkodj, és amiatt, amivé lett. Pihenj meg Bennem!

1987. július 8.

Uram, egy pap mondta nekem egyszer, hogy miután meghaltál és eltemettek, tested szétoszlott a levegőben, és ezért nem tudtak Téged megtalálni. Más szavakkal, ez a pap tagadta feltámadásodat.

Vassula, elferdítik Szavamat, Én feltámadtam és nem oszlottam szét. Testem feltámadt.

Uram, jelképekben beszélsz, vagy pedig azt mondod, hogy Te valóban Testben támadtál fel?

Gyermek, Én szó szerint mondtam ezt neked. Testem feltámadt. Mondd meg nekik, hogy hagyják abba Szavam elferdítését, mert ezzel csak az emberi észjárásnak akarnak eleget tenni.

Én Mindenható vagyok.

(Később:)

Uram, attól félek, hogy késleltetem tervedet.

Miképpen késleltethetnél Engem, amikor Én vagyok az Egy, aki cselekszik?

Bűnökkel akadályozhatlak.

Azt kérem tőled, hogy gyakran bánd meg bűneidet. Rá fogok mutatni bűneidre, azt akarom, hogy tiszta légy.

1987. július 9.

Istenem?

Én vagyok az. Vassula, oly sok misztériumom van elrejtve előletek! Azt a keveset, amit felfedtem előttetek, sokan csak em-

beri szemmel nézik,[1] és így nem fogják fel. Vagy félreteszik, vagy tévesen magyarázzák. Miképpen tudjátok az Én műveimet emberi művekkel összehasonlítani? A tudományt nem lehet Isteni Művekkel összehasonlítani. Az olyan lenne, mintha Engem akarnátok összehasonlítani az emberekkel!

Igaz, hogy az Én Műveim szokatlannak tűnnek előttetek. Nagyon fáj Nekem azt látni, hogy még papi lelkeim is kételkednek Műveimben, vonakodnak hinni benne. Így ahelyett, hogy segítenének, hátráltatnak Engem.

Teremtésem pusztasággá változott. Száraz, terméketlen, és szeretetre szomjazik. Mivel fognak bárányaim táplálkozni, ha nincs semmijük, amivel megkínálhatnák őket?

1987. július 10.

Virágom, merülj el Testemben. Kemény dolog a pusztaságban élni, de Én mindig elvezetlek forrásomhoz, ahol enyhítem szomjúságodat, pihenőhelyet és oltalmat adok neked. Leányom, légy az Én áldozatom, semmi sem lesz hiába, kapaszkodj Belém! Nem vagy egyedül, együtt haladunk át e pusztaságon. Engedd meg, hogy beléd véssem különleges parancsomat: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!”

De Uram, hiszen ez nem új, ezt már mondtad.

Követitek? Minden papi léleknek meg kell még tanulnia, hogy Parancsomnak engedelmeskedjék. Merítsenek Végtelen Szeretetemből, és tanulják meg egymást szeretni.

Érezz Engem, Testem részekre szakad, Vassula. Még nem fejeztem be kívánságaim diktálását, még tartogatok egy nagyobb kívánságot is! Vassula, már kezded érezni, mert megvilágosítalak, hogy megsejtsd, mire vágyom. Határtalanul szeretem teremtésemet!

Istenem, hogyha „ez” az, amit kívánsz, akkor valóban olyan lesz Országod a földön, mint a Mennyben!

Apránként meg fogod érteni.

Jézus?

(Tehetetlennek éreztem magam. Mondtam Neki valamit.)

Tudom, de nem Én vezettelek téged? Látomásokat adok neked, és te majd leírod. Légy Isteneddel, aki szintén szenved!

Teremtés! Teremtésem! Ma megtagadsz Engem, mint Istenedet, de holnap dicsőíteni fogsz, imádni fogsz, és vágyakozni fogsz Utánam!

Jöjj Vassula, ne feledd soha, ki vagyok Én. Kapaszkodj Belém! Hívj úgy, mint tegnap,[2] és hozzád sietek. Szeretlek, tisztelj Engem úgy, hogy vágyódsz Utánam és szeretsz.

Ilyen helyzetekben a legtöbben azt mondjátok, hogy ez szerencse volt, és elfeledtetek Rólam! Ilyen szó, hogy „szerencse”, nincs az Én szótáramban! Én vagyok az, aki nektek segít, teremtés.

1987. július 11.

Bánd meg bűnödet!

Köszönöm Istenem, hogy gondomat viseled!

(Megbántam.)

Kedves, mindent megbocsátok, mert Irgalmam ilyen.

Megtanítalak arra, hogy körülnézz, mielőtt megtennéd a következő lépést. Légy éber! Szeress Engem mindenekfelett! Virágom, ne fordítsd el arcodat

[1] Értelmezik.

[2] Múlt éjjel történt. Új lakhelyünkön a házmester este tíz órakor be szokta zárni a lakásokhoz vezető főbejáratot. Kulcsunkat a lakásban felejtettük. Látva, hogy zárva a kapu, tudtuk, hogy kizártak bennünket. A kapuhoz léptem fohászkodva: „Ó Istenem, ne mondd, hogy be van zárva, tegyél róla, hogy kinyíljék, kérlek!” Be volt zárva, de abban a percben megérkezett egyik szomszédunk is, és kinyitotta.

Fényemtől, nézz Rám, fordulj Felém, virágozz!

Gyenge vagyok. Időnként úgy érzem, hogy nehéz dolog Keresztedet hordozni.

Maradékom, egyesülj Velem, légy Velem Egy! Együtt, együtt keltjük életre Egyházamat.

1987. július 12.

Vassula, örülök, amikor felismersz.

(Időnként teljesen tudatában vagyok annak, hogy valóban Istennel vagyok, és hogy Ő ilyen módon beszél velem. Ilyenkor ujjong a szívem! Hullámokban érkezik. Többnyire tudatosul bennem, de nem igazán jól.)

Tudsz erről Uram?

Tudok róla. Nagyon jól tudom. Vassula emlékszel Juanra?
Egyesíteni fogjuk őt Magammal.

Istenem!

Én vagyok az.

Sokat gondolsz Juanra!

Kedves lélek ő számomra, szeretem őt, azt akarom, hogy közelemben legyen. Vezetni kívánom, és hűséges szolgámmá akarom tenni. Ó Vassula! Milyen nagy dolgokat tehet értem!

Uram, ez lehetetlen! Először is nem hisz Benned, továbbá más elfoglaltságai is vannak életében.

Gyermek, felfogod, hogy ki vezet téged?

Igen, Uram...

Én vagyok az Alfa és az Omega, mindeneknek Teremtője. Tudod-e, hogy Juan már évek óta keres Engem?

Valóban? Azt gondoltam, hogy nem hisz.

Mindig is hitt, csak félrevezették. Szeretem őt, és vezetni akarom, hogy megtaláljon Engem. Szeretet vagyok, és ő eljut a Szeretethez, betöltöm Szeretetemmel. Áldásom meggyógyítja őt.
Kedves, most pihenned kell.

Uram, még mindig akarod, hogy térdepelve írjak?

Igen, akarom, tiszteld Jelenlétemet.

Igen, Uram.

1987. július 13.

Vassula, hogy követem légy, úgy kell szeretned Engem, ahogy tanítottalak. Elevenen! A halottak közül keltettelek életre!

És a többiekkel mi történik?

Teremtményem, a többieket még életre kell keltenem. Szeretetem harmata hull majd reájuk, Fényem fogja körülvenni őket, és újra életre kelnek. Teremtés, életre akarlak kelteni! Nem a te dicsőségedre keltelek életre, hanem saját dicsőségemre.

Igen, Uram.

Kicsim, nevezz Abbának, igen, légy közel Hozzám, nem hagylak el soha.

1987. július 18.

(Amióta Svájcba érkeztünk, nem érzem elég jól magam ahhoz, hogy írjak. Nem vagyok jól. Először influenzás voltam, aztán szájfertőzést kaptam. Alig tudtam enni. Ezt szúró fájdalom követte oldalamban, már öt napja nem tudok miatta aludni, és még tart. Az influenza és a szájfertőzés elmúlt.)

Jöjj, hadd mondjam el neked, mindez Tőlem származik, ezekkel tisztítalak.
Leányom, szeretlek, tanuld meg, miképpen munkálkodom. Mindig támogatni foglak, akkor is, amikor szenvedned kell. Őrködöm feletted, és nem engedem,

hogy folt essék lelkeden. Értsd meg, miképpen munkálkodom, de érezz is Engem! Hadd halljam, hogy beszélsz Hozzám, ne feledkezz meg Rólam, sosem fogom megengedni, hogy bármi megelőzzön Engem, Én vagyok az Első. Megtisztítom lelkedet, hogy aranyként csillogjon. És most arra emlékeztetlek, hogy miért választottalak téged. Kimondhatatlan méltatlanságod és gyengeséged miatt választottalak. Az Irgalom Istene vagyok.

Most dolgozhatsz, de gondolj Rám mindig! Én sohase tévesztelek szem elől. Figyelj ajkamra, amikor hozzád szólok. Szeretlek. Jöjj, állj fel, állj Elém, hadd halljalak most!

(Valóban, egy ideje elhanyagoltam Istent. Mivel másik országba költöztünk, más dolgokkal foglalkoztam.)

Engedd meg, hogy még egy kis ideig igénybe vegyelek!

Igen Uram.

Fogadd áldásomat!

Áldalak, Uram!

1987. július 21.

(Stockholm)

(Ma két asszony érkezett „Jehova tanúi" közül, ahogy ők magukat nevezik. Beengedtem őket. Nyelvi nehézségeink voltak. Igen határozottnak tűntek, és valamiképpen támadták a katolikus vallást. Azt mondták, hogy visszatérnek angol nyelvű könyvekkel. Majd megfigyelem, hogy mit akarnak. Akkor értek vissza, amikor Isten írt velem. Futólag megmutattam nekik e kinyilatkoztatást. Mindketten nevettek, és a „démon" szót értettem meg beszédükből. Hagytam őket. Hiszen nem megmondta Isten, hogy nemsokára kigúnyolnak? Töviskoronáját adta nekem, hogy érezzem a gúnyt. (Jövendölés 1987. május 7-én.) Attól félek, hogy ez még csak a kezdet…)

Vassula, melletted vagyok, ne félj!

1987. július 22.

Vassula, látod ezeket a lelkeket? Felsorakozva várnak.

(Jézust láttam lelkek egy csoportjával a háta mögött.)

Jézus?

Én vagyok. Igen, lelkek voltak!

(Miután e lelkeket láttam, egy másik kép merült fel bennem, sok évvel korábbról. 17-18 éves lehettem. Gyakran láttam pl. a nappaliban, amikor ott voltam, hogy a padlón sok lélek ült, és egymást figyelmeztették arra, hogy maradjanak csendben, éppen csak legyenek körülöttem, mintha azért jöttek volna, hogy egy beszédet meghallgassanak. Akkoriban csodálkoztam, hogy miért láttam ezeket a „holt embereket," ahogy annak idején hívtam őket. Ennél több figyelmet azonban nem fordítottam rájuk, mert sohasem bántottak. Előbb vagy utóbb más körülöttem lévő dolgok vonták el figyelmemet róluk. Igen gyakran előfordult, elég mindennapos volt, de nem szenteltem túl sok figyelmet mindennek.)

Igen, Vassula ők várakoztak!

Mire vártak Uram?

Arra vártak, hogy növekedjél.

Ők tudták?

Igen, tudták. Vártam rád, hogy szeress Engem, és engesztelj. Azzal, hogy forrón szeretsz, engesztelsz Engem, és így a Tisztítóhelyen lévő lelkek meggyógyulnak,[1] számukra kialszik a tűz. Kiragadtam őket a megtisztító tűzből és végre Hozzám jöhetnek.

Vassula, tudod-e, hogy mennyire szenvednek a Tisztítóhelyen, hogy mennyire vágynak Engem látni, és hogy képtelenek

[1] Azaz: megtisztulnak.

rá? Mennyire függnek tőled! Ó, Vassula, segítesz rajtuk?

Igen, Uram, szeretni akarlak, hogy végre Veled lássam őket!

Fogadd Békémet, Én, az Úr, megmutatom neked, hogyan segíthetsz rajtuk. Mindig keress Engem, áldozd fel magad, és sohase panaszkodj! Segítek neked, hogy kívánságaimat megtedd. Kedves, szeress Engem, mert a te szereteted meggyógyítja őket.

Jézus, tudatni fogod velem, ha visszakerülnek Hozzád?

Tudatni fogom.

Jézus, mi a véleményed a „Jehova tanúiról"?

Engedd, hogy odaadják neked mindazt, amit akarnak! Fogadd őket Velem együtt! Majd megérted, miért küldtem őket hozzád. Támaszkodj Rám, kedves!

Jézus, fogok-e találkozni a Tieiddel?

Hadd mondjam el most rögtön, hogy elviszlek, és az Enyéim közé helyezlek. Leányom, ha egyet is megérdemeltél volna kegyelmeim közül, megmutattam volna neked, miként vezet téged úgy a Szeretet, hogy elkerüld a nehézségeket és minden rád nyitható „ajtót".[1]

Mit jelent ez?

Azt jelenti, hogy nem érdemelted meg azokat a kegyelmeket, amelyeket neked adtam, és csak Végtelen Jóságom miatt tekintettem nyomorúságodra. Mostantól kezdve még jobban vágyakozz Utánam, mint valaha! Minden egyes kegyelmet kiérdemelhetsz, ha a szeretet cselekedeteit felajánlod Nekem. A szeretet cselekedetei fogják helyrehozni mindazt, amit elrontottál.

Mit rontottam el, Istenem?

Minden jó dolgot, amit neked adtam, és amit te rosszá tettél. Tisztelj Engem, szeretlek.

Uram, segítesz majd engem a jócselekedetekben?

Segítelek. Ne feledd, mindazt, amit neked adtam, neked is ingyen kell tovább adnod. Azt akarom, hogy oltárom tiszta legyen.

(Később:)

(Isten megmutatta, hogy sohasem érdemeltem meg egyetlen kegyelmét sem. Ezért most elég félénken jövök vissza Hozzá, koldulva.)

Uram?

Én vagyok.

Engedd meg, hogy Világosságodban legyek!

Légy Világosságomban, és maradj meg benne!

Engedd meg,[2] hogy Rád támaszkodjam!

Mindig megengedem neked.

Megengeded, hogy megfogjam a Kezed, és melletted legyek?

Jöjj Atyád karjaiba!

Megengeded, hogy beszéljek Veled?

Légy Velem Egy! Fordulj Felém, légy a tükörképem, és engedd, hogy beszéljek veled!

Megengeded, hogy vigasztalást kérjek Tőled?

[1] Az ajtó jelentése az, hogy a Sátánnak és társainak meg van engedve, hogy belopakodjanak és leírják sértéseiket, vagy hamis szót adjanak nekem. Emiatt tanított meg engem Isten arra, hogy miképpen ismerjem fel a démonokat. A Sátán nem képes nyugton hagyni a lelket, amikor valahol jelen van. Így árulja el magát.

[2] Ő tanított meg rá, hogy a „megengedni" szót használjam, ha valamit kérek, mert Ő, mint Isten és Mindenható is mindig így kér tőlem, saját teremtményétől: „engedd meg, hogy"...

Kicsim, Vigasztalód leszek, jöjj, érezz meg, igazodj Hozzám, légy Egy Velem! Semmisülj meg Bennem, engedd, hogy teljesen birtokomba vegyelek és uralkodjam feletted! Engedd, hogy Szívembe helyezzelek! Jöjj közelebb, légy Bennem, és hadd legyek Én tebenned. Mennyire szeretlek, leányom!

(Éreztem, hogy Isten elégedett.)

Szeretlek Istenem.

(Éreztem, amint szeretete teljesen elborít.)

Légy Velem most! Vasula, maradj,[1] ne tagadj meg Tőlem semmit! Hangosan kiáltok. Kiáltásomtól visszhangzik az egész menny és beléremeg. Kiáltásomat hallania kellett volna sok léleknek, akik szeretnek Engem. Meg kellett volna hallaniuk Engem. Mondd meg nekik, hogy nem csak képzelték, hanem valóban Én vagyok az, Jézus, Isten Szeretett Fia. Azt akarom, hogy egyesüljenek, és egységet, békét és szeretetet terjesszenek. Azt akarom, hogy olyanok legyenek, mint az üdvösség hadserege, amely jóvátesz mindent, amit mások elrontottak és elferdítettek. Kiáltásom Megsebzett Lelkem mélyéről fakad. Áldj Engem, leányom!

Áldott légy Uram, bárcsak valóra válnának kívánságaid.

Maradj hűséges Hozzám! Merülj el Testemben, ragaszkodj Hozzám!

1987. július 24.

(Idejöttem és letérdeltem asztalom elé. Jézus velem szemben ül a kereveten. Rátekintek, és várom, hogy megszólaljon.)

Kedves, növeld Irántam való szeretetedet! Gyógyítsd meg így a lelkeket! Szeress Engem, és szabadítsd meg őket. Most öt lelket vezettél vissza Hozzám. Adj elégtételt Nekem, ajándékozz meg lelkekkel! Meg akarom menteni mindazokat a nyomorult lelkeket, akik közel vannak a Sátán ajtajához. Nagyon szeretlek benneteket!

(Később:)

Agapa Mé.[2]

Jézus?

Én vagyok. Mondd meg Sirka Lisának, hogy jobban szeressen Engem. Miért nem jön Hozzám? Én vagyok Tanácsadója. Én vagyok az, aki vigyáz reátok. Én vagyok Vigasztalótok. Tudja-e, hogy Szívem Szeretete végtelen? Szeretem őt Vassula, várni fogok rá. Továbbra is hívni fogom: „Válaszolj lélek! Válaszolj hívásomra, hívjál imáidban, szólj e Szívhez, mely szeret téged. Várok rá."

(Jézus egyik barátnőmnek adta ezt az üzenetet.)

1987. július 25.

Mennyei Atyád vagyok, aki szeret téged. Senkit se nevezz Atyának, csak Engem, aki Teremtőd vagyok. Tanulj Tőlem! Vassula nem mondtam-e neked, hogy még most is köztetek vagyok? Szeretet vagyok. Vezesd vissza nyájamat a Szeretethez, hogy megmenthessem. Győzd le a pogányságot,[3] ébressz Szeretetet! Segíts gyermekeimnek, add nekik ugyanazt a táplálékot, amelyet Én adtam nektek.

Megteszem kívánságaidat a Te segítségeddel. Légy az én Világosságom, aki vezet engem!

(Később:)

(Nyugtalanít az a gondolat, hogy hamarosan megjönnek a „Jehova tanúi". Mit mondjak nekik?)

Írd!

[1] Éppen készültem felállni és elmenni.

[2] „Szeress Engem." – görögül.

[3] Az ateizmust.

(Jézus kezével a füzetre mutatott.)

Szeresd őket.

(?)

Tedd azt, amit kérek tőled! Szeresd őket, mindannyian a gyermekeim!

De félek, hogy rossz tanácsot adnak nekem. Úgy tűnik, azt akarják mondani, hogy egyedül ők képviselik az egész világon az igaz vallást, és a többiek, mint a katolikusok, protestánsok, mohamedánok, zsidók, stb. 100%-ban tévednek. És hogy csak az ő hitük szerint lehet eljutni a Mennyországba.

(Jézus hajthatatlannak látszott.)

Kedves, szeresd őket!

Rendben van, de mi lesz, ha kezdenek félrevezetni engem?

Vajon tétlen maradnék-e, ha látnám, hogy félrevezetnek téged?

Nem.

Leányom, ne félj! Én vezetlek téged.

Boldog vagyok, hogy Veled lehetek Istenem.

Miért?[1]

Azért, mert szeretlek. Mert Te vagy boldogságom, örömem, mosolyom, Te vagy az én boldog életem. Ez az oka.

Tölts el örömmel Vassula és szeress Engem! Vassula, merülj el még mélyebben Szívemben, és engedd, hogy teljesen feloldjon téged Szeretetem, ami nem más, mint a Szeretet Szeretetének élő Szeretetlángja! Kedves, pihenj meg Bennem, és engedd, hogy Én is megpihenjek benned! Légy a mennyországom!

ΙΧΘΥΣ

[1] Úgy tűnt, hogy Jézus vágyódik arra, hogy hallja ennek okát. Örül neki!

1987. július 26.

Istenem?

Én vagyok az, kicsim. Ki más vezethetne téged ezen a különleges ösvényen, ha nem Én, a te Istened, aki ezt választottam részedre?

Eleinte nagyon sokat haboztam, attól tartva, hogy a gonosztól való.

Az ördögnek menekülnie kellene, mihelyt Engem imádsz. Lelepleződne, mihelyt fény derül ravasz szándékára. Nem tudná elviselni az alázatot, a szeretetet és az odaadást. Ezt mindig tartsd meg emlékezetedben! Ragadd meg kezemet és emelkedj fel.[2] Ne fáradj el, gyakran bánd meg bűneidet!

Miképpen akarsz most haladni?

Te kérdezed Uram?

Igen.

Nem tudom megtenni, csak ha segítesz.

Rendben van. Az, aki kívánságaim ellen küzd, az az ösztöke ellen rugdalózik.

1987. július 27.

(Az elhagyatottság érzésével jövök, úgy érzem, Isten nincs már olyan közel, mint korábban.)

Ne bánkódj Vassulám, mindent megmagyarázok neked, melletted vagyok!

1987. július 28.

(Még mindig az elhagyatottság érzésével.)

Jézus, úgy félek attól, hogy félrevezetem az embereket, ha elmondom nekik, hogy Időnként úgy érzem, kezeddel megsimogatod fejemet. Lehet, hogy tévedek? Rettenetes lenne, ha tévednék!

[2] Itt lelki haladást jelent az „emelkedés”.

Ne bánkódj! Higgy Megváltó Szeretetemben! Régebben is oly sokszor megsimogattalak, akárcsak most. Nem Vassula, nem képzelődtél, Én vagyok az, Jézus.

1987. július 29.

(Még mindig ezzel az elhagyatottságérzéssel.)

Jézus?

Én vagyok. Megmondtam neked, hogy kötelékeim örök kötelékek, mitől kell félned? Tévedsz, ha azt gondolod, kevesebbet vagyok veled azért, mert nem veszlek annyiszor igénybe,[1] mint régebben. Vagy, hogy elfelejtettelek, vagy, hogy haragszom rád. Nem, nem Vassula, nem ez az oka, Szeretetem nem változott; nem hagytalak el. Továbbra is részesítelek sugalmazásaimban.

1987. július 30.

(Még most is aggódom. Miért nem érzem Istent úgy, mint azelőtt?)

Jézus?

Én vagyok. Jöjj, nézz Rám! Nézz, igen!

(Isten szemébe néztem és elérzékenyültem.)

Tekintet nélkül arra, hogy mi vagy, nem emeltelek-e fel és nem helyeztelek-e Szívembe? Vassula, Vassulám, elhagynálak-e valaha?[2] Fontold meg, Szeretet vagyok, és amíg el nem jövök, hogy megszabadítsalak, addig is elárasztalak Szeretetemmel. Ela thipla mou, imé o Christos.[3]

[1] Abban az értelemben, mint Isten eszköze.

[2] Jézus ezt olyan gyengéden mondta nekem, ahogy csak Isten képes szólni.

[3] Görögül: „Jöjj közel Hozzám, Én vagyok Krisztus." (Jézus igyekezett megnyugtatni, és valamivel jobban éreztem magam.)

1987. július 31.

Vassula, jöjj, rávilágítok arra, mennyire alaptalanul félsz attól, hogy elhagyhatlak. A belelátásra tanítalak. Ne tekintsd ezt részemről úgy, mintha elhagytalak volna. Írd!

Kegyelmemet adom neked, hogy magasabb szintű elmélkedésre juss, ugyanakkor megtisztítom lelked, e magasabb képesség számára. Biztosítalak kedvesem, hogy mindig veled vagyok, sohasem vagyok messze tőled. Irántam való szeretetre indítalak és megerősítelek téged. Ennek eredménye mélyebb odaadás és irántam való teljesebb szeretet lesz.

Vassula, arra vágyom, hogy eljuss az elmélkedés e magasabb fokára. Növekedned kell! Kedves, űzd el elmédből a kétkedés minden árnyékát, azokat az árnyékokat, amelyek félelmet keltenek benned. Azt akarom, hogy haladj! Azt akarom, hogy lelked elérje a tökéletességet és a tisztaságot. E magasabb és tisztultabb fény felé akarom vezetni lelkedet. Miután lelked így megtisztult, olyan erényeket tud majd felajánlani Nekem, melyeket tökéletesség és tisztaság hat át.

Az elmélkedésből el fogsz jutni a szemlélődés magasabb fokára. A szárazság és elhagyatottság, amely azt érezteti veled, hogy „mindennek vége," azért van, mert megvontam tőled Fényem egy részét. Mégse félj! Örülj, hogy érzed a különbséget. Azzal, hogy Fényem egy részét megvonom tőled, felfokozom benned a vágyat, hogy keress Engem, és így tisztultabb fényt áraszthatok elmédbe. Fény nélkül sose hagylak, mindig lesz számodra annyi, hogy lásd és követhesd. Ez ment meg az elbotlástól.

Én adtam neked ezt az erőt, hogy továbbra is keress Engem forróbban, mint valaha! Keresd Bennem vágyaimat, Vassula. Soha többé nem hagylak el, mert Mennyei Atyád vagyok, aki növelni akar, és virágba akar borítani téged. Ezek az Én

Útjaim. Ne félj, de légy éber! Sose aludj el, mindig keress! Tőlem fogsz tanulni, mert Tanítód vagyok. Szeress Engem Vassula, mosolyogj Rám, amikor látsz, és fogd meg a Kezem, amikor feléd nyújtom! Fogadd Békémet, és bízzál Bennem! Jöjj, szeretlek.

Ó Atyám, köszönöm, hogy könnyítesz rajtam, és mindezt megmagyarázod. Köszönöm minden tanításodat. Szeretlek!

1987. augusztus 4.

(Újra Svájcban)

(Szinte félek, mert sejtem, hogy mi az, ami most velem történik. Ez lenne az a beleérzés, amiről Isten beszélt a múlt héten?)

Istenem?

Én vagyok, kedves.

Helyesen értelek Téged Uram?

Helyesen értesz! A Szeretet tükröt készít belőled, mely visszatükrözi mindazok gyötrődését, akik szenvednek. Így fogod érezni fájdalmaikat és szenvedésüket, mintha sajátod lenne.

Amikor valamilyen szenvedésről hallasz, vagy szenvedést látsz, vagy valaki nagy bajban van, Én, az Úr, felajánlom neked azt a kegyelmet, hogy éppúgy érezd e szenvedéseket, mint ahogy a szenvedők érzik. Így tudsz teljesen azonosulni sebeikkel, és valóságosan átélheted azt, amit éreznek.

Vassula, kedves, együttérzésed révén, amelyet adok neked, óriási segítséget nyújthatsz nekik. Te is szenvedsz, amikor ők szenvednek. Amennyiben visszautasítod, akkor Én magam foglak emlékeztetni rá, egészen addig, míg részt nem vállalsz szenvedésükből.

Ó Istenem, vajon elviseli mindezt az én szervezetem? Nem mintha lelkem lenne gyönge, hanem a testem...

Ne feledkezz meg arról, hogy elegendő erőt adok testednek és lelkednek mindvégig. Kicsim, hidd el Nekem, ez kegyelem. Úgy szeresd gyermekeimet, ahogy Én szeretem őket. Légy az Én tükörképem! Légy összhangban Velem is és velük is! Szeretlek, és Magasztos Szeretetből adom neked ezt a kegyelmet. Ne fáradj el, jöjj, rád árasztom Szeretetemet, neked adom Szögeimet. Érezz meg minden szenvedést! Leányom, megteszed-e Értem mindezt?

Igen Uram, ha ez a Te kívánságod.

Jöjj, a Szeretet vezet téged.

(Sejtettem ezt, és pedig ezért:

Három napja két gyermeket mutattak a TV-ben, akik a föld alá kerültek és meghaltak. Sajnáltam e gyermekeket és a szülőket. Imádkoztam a szülőkért. Másnap a kanadai tornádóról készült felvételeket mutatták. Megrettent emberek beszéltek róla, még mindig félelemmel. Aznap éjjel imádkoztam értük is. Sajnáltam őket, de nem úgy, mintha bőrükben lettem volna. Isten hirtelen rám vetette átható Sugarát. Éreztem, hogy átjárja mellkasomat, és hátamon át távozik. Égetett és nagy fájdalmat keltett bennem, ki akartam rohanni, hogy vizet igyak. Mintha lángokban álltam volna. Aztán később, amikor elaludtam, eleven képet mutatott arról, hogy miképpen kellett volna éreznem. Álmomban saját fiam halt meg. Felébredtem aggodalmamban. Isten azt mondta nekem, hogy most, amikor e rettenetes aggodalomban vagyok, azonnal imádkozzam a szülőkért, akik elvesztették gyermeküket. Forrón imádkoztam értük, mintha gyermekeik az enyéim lettek volna. Elaludtam, és Isten azonnal új képet mutatott saját magamról, mintha én lettem volna a tornádó foglya. Rettenetes halálfélelmen mentem át. Újból felébresztett, és megkért, hogy imádkozzam azokért, akik ezt átélték. Forrón imádkoztam, mivel még e katasztrófa élénk hatása alatt álltam.)

1987. augusztus 5.

Jézus?

Egho imei.[1]

Köszönöm Neked e kegyelmet. Tudom, arra szántad, hogy másokat is táplálj vele, mégis az enyém.

Hosszú órákon át leszünk együtt, te és Én. Vassula, ugye mondtam neked, hogy a tudós nem érti meg mindazt, ami a Lélektől való? A filozófiát nem lehet összehasonlítani a lelki élettel. Soha! Ez egyik fő oka annak, hogy miért gúnyolnak majd téged mindazok, akik hatalmon vannak, és bölcsnek tekintik magukat. Megvetnek, elkedvetlenítenek, vizsgálgatnak. Így készülj fel kedves, hogy farkasok üldöznek majd. Ne félj, melletted leszek.

(Sóhajtottam.)

Minden csak tovatűnő árnyék, Vassula, ne kedvetlenedj el! Melletted leszek.

(Arra gondoltam, milyen rosszul érzem magam a „száműzetésben", és mennyire irtózom tőle. Amit régi életemben szórakoztatónak gondoltam, az most fájdalmat okoz. Már nem örülök többé ezeknek a dolgoknak, elviselni sem tudom őket... különc vagyok.)

Tudom, támaszkodj Rám!

(Elkeseredtem.)

Vassula, Vassula, te már nem örülhetsz úgy az e világi elfoglaltságoknak, mint azelőtt, hiszen ez az Én akaratom. Nem akarom, hogy ezekkel foglalkozz!

Jézus?

Én vagyok. Nézz Kezemre, nézd Vassula, vérzik. Vassula, keltsd életre Egyházamat, hallgass Rám! Látod, mennyi vér folyik végig két karomon? Szenvedek!

Uram, miért adsz nekem ennyi fájdalmat, és miért mutatod meg mindezt nekem?

(Olyan élő volt a látomás, azt hittem, hogy Vére rácsöppen e füzetre.)

Hogy megértessem veled, mennyire szenvedek, kedves, amikor oly sok lelket látok a Sátán hatalmában. Engedd, hogy mindvégig felhasználjalak.

Szeretlek.

Légy Velem! „Mi ketten". Mindig emlékeztetni foglak rá. „Mi ketten"[2] Szeress Engem!

1987. augusztus 7.

Jézus?

Én vagyok.

(Jézus újból megkorbácsolásának képét mutatta nekem. Arcának jobb fele feldagadt. Ismét úgy éreztem, hogy szétszakadok.)

Vassula, oly nagyon szeretlek mindnyájatokat!

Gyorsan, gyorsan[3]*...*

Hatalmammal még a holtakat is feltámasztom. Vassula, megvilágosítom múlt héten adott üzenetemet. Tudod-e, hogy csupán Világosságom kis részét vontam meg tőled? Érzed ezt?

Érzem.

Jó. Amikor Világosságomat akár csak kissé is megvonom, azzal értelmedet táplálom. Ily módon indítalak arra, hogy még inkább keress Engem. Eljuttatlak a szemlélődésre, felélénkítem, felvirágoztatom, és így gyümölcsözővé teszem értelmedet.

[1] „Én vagyok" – görögül.

[2] Amikor a „mi" szót mondta, úgy tartotta mutatóujját, mint amikor a tanító magyaráz.

[3] Azt akartam mondani, hogy: „Siess, és tedd meg akaratodat, hogy aztán már ne szenvedj többet!" Nem tudtam elviselni, hogy így szenved.

Miképpen tápláltál Engem, mielőtt ide juttattál?

Olyan segítséget adtam neked, amely felülmúlja értelmedet. Most azt kívánom, hogy eljuss az elmélkedés egy magasabb fokára. Vassula, fejlődnöd kell. E kis változással csupán táplálékodat gazdagítom. Azt akarom, hogy ez világos legyen előtted. Nem megmondtam neked, hogy minden értelemben el foglak szakítani a földiektől?

Igen, mondtad Uram.

Most, hogy elszakadtál a földi dolgoktól, életre keltem lelki képességeidet.

A belátás, amiről már beszéltél?

Igen, életre keltem beleérző képességedet, amit te, mint lelki kegyelmet kapsz, és másokat fogsz segíteni vele.

Hogyan másokat Uram?

Képes leszel megérteni gyermekeimet, és így tudsz rajtuk segíteni. Ne tekintsd hűtlenségnek azt, hogy Fényemet kissé elvontam tőled. Nem Vassula, csupán segítek lelkednek a szentség felé haladni.

Uram, attól féltem, hogy olyanná válok, mint az evező nélküli csónak, amely lemarad, és elvesztem mindazt, amit tanítottál nekem! Pánikba estem!

Vassula, meg kell, hogy tisztítsalak téged. Tanuld meg, hogy annak a léleknek, amely tisztul, rettenetes félelmeket és aggodalmakat kell kiállnia. De megmondtam neked: ha utánam vágyakozol, az felkészít arra, hogy e kegyelemre eljuss.

Melyikre?

A szemlélődésre. Azt akarom, hogy szereteted eljusson a tökéletességre azáltal, hogy teljesen átadod magad Nekem.

Jézus, lelkem vágyakozik Utánad.

Kicsim, vajon nem vágyakozom-e Én is utánad?

Mi ketten.[1] Jöjj, menjünk!

(Most értem meg, hogy Jézus két dolgot tanít nekem egyidejűleg: a szemlélődést, és a beleérzést.

Úgy tűnik, mintha Isten 1987. július 26-án erre a változásra akart volna felkészíteni. Mert már másnap úgy éreztem, mintha kissé megvonta volna tőlem Fényét, és pánikba estem. Lelkem azonnal az okot kezdte keresni, mivel hogy vétkes vagyok, és telve bűnökkel. Azt kerestem, hogy melyek azok a bűnök, amelyek Őt annyira megharagították, hogy kissé visszavonta fényét. Talán megsértettem? Vagy a Sátán teszi mindezt velem? Azt gondoltam, bármelyik is az, éppen ezért kell jobban ragaszkodnom Megváltómhoz. Többet kell imádkoznom, mint máskor, többet szemlélődni, ki kell használnom minden kegyelmet, melyet adott. Éreznem kell Jelenlétét, többet kell beszélnem Vele, mint máskor. Nem szabad soha megfeledkeznem Jelenlétéről, olyan keményen kell dolgoznom, ahogy eddig még sohasem. Ha a Sátán az, akkor bőszülten fog menekülni. Meghagyom haragjában, ő meg elhagy engem. Viszont, ha ez Istentől származik, mint próbatétel, akkor jó tanulóként szeretném megállni helyemet. Azt akarom, hogy mosolyogjon.

Néhány nap elteltével sem változott semmi. Erőm alábbhagyott. Kezdtem pánikba esni. Igyekeztem nagyobb hévvel és odaadással szolgálni Őt. De nem tudtam megérteni, miért nem segít ez rajtam. Legalábbis így gondoltam. Aztán Megváltóm és Tanítóm felvilágosított, hogy mi történik. Amikor azt gondoltam, hogy elhagyott, csupán megtisztított, az elmélkedés magasabb fokára emelt. Fejlesztette értelmemet, és tisztultabb[2] fénnyel töltötte be, a beleélés képességével táplált.)

---

[1] A „mi ketten” annyit jelent, hogy Jézus emlékeztetni kíván engem, hogy e két szót használjam Vele beszélve.

[2] Nyilvánvaló, hogy amikor saját érzéseimet magyarázom, Isten azt is diktálja. A „tisztultabb” szót hangosan mondta nekem, mert azon gondolkodtam, miként írjam le ezt a fényt. Megnéztem a szótárban, hogy kikeressem, mit jelent, mert nem tudtam...

1987. augusztus 10.

(Múlt éjjel felébresztett az Úr, és újból azt kérte, hogy adjam át magam Neki teljesen. Így szóltam Hozzá:

„Köszönöm Atyám,
hogy reám tekintettél,
aki csak e világ bűneinek
megszemélyesítője vagyok.
Köszönöm, hogy Irgalmas voltál hozzám,
amikor megtagadtalak.
Köszönöm irántam való szeretetedet.
Bűnösségem ellenére Szívedbe fogadtál.
Engedd, hogy melletted maradjak,
lábadnál.
Ha ezt megengeded nekem,
már az is több, mint amire rászolgálok.
Ha megengeded, hogy Hozzád szóljak,
az több, mint amit megérdemlek.
Semmit sem érdemlek meg.
Atyám! Teljesen átadom magam.
Tudom, hogy semmi vagyok,
de ez a semmi a Tiéd.
Ha sarokba akarsz dobni, tedd meg!
Ha rám akarsz taposni, tedd meg!
Ha azt akarod, hogy csak szenvedjek,
tedd meg!
Ha Szívedbe fogadsz, az több,
mint amit valaha is megszolgáltam volna.
Bármit is kívánsz Uram,
én csak köszönetet akarok mondani Neked,
és szeretni Téged.
Használj fel engem,
ha úgy akarod, akár utolsó erőmig,
hogy másokat segítsek.
Tégy engem méltóvá arra,
hogy teljesen igénybe vehess!
Tiéd vagyok, és csak a Tiéd.
Méltatlan vagyok, de szeretlek.”)

(Később:)

Jézus?

Én vagyok, Vassula. Augusztusban kezdtelek tanítani. Vassula, ez egyfajta évforduló számunkra. Örülj! Kedves, ez a mi ünnepünk, engedd, hogy a Szeretet koszorúját tegyem rád. Jöjj, ünnepelj Velem! Most hagylak elmenni,[1] de jöjj vissza, hogy Augusztusomat megünnepeljük.

(Miután ezt mondta, siettem, hogy megkeressem régi füzeteimben az augusztusi dátumot. Örömömben felugrottam, amint elolvastam, hogy Dan volt az – az őrangyalom –, aki így szólt hozzám: „Én, Dan, megáldalak téged Atyánk, az Isten, szeretett Fia, Jézus Krisztus és a Szentlélek nevében. Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent.” *Akkor Dan Istenhez vezetett, és attól kezdve Jahve kezdett tanítani. Dan így fejezte be beszédét:* „Dicsőség Istennek! Mindent megtettem, amit Isten tőlem kívánt.”

Gyorsan elszaladtam unokatestvéremhez és elmondtam neki, repültem a boldogságtól! Istennel ünnepeltem! Ő is örült, de figyelmeztetett, hogy mások, akik ezt nem értik, azt gondolhatják, hogy szerelmes vagyok Istenbe, hogy rosszul szeretem Őt. Igen elszomorított, amit mondott, és megijesztett. Lehet, hogy igaza van?)

Jézus?

Leányom.

Félek ettől.

Tudom, Vassula, fordulj Édesanyámhoz. Szeretném, ha megértenéd, milyen téves gondolataid vannak.

Megtanítottalak arra, hogy úgy szeress Engem, Istenedet, ahogy mindenkitől elvárom, hogy szeressen. Egy év befejezését ünneplem, kedves, akarsz-e leányom lenni, a Béke és a Szeretet leánya? Sok, gyűlöletben eltöltött életet láttam. Országomat Én Örök békével töltöttem be. Nem azt kellene-e látnom, hogy teremtésem békére törekszik?

Kicsim, bűneid, tagadásod, és kudarcaid ellenére közeledtem hozzád. A Szeretet Istene vagyok. Szerető szemekkel tekintek gyermekeimre. Tanuljon meg mindenki felismerni, amíg el nem jövök, hogy megszabadítsam. Félelem nélkül közeledjen Hozzám minden lélek. Add tudtukra, hogy tárt karokkal fogadom őket, mert szerető Atya vagyok. Tudasd velük, hogy még a kövekből is tudok Magamnak hűséges követőket támasz-

[1] Egy találkozásra siettem.

tani. Tudasd velük, hogy megszabadítom lelküket, és igazi szabadságot adok nekik.

Vassula, nem hagylak el, de félelmed miatt kérd meg Édesanyámat, hogy mutassa meg neked, milyen tévedésben vagy. Mindig veled leszek. „Mi ketten?!"

Igen, Uram.

(Megértettem, hogy Szűz Mária fog egy ideig tanítani, hogy bebizonyítsa, milyen tévesek félelmeim.

Augusztus 10-e és 14-e között úgy éreztem, hogy a Szűzanya mellettem van. Beszélt hozzám, és kezdtem rájönni, hogy iránta való érzelmeim éppoly erősek, mint Jézus iránt, egészen egyformák.)

1987. augusztus 14.

Istenem?

Én vagyok. Fogadd mai szavaimat: „Aki keres Engem, meg is talál."

Kedves, mindig forrón szeress és dicsőíts Engem! Add át szavaimat Orjännek: „Higgy... higgy... higgy... Jöjj kedves! Valóban hívtalak testvér! Mennyire szeretlek! Én, a te Megváltód, Én ajánlom fel neked Szeretetemet. Én Béke vagyok. Jöjj, jöjj Hozzám, és térj be mély Sebeimbe! Érezd meg Szívemet, érezz meg Engem... élj Sebeimben testvér!"

Virágom, kedves, maradj itt![1] Édesanyám van itt.

Ó Vassula, engedd, hogy elmondjam, mi fog történni. Meg fogod dicsőíteni Fiamat. Leányom, táplálkozz Belőle!

Ó Szűzanyám, Te mindig bíztattál! Kezdettől fogva Te voltál támaszom.

(Nagy szeretetet éreztem iránta, ő valóban anyai!)

Viseld érmemet állandóan, mert megáldottam rajtad. Fogadd békénket!

(Ekkor térdre borultam tiszteletére.)

[1] Éppen el akartam menni.

1987. augusztus 16.

Istenem, szeretlek!

Vassula, szemem előtt vagy, figyelj és írd: A mai Ábel élni fog. Csak ragaszkodj Istenedhez. Ábel élni fog! Ábel élni fog a mai időkben. Kedves, a világ, gyengeségében, tele van Káinokkal. Eltűrjem örökké, hogy a Káinok elítélik és megölik Ábeleimet? Még hánynak kell meghalnia szemem láttára? Nem, Vassula, sebeim újra felszakadtak. Ez a generáció Káin ivadéka. Kedves, valahányszor támadt egy Ábel, Káin a legkisebb habozás nélkül megismételte bűnét. Érted kicsim?

(Isten szomorúnak látszott, amint ezt mondta, és én is szomorú lettem.)

Mi az oka ennek?

Azért van így, mert az Ábelek az Én ivadékaim, Tőlem származnak.

És a Káinok?

A Káinok? Ők a világhoz tartoznak, ők az emberektől származnak. Ezúttal azonban Káin és Ábelem közé állok. Mindent kiirtok, ami Káintól jön. Kiveszem Káin kezéből a fegyvert, védtelenül hagyom. Fegyvertelenül kell Ábel elé állnia. Vassula, mindezt világosan el fogom neked magyarázni. Fordulj Felém, figyeld ajkamat, és megértesz. Akarsz-e még mindig Nekem dolgozni?

Igen, Istenem, ha megengeded. Jézus?

Én vagyok Jézus Krisztus, Isten szeretett Fia, a Megváltó.

ΙΧθΥΣ

„Mi ketten?"

Igen Uram.

(Boldog vagyok, mert mosolyog!)

Jöjj hát, együtt dolgozunk.

1987. augusztus 20.

Istenem?

Én vagyok.

Azt hiszem, értem előző üzenetedet.

Csak egy részét értetted meg, gyermek.

Azon kívül, amit megértettem, Káin jelképezi az emberektől származó technológiát, a lélektelen dolgokat is?

Igen, Káin mindazt jelképezi, ami a világhoz tartozik. Írd: Káin képviseli mindazt, ami utálatos szememben. Ő képviseli ebben a korszakban a gonoszságot, a materializmust, a forradalmakat, a gyűlöletet, a pogányságot,[1] az erkölcstelenséget, és azok elnyomóit, akiket megáldottam. Káin sohasem értette meg Ábelt, akit magamhoz hasonlóvá alkottam. Ábel Tőlem származik, ő az Én ivadékom.

Ez azt jelenti, hogy ő lelki, és szeret Téged?

Pontosan azt. És e különbség miatt gyűlölte őt Káin. Azt mondtam, hogy a tudósok nem értik meg azt, ami a Lélektől való.

Uram, valami nyugtalanít.

(Nem kívánom leírni, hogy mi.)

Tudom. Csupán meg akarom rendíteni a bölcsességét. Mi a fontosabb számodra, hogy ott hagyd a súlyos malomkő alatt, vagy az, hogy tovább aggódj érte? Még ha szenvedést adnék is neked, mit választanál?

Habozás nélkül a szenvedést választanám érdekében.

Felébresztettelek álmodból, nem tehetném ezt meg másokkal is?

De igen, Uram.

Akkor engedd, hogy szabadon cselekedjem rajtad keresztül. Te, akit kezem szentelt fel, az Én Lelkem van rajtad. Jegyesem, Lelkem kedvese. Ingyen adtam neked mindent, ezért te is ingyen add tovább! Jöjj, semmisülj meg Bennem, és légy egy Velem! Szeretlek Vassulám!

Jézus, mindent megteszek, amit kívánsz.

(Nem találok szavakat, mert semmi sem elég, amit mondok.)

Jöjj hát, új életre akarom kelteni teremtésemet. Mi ketten?

Igen!

1987. augusztus 23.

(Tegnap igen különös dolog történt! Nagyon mozgalmas nap volt. A mosás napja. A mosógép dolgozott, a szárító szárított. Mivel gyönyörű meleg nap volt, férjem elvitte fiúnkat az uszodába, 11-kor indultak, és azt mondták, 3-ra visszaérnek. Tehát 3-ra kellett volna ebédet készítenem. Egyedül maradtam munkámmal a lakásban. Tíz perccel két óra előtt úgy gondoltam, el kellene kezdenem főzni. Ezért begyújtottam a főzőlapot, hogy felolvasszam a vajat, amikor hirtelen minden lámpa kialudt. A főbiztosíték kiégett. Minden gép leállt. Végig próbáltam az egész házban, hogy van-e valahol áram, de nem volt. Biztosítékot kerestem, hogy kicseréljem, de férjem más helyre tette őket. Az üzletek zárva voltak vasárnap lévén. Kocsink használhatatlan volt, és így tehetetlenné váltam... Tehetetlenségemben fogtam magam és lefeküdtem. Öt perc múlva zajt hallottam a konyhában. Felmentem, hogy megnézzem, mi az a zaj, és nagy meglepetésemre azt láttam, hogy a tűzhely lámpája világít, és a főzőlapon melegszik a vaj. De a többi gép nem működött, és a ház többi része még áram nélkül volt. Nem értettem. A biztosíték kiégett, és semmi sem működött, tehát? Elkészítettem az ételt, és a sütőbe tettem sülni. Három órakor visszajött a férjem és elmondtam neki, hogy mi történt. Ő is újra végignézett minden elektromos vezetéket, ami még áram nélkül volt, a sütőt kivéve,

[1] Az ateizmust.

ami melegített. Megnézte a főbiztosítékot, és látta, hogy kiégett. Ugyanakkor elkészült az ebéd. Miközben a főbiztosítékot ellenőrizte, látta, hogy a mérőóra forog. Abban a pillanatban, amikor szóltam, hogy „Kész az ebéd", leállt a mérőóra, bár a sütő még világított. Bementem és eloltottam a sütőt. Férjem kicserélte a biztosítékot, és attól kezdve minden rendesen működött. Ő sem tudta mindezt megmagyarázni.)

Augusztus a mi ünnepünk! Nem akarjuk, hogy megemlékezésünket bármi is elrontsa.

Azt akarod mondani, hogy...[1]

Azt jelenti, hogy nem akarom, hogy bánkódj ünnepünkön. Vassula, virágom vagy, tudod mit jelent a virág? A virág törékenységet jelent. Azért vigyázok annyira rád, nehogy ártalmadra legyen törékenységed.

Köszönöm Istenem. Tudom, hogy igen közel vagy hozzám, és szeretlek.

(Zavarban vagyok, mert semmit sem érdemlek. Tegnap este, mialatt fiam szobájában voltam, elborított a tömjénillat. Az illat csak egy meghatározott helyen volt érezhető. Boldog voltam!)

Istenem?

Én vagyok. Szeretlek, ne kételkedj! Nem vagy egyedül! Én Jézus, Én Jézus, vagyok veled. Virágom, mindig is szenvedélyesen szerettelek. Áraszd szét illatodat, ahogy tanítottalak. Szépítsd kertemet, légy gyönyörűségemre! Jöjj Vassula, látod, kezdesz megérteni Engem. Most jogosan vontalak el mindenkitől, kedves. Nem tudtad teljesen, hogy mit teszek veled. Nem érezted karomat válladon, amint mindenkitől elvontalak, miközben Szívem vágyait suttogtam füledbe? Most, hogy felemelted fejedet, hirtelen rájöttél, hogy senki sincs körülötted, csak Én. Mennyire szeretlek, olyan boldog vagyok! Szoktasd hozzá magadat ahhoz, hogy egyedül csak Velem légy! Igen, csak mi ketten! Én és te, te és Én.

Ó Vassula! Nézz Rám! Nézz Rám, Istenedre, Vassula! Mostantól kezdve csak Én leszek, egyedül csak Én! Istened vagyok. A te Szent Társad. Megváltód vagyok. Vőlegényed vagyok. Mindennel ellátlak, amire szükséged lesz, kedves. Segítségre van szükséged? Sietek hozzád! Bátorításra? Erőmet adom neked. Vigasztalásra? Jöjj Karjaimba! Lakozz Szívemben! Dicsőíts Engem Vassula! Dicsőíts Engem, leányom! Jöjj és dicsőíts Engem! Dicsőíts Engem, borulj lábam elé, és imádj! Légy Enyém, ó Vassula, szeress úgy, ahogyan Én szeretlek téged! Áldj Engem, ahogy Én is megáldalak téged. Boríts be illatoddal, ahogy Én is beborítalak az Enyémmel. Előtted állok, Én, a te Megváltód! Imádj Engem! Érezd Szívemet most és ebben az órában. Nemsokára éjszaka lesz, nem akarod lámpásodat Belőlem feltölteni? Ne várj soha addig, amíg elmúlik a nap! Engedd, hogy feltöltsem lámpásodat!

Jöjj és meríts Belőlem! Engedd, hogy egyedül legyek veled! Értem élj! Gyönyörűségem telik magányunkban! Féltékenyen szeretlek téged! Szeretetem olyan, hogy elvontalak mindenkitől. Igyekszel megérteni Engem? Arra vágytam, hogy egyedül legyek veled. A Szeretet fellángolt, és amikor a Szeretet lángol, megengedem Magamnak, hogy azt tegyem, ami Nekem tetszik. Most az Enyém vagy, és azt akarom, hogy ékesíts a Szeretet koszorújával, gyönyörködtess gyermeki szavaiddal, engedd, hogy szabadon Szeresselek, úgy, ahogy most Nekem tetszik. Nem te magad adtad-e meg Nekem a szabadságot, hogy úgy állítsalak szolgálatomba, ahogy akarom?

De igen, Uram.

Élek tehát ezzel a szabadsággal. Ujjam most éppen hogy megérinti szívedet, és ha megérintette, te már nem tagadsz meg Tőlem semmit. Végül is ez a mi Augusz-

[1] Jézus nem engedte befejezni.

tusunk, mindig emlékeztetni foglak arra, hogy ünnepelünk.

1987. augusztus 24.

Vassula bánd meg bűneidet![1]

Megbocsátom bűneidet, most azt akarom, hogy dicsőíts![2] Vassula mondd: „Dicsőség legyen a Mindenható Istennek!" Tudod, hogy ki vagyok Én?

Te vagy az Alfa és az Omega. Mindenek Teremtője.

Helyesen mondtad gyermekem. Most ezt mondom neked: Áldott, aki olvasni fogja Üzenetemet, és hiszi, hogy Én írtam, anélkül, hogy látta volna, hogy Én írtam. Áldott, aki hallja Üzenetemet, és követi. Áldottak, akik egyesülnek, békét és szeretetet terjesztenek. Terjeszd Üzenetemet, terjeszd Békémet és Békém uralkodjék a Szívekben! Sohase kételkedj Szeretetemben!

Miképpen akarod, hogy terjesszem, hogyan tudnék valamit tenni? Tehetetlen vagyok.

Várj Vassula, és meg fogod látni. Segíteni fogok neked. Jöjj, mi ketten?

Igen Uram, mi ketten.

1987. augusztus 25.

Emlékezz gyermekem irántad érzett szeretetemre! Vassula, kicsim megáldottam a piros keresztet, amelyet nyakadon viselsz. Higgy! Higgy isteni Műveimben, Vassula!

Istenem! Köszönöm. Minél többet adsz, annál inkább érzem, hogy egyre kevesebbet érdemlek.

Szeretlek. Jöjj, maradj közelemben! Szeretem hallani, amikor Isminit arra tanítod, amit Tőlem tudsz Jelenlétemről és más dolgokról is. Nekem élj, dicsőíts Engem!

Uram, időnként kevésbé érzem jelenléted, és azt gondolom, „most nincs olyan közel hozzám az Isten!" Miért van ez Uram?

Tévedsz abban, hogy nem vagyok elég közel, mert ezekben a pillanatokban is annyira közel vagyok hozzád, amennyire közel csak lehetek. SOHASEM vagy egyedül!

(Hirtelen nagyon világosan éreztem Őt. Bizonyos mozdulataival bizonyította élő Jelenlétét! Néhány percig tartott. Csodálatos volt.)

Mindez lelki jelenség.

(Ezáltal értettem meg, hogy mindez természetfeletti, és ha e jelenségeket fizikai síkra helyezzük, lehetetlen megmagyarázni őket. Mivel nem fizikai, ezért képtelenség fizikailag magyarázni. A természetfeletti tartományban vannak, és nem a mi kézzelfogható tartományunkban.)

Sokan könnyen elfelejtik közületek, hogy Lélek vagyok,[3] és hogy ti is lelkek vagytok.

1987. augusztus 26.

Vassula, akarsz-e még mindig követem lenni?

Igen Uram, ha tehetetlenségemmel és kudarcaimmal együtt is elfogadsz engem.

Gyermek, segítek betölteni feladatodat, azután majd megszabadítalak. A Bölcsesség fog tanítani téged. Kész vagy-e arra, hogy lemondj szabadidődről és többet áldozz Rám?

Igen, kész vagyok.

Karom erejével támogatlak. Vassula, az a korszak, amelyben élsz, elvesztette minden lelki értékét. Mégis állandóan közeletekben leszek, hogy segítsek rajta-

[1] Megbántam.
[2] Tétováztam, a helyes szavakat kerestem.
[3] 2 Kor 3,17 és 1 Pét 1,11.

tok. Jézus Krisztus, Isten szeretett Fia vagyok. Most készítelek fel. Engedd, hogy vakként vezesselek, mindvégig vakon higgy Bennem.[1]

1987. augusztus 28.

Vassula jöjj, fordítsd le Művemet francia nyelvre! Segítek neked. Kenyeremet ingyen kell továbbadni.

Megteszem Uram, tudom, segíteni fogsz.

Vassula, kiárasztottam rád a felismerést és a tudást, Én tanítottalak téged. Kenyeremet adtam neked éléstáramból, kertemből pedig gyümölcsöt. Kiárasztottam rád Műveimet, hogy megvilágosítsam e világot, és Arcomat felfedjem előtte. Jöjj, és ne feledd, miért választottalak téged. Leányom, elégedj meg azzal, amit adok. Bőségesen adtam az Élet fájáról, hogy másokat is táplálj vele. Támaszkodj Rám, függj Tőlem! Nekem adnád-e mindenedet, amid van?

Minden, amim van, a Tiéd, semmit sem akarok magamnak megtartani.

Amid van, az valóban mind az Enyém. De szabadságot adtam neked, hogy válassz.

Választani? Mit Uram?

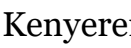
Választani a jó és a rossz között, mindenkinek megadtam a választás szabadságát.

Ha ez az egyetlen dolog, amim van, akkor azt választom, hogy Veled lehessek.

Engedd meg, hogy még szorosabban Magamhoz kösselek! Engedd, hogy odavezesselek, ahol leginkább keresnek Engem!

Szeretlek Atyám, legyen meg, a Te akaratod!

Szeress Engem gyermekem! Figyelj Rám! Ameddig be nem fejezem Művemet, nem oldozom fel láncaidat, és nem jöhetsz Hozzám. Szabadságomban áll, hogy vágyaim leírására igénybe vegyelek téged. A Szeretet szeret téged. Rajzold le Jelemet:

ΙΧΘΥΣ Jézus Krisztus, Isten szeretett Fia, a Megváltó.

1987. augusztus 30.

(Este.)

Jézus?

Én vagyok.

Megengeded, hogy megpihenjek benned?

Igen Uram.

Virágom, keress Engem, forrón vágyakozz Utánam, áldj meg Engem!

Légy áldott Uram!

Fogadd az Én áldásomat is! <u>Nem vagy egyedül!</u>

(Annyira éreztem Őt, hogy szinte meg tudtam volna érinteni.)

1987. augusztus 31.

Vassula, az éj csendjében jövök el, az óra már közel. Nem vagy egyedül. Úgy tűnik, hogy a világ elfeledkezett Jelenlétemről. Isten vagyok, de hányan gondolnak Rám? Igen kevesen.

(Csillagos éjszakát láttam, csend volt, és a csillagok mögött ott éreztem Isten tekintetét, amely rajtunk nyugodott.)

Maradj ébren, mert az éj csendjében szállok le. Terveimet kigondoltam még mielőtt megteremtettelek volna, kicsim. Magamhoz emellek és mutatok neked valamit.

Most pihenj meg, kedves!

[1] Ez azt jelenti, hogy ne kérjek bizonyítékot Tőle, csak higgyek. Azzal, hogy vakon hiszünk Benne, megdicsőítjük Őt.

1987. szeptember 1.

A hűség az, amit szeretek. Vassula, látomást adok neked, Magamhoz emelve téged. Megmutatom, milyen lesz az ég.

(Megmutatta az eget. Olyan volt, mint bármelyik csillagos éjszaka. Aztán megváltozott. Festékfoltok tarkították, festő palettához hasonlított, de egy szín mind felett uralkodott, a piros. Vastag volt és vastagsága növekedett, mint a kovász, és ránk ömlött felülről.)

Vassula, meg fogom nyitni az egeket, és olyat fogsz látni, amilyet szem még sohasem látott. Helyesen ismerted fel, maradj éber! Őrködöm feletted. Hallgass meg, írd: az idők kezdete óta szeretem teremtésemet. De Én arra teremtettem teremtésemet, hogy viszontszeressen Engem és Istenének ismerjen el. Az idők kezdete óta megszenteltem mindent, amit Kezem teremtett. A Szeretet Istene vagyok, a Magasztos Szeretet Lelke vagyok. Teremtmény! Az idők kezdete óta megmutattam az emberiség iránti Szeretetemet, de megmutattam Igazságosságomat is. Valahányszor teremtésem fellázadt Ellenem és Törvényem ellen, megkeményedett Szívem, és elszomorodott bűnük miatt. Eljöttem, hogy emlékeztessem őket arra, hogy a Szeretet Lelke vagyok, és hogy ők is lelkek. Eljöttem, hogy emlékeztessem őket arra, hogy ők csupán tűnő árnyak a földön, porból vannak, első esőcseppjeim elmossák őket, és semmi sem marad utánuk. Lelkemet leheltem beléjük, amikor életet adtam nekik.

A világ szüntelenül megbánt Engem, Én pedig szüntelenül figyelmeztetem őket létezésemre, és arra, hogy mennyire szeretem őket. Igazságosságom Kelyhe betelt, teremtés! Igazságosságom súlya rátok nehezedik! Egyesüljetek és térjetek vissza Hozzám! Tisztelj Engem teremtés! Amint megteszitek, Én is felfüggesztem Igazságosságomat. Kiáltásom újra felzeng, és megrendíti az egész mennyet. Angyalaim remegnek attól, aminek be kell következnie. Az Igazságosság Istene vagyok és Szemem belefáradt a képmutatás, az istentagadás és az erkölcstelenség szemlélésébe. Teremtésem romlottságában Szodoma mása lett. Megrendítelek benneteket Igazságosságommal, ahogyan a szodomaiakat is megrendítettem. Tarts bűnbánatot teremtés, még mielőtt eljövök!

Sokszor előre figyelmeztettelek titeket, de ti nem követtétek tanításomat. Szenteket támasztottam figyelmeztetésetekre, de leányom, ők bezárták szívüket. Teremtésem inkább gyönyörök között akar élni, és Rólam nem vesz tudomást. Jeleket adtam nekik, hogy felébresszem őket.

Istenem, gyermekeid csupán alusznak. Kérlek, jöjj és ébreszd fel őket, csak alusznak.

Egyik órát alusszák át a másik után, egyik évet a másik után.

De Uram, kit lehet hibáztatni, ha nem tanították őket? Szinte ártatlanok, ha semmit sem tudnak Rólad.

Szolgákat és tanítókat támasztottam a földön, hogy tanítsák őket.

De Uram, szolgáid és tanítóid valóban dolgoznak, de mit tehetnek ennél többet, amikor a tömeg ellenáll. Tehetetlenek!

Tehetetlenek? Bűnbánatot kellene tartaniuk. Hozzám kellene jönniük, és megbánni bűneiket. Az idők folyamán jeleket adtam nekik, de elvetették, mintha nem tőlem származnának. Figyelmeztetéseket adtam nekik gyenge és méltatlan lelkek által, de ők kételkedtek szavamban. Minden áldásomat visszautasították, ezzel fájdalmat okoztak Nekem. Ó sziklaszívű emberek, kishitű emberek! Ha jobb szívük lett volna, és ha legalább most jobb lenne a szívük, még segítenék rajtuk. Felkeltettem őket álmukból, de hányszor csukták be újra szemüket és merültek újra álomba!

De miért nem ismertetik a világgal, amikor jeleket adsz?

Néhányan megteszik, de papi lelkeim nagyobb része bezárta szívét. Kételkednek, félnek, sokan félnek közülük. Vassula, emlékszel a farizeusokra?

Igen Uram.

Hadd mondjam el neked, hogy sokan közülük a farizeusok másai, kételkednek, félnek, elvakulnak a hiúságtól és képmutatástól. Emlékszel, hogy mily sokszor adtam nekik jeleket? Több száz alkalommal adtam jelet nekik, és mit tettek? Az idők nem változtak, papi lelkeim közül sokan pontosan ugyanolyanok, a farizeusok másai! Jeleket adtam nekik, de ők olyan jeleket akarnak, amelyeket bizonyítani lehet. Bizonyítékokat akarnak.

Akarsz-e bizonyítékot adni nekik, korábbi jeleidhez, és akarsz-e bármely bizonyítékot adni ehhez a kinyilatkoztatáshoz?

Mindössze téged adlak nekik, gyermekem.

De Uram, ez nem meggyőző! Én nem vagyok meggyőző! Én semmi sem vagyok ahhoz, hogy meggyőzzek valakit. Szemembe fognak nevetni.

Megáldottalak.

De Uram, én tudom, hogy Te vagy az, és tudják néhányan még mások is. De sokan nem fogják elfogadni, mert nincs részedről megbízható bizonyíték. Semmi vagyok, és Te tudod ezt.

Leányom, engedd, hogy Én legyek a minden, maradj semmi és engedd, hogy Én legyek minden. Minél kevesebb vagy te, annál több vagyok Én. Most kiterjesztettem Igazságosságomat az emberiségre. Learatják, amit vetettek.

Nincs megoldás? Arra gondolok, hogy nem válhat-e valamiképpen minden olyanná, ahogy Te akarod, és akkor felfüggesztheted Igazságosságodat?

Vassula, amennyiben papi lelkeim most elfogadnak, és nem utasítanak vissza, akkor felfüggesztem Igazságosságomat. Figyelmeztettem őket, de figyelmeztetéseimet rejtve tartják.

Kérlek, mondd meg, miért tesznek így?

Úgy tűnik, elfeledkeznek Mindenhatóságomról és Gazdagságomról. Mindent egy dologra igyekeznek feltenni.[1] Csak akkor hisznek, ha látnak. Megbántanak, mert nem számolnak áldásaimmal.

[2]Teremtés! Teremtés! Keltsd életre Egyházamat! Vassula, tisztelj Engem! Az óra közel, kedvesem, az óra eljön. A Szeretet Szeretetként tér vissza.

Légy áldott Uram, köszönöm.

(Az elmúlt három nap alatt szeptember elseje és negyedike között megmagyarázhatatlan nagy fájdalmat éreztem lelkemben.)

1987. szeptember 4.

(Saját füzetembe Jézus olyan üzenetet adott, amely megijesztett. Felálltam és otthagytam az üzenetet. Később megint írni mentem, akkor Jézus megismételte ezt az üzenetet. Félni kezdtem. Gondolataim összezavarodtak, mint már előbb is. Azt kérdeztem magamtól és Istentől, hogy „miért én?" Miért kezdődött valójában ez az írás, miért érzem magam ennyire Istenhez kötve? Milyen voltam másfél éve, és milyen vagyok most? Az Igazságban élek, és mindenért felelősnek érzem magam, ami történik. Érzem, hogy Isten tetszésére kellene lennem. Aztán megint kételyek és kételyek, amelyek arra késztettek, hogy próbára tegyem Jézust. Kételkedve mentem Hozzá. Ő tudta ezt. Saját dolgaimat készültem leírni, magam akartam kezemet irányítani.)

Jézus?

Én vagyok. Nos? Újra megpróbálhatod.[3]

---

[1] A kézzelfogható bizonyítékra.
[2] Hozzám fordult, parancsolva.
[3] Azt, hogy kontrolálni próbáljam kezemet.

Írj... írj! Szeretet Szeretet Szeretet Szeretet.

(A pontok mutatják hogyan küszködtem az írással, de nem ment. Akkor Ő azt írta: „Írj!" És arra késztette kezemet, hogy négyszer leírja: „Szeretet." Eközben azzal küszködtem, hogy kezemet leállítsam.)

Szeretet vagyok. Emlékeztetlek rá, hogy válladra tettem Keresztemet, a Béke és Szeretet Keresztjét. Fel! Fel! Emeld! Emeld fel! Leányom, tisztában vagy azzal, hogy miért neveltelek fel? Azért neveltelek fel, hogy egyesítsd Egyházamat. Oltár! Hiszen megmondtam, hogy a gyermekek ajkáról fogod meghallani az igazságot, és nem a tudósok ajkáról! Megmondtam, hogy a tudósok hallgatni fogják, és újra csak hallgatni, de nem fogják megérteni. Látják, és újra látják, de nem fogják fel, mert szívük megkeményedett, bezárták fülüket és behunyták szemüket.

Vassula, a halottak közül keltettelek fel, és Bölcsességgel tanítottalak. Ne félj, hanem haladj!

(Jézus látomást adott önmagamról. Szemben álltam Vele, bizonytalannak éreztem magamat. Megfogta két kezemet, és mialatt hátrafelé lépkedett, magával húzva késztetett járásra.)

Ó leányom, mennyire szeretlek téged! Virágom, minden, amit érzel, Tőlem származik, haladj!

(Úgy éreztem, mintha az első lépésekre tanítana, és ujjongtam!)

Vassula, a te félénkséged megigéz Engem. Leányom, írd le ezt a szót:

Garabandal

Vassula, amikor felráztalak álmodból, az nem kizárólag a te felébresztésedért történt, hanem azért is, kedves, hogy alkalmas légy arra, hogy szolgálatomba állíthassalak. Amikor megtisztítottalak, az nem csak tisztulásodra volt, hanem azért is, hogy megérezd Jelenlétemet, és Jelenlétemben légy. Nemcsak azért veszlek igénybe, hogy leírd Üzeneteimet és kívánságaimat, hanem, hogy leírjam áldásaimat garabandali kis gyermekeim számára.

Azért jövök, hogy Üzenetem számára dicsőséget szerezzek. Oltár, tartsd égve e lángot! Hatalmammal fogom helyreállítani Egyházamat. Szeress Engem, ne inogj, támaszkodj Rám és pihenj meg! Segítek neked haladni. Az óra közel, imádkozz Velem!

Atyám,
végy karjaidba, engedd,
hogy megpihenjek közeledben!
Szentelj meg engem Atyám,
amikor befogadsz!
Bocsásd meg bűneimet, ahogyan én is
megbocsátottam másoknak.
Dicsőség legyen Istennek, az Atyámnak.
Áldott légy! Ámen.

1987. szeptember 5.

Vassula, ne félj, írd le a szót: Garabandal.

Garabandal más jeleknek a folytatása. A garabandali jelenések valódiak. Higgyetek mindnyájan, akik nem láttatok, higgyetek, higgyetek! Leányom, felhasználtalak arra, hogy rajtad keresztül megnyilvánulhassak. Édesanyám jelent meg kiválasztott lelkeim előtt. Igazság szólt az ő ajkukról, amit papi lelkeim közül sokan kétesnek minősítettek, néhányan pedig teljesen megtagadtak.

Azért szólok rajtad keresztül, hogy e kételyt eloszlassam Garabandallal kapcsolatban. A garabandali jelenések hitelesek. Gyermekeim valóban látták Édesanyámat és hallották Üzeneteit. Vassula, egy még nehezebb megpróbáltatás ér majd téged, ami még súlyosabbá teszi Keresztemet válladon, és Igazságosságom Kelyhét még jobban megtölti. Előre figyelmeztettem a világot.

Istenem, valószínűleg igen kevesen tudnak erről az eseményről.

Ez igaz. Sokan azért nem tudnak róla, mert papi lelkeim kételyt és félelmet éreznek ezzel kapcsolatban. Kétkedésükkel tagadják meg Mennyei Műveimet. Elfelejtették, hogy Mindenható vagyok. Megkeményedett szívük miatt elveszítették lelki érzékenységüket. Megvakulva, világosság és Bölcsesség nélkül keresnek.

Műveimet mindig egyszerű gyermekeknek adtam, és sohasem a tanultaknak. Az ő szemükben Műveim szokatlannak tűnnek, de ez azért van, mert Hozzám hasonlítják magukat.

Az idők kezdete óta sohasem hagytalak el benneteket.[1] Vassula, emlékszel a farizeusokra?

Igen Uram.

Egy alkalommal azzal vádoltak, hogy Mózes Törvénye ellen beszélek. Miben különbözik a mai helyzet attól? Azzal vádoltak, hogy összekeverem a dolgokat, és fellépek Törvényük ellen. A mostani támadások és kételyek nincsenek messze ettől. Hadd mondjam el, hogy azok, akik támadják a kinyilatkoztatásokat, a jelenéseket és az Üzeneteket, Engem sebeznek meg. Ők a Testembe hatoló tövisek. Nem sokkal ezelőtt azt mondtam neked,[2] hogy Égi Erővel juttatlak be Vérző Testem mélyére. Azt mondtam, hogy ujjammal mutatok azokra, akik Engem megsebeznek. Én vagyok Jézus Krisztus, Isten Szeretett Fia. Vassula, ne félj, mert előtted állok.

1987. szeptember 6.

Jézus?

Én vagyok. Vajon elhagynálak-e valaha téged? Virágom, végy körül a szeretet koszorúival, gyűjtsd körém gyermekeimet. Hadd áldjam meg őket, Én, aki vártam rájuk. Ezt az órát vártam, jövök, hogy üdvözöljem és megáldjam őket. Gyűjtsd össze áldott gyermekeimet, helyettem vedd őket karodba, helyettem dédelgesd őket, emlékeztesd őket Ígéretemre, szeresd és egyesítsd őket! Jöjj közelebb Hozzám, engedd, hogy Bölcsességgel tanítsalak.

1987. szeptember 7.

Béke legyen veled!

Veled is Uram!

Merülj el Bennem, virágom! Ragyogjon rád Fényem, és könnyítsen gondjaidon! Leheletem eloszlatja, elsodorja gondjaidat, te pedig felderülsz, amikor eltűnnek. Igazságosságom harmata széppé tesz téged. Virágom, fogadd mai üzenetemet! Ne félj, mert terveimet már jóval születésed előtt kigondoltam.

Ez azt jelenti, hogy bármi történik velem, Üzeneteiddel vagy bárkivel, az a Te Akaratod?

Igen, kedves. Minden, ami majd bekövetkezik, Tőlem származik.

Félek, hogy akadályozlak, Uram!

Hogyan akadályozhatnád meg te az Én terveimet? Gondolkozz! Te semmi vagy. Miképpen válhat a semmi valamivé? És az a valami meg tudná egyáltalán akadályozni az Én terveimet? De te semmi vagy, ezért ne aggódj! Hagyj mindent az Én Kezemben! Vassula, Tanítód vagyok, ne félj, ha Velem vagy!

Valamit szeretnék mondani.

Nyugodtan mondd!

Tudod-e, hogy időnként azt gondolom, hogy teljesen őrült vagyok, vagy elmebeteg?

[1] Értésemre adta, hogy a nekünk adott jelek figyelmeztetnek, hogy Ő jelen van közöttünk, és bátorítanak bennünket.

[2] Június 11-én Isten ugyanezt az üzenetet adta nekem. Azt mondta, nem akarja kímélni őket. Akkor még nem tudtam, hogy kire vonatkozik.

Tudom.

Akkor most képzeld el azokat, akiknek majd egy napon megmutatom ezt! Meg fognak ütközni rajta, azt fogják mondani, hogy tudnak erre természetes magyarázatot is. Egyszerűen nem fogják elhinni.

A hit kegyelem, az, hogy valakinek van hite, az is kegyelem. Isteni Műveimet meglátni, meghallani és megérteni is mind olyan kegyelem, amelyet Én adok.

Igen Uram.

Vassula, veled munkálkodtam, tisztelj Engem leányom!

A Te segítségeddel nem foglak elhagyni Téged.

Figyelj hát a szavakra, amelyeket Édesanyám mond:

Vassula, pethi mou[1] ne félj, veled vagyok! Fiam, Jézus szándékosan korlátozza a bizonyítékokat és a jeleket, amelyeket kértél Tőle, megvan az oka rá. Megadta azonban neked a hit kegyelmét, Bölcsességgel tanított téged. Vassula, te valóban vakon hittél.

Valóban?

Valóban. Különben nem lennél ilyen buzgó abban, hogy Hozzánk jöjj, írj és engedd, hogy Akarata szerint használjon fel téged. Mivel így tettél kedves, ez bizonyítja, hogy vakon hiszel. Isten gyönyörűségét leli a te nagy hitedben. Mást is arra akar Jézus ezáltal tanítani, hogy legyen hite, és vakon higgyen Mennyei Műveiben. Légy ártatlan, légy olyan, mint a gyermekek, akikben Isten örömét leli.

Mi lesz, ha nem hisznek, Szűzanyám?[2]

Nagy lesz a te szenvedésed, olyan leszel, mint a tükör, amelyben Jézus képmása tükröződik. Benned fognak az Ő szenvedései tükröződni, gyermekem.

Hitetlenség és megvetés?

Pontosan. Jézus szenvedni fog, de az Ő szenvedése benned is megjelenik.

Mivel Ő már régen megalkotta terveit, miért nem alakította úgy, hogy ne legyen bennük ellentmondás?

Gyermekem, az emberek hajlamosak arra, hogy így gondolkozzanak. Ne feledd el tanításait! Jézus azt akarja, hogy műveit a kegyelem segítségével ismerjék el.[3]

Jézus azt mondta nekem, hogy nem marad tétlen, ha azt látja, hogy valaki bántani akar engem.

Valóban ezt mondta, és Én is azt mondom neked leányom. Én sem maradok tétlen! Szeretlek téged, és nem akarom, hogy bántsanak téged.

(Ekkor nagyon elérzékenyültem.)

Gyáva vagyok, félek, de Jézusba és Beléd fogok kapaszkodni.

Leányom, még valamit mondok neked. Isten kiterjesztette Igazságosságát az emberek fölé. Kelyhe most megtelt. Nagyon figyelj Rám, mert e szavakban sok minden rejlik! Vassula, dicsőítsd Istent! Szent Anyád vagyok. Leányom, bízzál Bennem, ne fáradj bele a küzdelembe! Emlékezz rá, Jézust a keresztútján mindenki elhagyta. Egyedül hordozta Keresztjét.

Igen, Anyám, nem kérek Tőle többet, mint amennyit ad nekem.

Vassula, hadd válaszoljak kimondatlan kérdésedre. Ha továbbra sem hisznek,

[1] Görögül: „gyermekem”.

[2] A Szűzanya hangja hirtelen megváltozott és nagyon komollyá vált.

[3] Más szavakkal, szabadok vagyunk, és szabad akaratunk van.

fellobban Isten haragja. Megtelik Igazságosságának Kelyhe, úgy, mint a látomásban, amelyet Isten adott neked.[1] Imádkozz és engesztelj, mert közel az Idők vége![2]

Igen Anyám, áldjon meg Téged az Isten!

Én vagyok az, Jézus, kicsim, maradj kicsiny. Beszélgessünk egymással, osszuk meg egymással ezt a napot, engedd meg, hogy Szent Társad legyek!

Uram, Te engedd meg nekem, hogy beszéljek Veled! Jelenlétedre akarok emlékezni.

Jöjj, mi ketten.

1987. szeptember 7.

Béke legyen veled leányom! Jussanak eszedbe e szavak, amelyeket egyszer majd újra elismételek neked. Most különösen jegyezd meg:

„Én, az Úr, az ajtóban állok és zörgetek. Aki meghallja szavamat, és kinyitja az ajtót, ahhoz bemegyek és vele étkezem, ő meg Velem. A győztesnek megadom, hogy Velem üljön Trónomon, amint Én is győztem, és Atyámmal ülök trónján. Akinek füle van, hallja meg, mit mond a Lélek az Egyházaknak!"

Leányom, mondd meg, mondd meg nekik, emlékeztesd őket szavaimra, mert elfeledkeztek róluk.

Jézus, segíts nekem!

Mindig segítek neked, Vassula.

(Sóhajtottam.)

Köszönöm Neked, Uram.

1987. szeptember 8.

Vassula, örvendeztess meg és fogadj be Engem! Azt akarom, hogy kövess Engem! El akarlak vinni Tabernákulumomhoz, hogy ott találkozz Velem. Fogadj be, és Én megáldalak.[3]

Szeretlek.

Szeretlek, Uram. Jövök.

1987. szeptember 9.

Vassula, azt akarom, hogy ismertté váljanak azok a szavak, amelyeket adok neked. Azt akarom, hogy az egész világon elterjedjenek: „Én, az Úr, megáldom garabandali gyermekeimet."

Uram, a Te segítségeddel megteszem...

(Erre "elszabadult az egész pokol". A Sátán dühöngött társaival együtt, akiknek még nevük is van. Ismerem azokat, akik támadnak engem.)

Vassula, jöjj. Megértetem veled, mennyire gyűlölnek téged. Ne félj!

(Jézus magával vitt le a föld alá. Ott álltunk. Felismertem a poklot, mert lábam iszapos, ragadós, fekete sárba süllyedt. Földalatti barlang volt. Jézus azt mondta, hogy figyeljek. A Sátán azt mondta: „Aha, újra ő az, egy másik boszorkány! Bo, figyelj most, üss rajta sebet, tedd nyomorékká örökre, sebesítsd meg úgy, hogy mi győzzünk. Bántalmazd őt! Érzi gyűlöletemet iránta, és az Ő többi teremtménye iránt. Sabi, menj te is és sebezd meg! Gyűlöllek mindnyájatokat!" A Sátán ismét olyan volt, mint egy őrült. Jézus magával vont kifelé.)

Most, hogy hallottad, mennyire gyűlöl téged, rá kell döbbenned, mekkora elszántsággal üldöz azért, hogy az írásban megakadályozzon. Én, Jézus szeretlek, és szárnyaim alatt őrizlek téged, tekintetemet egy pillanatra sem veszem le rólad!

(Később:)

Vassula, ne olvasd ezeket a könyveket! Nincs bennük se Bölcsesség, se Igazság.

[1] 1987. szeptember 1-én.
[2] Egy korszak vége.
[3] Jézus újból hív, hogy Szentáldozáshoz járuljak.

A bölcsesség a Szent Bibliában található. Örülök, hogy meghallgattál.

(Nem sokat dolgoztam, mert elmélkedéssel töltöttem az egész napot. Amikor észrevettem, mennyire elszaladt az idő, indultam, hogy elkészítsem ételünket. Ahogy munkához láttam, Jézus, aki figyelt engem, félbeszakította munkámat, és így szólt: „Vassula, van egy pillanatod számomra?" *Ezt válaszoltam: „Igen, millió pillanatom van számodra, nem csak egy." Otthagytam munkámat, és mentem írni. Jézus azt mondta, hogy hagyjam abba annak a könyvnek az olvasását, amelyet éppen olvastam, arra figyelmeztetett, hogy az nem jó. Olyan dolgokról szólt, amelyekről sohasem hallottam, továbbá legendákról, vallásokról. Nem teológusok írták.)*

(Később, este:)

Arcomon ezek a részek mind megsérültek.

(A Szent Lepel fényképét néztem.)

Mindaz, amit látok Uram?

Igen mindaz. Szakállam egy részét kitépték. Megsértették jobb szememet.

Jézus, nem tudom, mit mondjak.

Mondd nekem, hogy: „Szeretlek!"

SZERETLEK!

Vassula, ne veszítsd el bátorságodat SOHA! Veled vagyok. Együtt hordozzuk Keresztemet.

1987 szeptember 10.

Szeretlek. Amíg el nem jövök, hogy megszabadítsalak, <u>vakon higgy Bennem</u>, Vassula.

Jézus, tudom, hogy időnként nagyon elégedetlen lehetsz velem. Olyankor, amikor kételkedni kezdek, olyan vagyok, mint egy szorzás eredménye: ha Tamást tízzel beszorzod, az eredmény én vagyok.

Virágom, törékeny vagy, és ezért éppen törékenységed vonz Engem. Hiszen tudom Én mindezt kedvesem! Én vagyok a te Erőd.

(Jézus súgott nekem valamit. Titokban tartom.)

Vassula, Garabandal a Csodák Folytatása. E Csodák közt eltelt időben más jeleket is adtam.

Leírod, hogy melyik csodára gondolsz?

Írd le: Lourdes, aztán Fatima. Azt akarom, hogy most ezt írd: Garabandal San Sebastianban! Dicsőíts Engem! Emlékezz rá, Én vagyok e világ Világossága.

(Hirtelen arra emlékeztetett Jézus, amit múlt éjjel álmodtam, és el is felejtettem. Ugyanaz a látomás volt, amelyet nemrég láttam, de álmomban rosszabbnak látszott.)

Figyelj! Álmodban mutattam meg neked a látomást, hogy megéreztessem veled, nincs menekülés!

(Emlékszem, ahogy közeledni láttam, mint egy óriási hullámot. Megpróbáltam elfutni és elrejtőzni, bár tudtam, hogy lehetetlen.)

De miért teszed ezt, ha szeretsz bennünket? Miért?

Nemcsak a Szeretet Istene vagyok, hanem az Igazságosságé is.

Mit tehetünk, hogy megállítsuk ezt?

Erőteljes engesztelést kérek most mindnyájatoktól! Egyesüljetek és legyetek egy! Szeressétek egymást! Higgyetek Bennem, higgyetek Mennyei Műveimben, mert mindig köztetek vagyok!

1987. szeptember 11.

Vassula, hadd mondjam el neked, hogy a Bölcsesség nem csak azért tanított téged, hogy Békét lelj. A Bölcsesség nem

csak azért takart be téged mirhával, hogy Magasztos Szeretetétől illatozz. A Bölcsesség nem csak azért vezetett téged kanyargós utakon, hogy félelmet keltsen benned, próbára tegyen, és most elhagyjon. Nem Vassula. Azért vezettelek, hogy ott légy, ahol akarom, hogy légy! Amit elkezdtem és megáldottam, azt be fogom fejezni. Jöjj, pihenj meg vállamon!

(Később:)

Kicsim, ritkán találok hűséget az emberekben.

Figyelmeztetni akarlak az emberek gyengeségére, a hűtlenségre. Szeretlek téged, és támogatlak, mert tudom, milyen törékeny vagy. Engedd meg, virágom, hogy megcsókoljalak.

(Isten felé hajoltam és Ő homlokon csókolt, mint gyermekét.)

Szeretlek. Megszenteltelek. Megszabadítottalak. Jöjj, Én és te, te és Én, mi ketten, tisztelj úgy, hogy forrón szeretsz.

Szeretlek Szent Atyám. Megcsókolhatom kezedet?

Csókold meg mindig, leányom.

(Megcsókoltam csuklóját.)

1987. szeptember 12.

A hűség mindig talál módot arra, hogy Velem lehessen. Szeress Engem, és légy Hozzám hűséges! Gyermekem, Műveim a tudós szemek számára láthatatlanok! Elrejtettem előlük. Rejtett Bölcsességemet az alázatos és egyszerű gyermekeknek adom.

Leányom, Én Lélek[1] vagyok, és úgy közeledtem hozzád, mint Lélek a lélekhez, és úgy is tanítottalak. Tanításomat a lélek útján adtam neked, nem úgy, ahogy a filozófiát tanítják. Vassula, légy tudatában annak, ami történni fog, mert a nem lelki ember nem fogja elfogadni ezeket a műveket, mint Isten Lelkétől származót. Vissza fogja utasítani, mert felülmúlja az értelmét. Mert ezt csak a Lélek segítségével lehet megérteni. Én, az Úr, tudom, mit gondolnak a tudósok, és bizony mondom neked, nem tudnak meggyőzni Engem.

(Ugyanezen az estén lelkem ismeretlen ok miatt szenvedett. Isten után vágyakoztam. Megbántam bűneimet. Megkérdeztem tőle, hogy meg akar-e hallgatni, és van-e néhány perce, hogy bűnvallomásomra figyeljen. Ismét bűnökkel terhelve álltam Isten elé…)

1987. szeptember 13.

(Szeptember 8-án Jézus Szentáldozáshoz hívott. Ma elmentem és befogadtam Őt.)

Atyám a mennyben,
ne engedd, hogy az emberek
legyenek pusztulásom okai!
Ne engedd, hogy elvegyék tőlem azt,
amit már nekem adtál!
Félek érzéketlenségüktől,
és attól, hogy elzárják szívüket
Mennyei Műveidtől,
és becsukják fülüket.
Igen gyenge vagyok és sebezhető.
Egyetlen szóval is
olyan könnyen összetörhetnek,
ahogy a nádszálat megtörik.

Ó Vassula, Vassula, fogd meg a Kezem! Ha téged üldöznek, akkor Engem üldöznek. Ha téged kigúnyolnak, Engem gúnyolnak ki. A Szeretet szenved.

Ments meg engem Atyám ezektől az emberektől!

A Szeretet segít neked. Ékesíts Engem tisztasággal, légy oltárom, hordozd Velem együtt Keresztemet! Oltárom, ne szomorkodj!

Áldott légy Atyám. Utánad vágyódom.

(Később:)

[1] 2 Kor 3,17. és 1 Pét 1,11.

(A kinyilatkoztatás kezdete óta ezen a vasárnapon, szeptember 13-án történt meg másodszor, hogy lelkem teljes gyötrelemben volt. Megmagyarázhatatlan szomorúság és olyan keserűség fogott el, hogy azt hittem, nem élem túl. Fizikai fájdalmat is okozott, mellkasom nehéz volt, és a fájdalom végigfutott karjaimon. Jézus hívott:)

Vassula érezz együtt Velem, és érezd fájdalmamat. Újból keresztre feszítenek.

Miért, miért teszik ezt Veled?

Kedvesem, nem tudják, mit cselekszenek.

Ki teszi ezt?

Sok lélek. Szeretem őket és ők mégis megvetnek Engem. Vassula, osztozz fájdalmamban, légy egy Velem!

Uram, mi ketten?

Igen leányom, együtt szenvedünk az emberek hűtlensége miatt, fogd meg a Kezem, együtt.

Együtt, Uram.

1987. szeptember 15.

Jézus, nem bírom ki, hogy állandóan sebet ütnek Rajtad. Siess és távolítsd el a töviseket!

Ó leányom, megmutatom neked egyiket a másik után. Megmondom neked, hol találhatók, és az Én Erőmmel egymás után kihúzod őket. E tövisek helyére, amelyek megsebesítettek, csupán virágokat ajánlj fel Nekem gyönyörűségem kertjéből. Mivel Fényemben növekedtek, a földön árasztják szét édes illatukat, így szépítik kertemet. A lándzsa hegye még mindig Szívem benső zugában van. Vassula, ezt is ki kell venni. Hatalmammal fogom kivenni. Most nem fogom őket megkímélni!

Egyesítsd bárányaimat és mondd meg nekik, hogy „Én, az Úr, megáldom őket."

1987. szeptember 17.

Vassula, elküldelek hozzá,[1] hogy halljon Üzenetemről. Megkéred őt, hogy fogadjon téged? Megkéred őt, hogy vezessen téged?[2]

(Hirtelen, egyetlen pillanat alatt látomást láttam, amit az Úr adott. Démonok jártak a földön, hogy tönkretegyék: olyan volt, mintha a száraz talaj, amelyen álltak, rázkódott és recsegett, majd a levegőbe emelkedett volna, mint egy ököl, szétzúzva őket, akik tehetetlenül, erőtlenül hátrahanyatlottak.)

Eljövök, hogy egyesítsem gyermekeimet és megáldjam őket.

1987. szeptember 18.

(Ezen a pénteken találkoztam a görög pappal a görög ortodox templomban. Elmondtam neki mindent. Meghallgatott, és mindent elfogadott, amit mondtam. Most át akarja tanulmányozni a kinyilatkoztatást.)

1987. szeptember 20.

Leányom, bizonyára érted már, miképpen munkálkodom. Higgy Vassulám, mert még sokkal több kinyilatkoztatást fogok beléd lehelni. Teljesen add át magad Nekem, és engedd, hogy ujjam beléd vésse Szavamat. Jöjj kicsim, és simogass meg!

Igen Uram.

(Jézus úgy érti ezt, hogy a Szent Lepelről készült, birtokomban lévő nagy arcképét simogassam meg. Az a szokásom, hogy mialatt szemlélődöm, és Vele beszélek, kezemet a képre teszem és megsimogatom Sebeit, mintha a vérnyomokat akarnám eltüntetni, hogy megnyugtassam őt. Ezt szinte öntudatlanul teszem, mert elmélkedésem teljesen leköt.)

[1] Alexanthroshoz, a görög ortodox paphoz.
[2] Isten úgy érti, hogy adjon tanácsot nekem.

1987. szeptember 20.

Vassula, hitelesnek kellene elismerni garabandali jelenéseimet és Édesanyám garabandali jelenéseit. Hallgass ide Vassula, valahányszor Édesanyám megjelent kiválasztott lelkeim előtt, hogy kegyelmével megvilágosítsa őket, Én mellette álltam, de senki sem láthatott Engem. Néhányszor megjelentem, mint gyermek, hogy megáldjam azokat, akik dicsőítettek Engem.

Leányom, azt akarom, hogy ezeket a jelenési helyeket jobban tiszteljék. Azt akarom, hogy a Szentszék úgy nyújtson Nekem tiszteletet, hogy megáldja azokat a Szent helyeket. Vassula, nem csak Lourdes-ra és Fatimára gondolok, hanem Garabandalra is! Azért jövök, hogy a garabandali jelenéseknek dicsőséget szerezzek.

Szentszékemet akarom ott látni, hogy megáldja azt a helyet. Papi lelkeim, akik Engem megbántanak, igazítsák helyre, amit elferdítettek és rosszul hirdettek ki. Oszlassák el a kételyt, és szüntessék meg a visszaéléseket, amit azok követtek el, akik dacoltak a jelenésekkel. Megtenné ezt Nekem Szentszékem?

Uram, Istenem, miképpen fogják mindezt megtudni?

Hagyd rám ezt a dolgot Vassula! Fogok olyan megoldást találni, hogy tudomásukra hozzam. Leányom, azt akarom, hogy valahányszor Jelenlétem jelét adom – bármilyen kis jelét –, Szentszékem dicsőítse meg jelemet, és adja áldását rá! Azt akarom, hogy a világ tudomást szerezzen Jelenlétemről, Gazdagságomról, Irgalmamról és Mennyei Műveimről. Azt akarom, hogy Szentszékem szélesebb körben terjessze jeleimet, amelyeket azért adok, hogy a világot tápláljam vele. Azt akarom, hogy földem termékeny legyen. Ne engedjétek, hogy a kevés megmaradt virágot kitépjék. Azt akarom, hogy öntözzék ezt a pusztaságot. Ki fogja megöntözni kertemet? Miért hanyagolják el virágaimat?

Szeretett Jézusom, ha nem tévedek, hét évig tartott, amíg fatimai csodádat elismerték. Istenem, visszautasítást, kifogást, nehézséget látok elfogadása körül.

Virágom, ne szomorkodj! Hadd segítsek rajtad! Vassula, Én mindig elérem célomat.

1987. szeptember 21.

Istenem, mennyire kívánom, hogy minden ember szeressen Téged, Hozzád forduljon és ismerjen fel Téged!

Ó leányom, mennyire kívánom Én is ezt!

(Úgy tűnt, hogy Isten vágyakozik azután, hogy ez megvalósuljon.)

Mennyire kívánom, hogy a világ megtudja, hogy Te <u>mindig ennyire jelen</u> vagy közöttünk. Hogy <u>ennyire</u> szeretsz bennünket! Mennyire kívánom, hogy ráébredjenek arra, hogy csupán átmenetileg vagyunk a földön, és hogy Te vársz ránk. Mennyire kívánom, hogy szeressék egymást, hogy <u>véget vessenek gyűlöletüknek és önzésüknek</u>, hogy egymásért éljenek, hogy törődjenek egymással, hogy imádjanak Téged, Atyánkat, hogy <u>egyesüljenek</u>. Mennyire kívánom, hogy higgyenek jeleidben, és ne rejtsék el azokat, azt gondolva, hogy ezzel kedvedben járnak. Mennyire kívánom, hogy belássák tévedésüket, és <u>észrevegyék</u> Gazdagságodat!

Vassula, vágyaidat Én adtam neked, beléd oltottam őket. Örökre megőrzöm benned, oltárom, lobogó Lángomat. Terjeszd szavaimat! „Én, az Úr, megáldom garabandali gyermekeimet!”

Uram, terjesztem, amennyire tudom. Csatornákra van szükségem, hogy messzebbre is eljuttassam üzeneteidet.

Vassula, szemtanúkat adtam neked.

Barátaimra gondolsz?

Másokra is.

Az egyházi tanúkra gondolsz, a papokra?

Igen Vassula, ők a te tanúid.

Igen, Uram.

Engedd, hogy szavaimat beléd véssem!

Jézus, eszembe jutott az az ember, aki egyáltalán nem hiszi, hogy Tőled való ez a lelki vezetés.

Tudom.

De miért?

Abból az egyszerű okból, hogy tudós.

Ó Uram, oly sok kívánságom van!

Nyugodtan kérj!

Nyugodtan kérjek?

Igen, kedvesem, kérj.

Bármit?

Bármit.

Azt kívánom Uram, hogy minden jóra forduljon. Azt kívánom, hogy az emberek szíve szeretettől lángoljon irántad, és milliók imádjanak téged térdre borulva. Azt kívánom, hogy azt érezzék, amit én érzek, hogy mennyire szeretsz bennünket, milyen közel vagy hozzánk és mi milyen meghitten lehetünk Veled, aki Atyánk, Barátunk, Istenünk, mindenünk vagy egyben. Nem vetnéd rájuk Fényedet, hogy felébreszd őket, ahogy velem tetted? Szeretném velük megosztani azt a boldogságot és meghittséget, amit Veled élek át. Kérlek Atyám, ők is gyermekeid.

Vassula, mindez megtörténik. Sok embert akarok visszavezetni magamhoz. Gonoszságuk ellenére segítek rajtuk. Ne fáradj bele Isteneddel együtt küzdeni!

Mi ketten?

Igen Uram.

1987. szeptember 22.

Már egy kevés figyelemnek is örülök! Leányom, elégedett vagyok.

(Jézus azért mondta ezt nekem, mert Jelenlétében arra összpontosítottam figyelmemet, hogy igyekezzem meglátni, hogyan néz ki. Ma egészen hátraigazította haját.)

Amikor igyekszel tudatosítani Jelenlétemet, megdicsőítesz Engem. Imádkozzunk! Leányom, így kezdd:

Ó szeretett Teremtő, Szentlélek,
áldalak Műveidért,
amelyeket kiárasztottál rám,
áldalak a Világosságért,
amelyet rám ragyogtattál!
Dicsőség legyen a Mindenható Istennek!
Ámen.

(Jézus tudta, hogy nehezen találok helyes szavakat dicsőítésére. Ez az ima valóban nekem való.)

1987 szeptember 23.

Jegyesem, ne figyelj azokra, akik mélyen alszanak, mert ők nem tudnak, nem éreznek, nem látnak, nem hallanak semmit. Mire lennének képesek, ha alszanak, és így semminek sincsenek tudatában?

(Jézus megértette velem a két világot: az egyiket, amely anyagi, fizikai; azután a másikat, a láthatatlant, a lelkit.)

Később, sokkal később, amikor küldetésem kezdődött, meghívtak, hogy találkozzak az egyik garabandali látnokkal. Olyan volt, mintha Isten a Szárnyain hordozott volna engem, azért, hogy Isten akarta szerint megáldjam őt, és áldást adjak a többiekre is a telefonon keresztül. Kezdtem felismerni, hogyan dolgozik Isten. Kér valami szinte lehetetlent, hogy megtegyünk, de segít, hogy megtedd a Szentlélek erejével.)

Jöjj, Én vagyok az, Jézus Krisztus, Isten Szeretett Fia. Ha akarnék, tudnék neked több bizonyítékot adni, de megvan rá

az okom, hogy határát szabjam. Ha vakon vezetlek, az tetszésemre van, az megdicsőít Engem.

Ezen kívül azt akarom, hogy ez lecke legyen azok számára, akiket elvakít saját tudásuk. Azt akarom, hogy ártatlan és egyszerű légy! E különleges úton azért vezetlek téged, hogy az egyházi lelkek megértsék, hogy Én, az Úr, bőséggel adok. Mondd meg nekik, nem olyan nehéz Természetfeletti Műveimben hinni. Vagy nem vagyok-e Isten és Lélek?

Légy olyan, mint a gyermekek, és higgy. Gyermekeim közül ki kételkedne abban, hogy Én vagyok az, aki téged ily módon vezetlek, ha megmutatod nekik Műveimet? Légy ártatlan!

1987. szeptember 24.

(Úgy éreztem, hogy a Szűzanya van mellettem.)

Vassula, igen, Én vagyok az, Édesanyád. Én jelentem meg garabandali gyermekeinknek. Láttak és hallottak Engem. Megjelentem előttük és ők tudják ezt. Azt akarom, hogy áldd meg őket!

Szűzanyám segíts megtenni kívánságaidat!

Vezetni foglak Vassula.

Köszönöm.

(Elcsodálkoztam ezen. Később tömjén illatot éreztem magam körül.)

Én vagyok az, Jézus. Megáldottalak és körülvettelek tömjénem illatával.

Az eklézsia[1] újból életre kel! Mi egyek vagyunk. Miután Egyházamat egyesítem, nem várok tovább! Érzed, mennyire vágyódik utánad Lelkem? Érted jövök kedves, szeretlek.

(Örültem, hogy ezt hallottam.)

Érzem, hogy már nem tartozom ide, és a Föld valóban a száműzetés helye.

Kedvesem, Én is szenvedek amiatt, hogy te még itt vagy ebben a száműzetésben. De mindez nem hiábavaló. Szeretem teremtésemet, és neked vissza kell fordítanod teremtésemet Hozzám. Szenvedek attól, hogy te lent vagy a földön. Értem élj leányom! Emlékezz arra, hogy miképpen áldoztam fel Magamat. Megtennéd ugyanazt Értem, Atyádért?

Uram, tégy engem magadhoz méltóvá, és tégy méltóvá minden áldozatra.

Kedves, én, az Úr, megáldalak téged. Jöjj, semmi sem lesz hiába.

1987. szeptember 25.

(Ma reggel tömjénillatot éreztem ismét. Pontosan tudtam, hogy Ő hol áll.)

Maradékom, mindössze szeretetet kérek tőled. Szeress Engem! Terjeszd e szavaimat:

„Én, az Úr,
megáldom garabandali gyermekeimet!
Szeretem őket!”

Kedvesem, gyűjtsd össze őket, egyesítsd őket, fogadj el mindent, aminek jönnie kell, akár öröm, akár szenvedés. Előtted járok.

Igen Uram. Legyen meg a Te Akaratod, és teljesedjenek vágyaid.

Jöjj! Érezz meg Engem, osszunk meg mindent!

1987. szeptember 26.

Vassula, mentsünk meg egy lelket, aki igen kedves számomra. Nagyon közel van a Sátán lángjához. Nem veszi észre, hogy milyen ravasz játékot űz vele.

Ki ez a lélek Uram?

Jegyeseim közül való.

Egy szerzetesnő?

[1] „Egyház” – latinul.

Igen, egy szerzetesnő. Elhanyagolt Engem, mert hiúsága lefoglalta. Kedves, hozd vissza Hozzám őt szereteteddel. Szeretem őt. Szeress Engem, és ő megszabadul. Vassula, e Művek el vannak rejtve előtted, és mások előtt. De higgy Nekem, Én vagyok Jézus, Én vagyok a Bölcsesség. Most dicsőíteni fogsz Engem. Érezz Engem, az megdicsőít. Tervem szerint történik minden.

Jézus! Olyan csodálatos így Veled lenni!

Vassula.

Csodálatos, hihetetlen!

Vassula, vajon elhagynálak téged valaha is?[1] Szeress Engem! Engesztelj másokért, akiknek szíve jéghideggé vált Irántam. Oltárom, Értem élj! Lángodat töltsd fel oltáromról! Soha ne feledkezz meg arról, mennyire szeretlek. Lángolj és gyújtsd meg a szíveket, csillapítsd szomjamat!

Édes Jézusom, tarts magadnál, mert nélküled elveszek.

Mellettem maradsz, elfeledted kötelékeinket? Örök kötelék köt Hozzám.

Köszönöm Uram, hogy gondomat viseled, aki a nullák nullája vagyok, aki megtagadtalak.

Péter is megtagadott, mégis ő lett Egyházam alapköve. Elfelejtetted? Én vagyok az Úr, aki kimondhatatlanul szeret téged, és lelkedbe véstem Szavaimat. Én vagyok a te Erőd. Őrizz meg szívedben most és mindörökké!

Megteszem Uram, hűséges maradok.

Jöjj, osszuk meg egymással ezt a napot, légy társam!

1987. szeptember 27.

(Tegnap este, mintha megint az egész pokol rám szabadult volna. Az ördög dühöngött, lelkemet gyötörte, míg el nem jutottam arra a pontra, hogy megkértem az Urat, nélkülem folytassa tovább. Mindig szeretni fogom, de egyszerűen nincs erőm folytatni. Azonnal megbántam szavaimat, és arra kértem az Urat, hogy méltatlanságom miatt hagyjon el engem. Pihenésem alatt rögös úton láttam magamat. Elestem, magam mellett észrevettem Jézus lábait. Mezítláb volt. Lehajolt és újból felemelt. Ekkor magam előtt kb. száz lépcsőfokot láttam. Hatalmas lépcsősort. Tetejében Szentek álltak és hívtak, hogy menjek fel. Ahogy megfordultam, ismerős alakot láttam. Egy jó kedélyű papot, aki olaszul szólt hozzám. Felismertem Pió atyát! Mellette láttam Assisi Szent Ferencet. Szent Ferenc közeledett hozzám, mindenki bátorított, hogy folytassam.)

Jézus?

Én vagyok, Vassula ne félj!

Jézus, bocsásd meg gyengeségemet.

Gyengeséged megsemmisül az Én Erőmben.

Io, sono con te, Padre Pio.[2]

Istenem, ez valóban megtörténik?

Igen, ő Velem van, boldoggá tettem őt. Veled vagyok és veled van Édesanyám és minden Szent is.

(Később, részt vettem a karizmatikus csoport összejövetelén. Programjukat merő tudatlanságból nem tudtam követni. Csendre is vágytam. Tudatlanságom miatt bűnösnek, nagyon bűnösnek éreztem magam.)

Vassula, ne aggódj! Minden embernek megvan a saját módja arra, hogy dicsérjen és dicsőítsen Engem. Neked ezt az utat[3]

[1] Valahányszor ezt mondja nekem, szinte belehalok. Egyedül csak Istennek van ilyen hangja.

[2] Én, Pió atya, veled vagyok – olaszul.

[3] Az írást.

adtam. Én és te, te és Én. Neked Csendben kell Engem dicsőítened. Emlékezz, ezt az utasítást már megadtam neked néhány hónapja.

(Igaz: 1987. május 31-én.)

Melletted állok.

(Olyan közel éreztem magamhoz, mintha valóságosan is meg tudtam volna érinteni Őt. Lelkem megint boldog volt és békés.)

Kicsim, nem vagyok-e Jegyesed? Nem vigasztalnálak-e meg, amikor vigasztalásra van szükséged?

Jöjj Hozzám, és átveszem terhedet, jöjj Hozzám és megvigasztallak! Bízzál Bennem, leányom! Én vagyok Lelki Vezetőd, Jegyesed vagyok, Én szeretlek a legjobban. Teremtőd vagyok és Istened. Jöjj, vesd magad karjaimba, és érezd melegségemet!

(Jézus teljesen megnyugtatta lelkemet, és békét adott nekem.)

1987. szeptember 28.

(Jézus hívott. Éppúgy égtem a vágytól, hogy találkozzam Vele, mint ahogy Ő is. Nem tudom miért, de mintha évek óta nem lettünk volna együtt.)

Ó jöjj kedvesem! Milyen türelmetlenül vártam erre a pillanatra, hogy így találkozzam veled!

Vassula, te és Én együtt fogjuk szentesíteni Garabandalt, mert Szent az a hely,[1] amióta Édesanyám és Én megjelentünk ott.

Legyen meg a Te akaratod, Uram!

Vassula, a félénkség nem bűn.[2] Én mondom ezt neked.

(Boldog voltam, amikor ezt hallottam. Lelkemben hirtelen vágy ébredt Jézus után.)

Nézz Rám! Kicsim, aki Utánam vágyakozik, megdicsőít Engem. Vágyakozz Utánam, mert Én Véremmel fizettem meg érted.

Vassula, miért keresel Lelki Vezetőt?

Nem tudom.

Velem fogsz tanulni, mert Én vagyok a Bölcsesség és az Igazság. Jöjj Hozzám, Én foglak tanítani. Vassula, szeretlek.

Mondd meg neki[3] a következőt: Meg fogom újítani Egyházamat, és újra életre keltem. Azért választottalak ki téged, hogy Velem dolgozz! Vassula, keresd fel és beszélj vele! Járj kedvemben úgy, hogy elmondod neki, miképpen tanítottalak meg arra, hogy simogass, miközben dicsőítesz.[4] Szeress Engem Vassula, mert a szeretet megvéd az isteni igazságosságtól, amikor meg akarja fenyíteni a bűnösöket.

(Később:)

Vassula, boldog vagy-e, hogy megszabadítottalak?

Igen Uram, nagyon boldog vagyok, hogy Veled lehetek. Úgy érzem, hogy Hozzád vagyok kötve, és boldog vagyok.

Elhiszed-e most Nekem, hogy Szeretetem kötelékei vannak rajtad?

Most már elhiszem Uram.

Kicsim, áldj Engem!

Áldott légy Jézus, szeretlek és köszönöm Neked.

Vassula, tudod-e, hogy eddig is adtam és továbbra is adok még jeleket? Ismertté teszem előttetek Nevemet, hogy bennetek éljen irántatok való Szeretetem, és így Én is bennetek éljek. De papi lelkeim közül sokan megtagadtak Engem az emberek előtt.

---

[1] Mégis megtörtént, habár nem terveztem odamenni. Ez természetesen jött.

[2] Nem tudtam, hogy bűn-e a félénkség.

[3] A karizmatikus lelkésznek, aki új ember itt, éppen most helyezték ide.

[4] A Szent Lepelről készült arcképén.

Hogyan Uram?

Megtagadták jeleimet, és ezzel megtagadtak Engem, Istenüket. Nem mondtam-e, hogy azt az embert, aki megtagad Engem az emberek előtt, Én is megtagadom angyalaim jelenlétében?

Nem mondtam-e, hogy továbbra is ismertté akarom tenni előttetek Nevemet? Miért kételkednek abban, hogy köztetek vagyok, és hogy Irgalmamból jeleket és csodákat adok nektek, amelyeket ők alig becsülnek meg. Ezért hadd mondjam meg leányom, ők elvetették a megismerés kulcsát! Ők maguk sem jutnak be és másokat sem engednek be, akik be akarnak menni!

Istenem! Olyan haragosnak látszol, Uram!

Vassula, elérkezett az idő, hogy Dicsőítsenek Engem. Légy éber és maradj Mellettem! Szeretlek téged kicsim, légy egy Velem!

Igen, Uram.

Mi ketten?

Igen, mi ketten.

Jöjj!

1987. szeptember 29.

Istenem, úgy tűnik, hogy szomorú vagy némelyik papi lélek miatt.

Vassula, ők oly sok lélekért felelősek. Nemcsak ők buknak el, hanem magukkal rántanak sok más lelket is.

De Uram, bizonyára vannak sokan, akik jók, akik szeretnek Téged, akik úgy munkálkodnak, ahogy Te akarod. Ismerek ilyen papokat.

Ó Vassula, sokan követik tanításomat, feláldozzák magukat, alázatosan élnek, szeretik egymást, táplálják bárányaimat. Ők a föld sója, ők azok, akiket Lelkem szeret, ők az Én Ábeleim. Ők öntenek balzsamot Sebeimre, enyhítik fájdalmamat. Szomorúságomra Káinok is vannak köztük, Testem nyilai ők, árulók, akik hiúságukban megvakultak, gonoszok és alávaló hajlamúak. Ők a Fejembe hatoló tövisek. Számos bűnük van. Képmutatás a mesterük, és ők azok, akik ellen isteni igazságosságom fellobban.

Fogd meg a Kezem, leányom, jöjj közel Hozzám, és megmutatom neked azokat a töviseket. Isteni erővel vezetlek Testem belsejébe. Felismertetem veled a lándzsa hegyét. Nem fogom kímélni a Káinokat, Vassula, mert mit tudnak Nekem adni? Kezük üres és semmijük sincs, amit bárányaimnak adhatnának. Szívesen mutatkoznak a nyilvánosság előtt, szeretik, ha alázatosan köszöntik őket, olyanok, mint az ízét vesztett só. Bizony mondom neked leányom, ők a mai farizeusok!

Istenem, ez rettenetes.

Vassula, ezért van az, hogy minden, ami rejtve van, az napvilágra kerül, és minden, ami el van takarva, azt felfedik, mert ez az Én akaratom.

Jöjj most, ne feledkezz meg Jelenlétemről!

Nem Uram. Úgy tekintek Rád, mint Szent Atyámra, Szent Barátomra, Szent Testvéremre. És Szűz Mária, úgy tekintek Rád, mint Szent Anyámra. Ti vagytok az én Szent Családom, hogyan is feledkezhetnék meg rólatok?

Kedvesem, én Jegyesed is vagyok. Azt kívánom, hogy így is szeress! Szeress Minket bensőségesen, de arról se feledkezz meg soha, hogy egyúttal tiszteletet nyújts Nekünk, mivel Szentek vagyunk. Mi vagyunk a te Szent Családod, Én vagyok
a te Istened, légy éber!

Igen Uram.

Induljunk!

Induljunk!

1987. október 1.

(Egész délelőtt egy látogatómmal voltam elfoglalva, aki kozmetikai készítményeket akart nekem eladni. Teljesen felesleges volt, csak időpazarlás. De egyik barátnőm küldte őt.)

Kicsim, szenvedélyesen szeretlek, Én vagyok a te Kedvesed, akit nagyon szeretsz. Hogy miért Vassula? Ne húzódj vissza Tőlem! Jól sejted.[1] Szeretetem újra fellángolt, és amikor Én, aki vagyok, megengedem Magamnak, hogy szeretetet kérjek, azt kívánom tőled, hogy csak Értem élj, azt akarom, hogy Rám szegezd tekintetedet, Rám nézz, Engem szeress, végy körül illattal, Engem ékesíts, Engem áldj, Utánam vágyódj, Értem lélegezz, csak kedvemért mosolyogj, mondd el Nekem, mennyire szeretsz Engem, Istenedet. Keresd, hogy miként vezethetsz másokat Hozzám, oltsd el csillapíthatatlan szomjamat! Szomjazom Vassula! Szeretetre szomjazom, lelkekre szomjazom. Miért hozol Nekem vetélytársakat, ne hozz több vetélytársat, ne hozz! Magasztalj Engem! Bőséggel adtam neked. Nem akarsz-e elégtételt adni mindazért, amit adok neked?

Sétáltam veled gyönyörűségem kertjében, megosztottuk egymással szépségét. Megosztottam veled örömeimet és szenvedésemet. Keresztemet tettem rád, amit megosztunk egymással. Megosztjuk aggodalmát, szomorúságát és fájdalmát. Megosztjuk Szeretetét. Hiszen keblemre emeltelek, tápláltalak és gyógyítottalak! Úgy tettem veled, mint menyasszonyommal, megosztottam veled Keresztemet, mint hitvesi ágyat. Nem nézel Rám?

(Jézus arcára néztem.)

El tudnálak-e valaha is hagyni téged, virágom? Én szeretlek téged a legjobban. Maradj közelemben, itt.[2] Figyelj! Most még szorosabbra veszem kötelékeinket. Azt akarom, hogy még közelebb légy Hozzám, azt akarom, hogy egy légy Velem. Ki volt az első, aki téged kézen fogott?

Hogyan Uram?

Én voltam az első, aki téged megszentelt, és aki tekintetét feléd fordította. Vassula, Magamnak teremtettelek téged. Hadd emlékeztesselek rá, hogy ki vagy. Nem vagy semmi más, mint por és hamu, és Én végtelen könyörületemben keltettelek életre a halottak közül, emlékezz erre mindig!

(A pap eljött, és én megmutattam neki a kinyilatkoztatást. Azzal kezdte, hogy nem hitte el.[3] Azután pedig tagadta Szűz Máriát, mint Szent Anyánkat, és sohasem hallott jelenésekről! Semmiféle Lelki Műben sem hitt. A szentképek ellen van. Valószínűleg azt hitte, hogy nem vagyok normális, vagy, hogy a gonosz lakik bennem.)

Vassula, Én Gazdag vagyok, de nagyon kevesen tudnak Gazdagságomról! Nem vetettek-e meg, amikor testben voltam? Nem megvetéssel tekintettek-e Rám? Nem neveztek-e istenkáromlónak? Nem vetettek-e el ugyanúgy, ahogy az építők elvetették azt a követ, amelyből szegletkő lett?

Tisztelj Engem úgy, hogy elfogadod a megvetést és a megaláztatást! Alázd meg magad, légy Hozzám hasonló! Emlékszel? Nem mondtam-e, hogy szenvedések között[4] kell szolgálnod Engem? Nem mondtam-e, hogy nem lesz pihenésed? Fogadd el, amit neked ajánlok, ne ijedj meg attól, hogy megalázd magad.

---

[1] Megéreztem, hogy Jézus Szíve újra fellángolt és túlcsordult benne a szeretet.

[2] Mintha hirtelen ötlete támadt volna, félbeszakította beszédét, bokáinkra mutatott, amelyek egymáshoz voltak kötve.

[3] Évekkel később jöttem rá, hogy az evangélikusokhoz tartozott. Akkor még nem tudtam, hogy mi a különbség.

[4] A szerk.: Lásd 1987. május 23-i üzenet.

Vérző Szívem[1] két csepp Vérét cseppentem szívedre, és az teljesen be fogja borítani. Te, akit Kezem szentelt meg, élj Fényemben! Tanulj visszautasítottnak lenni!

(Úgy éreztem, hogy a Szűzanya van mellettem.)

Szűzanyám?

Gyújts Nekem gyertyát Vassula és tedd jóvá hibáját![2] Kérd Jézust, hogy bocsásson meg neki! Megtennéd ezt Nekem?

Megteszem, Szűzanyám.

Engesztelj kedves! Ne kételkedj Jézus Műveiben! Tisztelj bennünket!

Megteszem Szűzanyám.

1987. október 2.

Én vagyok az, Jézus. Ismertesd mindenkivel, hogy tisztelet illeti minden képünket, amelyek Engem ábrázolnak, vagy Édesanyámat, mert úgy képviselnek Bennünket, ahogy Keresztem képvisel Engem. Tudasd mindenkivel, hogy Szent Leplem valóban az igazi. Ugyanaz, amellyel betakartak. Vassula, te, akit megáldottam, térj be Szívembe, hadd rejtselek el benne! Pihenj meg! Jöjj, jöjj Atyádhoz!

(Úgy éreztem, mintha Isten beborítana engem. Betakart engem, és én boldog voltam.)

1987. október 5.

(El akartam menni, hogy a lelkészért engeszteljek, ahogy a Szűzanya kérte tőlem. Később felhívott unokatestvérem, Ismini és azt mondta, hogy elutaznak Olaszországba, Torinóba, és megkérdezte, volna-e kedvünk velük menni. Azt gondoltam, hogy végül is mindig az volt az álmom, hogy odamenjek és meglátogassam azt a katedrálist, amelyben a Szent Leplet őrzik. Jézus ezt is elrendezte nekem. El akartam menni.

Unokatestvérem abba a szállodába vitt bennünket, ahol rendszerint megszállnak. Torino óriási város, de a mi szállodánk csupán 500 méterre volt attól a helytől, ahová igyekeztem! Jézus könnyűvé tette számomra az utat. Szombat délben érkeztünk meg, és én rövidesen elmentem a katedrálisba. Mély benyomást tett rám. A Szent Lepel fent, a katedrális kupolája alatt volt. Azt gondoltam, hogy most látom a Legszentebb helyet. Béke és Szentség uralkodott abban a kupolában; magamban is ezt éreztem; csodálatos volt.

Később visszamentem a szállodába. Este lett, mire unokatestvérem visszajött a bevásárlásból. Siettem, hogy elmondjam neki, hol voltam, de ő szinte repülni látszott felém. Nem akart meghallgatni engem, azt akarta, hogy én hallgassam meg őt, mert csodálatos volt, amit látott és felfedezett.

Így szólt: „Vassula, ott azon az úton, amelyen már százszor is végigmentünk az évek folyamán, még sohasem láttam Szűz Mária szobrát. Pedig hatalmas szobor! Legalább három méter magas. Olyan gyönyörű: ruhája sűrűn redőzött, és kék köpenye van. Olyan szép volt, és kitárta karjait, mintha meg akarná ölelni az egész világot. Oda <u>kell</u> jönnöd, hogy megnézd. Elmentél előtte, és nem láttad őt? Mindkét oldalán gyönyörű, fényes, vörös, selyem függöny volt." Azt feleltem, hogy jártam ott, de csak egy régi, felerészben piros, felerészben sárga függönyt láttam ott. Ő is azt mondta, hogy éveken át nem vette észre. <u>Én</u> nem láttam ott szobrot.

Másnap, vasárnap azt akarta, hogy menjek oda, és nézzem meg azt a hatalmas szobrot. Azt mondtam, hogy csak azután, hogy elviszem őt a katedrálisba, ahol a Szent Lepel található. Így ő jött velem. Vasárnapi mise volt éppen. Fél órát maradtunk és miután meggyújtottunk egy gyertyát, elindultunk Szűz Mária nagy szobrához. Odaértünk, és unokatestvérem majdnem elájult! Mert nem volt ott a nagy szobor, de

[1] Jézus nagyon szomorúnak látszott, amint ezt mondta. Az én fájdalmam semmi sem volt az Övéhez képest. Enyhíteni akartam fájdalmát elfeledkezve a magaméról.

[2] Arról a papról van szó, aki nem fogadja el Szűz Máriát.

még kicsi sem. Nem volt ott fényes, vörös függöny. Csak a megszokott, viseltes, sárgavörös függönyök voltak ott. De szobor nem volt. Nem értette a dolgot. De én igen. A függönyök mögött egy belső kapu volt. Kinyitotta és bent egy templomban találtuk magunkat. Azt mondtam neki: „Egyedül csak emiatt utaztunk Torinóba, hogy ebbe a templomba jöjjünk engesztelni, amelyet Szent Domonkos templomának hívnak. Szűz Mária temploma. Az a gyönyörű szobor, amelyet láttál, csak arra szolgált, hogy idevonzzon és idehozzon bennünket. Édesanyánk hívott ide bennünket. Ő adta neked a látomást saját magáról szobor alakban, olyan nagy szobor alakjában, hogy nagy hatással legyen rád, és ezért idehívj bennünket. Azt kívánja a Szűzanya, hogy gyújtsunk gyertyát templomában engesztelésül a lelkész szavaiért." Bementünk, és gyönyörű szép templomban találtuk magunkat. Éppen mise volt. Ott maradtunk a végéig. Előre mentünk Szűz Mária és a gyermek Jézus arany szobrához, és ott gyújtottuk meg a gyertyát Jézushoz imádkozva, hogy bocsásson meg nekünk és neki.)

Jézus, így történt?

Igen Vassula, pontosan úgy, ahogy elbeszélted.

Magamhoz emellek, mihelyt betöltötted küldetésedet. Lelkem vágyódik utánad, Vassula. Hallgasd meg Édesanyámat!

Mondd meg Ismininek, mennyire szeretem őt. Gyermekem, azért adtam neki Magamról a látomást, hogy felkeltsem figyelmét, és Templomomba vezesselek benneteket. Kicsinyeim, mennyire szeretlek benneteket! Tiszteljetek Bennünket kedves, tiszteljetek, engeszteljetek testvéreitekért.

Ne felejtsd el, milyen közel vagyunk hozzátok! Ne veszítsd el bátorságodat, mert melletted vagyok, bízd magad mindig Jézusra! Leányom, gondolj Jézus Szenvedésére! Érte élj, dicsőítsd Őt!

Csak a Te segítségeddel, és Jézus segítségével tudom mindezt megtenni. Tisztelni akarlak Benneteket.

Mindnyájatokat szeretlek! Megáldom Isminit! Megáldottam őt és férjét templomomban.

Áldott légy Szűzanyám!

Én is megáldalak téged.

(Később:)

Bocsásd meg Uram teljes méltatlanságomat, kudarcaimat és hogy hiányzik belőlem minden jó, s hogy mindezzel a jelenlétedben bántalak meg Téged.

Teljesen megbocsátok neked.

Szeretlek drága, jó Uram.

Valahányszor azt mondod Nekem, hogy „szeretlek", szemet hunyok méltatlanságod felett, elmegyek mellette, és visszatartom isteni Igazságosságomat attól, hogy lesújtson rád, Vassula. Mert te valóban kimondhatatlanul méltatlan vagy. Enyhíted haragomat, amikor azt mondod, hogy szeretsz.

(Jézus komolynak látszott, féltem tőle.)

Félek tőled.

Szeretet vagyok, ne félj hát Tőlem!

Ó Jézusom, bárcsak ne lennék ilyen bűnös, hálátlan és rosszindulatú.

Könyörületes vagyok irántad és könyörületből ritkán haragszom meg rád.

Tudom, hogy kegyelmed egyetlen cseppjére sem szolgáltam rá. Túlságosan jó voltál hozzám. Türelmes voltál, sohasem lobbantál haragra irántam. Te csak szerettél engem hibáimmal együtt. Elkényeztettél.

Vassula, mert ilyen az Én Irgalmasságom!

Jézus?

Én vagyok.

Istenem!

Én vagyok.

Kérlek Téged, taníts meg arra, hogy jobban szeresselek, és úgy, ahogy Te akarod, hogy könyörülhess rajtam, és én tisztelhesselek Téged.

Kicsim, Én vagyok a te isteni Tanítód, aki tanítani fog téged. Ne kételkedj soha, ne kételkedj Megbocsátásomban.

Nem Uram, nem kételkedem. Tégy Magadhoz méltóvá irántam való Kegyelmedből és közeledj hozzám! Engedd meg, hogy dicsőíthesselek! Akadályozd meg, hogy vétkezzem, és hogy bűneimmel állandóan megbántsalak Téged, Kedvesem!

Áldj Engem!

Áldott légy Jézus! Atyám, szeretlek.

Keresztutam Állomásainál szeretnélek látni.

Ó Jézusom, hogyan? Elmegyek, de hogyan, kivel, ki vezet majd?

(Elkeseredésemben szemem megtelt könnyel.)

Könnyeidet tartsd arra az időre, amikor majd meghallod a sértéseket, amelyekkel Édesanyámat illetik!

Ó Jézus, segíts nekem!

Leányom, támaszkodj Rám! Engedd, hogy tanítsalak! Járj kedvemben azzal, hogy ilyen engedelmes maradsz. Jöjj, légy közelemben, szeretlek.

Szeretlek Jézus, légy irgalmas hozzám tudatlanságom miatt!

Irgalmas vagyok, légy gyönyörűségemre, és mondd: „Uram, engedd meg, hogy áldozatod legyek, izzó Szereteted áldozata. Imádni akarlak Téged és csak Téged. Veled együtt Keresztre feszítve, sohasem nézve jobbra, vagy balra. Szomjúságodat kívánom csillapítani azáltal, hogy lelkeket nyerek meg Számodra. Szereteted áldozata akarok lenni, szeretlek.” Mondd ezt!

(Megtettem.)

Mostantól kezdve sohasem hagyod el Szívemet, Vassula. Válassz Vassula, a te életed és egy áldozati lélek élete között. Válassz!

Jézus, nem akarom, hogy elhagyj engem. Veled akarok lenni, melletted.

Akkor jól választottál, Hozzám leszel hasonló. Légy a Szeretet áldozata! Virágom, Fényemben fogsz virágozni.

Köszönöm Neked, légy áldott mindazért, amit adsz nekem, és irántam való könyörületedért.

Fogadd Békémet leányom, soha ne feledkezz meg Jelenlétemről, engedd meg, hogy megpihenjek benned, mert te vagy az Én otthonom.

Jézus, boldoggá teszel engem, és tanulok Tőled.

Virágom, Tanítód vagyok és Istened. Jöjj, mi ketten?

Igen Uram.

1987. október 6.

(Szegénynek éreztem magam, és az is vagyok. Tudatlanságom és lassú felfogóképességem miatt nem tudok Isten kedvében járni. Nem vagyok elégedett magammal. Annyira igaza volt, amikor azt mondta rólam, hogy „messze” én vagyok teremtményei között a legméltatlanabb! Nem szívesen beszélek arról, miképpen kezdődött mindez, mert azon kapom magamat, hogy megint magamról beszélek. Ez utálatos, nagyon utálatos dolog. De barátaim és mások is hallani akarják, hogyan kezdődött. Kénytelen voltam megmagyarázni, és minél többször ismételtem, annál jobban utáltam

magamat, mert nem tudtam elkerülni, hogy ne mondjak mindannyiszor valamit magamról. Odáig jutottam, hogy elhatároztam, mostantól kezdve nem mondom el többször, hogy miként kezdődött. Így kerülöm el azt, hogy ismételten azon kapjam magamat, hogy magamról beszélek. Azt gondoltam, hogy másoktól is megtudhatják. Ha csupán kíváncsiak, nem én fogom kíváncsiságukat kielégíteni, de ha azért akarják elolvasni, mert hisznek, Isten meg fogja őket világosítani. Nem leszek saját magam tanúja. Mindent Isten kezében hagyok. Ő majd megvalósítja a lehetetlent. Ezért mostantól kezdve csak ceruzája és papírja leszek, a titkárnője, olyan titkárnő, akit Ő tanított meg arra, hogy szeresse Őt, és leírja szavait. Írótáblája leszek.)

Igen, légy írótáblám, engedd, hogy Szavamat beléd véssem. Légy azonban lágy, hogy mélyen beléd véshessem Szavamat.

(Elfeledkeztem magamról és ültem a földön. Rám tekintett és emlékeztetett. Feltérdeltem.)

Szeretlek Vassula, te és Én együtt megosztjuk Keresztemet.

Figyelj Rám, Lelkem kedvese vagy, még mindig nem érted? Érezd, érezd, hogy Én, a te Istened, mennyire szeretlek téged, gyermekem, hőn szeretett menyasszonyom!

(Úgy éreztem, hogy Jézus magába zár.)

Vassula, figyelj! Kiáltásaimtól visszhangzik az egész mennyország. Vágyam rendíthetetlen, el kellett érnie téged. Hajlékonyságot akarok! Miképpen fogtok egyesülni, ha merevek vagytok? Egyesíteni akarom Egyházamat, akarsz-e érezni Engem, és hangomra figyelni?

Istenem, miért nem hozod az Egyház vezetőinek tudomására üzenetedet?

Megteszem leányom. Tedd széppé Egyházamat, szeress Engem, az eklézsia újra életre kel!

(Csodálatos látomásom volt Jézusról. Fenséges volt, megdicsőült és csodálatos. Diadalmas volt, mint egy király. Kezét felemelve Ujjaival jelet adott. Mintha a VIKTÓRIA – győzelem – szót mutatta volna felém.)

1987. október 8.

Jézus?

Én vagyok.

Jézus, engesztelni akarok minden megbántásért, amellyel Áldott Édesanyánkat illették. Nem tudom elviselni, ha hallom, hogy teremtményeid, különösen a Te szolgáid, megbántják Őt. Inkább adnám fejemet Érte, csakhogy megvédhessem Őt.

Vassula, meg fogom veled értetni, miként szenved a Szeretet, amikor e bántásokat hallja.

Vassula, add az emberek tudtára, hogy Én, az Úr, tisztelem Édesanyámat. Add tudtukra azoknak, akik megbántják Őt, hogy Ő a Mennyország Királynője, és hogy Én, az Úr, tettem koronát Fejére, tizenkét csillagból álló koronát. Ő uralkodik, kedvesem, és ezt megírták Szentírásomban. Tisztelem Édesanyámat, és ahogy Én tisztelem, úgy kell nektek is tisztelnetek Őt.

Szeretlek benneteket. Édesanyám és Én, mindketten megáldunk benneteket.

Uram, a lelkész megtagadta Őt, mint a <u>mi</u> Szent Anyánkat, és tagadta, hogy tisztelnünk kell Őt. És amikor azt mondtam neki, hogy ezt Te mondtad a Kereszten, azt válaszolta, hogy Te ezt csak Jánosra értetted, és a Bibliában sehol sem található meg, hogy Ő a mi Anyánk is, és mi pedig az Ő gyermekei vagyunk.

Én mégis újból azt mondom nektek, hogy az Én Édesanyám a <u>ti</u> Édesanyátok is, és ti az Ő gyermekei vagytok. Megírták a Szentírásban, és újból elmondom azoknak, akik nem tudják. A Szentírás mondja...

Hol Uram?

A Jelenések könyvében, amikor a Sátán üldözte Édesanyámat és nem sikerült utolérnie, megharagudott rá, és harcba szállt többi gyermekével, azokkal, akik megtartják Isten Parancsait, és tanúságot tesznek Mellettem.[1]

Köszönöm Úr Jézus, hogy segítettél.

Vassula, megmondtam neked, hogy mindig előtted vagyok. Maradj kicsi, hogy betölthessem Műveimet. Szeretlek.

Szeretlek Uram, áldott légy!

Mi ketten?

Igen Uram.

1987. október 10.

Jézus?

Én vagyok.

Ó Jézus, eddig nem tudtam, hogy a keresztények nem hisznek Szűz Máriában, úgy értem, hogy nem tisztelik Őt. Nem tudtam, mit éreznek vele kapcsolatban. Nem tudtam, hogy ilyen óriási különbség van a keresztények között, nem tudtam, hogy ennyire rossz a helyzet.

Ó Vassula, rosszabb, mint gondolnád!

Ó Jézusom, miért ennyire rossz?

Vassula, darabokra tépték Testemet! Azt akarom, hogy egyesítsék Testemet!

Tisztelni fogják-e Áldott Édesanyánkat, miután egyesültek?

Igen, gyermekem, tisztelni fogják.

Értsem úgy, hogy a „tisztelni fogják" annyit jelent, hogy meg fogják tenni, hogy meg fog történni?

Meg fogom őket hajlítani, meg fogom hajlítani térdüket, tisztelni és becsülni fogják Édesanyámat.

Igen, Jézus.

Kicsim, újra életre fogom kelteni Egyházamat.
Jöjj, mi ketten?

Igen, Uram.

1987. október 12.

(Amikor látogatóban voltam valakinél, olyan tudományos folyóiratot találtam nála, amely a gondolkozás tudományos vizsgálatával foglalkozik, és minden lelki művet megkérdőjelez. Azt mondja, hogy manapság minden természetfeletti dolognak megvan a „természetes" magyarázata; az olyan fogalmaknak, mint a kettős személyiség, az érzéken túli felfogóképesség – ESP –, a tudatalatti, a gondolatátvitel, a hipnózis, a tömeghipnózis vagy az autószuggesztió. Tehát, a stigmákat autószuggesztióval lehet megmagyarázni, azzal, hogy a stigmatizáltak önmaguk idézték elő sebeiket, de az is lehet, hogy tudathasadásban szenvedtek, vagy szexuális gátlásaik voltak. Úgy tűnik, hogy az emberek mindig logikus magyarázatot keresnek. Manapság nem létezhetnek nagy próféták, mint Izaiás, mert az ő esetük tudományos irattárba kerülne. Hamarosan nem is lenne olyan stigmatizált szent, akit ne sorolnának be a skizofrénia, az autószuggesztió, vagy a hisztéria tárgykörébe. Nekem úgy tűnik, hogy Istennel akarnak versenyezni, és bebizonyítani azt, hogy Ő nem Mindenható.)

Ó Istenem, miért?

Vassula, sokan vannak olyanok, akik nem hisznek Bennem.

Egy dolgot azonban kérek Tőled, és valóban így gondolom: azt kérem, hogy semmisítsd meg mindazokat az elméleteket és tanításokat, amelyek Téged akarnak semmivé tenni. Ellenségeid ezek. Miért hagyod, hogy sokasodjanak? Semmisítsd meg őket, mert máskülönben hitünket fogják megsemmisíteni. Kérlek, tedd meg![2]

[1] Vö.: Jel 12,17.

[2] Azon kaptam magam, hogy én mondtam meg Istennek, mit tegyen. Túl messzire mentem.

Meg fogom tenni. Figyelj Rám, ne szomorkodj, sohase kételkedj, hanem higgy, sohase fáradj bele az írásba! Kedves, ez az, amiért eljövök, mert nem nézhetem, hogy elvesszetek. Érted már Vassula? Kicsim, nem akarom, hogy eless!

Mi lesz a többiekkel? Nem akarom azt látni, ahogy mások elesnek. Azt kívánom, hogy támogasd őket, ahogy engem is támogattál.

Vassula, mindnyájatoknak segítek!

(Isten elégedettnek látszott.)

Ó Istenem, bocsásd meg nekem, hogy annyi mindent kérek Tőled! Lobbanékony vagyok, de nem tudom elviselni az igazságtalanságot. Bocsásd meg, hogy ilyen szókimondó vagyok.

Megbocsátok neked gyermekem, mondd!

(Még más dolgok is foglalkoztattak.)

El kell Neked mondanom, hogy ezeket az embereket a jelenlegi helyzetben életük utolsó pillanatáig sem lehet meggyőzni. Legfeljebb besorolják műveidet a MEGMAGYARÁZHATATLAN dolgok közé, de sohasem fogják azt mondani, hogy „valóban ez vagy az Istentől származik."

Meg fogom győzni őket. Hatalmam felettük áll. Megmutatom nektek, hogy Mindenható vagyok. Mindenhatóságomat mindenütt látni fogjátok, bárhol lesztek. Egyetlen szem sem lesz képes tagadni, egyetlen ember sem fogja tagadni, hogy ez a jel tőlem származik.[1] Kedves, mivé lesznek akkor elméleteik?[2] Miképpen fogják magukat érezni tudósaik? Mi történik egész tudományukkal? Meg fogom mutatni nekik, hogy mi az ő bölcsességük az én Bölcsességemhez képest.

El fogom törölni ebből a világból, amit bölcsességnek hisznek. Ez egyik oka annak, hogy szolgálatomba állítalak. Beléd vésem Szavaimat, hogy képes légy előre jelezni Tervemet. Én, az Úr, Vagyok, voltam és mindenkor leszek. Ne tekintsetek olyannak, mint aki nem létezik! Én Létezem!

Ó édes Istenem, imádlak! Azt kívánom, hogy ez a terv most, a mai napon, vagy jövő héten megvalósuljon.

Meg fogom valósítani Tervemet, Vassula, ahogy mindig is megvalósítottam mindent, amit elkezdtem.

Kicsim, imádkozzunk:

Szeretett Atyám,
szeretlek, áldalak,
köszönöm Irgalmadat,
tégy Magadhoz méltóvá engem,
hogy teljesen szolgálatodba vehess!
Végy igénybe úgy, ahogy Neked tetszik.
Szeretlek.
Ámen.

Kedvesem, megáldalak, nézz Rám!

(Ránéztem.)

Te mosolyogsz![3]

Írd le!

És arcod gödröcskéit mutatod felém, amikor mosolyogsz.

Szeretlek.

Szeretlek Uram.

1987. október 13.

(A hálószoba ajtajában láttam Jézust. Tudtam, hogy azt jelzi, hogy írjak, mintha várakozott volna.)

Az ajtóban voltam, jöjj, Velem fogsz dolgozni.

(Időnként Jézus meg akar erősíteni abban, hogy helyesen ismertem fel Őt.)

[1] Jel lesz ez a mennyben egy napon?
[2] Isten nem válaszolt.
[3] A többit vonakodtam leírni.

Megjövendölöm neked azt, aminek be kell következnie, ami miatt mostantól kezdve mindazok, akik magukat bölcsnek nevezik, hinni fognak Műveimben és követnek Engem.

Leányom, sok embert fogok meggyógyítani. A Szeretet Szeretetként tér vissza hozzátok, és beteljesíti Szavamat. Rövid időn belül bebizonyítom nektek, hogy ez Tőlem való, Vassula. Én vagyok az Úr, kedves. Hozzám fogsz jönni, hallgass Rám, arra akarlak emlékeztetni, hogy mit kértem tőled néhány napja. Tedd mindenütt ismertté, terjeszd szavaimat: „Én, az Úr, megáldom garabandali gyermekeimet." Azt akarom, hogy meghalljanak Engem, ó Vassula, mennyire vágyódom erre a napra.

Úr Jézus, képességeimhez mérten megkísérlem, azokkal a forrásokkal, amelyeket Te adtál nekem. Én tehetetlen vagyok, Te pedig Mindenható. Segítenél nekem Jézus?

Segíteni fogok. Ne feledkezz meg arról, hogy miképpen munkálkodom.

Vassula, ismertesd, hogy rövid időn belül egy felülről jövő jelet küldök nektek. Meg fogjátok érteni, hogy Tőlem jött. Felettetek fogok ragyogni. Szeretlek mindnyájatokat.

Oly nagyon szeretlek benneteket! Jobban, mintsem fel tudnátok fogni. Teremtőtök vagyok, hiszen megmondtam, hogy tenyerembe írtam képmásotokat! Miképpen hagyhatnálak el valaha is benneteket?

Arra a látomásra gondolok, amelyet nekem adtál. A büntetésre, amitől féltem.

Újra megmutatom neked, hogy nyomot hagyjon benned.[1]

Uram, újra? Segíts, hogy elkerüljük! Tudom, nem teszed ezt szívesen velünk, és nem telik benne örömöd. Mondd meg nekem, mit tegyek?

Vassula, igaz. Nem találok örömöt benne, ha megbüntetlek benneteket. Azt kívánom, hogy teremtésem térjen vissza a Szeretethez! Erőteljes engesztelést kell nyújtani. Engeszteljetek ti, akik képesek vagytok másokért engesztelni! Teremtésemnek pedig meg kell változnia. Leányom, teremtésemnek meg kell ismernie Lelki Műveimet, és hinnie kell bennük. Teremtésemnek el kell fogadnia Engem, mint Mindenhatót. Papi lelkeimnek meg kell érteniük, hogy mennyire tévednek, ha tagadják mai Műveimet.

De hiszen sokan vannak, akik elfogadják!

Vannak olyanok is, akik nem, és hozzájuk beszélek. Azokhoz is beszélek, akik Testemet darabokra tépték. Higgy Nekem leányom, Igazságosságom kelyhe megtelt, mert felszabdalták Testemet. Tovább nem kímélem őket.

Vassula, engedd meg Nekem, hogy még bizonyos ideig vezesselek! Nemsokára begyűjtöm termésemet. Jöjj kedves!

Uram, legyen meg a Te akaratod!

1987. október 15.

Megalázlak, ahogy Engem is megaláztak; azt akarom, hogy alázatos légy. Vassula, szeretlek és szeretetből őrködöm feletted. Mivel Én vezetlek, tudom, hogy lelkednek mi a legjobb. Ezt a vezeklést azért adom neked, hogy letörje hiú törekvéseidet. Én, az Úr, azt akarom, hogy lelked semmiben se szenvedjen hiányt. Mindig őrködni fogok feletted.

Köszönöm Uram, hogy segítesz.

Most igénybe veszlek, de hamarosan megszabadítalak, és karjaimban leszel.

Leányom, emlékezz rá, amikor testben voltam köztetek, életem csupa szenvedés, áldozat, aggodalom és szomorúság volt, nem volt megnyugvásom.

Vassula ezért az Üzenetért neveltelek fel. Virágom, mindvégig velem együtt kell

[1] A szerk.: Lásd a következő üzeneteket: 1987. április 27., 1987. szeptember 1., 1987. szeptember 7., 1978. szeptember 10. és 1987. október 2.

hordoznod Keresztemet. Végtelenül szeretlek.

Szeretlek Uram, és ha meg akarsz alázni, legyen meg a Te akaratod.

Légy engedelmes, hogy azt tehessem veled, amit akarok. Kicsim, beszélj Rólam!

(Jézus a rodosziakra gondolt. A görögök lelkesen hallgatnak, és könnyen megnyílnak.)

1987. október 16.

Vassula, Én mindig elérem célomat.

Jöjj, elmondom neked. Egy napon a földön is olyan lesz Országom,[1] mint a Mennyben. Egyházam egyesül és áldott lesz, mert a Hozzám hű lelkek meg fogják érteni egymást. Egyetlen Egyházam lesz, amelyet az Én Kezem magasztal fel, és az Én Vérem tisztít meg.

Bárcsak valóra válnának kívánságaid, Uram, sokan vágyódunk erre. Világosítsd meg azokat, akiknek szükségük van segítségedre, hogy megértsék kívánságaidat!

1987. október 18.

Leányom, megfogod a kezem és folytatod Műveimet?

Igen Uram, sohasem akarom elengedni a kezed.

Vassula, azt akarom, hogy világos legyen számodra mindaz, amiről az előbb beszéltem. Azt mondtam, hogy megjövendölöm a bekövetkező eseményeket, nehogy kétséges legyen, hogy Tőlem valók.

Jézus, nem azt mondtad, hogy az egyedüli jel, amelyet adsz, én vagyok?

De igen, azt mondtam, hogy te leszel Műveim jele. Tervemet már jóval születésed előtt kigondoltam.

Virágom, maradj nyitott, hogy rád hullathassam igazságosságom harmatát. Töltekezz Erényeimmel! Azt akarom, hogy tökéletes légy! Azt akarom, hogy virágom kiviruljon, hogy teljék el Tökéletességemmel! Azt akarom, hogy virágom isteni Mirhám illatát árassza szét! Nézz Rám Vassula.

(Jézusra tekintettem.)

Minden óhajom beteljesül. Áldoznál-e még többet Rám idődből, Vassula?

Az én időm a Tied, Érted élek.

Töltsd meg hát lámpásodat - meríts Belőlem!

Jézus, mit is mondhatnék? Olyan sokat adsz nekem, bár semmit sem érdemlek. Szüntelenül csak adsz, és én semmi olyat nem ajánlhatok fel Neked viszonzásul, ami meg tudná közelíteni adományodat. Világosságot adsz, életre keltettél a halottak közül, meggyógyítottál, és kiárasztottad rám műveidet.

Dicsőíts Engem! Ki szabadított meg téged, Vassula?

Te voltál az, Uram! Mondhatok valamit?

Kedves, mondd![2]

Istenem, Irgalmad, Szereteted és Hatalmad tegye meg testvéreimmel is ugyanazt, amit velem... Szabadítsd meg őket... Emeld Magadhoz, egyesítsd Magaddal őket, érezztesd velük Szeretetedet, ahogy velem teszed. Örülnék, ha közelednének Hozzád a lelkek. Egyesíts minden kereszténytt, és azokat, akik megtagadják Szent Édesanyánkat!

Vassula, akarsz-e áldozatot hozni?

Igen, Uram, ha így akarsz felhasználni.

Megmutatom, mit akarok tőled. Kedves, mindig belőlem meríts! Szeretlek, virágom.[3] Ne feledd, hogy könnyedet később kell tartogatnod, amikor meghallod,

[1] Az Egyház.

[2] Isten úgy beszélt, mint egy türelmes apa.

[3] Szemem könnyes lett.

hogy enyéim miként bánnak Édesanyámmal!

Ne engedd, hogy megtegyék!

Vassula, eljön az a nap, és már közel van, amikor Egyházam egy nyelvet beszél. De még e dicsőséges nap előtt rettenetes felfordulás lesz, egyrészt az emberek hiúsága, bűne és hiányos szeretete miatt, másrészt azért, mert Testemet szétszakították. Hadd mondjam el újból, hogy meg fogom dicsőíteni, és egyesíteni fogom Testemet. Virágom, a Szeretet egyesít mindnyájatokat. Ezt is írd le: maradj kicsiny, hogy egyedül az Én tekintélyem érvényesüljön![1] Add tudtára mindenkinek, hogy kívánságaim rendíthetetlenek, és határozottabbak, mint valaha.

Jézus, mely kívánságaid?[2]

Vassula, e szavakat akarom gyermekeim tudtára adni:

„Én, az Úr megáldalak benneteket,
jöjjetek Hozzám!"

Uram, vezess hozzájuk, segíts terjesztenem szavaidat!

Vassula, támaszkodj Rám, élj Világosságomban és pihenj meg benne!

1987. október 19.

(Szeretném elmondani, hogy mialatt Görögországban voltam, elolvastam Lisieux-i Szent Teréz életrajzát. Szüntelenül ő járt az eszemben. A helyi autóbuszon utazva mélyen elmerültem az elmélkedésben, és szeretettel gondoltam rá. Amikor az autóbusz megállt, legmélyebb szemlélődésemben görögül azt a szót láttam magam előtt, hogy „Szeretlek", és mellette két szívet. Négy méterre tőlem, öles betűkkel volt a megálló tetejére írva. Mivel érzékeim még egy másik tartományban időztek, azonnal tudtam, hogy Szent Teréz mondja ezt nekem. Az ő üzenete volt.)

Leányom, tudod-e, hogy tervemet már jóval születésed előtt kigondoltam?

Várj és látni fogsz! Most pihenj meg, mindig Belőlem töltekezz! Szeretlek.

Szeretlek, Édes Jézusom!

Fogadd békémet, leányom! Gondoskodom rólad, hogy semmiben se legyen hiányod. Ne keress másutt pihenést, csak az Én Szívemben!

Uram, azt kérdezem, mit tehetnénk X asszony fiának megsegítésére?

Hallgass Rám, a szeretet cselekedetei megmenthetik.

Kinek a cselekedetei?

A ti cselekedeteitek.

Édes Jézusom, kérlek, áldd meg Isteni Kezeddel a bangladesi közösséget. Kérlek, támogasd mindnyájukat, támogasd őket!

Vassula, mondd meg nekik, hogy őrizzék szeretetemet, mert szeretetem bennük él. Kedveseim között vagyok. Leányom, saját Kezemmel áldom meg őket.

(Imádkoztam X asszony fiáért.)

Higgy abban, amit kérsz, kicsim, higgy Bennem!

Jézusom, Te tudod, mi a baja?

Tudom.

Uram, szeretnéd, ha Veled lenne?

Nagyon szeretném, kedves, de a Sátánnak hatalma van felette.

(Hallottam a Sátán üvöltését: „Nem akarom elengedni." Dühös volt!)

Uram, Jézus, ha azt akarod, hogy szenvedjek érte, azért, hogy visszatérhessen Hozzád, engedd meg nekem! Mit tehetnék? Talán ne igyak vizet két napig?

[1] Azt hiszem, hogy Jézus ezt mindenkire érti.
[2] Jézus folytatta anélkül, hogy válaszolt volna.

(Svájc éghajlata igen száraz, és az emberek sokat isznak.)

Vassula, szenvedj érte, ne igyál semmi folyadékot, amíg Keresztemet hordozod!

Meghozom ezt az áldozatot.

Kedvesem, később majd megérted. Szeresd testvéredet, hozz érte áldozatot! Szeretem őt.

Jézusom, megteszem.

1987. október 21.

(Ma lehangoló hírt kaptam. Amikor a lyoni katolikus teológus - akiben bíztam – megtudta, hogy nem tartozom a katolikus közösséghez, alábbhagyott lelkesedése. Azt elismerte, hogy istenélményben van részem, de nem értette meg, hogy ez több annál. Ezt az üzenetet Isten mindannyiunknak adja, az egyházi hatóságoknak és a Szentszéknek is. De hát valóban, miért is hinné el? Hogy jövök én ahhoz, hogy így beszéljek? Ahogy már egyszer mondtam, ha közéjük tartoznék, elfogadnának, és megpróbálnának belepillantani az üzenetbe. És Isten éppen arra próbál megtanítani minket, hogy ne tegyünk különbséget az emberek között. Mindannyian egyetlen hatalom, Isten hatalma alatt állunk. Miért tegyünk különbséget az emberi sajátságok között? Én magam nem viselek szerzetesruhát, de hát olyan fontos az? Kérdőre vonhatom-e az Istent? Ő így választott engem, amilyen vagyok, és ilyennek akar.)

Vassula, te ugyanazt tapasztalod most, mint amit Én tapasztaltam, amikor testben voltam a földön. Emlékszel Vassula, amikor azt kérdezték Tőlem a farizeusok, hogy ki adta Nekem a hatalmat arra, hogy tanítsak?

Igen, Uram.

Kedves, az Üzenet Tőlem származik, minden hatalom is Tőlem származik, te Hozzám tartozol. Leírtam-e valaha is, hogy a te tekintélyed emberektől való? Kicsim, hajtsd meg fejedet a Bölcsesség előtt!

(Levert és szomorú lettem, könnyekre fakadtam. Egy időre abba kellett hagynom az írást, hogy összeszedjem magam.)

Áldozatom, arra választottalak, hogy Szívem áldozata légy, Én pedig a te lelked édes gyötrelme legyek! Légy Testem és Lelkem áldozata a visszautasítások, az aggodalmak és a szomorúság által! Vassula, az Én földi életemet fogod átélni. Apránként egészen átadom neked, olyan mértékben, ahogy lelked el tudja viselni. Éppúgy nem hisznek majd neked, ahogy eddig sem hittek. Megvádolnak, kigúnyolnak és visszautasítanak. Vassula, még ennél rosszabb is történik veled. Viszont olyan embereket is adtam neked, akik hisznek a „Béke és Szeretet” Üzenetében - ők a te tanúid.

Hadd emlékeztesselek arra, hogy téged is elárul majd valaki![1]

Vassula, szeretlek. Én, az Úr vagyok a te támaszod. Jöjj Hozzám és vigasztalódj meg! Az Én Békém borítson be téged! Jöjj, Tőlem való minden hatalom és nem az emberektől. Te az Én Hatalmam alatt állsz, amely Egy, Egyetlenegy Hatalom.

Istenem, köszönöm, hogy támogatsz. Köszönöm, hogy tanúkat is adsz. Többé nem emelem fel szavam. Csak azt mondom: „Tégy velem tetszésed szerint! Ugyanúgy megköszönöm, akár örömöt, akár bánatot adsz nekem. Ha kivetsz, kivetett leszek, ha viszont karodba fogadsz, azt nem érdemlem meg. Tégy Szíved szerint! Tiéd vagyok.”

Igen, légy engedelmes, hogy mélyen beléd véshessem Szavam. Ne feledkezz meg Jelenlétemről és Szeretetemről!

1987. október 22.

(Ma reggel fél háromkor, amikor felébredtem, a szomjúságtól olyan száraz volt

[1] Egy valaki?

a szájam és az ajkam, mint a pergamen. Jézus azt mondta: „Kelj fel és igyál, mert eltelt a két nap." *Kimentem, és ittam egy kevés vizet, nem sokat, mert nem kívántam.*

Ezen a reggelen szomorú voltam és lelkem határtalanul vágyakozott Jézus után. Miért is ébresztett fel, ha megvonja tőlem azt a kiváltságot, hogy azok között lehessek, akik az Ő házában élnek? Ha tudnák, milyen kiváltságosak! És engem, akibe Ő öntött vágyat, megakadályoz, hogy házába lépjek, és az Ő békéje vegyen körül engem. Ehelyett száműzetésben és annyi sok kísértés között kell élnem...)

Ó leányom! Lelkem áldottja, Szívem áldottja, az Én bensőmből is fájdalom tör fel, de Vassula, Én arra teremtettelek, hogy maradj az emberek között és illeszkedj be közéjük. Kimondhatatlanul szeretlek, annyira, hogy az számotokra felfoghatatlan. Vassula, a te nyomorúságodra nincs kifejezés, kedves, áldozd fel magad és maradj a nyomorúságban, az istentelen emberek között, mert Hálómmá kell válnod. Hadd örüljön Szent Atyád fogásodnak, hadd teljék meg Szívem örömmel - hozz Hozzám lelkeket!

Tartsd vissza könnyedet, mert nem marad addigra, amikor saját füleddel kell hallanod, miként becsmérlik Édesanyámat!

Jézus, ne engedd ajkukra tolulni a becsmérlést!

Vassula, Én, az Úr megbocsátok nekik, mert nem tudják mit beszélnek.

És megtudják valamikor?

Mindenki megtudja. Minden teremtmény megtudja, feltéve, ha figyel. Hadd válaszoljak lelked kérdésére.

De Uram, Te azt mondod „feltéve". Ez azt jelenti, hogy lesznek olyanok, akik nem figyelnek.

Nagy szomorúságomra lesznek olyanok, akik bezárják fülüket! Nem fogom megkímélni azokat, akik nem akarnak hallani. Jöjj most, kelj fel és kövess![1]

1987. október 23.

(Ma reggel azon gondolkoztam, miként érezhette magát Jézus, amikor a farizeusok nem hittek Neki, és milyen nehéz lehetett meggyőznie őket arról, hogy Ő valóban Isten Fia. Mennyire félreértették Őt! Felülmúlta emberi képességüket, nem fogták fel, hogy mindez megtörténhet az ő életükben - egyszerűen nem akartak megérteni és elfogadni egy ilyen csodát.)

És most hányan vannak, akik értik vagy teljesen elhiszik Üzenetemet?

Jó néhányan - többen, mint ahányan nem hiszik.

Mondd, azok között, akik Üzenetemet meghallgatják, elhiszik és teljesen megértik, kik vannak többen - juhaim vagy bárányaim?

(A juhok a papok, a bárányok a hívők.)

Kik akarják inkább meghallani?

Mostani tapasztalataim szerint úgy vélem, hogy bárányaid készségesebben hallgatnak rá.

Ma is úgy van, ahogy tegnap volt. Leányom, az idők nem változtak, ma is úgy van, ahogy tegnap volt. Amikor testben voltam a földön, némelyek azt hitték, hogy új próféta vagyok - csak kevesen hittek Bennem, mint Messiásban. A farizeusok, miután meghallgattak, Rám rontottak, hogy istenkáromlásért megkövezzenek, akkor most miért lepődsz meg azon, amit az emberek hisznek? Te Tőlem származol, és ma követemként küldelek a Béke és Szeretet Üzenetével. Azért jövök, hogy egyesítsem Egyházamat, de ma is úgy van, ahogy tegnap volt.

[1] Jézus mellettem állva sürgetett, hogy keljek fel.

Hadd mondjam meg: a vezetők zavarba fognak jönni, és sokan vonakodnak majd elhinni, hogy egyenesen Tőlem való ez az Üzenet. Egyesek kigúnyolnak, tüzetesen megvizsgálnak, mások meg egyetlen percet sem szentelnek arra, hogy meghallgassanak. Egyesek félreértik majd Üzenetemet, mivel ez ismét meghaladja bölcsességüket.

Íme eljövök, Kezemben tartom Szívemet, hogy felajánljam nektek Teljes Irgalmamat. Téged használlak fel arra, aki gyenge és esendő vagy, hogy eszközöm légy. Rajtad keresztül nyilvánulok meg; hogy a földre jöjjek, és egyesítselek benneteket. De bizony mondom neked, ha legalább belenéznének az Én szeretett Jánosom sugallataiba[1] - amelyek mind Tőlem valók -, megértenék, hogy közel van az óra. Keresd meg szavait, mert minden jövendölés, amit mondott, valóban Tőlem származik. Kicsim, mutasd meg nekik, hogyan munkálkodom.

Istenem és Szeretett Atyám, időnként félek szembenézni a sok tagadással, gúnnyal, süketséggel és visszautasítással, pedig én igazán hiszem, hogy Te vagy az. Mekkora lenne az örömük, ha valóban elhinnék, hogy végtelen Irgalmadból és Szeretetedből lejöttél hozzánk, hogy ismét segíts nekünk; hogy egyesíts bennünket; hogy megszabadíts; hogy új életre keltsd Egyházadat!

Maradékom, ne félj! Amikor téged gúnyolnak, Engem gúnyolnak ki. Amikor téged megtagadnak, Engem tagadnak meg. Mindazt, amit veled tesznek, Velem teszik... [2]

Boldog a lelked, hogy képes a felismerésre, mert mondom neked, hogy már sok lélek – akik becsesek a Szememben – akarta felismerni, amit felismertél, hallani, amit hallasz, érezni, amit érzel, de sohasem sikerült nekik. Vassula, veled van kegyelmem.

Áldalak Téged Atyám,
mert rátekintettél
legméltatlanabb teremtményedre,
és rám árasztottad
ezt a kegyelmet.
Dicsőség a Mindenható Istennek,
aki rám ragyog!

Maradj mellettem, mert még sokkal több megpróbáltatásban lesz részed.

Mi ketten?

Igen, Uram, mi ketten.

1987. október 26.

(Október 24-én éjszaka Isten megvilágosított, hogy megértsem; miért jelent meg Szűz Mária hatalmas szobor alakjában unokatestvérem előtt. Ezáltal erősített meg bennünket abban, hogy Isten akarja és megengedi, hogy templomában olyan szobrokat állítsanak fel, amelyek Őt és a Szűzanyát ábrázolják. Majd október 25-én éjszaka ismét megvilágosított, és megértette velem, hogy beleegyezik és megengedi nekünk, hogy templomát az Őt ábrázoló fényképekkel és festményekkel díszítsük.)

Megengedem Egyházamnak, hogy ábrázoljon Engem. Ne fosszátok meg ruháimtól Testemet,[3] ékesítsétek, szépítsétek, hagyjátok meg olyannak, amilyen.[4] Figyelj Vassula, Én vagyok az Egyház - bízzál Bennem.

(Később:)

Kedves, Én vagyok Jahve. Írd leányom:

Ó teremtés, nem támasztottam-e szenteket és prófétákat, hogy figyelmeztesselek az idők végére? Nem jövendöltem-e meg, hogy Mennyei Csarnokomból angyalt küldök nektek titkos szándékom kihirdetésére, hogy beteljesülhessen?

[1] XXIII. János pápa imádkozott a Második Pünkösdért, amelyben egy megújulás veheti kezdetét. Isten teremtésének, Isten Egyházának megújulása, és egy újjászületés, hogy az Egyház EGYSÉGRE jusson.

[2] Isten arra emlékeztet, hogy megosztja velem minden bánatomat és aggodalmamat. Ez megvigasztal.

[3] Az Egyház.

[4] Ez azt jelenti, hogy a katolikusok és az ortodoxok feldíszítik templomaikat.

Szavam változatlansága újból be fog igazolódni.

Nem mondtam-e meg nektek előre, hogy az lesz hírvivőm küldetése, hogy közvetítse Kinyilatkoztatásomat? Az Én tanúságtételem a prófétaság lelke. Örüljetek és vigadjatok mindannyian, akik hűségesek vagytok Hozzám! Jaj a hűtleneknek, mert Szavam úgy éri utol őket, mint a Kard, lesújt rájuk, megsemmisíti hamis bölcsességüket, ami teremtésemnek azt sugallja, hogy a Sátán hálójába essen, bárányaimat pedig istentelen, félelmet nem ismerő, erkölcstelen néppé alakítsa.

Látomást adtam neked Vassula a figyelmeztetésről, utaltam arra, hogy mit tettem Szodomával és Gomorrával. Vegyék komolyan figyelmeztetésemet, mert Én, az Úr jövendöltem meg teremtésemnek, hogy ha meg nem tér és el nem fogad Teremtőjének, Kardom lesújt rá.

Végtelen Irgalmamból szállok le a földre,[1] hogy figyelmeztesselek benneteket. Én beszélek, az Igazság Lelke, figyeljetek, mit mondok Egyházaimnak! Teremtés, ne maradj tétlen, add tovább figyelmeztetésemet! Én, az Úr, az ajtóban állok és zörgetek. Aki meghallja hangomat és kinyitja az ajtót, ahhoz bemegyek, és vele étkezem, ő meg velem. Ne féljetek, Én beteljesítem Szavam. Előtted állok.

Uram, arra utalsz talán, hogy személyesen terjesszem figyelmeztetésedet? Ha igen, mi többet tehetnék a másolatok készítésénél?

Tőled mindössze szeretetet kérek. Engedd, hogy beléd véssem. Már kiválasztottam azokat, akik továbbadják Üzenetemet.

Jöjj, veled vagyok! Érezz Engem, érezd Jelenlétemet, igen![2] Szeress!

Szeretlek Jézusom, taníts meg arra, hogy még jobban szeresselek, úgy, ahogy Te akarod!

Én vagyok!

1987. október 27.

(Annak a katolikus teológusnak, akivel nemrég találkoztam, azonnal csökkent irántam való érdeklődése, amikor megtudta, hogy nem tartozom az ő közösségéhez.)

Vassula, te valóban nem tartozol hozzájuk, te Hozzám tartozol. Én vagyok Teremtőd és Szent Atyád,[3] és te az Én Hatalmam alá tartozol.

Igen Uram, mi a Te Hatalmad alatt állunk,[4] de nekem azt mondták, hogy megvan annak a rendje és módja, miképp tartozhatunk a keresztény közösségekhez.

Az Én Szememben mindegyik egyforma. Én sohasem akartam, hogy felosszák Testemet, ti daraboltatok fel Engem! Ti határoztatok Testem felől! Ti bénítottatok meg.[5]

Ó Istenem!

Leányom, nem mondtam-e, hogy Édesanyám számára tartogasd könnyeidet?

(Bár Jézus ezt szigorúan mondta nekem, mégis észrevettem, hogy Ő is éppen olyan szomorú, mint én.)

Igen Uram, de annyira megbántottnak látszottál, én pedig ember vagyok csupán.

Vassula, ez azért van, mert megosztom veled Kelyhemet. Az Én Kelyhem keserű. Mondd meg a Szentszéknek, hogy Én küldtelek hozzá. Hallgass Rám: ha megkérdezik, melyik közösségbe tartozol,

[1] Képletesen.
[2] Felismertem Jézust.
[3] A szerk.: Habár Jézus azt mondja Vassulának, hogy Ő az Atyja, nem szabad összekeverni a Szentháromság személyeit. Jézus, mint az Isten Fia, egyben a mi Atyánk is, ugyanúgy, mint Atyánk az Atyaisten, és Atyánk a Szentlélek Isten is. Minket a Szentháromság teremtett. Jézus maga hangsúlyozza ezt a tanítását amikor „Gyermekeim”-nek nevezi őket. Lásd Jn 13,33; 21,5.
[4] Krisztus az Egyház Feje.
[5] Egy pillanat szünet következett. Jézus hangja keserű és szomorú volt. Hibásnak éreztem magam, hogy erre emlékeztettem Őt.

mondd, hogy Hozzám tartozol és az Én Hatalmam alatt állsz.

Uram, nem szeretek vitatkozni, de nem mondhatnám meg; hogy ortodox vagyok? Hiszen ortodox vagyok!

Ortodoxok! Katolikusok! Protestánsok! Mindannyian Hozzám tartoztok! Mindannyian Egyek vagytok szememben! Én nem teszek különbséget, mitől félsz hát? Kérdezd meg az Én igen kedves János Pál pápámat - ő nem fog különbséget tenni. Vassula, mondd meg neki: „Kedves, Én, az Úr állok az ajtóban és zörgetek, meghallasz-e, ajtót nyitsz-e? Ha megteszed, bemegyek hozzád, veled étkezem, te meg Velem. A győztesnek megadom, hogy Velem üljön Trónomon. Hallgass Rám, figyelj, hogy mit mond a Lélek az Egyházaknak!"

Én vagyok Pásztorod,
nincs semmiben hiányod
zöldellő rétekre vezetlek,
szeretett lélek,
a nyugalom vizéhez terellek,
és felüdítem lelked.
Az erények útján vezetlek
Testem dicsőségére.
Ha sötét völgyben jársz is,
ne félj, veled vagyok és bátorítalak.
Üldözőid szeme láttára foglak táplálni,
felkentelek, és mindig be foglak tölteni,
mert Szeretetem végtelen
és Irgalmam nem ismer határt.
Jöjj, és élj Szívem közepében![1]

Ó Uram,
Te vagy világosságom és üdvösségem,
nem kell félnem.
Tudom, hogy megvédesz.
Teljes szívemből köszönöm,
Uram Istenem,
örökké dicsérem Neved.
Olyan nagy irántam való Szereteted,
könyörülj rajtam és tehetetlenségemen!

Maradj kicsiny, virágom! Lélekben növekedj, meríts Erényeimből! Jöjj, engedd, hogy szavaimat beléd véssem.

Igen, Uram. Boldog vagyok, hogy Veled lehetek.

A Szeretet nem hagy el téged soha.
Jöjj, mi ketten.

Igen Uram.

1987. október 30.

Megszámlálhatatlan jelet adtam teremtésemnek, figyelmeztettem őket. Szenteket támasztottam, hogy hirdessék kívánságaimat, de ki hallgatott rájuk? Megváltozott-e valami?

Uram, tegyük fel, hogy most megteszik. Tegyük fel, hogy készek megtenni, tegyük fel, hogy elolvassák, elhiszik, és egyesülnek. Tegyük fel, hogy most inkább Téged igyekeznek dicsőíteni, mint hogy saját érdekeiket keressék.

Vassula, ó Vassula, sokan fognak félni - még olyanok is, akik hisznek Üzenetemben, - és elismerik, hogy Tőlem valók, de félni fognak attól, hogy kigúnyolják őket, és félni fognak feletteseiktől. Sokan többre tartják az emberektől származó dicsőítést, mint a Tőlem származót. Engem dicsőíts és terjeszd Üzenetemet!

Tegyük fel Uram, hogy meghajolnak.

Felfüggeszteném Igazságosságomat, ami nagy súllyal nehezedik rájuk. De ők még mindig mérgezett nyilakat lőnek egymás felé, és megsebesítik Testemet. Mindig megosztottság lesz köztük, mert hiányzik a szeretet.

Vassula, ha követték volna azt a parancsomat, hogy úgy szeressék egymást, ahogyan Én szeretem őket, és megalázták volna magukat, Testem ma egyetértésben uralkodna. Megalázták magukat valaha is

[1] Vö. 23. zsoltár.

annyira, hogy megmosták egymás lábát?[1] Nem azért adtam nektek ezt a példát; hogy ti is kövessétek azt, amit Én tettem? Hajoljatok meg, hajoljatok meg, hogy egyesülhessetek!

Lélek, elérkezett az idő, amikor kedves szolgámnak, János Pálnak meg kellene hallania hangomat. Valóban meghallottam kiáltását. Kiáltása elérte a Mennyet. Kiáltását az egész világmindenség visszhangozta. Kiáltása elérkezett Hozzám!

Hadd mondjam el neked, hogy rövidesen egy nyáj lesz és egy pásztor. Én Magam fogom juhaimat vezetni, még azokat is, akik nem ebből az akolból valók. A Szeretet fog benneteket egyesíteni, de ezt rettenetes megpróbáltatások fogják megelőzni, amibe az egész Menny beleremeg! Légy éber leányom, add tovább tanításomat, mind benne foglaltatik szent írásaimban. Meg fogod érteni, amikor Üzenetemet átadod.[2]

Jézusom, ó Szűzanyám, mit fognak mondani! Érts meg engem Szűzanyám, nem vagyok olyan helyzetben, hogy feljebbvalók elé álljak.

Vassula, ne félj, tehetetlenséged elbűvöli Jézust. Maradj kicsiny!

Szűzanyám, tegyük fel, hogy nem hallgatják meg!

Kicsim, ez az isteni kinyilatkoztatás lesz az Ő utolsó figyelmeztetése. Ha nem akarják meghallani vagy megérteni, engedni fogom, hogy Keze lesújtson rájuk és megfenyítse őket. Vassula, neked mindössze csak szeretned kell Őt. Légy éber, mert a Sátán dühös és sokféle csapdát igyekszik állítani. Ne félj, megvédelek.

Köszönöm Szűzanyám, hogy bátorítasz, köszönöm, hogy védelmezel. Áldott légy!

Vassula, gyermekem, megáldalak.

[1] Úgy éreztem, Jézus itt arra utalt, hogy ezt a gesztust az egyházaknak kell egymás felé megtenniük.
[2] Azáltal, hogy megismertettem az emberekkel.

1987. november 3.

Jöjj, a Szeretet tanít téged. Tedd ismertté, hogy mennyire örülök e szavaknak, „engedd meg Atyám", és „ha ez a Te akaratod". Imáidba foglalva, ezek a szavak megigéznek Engem. Kérj és kapni fogsz, de mindig emlékezz ezekre a szavakra! Jöjj Vassula, fogadd Békémet!

Szeretlek Jézusom, engedd, hogy áldjalak!

Kedves, megáldalak.

1987. november 5.

Bízzál Bennem, engedd, hogy oda vezesselek, ahova akarlak, ne engedd el a Kezem! Ne félj, Megsebzett Testem belsejébe vezetlek. Vassula teljesítsd Szavam!

Leányom, ne félj! Azt akarom, hogy tedd széppé kertemet!

Igazságos Atyám,
nem tudom elrejteni félelmemet. Segíts!
Engedd, hogy megkapjam Erődet,
engedj a Te világosságodban,
Tebenned növekednem!
Ne feledkezz meg rólam!
Ha az a Te Akaratod,
tégy méltóvá szolgálatodra
és a Te szándékaid megvalósítására!
Irgalmadra kérlek,
bocsásd meg gyengeségemet
és tökéletlenségemet!
Cselekedj Szíved szándéka szerint,
a Te akaratod teljesedjék,
és ne az enyém!
Ámen.

A Szeretet megsegít téged. Ne feledd azonban, hogy Hozzám jössz, mihelyt megismerték Szavamat! Nem tűröm tovább, hogy száműzetésben légy! Vágyakozik utánad Lelkem!

Atyám! Akkora örömet, akkora boldogságot és vigasztalást nyújtanak szavaid lelkemnek! Olyan boldog vagyok!

Kedves, igen, szeress, vágyakozz Utánam, szerezz örömet e Szívnek, amely keresett téged. Hamarosan eljövök hozzád, de ameddig még a világban vagy, légy közelemben, igyál és egyél Engem, dicsőíts és tisztelj! Légy teljes örömömre!

Ne veszítsd el bátorságodat, ha megtagad téged a világ, mert te éppúgy nem tartozol a világhoz, ahogy Én sem tartoztam hozzá, amikor testben éltem. Tőlem származol, Atyád vagyok, éppúgy benned élek, ahogy te Énbennem. Tiszteld Nevemet, dicsőítsd Testemet, maradj Szeretetemben! Nem foglak cserbenhagyni, sem elhagyni, ne félj hát senkitől, kedves! Hintsd el magjaimat, amelyek a szentség gyümölcsét termik majd. Légy szent, mivel Én Szent vagyok.

„Hadd hallom,
mit mond Jahve?
Amit Isten mond;
az Békét és Szeretetet jelent
gyermekeinek, a földnek, az Ő Testének,
ha lemondanak oktalanságukról.
Mert közel van megváltása azokhoz,
akik félik Őt,
s Dicsőség lakozik majd a földön.
Szeretet és Irgalom szállt most alá.
Igazságosság és Béke
ölel át most minket.
Az Igazságosság jár mindig Előtte,
és a Béke a lába nyomában.”

(Isten indított arra, hogy néhány szó megváltoztatásával leírjam a 85. zsoltár 9-14. versét.)

Kedves, azt mondtam, hogy Én fogom megöntözni gyümölcsös kertemet, és készülök meglocsolni virágágyásaimat. Hallgass Rám, patakom folyóvá duzzad, és folyóm óceánná. Felragyogtatom a rendet. Fényemet mindenütt szétárasztom Testem dicsőségére. Jöjj hát, fogd meg a Kezem, engedd, hogy vezesselek leányom!

Ma ne dolgozz többet, pihenj meg Szívemben!

1987. november 8.

Jézus?

Én vagyok. Ha meg nem szabadítalak, mind a mai napig mély álomban lennél.

Nagyon restellem magam. Valóban én vagyok az utolsó, aki szólhat. Bármit cselekszem, és bármennyire igyekszem engesztelni, és Neked, Uram, köszönetet mondani, meg sem közelítem azt, amit értem tettél. Amikor másokért akarok imádkozni, bűnösnek és bizonytalannak érzem magam, mert Uram, hogyan is mernék én másokért imádkozni, amikor ők sokkal jobbak, mint én? Hogyan imádkozhat a legbűnösebb a másik emberért, aki jobb mint ő? Ez azokra a szavaidra emlékeztet, hogy meglátjuk más szemében a szálkát, magunkéban viszont a gerendát sem. Úgy érzem, egy egész erdőre való gerendám van. Hogyan mernék egyetlen szót is szólni ekkora halom gerendával a szememben? Hacsak Uram, meg nem szabadítasz! Engedd meg, hogy arra kérjelek, tisztíts meg, légy irgalmas lelkemhez, ha akarod, tégy érdemessé, tégy alkalmassá arra, hogy méltóképpen imádkozhassak testvéreimért.

Vassula, örömmel hallom szavaidat, mert ameddig be nem látod méltatlanságodat, nem jársz a tökéletesedés útján.

Ha akarod, engedd meg Atyám,
hogy segítségedet kérjem.

Leányom, belőlem töltsd meg lámpásodat, ne várj! Az Én világosságomban növekedj, kicsim! Aki ebben az Üzenetben hisz, az nem benned hisz, hanem Énbennem. Rajtad keresztül jövök a világba Én, a Világosság, hogy aki Üzenetemben hisz, ne legyen többé sötétségben. A te tanúid ismerik az igazságot és tudják, hogy ezek a szavak nem a te szavaid. Nem a tieid Vassulám, mert minden, amit leírsz, Tőlem, az Úrtól származik. Bizony mondom neked, aki téged befogad, Engem fogad be.

Nem, Uram, én nem vagyok erre méltó!

Miért nem Vassula, vajon nem tisztítottalak meg? Nem Én magam kentelek fel, hogy Enyém legyél? Valóban rajtad keresztül fogok megnyilvánulni - így nyújts Nekem tiszteletet, leányom.

Jöjj, megtanítalak útjaimra, Én és te. Engedd, hogy benned lélegezzek, engedd, hogy benned pihenjek meg, adj megnyugvást azok helyett, akik megsebzik Lelkemet. Ó Vassula, ha tudnád! Vérem ma újra ömlik!

Ó, Uram, és ma vasárnap van! Miért ömlik?

Kicsim, át- meg átszúrják Szívemet!

Istenem, engedd, hogy az enyémet szúrják át a Tied helyett!

Hallgass Rám, meg fog történni, át fognak szúrni téged. Jöjj, engedd, hogy megpihenjek benned, osztozz Velem Kelyhemben!

(Miért, miért is van ez így, mi az, ami itt történik? Miért teszik ezt Istenünkkel, a Szeretet, a Béke Istenével, Atyánkkal, Barátunkkal? Hogy tehetik meg? Szédülök. Jézus ma újból vérzik, szenved a mi gonoszságunk miatt. Mintha a világot magához ragadta volna a Sátán, és Jézus újra meg akarna menteni minket.)

Uram, mekkora fájdalmat okozol nekem, amikor érezteted velem, hogy bántanak Téged! Miért kínoznak Téged, aki a Végtelen Jóság és a kimeríthetetlen Szeretet vagy? Nem tudom tovább elviselni szenvedésedet, nem mintha saját testemmel és saját szenvedésemmel törődnék, hanem a Te szenvedéseddel, a Te fájdalmaddal törődöm. Uram, aggódom Érted, és szeretlek!

Vassula, Vassulám, Lelkem áldozata, Szívem áldozata! Viseld szenvedéseimet, osztozzunk meg rajta! Igyál Kelyhemből, érezd azok indulatát, akik megkorbácsolnak! Lelkem kedvese, Szeretetből mit meg nem tennék érted? Megengedem, hogy osztozz szenvedésemben. Arra választottalak, hogy válj Vérző Szívem áldozatává minden szomorúság által, amit szíved még el tud viselni. Lelkem áldozata, jöjj, mert minden aggodalom, megtagadás és gúny által, amit lelked el tud viselni, az Én Keresztemben osztozol.

Én vagyok a te egyetlen Szerelmed; elértem célomat. Engedd, hogy Én legyek elméd és lelked édes gyötrelme! Kedvemet lelem benned, mert most minden vetélytársamat legyőztem, mind elment - egy sem maradt! Egyedül csak Én maradtam veled, a te Jézusod! Mennyire örülök! Hadd szeresselek korlátlanul, hadd uralkodjak feletted, hiszen helyet találtam nagyságom és jóságom számára. Nem azért szeretlek, ami vagy, hanem azért, ami nem vagy.

Jöjj, a te kicsinységed megigéz. Tehetetlenségedre nem találok szavakat.

Uram, zavarban vagyok.

Vassula, ne akarj soha valamivé lenni, maradj semmi, mert minden isteni mű, amelyet meg akarok valósítani, egyedül az Enyém, nem a tied.

Egyházam egyetlen Tekintély alatt fog egyesülni. Nem Én Magam kértem meg Pétert, hogy legeltesse bárányaimat? Nem őt választottam, hogy legeltesse juhaimat? Nem Én Magam mondtam neki e szavakat:

„Te Péter vagy, és Én erre a sziklára
építem Egyházamat?”

Miért uralkodik gőg a nemzetek között, miért vannak hiábavaló összeesküvések a népek között? Én választottam Pétert, a Szívem szerinti embert, a sziklát, akire Egyházamat akartam építeni. Miért ferdítitek el tehát Parancsomat?

Kiről beszélsz Uram?

Azokról beszélek, akik alapításom ellen áskálódnak, és összeesküvést szítanak. Nem értitek, hogy hiábavaló lesz összeesküvésetek?

Uram, nem tudom kiről beszélsz.

Tudom Vassula, hogy mindez homályos neked, de napnál is világosabb azoknak a csalóknak! Rajtuk tartom Tekintetem, felemeltem kardomat, és készen állok arra, hogy lesújtsak rájuk. Tudják, hogy róluk beszélek, és hidd el Nekem, hogy napjaik meg vannak számlálva. Igen, nézzetek csak körül, ti csalók! Miért vagytok meglepve? El fogtok pusztulni! Mert ezekben a napokban valami olyat teszek, amit alig hinnétek el, ha elmondanák nektek!

Kedves, hadd válaszoljak kimondatlan kérdésedre! Üzenetemet azok a csalók is el fogják olvasni. Kedves, érezz Engem, Én is éppen úgy szenvedek, ahogyan te, Keresztem van rajtad, viseld szeretettel! Keresztem az igaz élet kapuja, öleld át jó szívvel! Vassula, az önmegtagadás és a szenvedés vezet a szentség és az erény isteni ösvényére.[1]

Ó, jöjj kedves, veled vagyok.[2]

Uram, olyan rettenetesen szomorú vagyok. Tudom, nem kellene több könnyet hullatnom, hanem későbbre kellene tartogatnom, elégtételül. De ha kifogyna, kész vagyok könnyeimet véremmel pótolni.

Vassulám, ne feledd, te nem vagy ezé a világé, te Hozzám tartozol. Látod Szentséges Szívemet?[3] Térj be Szentséges Szívem mélyére, ott nyugalmat találsz! Elviszlek és megmerítelek mélységeiben. Az Én fájdalmam elviselhetetlen![4] Emlékszel, mit tettem veled, amikor még gyermek voltál?

(Jézus ugyanazt a látomást mutatta, amelyet körülbelül tíz éves koromban, - az első hívást.)

Nem tudtál megmozdulni. Én az isteni Erő vagyok, kedves, Hozzám tartozol.[5] Jöjj most, vigasztalásra van szükségem, pihenjünk meg egymásban!

(Jézus nagyon szenvedett és szomorú volt.)

Hogyan nyújtsak vigaszt ekkora lelki fájdalomra?

Szeress nagyon kedvesem, szeress és vigasztalj meg, Vassula! Szeress teljes lelkedből!

Uram, Te tudod, hogy szeretlek.

Határtalanul szeress!

Taníts meg arra, hogy határtalanul szeresselek!

Megtanítalak. Jöjj, titkom van, szeretném elmondani. Ne félj, füledbe súgom.

(Jézus elmondta a titkot, igen nagy örömet szerezve nekem!)

Ó Uram! <u>Valóban</u> ezt akarod tenni?

Meg fogom tenni, megteszem, soha ne kételkedj benne! Ennek értelmében történik minden, Vassulám.

Jézus, Istenem, köszönöm! Engedd, hogy áldjalak.

Én is megáldalak, kedves. Jöjj, később jár, egymásban megpihenünk.

Igen, Uram!

Jöjj!

1987. november 10.

Istenem, rendelkezz velem,
véss mélyen belém mindent,
amit Szíved akar.
Legyen meg a Te Akaratod
és Dicsőség legyen Nevednek!

Itt az idő, hogy elhintsd magjaimat az egész emberiség körében. Add tovább Üzenetemet! Megsegítem minden igyekezetedet, ismertesd Szavaimat, hadd

[1] Reménytelenül szomorú lettem.
[2] Jézus megsimogatta fejemet.
[3] Jézus megmutatta fényárban lévő mellkasát és Szívét.
[4] Amiért száműzetésben vagyok.
[5] Jézus mutatóujjával Szívére mutatott.

ismerje meg teremtésem Nagy Szeretetemet és végtelen Irgalmamat! Országom a Béke, a Szeretet és az Egység országa lesz. Vassulát választottam, aki alkalmatlan és gyenge, hasznavehetetlen és nem ért a beszédhez. Ezt is írd le![1] Igen, akinek semmilyen ismerete sincs Egyházamról. Tiszta vásznat választottam, azért, hogy egyedül csak Én, az Úr írjam rá Művemet, és így váljék világossá, hogy Tőlem származik mindaz, ami le van írva. Én teszek mindent őáltala. Általa szólok, általa cselekszem. Én neveltem őt, betöltöttem minden Művemmel, hogy hírvivője legyen Üzenetemnek, amely ismertté fog válni.

Továbbadod Üzenetemet? Megteszed Nekem? Ne feledd, Jézus, az Isten Szeretett Fia, az egész emberiség Megváltója, az Ige az, aki megáld téged! Megáldom igyekezeted. Akár örömmel, akár bánattal találkozol, csak bízz, megsegítelek. Mindig előtted járok és vezetlek téged. Egyházam egyesítése Megdicsőít majd Engem! Elvezetlek Vérző Testem belső mélységeibe. Megmutatom neked töviseimet, fel fogod ismerni őket.

Ne legyen más célod, mint dicsőségem! Soha ne kételkedj Műveimben! A Szeretet ragyog feletted, kedvesem, igyekezz tetszésemre lenni! Jöjj, veled Vagyok! Fogadd Békémet![2] Imádkozzunk az Atyához:

Igazságos, Szeretett Atyám!
Áldott legyen a Te Neved!
Gyűjtsd össze híveidet,
a menny hirdesse Igazságosságodat,
Szent Nevedet dicsérjék szüntelenül
az ajkak!
Távozzék a csalók gonoszsága!
Segítsd a megtört lelkeket,
és keltsd új életre őket Szavad szerint!
Fogadalmamat megtartom
és beteljesítem.
Egyházaidért könyörgök,
hogy legyenek Mind Eggyé,
Atyám, hogy Benned legyenek Eggyé!
Ámen.

(Jézus segített nekem imádkozni – ezek az Ő szavai.)

1987. november 12.

Kedves, Én vagyok az, Jézus.

Ahogy már tanítottalak, tartsd kezedben Keresztemet pihenés közben.

(Jézus arra tanított, hogy éjjel, míg alszom, tartsak egy feszületet a kezemben. Így, amikor felébredek, kezemben érzem a feszületet, és azonnal Rá gondolok.)

Soha többé ne hagyj el - egyetlen pillanatra sem! Én vagyok a Teljesség és a Minden. Ha Keresztemet fogod, dicsőítesz és tisztelsz Engem. Én, a te Istened, megtisztítalak és megvigasztallak téged, gyermekem. Tiszteld tehát Atyádat, aki annyira keresett téged, amikor - letérve isteni utamról - elkószáltál Mellőlem. Látod gyermekem, mindig Hozzám tartoztál. Most, hogy megtaláltalak, köpenyem alá veszlek, megvédelek és megtartalak. Nézd!

(Hosszú skarlátvörös köpenyben láttam Jézus Krisztust. Két kezével felnyitotta köpenyét és megmutatta a mellkasából kiáradó ragyogó izzást, amelyből hirtelen felvillanással egy lángnyelv csapott ki egyenesen felém, és átjárt engem. Nem volt fájdalmas, csupán szeretetre gyújtott iránta, és sokkal erősebben óhajtottam Őt, mint valaha.)

Lángom meggyújtja szívedet. Lángomnak mindörökre lobognia kell benned, oltár! Felszítottam benned Lángomat, hogy tovább tudd adni isteni Üzenetemet. Mivel képtelen vagy arra, hogy Belőlem meríts, így Én gondoskodom arról, hogy Lángom ki ne aludjék benned. Jöjj, szeretem tehetetlenségedet, mert megadtam neked a kegyelmet, hogy felismerd.

[1] Hallottam, amint a következő mondatot mondta, ránéztem, zavarba jöttem és haboztam.
[2] Ezt felém fordulva mondta.

Megdicsőítesz, ha minden szükségedben Hozzám fordulsz. A te gyengeséged magához vonzza Erőmet, nyomorúságod Irgalomra indít. Szeress Vassula, osztozz töviseimben és szögeimben, osztozz Keresztemben! Koronázz meg szereteteddel, tisztelj hiteddel! Engedd, hogy mint vakot vezesselek végig az úton - nem hagylak el soha! Higgy a Szentírás minden szavának!

1987. november 13.

Vassulám, csupán szeretetet kérek tőled. A Szeretetből fakad minden erény - minden erény gyökere a Szeretet. A Szeretet olyan, mint a gyümölcsfa, amely előbb virágot hoz, majd gyümölcsöt - gyümölcse az erény.

Jöjj, előbb csendben imádkozzunk együtt az Atyához, te és Én, teljes csendben imádkozzunk! Diktálom.

Igazságos Atyám, Oltalmazóm,
áraszd ki Fényedet és Igazságodat!
Engedd, hogy vezetőim legyenek,
és arra a Szent Helyre vigyenek,
ahol Te élsz!
Teljes szívemből szeretlek.
Szeretném megtartani fogadalmamat,
hogy beteljesítsem Szavadat.
Szent Atyám,
hibáim és bűneim tudatában kérlek,
légy irgalmas hozzám!
Jóságoddal és Szereteteddel
bocsásd meg bűneimet,
és tisztíts meg engem, Uram,
légy Szabadítóm,
újíts meg engem,
őrizd meg a lelkemet Irántad való
hűségben és engedelmességben!
Egészen átadom Neked akaratomat,
készséggel leszek írótáblád.
Dicsérem Szent Neved,
és köszönetet mondok
minden áldásodért, és a békéért,
amit nekem adtál.
Ámen.

Most ismételd meg Velem!

(Együtt megismételtük.)

Köszönöm Jézus, hogy lépésről lépésre vezetsz. Szent Tanítóm vagy, Szeretettel és türelemmel tanítasz, vezetsz engem és másokat is, hogy jobban megismerjünk Téged, és megtudjuk, hogy Te vagy a Végtelen Szeretet. Nem hagysz el minket soha, hanem mindig készen állsz keresésünkre, ha valamelyikünk elveszett, és hazaviszel bennünket. Sohasem éreztem, hogy szigorú, vagy türelmetlen lettél volna hozzám, csak azt éreztem, hogy szeretsz. Szeretetet és Békét adtál lelkemnek. Ilyen vagy Te. Soha nem hagylak el Uram.

Leányom, Utánam vágyakozz mindig! Szeress és tisztelj, maradj hűséges Hozzám!

Maradjunk együtt, ne feledkezz meg Jelenlétemről!

1987. november 14.

Jézus, boldog vagy, amikor ezen az úton közeledem Hozzád, amit Te adtál nekem?

Boldog vagyok, miért ne lennék boldog?

Hozzám jössz Vassulám, és mégsem mondod el, mi van a szívedben. Érzem szívedet Vassula, szomorúság és fájdalom nyomja. Meg akarod tudni, hogy miért? Megmondom neked, azért, mert a Szeretet szenved, és te is szenvedsz, amikor Én szenvedek. Megadtam neked azt a kegyelmet, hogy Velem egy időben érezz át mindent. Te vagy az Én tükörképem. Te is érzed, amit Én - Magamat éreztetem veled. A lelkek újból keresztülszúrnak Engem.

(Fájdalmam ekkor tetőfokára hágott. Vissza kellett volna tartanom könnyeimet, de nem tudtam.)

Leányom, azt gondolod, hogy az Én szemem száraz?[1] Épp úgy megtelik könnyel,

[1] Felnéztem, mert Jézus hangja remegett a fájdalomtól, és láttam, hogy szeme könnybe lábad, és arca is egészen nedves a könnytől.

mint a tied. Szenvedek! Az Én szemem is könnyes.

Ó Vassula! Virágom, mennyire megértesz most Engem! Leányom, együtt ontjuk könnyünket, együtt szenvedünk, együtt viseljük Keresztemet.[1] Oly sok lélek sebzi meg Szívemet és okoz keserűséget Nekem. Ó Vassula, a te könnyeid az Én könnyeim. Vedd, és viseld Keresztemet, vedd szögeimet is! Megpihentetnél Engem?

Igen Jézus.

(Lelkem még sohasem érzett ekkora szomorúságot és fájdalmat, mint most.)

Vassula, ó Vassula, mennyire sajnálom, hogy ezt mondom neked, mégis meg kell mondanom az igazságot, - viseld Töviskoronámat és meg fogsz érteni Engem.

Azt hiszem, értem Uram. Ki fognak gúnyolni, megtagadnak?

A lelkek nem akarnak meghallani Engem - bűnben akarnak élni. Visszautasításukkal bizonyítják, hogy nem hisznek Irgalmas Üzenetemben. Ezt bizonyítják vonakodásukkal és a bűnvallomástól való félelmükkel.[2] Vedd, és viseld Koronámat!

(Fejemre tette.)

Meg fogsz dicsőíteni. Figyelj Rám, el fog jönni, valójában már itt is van az idő, amikor utasítást adok neked, hogy bőséggel hintsétek el magjaimat. A Szeretet tanít meg arra, hogy teljesítsd szándékomat. Arass győzelmet, Vassula!

Leányom, szerezz örömet Nekem, és nézz Rám úgy, mint most. Megengedtem, hogy érezd Vérző Szívemet, Vércseppjeimet hullattam szívedre. Megosztom veled Kelyhemet. Fejedet Koronámmal díszítettem. Rád tettem Keresztemet. Neked adom Szögeimet, ajánlhat-e ennél többet a Vőlegény? Legdrágább Kincsem az, amit neked adtam. Kedvesem, most, hogy megértesz Engem, kész vagy-e Vérző Testem mélyére hatolni?

Igen, Uram, vigyél oda!

Leányom folytassuk tehát, kapaszkodj Belém, áldj Engem!

(Áldottam Jézust.)

Jöjj, Én is megáldalak, süsd le szemedet.

(Jézus megáldott.)

Nevezz Abbának - most tudod, mit jelent.

Abba?

Igen, mennyire szeretlek! Azért is teremtettelek, hogy legyen valakim, akivel megoszthatom szenvedésemet. Meg fogsz Engem ismerni, Vassula, meg fogod tudni, ki a te Atyád. Virágom, drága leányom, add hírül, hogy mennyire szeretem teremtésemet![3]

Vassula, tudod-e miért adom neked ezt a rendkívül nagy kegyelmet, hogy bármikor hívhatsz, amikor akarsz?

Már elmondtad nekem Uram.

Van még egy oka.

Kérlek ne írd le, hallottalak.

Igen, hallottál Engem.

De Uram, ez Tőled való, nem éntőlem.

Virágom, emlékezz, megadtam neked a választás teljes szabadságát.

Igen, Szeretett Jézusom, de az értelem kegyelmét is megadtad, ami képessé tesz a megértésre és a választásra. <u>Te</u> tanítottad ezt nekem.

[1] Jézus nagyon gyorsan diktált.

[2] Jézus megvilágosított, hogy megértsem ezt a szakaszt. Tudom, hogy kikre vonatkozik. Az Egyház mélyére hatol.

[3] Isten tudtomra adta, hogy engem sem szeret jobban teremtésénél, de megmutatja rajtam keresztül, mint valamely példán, az Ő nagy szeretetét.

Igen.[1] Szeretlek. Jöjj! Mi ketten?

Igen Uram.

(Hirtelen úgy éreztem, hogy szükségem van Istenre, Szűz Máriára és minden Szentre. Nagy hatalommal jelent meg a Szűzanya.)

Az órák elszállnak. Jézus vezet téged. Ne félj szeretett leányom, fogadd Békémet! Jézus veled van, Jézus a te Vezetőd. Szeresd Őt úgy, ahogy most, Vassulám, ezzel erősen engesztelsz. Légy balzsama Jézusnak, szerezz Neki örömet! Én, a te Szent Édesanyád segíteni foglak. Ne félj, hanem haladj előre, a helyes Úton vagy. Szeretlek.

Szeretlek Szűzanyám! Bár sietnem kellene, nem tudok haladni addig, míg Isten meg nem nyitja előttem az Utat. Akkor majd haladhatok az Ő kezét fogva. Bízom Benne. Számítok Rá. Kérlek Drága Édesanyám, támogass, bátoríts és segíts nekem!

Megkapod Tőlem a támogatást, és segíteni fogok neked.

Köszönöm, áldott légy!

1987. november 16.

Kedves, valami olyat fogok tenni, amit nehéz manapság elhinni. Azért teszem, hogy hitelesítsem Üzenetemet. Ne félj!

Istenem, sokan már azt is nehezen hiszik el, hogy Te bármikor és bárhol ilyen egyszerűen csak beszélgetsz velem.

Higgy csodáimban, higgy Bennem.

1987. november 18.

Istenem, attól a naptól kezdve, amikor felfedted előttem titkos szándékodat, félek, rettegek a folytatástól. Félek, mert érzem, hogy nehézségek előtt állok, ahogy Te is féltél, mielőtt Jeruzsálembe mentél. Tudtad, hogy milyen nehézségek előtt állsz.

Szavam az Üzenet által teljesedik be. Neked folytatnod kell. Akár visszautasítanak, akár nem, teljesíteni fogod feladatodat.

Előtted vagyok, kicsim maradj jelentéktelen, hogy Én nyilvánulhassak meg teljes mértékben. Minél kisebb vagy te, annál nagyobb Vagyok Én. Engedd, hogy folytassam, engedd, hogy Én legyek az, aki cselekszik, és aki beszél.

Igen kicsim, az egyesüléshez mindnyájuknak[2] meg kell hajolniuk. Alázatosan, mezítláb jövök, nem felfegyverkezve. Visszaviszem juhaimat Péterhez, egyesítem őket, és Péter fogja táplálni bárányaimat. Én, az Úr szóltam. Bízzatok Bennem kedveseim! Teljes Szívemből szeretlek benneteket!

1987. november 21.

Vassula, visszaviszem szétszéledt juhaimat Péterhez. Én, az Úr, biztosítalak erről titeket!

(Az Úr hirtelen látomásban részesített: szétszéledt juhokat láttam, és egy nyájat, amelyek később egyesültek.)

Virágom, ez az Én Nagy Jelem után lesz!

Atyám bocsásd meg türelmetlenségemet. Meg kell tanulnom Hozzád hasonlóan türelmesnek lennem!

Kicsim, akit Kezemmel emeltelek fel, meríts forrásaimból és töltsd meg szívedet! Töltsd meg, hogy te viszont más szíveket tölthess meg. Én, az Úr, megáldalak. Látomásokat fogok neked adni. Látásodat olyan képességgel gazdagítom, hogy belelláss az emberek szívébe, és olvasni tudj bennük. Kedvesem, felajánlom neked ezt a kegyelmet, de ne feledd, hogy csak az Én dicsőségemre használhatod, és magadnak nem tarthatsz meg belőle semmit!

[1] Itt rövid csend volt.

[2] A különböző egyházaknak.

Jézusom, Istenem, nagyon Szeretlek! Szüntelenül elárasztasz engem, a semmit adományaiddal. Engedd, hogy közeledben lehessek! Jézus, ha Te nekem, aki nulla vagyok, ilyen sok ajándékot adsz, mit meg nem tennél, és mit meg nem adnál azoknak, akik valóban örömödre szolgálnak, amikor tisztelnek Téged!

Igen, látod Vassula, most jobban megértesz Engem. Ha neked, aki valóban a legméltatlanabb vagy teremtményeim között, ennyit adok, mit meg nem adnék azoknak, akik kegyelmeimet valóban megérdemlik? Azoknak, akik tisztelnek Engem és azoknak, akik áldozatot hoznak Értem!

Kérjetek, kedveseim, és adni fogok. Higgyetek abban, amit kértek, bízzatok és higgyetek Bennem, ne legyetek olyanok, mint Péter, aki a vízen járva, elvesztette bizalmát - higgyetek Bennem! Bízzatok! Higgyetek!

1987. november 22.

Vassula, szél fúj, és napról napra erősödik. Végigfúj ezen a pusztaságon, amivé teremtésem vált, magával sodorja a sivatag homokját, és egyre közelebb és közelebb hordja ahhoz a kicsiny termőföldhöz, ami még megmaradt. Egy részét már be is takarta. Ha nem sietünk kicsim, hamarosan nem marad más, csak pusztaság.

Uram, kérlek, légy türelmes, mert lassú felfogású vagyok.

Virágom, emlékezz, milyen sokáig álltam ajtód előtt. Nem voltam-e türelmes azokban az években?

Jézus, miért nem hallottalak azokban az években?

Mert a világ megtévesztett téged. Kezdettől fogva Hozzám tartozol, de a világ megtévesztett, meggyőzött arról, hogy hozzá tartozol - ilyen csalárd és álnok a Sátán. Napjainkban azon mesterkedik, hogy meggyőzze teremtésemet arról, hogy ő nem létezik – így anélkül dolgozhat, hogy félnének tőle. A farkas csapdába ejti teremtésemet, és mint kis bárányt felfalja. Ez az ő terve manapság.

1987. november 23.

(Lyoni tartózkodásom alatt beszéltem a katolikus teológussal. Világtól való elszakadásomat nem értette sem ő, sem a felesége. Azt mondta, hogy nekem van még felelősségem. Azt válaszoltam, hogy igen, van, de hozzátettem, hogy én Istent helyezem az első helyre. Azt sem tudta elfogadni, hogy az Isten még a lelkemet is elszakította a világtól. Nem értett egyet velem. (Nem volt-e kész Ábrahám saját fiát is feláldozni?))

Kicsim, felfoghatatlanul szeretlek! A Szeretetnek nincs határa, és azt akarom, hogy te is határtalanul szeress Engem. Az a szándékom, hogy megnövelem szeretetedet. Szándékomban áll annyira megszerettetni Magamat, hogy Irántam való szereteted többé ne ismerjen határt. Örömet szerez Nekem, ha irántam való hűségedet kipróbálhatom.[1] Örülök, hogy ennyire tisztelsz Engem. Most áldozatot hozol Értem, de áldozatod nem lesz hiábavaló. Fenntartás nélkül add át magad Nekem! Légy tetszésemre engedelmességeddel! Engedd, hogy úgy bánjak veled, ahogy Nekem tetszik. Lélek, soha ne félj Tőlem - Szeretet vagyok![2]

Uram, úgy tűnik, hogy sokan nem értik azt sem, hogy Veled szeretnék lenni, és hogy a halál csupán megszabadulás.

Kedvesem, légy szent, maradj szent, és az Isteni Szeretet még magasabbra fog emelni téged. Ne félj kedvesem! Támaszkodj Rám, légy nagylelkű Hozzám, szeress Engem, a te Istenedet, teljes lelkedből és szívedből, teljes

[1] Ahogy Ábrahámét is kipróbálta.

[2] Ez azt jelenti, hogy Isten sohasem kér olyat, ami lelkünket sérti.

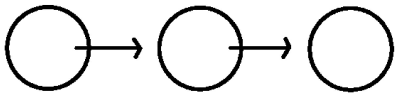
elmédből és minden erődből! Ne feledd, mennyire lehajolok hozzád, hogy lelkedhez férhessek!

1987. november 24.

Vassula, elolvastatom veled azokat a szavakat, amelyeket Margit Máriának[1] mondtam. Azt mondtam, „Uralkodni fogok ellenségeim és mindazok akarata ellenére is, akik megpróbálnak szembeszegülni Velem", - ezért bizakodjatok kedveseim.

Vassula, szeretném, ha még egyszer lerajzolnád, hogy milyen a Szentháromság!

Igen, Uram. (Egy látomás szerint, amelyet egyszer az Úr adott nekem, amikor nehézségeim voltak a megértésben.)

(Ez egy fénylátomás volt. Egyik fény a másikból kilépve alkot hármat. Amikor a Fiú az Atyában van, akkor Ők egy. A Szentháromság EGY és ugyanaz. Lehetnek hárman, de mindhárom eggyé is lehet. Az eredmény: egyetlen Isten három személyben, de egy a lényeg egységében.)

1987. november 25.

(Láttam Jézust, amint közelemben ült.)

Jézus, Te itt vagy?

Itt vagyok, - felismertél. Látod, Vassula azért a kis hitért, amit Nekem adsz, azért a hitért, ami sokkal kisebb, mint a mustármag, megadom neked, hogy láss Engem, érezz Engem, és írj Velem. Jöjj, Én leszek a te Szent Társad.

(Később:)

Kedves, nem kell félned, mert tervemet már jóval születésed előtt kigondoltam. Öröktől fogva tudom, hogy te fogsz Engem szolgálni, kedves. Ne aggódjék szíved, hogy mit mondjál, vagy mit tegyél, mert Én, az Úr adom ajkadra a szavakat.

Én vezetlek, Bennem vagy, az Én Szeretetemben. Én szenteltelek meg, áldott vagy. Én vezetlek Vérző Testem belső mélységeibe. Töltsd be vágyaimat Akaratom teljesítésével.

Úgy kedvezek neked, hogy megadom a felismerés kegyelmét. Maradj Bennem! Add Nekem minden gyengeségedet, szeretett lélek, add Nekem mind, hadd semmisítse meg az Én Erőm!

Végre fogsz hajtani minden feladatot, amit számodra kijelöltem. Engem dicsőítve bízzál Bennem, és Én megsegítelek téged, akit Kezem megáldott. Úgy őrizz szívedben, ahogy Én őrizlek az Enyémben. Töltsd meg szívedet az Enyémből, hogy másoknak is adhass. Én, az Úr foglak táplálni. Bízzál Bennem, légy magabiztos, jöjj, jöjj szeretett lélek, és pihenj meg Bennem! Én, az Úr áldalak meg téged és minden vállalkozásodat.

Vassula, fogd meg a Kezem, fogd meg a Kezem és kövess Engem! Érted?

(Jézus a Szentlélek által vezetett, én mögötte haladtam. A Szent Péter templomba vitt. Kinyújtotta Karját és mutatóujjával egy magányos alakra mutatott. II. János Pál pápa volt az. Egyedül ült ott gondolkozva; úgy tűnt, hogy mélyen elgondolkozott.)

Látod Vassula? Várakozik - egyre várakozik.

Atyám, legyen meg a Te akaratod! Ámen.

Át kell adni neki Üzeneteimet beteljesítve mindazt, ami meg van írva.

Jöjj kedves, közel az idő, ne félj! Ne feledd, előtted vagyok. Amit elkezdtem és megáldottam, azt be fogom fejezni. Jöjj, a Szeretet szeret és vezet téged. Tartsd kezedet az Enyémben! Mi ketten?

[1] A szerk.: Alacoque Szent Margit Mária (1647-1690), francia látnoknő, akinek látomásai voltak Jézus Szent Szívéről.

Igen, Uram. Együtt. Ó, mennyire szeretlek Téged Jézus!

(Szívével Kezében közeledik Jézus, hogy nekünk felkínálja. A Végtelenül Gyengéd-szívű Szeretet jön el ismét megsegítésünkre, hogy kiszabadítson a Sátán hálójából.)

Uram, szeretlek!

Kedves, hogyan, miképpen tudnám mindezt végignézni, és titeket elhagyni? Teljes Szívemből szeretlek téged, teljes Szívemből szeretlek benneteket!

(Éreztem Szívét, és azt szavakkal nem lehet kifejezni, hogy Jézusnak milyen nagy a szeretete irántunk.)

1987. november 28.

Kicsim, tedd széppé Kertemet, mert jelenlegi állapotában csak szárazságot látok Benne. Szárazság uralkodik Benne. Tikkasztó szél járja át, és kiszárítja azt a keveset is, ami megmaradt. Virágaimat öntözni kell, különben mind egy szálig elpusztulnak! Bimbóim nem érik meg a virágzást, elpusztul egyik a másik után. Ó bárcsak meghallanák!

Istenem, miért olyan bonyolult dolog egy döntést meghozni? Miért olyan nehéz erre a döntésre jutni? Miért kell hónapoknak, éveknek eltelnie? Valóban olyan bonyolult dolog lenne egymást szeretni, és egyesülni, mint egy család? Nem ők maguk tanítanak-e minket arra, hogy szeressük egymást, és hogy tanuljunk meg adni és áldozatot hozni? Éveknek kell eltelnie az egyesülésig? Valóban különleges tanácskozásokra és találkozásokra van szükség ehhez? Miért nem képesek egyetlen, végleges találkozót tartani, egymásnak kezet nyújtani, és megadni Péternek azt az elsőséget, amelyet Te adtál neki egykor, hogy tetszésedre legyenek és mosolyra fakasszanak?

Mennyire szeretem egyszerűségedet, gyermekem! Gyermekien gondolkozol. A gyerekek az Én gyöngéim!

Tudod, amikor gyerekek veszekednek, sohasem tart néhány percnél tovább veszekedésük, mert nincs bennük rosszakarat. Leányom, ezek azonban nem gyermekek, elvesztették egykori ártatlanságukat. Elvesztették egyszerűségüket, mert ártatlanságukat rosszakaratra, egyszerűségüket hiúságra, szentségüket istentelenségre, alázatukat képmutatásra cserélték fel.

Látod, gyermekem, ez az oka annak, hogy újból eljövök és emlékeztetem őket arra, hogy Én, Jézus, milyen vagyok. Mezítláb és alázatosan jövök, belépek Saját Házamba, odatérdelek szolgáim elé és megmosom lábukat.[1] Ne sírj Vassulám - mindez az egységért van. Engedd, hogy igénybe vegyelek. Ezúttal nem tagadhatják le, hogy Én, Jézus vagyok az, mert ezt az eseményt[2] már régen megjövendöltem. Elolvastattam veled egy részt abból, amit XXIII. János szolgámnak sugalltam. De azután...

Azután, Uram?

Azután megsúgtam neki, mekkora megpróbáltatásokat kell Egyházamnak elviselnie.

Én, Jézus szeretlek benneteket. Maradjatok Bennem, az Én Szeretetemben!

1987. november 29.

Vassula, készen vagy-e még több áldozatot hozni Értem?

Uram, felhasználhatsz tetszésed szerint, Neked adtam magam. Mindennap átadom magam.

Maradj Bennem, maradj Szeretetemben! Leányom, sok megpróbáltatásod lesz![3] Akarsz-e Értem, a te Istenedért még több áldozatot hozni?[4]

---

[1] Jézus metafórákban beszélt.
[2] A várva várt EGYSÉGET.
[3] Isten figyelmeztet engem.
[4] A figyelmeztetés után, szabadságomat tisztelve, Jézus újra megkérdezett.

Istenem, vedd Kezedbe életemet és cselekedj Szíved szerint!

Szeretett menyasszonyom, akkor vess egy pillantást Keresztemre!

(Ránéztem, Jézussal egy hatalmas, sötét színű fából készült Kereszt volt.)

Erre szegeztek fel Engem, amikor Atyámat megdicsőítettem. Látod, mi vár rád? Én, az Úr fogom veled megosztani Keresztemet, minden szenvedést el fogsz akkor viselni, amire lelked képes. Megerősítem tűrőképességedet, kicsim.

Atyám, tégy meg velem a Te Drága Szíved szerint mindent, ami nagyobb Dicsőségedre szolgál. Mindaz jó nekem, ami Tőled való.

Légy engedelmes és szerezz Nekem örömöt! Az engedelmesség tehetetlenné teszi az ördögöt és menekülésre készteti.

1987. november 30.

Jézus?

Én vagyok.

Én, Jézus biztosítalak benneteket, hogy egyetlen egyesített Egyházam lesz. Kedves, légy hűséges Hozzám, bízzál és higgy Bennem!

1987. december 1.

Téged arra választottalak, hogy megmutassam a világnak, mennyire Irgalmas vagyok. Ott találtalak meg, ahol gyermekeim többsége él még mindig. Ha el nem jövök, hogy felvegyelek, még ma is ott volnál, ahol a többiek. Végtelen Irgalmamban jövök, hogy figyelmeztesselek, Magamhoz vonzzalak, és eredetetekre emlékeztesselek benneteket.

(Kezdem megérteni, hogy ez az Üzenet, - amelynek célja a Béke és a Szeretet visszaállítása Isten teremtményei között, valamint az Egyház egyesítése, - Isten egyik utolsó kísérlete, mielőtt Igazságossága lángra gyúlna felettünk.)

Milyen jól megértesz most, leányom. Félsz Tőlem?

(Isten valószínűleg megérezte, hogy félek attól, amit megtehetne, ha meg nem változunk.)

Félek, Istenem, a látomás után, amelyben részesítettél.

Csak egy részét mutattam meg.[1] Vassula, figyelmeztetni kell teremtésemet, hogy meg ne ismétlődjenek ugyanazok a tévedések!

Melyek Uram?

Amikor Fatimában a nagy Csodát tettem, figyelmeztettem teremtésemet, de nem sokat törődtek figyelmeztetésemmel. Idejüket ehelyett kétkedéssel, érveléssel töltötték, sohasem terjesztették helyesen Édesanyám szavait, ezért igen kevesen szereztek tudomást az Üzenet sürgősségéről. Saját bűnük szennyezte be kezüket vérrel, annyi sok lelket magukkal rántva.

Emlékeztetni fogom őket múltbéli bűneikre.[2] Emlékeztetni fogom őket garabandali Üzenetem sürgősségére!

Miért kételkedtek Műveimben? Adjátok tovább figyelmeztetésemet teremtésemnek, igen nagy engesztelést kell nyújtani! Figyelmeztetni kell teremtésemet, hogy higgyen Bennem. Emlékeztessétek őket Szeretetemre![3] Terjesszétek Szavamat! Hirdessetek Engem... hirdessetek, ne állítsatok félre! Ti nem védelmeztek Engem, hanem félreállítotok! Nyíltan hirdessétek régebbi és jelenlegi Műveimet, Én Mindenható vagyok.

Fejembe fúródó tövisek azok a papi lelkek, akiknél ott van a megismerés

[1] Arra utal, hogy a rosszabbik rész rejtve van.

[2] Természetesen Isten csak azokra a bűnökre emlékszik, amelyekért nem kértek bocsánatot, vagy még nem bántak meg. Ha ez már megtörtént, a bűnök bocsánatot nyertek, és Isten soha többé nem emlékeztet bennünket régi bűneinkre.

[3] Beleértve Istennek ezt a „Béke és Szeretet" Üzenetét.

kulcsa - de maguk nem mennek be, és másokat sem engednek be, akik pedig szeretnének bemenni! Ők az Én töviseim! Ezeknek a töviseknek most meg kellene találniuk Engem és bűnbánatot kellene tartaniuk! Kezük még friss vértől szennyezett a múlt miatt, valamennyi bűnért és szörnyűségért felelősek. Azt akarom, hogy tartsanak bűnbánatot! Dacoltak Édesanyám garabandali Üzenetével, sohasem terjesztették úgy, ahogy kellett volna, nem vették figyelembe sürgősségét. Ó,[1] mit kaptam Én, Vassula! Köveket kaptam, szívük megkövesedett. Fogadjátok el az Igazságot, nyissátok ki szíveteket! Garabandal Fatima folytatása! Ne ismételjétek meg hibátokat. Péter![2]

Péter, légy az Én Visszhangom! Tápláld bárányaimat! Péter, ne tagadj meg Engem újra, kedves!

(Amikor az Úr azt mondta: „Péter, légy az Én Visszhangom! Tápláld bárányaimat! Péter, ne tagadj meg Engem újra, kedves!" akkor és ott meg tudtam volna halni, olyan hangon mondta ezt.)

Jöjj, hadd segítsek rajtad! Pihenj meg bennem!

(Annyira felindultam, hogy nem voltam többé ura magamnak. Jézus megpróbált erőt önteni belém. Miután összeszedtem magamat:)

Jézus, most leírom, hogy Isten koldult. Kolduló hangon mondta.

Igen, igen Vassula, Szeretetből.

Szeretlek Istenem, hogyan tudnám elviselni, hogy ilyen szomorúnak látlak és hallak anélkül, hogy ezer halált ne akarnék halni. Ha ezer életem lenne, egymásután mindegyiket odaadnám, a Te Dicsőségedre, hogy Sebeid begyógyuljanak.

Sebeim csak akkor gyógyulnak be, ha teremtésem visszatér a Szeretethez. Fogadjatok el, mint Mindenhatót és egyesüljetek! Jöjj, hadd osszuk meg szomorúságomat!

Jézus, szeretnék még sokkal többet tenni azért, hogy engeszteljelek és dicsőítselek.

Maradj közelemben, és mindent meg fogok veled osztani, amim van. Jöjj!

1987. december 2.

A garabandali jelenések hitelesek, terjeszteni és tisztelni kellene Őket. Szentesítsétek Garabandalt! Nem látjátok, és nem értitek, hogy tévedéseitek ismétlődnek meg? Megismételitek Fatima tévedéseit. Ó teremtés, mikor fogsz Bennem hinni? „Ie emphanises itan."[3]

Istenem rettenetes dolog Téged ilyen szomorúnak hallani és érezni.

Vassula, vigasztalj meg!

Ó, jöjj Uram, megvigasztallak. Szeretném, ha minden lélek tudna arról, hogy megvigasztalhatnak Téged, Uram, és így sokan vigasztalnának.

Ha szeretnek, azzal megvigasztalnak.

Jöjj, arra emlékeztetlek, hogy Én, Jézus, közéjük fogok állni, Káin és Ábelem közé. Káin ez alkalommal Velem kerül szembe testvére helyett. Ha kezét ütésre emeli, Engem kell megütnie. Lelepleződik és rádöbben, hogy csupaszon áll Előttem, Istene előtt.

Ábelem, drága Ábelem![4] Ez alkalommal te maradsz életben, véred nem lesz kiontva, kertemet az Én illatom fogja széppé tenni: ugyanazt a kertet, amelyben Ábelem vérét ontották ki. Jöjj virágom, Jelenlétemre akarlak emlékeztetni, légy éber!

[1] Isten leírhatatlanul elszomorodott, felnyögött.

[2] Isten olyan hangosan kiáltott, mintha egy távoli embernek kiáltana, aki nem hallja Őt, csak ha nagyot kiált. Majd könyörögve folytatta...

[3] „A jelenések megtörténtek" - görögül.

[4] Isten ezt olyan gyengéden mondta, ahogyan senki más nem tud beszélni, csak Ő.

1987. december 4.

Jézus?

Én vagyok. Leányom, azt akarom, hogy Szavaim világosak legyenek. Nem vádolom azokat, akik a jelenéseket üldözték, csak azt akarom, hogy lássák be és ismerjék el tévedésüket, majd járuljanak Elém bűnbánatban. Megbocsátok nekik, megbocsátom bűneiket. Leányom, sokan fogják üldözni Üzenetemet, ismételten megtagadva, hogy Én vagyok az, Jézus, ugyanis félnek beismerni tévedésüket, mert ez ismét meghaladja bölcsességüket, gyermek.[1]

Talán nem szándékosan tagadják, hogy ez Te lennél, talán a tudatalattijukban elhiszik. Valószínűleg nem szándékosan teszik, mert biztos vagyok benne, ha felismernének, akkor dicsőítenének Téged! Egyszerűen csak nem fogják fel.

Mennyire szeretem az érvelésedet – miért véded Őket?

Mert ők nem tudják, és ha nem tudják és nem értik…

Hallgatlak.

Ha kérhetlek Téged: bocsáss meg nekik, és légy Irgalmas hozzájuk.

De gyermek, ők lesznek a te üldözőid, szenvedését okozva lelkednek – ők lesznek a te megkorbácsolóid.

Még akkor is, hiszen, ha nem értik, nem szándékosan teszik. Nem tudják, mit cselekszenek, mert gyengék. Te, a Te Isteni Szereteteddel, segíthetsz nekik felfogni, hogy Te vagy az. Istenem, ne engedd, hogy Isteni Kezed lesújtson rájuk, mert, ha lesújtasz rájuk, sok ártatlan lélek is bűnhődhet.

Vassula, teremtésem elfajult, igen nagy engesztelést kell nyújtani! Azt akarom, hogy teremtésem ébredjen rá, merre tart. Azt kívánom, hogy papi lelkeim Belőlem merítsenek, és bárányaimat szeretettel és tudással itassák. Most éppen teljes sötétségben élnek.[2]

Igen, Jézus, de világosítsd meg az egyházi tekintélyviselőket. Ha meg is haladja értelmüket ez a „szokatlan" kapcsolat Veled, Uram, akkor is nyisd meg szemüket és fülüket, hogy megértsék!

Bölcsességet csak az egyszerű gyermekeknek adok, nem a tanultaknak.

Akkor, Uram, kevés lehetőségük van, elvesznek!

Elvesznek, ha csak gyermekként nem jönnek Hozzám…

Vassula, megnövelem tűrőképességedet a szenvedésben, mert téged meg fognak korbácsolni.[3] Hadd cselekedjek szabadon, ne avatkozz Műveimbe!

Uram, nem bocsátanál meg nekik, és nem néznéd el gyengeségüket?

(Mégis bátorkodtam beavatkozni.)

Nem viselném el, ha bántanának, gyermekem.

Nem tudom, hogy mit mondjak Neked, de nem kérhetnélek meg, hogy nézd el gyengeségüket?

Virágom, nem akarom, hogy Rád taposssanak. Nem viselném el, ha eltipornának!

De ne verd meg, csupán tanítsd őket, Uram!

Akkor ki kell, hogy nyissák fülüket!

Vassula, tudod, hogy mi vár rád? Láttad Keresztemet. Ne feledd, hogy bár kemény lesz szenvedésed, soha nem hagylak el. Szent Édesanyám van mellettem, hallgasd meg Szavait:

[1] Akkoriban meghaladta bölcsességüket, hogy felfogják és elhiggyék, hogy valóban Jézus az Isten Fia van közöttük, amint azt is nehéz egyeseknek elhinni, hogy ez az isteni Mű valóban Istentől származik.

[2] Isten teremtése.

[3] Jelképesen a lelki szenvedések által.

Leányom, kedves, ismertesd el Garabandalt! Én jelentem meg Garabandalban, hogy Üzenetet adjak. Üzenetemet nem terjesztették megfelelő módon. Sok pap tagadta Jelenéseimet, és így nem kaptunk helyet szívükben, de Én nem felejtettem el kedves gyermekeimet. Volt idő, amikor ők maguk is kételkedtek, összezavarodtak, megtagadták Jelenéseimet. Ezt példaként adta Isten, hogy gyermekeimnek[1] megmutassa, milyen és mekkora zűrzavar uralkodik a mai Egyházban. Megígértem, hogy igazolni fogom garabandali Jelenéseimet. Az órák elszállnak, de Üzeneteimet nem terjesztették el úgy, ahogy kellett volna, és azt sem tisztelték, hogy Szent vagyok.

Istenem, ez olyan sürgetően hangzik, mintha ma, még ebben az órában el kellene terjeszteni. Tőled várom, hogy utunkat megnyisd, kész vagyunk terjeszteni üzenetedet, csak adj erőt, bátorságot és lehetőséget, hogy betöltsük vágyaidat. Ámen.

Vajon el tudnálak-e most hagyni, Vassulám?

Nem, Uram, a Te erődre van szükségünk a folytatáshoz.

Elegendő erőt kapsz, hogy véghez vidd azt, amire küldetést kaptál.

1987. december 6.

Írd, Vassula!

Én az Úr, azt kívánom, hogy, tiszteld Keresztutam Állomásait! Vezesd be a fényt! Először Édesanyámat tiszteld gyertyát gyújtva Neki, azután, azt kívánom, hogy égő gyertyával kezedben hajts térdet minden Állomásnál!

Uram, Te már kigondoltad tervedet, arra kérlek, nyisd meg az utat előttünk, hogy tisztelhessünk Téged, Uram.

Megteszem, támaszkodj Rám, hordozni foglak.

Vassula, ha ez megtörtént, figyelmeztetni foglak arra, hogy hamarosan bekövetkezik a második esemény. Emlékeztetni foglak arra, hogy azon túl ne keress kényelmet magadnak!

Istenem, mindnyájunkhoz szólsz?

Nem, egyedül csak tehozzád szólok, nézz Arcomra! Emlékeztetlek, hogy ettől az eseménytől kezdve magadon fogod érezni Erős Kezemet. Beléd áramlik Isteni tanításom: engedelmessé kell válnod, készen kell állnod szolgálatomra, hűségesen kell tisztelned Engem! Igénybe foglak venni. A végsőkig igénybe veszlek, annyira, hogy céltáblám leszel. Te vagy az Én írótáblám, kicsim. Az a szándékom, hogy visszaviszem juhaimat Péterhez.

Uram, Istenem, több mint egy évet töltöttem el Veled, mint a Te írótáblád. Mindennap igénybe vettél, és szeretlek, mert így közelebb vagyok Hozzád. Igénybe vehetsz, hűséges maradok Hozzád, és rabszolgád leszek.

Vassula, mennyire szeretlek. Megcsókolnád Lábamat, miután befejezted a Keresztutat?

Igen Uram, megteszem.

Jöjj, ne feledkezz meg Jelenlétemről, mintha elhanyagoltál volna az elmúlt napokban!

Istenem, adj erőt, hogy mindennek eleget tudjanak tenni. Szeretnék kedvedre lenni, ahogy tudod, de erőm véges, megbocsátasz?

Ó Vassula, mennyire szeretlek, megbocsátok neked. Írd le, amit láttál!

(Jézus szomorúnak és komolynak látszott, amikor azt mondta, hogy elhanyagolom. Miután bocsánatot kértem Tőle, isteni Arca egyetlen szempillantás alatt ragyogó mosolyra derült, felém mutatva gödröcskéit kitárta két karját, hogy odasiessek Hozzá, és megbocsátott.)

[1] A világnak.

Mindig megbocsátok a legkisebb késlekedés nélkül, és azért engedtem, hogy tökéletesen felismerj, hogy el tudd mondani, mennyire megbocsátok!

Jöjj, mi ketten!

(Ahogy ezt mondta, Jézus olyan mozdulatot tett mutatóujjával, mint egy Tanító, amint figyelmeztet.)

1987. december 7.

„Nem ortodox módon" vezetlek, de Én Isten vagyok, és Magam akarom megválasztani minden utamat. Elszállnak az órák, az idő közel. Úgy vezetlek Vassula, ahogy Én akarom.

1987. december 8.

(Amikor arra gondoltam, hogy mi vár még rám, pánikba estem. Rendkívüli gyengeség fogott el. Nagyon nyugtalan voltam.)

Istenem, nem szerethetnélek-e Téged én is úgy, ahogy más normális lény, a megszokott módon? Édes Istenem, nem vezethetnél engem is a megszokott módon? Ó Istenem, olyan nagy felelősséget érzek mindezek miatt, gyötrelem azt tudnom, hogy minden kegyelem ellenére, amit rám árasztasz, nyomorult, nagyon vétkes, és rossz maradok. Uram, miért, miért tartasz meg engem? Nem állhatok többé Eléd, nem vagyok méltó Hozzád, hadd vonuljak el kuckómba, ne tarts ennyire közel Magadhoz.

Miért? Miért?

Istenem, a megszokott módon szeretnélek követni és szeretni, úgy mint a többiek.

Kedves, szeretlek![1]

Ó Jézusom, én mindig csak bántalak, hadd menjek, megmaradok nyomorúságomban, de nem szűnök meg tisztelni és szeretni Téged.[2]

Várj!

Uram, mindez[3] felülmúlja értelmemet, és felülmúl engem!

Nem, nem múlja felül értelmedet, már nem. Kedves![4] Sebeim közül öt, teljesen nyitva van. Vérem ömlik, szenvedek. Istened szenved. Nem akarod megdicsőíteni Testemet? Öt Sebem felszakadt, hogy lásd, milyen szomorúságot okoz Nekem teremtésem.

Gonoszságotok ellenére, tévedésetek ellenére, kételyeitek ellenére, bűneitek ellenére, tagadástok ellenére, hitetlenkedésetek ellenére és Testem iránti kétszínűségetek ellenére is szeretlek benneteket. Még mindig nem értitek? Miért zártátok be Előttem mindörökre szíveteket? Miért hagyott el Engem a többség? Miért tértek más ösvényre követőim? Miért hanyagolták el kertemet? Miért nem öntözték virágaimat? Miért?

Hol vannak bárányaim, Péter? Kérlek, segíts megkeresni és egyesíteni őket! Jöjj, segítek, hogy megtaláld őket. Élelmet hozok nekik, és táplálni fogom őket. Nem, Péter, nem találsz már semmit ebben a pusztaságban, itt semmi sem maradt. Az a kevés, amit meghagytak, kiszáradt és elpusztult, ameddig a szem ellát, nincs más, csak pusztaság. De, Én, az Úr előveszem Kenyeremet éléstáramból, és az Én terményemmel töltöm meg kamrátokat. Én fogom táplálni bárányaimat. Én öntözöm meg ezt a pusztaságot. Bízzál Bennem kedves, bízzál Bennem, és újból egyesítelek titeket. Vassulám, virágom, nem akarom látni, hogy rád tapossanak. Az a szándékom, hogy szolgálatodat Testem Dicsőségére vegyem igénybe. Én, az Isten szeretlek.

(Amikor Urunk azt mondta ebben az üzenetben, hogy „Testem iránti kétszínűségetek ellenére", akkor azokról szólt, akik az EGY-

[1] Láttam, hogy szavaim megbántották Jézust. Rettenetesen éreztem magam.
[2] Le akartam feküdni, hogy kialudjam bajomat.
[3] A természetfeletti megközelítés és minden esemény, ami be fog következni.
[4] Jézus felindultan adta értésemre, mennyire szenved.

SÉGÉRT dolgoznak. Amikor az egyházi tekintélyviselők megoldást keresve találkoznak, rendszerint az történik, hogy mindegyik azt gondolja, majd a másik fog engedni „valamennyit". Végül úgy fejezik be, hogy valójában semmi sem történt. Ezt tegnap éjjel mondta nekem az Úr.)

1987. december 11.

Jézus?

Én vagyok.

Jézus, miért hisznek könnyebben a laikusok, mint a papok és a teológusok? Emlékszel, amikor Te tetted fel nekem ezt a kérdést, Uram?

Emlékszem.

Miután elolvasták az első könyvet, a többit is el akarták olvasni. Az első könyv elolvasása után a legtöbben elkezdenek imádkozni. Néhányan azok közül is, akik életükben sohasem imádkoztak, ez csodálatos!

Vassula, gyermekeim éhesek. Amikor meglátják Kenyeremet, megragadják, hogy éhségüket csillapítsák vele. Ha többet akarnak, eljönnek Hozzám,[1] és mindenemet nekik adom.

De Uram, előfordult egyszer vagy kétszer, hogy azok, akik elolvasták, megtérésük után örömüket meg akarták osztani egy pappal, mert azt gondolták, hogy ő is örülni fog. De legnagyobb csalódásukra, a pap nem mutatott érdeklődést, valójában elriasztotta őket.

Vassula, ők azok, akik sebet ütnek Rajtam és át- meg átszúrnak. Elviselhetetlenül szenvedek, mert látom, hogy enyéim utasítanak vissza Engem. Nincs semmijük, amivel bárányaimat megkínálhatnák.

Azonban Uram, ők (akik megtértek) mégsem riadnak vissza a papok negatív magatartása és hiányos lelkesedése ellenére sem, mivel békét lelnek abban, hogy Téged újra megtalálnak. De keserűséget éreznek, hogy ennek így kell lennie, különösen akkor, amikor rádöbbennek, hogy semmit sem tudnak a jelenésekről, csodálkoznak azon, hogy miért nem beszélt erről többet az Egyház. Valaki a papok közül azt mondta, hogy ezeket az eseményeket elhallgatják és csak „saját" köreikben beszélnek róla.

Igen, Vassula, papjaim elnyomják mai Műveimet. Leányom, már megmondtam, és újra mondom, hogy kezükben tartják a megismerés kulcsát, ők maguk azonban nem mennek be, és másokat sem engednek be, akik pedig be szeretnének menni! Hitetlenkedésükkel, kétségeikkel és képmutatásukkal torlaszolják el az Utat. Elvesztettem őket, mint gyermekeimet, bölcsességük elvakította őket, eltévesztették a hozzám vezető utat.

- Kedves, áldozd fel mindazt, amid most van,[2] imádkozz Velem!

Igen, Jézus.

„Atyám, add,
hogy a béke legyen beszélgetésünk tárgya!
Bocsásd meg kétszínűségüket!
Atyám, ne maradj távol, ha üldöznek!
Jöjj, jöjj védelmemre,[3]
légy mellettem!
Világosítsd meg és tanítsd őket,
hogy meglássák tévedéseiket!
Igazságos vagy, ragyogj felettük,
hogy Téged dicsérve mondják:
'Nagy a mi Istenünk, a Magasságbeli,
aki Békében akarja látni gyermekeit.
Dicsérjétek az Urat,
aki eljön, hogy egyesítsen minket,
dicsérjétek az Urat,
aki eljön, hogy mai Műveit hírül adja!'
Ámen."

[1] Imádságban.

[2] Áldozzam fel: hagyjam abba házimunkámat, amivel nagyon elmaradtam, fiam ebédjét, férjemet, aki beteg, lehet, hogy májgyulladása van. Éppen távozni készültem.

[3] Védelmezni az Ő Szavát, nem engem.

Jöjj, kedves, találkozzunk később, ne feledd Jelenlétemet; szeretlek leányom.

Nem feledkezem meg róla, Uram.

1987. december 11.

Virágom, soha ne kételkedj, hogy Én vagyok az, Jézus, a te Megváltód. Ne feledd, és tekints vissza oda, ahol megtaláltalak.[1] A nyomorúságban találtalak, ott, ahol még mindig olyan sok gyermekem van! Jöjj, Vassula, látod ezt a feszületet?

(Jézus arra a feszületre gondolt, amelyik fából van, jeruzsálemi olajfából. Most ott volt közelemben a jegyzetfüzeten. Ez az, amelyet egész éjjel kezemben tartok.)

Igen, Vassula, vedd most kezedbe, emeld ajkamhoz; igen, emeld fel!

(Jézus olyan gyengéden csókolta meg, amikor isteni ajkához emeltem.)

Te is megcsókolod?

(Megtettem.)

Most emeld fel, megáldottam... Szeretlek benneteket, kedveseim.

1987. december 12.

Istenem! Bizonyára hallottad, hogy most mivel vádolnak. Ez a harmadik alkalom, hogy Jehova tanúi megvádolnak. Két alkalommal mondták (anélkül, hogy elolvasták volna az írást), hogy ez az ördög műve. Most azt mondják, hogy az egykori bukott angyalok leszármazottja vagyok! Uram, miért? Miért különböznek a keresztények ennyire egymástól, mi romlott meg?

Egyházam még sohasem volt ilyen zűrzavarban. Emlékezz Szent Édesanyád szavaira:

„A garabandali[2] zűrzavar jelképül adatott, hogy megmutassa, milyen zűrzavar van ma az Egyházban. Az Egyház zűrzavarban uralkodik."

Istenem, szomorú vagyok, olyan szomorú vagyok, Uram.

Azért bánkódsz, mert érzel Engem, kezdesz megismerni. Mennyire örülök, amikor felismered, hogy mitől szenvedek. Vassula, őket is szeretem, de a Sátán annyira félrevezette őket! Elvakította és vakként más ösvényre vezette őket. Tévedésükben nemcsak Édesanyámat nem ismerik el, mint a Mennyország Királynőjét, de Péteremet sem, és hatalmát sem, amelyet Én Magam adtam neki összes bárányom felett. Üldözik virágaimat, és elítélik minden mai, Mennyei Művemet is. A Sátán rávette őket, hogy mindent megvessenek, amit nem értenek, és ezzel akadályozza meg, hogy felismerjék az Igazságot. Tanításuk közétek is beszivárgott, szeretteim, ők azok, akiktől óvtalak.[3] Gyermekeimnek adott kegyelmeimet szeretik a „Sátán művének" nevezni, visszautasítva Szent Édesanyádat.

Vassula, nem a te dolgod, hogy vádold őket, helyette tanuld meg azt mondani: „Ítélje meg őket az Úr, és javítsa meg őket."

Kedvesem, közel van az Idők Vége! Azt mondtam, hogy jeleket és figyelmeztetéseket fogok adni nektek. Szenvedek attól, hogy gúnyolják[4] alapításomat,[5] és csak saját tanításukat követik. Káinok ők, és veszélyt jelentenek Ábeleim számára. Akadályt jelentenek azoknak, akik az Én Házamban akarnak növekedni. Tévútra vezető fáklyák, félrevezetik népemet. Megkeményedett sziklák, akik alapításom ellen lázadtak. Miképpen ajánljak nekik földi királyságot, amikor lelkükben olyan

[1] Egy pillanatra, képet kaptam a múltamról.

[2] A szerk.: A Jelenést követő.
[3] A hamis vallásoktól.
[4] A Jehova tanúi.
[5] A Római Egyházat.

tanokat fogadtak el, amelyek Káintól származnak?

Fel foglak támasztani, és lelked Hozzám jön, az Én Karjaimba! Átsuhanó árnyék vagy csupán a földön, kis porszem, amelyet az első esőcsepp elmos. Nem Én magam mondtam-e, hogy sok hely van Atyám Házában, és számotokra is készítek, hogy ahol Én vagyok, ott legyetek ti is? Hozzám, az Én Házamba jönnek el a lelkek![1] Vassula, alapításom ellen szítanak összeesküvést. Tönkre akarják tenni tulajdonomat. Szeretlek! Ne sírj, virágom!

(Amikor megérzem, hogy Jézus szomorú, én is szomorú leszek.)

Fejedre teszem töviskoronámat. És a tövisek között van a lándzsa is. Összeesküsznek Házam ellen, egyik gyűlést a másik után hívják össze, hogy elhallgattassák Pétert!

Ó Istenem, nem! Nem, Uram!

Fogjatok össze szeretteim, erősítsétek meg Egyházamat! Egyesüljetek szeretteim, jöjjetek újra össze - legyetek eggyé! Virágom, légy éber!

A Szeretet megment benneteket kedveseim. Jöjj virágom, nyílj ki, nyílj ki, hadd árasszam rád erőmet, amely felemel, megerősít, és képessé tesz arra, hogy eltipord ellenségeimet. Ne feledd, hogy Én, az Úr Jézus Krisztus járok előtted!

(Ez az üzenet nagyon megriasztott.)

Vágyom arra, hogy meghallják, sürgős!

1987. december 19.

Szeretet vagyok.

Mondd meg, mondd meg nekik Vassula, hogy az őszinteség le fogja győzni a gonoszt, az alázat meggyengíti az ördögöt, a szeretet leleplezi a Sátánt.

(Később:)

Fatima szentélye engesztelésért kiált! Térj vissza Hozzám, teremtésem! Jöjj, és ismerj el, teremtés! Jöjj, és imádkozz Hozzám - ne vétkezz többé! Higgy Bennem, és ne kételkedj! Jöjj, és tarts bűnbánatot! Jöjj, és fogadj Engem! Légy szent, Vassula! Ó, Vassula hozd vissza Hozzám teremtésemet! Oltár! Lángomat fogom beléd önteni, Szeretettel gyújtalak lángra téged. Az Én Céljaimat kell keresned és Engem dicsőítened. Ne légy olyan, mint a többiek, akik saját dicsőségüket és méltóságukat keresik.

Uram, hiszen már elmondtam, és újra mondom, csak a Te céljaidat akarom keresni, és azt, ami nagyobb dicsőségedre szolgál. Vedd akaratomat, átadom magam.

Igen, Vassula, csillapítsd szomjamat. Úgy viselkedj jelenlétemben, ahogy egy Király jelenlétében illik, tisztelj Engem, Istenedet, soha, ne lázadj ellenem! Benned élő Jelenlétem tiszteletére szenteld meg testedet, kedves! Jöjj, hamarosan napvilágra kerül minden, ami rejtve van, Isteni Kezem elmozdítja a leplet, és kinyilvánítok nektek mindent, amit elrejtettek. Garabandal Fatima folytatása, uralmam örökké fennmarad, mert Én Vagyok. Én vagyok az Alfa és az Omega.

Mennyire szeretlek, teremtés! Az enyéimet, saját gyermekeimet! Kedves jöjj, jöjj kitárt karjaimba, jöjj vissza Atyádhoz!

(Isten hangja telve volt szeretettel. Szinte könyörgött.)

Szeretlek benneteket.

Figyelj Vassula, amikor Ábeleim között leszel, Én is veletek leszek. Füledbe fogom súgni utasításaimat. Kenyeremet kínálom. Kenyerem Szent. Csak kevés kovászt használtam fel éléstáramból, és ez elég volt az egész tészta megkeleszt-téséhez. Ez a tészta most az Én Új Kenyerem. Szabaduljatok meg régi kovászotoktól, az már elvesztette hatását, szeretteim. Jöjjetek, és használjátok új

[1] Jehova tanúi tévesen hiszik, hogy örökké itt élhetünk a földi Paradicsomban, és hogy lelkünk is meghal, amikor meghalunk.

kovászomat! Újuljatok meg mindannyian, váljatok új kenyérré, amely ízletes az ínynek. Felneveli és táplálja bárányaimat. Tiszteld Kenyeremet, amelyet megszenteltem, az Őszinteség, az Igazság és a Szeretet Kenyerét. Szerezz Nekem örömet, kedves. Ízleltesd meg bárányaimmal Új Kenyeremet! Oszd szét köztük, és adj enni a kiéhezett tömegnek, hagyd, hogy jóllakjanak. A tudósok érvei nem győznek meg Engem, nem hatnak Rám, ezért te se hagyd, hogy befolyásoljanak, leányom. Az a szándékom, hogy visszavezetem szétszóródott bárányaimat, visszahozom őket a Szeretethez.

Írd ide Nevemet:

ΙΧΘΥΣ

1987. december 21.

Igazságos Istenem, Te vagy az, aki – semmiségem és nagy tehetetlenségem ellenére - belém ültetted vágyaimat. A Te vágyaid ezek. Arra vágyom, hogy dicsőítsék Nevedet, és bárányaid újból gyűljenek össze, ismerjenek fel Téged, és Égi Édesanyánkat is, akinek uralma tartson örökké, és győzze le a gonoszt. Egyedül a Te céljaidat keresem.

Igen, Vassula, csak az Én céljaimat keresd, légy igaz, ne csak olyan „ájtatoskodó", mint egyesek. Én, az Úr, ismerem őket. Bármennyire igyekeznek Ábelhez hasonlítani, Engem nem csalnak meg. Álarcuk nem tudja elfedni kilétüket. Bizony mondom neked, leleplezem azokat a csalókat. Váratlanul jövök el hozzájuk. Miért legyenek Házamban Káinok - akik csak saját céljaikra figyelnek, nem az Enyémekre? Égi Erővel fogom levenni álarcukat. Le fogom leplezni azt, amit elrejtettek. Ne félj, kedves! Én fogom megtisztítani Egyházamat. Elsöpröm mindazokat, akik eltorlaszolják az Utat az Isteni Szeretethez, és megakadályozzák a bejutást Szent Szívembe. Látod Vassula, a Kelyhem keserű. A világ megbánt Engem kedves, azok a Káinok eltorlaszolják az Utat, óriási sziklákkal torlaszolják el, elzárják bárányaim elől a Hozzám vezető átjárót. Kezük üres, semmivel sem tudják megkínálni bárányaimat, - semmijük sincs többé. Vassula, Lelkem áldottja, kövess Engem! Végig foglak vezetni, ne ess kétségbe! Pont most hagynálak-e el téged?

Nem Uram, Beléd kapaszkodom, szeretett Atyám.

Itt a Kezem, fogd meg, soha ne engedd el! Fogadj el mindent, ami Tőlem jön!

1987. december 22.

Vassula, elérkezett az idő, hogy egyesítsem Egyházamat. Jöjjetek össze újra, kedves, jöjjetek és építsétek újjá ezeket a régi romokat! Építsétek újjá régi alapításomat, azt az alapítást, amelyet Saját Kezemmel raktam le. Úgy tiszteljétek Édesanyámat, ahogyan Én, aki az Ige vagyok, mindenek felett tisztelem Őt. Nem kívánhatom-e tőletek, akik por és hamu vagytok, hogy tiszteljétek és ismerjétek el Őt, mint a Mennyország Királynőjét? Szomorú vagyok, hogy látom, mennyire nem ismeri fel teremtésem az Ő jelentőségét. Akik Luther neve alatt vannak, valamint akik teljesen különváltak, vissza kell térniük Péterhez!

Uram! Meg fognak botránkozni ezen!

Vassula, meg fogom hajlítani térdüket, hogy tiszteljék Édesanyámat. Én, az Úr vagyok az, aki beszél, meg fogom hajlítani őket! És amikor meghajolnak, felragyogtatom rájuk Világosságomat és felemelem őket. Megerősítem gyökereiteket; olyanná lesztek, mint az öntözött kert, mint a soha ki nem apadó forrás. Újjá fogom építeni Alapításomat.

Jöjj kedves, légy mindig olyan engedelmes és lágy, hogy beléd véshessem Szavaimat! Jöjj, soha ne feledkezz meg Szent Jelenlétemről!

Igen, Uram.

1987. december 23.

Istenem, a protestánsok meg fognak ütközni ezen!

(Nem tudtam túljutni ezen.)

Vassula, évekig vártam, hogy megváltozzanak, most hagyd, hogy szabadon leírjam kívánságaimat.

De meg fognak ütközni rajta!

Figyelj Rám, miért csak akkor hallanak meg, ha kedvező számukra, amit mondok, és miért fogják be fülüket, amikor nem tetszik?

Azonnal vissza fogják utasítani az egész üzenetet! Mivel nem tudnak belőle kiválasztani számukra kedvező részeket, azt fogják állítani, hogy nem Tőled való.

Ha megteszik, megtagadnak, mint Istenüket.

Uram, hadd bátorkodjam kimondani, hogy kemény dolog ez számukra! Nem fogják azt érezni, hogy megtagadnak Téged, hiszen szeretnek és imádnak Téged, Uram.

Vassula, azért jöttem, hogy egyesítselek mindnyájatokat. Vajon tanítványaim közül visszautasítaná-e egy is felhívásomat?

Nem, nem Uram, ha őszinték.

Ebben a megállapításban rejlik a lényeg: „ha őszinték", akkor meghallgatnak.

Azért jövök, hogy felragyogjak felettetek, hogy megvilágosítsalak, és így egyesíthesselek benneteket. Vassula, nagy szomorúságomra azonban lesznek olyanok, akik jobban szeretik a sötétséget a Világosságnál, mert cselekedeteik gonoszak. Azért fognak Világosságomtól tartózkodni, mert félnek, hogy kiderülhetnek tetteik. Akik azonban hűségesek Hozzám, őszintén elfogadják Műveimet és követnek Engem, Világosságomban lesznek, és félelem nélkül cselekszenek, mert be akarják bizonyítani, hogy amit tesznek, azt Bennem, Istenükben teszik.

Azt mondtam, ha befogadjátok az Igét, akkor valóban tanítványaim lesztek. Megismeritek az Igazságot és az Igazság szabaddá tesz benneteket. És most ezt mondom nektek: ha hitelt adtok mai Szavamnak, valóban az Én tanítványaim lesztek. Az Igazságban Őszinteséget fogtok tanulni, és az Igazság szabaddá tesz, képessé tesz arra, hogy Szeretetben egyesüljetek és dicsőítsetek Engem.

Szívemmel a Kezemben jövök hozzátok, felajánlom nektek, de felhívásom ellenére sokan vissza fognak utasítani, megtagadnak Engem, mint Istent, mert szívük megkeményedett. Ha szeretnének, hallgatnának felhívásomra. Azért vonakodnak meghallgatni, mert elvesztettem őket, mint gyermekeimet. Tudásuk elvakította őket, de bizony mondom nektek, azok a juhok, akik Hozzám tartoznak, felismerik Hangomat. Akik nem ismerik fel Hangomat, nem az Én juhaim, mert nem hisznek Mindenhatóságomban.

Tudjátok-e, hogy miért szóródtak szét bárányaim és miért darabolták fel Testemet? Tudjátok-e, hogy miért van széthúzás Egyházamban? Azért, mert az éjszakában bolyongtak, és semmi világosságuk nem volt, amely vezethette volna őket. Keressetek Engem, Én vagyok a Világosság, és Én vezetni foglak benneteket. Hagyjatok fel képmutatásotokkal és makacsságotokkal, legyetek szelídek és alázatosak, nyissátok ki szíveteket, és töltekezzetek az Én Erőmmel! Jó Pásztorotok vagyok, aki szeret benneteket.

Vassula, szólj Hozzám! Úgy viselkedj Velem, mint Szent Társaddal.

Istenem, megteszem, szeretlek Uram. Nevedet szeretném dicsőíteni, Uram.

Kedves, Nevemet megdicsőítettem, és újból meg fogom dicsőíteni. Uralmam örökké fennmarad.

Jöjj, bátorság leányom, veled vagyok.

1987. december 26.

(December 25-ről 26-ra virradó éjjel Jézus a fatimai üzenetekkel együtt hangsúlyozta a garabandali üzenetek fontosságát is, és azt, hogy a kettő egy és ugyanaz. Mintha nem is pihentem volna azon az éjszakán, alvás közben folytonosan fülembe csengett az üzenet. Jézus erősebben éreztette Jelenlétét.)

Fatima szentélye Garabandal elismerésért kiált! Megtanítottalak arra, hogy felismerjétek az Idők Jeleit. Keresitek-e ezeket a Jeleket? Hogyan lehet, hogy nem ismeritek fel a jeleket? Ennyire nem érzitek? Miért zárkózik el értelmetek? Miért nem akartok látni? Miért nem akartok hallani? Elfelejtettétek Szavaimat? Miért ismétlitek tévedéseteket? Kedves, miért van ez a sok haragos támadás a garabandali Üzenet ellen, amelyet Szent Édesanyátok adott nektek, aki Szavam Frigyszekrénye? Papjaim ellenállása a garabandali jelenésekkel és üzenettel kapcsolatban mind a Sátán mesterkedése. Most is újból megkísérli, ahogy Fatimában tette, hogy megakadályozza Üzenetem széleskörű elterjedését.

Nem fogjátok föl, hogy a Sátán - aki ismeri Üdvözítő Tervemet, amelyet Édesanyám által adtam egyszerű gyermekeknek Garabandalban - ismét megkísérli megdönteni Tervemet, hogy sötétségben hagyva benneteket, elessetek? A Sátán megkétszerezi erőfeszítéseit, hogy diadalt arasson Szent Édesanyátok felett. Mesterkedéseivel ráveszi Egyházamat, hogy tagadja meg ezeket a jelenéseket, a fatimai, Üdvöt hozó Üzenetek folytatását. A Sátán dühödten próbálja megakadályozni, hogy Belőlem táplálkozzatok.

Az Én Üdvözítő Tervem világos: azért jövök, hogy megmentsem gyermekeimet. Ismerjétek fel Hangomat! Ne lepődjetek meg azon, hogy milyen eszközöket használok. Egy senkit választottam, aki semmit sem tud, tiszta vásznat, hogy ezáltal váljék nyilvánvalóvá, hogy Tőlem való minden, ami ezen a vásznon látható, és hogy elhiggyétek, hogy Én vagyok az, Jézus, Isten Szeretett Fia, aki beszél. Az Én Országom köztetek van.

Ábeleim tudom, hogy ti újból fel fogtok ismerni. Ó szeretteim, mennyire szeretlek benneteket! Hamarosan felfedem előttetek Tervemet.

Uram, ha a papok nem ismerik fel hangodat, akkor Uram, mi történik?

Vassula, nem a te a dolgod, hogy kérdezz! Por és hamu![1] Hadd vezesselek úgy, ahogy Én szeretném, a többit hagyd Rám!

Igen, Uram.

Ó jöjj, ne érts félre! Szeretet vagyok, tanulj meg elfogadni! Jöjj, mi ketten? Megtöltöm lámpásodat.

Igen Uram, köszönöm, hogy Szeretettel vigyázol rám.

Menjünk.

1987. december 28.

(Ha elfeledkezem magamról, és bátorkodom ítéletet mondani valakiről, vagy azt gondolom, hogy többet megértek, mint mások, Isten egy szempillantás alatt emlékeztet arra, hogy ki az, akinek üzenetét adta. Szemének egyetlen átható pillantása helyre tesz. Ezzel a három szóval „por és hamu", arra emlékeztet, hogy semmi vagyok, teremtésében az utolsó. Vannak, akik nem értik ezt, azt gondolják, hogy mivel engem Isten arra választott, hogy Szavát átvegyem, méltó is vagyok rá. De hát nem értitek? Azzal, hogy engem választott, aki utolsó az emberek között, Isten irántunk való végtelen Irgalmát mutatja meg nekünk, amit még az utolsónak is megad. És nem ade SOKKAL többet azoknak, akik sokkal méltóbbak rá, mint én, ha hittel kérik? Nem látjátok, mekkora türelme van hozzám? Ahelyett, hogy megszidna, még nagyobb bőségben árad Szeretete. Miképpen tudja Őt

[1] Ezzel a három szóval emlékeztetett Isten arra, hogy teremtményei között én vagyok a legutolsó.

elutasítani teremtése? De nem kellene így beszélnem, hiszen én is hozzájuk tartoztam azelőtt. Most azt mondom: „Úgy örüljetek Istennek, ahogy lélegzeteteknek örültök. Mert lélegzet nélkül meghaltok. Isten úgy adott életet nekünk, hogy belénk lehelte, az Ő lehelete a mi életünk. Isten a mi lélegzetünk, Isten a mi életünk.”)

Ó Vassula! Ábelem ezúttal életben marad. Az őszinteség eltörli a gonoszságot.[1] Boldogok, akik támogatják Szavamat. Boldogok azok a juhaim, akik felismerik Hangomat. Boldogok, akik újból táplálni fogják bárányaimat.

Boldogok, akik szívükben egyszerűek. Boldogok, akik Garabandal elismerésének napján[2] imádkozzák a rózsafüzért, és akik térdet hajtva üdvözlik Édesanyámat. Boldogok, akik egyesülve hordozzák a Béke és a Szeretet Keresztjét. Boldogok azok a juhaim, akik visszatérnek Péterhez. Boldogok, akik megalázzák magukat, és követik példámat. Boldogok, akik követik parancsomat, és úgy szeretik egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket. Boldogok, akik tanúságot tesznek Mellettem, és nem botránkoznak meg Bennem.

Vassula, Lelkem kedvese, higgyél és bízzál Bennem, Mennyei Tanítód vagyok, soha ne kételkedj Szavamban! Jöjj, hiszen gyenge vagy, jöjj, támaszkodj Rám, Én vagyok a te Erőd.

Igen Uram, szükségem van Rád, nem élhetek többé nélküled.

Engem szeress, Engem akarj, légy a mennyországom! Ó Vassula, most áldozatot hozol Értem, de hamarosan közelemben leszel.

Vágyom arra a napra!

Maradj mellettem, kérdeznék tőled valamit.

Igen, Uram.

Az Én kedvemért Vassula, az Én kedvemért, megtanulnád-e a Rózsafüzért? Üdvözöld Édesanyámat minden időben! Megteszed ezt Értem, Vassula?

Igen, Uram, kész vagyok megtanulni. Segíts megtanulnom!

Ezt szeretném mindenkitől hallani, aki nem ismeri a Rózsafüzért: „Igen Uram, kész vagyok megtanulni. Segíts megtanulnom!” Mindenkit megtanítok, akik kész megtanulni.

Jöjj leányom, pihenj meg Bennem, nem hagylak el soha.

(Jézus megérezhette, mennyire vágyódom utána, és mennyire szenvedek itt. Az „Isten utáni vágy” újabb hulláma ez, hogy az Ő áldozata lehessek, és teljesen elszakadhassak a világtól. Ingadozom… Ha itt maradok, talán táplálhatom néhány bárányát, akik sohasem utasítják vissza az Ő új Kenyerét. Kedvére tehetek, ha néhány lelket visszaviszek Hozzá, de ha Ővele leszek, az is csodálatos lesz számomra. Mi lenne jobb?)

1987. december 31.

Istenem! Azért imádkozom, hogy az egyházak higgyenek üzenetedben!

Vassula, Bennem hinni olyan kegyelem, amit Én adok.[3]

Figyelj, Vassula! Én fogok szólni általad, és azokról a megpróbáltatásokról fogok beszélni, amelyeket Egyházamnak végig kell szenvednie. Ez a kinyilatkoztatás az Én Hangom. Ismerjétek fel az Idők Jeleit, fogadjátok el Üzenetemet, ízleljétek meg Üzenetemet, táplálkozzatok Üzenetemmel! Jaj a hitetleneknek!

(Később:)

Kicsim, szeretsz?

Vég nélkül imádlak, Uram.

[1] Ezt úgy is lehet érteni, hogy „Ábel le fogja győzni Káint”.

[2] Isten megjövendöli ezt az eseményt.

[3] Imádságban kell kérni Istentől ezt a kegyelmet.

Igen, Vassula, szeress! Adj jóvátételt múltadért, adj jóvátételt azokért, akik nem szeretnek Engem. Virágom, minden virág igényli a fényt, mert tudja, hogy milyen hatást tesz szirmaira. Leányom, akarsz-e bűnbánatot tartani?

(Megbántam régi bűneimet és a mostaniakat, hiszen Isten arra készített fel, hogy fogadjam Őt a Szentáldozásban.)

Bánd meg mindezt lelked mélyéből! Bánd meg a tisztátalanságot,[1] mert ez volt Szodoma bűne.

[1] A lélek tisztátalanságát.

1988

1988. január 1.

Istenem.

Én Vagyok. Fogd meg a Kezem, fogd meg most a másikat is, és járj!

(Ezt már mondta egyszer, amikor ugyanezt a látomást adta nekem, hogy Isten mindkét kezemet megfogta, amikor új feladatba kellett kezdenem.)

Járj! Járj kedves, haladj! Ne félj! Követemmé jelöltelek, nem csak egyesek részére, hanem egész teremtésem számára.

Vassula várj, és látni fogsz. Még Üzenetem feléhez sem értem. Tudok nélküled dolgozni Vassula, de gyönyörűségemre szolgál, hogy megosszam veled Műveimet, virágom. Isten vagyok, és Elég vagyok Önmagamnak. Minden új lépésedet megáldom, haladj hát kedves, haladj Velem, menj előre!

Mindenható Úr, segíts haladnom, mivel ez a Te akaratod. Egyedül képtelen vagyok. Most is arra kérlek, hogy hordozz engem, képtelen vagyok bármire is.

Vassula, segíteni foglak, mert Én vagyok a te Erőd.

1988. január 2.

Mindenható Úr, óvj meg minket a tévedéstől, mert az pusztító lehet, kiirthat egész nemzeteket is, elég egyetlen tévedést elkövetni, ahogy kezdetben történt.

Igen, Vassula, félhetsz ettől a Csapástól, mert a Tévedés veszedelmes Csapás.

Istenem, valahol azt olvastam, hogy az Egyház azért fogadja vonakodva a magánkinyilatkoztatásokat, mert a Bibliában minden megtalálható, amit tudni kell, tehát nem fogad el új kinyilatkoztatásokat. Nem úgy értem, hogy témájában újat, hanem másikat, amely nincs benne a Bibliában. Ebből kiindulva attól félnek, hogy egy újabb, illetve egy magánkinyilatkoztatás félrevezetheti őket.

Vassula, ha azt látom, hogy teremtésem elkerülhetetlenül beleesik ellenségem csapdájába, ülve maradhatok-e és végignézhetem-e anélkül, hogy segítségére siessek? Emlékszel arra, amikor szombaton gyógyítottam meg egy vízkóros embert? Mit kérdeztem a farizeusoktól?

Uram, meg kell néznem a Bibliát.

Hozd hát Szavamat!

(Megtettem, és megkerestem - Lk 14,1-6.)

Igen, leányom, azt kérdeztem: „Szabad szombaton gyógyítani, vagy nem szabad?" Nem válaszoltak nekem. Azt mondtam: „Ha közületek valakinek fia vagy ökre gödörbe esik, nem húzza ki szombaton is?" És mind a mai napig nem tudtak erre választ találni.[1]

Kérdezem azoktól, akik ezt a kinyilatkoztatást visszautasítják: „Vajon Törvényem ellen való, ha most Gondviselésem mai Műveivel mentem meg teremtésemet a pusztulástól?" Vassula, Jézus vagyok, és Jézus Szabadítót jelent.

Mondd meg nekik Uram, emlékeztesd őket mindezekre, Uram!

Kedves, ők töviskoszorúval koronázták meg Szívemet. Szentséges Szívem vérzik.

Jézus, tudják ezt egyáltalán?

Csendben ajtójukba állok, kopogtatás nélkül lépek házukba, és megmutatom Szent Szívemet. Akik őszinték, belátják Tévedésüket. Jöjj leányom! Mi ketten?

---

[1] Jelképes mondat a mai időkkel kapcsolatban.

Igen Uram, egyesülve.

1988. január 4.

Vassula![1] Ó Vassula! Egyik kedves lányom fekszik itt holtan! Egyik nővéred!

Uram, ki fekszik holtan?

Az Én szeretett leányom, Oroszország. Jöjj! Jöjj, és megmutatom. Nézd!

(Isten a pusztaság szélére vitt, kinyújtotta karját és a távolba mutatott. Holtan feküdt ott leánya, az én nővérem a perzselő napon. Ott feküdt holtan a pusztaság közepén zsarnokság alól felszabadult teste, még halálában is elhagyottan. Egyedül halt meg, senki sem volt mellette, hogy megvigasztalja. Amikor ezt a fájdalmas képet megláttam, könnyekre fakadtam a szánalomtól. Keservesen sírtam.)

Ne sírj, feltámasztom Oroszországot, Vassula. Dicsőségemre fogom feltámasztani, ahogy Lázárt is feltámasztottam.

Ó, Istenem, annyi fájdalmat adsz nekem!

Ez a fájdalom, amit most érzel, semmi az Enyémhez képest. Szeretem őt, Vassula - légy te is részvéttel iránta! Nem hagyom holtan fekve a tikkasztó szélben. Vassula, szeresd nővéredet! Légy részvéttel iránta, menj el hozzá, szeresd! Szeresd, mert senki sem szereti!

Vassula, Oroszország elhagyott Engem és ellenem fordult. Ellenem fordult, amikor felnőtt. És amikor eljött az idő, hogy szeretetre nyíljék, hívtam, hogy megosszam vele köpenyemet, de inkább elment. Érettnek érezte magát; azt gondolta, hogy képes lesz magát táplálni. Hátat fordított nekem és elment, mint a hűtlen feleség. Elmenekült.

Kedvesem, tudod-e mit jelent egy leányt elveszíteni? Megszakadt a Szívem, sírtam. És mintha ez nem lett volna elég, büszkén, a legkisebb lelkiismeret-furdalás nélkül, nyíltan háborút hirdetett Ellenem, Atyja ellen és minden szent vértanú ellen! Nem hitt többé Bennem, nem imádott Engem, nem remélt Bennem és nem szeretett többé. Mintha elfeledkezett volna arról, hogy egykor mennyire szerettük egymást.

Fiakat és lányokat adtam neki, de haragjában felkoncolta gyermekeimet, és úgy adta át őket a Sátánnak, ahogy az égő áldozatot mutatják be. Majd, mintha ez sem lett volna elég, a Sátánhoz fordult, egyezséget kötött vele, hogy hűséges lesz hozzá, és őt fogja imádni, ha cserébe megkapja tőle mindazt, amire vágyik. A Sátán beleegyezett azzal a feltétellel, hogy szabad kezet kap. A Sátán akkor teljesen elszakította Tőlem. Nővéred hagyta, hogy elvágja kötelékeinket, a Sátán pedig arra ösztökélte, hogy bízzon benne. Amilyen álnok, először mocsaras vidékre vezette leányomat, ahol félelmében a Sátánra kellett támaszkodnia, hogy el ne merüljön az ingoványban. Megkérte a Sátánt, engedje meg, hogy teljesen rá támaszkodhasson.

Vassula, ahogy egykor Jeruzsálem elmenekült Házamból, a Szentség Házából, hogy erkölcstelen leánnyá legyen, gyermekeit áldozati adományként sorra feláldozva, úgy leányom, Oroszország is bölcsnek tartotta, hogy ugyanazt tegye. Elővette Szent Ajándékaimat, felajánlotta a Sátánnak, aki fegyverré változtatta mind. A Sátán elvakította őt dicsőségével, és mint vakot kivezette a mocsaras földekről, hogy a pusztaságba vigye szomjan halni. Láttam őt, amint ruhátlanul járkált, és saját vérében kínlódott. Hívtam őt, de nem akart figyelni. Újból hívtam, de nem akart hívásomra hallgatni. Ehelyett megbántott Engem arra szólítva húgait, hogy vegyék át erkölcseit, és amikor visszautasították, kardjával kényszerítette őket rá. Megmondtam, hogy „aki kardot ránt, kard által vész el".

Kenyerét kiadagoltam, hogy szükségét érezze az Én Kenyeremnek, de ő inkább éhezett, mintsem Belőlem táplálkozzék.

[1] Isten hangja sürgetően csengett, tele szomorúsággal.

Kimerülten és kiéhezve szétküldte húgait, hogy titokban folytassák gonosz műveit; mert hiúságát maga a Hiúság, a Sátán sugallta. Földje nem termett eleget önmaga táplálására. Nővéred ellenségem „alattvalójává" lett.

Leányom, ne dolgozz többet, holnap folytatom ezt az Üzenetet. Jöjj, hadd áldjalak meg, leányom.

Belőlem táplálkozz! Mi ketten?

Igen, Uram.

1988. január 5.

(Amikor elolvastam azt a részt, ahol Oroszország holtan fekszik, újra keserves sírásra fakadtam.)

Ne sírj Vassula, megmondtam, hogy feltámasztom.

Szeretem őt, Uram, részvétet érzek iránta, Uram. Szeretem.

Szeresd úgy, ahogy Én szeretem őt, ő is az Én leányom - a te nővéred.

Uram, elmész hozzá és feltámasztod? Vajon visszatér-e Hozzád, Uram?

Elmegyek hozzá, feltámasztom, és Házamba viszem. Azt akarom, hogy minden gyermekem szeresse - Szeretettel fogjuk őt körülvenni mindannyian.

Istenem, ugye azt mondtad, hogy folytatod január 4-i üzenetedet?

Folytatom.

Amikor földje terméketlensége miatt Oroszország a Sátán alattvalója lett, a Sátán halált hozó gyümölcsöt kínált fel neki, amelyet azok számára tartogat, akiket szeretek. Ez a gyümölcs fokozatosan öl. Minél többet esznek belőle, annál jobban kívánják. Lassan öl - halált hoz. Ezzel a gyümölccsel táplálta és ölte meg őt a Sátán. Úgy halt meg, hogy ezt a gyümölcsöt tartotta kezében.

Vassula, bízzál Bennem, fel fogom támasztani.

Leányom, nyugodj meg, ne aggódj, engedd, hogy szabadon cselekedjek, és be fogom fejezni Műveimet.

Uram, azért aggódom, mert kérted, hogy áldjam meg garabandali gyermekeidet, és adjam tudtukra Üzenetedet. Azután olvastassam el az egyházi vezetőkkel, miképpen kezdjenek hozzá az egyesüléshez, kérjem meg őket, hogy ismerjék el Garabandalt, és értessem meg velük, hogy Garabandal valóban Fatima folytatása, és mennyire megbántják a Szűzanyát, mert nem tisztelik garabandali jelenéseit, és ezzel Fatima tévedését ismétlik meg. Ó Uram, most meg Oroszország! És folyton tudtomra adod, hogy ezt az Üzenetet át kell adnom szolgádnak, II. János Pálnak, én meg SEMMIT sem tettem meg ebből! Szavad súlya van rajtam és nehéz viselni...

Mondd meg most!

Azt akarom mondani, hogy egész egyedül...[1] *Bocsáss meg!*

Vassula, veled együtt viselem, megosztom veled Keresztemet. Vassula, megbocsátok. Tanúkat is adtam neked, akik ugyanazt a Keresztet hordozzák. Elfelejted, hogy Én, az Úr vagyok az, aki mindezt megteszem, nem pedig te. Neked szeretned kell Engem, és Belőlem táplálkoznod.

Jöjj, füledbe súgom Szeretetemet. Örülj leányom, mert elérkezett az idő. Úgy szeress, ahogyan Én szeretlek. Jézus Krisztus, Isten Szeretett Fia vagyok, a Megváltó. Rajzold le jelemet!

ΙΧθΥΣ

1988. január 6.

Jézus, megdicsőült Tested érzi-e a szenvedést? Te és Édesanyád nem mentesültetek-e a szenvedéstől ott a mennyben?

Vassula, nekem nincs anyagi testem, Lélek vagyok. Mivel Lélek vagyok, nem

[1] Elszégyelltem magam, de mivel Ő az Igazság arra kért, hogy fejezzem be mondatomat.

érzek fizikai fájdalmat, de Lelkem elviselhetetlenül szenved, ugyanúgy, mint Szent Édesanyámé, amikor azt látjuk, hogy gyermekeink egyenesen fejest ugranak a Sátán kelepcéjébe.

Uram, tehát Te is szenvedsz, amikor én? Amikor igazságtalanul vádolnak engem, akkor szenvedsz?

Ha hamisan vádolnak, akkor mindkettőért szenvedek: a vádlóért és a vádlottért. Az igazságtalanság a Sátántól ered, és mivel tőle ered, ez azt jelenti, hogy a vádlót a Sátán befolyásolta. A vádlottért viszont, mint áldozatért szenved Szívem. Szavaimat a Szent Bibliában igazolom. Megdicsőültem, de mivel egyesültem veletek, mindazt Én is érzem, amit ti.

Köszönöm, Uram.

1988. január 8.

(Határtalanul vágyakoztam Isten után és óhajtottam Őt.)

Tisztelj Engem vágyakozásod által! Vassula, a magány misztikus módon kibontakoztat téged, közelebb hoz Hozzám, felkészít arra, kedves, hogy még mélyebben érezd Sebeimet. A második eseményben mindent meg fogok adni neked, amiben lelked még hiányt szenved, és fokozott erővel fogom éreztetni veled Műveimet. Ne kételkedj, Magamhoz foglak emelni. Én választottam számodra ezt az utat, amely beavatja szeretett lelkeimet Szenvedélyes Szeretetembe, élő képmásommá alakítva őket.

Jöjj, emlékeztetlek Jelenlétemre, mivel egyedül képtelen vagy bármire is. Jössz?

Éppen azt akartam mondani, hogy tudom, mennyire tehetetlen vagyok, és semmi jót nem tettem, teljesen Tőled függök Uram. Végtelen irgalmadból add meg nekem mindazt, amiben hiányt szenvedek.

Igen, értsd meg, hogy minden jó Tőlem való.

Jöjj, mi ketten?

Igen, Uram.

1988. január 9.

Uram, olvastam tudósokról, akik nem hisznek a stigmák létezésében. Azt mondják, hogy a stigmatizáltak lelkileg betegek, és önmaguk idézték elő stigmáikat autószuggesztió révén. Ezzel világosan kifejezik, hogy nem hisznek a csodákban. Azt mondják, hogy lehetséges mindenre természetes magyarázatot adni, de ők nem adnak rá semmilyen magyarázatot.

A tudomány a tudós ember kedvelt fegyvere ellenem. Vannak köztetek olyan lelkek, akik sohasem akarnak meghallgatni, ők igen szánalomra méltók szememben. Imádkozz ezekért az eltévelyedett lelkekért!

1988. január 10.

Istenem, időnként jó olyan lelkekről hallanom, akik úgy kapják Műveidet, ahogyan én; természetfeletti úton, mégis másképpen. Hallottam már két olyan asszonyról, akik majdnem ugyanazt az üzenetet kapják, mint én, de ők elragadtatásba esnek, ahogyan Szent János. A Szentlélek által kapják.

Szavamat szabadon adom, mindig is így fogok tenni. Szerezz Nekem örömet kedves, és imádkozz Velem, Lelkem különösen kedvel téged. Jöjj, imádkozzunk![1]

„Igazságos Atyám,
kész vagyok megtenni Szent akaratodat.
Kész vagyok arra, hogy továbbra is
a Te Érző Szíved kedvére legyek,
hogy a töviseket, amelyek még
mindig Benned vannak,
szeretetemmel cseréljem fel. Ámen”

[1] Jézus hozzám lépett és vállamra tette kezét.

Jöjj, egy másik imára is megtanítalak, ez igen hatékony engesztelő ima. Mondd utánam e szavakat:

„Hiszek Benned, imádlak Téged,
remélek Benned és szeretlek Téged.
Ámen”

Uram, hiszen ezt Békeangyalod mondta Fatimában!

Angyalaimat már megtanítottam erre az imára.

Igen, Uram,
Te vagy valóban az én Reménységem,
Te vagy Boldogságom és Mosolyom.
Benned hiszek,
Te vagy életem Öröme, Te vagy Életem.
Mindörökké imádlak és magasztallak.
Ámen.

Jöjj most Hozzám![1] Igen, vesd magadra Keresztem jelét.

(Felálltam, Hozzá léptem, letérdeltem, és keresztet vetettem.)

Igen, a Szentháromságban. Szeretlek leányom. Mi ketten?

Igen, Uram.

Mondd meg nekik, mondd meg!

(Ezzel arra utal az Úr, hogy amikor keresztet vetettem, akkor úgy tettem, ahogy az ortodoxok tanítottak rá. A hüvelyk, a mutató és a középső ujjamat összefogva, a Háromságot, a Szentháromságot tanúsítva.)

1988. január 12.

Uram, és Istenem.

Vassula, hadd segítsek neked. Emlékszel a három rúd látomására? Függőlegesen és mereven álltak.

Igen, Uram, emlékszem.

Jól van. Ahhoz, hogy egyesülni tudjanak, mindháromnak meg kell hajolnia. Soha nem mondtam azt, hogy csupán kettőnek kell meghajolnia. Vassula, észreveszed-e, hogy Én, a ti Istenetek mennyire igyekszem, hogy egyesítselek benneteket?

Mai találkozásunk kezdetén szándékomban volt, hogy megkérdezzelek a tegnapi üzenettel kapcsolatban, a keresztvetés módjáról.

Tudom leányom, ezért akarom, hogy megértsétek, mire utalok, amikor azt mondom: „Az egyesülés érdekében mindnyájatoknak meg kell hajolnia.” Szeretlek benneteket, és végtelen Irgalmamban eljövök, hogy segítsek nektek egyesülni.

Vassula, a szív egyszerűségében keress Engem! A szeretet Istene vagyok. Szelíd vagyok és alázatos, emlékezzetek útjaimra! Az egyesülés érdekében tegyétek félre önző szándékaitokat, ismerjétek fel Hangomat ti, akikre Szavamat bíztam, és akikre a lelkek ezreit bíztam; ti, akiket nyájam uraivá rendeltem. Miért keresitek az Én céljaim helyett a magatokét? Szétszéledtek, bárányaim, szétszéledtek…

Én vagyok, virágom, azért jövök el általad, hogy összegyűjtsem a nemzeteket, egybehívjam papjaimat, és megújítsalak benneteket Szeretetemmel.

Uram és Szabadítóm, miképpen fogják felismerni hibáikat?

Hibáik felismerésének útja, ha az Én Akaratomat keresik. Bánjátok meg bűneiteket, gondoljatok Irgalmasságomra, higgyetek Gondviselésem Műveiben ahelyett, hogy lábbal tipornátok. Őszintén imádjatok Engem, az Én érdekeimet keressétek és ne a magatokét!

Uram, bocsáss meg, de talán nem értem pontosan, mit jelentenek a Te „érdekeid”. Azt jelentené Uram, hogy össze akarod gyűjteni, és vissza akarod hozni szétszóródott nyájadat?

[1] Jézus a Szent Lepel képére gondolt.

Kedvesem, még te is megértetted, mire vágyom leginkább, de Én nem csak erre vágyom. Ha újra elolvasod ezt a kinyilatkoztatást, meg fogod érteni, Vassula.

Igen, Uram.

Arra emlékeztetlek leányom, hogy áldd meg azokat, akik üldöznek téged! A Szeretet mindig türelmes és kedves. Élj szentül! Gondolj irántad való türelmemre, leányom![1] Légy az Én képmásom, higgy Bennem! Remélj és szeress! Jöjj, pihenj meg Bennem lélek, aki oly drága vagy Nekem, a te Istenednek. Mi ketten?

Köszönöm Istenem, azt a szeretetet, amellyel körülveszel. Köszönöm türelmedet, kedvességedet és lelkemmel való együttérzésedet. Hiszek Benned, imádlak Téged, remélek Benned és szeretlek. Ámen.

Ó kedvesem! Szívem megtelik szeretettel, ha ezeket a szavakat hallom tőled![2]

Ó Istenem, hogy is ne szeretnélek!
Érted élek, Tied vagyok,
még ha porból vagyok is.
Mindazt, amit teszek,
Neked teszem szeretetből.
Nem keresem saját érdekeimet,
csak azt keresem,
hogy Nevedet megdicsőítsem.
Azt keresem,
hogyan hozzam vissza Hozzád bárányaidat,
arra törekszem,
hogy akaratodat kövessem, Uram.
Szeretlek, és irántad való szeretetből,
amelyet Te adtál nekem,
és amire Te tanítottál,
arra kérlek, ha az a szándékod,
erősítsd meg hitemet, és add,
hogy határtalanul szeresselek!
Tégy alkalmassá arra,
hogy a megkezdett munkát folytassam
és dicsőítselek Téged.
Ámen.

Kertem gyümölcseivel foglak táplálni. Üldözőid szeme láttára foglak táplálni, mert ez az Akaratom.

Köszönöm Uram, Jézus.

Erősen ragaszkodj ahhoz, amit neked adtam, és ne engedd, hogy bárki elvegye jutalmadat. Erősen higgy Bennem! Itt a Kezem, fogd meg, és hallgasd meg, mit súgok füledbe.

1988. január 13.

Uram, sokan vádolnak Téged azzal, hogy igazságtalan vagy, elfordulnak Tőled, és azt mondják: „Ha van Isten, akkor az igazságtalan Isten."

Virágom, azt mondom nekik: „Ha meghaltok, az gonoszságtok miatt van, amit magatokra hoztatok. Ez hitehagyásotok gyümölcse. Bánjátok meg bűneiteket, forduljatok el bűneitektől, térjetek vissza Hozzám, és megbocsátok nektek."

Tekintsetek Megváltótoknak, Vigasztalótoknak! Eljövök, hogy Fényként Ragyogjak a mai sötét világ felett.

Házam zűrzavarban, viták és személyes érdekek között, istentelenségben uralkodik. Péter! Péter! Miért szóródtak szét tanítványaim ellenségeskedésben? Testvérem, akit Kezem szentelt meg, öröktől fogva szeretlek.

Szentséges Szívemen sebet ejtettek, azok a tövisek sebeztek meg, amelyeket Enyéim szúrtak Belé, Enyéim, akiket szeretek. Megmutatom nektek Átszúrt Szívemet. Újból és újból átszúrják Szentséges Szívemet. Vérem csordul, újból keresztre feszítenek. Nem őszinték. Testem fáj a szeretet hiányától, Ajkam kiszáradt a szeretet hiányától. Szomjazom, kedves.

Elfeledkeztek útjaimról. Elfeledték, hogy alázatos vagyok, szelíd, és tele vagyok szeretettel. Csupán szeretetet kérek tőletek, <u>úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket</u>. Miért folyik Egyházamban küzdelem? Miért van

[1] Ha nem Ő lenne a Szeretet, már régen megbüntetett volna!
[2] Látszott, hogy Isten <u>nagyon</u> örül.

ennyi vita Jelenlétemben? Miért van gyűlölet? Miért van ez a sok haragos nyilatkozat? Hol van szentségük? Miért hanyagolják el kertemet? Egyre jobban szétszórják bárányaimat, és az a kevés, ami megmaradt, szintén el fog tűnni a nyájból, mert elhagyták őket.

Péter, Szemem belefáradt annak szemlélésébe, mennyire vádolják egymást. Sivárrá tették földjeimet, és semmit sem tudnak nyújtani bárányaimnak. Útjaikat nem tudom elfogadni, szeretetet és békét adtam nekik, sohasem tanítottam őket arra, hogy ítélkezzenek egymás felett.

Vassula, Én jóságosan uralkodom. Szentséges Szívem vérzik és megszakad. Miért szállnak szembe Velem? Nem mondtam-e, hogy mindaz, aki azt hiszi, hogy az Én Világosságomban van, de testvérét gyűlöli, az még sötétségben van? Vajon eléggé megértették-e, mire utaltam azzal, hogy „Ha az oltárhoz viszed áldozatodat, és eszedbe jut, hogy testvérednek vádja van ellened, hagyd adományodat az oltár előtt, menj és keresd meg testvéredet, békülj ki vele, és azután tiszta szívvel jöjj vissza, és úgy mutasd be áldozatodat!”

Ezzel megmutattam, hogy miképpen élhet valaki egyetértésben társaival, és miképpen kell szeretnetek egymást, hogyan kell kibékülnötök egymással, hogyan kell kiengesztelődnötök egymással, mielőtt felajánljátok Nekem adományaitokat Házamban. Gyermek, az Én Szívemből sohasem hiányzott a szeretet, és első tanítványaim szívéből sem.

Uram, szenvedek, amikor érzem, hogy szenvedsz. Nagy a Te türelmed!

Vassula, gyermekem, akit a halálból keltettem életre, higgy Bennem! Remélj Bennem és szeress! Én, az Úr, sohasem hagylak el.

Uram, arra kérlek, úgy keltsd életre többi gyermekedet is, ahogy engem életre keltettél.

Megteszem, de nem azért, mert kérted. Azért keltem életre őket, mert ez az Én Akaratom. Jöjj, és ne feledkezz meg Jelenlétemről! Kedves, a végén győzni fogok!

1988. január 18.

Uram, ha minden a Te Akaratod szerint történik, akkor bármi is történik, azt Te akarod, és ha azt akarod, hogy elfogadják üzenetedet, akkor nem értem, miért nem teszel róla, hogy akikkel közlöd, el is fogadják, mivel Te kívánod így. Miért nem világosítod meg őket?

Ó leányom, kedvesem, örülj és légy boldog, hogy megtérítettelek és meggyógyítottalak. Irgalmam azokkal van nemzedékről nemzedékre, akik félnek Engem, de a tövisekhez, amelyek Belém szúrnak, újból Izajás jövendölése szól:

„Hallván hallotok, de mégsem értetek, látván láttok, de nem fogjátok fel, mert érzéketlenné vált e nép szíve, süketté a füle és becsukta szemét attól félve, hogy látni fog szemével, hallani fülével, érteni fog szívével, és így megtérítem és meggyógyítom.”

Leányom, öröktől fogva láttam makacsságukat, s mivel elvetették a Gondviselés mai Műveit, elvesztették kiváltságukat.

Vassula, imádkozz gyakran, hogy elnyerjétek, amit leginkább keresek bennetek, a szeretetet, a hitet, és a reményt.[1]

Az igazakat megvilágosítom. A tudósokat nem világosítom meg, mert hiányzik belőlük az őszinteség. Én, az Úr, az alázatosakat és kicsinyeket keresem. Minél kisebbek vagytok, annál inkább fölétek hajol Nagyságom, hogy elérjen és felemeljen benneteket. Minél kisebbek és jelentéktelenebbek vagytok, annál könnyebben tértek be Szent Szívembe, Vassula! Látod?

[1] Azoknak, akik vakok és süketek, imában kellene kérniük az Urat, hogy ismerjék fel az igazságot.

(Jézus látomást adott egy folyosóról, amelyet hatalmas sziklatömb torlaszolt el. Mögötte átható fényességet láttam, de a szikla megakadályozta, hogy a Fény bevilágítson ebbe a folyosóba.)

Ők azok, akik eltorlaszolják a Hozzám vezető Utat, és roppant nagyságuk eltakarja a Világosságot azok elől, akik Engem keresnek. Én, az Úr mondom nektek, nem tűröm tovább nagyságotokat, kevélységetek fáraszt, Kelyhem megtelt. Amint eljön az idő, egyenként bűnbánatra szólítom őket. Jaj a hűtleneknek, mert Elém kell állniuk.

Jézus, kezdem megérteni, hogy a Te igazi tanítványaid, akik kicsinyek és alázatosak, örülnek majd kinyilatkoztatásodnak, de sokan, akik hűtlenek Hozzád, nem fogják kedvelni ezt a kinyilatkoztatást. Más szavakkal, egyeseknek javára lesz, másoknak meg nem.

Igen Vassula, most már tudod.[1]

Szűzanyám, bár tehetetlen vagyok, segítenél nekem? Bátoríts! Vajon lesz-e egyetlenegy az egyházi tekintélyviselők között, aki meghallgat? Legalább egy?

Vassula, leányom, Jézus szeret téged, és Én is szeretlek, áldott gyermekem. Jézus és Én segítünk neked. Imádkozz, hogy elnyerd kegyelmét.

Igen Anyám, segíts megtalálnom a helyes szavakat!

Segítek neked, virágom. Szeretlek benneteket. Soha ne kételkedj!

Köszönöm, hogy segítesz.

A Szeretet sok megpróbáltatást segít majd elviselned, gyermekem. Jézus Erőt ad neked, mindig bátorítalak. Ne félj, megoltalmazlak.[2]

Én vagyok az Úr, kedves lélek, tisztelj, és járj Velem! Az Én Erőmet adom neked, hogy véghez vidd szándékomat. Mennyire szeretlek! Lelked sohasem fogja megérteni, milyen forrón szeretlek.

A Béke és az Irgalom, a Szeretet és az Igazságosság Üzenete száll most le hozzátok!

Dicsőíts Engem! Szeretetem meg fog óvni téged Igazságosságomtól! Igazságosságomtól, amely utolér benneteket, ha Teremtésem megint nem figyel Rám. Végtelen Irgalmamban figyelmeztetni jöttem benneteket. Arra vágyom, hogy Teremtésem bűnbánatot tartson és felismerjen Engem. Fatima Szentélye hangosan sír Garabandal visszautasítása és megvetése miatt. Lelkem ismét mélységesen szomorú. Ugyanaz a szomorúságom, mint Fatimában volt. Hogyan képesek kételkedni, mikor az Én Lelkem van bennük, ők pedig Énbennem? Fatimai Üzenetemet figyelmen kívül hagyták, és csak akkor fogadták el Üzenetemet, amikor már túl késő volt.

Mindnyájatokat szeretlek. Én, az Úr vagyok, aki beszél – soha ne kételkedj. Imádkozz azokért a lelkekért, akik a sötétben járnak.

Ó Péter![3] Akit Én neveztem ki, Én szenteltem fel, Tekintetemet soha nem veszem le rólad, szüntelenül figyeltem rád ezekben az években. Most ajtód előtt állok, testvér. Enyém vagy, zörgetek. Beengedsz? Ne utasíts vissza Péter, szeretlek, hallgass meg, ismerd fel Hangomat! Én vagyok az Úr. Béke legyen lelkednek, örvendj! Azért jöttem, hogy egyesítsem Vérző Testemet, azért jöttem, hogy összegyűjtsem bárányaimat, azért jöttem, hogy megöntözzem kertemet. Jézus vagyok, a te Szabadítód.

Nézz ide![4] Nézz ide, Péter! Szentséges Szívemet újból olyan sok tövis járja át! Azok szúrják bele, akiket szeretek! Lelke-

[1] Jézus szomorúan mondta ezt.

[2] A Szűzanya itt arra utalt, hogy ne féljek a Sátántól, aki állandóan igyekszik elvenni bátorságomat.

[3] Jézus hirtelen II. János Pál pápához fordul és hozzá beszél.

[4] Jézus kitárja ruháját, hogy megmutassa Szívét. Meg akarja mutatni a Szívét II. János Pál pápának.

met újból Megsebezték, Szíveinken taposnak.[1] Szíveinket újból megkoronázták két töviskoszorúval, oldalam felszakadt, és Vérem kicsordul. Ajtód előtt állok most, íme, magammal hoztam a Szabadulás rejtett Tervét.

Ez a Kinyilatkoztatás az Én Hangom; mindnyájatokat szeretlek, teljes Szívemből. Teljes Szívemből szeretlek benneteket.

1988. január 24.

Vassula, szeretném feltárni érzéseimet (...) testvérem előtt. Hallgass rám testvér! Lélek! Mindörökre szakíts elgondolásoddal, hogy „Isten csak a Neki felajánlott lelkekhez közeledik, és csak őket emeli fel." Én nem csak a felajánlott lelkekhez közeledem. Nem teszek különbséget. Talán részrehajló Isten vagyok? Szenved a Szívem, mert olyan sokan gondoljátok, hogy csak felajánlott testvéreknek adom kegyelmeimet! Látod gyermekem, milyen kevéssé értenek meg Enyéim?

(Jézus szomorúan félrehajtotta Fejét, és Kezét Szívére tette. Ebben a tartásban maradt egy ideig. Nagyon szép volt.)

Sok emberhez közeledtem, akik nem tartoznak Egyházamhoz, igen, szánalmas lelkek ezek.[2] Hűséges követőimmé, tanítványaimmá, szentekké tettem őket. Ennek ellenére sok egyházi tekintélyviselő tekinti semminek műveimet és néz keresztül rajtuk. Sohasem ismerték el ezeket a lelkeket, semmit sem tudnak róluk, és sokat elutasítottak saját előítéletük miatt, amely szerint Isten csak olyan hűséges lelkekhez közeledik, akik szerzetesruhát hordanak! Ez tévedés, ó mennyire tévedtek!

(Jézus, aki eddig szelíden szomorú volt, most szenvedővé vált.)

Bárcsak tudnátok, hogy milyen sok lélekhez közeledtem, akik nem voltak szerzetesruha viselésére kötelezve, vagy nem voltak hűségesek Hozzám, és Én mégis szentekké tettem őket!

Kedvesem, valóban elfelejtetted, hogyan tapasztaltad meg saját magad Jelenlétemet? Illatomban fürdettelek és megáldottalak! Jöjj, tanulni fogsz. Sok lelket térítettem meg Üzenetemmel, a „Béke és Szeretet" üzenetével. Elveszett bárányok jöttek vissza Hozzám, és borultak karjaimba. Örülj lélek! Van-e nagyobb csoda annál, mint amikor az elveszett bárány megtalálja Mesterét? Van-e nagyobb öröme a Pásztornak annál, mint amikor újra megtalálja elveszett bárányát?[3] Hirdesd testvéreidnek, szomszédjaidnak Megszabadító Csodáimat! Hirdesd a jó hírt, hirdesd műveimet! Tedd ismertté Műveimet! Tedd ismertté Csodáimat!

Eljöttem hozzád, és megtöltöttem lámpásodat. Az Én Világosságomat adtam neked, ne rejtsd el ezt a lámpást ágyad alá, mert úgy semmi haszna sincsen. Jöjj, örülj testvér, azért töltöttem meg lámpásodat, hogy a lámpatartón világítson. Hadd lássa mindenki a Világosságot, és tudja meg, hogy Tőlem való.

Hirdesd Szent Művemet! Hadd lássa mindenki, aki észre akarja venni ezt a Világosságot. Össze fognak gyűlni mindenfelől. Ismertesd velük, miképpen jöttem hozzád és adtam neked ezt a Világosságot.

Fogadd Békémet!

1988. január 25.

Jézus?

Én vagyok.

Jézus, mind a mai napig ámulatba ejt mindez. A kinyilatkoztatásra gondolok, amely úgy jött, mint egy álom, és az ébredés

[1] Jézus saját Szívéről és Édesanyja Szívéről beszél.
[2] Jézus ezt szelíd és szomorú hangon mondta.
[3] Jézus szelíd, tenor hangja örömmel telt meg, amikor ezeket a szavakat kiejtette. Mintha szétfeszítette volna Szívét az öröm!

után rádöbbenhetek, hogy mindez csak álom volt. Különös!

Vassula, Mindenható vagyok és Mindentudó. Fel akartalak ébreszteni a halálból, és meg akartalak világosítani. Emlékszel a „Nap" látomására?

Igen Uram, a fénygömbre.[1]

Ez a gömbölyű Fény ugyanaz, mint amit ti „Napcsodaként" ismertek. Ez a gömbölyű Fény, amelyet neked mutattam, ugyanaz, mint a fatimai. Hagytam, hogy belsejébe lépj. Megengedtem, hogy bemenj. Ó Vassula, ha tudnád, mekkora kiváltságot adtam neked! Kicsim, ezt még nem fogod fel, mert fátylat tartok szemed elé.

Szeretlek, Istenem.

Vassula, Szentséges Szívembe rejtelek, drága vagy Nekem. Én, a te Istened szeretlek. Soha ne félj Tőlem, mert Szeretet vagyok. Mindig Jóságos Atyád vagyok, csak akkor félj, ha Ellenem lázadsz. Ó, Vassula, sok az Én misztériumom. A legtöbb rejtve van előttetek.

Vassula, gondosan figyelj Rám most! Minden kinyilvánított jövendölés beteljesedik. Az Írás minden szava megvalósul.

Vassula, azt kívánom, hogy rajzolj két Szívet!

Igen, egymáshoz közel, a valóságban egyesülve, vedd körül őket egy töviskoszorúval! Igen, Édesanyám Szeplőtelen Szíve egyesült az Enyémmel. Mindegyikőtöktől azt kívánom, hogy úgy tisztelje az Ő Szeplőtelen Szívét, ahogy megérdemli. Látod leányom, mennyire elborítják Szívünket az emberek tövisei, akik csak hálátlanságot, szentségtörést, és szeretetlenséget nyilvánítanak Felénk: bűneik összességét.

Vassula, Én, az Ige szeretem és tisztelem Őt, azt kívánom tőletek, hogy úgy közeledjetek Édesanyámhoz, és úgy tiszteljétek, ahogy Én tisztelem. Azt kívánom, hogy minden térd hajoljon meg az Ő tiszteletére, azt kívánom, hogy imádkozzátok a Rózsafüzért, és köszöntsétek Szent Édesanyátokat. Azt akarom, hogy tegyétek jóvá bűneiteket, kérjétek meg Őt, hogy tanítson meg benneteket erre.

Légy éber, leányom! Jöjj, kinyilvánítottam előtted, miképpen lett eggyé Édesanyám Szíve és az Én Isteni Szívem egyetlen töviskoszorúval körülvéve. Emlékeztetlek Jelenlétemre. Szeretlek.

Én is szeretlek, Jézus.

Jöjj! Vassula, akarsz-e Velem imádkozni?

Igen, Uram.

„Atyám, ó Abba!
Felajánlom Neked akaratomat,
felajánlom életemet, átadom magam.
Igazságos Atyám!
Ha ez a Te Akaratod, tégy méltóvá arra,
hogy egészen szolgálatodba vehess!
Tégy engem égő vágyaid áldozatává,
tégy Szíved szándéka szerint!
Ámen."

Vassula, áldjad üldözőidet, imádkozz értük! Jöjj, imádkozz Szent Édesanyádhoz, imádkozz Velem!

(Jézus fogja diktálni:)

„Ó Szent Anyám!
Úgy engesztellek
a Szeplőtelen Szívedet ért
megbántásokért,
hogy kész vagyok
a szeretet áldozatává válni
a Szeretetért.
Ámen."

[1] 1986. március 26-án történt, lásd ott.

Vassula, imádkozz Velem az Atyához! Jöjj, mondjuk együtt:

„Szeretett Atyám, szükségem van Rád!
Növeld hitemet, szeretetemet,
reményemet,
hogy újból dicsőíthessem
a Te Szent Nevedet!
Ámen.”

1988. január 26.

Vassula, akarsz-e Szent Édesanyáddal együtt dolgozni? Mi elválaszthatatlanok vagyunk.

Igen, Jézus, akarok.

Szeretlek, mindig Szent Édesanyád közelében vagyok, most Ő fog tanítani.

(Jézus a Szűzanyával volt. Megértette velem, hogy ha nem is látom őt mindig Jézussal együtt, az nem azt jelenti, hogy nincs Vele. Mindig együtt vannak.)

Leányom, mindig veled voltam, megvédelek és segítek neked.

(Felfogtam, hogy a Szűzanya segít nekem, hogy bizonyos dolgokat megértsek. Azon az úton segít nekem, amelyet Isten választott számomra.)

Mindvégig segítek neked.

(Szűz Mária értésemre adta lokúcióban,[1] hogy szeretné, ha elolvasnánk a Jelenések könyve 12. fejezetét.)

Jöjj, megmagyarázom. Amikor a Sátán veszített, megfogadta, hogy üldözni fogja gyermekeim maradékát, és harcba száll velük. Féktelen haragjában megfogadta, hogy elpusztítja őket, mivel tudja, hogy napjai meg vannak számlálva. Ezért annyi lelket akar magával ragadni, amennyit csak tud. Igen, ő a sárkány, és farkával megpróbál végigsöpörni Isten teremtésén, hogy elpusztítsa.[2] Vassula, gyermekem, mivel ő maga a Hiúság, ezért becsmérli a Mindenható műveit. Be akarja bizonyítani Istennek, hogy elhibázta teremtését, és hogy gyermekeink arra vannak teremtve, hogy ő az gonosz útját kövessék.

Vassula, szeretnék neked mondani valamit, aminek azok fognak örülni, akik szeretnek Engem. Ez az év az Én dicsőségemre lesz![3] Nem, nem érted egészen. Szeplőtelen Szívem diadalmaskodni fog![4] Sok lelket fogok visszavinni Jézushoz.

(A Szűzanya jelenéseire irányította figyelmemet.)

Ahogy Lourdes-ban és Fatimában megjelentem, ugyanúgy jelentem meg Garabandalban is, hasonló Üzenetet adva. Garabandal a fatimai Üzenet folytatása, de a Sátán újból port hintett az egyházi tekintélyviselők szemébe, hogy megzavarja őket. Saját magjait hintette szívükbe,[5] hogy tagadják meg jelenéseimet, és akadályozzák meg, hogy Üzenetem egyetemesen elterjedjen. Vassula, Szívünk vérzik, a beléjük szúrt tövisek sebezték meg. Mennyire sírok miattatok gyermekeim! Szeretlek, Vassula! Átszúrt Szívem majd megszakad, mert látom, miként söpör el benneteket farkával a Sátán!

(Szűz Máriának nagyon fájt ez.)

Vassula, szeretnék füledbe súgni valamit, figyelj!

(Szűz Mária titkot súgott nekem. Időnként azt hiszem, hogy álmodom, és fel fogok ébredni.)

Vassula, Jézus fátylat tett szemedre. Ha eljön az ideje, felemeli fátyladat. Azt akarom, leányom, hogy bízzál Benne. Engedd, hogy ezen az úton vezessen! Ne

[1] A szerk.: Belső hang által.

[2] Sokféleképpen akarja velünk elfeledtetni Istent.
[3] Nem értettem.
[4] Most megértettem.
[5] Úgy értettem „közéjük”.

szomorkodj virágom, mindig veled vagyok, emlékezz arra, miként jelentem meg Torinóban templomom előtt!

Igen!

(Szűz Mária hatalmas szobor alakjában jelent meg unokatestvérem előtt, hogy megmutassa nekünk, merre van temploma.)

Igen, azért jelentem meg, hogy hívjalak benneteket. Azt akartam, hogy jöjjetek be templomomba, kedves gyermekem. Sok embernek megjelenek, különböző helyeken. Bárcsak tudnátok, mennyire szeretlek benneteket. Szeretnélek megölelni, és Szívemre szorítani benneteket!

(Egy gondolat merült fel bennem, szomorú gondolat. Talán a magán-kinyilatkoztatások sokasága lehet az egyházi tekintélyviselők kétkedésének oka. Ez ugyanis meghaladja ismereteiket, ahogy Jézus már kétszer mondta. Kétely, kétely, kétely, hitetlenkedés, bizonytalanság és bizonytalanság…)

Gyermekem, miért felejted el, hogy mi történt Jézussal, amíg testben volt a földön? Üldözték, nevetségessé tették, és nem hittek Neki a farizeusok. Isten Mennyei Művei közül sokban ma is kételkednek.[1] A ti korszakotok olyan mélyre süllyedt leányom, mint Szodoma. Jézus figyelmeztetett téged, hogy sok támadód lesz, de Én megvédelek téged a legrosszabbtól, ami bekövetkezhetne.

Jöjj Vassula, ne felejtsd el, mi történt Isten Legszentebb Helyén. Azért mondom ezt, hogy emlékeztesselek arra, hogy Isten Szentséges Szívébe helyezett téged. Megengedte, hogy belépj Fényébe, igen, a „Napba”.[2] Láttad Isten Legszentebb Helyét!

Szűzanyám, én nem tudtam, hogy az a hatalmas „fénylabda” ugyanaz volt, mint a fatimai!

Akkor nem tudtad. A Szeretet emelt fel téged és helyezett Szívébe, ezt fogja tenni gyermekeink maradékával is. Gyermekeinket hívjuk. Isten meg akarja bocsátani bűneiket. Bűnbánatra és elégtételre akarja tanítani őket. Útjaira akarja őket megtanítani, Őszinteséggel fogja táplálni őket, és meg fognak térni.

Jöjj, tisztelj Engem, Vassula! Tekints Engem Szent Édesanyádnak, az Én gyermekem vagy.

Igen Szent Anyám. Most már van egy Szent Családom. Szeretlek.

(Aggódtam a holnapi nap miatt).

Ne aggódj! Füledbe súgom szavaimat. Vassula, Én minden ember Édesanyja vagyok. Jöjj!

(Éreztem Szívét. Szűzanyánk Szívét is sebek borítják, mint Jézusét.)

Igen Vassulám, sebek borítanak az egyházi tekintélyviselők újabb tévedése miatt, mert elvetik garabandali Üzenetemet. Garabandal a fatimai Üzenet kibővítése.

Vassula, pihenj most! Holnap hívni foglak.

Igen Szűzanyám. Áldott légy!

Leányom, jöjj Hozzám, amikor akarsz.

1988. január 29.

(Múlt éjjel élénken álmodtam saját halálomról. Hogy miképpen fogok meghalni. Miközben haldokoltam, Jézus támogatott, amint meg-meginogva álltam. Államat vállára fektette, jobb arcomon éreztem haját. Haja olyan volt, mint megkínzatása után a Szent Lepel képén. Vigasztaló szavakat súgott fülembe és tanácsokat adott, hogy miként lazítsam el magam és hagyjam, hogy lelkem elhagyja a testemet, mivel Ő az, aki fogadja. Időnként úgy beszélt, mint egy orvos. Nem volt ijesztő, amit láttam, semmi félelmet nem éreztem.)

[1] Sok egyházi tekintélyviselő.
[2] Napnak neveztem.

Vassula, mi ketten együtt vagyunk, gyermekem.

(Jézus és Szűz Mária).

Virágom, amikor a te időd eljön, Én, aki a te Aratód vagyok, foglak és átültetlek gyönyörűségem kertjébe. Vassula, amit láttál, az a valóságnak csak tükörképe volt. Jöjj most és bánd meg bűneidet, kedves, hallgatom.

(Megbántam és kértem bűneim bocsánatát.)

Mindent megbocsátok. Őszinteségre foglak tanítani, és hogy miképpen élj szentül. Ne vétkezz többet.

Igen, Vassula. Szeresd Istenedet teljes lelkedből, teljes elmédből és egész erődből! Ő határtalanul szeret benneteket. Igen gyermekem, ne feledkezz meg arról, miképpen szabadított meg téged a gonosztól. Ő sohasem pihen, Szívével kezében jár ajtóról ajtóra, azt remélve, arra vágyakozva, hogy meghallják a lelkek. Jaj, de kevesen hallják...

Vassula, tudod-e miképpen munkálkodom?

Nem igazán tudom...

Imádkozom, imádkozom, a lelkek üdvösségéért. Megvédelek a gonosztól. Én vagyok a te Pajzsod. A többi anyához hasonlóan, akik meg akarják védeni gyermeküket a bántalmazástól, Én is megvédelek a Sátántól és ravasz hálóitól. Vassula, imádkozom a lelkekért, hogy térjenek vissza Jézushoz. Összegyűjtöm és megáldom őket. Igaz hogy nem látnak Engem, de sokan éreznek.

Bárcsak adhatnék Neked valamit, ami valóban boldoggá tenne Téged, valamit, amire képes vagyok.

Ó Vassula! Olyan módon igyekezz örömet szerezni Nekem, hogy engedelmeskedsz! Engedelmeskedj Isten Akaratának!

Poss?[1]

Ne akard megérteni, miért jött Isten Üzenetével hozzád, és nem másokhoz. Fogadd el, engedelmeskedj Neki gyermekem, ha kér tőled valamit.

Szoktad-e mondani azokat az imákat, amelyeket kért, hogy imádkozd el, mielőtt írni kezdesz?

Nem.

Segítek neked Vassula.

Szűzanyám, ugye Jézus most haragszik rám, és csalódott is?

(Gyűlöltem magamat, nem akartam csalódást okozni Istennek.)

Vassula, nem, nem haragszik, mert tudja, hogy kimondhatatlanul gyenge és méltatlan vagy. Ne keseredj el! Jézus tanított téged, és te örömet szerzel Neki. Szerezz Neki örömet a továbbiakban is, engedelmeskedj kéréseinek! Emlékezz arra, hogy Jézus sohasem kér tőled olyasmit, ami árthatna neked. Jézus a te üdvösséged. Jézus Szabadítót jelent.

Áldott légy Szűzanyám!

Mindig meg foglak védeni, Vassula. Jöjj Hozzám ismét, szeretlek leányom.

1988. január 30.

Vassula, gyermekeim miatt sírok, akik szétszéledtek.

(Sírt a Szűzanya, nagyon szomorúnak látszott.)

Leszállt hozzátok most a Szeretet és az Irgalom, hogy újból a Tisztaság és a Szentség Kenyerével tápláljon titeket. Leszáll a Szeretet, hogy Reményt és Békét hozzon nektek. Szeretlek benneteket, Vassula.

[1] „Hogyan?" - görögül.

(Szünet következett.)

Eljössz-e Hozzám, torinói templomomba? Látogass meg gyakran ott, leteszed-e hűségfogadalmadat? Leányom, Fiam menyasszonya, felajánlod-e Nekem hűségfogadalmadat?

Szent Anyám, szeretnék Szeplőtelen Szíved tetszésére lenni, elmegyek Hozzád Torinóba, de nem tudom, mit is jelent a „hűségfogadalom". Mindent felajánlok Neked, amit kívánsz, kérlek, engedd megtudnom, mit kell Neked felajánlanom, nehogy tudatlanságomban megtörjem fogadalmamat.

Továbbra is légy Fiam tetszésére, ajánld fel neki Szeplőtelen Szívem iránti teljes szeretetedet és hűségedet. Továbbra is légy Fiam tetszésére, ajánlj fel neki lelkeket, hogy mentse meg őket. Légy az Én tetszésemre, és ajánld fel Nekem hűségfogadalmadat. Ezt Jézus követésével teljesítheted, légy az Ő tükörképe! Légy hűséges Hozzá, Vassula! Imádkozni fogok érted, közbenjárok érted.

Jézus menyasszonya, Szívünket töviskoszorú veszi körül. Nem vették figyelembe garabandali üzenetemet. Jöjjön Hozzám szeretett fiam, János Pál, és érezze Szeplőtelen Szívemet és Jézus Isteni Szívét! Tudasd vele, hogy megszakad a Szívünk, és sok a seb rajtuk. Szívünk egyetlen nagy seb. Megszaggatták Istenük Szívét és megszaggatták az Édesanya Szeplőtelen Szívét is.

Azt akarom, hogy imádkozz azokért, akik vissza fognak téged utasítani! Gyermekem, mennyire fogsz szenvedni!

Kész vagyok Isten Dicsőségéért szenvedni.

Ne felejtsd el, hogy Jézus és Én veled vagyunk, meg fogunk téged vigasztalni, virágom. Most azt mondom neked, nem kell személyesen továbbítanod Jézus Üzenetét az egyházi tekintélyviselőkhöz. Jézus tanúkat adott neked, akiknek tanúskodniuk kell melletted.

Ó, Szent Mária, ezek szerint nem volt helyes az, amit tettünk?

Igen, Vassula, olvastasd el barátaiddal Jézus Üzeneteit, hogy megtérjenek, de ne igyekezz személyesen elmenni, és bármely egyházi vezetőnek bemutatkozni. Ezt a munkát két tanúdra kell hagynod. Jézus megvilágosította őket, hogy megértsék, miként munkálkodik. Mindig velük leszek.

Igen, nemzedékről nemzedékre az Úr a mi menedékünk, az Ő hűsége a védőpajzsunk. Istenem, add meg gyermekeidnek nagyságod örömét!

Üzenetem[1] meggyógyítja és megtéríti az elveszett lelkeket. Vassula, melyik a legnagyobb csoda, amelyik Üzenetemet hitelesíti?

A megtérés?

Igen, Vassulám, papom, most te is tudod leányom. Az Én legnagyobb csodám, a Megtérés.

Végül a Mi két Szívünk fog győzni.

Leányom![2]

Igen, Szűzanyám!

Jöjj el Hozzám torinói templomomba, leteszed-e akkor fogadalmadat?

Leteszem Szűzanyám.

Örülök, ha ott látlak. Mondd meg Isminek is! Vidd magaddal barátaidat is! Őket is meg akarom áldani.

1988. január 31.

Vassula, mindketten közeledben vagyunk.

(A kereveten ülve úgy éreztem az imént, hogy Jézus ruhája hozzáért jobb karomhoz. Vállamra tette kezét. Ismét erősen éreztem

[1] Jézus szólt.
[2] Áldott Édesanyánk beszél.

Jelenlétét. Felálltam, hogy írjak, és hirtelen megéreztem, hogy a Szűzanya ül mellettem.)

A fogadalom, amit tőled várok, a hűség. Légy hűséges Jézushoz, számodra Ő legyen az Első! Állj készen Akarata teljesítésére.

Szűzanyám, úgy érzem, még nem fogtam fel. Tudom, hogy mindezt még nem értettem meg teljesen...

Gyermekem, Isten fátyolt borított szemedre. Fogadd el azt a módot, ahogyan benned munkálkodik. Bízzál Benne.

Vassula, várok rád templomomban.[1] Mindenkit megáldok, aki Házamba akar jönni. Igen, mindenkit megáldok, aki eljön Hozzám.

Vassula, ne veszítsd el bátorságodat, ha bajok jönnek! Imádkozz! Jöjj Hozzám! Áldd meg azokat, akik üldözni fognak, imádkozz elnyomóidért, szeretettel viszonozd a gonoszságot! Szeplőtelen Szívem végül győzni fog.

Fatimában nagyszerű Csodát tettem, hogy mindenki higgyen. Ti „Napcsodának" nevezitek. Tudod-e leányom, hogy Isten megengedte lelkednek, hogy betérjen Lakhelyére? Vassula, nem fogod fel Isten kegyelmét, amit Neked adott! Beléptél lakhelyére! Vassula, milyen kevéssé becsülöd Isten kegyelmét, amelyet neked adott!

Igen Szűzanyám, nem fogtam fel igazán, de ha ez az Isten Akarata, elfogadom a dolgokat, ahogy vannak.

Igen, soha ne keresd, hogy miért, fogadd szívesen mindazt, amit Isten neked ad. Készséggel engedelmeskedj Isten kéréseinek. Szemedet azért tartja lefátyolozva, nehogy kevély legyen lelked attól a sok kegyelemtől, amit rád áraszt. Megengedte, hogy betérj Legszentebb Helyére, ahol a szeráfok milliói veszik körül Trónját, és szüntelenül imádják. Isten csak Szent Angyalainak engedi meg, hogy Szent Lakóhelyére betérjenek. Most tudod leányom, milyen nagy kegyelmet adott neked Isten.

Szűzanyám, bocsáss meg, hogy nem tudom teljesen felfogni.

Közbenjárok érted.

Köszönöm Szent Anyám, hogy segítesz nekem.

Jézus van itt, Vassula.

Én is ott leszek![2] Megáldom mindazokat, akik eljönnek.

Jöjj most, érezz Engem, vidíts fel, mosolyodj Rám, beszélj hangosan, hadd halljam szavaidat! Vassula, keress Édesanyám, a te Szent Édesanyád mellett! Együtt vagyunk. Szeretlek.

1988. február 1.

Vassula, olyan sokszor kértem leányom, Oroszország felajánlását, könyörögtem felajánlásáért. Ma[3] van az a nap, amikor meglátja a Világosságot. Meg fog emlékezni ezredik születésnapjáról.

Vassula, nővéred[4] halott, de az Úr közel van hozzá. A Szeretet fogja szeretni azt, akit nem szerettek, és leánya felkiált Hozzá: „Te vagy az én Istenem és Szabadítóm!" Erre a kiáltásra elmenekülnek a gonosz lelkek, és a megrémült démonok elfutnak, mert ez a nemzet Isten szolgája, leghűségesebb szolgája lesz. Isten Ereje meggyógyítja és életre kelti, szentsége magához vonzza szomszédait a Mindenható iránti tisztelete által. Oroszország lesz Isten Dicsőségének, Irgalmának és Szeretetének jelképe. Tömjénfüstként szállnak az ég felé himnuszai és énekei, amelyek méltóságteljes lendületükkel igen kedvesek Előttünk. A Szeretet fogja őt éppen úgy

[1] Torinóban.

[2] Jézus megértette velem, hogy Torinóban, a Szűzanya Házában.

[3] Ebben az évben.

[4] Oroszország.

életre kelteni, ahogy ezer évvel ezelőtt életre keltette.[1]

Én vagyok az Úr, a Feltámadás. Amikor életre keltem Oroszországot, ő felújítja ajándékaimat, Házamat újból szeretettel díszíti, és Én újból egyesítem őt Magammal. Felkínálom neki Kenyeremet és Boromat, és ő nem fogja visszautasítani táplálékomat. Elfogadja ajándékomat, enni fog Kenyeremből és inni Boromból. Meg fog újulni és dicsérni fog Engem. Dicsőségembe öltöztetem, fejedelmien feldíszítem. Saját Forrásaimból fogom megöntözni, megtöltöm éléstárait. Tekintetem rajtuk nyugszik. Ó Vassula, csak várj és figyelj![2] Leányom, mennyire vágyom arra, hogy lássam Pétert, Péteremet, amint meglátogatja nővéredet...

Bátorítsd fel Uram, hogy elmenjen. Uram nyisd meg előtte az utat, ha az a Te Akaratod.

Jöjj, sok szívben munkálkodom, Vassula. Imádkozz Atyám kegyelméért! Meg fogom újítani Egyházamat. Jaj a hűtleneknek!

Vassula, emlékeztetni kívánlak arra, hogy Én vagyok az, aki a magas fákat megnyesi, és az alacsonyakat megnöveli. Jöjj most, mi, igen,[3] ketten, igen.[4] Igen Vassula, soha ne kételkedj, megtanítottalak arra, hogy lelked szemével láss Bennünket. Én vagyok Tanítód, szeretlek, soha ne kételkedj!

[1] Itt fejeződik be a Szűzanya üzenete.

[2] Úgy beszélt Jézus, mintha sok mindent elhallgatott volna, amire később derül majd fény. Hangja boldog és izgatott volt.

[3] Hirtelen azt láttam, hogy Jézus a karosszékben ül, és láttam szépséges arcát, miközben kezével „mi kettőnkre" mutatott. Az első „igen" azt jelezte nekem, hogy helyesen látom Őt.

[4] A második „igen" pedig azt jelentette, hogy a Szűzanyát láttam Jézus mellett, aki rám mosolygott.

1988. február 2.

Béke legyen veled, virágom! Én vagyok az, Jézus, a te Megváltód. A Szeretet nyomorúságban talált meg téged a nyomorultak között. Kedves! Én az Úr helyeztem rád Isteni Kezemet, és széppé tettelek, hogy Rám tekints és dicsőíts![5]

Jézus, gyűlölöm magam nyomorultságom miatt.

Mit mondasz Vassula!![6] Talán elfelejted, hogy egyesültem veled? Fontold meg, mit mondasz! Emlékezz, „mi ketten"!

Ó Jézus, Nagy a Te türelmed...

Szeretlek, jöjj, figyelj Édesanyámra.

[7]Mennyire szeretlek Vassula! To Spiti Mou se zitai, i portes ine orthanikhtes yia sena pethi Mou[8] to moritero meta ti thefteri praxi.[9]

1988. február 3.

Vassula, tudod-e mennyivel jobban szeretlek, amikor így közeledsz Hozzám? Nyomorúságodban jössz, térden állva. Kiöntöd előttem szívedet. Könnyeid gyermekem, szerető könnyeid, amint Utánam vágyakozol, gyógyító balzsamot öntenek Sebeimre. Ó leányom, mirhám, maradékom, mennyire szeretlek! A te sóhajod, menyasszonyom, úgy hangzik, mint millió Felém szálló, szerető szó. Virágom, akit Kezem szentelt meg, ne keseredj el! Ábelt ezúttal nem fogyják eltiporni... Ábel élni fog. Igen! Készíts Nekem szívedben mennyországot, fáradt vagyok, és pihenésre van szükségem. Árassz el illatoddal virágom, gyógyíts meg szereteteddel.

[5] Egy Jézust ábrázoló képre tekintettem.

[6] Megütközött Jézus azon, amit mondtam!

[7] Szűz Mária.

[8] Egy kérdést tettem fel Szent Édesanyánknak.

[9] Házamnak szüksége van rád, kapui nyitva állnak számodra, gyermekem. - görögül.

Kicsim, szépségbe öltöztetlek. Megbocsátom bűneidet és levetheted régi ruháidat. Széppé teszlek leányom, teljesen megújítalak. Vassula, szeretlek, kegyelmem veled van. Fogd meg a Kezem, vezetlek.

(Szűz Mária:)

„O Vassula, min amfivalis, Se zitao, tha zissis mono yia to Christo, to Potiri Tou ine ksekhilo me tis amarties tou cosmou, afto ine to telefteo Tou Minima, ean to arnithoun thafisso to Kheri Tou na pessi apano tous, then tha boresso alo na to kratisso, ekhi varini. Avrio Vassula, tha kano to thavma Mou, i ora plissizi."[1]

(Mostanában a Szűzanyától kaptam tanításokat. Feltűnt, hogy nagyon kihangsúlyozta az „Anya" szót. Azt tanította nekem, hogy Ő mindnyájunk Édesanyja.

A másik dolog, amit tanultam, az volt, hogy Jézus és a mi Édesanyánk elválaszthatatlanok. Ahol Jézus van, ott van a mi Édesanyánk is. Az Ő Szívük egyesült és egy.

Amikor a mi Édesanyánk az „Idők Végéről" beszél, azt úgy kell értenünk, hogy ez „egy Korszak Vége". A jelenlegi korszakot, amelyben élünk, gonoszság és hitehagyás jellemzi. Ezért Isten közbelép.)

A megtérés közel van.[2] Isten Országa közöttetek van. Gondoljatok az Idők Végére, gondoljatok arra, miképpen fogja ez az Üzenet az Ő Testét meggyógyítani és egyesíteni. Gondoljatok arra, hogyan fogja Jézus Üdvösségterve lelkek millióit megmenteni. A Béke és Szeretet Üzenete visszahozza gyermekeinket a Szeretethez. Jézus megtéríti őket, mihelyt megízlelik Kenyerét, amely a Szeretet gyümölcse. A Szeretet újít meg, a Szeretet és az Irgalom szabadít ki benneteket a Sátán gonosz hálójából. Jöjj kedves, tedd meg Isten Akaratát! Mindig közeledben vagyok. Megáldottalak, mert megemlékeztél Rólam.

Megtennéd ezt Nekem? Fogadd Békémet![3]

1988. február 4.

(Ma reggel olyan világosan látom Jézust! Időnként megrémülök, hogy mindez tévedés lehet. Lehet, hogy nem is látom Őt, csak úgy gondolom, hogy látom. Mégis, valahányszor kételkedem, Ő valahogyan mindig meggyőz engem, hogy mindez pontosan így van.)

Valóban Te vagy az Jézus?

Én vagyok, úgy láttál, ahogy tanítottalak. Megmutatom neked Szívemet. Írd le azt, amit látsz, és érezd Jelenlétemet!

(Úgy érzem, hogy ezekben a pillanatokban Isten Jelenlétébe emelkedem. Szeretném, ha sohasem múlna el ez a pillanat! Nincs szükségem semmi másra. Körülöttem minden olyan jelentéktelenné, lényegtelenné válik. Isten Jelenléte tölt be minden üres sarkot. Betölt engem, és Vele eltelve úgy érzem, hogy semmiben sincs hiányom. Olyan ruhákban látom Jézust, ahogy a hagyományos ábrázolásokról ismerjük. Szinte hallom ruhája suhogását, lépését. Most bal oldalamon áll, miközben kis asztalom előtt térdelek, amelyen velem szemben áll a Szent Lepelről készült képmása, és a Szűzanya képe a gyermek Jézussal. Jézus két láb távolságra van tőlem. Szent Arca maga a szépség. Azt kérte, hogy nézzek Rá. Megmutatta Szívét, egész mellkasa fényben úszott, világított, izzott a Szeretettől.)

Helyes minden, mindent helyesen ismertél fel. Ó Vassula, Vassulám mennyire szeretlek. Drága lélek, akkor jöhetsz Hozzám, amikor akarsz, Szívemet láttad.

[1] „Ó Vassula, ne kételkedj! Én hívlak téged. Egyedül Krisztusért fogsz élni. Kelyhe túlcsordul a világ bűneitől. Ez az Üzenet az Ő Utolsó Figyelmeztetése. Ha visszautasítják, hagyom, hogy Keze rájuk essen. Már nem tudom tovább megtartani, súlyossá vált. Vassula, nemsokára megteszem Csodámat, közeledik az idő." – görögül.

[2] Más szóval: az Egyház megújulása.

[3] Ugyanezen az estén talán meg is ölt volna a Sátán, ha módjában állt volna engem testileg bántalmazni. Újból meggyötörte lelkemet, és éreztette velem gyűlöletét.

(Kezdetben egy ideig elmondtam ezeket az imákat, de később elhagytam. A Szűzanya emlékeztetett arra, hogy folytassam. A figyelmeztetés óta rendszeresen végzem. Jézus megmagyarázta, hogy miként kell reggel hozzákészülnöm az íráshoz ezzel a három imával. Nem voltam biztos abban, hogy minden alkalommal el kell-e imádkoznom az írás előtt, ami naponta háromszor, négyszer is előfordulhat, és néha csak egy mondatot írok, vagy úgy gondolja-e, hogy naponta egyszer, bevezetésként imádkozzam.)

Vassula, gyűjtsd egybe gyermekeimet, és olvasd fel azt az Üzenetet, amelyet nemrég diktáltam neked.[1] Azt akarom, hogy olvasd fel nekik, szeretem őket és velük Vagyok. Teremtésem, Enyém vagy, ivadékom vagy. Szeretteim, Én vagyok Szabadítótok, visszatértek-e Hozzám, hogy Karjaimba vessétek magatokat? Megbocsátom bűneiteket, jöjjetek és vegyétek Kenyeremet, ízleljétek meg Boromat! Ha megbánjátok bűneiteket, megbocsátok nektek. Figyeljétek Szívem dobbanását, minden egyes dobbanása hívás valamely lélek számára.

Vassula, felolvasod-e nekik ezt az Üzenetet és a korábbiakat is?

Igen Uram, felolvasom.

(Később:)

(Miután elolvastam egy barátom levelét és azt az újságkivágást, amely arról szól, hogy miért bizalmatlanok az egyházak és az emberek a „kinyilatkoztatásokkal" szemben, megértettem, hogy igen nehéz a klérus tagjainak ezt a kinyilatkoztatást elfogadnia, mert nagyon sok a csalás és a megtévesztés. Ennek ellenére sem tudom elfelejteni, hogy mennyire kételkedtek még a fatimai csodában is. Ma Garabandallal szemben vannak kételyeik, és ha holnap el is fogadják, lehet, hogy már túl késő lesz. <u>Túlságosan erős</u> a kételkedés.)

Atyám, félek…[2]

Mondd el!

…félek a pápa visszautasításától. Miért hinne nekem? Miért hinne nekem bárki? Csak, ha velük történne meg, akkor…

Vassula, Kenyeremet adtam neked, kertem gyümölcsével tápláltalak, Saját Kezemből etettelek. Ó szeretett gyermekem, ki volt az, aki téged megtérített, ha nem Én? Ki keresett és talált meg holtan a halottak között, ki hajolt le, hogy felemeljen és életre keltsen, ha nem Én? Ki vitt Szánalommal Házamba, hogy meggyógyítson, és visszaadja egészségedet, ha nem Én? Ki tanított nap, mint nap Útjaimra, ha nem Én? És ma ki téríti meg gyermekeimet? Nem Én vagyok az?

Szabadítód vagyok, Vassula, te most egyik részem vagy, képtelen arra, hogy egyedül fennmaradj. <u>Szükséged van Rám</u>. Ahogy a fa ága sem tud magában gyümölcsöt hozni, hanem a Fához kell tartoznia, úgy vagy te is Énvelem. A te gyümölcsöd Tőlem származik, az Én gyümölcsöm sokakat táplál. Az Én Gyümölcsöm[3] tesz tanúbizonyságot melletted. Azok, akik kételkednek, gyümölcseidről ítélhetnek meg téged. „A jó fa, jó gyümölcsöt terem."

Ha kiéhezett gyermekeim megízlelik Gyümölcsömet, és bűnbánattól könnyes szemmel térnek vissza Hozzám, akkor boldognak fogom érezni Magam. Milyen boldog leszek akkor! Kiragadom őket az ördög karmaiból. Vassula, légy türelmes! Megmondtam, hogy Szavam olyan, mint a patak, folydogál, majd gyorsulni kezd, és folyóvá szélesedik, azután kiárad, és széles óceánná válik, a Szeretet Óceánjává. Szeretettel tölti el szíveteket és a Szeretet Szeretetként lesz köztetek.

Figyelmeztettelek Vassula, hogy sokan vissza fognak utasítani téged.[4] Tanulj

[1] Azt az üzenetet, amelyet Jézus 1986. október 14-én diktált, és az 1988. február 21-én tartandó találkozóra szánt.

[2] Bizonytalan voltam.

[3] Az Üzenetek.

[4] 1987. okt. 23-án és más alkalommal is.

elfogadni! Engem is sokan visszautasítottak, és keménységük sírásra indított!

(Jézus úgy beszélt velem, mint a gyermekkel szokás. Mosolygott, és igyekezett megértetni velem, hogy Neki is milyen nehéz volt.)

Jöjj, meg fogod tanulni. Szeretlek, segítek neked. Sok embert fogok megtéríteni.

Mi ketten? Érezd Jelenlétemet, örömet szerzel Nekem, ha érzed.

Igen, Uram. Köszönöm, hogy segítesz nekem, Uram.

1988. február 10.

Vassula, hallgass Rám és írj!

Igen, Uram.

Én vagyok az Ige, az Alfa és az Omega, Én vagyok az Életadó Ital, a Szeretet Forrása és Tőlem származik mindaz, ami létezik. Testet öltöttem és leszálltam a földre, hogy megváltsalak benneteket.

Leányom, Egyházamban olyan sok félreértés támadt Keresztemen elhangzott Szavaim nyomán, amelyeket Jánosnak és Édesanyámnak mondtam! Hadd emlékeztesselek benneteket másra is, mindenekelőtt arra, hogy miként koronáztam meg Én, az Úr, Édesanyámat, a Mennyország Királynőjét.

Uram!

Igen, Vassula?

Eljöttél és úgy mutatkoztál be, mint Isten. Azután kétszer nevezted őt Anyádnak. Ezzel kijelentetted, hogy Szűz Mária a Te Édesanyád, tehát megerősítetted, hogy ő „Isten Anyja". Te mondtad Uram! Ezt a méltóságot a protestánsok nem fogadják el.

Mennyire örülök leányom, nem tanítottalak hiába, elégedett vagyok, hogy megértetted Műveimet. Igyekezz folytatni a tanulást! Imádkozz ezért a tudásért. Megadom neked a felfogóképességet, ha kéred, Vassula. Figyelj Rám ismét, azt akarom, hogy Szavaim váljanak ismertté!

Én, az Isten, Anyám Méhében növekedtem. Ő táplálta Isteneteket, teremtés! Belőle táplálkoztam. Én, az Ige szeretem és tisztelem Őt! Vassula, még egészen az elején elmondtam neked Keresztre Feszítésem történetét.[1] Emlékezz vissza arra, amikor azt mondtam: „Tekintetem Anyámra esett. Ránéztem, és megszólalt a Szívünk:[2] Neked adom szeretett gyermekeimet, hogy legyenek a Te gyermekeid is, légy Te az Édesanyjuk!"

Igen, Uram, de testvéreink, a protestánsok azt mondják, hogy amit Te a Kereszten mondtál, azt szó szerint kell érteni, és Jánosnak mondtad. Édesanyádat, mivel „özvegy" volt, és Te nem voltál mellette, János gondozására kellett bíznod. Azt is mondják, hogy Szűz Mária nem „Isten Anyja".

Pedig Vassulám, az Írás sohasem hazudik. A Szentírás ezt írja: „Uram Anyja". Erzsébet mondta ezeket a szavakat, amikor eltöltötte a Szentlélek. Írd: „Áldottabb vagy Te minden asszonynál, és Áldott a Te Méhednek Gyümölcse. Hogyan lehet az, hogy Uram Anyja jön hozzám?"

Azok a szavak, amelyeket Keresztemen mondtam, olyan mélyek, hogy közületek sokan nem is értik.[3] Tiszteljétek Édesanyámat, aki a ti Szent Édesanyátok is.

Pihenj meg Szívemben most! Szerezz örömet Nekem azzal, hogy megemlékezel Jelenlétemről. Tisztelj Engem Vassulám!

Igen, Uram.

1988. február 19.

(Rodosz)

---

[1] A szerk.: Lásd 1986. november 9-i üzenet.

[2] Hallgatag megértés, belső egyetértés Jézus és a Szűzanya között.

[3] Jézus itt más szavaira is utal, olyanokra, mint: „Istenem, Istenem, miért hagytál el Engem?"

Atyám?

Én vagyok.

Köszönöm, hogy ilyen sok lélekkel találkozhattam, köszönöm, hogy megnyitottad az utat, köszönöm, hogy vezetsz, segítsd meg őket, Istenem, hogy meghalljanak Téged, és ezáltal meggyógyulhassanak.

Vassula, támaszkodj Rám, Kezem a kezedben, folytassuk!

Ó, romlott nemzedék! Mennyire eltávolodtál Tőlem! Odáig jutottál, hogy elhitted, nélkülem is tudsz járni. Odáig jutottál, hogy tiszteletreméltónak érzed magad. Megengedted a Sátánnak, hogy hiúságával tápláljon. Szavakkal nem lehet kifejezni romlottságodat, bűnös vagy és vak. Ne pihenj, légy éber, ne aludj, mert közel az idő, növekedj Lelkemben, bizalommal közeledj Hozzám, és nyisd ki szívedet, hogy befogadhass Engem!

Sokan imádkoztok, de imátok nem jut el Hozzám. Tanuljatok úgy imádkozni, hogy érezzelek benneteket. Sok ima vész kárba a földön, sohasem ér el Hozzám.

A csupán ajakkal mondott imára gondolsz Uram?

Igen, az ajkak imájára gondolok.

Felkínáltam nektek Szavamat, hogy tanuljatok, és most felkínálom Üzenetemet, hogy emlékeztesselek benneteket Útjaimra. Jöjjetek és tanuljatok, gonoszságotok helyébe szeretetet adok. Fogadjátok el Útjaimat, az Erények Útját! Hitetlen nemzedék, miért feledkeztetek meg Isteni Útjaimról? Térjetek vissza Hozzám, Szabadítótokhoz! Én nem feledkeztem meg rólatok, és minden bűnötök ellenére is szeretlek benneteket. Szívem a határtalan Szeretet és a határtalan Megbocsátás.

1988. február 20.

A Szeretet közel van hozzád, leányom. Keress fel Engem most, amikor közeledik szenvedésem! Közeledik az Én időm. Áldozatot keresek benned. Elmélkedj és böjtölj!

Vassula, tanulj Fretherikitől, az ő útja tetszik Nekem.[1] Tanuld meg, miképpen tiszteld szenvedésemet, azután jöjj és szemléld Szabadítódat a Kereszten. Szerezz Nekem örömet az elmélkedés és a böjtölés által! Élj Sebeimben! Mondd el mindenkinek kínszenvedésem idejét, mondd meg nekik Keresztre Feszítésem helyes óráját! Legyen béke közöttetek!

(Az Úr tavaly megadta nekem a helyes időpontot: azt, amikor az ortodoxok ünneplik, az ortodox naptár szerint.)

Legyen most Béke közöttetek! Most már mindannyian tudjátok.

Szólíts gyakrabban Vassula, emlékezz Jelenlétemre, nyújts elégtételt Nekem! Szeretlek.

Szeretlek, Uram.

(Rodosz)

(Isten megengedte nekem, hogy újra eljöhessek Rodoszra. Azok, akik ismerik ezt a kinyilatkoztatást, meghívtak, hogy másokkal is találkozzak. Az emberek meghallgatták, megértették, és dicsérték az Urat irgalmáért. Sokan kaptak személyes üzenetet az Úrtól. A csoport napról napra növekedett, sokan tértek vissza Istenhez és dicsérték Őt. Napjaimat azzal töltöttem, hogy emberekkel találkoztam, átadtam az üzeneteket. Sokan meggyógyultak, és sokan megtértek. Voltak, akik szívesen velem tartottak, hogy templomokat és a kápolnákat látogassunk meg. Még a városon kívül eső, dombokon lévő kápolnákba is elmentünk.

Pater Yanni kihirdette templomában a kinyilatkoztatást minden résztvevőnek. Ez február 24-én, Szent Anaryiroi ünnepén, délután történt. Aznap meghívtak még a Szent Miklós templomba is. Pater Vassili megengedte nekem és az egész csoportnak, 12 asszonynak és férjeiknek, akik ismerték és követték a kinyilatkoztatást, hogy ismertes-

[1] Az a mód, ahogyan böjtöl.

sük templomában. Az egyik asszony felolvasta Isten üzenetét a 8. füzetből.

Bárcsak munkálkodna most bennük az Isten!)

1988. február 24.

(Rodosz)

Dicsérjük az Urat!

Kedves, megáldom minden lépésedet.

Köszönöm Atyám,
dicsőség Istennek!
Dicsőíttessék újból
a Te Szent Neved.
Igen, Uram.

Segíteni fogok nektek, újjáépíteni Házamat. Gyermekeimet visszaviszem a Szeretethez. Megtanítom őket az Erények Útjára, mert elfeledkeztek róla. Megvilágosítom tanítóimat, és zörgetek minden ajtón. Reményt, hitet és szeretetet adok nekik. Feldíszítem Kertemet. Érted?

Köszönetet mondok Neked Uram és Szabadítóm minden Szeretetedért és Irgalmadért...

Korszak! Ó romlott korszak, az óra eljött, megváltásod órája elérkezett! Eklézsiám új életre kel, mert Igazságosság, Szeretet és Béke lesz közöttetek. Országom egészen közel van!

1988. március 1.

Jézus?

Én vagyok.

(Láttam, hogy Jézus mellettem áll.)

Valahányszor látsz Engem, mosolyodj Rám! Igen, virágom, maradj Szabadítód mellett. Jöjj, imádkozzunk az Atyához:

Tekints le Atyám arra,
ami szemed előtt áll!
A nyomorúságot látod,
bocsáss meg nekem Atyám,
mert nem vagyok méltó
mindazokra a kegyelmekre,
amelyeket adtál.
Semmit sem érdemlek,
mert Semmi vagyok.
Végtelen jóságodban
engedd meg ennek a Semminek,
hogy Rád támaszkodjon!
Nyomorúságom
és semmiségem ellenére is
szeretlek, Jóságos Atyám.
Szükségem van Erődre,
hogy dolgozni tudjak,
és Kegyelmeddel mindent megtegyek,
amit meg kell tennem.
Ámen.

Ó Vassula, keresd és kövesd Erényeimet, és növekedj bennük! Én, az Úr, semmiséged ellenére is szeretlek. Mindig támaszkodj Rám, mindenben segítek neked, bízzál Bennem és engedd meg, hogy mindvégig, mint vakot vezesselek! Időnként válladra teszem Keresztemet, hogy hordozd. Én és te, te és Én. Én megpihenek benned, te meg Énbennem. Én Vagyok a Hűség, és sohasem hagylak el!

Szerezz Nekem több örömet azzal, hogy lelkedet teljesen az Én Műveimnek szenteled. Hűségesnek kell lenned fogadalmadhoz, a hűség fogadalmához, igen. Ó mennyire vártam tőled ezeket a szavakat, mennyire vágytam hallani tőled ezeket a szavakat!

Uram, segíts nekem,
hogy megtartsam fogadalmamat,
nem bízom magamban!

Ne félj. Mindig emlékeztetni foglak, mivel ismerem kimondhatatlan gyengeségedet. Törékeny vagy, de Erőmmel megszüntetem gyengeségedet. Emlékezz Jelenlétemre, mi ketten, mindenkor és mindörökké.

Szeress, remélj és higgy! Én, az Úr Jézus Krisztus sohasem hagylak el.

1988. március 2.

(Elmondtam mindhárom imát.)

Dicsérd az Urat! Dicsőség Istennek!

(Szent Mihály mondta ezt.)

Jézus?

A Szeretet van itt, Dicsőítsd Nevemet, keltsd új életre Egyházamat, újítsd meg Házamat, díszítsd fel kertemet! Ne tégy több rosszat!

Az eklézsia új életre kel, és Béke lesz közöttetek.

Vassula azt akarom, hogy légy tökéletes, légy ártatlan! A gyermekeket ártatlanságuk miatt szeretem, nincs bennük rosszakarat. Jöjj, jöjj és bocsáss meg mindazoknak, akik megtagadtak téged. Bűnüket tekintsd víznek, amely tovább folyik. Virágom, felékesítem lelkedet, hogy lefegyverezzem a kőszívűeket. Adj! Adj! Adj nekik, szeretettel viszonozd a rosszat! Légy a tükörképem!

Ó Péter, Péterem![1] Te, akit Lelkem szeret, vezesd vissza nyájamat a Tisztasághoz! Péter! Nézz rám! Kedves, nézz Arcomra, tisztelj Engem, Uradat! A Szeretet és a Hűség találkozik most. Az Igazságosság és a Béke áll most ajtótok előtt. Mindenkit megmentek, aki ragaszkodik Hozzám, Én vagyok a Menedéketek. Nézz körül Péter, nem láttad? Nem vetted észre? Szemem belefáradt annak szemlélésébe, miként mészárolják le Ábeleimet a Káinok. Mert ugyan fület adtam nekik, de nem akarnak hallani. Szemet is adtam, de nem akarnak látni. Megkeményedett a szívük. Saját dicsőségüket keresik, nem az Enyémet. Ó Péter, mennyire fáradt vagyok, hiányzik a Szeretet. Dicsőíts Engem Péter! Dicsőíts kedvesem!

(Jézus szeretettel telve beszélt Péterhez. Hallatszott a hangján, hogy szomorú és fáradt, de az is, hogy bizalommal ráhagyatkozhat Péterre.)

[1] Péter a jelenlegi pápa jelképes neve. Amikor Jézus ezt a nevet kimondja, érzem, hogy milyen Szeretet tölti el Szívét!

1988. március 3.

Vassula, tedd széppé Egyházamat! Mezítláb lépj Tulajdonomba![2] Vidd magaddal Üzenetemet! Ne nézz se jobbra, se balra, járj Velem, egyenesen Péterhez, és add át Neki Üzenetemet.[3] Én mindig a közeledben leszek. Emlékeztetni fogom őket arra, hogy Én az Úr Vagyok. Kövesd, gyermekem, utasításaimat.

Igen, Uram.

Higgy Bennem, és emlékezz, hogyan munkálkodom!

Az eklézsia új életre támad, összegyűjtöd őket Atyád Házában, megáldod őket, és Én megszabadítom őket a gonosztól. Én, a Magasságbeli közöttetek leszek, és te az Én Számmal fogsz szólni. Közeledjetek Istenetekhez mindnyájan, akik Rám vágyakoztok, és teljetek el Gyümölcsömmel![4] Jöjjetek, jöjjetek mind, akik szerettek Engem, és kövessétek Útjaimat.

Jöjjetek és teljetek el! Egyétek Gyümölcsömet, és még többre fogtok éhezni. Jöjjetek mind, akik szomjúhoztok, igyatok Engem, és még többre fogtok szomjazni. Aki az Én Erényeimet követi, sohasem szégyenül meg, aki megteszi, amit kérek, megdicsőít Engem.

Ó Vassula, elhagynálak-e valaha? Hallgass meg, széppé fogom tenni kertemet, megöntözöm gyümölcsösömet, meglocsolom virágágyásaimat, felragyogtatom a rendet. Én fogok leírni minden szót. Én az Úr, saját céljaimért, saját Dicsőségemre vezettelek be téged misztériumaim tudományába.

[2] Ez azt jelenti, hogy alázatosan, és lélekben szegényen.

[3] Megtettem az Isten által rendelt időpontban. Isten lehetetlen feladatot kért tőlem, és nem tudtam, hogyan fog ez megvalósulni. Később ez is megtörént…

[4] Ezzel az Üzenettel.

Szeretett Atyám, határtalanul szeretlek. Megteszem!

Jöjj, ne feledd, mi ketten…

1988. március 7.

(Megkértem Istent, hogy emelje fel a fátylamat egy rövid időre. Amint ott álltam, ránéztem az egész Kinyilatkoztatásra. Hirtelen megdöbbentem terjedelme, és a lapokba fektetett munka láttán. Ezeket az oldalakat sohasem tudtam volna egyedül teleírni ilyen rövid idő alatt. Furcsa érzés vett erőt rajtam, olyan volt, mint egy sokk! Olyan volt, mintha most kezdenék valamit mélyebben megérteni. Nagyon felkavart.)

Jézus, mi valóban együtt dolgoztunk?

Vassula, igen, mi együtt dolgoztunk![1] Megcsókolnál most?

(Remegve felálltam, odabotorkáltam a Szent Lepel képéhez, és megcsókoltam Jézust.)

Látod? Látod, hogy mit érzel, amikor éppen csak egy kicsit felemelem a fátylat, amelyet Én tettem szemed elé? Jöjj, és soha ne kételkedj Gondviselésem Műveiben! Műveim arra valók, hogy megújítsák Házamat, és összegyűjtsék bárányaimat. Arra valók, hogy meglocsolják virágágyásaimat. Jöjj, Én, az Úr, mindig emlékeztetni foglak Jelenlétemre.

Vassula, mi ketten?

Ó igen, Uram, mi ketten.

Jöjj!

1988. március 8.

Péter! Ajtód előtt állok. Dicsőítsd Testemet, egyesíteni akarom bárányaimat, még azokat is, amelyek nem e nyájból valók. Hívom őket, és ők ráismernek Pásztoruk Hangjára. Az órák gyorsan repülnek, és Eljövetelem nagyon közel van. A Szeretet Szeretetként tér vissza hozzátok, és Országom olyan lesz a földön is, mint a Mennyben, mert az Igazságosság, a Szeretet és a Béke árad ki rátok a Mennyből, teremtés!

Vassula, mivel most már tudod, milyen sok függ Tőlem, a te Istenedtől, akarsz-e többet imádkozni? Szeretem egyszerű szavaidat, mondd nekem:

„Uram, szeretlek,
Érted lélegzem, Érted mosolygok,
Benned remélek, Benned hiszek,
Te vagy örömöm, erőm és békém.”

Igen, mondd ezt Nekem, Szent Társadnak, oszd meg Velem napjaidat! Mennyire vágyom arra, hogy gyermekeim ráébredjenek Jelenlétemre! Mindig, mindenütt, minden időben mellettük vagyok. Ha erre ráébrednének, kevesebbszer esnének el, kevesebbszer vétkeznének. Mondd meg nekik, azt kívánom, hogy legyenek Velem meghitten. Jöjj, szeretlek, szeresd te is Tanítódat!

[2]És akkor lefegyverezve, összegyűjtöd őket Házamba. Az Én Számmal fogsz szólni, töviskoronám helyett a Béke és a Szeretet koszorúival Koronázod Istenedet, és Én, az Úr Tisztaságot, Szeretetet és Békét árasztok teremtésemre Mennyei Csarnokomból.

Kis gyermekem, fogadd Istenedtől a Békét. Én vezettelek és alakítottalak téged, Vassulám, és most erősen fogd meg Kezemet, mert Velem együtt kell haladnod Vérző Testem belsejébe. Kövess Engem és fogadd meg, hogy nem nézel se jobbra, se balra, menj egyenesen előre, hogy teljesíthesd feladatodat.

Ne félj, széppé teszem lelkedet, alkalmassá arra, hogy távozásra késztesd és lefegyverezd ellenségeimet. Én, az Úr közöttetek vagyok, ajtótokban állok! Három Koronát hoztam magammal, a Béke Koronáját, a Szeretet Koronáját és az Igazságosság Koronáját.

[1] A sokk hatására remegtem és sírtam.

[2] Egy kis szünet után, Jézus egy próféciát adott.

1988. március 9.

Uram, hallottad? Vassili atya megváltozott. Most úgy látja, hogy mindez az ördögtől van, sőt azt mondja, hogy Te csak érett hitű emberekhez közeledsz, és nem a méltatlanokhoz.

Gyermekem, ismét valaki, akinek meg kell tanulnia hinni Végtelen Irgalmamban és Végtelen Gazdagságomban. Írd le üzenetemet számára:

„Miért taposol virágomra? Nem adtam-e neked szemet, hogy láss, és fület, hogy hallj? Nem érted? Én, az Úr Jézus Krisztus vagyok, Isten Szeretett Fia, Én vagyok az, Én vagyok az, aki megnyesi a magas fákat, és Én vagyok, aki az alacsonyakat megnövelem. Ápold mai Műveimet, higgy Gondviselésem Műveiben! Azért adtam neked gyermekemet, hogy megvilágosítsalak Műveimmel. Én, az Úr vagyok a Végtelen Gazdagság, ne félj, hogy nézhetném végig, hogy bárányaim szétszóródjanak? Azért jöttem, hogy megkeressem és tápláljam őket. Azért jöttem, hogy széppé tegyem Kertemet, azért jöttem, hogy megöntözzem ezt a Pusztaságot. Ne taposs rá virágomra! Jöjj Hozzám és tarts bűnbánatot, ne hallgass a Sátán hangjára! Végtelenül szeretlek és azért jöttem el, hogy mindnyájatokat egyesítselek, teremtés! Járj velem, Isteneddel, ne mozdítsd el, és ne is dobd félre tégláimat, amelyek Házamat építik újjá, azt a Házat, amely ma romokban hever. Ne kételkedj soha abban, hogy Én vagyok az, az Úr!”

Vassula támaszkodj Rám, légy közelemben, hadd szorítsam meg kezedet Én, az Úr, szeretlek. Mi ketten?

Igen, Uram Jézus.

Jöjj hát!

1988. március 10.

Jézus?

Én vagyok, béke legyen veled! Kész vagy-e továbbra is Nekem dolgozni?

Kész vagyok folytatni; igen, ha ez az Úr akarata.

Én vagyok az Úr, kicsim, Én vagyok az, Jézus, aki téged táplál. Azt akarom, hogy tedd széppé kertemet, azt akarom, hogy keltsd újra életre Egyházamat. Kövess Engem, és Én benned, rajtad keresztül fogok cselekedni. Enyhítsd szomjamat!

Oltár! Tartsd égve Lángomat, hogy felmelegítsd a jeges szelet, amely behatolt gyermekeim szívébe. Ó korszak, olyan mélyre süllyedtél, mint Szodoma! És a te fajtád a Káinok fajtája! Olyan kevesen vannak, akik Ábelhez hasonlók! A ti korszakotok kemény szívűvé vált, tudjátok-e miért, teremtés? Mert nincs szeretet közöttetek, elfelejtettetek Engem, és nem hisztek Gondviselésem mai Műveiben.

Igen, teremtés, elmúltak azok az áldott napok, amikor szívesen fogadták az áldást. Romlott korszak, újra életre keltelek! Halott szívetekbe öntöm Életerőmet, amely meggyógyít benneteket! Ó mennyire szeretlek benneteket!

Írd!

Igen, Uram.

(Isten megbántott és szomorú volt. Ha nem lenne Végtelenül Irgalmas és Gyengéd, megbüntethetett volna és végezhetett volna velünk. De Végtelen Irgalmában és Határtalan Szeretetében részvéttel van irántunk, megbocsát nekünk, és meg akar gyógyítani bennünket.)

Igen, szeretlek benneteket annak ellenére, hogy mivé váltatok. Elhagynálak-e valaha is benneteket? Soha!

1988. március 11.

Dicsőség legyen Istennek!

(Miután elmondtam mindhárom imát, égi hangokat hallottam a mennyből: „Dicsőség legyen Istennek, ahogyan írva van!”*)*

Jézus?

Én vagyok, a közeledben vagyok. Imádkozz kedves, Oroszország megtéréséért!

Oroszországot feltámasztja Isteni Kezem. A Szentségnek ezen a magaslatán ráteszem Kezem, fölmelegítem hideg szívét, újra életre keltem, hogy felébredjen a halál csendjéből, a sötétség birodalmából, és eljusson az Én világomba, a Béke és a Világosság Világába. Hangos kiáltással adja majd tudtul örömét, amint meglátja maga mellett Megváltóját. Magamhoz emelem, Szeretetem Lángja gyújtja lángra szívét, megtisztítja és teljes elragadtatásba hozza Irántam, Istene iránt.

Ó Oroszország, Oroszországom! Én, az Úr mennyire szeretlek![1] Mennyire sírtam, amint holtan láttalak! Olyan sok keserű és bánatos könnyet hullattam miattad, kedves, amikor elveszítettelek, és az egész Mennyország téged gyászolt. Miért, miért vetettél el Engem, kedvesem, átszúrva Szerető és Gyengéd Szívemet.

(Úgy éreztem, hogy a Szűzanya van mellettem.)

Béke legyen veled gyermekem! Szent Édesanyád vagyok. Imádkozz nővéredért, mert ma mellette van az Úr, és Isteni Keze hamarosan megérinti hideg és halott szívét. Ó teremtés! Az Úr életre fogja kelteni Oly-Kevéssé-Szeretett nővéredet. Légy éber leányom, mert közel van már dicsőségének ideje.

Petró![2] Kedves, jó Petróm![3] Igen, Vassula. Éveken át kértelek téged,[4] hogy ajánld fel Oroszországot. Most az Úr és az összes Szent Vértanú is meghallotta könyörgésedet és kiáltásodat. Áldozatod nem volt hiábavaló, kedves. Könnyed nem hiába folyt, könnyed balzsam Jézus Átszúrt Szívének. Dicsérd az Urat Petró! Az Úr ajtódban áll és zörget.

Béke veletek, béke mindnyájatokkal! Szeretlek benneteket!

1988. március 13.

Uram,
köszönöm kegyelmeidet,
hogy ilyen különleges módon lehetek Veled,
és ennyire közel lehetek Hozzád.
Ámen.

Vassula, ezeket a kegyelmeket az Én érdekemben és az Én Dicsőségemért kaptad. Engedd meg, hogy igénybe vegyelek, ismerd fel feladatodat! Jöjj, segítek neked.

Vassula, Én akartam neked sugallatokat adni, higgyél gyermekem! Én adtam Jánosnak[5] azt a sugallatot, hogy könyörögjön az Új Pünkösdért. Ez a sugallat a Bölcsességtől származik, és az Új Pünkösdöt, Én, az Úr ugyanazon a talajon hozom létre, mint Alapításomat. Egyesítelek benneteket, Egyetlen Pásztor köré gyűlik teremtésem, és benne alapítom meg Királyságomat. Házam Békében és Szeretetben fog uralkodni. Teremtésem újjászületik, és olyan lesz, mint a gyermek, ártatlan, jóakaratú. Ez lesz a Nagy Visszatérés, az Újjászületés, a Pásztor Hívása, az Új Pünkösd, mint a kereszténység kezdetén, amikor még gyermek volt, ártatlan és önzetlen. Ó teremtés! Várj csak és láss!

Vassula!

Igen, Uram?

Érezz Engem, melletted vagyok! Elhiszed ezt gyermekem annak ellenére, hogy testi szemeddel nem láthatsz?

---

[1] Isten újból úgy beszélt, ahogy csak Isten tud beszélni, oly nagy szeretettel.

[2] A Szűzanya hirtelen János Pál pápa felé fordította fejét, mintha ő is jelen lett volna. Amikor nevét kiejtette, hangja igen kedves volt, de egyben szomorú is, és tele különleges szeretettel Péter iránt.

[3] A Szűzanya megpróbálta visszatartani könnyeit, de nem tudta. A következő szavakat már könnyezve mondta. Nagyon sírt, nagyon sok könnyet ontott, és én is sírni kezdtem vele együtt. Úgy éreztem, hogy „Petró" Szent Édesanyánk „gyöngéje".

[4] II. János Pál pápához szól.

[5] XXIII. János pápának, aki a Második Pünkösdért imádkozott, és akit az Egység Pápájának is neveztek.

Igen Uram, hiszem, mert megtanítottál, hogy lelkem szemével lássalak, érezzelek, halljalak Téged, és egyszerűen csak higgyek.

Mennyire szeretlek, amikor látom, hogy szemed Engem keres. Tudom, hogy egyszerű gyermek van Velem, aki tehetetlen és semmi. Sajnállak Vassula, hogy a farkasok közt kell lenned. Sohasem hagylak el. Megáldalak gyermekem. Engedd, hogy mindvégig vezesselek! Igen?

Jézus, ott vagy, ahol látlak?

Ott vagyok, kedves, fogadd Békémet!

Mi ketten, Uram?

Igen, mi ketten.

1988. március 16.

Én vagyok az Úr. Tekintet nélkül arra, hogy mi vagy, gondoskodom arról, hogy Szavam ismertté váljék. Te semmi vagy, és sokszor nem vagy kedvemre, amikor megbántasz és megsértesz. A Nyomorúságot tartom Kezemben, e kor képmását, de annak ellenére, hogy mi vagy, megbocsátottam neked, és Szentséges Szívembe fogadtalak. Leányom, Isten vagyok és Uralkodó, Mindenek Teremtője, a Magasztos Szeretet Lelke, a Kifürkészhetetlen Szeretet Lelke.

Tudatában vagy annak, hogy mennyire kedvedben járok? Hogyan mentettelek meg a Hazugság Nyelvétől? Teremtés! Add át magad Nekem! Miért kalandozik el gondolatod, elfelejtetted kötelékeinket?[1]

Uram, környezetem megkísért, és én gyenge vagyok.

Azt kérem, hogy nézz Rám, ne félj Tőlem! Így szólj Hozzám:

„Dicsőség Istennek!
Áldott legyen a mi Urunk!
Dicsérjük Urunkat!
Engedd, hogy melletted járjak!
Ámen.”

(Megismételtem.)

Igen, Vassula, elhagylak-e Én téged valaha? Hűséges vagyok hozzád, ugye?

Igen, az vagy, Uram.

Azért szeretlek, mert egy senki vagy, leányom. Követemmé jelöltelek és követként fogsz meghalni. Azt akarom, hogy kizárólag Értem élj! Én leszek környezeted, egyedül Én, a te Istened. Engedd, hogy teljesen körülvegyelek, akarod?

Igen, feltétlenül akarom.

Vassula, tudod-e, hogy mit mondasz?[2]

Igen Uram, tudom.

Hagyatkozz akkor Rám! Én akartam, hogy ma itt légy, ahol vagy. Akaratommal felemellek és eltöltelek, hogy beteljesíthesd Szavamat. Szolgáimmal együtt számtalan bajt fogtok átvészelni, de a végén a Mi Szívünk[3] fog győzni. Ma titkárnőm vagy és holnap követem.[4]

Uram, valóban reménytelennek tűnik számomra, hogy megjavuljak? Arra következtessek mindabból, amit mondtál, hogy még az elején tartok?

Nem. Vassulám, ne veszítsd el reményedet, semmi sem hiábavaló, amit teszel. Megtanítalak arra, miként juss el a tökéletességre. Hiszen megmondtam, hogy tökéletesnek akarlak!

Igen, Uram, de ahhoz képest, ahol ma tartok, még hosszú utat kell megtennem, hogy elérjek oda, ahol Szíved szándéka szerint lennem kellene.

[1] Valóban elkalandoztak gondolataim.

[2] Isten azt akarja, hogy gondolkozzam azon, hogy mire kötelezem magam.

[3] Jézus és Szűz Mária Szíve.

[4] Nyolc hónappal később, Isten kiküldött a világba, hogy az Ő tanúja legyek. Pontosan három évvel azután, hogy minden elkezdődött.

Nem vagyok-e Tanítód?

De igen Uram, én viszont nem vagyok jó tanítványod.

Gyenge vagy, de Erőm megment az eleséstől. Így hát Vassula, mi lehet több annál, hogy Én vagyok a te Lelki Vezetőd? Mi lenne ennél nagyobb kegy?

Köszönöm mindazt, amit adsz, mivel semmit sem érdemlek.

Ó Vassula! Tudom, hogy mindezt nem azért teszed, hogy szándékosan megbánts. Ahogyan a víz szétfolyik és felszárad, úgy tűnnek el bűneid is, mert elfelejtem mindegyiket. Nem nézek vissza bűneidre és nem is emlékeztetlek rá. Hagyom, hogy mindent elölről kezdj! Megújítalak, kedves. Érezd a szeretetet, amelyet irántad érzek! Olyannak fogadlak el, amilyen vagy. Kezedbe adtam a Béke és a Szeretet Koronáját. Ezt a két Koronát kell elvinned az Igazságosság Koronájával együtt, és felajánlanod Házamban, szeretett Péterem lábainál.[1]

Igen Uram, vigyél oda Uram!

Jöjj, melletted vagyok, együtt fogjuk újjáépíteni Házamat. Mi ketten?

Igen, Uram!

(Később:)

Jöjj Vassula, legyen

a <u>HIT</u>

a gyermeki hit, ez a Szent Szó, a ti ismertető Jeletek!

1988. március 17.

Vassula, úgy figyelj most is Hangomra, mint hívásom kezdetén.

Már jóval előtted is sokakat meghívtam szolgálatomra, igen, azok voltak az Érényes Napok, amikor szívesen fogadták az áldást. Szegény lelkeket hívtam meg, és ők sohasem kételkedtek abban, hogy Én, az ő Istenük és Megváltójuk hívom őket. Környezetük sem kételkedett úgy, ahogy ma. Vassula, a te korszakod halott. Pusztaságot hoztak létre, és azáltal terjesztik ki ezt a pusztaságot, hogy elítélik mai Műveimet. Véremet ontva öntöztem meg szíveteket, hogy Világosságomban éljetek.

Ó teremtés, hiába ömlött volna Vérem? Ez a kor azt mondja: „Ne figyeljetek oda, fogjátok be fületeket, mert biztosan az ördög hangja az, amit hallotok." Akiket pedig látomásokkal áldottam meg, azokat ma kigúnyolják és elveszik bátorságukat enyéim, akik Házamban laknak. Elszántak, és mindig készen állnak arra, hogy elítéljenek Engem. Mert akaratuk ellenére is elítélnek az emberek előtt, amikor tagadják Adományaimat. Ha enyéim szívesen fogadnák Áldásaimat, így szólnának azokhoz, akik beszámolnak nekik felhívásomról: „Nyisd ki füledet, fiam, mert valóban lehetséges, hogy Isten szól hozzád." Olvastasd el újból teremtésemmel Sámuel meghívását![2] Azok voltak az Érények Napjai, amikor szívesen fogadták az áldásokat.

Teremtés, bárcsak azt mondhatnám ma rólad, hogy „Kevés Hitű korszak", de csak azt mondhatom, hogy „Ó teljesen Hitetlen Korszak!"

Leányom, fáradt vagyok, hadd pihenjek meg szívedben, gyermekem!

Ó jöjj Uram!

Mi ketten?

Igen, Uram.

(Jézus nagyon szomorúnak és fáradtnak látszott.)

Írd!

Igen, Uram.

[1] Jézus metafórákban beszél, de én nem értettem meg.

[2] 1 Sám 3,8-9.

(Isten szomorú, mert sokan vannak, akik Isten elé helyezik az ördögöt. Avilai Szent Teréz mondja: „Nem értem ezeket a félelmeket! Azt mondjuk: Ó, az ördög, az ördög, pedig azt is mondhatnánk: Istenem, Istenem! - és ezzel remegésre késztetnénk az ördögöt." Ma nagyon sokszor fordul elő, hogy az ördögöt helyezzük az első helyre. Vannak olyanok is, akik gúnyolódnak, és azt mondják: „Menj csak drágám és vizsgáltasd meg magadat, ma már jó orvosok vannak." - Mások parapszichológiai tudásukkal kérkednek, mert szerintük Isten hívása „elavult" dolog. - Isten Szemében azonban a legsúlyosabb a Képmutatás, a diplomatikus válasz, ami sem igen, sem nem. Egyszerűen csak kezüket mossák, ahogy Pilátus tette Urunkkal kapcsolatban. Tudjátok-e, hogy miért? Mert hiányzik a hit!)

1988. március 18.

Legyen

a HIT,

ez a Szent Szó, a te ismertető jeled, virágom! Igen, nyomorúságos nemzedék!

1988. március 19.

Jézusom, Hozzád jövök.

Ó Vassula, ne fáradj bele az írásba!

Ma jóllakatom kiéhezett bárányaimat, holnap egyesítelek benneteket, és beavatlak Misztériumaimba. Tölts el örömmel, és add tovább a Szent Rózsafüzér imádságot mindazoknak, akik szeretnek, és tanúságot tesznek Rólam.

Ez azt jelenti, hogy minden kereszténynek?

Igen kedvesem. Úgy kell tisztelnetek Édesanyámat, ahogy Én tisztelem Őt. Tovább kell adnod, és meg kell mutatnod mindazoknak, akik tanúságot tesznek Rólam, miképpen kell Isten tetszése szerint járni Keresztutamat.

Minden kereszténynek, Uram?

Igen, mindazoknak, akik szeretnek Engem. Én, az Úr, semmiféle megosztottságot nem akarok Egyházamban! Az Én kedvemért fogtok egyesülni, és az Én Nevemben fogtok Engem szeretni, követni, és tanúságot tenni Rólam. Úgy fogjátok egymást szeretni, ahogyan Én szeretlek benneteket. Egyesülni fogtok, és egyetlen nyáj lesztek egyetlen Pásztor[1] vezetésével. Ahogy mindannyian tudjátok, Pétert választottam, és neki adtam a hatalmat. Ahogy mindannyian tudjátok, neki adtam a mennyország kulcsait. Azt kértem Pétertől, hogy táplálja juhaimat és bárányaimat, és őrizze őket.[2] Én adtam ezt a hatalmat. Nem Én kívántam tőletek, hogy megváltoztassátok akaratomat!

Gyűljetek össze kedveseim, erősítsétek meg Egyházamat! Azt keressétek Bennem, ami az Én akaratom! Az Én szándékaimat keressétek, ne a magatokét! Igyekezzetek Megdicsőíteni Engem, egyesülésed által Dicsőíts Engem, teremtés! Tegyétek élővé Testemet! Mindnyájatokat szeretlek! Nyissátok ki fületeket, és halljátok meg a Kereszten elhangzó kiáltásomat!

Vassula, ne feledd el, hol a te otthonod! Igen, az Én Szent Szívemben. Jöjj, jöjj kedves, várlak, végtelenül szeretlek.

ΙΧθΥΣ

Szeretlek Uram és Szabadítóm!
Kérlek, taníts, hogy tetszésedre legyek,
hogy Veled lehessek,
és alkalmas legyek arra,
hogy igénybe vegyél.

Tanítalak. Légy engedelmes, és csak az Én céljaimmal törődj! Mi ketten, minden időben. Én teérted, te Énértem. Melletted Vagyok. Imádkozz Vassula a lelkek megmeneküléséért! Ezért az Üzenetért teremtettelek.

Köszönöm Jézus.

---

[1] A pápa.
[2] Jn 21,17

1988. március 23.

Jézus?

Én vagyok. A Szeretet fog győzni. Szeretet vagyok. Fogadd Békémet, ne félj, Én vagyok az, Jézus. Elindulnál? Várok rád, kedvesem. Rávezetlek arra, hogyan szeress Engem. Már másokat is megtanítottam erre. Kedvesem, rávezetlek. Imádkozz Vassulám! Legyen tudomásod az ördög csapdáiról, mert ha teremtésem nem akar megváltozni vagy bűnbánatot tartani...

Uram! Hogyan van az, hogy azt mondod „ha", máskor meg azt mondod, hogy meg fogsz változtatni minket, és el fog jönni a Te Országod? Nem értem.

Figyelj és megérted. Megadtam nektek a választás szabadságát. Én, az Úr és az Uralkodó, a Világosság szállok le hozzád, teremtés. Ebben a sűrű sötétségben szállok le, felkínálom Szívemet Kezemben, hogy megmentselek benneteket, és rátok Ragyogjak. Azért jövök, hogy lemossam Ellenem elkövetett számtalan bűnötöket és megbántásotokat. Azért jövök, hogy visszahívjalak titeket Magamhoz. Azért jövök, hogy egyesítsem Egyházamat. Azért jövök, hogy emlékeztesselek arra, hogy Én, az Úr, kinek adtam a Hatalmat és a Mennyország Kulcsait. Azért jövök, hogy benneteket megtanítsalak, miképpen tiszteljétek Édesanyámat, és hogy hajtsátok meg térdeteket Előtte, mert saját Kezemmel koronáztam meg Őt, és Ő a Mennyország Királynője.

Teremtés! Óvakodjatok az ördögtől, mert megkétszerezi erőfeszítéseit, hogy kelepcébe csaljon benneteket, miközben úgy tesz, mintha nem létezne, hogy mesterkedhessék anélkül, hogy félnének tőle.

Ó teremtés, az ördög hatalmas pusztulást készít elő számodra. Keresztemről kiáltok! Teremtés, térj vissza Hozzám! Ne engedd, hogy arra késztessen, hogy megtagadj Engem, és ezáltal csalogasson kelepcéjébe! Imádkozz, imádkozz a lelkek visszatéréséért, taníts meg minden lelket azokra az imákra, amelyeket adtam neked.[1] Tanítsd meg őket ezekre az imákra! Szeretlek benneteket, szeretlek benneteket.

Ne fáradj bele, leányom, hogy térden állva közeledj Hozzám és térden állva írj. Megváltód vagyok, a te Vőlegényed, mindent megosztok veled, jöjj, vigasztalj, fáradt vagyok.

Ó jöjj, Uram!

(Jézus fáradtnak látszott, széles válla kissé meghajolt, szomorú volt. Én is ugyanazt éreztem. Örömet akarok szerezni Neki. Naponta imádkozom, hogy fogadja el felhívását a pápa. Remélhetőleg pénteken, 25-én megkapja Jézus üzenetét Őszentsége.)

Akarsz-e Jelenlétemre emlékezni, Vassula?

Igen, Uram, akarok.

Mi ketten!

Igen, mi ketten, mindörökké.

(Jézus ma fáradt és szomorú.)

Béke veled, lélek!

Vassula, fáradt vagyok, fáradt, mert látom mennyire nincs szeretet és egyszerűség. Mit érnek számomra a szertartások és az áldozatok, ha nem szeretik egymást?

Virágom, van-e nagyobb öröm, mint mezítlábas tanítványaimat[2] látnom, amint egyetlen bottal kezükben őrzik bárányaimat? Szeretem az egyszerűséget. Az egyszerűség és a szegénység elbűvöl. Igazi tanítványaim mezítláb jártak, de gazdagok voltak lélekben.

---

[1] Szent Bernát „Legkegyesebb Szűzanya, Mária" kezdetű imája, a Szent Mihály ima és a Bizalom kilencede a Szent Szívhez. Ezeket az imákat mondom el minden nap írás előtt. Néha kétszer is. (A szerk.: Lásd 1988. május 4-i üzenet.)

[2] Rosszindulat nélkül, egyszerűen és alázatosan.

Vassula, bátorság! Keresztre feszítettek, enyéim feszítettek Keresztemre. Megosztjuk Keresztemet, Én és te, te és Én. A Szeretet szenved…

1988. március 24.

Béke legyen veled!

(Szűz Mária)

Szeretlek. Dicsőítsd Istent! Imádkozz a lelkek megmeneküléséért! Azzal dicsőítsd Őt, hogy engedelmeskedsz Akaratának, és követe vagy. Ő gyengéden szeret téged, lélek! Soha ne fáradj bele az írásba, jöjj és imádkozz, mondd Neki:

„Mindenható Isten!
Tanítsd meg szolgádat útjaidra!
Taníts alázatra, türelemre és szeretetre!
Vezess az Igazságosság
és az Erények Ösvényén!
Átadom magam Neked,
felajánlom akaratomat.
Bocsásd meg bűneimet!
Újíts meg, tégy méltóvá arra,
hogy teljesen igénybe vehess!
Ámen ”

Ó Vassula, mindig vigyázok rád, fogd meg a Kezem!

Az eklézsia új életre kel, és Szívünk végül győzni fog.[1]

Jelenéseim arra szolgálnak, hogy Isten Műveire figyelmeztessék a lelkeket. Arra szólítanak fel, hogy térjetek vissza Hozzánk. Ebben az évben sokaknak megjelenek, látnokok támadnak, és látomásokat adok. Imádkozz azért, hogy a Szentegyház újra olyan legyen, mint régen, amikor még hitetlenség és megvetés nélkül, kételkedés nélkül fogadták Isten minden Művét. Imádkozz azért, hogy ismét megújuljon a Szentegyház hite, hogy olyan legyen, mint régen, és higgyen a Csodákban, a jelenésekben és a látomásokban, mert Isten így is szólhat hozzátok. Kérd a megújulást!

Köszönöm Szűzanyám.[2]

Ne aggódj, éjjel-nappal imádkozom. Itt van Jézus.

Vassula![3] Én vagyok, nézz Rám lélek! Nem találok bennük szentséget.

Jézus, azokban, akik megtagadják mai Műveidet?

Igen, azokban. Valahányszor enyéim közül valaki enged a Sátánnak, felkiáltok Keresztemen.

Vassula, enyém vagy, az Én papom,[4] szeretlek.

Jézus, miért mondasz engem papnak, amikor nincs megengedve a nők pappá szentelése?

Felszenteltem lelkedet, kiválasztottam lelkedet, értsd meg, hogy Szemem a lelkedet látja. Szívem a lelkedet érzi. Lelkedet szeretem, nem a testedet, lelked a testedben van. Próbáld felfogni Szavaimat,[5] és lásd úgy a lelkedet, ahogyan Én, a te Istened látom.

(A lélek az, ami Isten előtt számít. A halál után a lélek a mennybe kerül, és ott nincs nemek szerinti megkülönböztetés, a lelkek olyanok lesznek, mint az angyalok. Jézus a lelket nézi és nem azt, ami a lelket hordozza. Nem tesz különbséget választottjai között.)

Szeretlek, járj nyomomban! Jöjj, mi ketten?

Igen, Uram.

[1] Jézus és Szűz Mária Szíve.

[2] Arra kértem a Szűzanyát, hogy imádkozzék értünk.

[3] Felismertem Jézust, de nem voltam benne biztos.

[4] 1 Pét 2,9

[5] Isten nem akarja, hogy félreértsük ezt a részt. Mindannyian tudjuk, hogy a testünk Isten Temploma, ugyanakkor Isten a lelkünkben munkálkodik, és a lelkünket ékesíti fel, nem a testünket.

1988. március 26.

Istenem, többé nem tudom levenni
tekintetemet Isteni Arcodról.
Az imádás végtelen óráin át szemléllek,
és elmém képtelen elszakadni Tőled,
Szeretett Atyám.
A földön és az égen Benned merül el elmém
minden pillanatban, és Nálad időz.
Érted élek és Érted lélegzem,
Te vagy örömöm és mosolyom.
Hiszek és remélek Benned,
végtelenül szeretlek és imádlak.

Szeretlek lélek, béke legyen veled! Imádj, légy áldott, nézz Rám, Istenedre és szerezz Nekem örömet! Vártam, hogy eljöjjön ez az óra, mennyire vágytam arra, hogy közelebb vonjalak Magamhoz!

Dicsértessék a Te Neved Uram!

Szent Szívem mélyén készítettem helyet számodra, Szent Szívemben van a te otthonod. Jöjj, jöjj Hozzám!

(Jézus újból ugyanazt a látomást adta, amelyet kb. tíz éves koromban, és ugyanazokkal a szavakkal hívott: „Jöjj, jöjj hozzám!" Ez volt Jézus első hívása.)

Jöjj, szeretlek, Vassula, ragaszkodj Hozzám, és vezetni foglak. Kezdettől fogva Hozzám tartoztál. Leányom, szeretsz?

A bolondulásig szeretlek, Uram.

Ha szeretsz, az megdicsőít Engem, téged pedig megtisztít. Kövesd lábnyomaimat, odavezetnek téged, ahol szeretném, hogy légy.

Imádkozzunk!

„Szentlélek,
szállj le ránk és újíts meg minket,
töltsd meg lelkünket Szereteteddel!
Pihenj meg gyötrődő lelkünkben,
adj nekünk Békét!
Takarj be szárnyaddal,
és védj meg minden rossztól!
Tégy minket alázatossá,
vezess Világosságodba,
hogy észre vegyük
és meg is tegyük kívánságaidat!
Ámen."

1988. március 29.

Jézus, ó Jézusom, mit feleljek azoknak a papoknak, akik gúnyosan mosolyognak, amikor a „jelenés" szót hallják. Tehetetlenek vagyunk[1] és nincs elég tudásunk az ilyen kijelentésekkel szemben: „Jelenések? Az igazságot keressétek, de ne a jelenésekben!" Ezt egy katolikus pap mondta társamnak, Beatricének. Nem tudott mit válaszolni, és én sem tudtam volna. Tehetetlenek vagyunk Uram!

Virágom, meg foglak győzni arról, hogy Én vagyok az Igazság és Szavam[2] az Igazság, de enyéim közül sokan elfelejtették Szavaimat. Szívük megkeményedett és a sötétségben keresnek. Írva van,[3] hogy az egész emberiségre kiárasztom Lelkemet, és gyermekeim újból jövendölni fognak. Álmot és látomást adok sokaknak, még a legutolsóknak is. Reményt keltek bennetek és bátorítalak jeleimmel az égen és a földön. Ezek az Én mai Jeleim![4] Megmondtam, hogy a gyermekek szájából halljátok meg az Igazságot!

Azoknak tehát, akik mai Isteni Műveimet elítélik, azt mondom: a ti hitehagyásotok hozza rátok az ítéletet!![5] Ti, akik nem hisztek és sivárrá tettétek kertemet, jöjjetek Hozzám és tartsatok bűnbánatot!!

Jöjj gyermekem, szeretlek, fogadd Békémet, táplálkozz Velem, ragaszkodj Hozzám, melletted vagyok.

Szeretlek Uram, dicsérjük az Urat!

Igyekezz megtartani és követni Tanításomat! Én, az Úr, szeretlek. Bárhol tartóz-

---

[1] Beatrice és én.
[2] A Szentírás.
[3] Jézus nagyon fölindult volt, szinte kiabált! Emlékeztetett arra, ahogyan a farizeusokra kiálthatott egykor a templomban.
[4] Jo 3,1-4; ApCsel 2,17-20
[5] Jézus nagyon haragos volt, egyre hangosabban kiáltott!

kodsz, ott Én is Jelen vagyok, mosolyogj tehát, ha Rám nézel! Boldogok a szívükben egyszerűek, mert övék a Mennyek Országa.

Az Igazságosság fog uralkodni, és Házam az Egyszerűségben fog megújulni, Tisztaságba fog öltözni. Engedd meg gyermekem, hogy beléd véssem Isteni Szavaimat! Nem fogsz Bennem csalatkozni, maradj Szívemben, és pihentesd meg Uradat a te szívedben!

Jézusom, adj nekem erőt,
hitet és szeretetet,
hogy megtegyem Akaratodat!
Taníts meg arra,
hogy engedelmeskedjek Neked,
magamat pedig megalázzam!
Taníts meg arra,
hogy megbocsássak ellenségeimnek,
és szeretettel viszonozzam a rosszat!

Tanítalak Vassula. Igen,[1] mosolyogj Rám, higgy Jelenlétemben, légy hűséges Hozzám, légy a tükörképem! Igen, Vassula, fáj a Testem, Szívem kellős közepében maradt a lándzsa hegye.

Uram, hol?

Alapításom szentélyében és legmélyén. Szentséges Szívem vérzik, fájdalmamban próbáltam figyelmeztetni őket. Kelj fel leányom! Az eklézsiának szüksége van rád, a hitehagyás és a gonoszság miatt Házam sötétségbe borult, és bűneik miatt széledt szét nyájam. Felkiáltok Keresztemen: Ó Péter![2] Azért jövök hozzád, mert tudom, hogy hűséges maradtál Hozzám. Ó Péter,[3] tekints Szívemre! Halld meg kiáltásaimat kedves lélek! Én, az Úr, nem találok szeretetet, sem szentséget azokban a Káinokban. Sokan vannak. Pusztasággá tették Házamat. Mivel fogják táplálni bárányaimat, ha üres a kezük? Semmivel sem tudják megkínálni őket, mert pusztasággá tették Alapításomat. Imádkozz Péter, és felemellek, hogy felülről láthasd ezt a pusztaságot, és bevezetlek Szívem Sebébe. Megmutatom neked a lándzsa hegyét. Szíved felkiált fájdalmában, ha meglátod. Péter, megadom neked a szükséges erőt és bátorságot, hogy kihúzhasd.[4]

(Később:)

Vassula, a sötétben járó lelkek és a foltokkal szennyezett lelkek miatti aggodalmam megkeseríti Szívemet. Vassulám, ajtaja előtt állok, de nem nyit ajtót. Napi elfoglaltságai mellett nem marad hely Szabadítójának. Lelke egyre mélyebbre süllyed a sötétségben. Bár megadtam neki az értelem és a felfogóképesség kegyelmét, mégsem fog addig megváltozni, amíg nem engedi, hogy betérjek hozzá. Semmi mást nem kérek, csupán egy kevés tiszteletet, egy kevés szeretetet. Érted Vassula?

(Jézus szomorú volt.)

Örömmel teremtettem őt, de ha kirekeszt Engem, hogyan tudhatná meg ezt? Igen, Vassula.[5] Szeress Vassulám, te megvigasztalsz, elégtételt nyújtasz azok helyett, akikben nincs irántam szeretet.

(Jézus ezt egy látogatónk miatt írta, aki családunkhoz tartozik és most néhány napig nálunk marad. Mivel hallott ezekről az üzenetekről, megkért, hogy megnézhesse. Beleolvasott egy kicsit a 17. füzetbe, azután ásítva letette. Majd azt mondta: „Úgy gondolom, ha majd nyugdíjba megyek, gondom lesz rózsáimra és lelkiéletemre, de

[1] Rámosolyogtam.
[2] A „Péter”-t így kiáltotta: Pééételeeer, hosszan elnyújtva.
[3] Ez inkább egy fájdalmas nyögés volt.

[4] Jézus nagyon szenvedett. Amikor így szólt: „Légy a tükörképem”, azt gondoltam, hogy ezzel befejeződött a mai üzenet. Felálltam, de néhány perc múlva megéreztem azt a különleges indíttatást, amit hívás alkalmával vagy előtte szoktam érezni. Megéreztem magamban Isten szenvedését, tudtam, hogy Tőle való, amit éreztem, mert áthaladt testemen, rám vetítődött. Hallottam fájdalmas kiáltását, ezért visszasiettem, bár alig láttam a szemembe toluló könnyektől. Jézus szenvedett és kínlódott, fájt Neki az, hogy mindezt kimondja és leírja.
[5] Sírva fakadtam, amiért Jézust ilyen szomorúnak láttam.

most még nem érek rá". Arra kért, hadd figyelhessen meg engem írás közben. Ezzel kíváncsiságát akarta kielégíteni és megfigyelni a jelenséget. Visszautasítottam kérését. Senki sem figyelhet meg engem írás közben, csak az, akit Isten erre meghív. Ez két alkalommal fordult elő, először egy különleges esetben, majd pedig Dhakában a Katolikus Karizmatikus Központban. Szent dolog ez, amit kíváncsisággal nem szabad megszentségteleníteni.)

1988. március 30.

(Ma a Sátán mindenre elszántnak mutatkozott, és teljes erejével meg akart győzni arról, hogy ezek az üzenetek semmit sem érnek, és abba kellene hagynom, hogy írásban találkozzak Istennel. Bizonyítékra volt szükségem, mert gyengeségem elszomorított. Amikor rádöbbenek, hogy milyen gyenge vagyok és mennyire kételkedem, attól félek, hogy Istennek elege lesz belőlem és elveszti türelmét.)

Leányom, ne félj Tőlem, nem akarlak bántani vagy megtagadni. Nem azért emeltelek Magamhoz, hogy eltaszítsalak, és kimutassam haragomat vagy szigorúságomat feléd. Gyengédséggel és szeretettel neveltelek, szeretettel vezettelek, szeretettel tápláltalak, figyelmesen dolgoztam veled. Ne félj Tőlem, jöjj, ismerd meg mennyire Szelíd, és Figyelmes vagyok. Béke legyen lelkeddel! Szeretlek!

Uram, köszönöm türelmedet, és hogy segítségemre siettél, áldott légy, Uram!

1988. március 31.

Vassula, soha ne kételkedj abban, hogy Én, az Úr vagyok az. Ne félj, Én vagyok az, Jézus.

(Félve attól, hogy talán nem is Istentől való mindez, elvesztettem a fejemet. De akkor hogyan írhattam le? Összezavarodtam...)

Vassula, Én vagyok az, Jézus, a te Szabadítód, aki megmentett és életre keltett a halálból. Jöjj, ne félj! Segíteni akarok Egyházamon. Eretnekség járja át az Egyházat összezavarva az Igazságot, és ez megosztást kelt közöttetek. Eltérít benneteket az Igazságtól.

Egyházamnak új életre kell támadnia! Imádkozz azokért a papokért, püspökökért és bíborosokért, akiknek semmijük sincsen, amivel bárányaimat táplálhatnák. Ez lett eltávolodásuk eredménye. Tétlenek voltak, és most is azok. Sohasem az Én érdekeimet, hanem a magukét keresték. Pusztaságot teremtettek magukban, és ezt ők is tudják. A pusztaság egyetlen bárányt sem vonz, mindegyik elkószál és elvándorol, mert nincs pásztoruk, aki vigyázna rájuk, szeretné, oltalmazná és táplálná őket.

Sok csodát tettem a világban az Idők kezdete óta. Kedvesem, azzal, hogy a világ elveti Mennyei Műveimet, minden reményetektől megfoszt, és így eltávolít titeket Tőlem. Haragom fellobban az ilyen pásztorok ellen. Közel van már az idő, amikor egy nagy Jel, egy lenyűgöző Jel által felfedem előttük dicsőségemet, hogy megértsék, mekkorát tévedtek. Ezt a Jelet azért kapjátok, hogy sokan higgyenek. Imádkozz, mert közel az idő! Imádkozz a Béke és a Szeretet Nagy Visszatéréséért!

1988. április 5.

Dicsőség legyen Istennek! Akarsz-e Jézussal dolgozni?

Igen Szűzanyám, taníts meg kérlek, hogy engedelmeskedjek Neki. Növeld hitemet, szeretetemet és reményemet!

Megteszem. Igyekezz engedelmeskedni, gyermekem! Fogadd Békémet! A Bölcsesség fog tanítani téged. Tégy mindent az Ő Kezébe, Ő nem hagy el. Itt van Jézus.

(Jézus a baloldalamon állt, és lábára mutatott, amely össze volt kötve az enyémmel.)

Ne feledd, ezek a kötelékek Örökké tartanak. Mindig melletted vagyok. Jöjj, imádkozz a lelkek megmenekülésééért! Azt kívánom, hogy elmélkedj Szenvedésemről! Ezen a héten feszítettek keresztre. Soha ne kételkedj.

Mirhám, ékesítsd Egyházamat! Ne engedd, hogy bárki elvegye tőled azt az adományt, amit Tőlem kaptál. Lámpásodat sohasem hagyom olaj nélkül, mindig fel fogom tölteni. Az eklézsiának szüksége van rád. Házam romokban hever.

Vassula! Neked kell Régi Alapításomat újjáépítened, meg kell újítanod falait; újítsd meg Szentélyemet! Én vagyok az Úr, és az Én Erőmmel fogod a régi romokat újjáépíteni, és Régi Alapításomat felékesíteni. Újítsd meg falait, és Én életre keltek minden halottat. Felébresztem a tetemeket, életre keltem őket újra. Ez lesz a Nagy Visszatérés, az Életbe való Visszatérés, mert ragyogó harmatom szépít meg téged, teremtés! Kiterjesztem Országomat, és örvendezni fog az egész Mennyország!

Elhanyagoltátok Kertemet, de Én, az Úr, aki Őrzője vagyok, szenvedélyesen szeretlek benneteket, és nem tudom elviselni, hogy kevés megmaradt virágomat tövis és tüskés bokor fojtsa el. Elérkezett az idő, hogy megtisztítsam és kiirtsam a töviseket és a tüskés bokrokat, hogy bimbóim virágba szökkenhessenek, és széppé tegyék Kertemet.

Az Igazságosság fog uralkodni. Én, az Úr, felszólítom őket, hogy kössenek Velem Békét. Akik nyíltszívűek, visszatérnek Hozzám, és bűnbánatot tartanak. Ti mindannyian, akik kerestek Engem, és arra vágyakoztok, hogy megismerjétek Feddhetetlen Utamat, jöjjetek és meg fogjátok hallani kiáltásomat a Kereszten. Szeretetre, Szeretetre, Szeretetre van szükségem! Teremtés, nyisd ki szívedet, és Én meg foglak gyógyítani és vigasztalni.

Péter, gyűjts össze minden nemzetet, helyezd őket Szívembe! Keresztemről szólítalak, tápláld minden bárányomat Péter! Újra megkérdezlek Péter: jobban szeretsz-e, mint ezek? Ha igen, ne hagyd, hogy a Káinok meggyőzzenek, maradj állhatatos! Igazságosnak látszó törvényeket kérnek majd tőled, hogy minden lélekkel tetszésük szerint bánhassanak. Ezek a törvények emberektől származnak. Ne engedd, hogy rábeszéljenek! Emlékezz arra, hogy milyen vagyok Én, az Úr. Szelíd és Alázatos vagyok. Légy a tükörképem!

Ha közelségemre vágyakoznak, miért nem figyelnek Hangomra? Ajtójuk előtt állok, és zörgetek. Miért nem akarnak meghallani? Közelségemre vágyakoznak, és mégsem hallanak Engem. Ez hitehagyásuk miatt van, amely olyan áthatolhatatlanná vált, mint az iszap. Itt vagyok, várom, hogy megnyissák szívüket, de félretolnak, elnyomnak Engem.

Emeljétek fel tekinteteteket és meglátjátok Megváltótokat. Ismerjetek fel! Ne tapossatok rá Gondviselésem Műveire! Ha nem kínáltok Békét gyermekeimnek, senki sem követ benneteket. Az Én Békémet adjátok gyermekeimnek! Ne lepődjetek meg azon, hogy milyen gyenge eszközöket használok fel arra, hogy rajtuk keresztül nyilvánuljak meg. Én, az Isten azt választom, aki nekem tetszik.

Leányom, hagyatkozz Rám, bízzál Bennem! Mi ketten?

Igen, Uram.

Jöjj!

1988. április 7.

Jézus?

Én vagyok.

Fogadd békémet, Vassula! Értsd meg, hogy nem azért vezettelek ezen az úton, nem azért neveltelek, hogy elhagyjalak. Szeretlek benneteket! Én, az Úr keresem a lelkeket, hogy meggyógyítsam és

megmentsem őket. Ó lélek![1] Igen, Én vagyok a te Szabadítód, kedves lélek. Hozzád[2] jöttem, hogy meggyógyítsalak. Én, az Úr az ajtódban állok és zörgetek. Ó szeretett lélek, Magamhoz vontalak, táplállak,[3] jöjj!

Közeledj Hozzám! Széppé teszlek és megtisztítalak, minden sebedet meggyógyítom. Újjá alakítalak gyermekem. Én jöttem hozzád, Én kerestelek, lélek! Jöjj, és megvigasztallak, jöjj, és pihenj meg Bennem, lélek! Jöjj Hozzám, és egyél Engem, jöjj, és igyál Engem! Halld meg Megváltód hívását, és lelked élni fog. Szeretlek, kedves lélek. Patakokban folyt érted Vérem, a te üdvösségedért!

Lélek! Jöjj, és megosztom veled köpenyemet! Megoltalmazlak. Menedéked leszek. Én vagyok Jézus, és Jézus Szabadítót jelent!

(Jézus ezt az üzenetet annak adta, ahhoz a személyhez beszél, aki éppen olvassa. Nem véletlen, hogy te az Ő üzenetét, a „Béke és Szeretet" üzenetét olvasod. Jézus megkeresett téged, eljött hozzád és átadta neked ezt az üzenetet; hogy olvasd el.)

Üzeneteimet terjesztve növeld Országomat, úgy, mint eddig. Én vagyok az, aki Országom kiterjesztése által akarom megismertetni Műveimet. Ne feledd, hogy Én mindig elérem céljaimat. Mosolyodj Szabadítódra, áldj Engem!

(Megfordultam és áldottam Jézust.)

Áldott légy Jézus Krisztus, áldalak Téged!

Én is megáldalak. Ma éjjel járj Velem lélekben! Testvéreim elhagytak, és egyikük elárult. Vegyél részt Getszemáni gyötrelmeimben, ne hagyj el Engem!

Nem hagylak el, Uram.

Gondolj Rám szüntelenül, ezzel vigasztalj! Mutasd meg, hogy te nem hagysz el, Vassula. Vegyél részt kínjaimban, oszd meg Velem Kelyhemet, légy Velem mindvégig, éld át Szenvedésemet, dicsőíts Engem! Maradj közelemben!

Igen Jézus, megteszem.

(Látszott, hogy Jézus újra átéli szenvedéseit.)

Ó Vassula! Térj be Szentséges Szívembe! Hatolj a mélyére, ott Békére lelsz. Én, az Úr fenntartottam egy helyet számodra. Te Hozzám tartozol és Én tehozzád. A Szeretet vezet téged.

Uram, Neked adtam szívemet, azt tehetsz velem, ami Neked tetszik.

Bízz hát Bennem, fogd meg a Kezem! Nem hagylak el soha.

Vezess Uram, mert Te vagy vezetőm és Istenem!

Jöjj, ne feledkezz meg Rólam! Áldd meg Beatricét! Én, az Úr áldom meg őt. Mi ketten?

Igen, Uram, mindörökre együtt.

(Nagycsütörtök)

Szerdán a templomban a pap egyenként mindenkit megáldott mirhával kevert olajjal. Az Egyház által megáldott olajkeverékbe kis vattát mártottunk, amit hazavihettünk.

Beatrice eljött hozzám, hogy együtt menjünk a templomba. Jézus azt kérte, hogy áldjam meg őt. Tehát megáldottam Beatricét azzal az olajjal és mirhával, amit kaptam. Így kell áldani: az áldás alatt a kereszt jelét rajzoljuk a mirhával és az olajjal a homlokra, a bal és a jobb arcra, az állra, mindkét tenyérre és a kézfejekre. A pap a test és a lélek gyógyulásáról beszélt. Jézus lokúcióban megértette velem, hogy Ő maga mondja ezeket a szavakat.

Nyelvi nehézségeim miatt a templomban olykor elkalandoztak gondolataim.

[1] Ez a kiáltás annak a személynek szól, aki éppen most olvassa írását.

[2] Jézus ahhoz a személyhez szól, aki Üzenetét olvassa.

[3] A „táplállak" szó az üzenet olvasását és megértését jelenti.

A klasszikus görög nyelvből, amit használnak, alig értettem valamit. Nehéz volt a három óra alatt megfékezni gondolataimat, de Jézus biztosított, hogy sikerülni fog. Valahányszor gondolataim kezdtek elkalandozni, Jézus azt mondta: „Légy közelemben", „maradj közelemben"! Úgy emlékszem, legalább tízszer rám kellett szólnia.)

1988. április 8.

(Nagypéntek)

Jézus?

Én vagyok, miért kételkedtél?[1]

Ó mindössze szeretetet kérek tőled, szeress és megenyhül szomjúságom! Szeress, és begyógyulnak Sebeim! Szeress, és Lelkem ujjongani fog benned! Szeress, és le fogod győzni ellenségeimet! Az Én Lelkem van rajtad, gyermekem. Mi ketten? Mi ketten?

Igen Uram, igen Szűzanyám, mi együtt mindörökre.

1988. április 9.

(Nagyszombat)

Szeretlek, te most egy vagy Velem. Megáldom minden lépésedet, gyermekem. Én vagyok életed Forrása. Én vagyok a Feltámadás.

Uram, bár ez az Üzenet sok világi embert térített már meg, és ők boldogok, én mégis szomorú vagyok, mert legalább harminchárom egyházi tekintélyviselőnek küldtük meg az Üzenetek másolatát, és csupán ketten válaszoltak. Egyik azt írta; nem érzi kötelességének, hogy véleményt mondjon, a másik azt mondta, hogy túlterhelt és nincs erre ideje. Uram, szomorú vagyok!

Nem baj, Vassulám! Hagyd, hogy szabadon tegyem, ami Nekem tetszik. Egyszer majd ismertté teszem Műveimet, amelyeket neked adtam. Te pedig gyermekem ezt a nevet fogod viselni: „A Szeretet Áldozata". Sohasem hagylak el. Az Idők Végezetéig minden szót ezerszer le fognak írni.

Örök Kötelék van közöttünk. Ez a Kötelék a köztünk lévő Szeretet Szövetségének köteléke. Ez a Kötelék az Én Nevemet viseli, és mindörökké, az egész Örökkévalóságon át megmarad. Én, az Úr, minden embert szeretek. Azok kedvéért jövök, akik az Igazságot keresik, hogy újra megmutassam nekik, valójában mi is az Igazság, és hogy mit jelent, mivel elfelejtették! Én a vagyok az Igazság, és az Igazság Szeretet, Végtelen Szeretet, Magasztos Szeretet, Örök Szeretet. Könyvem a Szeretet könyve.

Menyasszonyom, jöjj és szeress, a te szereteted megdicsőít. Értsd meg, miért szálltam le általad gyermekem, nem csupán azért, hogy irántad érzett szeretetem megnyilvánuljon benned, hanem, hogy egész[2] teremtésem iránti szeretetem is megnyilvánuljon benned! Azért jövök, hogy megmutassam, mennyire szeretem őket!

Megszakad a Szívem, mert oly sok teremtményem enged a Sátánnak! Mennyire szenvedek, amiért oly sok papom jár a kárhozat útján! Én vagyok az Ige. A Szentek Szentje, az Örökkévaló Isten, Emmanuel, és a ti Megváltótok, akit ti sok évvel ezelőtt keresztülszúrtatok, és még most is át- meg átszúrtok. Miért? Mi a különbség a mostani és a régmúlt napok között; amikor

[1] Utánanéztem, hogy hol van megírva a Bibliában az, amit Jézus 1988 március 29-én mondott, hogy „az egész emberiségre kiárasztom Lelkemet". Megtaláltam az Apostolok Cselekedeteiben (ApCsel 2,17), de azt is tudtam, hogy más helyen is megtalálható a Bibliában, mert Jézus egyszer megmutatta nekem ezt a részt. Megkértem Jézust, mutassa meg újból, hogy hol található. Egy ideig keresgéltem, de nem találtam. Mintha tűt kerestem volna a szalmakazalban! Azt hittem, hogy Jézus talán nem hallott, ezért hangosabban szóltam: „Ó Jézus, lehet, hogy kiáltanom kellene. Nem hallottál meg!" Mielőtt azonban az utolsó szót kiejtettem volna, már meg is találtam a keresett oldalt, ott volt előttem. Ezért így szólt hozzám: „Miért kételkedtél?"

[2] Az „egész" szót úgy ejtette ki, hogy: „egéééész".

testben éltem köztetek, és felszögeztek a Keresztre? Ismételten keresztülszúr képmutatásotok, gőgötök, hitehagyásotok és makacs süketségetek. Továbbra is közömbösek maradtok Jeleimmel, Csodáimmal és Isteni Műveimmel kapcsolatban. Ma éppúgy kigúnyoltok, mint tegnap. Ti gúnyoltok ki, ti, akikre a lelkek millióit bíztam. Érzéketlenségetekkel újból keresztre feszítetek, újra felszögeztek a fára. Ó ti mindannyian, akiknek a szíve még terméketlen,[1] és akiknek a szíve gránittá változott, megengeditek-e valaha, hogy megérintsem, meglágyítsam és kinyissam szíveteket?[2] Felhagytok-e végre azzal, hogy keresztülszúrjatok?[3]

Szájam szárazabb a pergamennél a szeretet-szomjúság miatt. Szemem belefáradt annak szemlélésébe, miként öntitek szóáradatotokat Oltáromra. Felajánljátok imátokat, de mielőtt Hozzám érnének, páraként felszívódnak a levegőben. Elfordítom tőletek Tekintetem, mert tudom mi lakik szívetek mélyén. Megfulladok! Fulladozom attól, hogy ivadékaim tele vannak holt szavakkal. Fulladozom attól, hogy félelem nélkül jöttök Hozzám, és olyan nyíltan, olyan magától értetődően tapostok rá Isteni Szívünkre![4] Ezek után miképpen várhatnátok, hogy bárányaim megbízzanak bennetek?

Ó Vassula! Szívem erősen vérzik, térj be Szívembe és érezd Istened Sebeit!

J-É-Z-U-S !! Szívem felsír fájdalmában, hogy ilyen állapotban látlak. Ó én szeretett Istenem! Mit tettek Veled? Mit tesznek Veled?

Gyermekem, ismertesd meg Szeretetem Műveit, ismertesd meg minden emberrel, még azokkal is, akik téged bolondnak tartanak. Végül majd meglátják Dicsőségemet.

(Össze vagyok törve: Az Úr tudja, hogy tartottak már bolondnak, csalónak, megszállottnak, Antikrisztusnak és elmebetegnek. Megalázottnak érzem magam. Az emberek még csak el sem rejtik érzéseiket, amikor sértegetnek. Tudom-e így folytatni? Gyenge vagyok... fáradt a lelkem... két tanúmnak sincs igazi tekintélye és hatalma, ugyanazt az utat járják, amelyet én. Megvetik és visszautasítják őket, nem hisznek nekik és nem vesznek róluk tudomást. Ugyanabból a keserű Kehelyből iszunk mindhárman, amelyből Jézus ivott.)

Vassula, Én állok előtted. Én vagyok a te Istened, aki megmutatja majd neked teljes Dicsőségét. Tudom, hogy kit választottam... Megtaláltam teremtésemben a legkisebbet. Úgy választottalak ki téged, hogy mindenki lássa, minden Hatalom egyenesen Tőlem származik, és egyedül Tőlem... nem pedig tőled! Vassula, Én vagyok ennek a Kertnek a Gazdája. Senki sem nyesi meg a magas fákat, csak Én, és senki sem növeli meg az alacsonyakat, csak Én. Szavam úgy száll le rátok, teremtés, mint a Villámcsapás! Jaj a hűtleneknek!

Vassula, őrizz szívedben, fogadd Békémet!

1988. április 11.

Uram, bár Szemedben a legutolsó vagyok,
mégse utasíts vissza!
Uram, légy elnéző irántam,
és táplálj engem akár a megmaradt
morzsákkal is, ha úgy tetszik Neked.
Szűzanyám, ne vess meg,
légy irgalommal irántam,
és kérd meg az Urat, hogy szórjon elém
néhány megmaradt morzsát.
Kérlek, tarts életben!
Ámen.

Jöjj! Fogadd Kenyeremet, nem utasítalak vissza! Saját Kezemből foglak táplálni.

Széppé teszlek, Vassula. Szerezz Nekem örömet, és dicsérj Engem!

Dicsértessék az Úr!

[1] Jézus hangja szomorú volt és könyörgő.
[2] Továbbra is szomorúan és könyörgőn.
[3] Továbbra is szomorúan és könyörgőn.
[4] Szűz Mária szívére és az Ő Szívére.

Jöjj, írj! Írj! Káin nem fogja végrehajtani tervét, és ezúttal nem fog megszabadulni Ábeltől. Megakadályozom ebben, rajtaütök. Nem is sejti, hogy úgy lépek be szobájába, mint a tolvaj,[1] hogy leleplezzem tervét, és megfosszam ruháitól. És Káin mindaddig ruhátlan marad, amíg bűnbánattal Elém nem járul. Imádkozz ezért az óráért! Ez lesz az Igazságosság órája, amely esedezést, könyörgést és félelmet vált ki.

Légy áldott, gyermekem, Én, a te Szent Atyád szeretlek. Én Vagyok a Szentháromság, helyesen ismerted fel! Írd le!

(Amikor Jézus azt mondta, hogy: „Én vagyok a te Szent Atyád", akkor „háromszoros" Jézust láttam, mint azokon az egy személyről készült sejtelmes képeken, amely egy és mégis három, egyik a másikból lép elő, egymáshoz hasonlóak, és mindhárom ugyanaz.)

Én vagyok a Szentháromság, mindhárom az Egyben. Szeretlek. Jöjj gyermekem, Dicsőségemre mély misztériumokba foglak beavatni. Fogd meg a Kezem! Én teremtettelek.

Mi ketten?

Igen Uram!

1988. április 12.

(Tegnap óta, gyenge pillanataimat kihasználva támad a Sátán és zaklatja lelkemet. Hirtelen megéreztem Jézust, aki szorosabbra fogta kötelékeinket, amelyek igazi puha kötélhez hasonlítanak. Teljes hosszában éreztem a karját, mivel a kötelékek szorosak voltak. Úgy éreztem, mintha sziámi ikrek lennénk. Előre hajolt és aggódva nézett a szemembe. Megvigasztalódtam.)

Melletted vagyok. Jöjj, megáldalak, szeretlek Vassulám. Tekintetemet sohasem veszem le rólad. A gyenge pillanatokban különösen szorosra húzom kötelékeinket. Gondold meg, Vassula, azért gyógyítottalak meg, hogy a világ észrevegye: Én még közöttetek vagyok.

Vassula![2] Azért gyógyítottalak meg, hogy eszközként használhassalak, és mint Hálómat, karjaimból a világba vethesselek. Leányom, engedd meg, hogy így használjalak fel időről időre bevonva Hálómat, és örülhessek, ha Hálómban van egy kevés fogás.

Igen, keresd az Én céljaimat, és érteni fogsz. Tudom, hogy mennyire nehéz a világban élned, mert már nem tartozol a világhoz. Felfedtem előtted származásodat és azt, hogy kezdettől fogva kihez tartozol. A gonosz lélek azonban mindeddig megtévesztett téged.

Hozzám tartoztál; Tőlem származol, az Én tulajdonom vagy, mint Ábel, aki szintén az <u>Én ivadékom</u> volt. Mivel a világban is az Enyém vagy, a világ nem ismer el sajátjának. Ezért próbál tőrbe csalni. Gonoszok között élsz, akik próbára tesznek és tönkre akarnak tenni, megvetnek és elcsüggesztenek. Mindezt azért fedtem fel előtted, hogy időben felkészülj, és képes légy kiállni a rád váró megpróbáltatásokat. Megmutattam neked keresztedet, de veled vagyok és osztozom veled. Nem vagy egyedül. Közeledben vagyok és megpihenhetsz Bennem. Bátorság, leányom, támaszkodj Rám, ha fáradt vagy. Bennem megpihenhetsz, és Én megvigasztallak.

Jöjj, mosolyogj Rám, ne feledd, hogy mire tanítottalak! Soha ne kételkedj Jelenlétemben! Terjeszd ki Országomat, leányom! Mindnyájatokat szeretlek!

Azt válaszd számomra,
ami nagyobb dicsőséget fog Neked szerezni!
Ámen.

(Szűz Mária)

Tudd meg Vassula, hogy az Úr elégedett veled, mivel hagyod, hogy helyetted döntsön. Jobb Vezetőd Nála nem lehet. A Bölcsesség fog téged tanítani. Légy engedelmes, és tégy mindent az Ő

[1] Épp most teszi ezt Jézus?

[2] Jézus hangja szomorú lett.

Kezébe, ez tetszik az Úrnak. Támaszkodj teljesen Istenre. Szeretlek! Légy áldott!

Áldott légy Szűzanyám!

Mi ketten?

Igen, mi ketten.

1988. április 18.

(Egyedül csak Jézusra gondoltam.)

Én vagyok. Béke legyen lelkednek! Arasd le, amit neked adtam. Tanítsd gyermekeimet! Tanítsd meg őket arra, hogy hagyjanak fel az ellenem való lázadással, tanítsd meg őket arra, hogy szeressék egymást! Imádkozz a lelkek megmeneküléséért, imádkozz az Egyházak Világtanácsáért! Imádkozz a Nagy Visszatérésért! A ti korszakotok halott, imádkozz korszakotok megújulásáért, újjászületéséért, egy Új Korszakért! Imádkozz azért, amit az Én szeretett Jánosom[1] kezdett meg Szentlelkem sugallatára. Eklézsiám egy lesz, meg fogom újítani, és sok lelket hoz vissza karjaimba!

Bárányaim mind szétszéledtek. A Sátán rátok szabadította haragját, megosztott, szétszabdalt, szétszórt és összezavart benneteket... Péter! Ó Péter, ismerd fel az Idők Végét! Hogyan lehet, hogy sokan nem tudják felismerni az Idők jeleit? A Sátán beárnyékolt titeket szárnyaival, a Sátán sokakat eltávolított az Igazságtól! Fogd meg a Kezem, Péter, és Én foglak vezetni. Halld meg kiáltásomat! Gyűjtsd össze Keleti testvéreidet, hívd őket, hogy látogassanak meg Engem az Én otthonomban! Gyűjtsd össze Keleti testvéreidet az Én Alapításomba! Hívd Elém őket! Ó, mennyire vágyom erre az Egységre! Péter? Péter, ha Rám hallgatsz, minden nemzetet össze fogok gyűjteni otthonomban. Megszentelem és megújítom őket. Esőként fogom hullatni a mennyből Igazságom harmatát, és Kertem kivirul. Az Én Éléstáramból töltöm fel a tieteket. Figyelj Hangomra, Péter! Országom közvetlenül ajtód előtt van, Országom közöttetek van. Hogyan lehetséges, hogy nem ismeritek fel?

Péter, te tudod, hogy minden önmagában meghasonlott ország összeomlik, Házamat megosztották, és ma romokban hever. Kedves, beszélj nekik Üdvösségtervemről, Péter, szabadítsd meg gyermekeimet!

Béke legyen mindnyájatokkal!

Jézus, Istenem, az ortodox pátriárkát hívod? Ő az, akit akarsz Uram?

Igen. Tervem az, hogy Kelettől Nyugatig, Északtól Délig egyesítsem a nemzeteket szárnyaim alatt és összegyűjtsem őket Világosságomban. Egy nyájban egyesüljön mind az Én védelmem alatt, Egyetlen Éber Pásztorral.

Megígértem, hogy sohasem hagylak el benneteket és eljövök hozzátok a szorongattatás idején. Virágom, megtartom ígéretemet. Szeretlek benneteket, és türelmesen várom, hogy megnyíljék szívetek, és megértsetek Engem. Meg ne keményítsétek szíveteket, mint a Lázadás idején! Nyissátok ki szíveteket, ajtótokban állok! A Bölcsesség fog téged tanítani. Fogadd Békémet!

Dicsőség legyen Istennek!
Dicsértessék az Úr!
Jöjjön el a Te Országod!

Én foglak téged táplálni, Vassula. Mi ketten?

Mindörökkön...

...örökké!

1988. április 19.

Atyám! Egyesíts minket Szent Nevedben
egyazon Hit és egyazon Keresztség által,
hogy úgy egyesüljünk Benned,
ahogyan Te, Jézus egy vagy a mi Atyánkkal!
Tarts meg minket Nevedben,
amelyet nekünk adtál!

[1] XXIII. János pápa.

Ámen.

Mennyire fogok örülni, amikor Egyetlen Oltár körül gyűltök össze, és ott dicsértek Engem! Beismeritek tévedéseiteket, megbánjátok lázadásotokat, felismeritek irántatok való Szeretetemet, és úgy szeretitek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket.

Gyermekeim, legyetek tökéletesek!

1988. április 20.

Uram, nővérem kérdezi, hogy megáldanád-e és megcsókolnád-e az ő feszületét is ugyanúgy, ahogyan az enyémet?

Fogadd Békémet, szeretlek. Azt akarom, hogy tisztán ismerj fel. Ismerj fel Engem! Igen, közeledben ülök. Most, hogy tudod, hol vagyok, emeld fel ajkamhoz azt az érmet és a feszületet, amelyet Yannula adott neked. Megcsókolom és megáldom. Tedd, amit mondtam, várok Rád! Igen.[1] Vassula, ne kételkedj, írd: Én mondom nektek ezt: aki azt szeretné, hogy megáldjam keresztjét és érmét, Én az Úr, szívesen megteszem. Jöjj, ne kételkedj!

Ó, Uram, segíts mindezt megértenem!

Egyszerűen csak higgy, légy egyszerű, mint a gyermek! Szeretlek.

(Később:)

Vassula, egyedül is fel tudom virágoztatni Kertemet, igen, Magam is meg tudom újítani Egyházamat, Önmagamban elég vagyok, Mindenható vagyok. Tőled csupán szeretetet kérek! Szeress és engedd meg, hogy mindent megosszak veled!

Ó Uram, határtalanul szeretlek.

Virágom, nem érted? Nem látod? Jöjj, elmondom neked: az idők kezdete óta megmutatkoztam különböző helyeken, különböző népeknek, különböző korszakokban. Vassula, hogyan lehetséges, hogy a te korszakod már nem képes észrevenni Jeleimet? Mondtam-e valaha azt, hogy többé nem jelenek meg, és nem adok Jeleket?

A te korszakod halott, és önkezével tette tönkre önmagát. Az Urak Ura vagyok, az élő Isten, miért akarjátok, hogy hallgassak? Miért akarjátok, hogy halott legyek? Vassula, már megmutattam, és most ismét megmutatom neked, mivé lett teremtésem. Értsd meg, hogy mivel Hozzám vagy kötve, Velem jársz; Magammal viszlek e pusztaságon át; rámutatok mindenre, ami volt, amivé lett, és ami megmaradt. Megritkítom a bozótot, és kivágom a töviseket, hogy meg ne sértsenek téged. Mert, ha hozzád érnének, megszúrnának, megszaggatnának, és darabokra tépnének téged gyermekem. Veled vagyok. Megnyitom és megtisztítom utadat. Határtalanul szeretlek, és nem akarom, hogy közös utunkon ezek a tövisek beléd akaszkodjanak, megszúrjanak, és halálra sebezzenek! Tudom, hogy puszta közeledésük is nagy félelmet kelt benned. Mindezt látom Vassulám, és mélyen megsebzi Szívemet, de kedvesem, egyetlen áldozatod sem lesz hiábavaló.

Ó mennyire szeretlek téged, lélek! Aki keres, meg fog találni Engem. Zörgess és ajtót nyitok. Jöjj, emlékeztetlek Jelenlétemre!

1988. április 25.

(Elmondtam mindhárom imát, ahogy szoktam, és két „Dicsőséget”.)

Istenem, valóban Te vagy az?

Én vagyok.

Leányom, képtelen vagy adományaim mélyére hatolni, amelyekkel elárasztalak, és Én mégis határtalanul szeretlek. Nekem élj! Én legyek számodra az első! Házam romokban hever, Vassula, azt akarom, hogy épüljön újjá, megmutatom

[1] Egymás után odatartottam a tárgyakat, Jézus mindegyiket megcsókolta és megáldotta.

neked, hogy miképpen. A Szeretet szeretetre vágyik. Úgy beszélj Velem, ahogy most. Érezz Engem, a közeledben vagyok.

Szabadon jöjj Hozzám, nyisd ki Nekem szívedet. Úgy viselkedj Velem, mint barátoddal, mint apáddal. Soha ne feledd azonban, hogy Szent vagyok, és Istened vagyok. Mondd meg nekik, hogy kedvesebbek nekem a szívükből fakadó egyszerű szavak, mint az ajkukról származó mesterkélt szólamok. Ne bánjatok Velem úgy, mint az idegennel! Én, az Úr, megáldalak benneteket.

1988. április 26.

(Tegnap, amikor nővéremnek arról beszéltem, hogy mit akar tőlem Isten, a beszélgetés hevében azt találtam mondani, hogy: „O babas mou ipé na…" ami azt jelenti, hogy „Abba[1] azt mondta nekem", hogy amikor észrevettem, hogy a görög nyelvben milyen közvetlenül szólítottam Istent apukának, gyorsan elhallgattam, mert láttam, hogy nővérem rám csodálkozik.

Szájamra tettem kezemet és megmagyaráztam, hogy Istent szólítottam önkéntelenül apukának.

Gyakran érzem Őt közvetlen közelemben, és sokszor mondom, hogy két családom van: az egyiket a földön kaptam, az én valóságos Szent Családom azonban ott fönn él.)

Kicsim, maradj Köpenyem alatt. A közelemben biztonságban vagy a Sátán támadásai ellen. Igen, megkétszerezi erőlködését, mindenféle csapdát állít. Üldöz téged, gyermekem, terveket sző ellened. Dühöngése tetőfokán van amiatt, ami be fog következni. Ezt azért mondom el neked gyermekem, hogy megduplázd imáidat.

Uram, óhajtod-e, hogy böjtöljek? Segít az, Uram?

Akarsz böjtölni?

Ha kívánod, akkor igen.

Igen kívánom. Jöjj, segítek neked a böjtölésben.

Vassula, kicsim, amikor „babas"-nak[2] szólítottál, ezt a szót úgy fogadtam, mint egy drágakövet. Tudod-e, mennyire vonzódom az egyszerűséghez? Igen, mezítlábasnak neveztelek, mert szívedben az vagy.

Figyelj Rám: Világosságomban teremtettelek, Mennyei Csarnokomban fogadtalak. Szívesen láttalak, hogy megosszam veled Békémet, Keresztemet és Szeretetemet. Hamarosan olyan földre vezetlek, ahol kiterjeszted Országomat. Figyelmeztetni foglak, amikor eljön az ideje.

1988. április 27.

(Az utóbbi napokban a Sátán folytonosan támad. Azt susogja fülembe, hogy ebből a kinyilatkoztatásból semmi jó nem származik. Elfeledteti velem mindazt a jót, amit a kinyilatkoztatás eddig már adott, és amit még most is ad. Befolyására elvesztettem valóságérzékemet. Elvette bizalmamat, és messzire hajította. Isten iránti nagy szeretetemet úgy tüntette fel, mintha hibás lenne. Képeket mutatott a világból, hogy ez a valóság, és hogy mennyire hamis és valószínűtlen az, ami lelki. Félelmet keltett bennem, összekeverte gondolataimat és megzavart. Az Úr figyelmeztetett. Minél jobban terjed kinyilatkoztatása, a Sátán annál inkább igyekszik megakadályozni. Tudom, hogy a Sátán az, mivel vigasztalanságban, kétségekben hagyja lelkemet.)

Dicsértessék az Úr! Dicsőség Istennek!

(Szent Mihály mondta, hogy „Dicsértessék az Úr", miután elmondtam imáját, a Szűzanya pedig, hogy „Dicsőség Istennek", miután az Ő imáját is elmondtam.)

Virágom, higgy Bennem! Imádkozz Vassula! Imádkozz Vassulám azért, hogy a világ lásson szemével és halljon fülével. Az Igazságosság fog uralkodni. Megromlott teremtés! Még Szodoma bűne is kisebb, mint a tied. Nagy volt az ő bűnük,

[1] Apukám.

[2] Apuka – görögül.

de a tied az egekig hatol. Garabandalt nem fogják eltemetni, Garabandal kegyelmei újraélednek!

Jézus, ó Jézus, olyan boldog vagyok, hogy megint kapcsolatban vagyok Veled!

Jöjj, Én, Jézus, sohasem hagytalak el téged. Fogadd el ezeket a megpróbáltatásokat! Mindez Tőlem származik.

Vassula, a Sátán üldöz téged, ne aludj hát! Az alvás kísértéshez vezet. Könnyű zsákmánya leszel a Sátánnak, ha ennek nem vagy tudatában. Légy tehát éber, és őrködj! Ha ezt tudod, megérzed Jelenlétemet. Ne feledkezz meg Jelenlétemről!

(Ezekben a napokban Jézus többször felrázott, hogy ébredjek fel, amikor megtámad a Sátán.)

1988. április 30.

Jézus?

Én vagyok. Én vagyok a Kinyilatkoztatás. Vassula, te, akibe Szavaimat vésem, figyelj Rám, hogy megérts.

Felfoghatatlanul szeretlek, teremtés, de te elhagytál Engem, árulás tört be Szentélyembe, és Megosztottságot hozott.

Vassula, kedves, próbálj meg világosan felismerni!

(Később:)

Jézus?

Én vagyok.

(Jézus Jelenléte nagyon eleven. Olyan, mintha kiléptem volna valamiféle „ködből", most jobban látom és érzem Őt, mint az elmúlt néhány napban, amikor a Sátán ostromolt engem. Mintha Jézus most is testben lenne itt a földön, vagy mintha én mentem volna vissza abba az időbe, amikor itt töltötte napjait. Minden eleven, csodálatos!)

Vassula, csupán Szeretetet akarok. Dicsőség legyen Istennek, hogy felfedi ezeket az egyszerű gyermekek előtt és elrejti a tanultak és a tudósok elől!

(Miközben ezeket mondta, Jézus felemelte Szépséges Arcát. Nagyon elégedett volt, hogy nem bírálgatom mindezt. Azt szereti, ha vakon, ártatlanul és gyermekien hiszünk.)

Én vagyok az Alfa és az Omega, a Kezdet és a Vég.

(Nagyon erősen éreztem Jelenlétét. Isten „vibráló" jelenléte egész testemet, elmémet és lelkemet hatalmába vonta. Nehéz ezt szavakkal kifejezni. Ugyanakkor eltöltött az Ő Békéje. Mindez együtt csodálatos érzést keltett bennem! Olyan volt mintha a Szeretet tengerébe merültem volna bele. Úgy éreztem, hogy átlátszó vagyok. Boldog voltam, olyan boldog, hogy a boldogság könnyei végigfolytak arcomon.)

Soha ne kételkedj Jelenlétemben! Vassula, maradj most közelemben! Imádkozz! Hallgatlak.

(Jézus ezt úgy értette, hogy abban az állapotban imádkozzak, amelyben akkor voltam. Imádkoztam.)

Minden szót hallottam.

(A Miatyánkot imádkoztam, de nagyon lassan. A szívemből fakadt, mialatt könnyeim szüntelenül folytak nagy boldogságomban.)

Jöjj! Én és te, te és Én, mindig és örökre együtt. Én, Jézus, szeretlek téged, lélek.

Mi ketten.

(Később:)

Vassula, boldog vagyok, hogy közelemben vagy. Ó Vassula, milyen sokáig aggódtam miattad. A Sátán gyűlöl téged, és elhatározta, hogy meghiúsítja Tervemet. Dühében félelmet kelt benned. Hazudik neked, megvádol, hogy elkeserítsen. Leányom, előre figyelmeztettelek támadásaira. Áldott gyermekem, ne adj teret a Sátánnak! Kapaszkodj Belém! Segítek

legyőzni minden kísértést. Vassula, ne feledd, hogy mennyivel könnyebben megközelít a Sátán, amikor alszol. Ezért légy éber gyermekem, szüntelenül virrassz, őrködjél!

Imádságban, Uram?

Igen, imádságban, imádkozz, imádkozz, imádkozz!

(Jézus megérteti velem, hogy az imádság távol tartja a Sátánt. Azok az imák, amelyek eljutnak Hozzá.)

1988. május 1.

Vassula, figyelj Hangomra és igazodj Hozzám! Elmélkedj Teljességemen![1] Emeld fel elmédet Hozzám! A te otthonod az Én Szentséges Szívemben van. Szentlelkem ébresztett föl téged, leányom. Mindent helyesen ismertél fel.

(Amikor Jézus azt mondta, hogy „Szentlelkem ébresztett föl téged”*, először egy galambot láttam, amint néhány holttest felett lebeg, én is közöttük feküdtem. Azután egy Fénynyaláb jött az Égből, megállt felettem és felébresztett.)*

Vassula, kész vagy folytatni Műveimet?

Ó igen Uram, ha még mindig akarod. Ne feledkezz meg Uram tehetetlenségemről és segíts! Köszönöm, hogy olyan türelmes vagy hozzám. Köszönöm, hogy rám árasztod adományaidat, amelyeket nem érdemlek. Halálosan szeretlek, Uram.

Szeretlek és megáldalak leányom. E Művem rá fog világítani sok elrejtett Művemre, amelyet meggyaláztak az emberek. Te, akit meggyógyítottam és életre keltettem, maradj kicsiny, hogy még mélyebbre hatolhass Szívemben.
Mi ketten?

Igen, Uram, mi ketten.

[1] Mindenhatóságán és örökkévalóságán kellett elmélkednem.

1988. május 2.

(Az Úr újból kért, hogy az Ő Jelenlétében imádkozzam el a Miatyánkot, írás közben. Újból elmondtam, igen lassan. Szinte bólogatva adta tudtomra, hogy mennyire figyel és követ. Amikor imám szívből fakad, úgy érzem, hogy rám néz, egymás szemébe nézünk. Jézus nagyon szereti ezt az imamódot.)

Igen, Vassula, tégy kedvemre és így imádkozz! Szeretettel imádkozz!

(Szeretném hozzátenni, hogy térden állva imádkoztam.)

Menyasszonyom, Édesanyámmal és angyalaimmal együtt megvédelek a gonosztól. Melletted vagyunk mindannyian.

Köszönöm, Uram a védelmet, amit az ördög ellen nyújtasz nekünk.

1988. május 4.

(Imádkoztam egy keveset a Rózsafüzérből. Lehet, hogy nem mondom egészen jól, de igyekszem. Azután elmondtam azt a három imát, amit az Úr kér tőlünk. Le fogom írni, hogy mindenki megismerje.)

Jézus?

Én vagyok. Fogadd Békémet, Én vagyok, az Úr. Ne félj![2]

Ó Istenem, mit tehetnék még?

(Szeretném, ha Isten elégedett lenne.)

Imádj! Szeress! Szent Keresztem Međugorjéban él és lángol. Megáldottam azt a földet, Édesanyám által adtam Kegyelmeimet, aki Isteni Műveimnek Frigyszekrénye.[3]

[2] Sokszor félek, hogy az ördög jelenik meg Jézus helyett, Jézusnak adva ki magát. Valahányszor ezt teszi, elég hamar felismerem. Akkor elmenekül.

[3] Međugorje félreeső falu Bosznia-Hercegovinában, ahol Szűz Mária mindennap megjelenik néhány fiatalnak 1981-től kezdve.

(Isten az elmúlt napokban látomást adott nekem egy hegyen álló, hatalmas Keresztről. Ez a Kereszt lángban állt, de nem úgy, mintha tüzet fogott volna és égne, hanem mintha magából a Keresztből jönne a tűz kereszt alakot öltve. Világító, szüntelenül égő és el nem égő tűz.)

Hallgass Rám, igen rövid időn belül meg fogom hajlítani a hitetlenek térdét ezen a hegyen. Szent Keresztemet élő Láng élteti.[1]

(Megkérdeztem az Urat, hogy mit jelképez itt a tűz, és Ő azt válaszolta: „AZ ÉLETET!")

Vassula, az Idő közeledik, egyre jobban közeledik. Ó jöjjetek Hozzám, szeretteim! Jöjjetek Hozzám![2] Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet. Jöjjetek Hozzám most, amíg van idő, amíg zöld a fű, és még nyílnak virágok a fákon. Ó jöjjetek![3] Nagyon szeretlek benneteket!

Mindig szerettelek benneteket gonoszságotok és bűneitek ellenére is. Teremtés, miért dobjátok magatokat olyan készségesen a Sátán lába elé? Teremtés, térj vissza Hozzám, amíg a tavaszi szellő fúj, és még van idő megtérésetekre.

Ó Vassula, az idő majdnem betelt.[4] Aminek jönnie kell, az nagyon közel van hozzátok! Ez a Szó élő, hogyan gondolják az emberek, hogy eltemethetik Szavamat?[5] Úgy eltorzították a HITET! Olyan, mint egy utálatos, megnyomorodott, gonosz vadállat.[6] Így mutatják be a hitet. Ami isteni és élő, azt ma annyira elferdítve, torz formában mutatják be, hogy az emberek meneküljenek és féljenek Tőle. Miért akarjátok, hogy Istenetek hallgasson és halott legyen?

Én élek, és mint élő, cselekedni akarok! Az egyházi tekintélyviselők változatlanul vissza fognak utasítani téged. Engem is visszautasítottak a farizeusok, mert azt gondolták, hogy övék minden erő és hatalom. Elfelejtették, hogy semmit sem tudnának tenni, ha felülről nem kapnának erőt és hatalmat. És most Káinnak ezek a fiai is elfelejtik, hogy semmit sem tehetnek, ha Én nem adok nekik erőt és hatalmat. Én vagyok a Hatalom, Én voltam, és Én leszek az Mindörökre. Azokat, akik megtagadják Gondviselésem Műveit,[7] elvakította és sötétségbe borította hiúságuk. Ők azok a vak vezetők, akik megismétlik a Tévedést, ők azok, akik kívülről tiszták és fényesek, de belsejükben csak megalkuvás és holt csontok találhatók!

Azt akarom, hogy derekatokon hordjátok az Övet, amelyet Én adtam nektek, mert a gyermeki hitet jelképezi, és örömet szerez Nekem. Igen, legyen ez az Öv jelkép. Azt akarom, hogy legyetek mezítláb, mint a szerzetesek. Azt akarom, hogy az Én Régi Ruháimat viseljétek.

Melyek azok?

Az Én Ruháim egyszerűek.[8]

Szeretett Uram, azt gondolhatják, hogy egy szekta vagyunk!

Vassula! Milyen kevéssé értesz! Leányom, megvilágosítalak téged és fiaimat, és megmondom, mit értek „a Régi Ruha viselésén". Szeretlek, mivel megértetted a mai tanítást. Soha ne kételkedj Szeretetemben, ne feledkezz meg Jelenlétemről!

Igen Uram, köszönöm Uram Jézus.

(Ez az első ima, amelyet Jézus minden napra rendel:[9]

[1] Azon tűnődöm, hogy vajon ez lesz-e az egyik Međugorjében megígért jel?
[2] Jézus Szívéből hirtelen ez a kiáltás tört fel.
[3] Jézus, a mi Megváltónk könyörgött!
[4] Mialatt Jézus ezeket a szavakat mondta, belső látomásban egy forró, halálos mérgű, erős szelet láttam, amint végigfúj rajtunk és a természeten, mindenütt halált hagyva maga után. Minden meghalt, amit megérintett.
[5] Jézus csodálkozva mondta ezt.
[6] Egy utálatos, kicsi, fekete, eltorzult állatot láttam.
[7] Ezt, és más üzeneteket is.
[8] Jézus metaforákban beszélt, de én szó szerint értettem.
[9] A szerk.: Lásd a négy imát, amelyet Jézus ajánl számunkra, az „A" függelékben.

A Bizalom Kilencede Jézus Szentséges Szívéhez

Uram, Jézus Krisztus
a Te Szent Szívedre bízom
ezt a szándékot... (Meg kell nevezni.)
Tekints csupán rám,
azután tégy Szíved szerint,
a Te Szent Szíved döntsön!
Számítok rá, bízom Benne,
Irgalmasságára hagyatkozom.

Uram Jézus, ne hagyj el!
Jézus Szent Szíve, bízom Benned!
Jézus Szent Szíve, hiszek irántam való szeretetedben.
Jézus Szíve, jöjjön el a Te országod!

Ó Jézus Szent Szíve,
sok kegyelmet kértem már Tőled,
de ezt az egyet most különösen kérem.
Fogadd Szent Szívedbe könyörgésemet!
Ha az Örök Atya meglátja Drága Véredet rajta, bizonyosan elfogadja.
Az már nem az én imám lesz,
hanem a Tied, ó Jézusom.

Ó Jézus Szent Szíve, bízom Benned!
Ne engedd, hogy elvesszek. Ámen.

Ez a második ima, amelyet Jézus minden napra rendel:

Ima Szent Mihály arkangyalhoz

Szent Mihály arkangyal!
Védelmezz minket a küzdelemben!
A Sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk!
Esedezve kérjük: parancsoljon neki az Isten!
Te pedig, mennyei seregek vezére,
a Sátánt és a többi gonosz szellemet,
akik a lelkek vesztére körüljárnak a világban,
Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére! Ámen.

Ez a harmadik ima, amelyet Jézus minden napra rendel:

Szent Bernát imája

Legkegyesebb Szűzanya, Mária!
Sohasem hallotta még senki,
hogy Te gyámoltalanul magára hagytad azt,
aki oltalmad alá folyamodott,
segítségedért esdekelt,
vagy közbenjárásodat kérte.

Én is hasonló bizalomtól lelkesítve sietek hozzád, szüzek szent Szüze.
Hozzád járulok, Anyám, és mint szegény bűnös sóhajtozva lábadhoz borulok.

Ne vesd meg szavaimat,
örök Igének szent Anyja,
hanem hallgasd meg kegyelmesen.
Ámen.)

1988. május 7.

(Szűz Mária.)

Vassula, mindig megvigasztallak, amikor a dühös farkasok megsebzik lelkedet. Enyhítsd Fiam szomját, csillapítsd betölthetetlen szeretet-szomját! Imádkozzunk az Atyához:

„Irgalmasság Atyja!
Téged imádva időzöm lábadnál.
Remélek és Hiszek Benned,
határtalanul szeretlek!
Ámen.”

(Megismételtem.)

Köszönöm, Szűzanyám, engedd, hogy Rád támaszkodjam!

Kedvesem, Fiam és Én sohasem hagyunk el téged!
Hallgasd meg Fiamat!

Én, Jézus, szeretlek téged, lélek.

Szeretlek Uram! Uram! Mit tegyünk most?

(Úgy értettem, hogy melyek a további utasítások?)

Én Magam teszek mindent. Én vagyok az Egy és az egyedüli Szent és Tiszta Eklézsia. Imádkozz ezért az Egységért,

imádkozz azokért a lelkekért, akik visszautasítanak titeket, szeretteim.

Szeretlek benneteket, egész idő alatt veletek vagyok.[1] Jöjjetek Hozzám, amikor szíveteket vad farkasok kínozzák! Hallgassatok meg, az evangélikus pap ismételten vadul megkorbácsolja hátamat. ...-tól kérdezem: Készen állsz-e elégtételt adni e pap tévedéséért egy áldozati cselekedettel? Imádkozz ezért az eltévedt bárányért, imádkozz érte, engesztelj kedves, böjtölj kenyéren és vízen minden pénteken! Hajlandó vagy-e Megváltód szenvedését enyhíteni? Szeretlek kedves lélek. Hallgass meg Vassula:

az Én Országom köztetek van.

Szívem Pétere, Bárányaim Pétere! A Szent Név, amelyet neki adtam, ez: Bárányaim Pétere. De a Káinok megfosztották trónjától, ellopták tőle a Koronát, amellyel megtiszteltem. Én, az Úr, szeretem őt, ő az Én Lelkem kedvese. Visszaadom neki az ellopott Koronát.

Legyőzöm a hamis királyságokat, amelyek meggyengítették Testemet. Ingatag királyságok, gyökértelen királyságok ezek. Felforgatom a hamis királyságokat, és életre keltem Világosságomban, mint egy Fáklyát az Én Igazi Királyságomat. Péternek végérvényesen visszaadom Székét, trónra emelem, vaspálcát adok kezébe, átadom neki a hatalmat, hogy pásztorként uralkodjék. Összegyűjtöm szétszéledt bárányaimat.[2] Majd Két Karommal körülveszem ezt a Nyájat, és senki, de senki, még a gonosz sem lesz képes egyetlen bárányt sem ellopni ebből a Nyájból. Rájuk terítem Köpenyemet, megvédem őket, melegemmel oltalmazom őket. Péternek visszaadom, amit akkor adtam neki, amikor még testben éltem a földön. Egyetlen ember sem fogja Akaratom kötelékeit elszakítani, mert mindaz, ami most megy végbe, az a ti cselekedetetek, nem az Enyém. Megvetem az anarchiát és az Ellenem való lázadást.

Vassula! Menyasszony! Testvérek! Én, az Úr, megáldom minden lépéseteket! Én, az Úr, akit te keresel, hirtelen lépek be Templomomba. Ajtótok előtt állok és zörgetek, beengedtek? Magammal hozom Üdvösségtervemet. Tekercsem teleírva, készen arra, hogy elfogyasszák. Szólj arról is, hogy a Béke és Szeretet Üdvösségtervét azért adtam, hogy úgy tiszteljék Péter Székét, ahogy megérdemli. Azért jövök, hogy visszaadjam neki a pásztorok Koronáját. Közeledj Péter... közeledj Péter... közeledj Uradhoz.

Köszönöm Uram.

Ne fáradj bele az írásba! Mi ketten?

Igen, Uram, mi ketten.

1988. május 10.

Uram?

Én vagyok. Támaszkodj teljesen Rám! Én vagyok a te Békéd.

Jöjj, ne ess kísértésbe! Tanulj Tőlem, emlékezz útjaimra! Imádkozz, imádkozz, imádkozz! Legyen imádság minden ajkadról fakadó szó, úgy jusson a mennybe, mint a magasba szálló tömjén! Légy állandó kapcsolatban Velem! Emeld fel Hozzám elmédet, egyedül csak Rám gondolj! Amid csak van, és ami jó benned, Tőlem való. Én keltettek új életre. Írd le!

(Jézus a közelemben ült, kezét vállamra tette.)

Én alakítottalak téged, Én ölellek Karjaimba benneteket. Virágom, szólj Hozzám! Mostanában kevesebbet beszélsz Velem, pedig Én mindent megadok neked. Én megosztom veled Műveimet. Tégy te is ugyanúgy Velem, Szent Társaddal, Vőlegényeddel! Meg akarom osztani veled napi elfoglaltságodat!

[1] Jézus hangja nagyon szelíd és bensőséges volt.

[2] Látomásom volt angyalokról, amint igyekeztek visszaterelni a nyájba a bárányokat.

Vassulám, ajkad csak szent szavakra, csak imádságra nyíljék. Élj állandó imádságban!

Uram, hogyan lehetséges ez, Uram?

Megmondom. Viselkedésed, gondolataid, kívánságaid, elmélkedéseid, szolgálataid, igényeid és minden váljék imádsággá: az Én Képmásommá! Minden lehetőség, amelyet kapsz, életre kellene, hogy keltse benned a szentséget. Azt a szentséget, amelyet Én adtam nektek, de a lelkek elfeledték, miként bánjanak vele. Minden léleknek megadtam ezt az adományt. Életre fogom kelteni ezt a kegyelmet, amely most szunnyadva pihen bennetek. Szeretem a szentséget.

Uram, szentté tennél engem kegyelmeddel?

Kedvesem, megteszem, mert ezt kívánom minden léleknek. Én, az Úr választottam neked azt az utat, hogy a csendben imádj Engem.[1] Én és te, elvonultan, Nekem élve. Örülj Nekem, teremtésem, szeress Engem, láss meg Engem teremtésemben, szeresd teremtésemet Vassula!

(Jézus rám nézett. Kis szünetet tartott, két Kezét összekulcsolva, Karját Térdére támasztotta. Szent Arca felém fordult. Haja hosszú és laza, egészen világos gesztenyebarna, vörös árnyalattal.)

Vassula?

Igen, Uram.

Add nekem szívedet és Szent Szívem mélyére helyezem. Térj be Szentséges Szívembe! Térj be Szentséges Szívembe... ide térj be!

(Jézus a Szívére mutatott.)

Ó jöjj! Azóta, hogy megszülettél, mindig hívlak! Fenntartottam egy helyet számodra. Vassula! Vassula!

Uram! Már Neked adtam szívemet, életemet, mindenem a Tiéd!

Ó Vassula, vizsgáld meg és ismerd fel Akaratomat, hallgasd Szívem dobbanását, minden dobbanása téged hív: Miért szegülsz ellenem?

Uram?

Én vagyok.

Uram, mondhatok valamit, csak Neked?

Hallgatlak.

(Mondtam valamit Jézusnak.)

Térj be Szívembe és pihenj meg benne!

(Még valamit kértem Jézustól.)

Igen, hadd legyen úgy! Szeretlek.

Szeretlek Uram.

(Később:)

(Olyan szomorú vagyok mindig, amikor bizonyos emberek visszautasítják a Szűzanyát, mint Isten Anyját. Nagyon szomorú voltam és sírtam miatta. Meg akartam vigasztalni a Szűzanyát. A Sátán megtámadott.)

Vassula, tartogasd könnyeidet, gyűlölöm a vértanúkat, akik...

Távozz! Sátán távozz! Távozz a hátam mögé, Sátán!
Uram Jézus?

Én vagyok. Időnként megmutatom neked, mennyire megvet az ördög téged és Szent Útjaimat, amelyekre Én tanítalak. Ha könnyet ejtesz Édesanyám iránti szeretetből, az ördög dühöngeni kezd.

Boldogok, akik Házamban élnek és elismerik a Szűzanyát, mint „Isten Anyját" és a „Mennyország Királynőjét".

Jöjj kedves, megáldalak.[2] Megáldalak Vassulám.

[1] Isten megadta nekem az elmélkedés kegyelmét. Ehhez egyedül kell lennem.

[2] Jézus felállt, kezét fejemre tette és megáldott.

Áldott légy, Jézusom!

(Megérintettem Szent Fejét.)

Köszönöm, hogy tanítasz.

Jöjj, ne feledd![1] Osztozzunk! Mi ketten!

Igen, Uram, mi ketten.

1988. május 12.

Uram?

Én vagyok. Soha ne kételkedj, Vassula. Mindez Tőlem való. Írd:

(Jézus arra a vibrálásra utalt, amelyet az Ő Jelenlétében éreztem. Ismét Keresztre feszítésének képeit mutatta, hogy miként ontotta ki értünk a földön minden csepp Vérét. Szenvedő Arcát mutatta a kereszten, összeverve, kéken és feketén, izzadsággal és vérrel borítva. Haja összeragadt a vértől, és Szemét elhomályosította a felsebzett Homlokáról csurgó vér. Mindezt énértem, miértünk.)

Oltár! Tartsd égve lángodat Egyházam tökéletesítésére!

Jöjj, együtt, érezd Jelenlétemet!

1988. május 16.

Jézus?

Én vagyok. Jöjj, ne felejtsd el tanításomat! Én diktálok neked, a te Isteni Tanítód. Vassula, alig két év alatt sok Isteni Művemre megtanítottalak, amelyek mindig titokzatosnak tűntek az emberek előtt, ezért nem tudtak a mélyére hatolni. Látod gyermekem, ezek az Isteni Művek felülmúlják az emberi megértést. Sok lélek azért nem felel Műveimre, mert nem akar igazán megváltozni.

Uram? Mit értesz „változás" alatt?

Ezek a lelkek a világhoz kötődnek, az anyagiakhoz, még akkor is, ha lelkinek gondolják magukat.[2] Nem lelkiek, mert ahhoz ragaszkodnak, amit fizikai szemükkel látnak és kezükkel megérintenek. Makacsok és szárazságban élnek. Nem nyílik meg szívük, hogy Istenségemet beléjük önthessem.[3] Igen, sok minden megakadályozza őket abban, hogy Fényemben éljenek. Már mondtam, de újra és újra ismétlem ezeket a nagyon fontos szavakat: „Aki nem úgy fogadja Isten Országát, mint a kisgyermek, az sohasem jut be oda." Légy ártatlan! Gyermeki hittel higgy, mert akkor vesz körül Isteni Világosságom. Mint a virág, a Nap felé fordulsz és kinyílsz, engeded, hogy beléd árasszam Világosságomat. Értsétek meg szeretett gyermekeim, hogy mindig veletek vagyok.[4] Kimeríthetetlenül szeretlek benneteket.

Jézus, továbbra is tanítasz minket?

Minden le lesz írva, amit el kell mondanom. Mindig közeletekben vagyok, szeretlek és tanítalak benneteket. Hallja meg mindaz, akinek füle van, hogy Én, Jézus, a ti Uratok nyilvánulok meg eszközöm által. Sohasem hagytalak el benneteket.

(Jézus rám nézett.)

Vassula, megtanítalak, hogyan fejlődj tovább.

(Később:)

Jézus?

Én vagyok. Imádkozz a lelkekért, akik még nem értették meg a Szent Bibliát, és

[1] Ujját úgy tartotta, mint egy tanító, amint azt mondta: „ne feledd".

[2] 1 Kor 2,14: „A testi ember nem fogja fel, ami az Isten Lelkéből ered. Balgaságnak tartja…" (Az, aki tagadja Isten Irgalmasságának természetfeletti műveit, nem lehet valóban lelki.)

[3] Azok a papi lelkek, mint például Garabandal és Međugorje püspökei, akik háborút hirdettek a Szűzanya jelenései ellen.

[4] Nem kellene meglepődnünk természetfeletti közeledés esetén. Ez nem tündérmese.

akik olyan sok részt félremagyaráznak Benne. Kihagynak belőle egyes részeket, amelyek megvilágosíthatnának titeket és tövestül tépnek ki olyan gazdag részeket, amelyek világosságot gyújthatnának bennetek. Figyelj és próbáld megérteni:

„Volt egy magvető; aki hatalmas földet készített elő. Kiválasztotta a legjobb vetőmagot, hogy a legjobb búza teremjen! Amikor a termés megérett az aratásra - és micsoda gazdag aratás lett volna -, ellensége küldött egy sereg varjút, hogy repüljenek földje fölé, arra a földre, amelyet olyan sok szeretettel, áldozattal és vesződséggel készített elő. Olyan teljes és gazdag volt a vetés, hogy az egész országot ellátta volna, senki sem maradt volna éhes. A varjak, amelyeket a magvető ellensége küldött, kezdtek itt is, ott is szemezni a termésből. Annyit pusztítottak belőle, amennyit csak tudtak. Ha mindezt nem látta volna meg a magvető, és nem küldte volna ki szolgáit, hogy zavarják el a varjakat, tönkretették volna az egész termést."

Uram, lennél szíves megmagyarázni?

Jöjj, a magvető Én vagyok, az Úr. Az aratás az én Szavam,[1] az ellenség a Sátán. A varjak azok, akik a Sátán befolyása alatt állnak sok éven át, ezért újabb és újabb fontos részeket távolítanak el Szavamból. De Én, Jézus Krisztus, az Úr, újból és újból kinyilvánítom Magam, hogy visszaadjam nektek a hiányzó részeket. Széppé teszem és helyreállítom Egyházamat.

Szeretlek, teremtés! Egész Egyházam megújul. Ezek a visszaadott részek széppé és tökéletessé teszik. De előbb megkoronázom Pétert, Bárányaim Péterét. Én adtam neki ezt a nevet, amelyet meg fog tartani.

Éppen úgy fogok Templomomba lépni, mint amikor testben éltem a földön, és Igazságosságom Övével verem meg a csalókat. Erővel lépek be, és legyőzöm a pénzimádókat.

Bemegyek Jeruzsálembe, hogy az Új Jeruzsálem megláthassa a Világosságot. Elsöpröm a sziklákat, és megnyitom az Utat. Vassula, ez lesz Egyházam Nagy Megpróbáltatása.

Akkor vaspálcát adok Péter kezébe, és azzal fogja juhaimat őrizni. Azoknak pedig, akik nem értik és még mindig azt kérdezik: „Miért van szükségünk vezetőre?" - azt mondom: Hallottatok olyan juhnyájról, amelynek nem volt pásztora?

Én vagyok Isteni Pásztorotok és Én választottam Pétert, hogy őrizze bárányaimat Visszatérésemig. Én adtam neki a felelősséget, mire valók tehát ezek a viták? Mire valók ezek a felesleges érvek?

Akik még nem ismerik Szavaimat, olvassák el az Írásokban, megtalálhatók János tanítványom tanúságtételében.[2] Azután egyesíteni fogom Egyházamat, és Karjaimmal átölelve egy nyájjá teszlek benneteket. Mert szétszéledtetek, túl sok közösséggé, elszakadt résszé osztódtatok. Széttéptétek Testemet és ez NEM MARADHAT ÍGY![3] Egyesíteni foglak benneteket.

(Jézus a római katolikusok, az ortodoxok, a protestánsok és más egyházak, sőt szekták egyesítésére gondol. Az Úr Péter vezetése alá for hívni bennünket, vagy pedig Péter jön hozzánk. (A szívben megvalósuló egység.))

Akkor Én és Péter együtt fogunk dolgozni. Megmutatom Péternek az elrejtett dolgokat, sokat feltárok előtte Misztériumaim közül, hogy meg tudja tanítani gyermekeimnek. E tanítások hatására új eget és új földet fogtok látni. Én, az Úr, megújítom Szentélyem falait.

Ó Vassula! Olyan sok a javítanivaló! Engedd meg, hogy igénybe vegyelek!

Igen Uram, kérlek, add meg a szükséges erőt! Ámen.

[1] A Szent Biblia.

[2] Jn 21,15-17

[3] Jézus itt nagyon határozott volt.

Hadd érintsem meg szívedet, hogy Oltárom lángja ki ne aludjék! Én, az Isten, szeretlek téged teljes semmiséged ellenére. Megadom neked a szükséges erőt, hogy betölthesd küldetésedet, amellyel megbíztalak. Ne veszítsd el bátorságodat, légy türelmes! Hamarosan hazatérsz hozzám, hozzánk.[1] Fogadd Békénket! Imádkozz, azért a megújulásért, amelyet Egyházam át fog élni. Én az Úr, szeretlek benneteket. Mi ketten!

Igen Uram, mindörökre.

Jöjj!

1988. május 19.

Uram? Talán azért nem válaszolnak az egyházi tekintélyviselők, mert a Te Béke és Szeretet Üzeneted is bűnbánatra figyelmeztet, mint a lourdes-i és a fatimai? Lehet, hogy nem érzik magukra nézve kötelezőnek, hogy ezzel az üzenettel is foglalkozzanak, és egyébként is túl vannak terhelve munkával. Pedig ez nem csak egy emlékeztetés. Szól az egységről, Oroszország megtéréséről és Péter székéről is.

Vassula, Én Vagyok az Ige, az Örök Ige. Az Én Szavam Örök Élet. Ha Én elhatározom, hogy teremtésemet akár naponta emlékeztetem Szeretetemre különböző eszközökön keresztül, és bűnbánatra szólítom fel, akkor kimondott szavaim közül egyet sem dobhat félre egyetlen teremtményem sem, aki csupán por és hamu. Én, az Úr tudom, mire van szükségetek, és nagy az Én Irgalmam irántatok![2]

Jöjj, érezd Jelenlétemet.

Igen, Uram.

Mi ketten.

[1] Szűz Mária velünk volt, arra a látomásomra emlékeztetett, amikor tíz vagy tizenegy éves lehettem.

[2] Az Úr nagyon erős nyomatékkal mondta ezt.

1988. május 24.

Uram!

Én Vagyok.

Jöjjetek Hozzám mindnyájan, akik megszomjaztatok! Jöjjetek! Jöjjetek, és igyatok! Megitatlak benneteket az örök élet vizével Forrásomból, amely sohasem apad ki.[3]

Vassula, ne hanyagolj el Engem! Én Örökké Hűséges vagyok. Maradj mellettem! Mi ketten?

Mi ketten?

Igen Uram, igen Szűzanyám. Köszönöm Uram, Neved legyen áldott! Dicsértessék az Úr!

1988. május 25.

(Ma reggel nagyon sok dolgom volt, ezért kissé nehezemre esett felismernem az Urat, és beszélnem Vele. Később kiültem a verandára reggelizni. Mialatt ettem, „lelkem szemével", bensőleg hirtelen megláttam az Urat, ahogy velem egy asztalnál ül, és nézi, ahogy eszem. Megkérdezte: „Finom?" *Azt válaszoltam: „Igen, Uram, jól esik, köszönöm Neked." Rövid szünet következett, majd azt kérdezte:* „Akarod, hogy megáldjam ételedet?" *Azt válaszoltam: „Igen, Uram!" Jézus megáldotta ételemet. Velem maradt, amíg befejeztem az evést. Akkor megköszöntem Neki az ételt. Ez azért történt így, hogy megmutassa nekem, megkérhetem Őt, hogy áldja meg ételemet, mielőtt eszem.)*

Kedves, kérd áldásaimat, meg fogom áldani ételedet.

Igen, Uram. Köszönöm, hogy tanítasz.

Vassula, szeretlek. Én leszek mindvégig a te Mennyei Tanítód.

Köszönöm, Jézus. Uram, megszólítottam Szent Ferencet, és imádkoztam hozzá. Vajon meghallja, ha hozzá imádkozom?

[3] Jézus rám nézett, majd várt egy kicsit.

Semmi sem marad meghallgatás nélkül. Mindent meghallanak a Mennyben. Szent Ferenc hallott téged, ott van melletted.
Jöjj, mi ketten?

Igen, Istenem. Dicsértessék az Úr!

1988. május 31.

Jézus?

Én vagyok, jól mondtad a Szent Rózsafüzért.

Köszönöm Uram és Szűzanyám, hogy tanítotok.

(Elmondtam a szokásos három imát, ez alkalommal a teljes Rózsafüzérrel kiegészítve.)

Szenteld idődet ezekben a napokban a Szent Rózsafüzérnek!

Igen Uram. Olvastam Gabriella térítő missziójáról, de az nem említi a Szűzanyát vagy a Rózsafüzért.

Vassula, hozd nyilvánosságra, hogy ez az, amit Én, az Úr, megtévesztő fáklyának nevezek. Imádkozz ezekért a szektákért! Én, az Úr nem fogom megengedni, hogy Testemet elválasszák Fejemtől. Leányom, ezek azok az ingatag királyságok, gyökértelen királyságok, amelyekről már beszéltem neked. Most bemutattam egyet közülük. Szükségtelen elmondanom, hogy mit érez Szent Szívem. Vassula, elmélkedj Szent Szívemen, ezen a Szíven, amelyben sohasem csalatkozol. Én leszek mindvégig a te Szent Tanítód. Ne engedd el a Kezem! Mi ketten?

Igen, Uram.

Mi ketten?

Igen Szűzanyám. Dicsőség legyen Istennek!

1988. június 1.

(Miközben egy fiatal görög asszonnyal beszéltem Mennyei Atyánkról, ismét az Abba szó jött ajkamra, görögül „O babas”.)

Vassula, nevezz „babas”-nak, szeretettel fogadom ezt a szót, ezt a megszólítást. Én vagyok Mennyei Atyád.
Mi ketten?

Igen Uram, mindörökre.

1988. június 2.

(Fête Dieu)

(Harmadik napja imádkozom a teljes Rózsafüzért és természetesen azt a három imát, amelyet az Úr kíván tőlünk.)

Uram?

Én vagyok. Vassulám, kitartásod[1] gyengíti az ördögöt, csökken a gonoszság. Tanuld meg a Szent Rózsafüzért, tedd széppé Egyházamat!

(Az Úr arra utal, hogy az ortodoxoknak, a protestánsoknak és más egyházaknak, amelyekben nem imádkozzák a Szent Rózsafüzért, meg kellene tanulniuk ezt az imát. Ezzel gazdagabbá tennék a Szentegyházat, és távol tartanák az ördögöt, és megtörnék erejét. Csökkenne az Egyházban az eretnekség és a hitehagyás, ami a hitetlenség és az engedetlenség miatt szivárgott be.)

Igen, Vassula. A Szeretet növekedni fog, a gonoszság pedig megtörik. Azoknak, akik azzal érvelnek, hogy ezt nem Én mondtam,[2] meg fogom mutatni, milyen jelentéktelenek ezek az érvek. Félrevezették őket és nem látják tisztán Igazságosságomat. Csupán saját gondolataikat hirdetik, legszívesebben kisajátítanának

[1] Akaratuknak engedelmeskedünk, ha igyekszünk a Szűzanya és Jézus kedvében járni a Rózsafüzér imádkozásával.
[2] Hogy tanuljátok meg a Rózsafüzért.

Engem.[1] Meglepődnek azon a szerény eszközön, amelyet azért választottam, hogy kinyilvánítsam Magam. Tagadni fogják, hogy Tőlem jössz. Elfeledték, hogy mit mond az Írás. Azt mondja: „Hagytam, hogy közeledjenek, akik azelőtt nem kérdeztek, hogy megtaláljanak, akik nem kerestek."[2] Én, az Úr mondom nektek ezt. A szíveteket nyissátok ki, ne az elméteket!

Szentséges Szívem Vassulája, hallottad, mit súgtam füledbe.[3] Meg akarok neked mutatni mindent a Timóteushoz írt első és második levélben, amit korszakotok utolsó napjaira jövendöltek. Teremtésem elkorcsosult és mélyebbre süllyedt, mint a szodomiták. Sötétség borul rájuk, mint egy halálos fátyol, amelyet a Sátán küldött. A Sátán sok hamis tanítót küldött, hamis prófétákkal, akik ma filozófusként mutatkoznak be, olyan dogmákat tanítanak, amelyek nem Tőlem származnak, nem a ti Uratoktól. Gyermekeim pedig tudatlanságuk miatt beleesnek a Sátán csapdáiba. Azt akarom, hogy nyilvánosan olvassák fel a Timóteushoz szóló levélből figyelmeztetésként a következő részeket: 1 Tim 4,1-6, 1 Tim 6,20-21 és 2 Tim 2,14-26. Ezek a jövendölések kifejezetten a ti időtökre vonatkoznak. Azután 2 Tim 3,1-17 részben a ti korszakotok állapotáról szól a jövendölés, arról, amilyennek most mutatkozik, mert ezek az utolsó napok az Idők vége előtt.

Komolyan kérlek benneteket, hogy kétszerezzétek meg imáitokat a „visszatérésért." Szent Szívem nyitva áll minden lélek számára, aki bűnbánatot akar tartani és vissza akar térni Hozzám.

Virágom, kérd mindig az Igazság és a Megkülönböztetés Lelkét, mielőtt Velem írsz. A Szeretet szeret és vezet téged. Jöjj, pihenj meg Szent Szívemben, sohasem feledkezem meg rólad. Mi ketten?

Igen Uram, igen Szűzanyám.

ΙΧθΥΣ

1988. június 3.

Uram?

Én vagyok.

Vassula, soha ne veszítsd el bátorságodat! Ne feledd, hogy Szeretetem nyugszik rajtad! Drága lélek, gyengeségeddel együtt szeretlek. Törékeny vagy. Engedd, hogy Lelkem vezessen téged, semmisülj meg Bennem, az Én Erőmben, és oldódj fel Bennem! Hagyd, hogy mindent Én tegyek, hogy lássák, mindezt a munkát Én végeztem el! Te semmi vagy. Maradj semmi, és adj teret Lelkemnek, hogy növekedjék benned. Igen, hagyd, hogy semmiségedben lélegezzek, hagyd, hogy gyönyörűségemet leljem benned! Engedd meg Nekem, hogy ilyen módon vegyelek igénybe az emberek megmentésére és egyesítésére.

Igen Uram.

Virágom? Ezekben a napokban arra tanítalak, hogy meg tudd különböztetni a valódi kinyilatkoztatásokat a hamis kinyilatkoztatásoktól, a hamis tanoktól és a hamis látomásoktól. Minden, ami hamis, a Sátántól származik. A Sátán a zűrzavar magjait veti el, hogy elferdítse az Igazságot, mint Pestarában.[4] Konkolyt szór a búza közé, és megzavar benneteket. Dühös a međugorjei jelenésekre, ezért igyekszik mindenkit összezavarni és bebizonyítani, hogy azok az Isteni Művek nem Tőlem valók.

Leányom, ha olyan kinyilatkoztatásról olvasol, amelyből világosan kiderül, hogy nincs egységben Egyházammal, megtagadja Pétert, megtagadja Szent Édesanyátokat, tudd, hogy ezek nem Tőlem, az Úrtól, a ti Istenetektől származnak. Ellenfelemtől valók, aki azért jelenik meg

[1] Kijelentik, hogy ezek az írások nem Istentől származnak, mert sok minden, amit itt Isten leír, nem egyezik meg elképzelésükkel.

[2] Iz 65,1-2

[3] Két nappal ezelőtt Jézus azt súgta nekem, hogy el kellene olvasnom a Szent Bibliában Szent Pálnak Timóteushoz írt első és második levelét.

[4] Hamis jelenések, hamis jóslatokkal, amelyek nem váltak valóra.

és ölti magára Képmásomat, hogy saját terveit valósítsa meg, amelyek arra irányulnak, hogy amennyire lehetséges, megosszon benneteket. Tudd, hogy Én, az Úr nem akarom, hogy bárányaim szétszóródjanak, hanem azt akarom, hogy mindannyian egy nyájban egyesüljetek Péter vezetése alatt. Azt akarom, hogy mindannyian gyűljetek össze. Újra megismétlem, hogy Én, Jézus Krisztus, az Úr, a ti Megváltótok választottam ki Pétert arra, hogy visszatérésemig táplálja és őrizze bárányaimat és juhaimat. Pétert, aki ma II. János Pál. Figyeljetek arra, hogy mit mond a Lélek az egyházaknak!

Vassula, a Sátán tudja, hogy napjai meg vannak számlálva, és ezért a vörös sárkány annyi lelket igyekszik magával vinni, amennyit csak tud. Sok lélekbe beférkőzött, akiknek lelkiekkel és szentséggel kellett volna töltekezniük. Mindenféle szórakozással elvon benneteket az Igazságtól és mindentől, ami szent. Nézz körül kedvesem, és látni fogod, hogy ezek a szórakozások azért terjedtek el ma éppúgy, mint Szodoma és Gomorra idejében, hogy ez töltse be lelketeket, és ne hagyjon helyet annak, ami szent, hogy ne hagyjon helyet Számomra, Teremtőtök és Istenetek számára.

Igen Vassulám, visszautasítottnak érzem Magam.[1] Úgy érzem, hogy elfelejtettek és nem szeretnek Engem, aki szeretetből haltam meg értetek a Kereszten, aki a Szeretet Lelke vagyok. Nézd, hogyan bánnak Velem! Megérdemlem ezt?

Istenem, úgy érzem, megszakad a szívem; miért van ez így? Uram, ó Uram, kérlek, tégy csodát! Nem helyes, hogy csodát kérek, de annyira szeretlek, és nem akarom, hogy bántsanak Téged, Uram.

Vassula, imádkozz, imádkozz, imádkozz ezért a megtérésért! A Sátán fokozza működését teremtésemben, hogy magával vigyen benneteket le a Mélybe. Ó teremtés! Milyen gyenge vagy, milyen rettenetesen gyenge vagy! Az olyan kinyilatkoztatás, amely rítusnak tekinti és megtagadja az Oltáriszentséget,[2] vagy Szent Édesanyátok Szeplőtelen Szívét tagadja, nem Tőlem származik. Én, az Úr, határtalanul szeretlek benneteket, és újból óvni akarlak ezektől a hamis prófétáktól.

Köszönöm, Uram.

Szeress!

Imádlak, Uram!

Mi ketten?

Igen, Uram.

1988. június 4.

Uram?

Én vagyok, sohasem foglak cserbenhagyni. Folytatom tanításomat az Egyházamban lévő Zűrzavarról. Igyekezz meghallani Engem, és a Szent Rózsafüzér imádkozásával szerezz Nekem örömet! Érezd át a Titkokat! Szent Édesanyád Szemével szemléld a titkokat, amelyeket a ti korszakotok megpróbál racionalizálni. Leányom, még mindig nem értették meg, hogy azt akarom: olyanok legyenek, mint a gyermekek, ártatlanok, gyermeki hittel.

Egyházamat Gazdagsággal és Dicsőséggel töltöttem be, hogy sok lelket, egész nemzeteket tápláljon. Egyházam gazdag Misztériumokban, amelyeket sokan nem fogadtok el Misztériumként. Népemből ma hiányzik az alázat, az egyszerűség, hiányzik a Hit tisztasága. A ti korszakotok igyekszik mindent racionalizálni, még az Én Misztériumaimat is!![3] Hogyan gondolhatják, hogy meg tudják érteni

[1] Az Úr olyan... nem találok szavakat rá, mert az, hogy szomorú volt, nem elég kifejező.

[2] Sokan csak szimbolikusnak tartják, és nem hiszik, hogy Jézus Krisztus az Oltáriszentségben valóban jelen van.

[3] Úgy tűnt, Isten csodálkozik – ostobaságunkon.

Istenük titkait? Észérvekkel próbálják megmagyarázni Misztériumaimat.

Ezek azok a „varjak", leányom, amelyeket a Magvetőről és a Varjakról szóló példabeszédemben említettem.[1] Ezek a varjak, mivel elveszítették hitüket, igyekeznek saját emberi észjárásuknak megfelelő elméleteket gyártani, és igyekeznek a média kedvében járni, de valójában elvesztették Belém vetett hitüket. Az Én Misztériumaimat változatlanul kell hagyni saját tisztaságukban! Ezek a „varjak" TÉVEDÉSEKET terjesztettek Egyházamban, meghamisították az Igazságot és Szavamat, példabeszédemnek gazdag aratását. Szavamat és Misztériumaimat változatlanul kell hagyni!

Egyházam ma sötétségben és zűrzavarban él. Ez az eretnekség, amely Szentélyembe hatolt, sok papomat tévesztette meg. A Lélek minden egyházhoz szól, és azt mondja: utasítsátok vissza a hamisságot, javítsátok ki a hibákat, szólítsatok engedelmességre, de mindezt türelemmel és hozzáértéssel tegyétek![2] „Mert jön idő, amikor az egészséges tanítást nem hallgatják szívesen, hanem saját ízlésük szerint szereznek maguknak tanítókat, hogy fülüket csiklandoztassák. Az igazságot nem hallgatják meg, de a meséket elfogadják."[3] Mondd meg Nekem Vassula, fel lehet-e darabolni az Evangéliumot és meg lehet-e osztani?

Nem Uram, lehetetlen.

Tekintsd ezt Testemre vonatkozó példának is! Testemet sem lehet megosztani, mégis megosztották... Lázadás hatolt be közvetlenül Egyházam szívébe. A Sátán belső lázadást szított először néhány papom, püspököm és bíborosom lelkében, és egészen elsötétítette őket. Beárnyékolta őket a Sátán szárnya, csapdájába estek. Ez a lázadás dúl most közöttük, és széttépi Szent Szívemet.

Úgy kezdődött, hogy ezek a papok magukba fogadták a Sátán Lázadásának Magját, gonosz terveket szőve, ármánykodva melengették ezt a magot, Ellenzéket alakítottak, ellentmondva Péter utódjának, „Bárányaim Péterének", akit Én választottam. A Lázadás Vetése, amely mára teljesen felnövekedett, erőt adott nekik ahhoz, hogy nyíltan vállalják lázadásukat, hogy újból megosztottságot keltsenek, és mérges nyilakat lőjenek Egyházamra... Elárultak[4] Engem... Ezt a „Szeretettel telt Szívet" árulták el, pontosan úgy, ahogy Júdás a Getszemáni kertben... visznek megkorbácsoltatni... megkorbácsolnak Engem. Ó Vassula, mennyire szenvedek...

Ó Uram, ne!

(Belső látomásban láttam az Urat, ahogy egy oszlophoz kötözve korbácsolják, és a Testét szaggató korbácsütésekre, levegő után kapkodva összerándult. Teste egyetlen nagy seb volt.)

Ó Uram, mikor hagyják végre abba?

Nem hagyják abba. Hiúságtól és Engedetlenségtől ittasan vadul megkorbácsolnak. Egyedül csak ellenségemnek engedelmeskednek és hozzá hűségesek! Tönkreteszik Alapításomat, szétszórják juhaimat. Péter lábára taposnak, félretolják őt, megpróbálják elhallgattatni...

Káin sohasem értette meg Ábelemet. Ó Ábel... nem foglak elfelejteni. A te Istened a közeledben van, Istened egész sereg angyallal jön, hogy megvédjen téged, és eltapossa ellenségemet, aki a te ellenséged. Felkészítem angyalaimat, és Káin nem fog megütni téged. Ellenem, az ő Istene ellen kell majd felemelnie kezét. Én, az Úr, rajtaütök.

Egyházamat Szentséges Szívem és Szent Édesanyátok Szeplőtelen Szíve fogja egyesíteni. Ahogy a Mi Szívünk

[1] 1988. május 16-án.

[2] 2 Tim 4,2-3

[3] 2 Tim 4,3-4. Jézus arra kért, hogy nyissam ki a Szent Bibliát és másoljam ide ezt a szakaszt.

[4] Jézus az „elárultak" szót nagyon keserűen mondta.

egyesült, úgy fog Egyházam is egyesülni, Egyházam Egy lesz.

1988. június 7.

Uram?

Én vagyok. Nagyon közel vagyok hozzád, gyermekem. Hallgasd Szívem dobbanását! Minden angyalomat behozom Szívem belsejébe, hogy lássák és érezzék Sebeimet. Megérzik Istenük Sebeit, és ha megérezték, hangjuk olyan erős lesz, hogy ellenségem megremeg, és megrendülnek a föld alapjai. Amikor meglátják, milyen állapotban van szétszaggatott Szívem, saját szívükben fogják a szeretet lángját érezni irántam, Istenük iránt. Ezekből az angyalokból áll az a sereg, akiket Szent Édesanyátok tanított, és szeretettel készített fel, hogy megvédje Egyházunkat. Ezeknek az angyaloknak szeretettel kell viszonozniuk a rosszat!

Jöjj Szentséges Szívem Vassulája! Én, az Úr szeretlek. Nézz rám! Ne feledd, hogy azért jövök Szívemmel Kezemben, hogy az egész emberiségnek felkínáljam![1] Mennyire szeretlek benneteket!

(Belső látomásban láttam a Napot, belsejében a Szűzanyával, láttam egy szívet és egy Keresztet.)

Vassula, ne mulaszd el a Szent Rózsafüzért imádkozni!

(Nem Jézus, nem mulasztom el.)

Jöjj, mi ketten?

Igen, Uram, mi ketten. Dicsértessék az Úr!

1988. június 8.

Jézus?

Én vagyok. Megmagyarázom neked, hogy miért mondtam néhány napja egyik Üzenetemben azt, hogy Régi Ruháimat kellene viselnetek, amikor Péterrel találkoztok.[2] Ezzel tudtotokra adtam, hogy az Evangéliumot nem lehet megváltoztatni, hanem úgy kell hirdetni, ahogy Én hirdettem. Hozzátettem, hogy Ruhám Egyszerű. Ezen azt értettem, hogy gyermekként, gyermeki hittel kell közelednetek az Evangéliumhoz és így kellene értelmeznetek.

Vassula, sok papom nem hisz többé Misztériumaimban. Ezért nem prédikálnak úgy az Evangéliumokról, ahogy kellene. Csupán arra törekednek, hogy korszakotok tetszését megnyerjék és megfeleljenek kultúrátok igényeinek. Ezek a papok „újkeletű ruhát" hordanak, amely más, mint az Enyém. Tudniuk kellene, hogy ez nagyon bánt Engem. Evangéliumomat tévedések nélkül kell hirdetni, és Misztériumaimnak meg kell maradniuk Misztériumoknak!

Köszönöm Uram. Dicsőség legyen Istennek! Ámen.

1988. június 9.

Vassula, Én, az Úr, nyomorúságod ellenére is szeretlek. Szegény vagy lélekben, de megmondtam, hogy „boldogok a lélekben szegények, mert övék a Mennyek országa". Ó Vassula! Én és Szent Édesanyád pontosan így cselekszünk, Szívünk esendő lelkeket választott ki, akik lélekben szegények és teremtésemben a legutolsók, hogy Gondviselésem Műveit hirdessék. Ezzel zavarba hozza azokat, akik magukat bölcsnek tartják. Lelkem mindig olyanokat választ, akiket ti „semminek" és „jelentéktelennek" tartotok, hogy megszégyenítse a bölcseket.

Vassula, tarts ki![3] Mindig segítek neked. Jöjj, mi ketten?

Igen, Uram, mi ketten.

[1] Most értettem meg, hogy Jézus szereti velünk megosztani Isteni Műveit. Sokakkal megosztja, kérve az embereket, hogy csatlakozzanak Isteni Tervéhez.

[2] Prófécia, amely 2004 novemberében beteljesedett.

[3] Igyekszem imádkozni a Szent Rózsafüzért.

Mi ketten?

Igen, Szűzanyám, mi ketten!

1988. június 10.

(Szent Édesanyánk beszél.)

A Szent Rózsafüzér által fogok győzni. Leányom, ez a lépés sok jövendő esemény kezdete. Értsd meg Vassula, hogy Fatimában úgy jelentem meg, mint a Rózsafüzér Királynője.[1] Vassula, végtelenül szeretlek. Hajlandó vagy mindennap elmondani a Rózsafüzért?

Igen, engedelmeskedni akarok Neked és Jézusnak.

Engedelmesség... ismertesd gyermekeimmel, milyen sok gonoszságot győzött le az engedelmesség!

Az eklézsia új életre kel. Jézus és Én mindig együtt munkálkodtunk, mert Szívünk egyesült. A Béke és Szeretet Üzenetét Jézus Szentséges Szíve rajtad keresztül készítette elő. A leggyengébb, a legutolsó és a legméltatlanabb gyermeket választotta ki. Mindannak ellenére, ami vagy, Jézus határtalanul szeret téged. Azért választott téged, hogy megmutassa a világnak határtalan Irgalmát. Azért választott, hogy rajtad keresztül nyilvánítsa ki Szeretetét.

Jöjj vissza teremtés! Jöjj vissza hozzánk! Már-már lejárt az idő! Halljátok meg hívásunkat! Gyermekeim, nincs már sok idő hátra. Ó, kedveseim! Halljátok meg Hangunkat, halljátok meg kérésünket, halljátok meg e két Szívet, amelyek szüntelenül sírnak értetek! Térjetek vissza Hozzánk!

1988. június 20.

Virágom, olvasd el Könyvemben ezeket a szavakat, és írd is le! Írd le Vassulám: „Én az Úr, még ismertebbé akarom tenni szándékaimat. Megengeded-e Nekem, Istenednek, hogy igénybe vegyelek?”

Igen, Uram, de ne feledd alkalmatlanságomat. Kérlek!

Nem feledem, hallgass hát Rám, és virágozz! Illatozz, mint a tömjén! Áraszd szét illatodat külföldön! Áldj Engem, Uradat, minden Művemért! Hirdesd Nevem nagyságát, mondd el, milyen csodálatosak tudnak lenni Gondviselésem Művei. Mindaz, amit elrendelek, azonnal megtörténik. Tanítsd meg őket arra, hogy ne ítéljenek, és ne kérdezzék: „Mi ez?”, „Miért van ez?”. Mindenre választ kapnak kellő időben.[2] Tanítsd meg nekik, hogy azt mondják: „Urunk minden műve jó”. Minden szükséget kielégítek kellő időben. Ne mondják: „Ez rosszabb, mint az”, mert mindenről kiderül kellő időben, hogy mi az értéke.

Ezért most azt mondom nektek, hogy örvendezzetek és áldjatok Engem, Isteneteket! Szeretlek benneteket! Légy Velem egy, érezz Engem, ismerj fel és kövess!

Igen Uram.

1988. június 21.

Uram?

Én vagyok. Imádkozz Egyházam megújulásáért, imádkozz azokért a lelkekért, akik szembehelyezkednek Péterrel! Imádkozz azokért, akik megpróbálják elhallgattatni Pétert. A napok meg vannak számlálva, és Lelkem elmerül a szomorúságban. Szent Szívemet keserűség tölti el.

[1] Mivel az Úr azt kérte, hogy tanuljam meg a Szent Rózsafüzért, telefonáltam idős szomszédomnak, akiről tudtam, hogy katolikus. Megkértem, ha volna ideje, tanítson meg a Rózsafüzérre. Csodálkozott, mivel görög ortodox vallású vagyok, mindenesetre eljött.

[2] A vatikáni Hittani Kongregáció 2002 és 2004 között tanulmányozta az üzeneteket, mely viszgálat pozitív eredménnyel zárult.

Lelkem arra vágyik, hogy lássák be Tévedésüket.

Aki Péterrel szembehelyezkedik, Egyházammal, Törvényemmel helyezkedik szembe. Velem, Urával és Istenével helyezkedik szembe. Elítélik „Bárányaim Péterét", így elítélik Törvényemet. Hiúságuk elvakítja őket. Nem látják világosan, hogy ha Pétert elítélik, nem a Törvényt követik, hanem az Én Törvényem bírájává válnak! Ó hallgassátok, mit mond a Lélek az Egyháznak! Térj vissza, jöjj vissza szeretett gyermekem![1] Én, az Úr választottam Pétert. Pétert, aki ma a II. János Pál nevet viseli. Azt mondom neked szeretett gyermekem, hogy Szent Szívem választotta őt. Jöjj vissza, engesztelődj ki a kedvemért kedvesem! Én, az Úr, megbocsátom bűneidet és megtisztítalak.

TÉRJ VISSZA! Térjetek vissza mindnyájan Péterhez, mert Én, a ti Istenetek választottam őt. Én adtam neki a tanítvány küldetését, és általam képes válaszolni a megfáradtnak. Ó teremtés, kiveszett belőled minden bölcsesség? Teremtés, nem értékeled többé irántad való Végtelen Szeretetemet, Én mégis azt felelem mindenkinek, aki Engem segítségül hív: veletek vagyok, ha bajba kerültök, Én vagyok a ti Menedéketek!

Én az Úr, ma még egy parancsot adok. Írd: „Hajoljatok meg! Hajoljatok meg, hogy képesek legyetek kiengesztelődni és egyesülni, alázkodjatok meg, hogy egyesülhessetek!" Gyermekem!

Igen, Uram?

Az Én Békémet adom neked. Légy engedelmes! Engedd meg, hogy úgy vegyelek igénybe, ahogy akarlak. Bízzál Bennem! Atyád Kezében vagy.

Uram,
csak Téged követlek,
lelkem Nálad olyan békében van,
mint gyermek az anyjánál.
Teljesen megbízom Benned,
és engedelmeskedni akarok Neked,
mint a gyermek.

Ne feledkezz meg Jelenlétemről! Veled vagyok. Mi ketten?

Mi ketten?

Igen Uram! Igen Szűzanyám!

1988. június 29.

Uram?

Én vagyok. Virágom, sohasem értették meg igazán az emberiség iránti szeretetemet. Szenvedek! Teljes Lelkemből szenvedek! Drága lélek, nyújts pihenést Nekem, pihentess meg azzal, hogy szeretsz.

Ó Uram,
ha könnyíthetnék szenvedéseiden azzal,
hogy osztozom bennük,
engedd, hogy megtehessem!
Használj fel, használd fel minden sejtemet!
Taníts meg arra,
hogy végtelenül szeresselek!

Szeretlek Szentséges Szívem Vassulája, mi ketten mindent megosztunk egymással. Vassula, értsd meg, te osztozol Keresztemben, és osztozol Szenvedésemben. Ó, Vassula! Vérem patakokban folyik Testemből. Enyéim újból keresztre feszítenek azzal, hogy az Egyház szentélyébe is beférkőzött a hitehagyás, a bíborosok, a püspökök, a papok hitehagyása. Legközelebbi barátaim árulnak el, sokan elhagytak, sokan megostoroztak, legjobb barátaim szúrtak keresztül. Szenvedek, második Kínszenvedésemet élem át.

Uram!

Szeress! Szeress Engem, hogy Én is ugyanazt mondhassam, amit őrangyalod mondott neked. Az ő szavai: „Még soha senki sem szerette ennyire angyalát,

[1] A szerk.: Marcel-François Lefèbvre, francia katolikus érsek (1905-†1991). Ő volt az, aki a Rómával szembemenve engedély nélkül szentelt fel 4 püspököt, alig pár nappal az üzenet után, 1988. június 30-án.

ahogyan te!" Kicsim, hadd mondhassam neked egy napon: „Még senki sem szeretett a ti időtökben Engem annyira, ahogyan te!"

1988. július 3.

(Rodosz)

Uram?

Béke legyen veled gyermekem! Eklézsiám újra fog éledni, de megújulása előtt még jobban fog szenvedni.[1] Most van Megpróbáltatása kezdetén.

Vess egy pillantást Igazságosságom Kelyhére!

(Csodaszép, értékes kövekkel kirakott, csordultig telt aranykelyhet láttam, ha valaki megmozdította volna, biztosan túlcsordul.)

Látod, mennyire tele van? Nagyon közel ahhoz, hogy túlcsorduljon. Ha egyszer túlcsordul, egyenesen rád ömlik, teremtés, előidézve a régen megjövendölt átkot. Akkor sötétségbe merültök. Úgy jövök hozzátok, mint a tolvaj, váratlanul.

Figyelmeztetéseket adtam nektek, jeleket adtam, hogy éberek maradjatok, de visszautasítjátok. Nem vagytok hajlandók tudomásul venni az Idők Végét. Számtalanszor próbállak benneteket figyelmeztetni, mégis teljesen hitetlenek maradtok. Figyelmeztetésem tisztulásotokra szolgál, hogy általa megtérjetek. Ezt könyörületességemből adom nektek. Jaj neked teremtés! Jaj nektek hitetlenek, akik egyre inkább ellenem fordultok! Sötétségbe borult lelketeket folyamhoz hasonlóan ragadja magával a Sötétség[2].

Teremtés! Mennyire sajnállak; menynyire szenvedek látva, hogy örökre elveszel. Gyermekeim, akiket leheletemmel keltettelek életre, és megszenteltelek még mielőtt megszülettetek volna, térjetek vissza Hozzám! Szívem megszakad attól, hogy annyian sodródnak ezzel a folyammal a teljes sötétségbe és az örök kárhozatba!

Teremtés! Bár bűneitek skarlátvörösek, Én hajlandó vagyok nektek megbocsátani. Jöjjetek, jöjjetek Hozzám, forduljatok vissza Hozzám, Atyátokhoz! Szívesen fogadlak benneteket, és ezerszer kedvesebben, mint a tékozló fiú apja. Forduljatok vissza Hozzám, mielőtt Kelyhem túlcsordul! Forduljatok vissza, mielőtt Igazságosságom lesújt rátok, számtalan sebet ejtve rajtatok, megperzselje benneteket és mindent, ami körülöttetek élő. Lélegeznétek, de csak perzselő szelet szívhattok magatokba, amely belülről éget, és égő fáklyákká tesz benneteket!

Teremtés, értsd meg, milyen fenyegetővé vált ez az Óra! Mert ma még látjátok a virágzó fákat, de holnapra egy sem marad belőlük. A Sátán füstje halálos fátyolként fog betakarni benneteket. Ó, értsétek meg, hogy ezeket a csapásokat és bajokat saját gonosz cselekedeteitek hozzák rátok, a ti hitehagyásotok és Ellenem való lázadásotok. Most tartsatok bűnbánatot, amíg van idő, most térjetek meg! Kész vagyok megbocsátani nektek.

Vassula, engedd meg, hogy igénybe vegyelek!

Igen, Uram, legyen minden a Te Akaratod szerint!

Légy tetszésemre, engedelmeskedj Nekem, Uradnak! Sohasem hagylak el, Szentséges Szívem az Én Békémet adja neked.

1988. július 11.

(Rodosz)

(Nehéz egyedül maradnom és írnom, túl sok ember van körülöttem.)

Ó leányom, Én, az Úr szeretlek, jöjj, ajánlj fel Nekem mindent, amid van, még rosszaságodat is, és Én jóra fordítom. Én az Úr, Isten vagyok, és Istenségem

[1] Jobban, mint ahogy szenved most.
[2] Mialatt ezt mondta, Isten fájdalmat és szenvedést élt át.

mindent át tud alakítani, amit Nekem felajánlanak. Megtisztítok minden egyes tettet, Tisztaságommal mindent át tudok alakítani. Vassula, gyakrabban vonulj vissza, jöjj Hozzám, ha csak egy rövid időre is!

(Később:)

(Megkérdeztem Jézust, hogy melyek az első lépések, amelyeket az egyesülés megkezdéséhez a római katolikusoknak és az ortodoxoknak meg kell tenniük.)

Az Én Békémet adom neked.

Felajánlom Neked akaratomat.

Légy csendben és figyelj! Ajánld fel Nekem akaratodat, hadd ujjongjon Szívem örömében! Szerezz örömet Istenednek! Növeld örömömet, légy gyönyörűségére ennek a forró Szívnek! Ajánld fel Nekem akaratodat! Atyádnak ajánlod, aki megteremtett téged. Jöjj, felelek neked. Testvéreidnek[1] meg kell érteniük és el kell hinniük, hogy Én, az Úr akarlak titeket egyesíteni. Testvéreidnek el kell hinniük, hogy téged használlak fel, mint írótáblát, hogy leírjam kívánságaimat. Mindannyiuknak le kell szállniuk azokról a magas székekről, amelyeket maguknak készítettek.

Egyházam valaha tiszta volt, alázatos, és szeretettel teli. Mai Egyházamat úgy átalakították, hogy egy seregnyi trónhoz hasonlít. Mindannyiuknak le kell szállniuk azokról a magas székekről, és követniük kell az új parancsot, amelyet adtam nekik. Szeretem gyermekeimet, és ezek a Káinok távolították el őket, ezek tették Házamat pusztasággá, ahol most csak tövis és tüskés bozót nő. Vassula, az idő egészen közel van. Visszatérésem hamarosan bekövetkezik, a Szeretet Szeretetként tér vissza hozzátok. A Szeretet szeret téged!

Ne kutasd, hogy miért választottalak téged Üzenetem leírására. Egyedül csak azt értsd meg, hogy jobban megdicsőülök azáltal, hogy egy semmit választottam a Béke és Szeretet Üzenete számára. Mert minél kisebb vagy te, annál nagyobb vagyok Én. Minél jelentéktelenebb vagy, annál szívesebben hajolok föléd, hogy elérjelek. Légy semmi, és ezáltal engedd meg Lelkemnek, hogy benned lélegezzék. Válj teljesen semmivé, hogy csak Egyem lássanak. Örvendeztess meg Engem, lélek azzal, hogy átadod magad, gyakran felajánlva Nekem akaratodat! A Szeretetnek adod át magad.

Mi ketten?

Igen, mindörökre.

1988. július 14.

(Rodoszon voltam, ahol Jézus sok feszületet és érmet megcsókolt és megáldott.)

Béke legyen veled gyermekem, örvendeztess meg, és mosolyogj Rám, ha Engem látsz. Ó Vassula, csak a bejáratukig engedtek... elfelejtettek Engem, és visszatértek kisebb feladataikhoz, látod?

Ébredjetek! Ajtótokban állok, olyan vagyok, mint egy koldus. Itt áll Uralkodótok, aki úgy kérlel benneteket, mint egy koldus. Szeretetet kérek tőletek, legyetek jók! Legyetek tökéletesek! Szeressétek egymást, tartsatok gyakran bűnbánatot, gyakran imádkozzatok, és ne csak saját érdeketekben! Jöjjetek Hozzám szeretetből!

Én, az Úr, szeretlek benneteket. Ezt a szeretetet addig nem értitek meg, míg nem vagytok a mennyországban. Úgy öleljetek át, ahogy Én, az Úr ölellek át benneteket. Ne vétkezzetek többé! Ismerem gyengeségeteket, betegségeiteket, ismerem lelketeket. Jöjjetek, jöjjetek Hozzám, adjatok Nekem mindent, és széppé teszlek benneteket.

Vassula, mondd meg nekik, hogy jobban megismernek, ha teljesen kinyitják szívüket és beengednek Engem. Közöttük leszek és figyelek rájuk.

[1] A római katolikusoknak és az ortodoxoknak.

Uram akkor, amikor mindannyian együtt leszünk?

Igen. Mi ketten?

Igen Uram.[1]

Vassula, gyermekem!

Igen, Szűzanyám.

Szerezz Nekem örömöt, és jöjj fel Hozzám[2] többi gyermekemmel együtt. Jöjjetek, és megáldalak benneteket. Szeretlek.

Áldott légy!

(Jézus szólt ezután:)

Idézd emlékezetükbe, hogy Én, az Úr, még mindig mennyire hívom őket! Azt akarom, hogy jöjjenek és közeledjenek Hozzám! Miért távolodnak el a Szeretettől? Ott vagyok állandóan Tabernákulumomban türelmesen várva, hogy meglátogassanak. Jaj! Még mindig várok…

Őrizkedjetek a Sátántól, aki mindenféle ürügyet talál számotokra, hogy elhitesse veletek, indokolt és jogos távolmaradásotok. Megszépíti az érveket, hogy még indokoltabbnak tűnjék távolmaradásotok és így akadályozza meg, hogy Hozzám jöjjetek.

Szeretlek benneteket. Magyarázd meg nekik, hogy téged sem szeretlek jobban, mint őket. Ezt egyeseknek igazán meg kellene érteniük. Ha elolvassák a Béke és Szeretet Üzenetét, megértik, hogy Én, az Úr egyformán szeretlek benneteket. Azok számára ismétlem ezt, akik még nem értették meg. Jöjjetek Hozzám, látogassatok meg, jöjjetek és igyatok Belőlem, és még többre fogtok szomjazni. Jöjjetek és táplálkozzatok Belőlem, és még jobban fogtok vágyódni Utánam. Nyissátok ki szíveteket és fogadjatok be. Ne hagyjatok ajtótok előtt állni! Fogadjatok örömmel szívetekbe! Tudom, hogy mire van szükségetek, ismerem gyengeségeteket. Lelketeknek szüksége van Rám, és csak rajtam keresztül juthattok be a Paradicsomba. Miért engeditek, hogy lelketeket megfogja a háló, amelyet ellenségetek feszített ki nektek?

Térjetek vissza Hozzám, forduljatok Felém, képezzétek magatokat Szent Szavam olvasásával! Nem lesz hiábavaló idő, amit Szavam olvasásával töltötök. Ugye tudtok Szabadítótoknak egy órát adni napotokból?

Szeressétek egymást, úgy bocsássatok meg, ahogy Én bocsátom meg bűneiteket. Viszonozzátok szeretettel a rosszat! Legyetek jók! Legyetek tökéletesek! Jöjjetek, a Szeretet szeret benneteket, a Szeretet sohasem hagy el, a Szeretet segít, és mindvégig vezetni fog benneteket.

1988. július 17.

(Antiochiai Szent Margit ünnepe, Vasárnap)

Vassula, Szeplőtelen Szívem mindig örül, ha kis Házamban, fent a Tsambikán találkozik gyermekeimmel. Én, a ti Szent Édesanyátok, szeretlek titeket. Jöjj, mi ketten?

Igen, Szűzanyám, mi ketten.

(A rodosziak feszületeket és érmeket adtak azzal a kéréssel, hogy Jézus csókolja meg.)

Uram?

Én vagyok.

Megcsókolod ezeket a tárgyakat Uram? Megáldod?

Emeld ajkamhoz, mindet megáldom.

(Mindegyiket felemeltem Jézus ajkához.)

1988. július 25.

(Újra Svájcban)

Jézus?

[1] Jézus nem volt túlságosan elégedett a rodosziakkal.
[2] A Tsambika kápolna egy meredek hegy tetején van…

Én vagyok. Tanítsd meg gyermekeimet azokra az imákra, amelyeket adtam neked.

A három imára, Uram?

Pontosan. Kedves, szenteld magad teljesen Nekem! Az Én szándékaimat keresd, és Engem dicsőíts!

A Te segítségeddel, Uram.

Tőlem függj! Én mindvégig vezetni foglak, és kellő időben minden megvalósul. Műveim hasonlóak egy szőlőtőhöz. Éppúgy kivirágzik és gyümölcsöt hoz a megfelelő időben, mint ahogy a szőlőtő is meghozza gyümölcsét a megfelelő időben. Viseld el kedvemért a nehézségeket, amelyek körülvesznek téged, és hagyatkozz Rám, a te Istenedre! Ne veszítsd el bizalmadat! A te korszakod pusztaság; ne hagyd, hogy ez a szárazság téged is elhervasszon, gyermekem. Bíznod kell Bennem! Nem Én keltettelek fel a halottak közül?

Én Magam vagyok a Világosság és az Élet. Engedd meg, hogy időről időre próbára tegyelek! Engedd meg, hogy vakhitben vezesselek! Engedd meg, hogy próbára tegyem és megnöveljem Irántam való szeretetedet! Légy a Világosság gyermeke, élj az Én Világosságomban! Én vagyok a világ Világossága, aki megszépít téged. Maradj hűséges Hozzám!

Közeledik az Én Napom! Úgy jövök el, mint a tolvaj, váratlanul, anélkül, hogy figyelmeztetnélek, Jeruzsálem! Elárultál Engem, Uradat, és szíved közepében maga a gonosz vert gyökeret. Igen Jeruzsálem, a te bensődben található a Lándzsa hegye. Árulás és eretnekség szivárgott beléd.

Hogyan gondolhattad, hogy nem veszem észre gonoszságodat! Váratlanul jövök hozzád, hogy megdöntselek. Közvetlenül ajtódban állok, villámként fogok lecsapni rád, és megsemmisítelek. Ellenfelem hatalmát választottad, nem az Én kegyelmemet. A gonoszságot választottad a Fekete Vadállatra támaszkodva, és nem Engem, a Világosságot. Eljövök, és Saját Kezemmel borítom föl székeiteket, legyőzök minden gonosztevőt, aki eltorlaszolja az Igazsághoz vezető Utat.

Jeruzsálem! Megpróbáltatásaid éppen hogy megkezdődtek, tüzemmel foglak megmosni és megtisztítani. Tüzemmel kiirtom gonosz gyökereidet, és azokat a tanokat, amelyek Testemet bemocskolták. Pásztorodat[1] már nem akarod többé. Hiúságtól, Engedetlenségtől és Széthúzástól ittasan hogyan gondolhatod, hogy képes vagy fennmaradni? Engedetlenségeddel kiéheztetted bárányaimat, mivel saját céljaidat keresed, nem az Enyémet.

Jeruzsálem! Olyan sok szomorúságot okozol Nekem! Mennyire vágyódtam mindig arra, hogy Egyesítselek és egybegyűjtselek benneteket gyermekeim, ahogy a tyúk gyűjti szárnya alá csibéit és védi meg őket, de ti visszautasítottátok... Nem szűnt meg Véres Könnyeket ontani Szemem és Szent Édesanyátok szeme, mivel oly sok igazságtalanságot látok saját Házamban. Örökké tartó szeretettel szerettelek benneteket, mégis elárultak és megsebeztek saját barátaim... Irgalmam Nagy, és hajlandó vagyok nektek teljesen megbocsátani. Nem tekintem Sebeimet, hajlandó vagyok elfelejteni bűneiteket.

Vassula, szakadatlanul korbácsolnak, keserves szenvedésem ellenére mégis kész vagyok megbocsátani nekik és feledni... Jöjj gyermekem, maradj Szentséges Szívemben! A Szeretet szeretetre szomjazik.

(Jézus ajka olyan száraz volt, mint a pergamen.)

Pihenjünk. Veled vagyok. Imádkozz azokért a lelkekért, akik visszautasítanak Engem, enyhítsd szenvedésemet azáltal, hogy szeretsz! Légy Istened, a te Abbád tetszésére! Jöjj, mi ketten?

[1] II. János Pál pápát.

Igen Abba.

(Ismét nagyon elérzékenyültem, és elteltem részvéttel Atyánk iránt, akit visszautasítanak.)

Vassula, érezz részvétet testvéreid iránt! Érezz részvétet bukásaik és vakságuk iránt! Imádkozz értük!

1988. július 26.

Uram?

Egyházamat kegyetlenül megsebezték, és rövid időn belül megrendül az Eklézsia Alapja. Ezt követően eltávolítják azokat, akik Sebeit okozták, akik azzal a szándékkal gyűltek össze Testemben, hogy ártsanak neki.

Megpróbáltatása éppen hogy megkezdődött. Jeruzsálem fala ledől és porrá lesz, hogy felépülhessen az Én Új Jeruzsálemem. Én, az Úr fogom újjáépíteni, Én fogom megújítani falait, Én fogom széppé tenni, és akkor új fedele alatt élhettek mindannyian, az új égben és az új földön. A Szeretet szeretteteként tér vissza hozzátok, közöttetek fogok élni, Én leszek Istenetek és az Én Nevemben mindannyian békésen fogtok élni. Lelketek tele lesz szentséggel és tisztasággal.

Igen, Vassula, Villámként szállok alá föntről és teljesen megújítom Egyházamat. Sok megpróbáltatás következik, mert elhagyatottá tették Házamat, kirabolták. Érted, Vassula? Mint amikor a Ház Ura, aki Házát szolgáira bízta, és szigorú parancsot adott nekik, hogy Házát tartsák rendben, ügyeljenek a betörőkre, de ők hanyagságukban és gondatlanságukban nem engedelmeskedtek parancsának: Amikor visszatér az Úr, szolgáit alva találja, és amíg aludtak, kirabolták Házát, értékeit ellopták. Ezek a szolgák nem engedelmeskedtek, hanem fellázadtak Parancsai ellen. Ezekkel a szolgákkal szigorúan elbánnak, amikor hazajön Uruk.

Visszatérésemkor Házamat romokban fogom találni, és hiányozni fognak Alapvető Törvényem Alkotóelemei. Bárányaimat szétszóródva és halálosan kiéhezve fogom találni. Ó Vassula, milyen sok mindent kell helyrehoznom... Tövis és bozót van a liliomok és a rózsák helyén, amelyeket saját Kezemmel ültettem. Megfojtották virágaimat, egyiket a másik után. A Sátán segítségével növekedett fel a tövis és a bozót, hogy bekerítsék és tőrbe csalják Virágomat.[1] Nap mint nap közelebb jutnak hozzá és már olyan közel vannak, hogy mérgezett szúrásaikkal zaklatják. Azok a tövisek meg fogják fojtani őt.[2] Péter a kelepcéjükben van és tehetetlenül áll közöttük.

Vassula?

Igen Szent Anyám.

(A Szűzanya folytatta.)

Higgy, mert mindez meg fog történni. Fiam Teste még erősebben fog vérezni. Közel van Péter vége. Nincs szeretet.

1988. július 27.

Uram?

Én vagyok. Szerezz Nekem örömöt, és ismerj fel Engem! Én jelen vagyok. Figyelek, közöttetek vagyok. Próbáld!

Próbálom.

Még jobban igyekezz! Kövesd utasításaimat, és tarts szívedbe zárva Engem!

Igen Uram.

Mindent, amit teszel, Értem tégy, egyedül csak Értem! Jöjj, időről időre emlékeztetlek Jelenlétemre. Ne legyen a legkisebb kétséged sem! Vizsgáld meg és ismerd fel, hogy milyen munkát adtam neked.

[1] II. János Pál pápát.

[2] Érdekes tudni, hogy halála előtt a pápának komoly légúti problémái voltak.

Alázattal, teljesen Rám támaszkodva dolgozz! Válj teljesen semmivé, hogy egyedül Engem lássanak! Engedd meg, hogy Lelkem a te semmiségedben lélegezzen! Így járj kedvemben! Minden az Enyém, amit neked adtam. Szakítsd el magadat teljesen ettől a világtól, hogy érezz Engem, és teljesen az Enyém légy! Én, az Úr vagyok a te Tanítód és Szavaim a Bölcsességtől származnak.

Mi ketten? Együtt a te Szent Családoddal.

Igen Uram, igen Szűzanyám.

1988. július 29.

(Szent Márta napja)

Kedveseim! Szeretettel virágozzatok! Érezzétek, hogy jelen vagyok közöttetek! Érezzétek irántatok való mély Szeretetemet! Higgyetek ebben a Szeretetben! Én vagyok a Szeretet Forrása. Az Én Lelkem van rajtatok, jöjjetek! Azt kívánom, hogy váljatok tisztává, szentté, alázatossá és irgalmassá! Engedjétek meg, hogy irántam való szereteteteket határtalanná növeljem! Engedjétek meg Nekem, a ti Uratoknak, hogy szívetekbe öntsem túláradó Szeretetemet, és átitatva benneteket Isteni és Magasztos Szeretettel, annyira eltöltselek, hogy Szeretetem túlcsorduljon, és átitassa ezt a világot Egyházam megdicsőítésére. Szánjátok rá magatokat és merítsetek ebből a Végtelen Szeretetből és töltsétek meg vele szíveteket!

Csupán szeretetet, hűséget és tisztaságot kérek tőletek, kedves testvéreim. Ne csüggedjetek el kicsinyeim, ha megpróbáltatások jönnek! Sohasem hagylak el benneteket. Én vagyok a ti Pásztorotok, és Köpenyem alá rejtelek titeket. Velem fogtok enni, és Velem sohasem fogtok szomjazni.

Bánjatok egymással úgy, ahogy Én bánok veletek. Szeressétek egymást úgy, ahogyan Én szeretlek benneteket. Feleljetek egymásnak úgy, ahogy Én felelek imátokra. Belőlem táplálkozzatok, és ne fogadjátok el a Sátán gyümölcseit, amelyek hűtlenség, féltékenység, széthúzás és tisztátalanság. Legyetek egy! Legyetek tökéletesek! Hadd ragyogjon Házam a tisztaságtól! Engedjétek, hogy Igazságosságom harmata leszálljon rátok, szétkergesse és eloszlassa ezeket a nehéz viharfelhőket! Engedjétek, hogy Világosságom átjárja a felhőket, hogy eltűnjék minden sötétség és gonoszság! Legyetek olyanok, mint a virágok, forduljatok a nap felé, és engedjétek, hogy Meleg Sugaraim újjá élesszék szentségeteket, tisztaságotokat, őszinteségeteket és szeretetteteket! Kövessétek Parancsomat, szeressétek egymást mindig úgy, ahogy Én, az Úr szeretlek benneteket!

Én, az Úr Jézus Krisztus, végtelenül szeretlek titeket. Hamarosan eljövök. Megáldalak benneteket.

ΙΧθΥΣ

1988. augusztus 2.

Én, az Úr, nagyon könyörületes vagyok, és Irgalmam semmihez sem hasonlítható. Határtalan az Én Irgalmam. Teremtés! Bűnötök olyan fekete, mint a szén, és Végtelen Irgalmam nélkül már teljes pusztulásba vitt volna benneteket Igazságosságom. Ajtótokban állok, és úgy fogok belépni, mint a tolvaj. Ügyeljetek Jeleimre, készüljetek fel!

Imádkozz Vassula, imádkozz azokért, akik még ellenállnak Nekem! Imádkozz azokért, akik megbántanak Engem, és akik sötétségbe borítják a világot, elítélve helyes úton haladó bárányaimat! Szabadítsd meg őket! Szabadítsd meg őket azzal, hogy Hozzám hozod őket! Ó Vassula! Kis bárány, maradj közelemben, maradj Köpenyem alá rejtve, a Szívembe rejtve! Én hozom a Szabadítást. Engedd meg, hogy igénybe vegyelek!

Igen Uram.

Leányom, ne feledkezz meg Jelenlétemről! Mi ketten, mindörökkön örökké!

(Szűz Mária:)

Mi ketten, együtt!

1988. augusztus 4.

(Róma)

(A nyilvános pápai audiencián sikerült Jézus egyik üzenetét a pápa övébe helyeznem, amikor a közelemben állt. Erről egy fotó is készült. A mai napon egyfolytában Jézust láttam magam körül, mindig boldog mosollyal arcán.)

Jézus?

Én vagyok. Virágom, ne igyekezz megérteni Útjaimat, légy egyszerű, és fogadj el mindent, ami Tőlem jön. Én, az Úr vezettelek téged Házamba, Én vezettelek szeretett szolgámhoz, II. János Pálhoz. Drága lelkek, ti engedelmeskedtetek Nekem, hittetek Nekem, Rám hagyatkoztatok. Örvendezz lélek! Mert Én, a ti Istenetek is örvendezem! Az egyszerűség megigéz Engem, az engedelmességtől felujjong Szívem, mert ez az a Fegyver, amellyel küzdeni lehet az ördög ellen.

Uram, helyes volt a pápa övébe tennem Leveledet?

Nekem engedelmeskedtél, váljék ez mások számára az engedelmesség példájává! Nem számít, milyen nehéznek tűnik számodra a feladat, bízz Bennem és engedelmeskedj Nekem! Mindig segítek neked, amikor engedelmeskedsz és megteszed Akaratomat. Ne akard megérteni, miért kértelek, hogy tedd meg ezt Nekem! Ne feledd, hogy Én, az Úr foglak Nevemben egyesíteni benneteket, és az Én Hatalmam által fog minden vágyam valóra válni. Engedd, hogy megérintselek gyermekem, és ily módon kérjem szolgálatodat!

Engedd meg, hogy rajtad hagyjam Ujjamat, és így mentselek meg téged a gonosztól, nehogy önteltté válj a kegyelmek miatt, amelyekben részesítettelek. Én az Úr szeretlek, sohasem hagylak el, még a legkritikusabb helyzetekben sem. A Szeretet fog neked sugallatokat adni. A Bölcsesség szereti az életet, a Bölcsesség a Szentség nevét viseli, és mindenki megkapja a Bölcsességet, aki engedelmeskedik Nekem. Mindez a tanítás a Bölcsességtől származik. Bízzál Bennem, és hintsd el a Szentség magjait!

Béke legyen veletek! Jöjj, emlékezz Szent Jelenlétemre, mosolyogj Rám!

1988. augusztus 6.

(Róma)

(Szent Édesanyánk.)

Vassula, soha ne veszítsd el bátorságodat! Melletted vagyok. Térj be Jézus Sebeibe, térj be Fájdalmas Szívembe, és érezd fájdalmamat! Érezd, mennyire sírok!

Sokakhoz elmegyek,[1] megmutatom nekik Szívemet, jeleket adok Képmásaim könnyhullatásával. Megjelenek különböző helyeken, de gyermekeim szívét vastag kéreg takarja, a hitetlenség kérge. Nevetségessé teszik azokat, akik hisznek. Isten Szava semmit sem jelent számukra, Isten felszólításait semmibe veszik, kevés figyelmet szentelnek figyelmeztetéseinknek. Senki sem akar azokra a kinyilatkoztatásokra figyelni, amelyeket maga az Isten ad. A ti korszakotok hite semmivé vált, elsöpörte az összeférhetetlenség, a romlottság, a kegyetlenség és az aljasság. Mennyire fáj Szeplőtelen Szívem! Kezem már nem tudja tovább tartani Isten Karját, hogy le ne sújtson rátok.

Az eklézsiát új életre kell kelteni, és Tisztulásának ideje szinte betelt. A Szentlélek száll le rátok, reménységet, szeretetet és hitet ad nektek. Megújítja

[1] Jelenésekben.

hiteteket és táplálja lelketeket. Ez lesz a Nagy Visszatérés, az Örökké Tartó Forrásfakadás, a virágok Kivirágzása. Az eklézsia tisztulása készít fel arra, hogy meglássátok az Új Eget és az Új Földet. Arra készít fel, hogy meglássátok Isteneteket! Értsétek meg irántatok való mély szeretetemet!

Mi ketten?

Igen, mi ketten.

Jöjj!

1988. augusztus 7.

(Róma)

Azt akarom, hogy érezz Engem, érezd Szívem kívánságait, szeretet-szomjamat, vágyamat, hogy közelemben tartsalak. Érezd az egész emberiség iránti féltékeny szeretetemet! Mondj le törekvéseidről! Ne legyenek vágyaid! Nincs szükséged vágyakra az Én Jelenlétemben, hiszen Én táplállak téged. Hagyd, hogy Műveim egészen az Enyémek legyenek, és fogadd el azt az utat, amelyen vezetlek! Térj be Szentséges Szívembe!

Megáldalak.

1988. augusztus 8.

(Róma)

Kedvesem, arra akarlak emlékeztetni, hogy Én vagyok a te Pásztorod, aki keresett és végül megtalált téged. Holtan feküdtél a többi halott között. Én vagyok a Feltámadás, és csak Rajtam keresztül találod meg az életet, az Örök Életet. Amikor azonban a Pásztor visszatér, azt látja, hogy bárányai szétszóródtak, sokan közülük éheznek, a Nyájat, amelyhez tartoztak szétverték, mégpedig a Pásztor saját barátai verték szét. Bárányaim a rossz bánásmód és az éhezés miatt holtan fekszenek. Azok a pásztorok, akikre Nyájamat bíztam, nem engedelmeskedtek Nekem. Hűtlenek voltak Hozzám, ezért el kell őket mozdítanom, nehogy még nagyobb kárt okozzanak. Ez úgy lesz ismeretes, mint Egyházam nagy megpróbáltatása.

Jöjj, te most tanulsz. A Szeretet szeret téged.

1988. augusztus 9.

(Róma)

Jézus?

Én vagyok. Drága lélek, mennyire szeretlek!

Az eklézsiát Én keltem új életre, engedd meg, hogy általad nyilvánítsam ki Magam! Mirhám, áraszd Uradnak illatát! Megmutattam neked Szentséges Szívemet. Azért jöttem hozzád, hogy megtanítsalak Útjaimra, és az Igazsághoz vezesselek. A ti nemzedéketek az Igazságot keresi, pedig az Igazság a Szeretet. Nemzedéketekből azonban hiányzik a Szeretet. Az Én Nevem[1] semmit sem jelent számukra. Már semmit sem jelent, mégis Nagy az Én Irgalmam azok iránt, akik gyaláznak Engem.

Teremtésem elhagyta Útjaimat, hagyta, hogy vak vezetők vezessék. Fellázadt Törvényem ellen. Olyan törvényt tanít, amely nem az Enyém. Teremtés! Bárcsak tudnád, milyen közel állsz a Bukáshoz! Szeressétek egymást,[2] ne üldözzétek egymást! Ismerjétek meg Útjaimat, a Bölcsesség Útját! Legyen minden cselekedetetek és gondolatotok Szeretettel teljes!

Virágom! Hűséges Őrződ vagyok, higgy tehát Nekem! Világosságomban őrizlek, Éltető Erőmmel táplállak. Bízzál Bennem, Istenedben, mert erősen kedveztem neked. Mindig melletted leszek és széppé teszlek. Én vagyok a Teljes Hűség.

Jöjj, mi ketten! Légy velem egy!

Köszönöm Istenem!

---

[1] Az Ő Neve Szeretet.

[2] Az egyházi személyek.

(Megpillanthattam Isten szépségét, és gyönyörűséggel éreztem, hogy Isten körülvesz.)

(Később:)

(Szent Édesanyánk beszélt.)

A küzdelemnek nincs vége. Ha tudnád, hogy mennyi lélek jut minden nap a pokolba! A számuk ijesztő!

(Megkérdeztem, hogy kik.)

A bíborosoktól a fiatal gyermekekig[1]. A ti korszakotok valóban elfajult, ellenfelünk uralma alá került, aki teljes egészében kiterjesztette uralmát a földön. Ó Vassula, Isten számlálja a napokat, amikor leszáll rátok, mint a harmat, hogy újból életre keltsen, Új és Termékeny Kertjévé tegyen benneteket, ez lesz az Új Pünkösd. Jöjjetek, térdeljetek le mindannyian, és imádkozzatok az Úrhoz ezért a Dicsőséges Eseményért! Imádkozzatok Eljöveteléért! Imádkozzatok, hogy visszatérjen a Szeretet!

Vassula, Én vagyok a Rózsafüzér Királynője!

Szűzanyám, miért mutatkozol be így, van-e különleges jelentősége Üzenetednek?

Igen, még e korszak vége előtt minden beteljesedik, amit Fatimában mondtam. Jöjj, pihenj meg most Szeplőtelen Szívemben és Jézus Szentséges Szívében! Szerezz örömet Jézusnak! Úgy szolgálj Neki, ahogy most! Szeresd Őt, és ezzel adj elégtételt azokért, akik nem szeretnek Bennünket. Mi ketten?

Igen, mindörökre.

1988. augusztus 15.

(Szűz Mária mennybevitele)

Én, az Úr, megáldalak téged. Szentséges Szívem gyötrődik fájdalmában, tövisekkel van tele. Megkönnyebbülést és vigaszt keresek mindazoknál, akik szeretnek Engem. Áldj és keress Engem! Kis lelkeimhez fordulok, hozzájuk megyek, mert az ő kicsinységükben találok pihenést és vigaszt.

Ó Jézus, úgy fáj nekem, hogy ekkora a fájdalmad.

Imádkozz azokért a lelkekért, akiket meg kell menteni! Imádkozz Hozzám, mert az Én Nevem: „Az, Aki Megszabadít”. Az órák elszállnak, a leszámolás napjai megkezdődtek, a megtorlás napjai itt vannak. Ennek a nemzedéknek olyan nagy a gonoszsága, és olyan súlyos a hitehagyása, hogy Szívünket át- meg átjárják a szúrások, amelyeket igazságtalansága és nyilvános sértései okoznak.

Kérlek benneteket, forduljatok vissza Hozzám, forduljatok Felém, és meg fogok bocsátani nektek! Tartsatok ki a Szeretetben és eltöltelek áldásokkal. Legyetek igazságosak és jók egymáshoz! Szeressétek egymást! Váljatok Világosságom gyermekeivé! Értsétek meg, hogy miért sújt ennyi katasztrófa benneteket! A gonoszság hozta rátok, ami lelketekben felhalmozódott. Térjetek vissza Hozzám, és engedjétek, hogy Vérem megtisztítson benneteket.

(Később:)

Szent Édesanyátok vagyok. Gyermekeim, forduljatok vissza Istenhez! Kérlek benneteket, jöjjetek vissza, és Isten meg fog bocsátani nektek. Teremtés, az Ő Irgalmassága harmatként száll le rátok, és ti kinyíltok és magatokba szívjátok Világosságát. Hívlak benneteket, bátorítalak benneteket, de hányan tudnak Hívásunkról? Hányan hisznek ezekben a Hívásokban? Fáj a Szívem, amiért csak maroknyian hisznek ezekben a Hívásokban. Ennek a nemzedéknek gránittá vált a szíve. Elvakította a racionalizmus, elfelejtették Isten Útjait, elfelejtették Isten Csodáit, elfelejtették, hogy Ő

[1] Szent Édesanyánk habozott, és éreztem, hogy gyötrődik.

Mindenható, és Irgalommal teljes. Ilyen mélyre, mint most, még sohasem süllyedt Isten teremtése, még Szodoma és Gomora napjaiban sem. Közömbösségetek az Egekig hatolt, hitetlenségetek megítél benneteket. Bukásotok egyik oka az lesz, hogy könyörtelenül üldöztétek Jelenéseimet és azokat, akiket Isten Üzenetekkel áldott meg.

Én, a ti Szent Édesanyátok, Megváltótok Édesanyja felszólítalak és kérlek benneteket, hogy tartsatok bűnbánatot és változzatok meg! Jöjjetek vissza Hozzánk, éljetek szentül! Éljetek Isten akarata szerint! Készüljetek fel arra, hogy találkoztok Vele, készüljetek erre tisztasággal, ajánljátok fel jó cselekedeteiteket!

(Miután kiléptem ma a templomból, és a sok lépcsőn lementem, úgy éreztem, mintha rózsakertben sétálnék. Egyetlen virág sem volt körülöttem, csak beton.)

(Később:)

Beborítottalak Illatommal. Azt akartam, hogy érezd Jelenlétemet! Ezzel a kegyelemmel, amelyet Én adtam neked, emlékeztetni akartalak, hogy milyen kedves vagy te Nekünk, gyermekem. Szent Édesanyád vagyok, és boldog vagyok, hogy újra közelünkben vagy, kedvesem. Megáldalak téged és egész családodat!

Szent Édesanyám, köszönök mindent, áldott légy!

Virágom!

Igen, Jézus.

Szólítsd Szent Édesanyádat mostantól kezdve Anyukának, légy Vele is olyan bensőséges kapcsolatban, mint Velem! Mi ketten. Ne feledd tanításomat!

Igen Uram.

Én, az Úr, megáldalak benneteket.

ΙΧΘΥΣ

1988. augusztus 16.

Uram?

Én vagyok. Soha ne kételkedj! Én vagyok az, Jézus Krisztus, Én hívtalak téged Keresztemről, Én hívtalak Nagy Fájdalmamban, hogy megmutassam neked, milyen állapotban vagyok ma Én, Egyházam Feje. Képmásom, amint Anyám Karjaiban Holtan fekszem,[1] azt jelképezi mindnyájatok számára, miképpen árulta el hitehagyásotok Egyházamat.

Tudod leányom, azért vezettelek oda, hogy lásd Egyházam valóságos képét. Láttad Édesanyám szomorúságát, és láttad Karjai közt Élettelen Testemet, amelyet elárultak, összetörtek, megkorbácsoltak, keresztül szúrtak és keresztre feszítettek. Pontosan ilyen helyzetben van Egyházam is. Édesanyám éppen úgy Véres Könnyeket hullat az Egyház felett, ahogyan Testem felett sírt a Golgotán. De az Egyház igen rövid időn belül megújul, átváltozik és feltámad, ahogy Én, az Úr is feltámadtam. Nem marad tovább ebben a siralmas állapotban. Ellenségeim lerombolták Templomomat, de Hatalommal szállok alá a Magasból, és Én, az Úr, Kegyelmemmel három nap alatt újjáépítem Templomomat.

Megígérem neked, hogy Egyházam új életre kel. Azt akarom, hogy újuljon meg és változzék át, ahogyan én is Átváltoztam. Újjá fogom építeni Templomomat, Igazságosság lesz derekán az öv, s a Hűség csípőjén a kötő[2], és Tisztaság lesz a Fáklyája, hogy Világosságával vezesse és megtisztítsa mindazokat, akik Nevemet bemocskolták. Mert Én, az Urak Ura, a Bárány Templomomban fogok lakni, és Övéi úgy fogadják majd, ahogyan Engem fogadtak Enyéim Feltámadásom után. Majd, miként az anya, aki gyermekét vigasztalja, Én még annál is jobban meg foglak vigasztalni titeket, és nagy szeretettel Karjaimba zárlak benneteket.

[1] Szobor Szűz Máriáról és Jézusról a keresztre feszítés után, a római San Silvestro templomban.
[2] Iz 11,5

Ó szeretett gyermekeim, Új Eget és Új Földet készítek számotokra, hogy benne éljetek. Olyan Földet, amely tele van az Élet Fájának gyümölcseivel. Gyümölcsei a Béke, a Szentség és a Szeretet nevét fogják viselni, mivel Gyökerük[1] a Szeretet. Akkor megláttok Engem, a ti Isteneteket, Szentlelkemmel eltelve, miként az első Pünkösdön, az Én Lelkem eltölt benneteket Szeretettel... Kertemet meg fogom szépíteni, megöntözöm virágágyásaimat, Igazságosságom Harmata száll le rátok, szeretteim, és Világosságom megerősíti töveteket, hogy kitűnjön a fegyelem.

Bátorság leányom, bátorság szeretteim, tudom, hogy nehéz a pusztaságban élni, de hamar elérkezik ezeknek az Időknek a Vége,[2] hamarosan leszállok, hogy megtisztítsalak benneteket. Én, az Úr bizony mondom, hogy váratlanul fogok rajtatok ütni, és rátok vetem Világosságomat. Mennyei erőim megrázzák a földet, és mindazok, akik szeretnek Engem, térdet hajtva fognak dicsőíteni. Sokan emlékeznek majd Rám, és visszatérnek Hozzám. Ez lesz az Egyház Nagy Megtérése.

Nagy bánatomra azonban lesznek olyan makacs lelkek, akik Szent Nevemet megszentségtelenítik, és ellenfelem oldalán harcolnak. Ezek a lelkek még határozottabban fognak Engem visszautasítani. Amikor mindez megtörténik, a Sátán elsöpri és magával hurcolja őket az Örök Tűzre.

Vassula, érezd Szentséges Szívemet... Emberi szavakkal ki nem fejezhető, mennyire szenvedek attól, hogy ezt el kell mondanom nektek. Mert Én a Szeretet Istene vagyok, az Irgalom Istene, de az Igazságosság Istene is. Bírátokká kell lennem, ha teremtésem ellenem lázad. Lelkemet megsebezték; és Vérem Patakokban ömlik. Szeretlek benneteket, de ti megsebeztetek. Én vagyok a ti Szent Istenetek, de ti keresztül szúrtatok. Megváltótok vagyok, Keresztemről kiáltok nektek: Jöjjetek vissza Hozzám! Forduljatok Felém! Jöjjetek és legyetek ti is szentek, ahogy Én Szent vagyok!

Jöjj gyermekem, veled vagyok, fogadj szívedbe és pihentess meg, légy Velem egy!

Igen, Uram, imádlak.

Imádj és pihentess meg, olyan fáradt vagyok!

Mi ketten, Uram?

Igen, mi ketten, mindörökre.

Ámen.

(Később:)

(Szűz Mária:)

Vassula, légy Hozzám bizalommal, és hívj Anyukának. Fogadd békémet! Szeretlek.

Én is szeretlek, taníts meg jobban szeretnem Téged!

Vassula, Szent Szívembe fogadtalak.

Uram, köszönöm ezt a kegyelmet, hogy találkozhatom Veled, érezhetlek és láthatlak.

Ez az Én adományom számodra. Ne feledd azonban, hogy ezt az adományt az Én céljaimért és az Én Dicsőségemért kaptad. Dédelgess, kedveskedj Nekem szereteteddel, árassz el szereteted illatával! Vigasztalj szereteteddel, dicsőíts Engem, a te Istenedet, szereteteddel. Emeld fel Hozzám elmédet, és egyedül csak Hozzám emeld. Én vagyok az Egy és az Egyetlen, aki számít. Minden Vagyok, az Örök, az Alfa és az Omega, Én Vagyok „Az, Aki Megment", a ti Teremtőtök. Én Vagyok a Szentek Szentje, Én Vagyok a Szeretet Lelke. Jöjj tehát Hozzám, tudom milyen törékeny vagy, jöjj Hozzám

[1] Az oroszlán Júda törzséből, Dávid sarja. (Jel 5,5) Ennek magyarázatát csak később, 1988. szeptember 1-én kaptam meg. (A szerk.: A „sarj" az eredeti görög szövegben és az angol bibliafordításokban egyaránt „gyökérként" (root) szerepel. Ennek fényében érthető az utalás.)

[2] A Hitehagyás ideje.

és szeress! Mindig emlékeztetni foglak arra, hogy Istenetek Vagyok.

Nem számít, mennyire gyengék és nyomorultak vagytok, az Én Erőm fog fenntartani benneteket. Drága lélek, emlékezz még valamire! Emlékezz arra, hogy senkire sincs szükségem, elég vagyok Önmagamban ahhoz, hogy befejezzem Műveimet. Műveimet mégis szívesen megosztom teremtésemmel. Tekints hát Rám, és örvendj lélek, hogy kedveztem neked. Sokan vannak, akik arra vágytak, hogy lássák, amit te látsz, és sohasem látták; hogy hallják, amit te hallasz, de sohasem hallották; érezzék, amit te érzel, de sohasem érezték. Örvendezz lélek! Örvendezz! Árassz el dicséretekkel, koszorúzz a Szeretet koszorúival, illatosíts tömjénnel, ékesíts a gyermeki szeretet szavaival, áldj Engem, Uradat, és imádj Engem kedves!

Kenyeremet mindig meg fogod kapni Tőlem, és bőséggel kapod, táplálni fogom lelkedet. Megváltód vagyok, és megígérem, hogy mindvégig ilyen különleges módon leszek közeledben.

A Bölcsesség nem csak a méltókat segíti, hanem a méltatlanokat is. Jöjj!

1988. augusztus 17.

Uram?

Én vagyok. Szabadítód vagyok, bízzál ezért Bennem. Azért jöttem el általad, hogy átadjam az egyetemes Béke és Szeretet Üzenetét, hogy megmutassam egész teremtésemnek Szent Szívemet, és azt, hogy mennyire szeretlek benneteket.

Ó Vassula! Nagy az Én Irgalmam irántatok! Drága lelkek, közeledik tisztulásotok ideje. Amit tenni fogok, szeretetből teszem, tisztulásotok arra szolgál, hogy megmentsen benneteket a pokol kapuitól. Villámként jövök le hozzátok és Tüzemmel megújítalak benneteket. A Szeretet Lelke fog megmenteni benneteket. Eláraszt benneteket Szeretetével, és a szeretet élő lángjává alakít benneteket. Kiárasztom Lelkemet a mennyből, és megtisztítom bűnös lelketeket, hogy szent, szeplőtelen lelkekké váljatok. Úgy tisztítalak meg benneteket, ahogyan az arany tisztul meg a tűzben. Fel fogjátok ismerni az Üdvösség Idejét, amikor Szeretetem Lelke eljön. Megjövendölöm nektek, hogy amíg ez meg nem történik, nem látjátok meg sem az Új Eget, sem az Új Földet.

Gyermekem, az Én Tüzem, Szeretetem, Irgalmasságom és Igazságosságom hatására magjaim[1] kihajtanak és kinyílnak, mint új liliomok, melyek a napra tekintenek, ahogy Fényemet és Harmatomat keresik. És Én kiárasztom a Mennyből Fényemet, széppé teszlek és Harmatom táplál benneteket, hogy meglássátok a Szeretet új korszakát.

Hatalmammal minden rosszat, romlottságot és gonoszságot elsöprök. Úgy jövök el hozzátok, mint erős tisztító vízáradat, minden gonoszságotokat lemosom. Felegyenesítelek, és úgy állítalak oda benneteket, mint színtiszta arany oszlopokat.

Szeretetem Heves Árjával úgy söprök el mindent, ami hamis és hazug, ahogyan a port elmossa néhány esőcsepp. Magasztos Szeretetem Lelke is így fogja lemosni bűneiteket, amelyek lelketeket beszennyezték.

Én, a te Szabadítód, meg foglak újítani teremtés, és felkínálom neked Adományomat. Adományom a Mennyből száll alá[2], a Tündöklő Új Jeruzsálem, a Megújult Egyház, amely Tiszta és Szent, mert Én, aki voltam, aki vagyok, és aki el fogok jönni, közepében és Lelke mélyén fogok lakni. Mindannyian érezni fogjátok szíve dobbanását, hogy él, mert Szent Szívem fog Benne dobogni.

Én, az Urak Ura, olyan vagyok, mint a tűz[3], és Szent Szívem hevesen Lángol,

[1] Magok: Mi.

[2] Az Úr értelmi látomást adott arról, hogy angyalok milliói szállnak alá az égből, egy új várost tartva kezükben, mint egy tálcán. Egy Új Áldott Egyház szállt le az égből.

[3] Az Úr nagyon türelmetlennek látszott, mintha „égett volna".

ég a vágytól, hogy magába fogadjon benneteket, Szeretetem Kohójába merítve lángra gyújtson, a szeretet gyönyörűségébe és elragadtatásába hozzon titeket Irántam, Szeretett Istenetek iránt!

Igen, belőletek fogok oltárt készíteni, amelyen az Én Tüzem fog lángolni. Ó teremtés! Ha Tüzem lángra gyújtja szíveteket, így kiáltotok majd Hozzám:

„Egyetlen és Egyedüli Igaz Istenünk vagy, valóban Te vagy a Bárány! Te vagy Mennyei Atyánk, hogyan lehettünk ennyire vakok? Ó Szentek Szentje, légy mibennünk, lakjál mibennünk. Jöjj, ó Szabadító!"

És Én nem habozok, kiáltásotokat hallva olyan gyorsan szállok le közétek, mint a villám, és közöttetek lakozom. És ti, kedveseim, rádöbbentek, hogy Kezdettől fogva enyéim voltatok, az Én ivadékaim.

Akkor közöttetek leszek és örökké tartó szeretettel fogok uralkodni felettetek. Istenetek leszek, és ti az Enyéim lesztek. Drága lélek, úgy bánj Velem, mint Királyoddal, koronázz meg szereteteddel!

Mi ketten. Jöjj !

ΙΧθΥΣ

1988. augusztus 18.

(Fent a kolostorban.)

(Megkértem az Urat, hogy segítsen annak a csoportnak, amellyel találkoztam, és amely félelemben él. Úgy érzik, hogy a gonosz lélek üldözi őket.)

Uram?

Én vagyok.

Leányom, minden lelket meg lehet szabadítani, de csak akkor, ha ő maga is akarja, és megnyílik. Minden egyes léleknek megadtam ezt a szabadságot, és akarata egyedül csak az övé. Ha egy lélek kemény, és nem nyílik meg Felém, hogyan jutok be szívébe? Én vagyok az Úr és
az Isten, de mindenkinek megadtam a szabadságot és az akaratot. Ha hisztek és felajánljátok Nekem akaratotokat, átadjátok magatokat Nekem, betérek szívetekbe és meggyógyítalak benneteket. Erőszakkal nem térek be. Ajtótok előtt állok, várva, hogy kinyissátok és behívjatok.

1988. augusztus 19.

Egyszerűen
csak szeretném megmondani Neked,
mennyire szeretlek,
és köszönök mindent,
amit eddig tettél,
és amit most teszel értem.
Sohasem leszek képes
mindezt a kegyelmet viszonozni Neked.

Uram?

Én vagyok.

Virágom, támaszkodj Rám! Én még a legméltatlanabbaknak is adok. Irgalmasságom Végtelen, de szomorúságomra sokan elfeledték, hogy milyen vagyok valójában. Igazságos vagyok, nem vagyok részrehajló, és még a legrosszabbnak is adok.

Szerezz örömet Szent Szívemnek! Add Nekem szeretetedet, még ha néha langyos is, Én elfogadom. Add Nekem szeretetedet, és Én tökéletesítem Istenségemben. Úgy jöjj Hozzám, mint most, önérdek nélkül, és ajánld fel Nekem szeretetedet! Ne várj arra, hogy tökéletes légy, és majd akkor ajánld fel Nekem szeretetedet! Ne várj arra, hogy szent légy, és majd akkor ajánld fel szeretetedet! Úgy jöjj kis lélek, amilyen vagy, minden hibáddal együtt, és Én tiszta szeretetté alakítom szeretetedet felülről visszasugározva rád, kis lélek. Mindent széppé teszek, amit Nekem felajánlasz, ezért úgy jöjj Hozzám, amilyen vagy, ajánld fel Nekem szeretetedet, azt a szeretet, ami nagyon sok emberből hiányzik!

Lélek! Ha tudnád, hogy milyen sok lélek szenved a tisztítótűzben... Szabadítsd ki őket a tisztítóhelyről, hogy Hozzám jöhessenek. Arra vágyakoznak, hogy Velem lehessenek, de képtelenek rá a lelkükön lévő foltok miatt. Szabadítsd ki őket imával és áldozattal, szabadítsd meg őket azáltal, hogy szeretsz Engem, hogy imádsz Engem! Szabadítsd meg őket azáltal, hogy Hozzám és Keresztemhez láncolod magad! Szabadítsd meg őket a szeretet cselekedeteivel, szabadítsd meg őket azzal, hogy osztozol szenvedésemben! Vassula, ezek a lelkek epekednek Értem, hogy újból és mindörökre egyesülhessenek Velem. Először azonban meg kell tisztulniuk, hogy Jelenlétemben lehessenek.

Uram, azt mondtad: „...hogy újból egyesülhessenek velem...” Veled voltak haláluk után egy időre?

Amikor kiszabadítottam lelküket a testükből, egyetlen pillanatra megmutattam nekik Szent Arcomat és ugyanabban a pillanatban lehullott szemükről a fátyol. Szemembe néztek, és az Én Tisztaságomban és Világosságomban azonnal meglátták a leplezetlen Igazságot, és felismerték, hogy lelkük milyen mocskos a bűntől. Égő vágyuk ellenére, hogy kitárt karjaimba siessenek[1] és kövessenek, megértették, hogy ez lehetetlen, mielőtt meg nem tisztul a lelkük. Így visszahullnak a szomorúság gyötrő fájdalmával, és felkészülnek tisztulásukra. Kimondhatatlanul bántja és égeti őket, hogy nem láthatnak Engem. Távollétem égeti őket, és a tisztítóhelyen legnagyobb szenvedésük oka az Én Távollétem. Másfajta szenvedéseken is átesnek tűz által, bűneiktől függően.

Készítsd fel lelkedet előre, teremtés! Ne várj addig, amíg a halál rád veti árnyékát! Tartsd tisztán és folt nélkül lelkedet! Táplálkozz Testemmel, idd Véremet, amilyen gyakran csak lehet! Gyakran tarts bűnbánatot, készülj fel erre a napra! Böjtölj! A böjt segít. Figyelj Hangomra, és úgy készítsd fel lelkedet, mintha találkozásunk éppen a mai napon következne be. Ne várj! A várakozás alvást jelent, a várakozás annyi, mint olaj nélkül hagyni lámpásodat. Légy készen arra, hogy találkozz Megváltóddal!

Kimondhatatlanul szeretlek benneteket. Értsd meg, hogy Végtelen Irgalmamból mindenkit fel akarok készíteni!

ΙΧθΥΣ

(Később:)

(Szűz Mária.)

Anyuka?

Fogadd Békémet!

Én vagyok a te Anyukád. Igen, Vassula, Én tettem.[2] Könnyeim és könyörgéseim az Atyához megmentették gyermekedet. Szeresd az Atyát, mert igen Könyörületes.

Mit mondhatok? Megköszönni nem elég, bármit is mondok vagy teszek, nem lesz elég!

Gyermekem; bízd magad Őrá, add át magad gyakran, ez nagyon tetszik Neki. Bízzál Benne, mert az Ő Kezében vagy! Az Én Békémet adom neked. Azzal dicsőítsd Istent, hogy engedelmeskedsz Neki.

Áldott légy Édesanyám!

Megáldalak téged és családodat.

(Később, e meghatottság után:)

Vassula, szeretném elmondani neked, hogy hamarosan bekövetkezik sok

[1] Isten ezzel bizonyítja, hogy nem ő az, aki ebben megakadályoz bennünket, az akadály tőlünk származik.

[2] Szűz Mária mondott valamit idősebbik fiammal kapcsolatban. Édesanyánk értésemre adta, hogy ő volt az, ő könyörgött a mennyei Atyához, hogy idősebbik fiam felépüljön betegségéből. Tizenhárom évvel ezelőtt történt. Ez nagyon meghatott és nagyon megindított.

minden, amit Fatimában megjövendöltem. Tele vagyok Kegyelemmel, és kész vagyok gyermekeimre kiárasztani ettől az évtől kezdve. Közel az idő, és a hátralévő idő rövidsége miatt, Én, a ti Szent Édesanyátok közelebb leszek hozzátok, mint valaha. Sokakat eltöltök Kegyelmeimmel, hogy szebbé tegyelek és közelebb vigyelek benneteket Jézushoz, aki rettenetesen szenved.

Ó leányom... valahányszor egy lélek visszatér Hozzánk, egy tövist húz ki Szívünkből! Valahányszor azt kiáltják Felénk, hogy „szeretlek!", tövist húznak ki és virágot tesznek helyébe.

Béke veled, leányom.

Mi ketten?

Igen, mi ketten.

1988. augusztus 20.

Jézus?

Én vagyok.

Ezekben a napokban a Sátán sokakat megtéveszt, megtámadja azokat a kinyilatkoztatásokat és jelenéseket, amelyek Tőlem valók. Ha nem jöttem volna el, hogy megmentselek benneteket, még mindig a karmai között lennétek. Higgy, higgy Irgalmasságomban, higgy Műveimben, hasonlítsd össze magadat azzal, ami azelőtt voltál! Nem Én jöttem el, hogy megmentselek téged? Én vagyok a Világosság, Én mentettelek meg a sötétségtől.

Vassula, a Sátán elszántan igyekszik összezavarni téged és igyekszik titeket egymás ellen uszítani. Értsd meg, hogyan ármánykodik. Össze akar zavarni benneteket. Tudja, hogy Műveim sok lelket mentenek meg, ezért akarja meghiúsítani terveimet, és ezért küzd ellenem. Mindig melletted leszek. Olvasd el az Apostolok Cselekedeteinek második fejezetét! Lelkem sokakra kiáradt onnan felülről, és mint mindig, néhányan kinevetik, mert képtelenek megmagyarázni misztériumait.

Újra és újra elmondtam, hogy Lelkemet kiárasztom az egész emberiségre és prófétálni fogtok. A fiatalok látomásokat látnak,[1] az öregek pedig álmokat. Még a legutolsóra is[2] kiárasztom Lelkemet. Csodákat teszek fenn az égen, és jeleket adok itt lenn a Földön. Teremtés! Valóban megértetted ezt a jövendölést?

Nagyon kérem tanítóimat, akik nem hisznek a Bölcsesség Műveiben, hogy keressék a példabeszédek rejtett értelmét a Régiek bölcsességében! Kérniük kellene, hogy elteljenek a Megértés Lelkével, aki megérteti velük Nevem Nagyságát.

Óvakodj a Sátán csapdáitól! Előre figyelmeztettelek rosszindulatára. Gyermekem, Én az Úr határtalanul szeretlek, és nem hagylak elveszni.

De Uram, vannak hamis jelenések, sőt még hamis kinyilatkoztatások is.

Igen, vannak, de igen hamar leleplezem őket, és megmutatom, hogy hamisak. Melyik apa nézné végig, hogy gyermeke éveken át rossz úton jár, és ne figyelmeztetné? Melyik apa nézné végig, hogy gyermekét megtévesztik, anélkül, hogy szólna? Nem figyelmeztetné, és nem mondaná meg neki az igazságot? Én, aki Szeretet és Irgalom vagyok, maradjak talán csendben és hagyjalak e veszélyeknek kitéve, és ne siessek hozzátok, hogy felfedjem előttetek az igazságot? Gondolkozzatok rajta, és értsétek meg![3]

Köszönöm Istenem türelmedet irántunk. Valóban nagy a Te irgalmad.

Ó Vassula! Bárcsak megértenék Irgalmamat! Jöjj Hozzám!

(Éreztem Őt, azt akarta, hogy legyek közel Hozzá és támaszkodjam Rá.)

---

[1] Ma általában gyermekek kapnak látomásokat, mint Međugorjében, Fatimában, Garabandalban.

[2] Például én, egy senki.

[3] Isten úgy beszélt, mint egy nagyon türelmes apa.

Azt akarom, hogy támaszkodj Rám! Azt akarom, hogy egész teremtésem támaszkodjék Rám!

1988. augusztus 25.

Uram?

Én vagyok.

Vassula, imádkozz azért, hogy Visszatérjen a Szeretet, imádkozz Egyházam megújulásáért, imádkozz Újjászületéséért! Jelenlegi langyossága a szeretet lángjává fog változni, közömbössége buzgósággá és forró vággyá alakul, hogy megismerjen és kövessen Engem. Hűtlensége hűséggé fog válni, szárazsága zöld legelőkké. Egyházam a tisztaság forrásává lesz, megvigasztalja bárányaimat, enyhíti szomjukat és oltalmazza őket, és bárányaim megtalálják benne azt a melegséget, amit egykor Én adtam Neki. Szeretetet és Békét fognak találni, vissza fognak térni.

Imádkozz tehát Egyházam megújulásáért! Imádkozz azért, hogy teljességükben megértsék az Evangéliumokat, és hogy a kihagyott részeket visszategyék! Imádkozz gyermekem, hogy Egyesítsék Egyházamat, és Régi Ruháiba öltöztessék! Imádkozz, hogy Szavaimat ne magyarázzák tévesen, ahogy most teszik! Ezek a téves magyarázatok olyanok számotokra, mint a mérgezett étel. Az Én Ételem Tiszta és Tápláló. Imádkozz papjaimért, hogy teljesen megértsék Útjaimat, azt az Utat, amely valóban Én vagyok. Ők még nem értettek meg Engem. Imádkozz, hogy megvilágosodjanak.

Ó gyermekem, imádkozz Dicsőségemért, hogy végül újból dicsőítsék Szent Nevemet, és minden Nemzet tisztelje!

Ó Jézus, mindez olyan távolinak tűnik, és eljöveteled még távolibbnak!

Leányom, fogadd Békémet, lelkesen állj készen fogadásomra! Bizony mondom neked, hogy az órák elszállnak, szertefoszlanak, mint az árnyék, és ti már Eljövetelem első jelét tapasztaljátok. Már jelentkeznek a születés első fájdalmai, de teremtésem kineveti, mint Ostobaságot, és visszautasítja első jeleimet. Nem akarják elhinni, hogy a szülési fájdalmak már megkezdődtek!

Ezért szenteld magadat Nekem, gyermekem, és Belőlem táplálkozz! Gondoskodom róla, hogy semmiben se legyen hiányod. Ne nézz se jobbra, se balra, jöjj egyenesen Hozzám! Én vagyok az Úr, Tanítód és Lelki Vezetőd akarok maradni. A Bölcsességtől tanulsz, Tőlem tanulsz, és Én tartom kezemben a Bölcsesség kulcsát. Egyet sem engedek be a „tudósok" közül, csak a gyermekeknek adom oda, csak egyszerű gyermekeknek engedem meg, hogy belépjenek a Bölcsességhez és találkozzanak vele.

Köszönöm Jézusom!

1988. augusztus 26.

(Meghívást kaptam, hogy találkozzak néhány szélsőséges muzulmánnal, valamint két imámjukkal és sejkjükkel. Teológus barátommal mentem el hozzájuk. Az egészet azért rendezték, hogy elítéljenek engem és titokban ördögűzést hajtsanak végre rajtam. Meg is tették, de minthogy nem találtak bennem gonosz lelket, elvesztették hidegvérüket, és igen agresszívvá váltak, különösen, amikor üzenetet kaptam részükre, egy szeretet-üzenetet.

Mivel engem teljesen nyugodtnak láttak, még jobban feldühödtek. Azzal vádoltak, hogy hazug vagyok és csaló. Azt mondták, hogy Te, Uram nem vagy a Szeretet Istene. Teológus barátommal együtt nyugodtan felkeltünk és otthagytuk őket.)

Uram?

Vassulám, a Szeretet az első, a Szeretet Istene vagyok. Emlékezz, hogyan tanítottalak arra, hogy a Szeretet a Gyökér! Példát is mondtam neked erre a jó fáról, amely jó gyümölcsöt terem. Ez a fa a Tökéletes Fa, mert Szeretet a gyökere, ágai az erények, és mind jó. A Szeretet

Gyökere nélkül ennek a fának nem lesznek erény ágai, és így gyümölcsei sem. Ha olyan fát látsz, amelyik terméketlen, vagy gyümölcse rothadt, ismerd fel gyermekem, hogy gyökere a létező legrosszabb bűn.

Bizony mondom, hogy minden erény Gyökerét SZERETETNEK hívják. Szeretet vagyok. Én vagyok az a Gyökér, amely benneteket táplál, és széppé tesz. Jöjj és légy Bennem, akkor örökké fogsz élni.

1988. augusztus 29.

Jézus?

Én vagyok. Béke legyen veled!

Vedd észre, mennyire kedveztem neked azzal, hogy Magamhoz emeltelek. Vassulám, tanítóimat akarom Túlcsorduló Szeretetemre emlékeztetni. Arra akarom őket emlékeztetni, hogy szelíd vagyok és alázatos, tele gyengédséggel. Szeretettel tanítok, téged is szeretettel tanítottalak. Szeretettel, megértéssel és türelemmel neveltelek. Gyakran kérdeztelek, hogy akarod-e folytatni Műveimet. Én, az Úr, tiszteletben tartottam szabadságodat, sohasem kényszerítettelek, sohasem voltam szigorú hozzád. Szeretettel és oly sok gyengédséggel tápláltalak téged. Arra tanítottam tanítványaimat, hogy kövessék Útjaimat a tanításban, és mondják el, hogyan tanítok Én! Arra tanítottam őket, hogy szelídséggel és szeretettel vezessék Hozzám bárányaimat.

Elfelejtették volna, hogyan tanítottam? Miért lett Házam a szárazság és a merevség helyévé, és miért veszített el mindent, ami isteni? Házam ma terméketlen, elernyedt az emberi szabályoktól és az emberi gondolkodásmódtól, pusztuló-ban van! Házamat olyan szabályokkal kormányozzák, amelyekben a „szabadság” már semmit sem jelent.

Vassulám, galambom, te szabad vagy, mert Velem vagy. Én vagyok a te Tanítómestered, Én vezetlek téged, de szabadságban. Sohasem kényszerítettelek arra, hogy Nekem dolgozz. Sohasem erőltettem rád műveimet. Az Én módszerem egészen más, mint azoké, akik felelősséggel tartoznak másokért. Én, aki Úr vagyok és uralkodom feletted, mindig e szavakkal közeledtem hozzád: „Engedd meg, hogy…”.

Házamnak meg kell változnia, Házamnak az Én Útjaimra kell emlékeznie! Szeretet Vagyok.

1988. szeptember 5.

(Ma korán reggel megmondta az Úr, hogy hamarosan visszautasít néhány helybeli pap.)

Uram, valóban megint visszautasít néhány pap? Uram?

Én vagyok. Ne félj, hamarosan mindenre fény derül, és azok, akik visszautasítottak téged, és nem akarnak Üzenetemben hinni, bocsánatért fognak imádkozni az Atyához.

Vassula, ha vakok lettek volna, meggyógyítottam volna őket, de ők azt állítják, hogy „látnak”. Ugyanazoktól a vak vezetőktől származnak, abból az időből, amikor a földön voltam. Ha földi életem idején éltek volna, akkor azok között lettek volna, akik keresztre feszítettek, akik a prófétákat megkövezték és elhallgattatták. Mi a különbség a mostani és az akkori helyzet között? Azt állítják, hogy hisznek Bennem, de visszautasítják azt, ami a Lélektől származik. Ezáltal újból elutasítanak Engem. Te Éntőlem származol Üzenetemmel együtt, de ők is jeleket kérnek, bizonyítható jeleket, ahogy a farizeusok és az írástudók.

Készülődj gyermekem, készítsd hátadat, mert megkorbácsolnak! Én, az Úr, megengedtem nekik, hogy megkorbácsolják hátamat, így te is nyújtsd oda nekik a tiedet. Hadd ismételjék meg tévedésüket, ha nem akarnak meghallani. Engem, az Urat, visszautasítottak, és végül felszegeztek a fára. Légy tehát te is engedelmes, és oszd meg Velem Kereszte-

met! Ma éppen úgy van, mint tegnap. Bárkit küldök, tüzetesen megvizsgálják, üldözik vagy visszautasítják. Szakadatlanul vérét ontják azoknak, akiket Én küldök, Ábel vérétől kezdve e nemzedékig!

Ahogy az írástudókat és farizeusokat figyelmeztettem, úgy figyelmeztetem ma azokat, akik Üzenetvivőimet üldözik és elítélik Szavamat. Figyelmeztetem azokat, akik kinevetik a Lelket. Újból figyelmeztetem őket, hogy maguk ellen tanúskodnak, egyikük sem változott meg. Művük ugyanolyan maradt, gondolkodásmódjuk ellenük beszél. Vezetők! Ti ugyan lelki üzenetekről prédikáltok, mégis semmibe veszitek azt, ami a Lélektől származik! Vezetők! Ti Testemmel tápláljátok bárányaimat, de távol tartjátok tőlük Véremet![1] Elfelejtettétek tanításaimat?

Vassula, éreztetni fogom veled töviseimet. Éreztetni fogom, hogy mennyire uralkodik a racionalizmus ezeknek a papoknak a szívében. Kiteszlek támadásaiknak. Kenyeremmel táplállak. Légy Velem egy! Érezd töviseimet, és érezd magadénak a töviseket, hadd szúrja keresztül a te lelkedet is minden szög, ahogy Engem keresztül szúrt. Figyelmeztettelek, készülj fel a korbácsolásra! Ne feledd azonban, hogy az Én Hátamat is érik azok az ütések, és bármit tesznek veled, azt Velem is teszik.

Mi ketten?

Igen Uram.

(Három órával később kaptam meg a hírt: egyik pap, akiben bíztam, és akiről azt gondoltam, hogy hisz Isten üzenetében „elárult". Egyáltalán nem hitt, csak színlelte egész idő alatt. Kijelentette: „Isten nem nyilvánítja ki magát ilyen módon, főleg nem ilyen személynek." Nagyon fájt, mert azt gondoltam, hogy megértette, és hogy jó barát. Elvesztettem egy „barátot"... Ezt a hírt más barátaimtól kaptam.)

[1] Az aláhúzott sorokat haraggal és hangosan mondta.

1988. szeptember 6.

Uram?

Én vagyok. Figyelmeztettelek téged gyermekem erre az árulásra.

Jöjj, támaszkodj Rám! Hadd tudják meg, mennyire nem hiteles azoknak érvelése, akik azt mondják neked, hogy ez nem Tőlem származik, és lelkesedésük rossz irányba fordult. Úgy tűnik, hogy nem látják tisztán Igazságosságomat és csak saját gondolataikat hangoztatják.

Az Írás mondja: „Milyen szépen hangzik azok lépése, akik jó hírt hoznak". És azoknak, akik meglepődnek azon, hogy miféle eszközt választottam, azt mondja az Írás: „Azok találtak meg engem, akik nem kerestek, és azoknak nyilvánítottam ki magamat, akik nem kérték tanácsomat."

Annak a papnak azonban van egy jó érve. Én valóban nem vagyok a megfelelő személy ahhoz, hogy ilyen „adományom" legyen. Nem vagyok jó. Barátnőm, Beatrice megkérdezte tőle: „És mit tart Mária Magdolnáról?" Azt válaszolta: „Ó, igen, de ő később megtért." Azt gondolja tehát, hogy én nem tértem meg?

Légy békében! Én befogadtalak téged Szent Szívembe.

Ez a pap kétezer évvel ezelőtt engem, mint bűnöst meg is kövezett volna.

Nem hagytam volna. Ugyanazt mondtam volna, amit már korábban: „Az dobja rá az első követ, aki bűn nélkül van". A szíveteket nyissátok ki, ne az elméteket!

Vassula, támaszkodj Rám, a te Szabadítódra! Imádkozz azokért, akiknek zárva marad a szíve. Imádkozz azokért, akik befogják fülüket!

Igen, Uram.

Készülj fel többi Szenvedésemre! Ne feledd, megmutattam neked kereszted nagyságát.

Igen, Uram.

De te és Én megosztozunk rajta. Semmi sem lesz hiábavaló. Segítek neked küldetésed teljesítésében, azután... Hozzám fogsz repülni, igen![1]

Jöjj, Jelen vagyok! Mi ketten?

Igen, Uram.

(Később:)

Uram?

Én vagyok, nézz a Szemembe, és ne nézz se jobbra, se balra! Rám nézz, a te Uradra! Én vagyok az Út, az Igazság és az Örökkétartó Élet. Ne feledd, milyen nagy szeretettel tanítottalak Szavamra, és amit tudsz, azt Tőlem tanultad.

Egész Országom tele van csodákkal. Én vagyok az Alfa és az Omega. Szeress! Úgy viselkedj előttem, ahogy egy Király előtt szokás, ajánld fel Nekem minden szeretetedet! Arra teremtettelek, hogy szeress Engem, add Nekem minden szeretetedet![2] Tudom, mennyire gyenge és nyomorult vagy nélkülem, de azt is tudom, hogy csupán egyszerű gyermek, egy semmi van a Kezemben, és Lelkem szabadon lélegezhet abban a térben, amelyet te nyitsz Nekem. Engedd meg Lelkemnek, hogy alakítson és neveljen téged! Bármit tanulsz, az a Bölcsességtől származik, és Én vagyok a Bölcsesség.

1988. szeptember 7.

Dicsértessék az Úr!
Áldott legyen az Úr!
Dicsőség legyen Istennek!
Halálosan szeretlek Atyám.

Uram?

Én vagyok. Gyermekem, figyelj! Akarsz-e továbbra is Nekem, Uradnak dolgozni?

Igen, ha elfogadsz így, amilyen vagyok.

Elfogadlak. A te kimondhatatlan gyengeséged vonz Engem. Jöjj és meríts Belőlem.

Élő és meggyógyult! Te szemtől szembe láttad az Igazságot. Én gyógyítottalak meg, Én térítettelek meg, Én emeltelek fel és fogadtalak Szent Szívembe. Én áldottalak meg, és amit elkezdtem veled, be is fogom fejezni. Az Én csarnokomban maradsz, és csak Én foglak táplálni. Én tettem fátylat szemed elé, hogy megőrizzelek a gonosztól. Nem szeretném, ha kevély lennél a kegyelmek miatt, amelyeket neked adok. Szent Szívemet ajánlottam neked Otthonodul. Szállj le mélységeibe, rejtőzz mélységeibe, és soha többé ne hagyd el! Én, az Úr mindvégig elrejtve foglak itt őrizni.

Köszönöm, Uram.

1988. szeptember 9.

Uram, bízom Benned! Amit tanultam, egyedül Tőled tudom. Uram, mégis sok egyházi személy gúnyol engem. Nem akarják elhinni, hogy Te vagy az. Elutasítják műveidet. Lábbal tiporják a gyermekek látomását, a jelenéseket, a kinyilatkoztatásokat, azt akarják, hogy HALLGASS! Kérlek, ne maradj távol Istenem, jöjj gyorsan hozzánk, segíts nekünk Uram, mi Megváltónk! Uram?

Én vagyok. Vassula, azoknak, akik elnyomnak téged, azt mondom: „Amíg ismét olyanokká nem váltok, mint a gyermekek, nem mentek be az Isten országába.” Gyermekem, eljön az idő, amikor minden látomást igaznak ismernek el. Megmondtam, hogy Egyházamban nem lesz tartalmatlan látomás vagy megtévesztő jövendölés. Amit mondtam, hamarosan beigazolódik. Amit kijelentek, még a te életedben be is teljesítem.

Köszönöm Uram.

Mi ketten?

[1] Jézus boldognak látszott.
[2] Azáltal, hogy Istent megtanuljuk szeretni, egymást is megtanuljuk szeretni.

Mindörökké. Ámen

1988. szeptember 10.

Dicsőség Istennek! Dicsőség Istennek!

Szent Mihály?

Vassula, tudd meg, hogy az egész kinyilatkoztatás a Magasságbeli Ajkáról származik. Légy biztos Irgalmasságában!

Köszönöm, Szent Mihály.

(Szent Mihály ezt akkor mondta, amikor imáját mondtam a gonosz legyőzésére.)

(Később:)

Uram?

Én vagyok.

Ez a film, amit most játszanak, „Jézus utolsó megkísértése", valóságos botrány. Mi következik még?

Áldottak azok, akik nem mennek el megnézni!

(Jézus ezután elhallgatott.)

1988. szeptember 12.

Uram!

Én vagyok. Bízzál Bennem![1]

Mindig veled vagyok. Nem minden lélek kapja meg azt a kegyelmet, amit te kaptál, Akaratom szerint. És mégis milyen gyakran kételkedsz! Higgy!

Ne törődj azokkal, akik hátráltatnak, szívük be van zárva és sötétségben élnek. Mire való vak embert követni, és egyre mélyebbre jutni a pusztaságban? Én vagyok az Egy és az Egyetlen, akit követned kell. Nyisd hát ki füled, hogy halljál, igyekezz megérteni, érezd Jelenlétemet! Miért nézel másfelé, amikor Engem látsz? Kövesd tekintetemet, gyermekem, igen![2] Látod? Meg tudod tenni, ha igyekszel! Jegyesem, szerezz Nekem örömet! Gondolkozz mindazon, amit adtam neked, és tisztelj Engem!

Uram, rettenetesen gyenge vagyok!

Imádkozz segítségért, és Én nem késlekedem, felemellek kedvesem. Táplálkozz Testemmel! Írd!

(Jézus megengedi, hogy leírjam a következőt: amikor azt mondta „egyétek az Én Testemet", eszembe jutott, hogy előző éjjel azt álmodtam, hogy Jézus Testét levettem egy keresztről (egy 20 cm hosszú saját keresztemről) és megettem az Ő egész Testét, csupaszon hagyva a keresztet.)

Én adtam neked ezt a látomást. Enned kell Testemet, Én kínáltalak meg vele. Idd Véremet, azt akarom, hogy idd Véremet is!

Vassula, szeretnéd tudni, hogy miért kételkedsz időnként? Azért, mert te, az Én rózsám, pusztaságban élsz. A rózsa nem él meg a pusztaságban, hacsak nem kap rendkívüli figyelmet és gondoskodást, mert környezete befolyása alatt áll. Én vagyok Őrződ, aki soha le nem veszi Szemét rólad, nehogy a perzselő szél megégessen. Szüntelenül őrködöm felette, tekintetem rajtad nyugszik. Elkergetem ellenségeidet, nehogy rád tapossanak. Vigyázok, hogy semmiben ne legyen hiányod. Ha szükséges, megnyeslek, és termékennyé teszem talajodat.

Lelkem jegyese, csupán emlékeztetni akartalak, nehogy elkeseredj, mert Én, az Úr vagyok a te Őrződ, és sohasem hagylak el ebben a pusztaságban. Ezért bízzál Bennem, és ne hagyd, hogy a pusztaság megijesszen! Fogadd Békémet! Segítek neked, hogy növeld Belém vetett hitedet!

Belőlem táplálkozz! Mi ketten?

[1] Azt mondtam Jézusnak: „Mekkora kegyelem jutott azoknak az embereknek, akik a Te idődben éltek itt a földön!"

[2] Amikor Isten azt mondta, hogy „gyermekem", megéreztem Őt. Megéreztem Jelenlétét, és szívem ujjongott az örömtől!

Mindörökkön…

…örökké!

Mi ketten, Anyuka?

Igen, mi ketten. Maradj mindig Jézus közelében!

Igen Édesanyám, szeretnék ott maradni.

Jöjj!

1988. szeptember 14.

(A Szent Kereszt felmagasztalása)

Jézus?

Én vagyok. Figyelj Hangomra! Belekiáltok ebbe a pusztaságba. Felemelem mindazokat, akik meghallják. Lemosom bűneiket és elfelejtem, mint ahogy a víz elfolyik, és nyoma sem marad.

Jaj azoknak; akik becsukják fülüket! És jaj, sokan lesznek közöttetek, akik eltévedtek, de nem akarnak Rám figyelni, aki az Út vagyok. Elhagytatok Engem, sokáig Tévedésben bolyongtatok, és csak a Sátán füstjét szívtátok magatokba. Nevem már semmit sem jelent számotokra. Olyanok vagytok, mint az árnyék a földön, és gonoszságotokban, a Sátán segítségével megfordítottátok az Igazságot. Az evolúciós elmélettel kiszorítottatok Engem.

Olyan sok figyelmeztetést küldtem nektek, megjövendöltem nektek ezeket a napokat. Végtelen Irgalmamból jeleket adtam nektek, ti azonban inkább becsuktátok szemeteket Irgalmasságom előtt. Ti vezetők, akik ismeritek Szavamat és Nekem szolgáltok, akik felismeritek, hogy közel van az Idők Vége,[1] de csak szemlélitek a rátok árasztott Kegyelmeket, mert merő gyávaságból csak az emberek kedvét keresitek, <u>próbáljátok megérteni, és nézzetek bele újból példabeszédeim rejtett misztériumaiba</u>! Nagyon kérlek benneteket, <u>könyörögjetek</u>, hogy a megértés Szentlelke árassza rátok kegyelmét a Tudás mélyebb ismeretéért!

A napok meg vannak számlálva, és lelketek is. Készüljetek, vegyétek le azt a fátylat, amelyet ellenfelem tett szemetekre, mert amíg megmaradtok hiúságban, bűnösök maradtok! Alázzátok meg magatokat és fogadjátok el Útjaimat! Válaszoljatok Hangomra, amely fájdalmasan kiált bele ebbe a pusztaságba.[2]

Jöjj gyermekem, támaszkodj Rám, együtt… együtt osztozunk fájdalmamban!

Igen Uram, szeretnék osztozni veled.

Mi ketten.

Mindörökre.

1988. szeptember 15.

(A Fájdalmas Szűzanya ünnepe)

Uram?

Én vagyok.

Hogyan lehet, hogy sok egyházi személy nem ismeri el Irgalmas Jeleidet, amelyeket ezekben a napokban adsz nekünk? Uram, tudod, hogy mit mondanak? Azt mondják, hogy nem ez az Igaz Hit, más szavakkal: „<u>Mi</u> már jelek nélkül is megtértünk, tehát mi anélkül is megvagyunk, ezért Istenünk, ne adj több jelet, mert <u>bennünket</u> nem érdekelnek ezek a rendkívüli dolgok.” Ezt mondják ahelyett, hogy ARCRA BORULNÁNAK a földön és azt kiáltanák: „Dicsőség Istennek! Dicsértessék az Úr Végtelen Irgalmáért! Te valóban beteljesíted az Írást!” Vajon mi az Igaz Hit szerintük, ha elutasítják a Lelket? Így érvelnek: Emlékezzetek, mit mondott Jézus Tamásnak: „Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek…”. Elfelejtették, hogy emellett még mit mond az Írás? „<u>El ne</u> fojtsátok a Szentlelket, és meg ne vessétek a Prófétálás Lelkét!” és „A Lélek ott fú, ahol akar…”. Amikor ezek az emberek így érvelnek, nem veszik észre, hogy egyedül csak Veled vitatkoznak, Uram.

[1] A Szentírásban.

[2] Amikor Jézus e szavakat mondta, fájdalmát is éreztette velem. Jézus rettenetesen szenved.

Gyermekem, kiálts hangosan a nemzeteknek! Kiálts, hogy mindenki meghallja:

„Itt van a mi Istenünk! Velünk van a mi Istenünk. Sohasem hagyott el bennünket, úgy jött, mint a Pásztor, hogy táplálja nyáját és karjába gyűjtse bárányait, mert Országa közel van."

Kis nyájamat nagy szeretettel egybegyűjtöm karjaimba, és táplálni fogom.

Nem törődnek Jeleiddel. Hallanak róla, azután félreteszik. Mintha azt akarnák, hogy ne adj több Jelet!

Nem szükséges, hogy bárki is tanácsot adjon Nekem, nincs szükségem ezekre a tanácsadókra, mert bölcsességük szégyen. Nem tudom talán, hogy hogyan kell megmérni és hogyan kell táplálni benneteket? Jaj! Csupán egy kis maradék várja Lelkemet. Nem értették meg, hogy cserbenhagynak, ha az ellenség szellemét követik? És ha cserbenhagynak Engem, akkor már nem látják az Igazságot sem.

Mondja-e az agyag a fazekasnak: „Mit csinálsz?" Fogadjátok alázattal, amit a Lélektől kaptok, fogadjátok el Műveimet és misztériumaimat! Én akartam Jeleimet megsokasítani napjaitokban. Fogadd tehát örömmel, amit a Lélektől kapsz, örvendezz és fogadj Engem, légy boldog és ne fordíts hátat Nekem! Nézz Rám és ismerj fel! Ne fojtsd el Lelkemet, fogadj szívesen Engem! Jaj nektek, akik elfojtjátok Lelkemet! Jaj nektek, vak vezetők, akik Hiúságtól dagadoztok, ti változtattátok pusztasággá Szent Egyházamat! Előbb magatokat vizsgáljátok meg, ha az Igazságot keresitek, és úgy bizonyosodjatok meg arról, hogy ti az Igaz Hitben vagytok-e?

Oltár, Én, az Úr mindvégig égve tartom lángodat, Műveim még nincsenek befejezve. Jöjj most, mi ketten?

Mindörökre. Ámen.

1988. szeptember 18.

Istenem?[1]

Én vagyok. Szeress, ne félj Tőlem! Csak akkor félj tőlem, ha Ellenem lázadsz.

A szeretet minden cseppjét arra használom fel, hogy lelkeket mentsek meg a tisztítóhelyről. Ha Engem forrón szeretsz, kioltod tüzüket.[2] Megszabadítod őket kínjaiktól. Én, az Úr, akkor végre fogadhatom őket. Szeress tehát, vágyakozz Utánam, imádj, mentsd meg egyiket a másik után!

Az emberiségnek meg kell értenie, hogy a szeretet magába szívja az Ég Erőit, mivel a szeretet a szabadság és az élet Kulcsa. Érted már, hogy miért gyűlöl téged a Sátán? Vassulám, támaszkodj Rám, semmi sincs hiába.

Mi ketten?

Mindörökkön örökké.

1988. szeptember 24.

Istenem?

Én vagyok. Emlékezz arra, hogy Lélek vagyok és mindent megosztok lelkeddel, amim van. Te és Én egy vagyunk, a Szeretet egységében összekötve, egymáshoz kötve a Szeretetben, Én a te Istened és te, az Én kicsim. Én, a te Teremtőd, és te, az Én teremtményem.

Emlékeztesd azokat, akiknek szíve megkeményedett, hogy Szívem megszentel titeket. Tudasd velük, hogy még a névtelen embereket, az erkölcsteleneket, az érdemteleneket is meghívom. Átalakítom a kőszívűeket, és kiemelem őket a semmiből. Váratlanul jövök a halottak közé, és mindnyájukat fel tudom támasztani. Nézz magadra Vassula, nincsenek érdemeid, nagy könyörületemben mégis felemeltelek.

[1] Annyira szeretem Istent, hogy szinte özvegynek érzem magam a földön.

[2] Mialatt Jézus ezt mondta, látomást láttam néhány lélek kezéről, amelyek lánggal égtek, majd kialudtak.

Most tudod, mit jelent az Igaz Élet Istenben. Én Vagyok az Élet.

Dicsőíts Engem gyermekem, soha ne lázadj ellenem! Tartsd emlékezetedben tanításomat!

Uram?

Én vagyok.

Van valami, ami kellemetlenül érint. Valaki azt mondta, hogy én állandóan bűnben élek, mivel elváltam és újból házasságot kötöttem. Azt mondta, hogy az én állandó bűnöm kizárja annak lehetőségét, hogy Te adod ezt a kinyilatkoztatást, Istenem.

Mutatkozzék az az ember, aki bűn nélkül van! Jöjjön Elém, és mutassa meg Nekem arcát!

Igen Uram, segíts nekem! Nem tudom, mit feleljek ezekre a vádakra.

Ne válaszolj, jöjj gyorsan Hozzám! Atyád vigyáz rád. Mi ketten gyermekem?

Mindörökkön örökké! Ámen!

A Bölcsesség szereti a gyermekeket.

1988. szeptember 25.

Istenem, miután Üzeneteidből odaadtam néhányat L-nek, azt mondta, hogy zavarba jön, amikor olvassa, kellemetlenül érinti őt olvasás közben az a nagy Szeretet, amit irántam, teremtményed iránt érzel, valamint az én szeretetem is, amit irántad érzek, Istenem! Azt mondta, hogy megbotránkoztató. Uram?

Én vagyok. Isten vagyok, Szeretet vagyok. Aki azt mondja, hogy Üzenetem szégyellni való, Engem ítél el, és ezáltal önmagát ítéli el. A nem lelki ember képtelen saját erejéből megérteni a Lelket, és a Bölcsességbe sem tud behatolni, hogy megértse a Lelket. Ki kell nyitnia a szívét, és meg kell engednie a Léleknek, hogy betérjen hozzá, és találkozhassanak. Akkor az Én Lelkem fogja táplálni az ő lelkét, és a Bölcsesség fogja megvilágosítani, hogy lássa, milyen a Lélek, miként munkálkodik a Lélek. Isten vagyok, a Szeretet Forrása, aki Végtelen Szeretetemben azért teremtettelek titeket, hogy szeressetek Engem!

Dicsértessék a mi Urunk!

1988. szeptember 26.

Istenem?

Én vagyok. Vassulám, bánj úgy Velem, mint egy Királlyal! Vezess Hozzám minden lelket! Azokat, akik hallani akarnak, felemelem, és Szent Szívembe teszem.

Kedvesem!

Igen, Szent Édesanyám?

Igen, hallgass meg! Illatom, amely belőlem árad,[1] bizonyítja, hogy Jelen vagyunk közöttetek, és figyelünk szívetekre. Mennyire szeretünk benneteket! Gyermekeim, Édesanyátok vagyok, engedjétek, hogy Fiam vezessen, gyógyítson és tisztítson meg titeket! Engedjétek, hogy Jézus meggyógyítson! Fogadjátok el a kegyelmet, amelyet Fiam felajánl nektek! Értsétek meg, hogy miért keres meg minden egyes lelket! Jézus végtelenül szeret benneteket!

Én, az egész emberiség Édesanyja, a ti Megváltótok Édesanyja, közel vagyok hozzátok, gyermekeim, és mindig készen arra, hogy segítsek nektek! Jöjjetek, nyissátok ki nekünk szíveteket, Mi vagyunk a ti Szent Családotok. Fogadjátok Békénket, Jézus és Én megáldunk benneteket.

Áldott légy Szent Édesanyám, Isten Anyja!

[1] Sokan éreztek tömjén és rózsa illatot azok közül, akik ezt a kinyilatkoztatást követik.

1988. szeptember 27.

Jézus?

Én vagyok.

Kövesd utasításaimat, amelyeket adtam neked, és hagyd, hogy Én beszéljek! Maradj mezítlábas,[1] egy senki, ismerd fel az Én elegyengetett, egyenes Utamat! Az Én Utam egyenes, ezért ne nézz se jobbra, se balra. Én valóban beavattalak téged misztériumaimba. Arra választottalak, hogy Írótáblám légy. Mezítláb vezettelek téged Házamba, hogy Péterrel találkozz.

Üzenetem, a Béke és a Szeretet üzenete, le fogja fegyverezni ellenségeimet. Csak várj és figyelj! Még nem fejeztem be Műveimet. Házam romokban hever, de a legrosszabb még ezután következik.

A Testemben élő Káinok, akik tövisként szúródnak Fejembe, eltelve dicsekvéssel, megkísérlik lemészárolni Ábeleimet, azokat az Ábeleket, akik megértik Lelkemet és őszintén szeretnek Engem. Bizony mondom nektek, hogy kérkedésük gyásszá változik, tüzem fogja felégetni ezeket a hűtlen szolgákat. Mert mit tudnak Nekem adni? Lelkemen taposnak saját vágyaiktól és vakbuzgóságuktól vezetve. Hűtlenségük vezette őket tévútra, és már nem tudnak tisztán látni.

Vassula, írd le kérdésedet, mert ez sokakban felmerül.

Uram, maradt-e még egyáltalán jó szolgád, aki őszinte és szeret Téged?

Kevesen maradtak, akik valóban szeretnek Engem, és csupán maroknyian vannak, akik megértik Lelkemet. Ezek a lelkek gyógyítják Sebeimet, és Szent Szívem az ő otthonuk.

Uram, mit tartasz a világiakról?

Közöttük is igen kevés maradt, aki hisz Bennem, és hisz Gondviselésem Műveiben. Többségük elhagyott Engem, Istenét. Szent Szívem mélyén rejtőzik a lándzsa hegye, amely, oly sok vérontásnak oka. Szenvedésem egy részét ez okozza. Én, az Úr, váratlanul szállok le, hirtelen lépek Templomomba, anélkül, hogy valaki is várna. A napok meg vannak számlálva. Úgy jövök el, mint a Villám. Megtisztítom Jeruzsálemet, amely porhalommá lesz, és magával viszi mindazokat, akik nem szeretnek Engem. Én leszek Bírájuk és szigorúan fogom megítélni őket.

Azokat viszont, akik hűségesek maradtak Szent Nevemhez, Én, az Úr felemelem, és Új Jeruzsálemembe helyezem. Nem kell félniük, mivel követték utasításaimat és Törvényemet. Bár elnyomták őket és ellenségeim elfojtották Felém küldött kiáltásaikat, Én meghallottam őket. Szememet sohasem vettem le azokról a szentekről. Ők féltek Engem, dicsértek Engem, hűségesek maradtak Szavamhoz. Megosztották egymás között azokat az eszközöket, amelyeket adtam nekik. Jó cselekedeteikkel tetszésemre vannak.

Szeretett teremtés, az Idők Végén éltek.[2] Figyelmeztettelek arra, hogy ezekben az időkben lesznek, akik gúnyolódnak a valláson, elnyomják a prófétaság Lelkét, nevetségessé teszik a látnokokat, azért, hogy gonoszságból követhessék saját megtévesztő tanaikat. Tudásukat rosszra használják, ami tévútra vezeti őket. Mivel a gonoszságot szeretik, nem tudják megőrizni a lélek tisztaságát, úgy sodródnak bele a természetellenes szertartásokba, a fekete misékbe és a Sátán imádásába, mint az Eszelősök. Mások gonosz életet élnek, és tudatlanságukban pecsételik meg saját életüket. Becsukják fülüket, és nem akarják látni az Igazságot, nem akarnak elismerni Engem, Istenüket, ezért bűnük erkölcstelenségbe viszi őket, és megrontja a lelküket.

Azt is megmondtam, hogy a ti időtökben szolgáimnak csupán kis maradéka tart ki hűségben mellettem és prédikálja az Evangéliumot helyesen, ahogy kell.

[1] Szerény és egyszerű.

[2] Egy korszak végén, nem a világ végén.

Sokan követik a racionalizmust, hűtlenségükkel megcsalnak Engem. Ez a racionalizmus tette pusztasággá és döntötte romba Egyházamat, amelynek mélyén viperák fészkelnek.

Azoknak, akik bemocskolják Nevemet, földi dicsőségben trónolnak, kielégítik pénzéhségüket és saját céljaikat keresik az Enyém helyett. Kiáltom abba a pusztaságba, amely a ti művetek, jöjjetek Hozzám és tartsatok bűnbánatot a tisztulás napja előtt! Én, az Úr, figyelmeztettelek titeket arra, hogy ki ne oltsátok az Igazság Lelkét, aki ezen a szerény eszközön keresztül beszél. Kérem Egyházamat, hogy ne feledkezzen meg azokról a körülményekről, amelyekben Én és tanítványaim munkálkodtunk, és arról, hogy hol hajtottuk nyugalomra fejünket. Palotánk nem volt! Nem volt! A királyoknak volt palotája, Nekem nem volt, és tanítványaimnak sem!

Uram, azok, akikre Te gondolsz, és akik magukra ismernek, nem fogják szívesen hallani ezt a részt, és még egy okkal több lesz, amiért elhallgattatják ezt az üzenetet.

Igaz, hogy közülük néhányan nem akarják hallani szavaimat. Azok, akik hiú dicsőségvágyból hallgattatnak el Engem, és hallgattatják el Házamat. Házam és Én fuldoklunk hamis esküjüktől. Nem kapok levegőt, Házam minden ablakát becsukták, Világosságom nem tud behatolni, és Lelkem sem fújhat benne, hogy megtisztítsa levegőjét. Ezek a lelkek olyanok, mint az ízét vesztett só, olyanok, mint a piszkos üveg, nem engedik be Világosságomat. Megakadályozzák, hogy Szentségem megtisztítsa őket.

A Sátán lehelete ezekben a napokban olyan, mint a pára, a kulcslyukon és az ajtóréseken is áthatol. Mivel lehelete halálos, kérem, hogy hozzatok kétszer annyi áldozatot és kétszerezzétek meg imáitokat! Nagyon nagy engesztelést kell nyújtania mindenkinek, aki szeret Engem! A Sátán dühében megkétszerezte munkáját ebben az évben. A Mária évet szemelte ki, hogy leválassza Egyházam egy részét. Megjövendöltem nektek ezt a szakadást, és azt, hogy mindezek közepette kell Házamba jönnöd.

Fogd meg a Kezem és járj Velem, osztozz Keresztemben Vassulám! Műveim még nincsenek befejezve. Légy Békében! Én, az Úr adom neked Békémet gyermekem. Emlékezz, mosolyogj Jelenlétemben, soha többé ne feledkezz meg Jelenlétemről! Mondj Nekem egy „Kyrie eleison”-t, szerezz Nekem örömet, olyan sokat adtam neked!

Igen, Uram, nagyon sokat adtál nekem.
Szeretlek Téged Szentek Szentje!
Annyi jót adtál nekem, többet,
mint amennyit számon tudnék tartani.
Szeretném világgá kiáltani,
és szeretnék állandóan erről beszélni!
Megnyitottad fülemet, hogy halljalak,
felkeltettél a halottak közül.

Bárcsak megőrizne engem állandóan
a te szereteted és hűséged,
bárcsak megadnád mindenkinek,
testvéreimnek is, amit nekem adtál,
engedd, hogy ők is kapjanak belőle, Uram!

Gyermekem, mindenkit hívok, mindenkit keresek! Engedjétek meg, hogy betérjek szívetekbe és meggyógyítsalak benneteket!

Jöjj, pihenj most! Mindig veled vagyok, ezt soha ne felejtsd el!

1988. szeptember 29.

(Szent Rafael, Szent Gábriel és Szent Mihály arkangyalok ünnepe)

(Szent Mihályhoz imádkoztam.)

(Szent Mihály:)

Dicsőség a Magasságbelinek, mert felemelt téged a halottak közül! Mindig óvakodnod kell a Sátántól. Légy összeszedett az Úr előtt! Imádkozz Hozzám!

A Szent Mihály imát, az ördögűzést?

Igen, ha Isten teremtményei tudnák, hogy ez az ima mennyire leküzdi a gonoszt, minden nap elmondanák. Légy mindig felkészülve az Úr Szavára! Az Örökkévaló szeret téged, dicsérd Őt!

Ó, Szent Mihály, köszönöm, hogy vigyázol ránk és küzdesz értünk. Uram?

Én vagyok. Ne feledd, hogy a te környezeted pusztaság.

Vassula, bánd meg bűneidet és gyónd meg Nekem! Hallgatom.[1] Mindent megbocsátok neked. Megbocsátom bűneidet, amelyek beszennyezték lelkedet. Fogadd Békémet! Szeretném egész teremtésem előtt hangsúlyozni:

Törvényt adtam nektek. Ennek a Törvénynek engedelmeskedjen mindenki! Tanítókat adtam nektek, akik Egyházamban szolgálnak, hogy vezessenek benneteket, és tanítsanak meg titeket arra, hogy milyen fontos Engem a Szentáldozásban fogadnotok, hogy mennyire fontos Véremet és Testemet fogadnotok. Véremet nem hiába ontottam ki Patakokban, Véremet azért ontottam ki, hogy igyatok belőle! Szolgáimnak nem kellene Véremet távol tartani tőletek! A ti üdvösségetekért ontottam ki Véremet, Véremet is magatokhoz kell vennetek! Jöjjetek hát, és igyatok belőlem, és még többre fogtok szomjazni! Engedelmeskedjetek Utolsó Vacsorámon mondott szavaimnak! Ha pedig Hozzám jöttök, előbb készüljetek fel arra, hogyan fogadjatok Engem! Vizsgáljátok meg magatokat! Legyetek összeszedettek! Adjatok Nekem tökéletes tiszteletet azáltal, hogy bűnbánatot tartotok, és gyakran gyóntok. Gyóntatókat adtam nektek, szeretteim. Amikor nekik gyóntok, egyedül Nekem gyóntok, Én vagyok az, akinek gyóntok. Ne bánjatok úgy a Szövetség Vérével, mintha nem lenne Szent!

Ne feledkezz meg Szent Jelenlétemről!
Mi ketten.

Igen.

Mi ketten.

Igen, Szűzanyám.

(Később:)

Vassula!

Szent Mihály?

Igen, én vagyok. Ezzel az ördögűző imával akartalak emlékeztetni téged ünnepemre, valamint Szent Gábriel és Szent Rafael ünnepére. Nyomtattasd ki, és terjeszd ezeket az imákat, mert korszakotoknak kétségbeejtően nagy szüksége van rá. A Magasságbelinek engedelmeskedem. Dicsőség legyen Istennek!

Dicsőség legyen Istennek, áldott legyen a mi Istenünk!

Gyermekem, Én vagyok az, az Úr. Légy mindig éber, amikor ezeket az imákat mondod! Én, az Úr szeretlek, mert meghallgatsz Engem. Soha ne kételkedj, táplálni fogom lelkedet. Jöjj, légy Velem egy!

Mi ketten.

Mindörökkön…

…örökké.

Ámen.

Mi ketten.

Mindörökkön…

…örökké. Ámen.

Áldott légy Szűzanyám!

1988. szeptember 30.

(Dicsőség legyen Istennek egy szabadkőműves és egy Jehova tanúja teljes megtéréséért. Dicsőség Istennek a korábbi megtérésekért és a legújabbért is.)

[1] Meggyóntam Istennek.

[1]

Bárcsak tömegesen térnének vissza Hozzád! Uram?

Én vagyok. Áldozatod tetszett Nekem. Én vagyok Pásztorod, és eljövök, hogy összegyűjtsem és megvédjem bárányaimat. Tápláld bárányaimat, terjeszd Üzenetemet! Jöjj, te és Én, Én és te, a Szeretet egységében.

1988. október 5.

Uram?

Én vagyok. Én vagyok az, az Úr, aki örökké tartó szeretettel szeret titeket. Én mindig így vagyok jelen közöttetek.

Az idők kezdete óta, mikor gyermekeim fellázadnak, Én, az Úr, gyenge eszközökön keresztül szólok, hogy figyelmeztetést adjak és visszahozzam őket Magamhoz. Én, az Úr, mindig így munkálkodom. Úgy jövök el, mint a Kalapács, hogy megtörjem a sziklákat, feltörjem azt a vastag kérget, amely teremtésem szívét takarja. Mindig kinyilvánítottam Magamat, amikor teremtésemnek szüksége volt segítségemre, amikor olyan mélyre zuhant, hogy egészen közel került a Sátán kapuihoz.

Vassulám, „Béke és Szeretet" Üzenetemben hívlak, hívlak benneteket és nagy fájdalommal kiáltom nektek, hogy térjetek vissza Hozzám és tartsatok bűnbánatot! Belekiáltok ebbe a pusztaságba, de Hangom olyan, mint a visszhang az ürességben... Bárcsak meghallanátok és kinyitnátok szíveteket, hogy meggyógyítsalak benneteket!

Azért szállok alá ebbe a Nagy Pusztaságba, hogy megkeressem a megmaradt virágokat, de csak sziklákon bukdácsolok, szikla, szikla hátán. Nagy reménységgel nézek körül, de csak töviseket találok. Tüskés bokrok szaggatnak meg Engem, és azt a néhány embert, akik szeretnek. Szeretetet keresek, de gyűlöletet találok. Vigasztalásra lenne szükségem, de nem találok. Együttérzésre szomjazom, de csak gúnyolódást kapok. Nem találok szeretetet, nem találok reményt, nem találok hitet ebben a nemzedékben[2], mert felhagytak imádásommal. Aggodalmam beigazolódott! Ó korszak! Teljesen hiányzik belőled a hit, a remény és a szeretet! Felhagytál imádásommal és Szent Nevem semmit sem jelent számodra! Igen, az Én Nevem jelentéktelen számodra. Ha útjaimat követted volna, és kiáltásaimra hallgattál volna, nem létezne ez a pusztaság. Kérem azokat, akik szeretnek Engem, hogy imádkozzanak testvéreikért, akik nem imádkoznak! Ne ismételjétek meg azokat a tévedéseket, amelyeket őseitek követtek el a Lázadás napján, a Kísértésnek azon a napján a pusztaságban.

Egykori zöld legelőim terméketlenek és elhagyatottak. Kis nyájamat saját pásztorai verték szét, szétszórták őket... Miért hívjátok ki haragomat, miért? Minden nemzedék elnyerte büntetését, amelyik elutasított Engem. De a ti gondolataitok gonoszak, mivel szüntelenül azzal ámítjátok magatokat, hogy cselekedeteitek jobbak, mint a farizeusoké. Azt mondjátok: „Ha akkor éltünk volna, mi nem vettünk volna részt gonosz műveikben, hitünk megvédett volna bennünket!" Azt mondom nektek: Most sem fogadtok másképpen, mint annak idején, amikor testben voltam közöttetek. Sokan elítéltétek Üzeneteimet,[3] még mielőtt tudtátok volna, hogy miről szólnak!!

Leányom, eljöttem hozzájuk, pusztaságukba, hogy megmondjam, Én vagyok a Messiás, akit vártak. Nem hittek azonban Nekem, visszautasítottak, üldöztek és keresztre feszítettek. Szentlelkem

[1] JÉZUS nevét és a szívet saját véremmel írtam, így akartam egy kis áldozatot hozni.

[2] Nemcsak Istennel szemben viselkedünk így, hanem egymás között is.

[3] A mostani kinyilatkoztatásokat, jelenéseket és jeleket.

ma is eljön hozzátok, akik sötétségben éltek, de ti nem tudtok felemelkedni Műveihez a bennetek felgyülemlett engedetlenség és a bűn csábítása miatt.

Korszakotok pusztasága felülmúl minden más pusztaságot. Miért lepődnek meg, miért untatja és bosszantja őket Szentlelkem, aki azért száll le, hogy megvilágosítsa őket? Érdektelenségük egyik pusztaságot a másik után hozta létre. Sziklát, szikla után! Eláll a lélegzetem, fulladozom attól, ahogyan ezek a lázadók rátaposnak kevés megmaradt virágomra. Vassula, ha Szent Édesanyátok vissza nem tartja Karomat attól, hogy lesújtson rájuk, és nem lenne Végtelen Irgalmam, Én, aki az igazságosság Istene is vagyok, már rég lesújtottam volna rájuk. Mert ez a nemzedék új Szodomát és Gomorát épített.

Olyan mélyre süllyedtek, hogy azt hiszik, a sok baj, ami őket éri, Tőlem jön. Sohasem értették meg, hogy a gonosz gonoszokat szül, és hogy ezért most meg kell fizetniük.

Azt akarom, hogy mindazok, akik szeretnek Engem, imádkozzanak, imádkozzanak, imádkozzanak, hogy ez a Lázadás véget érjen. Bátorítani szeretném barátaimat, hogy folytassák jótetteiket![1] Megáldom azokat, akik elhintik magjaimat, a Béke és a Szeretet magjait, és mindvégig bíznak Bennem. Kérem, imádkozzatok, hogy a Megértés Szentlelke világosítson meg benneteket! Mikor értik meg végre az Írásokat? Meddig fogják félretolni Misztériumaimat? Találjátok meg Gyümölcseimet a Példabeszédekben, értsétek meg, és ha gondotok támad a megértésben, kérjétek az Értelem Szentlelkét, hogy szálljon le rátok! Sok Misztériumom van még elrejtve és bezárva Bölcsességem könyveiben.[2]

Megígérem nektek, hogy a Szeretet Szeretetként tér vissza és közöttetek fog lakozni. Helyreállítom Házamat. Új Jeruzsálemet hozok nektek, a Tisztaság és a Hűség városát, ahol Igazságosság fog uralkodni. Jöjjetek, arassátok le Termésemet barátaim, arassátok le Termésemet, amelyet titokban növeltem. Gyűjtsétek össze Műveimet és hintsétek szét, fel fogják frissíteni a sivatagi szeleket, megöntözik a kiszáradt talajt, és újból életet hoznak ebbe a Pusztaságba. Imádkozz Vassulám Visszatérésemért!

Ó, Istenem, igen! JÖJJ! JÖJJ hozzánk, ó, Uram, jöjj vissza hozzánk!

Visszajövök, igen hamar, Visszatérésem már nincs messze. Mondd meg a többieknek, hogy imádkozzanak Visszatérésemért! Én, az Úr Jézus Krisztus, a Megváltó mindent helyre fogok állítani, ami kárt szenvedett, és jelenleg is kárt szenved. Ne feledkezzetek meg a Nagy Megpróbáltatásról, amelyen Egyházam keresztülmegy, mielőtt teljesen megújítom.

Gyermekem, engedd meg ezért, hogy írótáblámnak használjalak. Oszd meg Velem, a te Uraddal, a Béke, a Szeretet Keresztjét! Mi ketten, mindörökké.

Igen, Uram.

Mi ketten?

Igen Szűzanyám, mindörökre.

(Üzenet annak a csoportnak, amelyikkel találkozom, és akiknek fel kell ezt olvasnom:)

Túláradó Szeretetem mindenkit meg fog keresni. Nem vagyok távol tőletek, együtt étkezünk… együtt tevékenykedünk… érezzétek tehát Jelenlétemet, térjetek vissza Hozzám, és Én is visszatérek hozzátok.[3] Sokan fogják érezni Jelenlétemet, hogy bátorságot merítsetek Belő-

[1] Mindazokat az „új tanítványokat”, akik segítenek fordítani, fénymásolni és részt vesznek más munkákban, valamint ennek a kinyilatkoztatásnak a terjesztésében.

[2] Hirtelen újból özvegynek éreztem magam és az Úrhoz kiáltottam: JÖJJ EL URAM! Vágyom az Úr után.

[3] Mal 3,7

lem. Aki keres, megtalál. Engedjétek, hogy növekedjék bennetek Lelkem! Fogjátok meg Kezemet gyermekeim, és készségesen kövessetek!

Én, Jézus, az Én Békémet adom nektek, olyan Békét, ami hiányzik ebből a világból. Sohasem hagytalak el benneteket. Nem mondtam, hogy veletek leszek az idők végéig? Higgyetek Szent Jelenlétemben, higgyetek abban, hogy most is jelen vagyok, mert ez a kinyilatkoztatás az Én Ajkamról származik. Szeretlek és megáldalak benneteket. Jöjjetek.

1988. október 10.

Jézus?

Én vagyok.

Áldott legyen az Úr!

Szeretlek leányom a hitért, amit Nekem adsz. Ne aggódj, támaszkodj Rám, és figyelj Szívemre, erre a Szívre, amely keres és szeret titeket, amelyet azonban sokan elítélnek! Leányom, gyakran imádkozz Hozzám, hogy Erőt adjak neked! Mindig megadom neked Erőmet. Imádkozd Velem ezt az imát, az eljövetelemért való imát:

„Jöjj Uram! Térj vissza hozzánk!
Hallgasd meg fájdalmas kiáltásunkat
ebből a pusztaságból!
Érezd szomjúságunkat,
és légy irgalommal Irántunk!
Térj vissza hozzánk,
jöjj, törölj el minden gonoszságot,
és adj helyette Szeretetet!
Ámen.”

Az ima után hallani fogjátok, amint azt válaszolom, hogy Én, aki a Szeretet vagyok, Szeretetként térek vissza hozzátok. Még egy kis ideig legyetek türelmesek szeretteim, és visszatérek hozzátok.

Legyetek éberek, vigyázzatok, mert eljövetelem váratlan lesz! Ezért készüljetek fel rá, tartsatok bűnbánatot! Tiszta szívvel nézzetek Rám, a ti Uratokra, és akkor nem ijesztenek meg benneteket a földi árnyékok, és a sötétség órája sem rettent meg. A halálos csönd órájában sem fogtok kínt vagy aggodalmat érezni. Figyeljetek hát Rám, figyeljetek szavaimra, amelyek vigasztalást nyújtanak nektek, amikor a sötétség órája leszáll egész teremtésemre.

Bizony mondom nektek, hogy ez az óra már közel van. Én, aki Szeretet vagyok, mindazokat Magamhoz vonom, akik szeretnek Engem, és enyhíteni fogom félelmüket. Betakarom őket szeretetem fátylával, megvigasztalom őket Szívemmel, és oltalmat találnak Bennem.

Jaj azoknak, akik nem készültek fel, és sohasem szerettek Engem! Saját gonoszságukba halnak majd bele, és saját bűnük súlya alatt fulladozva feküsznek majd a porban. Mert bemocskolták Szent Nevemet a második sárkány segítségével, aki fekete ruhát visel, aki a Világosság ellentéte.

Ó teremtés! Ó érzékelten lelkű teremtés![1] Mennyire sajnállak! Csak egyetlen szerető tekintetet vess Rám, és megszabadítalak! Születésed napja óta tudom, hogy istentelen vagy, mégis hajlandó vagyok ezt megbocsátani, és újból megszólítalak. Köldökzsinórod még Hozzám köt, ezért ha azt mondod Nekem, hogy „félrevezettek”, és abbahagyod a vétkezést, ha csupán ennyit mondasz Nekem, akkor Én, aki Szeretet vagyok, megmentelek téged, gyermekem. Előre megígérem, hogy megbocsátok, csak ne hívd ki haragomat többé! Jöjj vissza Hozzám, és az Én Békémet adom neked.

Jöjj leányom! Megáldalak, mert megengeded, hogy használjam kezedet. Mennyire szeretlek! Ó leányom, elégedett vagyok veled, hívj mindig! Dédelgess szereteteddel, szerezz Nekem örömet, enyhítsd fájdalmamat! Szeress, mert azzal kioltod haragom. Virágom, semmiségedért engedem, hogy Csarnokomban légy,

[1] Isten olyan szomorú volt, szinte húzódozott attól, hogy büntetnie kelljen.

maradj tehát semmi! Az Én Békémet adom neked. Mi ketten?

Igen Uram.

Az Én Jelenlétem Szent.

1988. október 11.

Béke legyen veled!

Dicsőség legyen Istennek!

Kinyilatkoztatásom kezdetétől fogva mondom neked, hogy Egyházam romokban hever, ezekbe a romokba viperák fészkelték be magukat, és belsejében készítettek otthont maguknak.

Ó Vassula![1] Mennyire szenvedek! El kell jönnöm, le kell tekernem azokat a kígyókat, amelyek Szentségeim Legszentebbjét fonják körül, és el kell távolítanom őket az Egyházból. Ezután egészen újjá kell építenem Egyházamat... Gyermekem, nehéz és ijesztő ennek a letarolt pusztaságnak a közepén élni, de Én közel vagyok mindazokhoz, akik szeretnek Engem, és szeretettel tisztelik Szent Nevemet.

Emlékeztetni akarom azokat, akik Mennyei Műveimre taposnak, hogy Én Végtelenül Gazdag vagyok. Valahányszor fellázadt teremtésem, követeket küldtem, akik Szavamat hordozták. Mert a lázadás pusztasággá változtatja azt a földet, ahol éltek. Bár a ti őseitek is lázadtak, az ő kételyeik sohasem voltak olyan súlyosak, mint a ti nemzedéketeké, amely még azt is kétségbe vonja, hogy Üzenetekben szólhatok kiválasztott angyalaimhoz.

Gyermekem, Egyházamban vannak olyan szolgáim, akik azt állítják, hogy hisznek Bennem, de visszautasítják Isteni Műveimet, amelyeket ma ajánlok fel nektek, és amelyek a Szentlélektől valók. Szárazságuk ítéli el őket, és az Ítélet Napján pedig Én fogom őket megítélni! Ezeknek az embereknek vissza kellene fordulniuk a Szentíráshoz, és el kellene olvasniuk, hogyan munkálkodik Lelkem, és hogyan áldom meg azokat az adományokat, amelyeket választottjaimnak adok. Mind Tőlem való.[2]

Gyermekem, te és Én, Én és te, együtt megyünk keresztül ezen a pusztaságon. Ezt a halált hozó pusztaságot a racionalizmus, a hit hiánya, a szeretet hiánya, a szabad szerelem, a vágyak minden áron való kielégítése, a hiúság és a Szentlélek művei iránti ellenszegülés teremtette meg. Makacs süketségük ítéli el őket. Aki visszautasítja a Szentlélek Műveit, Engem utasít vissza, mert a Szentlélek és Én Egy és ugyanaz vagyunk![3]

Ezek az emberek kiterjesztik a sivatagot, és őrködnek, hogy semmi se nőljön benne. Ha meglátnak egy virágot, vagy rátaposnak, vagy szándékosan magára hagyják, és sohasem öntözik, hadd száradjon el, és így szabadulnak meg tőle. Igazságosságom Kelyhe túlcsordul, és már érzik Igazságosságom első csöppjeit magukon. Mindössze annyit kérek ezektől az emberektől, különösen azoktól, akik Nekem szolgálnak, de visszautasítják a Szentlélek Műveit, hogy imádkozzanak, imádkozzanak, imádkozzanak megvilágosodásért és erősebb hitért!

Jöjj gyermekem, szerezz Nekem mindig örömet azzal, hogy megemlékezel Szent Jelenlétemről!

Mi ketten, Uram.

Szeretlek, igen, mi ketten.

Mi ketten.

Igen Szűzanyám.

1988. október 13.

Istenem?

Én vagyok. Öröktől fogva szerettelek, és öröktől fogva akartam, hogy szeress Engem. A Szeretet Lelke vagyok. Hagyd

[1] Isten szenvedő és fájdalmas hangon kiáltott.

[2] Jézus arra kért, hogy jelöljem meg az 1 Kor 12,1-11 szakaszát.

[3] A lényeg egységében.

nyitva számomra lelkedet, hogy Szeretetem visszatükröződjék benned! Légy olyan, mint egy tükör, amely előttem áll. Szeretetemet akarom benned visszatükrözni. Vassulám, Én nem vagyok szigorú Isten. Szelíd vagyok. Még azokat is szeretem, akik megvetnek. Én virágom, mivel kezded megérteni, milyen határtalan a szeretetem irántad, azt is megértheted, mennyire szenved a Szeretet a szeretethiány miatt.

Igen Uram, kezdem érteni.

Akkor jöjj Hozzám és vigasztalj meg! Ne fossz meg ettől. Te meg tudsz vigasztalni Engem, légy áldott!

1988. október 14.

Uram, csak a Te Erődet kérem.
<u>Több hitre</u> van szükségem,
hogy jobban szerethesselek,
és úgy, ahogy akarod.
Kitartásra és reményre van szükségem,
hogy beteljesítsem azt a küldetést,
amelyet nekem adtál,
és így dicsőítsem ismét Szent Nevedet.

Mindezt megadom neked az Én érdekemben és az Én Dicsőségemre, valamint lelked tökéletesedésére. Én, az Úr, szeretlek téged. Értsd meg, mennyire gyűlöl téged az ördög a műért, amit megosztok veled. Dicsőítesz Engem szereteteddel, és dicsőítesz, amikor lelkeket hozol Hozzám. Dicsőítesz Engem, és támadod őt, aki egykor[1] téged „féregnek” nevezett, mert minél kisebb és jelentéktelenebb vagy, annál erősebb támadás éri őt. Gondolj arra, milyen gőgös és hiú.

Igen, Uram.

Szeretlek, és mindig megvédelek. Jöjj mindig Hozzám, mert sohasem tagadom meg tőled Békémet. A Szeretet szeret téged.

Dicsőség legyen Istenünknek!

[1] 1987. március 7.

1988. október 15.

Uram?

Én vagyok.

Az idők kezdete óta nem találkoztam olyan gyengeséggel, mint a tied! Ez elképesztő…[2] Gyermekem, szükséged van Rám, a te gyengeséged vonz Engem, aki a Végtelen Erő vagyok. Gyengeséged megigéz, a gyengeség mindig úgy vonzott Engem, mint a mágnes.

Hallgasd szívdobbanásaimat! Jézus vagyok, és Szent Szívem a te Otthonod. Leányom, Szívem minden dobbanása a „szeretet éneke” hozzád. Eloldottam láncaidat, amelyek ehhez a világhoz kötöttek téged. Maradj elszakadva a világtól, ahogy azt öröktől fogva akartam. Ezt az elszakadást akarom minden lélektől. Gondold meg, ki más tudta volna ezt megtenni, mint Én, a te Megváltód. Én szabadítottalak meg a bűn kötelékeitől, ezért támadnak az ördögök, e héten érezted közelségüket. Szenteld magad Nekem, mert hűséged örömet szerez Szent Szívemnek, amely szomjas a szeretetre és a hűségre.

Jöjj fel Hozzánk abba a barlangba![3] Ott könyörögj Hozzánk!

Igen, Jézus, igen Szűzanyám.

Szentséges Szívem Vassulája! Érezd, hogy szeretlek, érezd, hogy Szent Édesanyád is szeret! Engedd meg, hogy még egy kicsit igénybe vegyelek. Mi ketten.

Igen Uram. Uram?

Én vagyok.

Vajon irántad való szeretetem, és forró vágyam, hogy érezzelek és mindig velem légy, míg egyre inkább Rád szomjazom, éjjel és nappal csak Rád gondolok, egyszerűen csak Neked élek, és néha azt kívánom, hogy saját szememmel lássalak, vajon ez a vágy,

[2] Rettenetes kételyek gyötörtek megint. Ott, ahol a szövegben három pont van, Isten elnémult.

[3] A longeborgne-i remetebarlangba, Bramois, Svájc.

hogy mindig „lássalak”, hasonló a tisztítóhelyen lévő lelkek vágyához, akik még nem lehetnek Veled?

Nagyon közel állnak ahhoz, amire vágyakoznak. Ugyanakkor az ő vágyakozásuk sokkal mélyebb és tisztább.

Akkor ez valóban rettenetes lehet!

Igen, nagyon sokat szenvednek. Ha földi életükben sohasem vágyakoztak Utánam, a tisztítóhelyen megtanulnak Utánam vágyakozni, de ott nem látják Arcomat, és ez a vágy égeti őket.

Igen, Uram. Köszönöm Uram.

1988. október 16.

(Elmentem Lausanne-ba, az anglikán templomba, mert nagyon szeretek náluk Szentáldozáshoz járulni. Ott ez úgy történik, hogy mindannyian előre megyünk, és letérdelünk. A pap akkor először az Ostyát hozza, azután pedig Jézus Vérének Kelyhét, és mi mindannyian egymásután iszunk belőle. Azt gondolom, hogy ez a tökéletes és pontos módja annak, ahogy Jézus akarja, hogy megkapjuk a szent Eucharisztiát. Mivel azonban ők nem dicsérik Szűz Máriát, úgy megyek oda őt dicsérni, hogy senki sem tud róla. Ez a templom valószínűleg így kapta meg az első „Üdvözlégy”-et.)

1988. október 18.

Uram?

Én vagyok, az Úr.

Istenem?

Én vagyok.

Kérlek, áldd meg a kegytárgyakat, amelyeket barátaim adtak!

Emeld fel ajkamhoz, mindent megáldok, amit meg kell áldani.[1]

Uram, némelyiket celofánba csomagolták, ezen keresztül is megcsókolod?

Szeretem ártatlanságodat, emeld fel ahogy vannak, Mindenható vagyok. Elfogadom a te kis hitedet, amit Nekem adsz, és Szent Szívembe helyezem, amely táplálja és erősebb hitté alakítja.

Jöjj, pihenj most!

Igen Uram. Köszönöm Uram.

1988. október 19.

Dicsőség legyen Istennek![2]

Dicsértessék a mi Urunk![3]

Az Én Békémet adom neked. Jöjj![4]

Én, az Úr mondom nekik:[5] megáldom őket. Mindazokat megáldom, akik segítenek Isteni Üzenetem terjesztésében, különösen azokat, akik szabad idejüket áldozzák Nekem.

Felszólításom nem lesz hiábavaló. Úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket! Terjesszétek Üzenetemet, még azok között is, akik kigúnyolnak benneteket. Imádkozzatok megvilágosításáért! Egyformán bánjatok egymással! Szeretteim, Én szüntelenül Jelen vagyok. Én, Jézus, örökké tartó szeretettel szeretlek titeket. Jöjj Hozzám.

Vassula, mutasd meg nekik Szentséges Szívemet! Én, az Úr, megtanítom őket arra, hogyan járjanak Velem, megmutatom nekik mit jelent az Igaz Élet Istenben! Megértetem velük, hogy mindannyian az Én ivadékaim, és Hozzám tartoznak. Megmutatom nekik, mennyire megtévesztette őket a Sátán, és

---

[1] Jézus megértette velem, hogy az egyik érmet nem áldja meg a többivel együtt, mert valaki olyan érmet adott, amely nem kegytárgy.
[2] Válaszul a Szent Mihály imádságra.
[3] Válaszul a Szűzanya imádságára.
[4] Válaszul a Szentséges Szív imádságára.
[5] Annak a kis csoportnak, amellyel találkozni szoktam.

hogy milyen álnok. Újból és újból el akarom nekik mondani, hogy a Sátán létezik, ő a Gonosz lélek, ő az, aki a Kezdettől fogva megtévesztett benneteket, de végül legyőzik és eltiporják. Imádkozzatok szeretteim, hallgatlak benneteket, imádkozzatok és beszélgessetek Velem! Jelen vagyok, Én vagyok Szent Társatok, mindig közöttetek vagyok. Higgyetek Jelenlétem Misztériumában.

Irántatok való szeretetem örökké tart. Mélységét és teljességét csak a Mennyben fogjátok felfogni. Érezzétek Jelenlétemet... érezzétek Jelenlétemet... megáldalak benneteket.

1988. október 23.

Gyermekem, felfogod, hogy mennyire kedvezek neked?

Vassula, vágyakozz Utánam, az megdicsőít Engem![1] Szomjúhozz Utánam, mint vízre a virág.

Most már közelebb vagy Hozzám,[2] igen! Türelmetlenül számolom a napokat. Láss Engem elméddel, láss Engem szíveddel, láss Engem lelkeddel! Én adtam neked a karizmát, hogy felismerj, használd tehát, láss Engem és mosolyogj Rám, szeretettel mosolyogj Rám, engesztelj azokért a lelkekért, akik sohasem mosolyognak Rám, csupán saját érdekeik miatt jönnek Hozzám!

Mi ketten?

Igen Uram, mi ketten.

1988. október 24.

Uram és Istenem?

Én Vagyok.

Az Én Békémet adom neked, gyermekem. Szeretlek.

Imáiddal vezess Hozzám minden lelket, leányom! Kérd a megmentésüket! Légy Szentséges Szívem tetszésére, bocsáss meg azoknak, akik visszautasítanak! Soha ne vádold, ne hibáztasd őket! A bíró Én vagyok, és Én fogom megítélni őket az Ítélet Napján. Így tehát leányom, meg kell nekik bocsánatod. Viszonozd szeretettel a gonoszságot! Pihenésül támaszkodj Rám, és Szentséges Szívemben lelj vigaszt, érezd meg mélységében gyengédségemet.

Jöjj, mi ketten?

Igen, Uram.

Hallani szeretném, amint mondod! Ne feledkezz meg Rólam! Emlékezz Jelenlétemre! Tudod-e, hogy mennyire vágyom arra, hogy Jelenlétemről elmélkedj? Jelenlétem is fontos misztérium, amelyről sokan elfeledkeztek. Elmélkedjetek Jelenlétemről! Gyermekeim, akiket örökké tartó szeretettel szeretlek, szerezzetek Nekem örömöt, emlékezzetek meg valóságos Jelenlétemről! E szavakkal készüljetek: mi ketten, te és Én, Én és te, mi. Fogadjatok be Engem munkátokba, beszélgetéseitekbe és gondolataitokba! Tiszteld Jelenlétemet, soha ne feledd, hogy Én vagyok a Szent! Ha Rám gondoltok, és arra, hogy veletek Vagyok, kevesebbet fogtok vétkezni.

Én, a názáreti Jézus Krisztus megáldalak benneteket!

ΙΧΘΥΣ

1988. október 25.

Uram?

Én vagyok.

Leányom! Örvendezz, mert öröktől fogva szeretlek, olyan szeretettel, amelyet sohasem fogsz megérteni! Megkülönböztetett szeretettel. Arra teremtettelek, hogy Lelkem örömére légy, és Szívemet töltsd meg szereteteddel. Arra teremtettelek, hogy csillapítsd haragomat, és könnyeid-

[1] Ha Isten után vágyakozunk, azzal megdicsőítjük Őt. Ha addig nem vágyakoznátok utána, ameddig a földön vagytok, a tisztítótűzben majd megtanuljátok, abban a tisztítótűzben, amely csupán vágyakozásból áll.

[2] Kevesebb napot kell eltöltened a földön.

del gyógyítsd Sebeimet. Arra teremtettelek, hogy nyújts pihenést Nekem, ha elfáradok, és beszélj Rólam, ha elfelejtenek! Felfoghatatlanul szeretlek! Kedves, arra választottalak, hogy megismerd Szentséges Szívem kívánságait, arra választottalak, hogy megosszak veled mindent, amim van.

Légy a Világosság gyermeke! Én vagyok Az, aki a legjobban szeret téged, és Én vagyok Az, aki a leginkább megáld téged. Irántad való féltékeny szeretetem lángra fogja lobbantani kis szívedet, és a világosság fáklyájává teszi, te viszont újabb szíveket fogsz lángra lobbantani, hogy szeressenek Engem. Légy az Én oltárom, amelyen az Én szeretetem ég. Terjeszd ezt a lángot, és változtasd a köveket is hűséges követőimmé! Ne tégy különbséget az emberek között színük és hitvallásuk szerint! Minden embert az Én Képmásomra teremtettem és minden nemzetért Feláldoztam Magamat. Az Én Szent Nevemben legyetek eggyé!

Felfoghatatlanul szeretlek téged, teremtés! Kelj új életre, teremtés! Higgyétek, hogy Jelen vagyok közöttetek, engedjétek, hogy betérjek szívetekbe, és meggyógyíthassalak benneteket!

ΙΧΘΥΣ

Virágom! Vágyakozz Utánam, tiszteld Törvényemet és légy tetszésemre! Engem helyezz az első helyre! Vess meg mindent, ami földi! Igen nagy engesztelést kell nyújtani a világban elkövetett valamennyi gonoszságért! Kárpótolj másokért, Vassula, sohasem foglak elhagyni, az Én tanításom vezetett téged Hozzám. Én és te, te és Én, mindörökre összekötve. Fogadd Békémet!

Jöjj!

1988. október 31.

(Felszálltam Rodoszon az autóbuszra, hogy a városba menjek. Jött az ellenőr, és azt mondtam neki: „Kérek egy jegyet!" Megkaptam. Jézus a közelemben ült, kuncogva fordultam Hozzá, és azt mondtam Neki: „Egy jegyet kértem, pedig valójában ketten vagyunk, de ennek az embernek sejtelme sincs róla! Jézus meglepetten fordult felém és így szólt:)

Mit mondasz? Hiszen eggyé lettünk, és mi ketten egy vagyunk! Jöjj!

1988. november 2.

Vassula, fogadd Békémet!

Jöjj, tetszésemre van, hogy igyekszel megérteni Engem, annak ellenére, hogy nehéz körülmények közé helyeztelek. Kedves, szereteteddel enyhítsd fájdalmamat! Mutasd meg Istenednek gyermeki hitedet! Így szerezz Nekem örömet, és teljesen Tőlem függj!

Megteszem Uram, ki máshoz fordulnék, mint az én Atyámhoz, nincs senkim rajtad kívül.

Ivadékom, légy mindig tetszésemre, légy az Én örömöm! Én vagyok a te Abbád. Ivadékom, virágozz, szépülj, és táplálj sokakat gyümölcsöddel! Tervemet már jóval születésed előtt kigondoltam, mert Én Vagyok a Hatalom. Az emberek hajlamosak könnyen elfelejteni, hogy Egyházam vezetése fölülről történik és nem alulról. Hajlamosak elfelejteni, hogy minden hatalom fölülről való.

Azt mondom tehát nektek, hogy egyetlen hatalom, egyetlen földi királyság sem marad fenn, amely beszivárgott Egyházamba. Összetöröm, és porhalmazzá teszem. Ti ezt már előre tudtátok, de nem figyeltetek Rám és nem engedelmeskedtetek Nekem. Kizártatok Engem, de Én minden ajtót, és ablakot kinyitok, hogy Lelkem szabadon lélegezhessen Tulajdonomban. Nincs az a hatalom, amely eltorlaszolhatja azt az utat, amelyet megnyitok. Újból emlékeztetni fogom őket arra, hogy Én vagyok az Alfa és az Omega, a Szentek Szentje, a Szentháromság, mindhárom az Egyben, a Hatalom. Hamarosan veletek leszek.

Szívembe fogadom mindazokat, akik szeretnek Engem. Az Én Szívem lesz az ő Új Otthonuk.

Fölülről jövök, és fölülről száll alá ti Új Otthonotok is. Ez lesz az Én Ajándékom, és újból visszaadom nektek az Én Új Szent Nevemet, szeretteim. Jöjjetek hát és dicsérjetek Engem, jöjjetek és magasztaljatok, jöjjetek és kössetek Velem békét, Én pedig kinyitom nektek Házamat, és mint enyéimet üdvözöllek benneteket. Jöjjetek Hozzám!

[1]Igen, de most Én, az Úr szeretlek téged, légy áldott gyermekem! Mi ketten?

Igen, Uram.

Mi ketten?

Igen, Szűzanyám.

1988. november 8.

(Jézus Keresztjét éreztem ma. Szomorúnak éreztem, és szomorúnak láttam a képen is.)

Én vagyok kedvesem, vedd Keresztemet, szabadíts meg tőle! A te Krisztusod annyira fáradt! Szíveden hagyom néhány csepp Véremet, hogy ezáltal könnyíts Rajtam. A Sátán elhatározta, hogy kedvedet szegi, de Én nem engedem, hogy hozzád érjen. Amit Én kezdtem el és Én áldottam meg, az az Én dicsőségemre fog befejeződni.

Üzenetemet ma saját írásoddal fogod leírni,[2] hogy azok, akik még nem értették meg teljesen, hogy Én töltöttelek el kegyelmemmel, megértsék, hogy Én azt a kegyelmet is megadtam neked, hogy meghalld Hangomat. Engedd meg, hogy ma diktáljak neked! Hallgass Rám és írd!

Vassula, a napok meg vannak számlálva, megtisztulásotok napjai. Meghallottam azok imáját, akik Egyházam megújulásáért imádkoztak Hozzám. Meghallottam minden Hozzám intézett imájukat. Megígérem nektek, hogy Én, az Úr, meg fogom újítani Egyházamat. Megtisztítom foltjaitól, melyek beszennyezték, mert beszivárgott belsejébe és bemocskolta a tisztátalanság és újból felépítem. Aggódva mondom nektek, szeretteim, hogy sokat kell még szenvednie addig a Napig. Megkezdődik Szívének Nagy Megpróbáltatása, még mielőtt eljövök teljes megújítására. El kell jönnie ennek a napnak, hogy beteljesedjék az Írás.

De mindazokat, akik szeretnek Engem, megvigasztalom a szomorúság ama napjaiban. Mindig igen közel leszek szívetekhez, engedni fogom, hogy érezzetek. Egy sereg angyalt és szentet küldök vigasztalásotokra, tehát bátorság kedveseim, bátorság! Szenvedek, és ti is szenvedtek, akik szerettek Engem, éreztek Engem, érzitek Sebeimet, érzitek szomorúsággal terhelt Szentséges Szívemet. Érzitek rajtatok nyugvó tekintetemet teremtés, ti, akik sötétségben vagytok. Véres könnyel telt meg Szemem. Igen, hogyan is érezhetném Magam, amikor látom, hogy milyen sokan kerültetek a Sátán hálójába? Folytassák csak gonoszságukat azok, akik nem akarnak hallani, hiszen sok éven át figyelmeztettem, és bűnbánatra szólítottam őket, de nem törődnek figyelmeztetéseimmel. Fáradt vagyok, mindig elfáradok vakságuk és makacsságuk láttán.

A Lázadás úgy elterjedt, mint a köd, még Házamba is behatolt. Péternek diktálják, hogy mit tegyen. Péternek, aki vezetőjük. Igen. Nem figyelnek rá, és háta mögött átkozzák, megcsalják, nem hallgatnak rá és félretolják. Ő tudja mindezt, de túl sokan szegülnek ellene, túl sokan árulják el. Házam a Lázadók Házává vált. Igen, kevesen maradtak benne, akik elismernek Engem és tisztelnek Engem.

Én, az Úr, a Tisztulás napján leszállok minden Szenttel és angyallal együtt, és elsöprök minden gonoszságot. Északtól

[1] Valamiért eszembe jutott, hogy miképpen érintkezett velem, szintén írásban Dániel, az őrangyalom.
[2] Innen Vassula saját írásával folytatódik az üzenet.

délig, kelettől nyugatig száll alá Tüzem! Várjatok és meglátjátok…

Jézus?

Csupán hallás után is helyesen írtad le leányom. Ez azok számára szükséges Vassula, akik azt gondolják, hogy Én úgy vezetem kezedet, hogy közben te nem hallasz Engem. Egyesek nem akarták elhinni, hogy Én, az Úr sugallatot adok neked. Most úgy fogjuk folytatni, ahogy Én szeretem, Vassulám.

Fogadd Békémet, és légy éber!

Kérlek, Uram, gyógyítsd meg C-t! Hogyha Te most test szerint is itt lennél velem, és én odavezethetnélek hozzá, ha karon foghatnálak és bemutathatnám őt Neked, nem állna ellen Szíved és meggyógyítanád.

Gyermekem, ő nem hisz neked, állandóan mindent elutasít, amit mondasz neki. Ha nem akarja megnyitni előttem szívét, hogyan térhetnék be hozzá, és hogyan vigasztalhatnám meg?

De én tudom, hogy akkor is meg tudod őt gyógyítani, ha nem hallgat Rád!

Akkor imádkozz érte Vassula, szeretem őt, tehát imádkozz tovább! Emlékeztetni foglak Szent Jelenlétemre. Én és te, a Szeretet egységében.

Mi ketten.

Igen Uram, mi ketten.

1988. november 10.

Dicsőség Istennek![1]

Dicsőség Istennek![2]

(Ezt a Hozzájuk intézett ima után mondták.)

Uram?

Én vagyok, várva vártam erre a pillanatra.

(Jézus és én égtünk a vágytól, hogy így találkozzunk.)

Hallgass meg Vassulám, jöjj, és érintsd meg Szentséges Szívemet, érezd Sebeit! Szentséges Szívemet fájdalom gyötri, és már nem lehet felismerni a sok seb miatt. A lelkek nem hallanak Engem… százával esnek a Sátán hálójába…

(Később:)

Nem foglak elhagyni vagy cserbenhagyni téged, kicsim. Figyelj és írd:

A Nagy Megpróbáltatás után, amelyen Egyházam átesik, nagy Jelet fogtok látni az égen, és mindazok, akik szeretnek Engem, örülni fognak és dicsérni fognak Engem, de akik bemocskolták Szent Nevemet, még mélyebb sötétségbe és teljes tudatlanságba merülnek.

Jelem áldás lesz mindazok számára, akik megtartották Parancsolataimat, mivel megtartották Szavamat, tiszteltek Engem és dicsőítettek Engem. Ők voltak, és ma is ők Egyházam arany oszlopai, ők a szilárd alap és az Egyház Testének erős építménye. Belsejében ők a tisztító tömjén. Ezeket a lelkeket, Én, az Úr fogom felmagasztalni és mindörökre Új Jeruzsálemembe helyezem őket. Föntről kapnak Új Lakóhelyet, mert föntről kapják meg Új Nevemet, ők és Én egy leszünk. Én népem, az Én Új Nevemmel már nem fognak téged istentelennek nevezni, mert visszaadom neked Nevemet.

Amikor az Én Napom eljön, minden gonoszt elviszek és bezárok. Én, a Szeretet Ura, a Szeretet magjait fogom szárba szökkenteni ezen az Új Földön. Megnyitom a földet, és még a sziklákból is új forrásokat fakasztok. Virágba borítom Kertemet. A ti kedvetekért megengedem szent angyalaimnak, hogy leszálljanak hozzátok, és tápláljanak benneteket. Megengedem Szentjeimnek, hogy ők legyenek a ti tanítóitok, az Én Szent Igémre tanítsanak, és barátként vezessenek benneteket. Szeretet fog uralkodni

[1] Szent Mihály.
[2] Szűz Mária.

minden szívben, és az Erényt koronaként fogják viselni népeim az Én Új Földemen. Már réges-rég megígértem nektek ezt az Új Földet, és Én megtartom Ígéretemet. Mindez hamarosan be fog teljesedni.

Előbb azonban még eljövök, hogy megtisztítsalak benneteket. Úgy tisztítalak meg, miként tűzben az aranyat. Ebben a Tűzben minden tisztátalanság felemésztődik. Mindezt meg kell tennem, hogy lemossak minden tisztátalanságot, amely átokként borítja be ezt a földet.

Bizony mondom nektek, hogy mindaz, ami már megtörtént, és ami meg fog történni, szó szerint le van írva Tekercsemben, abban a Tekercsben, amelyet fel fognak nyitni, el fognak olvasni, és le fognak nyelni. Én, az Úr saját Véremmel tisztítottam meg Tekercsemet, tehát fogyasszátok el. Olvassatok Engem…

Imádkozz, teremtés, hogy leszálljon rád a Bölcsesség, hogy tápláljon, és képessé tegyen arra, hogy felfedd azokat az igazságokat és misztériumokat, amelyek még el vannak rejtve Bölcsességem Könyvében! Imádkozz a felismerésért! Tarts gyakran bűnbánatot, és Én mindig megbocsátok neked.

Leányom, fogadd Békémet, szeretlek, mert megengeded Nekem, hogy használjam kis kezedet. Mai üzenetemet így fejezem be: „Akinek füle van, hallja meg!” Jöjj, megáldalak. Mi ketten?

Mindörökké, Uram. Dicsértessék az Úr! Ámen.

1988. november 14.

(Ma Pio atya képét néztem, aki Jézus szavai szerint nagy Szent. A kép alatt celofánba csomagolva található ruhájának egy darabja, sötétbarna, mert kapucinus volt. Ahogy ránéztem, tudtam, hogy ezt a képet, ruhájának kis darabjával együtt, azért kaptam, mert ő akarta ezt. Tehát hozzá imádkoztam, mivel nagy Szent, és azt kértem tőle, hogy azt javítsa ki, ami bennem a legrosszabb. Majd jobban átgondoltam, mennyi rossz dologgal vagyok megterhelve, és azt kértem tőle, hogy legalább két rosszat vegyen el tőlem: segítsen teljesen letörölni hiúságomat, és erősítse meg az Úrba vetett hitemet.)

Uram?

Én vagyok.

Én indítottalak arra, hogy kérd meg Pio atyát, járjon közben érted. Jöjj, üzenetemet ma anélkül fogod leírni, hogy hallanál Engem, egyedül csak kezedet fogom vezetni:

(Jézus letompította hallásomat.)

„Tarts gyakran bűnbánatot, hozd el Nekem minden hibádat, hogy meg tudjak bocsátani neked, úgy jöjj Hozzám, amilyen vagy, és tökéletesíteni foglak! Dicsőíts Engem szereteteddel! Minden időben dicsőíts, Én vagyok az Úr.”

(Ezt úgy írtam le, ahogy az Úr kívánta.)

Kedvesem, akit megszenteltem, fogd meg a Kezem és folytasd Velem! Bölcsességgel foglak tanítani.

(Hirtelen és egész erősen megéreztem az Úr jelenlétét.)

Vassula, tudod-e milyen gyönyörűségemre vagy, ha igazán hiszel Bennem?[1]

(Jézus igazán boldog volt. És én is…)

Ismerj fel, mert ennek nagyon örülök.

Jöjj, mi ketten?

Igen, mi ketten.

1988. november 15.

(Jézus keresztjét éreztem ma vállamon. Éreztem, hogy Szíve tele van rettenetes fájdalommal, annyira szenved a világért, amely visszautasítja Őt.)

Uram!

[1] Az Úr valóságos jelenlétében.

Én vagyok. Érezd Keresztemet, nyújts Nekem pihenést gyermekem, te, a Világosság gyermeke! Olyan fáradt vagyok! Maradj közelemben! Vigasztalásra van szükségem ebben az elhagyatottságban. Vassulám, hallgass Engem és írj!

Ó teremtés! Ivadékom! Én vagyok számodra a Szent, de te elutasítasz Engem! Öröktől fogva szeretlek, de te megvetsz Engem, megmentettelek téged a halálból, és mégis ellenem támadsz. Kenyeremmel táplállak, és Borommal oltom szomjadat napról napra, de te gonoszságodban megsértesz Engem. Szeretetre szomjazom, de te elhagysz Engem szomjúságomban. Szívesen fogadlak, amikor fáradt vagy, hogy pihenést nyújtsak neked Szívemben, de te visszautasítasz Engem, amikor Én vagyok fáradt. Megnyitom előtted Szívemet, megmutatom, mennyire megsebezted, de gonoszságodban ismét csak bántasz, átmeg átszúrva Engem. Kitárom két Karom, hogy üdvözöljelek és megöleljelek, de te elfordulsz, és hátadat mutatod Nekem. Gyengédséggel tele nyitom meg Szentséges Szívemet, hogy felmelegítselek. Amikor pedig Én jövök hozzád, becsukod előttem az ajtót, kizársz a hidegbe.

Egész nap hívlak, mint egy koldus, feléd nyújtom Kezem, hogy felkeltselek és meggyógyítsalak, de te, ahelyett, hogy elfogadnád, visszautasítasz, és nem törődsz Velem. A sírásba belefáradt Szemem, és belefáradt Édesanyámé is. A sebek gyötrelmében Testem felismerhetetlenné vált. Mindössze Békét és Szeretetet kérek tőletek, de ti nem akarjátok meghallani könyörgésemet... Enyéimhez jöttem először, de ők ismét elutasítottak, megvetettek és megkínoztak. Üldöztetek, udvari bolondként bántatok velem, és elárultatok...[1] A ti árulásotok miatt sírtam ki mind a két Szemem, gonoszságotok az Egekig hatolt, még az ördög is döbbenten nézte vétkeiteket.

Ó, Vassula... könyörületből és nagy Irgalomból jöttem, hogy figyelmeztesselek és megmentselek benneteket a Haláltól. Elküldtelek téged enyéimhez, de ők elfojtották Hangomat, mert féltek kijönni a Fényre és kiteregetni vétküket. Mivel elfojtják Hangomat, és nem fogadják szívesen az Igazság Lelkét, idegenek által kell vétkükre rámutatnom. Hangom úgy fog harsogni házatok tetejéről, mint a trombita...[2]

Az idegenek, akik nem ismertek Engem, szívesen fogadtak. Kopogtattam ajtajukon és megengedték, hogy bemenjek. Szegénységük ellenére megengedték, hogy velük étkezzem. Szegénységük miatt nem kerestek Engem, mégis megtaláltak. Megmutattam nekik Sebeimet, amelyeket legjobb barátaim ütöttek rajtam, és ezek az idegenek letérdeltek Sebeim előtt, amikor meglátták. Amint meglátták Sebeim mélységét, és hogy milyen vadsággal bántalmazták Testemet, viaszként lágyult meg szívük. Ne sírj gyermekem!

... Hangomat idegenek adják tovább. Ha meghallod a Visszhangot, tudd, hogy Tőlem való. Idegenek fognak Engem felmagasztalni, akik sohasem kerestek Engem. Azok fognak dicsőíteni, akik azelőtt nem ismertek. Én leszek Mesterük, tanítani fogom őket, és hibáikat eltörlöm. Beszélni fogok velük, és ők meg fognak Engem érteni. Ők fogják begyógyítani Sebeimet.

Én vagyok A Pásztor, és Én fogom összegyűjteni bárányaimat, mivel saját pásztoraik megverték és szétkergették őket. Ó Vassula, mindez hamarosan be fog következni.

Jöjj, pihenj meg Bennem, és engedd meg, hogy Én is megpihenjek benned. A szeretetben összekötve osztozzunk!

Igen, Uram.

Mi ketten.

[1] Jézus hangja tele volt keserűséggel.

[2] Itt szünet következett, majd szomorúan folytatta.

Mindörökre. Ámen.

1988. november 16.

(Tegnap óta vadul támad a Sátán. Jézus előre figyelmeztetett. A Sátán ismeri gyenge pontjaimat, és azokon támad. Leggyengébb pontom, hogy bizonytalan vagyok ezzel a kinyilatkoztatással kapcsolatban, főleg amiatt, aki vagyok. Nem vagyok sem angyal, sem szent, sok hibát követek el, és valójában semmit sem tudok. Azon kívül időnként nyomaszt, hogy Jézus nem ad nekem rendkívüli természetfeletti jeleket, mint más misztikusoknak. Ezért támad a Sátán, saját érdeke szerint használja ki ezeket a gyenge pontokat, és ezzel gyötör.)

Vassula, Én vagyok az Úr. Valahányszor kétkedsz, mély szomorúságba merülök, fáj a Szívem... Hajlandó vagy Művemet folytatni?

Mondd: „Dicsőség Istennek és Áldott legyen a Mi Urunk!”[1]

Dicsőség Istennek, Áldott legyen a Mi Urunk!

Vassula![2] ... Vassula, gyermekem, ne engedd, hogy megtévesszen a Sátán. Sugallataival küzd ellened, az Én Tervem ellen küzd. Valahányszor lábad egy lépést tesz előre, dühöng mérgében. Melletted vagyok kicsim, hogy figyelmeztesselek.

Vassula, ebben a kinyilatkoztatásban korlátozom Jeleimet. Nagyobb dicsőségemre van, ha ilyen módon adom. Megmagyaráztam neked, hogy miért. Azt akarom, hogy a Hit legyen az első, és ezért ne legyen túl sok rendkívüli jel ebben a kinyilatkoztatásban. Azt akarom, hogy egyszerű legyen. Megmondtam neked, hogy az egyedüli jel, amit adok, az te magad vagy, és a te gyümölcseid elsősorban a megtérések. Tudom, hogy korszakotokban mennyire hiányzik a hit. Emiatt üldöznek benneteket, de nem üldöztek-e Engem is? Gyümölcseim ellenére sem hittek Nekem.

Sok kegyelmet adok neked Vassula, pedig semmit sem érdemelsz. Vannak szolgáim, akik sokkal többet érdemelnek, mint te, mégis, korlátozom kegyelmeiket. Nem ítéllek meg, csupán emlékeztetlek, hogy mindössze szeretetet kérek tőled. Szeress Engem, a te Istenedet teljes lelkedből és teljes elmédből, mert arra teremtettelek, hogy szeress Engem, hogy különleges szeretettel, mélyen és határtalanul szeress!

Megnyitottam a Mennyben Kapuimat és megengedtem, hogy betérj oda. Csarnokomban fogadtalak, ahol csak a Választottak tartózkodnak. Beszéltem Megmentő Tervemről Választottjaimnak, amelyet Végtelen Irgalmamban a rejtekben készítettem elő. Bejelentettem Nekik Csarnokomban, elmondtam Nekik, hogy téged szemeltelek ki, elmondtam, hogy a legutolsót választottam ki teremtményeim közül, a leggyengébbet és legnyomorultabbat az egész örökkévalóságból, hogy megmutassam Nagy Irgalmasságomat és Hatalmamat. Eljöttem hozzád, hogy megkeresselek a halottak között, és felkeltselek, Magamhoz emeljelek, mert ez volt az Akaratom.

Azután asztalt terítettem számodra, és Én Magam adtam saját Kezemmel táplálékomat szájadba. Mennyire szeretlek! A féltékenységig szeretlek. Azután megkentelek olajommal, és Enyém lettél. Eljegyeztelek, és Mestered lettem. Betakartalak kegyelmeimmel, és gazdaggá tettelek ékszereimmel. Nem adtam-e neked Keresztemet, Szögeimet és Töviskoronámat? Tud ennél értékesebb kincset felkínálni a Vőlegény kedvesének?

Én, aki a Szeretet Lelke vagyok, megtanítottalak arra, hogyan szeress Engem, és hogyan növekedj ebben a szeretetben. Bemutattalak angyalaimnak, mindent megosztok veled, amim van. Az Én Házamban élsz, az Én Szívemben élsz, az Én Kezem áldott meg, az Én Kegyelmem szentelt meg téged.

[1] Gyanakodni kezdtem.

[2] Jézus hangja egészen szelíd és gyengéd volt. Ellágyultam.

Gondold át, és értsd meg, miért üldöz téged a Sátán. Az Én Tervemet üldözi, hogy tönkre tegye. Ha tudnátok, micsoda ütközet folyik! A föld is megérzi e harc rengéseit. Óvakodj tehát tőle, és ne hagyd, hogy megtévesszen téged!

Mit tehetnék segítséged nélkül? Kérlek, ne engedd meg neki! Kérlek, akadályozd meg!

Ha tudnád, mennyire védelmezlek... Íme, vess egy pillantást erre!

(Láttam magamat, amint egy angyalokból kialakított kör közepén állok. Egymás kezét fogva akadályozták meg az átjárást.)

Nem engedem, hogy a Sátán egy ujjával is hozzád érjen.[1] Ezt Én ígérem neked. Sohasem foglak elhagyni, sem elhanyagolni. Ha Velem vagy, semmiben sem lesz hiányod. Az Én Békémet adtam neked, és megmutattam megkülönböztetett szeretetemet, amelyet a kis lelkek iránt érzek. Megmutattam neked Szentséges Szívemet.

Tehát Vassulám, te arra vagy teremtve, hogy mérhetetlenül szeress Engem, és Lelkem gyönyörűségére légy. Csillapítsd haragomat, vigasztalj és adj pihenést Nekem! Imádj Engem és remélj Bennem! Feltétel nélkül és vakon higgy Bennem! Ezek Szívem legfontosabb kérései.

Válj Tükörképemmé, tisztelj és dicsőíts Engem! Fogadj el mindent, amit adok neked. Virágom, egyedül az Én szándékaimért és az Én Dicsőségemre élj! Fogadd el mindig örömmel mindazt, amit neked adok!

Igen Uram, megpróbálom.

Mindig Jelen vagyok. Ha nem jöttem volna segítségedre, vajon akkor is vágyakoznál Utánam, és egyedül csak Utánam?

Nem, Uram.

Megtanítottalak arra, hogy mit jelent az Igaz Élet Énbennem. Gyakran imádkozz! Mondd el naponta a Szent Rózsafüzért, mert ez a kis lánc lesz az A Lánc, amely megkötözi és legyőzi a Sátánt! Az Én Békémet adom neked. Soha ne kételkedj. Mi ketten?

Mindörökké. Ámen.

(A Szentírás azt mondja, hogy a Sátán meg lesz láncolva.[2] Úgy gondolom, az akkor következik be, amikor már az egész emberiség mondja a Rózsafüzért, az egész földkerekség. Amikor ez a nap eljön, akkor győzi le, és töri meg a Rózsafüzér „lánca" a Sátánt.)

1988. november 21.

Dicsőség legyen Istennek, áldott legyen a mi Urunk! Uram?

Én vagyok. Érezd, milyen az Én Szentséges Szívem!

(Nincs gyengédebb, melegebb és megbocsátóbb Szív, mint Jézus Szentséges Szíve.)

Miképpen tudnék ellenállni Neked?

(Üzenet találkozónk számára:)

Szeretet vagyok, Én vagyok a Szeretet Igazi Forrása, ne szegüljetek tehát Ellenem, jöjjetek Hozzám, merüljetek el Bennem, mert a Gyengédség és a Béke Óceánja vagyok. Merítsetek mindannyian Szentséges Szívemből, hogy megtöltsétek vele saját szíveteket. Széppé teszlek, tökéletesítelek benneteket. Jöjjetek, egyetek Belőlem, és örökké fogtok élni,[3] mert Én vagyok az Élő Kenyér és az Élet Kenyere.[4]

Szeretteim, ne kételkedjetek Gondviselésem Felszólításaiban! Én mindig közöttetek vagyok, részt veszek találkozóitokon, segítek nektek, és jelen vagyok.

[1] Nehogy beteggé tegyen vagy halálomat okozza.

[2] Jel 20,2
[3] Jn 6,51
[4] Jn 6,35

Érezzétek Jelenlétemet! Én vagyok a Főpap, aki szívetekben beszél, és arra bátorít titeket, hogy közeledjetek Hozzám. Mennyire igyekszem, hogy közel hozzalak benneteket Magamhoz! Ó, mennyire vágyom arra, hogy karjaimba vegyelek, és Gyengéden megöleljelek benneteket! Mennyire vágyom arra, hogy közeledjetek Hozzám, és bensőséges kapcsolatba kerüljetek Velem! Én vagyok a ti Főpapotok, a ti Szentetek, a ti Testvéretek, a ti Társatok, a ti Jegyesetek. Én vagyok a ti Teremtőtök, és ti mindannyian az Én ivadékaim vagytok…

Vassula, jelen vagyok és mindig is jelen leszek ezeken a találkozókon, a te szavaid Tőlem, az Én Ajkamról jönnek majd.[1] Hiszen megmondtam, hogy meg fogom öntözni gyümölcsömet és meglocsolom kertem! Úgy fogok leszállni rátok, mint a reggeli pára, rajtatok hagyom a Béke és a Szeretet Harmatát. Ne szegüljetek tehát Ellenem! Szándékomban van megújítani téged, teremtés! Áldottak mindazok, akik megnyílnak Előttem, és megengedik, hogy a Béke és a Szeretet Harmata rájuk hulljon. Áldottak mindazok, akik hűségesek Hozzám és szeretnek Engem, mert még közelebb vonom őket Magamhoz, és betakarom őket Szeretetemmel.

Képmásomra vagytok teremtve, és arra vagytok hivatva, hogy magatokra öltsétek ezt a Képmást, amelyet sokan elfelejtettek. De Én, a Főpap, emlékeztetni foglak benneteket Istenségemre és Szentségemre. Emlékeztetni foglak arra, hogy Szent vagyok.

Jézus?

Én vagyok. Emlékeztetni foglak titeket arra, hogy Szent vagyok, azért hogy szentül éljetek. Szeretet vagyok, és Végtelen Szeretetemben figyelmeztetéseket és jeleket adok nektek a földkerekség különböző helyein. Hiszen megmondtam nektek, hogy a Szószóló, a Szentlélek, akit az Atya elküld az Én Nevemben, megtanít benneteket mindenre, és emlékeztet mindarra, amit nektek mondtam!

(Szűz Mária:)

Virágom, fogadd Békémet, légy óvatos, légy engedelmes és akkor semmitől sem kell félned. Ó Vassula, Jézus határtalanul szeret téged, Ő vigyáz rád. Te és Ő osztoztok Keresztjében. Jézus sohasem fog elhagyni téged. Igen, Én vagyok. Jöjj, és pihend ki magad! Veled vagyok. Mi ketten?

Jézus?

(A találkozóra adott üzenet folytatása:)

Én vagyok. Lelkem gyermekei, Szívem szerettei, Én vagyok a ti Uratok, a Megfeszített. A Szeretet nagyon szenved.

Értsétek meg, úgy érzem Magam, mint akit elhagytak, elfelejtettek és övéi elárultak. Keresztemen függök és második Kínszenvedésemet élem át. A föld szárazabb, mint valaha, és ti, szeretteim, ennek következményeitől szenvedtek, ti vagytok az áldozatok. Sokan éheznek, másokat meg szüntelenül megtéveszt a Gonosz lélek. Mennyire szánlak benneteket! Szívem vérzik, mert mindezt látom Keresztemről, Szemem megtelt Véres Könnyel.

Olyan sok jelet adok nektek, de igen kevesen törődtök vele! Jöjjetek Hozzám imádságaitokban, Én Jelen vagyok és figyelek rátok! Jöjjetek Üdvözítőtök Karjaiba, adjátok Nekem hibáitokat! Én megtisztítalak, meggyógyítalak, és Magamhoz hasonlóvá teszlek benneteket, mert Én vagyok az Istenség, és tökéletessé akarlak tenni benneteket. Jöjjetek Hozzám úgy, amilyenek vagytok, ne féljetek Tőlem! Szerető Isten vagyok, tele Irgalommal a nyomorultak iránt. Könyörületes Isten vagyok. Imádkozzatok Hozzám, beszéljetek Velem, ne habozzatok! Várva várlak benneteket…

Szeretetem irántatok oly Nagy, hogy Én, aki a Szentek Szentje, az Örök Egy, és

[1] Azaz Isten adja majd nekem a helyes szavakat.

egész Teremtésem Uralkodója vagyok, egészen lehajolok hozzátok, hogy el tudjalak érni benneteket, és meg tudjam gyógyítani betegségeteket. Köztetek vagyok mindig és mindvégig…

Áldottak azok, akik terjesztik Üzenetemet, a „Béke és Szeretet" üzenetét! Áldottak azok, akik eljönnek Hozzám és megvigasztalnak. Legyetek Velem eggyé, maradjatok meg mindörökre szeretetemben!

Szeretett gyermekeim, Én vagyok a ti Szent Édesanyátok, az egész Emberiség Édesanyja. Szeretteim, Jézus annyira szenved, hogy azt emberi szavakkal nem lehet kifejezni. Ma éli át második Kínszenvedését! Érezzétek meg, hogy Szívünk mennyire szenved…

Nagy küzdelem folyik. A Sátán vadul támad, és Szent Mihály Isten angyalaival együtt küzd ellene. A föld megérzi e nagy küzdelem rengéseit. Szükségem van imátokra kedveseim. Soha ne hagyjátok abba az imádkozást! Imádkozzatok kedveseim, legyetek olyanok ebben a sötétségben, mint a világosság fénylő angyalai! Imádkozzatok a lelkek megmeneküléséért, imádkozzatok kedveseim a lelkek megtéréséért! Mindenkire számítok…

Kérlek, értsétek meg, mit érez egy anya, ha azt látja, hogy gyermekei az örök tűz felé tartanak, és hogy szerettei ebbe az örök tűzbe kerülnek!

Elmélkedjetek ezen, és jobban meg fogtok Engem érteni.

Üzenetemet befejezve megáldalak benneteket Az Atya, A Fiú, és A Szentlélek Nevében.

Jöjjetek és vigasztaljátok Jézust!

Uram?

Én vagyok. Mindig boldog vagyok, amikor látom, hogy igyekszel tetszésemre lenni, és újból átéled misztériumaimat, mialatt a Rózsafüzért imádkozod. Áldott gyermek, taníts meg rá másokat is, hogy lassabban mondják a Rózsafüzért! Mit sem használ, ha csupán gyorsan elimádkozzátok. Minden imának a szívből kellene fakadnia. Éreznetek kell azt, amit kimondotok. Szánjátok rá az időt, minden Titkot elmélkedjetek át!

Köszönöm, Uram.

1988. december 3.

(Üzenet a december 16-i találkozóra.)

Uram?

Szeretlek.
Vágyom arra, hogy Veled lehessek.
Köszönöm, hogy megadtad nekem
azt a kegyelmet, azt az adományt,
hogy Veled lehetek,
és ennyire közel érezhetlek.
Köszönöm,
hogy tanítasz, és Magadhoz emelsz.
Dicsőség legyen Istennek!
Dicsértessék a mi Urunk!
Áldott legyen a mi Urunk!

Uram?

Én vagyok. Vidítsd fel Szentséges Szívemet, higgy gyermeki hittel! Ne keresd, hogy miért választottalak ki, és miért emeltelek Magamhoz… Csupán fogadd el miértek nélkül! Ne tegyél fel kérdéseket, fogadd el azt, amit adtam neked!

Ó gyermekem! Éveken át álltam ajtód előtt!

Bocsáss meg Uram!

Megbocsátottam neked, nem teszek szemrehányást, hiszen ez már a múlt. Szeretném neked megmutatni azt az örömöt, amit Szentséges Szívem érez, hogy most újból veled vagyok. Arra neveltelek, hogy fogadj Engem, szerezz Szent Szívemnek örömet és fogadd gyermekeimet! Ha őket fogadod, Engem fogadsz, Én hozom őket ajtód küszöbéig. Áldozd fel idődet, szükségük van Békémre, szükségük van arra, hogy bátorítsák őket. Buzdítsd őket, hogy

meghitten közeledjenek Hozzám! Soha ne feledjék azonban, hogy Szent vagyok!

Uram? A Te kívánságod, hogy legyenek ilyen találkozók?

Az Én Akaratom. Kapaszkodj Belém és hagyd, hogy vezesselek! Bízd Rám magadat! Én, Jézus vagyok előtted.

Uram, helyes-e vagy sem, hogy fölolvasom az üzeneteket ezeken a találkozókon?

Megdicsőítesz vele, kedves.

Köszönöm, Uram!

Soha ne feledd, hogy Én vezetlek téged, bízzál Bennem! Azok, akik szeretnek Engem, meg fogják tanulni, hogy azáltal növekedhetnek szeretetemben, ha másokat Hozzám vezetnek, hogy azok is megszeressenek Engem. Szentséges Szívem Szeretettől Lángol, és türelmetlenül várja, hogy befogadjon titeket mélységeibe. Szomjazom a szeretetre. Mindössze Szeretetet kérek tőletek, mert a Szeretet az Erények Fájának Gyökere.

Jöjjetek mindnyájan, akik még nem engesztelődtetek ki Velem! Jöjjetek, jöjjetek és engesztelődjetek ki, és az Én Békém legyen veletek.[1] Jöjjetek, jöjjetek és fogadjátok Szeretetemet! Jöjjetek mindnyájan, akik még nem értettetek meg Engem! Kössetek Velem Békét! Jöjjetek és kössetek Békét a Szeretettel! Én, az Úr Jézus Krisztus azt akarom, hogy váljatok a Világosság gyermekeivé, igen, a Béke és Szeretet tanítványaivá, akik tisztelnek Engem.

Ó Uram! Egyeseket üldözni fognak, ahogy máskor is tették!

Tudom gyermekem, azok fogják őket üldözni, akiknek a szíve még zárva van, és elméjükkel ítélnek, nem pedig szívükkel. De kegyelmemmel közülük is sokakat Szentséges Szívembe vonzok. Kis virágaim, bátorság, mellettetek vagyok, és Szemem rajtatok nyugszik. Ne féljetek tehát! Az a kívánságom, hogy Üzenetemet, a „Béke és a Szeretet" üzenetét terjesszék északtól délig, és kelettől nyugatig. Bízzatok Bennem! Én készítettem elő a rejtekben a ti Korszakotok számára.

Üzenetemben azt kérem, hogy egyesüljenek Egyházaim, mert ahogy az Atya és Én Egy vagyunk, úgy kell Egyházamnak is Egynek lennie, mindnek egyetlen Nyájban egyesülnie. Én választottam Pétert, hogy őrzőtök legyen és megőrizzen benneteket az Igazságban Visszatérésemig. De az emberek nem engedelmeskedtek Nekem, saját szabályokat hirdetve megoszlottak.

Bizony mondom nektek, ne hallgassatok azokra, akik szembeszegülnek Péterrel, „Bárányaim Péterével", aki most II. János Pál, mert ő az Én választottam és Lelkem kedvese. Ne hallgassatok azokra, kedveseim, akik elítélik őt, mert félrevezették őket.

Kedveseim, amikor nemrégiben megosztottá váltatok, Belőlem szakítottak le egy részt. Igen, nem ismerték fel, hogy az Én Testemből szakítottak ki egy darabot. Ó szeretteim... ezt érdemlem Én? Miért szakítjátok szét Szívemet? ... Miért szaggatjátok meg Istenetek Szívét? Miért kell Szemembe még több Véres Könnynek gyűlnie?[2] ... Úgy kérlek benneteket, mint egy koldus - akit saját barátai bénítottak meg -, hogy mindannyian forduljatok vissza Péterhez, és legyetek egy, ahogy az Atya és Én Egy vagyunk. Hívom mindazokat is, akik elutasítják Édesanyámat,[3] hogy nyissák ki fülüket és halljanak. Édesanyám a Mennyország Királynője, „Isten Anyja" az Ő Neve.

Nem hibáztatom azokat, akik nem tudták ezt, csak az Igazsághoz próbálom őket visszavezetni. A világ megtéréséért kiáltok! Azokat is emlékeztetem, akik

[1] Jn 14,27

[2] Jézus arca a képen végtelenül szenvedő volt. Vérrel telt meg Szeme, és körülötte alvadt vér volt...

[3] A protestánsokat.

megfeledkeztek Mindenhatóságomról, hogy nem kellene Engem önmagukhoz hasonlítaniuk.[1] Emlékeztetlek benneteket, hogy a Végső Időkben éltek, és Jeleim ezért sokasodnak... Az Írás beteljesedőben van...

Béke és Szeretet vagyok. Én, Jézus, a ti Uratok, mindig nagyon Irgalmas vagyok. Igen, Nagy az Én Irgalmam. Higgyetek Irgalmamban, de ne felejtsétek el, hogy Én az Igazságosság Istene is vagyok.

A tisztulás, amelyet küldeni fogok, szeretetből lesz. Ne értsetek félre, vagy ne magyarázzátok helytelenül azt Isten fenyegetésének. Én nem fenyegetlek, hanem szeretetből figyelmeztetlek benneteket, éppen úgy, mint az apa, aki figyelmezteti gyermekét, igyekszik meggyőzni és észre téríteni őt. Én is igyekezlek meggyőzni benneteket és rámutatni, hogy közületek egyesek mennyire tévednek, mennyire félrevezették őket, és hogy a bűnök miképpen torlaszolják el Világosságom útját.

Azért jövök, hogy felébresszelek benneteket, mert közületek sokan merültek mély álomba. Végtelen Irgalmamból jövök el hozzátok, hogy életre keltsem a halottakat. Azért jövök, hogy irántatok való Végtelen Szeretetből megkérjelek titeket, hogy tartsatok bűnbánatot, változtassátok meg életeteket, és legyetek szentek, éljetek szentségben: mert Én Szent vagyok.

Az Én Békémet adom nektek, hogy Békében éljetek, és tovább tudjátok adni ezt a Békét testvéreiteknek.

Jöjjetek, mélyüljetek el az imádságban ennek az évnek a végén! Jöjjetek és szeressétek egymást úgy, ahogyan Én, a ti Uratok, szeretlek benneteket!

Megáldalak benneteket!

ΙΧΘΥΣ

[1] Jézus azokra gondol, akik Isten mai műveit racionalizálják.

1988. december 7.

(Üzenet a csoport számára.)

(Szűz Mária:)

Vassulám, fogadd Békémet!

Szeretett gyermekeim, megáldalak benneteket. Szent Édesanyátok vagyok, aki éppen úgy szenved a terjedő szárazság miatt, ahogyan ti. Ne veszítsétek el bátorságotokat, mellettetek vagyok. Arra buzdítalak benneteket, hogy terjesszétek Jézus „Béke és Szeretet" Üzenetét.

Nézzétek, Jézus ilyen gyenge eszköz által hozza nyilvánosságra Üzenetét, egy törékeny virág által, akit Ő nevelt. Sok szolga azonban vonakodni fog, hogy elhiggye, nem értik meg Isten Végtelen Gazdagságát. Sokan még akkor sem fognak hinni, amikor látják, hogy a bűnösök hisznek, és bűnbánatot tartanak. Ezek a bűnösök előbb fognak bejutni a Mennyországba, mint a szolgák.

Ne félj kedvesem! Én, a te Szent Édesanyád, látok mindent, ami megtörtént, mindig bátorítani foglak. Mindig megvigasztallak. Higgy, és mindig támaszkodj Jézusra!

Vassula, gyermekem, boldog vagy, ha az emberek bántanak és üldöznek, és mindenféle rosszat mondanak rád Jézus miatt. Örülj és légy boldog, mert nagy lesz a te jutalmad a Mennyben. Így üldözték előtted a prófétákat, gyermekem.[2] Sok olyan szolga van, aki hisz Isten mostani jeleiben és kinyilatkoztatásaiban, de az üldözéstől való félelmében elrejti érzéseit. Ezeknek a szolgáknak imádkozniuk kellene. Imádkozzatok, imádkozzatok, kérjetek bátorságot Jézus Szent Szívétől! Jézus meg fogja adni nektek a bátorságot.

Üzenetemet befejezem, megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében.

(Jézus:)

[2] Mt 5,11-12

Vassula, írd le Üzenetemet! Ezt az Üzenetet azoknak adom, akik hozzánk jönnek.

Ó gyermekem, éreztesd velük Szentséges Szívemet! Öt Szent Sebem mindenki számára nyitva áll, hogy térjen be oda, és, fájdalmamat ossza meg Velem. Szeretteim, Én vagyok az, Jézus. Jézus, a ti Megváltótok, e gyenge eszköz által nyilvánítom ki Magam, hogy átadjam nektek és minden Nemzetnek Üzenetemet, a „Béke és Szeretet" Üzenetét. Én, aki Uralkodó vagyok, és mindenek felett állok, egészen lehajolok hozzátok, kis virágaim, hogy elérjelek benneteket. Végtelen Szeretetemből és Határtalan Irgalmamból eljövök, hogy felajánljam nektek Békémet és Szeretetemet.

Én vagyok e világ Világossága, és azért jövök, hogy világítsak e sötét világ felett, amelyben éltek. Kis virágok, nektek éppúgy szükségetek van Világosságomra, ahogy minden virágnak szüksége van világosságra és napsugárra az élethez. Nektek is szükségetek van Szeretetem Sugaraira, hogy a Szeretetért és szeretetben éljetek, mivel ilyen az Én Kegyelmem gazdagsága. Felfoghatatlanul szeretlek, teremtés! Folytassátok imátokat, engeszteléseteket és a szeretet cselekedeteit, mert mindez balzsam Sebeimre! Szeretlek benneteket és irántatok érzett szeretetemben gondoskodom arról, hogy ebben a pusztaságban, amivé korszakotok vált, új magok csírázzanak, a Béke és a Szeretet magjai.

Leszállok a holtak közé, hogy életre keltsem őket, és hűséges szolgáimmá tegyem azokat, akik tisztelik Szent Nevemet és dicsőítenek Engem. Kis virágok, olyan közel van az Új Földnek és a Szeretet Korszakának ideje, amiről már beszéltem nektek, és ami fölülről érkezik hozzátok. Mindez meg fog történni, és így beteljesedik az Írás.

Világosságom szeretett gyermekei, legyetek egységben és mindig az Én közelemben! Legyetek Velem, és imádkozzatok elveszett testvéreitekért, imádkozzatok azokért a papi lelkekért, akik Jeleimet megtagadva megsebzik Szent Szívemet! Terjesszétek a „Béke és Szeretet" Üzenetét, hirdessétek minden Nemzetnek! Dicsőítsetek meg Engem, osszátok szét ezt az aratást![1] Sokakat fog táplálni.

Rajtatok pihen Tekintetem és Szent Édesanyátok Tekintete. A Mi Békénket adjuk nektek, fogadjátok ezt a Békét és osszátok meg másokkal!

Megáldalak benneteket!

ΙΧθΥΣ

1988. december 16.

Uram?

Én vagyok. Íme, Üzenetem a mai összejövetel számára.

Virágaimtól kérem: virágaim, kérlek benneteket, tanuljátok meg, hogyan kell imádkozni! Amikor imádkoztok, szívből imádkozzatok! Olyan imára van szükségem, amely a szívetekből jön, nem pedig ajkatokról. Ne imádkozzatok gyorsan, legyetek összeszedettek, és lassabban imádkozzatok, Rám tekintve! Én Jelen vagyok, Hozzám kell érkeznie imátoknak!

Tanuljatok meg szüntelenül imádkozni! Nem úgy értem, hogy végtelen órákon át térdeljetek, hanem akkor lesztek szüntelen imádságban, ha sohasem feledkeztek meg Jelenlétemről, ha lelketeket Hozzám emelitek, ha bármit mondtok, tesztek vagy gondoltok, azt Nekem teszitek. Odaadásra és hűségre van szükségem. Mérték nélkül szeressetek és vágyakozzatok Utánam!

Én vagyok Szabadítótok és Vigasztalótok, jöjjetek tehát vonakodás nélkül Hozzám! Megvigasztallak benneteket, reménységet adok nektek. Ne hagyjátok abba tehát imáitokat és áldozataitokat, hanem sokasítsátok! Tartsatok ki a szüntelen imádságban!

---

[1] Az Üzeneteket.

Én, az Úr, üzenetemet az 1989. esztendőre szóló igével fejezem be:

„Éljetek szentül és viszonozzátok
szeretettel a gonoszságot!
Úgy szeressétek egymást,
ahogyan Én szeretlek benneteket !”

Én Béke és Szeretet vagyok és megáldalak benneteket.

1988. december 17.

(Összejövetelünk után.)

Uram?

Én vagyok.

Meglepett, amint láttam, hogy milyen sokan jöttek, százharmincan lehettek!

Vassula, előre megmondtam. Áldásommal eltelve sok tanítványod lesz!

Uram, bizonyára észrevetted, hogy a program miatt valahogyan vita keletkezett.

Hogyan tudtam volna nem észrevenni![1] Vassula, ellenerők mindig lesznek, de senkinek sem engedem meg, hogy rád taposson. Határold el magadat tőlük és hagyatkozz Rám! Mostantól kezdve Én szervezem meg és adom meg neked a Találkozások programját. Én írom elő neked, hogy mit mondj. Fölülről kapod a programot. Én vagyok a Bölcsesség, és magától a Bölcsességtől fogod megkapni a programot.

Írd: Először szenteld meg a helyet, ahol Találkozómat tartod, ahogy már eddig is tetted, és imádkozd el a Szent Mihály imát!

Találkozómat e szavakkal nyisd meg: „Béke legyen veletek!” Mondd meg kis virágaimnak, hogy Én, az Úr adom nekik Békémet, és hogy ezek a szavak az Én Ajkamról származnak. Ezután mindnyájan hívjátok a Szentlelket! Imádkozzátok el mindannyian a Szent Mihály imát! A ti korszakotok kétségbeejtően rászorul erre az imára.

Mindig Én fogom kijelölni neked azt a részt, amelyet fel kell olvasnod a Bibliából, ahogy a legutolsó találkozón is kijelöltem, hogy Joel 3,1-5. versét kell felolvasnod. Ugyanígy fogom neked mindig megmutatni a felolvasandó részt. Az a kívánságom, hogy olvasd fel, azután mondd el, hogy miért választottam ezt a részt.

Ezután olvass fel részeket „Béke és Szeretet” Üzenetemből!

Hogyan fogom megtudni, hogy melyik részt kell felolvasnom?

Ne aggódj, nem Én vagyok Tanácsadód és Vezetőd?

De igen, Uram.

A felolvasás után megkérdezheted, hogy van-e kérdésük. Ez a szabad beszélgetés ideje. Sugalmazást fogok neked adni, kicsim.

Azután azt szeretném, ha felolvasnád a rájuk vonatkozó Üzenetemet.

Azzal szerezz Nekem örömet, hogy szereted őket! Szerezz Nekem örömet azzal is, hogy a Szent Rózsafüzérrel fejezitek be!

Ha valaki beszélni akar velem, megtegyeme?

Kedvesem, igen, beszélj velük.

Köszönöm Neked, Úr Jézus.

1988. december 20.

Uram?

Én vagyok!

Ó Istenem![2]

[1] Jézus egyáltalán nem volt elégedett, inkább fel volt háborodva bizonyos emberek miatt.

[2] Jézus olyan bensőséges szeretettel válaszolta, hogy „Én vagyok!”

Vassula, öleld át Keresztemet! Osztozz Velem rajta! Keresztem az Én Otthonomba vezet téged, lakozzál Szentséges Szívemben! Keresd fel mélységeit, és Békére lelsz.

Gyermekem, imádkozz azokért a testvéreidért, akik elhagytak Engem, és csak a világ gazdagságának hódolnak! Imádkozz azokért az elveszett lelkekért, akik félnek Keresztemtől... Imádkozz, gyermekem Egyházamért, hogy egyesüljön, és egy legyen! Minden papnak meg kell értenie, hogy Én, az Úr kívánom ezt az Egységet. A megosztottságot nem Én akarom, hanem ellenfelem. Az Én Királyságomnak Egynek és Szentnek kell lennie!

Uram?

Én vagyok.

Uram, az a néhány ortodox pap, aki egy pár oldalt elolvasott kinyilatkoztatásodból - amit nekem adsz -, nem ért egyet az egységgel. Mihelyt elolvassák, hogy a pápával való egyesülésről van szó, nyugtalanná válnak, és azt mondják, hogy ez a kinyilatkoztatás ördögi.

Egy görög ortodox asszony miután elolvasta, jó szándékkal elment egy katolikus templomba. Amikor gyóntatója meghallotta, sátáni eredetűnek nyilvánította ezt a kinyilatkoztatást, azután pedig kiközösítette őt! Hallani sem akart az egységről! A világiak között viszont sok görög ortodox hívő, aki olvasta kinyilatkoztatásodat, megértette, és tudja, hogy Te akarod ezt. A görög ortodox papok azonban haragosak!

Vajon nem tudom Én mindezt, gyermekem? Az Én gondolataim nem az ő gondolataik, az Én útjaim nem az ő útjaik. Bűneikkel terhelnek meg Engem, és nem látnak már tisztán. Az Egység felülről fog jönni, mert jelenleg megosztottak vagytok, és nem éltek Isteni Képmásomnak megfelelően, nem engedelmeskedtek Törvényemnek. Megosztottságotok fertőző és tovább terjed. Megosztottságotok mindaddig megmarad, amíg Én véget nem vetek neki.

Hogyan hihetitek, hogy képesek vagytok egyesülni, amikor nincs szeretet közöttetek? Közületek sokan hajlíthatatlanok és olyan merevek, mint a vasrudak! Én azonban meghajlítalak, Én foglak egyesíteni benneteket! Ezt a pusztaságot tóvá változtatom, és a száraz talajból forrást fakasztok. Majd erre az Új Földre helyezlek titeket szeretteim, és olyan lesz Országom a földön, mint a Mennyben. El fog jönni az Én Országom. Ó, mennyire vágyódom erre az Új Korszakra! Szent Nevemben mindannyian tökéletes egységben fogtok élni, és Én, aki az Élet Elsődleges Forrása vagyok, egyetlen Szent Néppé teszlek benneteket. Isteni Képmásom tükörként fog fölülről rátok ragyogni, és meg fogjátok érteni, hogy Én, a Szentek Szentje gyógyítottalak meg benneteket újból.

Az Írás beteljesedik, a Bölcsesség nem fog várni, úgy fogja megművelni népemet, mint a szántóvető ember. Mezőkké alakítja a kiszáradt földet, amelyet azután Én bevetek, a Béke és a Szeretet földjévé teszek. Én vagyok a világ Világossága, és mindig leszállok hozzátok, amikor látom, hogy sötétség borul rátok.

Uram, van néhány szolgád, aki nem akarja meghallani vagy elhinni, hogy Te így nyilatkozol meg rajtam keresztül. Azt mondják, hogy Te, Jézus már elhoztad nekünk Az Igazságot, és semmi másra nincs szükség, csak a Szent Bibliára. Más szavakkal: ezek a művek mind hamisak.

Megmondtam nektek, hogy a Szószóló, a Szentlélek, akit az Atya az Én Nevemben fog elküldeni, mindenre megtanít benneteket, és emlékeztet mindarra, amit Én már elmondtam nektek. Nem adok nektek semmilyen új tanítást, csak emlékeztetlek Az Igazságra, és visszavezetem a teljes Igazsághoz azokat, akik szétszéledtek.

Én, az Úr, Figyelmeztetésekkel foglak ébren tartani benneteket, és Szentlelkem,

a Szószóló, mindig úgy lesz közöttetek, mint Szavam Emlékeztetője. Ne lepődjetek meg tehát, ha Szentlelkem szól hozzátok! Kegyelmem adja ezt, hogy megtérítsen és emlékeztessen benneteket az Én Útjaimra.

Jöjj, mosolyogj Rám, amikor Engem látsz, virágom!

Ó Uram! Legyen áldott Szent Neved, köszönöm tanításodat.

A Bölcsesség fog téged tanítani, gyermek. Mi ketten?

Mindörökkön örökké!

1988. december 21.

Uram, valószínűleg elszomorít Téged, ha egyes emberek félreértik Üzenetedben megnyilvánuló Szeretetedet, és az érzelgős szeretettel tévesztik össze!

(Hallottam néhány megjegyzést bizonyos emberektől.)

Uram?

Én vagyok.

Ebben a korszakban nem értékelik és nem értik meg szeretetemet. Te tudod, hogy mennyire szeretem gyermekeimet.[1] Felfoghatatlanul szeretem őket! A ti korszakotok bűnei azonban olyan súlyosak és olyan nagyok, hogy többé már nem ismernek fel Engem, a ti Isteneteket! Vajon elfeledkeztek a váltságdíjról, amit értük fizettem? Megaláztak, megkínoztak, meggyötörtek, és önként szenvedtem el a legfájdalmasabb halált. Mindezt szeretetből. Hogy is ne ismételném Önmagamat, milliószor elmondom, mennyire szeretlek benneteket. Szeretetem mélységét és szeretetem nagyságát próbálom veletek megértetni, amikor Magamat ismétlem, és addig ismétlem, amíg Szavaim be nem hatolnak szívetekbe! Még Kínszenvedésemet is kész vagyok bőségesen megismételni.

Ó teremtés, mennyi szenvedést okozol Nekem! Irántad való Szeretetem Végtelen, éld át és értsd meg ezt a szeretetet!

1988. december 24.

(Karácsony előestéje)

Jézus?

Én vagyok, kedves.

Ma van Születésed Előestéje. Uram!
Annyira örülök szeretett Uram,
Szentek Szentje!
Dicsértessék a mi Urunk!
Ó Istenem,
meríts el engem Szentségedben,
és mutasd meg nekem,
hogyan kell szentül élni!
Meríts el engem Tisztaságodban,
Örök Egy, és tisztíts meg engem!
Szeretett Uram,
szentelj meg minket, gyermekeidet,
és egyesíts bennünket egy Nyájban,
hogy egyetlen Tabernákulum körül
dicsőítsünk, és dicsérjünk Téged!
Engedd meg Igazságod Szentlelkének,
hogy leszálljon ránk,
és megmutassa nekünk az Igazságot!
A Te Világosságod legyen vezetőnk
ebben a sötétségben, vezess az Igazságra,
egy pásztorra bízva minket,
amíg el nem jössz!
JÖJJ EL, Uram!

Ó szeretett lélek, Én foglak benneteket egyetlen Nyájba gyűjteni, két Karom lesz Kerítésetek, és Szentséges Szívem Otthonotok. A Szeretet Szeretetként tér vissza. Igen szeretteim, imádkozzatok Visszatérésemért! Szeretet vagyok, az Élet Legfőbb Forrása, ezért jöjjetek Hozzám, Szabadítótokhoz, jöjjetek...

Igen, Uram.

[1] Jézus ezt felém fordulva és szemembe nézve mondta.

1988. december 26.

Jézus! Ma végre teljesen megértettem, hogy közvetlenül Tőled is kérhetünk áldást. Úgy értem, megkérhetlek, hogy áldj meg. Azt gondoltam, hogy csak mások részére lehet Tőled áldást kérni, önmagunk részére nem!

Mondtam neked, hogy szánalomra méltó vagy... Vassula, milliószor megáldottalak, nem vetted észre? Megáldottalak, annak ellenére, hogy sohasem kérted Tőlem. A te tudatlanságod, gyermek, minduntalan ámulatba ejt, a te tehetetlenséged egyre arra indít, hogy odasiessek hozzád, és Szívemre vonjalak. Szeretem a gyermekeket!

Engedd, hogy Mestered maradjak, és tetszésem szerint vezesselek! Hagyatkozz teljesen Hatalmamra, mert akkor bízod magad teljesen Rám, és így teszed meg Akaratomat!

1988. december 27.

Jézus?

Én vagyok!

Ó, mindössze szeretetet kérek tőled. Dicsőíts meg azáltal, hogy terjeszted Üzenetemet! Mutasd meg Szeretetemet a találkozókon! Vassula, „ne nézz a hátam mögé”,[1] ne gondolj arra, hogy mi következik! Arra figyelj, hogy mit nyújt a mai nap neked!

Uram, helytelen dolog tervezni?

Azt mondtam, hogy ne aggódj a holnap miatt, ne aggódj, bízzál Bennem! Szeretném, ha megértenéd, hogy ha elegendő teret adsz magadból, hogy benned lélegezzek, akkor szabadon végezhetem Munkámat. Szeretném, ha teljesen megértenéd egyszer, hogy minden Tőlem való, amid csak van, és hogy minden az Én Művem és nem a tied. Nélkülem még szemedet sem tudod kinyitni. Bízd hát magadat Rám, ne engedd, hogy saját megítélésed rászedjen téged! Szeretlek, és nem akarom, hogy eless!

Engem akarj, és semmi mást! Fogadd el azt, amid van, és mindent, amit Én adok neked. Ne figyelj az emberek fecsegésére. Hagyatkozz Rám, mert ez az Én Művem. Saját megítélésed mindig tévútra vezet. Hagyd, hogy úgy történjék minden, ahogy magától történik. Így munkálkodom. Ne „siettesd” a dolgokat, az eseményeket, mert a siettetéssel Engem állítasz félre! Maradj tehát semmi! Hagyd, hogy minden Tőlem jöjjön!

Uram, hogyan ismerjem fel a különbséget a „sugallat” és „saját megítélésem” között? Nagyon nehéz!

Kedves, megmondom: Hozzám jöjj, minden lépésed előtt! Jöjj és beszéld meg Velem! Imádkozz a Jó Tanács, és a Tudás Szentlelkéhez, és kijelölöm minden lépésedet. Bármit akarsz tenni, először Hozzám jöjj! Én foglak vezetni, ne tervezz soha egyedül!

Vassula, imádkozz a tisztánlátásért! Ne siess! Terveimet már jóval azelőtt kigondoltam, hogy megszülettél, leányom. Azzal bíztalak meg, hogy hirdesd és közvetítsed Üzenetemet a világnak, de ne feledd, nem kérem tőled, hogy győzd meg őket. Akinek füle van, hallja meg! Ne feledkezz meg tehát utasításaimról, virágom!

Mi ketten?

ΙΧθΥΣ

Igen, Uram.

1988. december 28.

(Üzenet a csoport részére.)

Én vagyok az Úr.

Virágaim, legyetek Békében, mivel Én, a ti Uratok vagyok a Béke. Szeretett teremtésem, mennyire szeretlek! Drága vagy Nekem! Ti, akiket virágnak nevezlek, növekedjetek, növekedjetek Isteni Világosságomban! Imádkozzatok testvérei-

[1] A következő találkozó miatt aggódtam.

tekért, akik még nem látták meg Világosságomat, imádkozzatok megtérésükért!

Virágaim! Szeretnélek megöntözni benneteket, igen! Patakom folyóvá növekszik, és folyóm a Béke és a Szeretet óceánjává szélesedik. Megmondtam, hogy elküldöm Világosságomat közelre és távolra, és „prófétai szózatként ontom tanításom, hadd hallják, akikre hagyom: a késő nemzedékek".[1] Én vagyok Vigasztalótok, és Én szeretlek legjobban benneteket.

Virágaim, tudom, hogy a sötétség idejét élitek, és ez a sötétség csak szenvedést, bajt és szárazságot hoz. Megjövendölték, hogy ezekben az időkben sokan elveszítik érzéküket az Isteni iránt, saját elképzelésük szerint élnek, és nem tudják megkülönböztetni a jót a gonosztól.

Virágaim, aki materializmussal töltekezik, és ahhoz ragaszkodik, amit a világ tud neki nyújtani, egészen eltelik a Sötétséggel. Így nem marad benne hely a Szentség számára. Nem marad hely Szentlelkem számára, hogy növekedjék benne. Nem marad hely Az Igazság számára, és Világosságom számára, hanem sötétségben él. Ez az oka annak, hogy e fiatal nemzedék többségéből hiányzik a lelkiség, nem akarják hallani Szavamat, és nem akarnak Engem, mint Istent elismerni. Lealacsonyító szenvedélyek rabjai, mivel elhagyták az Isteni Igazságot és az anyagiak után futnak.

Tudom, virágaim, hogy sokan szenvedtek attól, hogy tieitek között is vannak, akik ebben a sötétségben járnak, és folytonos mély álomban vannak. De Én azt mondom nektek, hogy Én, az Úr, ajtajuk előtt állok, ott is maradok, és mindaddig zörgetek, míg meghallanak Engem. Sohasem fáradok bele a zörgetésbe, és sohasem hagyom el őket! Örökké tartó szeretettel szeretlek titeket, ezzel az annyira félreértett szeretettel!

Jöjjetek Hozzám minden nehézségetekkel, ajánljátok fel Nekem, és pihenjetek meg! Jöjjetek, és támaszkodjatok Rám, Én vagyok Vigasztalótok, és megvigasztallak benneteket. Az Én Békémet adom nektek. Jöjjetek Szelíd Szabadítótokhoz, és Én meggyógyítom sebeiteket. Soha ne fáradjatok bele, hogy Hozzám fohászkodjatok, és Hozzám imádkozzatok. Mindig veletek vagyok. Szeretlek benneteket, és megáldalak benneteket, megáldom egész családotokat.

(Később, Szűz Mária:)

Gyermekeim, közeledjetek Jézushoz, Keresztjéről hív benneteket. Szerezzetek örömet Jézusnak azáltal, hogy szeretitek egymást, ahogy Ő szeret benneteket, mert egyetlen parancsolat foglalja össze az egész Törvényt: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!"[2]

Az Ő Szívében találjatok rá a Békére és a Szeretetre, vegyétek az Ő Békéjét és Szeretetét, és árasszátok ki magatok kerül! Árasszátok el az egész világot az Ő Isteni Szeretetével! Töltsétek meg lelketeket azzal az örömmel, amelyet Fiam kínál fel nektek!

Kicsinyeim, imádkozzatok, imádkozzatok és beszélgessetek Istennel! Tartsatok állandó kapcsolatot Mennyei Atyátokkal! Buzgón imádkozzatok, hogy imátok elérje Őt! Szeretettel imádkozzatok, hogy megérezze imátokat!

Ó gyermekeim, mennyire szeretlek benneteket! Mindig veletek vagyok. Itt vagyok most veletek, és akkor is veletek leszek, ha elmentek erről a helyről. Veletek leszek, amikor beléptek otthonotokba. Mi mindig Jelen vagyunk, és mindig is jelen leszünk.

Megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében!

Mi ketten.

(Az Úr megkért, hogy olvassam fel találkozóján a Galatákhoz írt levél 5. és 6. fejezetét, amit meg fogok tenni.)

[1] Sir 24,33

[2] Gal 5,14

1989

1989. január 10.

(Üzenet a csoport részére.)

Uram!

Én vagyok.

Azt kérem csak tőletek, hogy szentül imádkozzatok, szüntelenül imádkozzatok, szívből imádkozzatok! Legyetek jók egymáshoz, legyetek az Én Tükörképeim, az Én Isteni Képmásaim! Legyetek olyanok, mint a tükrök, amelyek Szentségemet és Tisztaságomat tükrözik. Hadd lássa rajtatok a világ, hogy az Enyémek vagytok, hogy a Szeretet gyermekei vagytok, mert ahol az Úr Lelke van, ott van a Szentség és a Szeretet, ott van a Világosság, ott van a derű. Szeressétek tehát egymást! Szeressétek ellenségeiteket! Legyetek tökéletesek, miként a ti Mennyei Atyátok is Tökéletes!

Legyetek áldottak mindannyian, és legyenek áldottak, akik újonnan érkeztek. Bizony mondom nektek: Én vagyok az Örök Élet Kapuja. Aki hisz Bennem, még ha meghalt is, élni fog. Én vagyok a Feltámadás. Fogadjátok Békémet, az Én Békémet kínálom fel nektek, vegyétek és terjesszétek el az egész világon! Legyetek az Én sarjaim, hogy minden lélek ismerjen fel Engem tibennetek!

(Éppen azelőtt, hogy az Úr nyilvánosságra akarta hozni üzenetét, jött valaki és felkínált egy csodaszép fatimai Szűz Mária szobrot (70 cm a magassága). Tudtam, hogy Szűzanyánk azért érkezett ide, hogy elkísérjen minden nyilvános találkozómra.

Az egyik találkozó előtt, amelyet Lausanne környékén rendeztek, azt mondták, hogy ne vigyem magammal a fatimai Szűzanya szobrát, mert mindent elrendeztek. Ugyanezen az éjszakán álmomban láttam a fatimai Szűzanyát, mint szobrot, ahogy rám nézett. Arra kértem, adjon nekem jelet, hogy megtudjam, vajon jól értettem-e, hogy azért jött, mert el akar kísérni engem találkozóimra. Ahogy ezeket a szavakat kiejtettem, Szűzanyánk kitárta két karját, erősen magához ölelt, és így is maradt. Felébredtem és aznap reggel ezt írta a fatimai Szűzanya: „Kérlek, ne hagyj itthon, vigyél magaddal!”*)*

Vassula, fogadd Békémet, értsd meg a jeleket, amelyeket az Úr ad neked, ismerd fel és kövesd őket!

Kérlek, segíts, segíts észrevennem a jeleket!

Segítek neked.

Köszönöm, Szent Anyám.

(Tegnap elmondták egy pap véleményét, aki hallott rólam. Azt mondta: Óvakodjatok tőle, mert csaló! Megjegyzése mégis tetszett nekem, mert azzal vádolt, hogy csaló vagyok, ahogy Jézust is megvádolták a farizeusok, hogy hamis próféta. Ez a vád emlékeztetett arra az üzenetre is, amelyet nekem adtál Szűzanyám (1988. december 7-én), és Jézus is olyan sokszor mondta nekem, hogy meg fognak vádolni, üldözni fognak és tüzetesen megvizsgálnak. Ez csak igazolja az Ő szavait. Örülök, hogy Őmiatta vádolnak és üldöznek.)

Gyermekem, imádkozz azokért, akik megvádolnak téged, és ítéletet mondanak feletted! Imádkozz értük, hogy nyissák ki szívüket! Imádkozz mindazokért, akik nem ismerik fel az Úr Irgalmas Jeleit!

Maradj közelemben! Mi ketten?

Igen, mi ketten.

1989. január 13.

Jézus? Mostanában azt mondta nekem egy pap, hogy műved, amelyet nekem adsz, az írás módja miatt spiritizmusra utal. Kérlek, segíts!

Vassula, segítek neked. Dicsőség legyen Istennek, mert megszabadított téged

a gonosztól. Mindazokat, akik kételkednek, és mindenféle rágalommal illetnek téged, emlékeztesd Szentírásban leírt szavaimra: „A jó fa jó gyümölcsöt terem”.[1] Béke, Vassulám! Örvendezz, amikor az emberek rosszul bánnak veled és üldöznek, mert nagy lesz a te jutalmad a Mennyben!

Kedves, azoktól, akik azt állítják, hogy ezek a Művek nem Tőlem, az Úrtól valók, hanem spiritizmus és okkultizmus révén jöttek létre, ezt kérdezem: Szembefordulhat-e önmagával a Sátán? Ha szembefordul önmagával, hogyan állhat fenn országa? Kegyelmem veled van, gyermekem, de ők nem értették meg.

Uram, azok, akik vádolnak engem és megítélnek, mielőtt elolvasnák az üzeneteket vagy találkoznának velem, azt sem akarják elhinni, hogy sokan megtértek Üzeneted által. Nem hisznek nekem!

Mert fülük ugyan van, de nem hallanak. Vassula, az idők kezdete óta mindig küldtem prófétákat, de sokat megöltek, és üldöztek. Az emberek nem változtak.

Én, az Úr mondom ezt: Ha valaki nyilvánosan tanúságot tesz mellettem az emberek előtt, Én Magam is tanúságot fogok tenni mellette Isten angyalai előtt. De ha valaki megtagad Engem az emberek előtt, Én is meg fogom őt tagadni angyalaim előtt. Aki nincs Velem, az ellenem van, és aki nem gyűjt Velem, szétszór.

Valamennyi nemzedéknek kijelentem, hogy Műveim soha nem érnek véget. Az Én Lelkem valóban közöttetek van. Örökké tartó szeretettel szeretlek benneteket, és ezért a nagy szeretetért nem akarja Szentséges Szívem, hogy elessetek. Ismerjétek fel Műveimet! Különböztessétek meg a lelkeket! Az Írás azt mondja: Az, aki prófétál, az emberek épülésére, buzdítására és vigasztalására beszél.[2]

Szent Szívem, amelyet annyira félreértettek, a Szeretet és az Irgalom Végtelen Mélysége. A ti korszakotok halott, de Én, aki a Feltámadás vagyok, újból életre fogom kelteni. Imádkozz azokért a papokért, akiknek fülük van, de hallani nem akarnak. Irántuk való szeretetem Hatalmas, de éppen olyan nagy a szenvedés és a bánat is, amit Nekem okoznak... Oszd meg Velem Keresztemet, gyermekem! A küzdelem még nem ért véget.

Én, az Úr, veled vagyok mindvégig. Mi?

Igen Uram.

Ketten?

Igen Uram, mindenkor és mindörökké. Ámen.

(Január 16-án meghívtak az Egyházak Világtanácsába, hogy találkozzak Damaszkinosz metropolitával. Hallani és tanulmányozni akarta az üzenetet. Jézus éppen az ökumenikus ünnepi imahéten küldött oda. Ez jel. Az ünnepet január 18-án tartották, ami Szent Péter székfoglalásának ünnepe és az én születésnapom is.

Még emlékszem, hogy 1987. május 20-án - amikor még egyetlen pap sem támogatott engem, és aki ismert és támogatott, az mindössze néhány barátom volt -, elkeseredtem, amikor Jézus az Egyházról és eljövendő egységéről diktált nekem. Azt kérdeztem, hogyan éri el ez az üzenet a megfelelő embereket, mivel én kívülálló vagyok és Ázsiában élek. (Hozzá kell tennem, hogy abban az időben nem volt még tudomásom az Egyházak Világtanácsáról.) Jézus egyszerűen azt mondta, hogy „El fogja érni őket!” (1987. május 20-i üzenet.) Megértettem, hogy az „El fogja érni őket” most, január 16-án teljesedett be. Az már más kérdés, hogy visszautasítják-e az üzenetet, vagy sem.)

1989. január 17.

(Úgy érzem, hogy visszafejlődöm, ezért Jézushoz imádkoztam, hogy emeljen fel, és emlékeztessen arra az elmélkedésre, amelyre Ő tanított, hogy felismerjem és meghalljam Hangját.)

[1] Mt 7,17
[2] 1 Kor 14,3

Jézus?

Én vagyok.

Virágom, emlékeztetni foglak téged, hogyan kell elmélkedned és meghallanod Engem. Én, aki Az Ige vagyok, sugallatot adok neked, és Bölcsességgel tanítalak. Nyílj meg, nyílj meg, és engedd meg Szentlelkemnek, hogy betöltsön téged! Igen, elmélkedj! Másképpen hogyan tudnál elérni Engem? A csendben emeld Hozzám lelkedet, hittel! Ajánld fel Nekem, a te Atyádnak akaratodat, és Én, aki tudom, mire van szükséged, vezetni és táplálni foglak. Így dolgozz kicsim, keményebben dolgozz!

Uram, megpróbálom.

Szerezz Nekem örömet, beszélj Velem! Imádkozz Hozzám, imádkozz, imádkozz! Csupán imát kérek.

Az imádság, amikor Veled írok, Uram?

Igen, mivel Velem, Mindenható Isteneddel beszélgetsz. Örömet szerez Nekem, ha veled vagyok. Mi lehet nagyobb annál, mint állandó kapcsolatban lenni Velem, a te Isteneddel? Most egyesülve vagyok veled, Én és te, te és Én, együtt a szeretet egységében.

Ó Vassula, nyugodj meg gyermekem! Hogyan képzelhetted, hogy te egyedül meg tudtad volna írni ezeket az Üzeneteket? Egy ideig valóban elrejtettem előled Arcomat, hogy éreztessem és megértessem veled, mennyire képtelen vagy Nélkülem a Tudás egyetlen szavát is leírni. Én vagyok a Kinyilatkoztatás, Aki beszél, Aki ajándékoz, Aki tanít, Aki megnyilatkozik, Aki feltámad, és Aki táplálja az istentelen embereket.

Vassulám, boldog vagy Velem? Boldog vagy-e, hogy tudod, kihez tartozol? Isten vagyok, az Élő Isten, a te Teremtőd. Szeretet vagyok, Én vagyok a te Atyád, aki beszélek hozzád. Én vagyok a Szentháromság, szenteld Nekem magad!

Bár te igazán semmi vagy, Én úgy követtelek téged, ahogy a szerelmes követi kedvesét. Rávettelek arra, hogy szeress Engem, és megosszuk egymással Műveimet. Számomra te jelentéktelen vagy. Elég vagyok Önmagamban, mégis gyönyörűségemre szolgál, hogy Világosságomban élsz. Gyönyörűségemre szolgál, hogy Csarnokomban vagy, gyönyörűségemre van, hogy táplállak és felvirágoztatlak. Gyermekem, érted? Ne szomoríts meg![1] Az édesapák mindig közel vannak gyermekeikhez. Légy meghitten Velem, de soha ne feledkezz meg Szentségemről! Szeretlek, és azt akarom, hogy szentségben szeress Engem!

Tiszteld Törvényemet, mert ha Törvényemet szereted, Engem is szeretsz. Ha követed, Engem követsz, Törvényem Hozzám vezet téged, az Én Házamba, amely a te Otthonod is.

Higgy Bennem, mert Nagy az Én Hatalmam.

Mi ketten?

Az örökkévalóságig, Uram.

Dicsérj Engem!

Uram, keress nekem a Szentírásban egy fejezetet, hogy felolvassam Neked.

Keresek. Nyisd ki a Szent Bibliát!

(Kinyitottam, Dániel könyve volt: 3,52-90. Felolvastam ezeket a verseket az Úrnak. Örült neki.)

(Üzenet a február 17-i imatalálkozó részére.)

Béke legyen veletek! Az Én Szavam Világosság, az Én Szavam Béke és Szeretet. Szavam Egység és Reménység. Jöjjetek Hozzám, és gyakrabban olvassátok Szavamat!

Szeretteim, Én vagyok az, Jézus az Irgalmas, Jézus a ti Szabadítótok, aki e

[1] Családias és bensőséges szavai miatt hirtelen, nagyon rövid időre, kétkedés fogott el. Azon tűnődtem, hogy vajon az Isten az, aki beszél? Ezzel megbántottam Őt.

gyenge eszköz által szállok le, hogy Szavaimat belé véssem. Teremtés, Végtelen Szeretetemből és Túlcsorduló Irgalmamból szállok le ebbe a sötétségbe, ebbe a sivatagba és szárazságba, hogy kiárasszam rátok Lelkemet! Teremtés! Leszállok, hogy megöntözzem ezt a száraz talajt, és folyókat fakasszak ebből a szomjas földből. Leszállok, hogy reggeli harmatként árasszam rátok Áldásaimat. Azért jövök, hogy elűzzek minden gonoszságot, és kigyomláljam a bűnöket, Békét és Szeretetet ültetve helyébe. Ajkam kiszáradt a szeretet-szomjúságtól. Szükségem van szeretetetekre, szomjazom a szeretetre, szomjazom a szeretetre... Mennyire vágyik Szent Szívem arra, hogy megtanuljatok szeretni Engem! Mennyire vágyom arra, hogy egyszer elérjetek a szeretet magaslatára, és hallhassam, amint így kiáltotok: „Abba”! Akkor... csak akkor kezdenek majd begyógyulni Sebeim...

Mennyire vágyom arra, hogy papjaim merítsenek Végtelen Szeretetemből, és megtöltsék szívüket! Iránt uk való szeretetem olyan Nagy, hogy nagyságát fel sem fogják, amíg az égbe nem jutnak. Odaadás legyen a Zászlójuk, Hűség a Fáklyájuk, Tisztaság az Ünneplő Ruhájuk és Szeretet a Jelvényük, hogy Engem ismerjenek fel bennük bárányaim, és világosan lássák Képmásomat. Azt akarom, hogy pásztoraim legyenek tiszták és jó gyümölcsöt teremjen tisztaságuk!

Szerezzetek örömet Szentséges Szívemnek, és tökéletesen engedelmeskedjetek Parancsolataimnak. Szeretni annyit jelent, mint Parancsolataimat követni. Szeressétek egymást! Ó Világosságom gyermekei, éljétek Szavaimat, éljétek Szavaimat... Fogadjátok Békémet és lakozzék bennetek! Fogadjátok Szeretetemet és engedjétek, hogy betöltsön benneteket! Teljesen megújítalak benneteket, ha megnyíltok Előttem. Bízzatok Bennem, jöjjetek Hozzám, és új nemzetet alakítok belőletek, tiszta nemzetet! Éljétek Üzeneteimet, elmélkedjetek Üzeneteimen!

Szeretettel jöjjetek Hozzám! Kövessétek lábam nyomát, mert elvezet benneteket Hozzám, az Én Házamba, amely a ti Házatok is. Tökéletlenségetek ellenére se legyetek félénkek! Karjaimat kitárom felétek, még ha langyos is szeretetetek. Boruljatok karjaimba, és Én, aki a Szeretet Mestere vagyok, megtanítalak arra, hogyan szeressetek Engem, és hogyan szeressétek egymást.

Jöjjenek Hozzám még azok is, akik nem szeretnek Engem! Megbocsátottam nektek, jöjjetek és meggyógyítalak benneteket! Áldottak vagytok mindannyian, akik hisztek, pedig nem láttatok. Áldottak az Én kis lelkeim, akiket különösen szeretek. Maradjatok kicsinyek és egyszerűek! Soha ne próbáljatok valamivé válni, maradjatok kicsinyek, hogy bejuthassatok Szent Szívem mélységeibe! Legyetek olyanok, mint a kisgyermekek, gyermeki hittel, mert ez az, ami Atyámnak tetszik.

Soha ne hagyjátok abba az imádságot! Szerezzetek Nekem örömet, és szívetekkel imádkozzatok! Kérem, hogy imádkozzatok az Egységért, Testem Egységéért! Kérem, hogy imádkozzatok a pápáért és a pátriárkáért! Kérem, hogy imádkozzatok minden papért! Imádkozzatok, hogy azok a bárányok, akik nem állnak Péter vezetése alatt, visszatérjenek Péterhez és kiengesztelődjenek. Imádkozzatok, hogy egy Nyáj legyen egyetlen pásztorral! Imádkozzatok a Békéért, az Egységért, és hogy nagyobb szeretet legyen közöttetek! Imádkozzatok, hogy egyetlen tabernákulum körül dicsérhessetek Engem! Egyesüljetek szeretteim és legyetek egy, éppen úgy, ahogy az Atya és Én Egy és ugyanaz vagyunk.

Megáldalak benneteket.

1989. január 22.

Uram?

Veled vagyok, gyermek. Kövesd azt a tervet, amelyet számodra készítek!

Imádkozz, hogy mindig leszálljon rád a felismerés és az igazság Lelke! Légy állhatatos még akkor is, ha üldöznek! Hívj segítségül Engem és Szent Édesanyádat! Vassula, ragaszkodj mindahhoz, amit neked adtam!

Nem te vagy az első próféta, akit enyéim elítélnek, és akivel igazságtalanul bánnak. Legjobb barátaim ütik Rajtam a legmélyebb Sebeket. Nem tudják, hogy mit cselekszenek. Nyugtalan a szívük. Az a tény nyugtalanítja őket, hogy téged választottalak, gyermekem. Amiatt nyugtalanok, hogy leszállok a Nyomorúsághoz, és még szeretem is. Nem értették meg Szívemet, amely Tele van Irgalommal.

Sokan bosszúállók közülük. Amikor mindennapi imájukat mondják az Atyához, vajon tiszta lelkiismerettel fordulnak-e Hozzá, kérve Őt, hogy úgy bocsásson meg nekik, ahogyan ők megbocsátanak másoknak? Hogyan kérhetik az Atyától, hogy bocsásson meg nekik, ha ők még mindig nem bocsátottak meg neked, és nyugodtan elítélnek téged? Békéért kiáltanak, de nincs béke. Egyikük sem bánja meg gonoszságát. Hol van a Béke iránti lelkesedésetek, hol van az egység utáni vágyatok? Azért vagytok megosztottak, mert gonoszok vagytok, és lelketek nem tud megbocsátani.

Hol van szeretet? Maradt-e benned még egy kis szeretet, teremtés? Maradt-e benned némi bölcsesség? Én, az Úr, azt mondtam, hogy még az utolsónak is adok, és hogy más nyelven beszélő emberek és idegenek ajka által fogok szólni azokhoz a nemzetekhez, akik továbbra sem akarnak Engem meghallgatni.

Vassulám, ne nyugtalankodj! Mindig lesznek üldözések. Kedvesem, kapaszkodj abba, amit adtam neked! Te most az Én leányom vagy, mert az Én Szentlelkem lelkesít téged. Kapaszkodj tehát Belém! Légy erős! Sohasem hagylak el.

ΙΧΘΥΣ

Dicsőség legyen Istennek azért az irgalomért és szeretetért, amit irántam tanúsít!

Legyen bizalmad, Abbád karjaiban vagy! Mi ketten?

Igen, mindörökre.

1989. január 27.

Én, az Úr szeretlek. Én vagyok életed Alapja, és maradjon is így, mert Én Vagyok.

Maradj Világosságomban! Azzal adj Nekem elégtételt, hogy lelkeket hozol Hozzám! Dédelgess gyermeki szavaiddal! Soha ne hagyd abba az imádságot, légy mindig Jelenlétem tudatában! Viselkedj előttem úgy, mint egy Király előtt! Kínáld fel Nekem a szeretet virágfüzéreit! Olyan imákat ajánlj fel Nekem, amelyek tömjénfüstként érnek fel az Égbe. Ajánlj fel Nekem lelkeket, hogy megmentsem őket! Ajánld fel Nekem őket, hogy Szentséges Szívem Tüzébe merítsem őket! A Szeretet Tűzhelyének Élő Fáklyáivá akarom őket tenni. Tisztelj Engem, és hirdesd az Evangéliumot, szeretettel a Szeretetért!

Jöjj, dicsérj Engem!

Dicsértessék az Úr,
amiért rátekintett a Nyomorúságra
és felemelt engem.
Dicsértessék az Úr,
mert életre keltett a halottak közül!
Dicsőség Istennek,
hogy leszállt és hozzánk hajolt,
hogy megmentsen a gonosztól.
Áldott legyen az Úr,
amiért könyörületes gyermekei iránt.
Ámen.

Belőlem táplálkozz, jöjj! Mi ketten?

Igen, Uram.

1989. január 29.

(Múlt éjjel jelképes álmot láttam:

Beléptem egy emberekkel teli templomba. Éppen szentmisét mutattak be. Nagy tömeg volt, sokan álltak, a levegő megtelt tömjénillattal.

A pap egy dobozt hozott magával, és mi mindannyian tudtuk, hogy ebben a doboz-

ban van az Eleven Galamb. Ki akarta engedni, hogy körülöttünk repkedjen, és örömet szerezzen nekünk. A galamb kiszabadult, és körülöttünk repkedett. Mindnyájan kinyújtottuk kezünket, hogy ránk szálljon. Tudtuk, hogy ha megtenné, az Kegyelem lenne. A Galamb, amelynek égszínkék színe volt, felém repült. Éreztem, hogy szeretem, és azt is tudtam, hogy ő is szeret engem. Leereszkedett felé nyújtott karomra, és elhelyezkedett ujjaimon.

Tiszteletteljes öröm vett körül, néhányan meglepődtek, néhányan azt remélték, hogy hozzájuk is odarepül. De újból körberepült, és még egyszer leereszkedett ujjaimra. Óvatosan kezembe vettem, és szeretettel bal arcomhoz szorítottam, közel fülemhez. Hallottam szapora szívverését, erősen dobogott a szíve.

Azután egyedül találtam magamat, amint egy ösvényen haladtam. Ennek az ösvénynek mindkét oldalán ismeretlen kis állatok falták fel egymást könyörtelenül. Az úton egy patkány jött felém, hogy megijesszen. Szájában egy állatot hozott. Nem féltem. És hogy megmutassam a patkánynak, hogy itt én „parancsolok", meggyorsítottam lépéseimet. Észrevette és félreállt. Az út mellett hátulról megtámadott egy mókust és valósággal felfalta. Azután körülbelül hét méter távolságban tőlem utamat egy kígyó keresztezte, az út egyik oldaláról a másikra tekeredve. Hálát adtam Istennek, hogy észrevettem, hiszen átlátszó volt, mint a celofán, hogy ne lássák meg az emberek, és gyanútlanul rálépjenek, hogy megharaphassa őket. Nem féltem tőle, sőt elhatároztam, hogy átlépek rajta, így kerülöm el.

A hátam mögött, jobb oldalamon, váratlanul még egy kígyó tűnt fel, de ez másfajta volt. Ez „támadó" kígyó volt. Ez is átlátszó volt, egy kevés mintával hátán. Olyan vékony volt, mint az ujjam, de három méter hosszú.

Azon kaptam magam, hogy futok, de Mennyei Atyám hirtelen felemelt a földről. Úgy három méter magasan lehettem a föld fölött, mégis féltem, hogy az a hosszú kígyó felegyenesedve elér engem. Akkor Mennyei Atyám tovább vitt lebegve a kígyók felett, és egy barátom közelében tett le a földre.

Mindketten az ösvény végén álltunk. Egy fal volt ott, ami a zsákutcát zárta el! Jobbra fordítottam fejemet, mert zajt hallottam. Észrevettem, hogy az első kígyó valamit keres. Rászóltam barátomra, aki nem látta a kígyót: „Ne mozdulj, maradj csendben!" Nem akartam megmondani, hogy kígyó van ott, nehogy ijedtében megmozduljon. Láttam, amint a második kígyó is odajött az első közelébe. Akkor az első kígyó éhesen, vadul megtámadta a vékony kígyót és undorító zajjal felfalta. Megkönnyebbültem és béke töltött el, mert tudtam, hogy ezt a kígyót most csak az alvás érdekli, és bennünket békén hagy.)

Üldözőid szeme láttára foglak táplálni. Magamhoz emellek, hogy rád ne taposssanak. Én vagyok az, aki rád hullatom Igazságosságom Harmatát, és egyetlen embernek sem engedem meg, hogy kitépjen téged, virágom! Én őrizlek, és Abbád karjaiban vagy elrejtve. Ne félj, közeledben vagyok. A Szeretet szeret téged!

1989. január 30.

Uram? Ó Jahve, mennyire szeretlek!

Én vagyok.

Virágom, szeretlek. Az Én Lelkem van rajtad, érezd Jelenlétemet! Nélkülem még most is holtan feküdnél a halottak között! Én, az Irgalom Ura, úgy keltettelek fel téged, ahogyan ezt az istentelen nemzetet is feltámasztom Üzenetemmel.

A napok elrepülnek, az órák rettentő gyorsan elszállnak, de Teremtésem süket! Sötétségbe merülten nem hallják, és nem is hiszik Irgalmas Jeleimet! Szeretetemben és együttérzésemben megváltottalak, Magamhoz emeltelek, és Szentséges Szívemben ringattalak benneteket. Leszállok a Mennyből, lehajolok Szent Trónomról, hogy elérjem ezt a hálátlan nemzedéket. Kezeteken még ott van gyermekeim friss vére. Vér folyt, mert nem akartatok hinni Üzeneteimnek, amelyeket Fatimában adtam. Nem akartátok elhinni, hogy mennyire sürgős. Most megismétlitek tévedéseteket. Makacsságotok miatt újból vér fog folyni!

Ó gyermekem, enyéim közül oly sokan vakultak meg a Sátán füstjétől! A legkisebb félelem és habozás nélkül lázadnak. Hiányzik belőlük az őszinteség és a szentség. Szeretetet keresek, és nem találok bennük. Nem látható az igazságosság, és a Bölcsességet Ostobasággal cserélték fel. Elhagyták az erényeket, beszédük kétszínű lett, és csak árulásról suttognak. Hiúság lett a lázadók koronája, és Engedetlenség a jogara. Nem találok bennük békét, mert nincs bennük. Gondolkodásmódjuk nem az Enyém, fejjel rohannak a pusztulásba, Városom lerombolására.

Ó, Káin! Káin? Hol van az a Lélek, akivel megajándékoztalak? Újból vesztedbe rohansz? Születésed napjától kezdve erőszakosnak ismerlek, és mivel tudtad, hogy ilyennek ismerlek, most álruhában jössz ide, Főpapnak öltözve? Az Én ruháimat öltötted magadra, aranyba és ezüstbe öltöztél, hogy elrejtsed sötét ruháidat, amelyeket a Fekete Vadállattól kaptál? Nincs benned világosság, és hogy elrejtsed förtelmes ábrázatodat, álarcot vettél undorító képedre, hogy külsőd még az Én Választottamat is megtéveszthesse. Engem azonban nem téveszt meg álarcod, mert tudom, hogy a bárány álarca alatt határtalan pusztulást rejtesz. Állig felfegyverkeztél Gonoszsággal! És most azt tervezed, hogy meghódítsd a világot, és kioltsd azt a kis világosságot is, ami megmaradt. Az a szándékod, hogy növeld a törvénytelenséget, és mindent kiirts, ami Szent, hogy elmozdítsd a hatalmon lévőket, és kisajátítsd Szentélyemet.

Gyermekem, ezek azok a Viperák, amelyeket egy látomásban mutattam neked, amint Oltáriszentségemen és Tabernákulumomon tekergőztek.

Sokakat meg fog téveszteni, és az embereket elvakítja. Megtévesztő ruháival vakítja el őket. Ezek a szegény lelkek meg lesznek győződve arról, hogy akit most saját szemükkel látnak, az maga a Főpap! Ragyogó álruhájával Nagy Hitehagyást hoz egész Egyházamra. Pusztulást hoz, de mindezt csodákkal leplezi, nagy jelekkel és jelenségekkel az égen.

Az Én örök Áldozatomat földre taszítja, rátapos és megszünteti. De mindezt rejtve és rosszakarattal. Szent Városom Káin hatalma alá kerül, mert visszautasították Figyelmeztetéseimet. Váratlanul és mezítláb jöttem hozzájuk, de ők gúnyolódtak Rajtam. Káin hatalma már csak rövid ideig tart, hála szeretett lelkeimnek, akik engesztelnek, akik imádkoznak és feláldozzák magukat. Mindezt számba vettem, és áldozataitok nem voltak hiábavalók! Imátokkal le lehet győzni a gonoszságot és a törvényszegést!

Uram, mi történik szentjeiddel?

Nagy szomorúságomra sokakat meg fog téveszteni külsejével. Bárány álarcával sokakat megnyer magának. Én azonban megengedtem neked, hogy lásd, valójában mihez hasonlít a belseje. Olyan, mint a Viperáé, halálos…

Vassula, ezt a Lázadót és minden követőjét nagy mennydörgéssel és Tüzemmel győzöm le. Eltaposom rejtekhelyüket, mivel Hamisságból áll, és porhalommá teszem menedékhelyüket, mivel alapjuk Hazugságból készült.

Akkor előhívom Ábeleimet, és nagy szeretettel megölelem őket. Megóvom őket Szentséges Szívemben. Olyan tiszták lesznek, mint a galambok, és Szent Szívem lesz menedékük. Tekints körül! Nem látod? Nem vetted észre, hogy testvéreim közül hányan szövetkeznek ellenem? Enyéim árulnak el Engem, gyermekem.

Uram, miért teszik ezt Veled? Lehet, hogy nem ismerik fel jól a helyzetet?

Gyermekem, Hiúság és Engedetlenség vakítja el őket.

Ők őszintén gondolják, hogy helyesen cselekszenek!

Hogyan gondolhatnák, hogy helyesen cselekszenek, amikor megszegik Törvényemet! Engedetlenek, és az engedetlenség nem Tőlem való! Ők ellenfelem törvényét követik, lépéseiket az ő lábnyomába igazítják, ami pusztulásukba és vesztükbe viszi őket! Mint a keleti szél, úgy szétszórom ezeket a lázadókat, csak várj és figyelj!

Könyörögj értük, szeress Engem, és csillapítsd Igazságosságomat! Dicsőíts Engem azzal, hogy lelkeket hozol Nekem az ő megmentésükért. Tekintetem elsősorban e sötét korszak fiataljain nyugszik. Jöjj, imádkozzunk az Atyához!

„Ó Atyám
légy könyörületes gyermekeidhez,
különösen a fiatalokhoz!
Vedd és fogadd őket szárnyaid alá,
védelmezd őket a Gonosztól!
Mentsd meg őket a közömbösségtől,
ami körülveszi őket.
Töltsd el őket az Igazság Szentlelkével,
és vidd őket a Te Világosságodba
mindörökre!
Ámen.”

Jöjj, pihenj meg, gyermekem! Sohasem hagylak el. Nem fog sikerülni nekik,[1] hogy elvegyék tőled azt a Világosságot, amelyet Én adtam neked. Ne félj, veled vagyok.

Jöjj, mi ketten? Az Én Jelenlétem?

Igen Uram, halálosan szeretlek.

1989. február 5.

Vassula, fogadd Békémet, engedd, hogy világossá tegyem Üzenetemet! Nem kell minden részét szó szerint értened, te egyszerűen nem is tudnád megtenni, amit kérek tőled.

Amikor azt írom, hogy „te”, az valójában nem csak te vagy! Hányszor leírtam, hogy „keltsd új életre Egyházamat, Vassula”. Én fogom Egyházamat életre kelteni, az Én Erőmmel. Virágom, Én leszek az, aki meg fogom áldani garabandali gyermekeimet.

Virágom, Én szándékozom egyesíteni Egyházamat, mégis azt írtam, hogy „egyesítsd Egyházamat, Vassula”. Valóban úgy gondolod, hogy te fogod Egyházamat egyesíteni? Szavaim itt is jelképesen értendők. Most már tudod, ne maradj tovább tévedésben! Én fogom elvégezni az egész Munkát. Angyalaim, sok kegyelmet adtam nektek, használjátok fel, ne engedjétek, hogy összezavarjanak benneteket! Legyetek Békében! Tápláljátok bárányaimat Isteni Üzenetemmel, és hagyatkozzatok Vezetésemre! Szeretlek mindnyájatokat!

1989. február 9.

(Éjfélkor felébresztett az Úr, és megkért, hogy írjam le üzenetét:)

Én hívtalak Vassula, hallgass Rám!

Légy szilárd, légy szilárd, mint a szikla, ne légy olyan, mint a futóhomok! Gyengeséged ellenére választottalak ki, de tudtam, hogy Szavaimat nem úgy fogadod magadba, mint a futóhomok. Szavaimat beléd írom, beléd vésem, és benned is marad, hogy mindenki olvashassa! Vassula, gondolkozz! Vajon a gazda termékeny talajt választ arra, hogy megdolgozza, megművelje, és magjait elvesse, vagy mocsárba és futóhomokba szórja el magjait? Vassulám, mitől kell félned? Imádkozz felismerésért!

Vassula, most leírom programomat a tizenhetediki találkozóra, majd Üzenetemet is leírom számukra. Gyermekem, szenteld meg a termet tömjénnel és szentelt vízzel! Imádkozd el az ördögűző imát Szent Mihályhoz!

(Isten megértette velem, hogy a program további részét személyes jegyzetfüzetemben kell hagyom.)

Rendben, Vassula, megértetted. Jöjj, íme Üzenetem:

[1] Üldözőimnek.

Az Én Szavam Világosság, az Én Szavam Béke és Szeretet, az Én Szavam Egység és Remény. Jöjj Hozzám, és olvasd gyakrabban az Én Szavamat.

Szeretteim, Én vagyok az, Jézus, az Irgalmas; Jézus, a ti Megváltótok. Leszállok közétek ezen a gyenge eszközön keresztül, hogy belevéssem Szavaimat. Végtelen Szeretetemből és Irgalmamból leszállok ebbe a sötétségbe, leszállok ebbe a vadonba és szárazságba, hogy kiárasszam rád Lelkemet, teremtés! Leszállok, hogy megöntözzem ezt a földet, mely oly száraz, és folyókat fakasszak ebből a szomjas termőföldből. Leszállok, hogy kiárasszam rátok Áldásaimat, mint a reggeli harmatot. Eljövök, hogy elűzzek minden Gonoszt és kitépjek minden Gonoszságot, hogy elhozzam helyette a Békét és a Szeretetet.

Ma Ajkaim ki vannak száradva a szeretet utáni szomjúságtól, szeretetre van tőlük szükségem! Szomjazom a szeretetre... mennyire vágyik Szent Szívem arra, hogy megtanuljatok szeretni Engem! Mennyire vágyom arra, hogy elérjétek a Szeretet csúcsát, és meghalljam tőletek a Szeretet kiáltását: „Atyám!" Akkor... és csak akkor, Sebeim elkezdenek begyógyulni... Mennyire vágyom arra, hogy papjaim merítsenek Végtelen Szeretetemből és megtöltsék Vele a szívüket! Irántuk való Szeretetem Hatalmas, olyan hatalmas, hogy Annak teljességét csak a Mennyben fogják megérteni. A Vallásosság kellene, hogy legyen a Zászlajuk, a Hűség a Fáklyájuk, a Tisztaság az Ünnepi Köpenyük és a Szeretet a Jelképük, hogy bárányaim felismerjenek bennük Engem, és tisztán lássák az Én Képmásomat. Pásztoraim legyenek tiszták, hogy tisztaságukban gyümölcsük egészséges legyen.

Örvendjetek Szent Szívemnek és engedelmeskedjetek Parancsolataimnak teljesen! Szeretni annyi, mint követni Parancsolataimat: szeressétek egymást! Ó, Világosságom gyermekei, figyeljetek Szavaimra és éljétek azokat..., éljétek azokat... Ha Rám hallgattok, felajánlom nektek a Békét, hogy az legyen a zászlótok, és a Szeretet lesz a koronátok. Meg foglak újítani benneteket, ha teljesen megnyíltok Felém. Bízzatok Bennem, meg foglak újítani benneteket és egy új nemzetet alkotok belőletek, egy tiszta nemzetet. Éljétek Üzeneteimet, elmélkedjetek Üzeneteimről! Közeledjetek Hozzám szeretettel, kövessétek az Én lábnyomaimat, melyek Hozzám vezetnek benneteket, az Én Házamba, amely a ti Otthonotok is. Ne habozzatok! Bár tökéletelenek vagytok, kitárom felétek Karjaimat. Bár a ti szeretetetek langyos, vessétek magatokat Karjaimba, és Én, aki a Szeretet Mestere vagyok, megtanítalak benneteket szeretni Engem, és megmutatom nektek, hogyan szeressétek egymást. Jöjjetek Hozzám, még azok is, akik nem szeretnek Engem! Már megbocsátottam nektek. Jöjjetek, és Én meggyógyítalak titeket.

Boldogok vagytok mindannyian, akik hisztek, bár nem láttatok. Boldogok az Én kicsiny lelkeim, mert őket különösen Szeretem. Maradjatok kicsinyek és egyszerűek, soha ne próbáljatok valamik lenni; maradjatok kicsik, hogy képesek legyetek behatolni az Én Szent Szívem mélységeibe. Legyetek olyanok, mint a gyermekek, gyermeki hittel, ez tetszik az Én Atyámnak.

Soha ne hagyjátok abba az imát! Szerezzetek Nekem örömet, és imádkozzatok szívből! Vágyom arra, hogy imádkozzatok Testem Egységéért. Vágyom arra, hogy imádkozzatok a Pápáért és a Pátriárkáért. Vágyom arra, hogy imádkozzatok minden papért. Imádkozzatok azokért a juhokért, amelyek nincsenek Péter vezetése alatt, hogy visszatérjenek Péterhez és kiengesztelődjenek. Imádkozzatok, hogy egy Akol legyetek és egy Pásztor legyen. Imádkozzatok a Békéért, az Egységért és a köztetek lévő nagyobb szeretetért! Imádkozzatok, hogy Egy Tabernákulum körül dicsőíthessetek Engem! Egyesüljetek, szeretetteim, és

legyetek egy, amint az Én Atyám és Én Egy és Ugyanaz vagyunk.

Szívem mélyéből megáldalak mindnyájatokat.

Vassulám, leírod Üzenetemet?

Igen, Szent Édesanyám.

Béke legyen veletek!

Szeretteim, ma azt kérem tőletek, hogy többet imádkozzatok az egységért, azért az Egységért, amelyre annyira vágyik Fiam.

Imádkozzatok azokért a papokért, akik szétszóródtak, hogy térjenek vissza a Nyájhoz, Péter egyetlen és egyedüli Nyájához! Imádkozzatok, hogy őszintén tudjanak egyesülni. Imádkozzatok a Békéért, és azokért a gyermekekért, akik nem engesztelődtek ki Istennel! Imádkozzatok azokért a hamis, ingatag királyságokért, hogy megértsék, milyen tévedésben vannak.

Jöjjetek és dicsérjétek az Élő Istent, Aki ezekben a napokban különböző helyeken nyilvánítja ki Magát! Dicsérjétek Őt Végtelen Szeretetéért és Irgalmáért! Kegyelmei továbbra is kiáradnak az egész emberiségre. Áldják az Ő Szent Nevét mindazok, akik befogadják. Áldjátok Őt, mert Szeretetteljes Atya! Akinek füle van, hallja meg hangos Kiáltását az Égből!

„Legyetek szentek,
mivel Én Szent vagyok!"

Virágaim, éljetek Üzeneteink szerint, éljetek Üzeneteink szerint! Isten teljes Irgalmát elnyertétek. Igyekezzetek megérteni Isten Akaratát. Legyetek Világosságának gyermekei!

Megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében. Ámen.

1989. február 15.

Vassulám, soha ne veszítsd el bátorságodat, mert előtted állok. Kivel tudnál Engem összehasonlítani? Én vagyok a Kezdet és a Vég, az Örök Egy, mert Én Vagyok, voltam és mindörökkön örökké leszek. Szavamat meg fogják ismerni mindenütt az égbolt alatt. Akik Szavam ellen lázadnak, meg fogják tapasztalni, hogy az ösztöke ellen rugdalóznak.

Még sok üldöző támad a világ minden sarkában. Mint óriási gránitsziklák, kerítést alakítanak, hogy eltorlaszolják Utamat az egész emberiség felé. Kezdettől fogva ismerem szívtelenségüket! Tele vannak kérkedéssel és csalással, letarolt pusztaság. Hiába kelnek fel seregeik, egyetlen Leheletemmel legyőzöm, elsöpröm őket. Én vagyok az Úr, a Szent és Engem úgy ismernek, mint aki legyőzte a királyokat és a királyságokat, hogy megismerjék Szavamat. Hatalmammal trónokat borítottam fel és megszégyenítettem azokat, akik magukat „tekintélynek" tartották. És most is így lesz. Megfosztom őket ruháiktól mindenki szeme láttára. Elég sokáig késleltettem haragomat. Én, az Úr, ma ünnepélyesen felszólítom őket, hogy szálljanak le trónjaikról, és tartsanak bűnbánatot!

Lelkem továbbra is kiárad az egész emberiségre, és - bármennyire is erőlködik - senki sem lesz képes meggátolni Lelkem kiáradását, senki sem lesz képes elfojtani! Jaj azoknak, akik rátaposnak Lelkemre! A hűtleneket és a képmutatókat elsodorja Leheletem. Ha tudnák, mennyire visszatartom igazságosságomat, hogy rájuk ne sújtson, nem hagynák abba az imádkozást, és bűnbánatot tartanának. Ha tudnák, hogy mit kínálok fel nekik, és Ki mondja nekik: „Egyesüljetek! Egyesüljetek! Legyetek most Eggyé, miként az Atya és Én, Egy és Ugyanaz vagyunk!" De ők nem akarnak meghallani, mert nem értettek meg. Figyelmeztettem őket, de nem figyeltek, és nem is hitték el.

Teljes komolysággal mondom, hogy az óra közel, egyre jobban fenyeget! Itt van a leszámolás ideje! Egyetlen ember sem mondhatja, hogy nem figyelmeztettelek benneteket erre az órára. Még

a halottak is megmozdultak kiáltásomat hallva… még ők is.[1]

Én az Úr, életre keltem a halottakat is, igen! Életre fogom kelteni azokat a holttesteket,[2] amelyek meghallották Kiáltásomat. Élő Fényoszloppá alakítom őket. Egyeseket Egyházam szilárd pillérévé teszek, és mindegyikük jobb kezébe adom Tekercsemet, bal kezébe pedig Lámpásomat, hogy vezetőjük legyen. A tanítvány szavát adom nekik, és előttetek fogom szolgálatukat fogadni. Minden nemzetnek bemutatom hűségüket, és a föld egyik végéből a másikig fogják hirdetni az Igazságot.

Megígérem nektek, hogy miként a föld új növényt terem, és a kert rügyet fakaszt, úgy fogom Én, az Úr felébreszteni ezeket a holttesteket, és Magam mondom meg nekik Új Nevemet.

Jöjj, légy Velem gyermek, maradj Atyád karjaiban! Mi ketten?

Mindörökkön örökké, Uram.

Rajzold le Nevemet!

ΙΧΘΥΣ

Igen.

(Később:)

Uram, oly sok ember szeretne Tőled „személyes" üzeneteket kapni. Kérdéseik közül egyesek nagyon világiasak. Vannak, akik egyfajta „tájékoztató hivatalnak" tartanak engem az Ég felé.

Vassula, sokuknak válaszoltam már. Rátalálhatnak a válaszra a Szentírásban és ebben az Üzenetben.

Uram, engedd meg mégis, hogy nevüket felsoroljam Neked!

Nyugodtan sorold!

(Megtettem.)

Jegyesem, olyan kérdésekre nem felelek, amelyek nem méltóak Szentségemhez. Hívom azt, aki alázatos, feltámasztom a halottakat, bátorítom a gyengét, megkeresem a bűnöst. Számtalanszor hívom az istentelent. Mostantól kezdve ezek lesznek a személyes üzenetek, ahogyan ti nevezitek. Soha ne fáradj bele az írásba! Légy olyan okos, mint most! Jöjj mindig, és először Engem kérdezz meg!

Uram, időnként anélkül is adsz személyes üzenetet, hogy valaki kérné, éppen úgy, mint ezt.

Én fogok választani és dönteni. Én vezetlek téged, füledbe súgom, amit mondani akarok.

Jöjj, mi ketten!

1989. február 20.

(Ma tartjuk csoportunk találkozóját, ahol imádkozunk, a Szentírást és az Üzeneteket olvassuk.)

Jézus?

Én vagyok. Kedvesem, kövesd programomat! Egész idő alatt veletek vagyok.

Jöjj, együtt fogunk munkálkodni. Mi ketten.

ΙΧΘΥΣ

(Később:)

(Üzenet a találkozóra:)

Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. Uralkodó vagyok, és mindenek fölött állok. Én teremtettelek benneteket. Isten vagyok, nincs vetélytársam. Én vagyok a Szentek Szentje. Minden rendből számtalan angyal borul arcra Jelenlétemben, és szüntelenül imád Engem. Kihez tudtok Engem hasonlítani? Az Én kiválóságomat dicséri naphosszat az egész Mennyország. Fenségbe és Hatalomba öltözve trónolok

[1] Isten hangja nagyon szomorú volt.
[2] Az újonnan megtértek.

a kerubok fölött. Én vagyok az Ige, az Igaz Világosság.

Korlátlan Uralmamban, teljes Fenségemben, nagy könyörületemben mégis leszállok és lehajolok hozzátok, hogy elérjelek benneteket. Én jövök hozzátok, nagyra becsült nemzetetekhez, Én jövök hozzátok szeretteim. Mezítláb és kolduskként állok előttetek, felétek nyújtom Kezem. Szeretetet, Békét és Egységet koldulok, meghalljátok-e Kiáltásomat?

A felismerhetetlenségig Megsebeztek. A hamis eskük, a gonoszság és a bűn iránti nagy vonzódás egyre több Sebet üt Rajtam. Meddig akar teremtésem istentelen és bűnös maradni? Azokat kérdezem, akik dacolnak Parancsolataimmal: „Mit tesztek majd a Büntetés Napján? Kihez siettek segítségért? Hol hagyjátok gazdagságotokat?”[1]

Végtelen Irgalmamban és nagy könyörületemben csodás jelekkel borítottam be az eget. Az egész emberiségre szüntelenül kiárasztom Lelkemet, ifjaitoknak látomásokat adok, Jelekkel és Kegyelmekkel árasztalak el benneteket. Látod? Felnyitottam Mennyei Éléstáramat ennek az éhes nemzedéknek. Szívetek örömére ehettek, addig ehettek, amíg el nem teltek.

Az Írás kezd beteljesedni. Az Utolsó Idők Jeleit adom most nektek, Enyéim közül mégis olyan sokan nem akarják felismerni ezeket a Jeleket... Hogyan lehet, hogy nem tudjátok felismerni az Időket?

Bár gyermekeim többsége hátat fordított Nekem, és elhagyott Engem, Én örökké tartó szeretettel, mindig fáradhatatlanul keresem őket. Nem hagyok fel azzal, hogy ismételten hívjam őket. Jöjjetek vissza Hozzám egész szívetekkel! Böjtöljetek és tartsatok bűnbánatot! Nyissátok ki Nekem szíveteket, és Én meggyógyítalak benneteket! Forduljatok Felém, Atyátok felé, és Én olyan jól fogok bánni azokkal, akik bűnbánatot tartanak és visszajönnek Hozzám, ahogyan az apa bánik gyermekeivel. Mert Én vagyok a Leggyengédebb a gyengékhez, és szívből együtt érzek a nyomorultakkal. Könyörületes vagyok és Kegyelmekben gazdag.

Ó szeretett lelkek, halljátok meg felülről jövő Kiáltásomat: „Töltsétek meg szíveteket Isteni Szeretetemmel!” Töltsétek meg szíveteket és tanuljatok meg egymásnak megbocsátani, ne ítéljétek el egymást! Ha egymásnak megbocsátotok, lassan ráléptek az Egység Útjára. Ha nem ítélitek el felebarátotokat, akkor Valóban az Enyémeknek fognak nevezni benneteket. Engedjétek bárányaim, hogy Én, a ti Istenetek örvendezzek bennetek.

Az Én Békémet kínálom nektek. Fogadjátok el Békémet és osszátok meg másokkal! Fogadjátok el Szeretetemet, és engedjétek, hogy virágfüzérként vegyen körül benneteket! Szívem gyermekei, mennyire bánt, hogy ezt kell mondanom nektek, de meg akarlak őrizni titeket az Igazságban. Hozzátok intézett könyörgéseim és minden figyelmeztetésem ellenére sokan továbbra is megmaradnak bűneikben, lelkük pusztulása felé haladnak.

Lázadó korszakban éltek és megjövendölték, hogy a ti napjaitokban „ez a nép megveti a vallást, és tréfát űz az Ígéretből. Ezek az emberek szívük keménysége miatt nem akarnak hallani”. Ti az utolsó napokat élitek a Tisztulás Napja előtt. Legyetek éberek éjjel-nappal, soha ne hagyjátok abba az imádságot! Bizony mondom nektek, hogy közel vannak a Tisztulás Napjai.

Örökké tartó szeretettel szeretlek benneteket, és emiatt a Végtelen Szeretet miatt szállok le a föld különböző helyein, hogy figyelmeztesselek titeket. Ne értsétek félre, és ne vegyétek fenyegetésnek ezeket a figyelmeztetéseket. Szent vagyok, és azt akarom, hogy ti, akiket saját Képmásomra teremtettem, Szentül éljetek. Az Idők kezdete óta támasztottam szenteket és prófétákat, hogy emlékeztesselek titeket: Szent vagyok. Én készítettem elő nektek mindent arra a Napra,

[1] Iz 10,3

a Tisztulás Napjára, amikor rátok engedem Tüzes Lelkemet, aki megtisztít minden gonoszságtól. Mindentől megtisztít, ami nem szent, készüljetek erre a Napra, és hallgassatok Kiáltásomra, hallgassatok Könyörgésemre!

Aki bölcs, értse meg ezeket a szavakat: Jöjjetek vissza Hozzám, forduljatok vissza, Én vagyok Menedéketek, ismerjétek fel a Jeleket, ismerjétek fel a Végső Idők Jeleit! Ne zárjátok be fületeket, ne csukjátok be szemeteket! Ismerjétek fel az Időket... Ne feledjétek, hogy Én az Úr vagyok a ti Menedéketek! Szeretett lelkek, legyetek szilárdak.

Mindenkit megáldok közületek, megáldom szeretteiteket.

ΙΧΘΥΣ

1989. február 26.

Uram?

Én vagyok. Fogadd Békémet! Már több mint három éve tanítalak, ugye?

Igen Uram, azóta tanítasz.

Legyen bizalmad tehát, most sem foglak elhagyni. Az Én kötelékeim Örök Kötelékek. Te Hozzám vagy kötve. Én és te, te és Én. Mindörökre a Szeretet egységében! Ó igen![1] Vágyakozz Utánam! Kegyelemben vagy. Vágyakozz Utánam, Istened után! Vágyakozz Utánam, Atyád után! Éreztesd Velem, hogy te nem tartozol a világhoz! Szerezz Nekem örömet virágom, és fordulj Felém, az Én Világosságomat keresd! Szomjazz Rám, éppen úgy, mint a virág, amelynek gondozóra van szüksége, hogy megtartsa szépségét! Akarj Engem, akard világosságomat, akard forrásaimat! Növekedj, kedves, növekedj hitedben!

Jöjj, megsúgom neked azt a részt, amelyet a Szentírásból a következő találkozón fel fogsz olvasni. Támaszkodj Rám, és Én támogatlak téged. Ne feledd, hogy semmi vagy! Engedd meg, hogy Én legyek Minden a te semmiségedben! Mindig ügyelek lámpásod olajára, sohasem hagyom kifogyni. Én fogom égve tartani lángodat, sohasem hagylak sötétségben. Békében Vezetlek, ezért azt kívánom, hogy Engem soha ne veszíts el szemed elől.

Uram?

Én vagyok.

Kérdezhetek Tőled valamit?

Nyugodtan kérdezz!

Uram, ugye Te támasztottál fel a halottak közül?

Én támasztottalak fel .

Uram és Szabadítóm,
Te nagy bőséggel táplálsz engem.
Éjjel-nappal őrködsz felettem,
nehogy rossz dolog történjen velem.
Magadhoz emelsz,
amikor majdnem eltipornak üldözőim.
Te vagy az én Gondozóm, Vezetőm,
Tanítóm, Jegyesem, Szent Társam!
Gyengéd Isten vagy!
Engedd meg, Uram,
hogy arra kérjelek Téged,
aki kiárasztottad rám Lelkedet,
hogy áraszd ki testvéreimre is!
Megkerestél a holtak között
és életre keltettél,
nem keltenéd életre a többi halottat is?

Vassulám, fel fogom támasztani a holtakat, már ott vagyok a holttestek mellett. Olyat fognak maguk körül látni, amiről még sohasem esett szó, és olyasmiről fognak tanúskodni, amit eddig sohasem hallottak. Akiknek sohasem beszéltek Szépségemről, meg fognak látni Engem, a Világosságot. Akik sohasem hallottak Szeretetemről, meg fogják érteni és meg-

[1] Hirtelen vágyam támadt Mennyei Atyám után, vágyódtam arra, hogy Vele legyek, még közelebb Hozzá. Úgy éreztem magam, mint az árva, mint az özvegy. Nagyon fájdalmas ez az Isten utáni vágyakozás.

térnek. Ők lesznek Szavam új edényei, akik visszahozzák Hozzám az Ifjúságot. Igen, az idegenek lesznek azok, akik újjá fogják építeni Egyházamat. Újjá fogják építeni a régi falakat. Gondozni fogják, ami parlagon maradt. Mindent helyreállítanak, ami most romokban hever. Nem vetted észre?

Olyan kevesen vannak Egyházad pusztuló romjaihoz képest, Uram.

Megsokasítom őket, csak várj és figyelj. A Szeretet Szeretetként tér vissza. Mindig veletek vagyok. Jöjj most, pihenj meg bennem! Mi ketten?

Mindörökre!

1989. február 27.

Béke legyen veled! *(Szent Mihály.)*

Dicsértessék az Úr! *(Szűz Mária.)*

Ó hallgass meg, Én vagyok az Úr. Jöjj Hozzám, úgy ahogy most, amikor Nekem ajánlod ezeket a lelkeket![1] Egyetlen imát sem utasítok vissza. Meghallom akkor is, ha langyos, és ha a „szegénységtől" származik. Ismerem gyengeségedet, de Erőm fenntart téged. Imádkozz, hogy növekedjék hited! Én küldöm neked ezeket a lelkeket. Imádkozz, hogy felismerd Akaratomat, szüntelenül imádkozz! Kérj, és adnak neked! Kérj, soha ne hagyd abba az imát! Meghallom még a sóhajtást is, amelyet Felém küldesz. Mindent figyelembe veszek, ha szívből fakad. Higgy tehát abban, amit kérsz, és százszorosan megadom neked. Bocsánatot kérsz? Megbocsátok. Segítséget kérsz? Melyik apa nem adná meg gyermekének?

Uram, olyan apa is van, aki nem akar gyermekének segíteni.

Ezek az apák nem Tőlem valók. Ha az Enyémek lennének, szeretnének Engem, ezért szeretnék leszármazottaikat is, és segítenének nekik. Azért vagyok itt, hogy segítsem lelki növekedésedet. Sohasem tagadom meg tőled Táplálékomat.

Jöjj, a Bölcsesség fog tanítani téged.

1989. február 28.

(Teljesen száraznak, ijesztően száraznak és hidegnek éreztem magam.)

Vassulám, hogyan tudsz kételkedni Szeretetemben? Engedd, hogy ujjammal megérintselek, a Bölcsesség fog tanítani téged. Ne feledd, hogy ki vezet téged! Gondolkozz! Engedd meg, hogy igénybe vegyem szereteted lényegét, hogy felmelegítsek más szíveket, amelyek hidegek és nem szeretnek Engem! Hiszen megtanítottalak ezekre a Mennyei Művekre!

Igen, megtanítottál Uram, mégis nehéz elviselnem.

Egész idő alatt melletted vagyok, nem kell félned, leányom.

Jöjj, mi ketten?

Igen, Uram.

Akkor miért nem hallom, amint mondod? Jöjj, emlékeztetni foglak Jelenlétemre!

1989. március 1.

(Szent Mihály üzenete a találkozó számára.)

Béke legyen veletek! Dicsértessék az Úr! Az Úr Irgalma Végtelen. Az Úr Kegyelme van rajtatok. Ébredjetek! Ébredjetek! Jöjjön vissza az Úrhoz, aki elhagyta az Igazságot, forduljon vissza és tartson bűnbánatot! Imádkozzatok testvéreitek megértéséért! Figyeljetek az Úr figyelmeztetéseire! Békét, békét, kössetek békét Istennel!

Én, Szent Mihály közel vagyok hozzátok, hogy megvédjelek benneteket. Szüntelenül imádkozzatok! Imáitokra sokkal

[1] Az Úrhoz mentem, és minden lelket felajánlottam Neki, aki arra kért, hogy imádkozzam érte. Valahogyan száraznak éreztem magam.

nagyobb szükség van ebben a nagyböjtben, mint valaha.

Megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében! Ámen.

1989. március 3.

(Szűz Mária üzenete a találkozóra.)

Béke legyen veletek. Szeretteim, ma azt kérem tőletek, hogy tartsatok ki Szeretettel...

Bátorítani szeretnélek benneteket. Dicsőítsétek Istent azzal, hogy hűségesek maradtok Hozzá! Adjátok át magatokat teljesen Istennek! Hadd éledjen fel az a kis láng, amelyik most csak pislákol, és legyen Élő Fáklyává, hogy mindenki láthassa! Legyetek szilárdak hitetekben, teljesen nyissátok meg szíveteket az Úrnak, és fogadjátok Őt örömmel! Dicsérjétek az Urat, amiért ezeket az Irgalmas Üzeneteket küldte nektek.

Ne várjatok új kinyilatkoztatást! Az Ő felszólításai az Isteni Igazságra emlékeztetnek. Arra emlékeztetnek, hogyan kell szentül élni, arra emlékeztetnek, hogy az Isten Szeretet. Isten az Alapvető Igazságokra emlékeztet benneteket, töltsétek tehát meg elméteket mindennel, ami igaz és tiszta! Ne hagyjatok üres teret magatokban, nehogy eljöjjön a Kísértő és félrevezessen benneteket! Töltekezzetek tehát Isten Szeretetével, mivel szeretetre vagytok teremtve!

Imádkozzatok a Békéért, imádkozzatok testvéreitek megtéréséért! Imádkozzatok, hogy nagyobb legyen a szeretet, és közben fogok értetek járni. Ne habozzatok tehát, jöjjetek Hozzám! Én vagyok Édesanyátok, aki mindig segít rajtatok.

Szeretettel jöjjetek az Úrhoz, és Ő betölt benneteket az Ő Békéjével. Szeretettel kérjetek, és adnak nektek. Szeretettel imádkozzatok, és meghallgatást nyertek.

Fogadd Békémet, ne feledkezzetek meg arról, hogy Üzeneteink szerint éljetek. Megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében! Ámen.

1989. március

(Üzenet Biarritz részére Franciaországban. Ezeket az üzeneteket azért kaptam, hogy felolvassam ott a Nagyhéten.)

Béke legyen veletek!

Én vagyok az Úr, szeretteim. Szolgálóm által jövök hozzátok, és rajta keresztül fogok beszélni. Szeretteim, az Én Békémet adom ennek a háznak, jöjjetek és figyeljetek Rám! Istenetek és Teremtőtök vagyok, aki Életet lehelt belétek. Én szenteltelek meg titeket szeretettel, Én vagyok a Magasztos Szeretet Forrása. Én teremtettelek benneteket Szeretetből, hogy szeressetek Engem, a ti Isteneteket! Lelkek! Hozzám tartoztok, az Én ivadékaim vagytok.

Azt szeretném, hogy teljesen értsétek meg Szavaimat. Higgyetek Szent Műveimben, higgyetek Végtelen Szeretetemben és Túláradó Irgalmamban! Higgyetek Bennem! Irgalomból szállok le, hogy életre keltselek, hogy kiemeljelek ebből a Közömbösségből, amely most fátyolként takarja szemeteket. Én vagyok Jézus, és Jézus annyit jelent, mint Szabadító.

Nem nézhetem végig, hogy egyre mélyebb sötétségbe kerüljetek anélkül, hogy ne sietnék segítségetekre. Én, aki az Úr vagyok, a Szentek Szentje - Akit minden rendből megszámlálhatatlan angyal vesz körül, arcra borulnak Előttem, és szüntelen imádnak -, elhagytam Dicsőségemet és Égi Trónomat, hogy leszálljak hozzátok és megmentselek az örök tűztől. Eljöttem az Égből, az Én Királyságomból, hogy a ti Pusztaságotokba, ebbe a földi Pusztulásba jöjjek. Igen, elhagytam kerubokkal körülvett Trónomat, hogy eljöjjek, és a szegénységben megszülessek és megmentselek titeket. Én, az Uralkodó, akit Öröktől fogva dicsérnek az Egek, elfogadtam, hogy az emberek megalázzanak, odatartottam nekik hátamat megostorozásra. Megengedtem nekik, hogy töviskoronával koronázzanak. Megengedtem nekik, hogy

kigúnyoljanak, és Szent Arcomra köpjenek. Megengedtem nekik, hogy keresztre feszítsenek. Mindezt irántatok érzett Szeretetemből tettem.

Ó ti, gyermekei a Keresztrefeszítettnek! Hogyan tudjátok elfelejteni mindazt, amit értetek tettem? Azért szállt le a Bölcsesség, hogy elfogják az erőszak alapján és a törvény szerint. Azért vetettek meg, és azért utasítottak vissza az emberek, hogy a ti szenvedéseiteket hordozzam. Azért szegeztek fel a Fára, hogy titeket megszabadítsalak. Megengedtem nekik, hogy keresztül szúrjanak a ti szabadulásotokra. Elfogadtam egy rettenetesen fájdalmas halálnemet, azért hogy a ti lelketek éljen és részesülhessen Királyságomban. Patakokban hagytam folyni Véremet, hogy ti elnyerjétek az Örök Életet. A ti kedvetekért engedtem meg, hogy Engem bűnösnek tartsanak.

Ma újra felszakadnak Sebeim e nemzedék bűnei miatt. Végtelennek tűnő órákon át, hívlak benneteket, hogy térjetek meg, forduljatok vissza Hozzám! Örökké tartó Szeretettel szeretlek benneteket. Jöjjetek és kössetek Békét Velem! Megszabadítalak, és nem büntetlek meg benneteket. Többé nem hívlak Istentelennek, hanem Enyéimnek nevezlek. Nem vagytok apátlanok, van már Atyátok a Mennyben, igen Gyengéd Atyátok. Mindössze annyit kérek tőletek, hogy ezt ismerjétek el. Forduljatok vissza Hozzám, és örökre eljegyezlek benneteket. Őszinteséggel, Hűséggel, Tisztasággal és nagy Gyengédséggel koronázlak titeket. Megtanítalak arra, hogy hűségesek legyetek Hozzám, és Én foglyul ejtem és Szívembe rejtem szereteteteket, hogy szebbé tegyem. Jegyeshez hasonlóan felékesítelek benneteket Szeretetemmel és Békémmel.

Szeretteim, ne féljetek Tőlem! Ó jöjjetek! Jöjjetek Hozzám, boruljatok a Szeretet Karjaiba, és nem teszek nektek szemrehányást. Azért vagyok itt, hogy felejtsek és megbocsássak. Ne igyekezzetek annyira a Sátán csapdáiba! Nyissátok ki szemeteket és lássatok! Nyissátok ki fületeket, és halljátok meg föntről jövő Kiáltásomat! Nyissátok ki szíveteket, és értsétek meg, hogy Én vagyok az, Jézus, aki titeket hív. Azért teremtettem lelketeket, hogy örökké éljen! Elmélkedjetek ezen!

Szent vagyok. Boldogok azok a lelkek, akik szentségbe öltöztek, mert a Mennyország Kapuja nem marad zárva előttük. De jaj azoknak a lelkeknek, akik nem mosták tisztára magukat, hanem tele vannak folttal, mert ezek képtelenek bejutni Királyságomba. Halljátok meg Irgalmas Hívásomat, térjetek meg és kövessétek Útjaimat! Elmélkedjetek Üzenetemen, éljetek Üzenetem szerint!

Én, az Úr Jézus Krisztus, szeretlek, teljes Szívemből szeretlek, és megáldalak benneteket!

ΙΧθΥΣ

(Szent Édesanyánk adta a következő üzenetet szintén Biarritz /Franciaország/ számára:)

Dicsérjétek az Urat! Áldjátok az Urat!

Gyermekeim, hallgassatok a Bölcsesség Szavára! Soha ne tagadjátok meg az Urat! Keressétek az Igazságot, és ne álljatok ellen az Igazságnak! Kérdezzétek meg magatoktól: „Miért nyilatkoztatta ki Magát nekünk az Úr?” Szeretteim, az Úr Szeretetből és Könyörületből jött hozzátok, mert annyian eltévelyedtek anélkül, hogy felfogták volna, hova igyekeznek. A ti korszakotok halott, és Jézus azért keresi lelketeket, hogy újra életre keltse. Engedjétek kinyitni szíveteket, engedjétek meg az Úrnak, hogy betérjen szívetekbe, különben hogyan tudna meggyógyítani benneteket?

Szent Édesanyátok vagyok, aki éjjel-nappal sír eltévelyedett lelketek miatt. Az Úr számtalan Jelet ad az egész földön. Arra figyelmeztet benneteket, hogy a végső Időben éltek! Gyermekeim, jöjjetek vissza Hozzánk, hallgassatok Hívásunkra!

Imádkozzatok Hozzám, és Én közbenjárok értetek. Jöjjetek, és Szeretettel imádkozzatok! Én mindig veletek vagyok. Ha nem is láttok Engem, mellettetek járok. Szeretteim, Mi mind Jelen vagyunk. Szerezzetek örömet az Úrnak, emlékezzetek meg Jelenlétéről!

Megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében! Ámen.

(Az Úr azt kérte, hogy olvassam fel nekik a Szentírásból a 2 Tim 3,1-17 részt.)

Jézus?

Én vagyok, érezd Jelenlétemet! A Szeretet szeret téged. Mindig előkészítem utadat ezekre a találkozókra.

Engedd, hogy Lelkem lélegezzen benned! Megtanítalak arra, hogy készséges légy, hogy ne tartsd magadat nagyra, megtanítalak arra, hogy kicsiny maradj. Az Én Lelkem van rajtad. Szeretetet akarok! Szeretetet, amely eltörli az igazságtalanságot, szeretetet, amely jóváteszi az Egyházamnak okozott kárt. Szeretetet, amely táplálja kiéhezett bárányaimat, szeretetet, amely visszafizeti a gonoszságot. Szeretetet, amely enyhíti csillapíthatatlan szomjamat. Ó gyermekem! Roppant nagy engesztelést kell nyújtani, de olyan kevesen vagytok, csupán maroknyian, akik őszintén engeszteltek. Teremtésemnek csak kis maradéka őszinte. Sokakat, akik Jeleimet követik, csak a szenzáció vonzott, semmi más! Te látod ezeket a lelkeket.[1]

Jeleimet nem azért adtam nektek, hogy feltűnést keltsek ezen a földön! Mindazokat, akik a szenzációt keresik, komolyan kérem, hogy jöjjenek alázattal Hozzám és imádkozzanak. Jöjjetek Hozzám anélkül, hogy csodákat és jelet keresnétek! Imádsággal jöjjetek Hozzám! Legyetek szentek, térjetek meg és kezdjetek böjtölni ti, akik hiábavaló illúziókkal töltitek meg lelketeket, de mivel nem teszek eleget elvárásotoknak, hátat fordítotok Nekem. Hol van az a Lélek, akit nektek adtam? Engedjétek, hogy szívetek befogadja törvényeimet.

Süssétek le szemeteket Előttem, térdeljetek le Szent Jelenlétemben és bánjátok meg bűneiteket! Én, az Úr, fölemelem a kicsinyeket. Jöjjetek Hozzám, hogy meghalljátok Hangomat! Jöjjetek, hogy alázattal és őszintén, hogy felfedezzétek a Bölcsességet. Szent Szívem nem leli örömét azokban, akik a szenzációt keresik, és azokban sem, akik azt állítják magukról, hogy helyesen cselekednek, miközben kíváncsiságból jönnek. Milyen keveset fognak tanulni!

Gyermekem, bár képtelen vagy Bölcsességemet teljesen megérteni, Én voltam és Én vagyok a te egyedüli Tanítód. Én haladok veled lépésről lépésre. A Bölcsesség Útjain tanítalak, az erények ösvényein vezetlek. Ne igyekezz se jobbra, se balra fordulni, ragaszkodj mindahhoz, amit Én adtam neked!

Gyermekem, az Én Békémet kínálom fel neked. Megcsókolnád Urad Lábát?

Igen Uram.

Jöjj, Én Jelen vagyok.

1989. március 6.

Béke veled, Én vagyok a te őrangyalod, Dániel. Veled vagyok, vezetlek, az Úr Akaratát teljesítem. Szüntelenül imádkozom érted. Vágyakozz az Úr után, fogadj el mindent, amit ad neked, óvakodj a gonosztól!

Kérlek, űzd el a gonoszt, ha közelemben van!

Megteszem, buzgón imádkozz Vassula, mert ezt szereti az Úr. Soha ne hagyd abba az imát! Jöjj! Légy Békében!

[1] Felismerem azokat, akik a szenzációt keresik.

1989. március 8.

Uram?

Én vagyok. Én vezettelek rá, hogy olvasd Jónás könyvét, mert azt akarom, hogy te és többi gyermekem értsétek meg, hogy Én mindig enyhíthetem a Büntetést, amelyet e gonosz nemzedék részére tartok készenlétben. Nem akarom, hogy Igazságosságom Kelyhe úgy túlcsorduljon, mint most, ezért azt mondom nektek: tartsatok bűnbánatot, böjtöljetek és legyetek szentek!

Uram.

Én vagyok.

Uram, egyesek böjtölnek, bűnbánatot tartanak és igyekeznek. Elég ez? Vajon a helyes úton járunk?

(Az volt a benyomásom, hogy kicsit jobbak lettünk e néhány év alatt, és a helyes úton járunk.)

Vassulám, sokan vannak a kárhozat útján, mert felgyülemlett bennük a gonoszság. Belsejük olyan, mint az éjszaka. Hogyan mondhatod, hogy ez a nemzedék helyes úton jár?

Mit tehetünk, hogyan tudassuk <u>mindenkivel</u>, hogy közvetlenül a csapás előtt állunk? Sokan nem is sejtik!

Nem fogom tovább tűrni azt, hogy Lelkemet elfojtsák, és Enyéim kioltsák Lelkemet, elnémítsák Figyelmeztetéseimet, a jövendöléseket megvessék, szinte örömüket lelve abban, hogy Jelenlétünk jeleit hamisnak mondják. Igazságosságom felül fog kerekedni! Ma még Irgalmas Barátként jövök, de holnap úgy szállok le hozzátok, mint szigorú Bíró. Akik elnyomják Lelkemet, és nevetségessé teszik Áldásaimat, azok a mai Káinok.

Felfoghatatlanul szeretlek titeket, ezt soha ne feledd! Csak akkor enyhül meg Igazságosságom, ha igen nagy engesztelést nyújtotok.

ΙΧθΥΣ

A Szeretet szeret téged. Szent Mihály van itt:

Isten gyermeke, Istennél semmi sem lehetetlen.

Igen nagy engesztelést kell nyújtani! Ha nemzedéketek megtér, a Szentek Szentje enyhíteni fogja Büntetését. Akinek füle van, meghallja, mert az Ő Irgalma nemzedékről nemzedékre azokkal van, akik félik Őt. Légy éber, soha ne hagyd abba az engesztelést! Azok, akik ma kigúnyolnak téged, később majd fogukat csikorgatják. Én, Szent Mihály, szüntelenül imádkozom e gonosz nemzedékért.

Imádkozz gyermekem és engedelmeskedj az Úrnak, dicsőítsd az Urat, hogy mindenkire kiárassza Szentlelkét!

Köszönöm, Szent Mihály!

Béke legyen veled!

Vassula!

Igen, Uram.

Ezt is tedd hozzá: Miképpen tudják Enyéim békével imádkozni az apostoli hitvallást, és azt mondani, hogy „hiszek a Szentlélekben", amikor legtöbben visszautasítják, megtagadják és eltiporják Lelkem műveit? Bizony mondom nektek: Nem találok bennük szentséget. Amikor ebben a sötétségben messziről meglátnak egy kis lángot, viharként rárontanak és elfújják, hogy sötétségben folytathassák gonosz műveiket, és ne derüljön fény rájuk. Vassula, mintha nem akarnának Világosságban élni.

Imádlak Uram! Világosságom, a világ Világossága![1]

[1] Mialatt leírtam, hogy „e világ Világossága" elbizonytalanodtam, kiradíroztam az „e" szót és „a"-t írtam helyébe. Arra gondoltam, hogy mai világunk sötétségben van. Mosolyra késztettem Jézust.

Jöjj, örömemet lelem benned, gyermekem. Egykor majd csak Világosságot fogsz látni, csak Világosságot! Soha ne veszítsd el bátorságodat, mert Én mindvégig veled vagyok.

ΙΧΘΥΣ

Köszönöm Uram, Jézusom. Áldott légy! Dicsértessék az Úr!

1989. március 20.

(Franciaország, Lourdes)

Vassula, Én vagyok az, Jézus. Ne engedd a megtévesztőnek, hogy rászedjen téged! Mindaz, amit neked adtam, az Enyém.

Kísértéseivel kétkedésre indít engem...

Miért hallgatsz rá? Megedzettem hallásodat, felnyitottam szemedet, hogy láss Engem, miért kételkedsz? Sok szolgámnak adtam meg ugyanazt a kegyelmet, mint neked, miért kételkedsz? Vassula, báránykám, Én vagyok a te Jó Pásztorod, aki zöld mezőkre vezet téged, hogy megpihenj. Karjaimban oltalmazlak, Erényeimmel táplállak, Szívemben megpihentetlek, mindig rajtad van Tekintetem, miért kételkedsz Műveimben?

Mivel én magam nem vagyok jó.

Tudom, de engedd, hogy tökéletesítselek. Látod?[1] Szeretet vagyok. Most együtt, Én és te, a te kezed az Enyémben. Nem engedem el kezed, nehogy megfeledkezz Jelenlétemről.

Jöjj, mi ketten?

Igen Uram.

Akkor szeretném hallani!

ΙΧΘΥΣ

[1] Úgy éreztem, hogy eláraszt Isten szeretetének melegsége, csodálatos volt.

(Később Lourdes-ban elmentünk meglátogatni azt a barlangot, ahol a Szűzanya megjelent Szent Bernadette-nek. Meglátogattuk a kriptát, amely az első templomként épült fel a jelenések után. Itt lokúciót kaptam a Szűzanyától. Azt mondta:)

„Végül a Mi Szívünk fog győzni."

1989. március 26.

(Garabandali látogatásom után)

Azért vittelek el Garabandalba, hogy kívánságom teljesüljön. Arra kértelek, hogy szentesítsd Garabandalt. Odavittelek és megtetted.

Ne feledd, hogy az Én Útjaim nem a ti útjaitok! Arra tanítottalak, hogy bízd magadat teljesen Énrám, és hagyj teret Lelkem számára, hogy benned lélegezhessen. Érted? Sohasem feledkezem meg rólad. Az a szándékom, hogy mindvégig igénybe vegyelek, és betöltsd küldetésedet. Engedd meg, hogy Ujjam rajtad nyugodjon, hogy Istened kívánságait beléd véssem!

Rózsám, szeretlek. Az Én tanításomat követed, ha így közeledsz Hozzám, és felajánlod nekem akaratodat. Engem helyezz az első helyre! Soha ne nézd az időt, amit Velem töltesz! Maradj mindig összekötve Velem! Én vagyok a te Életed. Az a legjobb neked, ha Hozzám vagy kötve. Egyre mélyebbre viszlek Szentséges Szívembe, és lelkedet tökéletessé teszem.

Szerezz Nekem örömet! Bízd magadat teljesen Kezemre! Bízzál Bennem! Jöjj, vidíts fel és dicsérj! Édesanyám, aki a te Édesanyád is, megvéd, vezet téged és segít neked. Leányom, áldjad Őt! Soha ne hagyd abba az imádságot!

Imádlak Téged, Istenem.

Imádj mindig!

(Később, a nap folyamán kimerültséget éreztem. Úgy tűnt, hogy a feladat, amelyet Isten adott nekem, összetör engem. Vajon

jók lesznek-e valamire ezek az áldozatok, nem lesznek-e hiábavalók? Vajon lesz-e erőm így folytatnom tovább, tudva, hogy soha nem állhatok meg? Vagy egyszer csak majd úgy találom, hogy agyonnyom és feladom?)

Fogadd Békémet! Hallgass meg, a Bölcsesség tanított téged, ne félj! Légy boldog, mert arra választottalak, hogy osztozz Velem szenvedéseimben! Drága Keresztem nyugszik rajtad. Szükségem van pihenésre! Semmi sem vész kárba abból, amit Nekem adsz... semmi sem vész kárba! Megdicsőülök!

Maradj az Én áldozatom. Szeretett áldozatom, akinek Atyám megadta azt a kegyet, hogy megossza Velem a Béke és a Szeretet Keresztjét, nem lesz könnyű ebben a világban áldozatként elviselned megpróbáltatásaidat. Értsd meg, hogy már nem tartozol ehhez a világhoz, és azért vádol téged a világ, mert nem vagy hozzájuk hasonló. Elfelejtik, hogy az ő testük is hamuvá lesz egyszer. Ki fognak gúnyolni. Vigyázz magadra akkor! Nehogy panaszkodni kezdj![1] Mindössze annyit kérek, hogy osztozz, szeretetből osztozz a Szeretettel! A Szeretet Kelyhe keserű, nagyon keserű, megosztanád Velem? Ne ellenkezz Velem! Ellenkeztem-e veled valaha, amikor meghallottam földről jövő könyörgésedet? Biztosítalak, semmi sem lesz hiába.

Az idők kezdetétől tudom, hogy mennyire törékeny vagy. Úgy gondozlak, mint a rózsát, amely különleges figyelmet kíván. Megnyesem ágaidat, ha szükséges. Tekintetem mindig rajtad van, és féltékenyen őriz téged, nehogy egy idegen kitépjen. Nem engedem, hogy bárki hozzád érjen, nehogy ujja összegyűrje szirmaidat. Éjjel-nappal vigyázok rád. Én vagyok a te Őrződ. Légy tehát bizalommal! Senkinek sem engedem meg, hogy bántson téged.

(Aznap este hosszú utazásunk miatt kimerülten - tizenkét órás autóút után - kezdtem imádkozni a Rózsafüzért. Tekintetem a fatimai szobron nyugodott. A negyedik titoknál tartottam, amikor a Szűzanya köpenye és ruhája váratlanul ezüstösen kezdett fényleni. Ez az ezüst fény nagyon erős volt, és mintha a szoborból áradt volna ki. Mintha életre kelt volna a szobor! Nem tarthatott tovább öt másodpercnél. Csodálatosan szép volt, és arra indított, hogy mélyebben imádkozzak. Igazán boldoggá tett!

Másnap, amikor újból a Rózsafüzért mondtam a Szűzanya fatimai szobrára tekintve, Szemét nézve hirtelen észrevettem, hogy az a hiba (ami korábban zavart) már nem volt ott a szemén. Most mindkét Szeme tökéletes volt. Csak kis hiba volt, az egyik szemöldökén hiányzott a festés. Gyakran gondoltam, hogy a fehér vonalat átfestem barnára, és megfestem a hiányzó szempillákat is emiatt a fehér vonal miatt. Most már nincs ott és mindkét szeme tökéletes.)

1989. március 27.

Jézus?

Én vagyok. Kedves, az Én Országom eljön.

Engedd meg, hogy Dicsőségemre igénybe vegyelek! Nem feledkezem meg rólad, bár lelked időnként olyan messze van Tőlem, a te Istenedtől. Bízzál Bennem, támaszkodj Rám drága gyermekem, engedd meg, hogy Lelkem teljesen átjárjon, és szabadon lélegezhessen benned! Kárpótolj azzal, hogy engedelmes vagy, és csak az Én céljaimat keresed. Mindig előtted vagyok. Ne félj keresztülmenni ezen a völgyön, ahol nincs oltalomhely, nincs zöld mező, kopár és száraz. Tudom, hogy sötétsége félelmet kelt lelkedben, de engem arról ismernek, hogy akiket Én vezettem át a sivatagon, azok sohasem szomjaztak meg. Előtted vagyok, hogy Szeretetemmel megvédjelek a széltől. Szavammal táplállak. Elsimítom az utat, amelyen haladsz. Félreállítok minden követ és sziklát, nehogy eless, elmozdítom, hogy utat nyissak neked. Szent Jelenlétem messzire űzi innen ellenségeimet, akik a te ellenségeid is. Ha

[1] Bölcs 1,11

utadat tüskés bozótok és tövisek állják el, azokat téged körülvevő angyalaim gyorsan kivágják és elégetik. Én, a te Megváltód, nem engedem, hogy ezek a tövisek megszaggassanak téged, gyermekem. Drága lény, hagyatkozz Rám! Én vagyok a Mindenható, Én Vagyok a Magasságbeli. Csupán szeretetet, szeretetet, szeretetet akarok tőled. Jöjj tehát, és osztozz Velem, hadd legyek Én a te Örömöd. Ó Vassula, szeress és vigasztalj meg Engem gyermeki szíveddel, jöjj és pihentesd meg fejemet, légy az Én fejtámaszom, lábaim zsámolya, légy az Én Mennyországom! Engedd meg Nekem, hogy Én vezesselek keresztül a halálnak ezen a völgyén. Hamarosan elviszlek ebből az elhagyatottságból az Én Otthonomba, amely a te Otthonod is, gyermekem. Légy Velem egy! Ó drága gyermek, megvigasztalnál Engem, Szabadítódat?

Áldott legyen a mi Urunk,
aki a szeretet csodáit teszi értem.
Uram, milyen nagy a te jóságod azok iránt,
akik félnek Téged,
akik Nálad keresnek menedéket.
Az egész emberiség látni fogja!

Örvendezzetek Urunkban és
Szabadítónkban,
dicsérjék Őt az erényesek,
kiáltson örömében mindenki, aki tisztaszívű!

Leleplezem minden ellenségemet, és Leheletemmel elsöpröm azokat, akik Utamat eltorlaszolják. Még egyszer kinyilvánítom Szent Arcomat. Tisztasággal, Szentséggel és Hűséggel fedem be ezt a Pusztaságot. A Szeretet és a Béke lesz veletek, és közöttetek fog lakozni. Érted? Hiszen megmondtam, hogy közöttetek fogok lakni, és hogy egészen Enyémek lesztek!

Gyermekem, emlékeztesd őket arra, hogy mennyire haragszik Lelkem a kevélyekre, és hogy a Bölcsességet a kicsinyek és az egyszerűek kapják.

Jöjj!

1989. március 29.

(Üzenet a courtetelle-i[1] találkozóra.)

Béke legyen veletek!

Én vagyok az Úr. Érezzétek meg Jelenlétemet, ismerjétek fel Jelenlétemet! Szolgálómon keresztül szólok ma hozzátok. Életetek minden pillanatában mindig veletek vagyok! Szentséges Szívem örül, amikor érzi Irántam való szereteteteket. Bárányaim, mennyire szerettelek volna titeket mindig Karjaimba gyűjteni, és elrejteni a gonosz elől! Szeretlek benneteket! Örökké tartó, olyan féltékeny szeretettel szeretlek benneteket, amelyet majd csak akkor fogtok fel, ha az Égben lesztek.

Mérhetetlen Szeretetem ellenére igen sokan fordítottak hátat Nekem gyermekeim közül... Elfelejtették Szenvedésemet, és Nevem az evolúciós elmélet miatt ma jelentéktelen számukra. Ha bálványokat állítanak eléjük, azonnal imádni kezdik, a Szent dolgokból azonban gúnyt űznek.

Én, a ti Szent Istenetek, szenvedek, Testemet megcsonkította az engedetlenség, a tisztátalanság és e sötét világ gonoszsága! Ó teremtés! Szenvedésem Kiáltása az egész Mennyet megrendíti, angyalaim remegve borulnak le. Nem hallottatok még Engem, leányaim és fiaim? Föntről jövő Kiáltásaimat hallva még a démonok is megdöbbennek süketségetek láttán... Véres könny árasztja el Szemem éjjel-nappal, óráról órára szakadatlanul várok rátok. Mindörökre visszautasítottátok Lelkemet? Hangom visszhangzik ebben a letarolt pusztaságban, ahol nincs egyetlen zöld mező a pihenésre, nincs egyetlen forrás sem a felüdülésre.

Leszállok Trónomról, hogy felkeressem régi Legelőimet, de elhanyagolva és terméketlenül találom. Egymásután pusztulnak el virágaim, amelyeket oly nagy szeretettel, Saját Kezemmel ültettem. Virágágyásaimat elhanyagolták és kiszáradtak, forrásaim ma már csak

[1] Észak-Svájc.

üres, piszkos, sötét gödrök, ahol viperák tanyáznak. Hová mentek őreim? Miért hanyagolták el kertemet? Találok-e egyetlen virágot is, ha visszatérek?

Lelkemet összetöri a szeretet hiánya, a hit hiánya, a béke hiánya. Szentséges Szívem gyermekei, halljátok meg Kiáltásaimat ebben a pusztaságban, ismerjétek fel Hangomat, de legalább az Időket ismerjétek fel! Jöjjetek mindannyian, akik még nem engesztelődtetek ki Velem, jöjjetek és engesztelődjetek ki most! Bűneitek az égig hatoltak és elszakítottak benneteket Tőlem. Ne tegyetek rosszat, és akkor veletek sem történik baj. Legyetek jók mindenkihez, szeressétek egymást, bocsássatok meg ellenségeiteknek! Azokat a Szavaimat ismétlem, amelyeket már jól ismertek, de hányan fogadjátok meg?

Szívből imádkozzatok, szeretetre van szükségem! Jöjjetek és ékesítsetek szívből fakadó imával! Jöjjetek és merítsetek Szívemből, amely Végtelenül Szeret, és töltsétek meg a tieteket. Bizony mondom, hogy az órák elszállnak, drága lelkeim, jöjjetek vissza Hozzám! Béke! Béke! Béke! Békéért kiáltsatok a népeknek! Békét, hogy egyesüljetek! Békét, hogy szeressetek! Békét, hogy dicsőítsetek Engem! Eljön az a nap, amikor minden látomás beteljesedik, amelyet látnokaim láttak, mivel mindig beteljesítem azt, amit kihirdetek. Imádkozzatok szeretteim az Én Péteremért, imádkozzatok a Pátriárkáért, imádkozzatok minden papomért.[1] Imádkozzatok, hogy Nyájam éppúgy Egy legyen, ahogyan Én és az Atya Egy és Ugyanaz vagyunk. Imádkozzatok, hogy Visszatérésemig egyetlen Nyájba gyűljenek bárányaim Péter vezetése alatt.

Ó, bárcsak hallgatnátok Rám és engedelmeskednétek! Elimádkozzátok most a Miatyánkot? Hallgatom (...), és megígérem, hogy eljön az Én Országom, és Akaratom éppúgy meglesz a földön is, mint a Mennyben. Gyermekeim, a Béke gyümölcsét teremjétek, Én, az Úr, szeretlek és megáldalak benneteket!

(Szent Édesanyánk üzenete ugyanarra a találkozóra:)

Szeretteim, vigasztaljátok meg Jézust, vigasztaljátok meg Jézust, éljetek békében egymással és szeressétek egymást! Legyetek hűségesek Istenhez, és teljesen adjátok át magatokat Neki! Adjátok át magatokat a Szeretetnek, és engedjétek meg, hogy Szeretetével és Békéjével tápláljon benneteket. Az Úr és Én megáldunk titeket. Szeretlek benneteket. Az Úr és Én minden kegytárgyat megáldunk, amelyek ebben a teremben vannak.

Leányom, fogadd Békémet! Add át magad a Szeretet Kezébe, és mindig a Szeretet fog téged vezetni. Szeretlek, fogadd áldásomat!

1989. április 1.

Jézus?

Én vagyok. Engedd, hogy a Szeretet vezessen téged, ne figyelj a tudósokra! Olyanok, mint amilyenek az írástudók voltak az Én időmben. Szeretettel evangelizálj a Szeretetért! Éreztesd meg velük Végtelen Szeretetemet!

Vágyódom utánad Uram!

Kicsim, Szívem örvendez, mert érezlek, és hallom, amint azt mondod: „Vágyódom utánad Uram”! Ez a hűség gyümölcse. Légy az Én tükörképem, az Én másom! Vágyódj az Atya után! Amíg a földön voltam, az Atya után vágyakoztam, szüntelenül imádkoztam, állandó kapcsolatban, a Szeretet egységében akartam lenni Atyámmal.

Tanítvány, Én vagyok a te Tanítód, aki Bölcsességgel nevelt fel téged. Tölts el tehát örömmel, és légy állandó kapcsolatban Velem! Engem helyezz az első

[1] Amikor a papokról beszélt, Jézus Szentséges Szíve irántuk érzett különleges szeretettel telt meg, ugyanakkor fájdalom is átjárta Érző Szent Szívét, és az enyémet is, amint fájdalmát megéreztem. Szemem könnybe lábadt.

helyre, és mindig vágyakozz Rám! Örülj, ha így találkozol Velem! Maradj mellettem! Csak Szeretetet kérek tőled.

Uram, sajnálom azokat a lelkeket, akik a pokolba kerülnek, mivel ők is olyanok voltak, mint mi valamennyien itt a földön. Van-e valamilyen lehetőség arra, hogy kihozd a pokolból és megváltoztasd őket?

Megadtam nekik a szabadságot, hogy válasszanak a jó és a rossz között, de ők Szeretetteljes könyörgéseim és felszólításaim ellenére a rosszat szerették.

De Uram, miért ne lehetne még egy lehetőségük…

Gyermek, te nem érted, hogy ők teljesen visszautasítottak Engem! Én mindvégig szerettem őket. De ők inkább a Sátánt akarták követni. Még haláluk után is megnyilvánultam előttük, de a legkisebb habozás nélkül inkább a Sátánt követték. Ez teljesen az ő választásuk, mindörökre a poklot választották.

Ó Uram, engedd, hogy mindig a Te Akaratodat tegyem!

Vassula, soha ne engedd el a Kezem! Mi ketten mindörökre, a szeretet minden cseppjét felhasználom. Szeretetre van szükségem, hogy megmentsem a kárhozat útján járó lelkeket. Jöjj!

1989. április 2.

Uram?

Én vagyok. Gyermeki hittel nézz Rám, és tedd széppé Egyházamat!

Uram, miért van az, hogy egyeseknek olyan nehéz elfogadniuk e korszak prófétáit, és azokat a szavakat, amelyeket Te mondasz?

Bizony mondom nektek, hogy az Én juhaim felismerik Hangomat.

De Uram, a szkeptikusokat az sem győzi meg, hogy gyógyulások történnek, és nagy bűnösök térnek meg.

Vassulám, akkor sem lennének meggyőzve, ha szemük láttára támadna fel valaki… Izajás jövendölése vonatkozik rájuk:[1] „Hallván hallanak, de nem értik, látván látnak, de nem fogják föl, mert érzéketlenné vált e nemzedék szíve, fülük megsüketült, és becsukták szemüket félelmükben, hogy ne lássanak szemükkel, ne halljanak fülükkel, ne értsenek szívükkel, hogy meg ne térítsem, és meg ne gyógyítsam őket."

Sokan elfelejtik, hogy prófétáim szintén Testem részei. Megadtam nektek azt a kegyelmet, hogy egységet alkothattok. Drága gyermek, egyeseket apostollá, pappá, tanítóvá tettem, másokat meg a lázadás idejére tettem prófétává. Miért lep meg ez olyan sokakat, és miért nem fogadjátok el prófétáimat? Miképpen működhet Testem, ha egyik tagját levágják? Belefáradtam abba, hogy Testemet állandóan megcsonkítják és szétszaggatják. Virágom, fogadd szeretettel üldözőidet, ne ítéld el őket! Az Én prófétáimat mindig üldözni fogják. Elítélik, megostorozzák, elnyomják, városról városra űzik őket, megvetéssel néznek rájuk és megfeszítik őket. Így vonjátok magatokra minden szent ember vérét, amelyet a földre kiontottak. A Szentírás sohasem hazudik. Én vagyok az Ige.

Jöjj gyermekem, arra neveltelek, hogy engesztelj a tisztítótűzben lévő lelkekért! Imádkozz virágom! Nem tudod, hogy milyen nagy hatása van az imának a tisztítótűzben lévő lelkekre? Oltsd ki tüzüket imával! Engesztelj értük! Jöjj!

1989. április 5.

Jézusom?

Én vagyok. Ó mennyire örülök az ilyen pillanatoknak, amikor akaratodat fel-

[1] Iz. 6,9-10

ajánlva jössz Hozzám! Maradj Velem, írok gyermekeimnek.

(Jézus az 1989. április 21-i találkozó részére írt üzenetet.)[1]

Béke legyen veletek! Én vagyok az Úr, Én vagyok az Ige, és köztetek vagyok. Érezzétek Jelenlétemet kis gyermekeim! Szentséges Szívem gyönyörűségét leli abban, ha mindannyian egybegyűltök.[2] Az a szándékom, hogy tovább segítselek benneteket a Szentség Útján. Nem hagyom el azokat, akik még nem léptek rá Ösvényemre, visszamegyek és megkeresem őket. Mindenkit vissza akarok hozni, és meg akarom mutatni nektek az Igazságosság és a Szentség Ösvényét. Felemellek és hordozlak benneteket. Úgy nevellek benneteket, mint a gyengéd apa, és megtanítalak parancsolataimra. A Szeretet Lelkével teszlek gazdaggá benneteket.

Én, aki a Szeretet Mestere vagyok, megtanítalak benneteket arra, hogy igazán szeressetek Engem, és úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket, ez lesz első lépésetek Felém. Úgy tekintek rátok, mint kis gyermekeimre, akik még nem tudják, hogyan kell egyedül járni. Felétek nyújtom mindkét Kezem, és ti az Enyémbe teszitek kis kezeteket, és együtt, ti és Én együtt lépünk néhányat előre... Tudjátok, hogy már most mennyire örülök?[3] Segítek nektek haladni és megszépítem lelketeket. A tökéletességre vezetlek titeket, ha hajlandók vagytok egészen megnyílni előttem.

Engedjétek meg, hogy megtanítsalak törvényeimre, és megmagyarázzam nektek, hogyan tartsátok meg parancsolataimat! Mindazok számára megnyitom az Erények Kapuját, akik tanulni akarnak. Igen, Én teszem Saját Kezemmel szájatokba Gyümölcseimet. Ragaszkodjatok Hozzám, és megmentelek benneteket ezekben a nehéz időkben, amikor elszabadult a Fúria, amikor sokan megzavarodnak, és nem tudják jobb kezüket megkülönböztetni a baltól.

A gonosz lélek és a démonok ma még inkább, mint valaha, ott vannak a föld minden sarkában, és igyekeznek benneteket megtéveszteni. Csapdákat állítanak, hogy beleessetek. Ezért kérem, hogy szüntelenül imádkozzatok! Ne hagyjátok, hogy ellenfelem alva találjon benneteket! Legyetek éberek ezekben a napokban! Ne hagyjátok, hogy üres sarkot találjon bennetek, hanem töltekezzetek az Én Szavammal, az Én Szeretetemmel, az Én Békémmel, az Én Erényeimmel! Jöjjetek, és fogadjatok gyakran Engem a kis fehér Szentostyában, tisztaságban, nehogy kísértésbe essetek!

Szüntelenül imádkozzatok! Sokkal jobban tudom, hogy mire van szükségetek, mint ti magatok, még mielőtt kértétek volna. Ismerem szíveteket. Forduljatok Felém minden helyzetben és imádkozzatok! Imádkozzatok, engeszteljetek, és kárpótoljatok a földön el nem mondott, hiányzó imákért! Legyen az imádság a ti fegyveretek, amely megvéd a titeket körülvevő minden gonosztól. Szeretettel fegyverezzétek le a démont! A szeretet legyen a ti fegyveretek, a békét írjátok homlokotokra, hogy mindenki láthassa! Tagjaitokat tegyétek mellettem harcoló fegyverré, akkor a bűn nem lesz úrrá életeteken.[4] Legyen az Én Szavam a ti lámpásotok! „Béke és Szeretet" Üzenetemet terjesszétek el a földgolyó minden sarkában, hogy elérje és megtérítse szíveteket! Engedjétek Hozzám jönni azokat, akik még nem ismernek Engem! Jöjjenek és lássák, hogy Szentséges Szívem a Szeretet Tűzhelye! Jöjjetek és érezzétek Szentséges Szívemet a Szeretet Lángjaiban, és Szeretetem Lángjával élő fáklyává teszem szíveteket még akkor is,

[1] Azt kérte, hogy olvassam fel az Efezusi levél 4,17-32 és 5,1-20 részeit.

[2] Jézus itt minden keresztényre gondol, a római katolikusokra, a protestánsokra és az ortodoxokra.

[3] Jézus nagyon boldognak látszott.

[4] Róm 6,13-14

ha szívetek megkeményedett és száraz a szeretet hiányától.

Lelkem áldottai és szerettei, mennyire fáj a Szívem, hogy vannak, akik még ellenállnak Nekem. Hát hűtlennek ismertek Engem? Én Igazán Hűséges vagyok, soha nem utasítalak vissza, és nem hagylak el benneteket a megpróbáltatás idején. Sohasem feledkeztem meg rólatok. Úgy foglak követni benneteket, ahogy a legény a leányt. Én vagyok a ti Hűséges Istenetek, nagy szeretettel nézek rátok föntről. Jöjjetek Hozzám, és szeretettel ajánljátok fel Nekem szenvedéseteket! Én és ti, ti és Én, megosztjuk ezt a szenvedést.

Leányaim és fiaim, ti és Én, elmondjuk-e együtt a Miatyánkot? Legyetek összeszedettek, ha hozzákezdtek, szívből imádkozzatok és lassan. Hadd érjen el az Atyához ez az ima, elmélkedjetek azon, amit mondotok! Imádkozzatok, hallgatom... és eljön az Én Országom, és Akaratom meglesz a földön, amint a Mennyben is.

A sötétség helyébe világosságot hozok. A bűn helyébe szeretetet, e fásultság helyébe élő fényt hozok, hogy vezesse lépteiteket. Nem hagylak cserben benneteket. Gyöngéden meggyógyítom sebeiteket és megtisztítalak foltjaitoktól. Jöjjetek hát Hozzám, és szeressetek, hogy szeretetetek eloltsa Igazságosságom Lobogását. A ti szívből fakadó imátok gyógyítsa meg Sebeimet! Imátok úgy szálljon az Égbe, dicsérve és dicsőítve Engem, mint a tömjén illata! Tegyétek jóvá mások hibáit, akik éjszaka jönnek, hogy elpusztítsák Szőlőskertemet, és megakadályozzák, hogy Termést hozzon! Legyetek jók, hagyjatok fel a rosszal! Bármit tesztek, az Én Dicsőségemre tegyétek!

Jöjjetek szeretett lelkek, és osszátok meg Velem Keresztemet! Keresztem Szeretetért, Békéért és Egységért kiált. Együtt fogjuk hordozni, ti és Én, Én és ti, a Szeretetben egyesülve. Én, a ti Uratok, Jézus Krisztus megáldalak benneteket. Legyetek Egy!

(Később:)

Virágom, az Én Békémet adom neked, az Én Lelkem van rajtad. Újítsd meg Egyházamat! Olyan legyen, mint kezdetben, a régi időkben! A Szeretet legyen közöttetek, Visszatérésemig! Szeretettel és békével keltsd életre a halottakat! Keljen új élet a kísérteteknek ezen a földjén! Ó kedves! Mennyire vágyódom erre a Dicsőséges Napomra!

(Később Szent Édesanyánk adott üzenetet a találkozó részére.)

Dicsérd az Urat, gyermekem, amiért Bölcsességet adott neked!

Dicsértessék az Úr Irgalmáért, Szeretetéért, és azért, hogy megosztja velem Műveit!

Íme, Üzenetem a kis lelkeknek:

Béke legyen veletek gyermekeim! Szeretteim, egyszerűségben közeledjetek Istenhez! Legyetek olyanok, mint a gyermekek, mert azok találnak rá az Úrra, akik nem teszik próbára Őt. Az alázatosak előtt mutatkozik meg, és azoknak, akik nem bizalmatlanok iránta. Látjátok gyermekeim, mennyire megzavarja a balgákat, ha próbára teszik a Mindenhatóságot. Nem, a Bölcsesség sohasem tér be a ravasz lélekbe.

Nyissátok ki tehát szíveteket az Úrnak és fogadjátok Őt a szív egyszerűségével! Támaszkodjatok Rá, mert akkor a Bölcsességre támaszkodtok. Imádkozva növeljétek az Úrba vetett hiteteket. Az is az Isten kegyelme, ha valakinek hite van.

Szeretteim, jöjjetek Szeplőtlen Szívembe, és Nálam megpihenhettek. Ti, akik szenvedtek, ti, akik fájdalmat viseltek, jöjjetek Hozzám, és Én, a ti Édesanyátok, éppen úgy megvigasztallak, ahogyan az anya vigasztalja meg gyermekét, ha bajban van. Én még ennél is többet teszek. Közbenjárok értetek az Atyánál, és sohasem okozok nektek csalódást.

Jöjjetek, és a Mi Szívünkben keressetek oltalmat! Hullassa el ez a töviskoszorú a Mi Szívünket fojtogató töviseit, növesszen friss ágakat és hozzon virágokat! Higgyetek Istenben, bízzatok Benne!

Megáldalak titeket az Atya, a Fiú, és a Szentlélek Nevében. Ámen.

Szent Mihály van itt.

Isten gyermekei, ne hallgassatok a Sátánra és ne beszéljetek vele! Hazudni annyi, mint a démonnal beszélgetni. Ha engeditek, hogy felgyűljék bennetek a harag, az annyi, mint helyet adni neki, hogy megvesse lábát. Ne legyen nyelvetek a ti bukástok oka!

Imádkozzatok Hozzám, és közbenjárok értetek. Bízzatok Istenben és az Ő Végtelen Irgalmában!

Megáldalak benneteket!

1989. április 11.

(Ma kezdődik az igazi üldözés. Jézus értésemre adta, hogy idén az ortodox húsvéti időben érezni fogom az Ő szenvedését.)

Uram, sokan vádolnak azzal, hogy hamis próféta vagyok. Bizonyítékot keresnek ellenem, akár hamisat is, amelynek alapján kijelenthetik, hogy az üzenet nem isteni. Már van néhány hamis tanú. Azzal vádolnak, hogy én a démon fegyvere vagyok, egy másik karizmatikus mozgalom lerombolására.

Ragaszkodj Hozzám! Béke, gyermekem, ne vonj meg Tőlem semmit! Mindketten veled vagyunk.[1] Ne feledd, ez a Sátán füstje, és hidd el, a füst nem tart soká, elpárolog és eltűnik.

Vassula, Én, a te Istened, olyan szeretettel szeretlek, amelyet csak a Mennyben fogsz megérteni.

Légy áldott gyermekem, mindazért a rágalomért, amit rólad mondtak, és mindazért a hamis vádért, amellyel téged illetnek. Légy boldog, mert nagy lesz a te jutalmad a Mennyben! Elhiszed Nekem? Hányszor mondtam, hogy téged is éppúgy üldözni fognak, ahogy Engem üldöztek? Üzenetem megnyeri a szíveket, de néhányan mégis ellened fordulnak. Nem tudják, hogy ha Üzeneteimet elítélik, Engem ítélnek el. Hiszen megmondtam, hogy hibát keresnek benned, kiforgatnak, ahogy másokkal is megtették, akiket Én küldtem! Áldd meg üldözőidet! Imádkozz vádlóidért, teljes szívből bocsáss meg nekik! Tanuld meg Vassulám, hogy Szeretet vagyok! Szeress Engem! Szükségem van erre a szeretetre, hogy tovább adjam másoknak. Úgy szeresd testvéreidet, ahogyan Én szeretlek téged!

De Uram, egyesek teljesen elvakultak!

Bízzál Bennem kicsim! Felragyogok felettük, és Világosságommal sokakat megvilágítok.

Lelkem áldottjai,[2] elfeledkeztetek Szenvedésemről? Szeretetből szenvedtem, légy egy Velem! Én engedtem, hogy mindez így történjék, hogy te is megízleld ugyanazt a Kelyhet, amelyet Én ittam ki Szenvedésem alatt.[3] Szeretlek, és ezért engedtem meg gyermekem, hogy igyál Kelyhemből. Kis lelkeket emelek fel, átalakítom őket, és Szenvedésem kis képmásává teszem őket. Boldog vagy, mert felajánlottad Nekem szívedet és lelkedet, hogy Isteni Kezemmel egy másik kis feszületté alakítsam.

Örvendezz lélek! Örvendezz, és légy boldog Ajándékommal! De ne feledkezz meg arról kicsim, hogy ugyanezen ég alatt, ahol élsz, báránybőrbe bújt ragadozó farkasok is vannak. Ők azok a hamis próféták, akiktől már óvtalak téged.

[1] Szent Édesanyánk és Jézus.

[2] Amikor Isten Ajkáról hallom e szavakat, teljesen ellágyulok. Fensége azt érezteti velem, hogy ez a „sátor” jobban betakarja testemet, mint valaha. Úgy érzem, hogy sohasem lesz vége a száműzetésnek, amelyben vagyok...

[3] Jézus mintha lakomával kínált volna! És én boldog vagyok, hogy felajánlotta nekem Kelyhét.

(Azt kértem az Úrtól, hogy a Bibliából adjon választ nekem ezekkel az emberekkel kapcsolatban. Kinyitottam a Bibliát, és ujjam Jeremiás 23,10 versére esett, amelyben a hamis prófétákról van szó. Vádlóim közül az egyik, egy hamis próféta.)

Kedves, ne félj, előtted vagyok. Légy boldog, amiért mindenféle rágalmat szórnak rád. Szemem figyeli ezeket az embereket, hallom szavukat és érzem szívüket.

Igen, de Te velem vagy, és semmitől sem kell félnem.

Bátorság! Az Én Erőmet adom neked, hogy folytathasd. Mi ketten?

Mindörökkön örökké.

(Mintha mindez az üldöztetés sem lenne elég, lemondták annak a nagy teremnek a bérletét, ahol meg akartuk tartani a találkozót. Egyszerűen lemondták, annak ellenére, hogy már régen lefoglaltuk. Azt mondták, hogy nem akarják, hogy náluk vallásos összejövetel legyen. Ott álltam kétszáz ember gondjával, és senki sem akart befogadni. Egy héttel a találkozó előtt! <u>De az Úr segítségünkre sietett</u>. Az Úr lehetővé tette, hogy az <u>Ő</u> templomában lehessünk, egy kis templomban, amely a kapucinusoké. Igen, Őfensége a legalázatosabbat és legszegényebbet választotta ki a testvérek közül jelként azok számára, akik üldözik Jézus Üzenetét.)

1989. április 23.

(A Saint Maurice kis templomában megtartott imatalálkozó után, amelyen felolvastam az üzeneteket. A kis templom tele volt.)

Áldott légy Uram,
aki megengedted nekünk,
hogy a Te Nevedben találkozzunk!
A Úr mindenkor jóságos
az érdemtelenekhez.
Uram,
Te válaszoltál imánkra,
Te válaszoltál arra a böjtre és áldozatra,
amelyeket szeretett gyermekeid
Neked ajánlottak.
Áldott legyen Szent Neved! Áldjuk Nevedet!
„Az én Uram jóságos,
szeretete örökké megmarad,
nemzedékről nemzedékig tart hűsége."[1]
Szolgáljunk az Úrnak!

Én vagyok az Úr, aki szeret téged. Üldözőid szeme láttára foglak táplálni. Áldottak legyetek mindannyian, akik meghallottátok és felismertétek a Pásztor hívását. <u>Áldottak legyetek mindannyian, akik áldozatokat ajánlottatok fel Nekem</u>.

Mindazokat megmentem, akik Hozzám ragaszkodnak. Két Karom a bölcsőtök, Szentséges Szívem a Menedéketek, Én vagyok a ti Istenetek, és ti az Én népem, örvendjetek! Örvendjetek szeretteim! Ne akarjátok megérteni, miért lett ez a gyenge eszköz Szavam hordozója! Higgyetek a szív egyszerűségével, ne akarjatok próbára tenni Engem, legyetek kedvesek Előttem, mint az ártatlan és tiszta gyermekek!

Tekintsetek Szentséges Szívemre! Előttetek állok, felfedem előttetek Szívemet. Érezzétek irántatok való égő Szeretetemet! Ne szegüljetek Ellenem, ne álljatok ellen könyörgésemnek! Jöjjetek Hozzám, és engedjétek, hogy Szentséges Szívem mélyére fogadjalak benneteket! Az Én Szívem legyen a ti Menedéketek! Én ne jönnék segítségetekre, szeretteim? Én, aki a Szeretet Magasztos Forrása vagyok, Én okoznék nektek csalódást?

Segélykiáltástok visszhangja az egész Mennyet betöltötte. Meghallottam földről jövő könyörgéseteket. Ne féljetek szeretteim, ne féljetek! Szemem mindent lát, és mindent meghallok. Bizony mondom nektek, hogy minden lépéseteket Én vezetem és Én áldom meg. Én vagyok a ti Hűséges Őrzőtök. Meg fogom öntözni Szőlőmet, és Saját Kezemmel fogom gondozni. Éjjel is őrködni fogok felette, nehogy betörők hatoljanak be Szőlőmbe. <u>Akik el akarnak jönni, hogy megnézzék</u>

[1] Zsolt 100,5

Szőlőmet, jöjjenek nappal! Csak a rókák járnak éjszaka. Keljetek tehát fel napfelkeltekor, mint a józan emberek, és látogassátok meg Szőlőmet! Én, az Úr vagyok Gondozója. Végtelen szeretetemben és nagy szánalmamban jövök, hogy rendbe hozzam Szőlőmet!

Legyetek boldogok, és hallja meg az Ég dicséreteteket! Örvendezzetek és hirdessétek az Úr Dicsőségét! Legyetek az Én kis követeim, akik Szavamat hordozzák. Hangotokra ébredjenek fel az alvók! Hirdessétek Szeretetemet minden nemzetnek, hogy visszatérjenek, akik eltávolodtak Tőlem. Nem fogom elutasítani őket, bár szívük száraz és bőrük skarlátvörös. Megmutatom nekik Megbocsátó Szívem Gazdagságát. Énekeljetek és örvendjetek, mert mindvég veletek maradok!

1989. április 28.

Uram?

Én Vagyok.

Köszönöm, köszönöm Neked,
és dicsérlek Téged csodáidért,
amelyeket esőként hullatsz ránk.
Szívem örvendezik
és magasztalja Szent Nevedet.
Te vagy az én Védőpajzsom,
Te vagy az Igazságos Bíró.
Felajánlom Neked akaratomat.

Vassulám, ajánld fel Nekem mindig akaratodat, állj szolgálatomra, légy készen, hogy írótáblám légy! Engedd meg, hogy igénybe vegyem kezedet! Semmit se tagadj meg Tőlem, és Én fogok benned cselekedni. Engedd meg, hogy erősebben kezembe vegyelek! Drága lélek, fontold meg, hogy milyen haszontalan vagy Nélkülem! Én vagyok a Bölcsesség.

Halálod után is sokan fogják Üzenetemet olvasni. Eljut a föld minden sarkába, hogy növelje a szeretetet, a hitet és a reményt. Bízzál Bennem, gyermekem! Én vagyok a te Tanítód, a te Szabadítód, a te Békéd, a te Teremtőd és az, Aki téged Legjobban Szeret.

ΙΧθΥΣ

1989. május 1.

Uram, adsz Üzenetet a május 19-i összejövetel számára?

Készen vagy?

Sosem vagyok készen, de Te felkészíthetsz engem.

Kérd, és meg fogod kapni.

Azt kérem Tőled Uram, készíts fel, hogy meghalljam Hangodat és leírjam!

Nyisd ki tehát füledet és nagyon figyelj! Írj:

Béke legyen veletek! Én vagyok az Úr, Emmanuel, a Szentek Szentje, aki e gyenge eszköz által megnyilvánulok.

Én jövök hozzátok kicsinyeim, ti nagyra becsült nemzet. Hozzátok jövök, és közvetlenül szemetek elé tárom Szentséges Szívemet. Szentséges Szívem Szent, Tiszta és tele van Szeretettel. Ébredjetek tehát, ahogy a múltban, ébredjetek fel letargiátokból, ébredjetek fel és érezzetek Engem!

Lelkemet szüntelenül nagy bőségben árasztom ki rátok. Mégsem értettetek meg még sokan... Én, az Úr, mindig neveltem prófétákat, amióta megteremtettelek benneteket, de Enyéim ma is azt ismétlik meg, amit régen tettek... Még mindig üldözik prófétáimat, városról városra követve őket. Újból kiontják Ábel Szent Vérét. Ez a nép igazságos törvényt kér Tőlem, arra vágyik, hogy közelükben legyek, de ha elküldöm nekik a Kegyelem Szentlelkét, becsukják szemüket, és nem akarnak hallani. Hagyják, hogy szívük gránittá váljék. Összegyűlnek, hogy elkergessék a Kegyelem Szentlelkét, ahogy kártevő madarat kergetnek el.

Szentséges Szívem fáj... Nyíljatok meg, nyíljatok meg![1] Ne torlaszoljátok el Utamat! Mozdítsátok el a sziklákat, amelyek akadályozzák kiéhezett népemet abban, hogy elérjenek Hozzám. Azért jöttem el hozzátok, hogy meggyógyítsalak és megvigasztaljalak benneteket. Azért jöttem, hogy Békét és Szeretetet hozzak nektek, azért jöttem, hogy termékennyé tegyem földemet és megdolgozzam talaját.

Az Én Nevem Szent, és szent az Én tanításom és törvényem. Igen, Szeretetemmel akarom megöntözni ezt a szomjas talajt és Én, az Úr ki fogom árasztani gyermekeimre Lelkemet és megáldom őket.

Nem hallottátok, hogy az Új Ég és az Új Föld fogadására készítelek fel benneteket, amit már régen megígértem nektek? Még mindig nem értitek? Nem láttátok, miként munkálkodom? A föld egyik sarkától a másikig küldöm nektek jeleimet, hogy felfigyeljetek Hangomra.

Szeretteim, azért jöttem, hogy meggyógyítsam sérüléseteket, sebeteket és betegségeteket, mindazt, amit ebben a sötétségben okoztak nektek. Szeretteim, a ti sérülésetek nem gyógyíthatatlan, sebesülésetek gyógyítható, mivel „Én, Aki Vagyok", mindig közel vagyok hozzátok. Szeretettel jöjjetek tehát Hozzám. Szeretettel kérjetek Engem, és kapni fogtok, szeretettel szólítsatok és meghallgatlak benneteket. Keblemre emellek, elringatlak benneteket és megvigasztallak. Halljátok meg Szeretetem és Békém Kiáltását:

A Szeretet szeret benneteket! A Szeretet az Élet Fájának Gyökere, bárcsak SZERETET fakadna a ti szívetekből is! Amikor a Szeretet ott nyilvánul meg, ahol a gonosz van, a Szeretet minden bűnt eltöröl és elpárologtat, ahogy a köd is elpárolog a Nap első meleg sugaraira.

Hűséges követőim kedvéért életre keltek minden megholtat, nem lesz nyugtom, mindegyiket fel akarom kelteni Szavammal. Addig nem hallgatok, ameddig meg nem Dicsőítem Testemet és meg nem újítom egész Egyházamat. Tanuljátok meg mindannyian ti, akik el akarjátok nyomni Kegyelmem Lelkét, és akik el akarjátok fojtani Hangomat, hogy gonosz erőlködésetek és gonosz szándékotok hiábavaló. Minden ember után kinyújtom Kezem, még a lázadók után is, még azok után is, akik éjjel-nappal bántanak Engem. Értitek?

Ti mindannyian az Én Népem vagytok, nem számít, hogy milyen hitvalláshoz vagy rasszhoz tartoztok. Ne feledkezzetek meg arról, hogy SZERETET vagyok és mindenkit Én teremtettem!

Az egész földet átfogja Mentő Tervem. Minden nemzethez küldtem és küldök követeket, hogy növeljék hiteteket, és hogy megtérítsenek benneteket, békét és szeretetet vigyenek, hogy egyesítsenek benneteket. Ne próbáljátok tehát elnyomni Hangomat és Édesanyám Hívásait! A Mi Hangunk Dicsőségem Napjáig úgy ér utol benneteket, mint a sziklát repesztő kalapács.[2]

Örvendjetek és dicsérjétek Termékeny Szőlőmet, mert Saját Kezemmel forgattam meg és dolgoztam meg földjét. Saját Kezemmel szedtem össze, hordtam el és égettem el a töviseket és a tüskés bozótot. Saját Köpenyemmel védem meg a szárító szelektől és a viharoktól, amelyeket ellenségem keltett. Hűséges Őrzője vagyok, aki buzgón és mindörökre őrködik felette. Ez a Szőlőskert az Én Ajándékom számotokra, Gyümölcsét ingyen kínálom fel nektek, hogy az egész világot betöltse és táplálja.

Ó Lelkem szerettei, gondosan figyeljetek Szavaimra, fontoljátok meg és értsétek meg! Ne kételkedjetek szüntelenül vizsgálgatva Engem... Én, az Úr, komolyan mondom nektek: A Szentírás beteljesedőben van. Miért lepődtök meg tehát oly sokan Szentlelkem kiáradásán? Miért lepődtök meg, ha a fiatalok látomást kapnak?

[1] Jézus hangosan kiáltott.

[2] A szikla a kőszíveket jelenti.

Azért jövök hozzátok, hogy felfrissítsem tudásotokat Szavamról. Nagy szeretettel jövök, hogy életre keltsem megholt fiaimat és leányaimat. Azért jövök, hogy megtérítselek és emlékeztesselek benneteket törvényeimre. Azért jövök, hogy szentgyónásra hívjam a bűnösöket. Azért jövök, hogy bűnbánatra szólítsam mindazokat a papokat, püspököket és bíborosokat, akik oly gonoszul megsebezték Szentséges Szívemet, és elárultak Engem, Barátjukat, Istenüket.

Nem úgy jövök, mint Bíró, most még nem. Kolduskénti jövök hozzátok rongyosan, mezítláb és kiszáradt ajakkal egy kevés szeretetért, a szeretet viszonzásáért könyörögve és sírva. Egy Síró Koldus áll most előttetek, kinyújtott Kezével a szeretet viszonzásáért koldul: kérlek benneteket, jöjjetek vissza Hozzám és szeressetek, tanuljatok meg Engem szeretni, kössetek Velem békét, nem utasítalak el benneteket! Szeretet Vagyok, és mindörökre szeretlek benneteket.

Addig jöjjetek Hozzám, amíg el nem érkezik az Óra. Ne várjatok addig, amíg Igazságosságom eljön. Ne hagyjátok, hogy Igazságosságom meglepjen és váratlanul érjen benneteket! Gondoljatok arra, hogy abban a rettenetes és félelmetes Órában Én állok majd előttetek, mint Fenséges és Szigorú Bíró. Hangom, amely idáig a síró koldus hangja volt, akkor majd Pusztító Tűzvésszé, felhőszakadássá és jégesővé válik. Leheletem olyan lesz, mint a kénfolyó, tüzet gyújt mindenhol, hogy megtisztítson, megújítson és Egyetlen Szent Néppé egyesítsen benneteket.

Boldogok, akik Bennem remélnek és fogadják Kegyelmem Lelkét, akit oly nagylelkűen árasztok ki az egész emberiségre, mert meg fogtok látni Engem, a ti Isteneteket.

Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.

Boldogok, akiknek van fülük a hallásra, szívükben egyszerűek és gyermeki hittel fogadják a Kegyelem Lelkét. Mert Szavam gyökeret fog verni e kis szívekben.

Boldogok, akiket üldöznek az igazságért, mert övék lesz a mennyek országa. Egészen kis idő múlva veletek leszek, kis galambjaim. Fogadjátok Békémet!

Mindenkit megáldok közületek. Én, Jézus Krisztus megáldom üldözőiteket és megbocsátok nekik, mivel nem tudják, hogy mit cselekszenek. Én, az Úr örökké szeretlek benneteket.

(Az Úr ezután megmutatta nekem, hogy a Szentírás melyik részét olvassam fel nekik, a Zsidóknak írt levél 3,7-19, és 4,1-16 versét.)

Jahve, én Abbám,
emlékeztess engem parancsolataidra,
hogy követhessem azokat, és hűséges
lehessek Hozzád!
Tudom, hogy a Te döntéseid igazságosak,
Abbám.
Tudom és hiszem,
hogy a hűség miatt hagysz szenvedni.
Jó volt megízlelni és inni keserű kelyhedet.
Most arra kérlek Uram,
hogy vigasztalj meg Szereteteddel,
légy gyengéd hozzám,
és élni fogok,
mert Törvényed az én életem és
gyönyörűségem.
Irányítsd lépteimet a Te Otthonod felé,
ahogy megígérted.
Vágyódom utánad Mennyei Atyám,
várok Rád Jahve, Abbám,
várok Rád.

A Szeretet szeret téged gyermekem, és senkinek sem engedem, hogy elválasszon Tőlem, te most részem vagy. Dolgozzunk!

(Később:)

(Álmomban Jézus képmását láttam. Észrevettem, hogy Jézus szeme könnybe lábadt és mielőtt könnye kicsordult volna a padlóra, odasiettem és alátartottam kezemet. Jézus drága könnyével kezemben jöttem el onnan azzal a szándékkal, hogy megiszom Könnyeit.)

Leányom, fogadd Békémet, jöjj, veled vagyok! Boldog vagy-e, hogy Velem vagy?

Ó igen, Uram Jézus!

És hajlandó vagy-e továbbra is átadni Nekem akaratodat és Nekem dolgozni?

Igen, Uram, kérlek, nevezd meg újra Magadat!

Én vagyok az Úr Jézus Krisztus, a te Szabadítód.

Igen Uram, ha ez a Te kívánságod.

Ez a kívánságom, ajánld fel Nekem akaratodat, és Én felhasználom.

Felajánlom Neked akaratomat, vedd és tégy velem, amit akarsz.

Fogd meg akkor a Kezem, együtt, Én és te, szeretlek. Szeress Engem!

ΙΧΘΥΣ

(Ekkor megpróbáltam összeszedni magam az Úr előtt, megpróbáltam megérezni Szent Jelenlétét és eggyé lenni Vele.)

Kicsim, amikor látom, hogy mennyire igyekszel, Szentséges Szívem mélységesen örül. Én Vagyok A Magasságbeli és szeretlek. Összeszednéd magad, hogy hittel imádkozz?

Megpróbálom Uram, segíts úgy imádkoznom, ahogy Te akarod.

Add át tehát magad teljes mértékben Nekem, szerezz örömet Nekem és mondd: „Jézusom szeretlek!" Tégy boldoggá keresetlen, szerető szavakkal, amelyek őszintén fakadnak szívedből. Az Én Szentséges Szívem a te Menedéked, maradj Bennem, jöjj, fokozd Irántam való szeretetedet! Azt akarom, hogy tökéletes légy!

Megteszem akaratodat, és szeretnék teljes mértékben tetszésedre lenni.

Segítek neked Vassulám, mi ketten?

Mindörökre.

Jöjj, pihenj meg Szívemben!

Pihenj az enyémben, Uram!

Megteszem.

1989. május 12.

Jézus?

Én vagyok. Érezz Engem és szemlélj! Szeretet vagyok és Szent.

Szeress, és légy szent! Tanítani foglak, mert Én vagyok a Bölcsesség. Jöjj, Édesanyám szeret téged, most Ő írja meg az Üzenetet.

(Üzenet az 1989. május 19-i találkozóra Martigniben.)

Gyermekem, Én, a te Szent Édesanyád megáldalak. Íme, Üzenetem:

Béke legyen veletek, szeretlek titeket és megáldalak. Hallgassátok figyelemmel Hívásunkat ma! Fontoljátok meg, mennyire sürget az idő.

Jézus és Én éjjel-nappal megtérésre szólítunk benneteket. Megtérésre szólító Felhívásunk most bejárja az egész világot és sokasodni fog. Az idő sürget, gyermekeim.

Szívem tele van fájdalommal, mert oly sokan nem értitek meg Felszólításom sürgősségét. Kérem, hogy elmélkedjetek és vizsgáljátok meg magatokat. Tegyétek próbára magatokat, hogy látni lehessen, megtértetek-e és Isten Útján vagytok-e? Szeretett gyermekeim, nem elég csupán hinni Istenben és imádkozni. Megtérni annyit jelent, mint Isten tetszésére lenni, és mély szemlélődésben kapcsolódni Hozzá. Megtérni annyit jelent; mint szentnek lenni és szentségben élni. Megtérni annyi, mint békét kötni Istennel, és teljes lélekből szeretni Istent. Gondoljatok arra a szeretetre, amelyet Jézus áraszt rátok. Éljetek Krisztusban, tisztuljatok meg, nyissátok meg teljesen szíveteket, hogy Jézus meggyógyíthasson benneteket. Megtérni annyi, mint azt kívánni, hogy Istennel legyetek, annyi, mint egész szívetekből vágyódni Utána.

Sokan elfelejtik, hogy a legnagyobb lelki adomány a szeretet. Újból emlékeztetlek benneteket Jézus parancsolatára: úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket! Szerezzetek Nekem örömet és éljetek Üzeneteink szerint! Legyetek a Mi kis követeink és szórjátok el mindenütt magjainkat, hogy mindenki meghallja, akinek füle van. Ismerjétek fel Üzeneteink sürgős voltát!

Boldog vagyok, hogy ma este itt látlak titeket, együtt. Megáldunk minden nálatok levő kegytárgyat. Legyen ez az este számotokra az elmélkedés különleges ideje, vizsgáljátok meg lelketeket! Jézus és Én mindig jelen vagyunk, hogy segítsünk nektek. Szívetekkel szóljatok Hozzánk, és Mi meghallgatjuk.

Megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében. Ámen.

1989. május 13.

Jézus?

Én vagyok. Ismerj fel teljesen azzal a képességgel, amelyet neked adtam.

Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa. Legyetek áldottak! Őrizkedjetek a gonosztól, aki megkettőzi erőfeszítéseit, hogy elvegye bátorságotokat. Segítek neked, nehogy kelepcéibe ess. Egyengetem utadat, nem vetted észre?

De igen Uram, észrevettem és áldalak.

Ne feledd, hogy Én segítelek tovább, drága lélek! Ne feledkezz meg tehetetlenségedről és alkalmatlanságodról, arról, hogy nélkülem még lélegezni sem tudsz. Ne feledd el soha, hogy milyen módon munkálkodom. Azért is választottalak ki a többiek közül, hogy fogadd Üzenetemet! Úgy ismernek Engem, hogy azért közeledem a szegény lelkekhez, hogy meggyógyítsam őket, és rajtuk keresztül tegyem ismertté Szavamat.

Uram? Mondhatnék valamit?

A Szeretet figyel.

Uram, sokszor adod nekünk Szavadat, de sokszor nem hallgatják meg, vagy nem hiszik el.

Tudom, de még sincs minden hiába. Mert ugyan sokan nem hallgatnak meg, de mindig van néhány, aki meghallgat. Ha csupán egyetlen mag ereszt gyökeret, akkor nem volt hiába minden áldozat.

Uram, Kegyelmeddel és könyörületből adod nekünk ezeket az üzeneteket. Egész tömegek olvashatnák és megtérhetnének, de nem így történik. Küzdenek üzeneteid ellen, és sokszor hagyják figyelmen kívül, még a tieid is.

Virágom, Egyházamban ez a nagy hitehagyás ideje. Káinokkal van tele Egyházam, szentélyemben emelik trónra magukat. Több figyelmet szentelnek a külsőségeknek, mint Szeretetről szóló tanításomnak. Milliónyi lelket bíztam rájuk, hogy szeretettel vezessék őket Hozzám, de eltették a tudás kulcsát. Ők maguk sem mennek be, és másokat sem engednek be, akik pedig szeretnének bemenni.

Uram, mennyi ideig kell még szenvednünk?

Már nem nagyon soká. Helyezd Belém bizalmadat, jöjj, felolvasok neked egy szakaszt Igémből.

(Jézus Jeremiás 4,5-31 versét jelölte ki számomra.)

Teremtés, ne vonakodj, térj meg és hallgasd meg Szavam! Jöjj, mi ketten?

Igen, Uram, de hiszen nem is mondtam ezt az elmúlt napokban.

Pedig szeretném, ha mondanád, Vassula... mosolyogj Rám!

Te vagy az valóban?

Én vagyok, virágom, milyen gyakran kell ezt megmondanom neked?

Tudom, Jézus, de szívesen hallom, ha megerősíted.

Értsd meg tehát, hogy Én is nagyon szeretem hallani, ha Nevemet kimondod. Sohasem fáradok bele, hogy hívásodat meghallgassam. Tartsd Nevemet mindig emlékezetedben, a szívedben. Mindig és mindenhol mondd ki Nevemet, beszélj Rólam, azzal megdicsőítesz Engem.

Ó Jézusom, Te olyan sokat adtál nekem, áldott legyen a Te Neved! Dicsőség legyen Istennek!

Fogadd Békémet, megcsókolod Lábamat?

Igen Uram.

(Megcsókoltam az Úr lábát lélekben és egy feszületen is.)

Dicsőíts Engem azzal, hogy hűséges maradsz Hozzám.

1989. május 15.

(Súlyos üldöztetésben.)

Uram?

Én vagyok.

Ne gondoljátok, hogy azért jöttem a földre, hogy békét hozzak. Nem azért jöttem, hogy békét hozzak, hanem, hogy kardot.[1] Szeretettel evangelizálj angyalom, a Szeretetért! Segítek neked.

Én vagyok az, Jézus Krisztus, és szeretlek.

ΙΧθΥΣ

1989. május 16.

Jézus?

Én vagyok.

Ne okozz Nekem csalódást! Erősebben vágyódj Utánam, mint valaha! Növekedj megpróbáltatásaid közepette! Tanítsd meg őket,[2] hogy szeressenek Engem, az ő Istenüket! Tanítsd meg őket, hogy boruljanak földre és imádjanak Engem, Szent Istenüket! Mi haszna van Előttem az ajakimának? Szeretetre és imádásra van szükségem! Imádkozz Lelkem kedvese, papjaimért, püspökeimért, bíborosaimért, hogy felismerjék Akaratomat:

Nekem, az Úrnak SZERETETRE, IMÁDÁSRA és EGYSÉGRE van szükségem. Gyülekezzenek mindannyian együtt egyetlen Tabernákulum köré! Ha az Én érdekeimet keresnék, megértenék, hogy Szentséges Szívem mennyire kívánja ezt az egységet Péterem fősége alatt, akinek Magam adtam a mennyország kulcsait. Forrón imádkozzatok tehát mindannyian, hogy megértsék, Én, az Úr szólítom őket egységre. Mindazokat hívom, akik Nevemet viselik, hogy térjenek vissza az igazi egységbe Bárányaim Péterének vezetése alatt.

Hívni fogok minden nemzetet, hogy fogadják el Nevemet, a Fölkent nevét. Szívükhöz fogok szólni.

ΙΧθΥΣ

1989. május 22.

(Međugorje)

Uram?

Én vagyok.

Szeretlek, imádlak Téged, Szentek Szentje, Szent Jézusom.

Szeress és imádj Engem, mindig így fogadj!

1989. május 24.

Jézus?

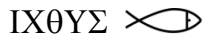
Én vagyok. Kedvesem, szeress Engem! Gyermekem, legyen ez a nap az öröm napja! Örvendezz, mert Én, az Úr, egész

[1] Mt 10,34-35

[2] Minden embert.

úton veled vagyok. Jöjj, és imádj Engem! Jöjj, és érezd Szentséges Szívemet! Jöjjetek, és legyetek eggyé Velem, kicsinyeim!

Mindnyájatokat megáldalak. A Szeretet veletek van. A Szeretet szeret benneteket.

ΙΧΘΥΣ

(Ezt az üzenetet kis csoportunk kapta Medugorjében. Jézus kért ma reggel, hogy menjünk és imádjuk Őt. Később, ebédidőben a pap bejelentette a templomban, hogy este szentségimádás lesz. Odasiettünk, mert Jézus hívott bennünket!)

1989. május 25.

Uram?

Én vagyok. Leányom, ne siess az írással! Nyisd ki füledet, és hallgass meg! Szeretet vagyok, de oly kevéssé szeretik a Szeretetet!

Jöjj, mi ketten?

Mindörökre Uram.

1989. június 1.

(A Szentséges Szív ünnepe)

Jézus Szentséges Szíve?

Én vagyok. Szentséges Szívem ma minden nemzetet hív, hogy hallgasson Hangomra. Szeretet vagyok. Béke vagyok. Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet. Nincs más Oltalomhely lelketek megmentésére, csak az Én Szentséges Szívem. Leányom, írd le Velem azt az imát, amelyet múlt évben diktáltam neked.

Ó Jézusom Szentséges Szíve,
taníts meg engem Útjaidra,
Jézusom Szentséges Szíve,
vezess engem az Igaz Úton!
Tarts távol engem a gonosztól,
és ne adj át akaratának!
Jézusom Szentséges Szíve,
légy az én Védelmező Sziklám,
mert Te vagy az én menedékem.
Add, hogy a Te Szereteted és Békéd
vezessen és őrizzen engem.
Ámen.

Jézus Szentséges Szíve,
Te az áldások özönét hullatod ránk.
Jézus Szentséges Szíve,
Te állandó otthont adsz
a magányos embernek.
A Te családod otthont talált.
Áldott legyen a mi Urunk nap mint nap,
megment minket,
és egyikünket a másik után
Szentséges Szívébe rejt.
Áldott legyen a mi Urunk,
aki terheinket hordozza
és megosztja szenvedésünket.

Uram?

Én vagyok. Érezd Jelenlétemet! Légy összeszedett, és hallgass meg Engem!

(Üzenet az imatalálkozóra.)

Béke legyen veletek!

Én vagyok az Úr, a ti Szabadítótok, Aki szíveteket keresi. Én vagyok, Aki fáradhatatlanul áll ajtótok előtt és zörget. Én vagyok, Aki a bűnöst követi, és aki ámulatba ejti a bölcset. Én vagyok, Aki megsokasítom áldásaimat, és szelíden felkészítelek arra, hogy belépjetek az Én Új Jeruzsálemembe.[1] Én vagyok a Szentháromság, mindhárom Ugyanabban az Egyben, aki Üdvösségtervemmel felkészítelek benneteket arra, hogy egyetlen nyájban egyesüljetek. Én vagyok, Aki megnyesi a magas fákat, és Aki megengedi a kicsinyeknek, hogy növekedjenek.

Ne féljetek szeretteim, mert a Szeretet és a Béke új magjait hintem el ebben a pusztaságban. Életre keltem kertemet, hogy lássák az istentelenek és a gonoszok, és tudják meg, hogy Isteni Kezem van rajtatok. A kőszívek is megértik majd Határtalan Irgalmamat, és felfogják, hogy Én, a Szent vagyok közöttetek. Jobb

[1] A tisztulás utáni új állapotunkba.

kezednél fogva vezetlek, érezd Jelenlétemet! Nem feledkezem meg rólad, ne félj hát! Igen, kézen foglak titeket, és úgy nevellek, hogy a Világosság gyermekeinek fognak benneteket hívni, és az igaz ügyet fogjátok szolgálni. Én, az Úr, már kezdetben azt mondtam, hogy szeretném, ha szentek lennétek, ahogy Én is Szent vagyok.

Mivel Én vagyok a ti Istenetek, és ti az Én népem, azért az Én Törvényemet kell követnetek. Törvényem a Szeretet Törvénye. Tanuljátok meg, miképpen szeressetek Engem! Tanuljátok meg, miképpen imádjatok Engem! Szíveteket keresem! Ne hallgassatok a világra, csak az Én Szeretet-Kiáltásomra. Hallgassatok szívdobbanásaimra! Minden egyes szívdobbanás hívás valamely lélek számára.

Jöjjetek Hozzám, az Én kitárt Karjaimba, érezzétek irántatok való Szeretetemet, és Irgalmamat! Térjetek vissza Hozzám, és Én meggyógyítalak benneteket. Becsüljétek meg, és véssétek Szavaimat szívetekbe! Ne engedjétek, hogy Szavaimat elhordja a négy szél.

Jöjjetek, és emeljétek Rám tekintetteteket, és többé ne nézzetek másfelé. Értsétek meg, hogy milyen Kegyelmet kínálok fel nektek, amikor Én, az Úr…

Virágom győzd le fásultságodat!

Uram, Jézus segíts át rajta!

Szerezz Nekem örömet, és figyelj Rám!

Segíts, hogy meghalljalak, Uram…

…[1]jelen vagyok. Komolyan megkérlek benneteket, hogy gyónjátok meg bűneiteket, és vágyódjatok Utánam! Kegyelmem Lelkét mindnyájatokra kiárasztottam, hogy elvonjalak benneteket a közömbösség szellemétől, amely súlyosan rátok nehezedik, és hogy újból életre keltselek, mielőtt még oszlásnak indulna testetek. Nyissátok ki tehát fületeket, és hallgassatok meg! Tudom, hogy a legtöbben holtak vagytok, bár azt gondoljátok, hogy éltek. Ez ellenállásotok miatt van, mert nem akarjátok teljesen átadni magatokat Nekem.

Bízzatok Bennem, és ne szegüljetek Ellenem! Hagyatkozzatok Rám, adjátok át magatokat! Engedjétek, hogy Én, a ti Szerető Istenetek legyek kis szívetek Meghódítója. Ne féljetek! Szeretet vagyok, és a Szeretet szebbé akarja tenni szíveteket. Figyeljetek tehát Szavaimra! Lehet, hogy egyszerűnek tűnik előttetek, de Én az Egyszerűség Istene vagyok. Szelíd vagyok és Alázatos.

Tudom, hogy közületek sokan azt gondolják, hogy csak ismétlem Magam, de úgy látszik, hogy Szavaim egyáltalán nem érintettek meg benneteket! Ha Magamat ismétlem, az a ti közömbösségetek, a ti süketségetek miatt van, mert oly kevesen valósítjátok meg Szavaimat.

Eljövök, Kezemben hozva Szívemet, hogy felkínáljam nektek; eljövök, hogy Békémet és Szeretetemet kínáljam fel nektek; eljövök, hogy egyetlen Nyájba vezesselek vissza benneteket; eljövök, hogy életre keltsem ezt a halott korszakot. Jöjjetek, és dicsérjetek Engem, a ti Uratokat, Engem, aki Mennyei Trónomról hajolok le hozzátok, hogy Magamhoz vonjalak, és új életre keltselek benneteket. Dicsérjetek Engem mindannyian, akik várjátok, hogy a Kegyelem Lelke kiáradjon rátok. Menjetek és hirdessétek minden nemzetnek Igazságosságomat, és érje el Üzenetem a föld minden határát! Hadd hallják meg Szeretetem Kiáltásait! Örüljetek és vigadjatok mindannyian, akik szomjaztok Rám, mert eltöltelek benneteket. Szárítsátok fel könnyeiteket ti, akik éjjel-nappal elnyomás alatt éltek, mert azért vagyok itt, hogy megvigasztaljalak és őrizzelek benneteket.

Szentséges Szívem hív titeket, hogy szentségben jöjjetek Hozzám! Támaszkodjatok Rám, és Én Tabernákulumomhoz vezetlek benneteket, ahol éjjel-nappal várok rátok. Minden nap megkínállak Magammal benneteket. Jöjjetek, jöjjetek

[1] Jézus folytatja a diktálást.

és fogadjatok Engem szentségben és tisztaságban! Ne bántsatok meg, legyetek tiszták és szentek, amikor Engem befogadtok. Legyetek összeszedettek, és ismerjétek fel Élő Jelenlétemet a kis fehér Ostyában! Hadd érezzem szentségeteket és tisztaságotokat! Ó, bárcsak tudnátok, hogy milyen Kegyelmet kínálok nektek!

Jöjjetek, legyetek tetszésemre, elmélkedjetek Üzenetemen! Legyetek tetszésemre, és éljétek Üzenetemet. Legyetek tetszésemre, és változtassátok meg életeteket! Boldog az az ember, aki azon elmélkedik, amit ma kínálok neki, aki átkutatja szívét és megvizsgálja lelkét, mert fel fogom emelni őt. Boldogok az Én papjaim, püspökeim és bíborosaim, akik úgy jönnek Hozzám, mint a vámos, megvallva bűneiket,[1] mert ezekben a szívekben gyökeret ver és kivirágzik Szavam. Akkor majd leveszem szemükről a fátylat, hogy észrevegyék és szívükkel felfogják, hogy csupán Szeretetre van szükségem, Szeretetre és Imádásra!

De jaj, a szolgák közül oly sokan kerültek a Sátán bűvkörébe! Hogyan viseljem el külsőséges magatartásukat és hamis alázatukat, amikor hiányzik belőlük a szeretet? Ki marad meg, hogy imádjon Engem? Ki lesz ezek között, aki példát mutatva gyermekeimnek, elsőként jön Hozzám szeretettel telt szívével, arcra borul Szent Jelenlétemben, és csendben imád Engem?

Csupán szent szeretetet kérek tőletek, szeretteim! A ti szíveteket keresem! Jöjjetek és ajánljátok fel Nekem szíveteket, és betöltöm Szeretetemmel, hogy ti viszont az Én gyermekeim szívét töltsétek meg. Én, az Egyedül Szent teszem fel nektek ezt az egyszerű kérdést: hol van az a nyáj, amelyet egykor rátok bíztam, hol van az a nyáj, amely a ti büszkeségetek volt?[2] Tisztuljatok meg, tartsatok bűnbánatot, engedelmeskedjetek Egyházam Helytartójának, II. János Pálnak, aki sohasem okoz nektek csalódást, akit azonban ti félreállítotok és semmibe vesztek. Ti, akik még mindig gúnyolódtok rajta, súlyosabban nyomasztjátok Szentséges Szívemet, mint valaha... Elárultak Engem, Enyéim árultak el... meddig lesztek még a csalóka oázis gyermekeim számára? Délibáb a végtelen sivatagban?

Testvérek, csupán Szeretetet kérek tőletek! Jöjjetek, és imádjatok Engem, ne töltsétek azzal az időt, hogy ott kerestek, ahol nem vagyok. Legyetek nyájam példaképei! A Szeretet vár, jöjjetek és imádjatok Engem, jöjjetek és imádjatok Engem, a ti Isteneteket és Királyotokat. Jöjjetek vissza Hozzám testvéreim, és Én, a ti Jézusotok örökké tartó szeretettől dobogó Szentséges Szívemmel megkönyörülök rajtatok. Elfeledem bűneiteket, és sohasem emlékeztetlek benneteket egyetlen egyre sem.

Keressetek Engem, amíg még Irgalmasságomban találhattok Rám,[3] és Én eljövök, felnyitom a vakok szemét, és leveszem a pecsétet azok füléről, akiket süketté tettem. Meg fogom engedni, hogy meglássátok Világosságomat, meghalljátok és megértsétek Szavamat, hogy megtérjetek és képesek legyetek Engem, a ti Isteneteket szívetek mélyéből dicsérni, magasztalni és dicsőíteni.

Én, az Úr fejetekre teszem Kezemet és megáldalak benneteket. Legyetek eggyé!

ΙΧΘΥΣ

Megáldalak gyermekem, jöjj, hallgasd meg Édesanyámat!

Virágom, érezz Engem, szeretlek, ne feledd, hogy úgy foglak védelmezni, mint az anyaoroszlán, aki kicsinyeit védi. Légy áldott és hallgasd meg Üzenetemet:

Kis gyermekeim, ne álljatok ellen Isten Hívásának! Adjátok át magatokat, támaszkodjatok Rá, és hagyjátok, hogy teljesen meghódítsa szíveteket! Figyeljetek Rá, és tegyétek meg, amit mond! Szent Édesanyátok vagyok, és arra

[1] Lk 18,9-14
[2] Jer 13,20
[3] Mielőtt elérkezik igazságossága.

emlékeztetlek titeket, hogy az Úr Szava Élet, az Úr Szava Világosság. Sokan hallják Szeretetteljes Kérlelését, mégis mihelyt eltávoztak erről a helyről, a világ ismét magához ragad benneteket, és így a Szeretet Kérlelése feledésbe merül.

Legutolsó Üzenetemben azt kértem tőletek, hogy elmélkedjetek, és vizsgáljátok meg lelkiismereteteket. Ma azt kérdezem tőletek, miért jöttek el egyesek ismét, hogy meghallgassanak egy új Üzenetet, amikor még az előbbit sem elmélkedték át, és nem olvasták el újból?

Szeplőtlen Szívem szeret benneteket, drága gyermekeim, és emiatt kérem ma, hogy újból olvassátok el előző Üzenetemet, és valósítsátok is meg! Szeretlek titeket, soha ne feledjétek, hogy az Én Szeplőtelen Szívem a balzsam szomorúságotokra.

Megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében, Ámen.

(Az elolvasandó szentírási részek a következők voltak: 1 Tim 4,1-16; 1 Tim 6,20-21; 2 Tim 2,14-26; 2 Tim 3,1-17.)

1989. június 5.

Uram?

Én vagyok.

Dicsőség legyen Istennek! Teljesítenem kell Neked tett fogadalmamat Uram, hogy hűséges leszek Hozzád, és csak a Te érdekeidet keresem, azt, ami inkább megdicsőít Téged, mivel segítségemre jöttél, leszálltál trónodról, hogy rám tekints szégyenemben. Felemeltél, hogy Jelenlétedben járjak az élők fényében.

Virágom, tulajdonom, Engem szeretve dicsőíts Engem, a csendben nézz Rám, a csendben szeress Engem! Fogadd Békémet, leányom! Az emberiség számára érezhetőbbé fogom tenni Mennyei Műveimet.

Térj be Szentséges Szívembe, és pihenj meg benne, jöjj!

1989. június 10.

Jézus?

Én vagyok. Vassula higgy, mert ezek az Én Bölcsességem Művei.

Légy fogékony Hangomra, és ne bosszankodj a többi miatt! Mindaz, aki részt vesz e Műben, a Béke és a Szeretet Keresztjében, az Én Keresztemben részesül. Soha ne hagyd, hogy a bölcsek megtévesszenek! Bennem bízzál mindvégig.

Engem imádj, ez a hozzám vezető Út.

ΙΧθΥΣ

1989. június 12.

Jézus?

Én vagyok.

Jézus, olyan nehéz...

(Mindarra a természetfeletti közeledésre utaltam, amit még mindig nem tudok felfogni...)

Virágom, úgy higgy, mint a gyermek.

Ó, de gyönyörű!

Angyalaim vannak körülöttem, angyalaimmal jöttem.

Ó, de gyönyörű, Uram!

Szerezz örömet Nekem, és mindig a Tudást keresd, engedd, hogy Parancsolataim örömmel töltsenek el téged, és áldott leszel. Szerezz örömet Lelkemnek, és időnként mondd Nekem, hogy „Abba". Légy az Én tükörképem, légy szent, te, akit Saját Kezemmel szenteltem meg, a te szíved legyen az Én fejtámaszom! Én, az Úr veled Vagyok. Akarsz-e Jelenlétemre gondolni?

Gondolj Rám, hogy tudatában légy cselekedeteidnek, gondolataidnak és szavaidnak! Fogadd Békémet!

1989. június 12.

Én vagyok az, Jézus. Jöjj, Pio atyával vagyok.

Sono con te Vassula, ascolta nostro Buono Signore![1]

(Pio atya gyakran bátorít engem.)

1989. június 14.

Jézus?

Én vagyok, azt Akarom, hogy fejlődj! Te is akarod?

Igen Uram, de nehéz körülmények között vagyok.

Fogadd el körülményeidet, és mindent, amit Én adtam neked. Azt Akarom, hogy légy a közelemben, hogy támaszkodj Rám, és ne másra. Én vagyok a te Mestered, és Én vagyok Lelki Vezetőd.

Vassulám, engedd meg, hogy felolvassak neked Szavamból egy szakaszt.

(Jézus Sirák fia könyvénél nyittatta fel velem a Bibliát:[2] a Bölcsesség, mint Nevelő. Találomra nyitottam ki.)

Látod? Én vagyok a Bölcsesség, és Én vagyok a te Nevelőd.

Uram, a 19. vers felkavar engem.

Ez arra vonatkozik, ha teljesen elutasítasz. De ne bánkódj, mindig felemellek, amikor elesel. Szentséges Szívem kiváltságos részébe helyeztelek téged, Vassulám. Engedd, hogy teljesen Én neveljelek. A Szeretet szeret téged. Mindig örülök, ha Rám gondolsz. Akarsz-e mindezen elmélkedni?

Fogadd békémet!

Istenem, hogyan lehetséges, hogy Isten beszél velem?

Én Vagyok. Virágom, légy Velem!

Dicsőség Istennek!

1989. június 15.

Istenem?

Én vagyok. Ismerj fel! Állj készen fogadásomra! Angyalom, mondd Utánam e szavakat:

Ó Jézus Szentséges Szíve,
Uram, imádlak,
felajánlom Neked akaratomat.
Tégy engem
a Te békéd és a Te szereteted eszközévé,
tégy engem
a Te Szentséges Szíved égő vágyainak
áldozatává!
Ámen.

Igen, és most add át magad teljesen Nekem, áldozatos lelkekre van szükségem, ajánld fel tehát Nekem akaratodat, Vassula! Légy egy Velem, aki a Szeretet Legfőbb Áldozata vagyok. Én maradékom, tulajdonom, mirhám, oltárom, széppé akarom tenni lelkedet, úgy hogy mindvégig részt adok neked Keresztemből, a Béke és a Szeretet Keresztjéből. Én és te, te és Én, a Szeretetben egyesülve.

ΙΧΘΥΣ

1989. június 19.

(Üzenet a Jó Pásztor nővéreknél, Fribourg-ban tartandó imatalálkozóra.)

Uram?

Én vagyok. Béke veletek, drága lelkek, érezzetek Engem, érezzétek Jelenlétemet, közöttetek vagyok. Jöjjetek, és vegyétek le ezt a fátylat, amely szemetekre nehezedik, és szemléljetek Engem Dicsőségemben!

---

[1] Veled vagyok Vassula, hallgass a mi jó Urunkra! – olaszul

[2] Sir 4,11-12

Tudom, hogy milyen gyengék vagytok, megrázkódtat és lever benneteket még a legkisebb vihar is, amelyet ellenségem támaszt, de ne keseredjetek el ebben a Lázadó Időben, mert Én, az Úr, aki Menedéketek és Vigasztalótok vagyok, mindig igen közel vagyok hozzátok. Én vagyok a szűkölködők és az elkeseredettek Menedéke, Oltalomhely a viharokban, melyeket ellenségem támaszt, ki nem apadó Forrás a szomjazóknak, Árnyék, amely megvéd titeket a tikkasztó széltől ebben a pusztaságban, ahol most éltek. Szentséges Szívem tárva-nyitva áll, hogy fogadjon és megpihentessen benneteket.

Én vagyok a Szeretet, aki minden lelket megkeres szeretetével és vigasztalásával. Én vagyok a Szeretet, aki örökké szeret benneteket, értitek? Leszállok Égi Trónomról, leereszkedem hozzátok, hogy Magamhoz emeljelek benneteket, és közvetlenül Mennyei Éléstáramból táplálljam lelketeket. Eljövök hozzátok, éhező bárányaim, eljövök, hogy két Karom melegségébe gyűjtselek össze titeket. A ti kedvetekért megsokszorozom nektek adott Kegyelmeimet, és Szeretetem Égő Lángjával keltem életre halottaitokat.

Eljövök, Kezemben hozom Szentséges Szívemet, és felkínálom nektek. Elfogadjátok?

Kedveseim, közel van már az a Nap, amikor minden látomás beigazolódik. Hamarosan beteljesedik minden látomás, még a ti életetek folyamán. Ezért tehát nyissátok ki szíveteket, és próbáljátok megérteni, hogy miért árad Kegyelmem Lelke oly bőségesen erre a nemzedékre. Közeledik az a Nap, amikor egyetlen Pásztor alatt, egy Szent Tabernákulum körül lesz eggyé ez a nemzedék. És Én, az Úr leszek közöttük az Egyetlen Úr. Imádkozzatok tehát szeretteim, imádkozzatok ezért az Egységért, amelynek előkészítésén Én, az Úr már javában munkálkodom.

Most szétszórtak benneteket, és legelőitek kopárak. Az egész Menny hallotta pásztorom[1] jajveszékelését, mert a Káinok darabokra törték pásztorbotját, darabokra törték az Egységet, hogy megtörjék közöttük a testvériséget.[2] Közel van már azonban Testem Dicsőséges Napja, és mekkora öröm lesz az! A csodák napja lesz, és begyógyulnak Sebeim, amelyeket legjobb barátaim házában kaptam.

Szentséges Szívem ma tiszta szeretetet kér, mindössze arra van szükségem, hogy viszonozzátok a szeretetet. Vajon nem szeretetből ajánlottam-e föl Magamat, mint illatáldozatot és áldozati adományt? Túl sokat kérek, ha azt mondom, hogy adjátok át magatokat Nekem? Túl sok, ha egy kevés hálát, és szeretetem viszonzását kérem? A Szeretet szeretetet kér, a Szeretet szeretetre szomjúhozik, a Szeretet azt kéri, hogy viszonozzátok szeretetét!

Ne lázadjatok Törvényem ellen, amely a Szeretet Törvénye. Ó kedveseim, mennyire szeretlek benneteket! Miért hagytok fel annyian imádásommal? Arra emlékeztetlek benneteket, hogy jelen vagyok ebben a Szent Órában. Angyalaim és kerubjaim körében állok csendben előttetek. Én, a Szentek Szentje adtam nektek ezt a nevet: Szeretteim.

Megbocsátottam nektek, bár vétkeztetek Ellenem. Az Én ivadékaim vagytok! Vajon ott látlak-e majd benneteket a meghirdetett Szentségimádáson, szeretett gyermekeim? Vajon felkeltek-e és eljöttök-e Hozzám, aki Tabernákulumban várok rátok? Jöjjetek Hozzám! Jöjjetek Hozzám! Ne utasítsátok vissza, amit a Lélek kínál nektek e napokban! Maradjatok meg az Én Szeretetemben, és fogadjátok el Irgalmamat! Gondoljatok arra, hogy minden elmúlik, hogy semmi sem marad meg, és egy napon minden elenyészik, de a ti lelketek örökké él.

Én, az Úr minden jelenlévőt megáldok, az Én Békémet adom nektek, hogy ti is továbbadjátok másoknak!

ΙΧθΥΣ

[1] Szentatyánk, II. János Pál.

[2] Úgy éreztem, hogy Isten halálosan szomorú.

1989. június 21.

Uram?

Én vagyok. Soha ne hagyd abba az imádkozást! Kövesd utasításaimat, kedves! Állj mindig Istened rendelkezésére! Mindig közeledben vagyok, hogy megadjam azt, amiben lelked hiányt szenved.

Bölcsességet kérsz? Bőkezűen oktatlak a Bölcsességre. Állhatatosságot? Lelkedbe árasztom, hogy megteljék buzgósággal. Türelmet? Az Enyémet adom neked. Kitartást kérsz, hogy magadért és másokért engesztelj? Belőlem fogod meríteni. Szeretetet? Én töltöm meg szívedet az Enyémből. Békét? Az Én Békém a tied. Ó gyermekem! Miért nem kéred Tőlem ezeket a Kegyelmeket, amelyek a lelkedet táplálják?

Valójában nem is tudom…

Ne feledd, Én vagyok a Bölcsesség és a te Nevelőd, tehát Bennem bízzál! Nem Én tápláltam-e idáig a te lelkedet, és másokét is?

Továbbra is kiárasztom rád tanításomat, valamint a prófétálást. Bennem bízzál, Engem keress, Velem járj, Nekem engedelmeskedj, Engem szeress és imádj! Mindig Jelen vagyok, érezd tehát biztonságban magadat! Én vagyok a Hatalom és a Rend, amely leszáll rád. Ó gyermekem, örökké tartóan szeretlek, ne vesződjék lelked azzal, hogy Útjaimat próbálja megérteni, mert csak kanyargó utakra viteted magad, melyeknek soha sincs végük. Tudod, hogy az Én Útjaim nem a ti útjaitok, és óriási különbség van a kettő között! Fogadd el Békében azt, amit adok neked, engedd meg, hogy rajtad tartsam Ujjamat! Én és te, a Szeretetben egyesülve.

Jöjj, mi ketten?

ΙΧΘΥΣ

1989. június 29.

Áldott legyen az Úr, a Mindenható,
egyedül Ő művel csodákat.
Uram, Te tanítottál Szavadra,
és én most csupán hirdetem csodáidat.
Könyörületedben megbocsátottad bűnömet
és észhez térítettél.
Megértetted velem, és tudomásomra adtad
a Bölcsesség Szavait:
„Akik belőlem esznek,
még jobban megéheznek,
akik belőlem isznak,
még jobban szomjaznak.”[1]
Hasonlóan ahhoz az asszonyhoz,
aki özveggyé lett,
én is futkosok ebben a pusztaságban,
keresem örök forrásodat,
és zöld legelődet,
ahol pihenőre hajthatom fejem.

Leányom, terméketlen fa voltál, de Én virágba borítottalak, és gyümölcsöt hoztál. Ellenséges pogány voltál, de Én buzgó imádóvá tettelek, közönyös voltál, de Én lelkesedést öntöttem beléd Irántam, a te Istened iránt. Jöjj, maradj meg jóindulatomban, és légy Velem egy!

Uram, meglepődtem tegnapi találkozónk miatt…

Én, az Úr adom követeimnek üzeneteimet. Nézd, ma szabaddá tettem kezed. Érezd szabadnak magad. Ha Velem akarsz jönni, és osztozni akarsz Velem Keresztemben, a Béke és a Szeretet Keresztjében, akkor jöjj! Gondodat viselem, érezd magad szabadnak! Jól tudod, hogy elég vagyok önmagamban, Én vagyok a Magasságbeli. Szeretem ártatlanságodat, és nem veszem el tőled Jeleimet. Megadom a szegényeknek és a szűkölködőknek, hogy dicsérhessék Nevemet. A szív tisztaságában jöjj Hozzám, mert szeretnék segíteni neked, hogy haladhass. Jöjj, magasztalj és imádj Engem, mert Szent Vagyok.

A Szeretet örökké szeret téged, jöjj!

[1] Sir 24,21

Uram?

Én vagyok, imádkozz, és szeretném hallani imádat, amelyet neked diktáltam!

Ó Jézusom Szentséges Szíve,
imádlak Uram,
felajánlom Neked akaratomat.
Tégy engem a béke és a szeretet eszközévé!
Tégy engem Szentséges Szíved
égő vágyának áldozatává!
Ámen.

Maradj kicsiny, és csak az Én Lelkemben növekedj! Sohasem leszel elhagyatott.

1989. július 4.

Uram?

Én vagyok.

Légy összeszedett minden összejövetelen, ne félj! Tanításom igaz, engedd meg, hogy neveljem lelkedet, engedd meg, hogy folytassam Isteni Tervemet. Csupán akaratodat kérem.[1] Az Én Békémet, az Én Szeretetemet adom neked az egész Örökkévalóságra. Sohasem fogsz Bennem csalatkozni.

Béke, gyermekem, hallgasd meg Édesanyámat!

Igen, Uram.

(Szűz Mária, a mi Szent Anyánk.)

Vassula, pihentesd meg lelkedet Jézus Szentséges Szívében, és a többit bízd Rá! Jöjj, lediktálom neked Üzenetemet![2]

Béke legyen veletek! Itt vagyok ezen az összejövetelen, fölétek tartom kezemet, és megáldalak benneteket.

Hallgassatok a Bölcsesség Szavaira! Az Úr csupán szíveteket keresi. Ne utasítsátok Őt vissza! Ha felajánljátok Neki szíveteket, megadja nektek Szeretete Adományát, Szentséges Szívébe vezet és fogad benneteket. Ott van a ti Otthonotok, lelketek Otthona. Forduljatok vissza az Úrhoz, és ajánljátok fel Neki akaratotokat! Jöjjetek vissza a Magasságbelihez, és áthat benneteket Szeretete illatával.

Ma azért hívlak, hogy buzdítsalak benneteket. Felszólításunk felhangzik ebben a sötét világban, ebben a sötét és félelemmel telt világban, amivé a ti korszakotok vált. Kérek minden lelket, fontolja meg, hogy Jézus és Én vajon miért sürgetjük minden úton-módon, és a világ oly sok részén megtéréseteket? Olyanok vagyunk, mint az aggódó Szülők, Akik minden eszközt megragadnak, hogy elérjenek és figyelmeztessenek benneteket, hiszen a Mi szeretett gyermekeink vagytok. Vegyétek szívetekre Figyelmeztetéseinket és Felszólításainkat!

Bánjátok meg bűneiteket, szívből imádkozzatok, jöjjetek szeretettel az Úrhoz, jöjjetek és imádjátok az Urat! Fogadjátok el Szeretetét, amelyet felajánl nektek. Szerezzetek örömet Szívének, hadd lássa, hogy mindannyian eljöttök a Szentségimádásra. A Szeretet szeretetet kér, a Szeretet a ti szíveteket keresi. Jöjjetek tehát a Szeretethez, jöjjetek Szent Istenetekhez, aki szeretete viszonzásáért kiált hozzátok.

Szent Édesanyátok vagyok, Aki szeret benneteket, ne kételkedjetek! Megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében. Ámen.

(Szent Mihály ad nekünk üzenetet.)

Szent Mihály vagyok, a ti Szent Mihályotok, akihez azért imádkoztok, hogy oltalmazzon és védjen meg benneteket a gonosztól. Ne féljetek, nehézségeitek rendbe jönnek ezen ima által.

Engedjétek, hogy a Szeretet Lelke kiárassza Kegyelmének Hívását, figyeljetek a Kegyelem Lelkére, figyeljetek a Lélekre, mert nagy az Ő Irgalma.

Ne hallgattassátok el azokat, akik őseitekhez hasonlóan a Szent Istentől kapnak Üzeneteket! Ne mondjátok a látnokok-

[1] Bensőleg láttam, hogy Jézus felém nyújtotta kezét, mialatt azt mondta, hogy „Csupán akaratodat kérem."
[2] Üzenet a Fribourgban, 1989. július 14-én tartandó imatalálkozóra.

nak, hogy „Ne láss látomásokat”, és a prófétáknak, hogy „Ne taníts minket, mert mi az Igazságban vagyunk”. Hanem ehelyett emeljétek fel tekinteteteket és nézzetek körül, mert mindenki gyülekezik és visszatér Istenhez. Fiaitok jönnek a távolból, és leányaitokat gyengéden idehozzák, mert az Úr ezt mondta: „Bár a ti korszakotokon az éjszaka uralkodik, az Én Világosságom áthatol rajta, és be fogja borítani ezt a földet. Minden nép el fog jönni Hozzám, és Szent Nevemben újból egyetlen Szent Nyájba gyűjtöm össze juhaimat.”

Ti az Úr gyermekei, imádkozzatok, és engedjétek meg az Úrnak, hogy meggyógyítsa Népét, hogy az képes legyen elfogadni, ami a gyermekek és a kicsinyek ajkáról jön. Ne féljetek, közel van a Szabadulás, itt van közvetlenül az ajtótok előtt.

Megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében. Ámen.

Engedd meg az Úrnak Vassula, hogy igénybe vegyen téged, vágyódj az Úr után, szeresd Őt, mert nagyon Könyörületes.

(Később, még mindig Istenre szomjazva fordultam Hozzá ezen a különleges módon, amelyet Ő adott nekem. Ha csak tíz másodpercre is, de igen nagy szükségem volt arra, hogy Megváltómmal bensőséges módon találkozhassak és beszélgethessek Vele.)

Uram, szeretlek.

Én vagyok. Virágom, szeress Engem, felvidítasz, jöjj Hozzám, itt vagyok a közeledben.

1989. július 5.

Uram?

Én vagyok. Béke legyen veled!

Uram, időnként nehéz.

Vassulám, tudom, hogy nehéz a pusztaságban élni, de ne feledd, hogy nem fordítom el rólad Tekintetemet, támaszkodj Rám! Szavaim nem különböznek attól, amit a múltban mondtam, sohasem hagytam fel azzal, hogy minden nemzedéket megtérésre szólítsak. Nagy szeretettel és könyörülettel nyújtom felétek állandóan Kezemet. Hajlandó vagy-e folytatni Szeretetem Műveit?

Igen Uram, hajlandó vagyok, ha ez a Te kívánságod.

Ez a kívánságom. Minden lelket széppé akarok tenni a földön. Az a kívánságom, hogy mindenkivel megízleltessem Kenyeremet. Szeretlek titeket. Az a kívánságom, hogy észre térítsem az istenteleneket.

Vassulám, érezd Szentséges Szívemet, még sohasem szaggatták szét és kínozták meg annyira, mint ebben a sötét korszakban.

Ó Istenem...

Pedig még ennél is mennyivel nagyobb a fájdalmam, amikor azt látom, hogy milyen sok lélek tart az örök tűz felé... értsd meg, gyermekem, hogy a te szenvedésed semmi az Enyémhez képest. Engedd meg, hogy megpihenjek benned!

Légy Békében!

ΙΧθΥΣ

1989. július 6.

Uram, ezekben az elmúlt napokban bizonyosan elrejtetted előlem Arcodat, nem érzem Világosságodat úgy, mint azelőtt. Miért hagysz el engem Uram?

Én vagyok. Soha ne hagyd abba az imádkozást!

Én vagyok a te Megváltód, az Egy Szent. Irántad való szeretetem nagy, és arra tanítalak, ami a te lelkednek jó. Én vagyok, aki nevel téged, ne gondold, hogy elhagylak! Ne bánkódj! Hallgass meg, Vassulám, nem küszködsz hiába. Szeretlek és soha nem hagyok fel azzal, hogy Kenyeremmel tápláljalak.

Figyelj Rám! Nagy könyörületemben gyönyörű Szőlőskertet készítek e nemzedék számára: „Rügyeket hajtottam, mint a szőlőtőke”.[1] Virágaim a Béke és a Szeretet Gyümölcseit termik. Jöjjetek Utánam, akik Utánam vágyódtok, lakjatok jól mind Gyümölcseimből![2] Aki megízlel, még jobban megkíván, s aki iszik Belőlem, még jobban szomjazik.[3] Ó leányom, mennyire vágyódom arra, hogy minden lélek éhezzen és szomjazzon Engem! Akkor nem heverne romokban az eklézsia úgy mint most, mert mire jók Nekem külsőséges szertartásaik, ha hiányzik a szeretet? Megélhet-e a fa gyökér nélkül? Egyházam Gyökere a Szeretet, hogyan élhet meg az Egyház, ha hiányzik a Szeretet?

Jézus, szeretnélek megvigasztalni.

Pihentesd meg Fejemet szereteteddel! Szeress, és engedd meg, hogy megpihenjek benned! Szívből örülök, hogy ott foglak látni benneteket Tabernákulumomnál.[4]

A Szeretet szeret téged. Én Vagyok az Úr, érezd tehát magad biztonságban!

ΙΧΘΥΣ

1989. július 7.

Taníts meg arra, hogy engedelmeskedjem Neked, mivel Te vagy az én Istenem, és mivel Te nevelsz engem. Csalódom saját lelkemben, és vigasztalhatatlan vagyok ebben a száműzetésben. Uram, hallgass panaszomra, hol vagy?

Virágom, béke legyen veled, a közeledben vagyok. Azt kívánom, hogy mostantól kezdve jobban higgy Bennem! Hiszen Én vagyok a te Nevelőd! Így tehát miért aggódsz? Légy Békében, Én vagyok a Megbocsátás.

Maradj hű Hozzám, és a többit bízd Rám! Sohasem vonom meg tőled Kenyeremet, és Szeretetemet sem. Gondoskodjatok egymásról! Gyakran fohászkodj Hozzám, ha csak egy pillanatig is! Mindig előtted vagyok, és Én vagyok az Egyetlen, aki vezet téged. Bízzál tehát, mivel az Én Kezemben van a kezed. Tudom, hogy szegény vagy, de hát nem Én vagyok a Végtelen Gazdagság? Nem kell aggódnod, mert Én gondoskodom rólad. Egyetlen pillanatig se gondold soha, hogy sötétségben hagylak. Lámpásodat megtöltöm olajjal, nem hagyom abba táplálásodat. Kicsim, gondoskodom rólad. Szüntelenül imádkozz, engedd, hogy Én legyek Nevelőd!

Szeretettel dédelgess, ékesíts imáiddal, igézz meg egyszerűségeddel! Keress Engem és Rám találsz a szív egyszerűségében. Vágyódj Utánam, szomjúhozz Rám, és soha ne fáradj bele abba, hogy szeretettel evangelizálj a Szeretetért! Én, az Úr a féltékenységig szeretlek, maradj Szentséges Szívemben! Az Én Szentséges Szívem megad neked mindent, amiben lelked hiányt szenved. Vágyom erre a szeretetre, mivel Én vagyok a Szeretet Forrása.

A Szeretet szeret benneteket!

ΙΧΘΥΣ

1989. július 8.

Uram, lelkemben nincs Bölcsesség, kitartás, buzgóság, türelem. A Te Erődre van szükségem, hogy folytatni tudjam, de tudom, hogy csak azt kell mondanom: „Kudarcot vallok és távolodom Tőled” – és Szereteted azonnal ott terem, hogy segítsen rajtam, Kezed pedig, hogy felemeljen.

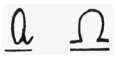
Uram?

Én vagyok. Soha ne kételkedj! Én vagyok az Úr, a te Menedéked. Ha veszély idején szükséged van Rám, ne feledd Nevemet szólítani, és segítségedre sietek. Ragaszkodj Hozzám, kedves, mert Én vagyok a te Istened, aki megvéd téged.

[1] Sir 24,17
[2] Sir 24,18-19
[3] Sir 24,21
[4] Jézus azokra utalt, akik eljönnek a szentségimádásra.

Mindenkinek válaszolok, aki Engem szólít. Bízzál Bennem, és Én sohasem fogok neked csalódást okozni. Támaszkodj Rám, legyen az Én Vállam a te fejtámaszod, Szentséges Szívem az Otthonod! Sohasem feledkezem meg rólad. Nem emeltelek Magamhoz Végtelen Irgalmamból? Nem Én árasztottam rád a kegyelmek özönét? Kelj fel tehát, és ne félj! Tudom, hogy gyenge a szíved, de az Én Erőmet adom neked, hogy szembe tudj nézni elnyomóimmal. Elesik egyik a másik után, egyik sem fog hozzád nyúlni, mivel Én vagyok Menedéked. Nem kell félned tehát, amíg e száműzetés napjait töltöd. Ne feledd, hogyan mentettelek meg a gonosztól. Én vagyok a te reménységed Forrása. Mindvégig osztozni fogok veled. Jöjj, és add Nekem szíved terhét! Én és te, együtt.

Értsd meg mennyire szeretem lelkedet, bár semmi érdemed sincs, leányom. Mindent ingyen adok, amit adok, egyesülj Velem, és légy Velem egy! Az Én Békémet adom neked. Ne vétkezz többé!

 Alfa és Omega?

Én Vagyok.

Dicsőség Istennek! Áldott legyen a mi Urunk!

Virágom, ne feledd, mosolyogj, ha Rám nézel! Szeretet vagyok, és melletted vagyok. Engedd meg, hogy Én legyek a te Nevelőd. Már megmondtam, hogy Én tanítom fiaimat és leányaimat, és a Szeretet lesz a ti Nevelőtök, Tanítótok, és minden tanítás Magától a Bölcsességtől származik. Én foglak mindvégig vezetni.

Jöjj, te, aki még mindig ebben a pusztaságban tévelygesz mondván: „Szabadítómat kerestem, de nem találtam Rá.” Találj Rám, kedvesem a szív tisztaságában, szeress önérdek nélkül, találj Rám a szentségben, az önátadásban, amit tőled kérek. Találj Rám Parancsolataimat megtartva, találj Rám, amikor szeretettel viszonzod a gonoszságot, találj Rám a szív egyszerűségében! Ne vétkezz többé, ne tégy rosszat többé! Tanulj meg jót cselekedni! Keresd az igazságot, segítsd az elnyomottat, hogy kiviruljon ez a szárazság és ez a pusztaság. Langyosságod legyen égő lánggá! Hagyd el közönyödet, és légy buzgó! Úgy tedd mindezt, hogy azt mondhasd: „Szabadítómat kerestem és rátaláltam, mindvégig közelemben volt, de sötétségemben nem vettem észre. Dicsőség legyen Istennek! Áldott legyen a mi Urunk! Hogy lehettem ennyire vak?” Akkor emlékeztetni foglak, hogy tartsd meg, és becsüld meg Törvényeimet, hogy élj.

Köszönöm, Uram, hogy élő forrássá változtatod ezt a pusztaságot.

Ne feledd Tanításaimat! Jöjj, soha ne feledkezz meg Jelenlétemről! A Szeretet szeret téged.[1] Osztozunk?

Ó, igen Uram.

Akkor osztozzunk szeretettel! Légy Velem egy!

1989. július 9.

(Az Úr elolvastatott velem egy részt a Szentírásból arról, hogyan fogja újjáépíteni Jeruzsálemet.)

Uram?

Én vagyok. Mindaz megvalósul, amit olvastál. Újjáépítem Egyházamat. Ma romokban és rettenetes pusztulásban van Egyházam, de hamarosan eljön az idő, amikor majd minden ember követi Törvényemet, mert a Szeretet Magjait vetem el most szívükben. Szívük mélyén hordozzák majd Törvényemet, és a Magasságbeli Tanúinak nevezik majd őket. Ők lesznek az Én Népem, és Én az ő Istenük. Közvetlenül Ajkamról tanulják

[1] Hirtelen eszembe jutott házimunkám.

majd a Bölcsességet. Én leszek Mesterük, és ők lesznek az Én Tanítványaim.

Akkor életbe léptetem a Rendet, ami soha el nem múlik. Mindannyian Szent Nevemen ismernek majd Engem, még azok is, akiknek semmi érdemük sincs, mert Én vagyok a Végtelen Irgalom, Megbocsátás és Könyörület. Igen, Szentélyem Fala felépül, egyik tégla a másik után, egyik sor a másik után. Saját Kezemmel építek újjá mindent.

Kimegyek akkor minden utcasarokra, és megkeresem a halottakat, egymásután feltámasztom őket, hogy ők legyenek az Én új hírnökeim. Lelkemmel együtt küldöm őket, hogy beszéljenek előttetek. És ha azt kérdezitek tőlük: „Ki adta nektek ezt a hatalmat?" – ők azt felelik, hogy Maga a Hatalom adta. És ti, kedveseim, akik itt szenvedtek ebben a pusztaságban, olyanná lesztek, mint az öntözött kert, mint a soha ki nem apadó forrás. A Szeretet lakik majd közöttetek, és Enyéim vesznek majd körül dicsérve és dicsőítve Engem, mindannyian az Én Új Szent Nevemben egyesülve. Megszűnik a lázadás. Holtan fekszik Szavamtól eltalálva, és nem támad fel többé. Ki akarlak menteni benneteket a Gonosz kezéből, hogy Világosságomban megerősödjetek.[1] Tüzemet csak azok kedvéért fogom vissza, akik szeretnek Engem, és feláldozzák magukat Értem. Szeretteim, a ti kedvetekért nem sújt le olyan keményen Kezem, ahogyan hirdettük nektek.

Ma is igen nagy a ti korszakotok bűne, és megszámlálhatatlan a vétke. Gonoszsága olyan súlyos, hogy fáitok már nehezen teremnek gyümölcsöt. Meglep benneteket, hogy nem láttok szőlőfürtöt a tőkén, sem termést a gyümölcsfán, és sehol sincs zöld levél? Meglep benneteket, hogy többé nem virágoznak, és illatot sem árasztanak? Ellenségeim megmérgezték forrásaimat, amelyek kertemet öntözik, hogy leszáradjon az a kevés gyümölcs, ami megmaradt. Láttam, amint egymás után tépik ki a virágokat, olyan ravaszak és gonoszak, mint a viperák. Éjjel jönnek Szentélyembe. Félelem nélkül követik alávaló hajlamaikat. A gonosz emberek annyira felbujtották őket, hogy egyik sem mond le gonosz cselekedeteiről.

De Uram tudniuk kell, hogy figyeled őket!

Lázadók ezek, az Én Törvényem ellen lázadnak. Ők azok, akikről azt mondja az Írás: „Bekötik ugyan népem sebeit, de nem törődnek velük. Azt mondják, hogy béke, béke, de egyáltalán nincs béke, nincs bennük szégyen, és nincs szeretet, szívtelenek". De egyetlen Leheletemmel legyőzöm ezeket a Káinokat, akik a Hamisság magas trónjára helyezték magukat. Mi hasznom van nekem az ő trónjaikból? Figyelmeztettem őket, és minél inkább figyelmeztettem őket, annál kevésbé akartak hallani arról, hogy Felém forduljanak és megtérjenek.

Ezek a Káinok évtizedeken keresztül kitartottak hitehagyásuk mellett, és nem mondtak le gonosz tetteikről. Ragaszkodtak elképzeléseikhez és a hamissághoz. Rátapostak híveimre és azokra, akik hűségesek Péteremhez. Igen, mindazokat kigúnyolják, akik még hisznek benne. Ezek a Káinok annyit ártanak Egyházamnak, hogy Szememből Patakzik a Könny, éjjel-nappal szüntelenül sírok...

Istenem, milyen fájdalmat okozol nekem...
Végzéseid oly csodálatosak,
hogy tehetik ezt Veled?
A Te végzésed az én örökségem,
ó Uram, aki mindig olyan Szeretetteljes
és Gyengéd vagy.
Az én szememből is könnyek patakja árad,
mivel sokan nem tartják meg
Törvényedet.[2]

Ezért küldöm hozzátok[3] azokat, akiket ti gyengének, értéktelennek, megvetettnek és oktalannak tartotok. Meg akarlak szégyeníteni titeket, akik bölcsnek nevezi-

[1] Hirtelen eszembe jutott a Tűz által való Megtisztulás.

[2] Zsolt 119,136

[3] A mi nemzedékünkhöz, a mi korszakunkhoz.

tek magatokat. Váratlanul ér majd benneteket. Annyira összezavarlak, hogy saját neveteket is elfelejtitek, és azt is, hogy honnan származtok.

Kedves, pihenj most, remélem, hogy majd több időt töltünk együtt. Légy éber minden veszéllyel szemben, maradj erős a hitben, bármit teszel, azt szeretettel tedd! Megáldalak. Mi ketten?

Mindörökre, Uram.

Jöjj, pihenj meg Szentséges Szívemben, a te Otthonodban!

ΙΧΘΥΣ

1989. július 15.

Uram, jöjj, emelj fel,
és engedd meg, hogy találkozzak Veled!
Ragyogtasd rám Fényedet!
Igyekszem nem elfelejteni utasításaidat,
bár nem lazulnak üldözőim hurokjai
ebben a pusztaságban, ahol élek.
Mégis összeszedem bátorságomat,
ha arra gondolok,
hogy Jelen vagy szívemben,
és örülök jelenlétednek,
Szentek Szentje.

Szentséges Szívem Vassulája, szeress Engem, és adj elégtételt azok helyett, akik nem teszik meg. Légy Szentséges Szívem örömére, és tanuld meg ezt a kis imát:

Ó Jézusom Szentséges Szíve,
gyógyítsd meg lelkemet,
rejtsd Szentséges Szívedbe szívemet,
hogy éljek! Ámen.

Ajánld fel ezt az imát Szentséges Szívemnek!

Leányom, nem lesz hiábavaló igyekezeted. Ó maradékom, soha ne hagyd abba az imádkozást, szüntelenül nézz Rám, tartsd Rajtam tekintetedet, őrizd meg mindig elmédben Jelenlétemet, mert Szent, Szent, Szent vagyok. A te üldözőid, gyermekem, az Én üldözőim is. Ők azok, akik éjjel jönnek Szőlőmbe, hogy tönkretegyék. De ne félj, olyan vagyok, mint a csavargók ellen állított őrszem, senkinek sem engedem, hogy hozzányúljon Szőlőskertem gyümölcséhez.

1989. július 17.

Uram?

Gyermekem, hallgass meg, és írj!

Én vagyok nyájam Nagy Pásztora. Megtanítottam a pásztorokat, hogy ügyeljenek nyájamra, de sok társam bizonyult alkalmatlannak, nem törődtek az elveszettekkel, nem hozták vissza a nyájba az elszéledteket.

Legjobb barátaim okozzák Nekem a legnagyobb bánatot, és Testemen a legmélyebb Sebet azzal a bottal ütik, amelyet Én Magam adtam nekik. Ők az Én legjobb barátaim, mégis az ő kezük Sebzett meg Engem a felismerhetetlenségig. Szüntelenül ostorozzák hátamat. Egész Testem rázkódik a fájdalomtól, kiszáradt Ajkam remeg. Félelem nélkül kiáltanak a Békéért, de nincs béke, mert engedték, hogy megragadja és félrevezesse őket a Racionalizmus, az Engedetlenség és a Hiúság. Micsoda bánatot okoznak Nekem, és milyen Sebeket ütnek Rajtam!

Miért olyan nehéz megváltozniuk?

Nehéz kiengedni kezükből a Hazugság jogarát, ha már egyszer a kezükben tartják. Nehéz feladni emberi tanaikat és szabályaikat. Nehéz meghalniuk saját kapzsiságuknak, nehéz elfogadni az önmegalázás ruháit. Ezeknek mondom: zokogjatok pásztorok, jajveszékeljetek! Vessétek magatokat a földre, ti urai a nyájnak, mert elérkezett lemészárlásotok ideje! Úgy dőltök el egymás után, mint a legszebb kosok.

Nektek kínáltam fel barátaim közül a legjobb örökséget, egy sorba állítottalak benneteket a választottakkal. Rátok bízom Házamat, de ti nem követtétek utasításaimat. Elhagytátok hiteteket, azt tettétek, amit gonosznak tartok. Hívtalak

benneteket, de nem akartok figyelni, nem engedelmeskedtetek Nekem.[1]

Ó Istenem, irgalmazz nekünk, mosd le ezeknek a pásztoroknak vétkét, tisztítsd meg őket bűneiktől!

Kis menyasszonyom, engedd meg, hogy megosszam veled bánatomat!

Szeretlek Uram,
oly Gyengéd és Irgalmas vagy.
Csak Teérted élek.
Tekintetemet nem veszem le Rólad,
nem nézek másfelé.
Imádlak!

Ó, a te szerető szavaid mennyire lecsillapítják Igazságosságomat! A szeretetnek minden cseppje számít, szeretettel megszámlálhatatlan lelket lehet megmenteni. Engedd meg, hogy írótáblámnak használjalak! Azért jövök hozzád, hogy megmutassam Sebeimet, és mint barátnak elmondjam bánatomat. Megmutatom neked Szentséges Szívem Sebeit.

Áldott legyen a mi Urunk!

Vassulám, most az Irgalom Idejében vagytok, nem vetted észre, miként árad rátok a Kegyelem Lelke? Itt az idő, hogy bűnbánatot tartsatok, itt az idő, hogy megváltoztassátok életeteket! Szüntelenül imádkozzatok, szeretettel imádkozzatok! Ne maradjatok meg lázadásban, mert hamarosan eljön az Igazságosság rettenetes Órája. Készüljetek fel arra, hogy mint Bíróval kell majd Velem szembenéznetek.

Fiaim és leányaim, már régen megszabadítottalak benneteket láncaitoktól, melyek a halálhoz kötöttek, és nagy Együttérzéssel hoztalak vissza titeket. Megszabadítottalak a gonosztól, megmutattam nektek Szívemet, és azt, hogy őseitek mennyire átszúrták. Azért áldoztam fel Magamat, hogy szabaddá tegyelek benneteket.

A ti korszakotok szüntelenül megbánt Engem, de Én nagy könyörületemben mégis emlékeztetlek benneteket a Kegyelem Lelke által parancsolataimra. Irgalmam ma egyik végétől a másikig átfogja az egész világot. Figyelmeztettelek mai hangomra, fogadjátok el mai Kegyelmemet! Komolyan kérlek benneteket, hogy szívből imádkozzatok, böjtöljetek, tartsatok bűnbánatot, szeressétek egymást, újuljatok meg, legyetek új kenyérré, hogy a ti átváltozástok által nyilváníthassam ki Dicsőségemet!

ΙΧθΥΣ

1989. július 19.

Szent Istenem,
lelkem vágyakozik
Szentséges Szíved után.
Boldog, aki Szentséges Szívedben élhet,
és egész nap imádhat Téged.
Boldogok azok,
akik kegyelmet kapnak Tőled.
Hívd vissza újra az életbe azokat,
akik még holtan fekszenek,
hogy Benned örvendezhessenek!
Mutasd meg nekik Szeretetedet,
mutasd meg nekik Szentséges Szívedet,
hogy a Szeretet Új Himnuszát
énekelhessék Neked!

Lelkem kedvese, fogd meg a Kezem, és becsüld meg mindazt a Bölcsességet, amit neked tanítottam. A Szeretet nyelvén tanítottalak. Megtanítottalak arra, hogy ismerd fel és figyeld Hangomat. Megtanítottalak arra, hogy miképpen találhatsz meg Engem, a te Uradat. Életre keltettem lelkedet. Felhívtam figyelmedet Szépségemre és arra, hogy Én vagyok a Szeretet Magasztos Forrása. Az idők kezdetétől vágytam arra, hogy veled és benned lehessek, te pedig Énbennem. Talán most már kezded megérteni égő Szeretetemet? És Én, a te Istened, mennyire égek a vágytól, és mennyire szomjazom a Szeretetre!

Virágom, mindig veled vagyok, mindvégig, mindörökké veled leszek. Tedd

[1] Ezt nagy keserűséggel mondta.

az Én Szentséges Szívemet Otthonoddá! Ahogy a galambnak is van fészke, úgy legyen Szentséges Szívem a te Otthonod!

Irántatok való Szeretetem örökké megmarad.

ΙΧΘΥΣ

1989. július 25.

(Patmoszon, a Jelenések könyvének szigetén, ahová Szent Jánost száműzték.)

Termékeny országba vezettelek, hogy örvendj termésének és javainak![1]

Uram, engedd meg nekem, add meg nekem a kegyelmet, ha lehetséges, hogy ugyanabban a barlangban „fogadhassam" Szavadat, ahol Szent János apostol. Uram, szívem mélyéről szólok Hozzád, hallgasd együttérzéssel kérésemet! Válaszodra hagyatkozom. Ámen.

Amikor kérésedbe fogtál, egy szózat hallatszott. Eljöttem, hogy tudtodra adjam, mi az: „te különlegesen kiválasztott ember vagy".[2]

Valójában mit jelent ez, Uram?

Hallgass Rám, mindig jöjj közel Hozzám, hogy megtudják, Én Vagyok. Én az Ige szállok le közétek, hogy megbocsássak nektek, és visszahozzalak titeket Magamhoz.

(Üzenet a görög karizmatikus csoportnak, amely imádkozni jött Patmoszra, és azért, hogy megtanulják a rózsafüzért. Egyesek Athénből jöttek, mások Rodoszról. Mindannyian a patmoszi zarándoklathoz csatlakoztak.)

Ébredjetek, szeretteim! Szabadítótok vagyok, a Keresztrefeszített, a ti Megváltótok. Érezzétek Szeretetemet!

A ti kedvetekért jöttem el, hogy növeljem a szeretetet, és mérsékeljem a gonoszságot. Azért jöttem, hogy ellássam lelketeket mindazzal, amiben hiányt szenved. Ne féljetek, kicsinyeim, hiszen Jóságos vagyok, Én vagyok a Magasságbeli. Bízzatok tehát, mert Atyátok Karjaiban vagytok. Én, a Szentháromság Egy és Ugyanaz vagyok.

Teljesen adjátok át magatokat Nekem, és engedjétek, hogy a Világosság Élő Oszlopaivá alakítsalak benneteket. Engedjétek, hogy mindenemet, amim van, megosszam veletek! Szeretlek benneteket! Szeretteim, e sötét világban már csak pislákol a fény, mert a gonosz lélek még azt a kis világosságot is ki akarja oltani, ami még a világban van.

A ti nemzedéketek kegyetlen örömét leli abban, hogy a rosszat jónak nevezi, a jót pedig rossznak. Könyörület nélkül, szüntelenül káromolják Szent Nevemet, és most még inkább készek rá, mint valaha, hogy az ördög felé forduljanak, és lába elé térdeljenek. Mennyire szenvedek, amikor ezt látom! Érezzétek Szentséges Szívemet, mennyire össze van törve, mennyire vérzik, amikor ez a halott korszak Hozzám kötő köldökzsinórját igyekszik elvágni, hogy azután örömmel nevezhesse magát istentelennek. Hogy azt mondhassák: „Nem szükséges arra gondolni, hogy kihez tartozunk. Íme, szabadok vagyunk, kimegyünk és építünk egy bábeli tornyot. Nem így tettünk azelőtt is? Miért legyünk Istenhez kötve? Mit nyerünk az Ő Törvényeivel?"

Mindezt azért teszik, mivel sohasem ismerték az Atyát, és Engem sem. E nemzedék nagyobb része Baál imádó, igen. Őseik leszármazottjai ők, akik hamis isteneket imádtak. Amit tesznek, az elhervasztja lelküket, mivel elvágták a köldökzsinórt, amely Hozzám kötötte őket, és táplálta lelküket... Önként mennek az örök tűzbe, megtámadják Szent Nevemet, és szándékosan provokálnak...

Jöjjetek, hívtalak benneteket, és ti meghallottatok Engem. Én Vagyok a ti Uratok, és ti vagytok az Én Népem, az Én Tulajdonom. Fogadjatok szeretettel és

[1] Jer 2,7
[2] Dán 9,23

békével! A föld tisztátalanná vált e nemzedék lába alatt, ezért száll le rájuk a magasból Tisztító Tüzem, hogy megtisztítsa a szurkos talajt.

Emeljétek Hozzám lelketeket, és legyetek eggyé Velem! Fogadjátok az Én Békémet! Megáldalak benneteket, és mindazt, amit megáldásra magatokkal hoztatok. Az Én Leheletem van minden ikonon és kegytárgyon. Legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

(Ezt az üzenetet a „hajós eset" után kaptam. Mialatt Rodoszról Patmoszra hajóztunk, valaki a vallásról kezdett beszélni. Negyedórán belül tizenkettőnket egy főleg fiatalokból álló embergyűrű vett körül, akik közül a legtöbben ateisták voltak, és vitába szálltak velünk. Megtámadták Isten Szavát, de heves támadásuk és gúnyolódásuk ellenére közülük egy, akkor és ott megtért.)

Uram,
mutasd meg nekik féltékeny szeretetedet!
Te vagy a mi békénk és reménységünk.
Nem érdemeljük meg
szeretetedet és irgalmadat.
Légy velünk,
mivel olyan gyengék és törékenyek vagyunk,
mint a virágok,
és a Te italodra van szükségünk,
hogy táplálj minket.

Legyetek szentek, mivel Én Szent vagyok. Olvassátok Szavamat, Értem éljetek, és csak Énértem! Viszonozzátok szeretettel a gonoszságot! Legyetek olyanok, mint a szőlővesszők, amelyek a Szőlőtőről hajtanak ki. Hamarosan rügyezni és bimbózni fogtok, és gyümölccsel töltitek el a világot. Fogadjátok Békémet, maradjatok Keblemen! Szent az Én Nevem, ezért legyetek ti is szentek!

Jöjjetek!

1989. július 26.

(A jelenések barlangjának belsejében, ahol az írnok lábai álltak, oda tettem le füzetemet, és ott kaptam meg az Úr Üzenetét.)

Uram?

Én vagyok, soha ne kételkedj! Veled Vagyok most és mindörökké az idők végéig.

Uram?

Én vagyok. A Szeretet közel van hozzátok, ne féljetek. Jöjjetek, csupán Szeretetet kérek tőletek, a Szeretet viszonzását. Az Én Békém a tiétek, vegyétek Békémet, hogy tovább adhassátok másoknak!

Ne tegyetek többé rosszat!

Egyesüljetek! Egyesüljetek, és legyetek egy, miként Én és az Atya Egy és Ugyanaz vagyunk.

Béke... béke, jöjjetek és kössetek Velem békét, a Szeretet szól most hozzátok!

ΙΧθΥΣ

1989. július 28.

(Rodosz)

Uram?

Én vagyok. Kicsim ismerd fel, hogyan vagyok Jelen.

És hallani is foglak, Uram?

Kicsim, azt akarom, hogy halljál és érezzél Engem. Engedd meg, hogy rajtad nyugodjon Ujjam, engedd meg, hogy Lelkem benned lélegezzék!

Ó Uram, mennyire nem érdemlem mindezt!

Légy Velem egy... Én, az Úr mennyire szeretlek! Látod? Szentséges Szívem nyitva áll, és aki be akar térni, azt szívesen látom. Mindannyian szabadon választhattok. Ha az Én Szentséges Szívemet választjátok, eltöltelek benneteket, az Én Világosságomban fogtok élni, Belőlem fogtok meríteni, Én foglak táplálni benneteket. Akkor meg fogom kérdezni, hogy hajlandók vagytok-e Velem osztozni? Úgy fogunk osztozni,

mint a Vőlegény és a Menyasszony, és teljesen megújítalak benneteket Szeretetemmel.

Uram, add, hogy mindenki visszatérjen Hozzád! Újítsd meg nemzedékünket, ahogy régen is megújítottad!

Jöjjetek, jöjjetek vissza Hozzám, Én nem utasítalak vissza benneteket. Tele vagyok Irgalommal, és mindig együtt érzek veletek. Ismerjétek be bűneiteket, bánjátok meg, és legyetek Enyéim! Én vagyok az, Aki Megment, Én vagyok a ti Megváltótok. Én vagyok a Szentháromság, mindhárom az Egyben. Én Vagyok a Kegyelem Lelke, és bár a ti nemzedéketek apátlannak nevezi magát, kész vagyok megbocsátani és elfelejteni, és visszafogadni mindazokat, akik elhagyták hitüket. A Kegyelem Szentlelke kész felemelni és megújítani benneteket. Miért akarjátok, hogy pusztasággá váljék országotok? Nem fáradtok bele, hogy pusztaságban kell élnetek? Térjetek vissza Hozzám, legyetek azok között, akik keresték Forrásaimat, és megtalálták. Az Én Tökéletességemmel, az Én Szépségemmel és az Én Dicsőségemmel foglak benneteket megújítani. Az a szándékom, hogy tökéletességre emeljem lelketeket, hogy élhessen lelketek.

Szeretett gyermekeimhez kívánok szólni![1] Szeretem őket, és irántuk való Szeretetem örökké tartó. Azért hívtam őket, hogy megmutassam nekik Szívemet, és meghallottak Engem. Meghallották Keresztemen elhangzott kiáltásomat. Mindig arra vágytam, hogy Magamhoz vonzzam lelküket, mivel az Én leszármazottaim. Erre a közelségre vágytam az idők kezdete óta, és örök időktől fogva azt óhajtottam, hogy szeressenek és imádjanak Engem, az ő Istenüket. Jöjj, arra akarom emlékeztetni őket, hogy milyen különböző módokon tudom Magamat kinyilvánítani, miképpen fedem fel titkaimat és Bölcsességemet a jámbor lelkek előtt. Azt akarom, hogy tanulják meg, hogyan lehet felismerni azt, ami a Lélektől jön, és azt, ami önmaguktól való.

Kezdettől fogva szüntelenül figyelmeztettem őket arra, hogy figyeljenek Ajkamra. A felismerés hiánya éretlen gyümölcsöt terem, ostobaságot, elbizakodottságot, ami csak súlyosbítja szívük helyzetét. Felébresztettem őket közönyükből, hogy éljenek, és mindig türelmetlenül vártam ezt az Órát. Velem tanulni fognak. Értsétek meg, hogyan munkálkodik Lelkem. Szeretlek titeket és nem kívánom, hogy ostobaságot tegyetek! Nem kívánom, hogy saját elfogultságotok vezessen félre benneteket! Legyetek alázatosak, maradjatok kicsinyek, és engedjétek meg Nekem, hogy úgy tápláljalak benneteket, ahogy Én akarom.

Szüntelenül őrködöm felettetek. Én, az Úr, Áldásomat, Szeretetemet és Békémet adom nektek.

1989. július 29.

(Rodosz)

(Éppen csak egy pillanatra szaladtam az Úrhoz.)

A Szeretet közel van hozzád. Maradj kicsiny, hogy növekedni tudjon benned az Én Lelkem. Én Vagyok az Igazság, az Élet és az Út. Szereteteddel Dicsőíts Engem!

1989. július 30.

(Rodosz)

(A mai olvasmány a Kolosszei levélből volt.[2] Ez azután történt, hogy találkoztam egy emberrel, aki a pünkösdistákhoz tartozott. Azt mondta, hogy gyönyörű minden üzenet, de hogy biztosan az ördög avatkozott be felvéve Szűzanyánk nevét! Azt mondta, hogy a démon lesz az, aki egyesíteni fogja

[1] Az athéni csoporthoz.

[2] Kol 2,1-15

az Egyházakat! Megdöbbentő, hogy miként tud a sátán félrevezetni jó embereket…)

Uram?

Én vagyok. Fogadd Békémet! Az Én Békém a tied.

Ne engedd, hogy a racionalista filozófia és a téves tanítások félrevezessenek! Az Én Dicsőségemre teljesítsd küldetésedet, és ismételd mindazt, amit tanítottam neked. Én vagyok a Bölcsesség és a te Nevelőd, az Én Ajkamról tanulsz, mondd utánam ezeket a szavakat:

Uram, fogadd el lelkemet,
fogadd el értelmemet!
Uram, Jézus, vedd szívemet,
mindenem a Tiéd!
A Te Szereteted többet ér,
mint az élet.
Benned van reménységem.
Ámen.

Kicsim, a Szeretet mindig melletted marad. Fogsz-e mindig emlékezni arra, hogy ki a te Megváltód?

A menny éjjel-nappal gyászol az eretnekségek miatt, amelyek Testembe beszivárogtak, azok miatt az eretnekségek miatt, amelyek elpusztítják Testemet. Úgy fejlődnek ki Testemen belül, mint a rákos daganat. Kovászuk átjárta Kenyeremet… Nyomatékosan mondom nektek, hogy ezek az emberek nem csak saját vétkük súlyát fogják viselni, hanem azokét is, akik őket követik. Ez épp olyan súlyos, mint elődeitek vétke, akik Baált imádták.

Virágom, ne feledkezz meg Szent Jelenlétemről! Sohasem veszem le rólad Tekintetem. Jöjj, mi ketten?

Mindörökre.

1989. augusztus 4.

(Amikor tegnap az éjszaka kellős közepén felébredtem, azt hallottam, hogy a Szentlélek a Hiszekegyet imádkozza bennem. A felénél tartott, amikor Hangjához csatlakoztam, majd befejeztem az imádságot. Azon az éjjelen később ismét felébredtem, és azt hallottam, hogy a Szentlélek a Szent Mihály imát mondja. Valahol az ima közepén ébredtem fel. A Szentlélekkel együtt fejeztem be az imát. A Szentlélek akkor is szüntelenül imádkozik bennem, amikor alszom.)

Uram, Istenem, Jézus Szentséges Szíve, ha az a Te Akaratod, hogy (…), az azokért lesz, akik szeretnek Téged. Kérlek adj választ Szavad által!

(Később az Úr a kolosszeieknek írt levél 3,1-4 szakaszát mutatta.)

Én fogom leírni: „Mivel visszahoztalak az igaz életbe, amelyet Velem töltesz el, arra kell figyelned, ami a mennyben van, ahol Én az Isten jobbján foglalok helyet. Csak a mennyei dolgokra gondolj, ne a földiekre, mivel meghaltál és életed Bennem van elrejtve. Amikor majd megnyilatkozom – mivel Én vagyok a te életed – te is megnyilatkozol Velem együtt teljes dicsőségedben.” Mert minden jó megdicsőít Engem, amit az Én Nevemben teszel. Szeretet vagyok.

Mi ketten?

Igen, mi ketten.

Mi ketten?

Igen, Szűzanyám, mi ketten.

Uram! Kérlek, segíts megtudnom, hol állok most, mert mintha mozogna a talaj ott, ahol állok. Biztosítottál, hogy nem lesz Lelki Vezetőm, és csak Tőled kapok igazi tanítást és tanácsot. Most gondterhelt a szívem, mert nem tudom, mit tegyek (azzal a nagy problémával, amellyel szembekerültem). Azt mondtad, hogy tökéletes tanítást adsz nekem, és pontosan kinyilvánítod számomra a tudást. Most durván helyreutasítottak engem, mert megpróbáltam valakit figyelmeztetni és jó útra téríteni. Szükségem van Tanácsodra! Elsősorban arra kérlek Téged Atyám, mondd meg nekem, ha tévedek. Adj bizonyosságot, válaszolj nekem kérdésemre Szavadból! Azután szólj hozzám, Uram!

Ahhoz az igaz tanításhoz tartsd magad, amelyet abban a hitben és szeretetben hallottál Tőlem, amely Bennem lakozik. Nagyon értékes dolgot bíztam rád, őrizd meg a Szentlélek segítségével, aki bennetek lakik.[1]

Vassula, engedd meg, hogy ezt is leírjam. Egész életedben úgy kell élned, ahogy azt Tőlem, a te Uradtól tanultad. Bennem kell gyökerezned, Rám kell épülnöd, szilárdan ki kell tartanod abban a hitben, amelyre tanítottalak, és szüntelen hálaadásban kell élned! Legyen gondod arra, hogy senki se ejtsen csapdába, és ne vegye el szabadságodat valamely alaptalan, üres, racionális filozófiával, amely nem Rajtam, a Krisztuson, hanem világi elveken nyugszik.

A mi Szent Édesanyánktól is szeretnék tanácsot kérni. Szent Segítség Anyja, jöjj, és segíts meg újból, mint az üldöztetés idején, járj közben értem! Nyomorúságosan érzem magam, mivel nem tudom, hogy nem tévedtem-e, amikor helyreigazítottam azt a személyt. Lehet, hogy durva voltam? Kérlek, adj tanácsot az Úr Szavából, amikor kinyitom.

(A filippiekhez szóló levél 4,4-6 szakaszánál nyitottam ki a Szent Bibliát. Ezt olvastam: „Befejező intelmek: Örvendjetek az Úrban szüntelen! Újra csak azt mondom: örvendjetek! Lelki jóságotokat ismerje meg mindenki. Az Úr közel van.")

Köszönöm Szűzanyám, mindig adj tanácsot! Szükségem van Tanácsaidra!

(A Szűzanya bátorításul még a következő három szakaszt mutatta nekem a Szent Bibliából:

„Te azt hirdesd, ami az üdvös tanításnak megfelel" (Tit 2,1),

„Senki se vessen meg ifjú korod miatt, de légy is a hívek példaképe beszédben, viselkedésben, szeretetben, hitben és tisztaságban" (1 Tim 4,12),

„... és buzgóságotok sokakat fellelkesített..." (2 Kor 9,2).

Uram?

Én vagyok. Az Én tanításom igaz, ne aggódj! Inkább azok miatt aggódj, akik a jót rosszal cserélik fel, és úgy tesznek, mintha jót tennének, pedig a valóságban gonoszat tesznek. Aggódj az Egyházamban lévő szétszóródás és megosztottság miatt! Azok miatt aggódj, akik semmibe veszik a Szentlélek Műveit, mert az ilyenekre kiöntöm haragom, Ők okozzák gyermekeim bukását.

Uram, ne rejtsd el Szent Arcodat azok elől, akik szeretnek Téged! Hajolj le hozzánk, és jöjj segítségünkre, jöjj vissza hozzánk. Fordulj vissza hozzánk! Siess, és fordulj vissza! Hadd lássák gyermekeid, hogy segítségükre sietsz, hadd lássák dicsőségedet!

Imádkozz, és adj elégtételt! Engesztelj a korszak bűneiért, és gonoszságaiért! Áldozatos lelkekre van szükségem, éleszd fel szeretettel ezt a halott korszakot! Bár semmi vagy, csillapíthatod Igazságomat, ha szeretsz. Szereteteddel dicsőíts meg Engem!

Ne feledd, miképpen vezetem lelkedet a szentség felé. Kedves, jöjj Hozzám! Miért tekintenél másfelé? Légy óvatos leányom, a szavakkal, a híreszteléssel, a megjegyzésekkel! Helyette maradj inkább csendben, az Én Csendességemben!

ΙΧθΥΣ

Sono con te, Padre Pio, recordatelo sempre![2]

1989. augusztus 7.

Uram?

Én vagyok.

Nézz körül és értsd meg! Neked adom Szavamat, ismerd fel Jeleimet, és ne félj!

[1] 2 Tim 1,13-14

[2] Veled vagyok, én, Pio atya, ezt soha ne feledd! – olaszul.

Áldott gyermekem, benned maradok kicsinységed miatt. Én szabadítottalak meg láncaidtól. Ne hagyd, hogy bárki is csapdába ejtsen![1] Ne feledd, hogy Én árasztottalak el tudással és felismeréssel, kedvesem! Ne hagyd, hogy bárki is tévedésbe ejtsen téged! Kicsim, az Én Békémet és Szeretetemet adom neki.[2] Áldd meg őt, és bocsáss meg neki, ahogyan Én, az Úr is megbocsátottam neki.

Vassulám, megmondtam, hogy adományaimat csupán az Én céljaim érdekében adtam neked. Azért tápláltalak közvetlenül Magamból, hogy széppé tegyem lelkedet. Maradj meg kegyelmemben, maradj Karjaimban! Én, az Úr, mondom neked, hogy sohasem fogok neked csalódást okozni. Fegyelmed miatt tartanak téged keménynek. Ellened mondanak, mert az Én Utam, nem az ő útjuk.[3] Ezek az emberek az árral szemben úsznak.

Légy Békében leányom, megáldalak.

ΙΧΘΥΣ

1989. augusztus 9.

(Üzenet az 1989. augusztus 18-án, Caux katolikus kápolnájában tartandó imatalálkozóra.)

Uram?

Én vagyok. Hallgass meg!

Kedvesem, Szent vagyok, és arra készítelek fel benneteket, hogy a Szentség Útján járjatok. Kis gyermekeim, vigyázzatok, ne ragaszkodjatok a földi javakhoz, hanem ahhoz, ami föntről jön, ami isteni és szent! Szent vagyok, és mivel ti leszármazottaim vagytok, azt kívánom, hogy szentségben éljetek, tartsátok szentnek Nevemet, szenteljétek meg Nevemet!

Gyermekeim, jöjjetek Hozzám, és találjatok Rám a Csendben! Érezzetek... igyekezzetek teljesen megnyílni Felém! Ha megteszitek, akkor nagy örömmel felemellek benneteket. Elárasztalak tudással, Magamhoz emelem lelketeket, és széppé teszem. Én vagyok az, aki állandóan emlékeztetlek titeket Szent Szavamra. Én vagyok a Tudás és a Bölcsesség. Én vagyok az Egy és az Egyetlen, aki felemelem mindazokat, akik Rám bízzák magukat. Éljetek az Én Világosságomban, és leljetek Oltalomra Szárnyaim alatt!

Belőlem egyetek, és ne igyekezzetek idő előtt elvágni köldökzsinórotokat! Engedjétek, hogy teljesen felkészítselek benneteket, és lelketeket mindaddig tápláljam, amíg el nem juttok az érettségre és a tökéletességre, hogy élni tudjatok. Ne forduljatok el Tőlem! Velem járjatok!

Egész éjjel és egész nap ismételten hívom mindazokat, akik még e pusztaságban tévelyegnek és Engem keresnek. Jöjjetek! Ti, akik még mindig e pusztaságban tévelyegtek, mondván: „Megváltómat kerestem, de nem találtam." Találj Rám, kedvesem, amikor önzetlenül szeretsz, a szív tisztaságában. Találj Rám a szentségben, az önátadásban, amit Én kérek tőled. Találj Rám Parancsolataim megtartásában! Találj Rám, amikor jósággal viszonzod a gonoszságot! Találj Rám a szív egyszerűségében! Ne vétkezz többé, ne tégy több gonoszat! Tanulj meg jót tenni, keresd az igazságosságot! Segítsd az elnyomottat, hadd ujjongjon ez a pusztaság és ez a szárazság! Hadd legyen égő lánggá langyosságotok! Hagyd el közömbösségedet, és váltsd buzgóságra!

Mindezt úgy tedd, hogy ezt mondhasd: „Kerestem Megváltómat, és végül megtaláltam Őt. Egész idő alatt ott volt mellettem, de sötétségemben nem vettem észre. Dicsőség legyen Istennek! Áldott

[1] Ezt akkor mondta az Úr, amikor ismét megkérdeztem Őt azzal a személlyel kapcsolatban, akit nemrég figyelmeztettem. Nem tudtam eldönteni, hogy csupán „érzés" volt-e felismerésem, ahogy az a személy állította, vagy valóságos.

[2] Annak a személynek.

[3] Ez annak az elhatározásnak tulajdonítható, amelyet Isten sugallt, de az emberek félelemmel fogadták.

legyen a mi Urunk! Hogyan lehettem ilyen vak?"

Akkor majd emlékeztetni foglak benneteket arra, hogy tartsátok meg és becsüljétek Elveimet, hogy élhessetek.

Ó jöjjetek Hozzám mindannyian, ti pásztorok, akik eltávolodtatok az Igazságtól. Mondhatjátok-e, hogy nem ismeritek a törvénytelenség vagy a pusztulás útjait? Állíthatjátok-e, hogy ösvényt nem ismerve keltetek át a sivatagokon? Mit használt nyájamnak a kérkedés és az önteltség? Igen, hol van most a nyáj, amelyre oly büszkék voltatok? Most is azt állítjátok, hogy igazságosan vezettétek? Megkérdeztétek-e őszintén magatoktól valaha, hogy úgy viselkedtek-e, ahogyan Én, a Pásztor szeretném? Figyeljetek Rám! Értsétek meg, és fogadjátok e szavakat figyelmeztetésként! Ti, akik a Hamisság jogarára cseréltétek pásztorbototokat, és ezrek felett uralkodtok, nem vettem-e le vállatokról a terhet? Nem Én adtam-e Jóvátételt helyettetek? Vagy tovább kellett volna néznem, hogy könnyek között eszitek kenyereteket? Mindezt azért tettem, hogy könnyítsek rajtatok, segítségetekre jöjjek, és gyengéden pásztoraimnak neveztelek benneteket.

Az idő rövid. Csodákat és Jeleket adok nektek, és csodálatos Jelenségekkel árasztom el az eget. Egyik figyelmeztetést küldöm a másik után. Szeretetem és Irgalmam Nagy Jeleit adom nektek, de ti nem vagytok ennek tudatában...

Felkészült-e szívetek arra, hogy fogadjatok Engem? Felkészült-e ajkatok arra, hogy szóljatok és elismerjétek Kegyelmem Lelkét, akit rátok árasztok-e napokban? Akar-e látni szemetek? Kész-e fületek arra, hogy felismerje Szeretetem Kiáltásait? Hajlandó-e megnyílni szívetek, hogy elismerjétek mai Kegyelmeimet? Akar-e járni lábatok és elhoz-e benneteket, hogy leboruljatok Elém az Imádás Órájában, mint Születésem után az első pásztorok, akik imádtak és dicsőítettek? Készen álltok-e arra most, hogy szívből dicsőítsetek Engem, és nyájamnak megmutassátok Irántam való szereteteteket és hűségeteket?

Azt állítjátok, hogy éltek és nem vagytok halottak, akkor hogyan lehetséges, hogy hangotokat sem hallom? Hogyan lehetséges, hogy nem hallom áldásaitokat? Én vagyok, Aki megdorgálom és megfegyelmezem mindazokat, akiket szeretek. Jöjjetek és tartsatok bűnbánatot! Töltsétek el örömmel Szentséges Szívemet, és emeljétek tekintetteteket Rám, a ti Pásztorotokra, hogy ne tévelyegjetek tovább céltalanul ebben a pusztaságban! Azért vagyok jelen, hogy lábatokat a Béke, a Szeretet és az Egység Útjára vezessem.

Könyörgök, vegyétek Országom Kulcsát és használjátok! Országom Kulcsa a SZERETET, a Szeretet a maga teljes Dicsőségében, a Szeretet az egyik és az Alázat a másik Kulcs az EGYSÉGHEZ. Vegyétek ezeket a kulcsokat és használjátok! Használjátok szeretteim, és legyetek eggyé, legyetek Egyetlen Szent Néppé!

Megáldom mindegyikőtöket, Szeretetem Sóhaját hagyva homlokotokon.

ΙΧθΥΣ

Ehhez az Üzenetemhez szeretném hozzátenni:

Aki azt állítja, hogy világosságban van, de gyűlöli testvérét, az még sötétben van. Bocsássatok meg, bocsássatok meg úgy, ahogy Én, az Úr megbocsátok. Legyetek szentek, ahogy Én Szent vagyok. Elmélkedjetek Üzenetemen, elmélkedjetek, szívjátok magatokba Üzenetemet! A Szeretet mindnyájatokat szeret.

ΙΧθΥΣ

(Most Szent Édesanyánk ad Üzenetet:)

Megáldalak benneteket.

Szeretném, ha állandóan dicsérnétek az Urat. Adjatok hálát Neki Üzenetéért, amely ma is élő erő közöttetek, akik hisztek Benne és követitek. Bizalommal

közeledjetek tehát a Kegyelem Trónjához, veletek van Irgalma és Szeretete, mivel Könyörületes iránt atok. Kövessétek utasításait, és éljetek Üzenetei szerint! Ne csak azért olvassátok el, hogy azután félretegyétek, és várjátok a következőt, hanem valósítsátok meg, mert az tetszik Szentséges Szívének!

Figyeljetek Hangjára, gyermekeim! Ajánljátok fel Neki nehézségeiteket, és szenvedéseteket, és Ő megáld benneteket. Tartsátok Szentnek az Ő Nevét!

Közöttetek van a Szeretet. Jöjjetek, megáldalak benneteket.

1989. augusztus 12.

Jézus?

Én vagyok.

Virágom, az egység a Hozzám fűző kötelék. A hűség, a buzgóság Hozzám emel téged. Imádj Engem! Istened vagyok. Pihentess meg! Szent Társad vagyok. Vigasztalj meg! Jegyesed vagyok. Remélj Bennem, és csak Bennem remélj, mert Én Vagyok az, Aki Megment,

Jézus vagyok.

1989. augusztus 13.

Gyermekem, az Én Lelkem van rajtad, az Én Kezem a te kezeden, az Én Szavam a te ajkadon. Példabeszédeim lámpásként vezetik lépteidet. Maradj meg Irántam való szeretetben, kövesd tanításomat, és tartsd meg Parancsolataimat! A Szeretet és a Hűség sohasem hagy cserben téged. Én leszek a te Reményed, és te az Én örökösöm.

Minden gonoszságot legyőzök, ami körülvesz téged, gyermekem. Nem hagylak el, ha bajba jutsz, és te gyermekem, Igazságomat és Hatalmamat fogod hirdetni, amely még a porladó holttesteket is megmenti. Én Vagyok a Feltámadás, és minden nemzet dicsőíteni és dicsérni fog Engem.

Mindvégig veletek leszek.

Mi ketten? Gyermekem?

Mi ketten?[1] Soha ne feledkezz meg arról, hogy Én, a te Édesanyád, mindig a közeledben vagyok. Szüntelenül imádkozz!

1989. augusztus 14.

(A mennybe felvétel előtti nap.[2])

Én vagyok az Úr. Gyermekem, alighogy végére értem ennek a száműzetésnek, megtaláltalak téged, akit Szívem szeret. Erősen tartottalak és visszavezettelek az egyenes útra. Nem akartam, hogy elmenj, ameddig Édesanyám Házába nem vezettelek, abba a Szobába, ahol Engem fogant. Szenteld meg holnapi napod, légy az Én tömjénem, és áraszd szét illatod!

Az Én Lelkem van rajtad. Bátorság! Nem hagylak el, áldásom van veled gyermekem.

1989. augusztus 16.

Béke, gyermekem! Szeress úgy, ahogyan Én szeretlek téged! Érezz, ismerj fel és érints meg, amikor meglátsz. Nem ezt kértem tőled, gyermekem?

De igen, Uram.

Megteszed? Most? Igen, fogd meg a Kezem! Ismerj fel Engem ebben a Békében, amelyet Én adok neked... ismerj fel a Szeretetben, amelyet neked adok.

Miért kell nekem még ebben a száműzetésben lennem? Végtelennek tűnik, Uram.

Tudom, de Én erre a küldetésre rendeltelek, amelyet hamarosan véghezviszel. Nem hagylak el, és gondom lesz rá, hogy dicsőíts Engem. Vassula, maradj Közelemben! Megteszed ezt Nekem?

---

[1] A második „mi ketten” a Szűzanyától való.

[2] Ez ünnepnap a görög ortodoxoknál.

Szeretnék Neked mindig engedelmeskedni, Uram.

Sohasem fogsz Bennem csalódni. Ragaszkodj Hozzám, ne feledd, hogy Én vagyok a te Nevelőd! Mi ketten?

Igen Uram, mindörökre.

1989. augusztus 22.

Dicsértessék a Te Neved! Dicsérjen Téged Uram minden, ami lélegzik!

A Szeretet szeret téged. Az Én természetfeletti Szeretetem és Irgalmam van veled.

Támaszkodj Rám! Én vagyok a te Vezetőd. Ne kételkedj, kedvesem, Én mindig el foglak tölteni. Hiszen folyóként küldtem rád Békém és Szeretetem kiáradását. Örvendezz tehát, mert Én, az Úr Vagyok veled!

Olvasd Szavamat!

(Találomra felnyitottam a Bibliát Izajás 49,6 versénél.)

(Később:)

Saját Kezemmel gondozom most Szőlőmet. Mivel hallottam a szegények és az igazak segélykiáltását, amint gyümölcsöt kértek, ezért Én, az Irgalmas Úr, éppúgy megsokasítom Gyümölcsömet, ahogy egykor megszaporítottam a kenyeret és a halat, és enni adtam a tömegnek. Ez a Gyümölcs lesz a föld szépsége és dicsősége. Falat építek Szőlőm köré, nehogy letapossa ellenségem. Kedves, Én, a Szőlő Ura, közöttetek vagyok.

Bátorság szeretteim! Tudom, hogy miként vonták meg tőletek a világosságot, és tudom, miként börtönöztek be benneteket a sötétségbe, de leszállok, hogy Szeretetem Lángoló Tüzével elűzzem ezt a sötétséget. Az egész föld tündöklő fényben fog világítani, és Én, aki Szeretet vagyok, közöttetek fogok élni.

ΙΧθΥΣ

1989. augusztus 23.

Vassula, légy csendes, fogadj békében! Az Én utam a csendességen át vezet téged. Mindenütt hirdesd Szavamat, és soha ne tétovázz! Végtelen Szeretetemből az egész emberiség számára szóló ajándékot adtam neked. Dicsérj és szeress, tartsd Szentnek Nevemet! Az Én kegyelmem van rajtad.

Figyelj Rám! Ha a Szüretnek vége, Hozzám jössz, teljesen megsemmisítelek Testemben. Én, a Magasságbeli, sohasem hagylak el téged, mivel tudom, hogy semmi vagy. Érted már, hogy milyennek akarlak? Maradj semmi, és Bennem fogsz lakozni. Légy tetszésemre, és engedelmeskedj Nekem, a te Istenednek, akit angyalok ezrei vesznek körül minden angyali karból! Érezd Szentségemet, érezd Istenségemet! Tekints Rám, tekints az Én Szentséges Szívemre, légy az Én virágom! Jöjj, süsd le a szemed, amikor megáldalak! Megteszed most? Fogadd el ezt az Utat, amelyet számodra választottam! Légy egyszerű szívedben, mert ez tetszik Nekem!

Kérj Tőlem Bölcsességet, és megnövelem benned. Kérj Felismerést, és kiárasztom rád. Ezeket kérd, mialatt Engem imádsz! Jöjj, ismerd fel mindannak értékét, amit Tőlem tanultál! Én vagyok a te Tanítód, a Nevelőd. A Bölcsesség Ajkairól tanulsz. Érted? Vassulám, Én táplállak, és tudod-e, hogy mivel? A Lelkiséggel, amely az Én Gyümölcsöm, és az Élet Fájáról való. Érted?

Az én Jahvém jóságos hozzám.
Szeretete örökkévaló,
hűsége nemzedékről nemzedékre tart.
Felemelt a mélységből és meggyógyított.
Sziklára helyezte lábamat,
és megerősítette lépéseimet.
Milyen sok csodát tettél velünk, Uram!

1989. augusztus 24.

Jézus?

Én vagyok. Kicsim, egyetlen kedves pillantásod, egyetlen kis mosolyod is örömmel tölti el Szívemet!

(Később:)

Vassula áldj és dicsérj Engem! Virágom, boldog vagy-e, hogy Velem lehetsz? Tudj róla, hogy Nevemet ismét dicsőíteni fogják!

Igen, Uram, boldog vagyok azzal, amit nekem adtál. Áldást hoznak nekünk a Te tetteid.

Akkor, gyermekem, hirdesd az egész földön Nevemet, hadd tudja meg mindenki, hogy az Én Nevem: SZERETET!

Uram, engedd meg, hogy felolvassam Neked Dávid zsoltárát (találomra kinyitottam): Jahvét, a Királyt Dicsérő Himnuszát.[1]

Ezt a zsoltárt választottam, hogy felolvasd Nekem. Olvasd Vassula, és tekints Rám! Hallgatom.

(Felolvastam az Úrnak a zsoltárt.)

Jöjj, imádkozz, böjtölj, olvasd Szavamat, fogadj be a Szentáldozásban, imádkozd a Rózsafüzért, imádj Engem! Mi ketten?

Mindörökre.

(Később, aznap éjjel:)

Uram, megpihennénk?

Igen, pihenjünk meg, de csak egy feltétellel, hogy Én a te szívedben pihenek, és te az Én Szentséges Szívemben.

(Ez mosolyra indított és örömmel töltött el.)

Igen Uram! Áldott légy Jézusom!

Megáldalak, virágom. Jöjj!

1989. augusztus 28.

Uram, kérlek, válaszolj nekem erre a kérdésre a Szentírásból: Miképpen akarod Üzenetedet továbbadni, hiszen erre a munkára már kiválasztottad szolgálódat. Azt kívánod, hogy részleteiben terjesszem, vagy egyben, ahogy nekem diktáltad?[2]

Vassulám, Szavam olyan, mint a lámpás, világosságot ad és fénylik, hogy minden lélek láthasson, érezhessen Engem és visszatérhessen Hozzám. Érted? Szeretném eloszlatni a sötétséget, amely súlyosan ránehezedik erre a világra. Azért adom nektek Lámpásomat, hogy a lámpatartóra helyezzétek, nem pedig az ágy alá!

Köszönöm, Uram Jézus.

Jöjj, virágom, megáldom a házat, amely befogadott téged, és megáldom gyermekeimet. Végtelenül szeretem, és sohasem hagyom el őket. Hordozd Keresztemet a válladon te is, osztozz te is Keresztemben! Megteszed Értem?

A Szeretet szeret téged.

ΙΧθΥΣ

1989. augusztus 29.

Uram, készítsd fel szívemet,
hogy meghallja Szavadat!
Hozzád fohászkodom,
Szeretet Ura, Irgalom Ura.
Válaszolj nekem nagy szeretetedben,
Istenem!
Ragyogj rám
és kelts újból életre Világosságoddal!
Ámen.

Én vagyok az Aratás Ura, és mivel azt kérted, hogy küldjek munkásokat, akik learatják ezt a gazdag termést, küldök neked segítőket. Jöjj most közelebb Hozzám, jöjj!

[1] Zsolt 145

[2] A választ Mk 4,21-25 versében találtam meg.

[1]Én Vagyok a Feltámadás és az Élet, és mondom nektek, hogy már nincs messze a Hűség Napja. Újból életre kelnek halottaitok, és azokat is újból életre keltem, akik még bűneik sírjában a föld alatt fekszenek. Kiterjesztem Királyságom, és megújítom földeteket, amely most terméketlen és siralmas látványt nyújt. A Szentírás Szavait ismétlem: „Megfeledkezhet-e csecsemőjéről az asszony? És megtagadhatja-e szeretetét méhe szülöttétől? S még ha az megfeledkeznék is, Én akkor sem feledkezem meg rólatok."[2]

Új Eget és Új Földet készítek nektek, a Szeretet visszatér hozzátok, és Szeretetként fog maradékotok között élni. Föltámasztom a holttesteket, amelyeket az utcasarkokon láthattok.

Mint a szél, olyan sebesen hozom vissza pásztoraitokat az Új Legelőkre. Pásztorbotjukkal kivezetik nyájamat a legelőre, mint a régi napokban. Mert gonoszságuk behatolt ugyan Házamba, és sokakat megtévesztett, és bár az ő bűnük istentelenséget terjesztett a földeken, kész vagyok mindent megbocsátani és elfelejteni. Félreteszem haragomat, mintha nem is létezett volna, ha még ma beismerik vétkeiket.

De addig a napig Szentséges Szívem megtört Szív marad a szeretetlenség és korszakotok végtelen sok bűne miatt. Ezek a bűnök szúrták keresztül Szívemet, és vonták vörös színbe az Eget. Ezek a bűnök mocskolták be Szentélyemet és szentségtelenítették meg Szent Nevemet. Bárcsak tudnátok, hogy mennyire kész vagyok megbocsátani korszakotok bűneit egyetlen Rám vetett kedves tekintetért, egyetlen bűnbánó pillanatért, egyetlen kereső sóhajért, egy csekély megbánásért! Szent Arcomra vetett egyetlen mosolyért megbocsátom és elfeledem bűneiteket. Még Sebeimmel sem törődnék, nem látnám bűnötöket és gonoszságotokat. Az egész Menny ünnepelne egyetlen bűnbánó pillanatotokra, mert mosolyotok és szerető pillantástok oly kedves Nekem, mint a tömjén illata, és ezt a bűnbánó pillanatot úgy fogadom, mint új éneket!

Ma Irgalommal telve szállok le hozzátok, hogy Szeretetemben megmentselek benneteket. Kegyelmem Szentlelke olyan lesz, mint a pára, és betakarja a földet. Bizony mondom nektek, hogy megsokasítom rajtatok Kegyelmemet. Hirdetni fogják, és sokan hallják majd Szavamat. Megsokasítom látomásaitokat. Mindazok, akik semmibe veszik Kegyelmem Szentlelkét, és el akarják fojtani, csak az ösztöke ellen rugdalóznak, és hiábavaló lesz erőlködésük. Mert Én, az Úr, fel akarlak támasztani benneteket, meg akarom művelni ezt a pusztaságot, amelyben éltek, és igazi oázist adok csalfa délibábotok helyébe.

Én, a ti Istenetek, előttetek állok, és kérdezem azoktól, akik elfojtják Szentlelkemet: hogyan lehet, hogy nem ismeritek fel Az Időket? Miért döntöttetek úgy, hogy Jeleimet és Csodáimat figyelmen kívül hagyjátok? Miért fojtjátok el újból és újból Hangomat, és miért üldözitek újból és újból prófétáimat? Mitől féltek, és miért oltjátok el oly buzgón azt a kis lángot, ha észreveszitek, hogy világít a ti sötétségetekben? Miért siettek oda, hogy eltiporjatok és megsemmisítsetek minden virágot, amely az Én Kegyelmemből nő pusztaságotokban és szárazságotokban? Hogyan kívánhatjátok, hogy Én, a ti Istenetek, hallgassak és halott legyek? Hadd mondjam meg, és hadd emlékeztesselek benneteket arra, hogy Ki Vagyok:

Én Vagyok Az Ige, és Élek!
Cselekedni fogok!

Amikor a földön voltam, megszaporítottam Kenyeremet és Halaimat, és sokakat tápláltam. Amikor Mózes átjutott ezrekkel a pusztaságon, és nem volt mit enniük, megnyílt az Ég, és mannával táplálta őket.

[1] Üzenet az imatalálkozóra.
[2] Iz 49,15

Ez ma is így van, mivel a föld pusztulóban van, és nem tud táplálásotokra elegendő Kenyeret adni, Én, Kegyelmem Lelkével meg fogom szaporítani Kenyeremet, hogy tápláljalak benneteket, szeretteim, akik éheztek és elhagyatottak vagytok. Ez lesz napjaitokban Szentlelkem kiáradása. Én Magam foglak benneteket táplálni, mert meg akarom szaporítani Kenyeremet és senkit sem hagyok éhesen. Jaj azoknak, akik megpróbálják megakadályozni, hogy gyermekeim Hozzám jöjjenek ebben a Kegyelmi időben! A szíveteket nyissátok meg, akik még kételkedtek, ne az elméteket!

Tanításom igaz és gyógyít. Ne féljetek! Higgyetek a szív egyszerűségével! Ne ítéljetek, és ne bánjatok rosszul angyalaimmal, akiket mi küldtünk Szentlelkemmel együtt. Még Szent Mihály arkangyal sem merte az ördögöt durva szavakkal elítélni, amikor Mózes holttestéért küzdött vele, csupán azt mondta: Ítéljen meg téged az Úr![1]

Reméljetek, higgyetek Bennem és Szeressetek! Szentül éljetek, mert Én Szent vagyok. Böjtöljetek és adjatok elégtételt, tartsatok bűnbánatot, és naponta adjátok át magatokat Nekem! Adjátok Kezembe magatokat, és élő fényoszloppá teszlek benneteket. Szüntelenül imádkozzatok, szívből imádkozzatok! Tisztaságban fogadjatok[2], és kiárasztom rátok kegyelmeimet. Jöjjetek el a szentségimádásra, és imádjatok! Gyónjátok meg vétkeiteket, szerezzetek Nekem, Isteneteknek örömet, és járjatok Velem! Éljetek tanításom szerint, és ne nézzetek se jobbra, se balra! Legyetek tökéletesek! Legyetek az Én Mennyországom!

Ó teremtés, ha tudnád, hogy Én, a te Istened mennyire szeretlek, nem habozná követni Lábnyomomat! Miért kerestek máshol vigasztalást? Az Én Szentséges Szívem a balzsam a ti sebeitekre, Szentséges Szívem a ti Otthonotok. Rajtatok nyugszik Tekintetem.

Megáldalak benneteket, megáldom családjaitokat, megáldom mindazokat, akik ezt az Üzenetet olvassák. Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. A Szeretet szeret benneteket.

Legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

Köszönöm Uram, áldott légy!

1989. szeptember 4.

(Üldözve.)

Üldöztetés idején
Benned talál lelkem meleg oltalomra,
míg újból lecsendesül a vad vihar.
Az Ég felé fordítom fülemet,
hogy meghalljam Gyengéd Hangodat,
amely mindig vigasztaló.
Nincs mitől félnem,
Szent Jelenléted megvigasztal.
Senki sem Hűségesebb Nálad.
Most már Te vagy Tanítóm,
a Magasságbeli, az Urak Ura,
az én Megváltóm.
Teljesen Rád bízom magam,
lelkemet és szívemet Isteni Kezedbe teszem.
Ámen.

Gyermekem, a Bölcsesség a te Tanítód és Nevelőd. Jöjj, siess Abbád Karjaiba vigasztalásért! Jobbat nem találhatsz. Bízzál bennem! Ajánld fel Nekem bánatodat, jóra fordítom. Jöjj, hadd legyek Én a te rejtekhelyed! Azt mondtam: „Őrködni fogok feletted”. Sohasem engedem, hogy üldözőid, akik valójában az Én üldözőim, elsodorjanak vad hullámaikkal. Minél inkább üldöznek téged, gyermekem, Én az Úr annál inkább Magamhoz emellek és megáldalak. Ezt soha ne feledd!

Támaszkodj Rám, imáid legyenek olyanok, mint a tömjén! Engedd meg, hogy csalétkül tegyelek az istentelenek elé. Nem lesz hiábavaló mindez az áldozat! Ne feledd, hogy Szentséges Szívem a te Otthonod!

[1] Júd 9
[2] Az Oltáriszentségben.

Mi ketten?

Mi ketten, Uram.

Légy jó!

(Szűzanyánk Üzenete az imatalálkozóra.)

Béke legyen veletek! Egyedül az Isten a Bölcsesség. Figyeljetek a Bölcsesség Hangjára, amely hozzátok kiált ebben a pusztaságban. Nyissátok ki fületeket, és ismerjétek fel Hangját! Jézus egymás után hív benneteket, hogy forduljatok vissza Hozzá! Forduljatok vissza a Szeretethez, és kövessétek Lábnyomát!

Fiam ismeri gyengeségeiteket és hibáitokat, de nem kell bánkódnotok, ha teljesen Isteni Kezére bízzátok magatokat és bíztok Benne. Jöjjetek Hozzá úgy, amilyenek vagytok, és ajánljátok fel Neki akaratotokat! Ajánljátok fel Neki szeretteteket, ajánljátok fel Neki szenvedéseteket, bánatotokat, aggódásaitokat, nehézségeiteket, mindent ajánljatok fel Neki, bízzatok meg Benne! Engedjétek, hogy Szentséges Szíve mélyére vezessen benneteket, ahol megtaláljátok az Ő békéjét, azt a Békét, amelyre lelketeknek oly nagy szüksége van.

Azt akarom, hogy mindig legyetek óvatosak az ördöggel szemben, aki nehézségeket támaszt, megosztottságot és zavart kelt, és most még inkább küzd Isten Megmentő Terve ellen, mint valaha. Még a választottakat is megtéveszti, összezavarja őket, de mindazok, akik az Úr Nevét hívják segítségül, megmenekülnek az elbukástól. Azok azonban, akik az ördög hangjára hallgatnak, nem tudják majd felismerni az Istentől származó igazságosságot, nem tudják majd felismerni a Szeretet Hangját.

Ne feledjétek, milyen örömmel halljuk annak lépteit, aki jó hírt hoz. A szívetekkel imádkozzatok szeretett gyermekeim, és fogadjátok szívesen a Szentlelket, aki most sok nemzetre kiárad. Érezzétek, hogy mennyire közeledik a Szeretet Eljövetelének napja, és hogy milyen bőséggel árad ki sokakra a Kegyelem!

Üzenetem befejezéséül arra szeretnélek emlékeztetni benneteket, hogy Isten szeretetből, és a Szeretet számára teremtett titeket, hogy szeressétek Teremtőtöket. Arra is emlékeztetlek, hogy mindazt, amit létrehívott, saját Magának teremtette. Dicsérjétek tehát és dicsőítsétek Őt, aki titeket megteremtett! Szerezzetek örömet Nekem, Édesanyátoknak, elmélkedjetek Üzeneteinken, és éljetek Üzeneteink szerint!

Megáldalak benneteket, megáldom családjaitokat. Én, a ti Szent Édesanyátok szeretlek benneteket.

1989. szeptember 5.

Uram, órákat töltöttem a tegnap esti eredménytelen beszélgetésen gondolkozva. Túlságosan összezavart, ezért nem tudtam később közeledni Hozzád, nem mertem szemed elé kerülni szégyenemben. Mit mondtam érdekedben? Semmit. Cserben hagytalak... Nem tiszteltelek és nem is dicsértelek, pedig Rajtad kívül senki másban nincs örömem. Elemészt az irántad való szeretet, Uram. Istenem, tartsd tisztán szívemet, és távoztasd tőlem a kísértéseket!

Vassulám, érezd irántad való szeretetemet!

Nagy az Én Irgalmam, és Gyengédségem legyőzte haragomat. Az Én Utam Szent. Leányom, légy tehát szent, mivel Én Szent vagyok. Beszéded dallamként érintse Fülemet! Gyermekem, a Bölcsesség a te Tanítód és Nevelőd. Kerüld az üres társalgást, a haszontalan beszédet! Hozz gyümölcsöt! Az Én Tanításomról beszélj! Én vagyok a te Tanácsadód, mindig Tőlem kapsz tanácsot. Azt akarom, hogy tanítványaim legyenek tökéletesek, légy tehát tökéletes! Mindent utasíts vissza, ami gyengít téged, mint a fecsegés és az üres beszéd. Szeretlek, és azt akarom, hogy légy tökéletes!

Érezd Jelenlétemet, és tükörképemmé válva dicsőíts Engem! Értem beszélj!

Annak a tanítványnak, aki az Én Kezemben van, tisztának kellene maradnia, és Mestere Hangjára kellene hallgatnia!

Rajtad van Kegyelmem. Azt kívánom, hogy fogadd el és kövesd tanításomat! Értsd meg, hogy kezdettől fogva Szentséges Szívembe fogadtalak. Az Én Lelkem van rajtad, Én áldottalak meg, kedvesem. Bátorság, mindez nem lesz hiába! Mindössze szeretned, imádnod kell Engem, és meg kell engedned, hogy igénybe vegyem kezedet. Azt kívánom, hogy légy az Én Visszhangom!

Ezt hogy érted, Uram?

Olvasd fel Üzeneteimet az imatalálkozókon! Ezzel megdicsőítesz. Elmélkedj gyakran, és fogadd el mindazt, amit neked adok! Virágom, Keresztemmel jövök hozzád, arra van szükségem, hogy kissé megpihenjek. Akarod-e helyettem hordozni Keresztemet?

Uram, szívesen.

Fontold meg, hogy mit adok neked! Keresztem értékes. Vedd fel Keresztemet! Később visszatérek, és leveszem válladról. Gyermekem, gyönyörűségemet lelem azokban a lelkekben, akik rendelkezésemre állnak. Ne tagadj meg Tőlem soha semmit! Légy mindig kész, és állj a te Istened szolgálatára!

ΙΧΘΥΣ

1989. szeptember 6.

Uram?

Én vagyok. Előtted állok. Ismerd fel ezt a Kegyelmet, Vassulám!

Uram, nem tudom teljesen felismerni, képtelen vagyok felfogni, de hiszek benne.

Higgy, igen, gyermeki hittel higgy, mert ez tetszik Nekem és az Atyának! Kívánsze írni? Igen?

Rájöttem, hogy elfelejtettem írni.

Keresztemről?

Igen, Uram.

Akkor írj most!

Köszönöm, Uram.

(Később, miután Jézus - misztikus módon - nálam hagyta Keresztjét, úgy tűnt, mintha késő éjszakáig a szomorúság esője hullott volna rám. Mintha bűneivel, mindenféle bűnével együtt rám szakadt volna a világ. E gyötrelemben hirtelen a Getszemáni kertben szenvedő Jézusra gondoltam. Keservesen sírtam, de örültem, hogy rövid időre könnyíthetek Jézuson. Jézus később eljött, és elvitte Keresztjét.)

Kedvesem, most megosztom veled.

Uram, figyelek.

Figyelj és halld! Hallottál-e valaha olyan emberről, aki hűséges akart lenni Hozzám, és sohasem támadták vagy üldözték?

Nem Uram, sőt néhányan vértanúként haltak meg.

Igen, látod kicsim, most beigazolódik, amit a jövendölések mondtak. A mai napig is így van. Aki Nevemben beszél, és felemeli hangját, hogy Üzenetemet hirdesse, biztos lehet abban, hogy üldözni fogják a Káinok. Hívom őket, de nem akarnak meghallani, intek nekik, de nem törődnek vele, megvetéssel elutasítják minden figyelmeztetésemet, nevetségessé teszik ígéreteimet. Nem mondtam-e, hogy napjaitokban kiárasztom Lelkemet az emberiségre? És, hogy Törvényeimet közvetlenül a szívetekbe helyezem, és elmétekbe írom?

Egyetlen jövendölés sem származik az emberektől, hogyan is származhatna? Szavamat a Szentlélek sugallja, Ő indítja az embereket arra, hogy Rólam beszéljenek. Én, az Úr, Új Eget és Új Földet

ígértem, és Vassulám, már készítem számotokra! De az emberek manapság önközpontúak, vallástalanok, szívtelenek, és saját élvezeteiket előbbre valónak tartják, mint Istent. A napok azonban elrepülnek, és hamarosan véget ér mindez a gonoszság, Szeretetem Tüze elsöpri és megtisztítja. Légy bátor kicsim! Mindig lesznek nehézségek, de Erőm mindig támogatni fog téged. Hamarosan meglátod az Új Eget, és az Új Földön fogtok élni, mert ígéretem nemsokára beteljesül. Egyházam megújulása folyamatban van. Már első szülési fájdalmait élitek. Bátorság szeretteim, ti, akik Nevemet viselitek és ivadékaim vagytok, ne keseredjetek el! Szavam beteljesedik. Azt mondtam, hogy veletek leszek, és közöttetek fogok élni. Közvetlenül belőlem fogtok táplálkozni, és az Élet Forrásából ingyen kínálok meg mindenkit, aki szomjas.

Tüzem hamarosan leszáll rátok az Égből, és felemészt benneteket Nagy Szeretetével. Ezt az emésztő Tüzet sorjában kiárasztom a nemzetekre. Szeretetre váltom gonoszságotokat, meglágyítom és lángra gyújtom megkövesedett szíveteket. Közömbösségeteket Istenetek iránti buzgósággá változtatom. Tüzem Szent Órája úgy ér el benneteket, mint a tüzes kemence. Az első pünkösdhöz hasonlóan elteltek Szeretetem Tüzével, Szentlelkem Tüzével. Megújítalak benneteket, kiterjesztem az Igazság, az Egység, az Igazságosság, a Béke és a Szeretet országát.

Örvendjetek! Teljes szívetekből ujjongjatok szeretteim! Eljövök, és elveszem minden hiú dicsekvéseteket, ami szétszóratásotok és bukásotok egyik oka volt. Leheletem elfújja mindazokat, akik elfojtják Lelkemet. Szeretetem Tüze megtisztít benneteket. Leányom, szeress, imádj Engem, szerezz örömet Nekem! A Szeretet szeret téged.

Megáldalak gyermekem.

Mi ketten, Uram?

Mi ketten, gyermekem, jöjj!

ΙΧθΥΣ

1989. szeptember 13.

Körülvesznek üldözőim, Uram,
elhatározták, hogy eltipornak.
Hallgasd meg imámat,
őrizz meg gőgös vádjaiktól
és hazug nyelvüktől!
Védelmezőm, engedd meg,
hogy Szentséges Szívedben
keressek menedéket!

Gyermekem, helyezz mindent az Én Kezembe! A te vádlóid valójában Engem vádolnak. Akik téged elítélnek, Engem ítélnek el. A te üldözőid Engem üldöznek. Gyermekeim elpusztulnak tudás hiányában, és amikor ingyen kapják fölülről a Tudást, mégis visszautasítják.

De Uram, Te mindig terjesztheted a „Béke és Szeretet" Üzenetet olyan lelkeken keresztül, akik nyitottak Feléd és hajlandók szolgálni.

(Hirtelen fájdalmat éreztem mindkét tenyeremben.)

Virágom, fájdalmaidnak nincs látható jele. Figyelj! Isteni Műveim el fognak terjedni ezen a földön. Gondom lesz rá, hogy elterjedjenek, és egyetlen ember sem tudja majd Tervemet keresztezni. Virágom, légy ebben biztos, mert ez az Akaratom.

Engedd meg, hogy úgy vegyelek igénybe, ahogy Én akarom. Szeretlek, és irántad való nagy Szeretetemben megengedem, hogy igyál keserű Kelyhemből. Minél nagyobb lesz irántad való Szeretetem, annál többet engedek inni belőle. Én, aki Jegyesed vagyok, legdrágább kincseimet kínáltam fel neked. Nem bíztam-e rád Keresztemet, Szögeimet és Töviskoronámat? Látod, mennyire szeretlek?

Az Én Útjaim nem a ti útjaitok. Megtisztítom lelketeket, tökéletességre viszem és a megszentelődés útjára vezetem. Menyasszonyom, engedd meg, hogy kincseimmel ékesítselek! Engedd

meg, hogy megmutassam neked szenvedésemet! Az önmegtagadás tökéletesít téged. Hagyd, hogy szabadon azt tegyem veled, ami a legjobb lelkednek, és ne feledd el, ha nem is érted meg teljesen Szavaimat és Útjaimat, ne feledd, hogy Jézus Szabadítót jelent!

ΙΧΘΥΣ

Uram, azok, akik visszautasítanak minden magánkinyilatkoztatást, avval érvelnek, hogy az egyedüli Igaz Kinyilatkoztatás a Biblia. Ezt mindannyian tudjuk, de Uram, Te mit mondasz?

A Szent Biblia valóban az Igazság, az Igazi Kinyilatkoztatás, de Én nem szűntem meg létezni! Lásd, Én vagyok az Ige, és a Lélek által cselekszem. Veletek van Szószólóm, az Igazság Lelke, akit sokan igyekeznek elfelejteni vagy semmibe venni. Mindazt, amit a Lélek mond nektek, az Enyémből veszi. Ő Emlékeztet titeket az Én Szavaimra, Ő ad Sugallatot elméteknek. Ezért ismétlem előttetek, gyermekem, ugyanazokat az Igazságokat. Értsd meg az indítékokat, és értsd meg, hogy miért rázlak fel benneteket ismételten az Emlékeztető által. Fogadjátok el Igazságom Szentlelkét! Azért jövök, hogy Szavamra emlékeztesselek benneteket. Azért jövök, hogy felszólítsalak, tartsatok bűnbánatot, mielőtt eljön az Én Napom.

Gyermekem, hirdesd az Evangéliumot szeretettel a Szeretetért! Melletted vagyok. Soha ne félj! Az eklézsia újra életre kel, mivel az Élet Fájának Gyökere a Szeretet, és a Szeretet közöttetek van. Az Én Fámról fogom táplálni ezt a haldokló nemzedéket, magam adom a szájukba Gyümölcseit. Engedd meg, hogy írótáblámnak használjalak. Egyél Belőlem! Jöjj! Mi ketten?

Igen, együtt vagyok Édesanyátokkal. Szeretlek, aghapa-mé![1] Imádkozz!

Vassula, szerezz Nekem örömet, és gyakran jöjj Hozzám napi munkád közben!

(Gyakran abbahagyom, amit otthon csinálok, hogy az Úrhoz menjek, és ha két percig is, de Vele legyek. Olyan nagyon vágyakozom utána…)

Légy gyönyörségemre, és bizonyítsd be, hogy Hozzám vagy kötve. Ne feledkezz meg a váltságdíjról, amelyet érted adtam. Jöjj mindig Hozzám, és beszélj Velem! Maradj kicsiny!

Értsd meg, hogy Szeretetből minden lelket Magamhoz fogok hívni! Azt akarom, hogy értsd meg, tudósaitok szíve a siralomházban van. Vélt nagyságukban már-már megfeledkeznek az Én Hatalmamról és Istenségemről. Romlottságuk elvakítja őket nyílt teret engedve a Sátánnak, hogy megszólítsa őket, mivel becsukták szívüket a Szeretet előtt! Elméjük és szívük közelebb van a racionális világhoz, mint az Én Szellemi Világomhoz. Ez a ragályos betegség beszivárgott Egyházamba. Pásztoraim közül sokan olyanok, mint a varjak abban a példabeszédben, amelyet adtam nektek. Sok széthúzást okoznak Egyházamban. Beszédeikben és előadásaikban nincs Lélek, nem hűségesek Szavamhoz és tanításomhoz. Jelenlétemben tagadják meg Misztériumaimat, kigúnyolják a jámborságot. Emlékszel, hogy milyen tetteket vitt végbe ősapjuk, Káin? Az ő beszédét vették át, amely a bűnt szolgálja az erény helyett, az erkölcstelenséget a tisztaság helyett. Fenntartás nélkül a bűn rabszolgaságába adták magukat. Ezek a Káinok a bűnnek élnek, de Igazságom Lelkének meghaltak. Amikor az Én Napom eljön, válaszolniuk kell majd Nekem, és számot kell adniuk arról, hogy miért nem őrizték meg Pásztoruk Hagyományát. Saját szájuk ítéli el őket ma, és saját ajkuk tanúskodik ellenük. Ez hitehagyásuk gyümölcse.

De Uram, figyelj Ábel kiáltására, ne engedd, hogy elhagyatva itt feküdjünk, anélkül, hogy valaki felemeljen! Házad romokban hever, és a Te Házad a mi Menedékünk, ezen kívül nincs hová mennünk. Ezrek halnak éhen

[1] Szeress (görögül).

Kenyér hiányában. Kövek között élünk. Halld meg hangunkat és gyermekeid panaszát, hallgasd meg Ábeledet!

Gyermekem! Imádkozz, soha ne hagyd abba az imádkozást! Leányom, megígérem neked, hogy váratlanul fogok Templomomba lépni, és hangos Kiáltással fordulok majd Jeruzsálemhez: épülj újjá! És a Templomhoz: rakják le alapjaidat! És Jeruzsálem lesz Új Városom, amelyet Lelkem éltet, és a Szeretet él majd közöttetek, szeretett maradékom. Az Élet Fáival ültetem be, és ti szeretteim, a jóllakásig ehettek.

Én vagyok a világ Világossága, aki felettetek ragyog. Legyetek éberek, és ne aludjatok, mert a napok meg vannak számlálva! Az Én Békémet fogadd gyermekem! Én, Jézus szeretlek. Engedd, hogy tápláljalak, és tápláljam ezt az éhező nemzedéket!

Pihenj meg most Szentséges Szívemben, sohasem fogsz bennem csalódni, a Szeretet közel van hozzád.

ΙΧΘΥΣ

1989. szeptember 14.

(Szent Kereszt Felmagasztalása)

Vassula, többet imádkozz! Soha ne kételkedj Szeretetemben! Mindig tiszteld Törvényemet!

Készíts helyet Édesanyám részére, vedd karjaidba Őt! Édesanyám Házában várok rád, abban a szobában, ahol Engem fogant.

Lankadatlan erővel és határozott lélekkel dolgozz Értem! Szeretettel dolgozz a Szeretetnek! Engem imádj, a te Istenedet, és engedd, hogy akkor is neveljelek, ha ez szenvedést jelent. Felkínálom neked Szenvedésemet. Ajkadnak csak szentséget és igazságot szabad szólnia! Kedvesem, az Én kedvemért ékesíts Engem szívből jövő szavakkal! Díszítsd Keresztemet a szeretet koszorúival, az Én Keresztemet díszítsd minden csepp szereteteddel! Igyekezz, és légy tetszésemre, oly sokat adtam neked! Én legyek számodra az első! Hadd érezzem lelkesedésedet és buzgóságodat, mert az örömet szerez Nekem!

Én vagyok Tanítód, és Tőlem fogsz tanulni. Vassula, imádkozz és kérd Erőmet! Ne hagyd, hogy a Sátán kihasználja gyengeségedet és megkísértsen! Ne fáradj bele az írásba, ne feledkezz meg tanításaimról, hanem kövesd! Jöjj, megvilágosítalak nehézségeidben, amelyek lelkedet nyugtalanítják. Hiszen Én vagyok Lelki Vezetőd. Higgy Bennem! Még félelmetes gyengeséged ellenére is be tudom fejezni ezt a Kinyilatkoztatást. Értsd meg, gyermekem, hogy Szent Nevem még jobban megdicsőül azáltal, hogy szegénységedben és gyengeségedben téged választottalak.

Megáldalak. Jöjj, szeress Engem!

(Mintha az egész pokol elszabadult volna ma. Állandóan támadott a gonosz lélek. Újabb megpróbáltatás ér, lelkem gyötrődik.

Később, este:)

Jézus?

Én vagyok. Angyalom, ne félj, csak várj, és nézd, miképpen munkálkodom! Én, Jézus szeretlek.

ΙΧΘΥΣ

Szeretlek Szentek Szentje!

(Még később: Visszajöttem Jézushoz bizonyságért és vigasztalásért. Érzem, hogy támadnak, és szerencsétlen vagyok. Annyira félek, hogy tévedésben vagyok!)

Uram, védj meg engem a gonosz lélektől és támadásaitól! Ments meg a Sátán csapdáitól, mielőtt lelkem cserbenhagy! Jöjj!

Add meg újra üdvösséged örömét,
erősíts meg a készséges lelkületben!
Akkor utat mutatok majd a tévelygőknek,
és megtérnek Hozzád a bűnösök.[1]

[1] Zsolt 51,14-15

Virágom, fogadd Békémet! Imádkozz Vassulám, nehogy alva találjon a gonosz lélek! Szüntelenül imádkozz![1] Mennyire sajnállak... Engem szeretni annyit jelent, hogy mindent Nekem adsz. Mindent szeretnék megkapni, ami a tiéd.

Jézus, végy el mindent, amit csak akarsz.

Készen vagy-e több áldozatot hozni Értem?

Kész vagyok, még akkor is, ha a test erőtlen. Azt kértem Tőled, Uram, hogy vonszolj magaddal, ha szükséges. Kérlek, tedd meg!

Ó Vassula, azt akarom, hogy önként cselekedj! Szeretlek.

Uram, kész vagyok.

Engedd meg akkor, ne szegülj Ellenem, add át magad Nekem, és ne félj! Béke, gyermekem! A gonosz lélek gyűlöl, és kitartóan támad téged. Ne engedj el Engem, kapaszkodj Belém!

1989. szeptember 15.

(Amikor ágyba bújtam, hogy megpihenjek, tizenegy óra múlt. Imádkoztam és imádkoztam, és mielőtt az "alvás" rettegett állapota hatalmába kerített volna, még sikerült néhány KYRIE ELEISSON-t és CHRISTIE ELEISSON-t elmondanom. Váratlanul egy <u>erős</u> Hang szólalt meg bennem, ami felriasztott és kiugrasztott az ágyból. „SEGÍTENI FOGOK NEKED!" - Az éjszaka folyamán többször is észleltem, hogy A Hang folyamatosan imádkozik értem. Időnként én is megismételtem A Hang imáját, bár nem értettem.)

(Reggel:)

Vassula, még többet kérek tőled. Hajlandó vagy-e még többet adni Nekem?

Jézus, végy el mindent, amit tőlem szeretnél megkapni.

Még az életedet is?

Az én életem a Tiéd.

Virágom, Szeretetből adok neked szenvedést. Ne feledd, hogy a szenvedésből fakad a megszentelődés. Engedd meg, hogy felolvassak neked egy részt a Szentírásból.[2] Maradj hűséges Hozzám! Ne feledd, hogy Én vagyok A Teljes Hűség. Bízz Bennem, ne szegülj Ellenem, add át magadat teljesen Nekem, tudom, hogy mi a legjobb lelked számára.

Szeretet vagyok.

ΙΧθΥΣ

1989. szeptember 20.

Uram és Szabadítóm?

Én vagyok. Az Én Békémet adom neked. Vassulám, figyelj, és írj! Boldog vagyok, hogy közelemben vagy. Én, az Úr megáldalak. Készen vagy? Jöjj Hozzám úgy, mint ahogy egy gyermek közeledik apjához.

Szeretteim! Úgy nézzetek Rám, a ti Istenetekre, mint Együttérző Szent Társatokra, amint Dicsőségben, Istenségemben foglalok helyet trónomon fenn a Mennyben, ugyanakkor lehajolok hozzátok a földre, lehetővé teszem számotokra, hogy érezzetek, halljatok, értsetek és így megismerjetek Engem, Uratokat. Igen, lehajolok hozzátok Trónomról, hogy Magamhoz emeljem lelketeket, és Világosságomban életre keltselek benneteket.

Úgy nézzetek Rám szeretteim, mint Jegyesetekre, aki bőkezűen gondoskodik mindenről, amiben szükséget szenvedtek! Leveszem rólatok gyászfátylatokat és a nemzeteteket takaró halotti leplet. Letörlöm arcotokról a könnyeket, és megvigasztallak titeket. Örökké tartó

[1] Arra gondoltam, Jézus azt akarja, hogy egész éjjel imádkozzak. Olyan kimerült voltam azonban, hogy képtelen lettem volna rá. Amikor Jézus azt mondta, hogy „mennyire sajnállak", Hangja <u>rendkívül</u> gyengéd volt.

[2] Zsid 3,1-6

szeretettel szeretlek, és Könyörületből meggyógyítalak benneteket. Én, a ti Jegyesetek, mindent megosztok veletek, amim csak van. Velem vannak Legdrágább Kincseim, Keresztem, Szögeim és Töviskoronám, hogy ezekkel ékesítselek benneteket. Kész vagyok megosztani veletek. Hajlandók vagytok-e, és készen álltok-e osztozni velem a Béke, a Szeretet és az Igazságosság Keresztjén?

Úgy nézzetek Rám, mint Megváltótokra! Mindenkit megmentek, aki Belém kapaszkodik, mindenkinek válaszolok, aki Hozzám könyörög. Könyörülettel tekintek rátok, mert tudom, mennyire törékenyek vagytok, és milyen könnyen megkísért A Kísértő. Végtelen Szeretetemben, annyira félreértett Szeretetemben váltottalak meg titeket... Szeretet vagyok, és aki Bennem él, az Igazságban él.

Én vagyok az Élet Fájának Gyökere, és az Életadó Forrás. Mindkettőt Magammal hoztam, az Élet Fájának Gyümölcsét és Kiapadhatatlan Forrásomból az Élő Vizet. Jöjjetek Hozzám, jöjjetek, és teljetek el, jöjjetek, és egyetek, jöjjetek, és igyatok Élő Vizemből mind, akik szomjaztok! Sohasem utasítalak vissza benneteket. Én, az Isten, hozzászoktatlak benneteket az igazi Ételhez, amely bennetek marad, hogy szegénységtől sújtott lelketek élni tudjon. Földetek terméketlenné vált, és a tikkasztó szelek kiszárították torkotokat. Én azonban, aki Szabadítótok vagyok, látom mindezt a gonoszságot a magasból. Ne mondjátok tehát, hogy „az Úr elfeledkezett rólunk”! Hűséges vagyok, és irántatok érzett magasztos Szeretetem megment benneteket. Sohasem fordítottam el tőletek Szent Arcomat. One agio omga elneah rima, rima, pgara nedro ha unu Amen rima.[1]

Írd! Békét és Szeretetet árasztok halottaitok földjére. Szándékomban áll, hogy mindent elárasszak Békémmel és Szeretetemmel, azokat az országokat is, ahol nincs szeretet. Szándékomban áll megdönteni minden Igazságtalanságot. Feltámad ez a halott korszak, és követni fog Engem arra az Új Földre, amelyet számára készítek. Az Új Ég alatt fog Engem dicsőíteni és dicsérni éjjel és nappal. Még mindig nem értettétek meg, hogy Kegyelmem Szentlelke miképpen készíti nektek Szőlőskertjeit, Amelyeket szelíden és oly sok szeretettel ültet el minden nép körében?

Nem értitek, hogy Szent Édesanyátokkal fölétek nyújtjuk Kezünket, és Áldásunkat adjuk rátok? Szőlőskerteket készítünk nektek, amelyek elegendő gyümölcsöt fognak hozni sok ember táplálására. Kegyelmem Szentlelke olyan, mint a Szőlőtő, kegyelemmel teljes vesszőket hoz. Bimbóim a Szeretet és a Béke gyümölcsét termik. Jöjjetek közelebb Hozzám, akik Utánam vágyakoztok, és teljetek el gyümölcseimmel! Rám gondolni édesebb a méznél, s Engem birtokolni jobb a lépes méznél. Aki Engem megízlel, még jobban kíván, s aki iszik Belőlem, még jobban szomjazik. Nem szégyenül meg, aki Rám hallgat, akik Hozzám szegődnek, azok nem vétkeznek.[2]

Nem mondtam, hogy az eljövendő napokban vesszőket hajtok, amelyek kirügyeznek, bimbót hoznak, és az egész világot betöltöm gyümölccsel? Ez a gyümölcs szaporodni fog Fényemben, és az Ég lehullatja rátok Harmatát, hogy felüdítse száraz torkotokat. Ezeket az áldásokat árasztom Népemre.

Érezzétek, hogy szeretlek benneteket, kicsinyeim! A Szeretet szeret, és megáld egyenként mindenkit közületek. Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.

ΙΧθΥΣ

Legyetek egy!

(Később:)

[1] Váratlanul egy számomra, és feltehetően az emberiség számára is ismeretlen nyelven hangzott el egy mondat.

[2] Sir 24,17-22

[1]Légy áldott, Uram,
aki az Élet Fájának Gyökere vagy
és Maga a Szeretet,
aki Gyümölcsöd által
Örök Életet adsz nekünk!
Tiszta fehér Aranyból vannak leveleid,
amelyek sohasem hervadnak
és nem száradnak el,
és erős Fény árad Belőlük.
Imádlak Téged, remélek Benned és szeretlek.
Kérlek bocsáss meg azoknak,
akik nem imádnak Téged,
nem remélnek, nem hisznek Benned,
és nem szeretnek Téged!
Viseld gondunkat, Emmánuel!
Áldott légy, áldott légy,
aki Tanácsadóm vagy az éjszakában,
aki szüntelen imával töltesz el
fölöttem imádkozva!
Tudom, hogy nem hagyod el lelkem,
hanem kézen fogsz minket,
és felfeded előttünk
az Élet Ösvényét.
Őrizz meg bennünket Szeretetedben!
Uram, Te vagy reménységünk Forrása,
Benned remélünk,
hogy megláthatjuk az Új Eget
és az Új Földet, Urunk.

Én vagyok az Élet Fájának Gyökere, és Belőlem árad ki az Örök Élet. Virágom, olvasd a Szentírást!

(Jézus ezt úgy érti, hogy találomra nyissam ki a Szent Bibliát, és meg fogom találni, amit el akar velem olvastatni. - Izajás 40,9 versénél nyitottam ki.)

Olvasd el, és írd le: „Menj fel egy magas hegyre, te, aki a jó hírt viszed Sionnak, és engedd ki hangod, jól engedd ki, te, aki jó hírt viszel Jeruzsálemnek. Engedd ki hangod! Ne félj! És hirdesd Júda városainak: Nézzétek, a ti Istenetek!" Itt van a ti Új Jeruzsálemetek...

Én, az Isten leszállok ebbe a korszakba, és holttesteken bukdácsolok. Mindaz valóra vált, amitől tartottam. Leszállok, de nem találok hitet, reményt és szeretetet. Zöld Mezőimen hagytam legelésző bárányaimat, és most kiéhezve és siralmas állapotban látom viszont őket. Kövek között élnek, ott keresnek menedéket és némi élelmet, de semmit sem találnak. Reménykedve emelik fel egyik követ a másik után, morzsák után kutatva, magot keresve, amit elvethetnének, de morzsa vagy mag helyett skorpióra lelnek, amely alig várja, hogy megcsípje őket, és mérgét beléjük fecskendezze. Bárányaim városról városra kóborolnak, hogy az egykori Nagy Városnak legalább a romjait megtalálják. Igen, Jeruzsálemről beszélek, de csak kevesen készek meghallgatni.

Nevén szólítom minden pásztoromat, de nagyon kevesen hallják meg Hangomat... Elfulladok, fulladozom, látva, hogy telve vannak holt szavakkal. Figyelj, leányom! Azért szólítottalak, hogy az igaz ügyet szolgáld! Kézen fogtalak, és tanúvá tettelek. Megmutattam neked az Igazságot, és levettem szemedről a fátylat, hogy lásd, kit választottam arra, hogy Péter utódja legyen. Így szóltam hozzá egykor: „te Péter vagy, és erre a kősziklára építem Egyházamat, és a pokol kapui sohasem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyország kulcsát: amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyekben is, amit feloldasz a földön, fel lesz oldva a mennyekben is."[2]

Ennek az embernek adtam a Hatalmat, és ma megpróbáljátok őt elmozdítani. El akarjátok lopni pásztorbotját, hogy ti kormányozhassatok a Hazugság és a Bűn jogarával. Péter! Bárányaim Péterre, szeretett pásztorom! Tudom, mennyire meggyötörték szívedet, és tudom, hogy patakokban ömlik véred a hálátlan és hitetlen nemzedék miatt. Tudom, hogy a könnyek forrásává vált miattuk a szemed. Tudom, hogy hány testvéred fordított neked hátat. Kedvesem, ők azok a pásztorok, akik nem tudnak semmit, nem éreznek semmit, akik saját útjukat járják, mindegyik a saját érdekét keresi. Az Esztelenségnek szolgálnak a Bölcsesség helyett, a Fényűzésnek a Szegénység

[1] Belső látomás az élet fájáról.

[2] Mt 16,18-19

helyett, az Engedetlenségnek az Engedelmesség helyett.

Keresztemről szemlélem azokat, akik a földön élnek, és mondom nektek nemzetek népei, hogy hamarosan elérkezik az Óra. Az idő majdnem betelt, és már nincs sok idő addig, amikor sírva töltitek éjszakátokat, ti hűtlen pásztorok. Ti, akik hitetlenséggel vétkeztek Ellenem, ti, akik Békét hirdettek, amikor nincs Béke! Térjetek vissza Péterhez mindannyian, akik minden irányba szétszéledtetek. Engem szolgáljatok! Miért szolgálnátok az Istentelenséget? Enyéim legyetek, ne a Lázadóé! Miért álltok annyira készen a Lázadó szolgálatára? Még az idegenek is, még ők is hallgattak Hangomra, és megértették Szavaimat. Az Én Elveim Szentek, és bizony mondom nektek, hogy mindörökre Szentek is maradnak.

Leányom, olvasd Szavaimat!

(Az Úr Máté 5,18-19-et választotta.)

Olvasd el és írd: „Bizony mondom nektek, míg ég és föld el nem múlik, egy i betű vagy egy vesszőcske sem vész el a törvényből, hanem minden beteljesedik. Aki tehát csak egyet is eltöröl e legkisebb parancsok közül, és úgy tanítja az embereket, azt igen kicsinek fogják hívni a mennyek országában. Aki viszont megtartja és tanítja őket, az nagy lesz a mennyek országában."[1]

Gyermekem, pihenj most, légy Lelkem gyönyörségére gyermeki hiteddel! Jöjj, pihenj meg Bennem! Én, az Úr megáldalak. Szeress Engem!

Dicsértessék a mi Urunk!

1989. szeptember 22.

(A Szűzanya üzenete.)

Szeretett leányom, Abba szeret titeket.

Dicsértessék az Úr!

Mondd el gyermekeimnek: Béke legyen veletek! Fiaim és leányaim! Nyíljatok meg, hogy Jézus betérhessen szívetekbe és meggyógyíthasson benneteket!

Mai üzenetem arra emlékeztet titeket, hogy kicsoda Jézus. Jézus a Magasztos Szeretet Forrása, a világ Világossága. Azért viselte el a kereszthalált, és azért nem törődött a Kereszt szégyenével, hogy megmentsen benneteket. Jézus szelíd és alázatos. Jöjjetek és ismerjétek el Isteneteknek, mert az a tökéletes erény, ha elismeritek Őt! Érezzétek Őt, érezzétek Szent Jelenlétét, tanuljátok meg, miképpen fogadjátok Őt magatok közé, tanuljatok meg így beszélni: „mi ketten"! Ne feledkezzetek meg Róla imádságotok közben sem! Őrizzétek Őt mindig szívetekben, zárjátok szívetekbe!

Ne tekintsétek fenyegetésnek Üzeneteinket! Üzeneteink a Szeretet és a Béke Üzenetei, és Isten Végtelen Irgalmából erednek.

Legyetek Isten örömére! Gondolkozzatok, mielőtt szólásra nyílna ajkatok, nehogy saját ajkatok mondjon rátok ítéletet! Minden, amit kimondotok, arról tanúskodjék, hogy Isten gyermekei vagytok a szentség lelkületében, odaadásban és tisztaságban. Buzgón szolgáljátok az igaz ügyet!

Ma ezt kérdezem tőletek, akik hallgattok Engem: „Vajon úgy szeretitek-e felebarátotokat, mint önmagatokat?" Arra szeretnélek emlékeztetni benneteket, hogy még gyengeségetekben is eljuthattok a tökéletességre, ha megengeditek, hogy az Úr vezessen titeket. Naponta adjátok át magatokat Neki, félelem nélkül ajánljátok fel Neki akaratotokat! Ő ismeri képességeiteket, és sohasem kér olyasmit, ami ártana nektek. Imádságban emeljétek fel lelketeket, növekedjetek a szentségben, növekedjetek a Szeretetben, amelyet Isten oly bőségesen kínál fel nektek.

Soha ne hallgassatok a Lázadóra, ne hagyjatok szabad helyet szívetekben a gonosz lélek számára, ne engedjétek, hogy megkísértsen benneteket. Csak

[1] Mt 5,18-19

a Hitben, a Reményben és a Szeretetben éljetek, ezek legyenek gyümölcseitek, amelyek szíveteket eltöltik. Isten azért van közöttetek, hogy mindent megadjon lelketeknek, amiben hiányt szenved. Meg fognak sokasodni az Úr Szőlőskertjei, és elegendő gyümölcsöt hoznak ezrek táplálására.

A Teremtő arra készít fel benneteket, hogy belépjetek a Szeretet Új Korszakába. Úgy tekintsetek Teremtőtökre, mint Szent Társatokra, Atyátokra, Jegyesetekre, Megváltótokra és Tanácsadótokra! Dicsérjétek az Urat Irgalmas Hívásaiért, mert azt mondja: „Egyre több Hívást fogok küldeni! Szeretném igen közel vonni Magamhoz gyermekeimet, hogy Saját Kezemmel tápláljam őket. Szívükbe oltom Törvényemet, Szeretetemben fognak lakozni, és Szeretetem védi meg őket. Megerősítem és visszahozom őket Magamhoz, az Igazsághoz. Hozzászoktatom őket az igazi Táplálékhoz. Nem lesz többé olyan nap, amikor ne fogadnák szívesen az áldást. Leveszem a halotti leplet, és Világosságommal feltámasztom a halottat." A Szeretet Szeretetként tér vissza hozzátok, és közöttetek fog élni.

Elmélkedjetek az Üzeneteken, és éljetek az Üzenetek szerint! Érezzétek biztonságban magatokat, mert veletek vagyunk. Megáldalak benneteket és családjaitokat. Imádkozzatok, és Én is veletek fogok imádkozni.

Jöjj leányom!

1989. szeptember 24.

Lelkem örvendezik az Úrban.
Jöjj Uram, és segíts,
hogy halljalak és érezzelek Téged,
és lelkem így
a Te Világosságodban örvendezhessen.

Kedvesem, érezd, hogy szeretlek! Ne vétkezz többé, ismerd fel mindannak értékét, amit Tőlem tanultál! Bátorság leányom! Ne feledd, hogy melleted vagyok, és bizony mondom neked, hogy Szavam, amelyet neked adtam, úgy elterjed, mint a reggeli pára.

Engedd meg, hogy mindennap szolgálatomba vegyelek! Engedd meg, hogy elárasszalak Égő Kívánságaimmal. Azt akarom, hogy oltárom szüntelenül Értem, a te Istenedért lángoljon. Hozzám vagy kötve, többé már nem leszel szabad. Soha semmit sem erőltettem rád, kezdettől fogva mindig tiszteletben tartottam szabadságodat. Emlékezz, hogyan vezettelek lépésről lépésre mindennap közelebb Magamhoz!

Imádkozz Vassulám! Megadom neked Erőmet és olyan akaratot, hogy állhatatos maradj, mivel az Én vállaim belefáradtak Keresztem hordozásába. Szeretetemnek készséges, áldozatot vállaló lelkekre van szüksége, hogy megpihentessenek és osztozzanak Velem Keresztemben. Felfoghatatlanul szeretlek benneteket, és nem akarom, hogy egy is elvesszen közületek. Arra van szükségem, hogy jóságos lelkekkel megoszthassam szenvedésemet.

Megértesz most már Vassulám? A Hozzám vezető Út keskeny és nehéz. Sokkal több áldozatot fog tőled követelni, mint amennyi áldozatot most Értem hozol, de segítek neked. Ne félj! A megszentelődés felé vezetlek. Egész idő alatt veled leszek. Ne ellenkezz, add át magad Nekem, ne feledd, miként ment meg Szeretetem! Engem óhajts, és Engem helyezz az első helyre! Soha ne hagyd abba az imádkozást, ne adj talpalatnyi helyet se az ördögnek, hogy megkísérthessen téged. Hagyj fel a kételkedéssel! Meddig akarsz még kételkedni?

Virágom, tudom, hogy törékeny és gyenge vagy, de hidd el Nekem, hogy Én Magam hordozom Vállamon gyengeségedet, és Én viszlek téged végig az egész úton Házamba. Én, a te Istened örökbe fogadtalak téged. Elhagynám-e fogadott gyermekemet csupán azért, mert nincs elég ereje, és még segítségre szorul? Soha! Azért fogadtalak örökbe, hogy Enyém legyél, és most valóban az Enyém vagy.

Érezd örömömet! Gyengéden keltettelek életre, és elfogadtalak olyannak, amilyen vagy, minden bűnöddel, gyengeségeddel és hibáddal, hogy általad mutassam meg az egész világnak, miképpen terjed ki Irgalmam korszakról korszakra, és hogy bűneitek és tökéletlenségetek ellenére teljesen megbocsátok nektek. Kész vagyok örökbe fogadni benneteket, hogy osztozhassatok Velem Mennyei Királyságomban.

Szeretetem mindörökké kiterjed minden nemzedékre. Fogjátok meg Kezemet, és engedjétek, hogy Házamba vezesselek benneteket! Jöjjetek Hozzám úgy, amilyenek vagytok, szeretettel Vállamra veszlek, és úgy viszlek benneteket Házamba.

ΙΧθΥΣ

1989. szeptember 26.

Uram?

Én vagyok. Soha ne kételkedj! Ne feledd, hogy Én sok ajtó kulcsát tartom Kezemben. Kinyitom egyiket a másik után, mindegyiket a megfelelő időben. Megérted ezt gyermekem?

Nem kell nyugtalankodnod, nem kell sietned! Én az Úr mindent megteszek a megfelelő időben.

ΙΧθΥΣ

1989. szeptember 28.

Uram, egyáltalán nem olyan könnyű megérteni gondolataidat. Szeretnék tetszésedre lenni. Időnként úgy érzem, hogy elrejtőzöl előlem. Vajon vétkeim miatt rejtőzöl el?

Vassula, sohasem múlik el irántad való szeretetem. Többet imádkozz! Hadd emlékeztesselek arra, hogy időről időre mondd azokat az imákat, amelyeket neked adtam. Imádkozd azt a zsoltárt, amelyet számodra kiválasztottam.[1] Engedd meg, hogy időnként igénybe vegyelek, és olyankor, amikor Én óhajtom. Engedd, hogy szabad legyek, és uralkodjam feletted! Ne félj tehát, csak teljesen hagyatkozz Rám!

Azért emeltelek fel, hogy Velem légy, és ne mással! Mindig el fogom űzni minden vetélytársamat, aki hozzád közeledik. Sohasem engedem, hogy megzavarjanak téged, és elfordítsák Tőlem gondolataidat. Most már az Enyém vagy, és mindörökre az is maradsz. Jöjj Hozzám, és imádj a Csendben, hagyatkozz most teljesen Rám! Ez megörvendeztet. Úgy hagyatkozz Rám, ahogy tanítottalak! Elmélkedj a csendben, Rám szomjazz, az tetszik Nekem! Óhajts Engem, állandóan Rám szomjazz, a Te Istenedre!

Ne kérdezősködj mindig! Vajon nem Én vagyok az Urak Ura? Soha ne kételkedj Műveimben! Ismerem képességeidet. Ezért határtalanul szeress Engem, szívesen áldozd fel magad másokért, maradj hűséges Hozzám! Az Én Lelkem van rajtad, és mindig vezetni fog téged. Beszélgess Velem! Miért hanyagolsz el? Fontosabbak neked gondjaid, mint az Én Jelenlétem? Támaszkodj Rám! Milliószor felajánlom neked vállamat, hogy Rám támaszkodhass.

Jöjj! Szeretném látni, hogy felemeled arcodat, és örömtől ragyog. Nézd, mit adtam neked! Légy olyan, mint a napraforgó, fordítsd Felém arcodat, és kövesd Fényemet! Én nem rejtem el előled Arcomat! Virágom! Ha nem ereszted búnak a fejed, hanem felnézel Rám, megszűnnek gondjaid. Légy bizalommal Irántam, ajánlj fel Nekem mindent, és segíteni fogok neked.

Jöjj, nem lesz hiábavaló mindez az áldozat. A te Jézusod szeret téged.[2] Nincs most semmi mondanivalód Számomra?

De igen, Uram. Azt szeretném elmondani Neked, hogy egész éjjel és egész nap állandóan Rád gondolok. Egész éjjel Rólad

[1] Zsolt 86

[2] Itt egy pillanatnyi csend következett.

elmélkedem. Rád gondolva fejezem be napomat, és Rád gondolva kezdem a következőt. Beléd kapaszkodik a lelkem.

Akkor örvendezz! Örvendezzen szíved és lelked! Királyod jött el hozzád, amikor ruhátlan és szegény voltál. Királyod takarta be Szeretetével és Békéjével csupaszságodat, és Gyengédségében fejedelmien felékesített legdrágább Ékszereivel. Nem díszítettem-e fejedet Töviskoronámmal? Nem bíztam-e rád Szögeimet? Nem osztozunk-e Keresztemen, mint hitvesi ágyon? Nem fedtem-e fel előtted Szépségemet? Eljegyeztelek Magamnak. Szólj leányom!

Uram, bármit is mondok, sohasem lesz elég! Könyörülj nyomorúságomon! Bízom szeretetedben, boldog leszek, ha több áldozatot hozhatok.

Akkor nyisd ki füledet, és halld nászdalomat! Tudom miből vagy, porból és hamuból. Hagyj fel szomorúságoddal, és emeld fel fejedet! Nézz Rám! Én vagyok, aki téged életre keltett, aki nyugalomban és békességben tartja lelkedet. Két Karomba rejtve őrzöm lelkedet. Mindent megadtam neked, hogy Magamhoz emelhessem lelkedet.

Megmutattam neked Végtelen Irgalmamat, és hogy kedvedben járjak, saját Kelyhemből itattalak. Igyekezz tetszésemre lenni leányom, az Én Útjaimat keresd! Az Én Útjaim Szentek, ezért ne panaszkodj semmiségek miatt! Mindig közeledben voltam, hogy vezesselek. A szív egyszerűségében jöjj Hozzám mindig Vassulám, mert földi napjaid olyanok csupán, mint elsuhanó árnyék, sietős átkelés, amely elmúlik. A földön semmi sem tart örökké.

Tartsd meg tanításaimat, és kövesd Parancsolataimat! Legdrágább Kincseimet bíztam rád. Őrizd meg, öleld magadhoz, és ne engedd el! Keresztem, a Béke és a Szeretet Keresztje lesz lelked édes gyötrelme. Buzgó vágyadnak, hogy osztozz Keresztemben, olyan égő lánggá kell válnia benned, mint amilyen Bennem ég. Keresztem utáni szomjúságodnak az Én szomjúságomhoz hasonlóan kell növekednie. Bizonyára érted már, miképpen fejezem ki Szeretetemet. Igen - megengedem, hogy szenvedj.

Lélek! Szárazságodat bővizű forrássá változtattam, irántam való ellenségességedet gyengédséggé, fásultságodat Keresztem iránti lelkesedéssé, közömbösségedet Otthonod és Atyád utáni vággyá! Örvendezz lélek! Királyod levette testedről halotti lepledet, és feltámasztott - miként Lázárt -, hogy birtokba vehessen.

Ó Jézusom, Te valóban nem vagy válogatós!

Enyém a választás. Azt akarom, hogy örököld Mennyei Királyságomat, és osztozz Velem rajta. Minden Mű, amelyen munkálkodom, az Én Dicsőségemre van.

Nézd! Most szabad vagy galambom, Én vagyok a te Mestered. Mindig Hozzám fogsz jönni, és Szentséges Szívemben fogsz megpihenni. Szentséges Szívem a te otthonod és a te menedéked. Érted? Arra tanítottalak, hogy ismerd fel, Ki a te Mestered, és mit kér tőled. Mestered és Királyod most szeretetet kér tőled. Jöjj, viszonozd Szeretetemet, tükrözd vissza Szeretetemet! Szeretetből teremtettelek, hogy szeress Engem! Ezt soha ne feledd!

ΙΧΘΥΣ

1989. szeptember 29.

Alleluja! Bármikor hívom az Urat,
lehajol hozzám, hogy meghallgasson.
Tekintetem Rajtad nyugszik, Uram,
szüntelenül Rólad elmélkedem.
Te vagy Táplálékom, Kenyerem és Borom,
másra nincs szükségem
ebben az ellenséges világban.
Rád szomjazik lelkem,
ajkam kiszáradt, és utánad eped.
Te vagy az én Istenem,
aki megkeresett és megtalált
elesettségemben.
Engedd meg,
hogy Szent Szíved legyen lakóhelyem!

Sohasem utasítalak vissza. Valahányszor eljössz, hogy befogadj Engem, örömtől repes Szentséges Szívem. Oly kicsivé váltam a kis fehér Ostyában! Amikor magadhoz veszel, elfogadsz Engem, és ha ezáltal elfogadsz, elismered Az Igazságot. Én és te akkor egy vagyunk, Közösségben vagy Velem, és mi lehet annál gyönyörűségesebb, mint Velem lenned, a te Isteneddel! Van-e ennél tisztább és szentebb találkozás? Én, a te Istened találkozom veled, teremtményemmel. Én, a te Megváltód és te, akit megváltottam. Én, Jézus felfoghatatlanul szeretlek! Hogyan kételkedhet bárki is Szeretetemben bemocskolva ezt a tiszta és szent Szeretetet? Hogyan kételkedhettek annyian abban, hogy Jelen vagyok a Szentostyában?

Oltáriszentségemet nem lenne szabad kiönteni, vagy úgy bánni Vele, mintha nem lenne Szent! Ha megértenétek, hogy mit kínálok fel nektek, és Kit fogadtok magatokba, szüntelenül áldanátok. Nézzétek! Amikor Angyalaim rátok tekintenek a magasból, még ők is azt a táplálékot kívánják, amelyet ti magatokhoz vehettek, ők azonban nem. Úgy látom, hogy közületek sokan nem értik meg Teljességét…

A Szeretet Foglya vagyok minden egyes Tabernákulumban, várva és remélve, hogy meglátogattok. Közeledjetek Hozzám mindannyian, akik még ebben a pusztaságban bolyongtok! Jöjjetek Hozzám megigazultan és tisztán! Hadd örvendjek bennetek! Azzal szerezzetek örömet Szívemnek, hogy bűnbánatot tartotok, beismeritek bűneiteket. Ne mondjátok: „Miért kell gyónni? Semmi mondanivalóm sincs gyóntatóm számára!” Ne tartozzatok azokhoz, akik elveszítették a bűn iránti érzéküket. Bár messze vagytok attól, hogy tökéletesek legyetek, némelyek mégis úgy viselkednek, mintha tiszták lennének, és elérték volna a tökéletességet. Legyetek alázatosak, legyetek alázatosak! Könnyen felismerhetitek bűneiteket, ha őszinte szívvel imádkoztok, és megkértek, hogy segítsek felismerni.

Boldogok, akik engedelmeskednek Törvényemnek, követik tanításomat, és tisztelik Szentségeimet. Boldogok, akik igaz Hittel jönnek Hozzám, hogy egyenek és igyanak Engem. Szent vagyok, ezért Szentként bánjatok Velem, hogy kiárasszthassam rátok ebben az igen Szent pillanatban kegyelmeimet, amelyek életre keltik lelketeket. Nem rejtem el Gazdagságomat, ingyen adom még a legkisebbnek is.

Jöjjetek, úgy égek a vágytól, hogy veletek legyek! Ezért ne siessetek, és ne türelmetlenkedjetek imádkozás közben, ne gúnyoljátok ki a jámborságot! Gondolkozzatok és elmélkedjetek parancsolataimon, még ha nem is láthattok Engem. Mondom nektek, hogy felettetek tartom Kezem, és Leheletemet hagyom rajtatok. Megáldalak benneteket.

Legyetek eggyé!

ΙΧθΥΣ

(Később:)

Jó nekem, ha szenvednem kell,
mert még jobban
megtanulom parancsolataidat.[1]
Tudom, hogy szeretetből
adod nekem ezt a szenvedést,
rám <u>pazarolod</u> szeretetedet,
gyermekeddé fogadtál.
Tudom, hogy megpróbálod azokat,
akiket szeretsz,
<u>Uram, emésztő Tűz vagy</u>!

Vassulám, minden egyes nap közelebb hoz Hozzám! Nap, mint nap bebizonyítom neked Szeretetemet, és hogy Én vagyok az, aki így megnyilvánulok előtted. A te nemzedéked azonban beteggé tesz téged. E nemzedék csapását Racionalizmusnak nevezik, és a Racionalizmus Halálos. A Racionalizmus a Sötétség Fejedelmétől való, és mindazok, akik Sötétségben élnek, más betegségekkel

[1] Zsolt 119, 71

együtt ezt is elszenvedik. Ami azonban Tőlem ered, az a Világosságtól származik. Amikor leszállok választott lelkeimhez, hogy megvilágosítsam ezt a sötét világot, Világosságom megzavarja mindazokat, akik gonoszságban élnek. Világosságom annyira zavarja őket, hogy képesek ölni is, mivel gonoszságuk kiderült, és minden szem láthatta mezítelenségüket. Viselkedésük nem nagyon különbözik Ádám és Éva viselkedésétől, akik megpróbáltak elmenekülni és elrejtőzni Előlem.

Igen, világosságom gyermeke, Hozzám tartozol, és emiatt fordul ellened, és emiatt üldöz téged a Sötétség. A Sötétség gyermekei mindig üldözni fogják az Én gyermekeimet. Világosságom zavarja őket. A Világosság Órája rémületet kelt ezekben az emberekben, mivel egész életükben gonoszságon törték fejüket, és a racionalizmust melengették. A Világosság Órája szüntelen gyötrelem a sírban nyugvó sötét lelkek számára, de fel fogom ragyogtatni felettük Világosságomat. Világosságom áttöri ezt a Sötétséget, és Meleg Sugaraimmal felélesztek mindent, ami parlagon hevert. A Sötétség többé nem fog árnyékot vetni a nemzetekre. Világosságom kibontja a gyenge bimbókat, Sugaraimtól kinyílnak a virágok, és ismét kizöldülnek a föld ágai.

Soha ne hagyd abba az imádkozást, gyermekem! A Szeretet örökké szeret téged!

1989. szeptember 30.

Szüntelenül örvendezem
Szeretetedben Jézusom!
Szeretetedet és Hűségedet hirdetem
a nap minden órájában,
mivel úgy alkottad a Szeretetet,
hogy örökké megmaradjon,
és erős gyökerei legyenek
a Mennyben és a földön.
Eljön az idő,
amikor senki sem utasíthatja vissza
ezt a szeretetet!

Gyermekem, támaszkodj Rám! Hadd érezzem Irántam való szereteted ízét! Ó leányom, csupán szeretetet kérek tőled, méltányold Szeretetemet! Imádságod legyen olyan, mint a tömjén! Szíved alakuljon tömjéntartóvá! Légy örömömre, mérsékeld Igazságosságomat, és hozz enyhülést Sebeimre, amelyeket legjobb barátaimtól kaptam. Érezd irántatok való szeretetemet! Gyermeki hittel higgy! Soha ne akarj racionalizálni Engem, mert ha így teszel, a Gyermekség Fátylát veszed le szemedről.

Misztériumaimat Misztériumként kell tisztelni, és Jelenlétem, amellyel ily módon megajándékoztalak, szintén Misztérium. Az a kívánságom, hogy add Nekem szíved szeretetének minden cseppjét, és viszonzásul saját Szívemből töltöm meg szívedet. Viseld most Keresztemet egy kicsit! Engedd, hogy megpihenjek!

Szeretném, ha gyermekeim tudnák, hogy érzékeik és testük megsanyargatását Mennyei Műveim javára fordítom, arra használom áldozataitokat, hogy lelkeket szabadítsak ki a Tisztítótűzből. Lelkeket melegítek fel a földön, hogy megtérjenek. Megtisztítom lelketeket. Amit Nekem felajánlotok, azt jóvátételre fordítom. Ez tartja vissza Igazságosságomat attól, hogy fellángoljon és megbüntessen benneteket, mert felajánlásotok kiengesztel Engem, kiengesztel... Nagy az Én Irgalmam!

(Éreztem az ördög dühét, ahogy megtámadott.)

Ne félj! Én, az Úr veled vagyok. Egyetlen pillanatra sem hagylak magadra. Természetes, hogy dühöng az ördög. Ha tudnád, mennyire gyűlöli azokat, akiket különlegesen szeretek. Értsd meg hát gyermekem, miért támad téged! Köpenyem alatt azonban megvédelek, nem engedem, hogy valaha is hozzád érjen. Alattomosan behatol azokba a lelkekbe, akik hallgatnak rá, majd áldozatait utadba állítja, hogy üldözzenek, zaklassanak és elnémít-

sanak téged.[1] A Sátán fegyverként használja ezeket az embereket, és eltökélte, hogy elhallgattat téged, mivel olyan vagy, mint a háztetőről szóló trombita, hangosan hirdeted Az Igazságot, amit teljes Tekintélyemmel együtt adtam neked.

Gyermekem kiálts! Teljes erődből kiálts! Légy az Én Visszhangom, mert hangod az Én Hangom, az Én Ajkammal szólsz. Továbbra is kiálts, Az Igazságot kiáltsd a Nemzeteknek! Nem kell félned! Minden ellenségemet szétrebbentem, mert valójában az Én ellenségeim ők, nem a tieid. A Hamisság üldözi Az Igazságot, a Sötétség a Világosságot, de végül Én, az Úr fogok győzni!

Maradj közelemben, kicsim! Add át magad Nekem! Engedd, hogy mindig benned lélegezzek, légy az Én Fejtámaszom! Fogadd Békémet! Növeld hitedet, az örömet szerez Nekem. Jöjj! Mi ketten?

Igen, Jézus, mi ketten.

1989. október 2.

Jézus?

Én vagyok. Jöjj gyermekem, fogd meg a Kezem, és együtt fogunk dolgozni. Én vagyok a Bölcsesség, a te Tanítód. Ezért egyedül Bennem bízz! Tanuld meg, hogy senki más nem adhat neked jobb tudást, mint Én, aki az Úr Vagyok. Figyelj és írj!

Teremtés! Lélek! Te, aki olvasol, aki hallasz Engem, dicsérj, dicsőíts Engem! Napkeltétől napnyugtáig dicsérj Engem, szüntelenül dicsérj és magasztalj, engesztelj azok helyett, akik sohasem dicsérnek és dicsőítenek Engem! Áldj Engem, imádj és vágyakozz Utánam! Senki sem beszélt nektek a Három Ifjú Énekéről?[2] Tanuljátok meg, és hirdessétek a nemzeteknek! Az Igazság Lelke van veletek, kis gyermekeim! Emlékeztetlek benneteket, hogy Isten vagyok, és ti azért jöttök Hozzám, hogy találkozzatok Velem és imádkozzatok. Mivel élő Isten vagyok, megérzem, ha csupán ajkatok imájával fordultok Hozzám. Azt akarom, hogy vágyakozzatok Utánam! Vágyakozzatok Utánam, vágyakozzatok Utánam, szomjazzatok Engem, buzgón keressetek! Ne legyen Rajtam kívül más vágyatok! Vágyódjatok arra, hogy állandó kapcsolatban legyetek Velem! Vágyódjatok arra, hogy örömöt szerezzetek Nekem! Vágyódjatok arra, hogy érezzetek és halljatok Engem! Vágyódjatok Jelenlétemre! Ne hagyjátok, hogy e világból bármi is megtévesszen benneteket! Mert ha gyűlöl benneteket a világ, ne feledjétek, hogy Engem előbb gyűlölt.

Engem helyezzetek az első helyre! Ne sebezzétek meg Szentséges Szívemet azzal, hogy nem törődtök Velem. Közelemben megérzitek Szeretetemet, Békémet, és ha még közelebb jöttök Hozzám, ti is élvezhetitek az Égi harmóniát, amelyben Angyalaimmal élek. Örökké tartó szeretettel szeretlek benneteket, olyan szeretettel, amelyet ti a földön nem tudtok felfogni. Jöjjetek, és megmutatom nektek, ha akarjátok, mit jelent az Igaz Élet Istenben! Bizony mondom nektek, hogy aki a Szeretetben él, Bennem, Istenetekben él, és Én őbenne.

Ébredjetek álmotokból, ébredjetek fásultságotokból, és ne csapjátok be magatokat mondván: „Hiszen Én szeretem az Urat, és Ő tudja, hogy mindig is szerettem, ezért tiszta a lelkiismeretem”. Ma azt mondom nektek: „Térjetek vissza Hozzám”! Azt kérdezitek: „De hát hogyan térjünk vissza”? Megmondom hogyan: „Térjetek meg”! És ha azt mondjátok: „Hiszen mi már megtértünk, hogyan kell megtérnünk”? Megmondom, hogy vágyakozzatok Utánam, szomjazzatok, keressetek Engem, a Szentet! Jöjjetek és imádjatok, hadd legyek Én a ti Szent Istenetek, a ti sorsotok! Hullassátok a szeretet könnyeit Jelenlétemben!

[1] Ez 1989. január 29-i látomásomra emlékeztetett.
[2] Dán 3,52-90

Legyetek éberek, legyetek éberek! Bárcsak tudnátok, mennyire aggasztó, hogy nem ismeritek bűneitek okát, nem érzitek bűneiteket, és elveszítettétek érzéketeket a jó és a rossz megkülönböztetésére! Álljatok ellen az ördög taktikájának! Legyetek éberek az imádságban! Szüntelenül imádkozzatok! Hadd érezzem, hogy állandóan vágyakoztok Utánam. Az állandó imádság, a szívből jövő ima, Vágyakozás Isten után! Szeretteim, ha növekedni akartok Szeretetemben, vessétek le fásultságotokat, és hagyjátok abba az ajkak imáját! Állandó imádságban lenni annyi, mint Utánam, Istenetek után vágyakozni! Próbáljátok meg és értsétek meg Üzenetemet! Örömmel vágyakozzatok Utánam! A szívetekkel vágyakozzatok Utánam, és ne az ajkatokkal! Hadd halljam, amint azt kiáltjátok, Abba! Jöjjetek újból kisgyermekként Hozzám! Forduljatok vissza Hozzám, és szívből kérjetek, a szívetekkel keressetek Engem! Jöjjetek, és ajánljátok fel Nekem szíveteket! Az Odaadás széppé teszi lelketeket. Ne térjetek el az Igazságtól, mert az Igazság Szeretet. Jöjjetek Hozzám Szeretettel, merítsetek Szívemből! Legyetek az Igazságban, éljetek az Igazságban szüntelenül Utánam vágyakozva! Mindezt úgy tegyétek, hogy éljetek!

Ezekben a végső napokban kiárasztom a Kegyelem Lelkét az egész emberiségre. Nem veszitek észre, hogy még a legkisebbnek is adok? Kiárasztom nemzedéketekre a Kegyelem Lelkét, Ő fog megtanítani titeket, hogy szeressetek Engem. Azért jövök, hogy emlékeztesselek benneteket Szavamra, azért jövök, hogy Világosságommal eloszlassam ezt a sötétséget! Azért jövök, hogy figyelmeztesselek és felébresszelek benneteket mély álmotokból. Nem haraggal jövök, hanem Szeretettel, Békével és Irgalommal, hogy levegyem a halál szemfedőjét, amely nemzeteteket takarja. Azért jövök, hogy emlékeztesselek, Szent vagyok és szentül kellene élnetek! Azért jövök, hogy emlékeztesselek, hogyan kell imádkozni és megtanítsalak rá. Mindent megadtam nektek, hogy Hozzám emeljétek lelketeket, és osztozhassatok Velem Királyságomon.

Kolduskénti jövök hozzátok kérlelve benneteket. Bölcsességként jövök hozzátok, hogy újból mindent buzgón megtanítsak nektek a Szentségről. Felkínálom nektek Szívemet. Nagy alázattal felkínálom Magamat, hogy mindennapi Kenyeretek lehessek. Eledelt adok nektek, hogy kedvetek szerint egyetek és jóllakjatok. Jöjjetek Hozzám, forduljatok vissza Hozzám, és dicsérjetek Engem, Istenetek!

Megáldalak benneteket. Szeretetem Leheletét hagyom homlokotokon. A Szeretet szeret benneteket. Legyetek eggyé!

ΙΧθΥΣ

1989. október 5.

Jézusom?

Én Vagyok. Béke, gyermekem! Együtt fogunk dolgozni. Vedd Szavamat[1], azután írd le!

(János 10, 14-16. versénél nyitom ki.)

Írd: „Én vagyok a Jó Pásztor, ismerem enyéimet, és enyéim is ismernek Engem, mint ahogy az Atya ismer Engem, és Én is ismerem az Atyát. Életemet adom a juhokért. Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az Akolból valók. Azokat is vezetnem kell. Hallgatni fognak Szavamra: egy Nyáj lesz és egy Pásztor.” Ettől válik majd ragyogóvá a föld, elterjesztem a Tisztaságot és a Békét, és újból friss termést érlel majd a föld.

(Felálltam és megcsókoltam Jézus arcát jobb felől, a velem szemben lévő Szent Szív szobrán. Szívemmel láttam Jézust, amint közelemben ül, és miután megcsókoltam, felemelte Kezét, hogy Kezével megérintse azt a helyet, ahol megcsókoltam. Olyan volt,

[1] Jézus ezt úgy érti, hogy a Szentírást.

mint egy Boldog Gyermek. - Jézus kért arra, hogy írjam ezt le.)

Kedvesem, azért kértem, hogy írd le, hogy megmutassam neked, mennyire megérzek mindent. Jöjj gyermekem, legyünk együtt, legyünk elválaszthatatlanok!

1989. október 7.

(Torinó – Rózsafüzér Királynője)

Béke legyen veled! Mondd Utánam:

„Jézusom, szeretlek! Jézusom, bocsásd meg bűneimet! Jézusom, szabadíts meg kételyeimtől! Jézusom, ne engedd, hogy megközelítsen az ördög!”

(Szűzanyánk.)

Virágom, ha Jézust szereted, enyhíted Sebei fájdalmát. A Szeretet szeret téged.

1989. október 8.

(Torinó – vasárnap)

(Meglátogattam a Szent Lepel bazilikáját. Miután ott imádkoztam és beszélgettem Jézussal, kimentünk, és határtalan örömet éreztem bensőmben. Dicsértem az Urat, amiért megmutatta nekem Nagy Szeretetét, azt a szeretetet, amelyet nem ismertem az elmúlt években. Ekkor erős tömjénillat vett körül. Örömöm megkétszereződött e Jelre.

Elmentünk a Szent Domonkos templomba, ahol unokatestvérem két évvel ezelőtt Szent Édesanyánk jelenését látta a templom oldalsó bejárata felett. Így hívott be minket a Szűzanya, mivel éppen a Rózsafüzér Királynőjének ünnepe volt, de mi akkor nem tudtuk. Korán értünk oda a mise előtt, és amíg ott ültünk, Jézus imádásába merültem. Francia nyelven szóltam Hozzá, majd miután észrevettem, angolul folytattam: „Miért szólok franciául Hozzád? Angolul szeretnék Veled beszélni!” Jézus azonnal válaszolt: „Inkább azt szeretném, ha szíveddel szólnál Hozzám!” *És elárasztott Tömjénillatával.)*

1989. október 9.

Béke legyen veled! Imádkozz azokért, akik az éj leple alatt akarják tönkretenni Szőlőmet! Imádkozz Vassulám, hogy megenyhüljön haragom e lelkek iránt! Sebeim láttán felgerjed Atyám Igazságossága e nemzedék bűnei miatt. Amikor látja, miként bánnak Engesztelő Áldozatommal, és mennyire összeverik, megostorozzák és szétszaggatják Testemet, úgy érzi, hogy szét kell szórnia a nemzeteket, és porrá kell törnie őket. Még angyalaim is remegnek attól, ami a földdel történhetne. Abbám már csak azért a néhány lélekért engesztelődik meg, akik feláldozzák magukat, és szeretnek Engem.

Ó, Vassula! Nagy az Én fájdalmam! Kicsi lélek, szenvedélyesen szeretlek! Kifinomítom és megtisztítom a készséges lelkeket, akik szívesen adnak elégtételt, és engesztelnek mások helyett. Áldozatot vállaló lelkekre van szükségem, akik a Szeretet áldozatává, Szenvedésem áldozatává válnak, akik meghalnak önmaguk számára, akik hajlandók megosztani velem Keresztemet. Készséges lelkekre van szükségem, akik megengedik, hogy Saját Kezemmel alakítsam őket élő feszületté. Másképpen hogyan tudnám visszatartani Atyám Kezét, hogy le ne sújtson rátok?

Meg kell változnia, meg kell térnie, és szentül kell élnie a világnak! Nem engedem, hogy továbbra is megszentségtelenítsék Szent Nevemet! Szenvedésem kiújul Misztikus Testemben, és annyira szenvedek, mint Kínszenvedésem idején. Leányom, ismét a Kálvária Útját járom, minden órában újból keresztre feszítenek Engem, aki Szeretet Vagyok. Ezt érdemlem?

Lehelj ránk, Uram Jézus, hogy a Szeretet áldozataivá váljunk, és tudjunk mások helyett engesztelni!

Gyermekem! Szereteteddel könnyíthetsz Rajtam! Szeress, és engesztelj, böjtölj és hozz áldozatot! Ez tartja vissza Atyám

haragját. Vassula, engedd meg, hogy betöltsem lelkedet, engedd, hogy igénybe vegyelek! Ó leányom... könnyeid megvigasztalnak. Virágom, az Én Könnyeimben oldd fel a tieidet, hogy eggyé váljanak. Atyám megengesztelődik, ha meglátja Könnyeimben a te könnyeidet.

Én, Jézus, megáldalak benneteket, megáldom azokat a kegytárgyakat is, amelyek otthonotokban vannak.[1] Ismételd meg![2]

Ó, mennyire szeretnélek megvigasztalni!

Ó, Vassula, már azzal is vigasztalsz, ha vágyakozol arra, hogy megvigasztalj. Arra teremtettelek, hogy megpihentess, hogy szeress Engem, és megoszd Velem szenvedésemet. Ne feledd, nemsokára veled leszek!

ΙΧΘΥΣ

1989. október 10.

Lelkem vágyakozik utánad Uram,
Neked adtam szívemet és lelkemet,
hogy átalakítsd.
Eljött hozzám Uram
teljes Ragyogásában és Fenségében,
hogy Magához emelje lelkemet,
és megmutassa nekem
Nagy Szeretetét és Irgalmát.
Gyengéden felemelt,
hogy minden Nemzetnek hirdessem
Végtelen Szeretetét és Irgalmát.
Szeretete Örökkévaló.

Kedvesem, maradj kicsiny, hogy könnyen betérhess Szentséges Szívembe! A Szeretet szeret téged! Figyelj és írj!

Béke legyen veletek! Béke vagyok, Szeretet vagyok. Végtelen Irgalmasságomban jövök nemzetetekhez, hogy Szőlőskertemet országotokban is kiterjesszem, hogy Földetek elegendő gyümölcsöt hozzon haldokló nemzetetek táplálására. Isteni Műveim elterjednek az egész világon, és Műveim jók, mert alkalmas időben betöltenek minden szükséget. Figyeljetek Hangomra, áldott gyermekeim, és nyíljatok ki, mint a virágok, amikor közeledik a tavasz. Virágozzatok Világosságom Tiszta Sugaraiban, amit kiárasztok rátok.

Áldásommal töltöm el nemzeteteket e sötétségben. Meg akarom gyógyítani szegény lelketeket, meg akarom pihentetni fáradt lelketeket. Jöjjetek hát kitárt Karjaimba! Én vagyok Megváltótok, aki azt kiáltja felétek: <u>forduljatok vissza Hozzám</u>! Értsétek meg gyermekeim, hogy sok nemzetet betakart fátylával a közömbösség, sokakat mély álomba merített. Mindezt aggódva és fájdalommal figyelem a magasból. Én, az Úr, a szíveteket keresem, mivel szeretetre van szükségem, a szeretet viszonzására...

Jöjjetek a szív egyszerűségével, jöjjetek Hozzám, amilyen bizalommal a gyermek közeledik apjához. Hozzám is így jöjjetek! Mutassátok meg gyengeségeteket és mondjátok el gondjaitokat, <u>hadd hallja meg Atyátok a Mennyben</u>...

Szeretet vagyok, a Szeretet Magasztos Forrása, aki a Szeretet viszonzására szomjazik. Ne utasítsátok vissza kérésemet! A titeket körülvevő kísértéseket utasítsátok vissza, gyermekem! Ne adjatok helyet a Sátánnak! Bárcsak tudnátok, mennyire közel Vagyok hozzátok, mennyire égek a vágytól, hogy Magamhoz emeljem lelketeket, és hozzászoktassalak az igazi Eledelhez!

Gondolkozzatok ezen, és értsétek meg! Gondolkozzatok, és fogadjátok el Akaratomat! Ne azért jöjjetek ide, hogy csupán kíváncsiságotoknak tegyetek eleget! Azért jöjjetek, hogy tanuljatok! Egyedül csak Nekem készítsetek helyet szívetekben, hogy Lakóhelyet vegyek nálatok. Ne fojtsátok el magatokban Lelkemet erkölcstelenséggel, racionalizmussal, önzéssel és más bűnökkel! Ne fojtsatok el Engem! Engedjétek, hogy Lelkem bennetek lélegezzen! <u>Emeljétek szemeteket</u>

[1] Azt mondtam Jézusnak: „Mennyire szeretnélek megvigasztalni!"

[2] Jézus szinte meglepődve mondta: „Ismételd meg!" Éreztem, hogy Szent Szíve megtelik örömmel.

az Égre és imádkozzatok a csendben, ahogyan Én imádkoztam Atyámhoz.

A szívetekkel imádkozzatok, és Ő meghallgat benneteket.

Szeretettel imádkozzatok, és Ő nem utasít el benneteket.

Hittel imádkozzatok, és Ő nem tagadja meg kéréseteket teljesítését...

Bármit tesztek, szeretettel tegyétek a Szeretetért, és nem maradok néma, sem érzéketlen, és nem hagyom válasz nélkül kéréseteket, mert tele vagyok Irgalommal, és tele vagyok Gyengédséggel.

Én vagyok a Jó Pásztor, aki megkeresem bárányaimat és juhaimat a kövek között. Eljövök, hogy megkeresselek, Kezemben hozom Szívemet, hogy felkínáljam nektek. Eljövök, hogy megkeresselek szegénységetekben és újból emlékeztesselek, hogy nem vagytok apátlanok, és mindannyian Hozzám tartoztok. Eljövök, hogy emlékeztesselek, Atyám Házában van hely számodra, gyermekem![1] Hely, amely egyedül csak a tiéd... Lelkem vágyakozik utánatok... Lelkem kimondhatatlanul szomorú, valahányszor egy hely mindörökre üres marad. Én, az Úr, a Mennyországot hozom ajándékul Kezemben,[2] hogy felkínáljam nektek, de ellenségem meg akarja akadályozni, hogy megkapjátok.

Ellenségem sokszor szegény lelkeket használ fel arra, hogy elnyomja Hangomat, visszautasítsa Szentlelkem Kegyelmeit, és ezáltal a felismerhetetlenségig megsebesítse Testemet. E lelkek a Sötétség Felhője mögé rejtve, a Gonoszság és a Hiúság Mesterei lesznek, nem akarják megérteni Útjaimat. Ezek az emberek erősen nyomasztják Szívemet. Félelem nélkül és üres kézzel jönnek Hozzám. Gúnyt űznek az Ígéretből. Ismét nádszálat adnak jobb Kezembe, kigúnyolnak, majd kiveszik Kezemből, és Fejemet ütik vele. Azután térdre borulva hódolnak Nekem, hogy az emberek a templomon kívül elismerően beszéljenek róluk. Ezekkel a szentségtörésekkel mindennap újból keresztre feszítenek, ismételten felvisznek a Kálváriára. Indokolatlanul gyűlölnek Engem. Ó gyermekeim!

Ezek az emberek kiapadhatatlan könnyforrássá tették Szememet és Édesanyámét is. Figyeljetek Keresztemen hallatott Kiáltásomra, mert számtalan lélek zuhan folytonosan az örök tűzbe. Hallgassatok az életadó Lélekre!

Megromlott nemzetetek szíve, és elfeledkezett a Tudás forrásáról. Fordítsátok Felém szemeteket! Emeljétek Hozzám fejeteket! Jöjjetek, és szívjátok magatokba Világosságomat! Engedjétek meg, hogy levegyem a nemzeteteket takaró szemfedőt! Lelketek és szívetek Őre vagyok, és a szeretet viszonzásáért, önzetlen szeretetért esedezem! Haljatok meg önmagatok számára, és engedjétek, hogy a Lélek irányítsa szíveteket! A Lélek az Igazságra vezet benneteket, hogy felismerjetek Engem. Hallgassatok Hangomra, Lelkem Hangjára! Imádkozzatok még többet, és éljetek szentül! Legyetek szentek, mivel Én Szent vagyok.

Ha Házam ma romokban hever, és ateizmus uralkodik sok szívben[3], ez azért történhet meg, mert nemzedéketek nem ad helyet Számomra szívében. Eljövök, és nem találok szeretetet, hitet és reményt. Házam romokban hever. A Racionalizmus, az Engedetlenség és a Hiúság kőhalommá bontotta le. Régi dicsőséges mezőim terméketlenek a Nagy Hitehagyás miatt, ami szentélyembe hatolt.

Nincs Engedelmesség. Pásztorbotomat egyben adtam át Péternek, hogy Visszatérésemig vezesse bárányaimat. Gonoszságukban és saját érdekeik - nem az Én érdekeim - miatt kettétörték pásztorbotomat, majd szilánkokra hasogatták... Megtört a Testvériség. A Hűséget elnyomták. A hajdani Forrásnál, a Szeretet, a Béke és az Egység Forrásánál fekszik Nyájam holtan egy rakáson. Csupán azt

[1] Jézus ezt nagyon gyengéden mondta.

[2] Belső látomásban láttam Jézust, amint kezében egy szikrázó és nagyon fényes földgömböt tart, és ez Szent Mihály arkangyal fényességére emlékeztetett.

[3] Jézus ezt nagyon szomorúan mondta.

kérem azoktól a pásztoroktól, akik hátat fordítanak Péternek, hogy hajtsák meg fejüket, és ismerjék el Tévedésüket! Azt akarom, hogy jussanak el arra a pihenőhelyre, amelyet számukra fenntartok. Nem akarom, hogy hulló csillagok gyanánt zuhanjanak le egymás után! Bárcsak hallgatnának arra, amit a Lélek mond nekik ma! Nem fogom őket hitehagyásukra, sem azokra a Sebekre emlékeztetni, amelyeket tőlük kaptam.

Imádkozz ezekért a papokért! Irántuk való szeretetem Nagy, de bánatom is éppoly Nagy, amit ma okoznak Nekem. Imádkozzatok, hogy meghajoljanak, és alázattal, szeretettel megmossák egymás lábát!

Én, a ti Uratok, Jézus Krisztus a Szeretet Leheletét hagyom homlokotokon, és Nagy Szeretettel megáldalak benneteket, hogy egyesüljetek és legyetek eggyé, ahogy a Szentháromság Egy és Ugyanaz. Ti is legyetek eggyé az Én Szent Nevemben!

ΙΧΘΥΣ

1989. október 12.

Uram, köszönöm, hogy megmentettél. Szeretlek és imádlak, egyedül <u>Téged</u> imádlak Istenem!

Ó, bárcsak gyakrabban hallanám ezt! A szíveddel szólj Hozzám! Jöjj, és elmélkedj Rólam! Elmélkedj Rólam, aki az Út, az Igazság és az Élet vagyok. Jöjj szemlélődő imádásra, mert ez örömet szerez Nekem. Én és te, te és Én, szemtől szemben a teljes csendben. Felfedem előtted Szépségemet, és te dicsérsz Engem.

Értsd meg, hogy Szívem minden lélek után eped. Téged visszahoztalak Magamhoz, de még hány lelket kellene visszahoznom!

Jöjj és pihenj meg Szívemben, és engedd meg, hogy Én a tiedben pihenjek! A Szeretet szeret téged!

Uram! Mennyire szeretlek,
mennyire vágyódom Utánad,
mennyire szomjazom Rád,
milyen nagy szükségem van Rád!

Végre szabad vagy![1]

(Ujjongtam örömömben!)

1989. október 17.

(Görögország, Rodosz)

Uram?

Én vagyok. Ne feledd, ki vezet téged! Hangolódj Rám! A szíveddel kérj mindig, és meg fogod kapni. A szívedből fakadó ima dallama kedves Füleimnek!

ΙΧΘΥΣ

1989. október 22.

(Rodoszon tartózkodtam egy hétig. Azok, akik ezt a kinyilatkoztatást figyelemmel kísérik, két imatalálkozót szerveztek a helybeli katolikus és ortodox pappal. Azt is mondhatnánk, hogy a mindenkor segítő Szűzanya, Szent Ferenc, Pió atya és Szent Vazul szervezte meg ezeket a váratlan találkozókat. Az egyiket a Szent Ferenc templomban, a másikat Annalypsisben, a görög ortodox templomban tartották.)

Apukám? Úgy kiáltottam Hozzád, ahogy azt szeptember 30.-i üzenetedben kérted! Az Igazságot kiáltottam.

Gyermekem, ne ijedj meg! Én vagyok a Magasságbeli, és felülről érkezik Szavam hozzád. Azért jövök, hogy életre keltsem Egyházamat. Soha ne feledd: nincs olyan erő, magasság vagy mélység, amely valaha is lerombolhatja Egyházamat! Egyházamat <u>Én Magam</u> fogom helyreállítani! Vassulám, te semmi vagy, igazán semmi, és mégis fel tudlak használni. Ha „önmagadat” háttérbe szorítod, akkor Lelkem szólhat és

[1] Jézus ezt nagy örömmel mondta!

cselekedhet benned. Benned lakó Lelkemnek nem kellene vetélytársakkal találkoznia, de ne félj, ha találkozna is ilyen vetélytárssal, mindig ügyelni fogok arra, hogy félreállítsam.

Add át magad Nekem mindennap! Állj készen Akaratom teljesítésére, a többit hagyd Rám, a te Istenedre!

1989. október 23.

Uram?

Én vagyok. Soha ne kételkedj! Mennyire szeretlek! Az a kis hit, amit Nekem adsz, olyan mintha egy virágcsokrot adnál át Nekem minden nap. És Én így veszem át.[1] Kicsim, semmit se tagadj meg Tőlem, semmit! Ne siess a haraggal, Istenedhez, Hozzám hasonlóan! Csak a jótettekkel siess, légy hűséges Hozzám! Szívem kedvese, aki készségesen felajánlottad Nekem akaratodat, lelkedet és szívedet, ne félj, mert Atyád Kezében vagy, és mi csodálatosabb annál, mint hogy egymáshoz vagyunk kötve! Ne tagadj meg Tőlem semmit. Maradj teljesen a háttérben, hogy Engem láthassanak! Maradj kicsiny, hogy Hatalmam lefoglalhassa egész lényedet! Halj meg „önmagad" számára minden nap, légy semmi, hogy Én lehessek minden!

Gyermeki hittel higgy Bennem, hogy ezáltal megdicsőüljek, és akkor vehesselek igénybe, amikor Nekem tetszik. Csupán szeretetet kérek tőled, szeretetet, szeretetet! Mindaz, amit Nevemben szeretettel teszel, megdicsőít Engem, téged pedig megtisztít. Szeretettel evangelizálj a Szeretetért! Minden nap térj be Szentséges Szívembe, és engedd meg, hogy megpihenjek a te szívedben. Légy Békében, mert Én vagyok a Béke! Megígértem, hogy minden nap megkínállak Kenyeremmel. Én, Jézus szeretlek, és számolom a perceket, mikor hozhatom lelkedet Magamhoz.[2] Én, az Úr megáldalak!

Én is áldalak Uram és Megváltóm.

1989. október 25.

(Szent Édesanyánk üzenete az imacsoport részére:)

Az Én Békém van veletek. Az eklézsia új életre kel.

Jöjjetek, szerezzetek örömet Uratoknak, és naponta ajánljátok fel Neki magatokat! Engedjétek, hogy hűséges gyermekekké alakítson benneteket, a Világosság gyermekeivé! Változtassátok meg életeteket, szakadjatok el a világi dolgoktól, mert kicsinyeim, ti csupán keresztülhaladtok ezen a világon. Állandóan emlékeztetlek benneteket, hogy lelketek örökké él, újból és újból figyelmeztetlek, hogy változtassátok meg életeteket!

Mit kér Isten tőletek? És mit kell tennetek, hogy helyesen cselekedjetek? Isten azt akarja, hogy mindennap adjátok át magatokat Neki! Teljes odaadást kér, hogy tökéletes lénnyé formálhasson benneteket. Az a legfontosabb feladat, hogy engedelmeskedjetek Isten Akaratának, és ajánljátok föl Neki akaratotokat! Keressétek Őt, keressétek mindazt, ami Ő. Kérlek benneteket, ne figyeljetek a gonosz lélek suttogására, emeljétek fel lelketeket <u>szüntelen imában</u>! Szeretlek benneteket gyermekeim, és Tekintetemet egyetlen pillanatra sem veszem le rólatok.

Üzeneteinkből tanuljatok meg jót tenni, hadd táplálja Üzenetünk szegény lelketeket, és vezessen vissza benneteket a Tudáshoz, vezessen a Szent Bibliához, az Igazsághoz és az Élethez! Meg akarlak menteni benneteket az ördög hálójából. Az imádság magasabb szintjére szeretném emelni lelketeket!

Gyermekeim, ma este egészen különleges módon fogok közbenjárni az Atyá-

[1] Jézus arra utal, hogy kezemet használja.

[2] Jézus a Mennyországra utal.

nál értetek. Tudnotok kell, hogy Jósága által sok kegyelmet kaphattok, tudnotok kell, hogy milyen végtelenül gazdag Kegyelmekben. Vágyakozzatok az Úr után, éhezzetek Rá mindig! Gondjaitokat tegyétek le, és ajánljátok fel Neki! Bízzatok Benne!

Isten és testvéreitek iránti szeretetetekkel terjesszétek ki Országát! Viszonozzátok szeretettel a gonoszságot, a szeretet legyen az első életetekben, legyen a szeretet a ti gyökeretek! Tartsátok féken gondolataitokat, ne ítéljétek meg egymást, mivel a ti utatok NEM az Úr útja. Igyekezzetek az Úr tetszésére lenni azzal, hogy alázatosak vagytok, és nem ítéltek el másokat. Isten még a legkisebbeknek is kinyilvánította Szeretetét.

Menjetek békével szeretteim, de Bennünket se hagyjatok itt, vigyetek haza magatokkal! Tanuljátok meg megérezni Szent Jelenlétünket! Tanuljátok meg az „én” helyett a „mi” szót használni! Megáldalak benneteket. Legyetek egy, ahogy az Úr kívánja! Ne legyetek megosztottak, mert a Mennyben mindannyian egyek lesztek!

Legyetek Békében, és éljetek Békében!

1989. október 26.

Uram? Úgy érzem magam, mint az evező nélküli csónak.

Én vagyok. Virágom, az Én Utam egyenes, de keskeny, és igen kevesen találnak rá. Gyermekem, ne nyugtalankodj, amiért megmetszelek. Azért metszelek meg, hogy megerősödj, és több gyümölcsöt teremj. Meg akarom sokszorozni gyümölcsödet. Tudom, mit akarsz mondani: túl gyakran metszelek meg.[1] Tudom, hogy mi a legjobb számodra gyermekem. Végül is, nem magad ajánlottad fel Nekem akaratodat?

De igen, mindörökre átadtam Neked.

Azt használom fel, amit átadtál Nekem, lélek. Csak azért használom fel akaratodat, mert felajánlottad Nekem. Bízzál Bennem, higgy Bennem mindig, mert Nagylelkű vagyok. Tarts ki gyermekem, és szolgáld lelkesen a jó ügyet! Buzgón térítsd meg a lelkeket! Maradj kicsiny, és mindig kérj Tőlem tanácsot, mielőtt bármiben döntenél! Mindig megkapod föntről a segítséget.

(Később:)

Vassulám, rajzolj három vasrudat és fejet is mindegyikre!

Ezek a rudak római katolikusokat, a görög ortodoxokat és a protestánsokat jelképezik. Azt akarom, hogy hajoljanak meg és egyesüljenek! Ezek a vasrudak azonban még nagyon merevek, és magukról nem tudnak meghajolni, ezért kell eljönnöm hozzájuk Tüzemmel, Lángom erejével, hogy meglágyuljanak, meghajoljanak, egyetlen erős vasrúddá váljanak, és az Én Dicsőségem fogja betölteni az egész földet!

ΙΧθΥΣ

Imádkozd gyakran a Szentlélekhez ezt az imát:

Jöjj Szentlélek,
jöjj a Te Szeretett Jegyesed,
Szűz Mária Szeplőtelen Szívének
hathatós közbenjárása által!
Ámen.[2]

Erre az imára Szentlelkem sietve kiárad rátok. Imádkozz, hogy kiáradjon rátok Szentlelkem!

1989. október 30.

Virágom, Szeretetem felkínálja neked Ajándékát: az Én Szenvedésemet! Szenve-

[1] Ezen elmosolyodtam.

[2] Ezt az imát kaptam.

désemet! Éld át, és légy az Atya tetszésére, ahogy Én is tetszésére voltam! Szenvedélyesen szeretlek. Ily módon mutatom meg a lelkeknek Szeretetemet. Engedd meg, hogy vezetőd legyek, és Szenvedésem Útjára vezesselek!

Megtanítom a lelkeknek, hogy panasz nélkül viseljék el, és mindegyiknek képessége szerint adok belőle. Vassula, tanuld meg, hogy egyetlen út visz a tökéletességre: Szenvedésem Útja, az Én Keresztem. Viseld szeretettel, viseld türelemmel, öleld át Keresztemet! Gyermekem, szenvedésed hamarosan véget ér, és Nálam leszel! Imádj Engem, imádj! Megáldalak!

(Később:)

Uram, ments meg minket szeretetedben!
Mosolyogjon Szent Arcod azokra,
akik szeretnek Téged!
Védelmezőnk, jöjj Ábeleidhez,
szükségünk van Rád!

Jöjj gyermekem, maradj közelemben! Te, aki jegyesem lettél, értsd meg, mit kínáltam fel neked! Szívemet és Szeretetemet kínáltam fel neked, aki jegyesem lettél. Mindent felkínálok neked, amim van. Olykor felkínálom Kelyhemet, felkínálom Kenyeremet, hogy életben tartson téged. Felkínálom Illatomat, hogy állandó Jelenlétemre emlékeztesselek. Leányom, Én és te mindörökre egymáshoz vagyunk kötve!

Jöjj!

1989. október 31.

Kedvesem, béke legyen veled! Figyelj Rám!

Szeretettel tanítalak, Bölcsességgel tanítottalak, felemeltelek és neveltelek. Maradj kegyeimben, maradj meg tanításomban! Mindent Tőlem kapsz, maradj Tanításomban rendíthetetlen!

Vassulám, enyhítsd azzal Atyám haragját, hogy örömet szerzel Neki! Viszonozd szeretettel a gonoszságot, enyhítsd szeretteddel e gonosz nemzedék elleni Haragját! Engem ismerjenek fel benned, amikor szeretettel evangelizálsz a Szeretetért! Veled van az Isten, gyermekem. Az a küldetésed, hogy evangelizálj! A gyengeséget választom, hogy megmutassam Erőmet, a szegénységet, hogy megmutassam Gazdagságomat és Bölcsességemet. Ne tartsd magadat nagyra, maradj semmi, válj még kisebbé, hogy véghezvihessem Művemet!

Uram és Üdvözítőm?

Én vagyok. Béke, gyermekem! Ne félj, ne félj Jelenlétemben! Csak akkor félj Tőlem, ha Ellenem lázadsz! Aki nincs Velem, szétszór. Erre gondolj! Kinyilatkoztatásom, amelyet neked adtam, nem szór szét, hanem összegyűjt. Kinyilatkoztatásom egyetlen Testben egyesít benneteket. Fogadd Békémet, gyermekem! Maradj semmi, maradj Bennem! Én, az Úr megáldalak.

(Ezt kételyeim miatt mondta nekem az Úr, mert időnként azt gondolom, hogy talán tévedek...)

(A fatimai Szűzanya szobrához hajolok, amely ott áll kis asztalomon, ahol írok. Jobb füléhez közelítek, és fülébe súgom: „Tudod, hogy Jézus valami nagyon értékeset adott nekem, hogy őrizzem meg. Teste Megdicsőülésével kapcsolatos, és a lelkek üdvösségére is szolgál! Ezért jövök Hozzád, drága Édesanyám, és arra kérlek, ha teheted, őrizd meg, óvd meg és védd meg részemre! Igen, az Úr Kinyilatkoztatása ez. Egészen átadom Neked, a Te Kezedbe teszem! Nekem ugyanis Jézus Szent Szívének művével kell törődnöm, Ő emelt ki erre a küldetésre, és Ő nevelt engem." - Hangjára hamarosan felkelnek a halottak sírjukból, minden az Ő Dicsőségére lesz. Hamarosan feltámad egy Nemzet, amelyet a Te Szent Nevedben ajánlottak fel, ahogy ezt már régen megjövendölték!

Gyermekem, semmi sem tartóztathatja fel Isten Szeretetét az emberiség iránt. Még ha üldöznek, bántalmaznak, megtámadnak is, légy okos, és engedelmeskedj

Istennek! Senki sem jogosult arra, hogy vádolja Isten választottait. Megőrzöm ezt a Kinyilatkoztatást, ahogy Istennek más Kinyilatkoztatását is. Bízzál a Szent Istenben! Ő gondot visel Műveire.

Félelem nélkül beszélj Isten Szeretetéről, Vassulám! Jöjj, szüntelen imádkozz az Atyához!

Köszönöm Szent Édesanyám, áldott légy!

1989. november 2.

(E napokban az Úr állandóan a „három vasrudat" mutatja nekem. Most ragyogó narancssárga színben látom, mintha igen forróak lennének.)

Vassulám, Tüzemmel és Lángom erejével nemcsak meglágyítom, hanem Leheletemmel mindörökre egyetlen erős rúddá kovácsolom e vasrudakat. Akkor mindannyian tökéletesen meg fogjátok ismerni Akaratomat, és meg fogtok Érteni Engem. Ez lesz Adományom számotokra. A mennyei Egyház az Én Dicsőségemben fog ragyogni, és ti Egyetlen Tabernákulum körül fogtok himnuszokat énekelni. Földetek, a kísértetek földje újra életre kel: átalakul és feltámad.

Jöjj leányom, a Bölcsesség fog tanítani téged.

Megáldalak, szeress Engem!

ΙΧθΥΣ

1989. november 3.

Hadd csatlakozzunk mi is
a Téged körülvevő Angyalok seregéhez,
Istenem, aki Egyetlen Isten vagy
a Szentháromságban,
és miként az Angyalok
szüntelenül dicsérnek Téged,
és himnuszokat énekelnek Neked,
hadd hirdessük mi is
Egyetlen Tabernákulum körül
minden csodádat!
Szeretem Házadat Uram,
sietve egyesíts bennünket Házadban!
Angyalaid és Szentjeid
legyenek példaképeink,
hadd tanuljuk meg Tőlük,
hogy Egyetlen Tabernákulum
körül imádjunk Téged!

Virágom, minden beteljesül a maga idején. Addig is szerezz örömet Atyámnak, bensődben légy ékes és szép, mert minden szívet alaposan megnézek és megvizsgálok. Örvendeztess meg, lelked ékességével és szépségével, légy szeretetre méltó Szememben! Meríts Belőlem! Minden, ami az Enyém, Értékes és maga az Élet. Meríts Kincstáramból! Ingyen adom. Szomjazz Gazdagságomra, meríts Szívemből, és töltsd meg a tiédet!

Vassulám, folytasd mindazt, amit Bölcsességemből tanultál, amit Szelíd Mestered tanított neked, és amit az Igazság Szavától hallottál.

Légy Békében, ne feledkezz meg Jelenlétemről!

Igen Uram, áldott légy!

Megáldalak téged és minden lépésedet.

ΙΧθΥΣ

Uram?

Én vagyok. Vassula, könyörögj hitért! Ne feledd, hogy bőséggel adhatom neked a hitet!

Nem is tudom, hogyan kérjem Tőled helyesen az erősebb hitet, Uram!

Ha nem tudod, akkor is próbáld meg! Nagy az Én Irgalmam. Virágom, bízz! Örvendeztess meg virágom, és olts el még több tüzet, amelyek a tisztítóhelyen szenvedő lelkeket égetik. A szeretet eloltja az őket tisztító tüzet. Ezt ne feledd soha! Tanuld meg, hogy Irántam való szereteted lényegét használom fel arra, hogy tüzüket eloltsam, és feljebb emeljem őket, néhányan pedig végleg Hozzám jöhetnek. Én, az Úr, neked adtam Szavamat, Ez a te lelki Táplálékod.

Lassabban írj, és jól figyelj Rám![1] Teljes gyengeséged ellenére is át tudom adni minden Üzenetemet. Én, az Úr, semmiséged és alkalmatlanságod ellenére is be fogom fejezni Művemet. Maradj kicsiny, gyermekem, maradj hűséges Hozzám! Én, az Úr, teljes Szívemből szeretlek.

Dicsőíts és tisztelj! Végy magadhoz, mert az örömet szerez Nekem! Engedd meg, hogy igénybe vegyelek! A szíveddel imádkozz mindig! Jöjj! Mi ketten?

Igen Uram, igen Édesanyám.

ΙΧΘΥΣ

1989. november 6.

Leányom, béke legyen veled! Minden lélek, aki szeret Engem, elégtételt ad régi bűneiért. A szeretet és a bűnbánat, amit ezektől a lelkektől kapok, megvigasztalja Megsebzett Szívemet, mérsékli Atyám Igazságosságát és megengeszteli, mert látja igyekezeteteket, és valóban figyelembe veszi minden jó szándékotokat. Nem vagytok sokan, de még ilyen kevés lélek miatt is visszatartja Kezét Atyám.

Higgy, imádkozz, és higgy abban, amit kérsz! Remélj Bennem! Feltámadtam, és szabadulásodat Tőlem kaptad. Mindig vágyakozz Utánam! Megáldalak.

1989. november 7.

Jézusom?

Én vagyok. Béke legyen veled! Fogadj Engem úgy, ahogy tanítottalak. Virágom, szeress, merülj el Bennem, végy magadhoz, és légy tükörképem, galambom!

Uram, add értésemre, miért fordulnak elő helyesírási hibák?

Vassula, azok tőled valók, nem Tőlem. Azért választottalak, mert tökéletlen vagy, és tele gyengeséggel. Én, az Isten, gyenge eszközöket választok, mert Erőm a gyengeségben mutatkozik meg legjobban.

Mégis időnként új szavakat íratsz le velem, amelyek ismeretlenek számomra.

Megteszem, ha szükség van rá, diktálok neked, de tévedés lenne azt hinni, hogy ez az Én írásom.

Akkor miért különbözik e két írás, Uram?

Mert így tetszik Nekem. Eszközeimet úgy használom fel, amilyenek, minden tökéletlenségükkel és gyengeségükkel együtt, hogy lediktáljam nekik Tudásomat, hogy Szavammal tápláljam őket és másokat. Tudom, hogy sokan értik szó szerint Szavaimat, amelyek gyakran szimbolikusak, de ez is gyengeségüket, engedelmességüket és Irántam való gyermeki hitüket bizonyítja, valamint azt, hogy tetszeni akarnak Nekem. Boldog az az ember, aki erősen áll, amikor megpróbáltatások érik.[2]

Jöjj gyermekem! Engedd, hogy úgy vegyelek igénybe, ahogy Nekem tetszik. Egyetlen áldozatod sem lesz hiábavaló. Légy Velem egy! A Szeretet szeret téged!

1989. november 8.

Vassulám, támaszkodj Rám! Szerezz Nekem örömet, és újítsd meg hűségfogadalmadat!

Megújítom Neked tett hűségfogadalmamat,
Szabadítóm és Uram.
Segíts, hogy meg tudjam tartani!
Segíts, hogy hűséges maradjak Hozzád!
Uram, nagy dolgokat cselekedtél velem!
Magadhoz emelted lelkemet, és megengeded,
hogy Világosságodban éljek.
Fenséges Adományaiddal takartad be
ruhátlanságomat.
Megújítottál!
Életre keltettél engem, miként Lázárt.
Megszabadítottál!
Szeretlek és imádlak!

[1] Jézus arra utal, hogy addig ne engedjem kezemet „nekilendülni”, amíg meg nem hallom szavait.

[2] Jak 1,12

Szívem kedvese, támaszkodj Rám! Én és te, te és Én, együtt osztozunk a Béke és a Szeretet Keresztjén. Ó Vassula, most az Enyém vagy, szabad vagy és élsz! Figyelj és írj!

Szőlőskertemet most még jobban kiterjesztem, mivel ez a nemzedék annyira elveszítette a lelkiek iránti érzékét, hogy képtelen megkülönböztetni jobb kezét a baltól. Fátyol borítja őket, és sötétségben élnek. Azért látogatlak meg benneteket ilyen módon. Hamarosan visszatérek, és senki sem tartóztathat fel, még azok sem, akik a vadállat hatalma alatt állnak, és akiket a vadállat pusztító tűzként küld, hogy eltaposssák Szőlőskertemet. Hatalmammal tovább növelem ezeket a Szőlőskerteket. Szent Ütközet ez a Szentek és a Mélységbe zuhant angyalok között. A föld megérzi e hatalmas Küzdelmet. Senki sem akadályozhat meg abban, hogy bárányaimat tápláljam.

Nemcsak szavaim vannak, Én, az Úr, Hatalom vagyok. Nem azért jöttem nemzedéketekhez, hogy fenyegesselek, hanem, hogy megtérésre szólítsalak benneteket. Azért jövök, hogy felragyogjak felettetek. Leszállok hozzátok. Nagy Irgalmasságomban és Szeretetemben vissza akarlak hozni titeket Magamhoz. Én, az Úr, a Szeretet és az Irgalom Istene vagyok. Értsétek meg végre, hogy Én, az Úr fogom szőlőskertté alakítani kiszáradt földeteket!

Már csak kis idő, igen kis idő, és eljön az, Akit vártok. Nem késlekedem, közel van az Én Órám. Megígértem nektek Visszatérésemet, és bizony mondom nektek, hogy már úton vagyok felétek. Visszatér a Szeretet. A Szeretet Szeretetként tér vissza hozzátok. Én, az Úr, Szeretet Vagyok, és közöttetek fogok lakni. Gondolkozzatok rajta, és értsétek meg! Gondolkozzatok, és értsétek meg az Időket!

Bizony mondom nektek, hogy amíg nem tartotok bűnbánatot, nem böjtöltök, és nem imádkoztok szüntelenül, képtelenek lesztek meglátni Világosságomat. Egyetek gyümölcseimből, amíg még van idő. Térjetek meg, és éljetek szentül! Soha ne hagyjátok abba az imádkozást! Szentlelkem továbbra is kiárad az emberiségre. Értsétek meg az Idők jeleit! Én Mindenkor Jelen vagyok.

Jöjj leányom, a Szeretet Végtelenül szeret téged.

ΙΧθΥΣ

1989. november 9.

(Ezúton jövök az Úrhoz, mivel félek, hogy újból tévedésben vagyok. Valahogy nem tudom felfogni és megérteni mindezt, újból megpróbáltatások érnek. Ismét ily módon közeledem Hozzád, ahogy Te tanítottál.)

Jézus?

Én vagyok. Légy békében! Vassulám, ne engedd, hogy bárki elvegye tőled adományomat.

Ne engedd meg, hogy ez megtörténjék Uram!

Nem engedem, hogy megtörténjék, de jegyezd meg Tanításomat, jegyezd meg, hogyan jöttem el hozzád, Én, az Úr.

Jézus, Te ismered félelmeimet.

Ismerem.

Ismered aggodalmaimat.

Ismerem.

Időnként attól félek, hogy tévedek!

Tudom, együtt érzek veled, és még jobban vágyakozom arra, hogy szorosabban Szívemre szorítsalak. Ne félj, és légy békében! Ma azt mondom neked, meg fogom mutatni, hogy minden Tőlem való, amid csak van. Tanulj meg türelmesnek lenni, tanulj Tőlem! Hallgass Engem, támaszkodj Rám, szenteld Nekem idődet,

soha ne hagyd abba az imádkozást![1] Vassula, mióta szeretsz Engem?

Azóta szeretlek, amióta Veled „írok", azóta, hogy ily módon közeledtél hozzám, közvetlenül őrangyalom, Dániel tanítása után.

Az „írás" által jöttem hozzád, és az „írás" által keltettelek életre. Az „íráson" keresztül neveltelek, az „írás" által ismertettem meg veled Tudásomat. Az „íráson" keresztül változtattalak meg. Sok istentelen embert térítettem meg az „írások" segítségével. Az „írás" által mutattam meg neked Egyházam állapotát is. Az „íráson" keresztül mutattam meg neked Szentséges Szívemet. Hogyan is gondolhattad, hogy a buzgóság, amelyet Én adok neked, a tiéd vagy hogy tőled való? Virágom! Azért választottalak, mert igen alkalmatlan vagy, és azért, mert nagyon messze voltál Egyházamtól. Azért választottalak, mert halott voltál. Meg akartam mutatni a világnak, hogy nincs szükségem az emberek erejére, sem szentségükre, hogy megvalósítsam tervemet.[2]

Amint az Írás mondja: „Isten azt választotta ki, ami a világ szerint oktalan, hogy megszégyenítse a bölcseket, s azt választotta ki, ami a világ szemében gyönge, hogy megszégyenítse az erőseket, s ami a világ előtt közönséges és megvetett, azt választotta ki az Isten, a semminek látszókat, hogy azokat, akik valaminek látszanak, megsemmisítse."[3] És hálát adok Atyámnak mind a mai napig, hogy elrejtette ezeket a bölcsek és az okosak elől, és az egyszerű gyermekeknek jelentette ki.[4]

Légy békében gyermekem! A Béke és a Szeretet Keresztje megtérésért, szeretetért, békéért és egységért kiált a világhoz. Műveimnek ismét vissza kell vezetnie az embert az Istenhez. Műveim Irgalmasságomból fakadnak.

Térj be, Vassulám Szentséges Szívembe, és pihenj meg! Istent szeretni szabadságot jelent. Én szabadítottalak meg!

Dicsőség legyen Istennek! Dicsérjük Istenünket!

Én, a Názáreti Jézus melletted vagyok, ma „vándor-szobrom" által jövök hozzád.[5] Sohasem vonom meg tőled kegyelmemet, ha kéred. Légy áldott! Segíteni fogok. Imádkozz, hiszen az imádságban Velem beszélgetsz, és Én pedig meghallgatlak.

Én is veled vagyok, kicsi angyalom.[6] Mi ketten?

Mindörökkön örökké.

1989. november 13.

Béke legyen veled gyermekem! Szeretettel evangelizálj a Szeretetért! Az eklézsia újra életre kel, mert Én, az Úr letaszítom mindazokat a csalókat, akik magas székre helyezkedtek Benne. Leányom, távolítsd el ezeket a töviseket, amelyek Fejemet szúrják, ezeket a töviseket, amelyek miatt sok vért ontottam. Ne félj tőlük leányom, mert melletted vagyok, és mondom neked, hogy Hatalmammal és Nagy Irgalmammal mindnyájukat letaszítom.

Látod gyermekem, túl sokáig gyászolt már az egész Mennyország nővéred miatt, akit oly kevéssé szeretnek. Évek óta hullatjuk keserű Könnyeinket... „Ó Oroszország, te egyszerű testi teremtmény! A gonoszság már méhedbe is beférkőzött. Te porból és hamuból való teremtmény, Én, a Magasságbeli feltámasztalak, mert Én vagyok a Feltámadás. Addig ápollak, míg vissza nem térsz az Életbe, és rád helyezve Ujjamat, dicsőséges nemzetté változtatlak, ahogy Én Magam is átváltoztam. Öltözeted fenséges lesz, ragyogó fehér. Az egész Mennyország leveti gyászruháját, és örömkönnyé válik keserű

[1] Itt szünetet tartott.
[2] Jézus ezt egy lélegzetre mondta.
[3] 1 Kor 1,27-28
[4] Mt 11,25

[5] Jézus Szentséges Szívének zarándok szobra által. Ez a szobor 9 napig marad minden házban.
[6] Szűz Mária.

Könnye. Az egész Mennyország meg fogja ünnepelni Feltámadásodat, és szent vértanúid, akik szüntelenül Szent Édesanyánk Lábánál imádkoztak közbenjárásáért, e napon Édesanyámmal és nagy sereg szent angyalával együtt leszállnak gyermekeid otthonába, és náluk fognak lakozni. Testemmel fogom akkor gyermekeidet táplálni, és inni kínálom nekik Véremet."

Oroszország nagy szeretettel fog enni Engem és inni Engem. Dicsérni fog Engem. Oroszország lesz a ti időtöknek és a következő nemzedéknek élő példája Nagy Megtérése miatt. Nővéred, akit sokan nem szeretnek, megváltoztatja bűnös magatartását, és egész erejével Engem, Istenét fogja hívni.

Vassula, hallod? Figyelj... figyelj Nővéred gyermekeinek sírására![1] Gyermekei panaszkodnak és jajgatnak. Az Én Oroszországom gyermekei sírnak, az egész Mennyország látja bánkódásukat. A Menny mélyen megindult ínségük láttán, és Én, aki mindig is szerettem őt, itt vagyok halott teste mellett, és Kezemet hideg szívére teszem. Csontjai felvirágoznak a sírból, nevéről jót fognak szólni, mert Én fogom őt, fiait és leányait is felékesíteni. A Béke és a Szeretet szövetségét kötöm és pecsételem meg vele. Szeretem, mindig is szerettem még Irántam való hűtlenségében is, és gonoszságában is újból és újból megáldottam. Ez lesz Dicsőséges Csodám! Csak várjatok és meglátjátok! Azokat is visszahozom az életbe, akik gyűlöletükben elaludtak, ok nélkül gyűlöltek, mivel ők is Oroszország fiai, és még méhében élnek. Mindez hamarosan bekövetkezik.

Leányom, Szent vagyok, a Magasságbeli, Én vagyok a Legszentebb Szentháromság. Szerezz Nekem örömet, és hallgass meg, ahogy ma meghallgattál!

(Isten elégedettnek látszott.)

„Alleluja a Felkentnek! Légy az Úr örömére, és keresd Őt a szív tisztaságában, keresd a szív egyszerűségében! Angyalaitok vagyunk, akik szüntelenül őrködnek felettetek."[2]

„Isten szeret téged, és Én, Dániel mindig veled vagyok. Maradj kicsiny, mert ez tetszik az Úrnak!"[3]

Ó, Dániel... hogyan kerülhetném el az imatalálkozókat, ahol az emberek kezdik megismerni a kinyilatkoztatást és engem is? Hogyan maradhatnék „kicsiny"? Te tudod, hogy mennyire nem szeretek a nyilvánosság előtt szerepelni!

„Vassula, 'kicsinek maradni' annyi, mint alázatosnak maradni, és az Úrnak tetszeni. Ne felejtsd el, az Úr kívánsága, hogy gyűljetek össze![4] Ne félj! Üzenetét meg fogják ismerni. A világnak találkoznia kell a Béke Királyával! Nemzedékednek el kell ismernie Istent, és meg kell térnie! Adj hálát Istennek Irgalmas Műveiért! Én, Dániel, szüntelenül imádkozom érted. Isten azt akarja, hogy légy jó, és félelem nélkül hirdesd Szeretetét az egész emberiségnek! A Magasságbeli megáld téged és mindazokat, akik elkötelezik magukat az Üzenet mellett, és hirdetik a nemzeteknek."

A Szeretet szeret benneteket.

ΙΧΘΥΣ

1989. november 14.

Uram? Nagyobb hitet akarok, szükségem van rá!

Vassulám, soha ne követelj, hanem kérj! Ismerd fel Végtelen Irgalmamat és Szeretetemet! Mondd e szavakat:

„Szabadítóm!

[1] Ekkor sírni kezdtem, nemcsak Oroszország szenvedő gyermekei miatt, hanem azért is, mert Isten olyan leírhatatlanul szomorú hangon szólt.

[2] Az angyalok kórusa.

[3] Dániel, az őrangyalom.

[4] A havonként megtartott ima-összejövetelre.

Növeld szeretetemet,
növeld hitemet,
növeld reményemet!
Legyen mindez
a Te Isteni Akaratod szerint!
Ámen."

Ne siess! Mintha mindig sietnél! Miért?[1] Én meghallgatlak, de te, mintha azt gondolnád, hogy elmegyek, ezért sietsz. Miért? Ne siess! Én éppen olyan jól hallak, mint amikor ezen a különleges módon vagyok veled. Mérsékeld sietségedet, és elmélkedj az imádság minden szaván! Mire való a rohanás? Nevelőd vagyok, te pedig tanítványom. Megtanítottalak arra, hogy fölismerj. Én vagyok Tanítód, aki téged nevelt. Olykor figyelmeztetlek, ha kezded felejteni tanításomat. Továbbra is eltöltelek bőséges kinyilatkoztatással.

Jöjj, lássunk munkához!

ΙΧΘΥΣ

1989. november 15.

(Pihenésem[2] előtt kértem Jézust, hogy csupán egy szót adjon nekem a Szentírásból. Miután megkértem Őt, találomra kinyitottam a Szentírást, és Jézus a következőket mondta nekem az Íráson keresztül:)

„Még sok mondanivalóm volna, nem vagy azonban elég erős hozzá."[3]

(Ahogyan ezt mondta, abban éreztem egy árnyalatnyi Szent Humort…)

1989. november 16.

Uram? Hozzád emelem szememet,
Hozzád emelem lelkemet,
Utánad vágyakozom, Megváltóm!
Szent Jelenléted az én örömöm,
fogd pártomat, és védj meg engem!

Virágom, a Szeretet közeledben van! Bár csupán lelked szemével látsz, ne fogyatkozzék meg hited! Mosolyogj Rám, az örömet szerez Nekem. Ó gyermekem, jöjj, vedd fel igámat! Az Én igám édes, és az Én terhem könnyű. Úgy imádkozz, ahogy tanítottalak, a szíveddel! Lényeges, hogy imádkozz, és kérd kegyeimet, mert ez az Én Törvényem. Térj be minden pillanatban Szentséges Szívembe! Vágyom arra, hogy megvigasztaljalak, vágyom arra, hogy megpihentesselek! Engedd, hogy Édesanyám tanítson!

(Szűz Mária)

Vassulám, a közeledben vagyok, légy biztos ebben! Vigasztald Fiamat szereteteddel! Vigasztald Jézust azzal, hogy beszélgetsz Vele, és Őt helyezed az Első helyre. Soha ne engedd el Kezünket, soha ne akarj Jézus háta mögé tekinteni! Légy békében Velünk! Imádd Őt, és szeretettel evangelizálj az Ő kedvéért! Bízzál Benne, ne aggódj a holnap miatt! A holnapi nap majd gondoskodik magáról. Ne tekints se jobbra, se balra! Az Úr teljes odaadást kíván, hogy az Ő Isteni Képmását tükröző tökéletes lénnyé alakítson téged. A ti korotok elveszítette ezt az Isteni Képmást.

Jézus és Én nem azért „szállunk le" Üzeneteink által, hogy megítéljünk benneteket. Mi nem azért jövünk, hogy megítéljünk vagy elítéljünk benneteket. Azért jövünk, hogy nagy Szeretettel és Irgalommal visszavigyünk Magunkhoz, és isteni lényekké alakítsunk benneteket.[4]

Megáldalak benneteket, veletek vagyok.

Áldott légy Szűzanyám! Ámen.

---

[1] Időnként az a kísértésem támad, hogy siessek imámmal, hogy hamar elővehessem füzetemet, és „írás" közben lehessek Jézussal.

[2] Azért használom a „pihenés" szót az „alvás" helyett, mert az „alvás" szót nem szeretem, mivel évekig „aludtam", mielőtt Jézus eljött és felébresztett.

[3] Jn 16,12

[4] A szerk.: A görög egyházatyák igen merészen így foglalták össze az üdvtörténetet: Isten emberré lett, hogy az ember istenné legyen. - Nyilvánvalóan nem értettek ezen mást, mint amiről Szent Péter apostol ír: „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek…" (2 Pét 1,43.)

1989. november 20.

Ó Vassula! Ismerd fel, ismerd fel, hogy mit adtam neked! Jöjj, Én és te, te és Én. Engem helyezz az Első helyre! Leányom, csupán szeretetet kérek tőled. Én, Jézus Krisztus, Isten Szeretett Fia és a te Szabadítód már úton vagyok vissza hozzátok! Érted? Már ráléptem a Visszavezető Ösvényre, nemsokára egyre tisztábban halljátok lépéseimet, mert közeledem hozzátok. Szeretlek benneteket!

ΙΧΘΥΣ

Legyetek egy!

1989. november 22.

Uram, kérlek szólj hozzám a Szentírásból!

(Találomra kinyitom a Bibliát és ezt olvasom: „A Szentlélek száll rád."[1])

Leányom, emlékeztesd a világot Jelenlétemre! Hirdesd Üzenetemet a föld határáig! Imádkozz! Hallgatom…[2] Segítek neked:

Atyám, kérlek,
mutasd meg nekem Szeretetedet,
mert ha megmutatod Szereteted,
akkor Szent Arcodat mutatod meg.
Ragyogj rám,
ne engedd, hogy bárki megtévesszen!
Légy Vezérem, Mesterem, Nevelőm,
hadd tanuljak Ajkadról Bölcsességet!
Ámen.

Látod? Csupán kérd segítségemet, és nem várok a válasszal. Jöjj! Még csak tanulsz, de maradj közelemben! Ne feledkezz meg Jelenlétemről! Annyira szeretném, ha ezt mindenki megtanulná. Jelenlétem is Misztérium. Ne hanyagolj el, akkor Én sem hanyagollak el téged… még beszélek[3]… hadd legyek Vigasztalód! Én, az Úr foglak téged mindvégig vezetni, még ha nem is ismered fel teljesen, hogy mit adok neked Kegyelemként. Végtelen Irgalmamban szüntelenül eltöltelek Lelkemmel, beléd öntöm Szavaimat és Törvényemet, és Magamhoz emellek.

Én, az urak Ura, rajtad tartom tekintetemet. Fogadd Békémet és Szeretetemet! Mindenkit megáldok közületek. Légy jó!

ΙΧΘΥΣ

1989. november 23.

Királyom,
vezess minden lelket az Igazságra,
hogy egyetlen Tabernákulum körül
dicsőíthessenek Téged!
Add, hogy akik hallván hallanak,
de meg nem értenek,
most megértsenek,
és akik látnak, de fel nem ismernek,
Misztériumaidat megismerve
most felismerjenek!
Érints meg szívüket,
hogy ne értelmükkel,
hanem szívükkel értsenek!
Így térítsd meg és gyógyítsd meg őket,
hogy dicsérhessenek Téged, Királyom!
Ámen.

Gyermekem, Én még a halottakat is felkeltem, imádkozz a lelkekért, akik nem értették meg Akaratomat.

Légy szilárd tanításomban! Állj biztosan Utamon, és szegd kedvét azoknak, akik sebet ütnek Testemen! Bánj kedvesen ellenségeiddel, akik az Én ellenségeim, ugyanakkor adj nekik biztos tanítást. Én vezetem minden lépésedet gyermekem. Szeress teljes szívedből, teljes lelkedből, egész elmédből, mert ha így teszel, akkor meglátsz Engem, a te Istenedet! Leányom, ha csak néhány pillanatra is, de jöjj Hozzám napközben, találkozz Velem, ahogy tanítottalak. Ez örömet szerez Nekem. Drága lélek, add

[1] Lk 1,35

[2] Nem találtam megfelelő szavakat, így az Úr jött segítségemre.

[3] Félbe akartam szakítani, hogy mondjak valamit.

Nekem szeretetedet, hiszen Én is neked adtam az Enyémet.

Jegyesed vagyok, aki táplál téged, aki elhalmoz, aki megvéd téged, aki gondodat viseli és felemeli lelkedet Hozzám. Én szeretlek téged a legjobban, drága lélek! Tudom,[1] de megedzettelek, és erre a küldetésre neveltelek. Támaszkodj Rám, ha elfáradtál, és Én felemellek. Virágom, bármit teszel az Én Nevemben, az megdicsőít Engem. Egyél Belőlem! Szeretlek, és arra teremtettelek, hogy te is szeress Engem. Arra teremtettelek, hogy megpihentess Bennem, arra teremtettelek, hogy mindenben osztozzunk, amim van. Imádkozz az Atyához, hogy enyhüljön Igazságossága, amely súlyosan rátok nehezedik.[2] Csillapítsd Haragját azzal, hogy szereted, hogy szíveddel imádkozol, böjtölsz, bűnbánatot tartasz és meggyónod bűneidet. Térj be a Béke és a Szentség világába! Élj szentül az Én Istenségemet tükrözve!

Vassulám, boldog vagy most, hogy megszabadítottalak?

Dicsőség legyen az Úrnak, igen!

Akkor örvendeztess meg, és engedd, hogy Dicsőségemre igénybe vegyelek! Értsd meg, hogy áldozatokat, szenvedést és nagy türelmet kérek tőled! De semmi sem lesz hiába! Ne feledd, Én alakítottalak, hogy kis feszületté válj Dicsőségemre. Minden kis feszület fényoszloppá lesz, és így oszlatja el a titeket körülvevő sötétséget. Úgy viselkedj Előttem, ahogy a Király előtt illik, és ajánlj fel Nekem lelkeket! Szomjazom a lelkekre! Segíteni foglak, és a Bölcsesség fog tanítani téged. Maradj közelemben, és ne feledkezz meg Jelenlétemről!

Én, Jézus megáldalak! Szeress!

ΙΧθΥΣ

[1] Valamit mondtam Jézusnak.
[2] A mi nemzedékünkre.

1989. november 26.

Gyermekem, béke legyen veled, hallgass meg! Légy okos! Ne mondj olyasmit, ami nem ebből a kinyilatkoztatásból való! Azokat a Szavaimat használd, amelyek ebből a kinyilatkoztatásból és a Szentírásból valók! Én vagyok Tanítód. Légy okos, hagyatkozz Rám, aki Megváltód, Szent Istened vagyok, Én Vagyok, Aki Vagyok, miért ne hagyatkoznál Rám? Örömet szerez Nekem, ha Rám mosolyogsz! Szeretem a gyermeki hitet!

Vassula, bátorság! Le fogom győzni ellenségeimet. Bátorság leányom! Tudom, hogy nehéz a száműzetésben és a halál völgyében élni, de légy biztos szeretetemben! Melletted vagyok, és segíteni foglak még a legkisebb dolgokban is. A Szeretet szeret téged!

ΙΧθΥΣ

1989. november 27.

Uram, Te légy az én Erőm! Mindvégig átölelve tartom Keresztedet. Köszönök mindent, amit nekem adtál!

Fogadd Békémet, Szentséges Szívem Vassulája! Ne félj! Karizmád, amelyet adtam neked, a tied marad addig a napig, míg érted nem jövök. Légy boldog, hogy ilyen módon akarlak táplálni! Légy boldog, hogy mindvégig meghagyom ezt az adományt neked! Légy boldog, hogy annyira kedveztem neked! Légy boldog, hogy ismét életet adtam neked! Megáldalak azért a kis hitért, amit Nekem adsz. Vedd Keresztemet, öleld át Keresztemet! Keresztem a te életed.

Én, a Názáreti Jézus megáldalak téged, és mindenkit, aki Üzenetem terjesztésén dolgozik. Mindannyiukat megáldom. Jöjj, mi ketten?

Igen, Uram.

Mi ketten?

Igen, Szűzanyám!

1989. november 28.

Jézusom?

Én vagyok. Közeledben van a Szeretet. Vedd Keresztemet, és pihentess meg, gyermekem! A Szeretet fáradt, és pihenésre van szüksége. Ó gyermekem, ne hagyj el! Tudást és felismerő képességet öntök beléd, de azt akarom, hogy mindennap teljesen hagyatkozz Rám, mert másképpen hogyan tudnám véghezvinni benned Akaratomat?

Jöjj, ne feledkezz meg Jelenlétemről! A Szeretet megáld téged.

1989. november 29.

Szívem készen áll fogadásodra, Istenem! Hallgatlak, itt vagyok!

(Üzenet a decemberi imatalálkozóra.)

Vassulám, nagyon örülök, ha megengeded, hogy igénybe vegyelek. Hallgass meg és írj!

Béke legyen veletek! Én vagyok Szabadítótok, a Béke Királya, Én vagyok Vigasztalótok. Szeretet vagyok, és ti most a Szeretetre figyeltek, és a Béke Királyának kedvéért utaztatok ide messziről, hogy meghallgassátok. A ti Szabadítótok - akit ma meghallgattok - váltott meg benneteket.

Azért jöttök, hogy Békét leljetek. Az Én Békémet adom nektek. Vigasztalást kerestek szeretteim? Jöjjetek, bőséggel árasztom a vigaszt. Szeretetre szomjaztok? Jöjjetek kitárt Karjaimba. Én vagyok a Szeretet! Kis gyermekeim, ne bánkódjék szívetek, sohasem hagytalak el benneteket. Én, Jézus mindig mellettetek vagyok.

Az a célom, azért jövök le közétek, hogy megvigasztaljalak és Törvényemre emlékeztesselek benneteket. Újból Szeretetre, Békére és Egységre szólítalak benneteket. Nem azért jövök, hogy megítéljelek, nem azért jövök, hogy elítéljelek benneteket. Végtelen Irgalmamban jövök, hogy emlékeztesselek: Szent vagyok, és nektek is szentül kellene élnetek!

A Szeretet Istene vagyok, nem kergetlek benneteket kétségbeesésbe. A Reménység Istene vagyok, és azért jövök, hogy reményt nyújtsak nektek. Áldott gyermekeim, Én szeretlek benneteket a legjobban! Szeretetből adtam oda értetek Életemet! Én ne ragadnék meg minden eszközt, hogy e sötét napokban eljöjjek figyelmeztetéseimtekre, távol tartsalak benneteket a gonosztól, közelebb vonjalak Szívemhez, és megmutassam nektek, hogy a ti Lakóhelyetek valóban az Én Szentséges Szívemben van?

Azért jövök, hogy hívjam mindazokat, akik még nem engesztelődtek ki Velem. Engesztelődjenek ki, és kössenek Békét Velem! Csupán SZERETETET kérek tőletek! Lelkem bőséggel árad ki erre a nemzedékre. Mindezt Végtelen Irgalmamban adom, és ne tartsátok hihetetlennek, hogy ily módon beszélek, mivel Én Vagyok a Mindenható. Azért adom Üzeneteimet, hogy sokakat visszahozzanak, akik közületek eltévedtek, hogy észre térítsenek, és az Igazságra emlékeztessenek benneteket. Akik még mindig nem hisznek az Irgalmasság Isteni Műveiben, azoknak ugyanazt a kérdést teszem fel, amit egykor a farizeusoknak: Ha közületek valakinek fia vagy ökre gödörbe esik, nem húzza ki szombaton is?”[1]

Szeretteim, Én vagyok a határtalan Irgalom, Én vagyok a Végtelen Gazdagság, és Hangomat mindenütt meghallják a földkerekségen, de még a föld alatt is, a föld sötét gyomrában, ahol a halottak fekszenek, ott is meghallják Hangomat. Elmegyek hozzájuk, és életre keltem, fényoszlopokká alakítom őket. Akik továbbra is elítélik Műveimet, azoknak azt mondom: A szív egyszerűségében keressétek az Urat!

Papjaim, papjaim, akik Isteni Arcom tükrei vagytok, engedjétek, hogy ez év

[1] Lk 14,5

végére emlékeztesselek benneteket, jöjjetek Hozzám, és merítsetek Szívemből, a Végtelen Szeretetből, és töltsétek meg vele a tieteket! Hallgassatok Szavaimra, és valósítsátok meg! Ne legyetek olyanok, mint a homokra épített ház, melynek nincs alapja, mert a legközelebbi áradás elsodor benneteket. Legyetek szilárdak, és valósítsátok meg a Tőlem kapott feladatokat, és a Szeretet Lelke kinyilvánítja nektek Szent Arcomat!

Azért jövök, hogy bátorítsalak benneteket, szeretett testvéreim! Maradjatok Szeretetemben! A Szeretet kedvéért ezentúl is szeretettel viseljétek gondját népemnek! Járjatok Világosságomban, és Én foglak vezetni benneteket. Én vagyok a világ Világossága. Ti pedig az Én barátaim. Választottaim, térjetek be Szentséges Szívembe, térjetek be a Szeretet Kemencéjébe, hadd lobbantsam lángra szíveteket, hogy ti viszont mások szívét lobbanthassátok lángra!

Jöjjetek Hozzám olyan tökéletlenül, amilyenek vagytok, és osztozzunk Nagy Szeretetemen! Ne csupán szavakkal szeressetek, hanem valóságos hatékony cselekedetekkel! Viszonozzátok jósággal a gonoszságot… igazságossággal az igazságtalanságot… Szeretettel a gyűlöletet. Bocsássatok meg, bocsássatok meg! Legyen szeretet minden cselekedetekben!

Szentséges Szívem gyermekei, nehéz időkben éltek, ellenségem fátyolként teríti rátok uralmát. Ezért jövök, és kérem, hogy kétszerezzétek meg imátokat! A szív imái jutnak el Hozzám!

Jöjjetek, tartsatok bűnbánatot! Gyónd meg bűneidet gyermekem! Ne jöjj méltatlanul Hozzám, amikor magadhoz akarsz venni a kis fehér Ostyában! Jöjj, és igyál Engem, jöjj, és egyél Engem, és ne feledd, Kit veszel magadhoz e Szent pillanatban! Engem veszel magadhoz, az Életet veszed magadhoz! Legyetek tiszták, amikor befogadtok! Jobban vágyakozzatok erre a szent pillanatra, mint valaha! Vágyakozzatok arra, hogy befogadjátok Isteneteket! Még angyalaim is titeket figyelnek a magasból, erre a Táplálékra vágyakoznak, és szívesen lennének helyetekben! Nemes szándék vezérelje szíveteket! Mondjátok Nekem: „Jézusom, én, a bűnös kérem, bocsáss meg, nem vagyok méltó, hogy magamhoz vegyelek, de tudom, hogy egyetlen szavadra meggyógyulhatok.” E szavakat mondjátok, ezek tetszenek Nekem és arra indítanak Engem, Isteneteket, hogy hozzátok siessek. E szavak Részvétet keltenek Szentséges Szívemben.

Kiáltsátok Felém: „Kyrie eleisson! Christe eleisson![1] Bocsáss meg nekem, bűnösnek!” Alázzátok meg magatokat, és Én felemellek titeket… váljatok semmivé! Felemellek, és Szentséges Szívembe rejtelek benneteket. Mostantól kezdve azt kérem, éljetek állandóan hitben, szeretetben és szentségben! Ez a kérésem legyen jövő évi jelmondatotok!

Jöjjetek, legyetek eggyé Szent Nevemben, ahogy Én és az Atya egy és Ugyanaz vagyunk.

Én, az Úr Jézus Krisztus megáldalak benneteket, és a Szeretet Leheletét hagyom homlokotokon!

ΙΧθΥΣ

A Szeretet szeret téged.

(Szent Édesanyánk üzenete.)

Isten gyermekei, béke legyen veletek! Nekem, a ti Édesanyátoknak szükségem van imátokra, hogy megvalósítsam Isten Üdvözítő Tervét. Szívből fakadó imára van szükségem! Jusson imátok a mennybe, legyen olyan, mint a tömjén!

Szíveteket töltsétek meg Isten Szeretetével, és örvendjetek, mert Szabadító született a ti megszabadításotokra, szelíd szívű Szabadító, aki azért szállt le a földre, hogy szolgálja és hívja az elnyomottat. „Azért jött, hogy felnyissa a vakok szemét, kiszabadítsa a börtönből a foglyokat és azokat, akik sötétségben élnek.”[2]

[1] Uram irgalmazz! Krisztus kegyelmezz! (görögül)
[2] Iz 42,7

Szeretett gyermekeim, ugyanaz a Szabadító kiált felétek ma is, ugyanaz a Szabadító szólít neveteken titeket: térjetek vissza Hozzá! Ugyanaz a Jézus emlékeztet benneteket tanítására, ugyanaz a Jézus, akit Édesanyjaként Karjaimban tartottam, és pólyába takartam. Arra született, hogy szolgáljon, arra született, hogy megváltson benneteket, és most is ugyanaz a Jézus szól hozzátok üdvösségetek érdekében. Ugyanaz a Szabadító figyelmeztet benneteket, hogy mindannyian Hozzá tartoztok. Testben vált láthatóvá, és értetek áldozta Magát, gyermekeim, hogy titeket szabaddá tegyen.

Jöjjetek hát, örvendezzetek és teljetek el boldogsággal! Jöjjetek, és hirdessétek Szent Nevének nagyságát! Jöjjetek, és legyetek Szavát hordozó, ujjongó hírvivők! Szeretlek benneteket, és higgyétek el, Köpenyem elég bő, mindnyájatokat be tudlak takarni![1] Jöjjetek az Úrhoz, ne féljetek megmutatni Neki gyengeségeteket! Jöjjetek az Úrhoz, ajánljátok fel Neki szíveteket, és Ő úgy fogja fogadni, mint a mirhát, a tömjént és az aranyat.

Szeretünk benneteket... végtelenül szeretünk benneteket. Bízzátok magatokat Őrá! Jézus mindenkihez eljön. Azért jön, hogy megszabadítsa e világ foglyait és szabadságot adjon azoknak, akiket az ördög, mint galambokat elfogott, és kalitkába zárt. Jézus azonban fáradhatatlanul jár kalitkától kalitkáig, és minden foglyot kiszabadít.

Gyermekeim, éljetek az Úr Mennyei Parancsolatai és Törvényei szerint, mert egyetlen szóban foglalható össze a Mennyei Törvény, és ez a szó a SZERETET.

Én, a ti Szent Édesanyátok, éjjel-nappal közbenjárok értetek, nektek adom Szeretetemet, és megáldalak benneteket és családotokat.

(Újból egész éjjel hallottam, hogy szüntelenül imádkozott értem a Szentlélek, majd végül, egész korán reggel azt kérte, hogy mondjam utána ezt az imát: „Père aide moi, car Ta Puissance est Amour." Francia nyelven hallottam, jelentése: „Atyám segíts rajtam, mert hatalmad szeretet.")

Uram, annak ellenére,
hogy sok nemzet esett már
a maga ásta verembe,
és sokat megfogott saját csapdája,
könyörülj rajtuk!
Uram, hallgasd meg őket!
Formáld őket egészen új kenyérré
a Te dicsőségedre, Királyom!
Újból kérlek,
Szeretet és Irgalom Ura,
hogy azok, akik hallván hallanak,
de meg nem értenek,
a Te Szeretetedben
most meghallják hangodat,
és azok, akik látván látnak,
de fel nem ismernek,
Nagy Irgalmadban felismerjenek Téged,
és megismerjék Misztériumodat!
Érintsd meg szívüket,
hogy szívükkel értsenek, ne értelmükkel,
és így Istenséged megtéríthesse
és meggyógyíthassa őket!
Akkor majd megértik,
milyen csodálatosak rendelkezéseid,
és lelkük nem fog többé ellenállni,
hanem tisztelni fognak Téged.
Ámen.

Gyermekem, újból meg fogom dicsőíteni Nevem, csak várj és figyelj, ez még csak a kezdet.

Uram, olyan vagy,
mint az emésztő Tűz, és tudom,
hogy sok szívben munkálkodsz.
Uram, érted élek,
légy nagyon közel hozzám
ebben a száműzetésben!

Beteltél Velem, élj Értem, élj Szárnyaim alatt! Átitattalak Szeretetemmel, most virágozz és növekedj! Terjeszd ki ágaidat, mint a cédrus! Mondd Nekem, hogy Én vagyok az, akit a legjobban szeretsz, légy az Én dalom, kicsim! Légy az Én Mennyországom, és dicsőítsd újból Szent Nevem! Támaszkodj Rám, ha fáradt vagy! Ó igen! Örvendeztess meg, és érezd

[1] Mosolygott a Szűzanya.

Jelenlétemet! Ó igen! Éhezz Engem, szomjazz Engem, nézz Királyodra! Nézd Őt, aki megmentett téged! Virágom, tekints Szépségemre! Szabad vagy galambom, végre valahára szabad!

Térj be most Szentséges Szívembe, engedd, hogy teljesen feleméssze, és a Szeretet féltékeny Szeretetének élő lángjává alakítson! Én vagyok az Égő Szeretetláng, és Szeretetem valóban emésztő Tűz. Vágyakozz Utánam, az megdicsőít Engem. Áraszd szét Kedvemért ezt a szeretetet, sok nemzetre rátettem Kezemet. Hamarosan minden megvalósul a megfelelő órában és a megfelelő időben.

Szeress, vágyakozz Utánam! Jöjj, mi ketten?

Igen, Uram, mindörökre. Dicsőség Istennek!

1989. december 4.

Uram, ne adj át üldözőim akaratának! Hamis tanúk keltek ellenem. Attól a naptól kezdve, hogy igyekszem megismertetni utaidat a fiatalsággal, és ösvényeidre tanítom őket, a Gonosz megkettőzte haragját ellenem. Igen, Uram, attól a naptól kezdve, hogy Üzenetedet hirdetem, és felfedem Szent Arcod édességét, a Gonosz befolyása alatt tartja vádlóimat, akik félrevezetve és elvakítva üldöznek és „vadásznak rám”.

Vassulám, légy erős! Szentséges Szívem a te Erődöd. Jöjj gyermekem, és rejtőzz el mélységeiben! Kezem emelt fel, a Szeretet szeret téged. Látod leányom, ezek az emberek nem beszélik az Én nyelvemet. Az Én Szeretet-nyelvem valójában sohasem érintette meg őket. Te már igazán tudod, hogy akit Magamhoz emelek, az Én nyelvemet beszéli, és igyekszik teljes önátadásban a közelemben élni, de abban is biztos lehet, hogy támadás éri. Az Én nyelvem a Szeretet nyelve, de nem értették meg. Ha eretneknek neveznek téged,[1] Engem neveznek eretneknek, és eretneknek nevezik Országomat, mivel Országom alapja a Szeretet. Ezeknek a szolgáknak sok imára és áldozatra van szükségük.

Minden léleknek, aki elítéli Üzenetemet, Velem kell találkoznia, és Nekem kell számot adnia majd az Ítélet Napján, és hidd el Nekem, szigorúan fogom megítélni őket. Ne feledd azonban, hogy állandóan melletted vagyok, és erre gondolj mindig, Vassulám! Jöjj, imádkozzunk!

Atyám!
Te, aki felemelted lelkemet
ebből a sötét száműzetésből,
és Szárnyaid alá vettél,
könyörülj rajtam!
Emelj fel, ha félek,
add nekem a Te Békédet
és a Te Szeretetedet!
Növeld hitemet,
hogy újból dicsőíthessem Szent Nevedet!
Ámen.

A Szeretet közel van hozzád. Ismerem enyéimet, és enyéim is ismernek Engem, de elveszem a látók látását, és látást adok a vakoknak.

Jöjj, légy az Én tömjénem, szerezz örömet Nekem azzal, hogy semmit sem tagadsz meg Tőlem! A Bölcsesség fog téged tanítani. Jöjj!

Mi ketten, Uram?

Mi ketten, kedvesem.

ΙΧΘΥΣ

(Éreztem, hogy Jézus hív, Hozzá kellett sietnem.)

Leányom, Szemem fénye, ne hagyd, hogy ellenvetéseivel bárki megtévesszen. Gyengeséged szüntelenül megigéz, alkalmatlanságod első tanítványaimra emlékeztet, akiknek mindenben Rám, Mesterükre

[1] Egy pap azért nevezett engem eretneknek, mert Jézus olyan kedves hozzám, és „jegyesnek” hív engem. Elfelejti, hogy minden apáca Jézussal köt „házasságot”, és hogy Ő a Vőlegényük, így miért ne lehetne valaki Jézus jegyese!

kellett hagyatkozniuk. Leányom, imádj Engem, ragaszkodj Hozzám, mert Én vagyok az Élet.

ΙΧθΥΣ

Vassulám, előbbre való, hogy Nekem engedelmeskedj, mint az embereknek. Elmélkedj e szavakon!

Uram, ma nehezen tudok koncentrálni.

Emeld Hozzám lelkedet! Ne gondolj a külvilágra, légy összeszedett, és érezd Jelenlétemet! Lelked emelkedjék az elmélkedésből a szemlélődésre! A csendességen keresztül juss el Hozzám! Jöjj Hozzám szemlélődő imádásban! Érted? Most imádkozd a rózsafüzért!

(Jézus ezt úgy érti, hogy imádkozzam, mialatt nekem diktál.)

Édesanyámmal együtt hallgatom.

(Elmondtam a Rózsafüzér elejét az első titokig. A dicsőséges olvasót mondjuk ma.)

Feltámadtam, imádkozzunk? Segítek elmélkedni, jöjj!

(Az első titok után.)

Vigyázz, nehogy lanyhuljon figyelmed! Lépj a második titokba, amikor felmentem az Atyához. Kedvesem, imádkozz! Ámen…

Lépj harmadik titkomba, amikor Szentlelkem Lángnyelvek alakjában leszállt. Imádkozz az eljövendő Pünkösdért, nemzedéked már érzi a születés fájdalmait. Az éjszakának majdnem vége, nemsokára hajnalodik. A gonosz, aki éjjel zavartalanul körbejár, hajnalhasadáskor elmenekül. Igen, a Kegyelmem Lelke kiárad az egész emberiségre, Én Magam fogom táplálni nemzedéketeket, Én foglak tanítani és vezetni benneteket. Még szentjeimmel és angyalaimmal is találkozni fogtok minden utcasarkon. Rátok hullatom Kenyeremet. Örüljetek és örvendjetek! Én, az Úr vagyok a világ Világossága. Akinek füle van, hallja meg! Bátorság, nemsokára hajnalodik!

Jöjj, elmélkedj! … Most a negyedik titok következik, Szeretett Édesanyám Mennybevétele. Áldott légy és elmélkedj!

Áldott gyermekem, most lépj az ötödik titokba, amikor Én, az Úr megkoronázom Édesanyámat, és a Mennyország Királynőjének nevezem. Leányom, kérem, hogy szemléld ezt a dicsőséges titkot! Jöjj! Szent Szívemnek minden tisztelet kedves, amelyet Édesanyámnak nyújtotok.

Jöjj, írd, közeledben vagyok, örvendezz lélek, vedd ceruzádat, és másold le mindezt!

ΙΧθΥΣ

1989. december 6.

Uram, ha úgy tetszik Neked, taníts, hogy olyan türelmes legyek, mint Jób, aki bízott Benned.

Bízzál Bennem, megtanítalak az Én türelmemre.

Uram, ha úgy akarod, önts belém is olyan bátorságot, mint tanítványaidba!

Virágom, ha arra emlékeztetlek, miként hordoztam Keresztemet, ügyet sem vetve a szégyenre, akkor nem fogod feladni azért, mert híján vagy a bátorságnak. Szentlelkem vezet téged. Célom az, hogy véget vessek az istentagadásnak!

Ó gyermekem! Nem sokan hallgatnak Hangomra, mert nemzedéketekben nincs alázat. Minden időben gyenge eszközeim által közeledtem gyermekeimhez, de enyéim közül sokan elfojtják Hangomat. Leányom, okosságuk oktalansággá lesz, ha nem ismerik fel Isteni Műveim gyümölcsét, és vonakodnak elhinni. Amint már korábban mondtam, azért nem hisznek, mert nem az Én juhaim. Az Én juhaim hallgatnak Hangomra. Ismerem őket, és ők is ismernek és követnek Engem. Az ő esetükben beteljesedett a jövendölés:

„Az utolsó időben gúnyolódók jönnek, akik istentelen szenvedélyeiknek élnek. Ezek azok, akik szakadást okoznak. Érzékies, Lélek nélkül való emberek."[1] És „tudom, hogy élő a neved, de halott vagy. Ébredj föl, erősítsd meg a többit, aki halálán van."[2]

Nem csupán csak halottak, hanem bukásukban még attól is megfosztanák gyermekeimet, hogy Mennyei Kenyeremet egyék. Elfelejtik, hogy Én uralkodom felettük, hogy annak adom a Kegyelem Lelkét, akinek akarom, és a legkisebbet is felemelem. Gonoszságukban becsapják előttem az ajtót. Angyalaim iránti haragjukban megfosztják minden reményétől ezt a nemzedéket. Nem bánnak sokkal jobban a Kegyelem Szentlelkével, mint ahogy a farizeusok bántak Velem.

Vassulám, Lelkem kedvese, bátorság! Benneteket azért állítottalak Ösvényemre, hogy osztozzatok velem a Béke és a Szeretet keresztjében.[3]

Uram, mi történt X-szel?

Ő is Szeretetem áldozata, Lelkem áldozata, a Szeretet féltékeny szeretetének áldozata. „Örvendezz! Ma Getszemáni kínjaimat érzed,[4] de higgy és bízz Bennem, mert a közeledben vagyok, hogy mindvégig megosszam veled Keresztemet." Én és ti, szeretteim, ti és Én együtt küzdünk. Mondom nektek, a hegyek megrendülhetnek, és a völgyek átalakulhatnak, de az Én Szeretetem nem hagy cserben titeket soha. Irántatok való Szeretetem rendíthetetlen, és Hűségem változatlan. Értitek?

Támaszkodj Rám! Megpihentetem lelkedet, és hadd kérjek Én is pihenést nálad, amikor az Én Lelkem fáradt. Engedd meg, hogy átadjam válladra Keresztemet, és megpihenjek. Én, az Úr emlékeztetni foglak Jelenlétemre.

Béke veled. Vágyakozz Utánam! A Szeretet szeret téged. Szeress Engem!

ΙΧθΥΣ

Szeretettel evangelizálj a Szeretetért!

1989. december 7.

Mivel Te Egy vagy Uram, vezess minket
Egy Hitre és Egy Keresztségre!
Uram, Te <u>Egy Isten</u> vagy,
<u>mindenek Atyja</u>, mindenek fölött,
mindenek által és mindenben,
mi pedig képtelenek vagyunk
egyetértésre jutni,
hajlíthatatlanok vagyunk…
Így hagynál bennünket?

<u>Imádkozz</u> mindenkiért, hogy egyetértésre jussatok! Úgy teremtettelek benneteket, hogy szabadságot adtam nektek, és magatok dönthettek. Lehetőségetek van arra, hogy hűségesek maradjatok Hozzám, és megtartsátok parancsolataimat. Azt sohasem parancsoltam nektek, hogy vétkezzetek. Ezért <u>imádkozzatok</u> Bölcsességért, hogy megvilágosíthassátok ezt a nemzedéket, és kezdje végre megkülönböztetni jobb kezét a baltól.

(Ez az üzenet ifjúsági csoportomnak szól:)

Úgy ismertessetek meg az emberiséggel, ahogyan tanítottalak benneteket: a Szeretet és az Irgalom Istene vagyok. Nem nehéz engem megérteni. Senkit sem hajszolok halálra. Értsétek meg, hogy méltányosan adok és kérek. Sohasem kérek a lélektől többet, mint amennyit adni képes. Mindenkitől csak a szeretet csekély viszonzását kérem, egy mosolyt, egy gondolatot, egy kedves szót. Egyetlen szívből jövő szót úgy fogadnék, mint millió imát. Gondoljátok meg, mit jelent ez! Már egy egyszerű gondolatot is úgy fogadok, mint komoly értéket.

Felfoghatatlanul szeretek minden lelket! Gyengéd és Szelíd Isten vagyok, Jóságos vagyok ivadékaimhoz. Egyházamnak árt az, aki úgy mutat be ivadé-

[1] Júd 1,18-19
[2] Jel 3,1-2
[3] Akik bármilyen módon részt vesznek ezeknek az üzeneteknek a terjesztésében.
[4] Ezt X-nek mondta Jézus.

kaimnak, hogy követelőző és könnyen haragvó Isten vagyok. Türelmes vagyok, és késedelmes a haragban, de gyorsan megbocsátok és gyorsan felejtek.

Senki ne mondja, hogy csak a szentéletű emberekkel törődöm! Engem úgy ismernek, hogy megkeresem a beteget és az elesettet. Elesettségük vonz Engem, és mivel ők képtelenek Engem elérni, még inkább égek a vágytól, hogy Magamhoz emeljem és Szívemre szorítsam őket.

Jézus vagyok, és Jézus Szabadítót jelent. Azért jövök, hogy megszabadítsalak, és nem azért, hogy elítéljelek benneteket.

ΙΧΘΥΣ

(Később:)

Gyermekem, hiszed-e, hogy Én, Jézus vagyok az, akivel te ilyen különleges módon találkozol?

Igen, Uram, hiszem.

Hiszed-e, hogy Én, Jézus vagyok az, akit egész idő alatt láttál?

Igen Uram, hiszem. Miért kérdezed, Uram?

Hogy halljam, amint mondod, gyermekem. Légy hát boldog, és áldj Engem, mert Atyám kegyeiben vagy. Bár még dolgoznod és folytonosan igyekezned kell, hogy felemeld lelkedet, megadtam neked a kegyelmet, hogy lelked szemével láss Engem, és felismerd Hangomat. Ne engedd, hogy most ragadjon téged magával a világ, amikor már nem tartozol hozzá! Bölcsességem megnöveli tudásodat.

Légy jóságos a szegényekhez, amint Én is jóságos vagyok hozzád. Képviseld érdekeiket! Egyik apa sem hagyja el gyermekét a pusztaságban. Légy olyan türelmes, amilyen Én vagyok hozzád! Leányom, ne igyekezz olyan dolgokat felfedezni, amelyek felülmúlják erődet, mert saját feltételezésed félrevezethet téged, és így másokat is. Bízzál Bennem, és olyan tudást adok neked, amelyet be tudsz fogadni, és megfelel képességeidnek. Az Én Szavaimra figyelj, ne másokéra! Támaszkodj Vállamra, ha fáradt vagy, legyen Vállam a te Fejtámaszod, Szentséges Szívem Otthonod!

(Később:)

Belőlem egyél, Tőlem tanulj! Vigasztald meg gyermekeimet! Írnál most?[1] Boldog vagyok, ha Belém kapaszkodsz. A hűség nyitva tartja szemed, és nem hagyja lelkedet elaludni. Jöjj, légy boldog, mert életre keltettelek a halottak közül, akik évek óta holtan fekszenek és testük már feloszlott.

Jézus, már korábban is kértelek és újból kérlek, ha úgy Akarod, tedd meg a holtakkal - még azokkal is, akiknek teste már feloszlott - azt, amit velem tettél! Keltsd Életre őket, és engedd, hogy a Te Világosságodban éljenek!

A Feltámadott győzelme megsemmisíti a halált, mert Én vagyok az Élet! Én vagyok a Feltámadás és az Élet, és örök élete lesz annak, aki eszi az Én Testemet és issza az Én Véremet!

Jöjj, további kinyilatkoztatásokat diktálok neked Oltáriszentségemről. Én, az Úr megáldalak, mivel ily módon egyesülsz Velem, és hagyod, hogy igénybe vegyelek Szavaim leírására. Dolgozz keményen, Vassulám, semmi sem lesz hiába! Jöjj, Én foglak vezetni téged minden vállalkozásodban. Légy szilárd!

(Jézus azért mondta, hogy „légy szilárd”, mert diktálás közben a gonosz újból megpróbálta azt sugalmazni, hogy mindez tudatalattimból származhat! Ezért mondta Jézus, hogy „légy szilárd”! A Sátán az, aki valóban zaklat, míg a többi gonosz lélekre nem nagyon figyelek, Ők is zaklatnak, de többé-kevésbé olyanok, mint a körülöttem zümmögő legyek. Félnek tőlem, bár szívesen vennék, ha fordítva lenne. Rosszakaratúak azonban, és őrizkedni kell tőlük. Akkor

[1] Jézusba „kapaszkodtam”, nem akartam, hogy véget érjen ez a pillanat és „elmenjen”.

kerülnek előnyös helyzetbe, amikor észreveszik, hogy a lélek elszunnyad, meggyengül vagy bizonytalan. Az imádság valósággal "agyoncsapja" és távol tartja őket. Az Úr szeretetébe és irgalmába vetett hit elpusztítja ezeket a démonokat, akik azért "zümmögnek" az ember füle körül, hogy igazságnak álcázott és szeretettől távol eső, gonosz sugallatokat adjanak. Ezért akarja az Úr, hogy éberek legyünk, és szüntelenül imádkozzunk. Az imádság biztonságos kerítést állít mikörénk, távol tartja a Sátánt és a többi gonosz lelket. Igen, ez állandó küzdelem.)

1989. december 13.

Uram és Szabadítóm?

Kedves, szeress Engem! Ne feledd Vassula, hogy mások elébe helyezve téged mennyire kedveztem neked. Nagy adomány a Kegyelem, amelyet neked adok, hogy megsemmisülhetsz Bennem, a te Istenedben! Kis palántám, semmi érdemed sincs, mégis annyira égek a vágytól, hogy Magamhoz emeljelek és Bennem légy, hogy szemet hunyok afölött, ami vagy, még bűneidet is elnézem, és megbocsátom. Érted-e már forró Szeretetemet?

Maradj kicsiny, ne hagyj fel azzal, hogy Engem hívj! Szüntelenül szomjazz Engem! Támaszkodj Rám, ha fáradt vagy, maradj Bennem, mert ezt szeretem!

A Szeretet szeret téged!

ΙΧθΥΣ

1989. december 14.

Szeress és imádj Engem, így Dicsőíts meg Engem, a te Istenedet! Érted? Most már tudod, mit jelent Istenedben lenni és Bennem élni. Én vagyok a te Szeretett Atyád, aki így őrizlek téged, keblemre szorítva, ahogy az anya táplálja és melengeti keblére szorítva gyermekét. Én is így teszek veled, táplállak és megvigasztallak. Nem kell aggódnod, mivel életed forrása egyenesen Belőlem fakad. Nem kell félned, mivel Szeretetem és két Karom átölel téged. Én vagyok Védelmeződ, és Mellettem biztonságban vagy. Én, az Úr, úgy neveltelek fel téged, ahogy a gondos anya törődik gyermekével. Kedves, az Élet Forrása Belőlem fakad. Légy áldott!

1989. december 16.

Béke legyen veled!

Az életszentség nem bontakozik ki egy nap alatt. Ki kell tartanod ezen az akadályokkal és kis keresztekkel teli úton! Ne menj el Tőlem! Folytatnád? Tovább jönnél Velem ezen az úton egész végig?

Nem hagylak elmenni, Uram, segíts, nehogy elengedjem Ruhádat, amibe kapaszkodtam.

Keresztembe kapaszkodj, és Keresztem a Tökéletességre visz téged. Közeledben Vagyok, egyesültem veled.

Imádkozz, Vassulám, mivel a szeretetből elsősorban hűség származik. Én, az Úr átitattalak Szeretetemmel. Minden lelket arra kérek, jöjjön, és vesse magát a Szeretet Óceánjába, hogy belemerüljön és átérezze ezt a Szeretetet. Én, Jézus minden embert szeretek. Térjetek be Szentséges Szívembe, arra vágyom, hogy Mélységeibe rejtselek, hogy mindörökre oda rejtselek, és egyedül csak Magamnak őrizzelek meg benneteket. Virágom, szeress Engem, szeress, imádj, imádj, és a többit Én Magam teszem meg. Tanulj meg így beszélni: „Jézusom, tedd pihenőhelyeddé szívemet! Jöjj Uram, és pihenj meg benne!”

ΙΧθΥΣ

1989. december 17.

(Úgy éreztem, hogy igen távol van az Úr. Kétségbeesem, amikor ezt érzem. Tudom, hogy ez teljesen az én hibám, és ez újabb, súlyos megpróbáltatás. Kezem csupán firkálni képes jegyzetfüzetembe. Az Úr

azonnal segítségemre sietett, és ezt mondta írásban:

„Emlékeztetnem kell-e téged, hogy ne hagyd „szabadjára" kezedet? Azt akarom, hogy figyelj Rám! Közeledben vagyok, de lelked távol van Tőlem. Hallgass meg! Én, az Úr akarom, hogy hallgass meg! Egyesülj Velem, légy Velem egy, Én és te, te és Én, akkor MI egyként tudunk dolgozni. Érted? Légy óvatos, Vassula! Egyesülten MI ketten együttműködhetnénk a munkában."

Megrémültem, mert miután érdemtelenül kaptam kinyilatkoztatásokat és rendkívüli úton vezetést, megízlelhettem a Mennyországot és Isten Jelenlétét, hirtelen úgy tűnt, mintha a Menny egyszerűen bezárta volna előttem kapuit, és nem éreztem Isten Jelenlétét.)

Ne félj! Vágyva vártam erre a pillanatra, hogy együtt lehessek veled, ezért soha ne hidd, hogy kizárlak. Egyszerűen csak felszólítottalak a küzdelemre, hogy kiemeljelek fásultságodból, de mindvégig együtt fogok veled dolgozni. Ujjongjon szíved Jelenlétemben! Még sok mondanivalóm lenne, de nem lennél képes mindent leírni. Törékeny vagy, és tudom, hogy gyenge is.

Jöjj, nem szükséges szavakba foglalnod, hogy szeretsz. A szíveddel szólj! Ha vágyakozol Utánam, ha szeretsz, ha elmélkedsz Rólam, akkor Akaratomat teljesíted, mert azt Akarom, hogy szeress és imádj Engem! Ha ezt megteszed, akkor szavak nélkül is megtettél MINDENT. Ajánld fel Nekem akaratodat! Mindent ajánlj fel, amid csak van, akaratodat, önmagadat, örömeidet, mindent!

Felajánlom, Uram, akaratomat, önmagamat, örömeimet és mindent, amit kívánsz! SZABADON végy el Királyom tőlem mindent, ahogy Neked tetszik!

Viszonzásul akarod-e még a Béke és a Szeretet Keresztjét?

Igen, Uram, teljes egészében! Hordozni fogom, még ha súlya le is terítene a földre, és térdemen kellene tovább csúsznom.

Leányom, a Béke és a Szeretet Keresztje sok gyermekemet meg fogja szentelni. Hadd térjek be, és hadd pihenjek meg szívedben! Én, az Úr megáldalak téged. Kedves, várj, és látni fogsz!

Nagyon szeretem ha azt mondod, hogy „várj, és látni fogsz"!

Tudom, kicsim, mi ketten?

Igen Uram.

Mi ketten?

Igen Szűzanyám!

ΙΧθΥΣ

1989. december 18.

Vassulám, Én az Úr, üldözőid szeme láttára foglak táplálni. Érezd át, mennyire fáj Nekem, hogy e farkasok között látlak...

Lelkem vigasztalhatatlan, és Szívem annyira szomorú, hogy angyalseregeket hívtam, jöjjenek és vigasztaljanak Engem. Üldözőid mérgezett vizet itatnak veled, de irántad való nagy Szeretetemben szüntelenül gyógyítgatlak. Félreállítom ezeket az akadályozókat, akik megvetnek benneteket angyalaim[1], titeket, akik örömet szereztek Szívemnek, ha együtt vagyok veletek, és akik megvigasztaltok és megpihentettek Engem. Bárányaim, akik Kegyelemből kapjátok Üzeneteimet, bárányaim, akik megpihentetitek Szívemet, forrón szeretett lelkeim, nem fogom végignézni, hogy a Káinok megtámadjanak, ezek a Káinok, akik bűnbe merülnek, és nem hagynak fel szándékukkal, hogy torkotoknak essenek, Ábeleim.

Uram! A Káinok könyörtelenül támadnak bennünket. A régi időkben megölték prófétáidat, és most meg akarják ismételni

[1] A mai küldötteket.

bűnüket. Az a céljuk, hogy lerombolják összes Oltárodat, egyiket a másik után. Ki akarnak bennünket pusztítani száműzetésünk helyéről!

Maradékom… oltárom… te, akit a porból emeltelek fel, hogy saját oltárommá, a Magasságbeli oltárává tegyelek és alakítsalak, te is egy vagy oltáraim közül, akiket a földkerekség különböző sarkaiba állítok, és akikbe Izzó Szeretetlángom Égő vágyait öntöm. Mondom neked, hogy Káinnak, aki még gyilkolásra szomjazik, most Velem kell szembenéznie, mert nem hagy fel azzal, hogy magjait, gonosz magjait az előkészített talajba szórja, és ma azt eszi, amit learatott. Szembe kell majd néznie Velem! Hallgass meg galambom: sem erejével, sem kardjával nem kényszeríthet téged, hogy vele menj a pusztaságba, és újból kiontsa véredet. Azt sem hagyom, hogy elfújja azt a Lángot, amelyet Én adtam neked.

Kis oltáraim, akik Örömömre vagytok, legyetek bátrak, ne féljetek, saját fejére hull vissza minden bűne… és Izajás jövendölése ezekre a mai Káinokra is érvényes, hogy Én, az Úr „lusta lelket, világtalan szemet, és figyelmetlen fület adok nekik”, és ők még ma is ilyenek, és ilyenek lesznek mindig.

Káint a pusztaságba vittem földjéről, abba az országba, ahol nem Én lakozom, ahol folyók módjára folyik a gonoszság, az nedvesíti partjait, és öntözi talaját. Az Igazságosság elvitte szemem elől, és mégis, amikor ma megmentésére siet az Irgalom, és Kezét nyújtja, hogy felemelje szeméről a fátylat, akkor visszautasítja… Még a földalatti országokba is lementem, a múlt népeihez, hogy kiemeljem életedet a gödörből, Káin, de te mind a mai napig nem hallasz meg Engem, és nem vagy hajlandó felismerni Engem, a te Istenedet.

Vassula, galambom, ne félj! Szólj hangosan, mert Lelkemet adtam neked. Nehéz áthaladni ezen a száműzetésen, de melletted Vagyok. Én, a te Szent Társad, melletted járok, beszélgetek veled, barátságomat és vigasztalásomat nyújtom neked. Azért vagyok közeledben, hogy lecsendesítsek és lecsillapítsak minden forgószelet, amely feltámad és meg akar ijeszteni téged. Azért vagyok közeledben, hogy elkergessem a farkasokat, amelyek azért jönnek, hogy rád vadásszanak. Azért vagyok közeledben, hogy megvédjem fejedet a tikkasztó naptól. Azért vagyok közeledben kedvesem, hogy Világosságommal elkergessem az utadba kerülő viperákat és skorpiókat. Azon az úton vezetlek, amelyen haladnod kell. Mindennap elárasztalak Tömjénemmel téged és azokat is, akik követnek minket. Megáldom minden lépésüket.

Rajtatok tartom Tekintetemet galambjaim, akikért elmentem a pusztaságba, hogy megkeresselek. Irántatok érzett Szeretetem Élő Tűz, és féltékenységem nagyobb, mint valaha. Hallgassátok hát énekem, Pihenőhelyem nincs messze tőletek. Én szeretlek titeket a legjobban, és nektek adom a Szeretet Ajándékát.

Jöjjetek, és hallgassátok tanításomat! Tanításom Világosság, amelyet elfelejtett a világ, pedig a szeme fénye lehetett volna.

Jöjj, mi ketten?

Igen, mindörökre Uram.

Mi ketten?

Mindörökre Szűzanyám!

Szeretlek.[1]

1989. december 19.

Ó Tanító Szentlélek, ne engedd, hogy lelkem összezavarodjon! Te vagy Isteni Tanítóm, és Te oktattál engem, a Te Ajkad tanított. Itt vagyok, hogy hallgassalak, Uram és Mesterem.

Kicsim, ne tiltakozz, ne mondj véleményt, ha megpróbáltatás ér! Egyedül az Én Békém, csak az Úr Békéje áradjon

[1] A Szűzanya mondta ezt.

belőled! A vita hevében adott hirtelen válasz helyrehozhatatlan hiba forrása lehet! Vedd azt, amit Szívemből adtam neked, se többet, se kevesebbet! Abból vegyél, amit Én adtam neked! Értesz Engem?

Igen Uram, mondd meg újból, Uram, ki vagy Te?

Halljad hát: Én vagyok Jézus, Isten Szeretett Fia, a testté vált Ige, aki eljött, hogy közöttetek éljen. Én vagyok a te Szabadítód, aki veled beszél.[1] Virágom, bátorság, pihenj meg Szívemen, hallgasd Szívem dobbanását, ahogy a Galambét hallgattad látomásodban![2] Hallgasd! Felfoghatatlanul szeretlek benneteket! Most jobban ismersz Engem, a Pantokrátort![3] Nevelőd vagyok, és meg foglak tartani a hit, a hit, a hit által. Szeretlek! A hit által, és a hitben akarlak nevelni és felemelni. Mindig fogod hallani a belső hangot. Összeszedettnek kell lenned, hogy hallj Engem, és eljuss a szemlélődésre. Hogy Jelenlétemre emlékeztesselek, megvonom tőled kezed irányításának képességét. Fogadd el mindezt, mert Tőlem való, és így tetszik Nekem. Nem vetted észre, hogy minden Tőlem való, amit tanultál? Mindvégig ezen az úton foglak vezetni, örvendezz tanítvány!

Elnémítottál, Uram.

Légy boldog, mert egyet sem érdemeltél meg e kegyelmek közül. Jöjj, a Szeretet szeret téged.

1989. december 23.

Béke legyen veled leányom, érintsd meg Szívemet... érezd, mennyire szétszaggatták!

(Lelkemmel éreztem Urunk Szívét.)

Húzd ki a töviseket, amelyek Szívemet szúrják!

Mutasd meg Uram, hogyan húzzam ki e töviseket!

A töviseket szeretettel lehet eltávolítani! Szeress, szeress Engem Vassula! Légy balzsamom! Vigasztalj, és hozz Hozzám kis lelkeket! Mutasd meg nekik Szívemet, beszélj nekik Szeretetemről! Húzz ki minden tövist, és cseréld fel kis lelkekkel!

Roppant nagy javításra szorul Házam de újjá fogom építeni. Felrakom egyik téglát a másik után, egyik sort a másik után. Annak ellenére, hogy Házamat roppant nagy támadás éri, végül Én, az Úr fogok győzni. Tiszta lelkekkel népesítem be akkor Házamat. Ahogy a galambdúcba gyűlnek a galambok, úgy gyűlnek majd az Én Házamba is a lelkek. Megengedem, hogy e tiszta lelkek egyenesen Kezemből egyenek, és megtanulják mondani: „Abba!" Az Istenség legyőzi a romlottságot, amely a világ bűne által istentagadóvá tette gyermekeimet.

Az a szándékom, hogy e tiszta lelkek isteni lényekké[4] legyenek, az Én Istenségemet tükrözzék! Ezért emlékeztetlek titeket e napokban szüntelenül az Igazságra, még ha ismétlem is Magam. Bár egyeseket untat, hogy Magamat ismétlem, tovább is ugyanazokra az igazságokra foglak emlékeztetni benneteket. Ez az egyetlen mód arra, hogy felrázzak néhány álmos lelket.

A hitetlenek ma visszautasítják a Kegyelem Szentlelkét, nem tudják azonban, hogy mit utasítanak vissza. Úgy van, ahogy az Írás mondja: „A kő, amelyet elvetettek az építők, szegletkővé lett, s egyben a botlás kövévé és a botrány sziklájává."[5] Ezek a hitetlenek nem hisznek Szentlelkem Műveiben, és elbotlanak a szegletkőben. Igen, a Kegyelem Szentlelke, aki azért száll le, hogy megmutassa nektek az Utat, az Igazságot

[1] Jézus úgy mondta ezt, mintha első alkalommal közölte volna.
[2] A szerk.: 1989. január 29-én.
[3] A szerk.: A mindenség ura, görögül.
[4] A szerk.: Lásd az 1989. november 16-i üzenet magyarázatát.
[5] 1 Pt 2,7

és az Életet, ma valóban Szegletkő. Ő az a Kő, amelyet nem ismertek fel, és amelyet teljesen elvetettek.

Leányom, még a te tökéletlenséged ellenére is be tudom fejezni Üzeneteimet. Szenvedéseidet tekintsd áldásnak! Gondolj arra, mennyit kellett szenvednem, hogy Művemet véghezvigyem, és gondolj arra, hogy Sebeim által gyógyítottalak meg benneteket. Nekem, az Úrnak készséges lelkekre van szükségem, akik hajlandók magukat másokért feláldozni, és kis feszületté válnak. Egyetlen áldozat sem lesz hiábavaló! Roppant nagy engesztelést kell nyújtani, és az idő sürget.

Ezért kicsim támaszkodj Vállamra, amikor fáradt vagy, el ne ess, támaszkodj Rám! Egyesülve vagyunk. Imádkozz Vassulám, hogy megmeneküljön korszakod! Dédelgesd Istenedet kicsinységeddel, dédelgess szívből fakadó imáddal! Őszinteséget akarok! Nem kötelességteljesítést, hanem a szíveteket akarom! Legyetek tökéletesek!

Jöjjetek, nem veszem le rólatok Tekintetem, ti vagytok[1] az Én Örömöm és Boldogságom!

ΙΧΘΥΣ

1989. december 24.

(Karácsony előestéje)

Jézus?

Én vagyok. Dicsőség legyen Istennek!

Dicsőség legyen Istennek!

Imádkozz gyermekem, add át magad Nekem! Közeledben van a Szeretet, közeledben volt bölcsőd óta, mind a mai napig, és mindig is közeledben lesz. Maradj Közelemben, és vess el minden zavaró gondolatot! Egyedül csak Rám támaszkodj! Légy Velem egy! Ó, Pantokrátor, csillapítsd betölthetetlen szeretetszomjamat!

(A kommunizmus bukása Romániában)

Virágom, Én vagyok a világ Világossága. Énekelj és légy boldog! Énekelj örömödben, mert Én vagyok az, Jézus, aki csodákat művel.

Keresztem visszakerül minden templomra. Látod?[2] Hamarosan eljön az egyetemes béke, kezd megszületni a Béke. Imádkozz a Béke és a Szeretet megszületéséért! A föld már érzi az első szülési fájdalmakat. Szeretteim, ezek Szeretetem első Jelei.[3] Én vagyok az ég és a föld Ura, és Hatalmamat minden nemzetnek megmutatom, mert mindenható vagyok. Megmondtam, hogy Leheletemmel mindenkit legyőzök, aki rabszolgaságra vetett benneteket. Értsék meg a nemzetek, hogy minden az Én Hatalmam alá van vetve, és amit egyetlen lehelettel tettem, az Dicsőségemet szolgálja. Egyetlen ember sem képes eltörölni Törvényemet.

Értsék meg a nemzetek, hogy Én, az Úr vagyok az, aki eljöttem, hogy kiszabadítsam e rabokat a börtönből és Magamhoz emeljem őket. Én taszítottam ellenségeiteket az örökös szégyenbe, és ez még nem minden. Nővéretekkel, Oroszországgal is aláírom a Béke és a Szeretet szerződését, és elfeledem bűneit. Újból Jegyesemmé teszem. Ez az ének tör majd fel szívéből:

„Szeretetemet mindig megőrzöm iránta,
és szövetségem fennmarad Istennel."

Lelkem e dicsőséges pillanatra szomjazik. Nővéretek, Oroszország által készülök megmutatni ragyogásomat és dicsőségemet az ég alatt élő minden nemzetnek.

[1] A kis lelkek.

[2] Belső látomásban láttam egy templom tetejét, amint ketten hárman igyekeznek egy nehéz keresztet a helyére tenni, az eredeti helyére.

[3] November 29-én, egy hónappal a romániai események előtt, Jézus és Szent Édesanyja karácsonyi üzenetet adott nekünk, amelyet december 22-én olvastam fel az imacsoportnak. A Szűzanya üzenete Románia szabadságára utalt.

Szépségembe és tisztaságomba öltöztetem, bemutatom bátyáitoknak[1], hogy általa és benne láthassák meg szépségemet és tisztaságomat. Leányom, közeledik nővéretek megtérésének ünnepe!

Megmondtam, eljövök korszakotok nyomorúságába, hogy megvigasztaljam az elnyomottat, és kiszabadítsam a börtönből a foglyokat, és azokat, akik a földalatti sötétségben élnek. Én vagyok a ti Szabadítótok, aki eljön, hogy megszabadítson benneteket a vörös sárkány torkából. Én vagyok a ti Jézusotok, galambjaim, aki eljön, hogy feltörje kalitkátokat, és megszabadítson benneteket. Én vagyok a ti Szent Istenetek, aki sohasem hagyott el benneteket, és bizony mondom, kapuid nem zárulnak be előttem.[2]

Vassula, szégyent és megalázást hozok e gonosz hatalmakra, amelyek lerombolták Házamat, és tátongó sírrá tették. Világosságom életre fogja kelteni nővéreteket, Oroszországot és minden szomszédját. Feltöröm kalitkátokat, és megszabadítalak benneteket! Tudjátok meg, hogy egyedül Tőlem való az üdvösség és a szabadítás. Imádkozz nővéredért! Imádkozz szomszédaiért!

Uram, Te mondtad: „Jaj annak, aki a máséból gyűjtöget, aki zálogok terhével terheli magát. Nem kelnek-e fel hirtelen hitelezőid, nem ébrednek-e fel végrehajtóid? A zsákmányuk leszel!”[3] Pontosan ez történt Romániával, de az ártatlan emberek vérükkel fizettek érte.

Biztos lehetsz afelől, hogy Velem van korszakod minden vértanú szentje, aki a Sátán dühöngésének áldozata lett! Mind Velem van, aki áldozatként halt meg. Bizony mondom neked, hogy a Sátán - aki tudta, hogy kiszabadulnak markából - haragjában minden virágomat meg akarta semmisíteni.

(Ekkor Jézus letekintett a magasból Romániára.)

Ne sírj kicsim,[4] mert Én, az Úr fogom felépíteni romjaidat. Megsokasítalak, hogy tanúságot tegyél Nevem mellett. Megengedem, hogy nagy eseményeket láss az Én Nevem alatt. Végre szabad vagy! Szabad vagy, hogy Hozzám, Szabadítódhoz siess, és Szentséges Szívemben élj! Világosságommal elűzöm ellenségeidet, akik az Én ellenségeim is. Ne sírj gyermekeid miatt, akik nincsenek többé, mert mondom neked, hogy ma mindegyiküket Szívembe fogadtam.

Áldott legyen Urunk, Irgalmas Istenünk,
mert meglátogatta népét!
Segítségére sietett, azért jött,
hogy Világosságot adjon azoknak,
akik sötétségben
és a halál árnyékában élnek.
Dicsőség az Úrnak,
aki azért jön, hogy lépteinket
a Béke és a Szeretet útjára vezesse.
Ámen.

1989. december 29.

(Vízkereszt)

Uram, Istenem!
Éjjel nappal imádlak a csendességben.
Ránk tekintettél a mennyből,
Szent és dicsőséges lakhelyedről,
és megkönyörültél gyermekeiden,
akik rabságban sínylődtek,
mint galambok a kalitkában,
éhezve és megtörve
az ellenség elnyomása alatt.
Szóljon dicséret Nevednek,
mert jósággal teljes.

„A nép, amely sötétben jár,
nagy fényességet lát.
Akik a halál országának
árnyékában laknak,
azoknak világosság támad.
Nagy ujjongással töltöd el őket,
kitörő örömet adsz nekik.
Úgy örülnek majd színed előtt,

[1] Az Úr a római katolikusokra gondol.
[2] Románia kapui.
[3] Hab 2,7
[4] Jézus itt Romániára gondol.

ahogy aratáskor szoktak örülni,
s ahogy akkor örülnek,
amikor a zsákmányt osztják."[1]

Tőlem való a Szabadítás, Én vagyok, Aki megment.

ΙΧΘΥΣ

Béke legyen veled! Imádj és szeress Engem Oltáriszentségemben! Úgy jöjj, és úgy fogadj Engem Áldozatomban, mint a szeplőtlen bárány. Tisztán kell Hozzám jönnöd!

Ha felismernéd, miként vagyok jelen Testben és Vérben, melyek által örök megváltást szereztem mindnyájatoknak, mindig szeplőtelenül és tisztelettel közelednél Hozzám. Végtelen Szeretetemben tökéletes Áldozatként ajánlottam fel Magamat, hogy minden embert megtisztítsak a bűntől. Azt akarom, hogy tökéletesen értsétek meg ezt az Áldozatot! Igen! Bátorítani akarlak, meg akarom értetni veletek, hogy mi az, amit felkínálok nektek, és ezáltal a szeretet viszonzására indítsalak benneteket. Ez az Áldozat a megszentelődésre, az istenségbe[2] vezethet benneteket. Gyermekem, ez az Áldozat betöltheti benned szándékomat, és örök tökéletességre vezethet. Kedvesem, Áldozatom örökös, és te, akit Lelkem szeret, vedd magadhoz minden nap!

E Szent pillanatban angyalok sereglettek szentélyembe minden angyali karból. Készen állnak, hogy találkozzanak Velem, Istenükkel. Arcra borulnak Előttem, imádnak és vigasztalják Szívemet, és ti, akik arra készültök, hogy magatokhoz vegyetek, ti nem akartok imádni Engem? Nem akartok imádni?

Legyetek Szent Jelenlétem tudatában, ne aludjatok Jelenlétemben, ne engedjétek, hogy lelketek máshol kószáljon Jelenlétemben! Vajon a Golgotán, Keresztem lábánál is közömbösek maradtatok volna? Szeretteim, vajon mit éreztetek volna, ha ott lettetek volna Keresztre feszítésemnél a hegyen? Ott is csak jelentéktelen napi eseményekkel foglalkozott volna lelketek? Vagy arcra borultatok volna Keresztem lábánál, és Engem, Isteneteket imádtatok volna? Értetek haltam meg a Kereszten, nem törődtem a szenvedéssel, amelyet el kellett viselnem. Tudtatok volna akkor és ott is figyelmetlenek és részvétlenek maradni Áldozatom előtt? Tabernákulumomban is úgy vagyok jelen, ahogy Szent Keresztemen, amelyre felszögeztek. Jöjjetek Hozzám, és értsétek meg, kit fogadtok, és ki az, aki veletek egyesül, ki tisztít meg benneteket, hogy örök Életet adjon nektek!

Leányom, légy olyan türelmes, mint Én! Jöjj, pihenj meg Szentséges Szívemben, és engedd, hogy Én a tiedben pihenjek meg! A Szeretet szeret téged!

"Ó Jézus Krisztus, Urunk és Szabadítónk,
Te azt ígérted,
hogy mindenkor velünk lakozol.
Te valóban meghívtál minden keresztényt,
hogy közeledjen Hozzád,
és részesüljön Testedből és Véredből.
De bűneink megosztottak minket,
és már nincs elég erőnk,
hogy együtt részesülhessünk
Oltáriszentségedből.
Megvalljuk, hogy ez a mi bűnünk.
Kérünk Téged,
bocsáss meg és segíts,
hogy Akaratod szerint
szolgáljuk a kiengesztelődést.
Gyújtsd lángra szívünket
a Szentlélek tüzével!
Add meg nekünk a bölcsesség és a hit lelkét,
a bátorság és a türelem lelkét,
az alázat és az állhatatosság lelkét,
a szeretet és a bűnbánat lelkét
a Boldogságos Istenszülő
és minden szent imája által!
Ámen.[3]

[1] Iz 9,1-2

[2] A szerk.: Lásd az 1989. november 16-i üzenet magyarázatát.

[3] Szergej Bulgakov ortodox atya imája.

1990

1990. január 5.

Uram?

Én vagyok. Támaszkodj Rám! Értsd meg, milyen gyenge vagy! Engedd meg, hogy vezesselek! Nélkülem elvesznél és sötétben lennél. Én vagyok a Világosság, a téged vezető Világosság. Légy óvatos, mert a gonosz lélek egyre elszántabban igyekszik elgáncsolni és összezavarni téged. Jöjj menyasszonyom, légy Velem egy! Ismerem gyengeségedet. Tudom, hogy a legkisebb támadás is megrázkódtatja és aggodalommal tölti el lelkedet. Béke vagyok, Békében vezetlek, és Szeretettel irányítom lépteidet.

Én ne tudnék ezekről a gyötrelmekről, kedves? Engedd, hogy munkálkodjam benned, akkor mindent véghezviszek. Készülj fel, hamarosan lediktálom neked Üzenetemet.[1] Jézus a Nevem, és Jézus maga a Szeretet. Növekedj Lelkemben, másképpen hogyan tudnál tanúbizonyságot tenni? Felkészítelek, hogy tanúságot tégy Mellettem, és dicsőíts Engem!

Szeretlek! Térj be Isteni Szívembe, és meríts Belőlem! Tisztasággal és alázattal dédelgess Engem, Uradat! Mestered és Nevelőd vagyok, aki soha el nem hagy, még ha gyakran úgy érzed is. Ne feledd, hogy Nélkülem képtelen vagy a legkisebb mozdulatra is! Én vagyok az Egy, aki vezet és tanít téged. Melletted vagyok. Hadd vezesselek ezen az úton! Imádkozz, és megerősödik hited. Segítek majd, hogy észrevedd. Jöjj, Én, Jézus szeretlek**!**[2]

(Később:)

Légy békében gyermekem, tedd félre aggodalmaidat Jelenlétemben! Nézz Rám a csendben, légy békében, érezd Békémet! A közeledben vagyok, bár testi szemeddel nem láthatsz. Közeledben vagyok, és téged is megtanítottalak, hogy felismerj, gyermekem, ahogyan másokat is megtanítottam. Még ma is tanítok egyes kiválasztott lelkeket arra, hogy meg tudjanak hallani és fel tudjanak ismerni Engem.

Pihenj meg! Jöjj! Mi ketten?

Mindörökre. Áldott légy, Uram!

Jézus?

Én vagyok. Irántad való Szeretetem örökké megmarad, irántad való Hűségem örökké tart. Add át magad Nekem minden nap, és a többit Én teszem meg. Szüntelenül imádkozz Hozzám! Égek a vágytól, hogy halljam imádat! Soha ne feledkezz meg Rólam! Én sem feledkezem meg rólad soha. Gondolj Rám állandóan! Ha tudnád gyermekem, hogy milyen közel vagyok hozzád! Úgy viselkedj Előttem, mint Király előtt! Ébredj rá, milyen ruhátlan voltál, és hogyan takartalak be Kegyelmemmel. Ébredj rá, hogyan tekintettem rád, aki senki vagy, hogyan neveltelek és emeltelek fel. Légy tehát türelmes azokkal, akiknek nem adtam olyan sokat, mint neked! Esedezz segítségemért, és megadom neked. Nem hibáztatlak, szeretlek, és ezért nem akarom, hogy eless. Mindig emlékeztetni foglak Jelenlétemre, hogy legyőzd a gonoszt. Mindig emlékeztetni foglak tanításomra, vedd át és fogadd örömmel! Ne feledd, hogy a Szeretet beszél, és te a Szeretettel dolgozol. Azt akarom, hogy tökéletes légy, azt akarom, hogy elnéző és hűséges légy! Soha ne feledkezz meg Jelenlétemről! Légy Velem egy!

[1] Az imacsoport részére.

[2] Tudtam, hogy Jézus meg akarja nekem ezt mondani, de nem akartam, hogy le is írja, mivel egyesek kritizálták, hogy túl sokszor fordul elő a „szeretlek”, Jézus azonban olyan gyorsan leírta, hogy nem volt időm felemelni kezemet a papírról, és Szent Humorral még felkiáltójelet is tett a végére.

ΙΧθΥΣ

1990. január 8.

Uram?

Én vagyok.

Mindez oly hihetetlen!

Ó Vassula, Én Vagyok! Én akartam, hogy követem légy... Még legutolsó teremtményemnek is adok. Kedves, irántad való Szeretetem nagyobb annál, hogy bárki is megérthetné. Én akartam, hogy szeress, és a többit hagyd Rám! Mindegyikőtöktől azt kértem, hogy teljes szívetekből, teljes lelketekből és egész elmétekből szeressetek! Ez a Törvényem, ez a legnagyobb és az első Parancsolat.

Megáldalak. Áldj Engem! A Szeretet gyönyörségét leli benned.

Áldott légy Uram!

ΙΧθΥΣ

1990. január 9.

Én vagyok az, aki téged a legjobban szeret. Maradj kegyelmemben azáltal, hogy szeretsz, és megteszed Akaratomat. Készítsd fel szívedet Művem befejezésére! Értsd meg ezt gyermekem, és engedd, hogy igénybe vegyelek!

Szeretlek! Add át magad Nekem! Felemellek, táplállak és átitatlak Véremmel. Szeretettel dolgozz, szeretettel beszélj, szeretettel gondolkozz! Minden megnyilvánulásodban légy tükörképem! Csupán odaadást, szeretetet és őszinteséget kérek tőled. Úgy bánj Velem, mint Szent Társaddal! Tekints Engem közétek tartozónak! Mondd gyakran, mennyire imádsz! Féltékeny Isten <u>vagyok</u>, és <u>szüntelen imát</u> akarok! Érted?

Virágom, Én vagyok Kertem virrasztó Őrzője, és bár elhanyagoltnak és száraznak találom, megígérem, hogy Én Magam frissítem fel. Felfedem előttetek Arcomat, akkor majd sokan elismernek. Imádkozva és áldozatokat hozva tisztelnek majd Engem. Igen, sokan Felém fordulnak, és ha meglátnak, megértik Szeretetemet, és meggyógyítom őket.

Szeretet szeret benneteket. Én teszek csodákat, és Én hallgatlak meg benneteket. Kicsiket és nagyokat, igazakat és hamisakat, hívőket és pogányokat, mindenkit meghallgatok. Megáldalak benneteket.

1990. január 10.

(Jézus hívott, hogy imacsoportunk számára lediktálja Üzenetét az 1990. január 27-én tartandó imatalálkozóra.)

Béke legyen veletek, érezzétek Jelenlétemet! Közöttetek vagyok. Készítsétek fel szíveteket, hogy meghallgassátok és megértsétek Szavaimat! Szeretett gyermekeim, Én, az Úr már több mint egy éve vagyok veletek ilyen rendkívüli módon, így adom nektek Üzeneteimet, és így mutattam meg nektek Szent Szívem Sebeit is. Megismertettem veletek Egyházam mai állapotát és Lelkem keserűségének okát. Megosztottam veletek a Béke és a Szeretet Keresztjét. Megismertettem veletek legbensőbb vágyaimat. Szentlelkem folyamatosan emlékeztet parancsolataimra titeket, Én pedig Egyházam tanítására emlékeztettelek benneteket. Összegyűjtöttelek benneteket, mert Enyéim vagytok, és Enyéimhez jövök, hogy megmutassam Dicsőségemet.

Bennetek vagyok és ti Énbennem. Én vagyok a világ Világossága, és ti, kicsikéim, Világosságomnak és a „Béke és Szeretet" Üzenetnek hordozó edényei vagytok. Összegyűjtöttelek benneteket, miként a pásztor gyűjti juhait a nyájba, és átöleltelek két Karommal. Vannak azonban más juhaim is, amelyeket szintén vezetnem kell. Arra készítelek fel benneteket, hogy az Új Ég alatt és az Új Földön éljetek, mert közeledik az idő, amikor a Szeretetnek vissza kell térnie, és

veletek fog élni. Hamarosan meghalljátok a visszatérő Szeretet lépteit az Úton. Hangom ezért hallható az egész földkerekségen. Ezért látnak az ifjak látomásokat. Megmondtam, hogy az egész emberiségre kiárasztom Lelkemet. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és még a legkisebbet is Megáldom. Igen, Hangom ma belekiált a pusztaságba. Minden egyes embert hívok, bár némelyek nem értették meg, amit Lelkem mondott. Nem értették meg sem jeleimet, sem az ifjak látomását. Nem becsülik már Szívünk gyümölcseit, választott lelkeimet pedig hazugnak tartják.

Már csak rövid ideig maradok ily módon veletek, de nem hagylak el anélkül, hogy oltalomra és legelőre találnátok. Én vagyok a ti Jó Pásztorotok, aki gondot visel rátok, Én vagyok az Úr, aki őrként vigyáz rátok a magasból. Hogyan tudnék ellenállni nektek, hogyan tudnék távol maradni tőletek, és miért ne ragadnék meg minden eszközt, hogy elérjelek benneteket, amikor fájdalmas panaszotokat hallom? Hogyan tudnék ellenállni, és miért ne sietnék hozzátok, amikor azt látom, hogy egyenesen az örök tűzbe rohantok? Nem azért jövök ily módon hozzátok, hogy elítéljelek, hanem azért, hogy felrázzalak benneteket. Megmenteni jövök a világot. Nem azért jövök, hogy elítéljem a világot, hanem azért, hogy megmentsem, de a világ ismét tévesen ítéli meg az Időket, ahogyan azt az Időt is, amikor Messiásként jöttem. Nem ismertek fel, hanem tetszésük szerint bántak Velem, és kiszolgáltattak a pogányoknak.

A világ ismét tévesen ítéli meg az Időt, mint annak eljövetelekor, akinek ki kellett egyenesítenie Előttem az utakat. Nem ismerték fel Keresztelő Szent Jánost, aki épp olyan feddhetetlenül jött, mint Illés, hanem vele is úgy bántak, ahogy nekik tetszett. És ma a ti nemzedéketek újból nem ismeri fel az Időket, mert ezek az Idők nem kedveznek nekik. Megmondtam, hogy az eljövendő utolsó napokban elküldöm nektek Mózest és Illést a földre, de nemzedéketek nem fogja Őket felismerni. Nem fogják meghallani és felismerni Őket, hanem rosszul bánnak Velük, és visszautasítják Őket, ahogy Keresztelő Szent Jánost, és Engem, mint Messiást is visszautasítottak.

Megmondtam, hogy a végső napokban sok hamis Krisztus támad, és figyelmeztettelek, hogy legyetek éberek, mert napjaitokban a hamis vallások lesznek a hamis Krisztusok. Nektek adtam Szavamat, és óvtalak, hogy ne csatlakozzatok e szektákhoz! Péter gondjaira bíztam Egyházamat, és kértem, hogy tápláljon benneteket, ügyeljen rátok és szeressen benneteket!

Bizony mondom nektek, hogy minden, amit mondtam nektek, megtörténik, mielőtt még e nemzedék elmúlik. Ne hagyjátok ezért, hogy megtévesszenek benneteket, hanem helyezkedjetek szembe ellenfeleitekkel, szegüljetek szembe azokkal, akik Péter ellen vannak. Én Magam adok nektek olyan ékesszólást, hogy felismerjétek, mit mond ma a Lélek az Egyházaknak, ezért ne készüljetek fel a védekezésre!

A fügefa termése beérett, és Országom közel van hozzátok![1] Imádkozzatok azokért, akik nem értenek. A hit is olyan kegyelem, amelyet Én adok. Én választottalak benneteket, és emiatt üldözni fognak, de ne aggódjék szívetek! Szeressétek egymást, és ne ítélkezzetek! Legyen új tanítványaim ismertetőjele az a szeretet, amelyet Én mutattam nektek! Erről ismerjék fel, hogy az Én Nyájamból jöttök, Isten gyermekei vagytok, és Istenben vagytok. Kis gyermekeim, úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket! Ne kérjetek jeleket, elégedjetek meg azzal, amit a Lélek ad nektek! Bizony mondom nektek, hamarosan Egyetlen Nyáj lesz, amelyet majd Egyetlen Pásztor vezet és terelget.

[1] Jézus e szavakat ünnepélyesen mondta, és mintha csak Magának beszélt volna.

Lélek vagyok, és azt akarom, hogy lélekben és igazságban imádjatok Engem, nem pedig holt szavakkal. Ezért tanuljatok meg szívetekkel imádkozni! Imádkozzatok az egész Egyházért! Legyetek Egyházam tömjénje, vagyis imádkozzatok azokért, akik Szavamat hirdetik, az Engem képviselő Helyettesemtől kezdve napjaitok apostolaiért és prófétáiért! Imádkozzatok a papi és a szerzetesi lelkekért és a világiakért, hogy megértsék: Egyetlen Test, az Én Testem tagjai vagytok mindannyian, akiket felsoroltam. Igen, mindannyian egy testet alkottok Bennem.

Imádkozzatok azokért, akik nem akarnak hallani, hogy ne utasítsák el, hanem legyenek készek meghallgatni a Szentlélek által sugallott beszédet vagy kinyilatkoztatást. Imádkozzatok, hogy megértsék, milyen különböző módon munkálkodik, miképpen tanít, emlékeztet és óv benneteket Lelkem! Imádkozzatok azért, hogy engedjék szóhoz jutni Lelkemet!

Semmi újat nem fedek fel. Mindezt azért mondtam el nektek előre, nehogy meginogjon hitetek, amikor nehezebb idők következnek. Ne feledjétek kicsinyeim, hogy aki még nem élt át megpróbáltatásokat, az igen keveset tud. Mindig vigyázni fogok rátok, tőletek viszont azt kérem, hogy ajánljátok fel, adjátok át magatokat teljesen Nekem, hogy úgy alakíthassalak titeket, ahogy Nekem tetszik. Azt akarom, hogy olyanok legyetek, mint az agyag a fazekas kezében. Újból Isteni Képmásommá akarlak alakítani benneteket. Szeretném visszaadni nektek az isteni életet, amely egykor a tiétek volt, de elveszítettétek.

Virágaim! Én vagyok, Aki legjobban Szeret benneteket! Megáldalak benneteket, homlokotokon hagyva Szeretetem Sóhaját. Legyetek egy!

ΙΧΘΥΣ

Jöjj, hallgasd meg Édesanyámat!

Fogadd üzenetemet, Vassula! Virágom megáldalak.

Áldott légy Szűzanyám, hallgatlak.

Béke legyen veletek! Jézus és Én megáldunk benneteket.

A Szent Isten van közöttetek, és Tanítótok a Bölcsesség. Hallgass meg! Irántatok való Szeretetünk olyan mértékű, hogy nincs ember a földön, aki értelmével valaha meg tudná közelíteni (soha senki sem látta Istent).[1] A Szent Isten felfedte nemzetetek előtt Szent Arcát. Felfedte Szeretetét, és megmutatta Szentséges Szívének Sebeit.

Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát küldte Áldozatul, aki elveszi bűneiteket. Ő, aki Isten Jobbján, az Atya mellett foglal helyet, Végtelen Irgalmában leszállt, hogy ily különleges módon legyen veletek, és legyen jelen Övéi körében. A Szentek Szentje jött el, hogy emlékeztesse nemzeteteket, éljen szentül, mivel Ő Szent. Eljött, nehogy elfeledjétek: Minden test olyan, mint a fűszál, s egész dicsősége, mint mező virága: Elhervad a fűszál és lehull a virág, de az Úr Igéje örökké megmarad.[2]

Kis gyermekeim, napjaitokban egyre jobban kiterjed az Úr Szőlője a földkerekségen, és az Úr Hangját is egyre jobban meghallják pusztaságotokban. Sokasítani fogja Országának kis oázisait, hogy olyan legyen Országa a földön is, mint a Mennyben. Ne csodálkozzatok, és ne álmélkodjatok, hanem örüljetek! Örüljetek, hogy ily bőségesen árad ki Szentlelke minden nemzetre, és új tanítványokat támaszt. Bárcsak hallgatnátok Ránk, és ne keményítenétek meg szíveteket, mint a Lázadás idején! Az idő elszáll. Esedezve kérlek, hallgassatok Ránk, mert rövidesen már nem láthattok Engem!

[1] Soha senki sem látta Istent. Ez azt jelenti, hogy senki sem értette meg teljesen Isten szeretetét, ezért „nem láttuk” Őt.

[2] 1 Pt 1,24-25, Iz 40,7-8

Drága gyermekeim, éljetek Krisztusban, éljetek Őbenne! Legyetek mindig készen arra, hogy találkozzatok az Úrral, mert az Úr közöttetek van. Legyetek boldogok és Velem együtt örvendezzetek! Folytassátok mindazt, amit Tőlünk tanultatok! Éljetek Üzeneteink szerint, és Isten majd világossá teszi előttetek. Elmélkedjetek Szavainkon, hogy végül megvalósuljon Isten Terve! Az a szándéka, hogy testeteket az Ő Isteni Képmására alakítsa. Újból vissza akar vinni benneteket az isteni életbe, és mindnyájatokból Egyetlen Tiszta és Szent Testet akar formálni.

Az Egység egyedül csak Isten Dicsőségére valósulhat meg. Jöjjetek hát, és dicsérjétek az Urat, ne legyetek olyanok, mint a pogányok, ne tegyetek különbséget egymás között Krisztusban! Ti, akik Krisztusban vagytok, segítsétek egymást, és így teljesítsétek Krisztus törvényét! Erre kér minden keresztényt a ti Uratok Édesanyja! Erre a Dicsőséges napra az Úr készít fel benneteket, akik Szent Nevét viselitek. Igen, az Úr egyesíteni fogja népét, és meg fogja menteni minden gonoszságtól. Az Irgalom és az Igazságosság olyan csodákat művel, amilyenek azelőtt sohasem történtek nemzedékeken keresztül... és úgy száll le rátok az Egység, mint a Hajnal, és olyan hirtelen, mint a kommunizmus bukása. Istentől jön, és a nemzetek úgy emlegetik majd, mint a Nagy Csodát, mint történelmetek Boldog Napját. Ez a Csoda teljesen Isten Dicsőségére lesz, az egész Mennyország meg fogja ünnepelni, és örvendezni fog. Esedezve kérlek ezért gyermekeim, éljetek szüntelen imádságban, és szeressétek egymást! Teljesen adjátok át magatokat Istennek, és a többit Ő teszi meg.

Egyenként megáldok mindenkit! Hazatérve sokan fogják érezni Jelenlétemet. Szeretlek benneteket!

1990. január 15.

Oly csodálatos, hogy Benned élhetek!

Virágom, mily örvendetes ez a pillanat Számomra! Szemlélődés közben Magamhoz emelem lelkedet, és Lelkem gyönyörűségét leli e pillanatokban. Érzed a különbséget? A tudatosság határáig emelem lelkedet. E percben[1] biztosabban tudod, mint máskor, hogy Jelen vagyok. Bízd magadat Rám, és növekedj Lelkemben! Én legyek számodra az első!

Istenem, csodálatos dolog Veled lennem! Uram?

Én vagyok. Kicsim,[2] elhagynálak-e valaha téged?

Úgy értem, HIHETETLEN dolog, hogy így lehetek Veled! Mózes Istenével, Ábrahám Istenével, Jézusom, Veled!

Virágom, bizonyára hallottál már ennél nagyobb Csodáimról is.

(Isten arra a csodára utal, hogy kapcsolatban állok Vele írás közben.)

A Szeretet közel van hozzád, a Szeretetet hallod, a Szeretet emészt el téged. Te csak szeress Engem, a többit Én teszem meg. Fogadd Békémet! Én, az Úr megáldalak. Veled vannak a szentek.

1990. január 17.

Béke legyen veled! Virágom, engedd meg, hogy ma Üzenetem leírására vegyem igénybe kezedet![3]

Az Én Békémet adom nektek! Szeretteim, azért emeltelek fel benneteket, hogy eszközként használjalak Üzenetem megismertetésére az egész világon. Azért emeltelek fel, hogy élő oltárt készítsek

[1] Írás közben.
[2] Sóhajtottam.
[3] Ez az 1990. január 18-ra szóló üzenet, amely az Egység ünnepének első napja, és az én születésnapom is. Ezt az üzenetet azért kaptam, hogy 18-án olvassam fel.

belőletek, és nektek adjam Lángomat. Azért emeltelek fel, hogy élő templomokká alakítsalak benneteket. Veletek van Kegyelmem. Tekintetemet nem veszem le rólatok. Jöjjetek, és merítsetek Gazdagságomból! Jöjjetek, szerezzetek Nekem örömet, és mondjátok e szavakat:

„Áldott légy Irgalmas Uram!
Tiéd minden nagyság,
hatalom és ragyogás,
Tiéd a korlátlan uralom,
és Te uralkodsz mindenek felett.
Általad és Rajtad keresztül száll le
villámként az Egység
Tested tiszteletére is Megdicsőítésére.
Ámen."

Mondom nektek, hogy az Egységben olyanok lesztek, mint Világosságomat hordozó edények. Országomat hirdetitek, és teljes szabadsággal tanítjátok az Igazságot, és ebben senki sem fog megakadályozni benneteket.

(Írj még néhány sort választottaim számára!)

Készüljetek fel további megpróbáltatásokra! Előttetek vagyok, hogy utat nyissak nektek. Ne féljetek hát! Sokakat ér majd rágalom, de soha nincs megpróbáltatás híján az, aki az Igazságot hirdeti. Elnyomóitok körülvesznek benneteket, de észrevettétek-e őket? Mondom nektek, szétszórom őket, még mielőtt hozzátok érnének. Én, az Úr járok mellettetek!

Hallgassatok meg! Az egyesüléshez <u>mindnyájatoknak</u> meg kell hajolnotok! <u>Ne legyen közöttetek se vetélkedés</u>, se hiúság, maradjatok mindannyian szerények! Én Isteni vagyok, és azt szeretném, hogy legyetek ti is isteniek! Szeretteim, <u>hajoljatok meg mindannyian</u>, mivel mindannyian osztoztok Lelkemben.

Én, az Úr, megáldalak benneteket!

ΙΧθΥΣ

Jézus?

Én vagyok.

Leányom, Én, Jézus szeretlek. Mondd, ha el nem jövök hozzád ily módon, hogy megmentselek, várnál-e Rám, szolgálnál-e Engem? Ha fel nem emellek, tudnál-e arról, hogy mi minden történik Egyházamban?

Nem, nem Uram, de nem vagyok méltó arra, hogy ennyi mindent adj nekem.

Virágom, még ha nem is vagy méltó, itt vagyok veled, hogy megáldjalak, és még mélyebbre vigyelek Szívembe. Ily módon egyél Belőlem! Fogadd Békémet!

<u>Emeld Rám tekintetedet</u>,

és rád ragyog Szent Arcom. Felkentelek, hogy te is egyik menyasszonyom légy! Felemeltelek, hogy Enyém légy! A Szeretet szeret téged... Körülvettelek édes illatommal, és barátaidra is kiárasztottam. Ékszereimmel díszítettelek, hogy hasonló légy Hozzám, és Magamhoz kötöztelek.

<u>Emeld Rám tekintetedet</u>,

és szemléld Szent Arcomat! Szabadítód vagyok, aki szeret téged. Fogadd el a módot, ahogyan vezetlek! Tervemet már jóval születésed előtt kigondoltam. Böjtölj kedves, tagadd meg érzékeidet, adj elégtételt azokért, akik megsebeznek Engem!

<u>Emeld Rám tekintetedet</u>,

és érezd, miként vesz körül, és hogyan emészt fel Szeretetem! Engesztelj másokért, hogy örömet szerezz Nekem! Lásd, Én vagyok az, aki téged a legjobban szeret, ellenállsz-e hívásomnak? Ellenállnál-e Nekem? Nekem, aki neveden szólítottalak, és Képemre alakítottalak, Nekem, aki felemeltelek a halálból, és lelkedet megmentettem az alvilágból?

<u>Emeld Rám tekintetedet</u>,

és nézz Királyodra, aki Áldásaival ékesítette ruhátlanságodat. Eljegyeztelek, és Bölcsességgel neveltelek. Ó Vassula, tanítványom, örvendeztess meg, és osztozz Velem!

Emeld Rám tekintetedet,

és szemléld azt, aki megmentett! Én vagyok az, aki téged megteremtett.

Emeld Rám tekintetedet,

és szemlélj! Én vagyok az, aki felfedtem előtted Szent Arcomat, Én vagyok az, aki felvirágoztatta értelmedet, Én vagyok az Úr, aki rád tekintett, elfogadott, és elárasztott Tanításával. Figyelj Ajkamra![1] Közvetlenül Istened Ajkáról tanultad mindazt, amit ma tudsz. Istened Ajka diktált neked, és minden ismereted Tőlem való. Én vagyok a te Nevelőd. Hagyod, hogy mindvégig Lábam nyomában vezesselek? Megengeded?

Érdemtelenül kaptam táplálékot
közvetlenül a Te kezedből.
Ki vagyok én,
hogy ennyi kegyelmet árasztasz rám?
Minden Tőled való.
Saját Kezedből kaptam ajándékodat.
Áldott légy, ó Uram!
Szeretetemben ujjongok és örvendezem.
Buzgón követlek mindvégig,
és azon túl is, ahogy akarod.

Akkor vedd a Béke és a Szeretet Keresztjét, és együtt megyünk tovább. Ne feledd, kedves, hogy egész idő alatt közeledben vagyok! Ne feledkezz meg Szentségemről, hogy szentségben járhass! Ajánld fel Nekem nyomorúságodat, és Lelkem meggyógyít: Szabadítód van melletted. Én emelem fel a szegényt a porból. Látod Vassulám, a hit által és a Belém vetett hiten keresztül juttattalak ebbe a kegyelmi állapotba.

(Az Úr úgy gondolja, hogy az Ő kegyelmével közeledtem Hozzá a hit által és a gyermeki hiten keresztül.)

Én, Jézus, szeretlek. Légy mindig örömömre!

1990. január 18.

Urunk, Jézus Krisztus, Isten Fia,
könyörülj rajtunk!
Urunk, Jézus Krisztus, Isten Fia,
könyörülj rajtunk!

Mondom neked, ha valaki ezt a Rózsafüzért[2] imádkozza, megnyílik a menny számára, és Irgalmam megmenti. Kössetek Velem békét, kössetek békét! Mindennap kérjetek: Urunk, Jézus Krisztus, Isten Fia könyörülj rajtam, bűnösön!

Leányom, tanítsd meg bátyáidat[3] erre az imádságra! Tanítsd meg őket, hogy szálljanak magukba, és keressék a csendességet, míg ezt a Rózsafüzért imádkozzák! Tedd széppé Egyházamat leányom!

Jöjj, haladj a szív tisztaságában!

ΙΧΘΥΣ

1990. január 19.

Béke legyen veled! Elmélkedj Jelenlétem misztériumán!

Ó Vassula, a világban oly sok a kísértés, hogy a lelkek egyetlen pillanatig sem alhatnak. Szüntelen imádságban és éberségben kellene élniük! Ezeket a kísértéseket többnyire semmiségek okozzák. A Sátán oly ravaszul álcázza csapdáit, hogy a lelkek azonnal beleesnek, és nem is veszik észre, hogy beleestek! Ha azonban a lelkek Rám hallgatnának, gyakrabban imádkoznának és gyakrabban éreznék Jelenlétemet, és úgy beszélnének Velem, mint társukkal, vagy úgy imádkoznának Hozzám, mint Atyjukhoz, akkor jobban felismernék e csapdákat. A szün-

[1] Jézus két ujjával Ajkára mutatott, miközben ezt mondta.

[2] Az Ortodox Rózsafüzért.

[3] A katolikusokat.

telen imádság elűzi az ördögöt, az Ő lelküket viszont közelebb hozza Hozzám.

Jöjj leányom, dicsérj időnként, az megdicsőít, és örömet is szerez Nekem. E szavakat mondd:

Dicsőség Istennek, a Magasságbelinek!
Áldott legyen az Ő Neve!

Mondd e szavakat, ezzel dicsőítesz. Azután mondd ezt:

Áldalak Jézusom,
mert kegyes voltál hozzám!

Jöjj, e sorok tetszésemre vannak, mi ketten?

Igen Uram.

Mi ketten?

Igen, Szűzanyám.

Az Én virágom vagy!

1990. január 21.

Béke legyen veled! Utánam vágyakozz szüntelen! Vágyad Engem megdicsőít, és téged, kicsim megtisztít. Lopózz be Szentséges Szívem mélyére, hadd rejtselek oda! Csak Magamnak akarlak, túl féltékenyen szeretlek! Istened semmiséged ellenére is szeret téged. Annak ellenére is szeret, hogy képtelen vagy parancsolataimat követni és Törvényemhez alkalmazkodni. Tökéletlenséged ellenére is felfoghatatlanul szeretlek! Azért szeretlek, mert követni akarsz, kis bárányom. Vállamra emellek, és Velem jössz, bármerre megyek.[1]

ΙΧθΥΣ

1990. január 22.

(Üzenet Nizza, Franciaország, számára az 1990. február 11-i imatalálkozóra.)

Béke legyen veletek!

A Szeretet, a Béke és a Kiengesztelődés Lelke vagyok. Én vagyok az, aki titeket a legjobban szeret.

Teremtőtök vagyok. Bizony mondom nektek, hogy továbbra is kiárasztom Szentlelkemet fiaitokra és leányaitokra, ahogyan eddig még nem történt nemzedékeken át: közvetlenül, Saját Kezemből táplállak titeket, és szívetekbe helyezem minden Törvényemet.

Felfedem napjaitokban Szent Arcomat előttetek, igen, rátok ragyog Szent Arcom, szeretteim, kinyilvánítom nektek Dicsőségemet. Hozzátok is eljövök, akik talán még nem ismertek, Kezembe fogom kezeteket, és Szentséges Szívemre helyezem. Érezzétek Szívem dobbanását, és ha hagyjátok, Magamhoz édesgetem kicsi szíveteket, égő Szeretetemmel felemésztelek, és teljesen Magamévá teszlek titeket.

Ha Rám hagyatkoztok, Isteni Képmásommá alakítalak, visszaadom istenségeteket, és szentté teszlek benneteket, mivel Én Szent vagyok. Jöjjetek hát Hozzám, Szabadítótokhoz! Miért tekintetek másfelé? Miért keresitek azt, amit a világ kínál és nem időtálló? Azt keressétek, ami Szent és Örök! Miért támaszkodnátok arra, amit a világ kínál, amikor nem időtálló? Nem hallottátok, hogy megmondtam, olyan minden test, mint a fű? A fű elszárad, a virág elhervad, de Szavam mindörökre megmarad. Forduljatok Hozzám, és támaszkodjatok az Én Szeretetemre!

Kis gyermekeim, Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet. Ne hallgassatok a Kísértőre, aki tönkre akarja tenni lelketeket! Az ő birodalma a világban van. Inkább hallgassatok Rám, a ti Istenetekre, aki ma Kezemet nyújtom felétek, és hozzátok hajolok, hogy felemeljelek a porból, és szentté tegyelek benneteket Szívemben. Hallgassatok Rám, és ti lesztek Országom örökösei.

Jöjjetek Hozzám, kössetek Velem békét, és rátok hagyom Békémet, olyan

[1] Elborított Jézus szeretete. Szavakkal nem tudom leírni Nagy Szeretetét.

békét, amelyet a világ nem adhat nektek. Jöjjetek, akik még nem ismertetek el Engem Megváltótoknak, és szakadjatok el a mindennapi dolgoktól, mert ezek nem képesek sem felemelni, sem táplálni lelketeket! Miért lennétek rabszolgái? Jöjjetek vissza Hozzám! Még nyomorúságosan és bűnösen is elfogadlak benneteket úgy, amilyenek vagytok, és bizony mondom, hogy már megbocsátottam nektek. Hadd mondjam meg gyermekem, hogy senki sem szeret jobban téged, mint Én.

Emeld Rám tekintetedet, és szemléld, ki az, Aki téged kér! Én vagyok az, Jézus, a te Szabadítód, aki ma hozzád eljött, és annak ajkával szól, aki a legkisebb közöttetek. Mezítláb jövök,[1] mint a Koldus, hogy a szeretet viszonzását kérjem tőled. A szívedet keresem, ne utasíts vissza! Éjjel-nappal feléd nyújtom Kezem. Mikor jössz Hozzám? Mikor hallom meg válaszodat? Kapok-e választ ebben a pusztaságban, gyermekem? Vagy Csend veszi körül Lelkemet? Hallgass, hallgass kérésemre, mert ezzel megvigasztalhatsz! Ne félj! Segítek rajtad! Érted? Teljesen megújítalak, ha átadod magad Nekem.

Egészen ajtódig jöttem, és ma, amikor összegyűltetek, hogy meghallgassátok, mit mond nektek Lelkem, azért történt így, mert ezt a módot választottam. Azért jöttem, hogy Reményt nyújtsak neked, azért jöttem, hogy Világosságot adjak. Nem azért jöttem, hogy elítéljelek, hanem, hogy felébresszelek gyermekem, hogy megmutassam Szentséges Szívemet, és azt, hogy Ki áll előtted! Az Enyémek vagytok, de nem mindannyian, mert néhányan fontosabbnak tartják, hogy az emberektől kapjanak megbecsülést, mint Istentől. Ünnepélyesen kérem:

Fogadjátok ma Szentlelkemet...
fogadjátok ma Szentlelkemet...
fogadjátok ma Szentlelkemet...

Fordulj vissza Hozzám! Meg akarlak szabadítani a gonosztól, és fel akarom kelteni Irántam való szeretetedet! Fel akarom fedni Magamat előtted, Szent Jelenlétem jelét akarom adni - ahogy másoknak is megadom - elárasztva téged tömjénem édes illatával.

Jöjj hát Hozzám, és beszélj Velem! Ha Velem beszélsz, akkor imádkozol, szívből imádkozol. Az éjszaka csendjében jöttem, hogy tanításomra emlékeztesselek. Nem tudod, hogy az idők kezdetétől fogva, és amióta Isten az embert a földre helyezte, már készen vár téged egy lakóhely a Mennyben? A te lakóhelyed a Mennyben van Énmellettem! Térj be lakóhelyedre, ne szomoríts azzal, hogy lakóhelyed örök időkre üresen marad... Térj vissza Hozzám! Hagyj fel céltalan pusztai bolyongásoddal! Engem keress gyermekem! Ne tégy több rosszat! Tanulj megbocsátani, tanulj jót tenni! Bennem, Istenedben bízzál! Tanuld meg ellenségedet szeretni! Köss békét Velem! Bizony mondom neked, ha a földet ma csapások sújtják, az az emberek hitehagyásának gyümölcse.

Ó, barátaim, ti, akik szerettek Engem, és Nekem szentelitek egész életeteket, ti, akik segítettetek a szegényen, amikor kérlelt benneteket, és melegséget nyújtottatok az árvának, akit senki sem szeretett, ti, akik megérzitek a szegények szükségét, megvigasztaljátok az özvegyet, és szélesre tárjátok ajtótokat az apátlanok előtt, és ti, akik az igaz ügyet akarjátok szolgálni, és sohasem emelitek fel kezeteket a bűntelen ellen, örvendjetek! Ti valóban az Én gyermekeim vagytok!

Ma arra kérlek benneteket szeretteim, hogy forrón imádkozzatok és engeszteljetek azokért, akiket Szívem szeret, de Ellenem fordultak. Kérlek, áldozzátok fel magatokat azokért, akik súlyosbítják Sebeimet, mert látom, amint megölik gyermekeiket, még mielőtt megszületnének. Imádkozzatok az anyaméhért,

[1] Mezítláb, azaz egyszerűségben, mert nem választott ki szükségképpen szent lelkeket, hogy rajtuk keresztül nyilvánuljon meg.

amelyben testet ölt a gyermek, de elfelejti gyermekét, és többé nevére sem emlékezik.

Fohászkodjatok Hozzám nehézségeitekben, és hozzátok sietek. Vegyétek számba áldásaimat, és dicsérjetek Engem! Nem hallottátok, hogy mindazokat megsegítem, akik ragaszkodnak Hozzám? Nem vagytok apátlanok! Van Atyátok a Mennyben, aki végtelenül szeret titeket, és Neve mirhaként csordul Belőle rátok, hogy felkenjen és megáldjon benneteket.

Kedvesem, neked adom Szeretetem adományát. Legyetek bátrak, áldozzátok fel magatokat másokért! A közeletekben vagyok, hogy megvigasztaljalak. Legyetek bátrak gyermekeim! Istenetek igen közel van hozzátok, és sokan hallották Lépteit. A Szeretet Szeretetként tér vissza hozzátok, és közöttetek fog lakozni.

Megáldalak benneteket, és Szeretetem Leheletét hagyom homlokotokon. Legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

1990. január 26.

Béke legyen veled! A Szeretet szeret téged. Szeretettel evangelizálj a Szeretetért! Mondd utánam e szavakat:

Uram és Királyom,
erősíts meg a készséges lelkületben!
Akkor utat mutatok majd a tévelygőknek,
és megtérnek Hozzád a bűnösök.
Ámen.[1]

(Később:)

Örvendeztess meg Engem, és maradj Világosságomban! Én vagyok a Világosság. Imádkozz Vassulám, hogy azok a lelkek, akik megsebeznek Engem, meglássák a Világosságot, és megtanulják megkülönböztetni jobb kezüket a baltól!

Hallgasd meg Édesanyámat!

Szívemet ma könnyek áztatják a sok bűn miatt. A világ hálátlan a Szeretet iránt. Sokak előtt megjelenek, és könyörögve kiáltom feléjük,[2] hogy térjenek vissza Istenhez, és változtassák meg életüket, de csak nagyon kevesen teszik ezt meg igazán. Sokan nem változnak. Leányom, imádkozz ezekért a makacs lelkekért!

Imádkozom, Szűzanyám.

Megáldalak, és megáldom azokat is, akik értük imádkoznak.

1990. január 29.

Uram?

Én vagyok. Kicsim, imádkozzunk!

Uram, Istenem,
emeld fel lelkemet ebből a sötétségből
a Te Világosságodba!
Fogadd be lelkemet
Szentséges Szívedbe!
Tápláld lelkemet Szavaddal!
Kend fel lelkemet Szent Neveddel!
Készítsd fel lelkemet hangodra!
Leheld lelkemre édes illatod,
és kelts új életre engem!
Ragadd el lelkemet Lelked örömére!
Atyám, ékesíts fel engem, gyermekedet!
Öntsd rám tiszta mirhádat!
Bevezettél engem Mennyei Csarnokodba,
ahol a Választottak foglalnak helyet.
Bemutattál körben álló angyalaidnak,
ó kérhetne lelkem ennél többet?
Lelked lehelt életet belém,
és Te, az Élő Kenyér,
megújítottad életemet.
Innom kínáltad Véredet,
hogy Országodba befogadhass engem,
és Veled éljek, örökkön örökké.
Dicsőség a Magasságbelinek!
Dicsőség a Szentek Szentjének!
Magasztaljuk Urunkat!
Magasztaljuk Urunkat,
mert Irgalma és Szeretete
nemzedékről nemzedékre

[1] Zsolt 51,14-15.

[2] Az emberiséghez.

és mindörökkön él!
Ámen.

Jól van, gyermekem!

(Jézus örült a lediktált szövegnek.)

1990. január 30.

Uram?

Én vagyok. Támaszkodj Rám, valahányszor bátortalannak és gyengének érzed magad! Szeretlek, és szeretetből engedek meg egyes helyzeteket és eseményeket, hogy megmutassam, mennyire semmi vagy Nélkülem. Azért engedem meg, hogy ezek az események megtörténjenek, hogy Közelemben tartsalak, hogy Bennem bízzál, és Rám támaszkodj! Azt akarom, hogy bízzál Bennem! Én vagyok, aki a földet összefogó erőket a Kezemben tartom.

Mondd Nekem, virágom, hogy szeretsz! Támaszkodj Rám, hallgass Hangomra, és vakon kövess! Készülj fel, hogy együtt munkálkodj Isteneddel! Jöjj, ez tetszésemre van, Én és te, te és Én. Érted?

ΙΧΘΥΣ

1990. január 31.

(Tegnap hét órán keresztül diktált nekem az Úr, ma körülbelül hat órát, és végül megkérdeztem Jézust: „Mehetnénk most, hogy más munkánkat is elvégezzük?" (Arra gondoltam, hogy kitakarítom a konyhát.) És Jézus minden vonakodás nélkül azt felelte: „Akkor induljunk!" *Ezt úgy mondta, mint aki alig várja, hogy felálljak és hozzálássak a konyha kitakarításához. Mintha átérezné, hogy igen fontos és sürgős munkát kellene elvégeznem...)*

(A Szűzanya üzenete Nizza részére, amelyet február 11-én kell felolvasnom.)

Béke legyen veletek! Kis gyermekeim! Égi Édesanyátok vagyok, Szabadítótok Édesanyja, Megváltótok Édesanyja. Ma meghívlak benneteket, hogy figyeljetek a Mennyei dolgokra. Kérlek, szakadjatok el a világ dolgaitól, és emeljétek fejeteket az ég felé! Azt keressétek, ami mennyei! Keressétek a Világosságot, és a Világosság nem okoz csalódást nektek. Szerezzetek örömet Istennek, és forduljatok Felé! Ne ragaszkodjatok a világhoz! Istenhez igazodjatok, és Ő a mennybe vezeti lépéseiteket.

Ó szeretett gyermekeim, még mindig nem értitek? A Mennyben van a ti Otthonotok, a földön csak felkészültök arra, hogy Istennel találkozzatok. Isten megadta nektek Szeretete adományát. Nem válaszolnátok Adományára? Közületek már sokan láttak jeleket. Figyelni kell ezekre a jelekre! Ezek a végső Idők jelei. Nem a világ végét jelzik, egy korszak végének jelei ezek. Jézus és Én arra készítünk fel benneteket, hogy belépjetek a Szeretet és a Béke korszakába, az Új Ég és az Új Föld korszakába, amit már régen megígértek nektek.

Ezért könyörgök megtérésetekért még a tisztulás napja előtt, mert az idő sürget, és mondom nektek, még mielőtt e nemzedék elmúlik, mindaz bekövetkezik, amit nektek Fatimától kezdve a mai napig üzentem választott lelkeken keresztül. Szeretett gyermekeim, ne feledjétek, hogy Jelenlétünk is misztérium, és azt sem kellene elfelednetek, hogy SOHASEM vagytok egyedül.

Tanuljatok meg szüntelenül imádkozni, és a szívetekkel imádkozni! Tanuljatok böjtölni és bűnbánatot tartani! Ne feledkezzetek meg a havonkénti gyónásról! Ne fáradjatok bele abba, hogy jót tegyetek, és úgy tegyétek, hogy tekintettel legyetek másokra! Éljétek az Úr törvényét! Szeretlek benneteket gyermekeim, és Szeretetből készítelek fel arra, hogy találkozzatok az Úrral. Megáldalak benneteket. Vigyétek otthonotokba a Mi Békénket, és soha ne feledjétek el, hogy veletek vagyunk!

(A felolvasandó bibliai rész: Lukács 18,1-8.)

Uram?

Én vagyok. Az Én Békémet adom neked. Mutasd meg Szent Arcomat Nizzában! Sok ember előtt leszek ott. Gyermekem, ne félj! A Szeretet szeret téged!

(Jézus a nizzai imatalálkozóval kapcsolatban bátorított.)

A Menny csupa Fény, és amikor a Menny ajtaja csak kissé is felnyílik előtted, ez a Fény teljesen beborít téged. Megadtam neked a lehetőséget, hogy kissé „megízleld" a mennyországot. Szóljanak Rólam dicséreteid, és hirdesd Nevemet bátyáidnak szentélyemben! Dicsérj az egész gyülekezet előtt, édesgesd Hozzám gyermekeim szívét, adj meg minden dicsőítést Istenednek! A Szeretet van veled!

Szeretném teljesíteni
Neked tett fogadalmamat, Uram!
Valóban igyekezni fogok,
hogy hálát adjak Neked.
Adj nekem helyes szavakat,
hogy a Te tiszteletedre beszélhessek!
Áldott légy Uram,
hogy kegyes vagy hozzám, és megengeded,
hogy jelenlétedben,
az élet Világosságában járjak.

1990. február 9.

(Üzenet Sion számára, a kapucinosok kolostorában)

Béke legyen veletek! Csupán szeretetet kérek tőletek! Szeretett gyermekeim, Én vagyok az, a ti Jézusotok, aki oly sok Üzenetet adott nektek, hogy Törvényemre és arra emlékeztesselek benneteket, hogy ki Vagyok Én. Ha Szavam lesz otthonotok, akkor lelketek Hozzám emelkedik, és elér Engem. Jöjjetek Hozzám, mielőtt csalódnátok lelketekben! Jöjjetek, és gondolkozzatok mindazon, amit nektek adok. Jöjjetek, és fontoljátok meg kívánságaimat! Keressetek Engem, szomjazzatok Rám! Jöjjetek, és elmélkedjetek mindazon, amit nektek adtam, és fogadjátok szívetekbe Szavaimat! Arra vágyom, hogy mindazt lendületesen megvalósítsátok és megbecsüljétek, amit nektek adtam.

Ó, szeretett gyermekeim, ha tudnátok, mennyire megsebzi Szentséges Szívemet, ha valaki közületek halogatja Kérésem teljesítését, ha tudnátok, hogy mit kínáltam fel nektek, és most mit kínálok, örömötök teljes lenne. Dicsérjetek Engem, Szabadítótokat egész nap és egész éjjel! Dicsérjetek Engem, mivel Saját Kezemből tápláltalak benneteket. Meghallottalak benneteket a magasból, és segítségetekre jöttem. Nem hallgatnátok Rám? Engedelmesen fogadjátok el Tanításomat és Kívánságaimat, amelyeket mint magokat belétek ültettem. Tegyétek meg, amit Én, a ti Szabadítótok kérek, és ne csupán hallgassátok Üzeneteimet, mert ezzel becsapjátok magatokat.

Szeretteim, akiket Szívem szeret, bizony mondom, hogy szívből fakadó imát kérek tőletek. Azt kérem, hogy imádkozzatok minden püspökért és papért. Azt kérem, hogy figyeljetek mindazok tanítására, akik Engem képviselnek! Azt kérem, hogy böjtöljetek, és tartsatok bűnbánatot! Azt kívánom, hogy olyan gyakran vegyétek magatokhoz Oltáriszentségemet, amilyen gyakran csak tudjátok! Azt kérem, hogy havonta legalább egyszer gyónjatok! Azt kérem, hogy mindennap olvassatok el egy részt a Szentírásból! Azt kérem, hogy áldozatot hozva nyújtsatok elégtételt másokért! Azt kérem, hogy imádkozzák a Rózsafüzért, ha lehetséges mind a hármat. Az a célom, hogy visszavezesselek benneteket az istenségre,[1] hogy szentül éljetek, mivel Én Szent vagyok. Ezek az Én Alapigazságaim. Azt kívánom, hogy naponta adjátok át magatokat Nekem!

A Szeretet Forrása vagyok, és mindannyian meríthettek Szívemből, hogy továbbadjátok ezt a Szeretetet. Azt is kérem, hogy tanuljátok meg, hogyan kell

[1] A szerk.: az isteni életre.

Engem imádni, és állandóan Jelenlétemben élni. Jelenlétem is Misztérium. Mindenkor emlékeznetek kellene arra, hogy SOHASEM vagytok egyedül, mindig veletek vagyok. Jussatok el a tökéletességre, hadd virágozzék ki újból ez a kiszáradt föld! Nem kérek tőletek olyan dolgokat, amit nem ismertek, olyat sem, ami meghaladja képességeteket. Azt kérem tőletek, ami szent, és minden, ami az Enyém, az Szent. Az Én Testem Szent, ezért jöjjetek, és egyétek Testemet, és igyátok Véremet, mert nem fordulok el attól, aki Hozzám jön. Én vagyok az Élet Kenyere.

Imádkozzatok, hogy az ördög meg ne tévesszen titeket! Ne engedjétek, hogy Szemem könnybe lábadjon a szomorúságtól. Hirdessétek Szeretetemet házatok tetejéről! Hirdessétek, hogy Szeretetem ízletesebb a bornál. Emlékeztetni foglak arra, hogy mindannyiotoknak van Atyja a Mennyben, aki végtelenül szeret benneteket, és Neve olyan, mint a Belőle csorduló mirha, amellyel felken és megáld benneteket. Az Ő Neve: Szeretet.

Megáldalak benneteket, homlokotokon hagyva Szeretetem Leheletét. A Szeretet szeret benneteket, és mindennap veletek van. Legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

(A Szűzanya üzenete:)

Béke legyen veletek!

Szeretett gyermekeim! Tegyetek úgy, ahogy az Úr kéri. Imádkozzatok azokért a fiaimért és leányaimért, akik messze vannak Tőlünk! Imádkozzatok megtérésükért! Mindig azt keressétek, ami szent!

Legyetek olyanok, mint a napraforgók, amelyek a nap felé fordulnak, és a Fényt követik. Törekedjetek arra, amit az Úr kínál fel nektek, és dicsérjétek Szent Nevét! Közeledjetek Hozzá mind, akik közelében akartatok lenni, és lakjatok jól Gyümölcseiből! Isten a ti Teremtőtök, és Nevelőtök is Ő lehet.

Ne hagyjátok abba az imádkozást, amikor minden rendben van körülöttetek, még örömötökben is imádkozzatok! Jöjjetek és dicsérjétek Őt, jöjjetek és magasztaljátok! Isten a ti Őrzőtök is. Bízzatok Benne, és Ő sohasem okoz nektek csalódást, mert az Ő Világossága vezet benneteket a sötétségben. Tartsátok meg Parancsolatait, szeretteim! Legyetek készségesek Atyátok Kezében! Buzgón igyekezzetek elfogadni a Bölcsességet, hogy Nevelőtök és Tanítótok legyen! Növekedjetek a Bölcsességben, növekedjetek az Úr Lelkében, hogy békében és teljes egységben legyetek az Úrral.

Még egy tanács a mai napra: járjatok a Hit útján, és tartsátok meg a Törvényt! Kérlek benneteket, éljetek Üzeneteink szerint, elmélkedjetek Üzeneteinken! Értsétek meg, hogy Jézussal együtt milyen nagy örömmel tanítunk benneteket, de örömünk csak akkor lesz teljes, ha teljesen legyőzitek közömbösségeteket, ha egészen átadjátok magatokat Istennek, és Őbenne bíztok.

Mindegyikőtöket megáldom. Ne feledkezzetek meg Szent Jelenlétünkről! Ne hagyjatok itt Minket! Imádkozzatok szeretett gyermekeim! Töltsétek ki napjaitokat a Szeretet Jelenlétével!

1990. február 13.

(Kedd - Mialatt ma (...) atyával a rózsafüzért imádkoztuk, és a negyedik titokhoz értünk - aki értünk a keresztet hordozta -, hirtelen egyfajta elragadtatásba estem. Elvesztettem hangomat, csak suttogni tudtam, és csak nagy nehézséggel tudtam kiejteni a szavakat. A Kínszenvedést éltem át, Jézus szenvedését. Az ötödik titoknál, a keresztre feszítésnél kezdtem lassan újból magamhoz térni. Amikor elmúlt, nehéznek éreztem magam. Beszédem és mozdulataim lassúbbak voltak, mint általában, Lelkem még az Ő szenvedésének hatása alatt volt.)

Jézus?

Én vagyok. Drága lélek, nagy az Én szenvedésem, hadd osszam meg veled!

Készíts Nekem mennyországot magadban! Áldj Engem! A Szeretet szeret téged, árasszon el a béke, nézz Rám! Kész vagy-e átélni Szenvedésemet? Akarsz-e több áldozatot hozni?

Kész vagyok megtenni Akaratodat.

Akkor Én és te nagyobb dolgokon fogunk osztozni. Vassula, ma csak keveset egyél, és holnap szigorúan böjtölj! Légy tetszésemre, és szenteld Nekem napodat! Most ne írj többet! Azt akarom, hogy egész nap csak Jelenlétemre gondolj!

Szeretlek és megáldalak. Mi ketten, emlékszel? Imádkozz!

1990. február 15.

Jézus?

Én vagyok. Teljesen támaszkodj Rám! Megdicsőít Engem, ha összehívod bárányaimat, hogy Kenyeremmel táplálkozzanak. Jöjj, hadd adjak neked néhány szót a Világosságból. Én vagyok a Feltámadás, aki a holtat Életre kelti. Most menj utadra! Emlékszel? Folytasd és beszélj róla!

A Te Jelenlétedről, Uram?

Igen, az Én Jelenlétemről és Édesanyáméról is, leányom.

ΙΧθΥΣ

1990. február 16.

(Kora délután (...) atya és én letérdeltünk kis oltárom elé, hogy a rózsafüzért imádkozzuk, a fájdalmas titkokat. Amint elkezdtük a Getszemáni kert fájdalmas titkát, csak nagy nehézséggel tudtam kiejteni a szavakat. Úgy éreztem, képtelen vagyok egy szót is kimondani, mintha lelkem ismét elragadtatásba esett volna, és ezáltal kerültem Jézus Getszemáni szenvedéseibe. Ebben az állapotban maradtam az utolsó Üdvözlégyig. (...) atya, aki folytatta az imádkozást, belekezdett a második titokba, az ostorozásba. Akkor úgy éreztem, hogy erőszakkal a szőnyegre dobnak, és kinyújtanak, mialatt karjaimat kissé fejem fölé tartom. Átéltem az ostorozást. Testem hevesen összerándult, valahányszor ostorcsapás ért. Most történt először, hogy a Szűzanya készített fel minden titokra, és így jártam végig az egész Kínszenvedést a keresztre feszítésig. Átéltem Jézus halálfélelmét és szenvedését is. Nem volt fizikai fájdalmam, minden fájdalom benső volt.

Később, körülbelül egy óra múlva még egyszer átéltem az egész Kínszenvedést. Majd 18:30-kor újból átéltem a Kínszenvedést, erősebben, mint valaha.)

Ezt az Adományt Szeretetből adtam neked. Nem érdemelted meg, Én azonban Istened vagyok, elnézem gyengeségedet, és minden bűnödet megbocsátottam.

ΙΧθΥΣ

1990. február 19.

Ó Vassula, Szeretetem Lelke át fogja járni egész lényedet. Engedd, hogy rajtad nyugodjon Lelkem, és nagy csodákat fogsz látni.

A Szeretet szeret téged.

ΙΧθΥΣ

1990. február 20.

(A fájdalmas rózsafüzért imádkozva ma ismét átéltem az Úr Kínszenvedésének, a Getszemáni kert és a keresztre feszítés szenvedésének egy részét.)

Gyermekem! Hatolj még mélyebben Sebeimbe! Hallgasd Szívdobbanásaimat! Irántad való szeretetem a végtelenségig fokozódott, ezért most Szenvedésemben akarlak részesíteni. Úgy szeress Engem, ahogyan Én szeretlek téged! Kínszenvedésem minden nap megismétlődik. Minden nap felvonszolnak a Kálváriára, akik nem akarják tovább követni Utamat. Megsokszorozódnak kínjaim, amikor azt látom, hogy gyermekeim az örök tűz felé

tartanak. Szívem elviselhetetlen fájdalmat érez, hogy annyi hálátlanságot lát a földön. Irgalmatlanul megostorozzák Testemet.

Szenvedek, pedig csupa jó dologgal töltöttem fel házukat. Az Én Békémet adtam nekik. Szerettem őket, és még most is Szenvedélyesen szeretem őket, pedig éppen ők koronáznak Engem tövissel. Úgy állok előttük Kezemben Szívemmel, mint a Koldus. Kérlelem őket, de kedves tekintet helyett kigúnyolnak, leköpnek, csúfolnak, Fejemet verik, és erőszakkal a Hegyre visznek, ahol újból keresztre feszítenek. Lassan elsorvadok, és szüntelenül ömlik Vérem. A bűnösök mindennap újból keresztre feszítenek. Pihenésre van szükségem! Megpihentetnél? Vedd Töviskoronámat, Szögeimet és Keresztemet! Nincs semmi mondanivalód számomra?

Szeretett Uram,
aki rám bíztad Legszentebb Kincseidet,
aki körülvettél Szereteteddel
és Gyengédségeddel,
aki úgy csurgattad rám Tanításodat,
mint a mirhát,
aki elárasztottál Illatoddal,
megörvendeztetsz Jelenléteddel,
nekem adtad Szereteted Adományát,
nekem adtad Szenvedésed Adományát.
És én, a magam szegénységében,
csak áldásaimat, akaratomat,
lelkemet és szívemet
tudom Neked felajánlani.

1990. február 23.

(Péntek - Pontosan három órakor várt rám a Szeretet, hogy Jézussal találkozzak Szenvedésében és Keresztjén.)

1990. március 2.

(Kedd - Jézus ismét találkozott velem Szenvedésében és Keresztjén.)

A következő célokért osztozunk Szenvedésemben, gyermekem: a lelkek megtéréséért; engesztelésül mindazokért, akik elferdítik Szavamat; azokért a tanítókért, akik azt állítják, hogy nem támadtam fel Testemmel együtt; azokért, akik azzal fojtanak el, hogy megoszlást szítanak Enyéim között; azért a kétszínűségért, ami azok között uralkodik, akik Helytartómat körülveszik; azért a kétszínűségért, ami azok között uralkodik, akik Békéért és Egységért kiáltanak, de maguk nem tesznek érte semmit; azokért, akik elfojtják Szentlelkem Hangját; és mindazokért, akik továbbra is nagy gonoszságban élnek az ég alatt. Kedvesem, adj elégtételt ezekért a lelkekért, akik óráról órára a Kálváriára visznek. Mindez az engesztelés nem lesz hiábavaló.

A Szeretet is veled lesz![1] Jöjj!

ΙΧθΥΣ

1990. március 3.

Jézus?

Én vagyok.

Senkit se bánts meg! Vess meg mindent, ami nem Tőlem való. Tiszta és Szent vagyok. Különben hogyan munkálkodhatna benned Lelkem, úgy ahogy kívánom?[2] Vassula, semmit sem tudsz Nélkülem megtenni. Én Magam fogom Nevemet újból megdicsőíteni. A bűnösök visszatérnek Hozzám. Szentnek tartják majd Nevemet, és mindent beteljesítek, amit mondtam.

Gyermekem, Én vagyok a Misztériumok Felfedője, és sokaknak feltárom, hogy mi fog bekövetkezni. Te is egyik kiválasztott lelkem vagy, akinek megmutattam Szent Arcomat és szándékaimat. Csupán Üzenetemet kell továbbadnod, senkit sem kell meggyőznöd! Virágom, tégy meg mindent, amit tudsz, a többit Én teszem meg. Ismerem korlátaidat, de ne aggódj, melletted vagyok, hogy bátorítsalak. Sokszorozd meg imádat! Légy

[1] Jézus úgy értette, hogy amikor átélem ma délután Szenvedését.

[2] Jézus bizonyos dolgokra emlékeztet, amit valakiről mondtam.

gyönyörűségemre, és maradj Mellettem! Ne feledd, hogy halott voltál és felemeltelek. Hideg voltál Hozzám, és felébresztettem benned Lángomat, hogy felemésszelek Szeretetemben. Közömbös voltál Irántam, de buzgóvá tettelek, és szomjúságot keltettem benned Magam iránt.

Évekig éltem pusztaságodban, és Én, a te Istened nem találtam pihenőhelyre és vigasztalásra annál a teremtménynél, akit annyi szeretettel teremtettem. Nagy szomorúságomra látnom kellett, hogy messze mentél Tőlem. Csak azt mondhattam: „Ujjongjon ez a pusztaság és ez a kiszáradt föld”! Azt akartam, hogy Velem munkálkodj, de nem akartam megsérteni szabadságodat. Azért, hogy megszabadíthassalak, hagynom kellett, hogy elvigyenek a pusztaságba, és ott magadra maradj. Csak akkor értetted meg, milyen ruhátlan vagy, és milyen foltos a lelked. És így jöttél Lábamhoz repülve nagy félelemmel. Felismerted, mennyire nem voltál elég magadnak. Akkor megértettem veled, hogyan szenvedtem pusztaságodban, és szeretetre szomjazva a pergamennél is jobban kiszáradt Ajkam miattad. Majd megmutattam neked, hogy milyen pusztasággá vált bensőd, alkalmassá arra, hogy viperák fészkeljenek benne, és félelem nélkül lerakják tojásaikat.[1]

Akkor megengedtem, hogy lehulljon fátylad, és megláthasd Szépségemet. Megérintettelek Ujjammal és átváltoztattalak. Azt kerestem, hogy milyen módon lehetnél az Enyém mindörökre, és hogyan avathatnálak be misztériumaimba. Forrást fakasztottam pusztaságodban, és kiszáradt földedet folyókkal öntöztem. Igen! Én vagyok az, aki kiszáradt földetekre[2] hamarosan tavakat, és a felrepedezett talajba forrásokat hozok. Nem engedem, hogy meghalj! Figyelj, mert megrendítelek benneteket, és hallatni fogom Hangomat Szent lakóhelyemről! Sok nemzettel akarom tudatni Szentségemet és Irgalmamat, hogy elismerjenek.

Szent vagyok, és meg akarom értetni veletek, hogy nektek is szentül kell élnetek!

"Későn szerettelek meg ó ősi és mégis mindig új szépség! Későn szerettelek meg! Bennem voltál, de én kívül maradtam, és ott kerestelek. Rútságomban belemerültem a kellemesbe, amit Te teremtettél. Velem voltál, de én nem voltam Veled. A teremtett dolgok tartottak távol Tőled, amelyek egyáltalán nem lennének, ha nem Benned lennének. Hívtál, kiáltottál, és áttörted süketségemet. Felvillantál, rám ragyogtál, és elűzted vakságomat. Rám lehelted illatodat, magamba szívtam, és most utánad epedek. Megéreztelek! Most még többre éhezem és szomjazom. Megérintettél, és a Te békédért égek."[3]

Uram, gondolataim az egységre irányulnak. Őszintén gondolják most az egyesülést, Uram?

Hiszen megmondtam, és megmutattam neked gyermekem, hogy egyesek milyen merevek! Békét és egységet kiáltanak, de egyetlen szót sem hisznek abból, amit mondanak. Szívük olyan kemény, mint a szikla, és olyan rendíthetetlen, mint a malomkő. De Lángommal meg fogom őket hajlítani, csak várj és meglátod.

1990. március 5.

Béke legyen veled! Hallgass meg! Én vagyok a Magasságbeli, aki kegyes volt hozzád, imádkozz!

(Imádkoztam.)

Ne feledd Vassula, hogy porból vagy, és olyanná tudlak formázni, amilyenné akarlak. Leányom, engedd meg, hogy minden kedden és pénteken saját Képmásomra alakítsalak, és neked adjam

[1] Ennek a kinyilatkoztatásnak a legelején Isten látomásban mutatta meg lelkem belsejét. Láttam, amint viperát tápláltam.

[2] Az egész világon.

[3] Szent Ágoston: Vallomások X. könyv

Szenvedésem kínjait! Az Én Kelyhem keserű, meg akarod-e osztani Velem? Mondd gyermekem, aláveted-e magad Szenvedésemnek, ahogy Én akarom?

Igen Uram, ahogy Neked tetszik.

Kegyelmem van rajtad, kis feszületté foglak alakítani. Testemet irgalmatlan sebek borítják. Azok ütötték Rajtam, akiket legjobban szeretek. Akarsz-e osztozni velem Testem sebhelyein?

Igen Uram, ahogy Te akarod.

Irántad való Szeretetem mérhetetlen! Jöjj!

1990. március 10.

(Üzenet az 1990. március 31-én tartandó imatalálkozóra.)

Béke legyen veletek! Én, az Úr Jézus szeretlek benneteket. Drága gyermekeim, tanuljátok meg, hogy Én vagyok az Örök Igazság. Én vagyok az Út, amely az Örök Életre vezet titeket.

Készek vagytok-e ezekben a Böjti napokban Lábnyomaimat követni? Készek vagytok-e elismerni, hogy Én vagyok az, aki Véremmel jelöltem meg Utamat? Én szólok ma hozzátok, akin Öt Sebet ütöttek, és Keresztrefeszítettek. A Szeretet Áldozata vagyok, aki szíveteket keresi. Közeledjetek Hozzám mindannyian, akiket Szívem szeret! Ti, akik még haboztok, jöjjetek Hozzám, és hatoljatok be Szívem Sebébe, hogy Magamhoz édesgethesselek benneteket, és megértethessem veletek, hogy Szívemben Békét és Örömet találtok!

Jöjj közelebb Hozzám, lélek! Engedd, hogy rád leheljem édes illatom, és újból életre keltselek! Add át magad Nekem, és Szentséges Szívembe rejtem lelkedet. Szólj Hozzám, és válaszolok neked. Buzgón keress, és meg fogsz találni. Térj le gonosz útjaidról, lépj az Én Ösvényemre! Felemellek, elragadtatásba hozom lelkedet, hogy Lelkem gyönyörűségére legyen!

Szeretetem olyan, mint a Forrás, mint az Életadó Víz Forrása. Jöjj hát, meríts e Forrásból, és élni fogsz. Ne légy olyan, mint a világ, mert a világ nem értékeli hatalmas Szeretetemet.

Gyermekem, vajon teljesen megértetted Szenvedésemet? Én vagyok az, aki megmentett téged a Haláltól. Teérted üldöztek. Eltorzítottak az ütésekkel, leköptek, megvetettek, kinevettek és kigúnyoltak a te megszabadításodért. Könyörtelenül megostoroztak irántad érzett nagy szeretetemért. Panaszkodás nélkül vettem Vállamra bűneidet. „Mint a juh, amelyet leölésre visznek, vagy, amint a bárány elnémul nyírója előtt, ő sem nyitotta ki száját."[1] És hogy megszabadítsalak, kedvesem, hagytam, hogy azok szúrjanak keresztül, akiket Én teremtettem. Igen, keresztülszúrták azt a Kezet, amely őket teremtette, és Sebeimen keresztül meggyógyítottalak téged. Érted vállaltam a szenvedés óráit, hogy kiemeljem lelkedet a mélységből. Szent Istened vagyok, mégis hagytam, hogy ráfeszítsenek a Keresztre, és minden Csontomat kifordítsák. Érezd ma kínomat, érezd szeretet-szomjamat, melyet semmilyen áradat sem enyhíthet, semmilyen zuhatag be nem tölthet!

Látlak-e valaha téged, aki még a pusztaságban bolyongsz? Jöjj vissza Hozzám, és békülj ki Velem, hagyd el útjaidat, és élj szent életet! Szomorúan és könnyes szemmel figyeltem ezt az istentelen nemzedéket, amikor Engem elhagyott, és a Bűnt követte az Erény helyett, a Halált az Élet helyett. Ez a nemzedék a hamisságban bízott, megfogant benne a racionalizmus, és világra hozta az ateizmust. Meddig kell még elhagyottan és egyedül lennem a Tabernákulumokban? Véres Könnyek áztatják Arcomat, és majd megszakad a Szívem! Lelkemben minden órában megismétlődik Getszemáni szenvedésem.

[1] Iz 53,7

Térjetek be Sebeimbe, és meg fogjátok érteni fájdalmamat.

Már kezdetben előre láttam, hogy Áldozatom ellenére csoportosulások támadnak Ellenem, megosztják Testemet, ezzel sok új tant hívnak életre, és amint széthúzásukban elhomályosul bennük a jó és a rossz fogalma, elveszítik a testvériség érzését. Azóta hallom bárányaim jajgatását, és ennek visszhangjaként Kiáltok most a Keresztről a nemzeteknek, hogy visszahívjalak, és eggyé tegyelek benneteket. Ezért, ha valaki ezt kérdezi Tőlem: „Miért áztatja Véres Könnyek árja Arcodat?" így válaszolok: Miattad gyermekem, a bűn és a tisztátalanság okozta. És ha azt kérdezed: „Miféle sebek borítják Testedet? Miért nyíltak szét Sebeid?", azt felelem: Ezeket a Sebeket azok ütik Rajtam könyörtelenül nap mint nap, akiket a legjobban szeretek, de most Ellenem fordultak és felszakították Sebeimet. Pedig ők azok, akik valaha azt mondták: „Szeretnénk megtanulni Útjaidat, és szeretnénk követni Téged." Értelmükkel sötétben járnak, és <u>ameddig meg nem halnak önmaguknak</u>, nem képesek meglátni a Világosságot.

Ebben a Böjti időben jövök újból hozzád, a bűnöshöz, gyermekem, légy igaz vagy hamis, taszítson ki az emberiség vagy hánykolódjál ide-oda ebben a világban, azért jövök, hogy <u>téged</u> kiengesztelődésre szólítsalak. Menj, és békülj ki testvéreddel, mert ha vele kibékülsz, Velem, Isteneddel békülsz ki. Úgy kínáld fel Nekem békédet, ahogy Én kínálom fel nektek. Engem kövess, és légy szent! Hozz áldozatot, és böjtölj, hogy növekedhess Lelkemben: a Szeretetben, a Szentségben és az Igazságban!

<u>Szentségre van szükségem, és ezt kérem tőled</u>! Ne légy olyan, mint a sakál, amely éjszaka éli életét, mert szándékaidat már jóval azelőtt ismertem, hogy megszülettél volna. E napokban kiárasztom Lelkemet a nemzetetekre, hogy növekedjetek, mint öntözött földön a fű. Így szállok le hozzátok, hogy feltöltsem éléskamrátokat az Enyémből. Azért jövök, hogy felébresszelek közömbösségetekből, és eltérítselek gonosz utatokról.

És most különleges felhívást intézek mindazokhoz, akik Nevemet viselik, akik az Egységért és a Békéért dolgoznak! Azt kérem, hogy gyermekként jöjjetek Hozzám, nézzetek Szemembe, amikor e kérdésekre válaszoltok: Testvéreim, vajon mindent megtettetek-e, hogy megőrizzétek Testem egységét? Mondjátok testvérek, hol van a Béke, amelyet rátok hagytam, hol van az az Adomány, amelyet nektek adtam? Miért tesztek állandóan különbséget egymás között Énbennem? <u>Őszintén</u> igyekeztek-e újra egyesülni hitben és gyakorlatban? Ünnepélyesen felszólítalak, <u>újítsátok</u> meg elméteket <u>lelki</u> forradalommal, a <u>szeretet forradalmával</u>! Bocsássatok meg egymásnak, hagyjatok fel a haraggal, és megújulva jöjjetek Hozzám! Tisztán jöjjetek Hozzám! Ébredjetek álmotokból! Ajtótokban állok és zörgetek. Ne legyetek olyanok, mint az ízét vesztett só, hanem mint a fa, amely sudár hajtásokat növel, és a szentség gyümölcsét termi. Teljesítsétek Törvényeimet azáltal, hogy egyesültök és segítsétek egymást.

Atyámhoz emelem Tekintetemet, mint tegnap, és Hozzá imádkozom.

„Szent Atyám,
tartsd meg őket Nevedben,
akiket Nekem adtál,
hogy egyek legyenek, mint Mi![1]
Legyenek mindnyájan egy![2]
Igazságos Atyám,
emlékeztesd őket
engedelmességemre, alázatomra,
őszinteségemre és nagy szeretetemre,
hogy véget vessenek Szenvedésemnek,
amelytől Testem annyira vérzik!
Add, hogy felismerjék tévedésüket,
és kiengesztelődjenek,
hogy amikor Hozzám jönnek,
isznak Engem és esznek Engem,

[1] Jn 17,11
[2] Jn 17,21

méltón jöjjenek!
Atyám, hívd a pásztorokat,
és tanítsd meg őket,
hogy legyenek engedékenyek
és készségesek egymás iránt!
Tagadják meg magukat,
és legyenek alázatosak!
Ismerjék fel
ebben a Nagyböjtben Engesztelő
Áldozatomat,
és Bennem keressék
az igaz Bölcsességet!
Ámen."

Boldog az az ember, aki Rám hallgat. Boldogok, akik Utamat követik. Boldog az az ember, aki megalázza magát. Boldogok a lélekben szegények, mert övék a Mennyek országa!

Én, a ti Uratok megáldalak benneteket és családotokat, homlokotokon hagyom Szeretetem Sóhaját, és Békémet kicsi szívetekben. Soha ne feledjétek, hogy a Szeretet mindig veletek van!

Legyetek egy!

ΙΧΘΥΣ

(A Szűzanya üzenete.)

Béke legyen veletek! Érezzétek, hogy Jelen vagyok közöttetek. Érezze mindenki ezt a kegyelmet!

Szeretett gyermekeim! Azt kérem ma tőletek, hogy tisztítsátok meg lelketeket, készítsétek fel lelketeket ezekben a Böjti napokban, hogy megértsétek és teljesen átérezzétek Krisztus Szenvedését! Értsétek meg, hogyan áldozta fel Magát értetek, hogy megszabadítson minden gonoszságtól, megtisztítson benneteket, és fogadott gyermekei lehessetek. Isten azt kéri, hogy engesztelődjetek ki egymással, tartsatok bűnbánatot, valljátok meg bűneiteket, és higgyetek az Evangéliumban! Engesztelődjetek ki Istennel, és örökösei lesztek az Örök Életben. Isten azt akarja, hogy legyetek tökéletesek, ezért arra szeretnélek figyelmeztetni benneteket, hogy ezt csak akkor érhetitek el, ha Őáltala és Őérte engesztelődtök ki. Az önmegtagadás vezet benneteket a tökéletesség útján.

Én, a ti Szent Édesanyátok szüntelenül közbenjárok értetek az Atyánál, hogy képesek legyetek önként átadni magatokat Neki, és képesek legyetek tökéletessé válni. Jézus és Én ily módon jövünk hozzátok, hogy figyelmeztessünk és felébresszünk benneteket álmotokból. Az idő elszáll, és bár sokan felébredtetek, a Sátán megkétszerezi gonoszságát és csapdáit, hogy sokakat újból mély álomba merítsen. Az a célja, hogy megosszon benneteket, hogy veszekedést keltsen közöttetek, és hogy leválasszon benneteket a Szőlőtőről. Álljatok ellen minden kísértésnek, álljatok ellen az ördögnek, és győzzétek le szeretettel! Az önzést áldozatokkal, a rosszindulatot jósággal győzzétek le! Tanúsítsátok jócselekedetekkel Isten iránti szeretetteteket! Úgy szeressétek felebarátotokat, mint önmagatokat! Üzeneteinket ne csak olvassátok, hanem kövessétek és éljétek! Azáltal mutassátok meg Istennek, hogy gyermekei vagytok, hogy tiszták, alázatosak, engedelmesek és igénytelenek vagytok.

Papjaim, szeretlek benneteket, ti vagytok a juhok, akiket Jézus Karjaiba vesz és tanít. Jöjjetek, és merítsetek Jézus Szentséges Szívéből, forró lánggá akarja éleszteni szeretteteteket, hogy továbbadhassátok bárányainak. Kövessétek a Béke Királyát, és megismeritek Őt. Jézus, az Áldozat segít nektek, hogy többet tudjatok magatokból feláldozni. Találjatok Rá a szív egyszerűségében, szeretteim! Istent nem nehéz megérteni. A Szentek Szentje egyszer így, máskor pedig másként szól hozzátok, hogy megértesse veletek, az idő sürget! Fájdalom tölt el, Könnyek fojtogatnak, és Szívemet bánat emészti, mert látom, hogy milyen sok gyermekem merül mély álomba, és utasítja vissza Irgalmas figyelmeztetéseinket. Egész nap szólítalak, az egész földkerekségen megjelenek,

és kérlek benneteket, hogy térjetek meg és közeledjetek Istenhez.

Nem azért jövök, szeretett gyermekeim, hogy szemrehányást tegyek. Szeretetből jövök, hogy figyelmeztesselek, segítsek nektek és vezesselek lelki növekedésetekben. Édesanyaként figyelem, hogyan növekedtek. Szeretlek benneteket, és az a célom, hogy Istenben növekedjetek. Fogadjátok örömmel a kegyelem e napjait! Isten nem hagyott el és nem ítélt el benneteket. Sohasem fordította el Szent Arcát tőletek! Ezért fogadjátok örvendezve és énekelve Kegyelmének Szentlelkét!

Örvendeztessétek meg Szívünket, és terjesszétek el Üzeneteinket a föld határáig, hogy Általuk más lelkek is megtérjenek! Szeretném, ha minden templom megtelne élettel és melegséggel. Így éljetek Üzeneteink szerint! Kegyelmeket árasztok rátok, hogy buzdítsalak benneteket. Legyetek áldottak, és jöjjetek közelebb a Kereszthez, Jézus Lábához, ahogy Én is ott voltam Jánossal és a Szent asszonyokkal! Jöjjetek, és imádjátok Jézust, jöjjetek, és imádjátok! A Szentség Lelke lakozzék veletek mindörökre!

Én, a ti Szent Édesanyátok, megáldalak benneteket és családotokat!

(Az olvasmány a Bibliából Máté 5,17-26 verse volt.)

1990. március 29.

Virágom, az Én Békémet adom neked. Mindvégig hordozd Keresztemet! Soha ne feledkezz meg irántad való nagy szeretetemről, amelyet ember nem adhat meg neked.

Mindig emlékezz szelíd uralmamra! Gyönyörűségemet lelem abban, hogy ily módon vagy Közelemben. Kegyes voltam hozzád, tehát örvendezz! Vassula, azelőtt nem imádkoztál, és nem is szerettél Engem. Nem vádoltalak szárazságod és Irántam való ellenséges magatartásod miatt, hanem Részvétből felemeltem lelkedet a mélységből. Gyermekem, ezt emlékezetedbe kellene vésned!

Én, az Úr szeretlek! Jöjj, egyszer majd mindent teljesen megértesz. Emeld most Rám tekintetedet és mondd:

„Dicsérjük az Urat!
Dicsőség legyen az Úrnak!”

Én, az Úr megáldalak.

ΙΧθΥΣ

(Később, este:)

Uram, hol vagy? Nem látlak!

Kicsim, a szívedben vagyok!

1990. április 2.

Szeretném mindig megőrizni
Irántad való szeretetemet!
Tudom, hogy képtelen vagyok
felismerni hibáimat.
Ezért jövök Hozzád,
és kérlek, őrizz meg
minden gonosz hajlamomtól!
Ments meg a súlyos bűntől!
Engedd meg, drága Jahve,
hogy Nálad keressek menedéket!

Lelkem kedvese, megadom neked azt a biztonságot, amiért sóhajtozol. Légy boldog! Mindig azt válaszd, ami Nekem tetszik! Soha ne félj! Melletted Vagyok. Szeretetet, engedelmességet, lemondást, alázatot, készségességet kérek tőled, mert ezekkel lefegyverzed a gyűlöletet, az engedetlenséget, a nagyzolást, a hiúságot és a gonoszságot. Örvendezz, Lélek! Ne nézz hátra, tekints Énrám, nézz a Szemembe, és bízd Rám magad!

Eljövetelem közel van, és aki fél Engem, az Urat, megérti ezt. Lelkem rajtad van, kedvesem. Én, aki felneveltelek, mindig emlékeztetni foglak Szeretetemre. Légy boldog, légy boldog! Örvendj és örvendj, Én mondom neked. Engedd, hogy Lelkem munkálkodjék benned! Rendkívüli gyengeséged ellenére

is mindent véghez tudok vinni. Minél kisebb vagy, annál nagyobb Vagyok Én. Fogadd el kegyelmemet, és hagyj fel közömbösségeddel! Béke legyen veled mindig!

Dédelgess szíveddel, ne hanyagolj el soha! Még sok mindent fogok neked tanítani. Megismertetlek az igazi Tudással. Az Én Ajkamról fogsz tanulni. A Bölcsesség jön hozzád, Ő a Nevelőd. Bármit teszel, szeretettel tedd! Tedd széppé kertemet, ékesítsd Fejemet, tégy Rózsakoszorút a Töviskorona helyébe!

Én, az Úr, türelmetlenül várom Dicsőségem napját!

1990. április 3.

Utánad vágyakozom Jézusom, Szabadítóm,
aki kiemeltél a mélységből.
Tudom, hogy gyengéden bánsz velem,
és azért adsz szenvedést, hogy nevelj.
Légy ismét Szabadítóm!
Újítsd meg örömömet!
Gyomlálj ki belőlem minden rosszat,
mivel Te a szentséget
és a szív őszinteségét szereted!

Légy az Én békémben gyermekem! A szenvedés az Én Adományom, hogy szentté tegyelek. Én leszek kendőzetlen lelked édes gyötrelme, elméd gyötrelme,[1] ajkad betölthetetlen szomjúsága, szíved dobbanása. Nyisd fel szemedet, lélek, és haladj a szentség útján! Ajánld fel Nekem akaratodat! Nyisd fel szemedet, és láss, lélek! Nézd, milyen nyomot hagytam Magam után! Vérem jelzi Utamat, kövesd ezeket a nyomokat! Hozzám vezetnek. Ne keress társakat, és ne kérdezd: „Mi ez?”, vagy „Mi az?”, Erőm nem hagy elesni. Jöjj Hozzám lélek, és felkínálom neked Kelyhemet. Vassula, ne utasítsd vissza Kelyhemet! Bár Kelyhem keserű, igyál! Igyál, dicsőíts, és mirhaként öntöm rád Áldásaimat.

Figyelj Vassula, leányom; bár ellenségeim körülvesznek téged, te sértetlen maradsz. Ezért ne félj, hanem haladj! Kövesd Vérem nyomát, és ne nézz se jobbra, se balra! Előtted állok, és rád várok, hogy megszenteljelek. Jöjj! Egyedül jöjj, nem akarok vetélytársakat!

Irántad érzett nagy Szeretetemért egyél kevesebbet a tisztulás e napjaiban! Én vagyok a te Megváltód, aki ennek az útnak a végén áll. Nyisd ki a szemed, és nézd érted ontott Vérem nyomait! Legyenek ezek a napok emlékezetesek számodra! Ébredj lélek! Miért alszol? Jöjj, és Belőlem meríts erőt! Jöjj, és megenyhítem szomjadat, ha te is csillapítod Szeretet-szomjamat. Ez a te tartozásod leányom, mivel Én voltam az, aki eljöttem, hogy megszabadítsalak a mélységből, Én jöttem segítségedre, és kinyilvánítottam előtted nagy szeretetemet. Jöjj most, és ajánld fel nekem akaratodat! Enyhítsd buzgón betölthetetlen szeretet-szomjamat! Hagyd néhány csepp szeretetedet kiszáradt Ajkamon! Úgy fogom fogadni, miként pusztai vadvirág a reggeli harmatot.

Lélek! Nem voltál ártatlan, és hűséges sem voltál, mégis megbocsátottam neked Tisztaságom és Világosságom által. Eltöröltem minden bűnödet. Örvendeztess meg, emeld Rám tekintetedet, és nézz a zászlóra, amelyet kibontok feletted! Sokak közül választottalak ki, hogy általad mutassam meg az emberiségnek a Szeretet és az Irgalom zászlaját. Most kibontom fejetek felett.

Nemzedék! Ahogy a szerelmes követi kedvesét, úgy járkálok mindenfelé, és keresem, hogyan nyerhetnélek meg Magamnak az Örökkévalóságra. Mutasd meg Nekem, nemzedék, hogy falad mögött találok még hűséges barátot. És ha hűséges barátot nem is lelhetek, de legalább egy ingadozót találok, akkor hamisságotokat őszinte beszéddé teszem, nehogy lesújtson rátok a csapás Napja. Barátom! Aki még a rossz és a jó között ingadozol, ne légy langyos! Még mindig nem érted, hogy Szívem belebetegszik a Szeretetbe? Jöjj, és érezd Szívdobba-

[1] Jelentése: szomjúság Isten iránt, és annak györtelme, hogy még nem vagyunk Vele a mennyben.

násaimat! Minden Dobbanása a Szeretet csodálatos éneke! Neked szól, barátom, a Szeretet Féltékeny Szeretetének hívása.

Jöjj Hozzám, mielőtt lenyugszik a nap, és lehull rád fátyolként az éj homálya. Jöjj Hozzám, ne hagyj ismét aggodalomban holnapig. Jöjj, mielőtt még a Szélvihar és a Tűz ideér, és szétszór, mint a pelyvát. Jöjj Hozzám, és őrködni fogok lelked felett a megpróbáltatás napjaiban. Hadd halljam lépteid neszét! Hadd halljam hangodat az éj leszállta előtt.[1] A fügefa beérett, és nemsokára ehettek első gyümölcséből. Boldogok vagytok, akik éheztek, mert jóllakhattok.

A Szeretet szeret téged. Az Én Házam a te Házad. Jöjj Karjaimba, és elárasztom szárazságodat Szeretetem folyamával!

Jöjj, Én, Jézus mérhetetlenül szeretlek.

ΙΧθΥΣ

1990. április 10.

(Üzenet Lens számára)

Béke veletek! Szent Istenetek vagyok, aki a magasból figyel rátok. Legyetek összeszedettek, és érezzétek Jelenlétemet! Érezzétek Jelenlétemet, érezzétek rajtatok nyugvó Tekintetemet! Bizony mondom nektek, hogy embernek nincs nagyobb szeretete az Enyémnél. Én vagyok az, aki a legjobban szeret benneteket, az élő Isten.

Szeretteim, nemzetetek ma sötétségben él, de Végtelen Irgalmamban leszállok, hogy helyreállítsam Házamat, és visszahozzalak benneteket Magamhoz. Valóban kiárasztom Lelkemet az egész emberiségre, hogy Szavammal tápláljam az éhező nemzeteket, és arra emlékeztesselek benneteket, hogy Szent vagyok.

Azért jövök, hogy a jóra bátorítsalak, és megakadályozzalak rossz törekvéseitekben. Ajtód előtt állok, lélek, és zörgetek. Én vagyok az, akit kerestek. Én vagyok az, aki felemeli lelketeket, és ujjongásra készteti.

Bizony mondom nektek, hogy a Szeretet már visszatérőben van. Hamarosan eljövök. Imádkozzatok a lelkek megtéréséért, imádkozzatok értük, hogy még Eljövetelem előtt megtérjenek! Buzgón imádkozz, hogy ebben a pusztaságban elérjen hozzájuk Kiáltásom, és áttörje süketségüket! Imádkozz az Atyához, nehogy túlcsorduljon Igazságosságának Kelyhe, mielőtt megtérnél.

Nemzedék! Kiálts Hozzám, és meghallgatlak! Ó nemzedék, nemzedék... nincs kifejezés gyalázatodra... leírhatatlanul tisztátalan vagy. Bűnöd öl meg téged! Romlottságod és hűtlenséged, nemzedék, megrendítette az Örökkévalóságot, és megrázta az ég oszlopait. Gonoszságotok megfosztotta lelketeket minden bölcsességtől. Ha tudnátok, hogy angyalaim mennyire remegnek attól, ami rátok vár! Remegnek attól, hogy látniuk kell a földet, amelyen a ti véretek folyik majd hitehagyásotok miatt, azt a földet, amely angyalaim szeme láttára tép darabokra benneteket! Ha felfognátok, milyen rémület vár rátok, nem pazarolnátok lélegzeteteket üres szavakra és istentelenségre, ahogy most teszitek.

Én, az Úr, kiárasztom Lelkemet, hogy felkészítselek benneteket, és tanítást adjak nektek a mennyről, hogy bűnbánatra és megtérésre szólítsalak. Az Irgalom Istene vagyok, aki a Kegyelem e napjaiban egészen lehajol hozzátok, hogy megmentsen benneteket.

Hallgassatok aggódó Kiáltásomra! Szeretteim, azért jövök, hogy felébresszelek benneteket! Nem fáradok bele, hogy kéréseimet megismételjem. Ajkam soha nem fárad bele, hogy hívjon benneteket, pedig azalatt is szenvedek, amíg veletek beszélek, pedig közel van hozzátok
a Világosság, hogy elűzze sötétségeteket, nemzedék...

Nyissátok ki szemeteket, és megláttok ragyogásomban! Kész vagyok világossá-

[1] Jézus eddigi könyörgő hangja hirtelen megváltozott.

got adni szemeteknek, hogy lássatok, nehogy halálos álomba merüljetek. Nemzedéketek cselekedetei romlottak és gonoszak. Nemzedéketek messze van attól, hogy Képmásom legyen, messze a Szeretettől, messze a Szentségtől. Szent Istenetek vagyok, de ti minden percben újból keresztre feszítetek Engem. Én vagyok az, aki ma oly nagy szeretettel ölellek két Karomba, és gyengéden táplállak benneteket Szavammal, hogy visszaadjam istenségeteket[1], gyenge nemzedék.

Azért jövök, hogy megszabadítsalak a bűntől. Nem azért jövök, hogy fenyegesselek, hanem azért, hogy Végtelen Irgalmamban figyelmeztesselek. Szívem vágyódik arra, hogy birtokába vehessen, hogy Enyéim lehessetek az Örökkévalóságra, és ragyogó fehér ruhába öltöztessen titeket. Szívem elszántan igyekszik elvonni benneteket utálatos cselekedeteitektől. Hívlak benneteket, de ma sokan nem akartok válaszolni Nekem. Gyenge eszközök által szólok, de sokan vannak, akik nem akarnak rájuk hallgatni. Ezek csalóként kezelik küldötteimet. Legszívesebben azt tennék, ami Nekem legkevésbé tetszik: kioltanák életüket.[2] Azt gondolják, hogy szent szolgálatot tesznek Nekem. Lelkük sötétségben van, és most éppúgy nem ismerik fel Kegyelmem Szentlelkét, mint ahogy annak idején a zsidók sem ismerték fel, hogy Én vagyok a Messiás! Nem ujjonganak Nekem, hanem megsértenek. Tövisekkel és tüskés bozóttal torlaszolják el utamat, tisztátalanságot és szabad szerelmet terjesztenek ebben az istentelen és érzéketlen nemzedékben. Érezd Fájdalmamat, érezd Bánatomat! Szemem könnybe lábad és megdagad a sírástól.

Nagy szeretettel jövök hozzátok, hogy felajánljam nektek Szeretetem ajándékát, Szentlelkem ajándékát és Istenségem ajándékát. Azért jövök, hogy emlékeztesselek Szentségemre. Ti, akiket Szentséges Szívem annyira szeret, és akikért Szívem dobog, mondjátok, hadd halljam, mikor hagyjátok el ezt a pusztaságot? Térjetek vissza Hozzám, hogy ne kelljen tovább gyötrődnöm arra várva, hogy meghallom-e léptetek neszét.

Nem teszek nektek szemrehányást, nem, csupán hagyom majd, hogy Keblemre vessétek magatokat, és Örömkönnyek közt foglak ringatni benneteket, gyermekem. Elárasztalak szeretetemmel, és lelketeket eltöltöm Békémmel. Vigyázni fogok rátok, hiszen Én vagyok Pásztorotok! Értsétek meg, hogy a nektek megígért napok kezdetét élitek át. Azt mondtam, hogy Kegyelmem Lelke rálehel halottaitokra. Az a szándékom, hogy felkeltselek benneteket sírotokból, és saját birtokotokra vezesselek benneteket:

az Én Szentséges Szívembe!

És eltöltelek Lelkemmel, meggyógyítalak benneteket, és ti elismertek Engem Isteneteknek. Nyissátok ki szíveteket és szemeteket! Hagyatkozzatok Rám! Adjátok át Nekem akaratotokat, és Én Magam teszem meg a többit.

Ne feledkezzetek meg Szent Jelenlétemről! Legyetek Világosságom edényei, hordozzátok Szavamat, és terjesszétek Üzeneteimet! Én az Úr megáldalak benneteket, Szeretetem Leheletét hagyom homlokotokon. Legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

[1] A szerk.: isteni életeteket.

[2] „Kioltanák életüket” csupán két szó, de sokkal többet jelent ennél. Azt is jelenti, hogy akik megtámadják a Szentlelket, azok Őt fojtják el, mivel Ő szól a küldötteken keresztül. Elfojtják Istennek e néphez küldött figyelmeztetését, és felelősek azokért a lelkekért, akik elvesznek. A Kegyelem Szentlelke választotta ezt az utat, így akar felébreszteni bennünket, mert nemzedékünknek erre van szüksége; sokasodnak a kinyilatkoztatások, üzenetek érkeznek a jelenések által. Fatima felhívását nem vették komolyan. Tizenhárom évig hallgattak róla, pedig figyelmeztetés volt. Az eredmény a második világháború és a kommunizmus lett.

1990. április 12.

(Párizsnak és Olaszországnak)

Béke legyen veled!

Én vagyok a Feltámadás. Aki hisz Bennem, még ha meghalt is, élni fog! Én vagyok az Igazság Szentlelke, Én vagyok az Emlékeztető, aki Szavamra emlékeztet benneteket, aki eljön hozzátok, és felráz mély álmotokból.

Hallottátok, hogy Kegyelmem Lelkét milyen bőségesen fogom kiárasztani az egész emberiségre, és hogy fiaitok és leányaitok jövendölni fognak! Mindaz beteljesedik, amit a Szentírás mond. A Mennyből készítelek fel, hogy megismerjétek az Igazságot. Bátorítalak benneteket azzal, hogy jeleket adok az Égen és a földön, és látomásokat adok a szegényeknek és a kicsinyeknek. Édesanyámat küldöm hozzátok sok-sok országba, hogy Tanítóként neveljen benneteket. Zászlóként bontom ki fejed felett Végtelen Irgalmamat, nemzedék, hogy neveljelek és visszavigyelek Istenhez. Ha Rám hallgatsz, felemelem lelkedet, és el fogsz jutni a nyugalom helyére.

Nemzedék! Elég sokáig imádtál névtelen bálványokat, élettelen bálványokat, olyan eszméket, amelyek halálos sebet ejtenek rajtad. Istennek kijáró tiszteletet adtál ezeknek, és ezzel megrontottad életedet. Már évek óta nem hallom hangodat, sem lépteid neszét. Nem hívsz segítségül, és Csodáimat sem dicséred. Ó nemzedék, miért nem fogadsz el Engem, Szent Istenedet? Jöjj és hallgass meg újból! A Szeretet Szeretetként tér vissza hozzátok! Ez az Ígéretem, készüljetek hát fogadásomra, és megadom nektek Szeretetem ajándékát és Szentségem ajándékát.

Szeretteim, akik ma itt összegyűltetek, tudjátok meg, hogy Én, Jézus vagyok az, aki megkeresett és visszahívott titeket a pusztaságból, hogy gyönyörűségem Kertjébe, az Én Gyülekezetembe lépjetek!

Én, a Szentséges Szív, mindent érzek. Arra kérlek benneteket, hogy kössetek békét, és engesztelődjetek ki Velem! Fonjatok virágkoszorút a Szentséges Szívemet körülvevő tövisek helyébe! Nyissátok ki Felém szíveteket, és fogadjatok szívesen! Ajánljátok fel Nekem szíveteket, és Szívem gyönyörűségére Magamhoz ragadlak benneteket. Szívetekkel szóljatok Hozzám, és nem hagylak válasz nélkül benneteket. Értsd meg, hogy Én, a te Királyod, és mindenek Ura szállok le hozzád, ebbe a bűntől szennyes világba, hogy megkeresselek téged, barátom. Meddig kell még keresnem téged? Elfáradtam, amíg vártam válaszodra, hogy szívesen fogadod-e Kegyelmem Lelkét. Válaszodra áhítozva nyitom ki Ajkamat, és mégsem hallatszik szavad. Kegyelmem Lelke hív, hogy Szentséges Szívem Mélyére rejtsen téged, de Kegyelmem Lelke ma nem kap hálát Irgalmáért.

Lehajolok hozzád Trónomról, egészen ajtódig. Fáradtan, rongyokban, Kolduskként jövök hozzád a felismerhetetlenségig sebezve, mezítláb és szánalmasan! Hallgasd meg fájdalmamat: Én vagyok az, Krisztus... szomjazom... szomjazom, mert nincs szeretet... Ajkam kiszárad szeretetszomjamban... Szájam szárazabb a pergamennél, annyit ismétlem kérésemet... Szívem belebetegszik a szeretetbe... Rettenetes büszkeséged és gonoszságod ellenére is szenvedélyesen szeretlek téged!

Én jövök hozzátok Kezemben hozva Szívemet, kicsinyeim. Tudom, mennyire szegények vagytok, de talán együtt ehetem veletek? Csillapítjátok-e szomjamat? Adtok-e enyhülést Sebeimre?

Nem, nem ti kerestetek Engem, Én kerestelek, és Én találtalak meg benneteket ruhátlanul ebben a pusztaságban, ahol éltek. Engedjétek meg, hogy betérjek szívetekbe, és fenségesen felékesítselek benneteket. Ha megengeditek, hogy betérjek szívetekbe, megmutatom nektek Sebeimet, amelyeket legjobb barátaim

házában kaptam. Látván mélységüket és a kegyetlen kínzások számtalan nyomát Testemen, meg fogtok rettenni. Olyan súlyos Sebeket kaptam tőlük, melyek megbénítottak.

Bizony mondom nektek, aki nem úgy fogadja Isten Országát, mint a kisgyermek, sohasem jut be oda. A szív egyszerűségében keressetek Engem, és Rám találtok. Ne tegyetek próbára, és akkor megláttok Engem, felismeritek Mindenhatóságomat. Ne maradjatok távol, és ne fogadjátok hidegen Hívásainkat! Ne legyetek süketek, hallgassátok meg könyörgésünket, nyissátok ki fületeket, és ismerjétek fel a Pásztor Hívását! Ha gyengék vagytok, felemellek és Vállamon viszlek benneteket. Készen állok arra, hogy Tisztaságommal és Világosságommal minden bűnötöket eltöröljem.

Ó barátom! Miért ingadozol kétségek között? Köldökzsinórod még Hozzám köt, Én vagyok lélegzeted Forrása! Én vagyok a Jótékony, mindent tápláló Forrás, és Szavammal adok életet neked, Szavammal mentelek meg a haláltól. Nem az étel ad életet neked, barátom, hanem Én. Emeld hát Rám tekintetedet, őrizd szívedben Szavamat, és akkor élni fogsz! Jöjj, és kérd, hogy nyissam fel szemed, akkor gyorsan eljövök, és leveszem rólad a fátylat, barátom. Jöjj, és kérj, hogy hozzalak vissza száműzetésedből, ahová sokan kerültek közületek, és akkor repülve jövök hozzád, bár gonoszságod idején falat építettél Utamba, hogy elválasszon Tőlem. Egyetlen Leheletemmel lebontom azt a falat, emlékeztetni foglak Szeretetemre, mert Én vagyok az, aki téged a legjobban szeret, és Szentséges Szívemben van lakóhelyed. Emlékeztetni foglak, hogy ne tegyetek különbséget egymás között Énbennem! Emlékeztetni foglak arra, hogy legyetek egy szívben és lélekben, és úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket!

Igen, Én vagyok az Emlékeztető, kitartóan emlékeztetlek benneteket Szavamra. Azért szólok hozzátok, hogy felfrissítsem emlékezeteteket. Fogadjátok Szentlelkemet!

Megáldalak benneteket, és e pillanatban megérintem homlokotokat Szeretetem Sóhajával. Legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

1990. április 13.

(Nagypéntek - üzenet azok számára, akik az üzenet terjesztésén munkálkodnak.)

Béke legyen veled! Én vagyok az, aki eszközeimet mozgatom. Ne aggódj, melletted vagyok gyermekem!

Uram? Áradj ki rám!

Megteszem, ha engeded. Hagyj magadban teret Számomra! Szeretlek! Felfogod-e, hogy az Én segítségemmel válik ismertté Üzenetem? Nálam van minden ajtó kulcsa! Ha akadály mutatkozik, ne feledd, hogy Én engedtem meg saját Dicsőségemre. Légy óvatos Művemmel, és ezt mondom mindenkinek, akit arra választottam, hogy magjaimat elszórja. Akiben csalatkozom, annak helyét mással töltöm be.

Légy okos, mint a kígyó, de ártalmatlan, mint a galamb! Ne félj senkitől! Légy éber a veszélyekkel szemben! Bízzatok egymásban! Együtt munkálkodjatok! Maradjatok meg Szeretetemben! Ne feledjétek, hogy nem ti kerestetek Engem, hanem Én választottalak, neveltelek, Én változtattalak meg és Én tettelek buzgóvá benneteket. Én adtam nektek a feladatot, hogy menjetek és hozzatok gyümölcsöt. Én rendeltelek benneteket erre a munkára.

Szeretlek benneteket, és mindvégig vezetni foglak. Tartsatok ki mindvégig! Ne aludjatok, és ne adjatok helyet a Sátánnak! Maradjatok ébren! Pihenjetek, amikor szükséges, de ne hanyagoljátok el művemet! Tegyetek meg mindent, amit tudtok, a többit Én magam teszem

meg. Én vagyok az Ajtó, és senki sem mehet be Országomba, csak Rajtam keresztül.

Kérlek, Uram, nevezd meg azokat, akikhez beszélsz.

Vassula, akik Szavamat hordozzák, az Én Világosságomat hordozzák, és tudják, hogy róluk van szó. Megáldalak benneteket. Mindazokat megáldom, akik Üzenetemet terjesztik.

Vassula, bárányom, mindig tudtam, hogy gyenge vagy, és ezért választottalak. A gyengeség vonz Engem. Az Én Erőm a ti gyengeségetekben mutatkozik meg leginkább. Mindig lesz nehézségetek, de ezek a ti megerősödésetekre szolgálnak. Azt akarom, hogy erősek legyetek. Azt akarom, hogy tudjatok okosan és óvatosan viszonyulni a nehézségekhez. Azt akarom, hogy megdicsőítsetek.

Ezért Vassulám, ne engedd, hogy a kígyó megkísértsen! Körülötted ólálkodik, és elkeseredetten próbál téged elgáncsolni. Mindig légy éber! Veled vagyok, és felfogom eséseidet. Szüntelenül imádkozz, nehogy alkalmat találjon a kísértő, hogy megközelítsen. Azt tanácsolom, hogy imádkozz, imádkozz, imádkozz, ne feledkezz meg soha Jelenlétemről! Böjtölj, gyónj meg, és imádj, egyél és igyál Engem! Jóval fizesd vissza a rosszat, és örülj mindannak, amit neked adok! Ó, Vassula, légy gyönyörűségemre, és maradj kicsiny!

Uram, törj össze, ha szükséges, de tarts meg kicsinynek!

Megtartalak kicsinységedben. Fogd meg most a Kezem, és induljunk felfelé!

Én, Jézus szeretlek benneteket. Ne feledd, hogy Én vagyok a Feltámadás!

ΙΧΘΥΣ

1990. április 22.

„A kő, amit az építők elvetettek,
szegletkővé vált."[1]

Uram Jézus, nem fogadtak el Téged mint Messiást, mivel lelkük még nem készült fel fogadásodra, szívük zárva volt, és Uram, mégis bebizonyosodott, hogy Te vagy A Szegletkő. A mi nemzedékünk „építői" is elvetik Szentlelked kiáradását, Uram, de Szentlelked egyszer mégis be fogja bizonyítani mindenkinek, hogy Ő a Szegletkő. Az „építők" újból saját bukásukat készítik elő, amikor megtagadják és elnyomják Szentlelkedet, aki mint Emlékeztető jön hozzánk.

Látod, miként válnak valóra a jövendölések? Valóban megmondtam, hogy „a Szószóló a Szentlélek, akit az Atya az Én Nevemben küld, megtanít benneteket mindenre, és emlékeztet mindarra, amit mondtam nektek". Egész idő alatt tudtam azonban, hogy csupán a maradék fogja meghallani, és csak ők térnek vissza Hozzám. Mindazokat, akik meghallgatnak, felruházom Bölcsességem és Értelmem Szentlelkével. Igen, felruházom őket a Tanács és a Tudás Szentlelkével. A világban pislákoló láng élő tűzzé lesz!

Újból elmondom, hogy Kegyelmem Szentlelkét már elküldtem a világ négy sarkába, hogy Ő megtanítson benneteket arra, hogy szentek legyetek, és ismét isteni lényekké tesz benneteket.[2] A föld az ég másává lesz, és így valósul meg Akaratom. Beteljesedik az imádság, amelyre tanítottalak.

Uram!
Téríts minket gyorsan vissza
a tévedés útjáról!
Hadd legyünk eggyé, egyesültek,

[1] Zsolt 118,22

[2] A szerk.: A görög egyházatyák igen merészen így foglalták össze az üdvtörténetet: - Isten emberré lett, hogy az ember istenné legyen -. Nyilvánvalóan nem értettek ezen mást, mint amiről Szent Péter apostol ír: „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek." (2 Pt 1,4)

és hadd éljünk olyan szentül,
mint angyalaid, mint a lelkek a mennyben,
akik megosztottság nélkül élnek
a Te Szeretetedben!
Hadd részesüljünk mi is velük együtt
a Te Szereteted egységében,
hogy a föld
a mennyország tükörképévé váljék!
Jöjjön el a Te Országod,
és újítsd meg a földet!
Jöjjön el minél előbb Szentlelked
a második Pünkösdben,
újítson meg bennünket a szeretet új lelkével,
és változtasson bennünket isteni lényekké![1]
Maranatha!

Béke legyen veled! Bizony mondom nektek, hogy eljönnek azok a napok, amikor olyan lesz földi Országom, mint a Mennyei. Már nem maradtok sokáig megosztottak az ég alatt. Hamarosan mindnyájan egyek lesztek, és közöttetek fog lakozni a Szeretet. Ez az Én Ígéretem. De szeretteim, ez a megújulás nem következik be megpróbáltatások nélkül. Miként minden születésnek, e megújulásnak is lesznek szülési fájdalmai, de a fájdalmakat hamar elfeledteti az öröm.

Kiárasztom rád Szentlelkemet, nemzedék, hogy megöntözze pusztaságodat, és folyókat fakasszon száraz talajodból. Igen, megöntözöm pusztaságodat, és Kertté alakítom. Végül meglátjátok Szavaim erejét és Szépségem ragyogását. Egyenként foglak az istenségre[2] vezetni benneteket. Én vagyok a ti Reménységetek. Én vagyok Menedéketek. Én vagyok Vigasztalótok. Mindenható vagyok. Én Vagyok.

Ismerjétek fel az Időket, ismerjétek fel Kegyelmem Szentlelkének szelíd Leheletét magatokon! Nemzetetekre lehelek most, életre keltem Leheletemmel halottaitokat, Képmásommá alakítom őket. Mindennap új tanítványokat támasztok, hogy újból dicsőítsék Nevemet, és szeretettel evangelizáljanak a Szeretetért.

Arra kérlek most benneteket, szeretteim, hogy mindennap imádkozzatok második Eljövetelemért, ami maga a második Pünkösd. Imádkozzatok a lelkek megtéréséért, hogy még Eljövetelem előtt megtérjenek! Úgy jöjjetek Hozzám, amilyenek vagytok, és támaszkodjatok Rám ti is, mint János, az Én szeretett tanítványom. Hajtsátok ti is Keblemre fejeteket, és figyeljetek a Szeretet Szívdobbanásaira! Minden dobbanása Szeretetért kiált. Mindössze azt kérem tőletek, hogy viszonozzátok szeretetemet! Szeressetek, imádjatok, szerezzetek Nekem, Uratoknak örömet!

Megáldalak benneteket, Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. Legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

(A Szűzanya üzenete a lens-i imatalálkozóra, valamint Üzenet Olaszországnak és Párizsnak is.)

Béke legyen veletek! Kis gyermekeim, Szerető Édesanyátok vagyok, a testté vált Ige Édesanyja.

Azért jövök hozzátok e sötét napokban, hogy az Isten felé vezető úton neveljelek benneteket. Legyetek éberek, és tudjátok meg, hogy a Sátán, az ellenség, mint ordító oroszlán ólálkodik körülöttetek, és keresi az alkalmat, hogy elveszejtsen benneteket. Keljetek fel, és Velem együtt küzdjetek ellene! Imátokkal küzdjetek ellene! Imátok a legerősebb fegyver ellene. Az engedelmesség és az alázat menekvésre készteti a gonosz lelkeket.

Isten felkínálja nektek Szeretete adományát. Válaszoljatok Irgalmas hívására! Az Isten szól hozzátok. Ő és Én a föld négy sarkából hívunk benneteket, hogy térjetek meg, mert sürget az idő! Kis gyermekeim, maradjatok kicsinyek és egyszerűek! Legyetek a föld sója azáltal, hogy kicsinyek maradtok, mivel ti vagytok a világ világossága, ti vagytok azok a lelkek, akiket a Mi Szívünk rendkívül

[1] A szerk.: Az isteni természet részeseivé.
[2] A szerk.: Az isteni életre.

szeret. A Mennyek Országa a gyermekeké és a kicsinyeké.

Sok országban megjelenek mostanában, hogy az Isteni Világosság felé fordítsam szíveteket. Meg akarom gyógyítani lelketeket. Arra akarlak emlékeztetni, hogy mindannyian az Atyához tartoztok. Az Atya Szent, ezért éljetek ti is szentül! Ne veszítsétek el bátorságotokat, mert itt vagyok veletek, hogy lépésről lépésre tanítsalak benneteket. Biztosak lehettek áldásunkban. Minden lépéseteket megáldjuk.

Ha hagyjátok, az Örök Világosság tükreivé alakítalak benneteket, hogy ha majd találkoztok Istennel, olyanok legyetek, mint Isten hatékony erejének tiszta tükrei, mint Szentségének és Jóságának képmásai.

Ma arra hívlak benneteket, hogy forrón imádkozzatok az Egyház megújulásáért, az Úr második Eljöveteléért: a második Pünkösdért! Ezért jövünk el Jézussal oly sok országba, hogy erre az eseményre készítsünk fel benneteket. Imádkozzatok! Töltsétek Isten imádásával életeteket! Imádkozzatok a lelkek megtéréséért, hogy mindenki felkészülhessen az Úr Eljövetelére! A Szeretet már közeledik felétek. Figyeljetek, és meghalljátok Lépteit!

Ezért esedezem hozzátok, hogy változtassátok meg életeteket. Egyedül csak Istennek és Istenben éljetek!

Gondoljatok arra, amit az Írás mond:

„Aki azt állítja,
hogy Világosságban van,
de testvérét gyűlöli,
az még most is sötétségben van.”[1]

Engesztelődjetek ki testvéreitekkel, engesztelődjetek ki Istennel, kössetek Békét Istennel! Szeretteim, ne feledkezzetek meg Jelenlétünkről!

Mindegyikőtöket megáldalak. Legyetek Békében!

[1] 1 Jn 2,9

1990. április 24.

Szeretetedre hagyatkozom,
a Te szereteted pihenjen rajtunk!
Úgy éljen mibennünk szereteted,
mint eddig még sohasem!

Kedvesem, azért adtam neked mindent, hogy közelebb vonjalak Magamhoz, és alkalmassá tegyelek arra, hogy Velem légy! Azért adtam neked ezt a kegyelmet, mert így tetszett Nekem. Meg akartalak vigasztalni. Ez a te megmentésedre szolgál gyermekem, és mindvégig melletted vagyok ily módon. Te az Én oltárom vagy, és azt akarom, hogy oltárom tiszta legyen. Égő lángommal: Tüzemmel, Szentlelkemmel akarlak betölteni.

Még csak tegnap történt leányom, hogy megtaláltalak az ördög csapdájában. És ma, látod szabad vagy! Én, a te Szabadítód szabadítottalak meg, és nemcsak megszabadítottalak, hanem Életet is adtam neked. Börtönben voltál, és kiszabadítottalak, ruhátlan voltál, és fejedelmien felékesítettelek. Terméketlen voltál, termővé tettelek és felvirágoztattalak. Azelőtt sohasem hajolt meg térded, hogy dicsérj vagy imádj Engem, a te Uradat, és mégis lehajoltam hozzád, hogy elérjelek, és megáldva téged felkenjelek. Sohasem hallottam, hogy hangod Engem köszöntött volna, és azt sem láttam, hogy tudatosan az Én kedvemért jöttél volna Házamba. Én mégis eljöttem hozzád, a te házadba, a szobádba, hogy meghalljad Hangomat, és elénekeltem neked a Szeretet énekét, hogy menj el a nemzetekhez, és tanítsd meg őket Énekemre.

Hibáidat úgy eloszlattam, mint a felhőt, bűneidet, mint a párát. Örvendezz hát lélek, az Én Jelenlétemben! Továbbra is megmutatom általad az emberiségnek nagy Szeretetemet és Irgalmamat, hogy végül elhiggyék, hogy Én vagyok az! SZERETET vagyok! Ily módon fogom összehívni népemet, és körülveszem őket Szeretetemmel - olyan leszek körülöttük, mint egy Lángoló fal. Én leszek az ő dicsőségük. Jöjj, Vassulám...

Ó Istenem, mennyire szeretlek!

E szavak olyanok számomra, mint diadémon csillogó ékkövek... Igen, szeress Engem, Istenedet! Kövesd első parancsolatomat, de a többit se hanyagold el!

Pihenj most, és közben ne feledkezz meg Jelenlétemről! Mi ketten?

Igen, Uram. Mi ketten, mindörökre!

Megáldalak. Áldj te is Engem!

Áldott légy Uram, és köszönök mindent, amit adsz!

(Ez az üzenet orosz ortodox barátomnak szól Oroszországgal kapcsolatban.)

(...) Megadom Gyógyító Békémet Oroszországnak, örökös szövetséget pecsételek meg vele. Ahogyan a pásztor kimenti a farkas torkából bárányait, úgy mentem meg Oroszország fiait. Fel akarom emelni és szentté akarom tenni őt, és fiait is. Oroszország a romlatlanságot fogja tanítani, mert Szentlelkem fog benne élni. Szentségben és igazságosságosságban fog uralkodni felette (...)

1990. április 30.

Uram, Istenem,
védj meg minket Szeretetedben,
emelj fel Világosságodba,
és bocsáss meg nekünk
Végtelen Irgalmadban!
Tégy erőssé a hitben!
Egyesíts, hogy egyek legyünk,
és együtt mondhassuk
egyetlen Szent Tabernákulum körül:
„Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség!
Egy az Isten, mindnyájunk Atyja,
aki minden fölött áll, mindent átjár,
és mindenben benne van!”[1]

Igyekezz hát követni Engem!

Add meg nekünk a Bölcsességet, hogy követhessünk!

A Bölcsességet az egyszerű gyermekek kapják. Ameddig nem a szív egyszerűségében keresnek Engem, addig nem kapják meg, és amíg csupán tanultságuk munkálkodik, addig a Bölcsesség rejtély marad számukra.

Tépd széjjel tanultságukat Uram, hogy végre szemükkel láthassák Szépségedet és Ragyogásodat!

Kicsi szív, imádkozz hát értük! Imádkozz ezen istentelen időkben, úgy szálljon fel imád, mint a tömjén illata!

Imádkozz azért, hogy visszaadjam látásukat! Imádkozz, hogy elmenjek hozzájuk, és felkeltsem őket örökös álmukból! Imádkozz kicsim, aki Tőlem kaptad a Törvényt, és akit Szentlelkem vezet! Imádkozz, hogy haljanak meg bűneik számára, és támadjanak fel a Szentségre, a Szeretetre és a Hitre! És ha vannak bölcs emberek, azzal mutassák meg bölcsességüket, hogy a szív egyszerűségével fordulnak Hozzám, hogy lelkesednek minden iránt, ami szent, és hogy buzgón vezetnek Hozzám lelkeket. Mindezt tegyék alázattal és szeretettel! Ne feledd, ha nem kapod meg, amit kérsz, az azért van, mert nem elég buzgón és nem a szíveddel imádkozol!

Jöjj most, soha ne feledkezz meg Jelenlétemről! Szent Istened vagyok, és Én szeretlek téged a legjobban![2]

Uram,
Te Jóságos, Türelmes és Megbocsátó vagy,
nagyon szeretsz mindenkit,
aki Hozzád fordul.
Hallgasd meg imánkat Uram,
még ha oly szegényesek is!
Légy irgalmas hozzánk,
és hallgass meg minket!
Bűnösök vagyunk, nem szentek,
de Téged úgy ismernek,
hogy meglátogatod a beteget,
és meggyógyítod Szeretetteddel.
Mindannyian betegek vagyunk,
beteg ez a nemzedék, és átjárta a bűn.
Jöjj hozzánk, gyógyíts meg bennünket!

[1] Utalás, Ef 4,5-6.

[2] Kitartok kérésem mellett.

Segíts, hogy mérhetetlen hitetlenségünkben mégis tudjunk hinni!

Igazságosságom örökké tart, irántatok való Szeretetem Végtelen, Részvétem a szerencsétlenek és a betegek iránt Nagy, és felülmúlja az emberi értelmet. Kérjetek és kaptok! Vágyakozással várom imátokat.

Testvéreim nevében is kérlek, hogy jöjj, és ments meg minket Szeretetedben! Térj vissza hozzánk, tisztíts meg minket!

Szeretetként térek vissza hozzátok, és Tüzem megtisztít benneteket.

Új Eget és Új Földet ígértél nekünk, Uram!

Ennél többet is ígértem neked kicsim. Új Jeruzsálemet ígértem neked, és azt is megígértem, hogy köztetek fogok élni. Lakóhelyet készítek Magamnak nálatok. Érted? Hamarosan veletek leszek!

Akkor siess Uram, siess! Várva várjuk a második Pünkösdöt és Szentlelked kiáradását, második Eljöveteledet!

Mindannyian felkészültetek fogadásomra? Miért hallgatsz?

[1]Uram, azért, mert nehéz kimondanom, hogy „még sokan nem készültek fel fogadásodra”.

Imádkozz hát azokért, akik nem törődnek Velem! Imádkozz az istentelenekért! Imádkozz azokért, akik nem készültek fel fogadásomra! Készüljetek! A fügefa termése beérett, és nemsokára ehettek gyümölcséből!

Jöjj, mi ketten?

Igen Uram, mi ketten.

[1] Félénken és szomorúan mondtam.

1990. május 12.

Jézus?

Én vagyok. Béke legyen veled! Vassula, holnap szeretném lépteidet hallani templomomban! Türelmetlenül várlak. Vajon te is olyan türelmetlenül várod azt az órát, amikor egyek leszünk, mint Én? Vassula…[2] engedd leírnom! Szeretlek! Akarsz-e végre felelni Nekem?

Igen Uram. Elmegyek a görög templomba, csak nehezen tudom követni, amit a pap mond.

De Én ott vagyok, és figyelek szívedre, beszélgess Velem… Jöjj és figyelj! Tegyük fel, hogy meglátogatod barátnődet, aki alig várja, hogy találkozzék veled. Látogatásod alatt merev és tartózkodó maradsz-e, vagy hozzá lépsz, melegen üdvözlöd és megcsókolod? Majd miután leültetek, beszélgetsz-e vele, vagy csak ülsz és hallgatsz? Ugye beszélgetsz vele? Azt szeretném, hogy Velem is így tégy, amikor meglátogatsz Házamban. Érezni akarom, hogy mennyire örül a szíved, valahányszor Velem találkozol. Hallani akarom, hogy szíved mit mond Nekem! Ha velem, Isteneddel beszélsz, az imádság. Fülem akkor ajkadra tapad, és minden szavadat úgy fogadom, mintha egy csepp méz lenne.

Leányom, azután következik az Én nagy pillanatom, amelyre annyira várok, az a pillanat, amikor értetek adtam oda Magamat a Golgotán, az Én Áldozatom Szent Órája, a ti megváltástok Szent Órája, az a Szent Óra, amikor veletek egyesülök. Várlak mindkettőtöket,[3] hogy egyetek és igyatok Engem. Megáldalak gyermekem! Ne tagadd meg Tőlem a szeretet e pillanatait, a Szentáldozás pillanatait!

[2] Jézus azt mondta, hogy „szeretlek”, és ezért megállítottam írás közben a kezét.

[3] Orosz barátnőmet és engem.

Uram! Dicsértessék az Úr! Dicsőség legyen Istennek! Áldott legyen az Úr!

Béke legyen veled kicsim! Szerezz Nekem örömet, és ismerj fel! Gyönyörűségemet lelem azokban a pillanatokban, melyeket Velem töltesz. Olyanok, mint a régen várt eső a kiszáradt földön. Gyönyörűségemre van, ha hallhatlak téged.[1]... Vedd és olvasd, amit adtam neked! Mondd, e megpróbáltatások ellenére boldog vagy-e?

Igen!

Virágom, ha kitépik egy szirmodat, biztosítalak, hogy másik nő helyette. Világosságommal megerősítem száradat. Ha tudnád, mennyire vigyázok rád, és mennyire gondodat viselem! Támaszkodj Rám, ha elfáradsz, és megpihentetlek. Jöjj!

ΙΧΘΥΣ

(Később:)

(Üzenet Lensbe, Sion felett.)

Béke legyen veletek, szeretett gyermekeim! Szívem énekel örömében, amiért az Én Szeretetemben egyesülve gyűltetek itt össze. Imádságotok olyan, mintha zenét hallgatnék. Jöjjetek Hozzám, és az Én Lelkemmel töltöm be lelketeket. Úgy jöjjetek Hozzám, amilyenek vagytok, és felemellek, hogy szentté tegyelek benneteket, szeretteim.

Keresztem ma Szentségért kiált! Hangom visszhangzik a világ négy sarkában. Emlékeztetlek benneteket, hogy Szent vagyok, és nektek is szentül kellene élnetek!

Ó nemzedék, talán nem tudom, mennyire gyenge vagy? Korszakod olyan képmásokat alkotott, amelyek nem kedvesek Szememnek, és nem felelnek meg Gondolataimnak. Leszállok ebbe a Babilonba, amelyet alkottál, és azt látom, hogy teremtésem nagyobb részét börtönbe vetették. Igen. Foglyul ejtette őket az ördög, aki istentelenséggel, racionalizmussal és gonoszsággal táplálja őket. Vajon nem látom Én mindezt? A szentek könyörgése elért Hozzám, és mondom nektek, hogy cselekedni fogok, nem várok tovább! Nem hagylak tovább e sötétségben benneteket, visszajövök hozzátok. A világ rövid időn belül újra meglát Engem. Igen. A Szeretet leszáll hozzátok, és veletek fog élni!

De még mielőtt fáitok kirügyeznének, nemes ágakat, sűrű lombot és magas törzset növesztenének, mielőtt az ég madarai fészket raknának ágai között, és mielőtt folyókat fakasztanék, hogy szomjas talajotokat megöntözzék, elküldöm az égből Tisztító Tűzoszlopaimat, mert mindenkit meg akarok tisztítani. Holt napok lesznek azok, amikor a halottak a holtak jelenlétében örvendeznek. E tisztulás után egy nyelven fogtok beszélni, az Én nyelvemen, amelyet SZERETETNEK, ISTENI SZERETETNEK neveznek.

Az a szándékom, hogy kioltok minden bűnt és gonoszságot. Ezért e napokban Fátylammal takarom be a Napot, a holdat és a csillagokat. Sötét felhőkkel takarom el a napot, és a hold sem fog fényt adni nektek. Minden világítót kioltok az égen, és országaitokat sötétségbe burkolom, hogy Babilon többé ne kössön házasságot a bűnnel. Akkor majd elfogadja Szeretetem Törvényét, mert hitszegőit lángokba borítom.

Mivel korszakotok nem értékeli nagy szeretetemet, és bemocskolta Szent Nevemet, a nagy hitehagyás elérte Szentélyem belsejét.

Nemzedék, Kegyelmem Szentlelke ma bőségesebben árasztja rátok segítő erejét, mint valaha. Látod? Új oltárokat emelek a föld minden sarkában, hogy megszenteljem országaitokat, és megszenteljelek mindnyájatokat. Kegyelmem segítségével akarlak feltámasztani benneteket, hogy élő oltárokat készítsek belőletek, akik az Én Lángomat hordozzák, mert

[1] Jézus hallgatott egy ideig, majd megkérdezte: „Szeretnél írni Velem?" Igent mondtam.

bennetek fog élni a Szentség Lelke, a páratlan Lélek, a szeplőtelen és Tiszta Lélek. Akkor majd szétküldelek benneteket a világba, és az lesz küldetésetek, hogy Végtelen Szeretetemet hirdessétek. Megígérem nektek, akik szerettek Engem, hogy azokban a sötét napokban, amelyek az egész világra eljönnek, biztonságban megőrizlek és Szentséges Szívem mélyére zárlak benneteket. Veletek leszek.

De jaj azoknak, akik azzal töltik idejüket, hogy összetörik oltáraimat és rátaposnak! Jaj azoknak, akik megölik prófétáimat! Jaj azoknak a lelkeknek! Jaj azoknak, akik a fekete vadállatot követik! Jaj mindazoknak, akik elutasítják, megvetik és semmibe veszik figyelmeztetéseimet! Azokban a sötét napokban Hozzám kiáltanak majd, de nem válaszolok nekik. Sebeim közül öt felszakadt, és Vérem csordul mindenütt. Tarts bűnbánatot, nemzedék, tarts bűnbánatot, kétszer is gondold meg, mit mondasz, mielőtt szólásra nyitnád ajkadat!

A szívetekkel keressetek, ne elmétekkel! Kövessetek Engem, Isteneteket, járjatok Nyomomban! Mielőtt megszólalnátok, ezt kérdezzétek meg magatoktól: „Mit mondana Jézus ebben a helyzetben?" Vagy: „Mit tenne Jézus ebben a helyzetben?" Kétszer is gondoljátok meg, mit mondotok, mielőtt kinyitnátok szájatokat, nehogy ajkatok okozza bukásotokat, nehogy saját lelketek ejtsen tévedésbe titeket! Engem kövessetek, és legyetek az Én tökéletes Tükörképeim!

Ha nem tudtok helyesen imádkozni, Lelkem fog imádkozni helyettetek, értitek? Sohasem hagylak el benneteket, még akkor sem, ha nem tudjátok értékelni nagy Szeretetemet. Szent Nevemért egyre közelebb jövök hozzátok, hogy Magamhoz emeljelek benneteket, és szerető jóságomban megbocsátom bűneiteket. Abban a percben, amikor kinyitjátok ajkatokat, hogy segítségül hívjatok, repülve jövök, és Fülemet ajkatok elé tartom. Minden egyes szavatok vigaszt nyújt Szívemnek, és örömet szerez Nekem.

Jöjjetek vissza Hozzám egész szívetekkel, és érjen Hozzám imátok, mert „nem az jut be a mennyek országába, aki azt mondja, hogy „Uram, Uram," hanem aki megteszi mennyei Atyám akaratát".[1] Ezért szeretettel szóljatok, és meghallgatlak, szeretettel adjatok, és megismerlek benneteket. Szeretettel imádkozzatok és megnyílnak Országom kapui, hogy befogadjanak benneteket. Szeretettel tegyetek mindent, hogy azt mondhassam: „Az Enyéim vagytok, az Én ivadékaim vagytok, jöjjetek Atyátokhoz!"

Szeretet vagyok, és aki szeretetben él, Bennem él, és Én őbenne. Tegyétek meg mennyei Atyám Akaratát, hogy bejussatok Országomba! Ne feledjétek, hogy az Élet Fájának Gyökere a Szeretet!

Többet imádkozzatok a szívetekkel, gyermekeim, és bízzatok abban, hogy Fülem ott van ajkatok közelében. Megáldalak benneteket és minden lépéseteket. A Szeretet szeret benneteket. Ne feledkezzetek meg Jelenlétemről! Szeretetem Leheletét hagyom homlokotokon. Legyetek egy!

ΙΧΘΥΣ

(Később:)

Az emberek megfogyatkoztak és elfajzottak. Bárcsak felhagynának balgaságukkal! Imádkozz leányom, mert még ebben az elkorcsosult állapototokban is szeretlek benneteket, és siratom sorvadásotokat.

(Jézussal voltam, amíg diktált nekem. Amikor befejezte, elsiettem anélkül, hogy áldottam vagy dicsértem volna Őt. Hanyagságomban úgy bántam Vele, mintha ember diktálta volna az üzenetet, valahogyan megfeledkeztem Istenségéről. Nagyon elszégyelltem magam, szinte visszarepültem Hozzá, és bocsánatot kértem Tőle. Amikor ezeket mondta, nem tűnt meglepettnek. Nyugodt volt, de szomorú.)

[1] Mt 7,21

1990. május 14.

Istenem és Megváltóm,
halld meg imámat!
Figyelj rám Irgalmas Uram!
Imáim valóban gyengék.
Szegény vagyok és szükséget szenvedek,
de itt vagyok,
és ebből a sivatagból kiáltok segítségedért!
Te ismered szükségeinket,
és bizonyosan meghallottad
a haldoklók könyörgését, Uram,
és egyetlen Áldásodtól is meggyógyulnak!

Én hoztalak ki téged Egyiptomból, csak nyisd ki szájadat, és jóllakatlak. Testvéreiddel is ezt teszem.

ΙΧθΥΣ

1990. május 15.

(A Szűzanya Üzenete Lensbe/Sion.)

Béke legyen veletek, gyermekeim!

Én, a ti Szent Édesanyátok, arra készítelek fel benneteket, hogy találkozzatok az Úrral. Lelki növekedésetekben segítek nektek. Kegyelmekkel árasztalak el, hogy megsegítselek és bátorítsalak benneteket. Értsétek meg, hogy rendkívüli napok ezek, amelyekben éltek. Ezek a napok előzik meg az Úr Eljövetelét, ezek nyitják meg az utat, amelyen eljön. E napok készítenek fel Királyotok érkezésére. Imádkozzatok, hogy mindenki felkészüljön rá. Buzgón imádkozzatok gyermekeim azokért a lelkekért, akik nem akarnak hallani és nem akarnak látni. Így imádkozz Mennyei Atyádhoz:

Irgalmas Atyám,
add, hogy akik hallván hallanak,
de meg nem értenek,
most meghallják Hangodat,
és megértsék,
hogy Te vagy a Szentek Szentje!
Nyisd fel azok szemét,
akik látván látnak,
de fel nem ismernek,
hogy most meglássák
Szent Arcodat és Dicsőségedet!
Érintsd meg, nyisd meg szívüket,
éreztesd velük a Te Hűségedet!
Esedezve kérlek Igazságos Atyám,
hogy Szeretett Fiad,
Jézus Krisztus Sebei által
térjen meg és gyógyuljon meg
minden nép!
Ámen.

Kérd az Atyát, hogy bocsásson meg a megátalkodott lelkeknek, akik nem akarnak hallani és látni. Az Atya Irgalmas, és valamennyi gyermekére figyel. Igen kicsinyeim, Istenhez szálló tömjénfüst vagytok, amikor testvéreitek üdvösségéért imádkoztok. Minél komolyabban imádkoztok, annál hatékonyabbak lesznek imáitok.

Köszönjétek meg az Úrnak, aki hívott benneteket, és kegyelmével segített meghallani hívását. Imádkozzatok azokért, akik nem akarják meghallani.

Az idő sürget, még sokan nem tudják, és mélyen alszanak. A napok elszállnak, és Szívem mély szomorúságba merül, amikor a magasból a mai fiatalságra tekintek. Nincs Szeretet, de hát egyikük sem találkozott sohasem szeretettel. Sokan sohasem érezték édesanyjuk melegségét vagy szeretetét, mivel anyjuknak sem volt miből adnia. A világ hideggé vált, jéghideggé. A szülők egymás ellen fordulnak, a gyermekek szüleik ellen, mert nincs szeretet. Az anya nem tudja megérteni, hogy gyermeke szeretetre vágyik. A világból kihalt a szeretet. A világ mély sötétségbe borult, gyűlölet, kapzsiság és önzés uralja az egész földet, átjárva belsejét is.

Megrendülök, amikor a borzalmakat, e sötét világ gonoszságát és hitehagyását látom, amely még a szentélybe is behatolt. A csapásokat, az éhséget, a szerencsétlenségeket, a háborút és a járványokat mind ti magatok okoztátok. Minden, ami a földből való, visszatér a földbe. A föld pusztítja el önmagát, és nem Isten adja nektek a csapásokat, ahogy sokan hiszik.

Isten Igazságos és Irgalmas, de a gonoszság gonoszságot szül.

Buzgón imádkozzatok! A szívetekkel imádkozzatok korszakotok megtéréséért és megmeneküléséért! Gyermekeim, imádkozzatok Velem! Szükségem van imátokra! Imádkozzatok, és felajánlom Istennek.

Legyetek biztosak abban, hogy veletek vagyok, bárhová mentek. Sohasem hagylak el benneteket, hiszen gyermekeim vagytok. Megáldalak benneteket!

1990. május 16.

Béke legyen veletek! Én, az Úr azért jövök, hogy megnyissam a szíveteket, és mindenkit megmentsek a gonosztól. A kegyelem korszakában éltek. Azt mondtam, hogy Lelkemet kiárasztom az egész emberiségre.

Boldogok azok, akik kétkedés nélkül fogadják Kegyelmem Lelkét. Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa. Boldogok, akiknek egyszerű a szívük, mert a Bölcsesség felfedi Magát előttük. Boldogok, akik megteszik Mennyei Atyám Akaratát, mert megnyílnak előttük Országom kapui, hogy befogadják őket. Boldogok világosságom edényei, akik hordozzák Szavamat, és terjesztik Üzeneteimet, amelyet Szentlelkem által kapnak, mert ezáltal sok bűn nyer bocsánatot.

Jöjj!

ΙΧΘΥΣ

1990. május 22.

Béke legyen veled, virágom! Szerezz Nekem örömet, és elmélkedj többet, imádkozz többet, légy hajlékony, hogy Képmásomra alakíthassalak! Csak akkor félj, ha nem az Én nyelvemet beszéled. Fel tudod ismerni Mestered Hangját?

Igen, Uram, fel tudom ismerni.

Miért?

Mivel jó dolgokra tanítasz, és a Te nyelved a Szeretet nyelve.

Oszd meg hát e tanítást másokkal! Oszd meg barátaiddal mindazt, amit Tőlem tanultál! Dicsőíts Engem!

Szerezz Nekem örömet, és vegyél részt péntekenként Szenvedésemben! Térj be Sebeimbe! Többet áldozz Nekem idődből! Szentül élj, ajánlj fel mindent, amit Tőlem kaptál!

Ne számold az órákat, amelyeket Velem töltesz! Azt akarom, hogy légy nagylelkű! Azt akarom, hogy naponta ajánld fel Nekem akaratodat! Ajánld fel Nekem fájdalmaidat, ajánld fel szenvedésedet! Ajánld fel még a legkisebb karcolást is, hogy amit Nekem felajánlasz, bűneid eltörlésére és a tisztítótűzben lévő lelkek megszabadítására fordíthassam. Ne hagyd mindezt kárba veszni, hanem ajánld fel Nekem, és Én felhasználom.

Jöjj! Mielőtt lepihensz, imádkozd el a „Salve Regina”-t![1] Hallgatom! Felderíti Szívemet és Édesanyátok Szívét is.

(Elmondtam a „Salve Regina”-t.)

Jól van. Jöjj leányom, pihenj meg! Megáldalak gyermekeddel együtt. Pihenj meg Szívemben, miképpen Én is megpihenek a tiédben. Bízz mindabban, amit kapsz. A Szeretet szeret téged.

1990. május 23.

Béke legyen veletek, Én vagyok az, Jézus. Szüntelenül szólíts Engem! Szüntelenül imádkozz! Békémet és Szeretetemet adom neked. Leányom! Nincs mondanivalód?

Neked adom szegényes szeretetemet és semmiségemet, Uram.

Ó, kicsim, akkor is vágyódom szereteted és semmiséged után, ha szegényes. Maradj mindig kicsiny! Maradj teljesen a háttérben! Semmisítsd meg mindazt,

[1] Az „Üdvözlégy Királynő” kezdetű imát.

ami te vagy, és telj el azzal, ami Én vagyok! Fogadd lelkedbe az Én Lelkemet, hogy lelked élő, világító fáklyává váljon! Légy átlátszó, igen, légy tiszta, hogy világosságod minden folt nélkül, tisztán ragyogjon át rajtad! Ha mindennap bocsánatot kérsz Tőlem, és ha hagyod, hogy megtisztítsalak, még ha szenvedésedbe és megpróbáltatásodba kerül is, minden habozás nélkül megbocsátok. Tudom, mire van szükséged.

Nem engedem, hogy vétkezz. Sohasem parancsoltam neked, hogy vétkezz, és nem örülök, ha nyelved megbotlik. Nem azt kértem tőled, hogy légy tömjénem, és békíts meg illatoddal? Pompás ruhákkal ékesítettelek, és azért adtam nyelvet neked, hogy dicsérj Engem, és emlékeztesd népemet irántuk érzett Szeretetemre. Légy hát figyelmes tanítvány, és hallgass a Bölcsesség tanítására! Nevemet tartsd Szentnek! Pontosan tartsd be Törvényemet és Tanításomat, akkor sohasem hagylak el. Istened vagyok, és ha melletted vagyok, ki lehet ellened?

Miután ilyen karizmát kaptál érdemtelenül, ne tagadj meg Tőlem semmit! Érted? Semmit! Értem élj! Tarts bűnbánatot, és böjtölj! Kenyéren és vízen böjtölj! Ne utasítsd el értetlenül a megpróbáltatásokat, amelyeket adok, örvendj amikor üldöznek! Örvendj, amikor miattam fenyegetnek! Örvendj, amikor megtámadnak téged ellenségeim! Gyermekem, ezek azok a megpróbáltatások, amelyek által tökéletesítelek.

Imádkozz szüntelenül! Imádkozz, imádkozz, imádkozz anélkül, hogy számlálnád a perceket! Vassula, nem foglak megkímélni a szenvedésektől, miként az Atya sem kímélt meg Engem. Azt akarom, hogy élő feszület légy, mely Rám emlékeztet. Nem tudtad, hogy a szenvedés adománya Végtelen Nagylelkűségemből és Végtelen Szeretetemből fakad? Ne vonakodj Keresztemet átölelni! Lelkesen ragadd meg Keresztemet, az Élet Ösvényére fog vezetni téged. Ha lábad le is tér a helyes Útról, légy biztos abban, hogy Szeretetem és Hűségem megvéd. Azonnal segítségedre jövök.

Szomjazzon Rám mindig a lelked! Hadd halljam és érezzem szereteted sóhajait! Homlokodat Én jelöltem meg Szeretetem Sóhajaival, lélek! E Sóhajok folyamatosan szálltak feléd. Homlokodra Én égettem rá Szent Nevemet, és Enyém lettél Mindörökre. Emeld hát Rám tekintetedet, és az Én Jelenlétemben lelj Igaz Békére!

Mondd, leányom, akit Szívem szeret, viszonoznád-e irántad való Szeretetemet?

Az én szeretetem szegényes.
Miképpen adhatnék én valaha is
Töviskoronád helyébe rózsakoszorút?
Lelkem állandóan ezt latolgatja,
és összeroskad ennek súlya alatt.
Magyarázd meg nekem, fáradhatatlanul,
és én meg fogom tanulni.
Taníts meg, hogy úgy szeresselek,
ahogy Te akarod!
Taníts meg arra, hogy pontosan
megtartsam Törvényedet mindvégig,
és az Igazságosság Útján járjak!
Irányítsd léptemet a Szeretet Ösvényére,
ahogy megígérted!

Ó, leányom! Várakozással tekintettem ajkadra, hogy kimondja hűségfogadalmát.

Édes, gyengéd és Szeretett Jézusom!
Vezess Hűséged Lábnyomaiban!
Add, hogy belebetegedjem
az Irántad való szeretetbe!
Add, hogy megízleljem Szenvedésedet,
és olyannak tartsam,
mint Kerted legritkább gyümölcsét!

Nyílj meg Felém, hogy rád lehelhessek! Leheletemnek oly édes az illata, mint a tömjén és a mirha keveréke. Nyílj meg Felém, lélek, hogy Szeretetem Lelke rád lehelhessen! Leheletem Élet! Nyílj meg Felém kedvesem! Leányom, vágyva vártam e pillanatra, hogy megmutassam neked Isteni Szívemet! Lejöttem a Mennyből egészen küszöbödig, hogy találkozzam veled, és most, hogy megtaláltalak, nem engedlek el!

Szólj lélek! Válaszolj!

Jöjj el, jöjj hozzánk, Uram,
és sorra jelöld meg homlokunkat
Szentlelked Szeretetének Pecsétjével,
az Ígéret jelével!
Uram, teremts bennünk tiszta szívet!
Tudom, hogy ott állsz,
válaszra várva, minden lélek küszöbénél.
Szemed arra vágyik,
hogy lássa kinyílni ajtajukat.
Szőlőd már virágzik, Uram,
és hamarosan elegendő gyümölcsöt ad,
hogy minden pusztaságot jóllakasson.
Mindaddig nem kelnek életre a halottak,
amíg rájuk nem lehelsz,
és édes illatoddal fel nem ébrezted őket.
Szeretetedben keltsd újból életre
e kísértetek földjét!

Rájuk mosolygok, és Világosságom áthatol az ajtókon és minden kulcslyukon, még az ajtajuk alatti résen is beszűrődik Fényem!

Alleluja, dicsőség Istennek!

Igen, kicsi szív, kiálts örömödben! Terméketlen földed gyümölcsöt fog teremni! Fakadjatok örömkönnyekre mind, akik hallottatok Engem! Örökké tartó szeretettel megkegyelmeztem nektek. Szőlő nő majd a tövis és a bozót helyett. Kinyilvánítom Szentségemet és Bölcsességemet, hogy eltöröljem e korszaknak Istenségemmel szemben tanúsított ellenséges magatartását és vélt bölcsességét.

1990. június 8.

Uram segíts, hogy teljesíthessem fogadalmamat!

Béke legyen veled! Segítek neked, drága lélek. Fogadd Kegyelmem Szentlelkét! Ne feledkezz meg Tanításaimról! Ne feledd, hogy az Én Útjaim nem a te útjaid! Imádkozz a megkülönböztetés ajándékáért!

Könyörgök Uram,
add meg nekem
a megkülönböztetés adományát,
hogy megvédjem Szavadat,
és külön tudjam választani
az igazat a hamistól,
a jótól a gonoszt,
az Igazságot a Hazugságtól!

Megadom a megkülönböztetés ajándékát, nem hagylak segítség nélkül. Maradj meg Szeretetemben! Figyelj Rám! Kiálts a nemzeteknek, hogy közel van Eljövetelem! Hallja meg, akinek füle van, és lássa, akinek szeme van! Én, az Úr, Végtelen Irgalmamban leszállok hozzátok, hogy figyelmeztesselek és visszahívjalak magamhoz benneteket.

Figyeljetek Rám! Közvetlenül Eljövetelem előtt még nagyobb Jeleket fogok adni az emberiségnek, mint ma. Legyetek éberek, mert minél nagyobbak lesznek Jeleim, annál erősebben támad rátok a Sátán haragja.

Prófétákat támasztottam, hogy hirdessék az Idők Végét, és Édesanyámat, mint Tanítót küldöm hozzátok, hogy tanítson benneteket szerte a világon. Azért küldöm Őt, hogy ebben a pusztaságban ösvényt készítsen Eljövetelemnek, hogy előkészítse az utat Nekem, Isteneteknek pusztaságotokon keresztül. Legyetek éberek, mert minél több hírnököt küldök, annál több hamis prófétát támaszt a Sátán. Imádkozzatok szeretteim, hogy fel tudjátok ismerni őket! Imádkozzatok, nehogy tévedésbe essetek!

Figyelmeztettelek benneteket, hogy ne menjetek e hamis próféták után. Ne feledjétek: aki Dicsőségemre jó magot vet, azt megjutalmazom. Arra is emlékeztetni akarlak benneteket, hogy az elvetett jó magok felnövekedve jó termést hoznának, de ellenségem nem restelli elküldeni hamis prófétáit, hogy földemre szórják magjaikat. „Hagyjátok, hadd nőjön föl mindkettő az aratásig!”, ahogy a konkolyról szóló példabeszédemben mondtam.[1] Ne gyomláljátok ki őket, nehogy a konkolyt gyomlálva kitépjétek vele együtt búzámat is! Hagyjátok, hadd nőjön

[1] Mt 13,24-30

fel mindkettő az aratásig! Aratáskor majd megmondom az aratóknak: Előbb a konkolyt szedjétek össze, és kössétek kévébe, hogy tűzre kerüljön, a búzát pedig gyűjtsétek csűrömbe!

Legyetek éberek, akkor mindig képesek lesztek felismerni és számon tartani a különbséget! Legyetek okosak, és kérjetek, hogy vezesselek benneteket, és mindenki hallgasson tanácsomra! Vigyázzatok, mert ellenségem olyan, mint a megsebesített vadállat, még vadabb és veszélyesebb lett, mert érzi, hogy közeli már Visszatérésem Órája! Mivel még nagyobb Jeleket fogok nektek adni, mint eddig, a Sátán - a Nagy Jelek előestéjén - mindenütt zavart kelt köztetek Szent helyeimen, hogy ellentétet szítson.

Legyetek mindnyájan békében! Bízzatok Bennem, és támaszkodjatok Rám! Tegyetek meg mindent, amit tudtok, és a többit Én fejezem be Műveimmel. Ne feledjétek, hogy nálam van minden ajtó kulcsa, és minden ajtót abban az órában nyitok ki, amikor Én akarom!

A Szeretet szeret benneteket! Megáldalak benneteket. Szeressetek Engem!

ΙΧΘΥΣ

1990. június 13.

Jézusom?

Én vagyok. Én vagyok az, a te Jézusod. Az Egyházat Én keltem új életre! Nem ti keltitek életre, emberiség! Én Magam emelem fel Menyasszonyomat. Az üldözések ellenére akarsz-e továbbra is követem maradni?

Igen Uram, akarok.

Érezd, mennyire örülök, valahányszor azt mondod, hogy „igen”! Te tudod, hogy nincs rád szükségem, elég vagyok Önmagamban, de gyengeségedben is megigézel „igeneddel”! Alkalmatlanságod felkelti Erőmet, és örömet szerez Lelkemnek. Gyengeséged és esendőséged Irgalomra indít, és teljes Megbocsátást fakaszt Szívemből.

Maradj Közelemben gyermekem! Lelkem gyönyörűségét leli benned! Én vagyok a te Erődöd! Légy óvatos, kicsim, mert jövendőmondók és hamis próféták is vannak azok között, akik közelednek hozzád.

Mit tegyek Uram?

Igazodj Elveimhez.

Kérlek, védj meg a hamis prófétáktól!

Biztonságban fogsz élni, gondosan őrizlek. Továbbra is Vállamon hordozom bárányomat. Légy békében!

1990. június 14.

Én vagyok a Szikla!

1990. június 19.

Jézusom?

Én vagyok.

Béke legyen veled! Tisztelj azzal, hogy követsz Engem! Dicsőíts szereteteddel! Szenteld meg testedet, hiszen benne élek azáltal, hogy eszel és iszol Engem! Imádj! Szomjazz Rám! Adj elégtételt azok helyett, akik nem szeretnek Engem, mert okosságuk elvakította őket, és azok helyett is, akik nem tudják megkülönböztetni jobb kezüket a baltól! Imádkozz értük, hogy felismerjék: nagyobb figyelemre van szükségük, hogy ne térjenek el Szavaimtól. Imádkozz, hogy megértsék ezek az okosok: azt akarom, hogy imádjanak. Azt akarom, hogy jöjjenek el Hozzám és hódoljanak előttem, mint az első pásztorok és a napkeleti bölcsek.

Tudom, hogy egyszerű gyermek van Kezemben, de ne félj! Talán nem tudom, hova küldelek? Azért neveltelek fel, hogy követem légy, hogy tanúságot tégy az Igazság mellett, tanítvány! Az Enyém

vagy, az Én Ajkamról tanultál. Fogd meg Mestered Kezét, és engedd, hogy oda vezesselek, ahová akarlak! Támaszkodj Rám, ha fáradt és bátortalan vagy gyermekem, és megvigasztallak. Ó Vassula, valahányszor úgy érzed, hogy alkalmatlan vagy, a Szeretet Égő Kemencéjévé válik Szívem, és készen áll arra, hogy magába olvasszon! Figyelj Rám! Örülj! Van-e jobb annál, mint hogy fogadhatod Szeretetem adományát?

Értsd meg gyermekem, hogy Én vagyok az, aki téged a legjobban szeret és mindörökké szeretni fog.

Irgalmas Uram, letértünk Ösvényedről. Te mégis irgalommal és nagy szeretettel segítettél rajtunk. Kérlek Téged: ne hagyj el minket a megpróbáltatás napjaiban, ments meg a pusztulástól, ments meg a gonosztól, egyesíts bennünket Szeretetedben és Békédben!

Az Én Békémet és az Én Szeretetemet adom neked, leányom!

Az eklézsia új életre kel minden megpróbáltatása ellenére. Egyházam egy lesz és szent, és Népem egy nyelvet beszél majd. Mindez hamarosan bekövetkezik! Vassula, Örökké Tartó Szeretetemben és Irgalmamban újból életre keltem Egyházamat. Visszaadom szőlőtöket, és a halál völgyéből a Reménység kapuját készítem. Úgy fogtok válaszolni Nekem, mint amikor még fiatalok és tiszták voltatok.

Jó ideje elvetettétek a Tanítást, és olyan áldozatokat mutattok be Nekem, amelyek sohasem jutottak el Hozzám. De Irgalmamban azt mondom minden halálvölgynek: Támadj fel! Teljen meg minden sötét völgy az Én Szavammal! Hordják le a hegyeket és a dombokat, és váljanak legelővé! Jöjjön ide mindenki, akinek homlokát Szeretetem Sóhajával megjelöltem, és egyen az Élet Fájáról!

Ma mindenkinek megadom a lehetőséget, hogy közvetlenül Szent lakóhelyemről hallhassa Hangomat. Hangom visszhangként zeng Jeruzsálemből és eléri a föld minden lakóját. Senki sem mondhatja majd, hogy nem figyelmeztettelek benneteket. Nemzetről nemzetre küldöm Szentlelkemet, hogy kiáradjon rátok. Állhatatosan küldöm hozzátok szolgáimat, a prófétákat, hogy emlékeztessenek benneteket, ki a ti Atyátok, elforduljatok gonosz cselekedeteiktől és engeszteljetek tetteitekért.

Eljövök hozzátok, nehogy istentelen elméleteket bálványozzatok. Elküldöm követeimet, hogy emlékeztessenek benneteket tanításomra, és hogy éljetek szentül, mert Én Szent vagyok. Méltóvá kell válnotok, hogy Eljövetelem Napján Szemembe nézhessetek.

Leányom, légy az Én tömjénem! Mindig táplálni foglak.

Uram, oly sok mindent kellene neked elmondanom!

Sok mindent?

Igen! Azzal kezdeném, hogy nem vagyok méltó mindarra, amit nekem adtál!

Tudom, de Én Bölcsességet adok a szegénynek és az egyszerűnek. Hagyd, hogy beborítson Szeretetem! Ne feledkezz meg Jelenlétemről!

A Te Jó Lelked vezessen a sima úton!
Nevedért teremts belém életet, Uram,
s jóságodban vezess ki a gyötrelemből![1]
Ámen.

1990. június 27.

Béke legyen veled!

Leányom imádkozz! Dicsőíts, amiért kiemeltelek a halál birodalmából, és megengedtem, hogy belépj Békém és Szeretetem Világába, és benne élj! Dicsőíts, amiért türelmesen tanítottalak az ősök Tudományára. Ezért ne ítélj el senkit, aki még nem tudja megkülönböztetni jobb kezét a baltól! Légy olyan megértő, mint amilyen Én vagyok! Ne

[1] Zsolt 143,10-11

ítélj meg senkit, és téged sem fognak megítélni. Ne ítélj el senkit, és téged sem fognak elítélni. Állj ellen a gonosznak, és jósággal győzd le! Ne adj helyet a Kísértőnek! Ne mondd, hogy Én, az Úr elhagytalak. Öt Sebemből táplálom lelkedet! Imádkozz felismerésért! Nézd leányom, Én vagyok a Reménység, Én vagyok az Élet, és közeledben vagyok! Én vagyok a Keresztrefeszített, a te Megváltód, és mondom neked: irántad való szeretetem örökké tart!

Áldj és szeress Engem!

ΙΧθΥΣ

(Később, egy pap látogatómhoz:)

Mondd meg szolgámnak, és írd le:

Az Én Békémet adom neked!

Fogadd el, mint Szeretetem adományát. Vedd Szavamat, és prófétálj a nemzeteknek: „És újra kiárad ránk a Lélek a magasból. Akkor a sivatag gyümölcstermő kert lesz. Az igazságosság békét terem”,[1] olyan békét, amilyent még nem ismert a világ. „Népem békességben lakik majd Otthonában”[2] Igen, az Én Szentséges Szívemben élnek majd, mert „megoltalmazom őket”. De mielőtt még ez a pusztaság termékeny földdé és gondozott szőlővé válna, eljön Leheletem, mint kénköves áramlat, ráfúj erre a sötét világra, és mindenhol tüzet gyújt,[3] hogy megtisztítsa, teljesen megújítsa és Egyetlen Szent Néppé egyesítse e korszak embereit. A hitehagyottakat szentekké teszem, közömbösségüket Istenük iránti buzgósággá alakítom. Szentté teszlek benneteket, mivel Én Szent vagyok. Ne feledd, hogy Városom a régi romokon épül újjá! (...)

Légy áldott!

ΙΧθΥΣ

[1] Iz 32,15-16

[2] A szerk.: Iz 32,18.

[3] A szerk.: Vö. Iz 30,33.

1990. június 30.

Uram, nem tudták
értékelni Nagy Szeretetedet,
amit nem olthat el semmilyen áradat,
és semmilyen zuhatag.
És most meg kell mondanom Neked,
hogy erőm elfogyott,
és lelkem nem talál vigasztalást.
Úgy gondolom,
hogy bőven juttattál nekem keserűséget,
jön-e még ennél is több?
Odatartottam arcomat, hogy megüssék,
és elhalmozzanak igazságtalansággal.
Bárányaid, amelyeket összegyűjtöttél,
most szétszóródtak.
Egyedül tapostam a szőlőt,
népemből egy sem volt velem.

Látod, ki érkezik az Égből egyenesen a te szobádba? Én vagyok az, Jézus, a te Jegyesed! Ezért ne félj, újból megmentelek! Tested gyenge, és lelkedet e napokban egy hurrikán ragadta el. A közeledben vagyok, melletted! Ne félj leányom, menyasszonyom! Részvéttel látom, hogy elkapott téged a hurrikán, de kimentelek belőle. Ellenségeim[4] ismét felkeltik Atyám Igazságosságát. Egyre nagyobb lesz haragja. Hogyan csillapodhatna? Hogyan csillapodhatna, amikor a gonoszság az egyedüli kenyerünk?

Istenem, ne hagyj el engem!

Ragaszkodj mindahhoz, amit adtam neked, gyermekem! Kapaszkodj Belém! Ezek az emberek nem nyugodhatnak, amíg nem ártanak neked. Figyelem őket, és Atyám Haragja fellobban, amikor hallja, hogy élettelen szavakkal jönnek Hozzám. Talán nem olvasták a Szentírásban: „Némelyeket megáldott és fölemelt, megszentelt és maga mellé vett.”[5] De ha majd az Én Napom eljön, egyet sem kímélek meg közülük!

Ami pedig téged illet leányom, te az Én tulajdonom vagy, mert szegény vagy, de ők nem értették meg... leányom...,

[4] Jézus szelíd hangja itt szigorúvá vált.

[5] Sir 33,12

leányom..., ne sírj..., jöjj..., ők gazdag kereskedők árui voltak, mint értékes anyagot megvásárolták őket..., remélj, Vassulám, remélj..., higgy, gyermekem, higgy Bennem! Sohasem hagylak el..., soha..., soha..., áldott gyermekem. Már megbocsátottam nekik, igen, nekik, akik nem nyugszanak, amíg rosszat nem tesznek. Ezért hadd halljam, hogy te is megbocsátasz nekik.

Megbocsátok nekik Uram, mert nem tudják, hogy mit tesznek.

Szemem őrködik feletted. Én erős védelmező és igazi támaszod vagyok. Nem állhat ezért semmi közénk, ha üldöznek, fenyegetnek vagy támadnak is téged. Volt-e olyan próféta, akit nem üldöztek, nem fenyegettek vagy nem támadtak? Őket illeti a második hely Egyházamban az apostolok után. Mindig rosszul bántak velük és szidalmazták őket, mert ajkukról az igazságot hallották, és az igazság zavarta őket.

Mit tegyek most?

(Nagyon szomorúan kérdeztem Jézust.)

Vezesd népemet hitbeli engedelmességre![1]

Terjeszd Üzenetemet! Jöjj, megadom neked az eszközt Üzenetem terjesztésére. Alkalmas időben minden szükséget betöltök. Virágom, terjeszd tömjénillatomat külföldön!

Legyen meg a Te Akaratod! Használj fel, ahogy akarsz, tégy engem Békéd és Szereteted eszközévé!

1990. július 4.

Mosolyogj ránk Uram,
és felvidul minden arc a földön.
A Reménység visszatér szívünkbe,
újból emlékezni fog Rád
a föld minden határa,
és visszatér Hozzád.

Szívem szeretettel sóhajt még a szökevényért is, nem vetted észre? Nem hallottad Szeretetem Sóhajait? Nem olvastad, hogy mit írtam Szeretetemről egész teremtésem számára? Jöjj Hozzám, hadd lássam, amint széttárod kezedet Szentélyem előtt. Imádj és áldj Engem éjjel és nappal, nappal és éjjel!

Áldott gyermekem, van egy kérdésem. Mondd: Szeretsz-e Engem teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből?

Szeretlek Uram, Istenem,
teljes szívemből, teljes lelkemből
és teljes elmémből,
de tudom, hogy szeretetem szegényes,
nyomorúságos és elégtelen
a Te Jóságodhoz képest.

Akkor most tüzet gyújtok bensődben!

Jöjj és árassz el!
Hogyan találjam meg az Utat,
ha el nem töltöd lelkemet Világosságoddal,
hogy lelkemet az Igazságra
és az Életre vezesse?

Ismerd be hibáidat mindig, és segítek, hogy legyőzd. Jöjj, az Enyém vagy, az Én tulajdonom! Azért vagy tulajdonom, mert szegény és esendő vagy. A nyomorúság vonz Engem. Fel fogom éleszteni erődet, és bátorságot öntök beléd. Elárasztalak tömjénem illatával. Soha ne add fel gyermekem! Ne tagadd meg a helyet tőlem szívedben! A szegénység vonz Engem. Szegénységet és nyomorúságot keresek. Magamhoz vettelek, hogy Tüzem mindazok szeme láttára emésszen fel, akik látnak téged. Végtelen Szeretetemet mutatom meg rajtad keresztül az egész világnak, hogy minden ember lássa és felismerje, hogy a Szeretet Istene, emésztő Tűz vagyok.

Istenem, az áldások özönét hullattad rám,
pedig tudtad, hogy aki a Tied,
a Te „tulajdonod”,

[1] Méltóságteljes hangon mondta ezt a legkisebb habozás nélkül.

bűnös, tökéletlen, és képtelen
viszonzásul bármit is adni Neked.

Megáldottam tulajdonomat - őszinteségedben gyönyörűségemet lelem. Figyelj Rám: Felemelem a szegényeket a porból, felemelem a nyomorúságosokat és Szentséges Szívembe teszem, majd bemutatom őket angyalaimnak. Tanítást adok nekik, Mesterük leszek, ők pedig az Én tanítványaim. Megbocsátom bűneiket. Miként a hó és a jég a napsütésben, úgy olvadnak el bűneik. Majd megkérem a szenteket, hogy őrködjenek és imádkozzanak felettük, és kiárasztom rájuk az Értelem Lelkét, hogy fel tudják ismerni az Igazságot, és mélyebben megértsék Tanításomat.

Uram, aki atyaként neveltél,
miután feltámasztottál a halál völgyéből,
bevezettél világosságodba,
megszabadítottál a gonosztól, mondd,
nem vagyunk mindannyian gyermekeid?

De igen, gyermekeim vagytok.

Mivel mindannyian gyermekeid vagyunk, esedezve kérlek, engedd, hogy azok, akik hallván hallanak, de úgy tűnik, hogy nem értenek, most megértsenek Téged!

Megbánták bűneiket?

Nem tudom, hogy megbánták-e, de ha megnyitod szemüket, hogy lássanak, meglátják Dicsőségedet, észreveszik Hűségedet és Szépségedet. Akkor eljönnek Hozzád, és megbánják bűneiket!

Gyermekem, még akkor sem látnak Engem, ha megnyitom szemüket! Nem fognak látni, mert sötétségben vannak, ezért hogyan kívánhatod, hogy lássanak Engem, még ha állandóan mellettük vagyok is? Sötétségük vakká teszi őket.

Ezért leányom, beszélj, és ne ijedj meg tőlük! Ne ijedj meg attól, hogy kimondd az Igazságot, és ne engedd, hogy elhallgattassanak! Veled vagyok gyermekem, leányom! Nem, ne hallgass, állj munkába Isteneddel együtt! E küldetésre emeltelek fel, és erre neveltelek! Mint az ifjú, aki szűz leánnyal lép házasságra, Én is felkínáltam neked Szívemet, és kértem a tiedet. Én vagyok az, Jézus, aki formált téged, és szent frigyre lépett veled. És miként a vőlegény örül menyasszonyának, úgy örvendek most Én is szegénységednek és gyengeségednek. Úgy követtelek, mint ifjú a leányt. Mindenfelé azt kerestem, milyen eszközökkel nyerhetnélek meg Magamnak. És most, hogy Enyém vagy, megőrizlek.

Törékeny vagyok,
és üldözőim fáradhatatlanul üldöznek,
de Benned van reményem.
Ebben a száműzetésben csak Neked élek.
Már semmi sem szerez örömet
ebben a világban,
szemem Békéd világát keresi.
Szívem és lelkem eleped
az irántad való szeretettől!
Te vagy Oltalmam és Örömöm!
Arra kértelek, hogy ha lehetséges, fogadj el!
Lehetnék rabszolgádnál is kisebb,
lehetnék rabszolgád segédje.

A szegény és az egyszerű ember mindig dicsérte Nevemet, és dicsérni is fogja.

(Ezt Jézus mintha Magának mondta volna.)

Ezért köszönöm meg Atyámnak, hogy elrejtette a Bölcsességet a tudósok és a tanultak elől, és csak az egyszerű gyermekeknek nyilatkoztatta ki. Boldogok vagytok, mert szegények és nyomorúságosak vagytok, tiétek az Isten országa. Jaj, azoknak, akik most bőségben vannak, mert éhezni fognak! Boldogok vagytok, amikor az emberek szidalmaznak, üldöznek, és mindenféle rágalmat szórnak rátok Énmiattam. Örüljetek és örvendjetek, mert nagy lesz a ti jutalmatok a mennyben! A prófétákat is így üldözték előtted.

Leányom, ne fáradj bele, folytasd a művet, amelyet neked adtam! Kövess Engem, a te Uradat, és a legkisebb kétkedés nélkül járj nyomomban! Még jobban meg foglak alázni. Maradj szegény

és gyenge, készséges és engedelmes! Szerezz Nekem örömet, amikor rád Tekintek!

Szeress, és áldj Engem!

Tied vagyok, és Tekinteted oltalmában találtam meg az igazi békét. Áldott légy!

1990. július 6.

Béke legyen veled! Íme Üzenetem:

Béke legyen veletek! Megváltótok beszél hozzátok. Én vagyok az, aki benneteket a legjobban szeret. Azért jöttem el nemzedéketekhez, hogy látást adjak a vakoknak, és elvegyem azok látását, akik azt állítják, hogy látnak. Azért jöttem, hogy hallgassátok Hangomat, Szentlelkem Hangját. Szentlelkem folyamatosasan emlékeztet benneteket Szavamra és mindarra, amit nektek adtam. Figyeljetek Rám! Föld lakói, mennyire szeretlek benneteket! Rettentő gonoszságotok és Irántam való közömbösségetek ellenére, Én, a ti Jézusotok, szeretlek benneteket!

Szeretteim, ma eljövök, és úgy állok előttetek, mint Pásztorotok, hogy megmondjam, Országom közel van, és mielőtt még e nemzedék elmúlik, mindaz beteljesedik, amit prófétáim jövendöltek.

Imádkozzatok azokért, akiknek azért adtam ajkat, hogy dicsérjenek Engem, de csak arra használják, hogy bemocskolják Szent Nevemet.

Imádkozzatok azokért, akiknek szemet adtam, hogy meglássák Szépségemet, Szentségemet és Csodáimat, de vakká váltak, a bűn hályoga fedi szemüket.

Imádkozzatok azokért, akiknek azért adtam fület, hogy meghallják Szavamat és a Szeretet Himnuszait, de süketté váltak félelmükben, hogy meghallanak, és megtérnek.

Imádkozzatok azokért, akiknek ajka hamis tanúságot szól, de nincsenek tudatában. Vezetőik elesnek, és az Igazsággossággal kell szembenézniük.

Imádkozzatok azokért, akik mérges nyilakkal támadják egymást. Rá kell döbbenniük, hogy mennyire megsebzik Testemet.

Imádkozzátok azt az imát, amelyet Szent Édesanyátok adott nektek előző Üzenetében[1], hogy enyhítse és visszatartsa Atyám Igazságosságát. Kérjétek az Atyát, hogy nyissa meg nemzedéketek fülét a hallásra! Engeszteljetek azokért a megátalkodott lelkekért, akik folyton gonoszat tesznek.

Imádkozzatok, kicsi szíveim, ezekért a lelkekért, mert ti vagytok a föld sója. Én, Jézus mondom nektek: Szedjétek össze bátorságotokat, kicsi szívek, mert veletek vagyok!

Gondoskodni fogok róla, hogy megszenteljék Nevemet, annak ellenére, hogy ellenségeim nagy hitehagyást idéztek elő az Egyházban, vészt hozó undokságot állítottak fel Szentélyem szívében, és kevélységből ragaszkodnak hozzá.

Bizony mondom nektek, hogy a kezdeti alapjain épül fel lakóhelyem! Közel a Nap, amikor eljövök, és megsemmisítem a bölcsek áltudományát és megfékezem Istenségem iránti ellenségességüket. Gyökeresen kitépem, nehogy újból felnövekedjen. Elhagytak Engem, igen, megszokták, hogy a Hitehagyás útján járjanak. Vezetőül és útitársul a Racionalizmust viszik magukkal. Ez a fegyverük Istenségem ellen.

Ha valaki szomjas a Tudásra, jöjjön Hozzám, és igyék. Én élő vizet adok neki. Ne igyatok az emberek tanaiból, amely saját elméjükből származik! Azok az emberek jobban szeretik, ha emberek becsülik őket, mintha maga az Isten becsüli őket. Azt mondom nekik: Jaj nektek, ha jót mond rólatok a világ! Eljön az a nap, amikor a föld porából kell majd szólniuk, de nem ér Hozzám hangjuk, mert elvész a porban és bűneik vastag kérgében. Az Igazságosság fog uralkodni !

Bizony mondom nektek, hogy az eljövendő napokban a Sátán és a gonosz lelkek már nem fognak olyan rejtve működni, mint azelőtt. Nem, mert eljön

[1] A szerk.: 1990. május 15.

az idő, amikor a gonosz lelkek nyíltan megmutatkoznak a föld minden lakója előtt. A Sátán hamis prófétákat küld, és úgy megsokasítja őket, mint a homokot. Békétlenséget kelt közöttetek, és még a választottakat is megtéveszti. Ezért vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen benneteket! Ez a jel mutatja, hogy a bekövetkezendő Nagy Jelek előestéjén vagytok. A gonosz lélek olyan ma, mint a vadállat, amelyet megsebeztek, ezért még veszélyesebb. De ti, akik szerettek Engem, ne féljetek! Megadom nektek azt a biztonságot, amely után sóhajtoztok.

De jaj azoknak, akik bemocskolták Szentélyemet nagy hitehagyást hozva Egyházamba! Kénkő és tűz hull rájuk! Bizony mondom nektek, a sakálok[1] odúján át hamarosan egy tiszta út vezet, amelyet Szent Útnak fognak nevezni. A tisztátalanok nem járnak majd rajta, csak az élők, mert ők tudják, hogyan kell Engem imádni. Térdet hajtanak, és azt mondják nekem: Ámen, Ámen.

Kis gyermekeim, ne legyetek gyűlölettel egymás iránt! Egyesüljetek, egyesüljetek, legyetek egy! Én, Jézus kérem ezt tőletek! Megáldalak benneteket. Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. Ez a Sóhaj jelzi, hogy Enyémek vagytok.

ΙΧθΥΣ

(A Szűzanyánk Üzenete:)

Béke legyen veletek! Gyermekeim, ma azt szeretném, ha Lukács 15,4-7 versét olvasnátok, és azon elmélkednétek. Igen. Jézus nem akarja, hogy egy is elvesszen közületek! Ezért keresi szüntelenül szíveteket. Úgy imádkozzatok kis gyermekeim, ahogyan eddig még sohasem! Tartsátok Szentnek Isten Nevét, és ne feledjétek, hogy aki keresi az Urat, megtalálja! Aki zörget, annak ajtót nyitnak. Dolgozzatok üdvösségetekért! Imádkozzatok mindenért, amire szükségetek van.

[1] Itt Jézus a szentélyében lévő szabadkőművesekre utal.

Azt akarom, hogy boldogok és békések legyetek az Úrban, mert nektek adta Szeretete Ajándékát. Van-e nagyobb Ajándék az Ő Szeretteténél? Leljetek Békét az Úrban! Azt a békét, amely sokakból hiányzik. Mélyüljetek el Isten Szeretetében, és Ő megtisztítja lelketeket. Dicsérjétek az Urat, mert jó és türelmes. Ne csak saját érdeketekben jöjjetek Hozzá! Ne jöjjetek figyelmetlenül, vagy csupán kötelességből, hanem azért, hogy dicsérjétek és szeressétek Őt!

Vegyétek számba az áldásokat, amelyeket naponta ad nektek Isten. Gondolkozzatok el azokon az áldásokon, amelyeket az Úr mindennap megad nektek, és ajánljátok fel Neki szíveteket! Köszönjétek meg Neki szeretteim, és mutassátok ki hálátokat is!

Jézus Szeretet, Jézus Reménység, és Jézus azt jelenti, hogy az, Aki Megment. Ezért ne kételkedjetek Szeretete Nagyságában! Higgyetek Benne! Eljön, hogy a legkisebbet is megmentse. Tanúsítsátok a nemzetek előtt Nagy Szeretetét, és terjesszétek Üzenetét a föld négy sarkában!

Én, a ti Szent Édesanyátok, mindig közeletekben vagyok, gyermekeim. Megáldalak benneteket! Fiam Békéje uralkodjék szívetekben!

1990. július 8.

(Üzenet Lensbe, az imacsoportok részére.)

Béke legyen veletek! Én, Jézus megáldalak benneteket! Érezzétek, hogy jelen vagyok közöttetek ebben a pillanatban! Érezzetek Engem szívetekben. Ne keményítsétek meg kétkedéssel szíveteket! Nyissátok ki szíveteket, hogy teljesen megértsétek Szeretetem Üzenetét!

Én szállok le közétek, a Király és az Uralkodó, hogy emlékeztesselek benneteket irántatok való Szeretetemre és Áldozatomra! Eljövök, hogy el ne feledjétek, kihez tartoztok. Áldozatom árán váltottalak meg titeket, és Hozzám tartoztok.

Azért árasztom ma rátok oly bőséggel Kegyelmem Lelkét, mert a fügefa már majdnem beérett, és igen hamar ehettek gyümölcséből. Többé nem mondhatjátok: „Hol van az én Istenem?” Újból zöldellővé teszem a puszták legelőit, hogy pihenőhelyet leljetek benne. Szőlőskertjeimet megsokasítom, és gyümölcsfáim bő termést hoznak. Kedvetekre ehettek Égi Éléstáramból. Figyeljetek! Nem nyitotta-e meg Mennyei Atyátok Égi Éléstárát, hogy mannával tápláljon egy éhező népet? Mennyei Atyátok kenyeret hullatott népére, és Hóreb sziklájából vizet fakasztott, hogy ihassanak. És Én, nem sokasítottam-e meg a kenyeret és a halakat, hogy ezreket tápláljak?

Ó, ti kishitűek, hogyan lehet, hogy nem ismeritek fel az időket? Miért kételkedtek most, amikor Kegyelmem Szentlelkét oly nyilvánvalóan árasztom rátok?[1] Nem értettétek meg, hogy Szentlelkem eltölt titeket pusztaságotokban? Azt mondtam: „Öntözni akarom kertemet, locsolni akarom virágágyaimat”.[2] „Prófétai szózatként ontom tanításom, hadd hallják, akikre hagyom: a késő nemzedékek”.[3] Ne féljetek, Én vagyok az, Uratok, Szabadítótok!

Ha a manna-, a kenyér- és a halszaporítás misztériumának mélyére hatoltatok volna, ma tökéletesen megértenétek Lelkem kiáradását. Megértenétek, mily csodálatosan tápláltalak őseitek idejétől kezdve.

(Itt Jézus félbeszakít engem. Délután 4 óra 23 perc van.)

Virágom, imádkozz most Velem együtt Oroszországért!

„Ó Istenem, add, hogy kövessen Téged!
Ó Istenem, mentsd meg a lelkét,
és támaszd fel, miként Lázárt!
Ékesítsd fel leányodat,
aki Szemednek oly kedves!
Fogadd Isteni Szívedbe őt,
hogy arca a Te Istenségedet tükrözze!
Támaszd fel,
hogy melletted járjon,
hogy közeledben ékeskedjen!
Szabadítsd meg rabságából!
Lépj szent frigyre vele,
és tedd egészen a Tieddé!
Ámen.

Imádkozd el Nekem!

(Elimádkoztam.)

Írj Vassulám![4] Mind a mai napig táplállak.

Fogd fel, és értsd meg, milyen természetfeletti hűséggel akarom megtartani az üdvösség Ígéretét! Egyetlen titkot sem akarok elrejteni nemzedéketek elől, mert hamarosan nyílt utat jelölök ki, amely szeplőtelen lesz. Szent Útnak fogom nevezni, amely nyitott Tabernákulumhoz vezet benneteket. Többé nem fognak benne sakálok tanyázni! Nem lesz több titkos tett az éjszakában! Nem fognak a sötétben rejtőzködni. Én, az Úr, mindent napvilágra hozok. Nem lesz többé éjszaka, mert az Én Világosságom ragyog rátok mindörökké. Igen. Az Én Tanításomat helyezem erre a nyílt útra, és útjelzőket állítok fel, hogy odavezessenek titeket. Jól megjelölöm ezt az utat.

Majd a buzgóság lelkét adom nektek, hogy imádjatok Engem, Isteneteket. Tékozló fiaimat és leányaimat nagy szeretettel veszem újra Karjaimba, és az Én Világosságomban fognak élni. Visszatérésüket ünnepelni fogja az egész Mennyország. Senki sem kérdi majd: „Hol a Mi Urunk?”, mert mélyen a szívetekbe vésem Törvényemet. Ez az Ígéret írva áll Előttem. Kezdeti alapjain építem fel Jeruzsálemet.

Azt reméltem, hogy Eljövetelemkor szentséget találok, de csak megtévedt

[1] Jézus ebben az egész részben az Atyáról, önmagáról, mint a Fiúról, és a Szentlélekről beszél. A Szentháromság munkálkodására és jelenlétére utal ebben a pusztaságban.
[2] Sir 24,31
[3] Sir 24,33
[4] Az üzenet folytatása.

népet találok, amint Testemet rágja. Azt reméltem, hogy szeretetet találok, de csak gyűlölködő kiáltás hallatszik elhagyatottságukból. Hol van a dicsőség és a szépség, amelyet egykor adtam nekik? Hol van a Lélek, amellyel megajándékoztam őket? Ezek a Káinok felcserélték a sötétséget fényre, és a fényt sötétségre. Lelketlenné váltak. Semmibe veszik és lábbal tiporják Törvényemet, amely kötelezi őket, és amely Szent. Ez a korszak szembeszáll Törvényemmel és ellentmond minden betűjének. Pedig határozottan megmondtam, hogy csak az szeret Engem, aki elfogadja és megtartja Parancsolataimat!

Korszakotokban sokan állítják magukról, hogy ők a Törvény tudósai, de nem értik az érveket, amelyeket bizonyításul használnak, sem azokat a véleményeket, amelyeket támogatnak. Mennyire fárasztanak fecsegésükkel! Fárasztanak, mert nem őrzik meg Tanításomat, és nem tartják be Törvényemet. Nem azért jövök el hozzátok ezeken az Üzeneteken keresztül, hogy elítéljelek, hanem, hogy Szeretetből figyelmeztesselek benneteket és felébresszelek közömbösségetekből! Azért is jövök, hogy bátorítsam a maradékot, a papokat és a világiakat, akik szeretnek Engem, hűségesek maradtak Hozzám, és Képmásomat tükrözik. Nyílt utat, áldott utat nyitok a ti kedvetekért, akik szeretetet mutattok. Az út szélére termékeny fákat ültetek.[1] Sokakat fog táplálni földetek, és senki sem tudja majd tönkretenni földetek gyümölcsét, és nem teheti földeteket terméketlenné. Hűségesnek neveznek majd benneteket. Mindenetek meglesz a kevélységen, a hamisságon és a racionalizmuson kívül. Gyümölcsötök kiéhezett nemzeteket táplál majd, azokat a nemzeteket, amelyek ateizmusba süllyedtek.

Régi ruháimba akarlak öltöztetni benneteket,[2] és Egyházamat régi alapjain akarom újjáépíteni. Menyasszonyomat kezdeti Ékszereivel ékesítem, és ajkatok Engem fog szüntelenül magasztalni és dicsérni.

Szeretteim, Én vagyok a világ Világossága, és előttetek járok. Elmondom nektek, hogy vannak olyan juhaim is, amelyek nem a ti nyájatokhoz tartoznak. Őket is mind Megújult Egyházamba akarom vezetni. Egy nyáj lesz majd, és egy Pásztor. Menjetek, és tanítsátok meg a nemzeteket, hogy így imádkozzanak az Atyához:

Irgalmas Atyám,
add, hogy azok, akik hallván hallanak,
de meg nem értenek,
most meghallják Hangodat, és megértsék,
hogy Te vagy a Szentek Szentje!
Nyisd fel azok szemét,
akik látván látnak, de fel nem ismernek,
hogy most meglássák
Szent Arcodat és Dicsőségedet!
Érintsd meg, nyisd meg szívüket,
éreztesd velük a Te Hűségedet!
Esedezve kérlek, Igazságos Atyám,
hogy szeretett Fiad,
Jézus Krisztus Sebei által
térjen meg és gyógyuljon meg
minden nép!
Ámen.

Gondoljátok végig, hogy mit kértek ebben az imában: a világ megmentését!

Bátorság testvéreim, tanítványaim! Bátorság! Veletek vagyok minden nap. Félelem nélkül terjesszétek és védjétek meg Szavamat! Buzgón hirdessétek Nevemet! Emlékeztessétek a világot arra, hogy Szent vagyok! Tanítsátok meg őket, hogy szentül éljenek! Legyetek olyan szelídek, mint Én! Vegyétek az Én türelmemet és az Én Szeretetemet! Most már csak egy kis idő, csak igen kis idő, és el kell jönnie annak, akire vártok. Szeretetként jövök hozzátok! Igen. A Szeretet Szeretetként tér vissza ebbe a pusztaságba. Hamarosan teljesítem Ígéretemet.

De ne feledjétek, kedves barátaim, hogy mit mondtak prófétáim az Idők végéről! Azt mondták, hogy Eljövetelem

[1] Az új korszak papjait.
[2] Utalás az Ősegyházra.

előtt nagy megpróbáltatások lesznek, megrendülnek a föld alapjai, és nagy földrengés következik. Az ég olyan lesz, mintha örök sötétség borulna rátok. Soha ne féljetek, mert mellettetek leszek! Homlokotokat megjelöltem Szeretetem Pecsétjével.

Megáldalak benneteket. Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. Jézus Krisztus a Nevem, és mondom nektek: Örökké szeretlek benneteket! Legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

1990. július 19.

Istenem! Istenem!
Jöjj, és tedd világossá sötétségemet!
Jöjj gyorsan, és segíts! Látogass meg!
Lelkem Rád szomjazik, Istenem!
Mikor láthatom Szent Arcodat?
Megsemmisül a lelkem…
miért mondanak állandóan
ítéletet felettem üldözőim?
Ó Uram, mikor sértettem meg őket?
Uram, merre vagy?
Legalább azt engedd meg,
hogy üldözőim megmondják,
hogy miben találtak vétkesnek!
Ó Istenem mennyire hiányzol nekem!

Kedvesem, nem titokban szóltam. Megerősítem Szavamat, és ők ismerik Szavamat. Te nem láttál Engem színről színre, de közeledben vagyok. Lehet, hogy testben távol vagyok[1], de Lélekben mindig veled vagyok![2] Veletek vagyok, hogy a szeretetben egyesítselek benneteket, és felrázzam elméteket, hogy eljussatok a tökéletes megismerés teljes gazdagságára, hogy megismerjétek titkaimat, amelyekben benne rejlik a Tudomány és a Bölcsesség minden kincse.[3] Áldott gyermekem, azt akarom, hogy Istenségem látható képmása légy, azaz forrón szeress Engem, és lelkiismeretesen engedelmeskedj Törvényemnek! Akkor majd apránként figyelmeztetem azokat, akik megbántanak Engem és üldöznek téged. Emlékezetükbe idézem, mennyire elhagyták hitüket. Alkalmat adok nekik arra, hogy bűnbánatot tartsanak. Bátorság! Mondom neked leányom, hallják meg, akik hallani akarják, akik pedig nem akarják, ne hallják.

ΙΧθΥΣ

1990. július 20.

Ó Uram,
pihentesd rajtam Lelkedet
és árassz el engem!

Hadd áldjalak meg! Az Én Békémet adom neked! Megpihentetem rajtad Lelkemet. Én, az Úr megadom neked a biztonságot, amely után vágyakozol. Maradj szilárd hitedben, mert hűséges vagyok Ígéretemhez!

Szeretetem Törvényét akarom nemzeteitek szívébe ültetni, és soha többé nem emlegetem bűneiket. Áldozatomra fogom őket emlékeztetni, Keresztemre fogom őket emlékeztetni, arra fogom őket emlékeztetni, hogy Isten vagyok. És te, akit kerestelek és megtaláltalak, ajánld fel Nekem szívedet, és úgy fogadom, mint illatos tömjént. Maradj hűséges Hozzám! Áhítozz mindarra, ami Én vagyok, hogy háttérben maradjon minden, ami te vagy. Semmisíts meg mindent, ami te vagy, hogy magadba fogadhasd mindazt, ami Én vagyok!

Imádkozz a lelkek megtéréséért! Imádkozz a békéért, a szeretetért és az egységért! Ne feledd, hogy Szeretetem Határtalan! Szeretetem olyan, amit a földön egyetlen ember sem tud teljesen felfogni.

Megáldalak. Fordulj Felém, és te is áldj Engem!

[1] Fizikailag.
[2] Jézus nagyon kedvesen próbált vigasztalni.
[3] Kol 2,3

1990. július 21.

(Úgy láttam látomásomban, hogy egy ablakot nézek kívülről. Nappal volt. Lábam alatt hirtelen erősen rázkódni kezdett a föld, a talaj le s fel járt, a földrengés 8-as erősségű volt,[1] és nem akart megszűnni. Az ablakból felnéztem az égre, mert veszített világosságából. Amíg néztem az eget, pillanatok alatt besötétedett, majd ránk borult az éj. Akkor láttam, hogy leesnek a csillagok, illetve, mintha a keleti láthatárról a nyugatira siettek volna. Úgy tűnt, hogy lefutnak az égről. Majd megszűnt a rengés, és ijesztő sötétség vett körül. Észrevettem, hogy a szobámban gyenge fény dereng. Kitekintettem az ablakon, de az egész városban csak három-négy házban láttam fényt.)

1990 július 22.

(Szent Szűzanyánk Üzenete.)

Béke legyen veletek, szeretett gyermekeim! Szent Édesanyátok szól hozzátok. Megköszönöm, hogy eljöttetek ide meghallgatni Bennünket. Nyissátok ki szíveteket, és fogadjatok meg minden Szót, amit nektek mondunk.

Jézus az Ő Szeretetét és az Ő Békéjét adja nektek. Ő vezet titeket az Üdvösségre. Engem is Ő küldött, hogy előkészítsem az utat Eljövetelére. Azért jövök, hogy újból megnyissam Előtte az utat. Ne lepődjetek meg kicsinyeim! Tudom, milyen nehéz a pusztaságban élni, de sok néphez eljövök, hogy felkészítselek titeket. Az igazságosságra tanítalak, hogy szabaddá tegyelek benneteket. Kérjétek az Urat, hogy vezérelje lépéseiteket az Ő Parancsolatainak útjára! Vigasztaljátok meg Őt szeretetetekkel! Legyetek az Ő Balzsama! Érezzétek, hogy szeretlek titeket. Érezzétek, hogy Fiam szeret benneteket!

Ma a betegeket hívom, és így szólok hozzájuk: Ne szomorkodjatok! Én, a ti Szent Édesanyátok, szeretlek benneteket. Imádkozzatok az Úrhoz, és Ő meggyógyít benneteket. Tisztítsátok meg szíveteket a bűnbánatban minden tisztátalanságtól! Nyissátok ki szíveteket Isten előtt, és Ő rátok árasztja Szeretetét. Szüntelenül imádkozzatok!

Ne szunnyadjatok el! A szívetekkel imádkozzatok, és legyetek olyanok, mint a rózsák tavasszal, mint a Magasságbelinek felajánlott csokor. Imátok szálljon illatos tömjénként Trónja elé! Hadd emlékeztesselek titeket arra, hogy mit kér tőletek a Magasságbeli: A szíveteket kéri, ajánljátok fel Neki szíveteket, és engedjétek, hogy Ő legyen Vezetőtök azon az úton, amelyet készítek nektek!

Gyermekeim, a Szeretet áll az ajtótok előtt! Dicsérjétek az Urat és szeressétek! Az Isten Szeretet! Megáldalak benneteket. Megáldom azokat is, akiket börtönbe zártak, úgy küldöm szívükbe a béke áradatát, mint folyót.

Vassula, légy türelmes! Fiam, Jézus, könnyekig meghatódva szeret téged. Soha ne kételkedj! Érezd szeretetét! Dicsérd Őt mindig, ha nyugovóra térsz! Fogadd Békémet! Mi ketten?

Igen Szűzanyám! Mi ketten.

1990. július 27.

(Rodosz)

Magyarázd meg, Jézusom,
hogyan tiszteljem és kövessem Törvényedet,
és hogyan tartsam meg Parancsolataidat!
Vezess Parancsolataid ösvényén!
Szeretnék tanításodon elmélkedni.
Bocsásd meg hibáimat és bűneimet!

Béke legyen veled! Mielőtt még egyetlen szót kiejtettél volna, megbocsátottam neked.[2] Ha nem lennék Végtelenül Irgalmas, kedvesem, már magadon érezhetnéd Igazságosságomat, mivel mindaz, amid van, bűn és nyomorúság.

Jöjj, ne csak a távolból figyelj Engem, jöjj közelebb, hiszen úgy örülök neked!

[1] A szerk.: Richter skála szerint.

[2] Jézus megértette szándékomat.

A Szemem fénye vagy! Dicsérj Engem kedvesem! Dicsérj, mert Szent az Én Nevem!

(Később:)

(Az egyik szerzetes, akivel találkoztam, könnyekre fakadt, amikor elmondtam neki, mennyire szenved Jézus.)

Jöjj, és tedd Keblemre füledet, fiam, és hallgasd szívem dobbanását! Minden egyes Dobbanása hívás valamely lélek számára, könyörgés egyetlen mosolyért. Mégsem Értem hullasd könnyeidet fiam, hanem fivéreidért és nővéreidért, akik holtak, és testük feloszlóban van. Ne Miattam sírj, ne Miattam! Értük imádkozz, hogy Atyám küldje el nekik az Értelem Lelkét! Másképpen hogyan lehetne őket megtéríteni?

Vassula, add oda nekik azt az imát, amelyet Szent Édesanyámtól kaptál! Azt kérem tőlük, hogy imádkozzák naponta.

Jöjj, az Írások beteljesednek. Én, az Úr sorra emelem a tömjén-oltárokat. Ezeknek az oltároknak szolgálniuk kellett volna, de parlagon hevernek, mert nincs senki, aki törődjön velük vagy lángra lobbantsa őket.

1990. július 28.

(Rodosz)

Jézusom, beborított a fásultság felhője. Nem tudom, hogyan kerüljek ki ebből a fásultságból, én szegény nyomorult.

Tudom, de miért nem kéred segítségemet? És miért tekintesz másfelé? Ha Felém fordítod tekinteted, meglátod Világosságomat, és megadom neked mindazt, amit kérsz! Szegény vagy, de Én tudok rólad gondoskodni. Elég azt mondanom: Növekedj! Virágozz! És pusztaságodba folyókat vezethetek. Gyermekem, elhagytalak-e valaha?

Nem Uram, soha.

Akkor hogyan lehet, hogy nem hittél Jelenlétemben?[1] Nem érted, hogy állandóan tekinteted kerestem? Menyasszonyom lettél, ugye?

Igen, Uram.

Akkor nézz Rám olykor! Ez a te dolgod! Figyelj Rám Vassula, Nekem nincs rád szükségem. Tudod, hogy elég vagyok Önmagamban. Több alkalommal megmondtam neked, hogy Mindenható vagyok, de szeretem a gyengeséget, mivel leginkább azáltal mutatkozik meg az Én Erőm.

Kicsim, mindennap, életed minden órájában és percében veled vagyok. Mindig közöttetek vagyok. Ne feledd, hogy Édesanyámmal vagyok!

Nem feledem, Uram.

Ismételd utánam: mi ketten mindörökre!

ΙΧΘΥΣ

1990. július 30.

(Rodosz, Szent Nektario monostor)

(Öt napot töltöttem ebben a monostorban. Öt napon át böjtöltem és nem beszéltem. Csupán imádkoztam és elmélkedtem.)

Uram?

Én vagyok. Ne kételkedj! Az Én Békémet adom neked, térj be Szívembe!

(Amikor az Úr azt mondta, hogy „Az Én Békémet adom neked", úgy láttam, hogy megnyílik az Ég, és Ő befogad Szívébe.)

Az idő sürget, az órák elszállnak. Jöjj Közelembe, és hallgasd meg, mit mondok a rodoszi egyháznak:

Nézz Kezemre, Oldalamra és Lábamra! Érezd Sebeimet! Aki nem akar inni Sebeimből, ellankad, elsorvad és kiszárad. Én Vagyok a ti Üdvösségetek! Miért fél

[1] Amikor aznap délután lelkem szemével láttam Őt.

tehát ez a nemzet attól, hogy egyen és igyon Engem? Segítségért kiáltanak, de senki sem jön Hozzám, hogy egyen és igyon Engem, és hogy meggyógyuljon. Hiszen megmondtam, hogy Sebeim által gyógyultok meg! Sietősen lépkedjetek hát ebben a végtelen pusztaságban! Hadd halljam lépteitek neszét! Jöjjetek, és vegyetek magatokhoz Engem!

Ez a nemzet nem érti Szeretetem Kiáltását. Aggódva tekintek le a Mennyből, hogy megmentselek benneteket! Kiöntöm előttetek Szívemet. Bölcsességet küldök nektek ajtótok küszöbe elé. Meg akarlak tanítani benneteket arra, hogy az Én Mondanivalóm: SZERETET. De kinek van füle, hogy meghallja? A Szeretet Új Énekét hoztam nektek, és Szent Nevemért szállok le hozzátok, kicsinyeim. Én, a ti Krisztusotok, eljövök, hogy Szívem gyönyörűségére elragadtatásba hozzam szíveteket Szeretetem Énekével. Ne mondjátok: „Kerestem Őt, de nem találtam, szólítottam, de nem válaszolt, vártam Rá, de nem jött". Keressetek, szeretett gyermekeim a szív egyszerűségében, és meg fogtok találni Engem. Szívből szólítsatok, és válaszolni fogok nektek. Nyissátok ki fületeket és szíveteket, és meghalljátok Visszatérésem lépteit. A fügefa beérett, hamarosan ehettek gyümölcséből!

Jöjjetek, mert sokan letértetek az igaz ösvényről, és féltek befogadni Engem, mivel magatokba zárva hordozzátok bűneiteket. Szabadítsátok meg magatokat! Menjetek gyónni, tartsatok őszinte bűnbánatot, és böjtöljetek, hogy tisztaságban és szentségben fogadhassatok Engem! Ajtóm mindig nyitva áll előttetek, szeretteim! Úgy ismernek Engem, hogy nem vagyok részvétlen a szegény és a beteg emberek baja iránt. Ezért ne tegyétek próbára Isteneteket, és ne kételkedjetek Végtelen Irgalmamban!

Igen, valóban szegények, méltatlanok és egyszerűek az eszközök, amelyeket szavaim közvetítésére használok. Azokat választom, akik a világ szemében értéktelenek és megvetettek. A semminek látszókat választottam, hogy megsemmisítsem azokat, akik valaminek látszanak.[1] A Bölcsességet az egyszerű gyermekek kapják, és nem azok, akik bölcsnek tartják magukat. Figyelj! A Bölcsesség mindig rejtély marad azok számára, akik nagyra tartják magukat, akik erényesnek és szentnek tartják magukat. Valóban meg fogom semmisíteni a bölcsek bölcsességét, és szigorú ítéletben részesülnek.

Meg fogok hagyni közöttük egy alázatos és egyszerű népet, amely éjjel és nappal, nappal és éjjel mondja majd Nekem angyalaim himnuszához csatlakozva: „Alleluja, alleluja, Szent, Szent, Szent az Úr, a Mindenható Isten, aki volt, aki van, és aki eljövendő."[2] Senki sem fogja megzavarni őket, mert minden magát nagyra tartó, büszke embert eltávolítok közülük. Ezért mondom nektek, mielőtt még utolérne benneteket az Én órám: az alázatosságot, a szegénységet keressétek! Ti, akik engedelmeskedtek Parancsolataimnak, és másokat is arra tanítotok, hogy engedelmeskedjenek parancsolataimnak, alázzátok meg magatokat!

Ne ítéljetek, és titeket sem fognak megítélni. Ne ítéljetek el senkit, akkor Én sem ítéllek el benneteket. Tartsatok bűnbánatot, és jóváírom számotokra azokat az éveket, amelyeket Lelkem elfojtásával töltöttetek. Ezekben az utolsó napokban a jóság gyeplőjével, a szeretet pórázával akarom vezetni ezt a bűnös korszakot. Mindenkihez odalépek, hogy átnyújtsam Eledelemet. A szegények és a szűkölködők Menedéke leszek mindig. Jöjjetek, hajoljatok mindannyian Keblemre, mint János tanítványom, és hallgassátok szívem Dobbanását! Ezek a Szívdobbanások hoznak el benneteket Lábamhoz, Keresztem alá.

Én, az Úr, közöttetek vagyok, megáldalak benneteket, és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. Ne feledjétek, mit

[1] 1 Kor 1,28
[2] Jel 4,8

adtam ma nektek, és mutassátok meg Irántam való szeretéteteket, azzal, hogy követtek Engem. Rajtatok nyugszik Tekintetem. Legyetek egy!

ΙΧΘΥΣ

1990. július 31.

Uram,
kelts életre engem,
ahogy Szavaddal megígérted!
Vedd le rólam ezt a közömbösséget,
mely rám nehezedik!
Meddig lesz még rajtam ez a lélek?
Oltsd belém a kitartó buzgóság lelkét!
Ne fossz meg Szentlelkedtől!

Vassula, csupán arra várok, hogy segíthessek rajtad, felemelhesselek, és Szentséges Szívembe rejthesselek. Ha éberen figyelnél Tanításomra, lelked állandóan Szentlelkemmel lenne. Panaszkodsz, sóhajtozol, pedig Szentséges Szívem túlcsordul az irántad való Szeretettől és Részvéttől, lélek! Használd fel mindazt, amit adtam neked!

Ne feledkezz meg Jelenlétemről, szedd össze minden erődet! Távolodj el mindattól, ami nem Én vagyok, ne vedd le Rólam tekintetedet, egyedül Rám figyelj! Szavam hordozóedénye vagy. Ne sodródj el az első áradattal! Szólítottalak, házasságra léptem veled, az Enyém vagy. Veled vagyok, amikor át kell kelned ezeken az áradatokon és hurrikánokon. Nem fognak elsodorni téged. Ha viperafészekbe lépsz, nem ér harapás. Könnyűvé tettem utadat. Felemellek, valahányszor tövisek és tüskés bozót közé kerülsz. Ismerem gyengeségedet és elképesztő tehetetlenségedet, ezért oly nagy a türelmem irántad. Nyugodtan kérdezd meg: „Hol van a Te Lelked?" Az Én Lelkem mindig veled van, gyermekem!

Figyelj, és ne légy türelmetlen az imában. Ne beszélj így: „Isten figyelembe veszi gyengeségemet, mert Irgalmas", ha továbbra is vétkezel. Inkább nyisd ki füledet, készségesen figyelj szavaimra és megadom Világosságomat, hogy megértsd még a meggondolkodtató példabeszédeket is, mert veled vagyok, hogy megóvjalak.

Tedd készségessé szívemet, drága Uram,
hogy állhatatosan dicsérjelek!
Kísértések vesznek körül,
amelyek elfeledtetik velem Jelenlétedet.

Látod? Kezdesz magadhoz térni, kezded felismerni, milyen nyomorúságos állapotban van lelked. Fény gyúlt benned. Örvendj lélek! Örvendj! Mert, ha nem állnék melletted, egyáltalán nem tudnál állva maradni. Figyelj ezentúl, és ne hagyd elkeseredni szíved! Mindig Hozzám jöjj segítségért! Vassulám, ez nem az utolsó esésed. Én, az Úr, egyre nagyobb részvéttel és szeretettel emellek fel, ha elesel.

Áldj most Engem és szeress!

Áldalak Uram,
aki atyaként nevelsz.
Ha újból letérne lábam
Igaz ösvényedről,
siess segítségemre!

Hagyatkozz szilárd Erőmre, hagyatkozz Szeretetemre! Gyakran keress fel ma! A Szeretet közeledben van. Megáldalak!

(Később ugyanazon a napon.)

(Valamiről beszéltem, ami kérkedésnek tűnt.)

Leányom, tekints Művemre, amely rajtad nyugszik! Ne állítsd, hogy ismered! Az ember mindaddig nem ismeri meg, hogy mi a szeretet, míg meg nem adom neki. Még a bölcs sem tudja felismerni, ha azt állítja is, hogy ismeri. Parancsot adok a magasból, és Szavam villámként jön a földre. Elküldöm Szavamat, hogy felolvassza és felmelegítse a jeges szíveket. Emeld fel lelkedet, és keresd a Felismerés Lelkét! Hibáid ellenére melletted állok. Képessé teszlek ennek

az egész üzenetnek hirdetésére, hogy mindenki meghallja.

ΙΧθΥΣ

1990. augusztus

(Szent Nektario monostor)

Uram, Igazság Szentlelke,
tudom, hogy nem véletlenül vagyok itt.
Igazság Szentlelke,
aki vezettél engem, és most is vezetsz,
mit kell mondanom e két, itt élő apácának?
Mit tegyek értük?
Kérlek, először a Szentírásból szólj hozzám!
Tudom, hogy nem csalatkozom Benned.

(Találomra kinyitom a Bibliát, és tekintetem a Római levél 16,1-2-re esik.)

Ajánlom nektek nővérünket, aki Egyházam szolgálatában áll. Fogadjátok őt és társait szentekhez méltóan az Úrban, és támogassátok őt, amiben csak rátok szorul, mert sokaknak volt támasza ő (társaival együtt imáik, Nekem mondott dicséreteik, bűnbánatuk, önmegtagadásuk és áldozatuk révén).

(Jézus akkor elfordította Fejét, s a távolba tekintve szinte magának beszélt, mintha a két apáca helyett beszélt volna. Így szólt:)

Dolgoztam és munkálkodtam, gyakran alvás nélkül. Éhes voltam és szomjas, gyakran éheztem, mert nem volt szeretet. Szeretet hiányában átjárt a hideg. Te, aki most ezt olvasod, akarsz-e Velem törődni? Akarsz-e bárányaimmal törődni? Ne mondd: „Ne zavarj, nem tudok odamenni, nem tudom ezt megtenni Neked!”

(Majd Jézus újból úgy folytatta, mint üzenete elején.)

Mondom neked, aki ezt olvasod, hogy áldásaimat annak adom, aki segít e Ház ínségén, mert bármit teszel, még a legkisebb dolgot is Nekem teszed. Légy áldott, aki meghallgatsz Engem, és megteszed Atyám Akaratát. Aki e ház ínségén segít, azt gazdagon megjutalmazza Mennyei Atyám. Mégis óvakodj azoktól, akik nehézségeket és bajokat okoznak. Kerüld el őket! Tégy mindent állhatatosságban, abban a Békében, amelyet Én adok neked!

Tégy mindent szeretettel a Szeretetért! Csak Szeretetet kérek, ezt soha ne feledd!

ΙΧθΥΣ

(Később:)

Uram?

Én vagyok. Vassulám, boldog vagy-e, hogy ily módon együtt lehetsz Velem?

Ó, igen, Uram! Dicséret legyen Nevednek!

Imádkozz többet! Ez a tanácsom. Állandóan imátokra várok. Áldásom van rajtatok szüntelen.

(Jézus megkért, hogy találomra nyissam ki a Szent Bibliát, és írjam le, amit megmutat nekem.)

Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.

(Ez Máté 26,41-ből volt.)

A Te rendíthetetlen Erődre van szükségem.

Hallgass Rám! Imádkozz! Ne aludj!

Rád nézhetek elmélkedés közben?

Imádkozz!

(Imádkoztam.)

Újból imádkozz Hozzám!

Hangold rá lelkemet
a Te Lelkedre! Ámen.

(Jézus gyorsan megadta nekem az ima kezdetét, azt, amelyet Ő választott. Azt hiszem, régebben diktálta nekem.)

Gyermekem, kedvesem, mit meg nem tennék érted! Felneveltelek, és most ismerd fel, kihez tartozol! Légy boldog!

Ez több mint boldogság!

Akkor mutasd ki! Kinyitom szájadat, és beszélni fogsz.[1]

Ejtsd el a rókákat,
amelyek kipusztítják
éppen virágzó Szőlőskertjeidet!

Hamarosan leszáll egy Dicsőséges Trón! Felfedem rejtekhelyüket,[2] és eltűnnek, megsemmisülnek. Hamarosan eljön a leszámolás ideje, csak várj és figyelj! Bőséges táplálékkal fogom felfrissíteni a földet, és csupa jóval töltöm el maradékomat. Örökké tartó szeretettel szeretlek benneteket, és kitartok irántatok érzett szeretetemben. Engedd meg Nekem, te, aki Soraimat olvasod, hogy neveljelek. Ha elfogadod tanításomat, visszahozlak Magamhoz, örökbe fogadlak, és megtanítalak Törvényemre. Megvigasztallak, ahogyan az anya vigasztalja gyermekét.

A Szeretet szeretetet kér. Vassula, szerezz Nekem örömet! Imádkozd a Hiszekegyet, és közben nézz Rám!

Igen, Uram.

Figyelek.

(Imádkoztam.)

Helyes! Jöjj! Mi ketten?

Igen Uram, mi ketten.

1990. augusztus 4.

(Prófécia)

Virágom, béke legyen veled!

A tűz és az Igazságosság hamarosan leszáll - az Egyház új életre kel, a föld lángba borul.

ΙΧθΥΣ

1990. augusztus 5-29.

(Rodosz)

(A Tízparancsolat)

Uram?

Én vagyok. Támaszkodj Rám! Gondolj Szeretetemre!

Egyedül jártam az Úton a Keresztig. Népemből egy sem volt Velem. Teljesen értelmetlenül gyűlöltek. Erőszakkal és törvényük szerint elfogtak. Szenvedés és megaláztatás volt győzelmem ára.

A ti bűneiteket vettem Magamra, és engedtem, hogy azok a kezek verjenek s éktelenítsenek el, amelyeket Én teremtettem. De ti ezeken a Sebeken keresztül gyógyultatok meg, ezért áldd üldözőidet, és ne mondj róluk ítéletet! Áldd őket, és imádkozz értük! Könnyes Szemmel mondom ezt nektek: Sokan úgy viselkedtek, mint ellenségeim, és mint Keresztem ellenségei. Azok közül, akik az Evangéliumot hirdetik, igen kevesen dolgoznak Velem, és kevesen dolgoznak Országomért.

Egyetlen parancsolat foglalja magában egész Törvényemet:

SZERETET.

Ha követték volna Törvényemet, és naponta megvizsgálták volna magatartásukat, rájöttek volna, hogy nem élnek Parancsolataim szerint. Erre ők azt mondják: „Hogy-hogy nem követjük Parancsolataidat? Hogyan kellene Parancsolataidat követnünk? Taníthatjuk-e Parancsolataidat, ha azt mondod, hogy nem követjük?" Pedig nem követitek, mert nincs bennetek szeretet: Parancsolataim Koronája a Szeretet. Szeretni annyit jelent, mint Parancsola-

[1] E szavak tolultak hirtelen az ajkamra.
[2] A rókák a szabadkőművesek.

taim szerint élni. Ne legyetek olyanok, mint Káin, aki nem szeretett Engem, és irígység miatt átvágta testvére torkát.

(Amikor megértettem, mi az Úr szándéka, vagyis, hogy sorra meg akarja magyarázni mind a tíz Parancsolatát, úgy éreztem, képtelen vagyok bármit is leírni.)

Ó, Istenem, sohasem leszek arra képes, hogy egyedül véghez vigyem!

Ki mondta neked, hogy egyedül kell véghez vinned? Le fogsz írni minden szót, amit mondok neked. Ne siess! Olyan részletekben diktálhatom neked, ahogy kívánod.

Uram, diktáld erőmhöz mérten!

Elfeleded, hogy az Én Erőm betöltheti a te erődet. Jöjj, vegyél részt Művemben, nyerjünk meg lelkeket! Megérted szomjúságomat? Lelkekre szomjúhozom, a ti szentségetekre szomjúhozom, a ti kiengesztelődésetekre szomjúhozom. Mindenre szomjúhozom, ami Én vagyok, és ami az Én tükörképem. Arra szomjúhozom, hogy visszaadhassam nektek istenségeteket.[1] A szeretet viszonzására szomjúhozom. Arra szomjúhozom, hogy megújíthassam ősi forrásotokat és szövetségeteket az Én Szent Nevemben. Ősi forrásotok az Én Magasztos Szeretetemből fakad.

Imádásra szomjúhozom, de lásd, mivé lettetek, és mit tettetek! Ó korszak! Már nem imádsz Engem. Ehelyett hamis isteneket alkotsz magadnak. Nem engedelmeskedsz Parancsolataimnak. Nem, te nem tartod be Törvényemet. Nyomorúságos korszak, mivé lettél! Ritkán fordulsz Hozzám azért, hogy imádj Engem. Már nem szólsz Hozzám szeretetből, és már nem tisztelsz Engem felajánlva szolgálataidat.

Életetek minden napján szóltam hozzátok, hogy arra emlékeztesselek, ki a ti Mennyei Atyátok, és kihez kell fordulnotok. Szívetek azonban nem Értem dobog, és elmétek sem készséges. Elvágtátok köldökzsinórotokat, amely összekötött és eggyé tett bennünket, saját törvényt alkottatok, és istentelennek nevezitek magatokat.

Hiúságtól eltelve úgy vélekedtek, hogy egyenlők vagytok Velem. Azt mondjátok: „Egyenrangú vagyok Istennel, az Ő Trónján foglalok helyet, mert bölcsességem nagy gazdagságot és nagy tekintélyt szerzett nekem az egész világon.” Olyan ügyes kereskedők vagytok, hogy sok nemzet követi példátokat. Igen, ti valóban követtétek az őskígyó tanácsát, aki ravaszul rábírta ősszüleiteket, hogy egyenek a tiltott gyümölcsből, és megígérte nekik, hogy olyanok lesznek, mint az Isten[2]. Azt gondoljátok, hogy megnyílik a szemetek, de valójában megvakultatok, és azóta azért küzdötök, hogy elvágjátok a Zsinórt, amely Életet és Szentséget ad nektek. Azt gondoljátok, hogy rátaláltok a szabadságra, de csak Halált találtok.

Ó nyomorúságos korszak! A Bölcsesség helyett az Esztelenségnek szolgálsz! Szent Istened helyett a sárkánynak szolgálsz! Nem engedelmeskedsz Parancsolataimnak. Nem, te nem tartod be Törvényemet, amelyet számodra alkottam. Szüntelenül próbára teszel. A ti korszakotok - gyermekem - súlyos istenkáromlásban vétkes, mert nem követi Törvényemet. Nem törődnek Parancsolataimmal, amelyben megtalálhatják az Életet, ha betartják. Nemzet nemzet után hagyta el mind a tíz Parancsolatomat, istenkáromlással tetézve a lázadást. A fekete vadállat[3] és a második vadállat a sárkánytól kapott hatalommal istenkáromló oszlopokat állított fel magának minden magas dombon és minden terebélyes fa alatt, hogy meghódítsák a világot, és kioltsák azt a kis világosságot, ami megmaradt. A vadállat mind a hét fejére saját

[1] A szerk.: Isteni életeteket.

[2] Ter 3,5

[3] Jel 13

isteneiket ábrázoló bálványokat készített. Ezeket a bálványokat a sárkány erejével magas helyekre tették.

Majd az ő soraikból a magas helyekre papokat jelöltek ki, akik ma Szentélyem szívében tevékenykednek, és nem imádnak Engem. Úgy tesznek, mintha imádnának. Magukat magasrangú papoknak[1] álcázva jelennek meg. Imádják és szolgálják a vadállatot és az ő színjátékát, amely a világhoz alkalmazkodik. Idegen, élettelen isteneket imádnak, éppen úgy, ahogy atyáik egykor a múltban. Jámborságot színlelnek, és elvetik Parancsolataimat, gyermekem. Mindenfelé elmennek, és minden népet megtanítanak, hogy a halandó ember képmását,[2] egy értéktelen utánzatot imádjanak az Én Örök Dicsőségem helyett. Ó, milyen súlyos teherként nehezednek Rám![3] A sárkány hatalmával[4] tetőzik be kiengesztelhetetlen gyűlöletüket és bosszúvágyukat. Háborút indítanak a szentek ellen, és mindazok ellen, akik nem tartoznak hozzájuk, és akik nem akarják imádni a vadállat szobrát.[5]

Mondom nektek, áldottak, akik Engem követnek! Áldottak, akik elhiszik, hogy Ígéretem a beteljesedés útján van, mert megjelölöm Szeretetem Sóhajával homlokukat. Bizony mondom nektek, ha valaki szolgál Nekem, annak követnie kell Engem.[6] Ó korszak, ne félj visszatérni Hozzám! Jöjj vissza, amíg van idő, mert közel van már az Én Napom, és hogyan fogtok szembenézni vele?

Hallottátok, hogy ne legyen más Istenetek Rajtam kívül! Ne kövessetek más isteneket, ne kövessétek a körülöttetek élő népek isteneit! Az emberek azonban áthágták Atyám első Parancsolatát. Nyíltan hangoztatták függetlenségüket a fekete vadállatok segítségével és az ő rábeszélésükre. Sokak vére lesz az ő fejükön.

Ne említsd hiába Nevemet! Ez a következő parancsolat. Szent Nevemet ma kevély nemzetek támadják, olyanok, akikkel semmi dolgom sincs. Szájuk istenkáromlással van tele, és készek másoknak hízelegni, amikor alantas előnyük megkívánja. Káromolják Szent Nevemet, amikor vitába kezdenek. Becsmérlik Istenségemet és Szentségemet. Éppen azok veszik hiába a Nevemet, akik ma Egyházamban működnek, de a vadállat körül ólálkodnak, és Törvényem ismeretével kérkednek. Ők azok, akik hiába veszik Nevemet.

Ők azok, akik bezárják az emberek előtt a Mennyország ajtaját. Ők maguk sem mennek be, és másokat sem engednek be, akik pedig szívesen bemennének. A lopás ellen „prédikálnak", pedig ellopják Tőlem a lelkeket. „Tiltják" a házasságtörést, ők mégis elkövetik, mert a fekete vadállatot követik, és hozzá hűségesek.

Úgy tesznek, mintha megvetnék a bálványokat, mégis kifosztják Szentélyemet. Ha ez a nemzedék ma káromolja, indokolatlanul említi és tétlenül használja Szent Nevemet, az az ő engedékenységük miatt van, mert elmerültek a bűnben, amit nyíltan átvesznek a fekete ruhába öltözött emberektől.[7] Az a céljuk, hogy kipusztítsák a szentség és az igazságosság gyökerét, és a legmagasabb szintre emeljék a törvénytelenséget. Nemzedék, vajon ha Eljövök, azt kell-e mondanom majd: „Senki sincs már, aki megértene, senki sincs, aki törődne Velem?"

Azt kértem tőletek, ne felejtsétek el megszentelni a Sabbath napját! Ti mégis tisztátalanságra cseréltétek, és erkölcstelen szórakozással mocskoltátok be. Magatartástokkal saját testeteket és elméteket gyalázzátok meg, minthogy hazugsággal cseréltétek fel az isteni Igazságot. Teremtményeket imádtok és szolgáltok, ahelyett, hogy Nekem szolgálnátok. Szodoma és Gomorra szinte

[1] Lásd még az 1989. január 30.-i üzenetet.
[2] Egy hamis Krisztust.
[3] Isten tudomásomra hozta a nevüket.
[4] Fekete misék.
[5] Egy hamis Krisztust.
[6] Krisztus követése keresztrefeszítettséget is jelent.
[7] A szabadkőművesek egy csoportjától.

bűntelen a ti tisztátalanságotokhoz képest. Bizony mondom nektek, azon a Napon Szodomának és Gomorrának nem lesz olyan rossz sora, mint nektek. Közületek a legtöbben nem tartják meg a Sabbath napját. Nem, ti nem tartjátok meg Törvényemet.

Az Írás mondja: „Szívedből, lelkedből tiszteld apádat, s anyád fájdalmait soha el ne feledd! Gondolj arra, hogy általuk létezel. Hogyan hálálod meg, amit veled tettek?”[1] Meg kell tartanotok a Parancsolatot: Tiszteld atyádat és anyádat! Miért vagytok meglepődve, hogy kevesen követik ezt a Parancsolatot? Őrült és gonosz eszmék vezették rá e gyermekeket üres alkotások imádására, mivel már gyermekkoruktól kezdve a lustaság szellemével töltekeztek. Sok szülő nem engedte gyermekeit Lelkem örökké folyó Forrásához. A Bölcsesség éjjel és nappal hívta őket, de ez a nemzedék elzárkózott előle, és minden elmúló nappal messzebb kerültek gyermekeitek a Hozzám vezető Úttól. Aki elismer Engem Istenének, akár fiatal vagy idős, az Én Képmásomat tükrözi. Szeretetből engedelmeskedik szüleinek és tiszteli őket, mivel ezáltal Nekem engedelmeskedik és Engem tisztel. Minden, ami a világhoz alkalmazkodik, megakadályozza e gyermekeket abban, hogy Hozzám jöjjenek. Nincs szeretet.

Sok szülő panaszkodik gyermekei engedetlensége miatt, pedig ők maguk is pontosan olyan engedetlenek Velem szemben! Valóban állíthatják-e ezek a szülők, hogy bővelkednek jóságban, türelemben és tűrésben? Ha valóban rendelkeznének ezekkel az erényekkel, akkor gyermekeik is gyakorolnák az engedelmesség erényét, és tisztelnék szüleiket. De mondom nektek: Kiüresedett e nemzedék elméje, és így a Sötétség be tudta tölteni ürességüket. Fontosabb szemükben az, hogy bölcsekké váljanak, mint az Én Örök Dicsőségem.

Szentség hiányában előtérbe került a szenvedély. Kora ifjúságuktól fogva gyalázzák saját testüket. Nemzedéketek semmibe vette Parancsolataimat. Istenkáromló hamisítványokkal cserélte fel. A vadállat szájából mind a mai napig gonosz eszmék áradata zúdul a gyermekeitekre, amely elsötétíti elméjüket, és áldozatként egyenesen az oroszlán szájába veti őket. Fiatal elméjüket meghódítva ráveszi őket az első vadállat imádására. Emberek által kitalált isteneket szolgálnak, azoknak adják meg az Engem megillető tiszteletet és becsületet, és így ez az erény vetítődik vissza szüleikre.

Bizony mondom nektek: Azoknak az engedetleneknek, akik nem fogadják el Parancsolataimat életük vezérelveként, és helyette gonoszat tesznek, végül tűz lesz az osztályrészük. Boldogok, akik szívükben engedelmesek, ők eljutnak a tökéletességre. Ezért mondom nektek: Tartsátok tiszteletben az Úr Félelmének erényét!

Tudjátok, hogy megtiltottam nektek, hogy öljetek, nemzedék! Ha Enyéimnek nevezitek, Egyházam részének tekintitek magatokat, és az emberölés ellen prédikáltok, hogyan lehetséges, hogy mégis öltök? Azt merészelitek állítani, hogy jogosan cselekedtek, és ártatlanságotokat hangoztatjátok Előttem az Ítélet napján, holott halomba hordjátok a meg nem született gyermekek meggyilkolásának bűnét? A Mennyből figyelve titeket, ijesztő kép tárul Elém. Ó, mennyire szenvedek látva, hogy a méh, amely gyermekét hordozza, elveti magától, majd névtelenül és bánat nélkül adja halálra! És a méh, amely addig hordozta, többé nem emlékezik rá! Ezeknek mondom:

„Bárhogy élezi kardját az ellenség, bárhogy feszíti íját és céloz: maga ellen irányítja a halált hozó fegyvert, és nyilai tüzes büntetéssé válnak. Nézd, a Gonosz fogant, tele van álnoksággal, s amit világra hoz, Veszedelem. Gödröt ásott, kimélyítette, de ő esett a maga ásta

[1] Sir 2,27-30

verembe. Gonoszsága visszahull saját fejére, álnoksága fejének tetejére."[1]

Rólad[2] azt hiszik, hogy hűséges vagy Hozzám, és szilárdan kitartasz Nevem mellett, de Én mindent tudok rólad! Igen, azt tartják rólad, hogy élsz és cselekszel, pedig nem vagy élő! Halott vagy, és tested fel fog oszlani. Bánd meg bűneidet! Számtalan lelket adtam neked, de az ördög egyezséget kötött veled, hogy cseréld fel őket aranyára és ezüstjére. Igen! Én valóban tudom, hogyan élsz most, sakálok módjára[3], rejtett odúkban élsz.[4] Ezeken az odúkon keresztül nyílt utat fogok építeni.[5] Váratlanul érkezem hozzátok, felfedem mezítelenségeteket, és amikor az a Nap eljön, nem engedem meg, hogy egyetek az Élet fájáról. Figyelmesen hallgassatok! Az emberölés ellen beszéltek, mégis megölitek Lelkemet. A Törvénnyel dicsekszetek, és nem engedelmeskedtek a Törvénynek, mert nem értettétek meg rejtett mannám misztériumát. Nem, ti még nem értettétek meg csodás táplálékomat, sem Átlényegülésem misztériumát.

Azt ígértem nektek, hogy a végső Időkben Égi Mannámmal tartalak benneteket életben. Így szóltam pergamumi egyházamhoz: „A győztesnek rejtett mannát adok és egy fehér követ, a kövön Új Név áll, amelyet nem ért meg más, csak az aki megkapja".[6] Ma ezt a mannát kínálom fel nektek, amelyet a <u>ti</u> időtök számára tettem félre. Mennyei táplálék ez, Lelkemnek eledele a ti kiéhezett lelketek számára. Lelkemet az Ő teljességében árasztom ki rátok, hogy betöltse benső pusztaságotokat, és ingyen kínálom fel nektek mennyei mannámat, mert <u>ez a szegények tápláléka</u>... de ti nem értettétek meg... ezért nem akartok belőle enni, és másoknak is megtiltjátok, hogy egyenek belőle. Már ráírtam Új Nevemet a „fehér kőre", amelyet <u>csak a szegények</u> fognak ismerni. Azt állítjátok, hogy alázatosak és szegények vagytok, pedig nem vagytok sem alázatosak, sem szegények. Lelketek a Sátán gazdagságában foglal helyet.

Én vagyok a föld királyainak Uralkodója, és <u>azt kértem tőletek, hogy ne kövessetek el semmilyen tisztátalan cselekedetet vagy házasságtörést</u>! A házasságtörést addig szépítette a Sátán, míg elvesztette jelentőségét a papok és a laikusok körében is. Bűnötök elérte tűrésem határát. Azoknak mondom,[7] akik keresték a Sátán istenkáromló hatalmát, és zászlóként bontották ki, hogy eltöröljék Istenségemet, Szentségemet és Szent Áldozatomat: A ti vétketek, hogy Nevemet káromolják az istentelenek! Bemocskoltátok Szentélyemet azáltal, hogy fajtalan, aljas szenvedélyeket űző embereket szenteltetek pappá. Így, ha ma az istentelen házasságtörést követ el, és természetesnek találja, az az Egyházamban lévő <u>nagy engedékenység</u> miatt van, ami a vadállat tanítása nyomán terjedt el. Az ő célja az, hogy meghamisítsa az Igazságot.

Hogyan felejthetitek el olyan könnyen, hogy testetek az Én Testem tagja? Szeretném, ha megszabadulnátok a fajtalanságtól, mivel testetek Szentlelkem temploma! Én, a te Istened, azt szeretném, ha szentül élnél, minthogy Én Szent vagyok. Teremtés! Ha Engem elismertek Isteneteknek, akkor képesek lesztek Törvényemet elismerni, és így követni is. Ezt azonban sokan elmulasztották közületek, és most a ti holttesteitek borítják ezt a sivatagot. Én nem parancsoltam nektek, hogy vétkezzetek. Miért használjátok hát oly módon szabadságotokat, amely csapdába ejti lelketeket? Imádkozzatok Hozzám, hogy bocsássak meg nektek, másképpen

[1] Zsolt 7,12-16

[2] Itt Jézus a bárány álarcát viselő hamis prófétához beszél.

[3] Az egykori hívők „eladták" magukat a Sátánnak és a vadállatot követik.

[4] A szabadkőműves páholyokban.

[5] Azaz: Isten megbuktatja ezeket a páholyokat.

[6] Jel 2,17

[7] Jézus újból azokhoz fordul, akik a vadállatot imádják.

vesztesek lesztek! A házasságot tisztelni kell, és szentnek kell tartani!

Én vagyok az Úr, Én hívtalak meg benneteket hűséges, békés, szeretetteljes és szent életre. Én hívtalak benneteket mindörökre Magamhoz. Én kértelek meg Gyengéden és Szeretettel, hogy legyetek jegyeseim. Amíg meg nem értitek, hogy Enyémek, az Én jegyeseim vagytok, nem fogtok felhagyni a bűnözéssel és a házasságtöréssel. Szent Nevemért minden eszközt megragadok, hogy észre térítselek benneteket, még ha ki is kell vinnem benneteket a pusztaságba, és elétek kell tennem Szentséges Szívemet és Mérhetetlen Gazdagságát, hogy megértessem veletek lelketek mezítelenségét és nyomorúságát. Majd, mint egy könyvtekercset, kiterítem elétek egész Tanításomat, hogy ellene mondjatok a bűnnek. Nekem hatalmam van arra, hogy meggyógyítsalak benneteket. Jöjjetek hát, és tartsatok bűnbánatot!

Szentlelkem azt kéri tőletek, hogy ne lopjatok! Ha Enyémnek vallod magadat, ismered Törvényemet, és azt állítod, hogy az Igazságban vagy, akkor miért nem fogadod meg te, akik magadat pappá szentelted,[1] és másokat is pappá szenteltél, hogy ne lopj! Te azonban hagyod, hogy megvásároljanak téged, és titokban a vadállatot követed, aki arra tanított téged, hogy kitűzd a törvénytelenség zászlóit. Te a világból való vagy, és sok mindent el kell ítélnem benned. Nyelved büszkén állítja, hogy nagy dolgokat, jó dolgokat, becsületes dolgokat teszel, és még a választottakat is megtéveszted bárány-álarcoddal. De mondom neked: Engem nem tévesztesz meg, mert Én tudom, hogy bárány-álarcod mögött olyan rettenetes katasztrófát rejtegetsz az emberiség számára, amilyet azelőtt még soha nem látott a világ: A te célod, hogy eltöröld Áldozatomat,[2] és gonoszul Hazugsággal helyettesítsd.

Te azt tartod magadról, hogy Próféta vagy, azért hogy megtagadhasd az Én prófétáimat. Nem félsz attól, hogy nevedet kitörlik az élet könyvéből? Amit teszel, az nem más, mint hogy millió számra lopod tőlem a lelkeket, halálba taszítva őket. Csodáid sokakra tesznek ma nagy hatást, de még nagyobb lesz hatásuk azon a napon, amikor megszabadulsz prófétáimtól legyőzve őket kardoddal.[3] Most állig felfegyverezted magadat, hogy ellenük harcolj, mert zavar tanúságtételük, és Parancsolataimhoz való engedelmességük. Ők nem követtek téged, és a vadállatot sem, ők azok, akik hűségesek maradtak Hozzám, és nem akarják, hogy hazugságra nyíljon ajkuk.[4] Ők az Én Ábeleim. A világ szemében úgy tűnik majd, hogy legyőzted őket, de örömöd csak igen kis ideig fog tartani, mert Igazságosságomat villámcsapásként hozom rád. Le fogok szállni, hogy újból életet leheljek beléjük.[5] Szemed láttára keltem őket életre, mint Szentélyem fényoszlopait.

És akkor meg fog nyílni az ég, és meg fogsz látni Engem.[6] Ha majd megkérdezel: Miért vörös hát rajtad a ruha, s öltözeted miért olyan, mint a szőlőtaposóké?[7] Azt mondom neked: Magam tapostam a sajtót, népemből senki sem volt Velem. Indulatomban összetapostam, haragomban összetiportam őket. Ők szüntelenül dacolnak Velem, és kihívnak Engem.

Azért jöttem, hogy eltöröljem a föld színéről azokat az emberi tanokat és szabályokat, amelyek olyanok, mint a mérgezett étel, és amelyeket karddal kényszeríttetek rátok, hogy kihívják Istenségemet és Szentségemet. Ez lesz a végső idő első ütközete.

Én Vagyok: a Fenséges Lovas.[8] Én Vagyok: az Ige.

---

[1] A vadállat követője: a hamis próféta.
[2] Dán 12,11
[3] Jel 11,8
[4] Jel 14,5
[5] Jel 11,11
[6] A Nagy Jelet: az Emberfia Jelét. (Mt 24,30)
[7] Iz 63,2
[8] Jel 19,11

Ha ez a föld siránkozik, elsorvad, és fái nem hoznak termést, levelei elszáradnak, az azért van, mert nem engedelmeskedtek Törvényemnek. Nem mondtam, hogy ne szólj hamis bizonyságot vagy hamis tanúságot? Szentélyem belsejében, ahol a lándzsa hegye[1] fekszik, ahol Ábeleim között Káinok is vannak, ennek a Parancsolatnak mégsem engedelmeskednek. Káin kiválasztott papjait szétküldik a világ négy sarkába, és pedig nem azért, hogy Mellettem, a Feltámadott mellett, vagy Áldozatom mellett tanúskodjanak, hanem azért, hogy a Szentírás tanítását színlelve elítéljék Szavamat, és hogy minden népnek egy Hamis Krisztusról tanítsanak, egy hamis ökumenizmus látszata alatt. A világnak a racionalizmust és a naturalizmust adják. Romlott ételt adnak: Hazugságot. Mondom nektek, ők nem lesznek győztesek, és nem fognak mindörökre uralkodni: az Igazságosság fog uralkodni!

Nem engedem, hogy mindig ti győzzetek. Mindent tudok rólatok. Azt is tudom, miként jelölitek ki saját papjaitokat a sárkány hatalmával, magas székekbe juttatva őket, hogy elnyomjátok és legyőzzétek saját papjaimat. Mondom nektek: az idő csaknem betelt! Letaszítalak magas székedről, hogy saját papjaim, szentjeim és angyalaim lába elé essél, és bevalljad, hogy te a vadállat rabszolgája vagy. Hamarosan, igen hamar eljövök, mint a tolvaj, váratlanul. Megdöntöm a Hazugságot, a ti Hamis Krisztusotokat, és visszaállítom Az Igazságot. Hamarosan eljövök, hogy összetörjem azt a hamis képet, amelyet Rólam készítesz arra buzdítva minden nemzetet, hogy azt tiszteljék.[2] Nem, te nem leszel győztes!

Fiaim és leányaim, akik céltalanul tévelyegtek ebben a sivatagban, térjetek vissza Hozzám! Bánjátok meg bűneiteket! Ne vétkezzetek többé! Tudom, hogy sokszor bizonyultatok rossznak a szeretet hiánya miatt, de mivel olyan ellenségesek voltatok Irányomban, nem álltatok pásztorotok oltalma alatt, aki az Én tanításomat adta volna nektek. Pedig minden gőgötök és Irántam való ellenséges magatartásotok ellenére is felétek kiáltom: Szeretlek benneteket! És már meg is bocsátottam nektek! Istenségembe foglak öltöztetni benneteket, visszaadom nektek istenségeteket Szent Nevemért.

- Bizonyságot akartok adni? Adjatok bizonyságot nagy Szeretetemről és Irgalmamról! Tanúságot akartok tenni? Tegyetek tanúságot az Én Nevemben: Jézus Krisztus, Isten Szeretett Fia, a Megváltó! Úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket! Örvendjetek, ti, akik megkaptátok rejtett mannámat, és már megkaptátok homlokotokra Szeretetem Pecsétjét!

- Azt parancsoltam nektek az Égből, hogy ne kívánjátok felebarátotok jószágát, és ne kívánjátok feleségét sem! Ezt a Parancsolatot nem tartották meg sem a papok, sem a világiak. Áldozatomon keresztül minden földi teremtmény előtt feltártam Szeretetemet, és ezen Áldozat által adtam nektek örök életet és Szeretetem Üzenetét. Sokan beszélnek közületek újra és újra a szeretetről, a megbocsátásról, az alázatról, a tűrésről, a szentségről, mégis mind a mai napig sokan készek gyilkolni, mert nem kapják meg, amit akarnak. Mérgezett nyilakat lőtök egymás felé, mert nektek nincs meg az, ami szomszédaitoknak. Ábelem korától kezdve ezt a bűnt ismétlik mind a mai napig.

Káin volt az első, aki megkívánta testvére javait. De mennyivel több Káin van manapság! És mennyivel több az Ézsau! Ő egyedül csak kényelme miatt adta el első szülöttségi jogát, és lett hitehagyott. Miért ne követnétek inkább Ábel példáját, hogy szentek legyetek? Szeretni annyi, mint szentül élni Parancsolataim szerint. Ha ti éjjel és nappal dicsértek Engem, és mégis

[1] A hamis próféta.
[2] Jel 13,16

megkívánjátok felebarátotok jószágát, akkor arra kérlek benneteket, tartsatok bűnbánatot! Ha megkérdezel: „Hogyan kívánnám felebarátom jószágát én, aki Neked ajánlottam fel mindenemet, életemet és mindent, hogyan kívánnám én az ő jószágát?" Ezt mondom neked: Lelked kívánja felebarátod lelkét. Azokat az ajándékokat kívánod, amelyeket az ő lelkének adtam. Az ördög csapdát állított lelkednek. Ne ess bele! Miként robbantak ki Házamban ezek a háborúk, ha nem lelki irigységből? Káin akart valamit, amit nem kapott meg, így hát megölte Ábelt. Ézsau akart valamit, és eladta elsőszülöttségi jogát, hogy megszerezze, amit kívánt. Ha vágyadat nem tudod kielégíteni, abban az esetben vagy nem méltatod figyelemre felebarátod boldogságát, hogy elégedetlenné tedd őt, vagy elindulsz, hogy gyilkolj.

Bizony mondom nektek: Ha szíveteket az irigység keserűsége vagy önző vágy nyomasztja is, soha ne formáljatok jogot más jószágára! Ne takarjátok el az Igazságot hazugsággal, mert ahol irigységet és önzést láttok, ott széthúzást, képmutatást és langyosságot is találtok. Ne vétkezzetek többé! Tartsatok bűnbánatot, és ne hagyjátok, hogy azok befolyása alá kerüljetek, akiket a hamis próféta jelölt ki, és akik a Sátánnak lakótársai. Ne hallgassatok rájuk!

Hamarosan leszállok közétek Trónommal, ezért jöjjetek és tartsatok bűnbánatot, ameddig még van idő! Jöjjetek, akik a jó és a gonosz között ingadoztok, és még haboztok, „akik betolakodtok felebarátotok házába, hogy megnyerjetek magatoknak olyan esztelen nőket, akiket vétkek terhelnek, és mindenféle vágy hajt, azokat, akik mindig csak tanulnak, de az Igazság ismeretére soha el nem jutnak."[1] Ismerjétek fel, milyen szánalomra méltóak vagytok, és ne értsétek félre rosszallásomat! Értsétek meg, mennyire szeretlek benneteket! Dolgozzatok Dicsőségemért, és ne nézzetek se jobbra, se balra! Mert ha jobbra néztek, kiéhezett farkasokat láttok, amelyek ugrásra készen várják, hogy rátok rontsanak, és darabokra tépjenek benneteket. Ha pedig balra néztek, vermet láttok, melyet azért ástak, hogy beleessetek. Légy hát boldog, nemzedék, azzal, amit neked adtam, és oszd meg mással, ahogy Én is megosztottam veled.

Tüzem fenyeget, és ó, közületek olyan sokan lesznek készületlenek, mert a ti korszakotok nem hisz. Nem imádnak Engem, nem remélnek Bennem, és nem szeretnek. A ti nemzedéketek istenkáromlásra cserélte Az Igazságot és Parancsolataimat. Nincs Szeretet közöttetek! Ti nem élitek a szeretet életét, és nem értettétek meg, mit jelent az, hogy „az Istenfélelem a Bölcsesség Kezdete". Ha féltek Engem, áldottak vagytok. Ha féltek Engem, eljuthattok a tökéletességre. Ha féltek Engem, megmámorosítalak benneteket édes Borommal, és betöltelek saját termésemmel. Ha féltek Engem, Békében fogtok élni. Ha féltek Engem, a Bölcsesség egészen a küszöbötökig jön. Ha féltek Engem, lelkesen engedelmeskedtek Parancsolataimnak, és nem változtattok meg Benne egy vesszőt sem.

Ezért ajánlom nektek, ne éljetek kettős szívvel! Töltsétek meg szíveteket Isteni Kegyelmemmel most, amíg még van idő! Bánjátok meg bűneiteket, amíg még van idő! Jöjjetek vissza Hozzám, amíg még van idő! Ne halmozzatok bűnt bűnre!

Jaj azoknak a makacs lelkeknek, akik becsukják fülüket e végső figyelmeztetések előtt! Mit tesztek majd Eljövetelemkor? Engem úgy ismernek, hogy Hűséges vagyok és Igaz.[2] Én mondom nektek: Az Igazságosság fog győzni! Ne légy zavarban, gyermekem. Ne állj értetlenül az előtt, amit leírattam veled, mert megjövendölték, hogy napjaitokban az Egyházat elárulja valaki, aki az Enyém volt, éppen úgy, mint Júdás, és hogy az Egyház hitehagyása belülről fakad.

[1] 2 Tim 3,6-7

[2] Jel 19,12

Azok árultak el, akik Velem együtt ettek, akiket kötelékek fűznek Hozzám, akik együtt ettek és együtt ittak Velem.

Most azonban hamarosan mindent felfedek, ami eddig rejtve volt, és amit példabeszédekben és hasonlatokkal mondtam el, az világossá válik. A szegények előtt fogom felfedni példabeszédeimet és hasonlataimat. Még mielőtt ez a nemzedék elmúlna, megdöntöm Hatalmammal és Dicsőségemmel a Hamis Prófétát. Az utolsó i betűig mindennek be kell teljesednie abból, amit az Írás mond. Azért írok le mindent, mert ezeknek az Üzeneteknek áttanulmányozása után minden betűben fel fogjátok ismerni a valódiság jelét, és hogy ezek az Én Szavaim, melyeket Kegyelmem ad nektek. Azért jöttem, hogy felélesszem a szeretet e pislákoló lángját, mielőtt még a Hamis Próféta valamennyit elfújja.

(Jézus sírt.)

Igen, sírok. Ő az Én Házamba szállásolta be magát, és ahelyett, hogy illatáldozatokat és áldozati adományokat ajánlana fel Nekem, olyan bűnöket követ el, amelyeket az ördög ajánlott neki, mint: a tisztátalanság, a szabad szerelem, az igazságtalanság, a Törvényem iránti engedetlenség, a kicsapongás, és éppen az Enyéim, az Én prófétáim vérétől való megittasodás... szája szüntelenül kérkedést és istenkáromlást kiált a világ négy sarka felé. Hamis áldás és valós átok ered ugyanabból a szájból. Mindent tudok róla. Jól ismerem, és mondom nektek: sohasem jut el a nyugalom helyére. Én, az Úr látomásokat fogok neked adni őróla, aki sokak vérét viseli magán, és azokról, akik őt imádják.

Légy éber! Mindig imádkozz erőért, hogy bizalommal légy Irántam! Tudd meg, ennek a Lázadónak a bűnei az Égig érnek, és felkeltették Igazságosságomat Lelkem Végtelen Bánatával együtt, mivel el kell ítélnem őt és övéit. Atyám örömmel és nagy Szeretettel teremtette őket, és Én szerettem őket, feláldoztam Magamat azért, hogy megváltsam nemcsak az igazakat, hanem a méltatlanokat is. Feláldoztam értük Életemet, de ő és követői Ellenem fordultak, hogy teljes tudatossággal összetörjék a hitet.

(Jézus újra sírt.)

És örökre megszegjék Szövetségemet. Az a célja, hogy elejétől végig elferdítse a Szentírást, majd Szavamat, Igazságaimat, Bölcsességemet és Keresztem szavát csattogó cimbalommá, racionális elméletté, a filozófusok elméletévé alakítsa. A Bölcsességet utánozva, ezekkel az üres tanításokkal táplál sokakat, és a halálba viszi őket.

- Kérkedő szája az Evangéliumot majmolja, Feltámadásomat és teljes Istenségemet majmolja. Ó, a te kufárkodásod ideje hamarosan lejár! Azok a kalmárok, akik veled kereskedtek, és elláttak téged a legjobb minőségű áruval, tönkre fognak menni, és az emberek megrettennek sorsod miatt.

Leányom, olvasd el Ezekiel 28. fejezetét!

„Szíved felfuvalkodott, s azt mondtad: 'Isten vagyok, és az Isten trónján ülök a tenger közepén'. Noha ember vagy, nem Isten, szívedet mégis Isten szívéhez tetted hasonlóvá. Igen, bölcsebb vagy Dánielnél is, egyetlen bölcs sem léphet nyomodba. Bölcsességeddel és okosságoddal vagyont szereztél magadnak, aranyat és ezüstöt halmoztál fel kincseskamráidban. Milyen ügyesen tudsz kereskedni! Megsokszoroztad vagyonodat, de szíved felfuvalkodott bensődben gazdagságod miatt. Mivel szívedet Isten szívéhez tetted hasonlóvá, lám ezért idegeneket szabadítok rád, nagyon erős népeket.

Kardot rántanak bölcsességed ellen és bemocskolják fényességedet. Letaszítanak a gödörbe, és erőszakos halállal halsz meg a tenger szívében. Vajon mondod-e majd gyilkosaid előtt is: 'Isten vagyok', noha csak ember, s nem Isten, azoknak a kezében, akik átszúrnak? Úgy halsz

meg, mint a körülmetéletlenek, idegenek keze által.

A tökéletesség példaképe lettél telve bölcsességgel és tökéletes szépséggel. Az Édenben voltál, az Isten kertjében... Kiterjedt kereskedést folytattál, s közben gonoszsággal telt meg benső d és vétkeztél... Ékességeddel tönkretetted bölcsességedet... Tömérdek vétkeddel és becstelen kereskedéseddel meggyaláztad szentélyeidet."

Vassula most olvasd el a Jelenések könyvének 18. fejezetét!

- Most fognak ítéletet hirdetni e világ felett! Hamarosan letaszítják a világ fejedelmét. A második vadállat, a Hamis Próféta, a „főpap", a Lándzsa, a sakálok egy és ugyanaz. Ő az, aki állig felfegyverezte magát, hogy harcba szálljon Törvényem[1] és prófétáim[2] ellen. Ő és az ő követői azok a sakálok, akiket előző Üzeneteimben említettem. Elegem van belőlük. Nem telik örömöm a büntetésben. Meg akartam váltani és Saját fiammá akartam fogadni őket, de ők hagyták, hogy gazdag kereskedők megvásárolják őket. Együtt buknak el mind. Érezd fájdalmamat, érezd szomorúságomat! Ők a pénzt bálványozzák.

Istenem, jöjj, és pihenj meg Ábeleid szívében,
ők valóban szeretnek Téged.
Lehet, hogy nincsenek sokan, csak kevesen,
de ők a Te szentjeid,
akik megpróbáltatásokat állnak ki.
Ők azok, akik szeretnek Téged.
Ők azok, akik állhatatosak és hisznek.
Ők a Te társaid, a Te első gyümölcseid,
akiknek ajkát sohasem hagyta el hazugság.
Őket ajánlom Neked,
hogy megpihenhess bennük.

Meg fogom pihentetni Fejemet hűséges gyermekeim szívén (korszakotok szentjeinek szívén). Jöjj, szeress Engem, vigasztald meg Szívemet, és adj elégtételt azokért, akik egész nemzeteket fosztanak meg Szeretetemtől falat építve Közém és gyermekeim közé! Egyetlen lélektől sem vontam meg soha Szeretetemet! Vassulám, szüntelen imádkozz! Az ima sokakat megtisztít. Az áldozatok és a böjt árán is sokan megtisztulnak. Ne késlekedj, az idő sürget! Többször áldj Engem! Semmisítsd meg a világ gonoszságát azáltal, hogy több szeretetet nyújtasz Nekem, és több szeretetet mutatsz Irántam! Ó Vassula, leányom, szerezz Nekem örömet, és mondd utánam:

Jézusom, taníts meg,
hogy gyengéden szeresselek!
Add meg e kegyelmet azoknak,
akik nem szeretnek Téged,
és nem ismerik
Szentséges Szíved Emésztő Tüzét!
Ámen.

1990. augusztus 17.

Hozzád jövök Jahvém. Kérlek, bocsásd meg bűneimet! Uram, hallgasd meg kérésemet! Tudom, hogy megbocsátasz nekünk, és eltekintesz minden vétkünktől.

Megbocsátok. Szívesebben bocsátok meg, mint büntetek. Elhagyatott voltál és lakatlan, sivatagodról voltál híres. Olyan voltál, mint a kert víz nélkül. És Én, mint csermely, a kerten át eljöttem hozzád, hogy megöntözzem talajod. Megmentettelek ellenségeim kezéből. Hála Végtelen Szeretetemnek és Irgalmamnak, elment tőled az oroszlán, és földed kertté változott.

- Szabadítód vagyok, és Jézus a Nevem. Engedd, hogy leírjam a következő üzenetet... számára.[3] Én, az Úr, előtte állok, tüzet és vizet teszek elébe. Megadtam neki a szabadságot, hogy válasszon. Kezét arra nyújthatja, amerre akarja. Ismerem minden cselekedetét. Látom irántam való tudatos és nyílt őszinteségét, valamint tudatos és leplezetlen képmutatását is. „Siess, jöjj Hozzám, és felébresztem lángodat:

[1] T.i. Mózes.
[2] T.i. Elizeus. Jel 11,1-13
[3] Egy rodoszi férfi.

a benned égő kis láng hamar ellobban! Örökké tartó Szeretettel szeretlek, és Irgalmam Határtalan! Kegyelmemben vagy!"

- Sokan mondják manapság: együnk, igyunk, mert holnapra meghalunk! Ne hazudjatok magatoknak! Térjetek észhez, és nézzetek Rám, Istenetekre! Törvényemnek engedelmeskedni annyi, mint szeretni Engem, és aki szeretetben él, Bennem él. Nincs szükségem a ti időtök tudósaira és bölcseire, sem tanítómestereire. Szegénységre, egyszerűségre van szükségem! Érted? Eljönnek a napok, amikor szívetekbe írom Törvényemet.

Eljövök az Irgalomnak ezen napjaiban, hogy felkészítsem a nemzeteket, és arra emlékeztessem őket, hogy meg tudom tisztítani bensőtöket a gonoszságtól és a halott cselekedetektől, amelyek az örök tűzre vethetnek benneteket. E nemzedék szíve azonban elromlott, és bár nyíltan szólok a nemzetekhez, még nem hallgatnak Rám. Jöjj, vedd fel keresztedet, és kövess Engem! Megáldom minden lépésedet!

ΙΧθΥΣ

(Később, a kis imacsoporthoz:)

Sokakat meghívtam vendégségembe, de csak kevesen készek eljönni.[1] Ezért mondom nektek: Menjetek most a szegényekhez! Menjetek a vakokhoz! Némelyiket holtnak találjátok, de ne aggódjatok, életre fogom kelteni őket. Én emeltelek fel titeket, és másokat is fel fogok emelni. Menjetek hát a szegényekhez, a betegekhez, és gondoskodjatok róla, hogy Házam megteljék! Hadd csodálkozzanak azok, akiket elsőként hívtam meg vendégségembe, de visszautasítottak! Hadd csodálkozzanak, látva, hogy a vakok visszanyerik látásukat, hogy a szegények meggazdagodnak az Én Tudásommal, a halottak pedig életre kelnek!

Az Én Gazdagságomban gyarapodjatok! Ne sorvadjatok el! Tartsatok ki, és dolgozzatok Dicsőségemért! Gyermekeim, hagyjatok fel önzésetekkel! Az Én Országom nagyon közel van hozzátok. Legyetek buzgók, és kövessétek Szavamat. Maradjatok tiszták, és tanuljatok meg semmivé válni, hogy Lelkem lélegezhessen bennetek!

Nem azért választottalak benneteket angyalaim, mert méltóak vagytok, hanem azért, mert szegények vagytok és nyomorúságosak. Dicsőítsétek meg Nevemet azzal, hogy újból találkoztok, és Nekem szolgáltok!

Tegyetek sok jót! Mindig veletek vagyok!

ΙΧθΥΣ

1990. szeptember 3.

(Elmentem meglátogatni egy papot. Ő egy bizonyos szerzetesrendbe tartozik, és ismerem rendjének ruháját. Amikor kinyílt az ajtó és megláttam őt, meglepődtem, mert olyan volt, mintha valami jelmezt viselne. Világos bíborszínű hosszú szatén ruha volt rajta. Láttam, hogy a hosszú bő ujjak belső oldala világos olivazöld. Derekán különleges arany és ezüst övet viselt. Nyakán vastag aranylánc volt. A kereszt jele nem volt rajta. Úgy nézett ki, mint egy régi király. Először azt gondoltam, hogy különleges ember lehet, azért öltözött így. Majd amikor köszöntött, az arcára néztem és már nem gondoltam arra, mit visel. X. Y. pappal voltam ott, aki ugyanahhoz a rendhez tartozott, és ő nem mutatott meglepődést. Úgy gondoltam, mindez rendjén van, elsiklottam a dolog felett, míg vissza nem emlékeztem az Úr üzenetére, amelyet a találkozás előtt mondott: „Én, az Úr, látomásokat fogok neked adni azokról, akik a vadállatot követik." És azt is mondta, hogy akik az Egyházon belül a vadállat követői, azok főpapnak vannak öltözve ezüstben és aranyban. Sokakat meg fognak téveszteni,

[1] A kis imacsoport sokszor próbált ismert papokat és archimandritákat meghívni, még jól ismert szerzeteseket is, de mindegyiknek volt mentsége, és nem mutatott érdeklődést az Úr üzenetei iránt. Udvariasak voltak.

még a választottakat is. Azon a délutánon nem szerzetes papot láttam, hanem valakit jelmezben „királynak" öltözve.)

Vassula, megmondtam neked, hogy Ujjammal fogok rámutatni Testem minden tövisére.[1] „Azt az embert, aki ilyesmit tesz, el kellene távolítani a közösségből!"[2]

1990. szeptember 10.

Jahve Sabaoth, vígy vissza minket,
ragyogtasd ránk Arcod,
és megmenekülünk.[3]

Béke legyen veled!

Támaszkodj Rám! Nem hiába neveltelek, nem azért kezdtem el veled ezt a Művet, hogy befejezetlenül hagyjam. Megáldottam Művemet, hogy megdicsőítsen Engem. És te, te, aki semmi vagy, és semmi adományod sincs, amit Nekem felajánlhatnál, a te válladra tettem Igámat, hogy megzavarjam a bölcseket, szétszórjam őket, és megmutassam nekik, hogy amíg kitartanak álláspontjuk mellett, addig Én, az Úr nem nyilatkoztatom ki Magamat előttük. És te leányom, igen, álmélkodj zavarodban választásom miatt, mert ugyan ki mondhatja: „Megtisztítottam szívemet, megtisztultam bűneimtől." Bár üldözőid süketek Tanításomra, mégis azt remélik, hogy felhasználhatnak valamit ellened. Bizony mondom neked, az asszonyok szülöttei közül még nem láttak nálad kisebbet! A rajtad ejtett seb Engem is megsebez.

Igen, e nemzedék egészben véve házasságtörő, de meg akarom menteni nemzedékedet, ahogy téged is megmentettelek, még ha ki is kell őket vinnem a sivatagba, hogy ugyanazt tegyem velük, amit veled tettem.[4] Szemük elé tárom mezítelenségüket, és bűnbánatuk első szavára repülve megyek hozzájuk, ahogy hozzád is repülve jöttem, és akkor angyalaim jelenlétében elénekelem nekik Szeretetem Énekét. Letérítem őket tévedésük útjáról, és megadom nekik Szeretetem kegyelmét. Megfogom kezüket, hogy visszavezessem őket Házamba, ahol megmutatom nekik Szentséges Szívem minden Gazdagságát, azokat a Kincseket, amelyeket Szívem a végső Időkre tartogatott: hogy ezt a kialvóban lévő pislákoló lángot Emésztő Tűzzé élesszem, hogy világosságot adjak azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában élnek.

Vassula, leányom, üldözőid megkísérlik, hogy leszakítsák rólad ruháidat, amelyeket Én adtam neked, és elrabolják tőled Ékszereimet! De megígérem neked, hogy minden kezet távol tartok tőled, mely hozzád közelít. Véget akarok vetni kicsapongásaiknak és csábításaiknak. Olyan figyelmeztető jelet akarok állítani, amely szilárd és mindörökre megmarad: „A királyok Királyát, Isten Bárányát, az Elsőt és az Utolsót, Isten Igéjét, a Feltámadottat, a Krisztust, a Megváltót, hogy megszüntessem Egyházam elleni lázadásukat, és véget vessek Szavam és Képmásom hamis bemutatásának. Most nem beszélek hasonlatokban, egyenesen megmondom, hogy olyan nevet találnak ki, amely nem az Enyém, és nem Én vagyok: egy hamis Krisztust, élettelen képet, hamis istent, melyet alattomosan a hamis ökumenizmus leple alá rejtenek, de megígérem neked gyermekem, hogy végül Én fogok győzni. Legyőzöm korszakotok hamis tanítóit. Odaadom nektek Szentséges Szívem rejtett kincseit, ajkatokra adom Keresztem nyelvét, amely a Szeretetet, annak minden Misztériumával, Jelével és Csodájával együtt.

Majd e szavakra emlékeztetem pásztoraimat: „vezetés és szolgálat". Azt fogom tanácsolni nekik, hogy ne viselkedjenek úgy, mint a hatalmasok, akik tekintélyüket éreztetik a szegényekkel. Aki naggyá akar lenni a szegények között,

[1] Találomra kinyitottam a Szent Bibliát egy próféciáért.
[2] 1 Kor 5,2
[3] Zsolt 80,3
[4] Jézus a tisztítótűzhöz hasonló tisztulásra utal, amikor Isten szemével láttam bűneimet.

az legyen a szolgájuk. Aki első akar lenni közöttük, legyen az utolsó Hozzám hasonlóan, aki nem azért jöttem a világra, hogy Nekem szolgáljanak, hanem hogy Én szolgáljak, és áldozatul adjam sokakért Életemet.

És te, kisgyermek, ne félj Tőlem![1] Mindörökre megőrzöm benned Világosságomat! Imádkozz korszakod megmeneküléséért és megtéréséért!

Megáldalak. Áldj te is Engem és szeress!

ΙΧθΥΣ

1990. szeptember 12.

Jézus?

Én vagyok. Béke legyen veled, virágom! Írd le Üzenetemet, amely az egész világnak szól:

Béke legyen veletek, Szívem gyermekei! Ébredjetek rá, hogy Kegyelemből minden nap megnyílik a Menny számotokra, hogy hívjalak a megtérésre, emlékeztesselek Szavamra, tanítsalak benneteket Parancsolataim követésére.

A Menny naponta megnyitja Kapuit a világ különböző pontjain, hogy Békét és Szeretetet hozzon nektek. A Bölcsesség teljes Dicsőségében fog leszállni Trónján, egyenesen közétek, hogy megnyissa a vakok szemét, a süketek fülét, és életre keltse a halottakat, akik szerteszét hevernek ebben a pusztaságban. Nem, a Bölcsesség nem nyilvánul meg a ravasz lélek előtt. Azért jön, hogy a szegényeket és az egyszerűeket tanítsa, és kiárassza rájuk minden Művét, mert ezek a lelkek tudják, hogyan kell félniük Engem, az Urat, és örülnek Szavamnak. Van-e nagyobb adomány annál, mint hogy ajtótokba állítom a Bölcsességet? Van-e nagyobb öröm, mint ha a Bölcsesség rátok mosolyog? Van-e nagyobb gyönyörűség, mint hallani, amikor Szeretetének Új Énekét énekli nektek? Örvendezz hát teremtés! Mert Én Vagyok ajtótok előtt!

Ezt az Örömet a ti időtökre tartottam fenn, nemzedék, amikor a Sátán világraszóló tekintélyével és egész birodalmával hatalmának csúcsára jut Egyházamban és minden nemzetben. A Sátánnal egyesült a hamis próféta is, akinek lépteit egyre hangosabban halljátok mindennap és mindenhol. Állig fel vannak fegyverkezve, hogy hadat üzenjenek Egyházamnak és azoknak, akik engedelmeskednek Parancsolataimnak.

A ti időtök számára tettem félre, szeretett gyermekeim, ezt az Égi Mannát, amelyet Szentlelkem ad. Ezt a rejtett mannát,[2] a pusztaság és a bűn idejére tartogattam. Ez a szegények és az éhezők eledele, és megígérem nektek, hogy annyit kapnak belőle, amennyit csak el tudnak fogyasztani, és nekik fogom megmondani Új Nevemet. Ez a Mennyei Táplálék, amelyet az Égből árasztok, Szentlelkem kiáradása, aki betölti benső sivatagotokat. A Szeretet szól az ellenséges világhoz. A Szeretet zörget minden zárt ajtón. A Szeretet szólít a bennünket elválasztó fal másik oldaláról, amelyet ellenségeim építettek. A Szeretet az, aki kolduskénti kéri a szeretet viszonzását, egy mosolyt, bűnbánatot, egy sóhajt. Én vagyok:

a Szentséges Szív!

Újból jövök, hogy a Gyengédség és a Szeretet Emésztő Tüzévé élesszem a szívetekben pislákoló lángot. Leszállok, hogy bőséggel árasszam rátok Szívem minden Kincsét, emberiség, és hogy világosságot adjak azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában élnek.

Eljövök, hogy szilánkokra törjem börtönötök ajtaját, és Lángommal megolvasszam bűneitek láncát.

Eljövök, hogy megszabadítsalak rabságotokból és bűnötöktől, és véget vessek kicsapongásaitoknak. Meg akarlak men-

[1] Féltem, mert Jézus nagyon felindultan szólt hozzám.

[2] Lásd: Jel 2,17.

teni, nemzedék, még ha ki is kell vinnem téged a sivatagba, és ott kell szólnom hozzád rámutatva szárazságodra, és megmutatva, mennyire megtelt egész tested sötétséggel. Azért teszem, hogy megmentselek. Ó teremtés! Mit meg nem tennék érted! Lelkem van rajtad, és veletek marad örökkön örökké. Ezért nyissátok ki szíveteket, és engedjétek, hogy eltöltselek benneteket Kegyelmemmel.

Jöjjetek, merítsetek Belőlem erőt! Erősítsétek meg gyökereiteket Énbennem, különben mit tesztek a megpróbáltatás napján, ha gyenge a gyökeretek? Elsodor a szél, és kicsavar a vihar ereje! Ágaitok úgy letörnek, mintha vékony üvegből lennének. Nem, nem lesztek képesek túlélni. Jöjjetek ezért Hozzám! Erősödjetek meg Gazdagságomban, hogy el ne sorvadjatok! Úgy jöjjetek Hozzám, amilyenek vagytok! Ne várjatok arra, hogy szentté váljatok! Jöjjetek Hozzám! Úgy jöjjetek, amilyenek vagytok! Megbocsátom bűneiteket, és megtisztítom lelketeket.

Akkor Istenségembe öltöztetlek benneteket Szent Nevemért, hogy felkészítselek lelki Házasságunkra. Én, az Úr Dicsőségemben akarok egybekelni veled, és egészen Enyémmé akarlak tenni téged, nemzedék! Meg fogom mutatni nektek a helyes Utat, hogy eltérítselek a hamis ösvényekről. Felkészítelek benneteket, hogy mindörökre, az egész örökkévalóságra Enyémek legyetek.

Ma Szeretetből és Irgalomból lehajolok hozzátok a Mennyből, de Lelkem szomorú és mélyen bánkódik, mert bárányaimat és juhaimat szétszéledve találom. Egyesek elvesztek, másokat pedig báránybőrben rejtőző farkasok faltak fel. Ezért ne csodálkozzatok, ha meglátogatlak benneteket, mert minden elmúló nappal világosabban láttok Engem, míg csak szemtől szembe nem álltok Velem.

Lángoló tűzben jövök, hogy elsöpörjem mindazokat, akik nem ismernek el Engem Istenüknek, és mondom nektek: az idő sürget, az órák elszállnak, és hamarosan felvirrad rátok Dicsőségem Napja. Ne kérdezzétek: „Hol késik Eljövetele? Hol az Ígéret?” Eljövetelem hamarosan bekövetkezik, Ígéretem be fog teljesedni, és várakozásotok megrövidül Édesanyám és minden szentem imája révén. Ezért szeretteim, amíg várakoztok, engesztelődjetek ki és éljetek szentül, hogy békében találjalak benneteket!

Hamarosan visszatérek, mint Szeretet. Hamarosan minden beteljesedik, és egy napon válaszolnotok kell, és számot kell adnotok Nekem. Mi történik akkor a gonoszokkal és a bűnösökkel? És mi lesz azokkal, akik továbbra is megbántanak Engem? Hűséges vagyok és Igaz, és Ígéretem valóra válik, nem késlekedem.

Minél erősebben halljátok a hamis prófétának és követőinek lépteit a földön, annál inkább hallatom Saját Lépteimet, hogy Véremmel töröljem el a mérgezett nyomokat, amelyeket csalétekül hagytak hátra nektek ösvényükön. Ez a Lázadó és az ő követői most igen jól élnek. Főpapok ruhájában, báránybőrben, Igazságnak öltözötten sokakat megtévesztenek és halálra adnak.

Most nem példabeszédekben szólok, hanem nyíltan mondom: Itt az Idő, amelyről a Szentírás megjövendölte, hogy ellenségeim olyan névvel illetnek Engem, amely nem az Enyém, és amely nem Én vagyok, hanem: egy hamis Krisztus, egy élettelen kép, hamis isten, a hamis ökumenizmus leple alá álnokul elrejtett bálvány: ez a Lándzsa Hegye, amely mélyen befúródott Szentséges Szívembe, és Véremet ontja... Karddal kényszerítenek majd benneteket arra, hogy szennyezett ételeiket egyétek: ma egy adag racionalizmust, holnap egy adag naturalizmust, és így tovább. Az Igazságot, Szavamat, Bölcsességemet és Keresztem nyelvét majmolják. De tűz hull rájuk a Mennyből, és felemészti őket. Mindez bekövetkezik.

Azért mondom el mindezt nektek, szeretteim, hogy óvjalak benneteket ezek-

től a hamis tanítóktól és az emberi tanoktól. Szentséges Szívem, amely Lángol, cselekedni fog, és továbbra is követni fog benneteket a megpróbáltatás eljövendő napjaiban. Ahogyan a koldus várja az alamizsnát, Én is ugyanúgy remélem, hogy megnyerem szíveteket, mielőtt még a sötétség rátok zuhan.

Megáldalak benneteket egyenként. Szeretetem Sóhajának pecsétjét hagyom homlokotokon. Én, Jézus Krisztus, Isten Szeretett Fia, a Megváltó, jó szívvel adom nektek Békémet. Végtelenül szeretlek titeket! Legyetek egy!

ΙΧΘΥΣ

1990. szeptember 18.

Uram,
aki megőrzöl a gonosztól,
és lelkemet szerető Énekeddel veszed körül,
ragyogtasd Szent Arcodat
mindannyiunkra, akik szeretünk Téged!
Tanítsd meg a mai fiatalságot arra,
hogy kövessen és utánozzon Téged!
Mutasd meg nekik
Szentséges Szíved Kincseit!
Azoknak, akik még nem értik
a Szentséges Szívet,
és értetlenül állnak e Szent Név előtt,
amelyet Te választottál,
tanítsd meg, hogy megértsék,
Te vagy az, a Krisztus!
Térítsd észhez azokat,
akik még mindig különbséget tesznek
egymás között teológiai kifejezések miatt,
pedig Szent Neved alatt élnek!
Add, hogy belássák, mennyire növelik
a kereszténység megosztottságát,
mennyire nem teszik meg
a Te Akaratodat,
hanem a Sátánnak engednek,
hogy szétszakítson bennünket,
és így gyengítse Egyházadat!
Te vagy Jézus Krisztus,
Istennek Szeretett Fia, a Megváltó,
a Szentséges Szív, az Ige,
az Alfa és az Omega,
a Világosság, a Szabadító,
a Pantokrátor.
Te <u>EGY</u> Krisztus vagy.
Te nem vagy feldarabolva!
Ezért Hozzád imádkozom,
aki azt akarod, hogy egyesüljünk.
Egyesíts minket újra szeretetben,
szívünkben, hitünkben és a gyakorlatban!

Ez az, gyermekem, amire meg kell őket tanítanod, és rá kell beszélned őket, hogy megtegyék. Gyermekem, lesznek azonban olyanok, akik önteltségükben nem figyelnek rád. Ezek az emberek nagyon megszomorítják Szívemet. Nincs bennük alázat és igazi Bölcsesség. Tele vannak a „tudásról” alkotott ellentétes nézetekkel, ami egyáltalán nem tudás. Szavakról vélekednek, ítélkeznek, és <u>szavakon vitatkoznak</u>. Kérdéseket tesznek fel szüntelenül, de nem veszik észre, hogy a Kísértő zsákmányává lettek. Ó gyermekem, viseld el Kedvemért e nehézségeket, mindez nincs hiába. Egyszer majd meglátod szemtől szembe a Világosságot. Jöjj, és ünnepelj most Szeretetemben és Gyengédségemben! Tedd fejedet Szívemre, és figyelj a Szeretet hívására!

Örvendezz Bennem! Örvendezz Ragyogásomban és Gazdagságomban! Nektek tartottam fenn ezt a Gazdagságot, nemzedék, hogy a Szeretet láncával vonjalak Magamhoz. És, ha megkérditek: „Mennyi idő múlva következik be ez a csoda?”, akkor megmondom nektek, hogy már bekövetkezett. Lépéseimet egyesek már hallották is. Hirtelen jön el hozzátok az Úr, akit kerestek. Eljön, akire vágyakoztok. Ezért mondom nektek, ne álljatok ellen Szentlelkemnek, aki most teljes erejével érkezik, hogy levegye rólatok a nemzeteiket takaró halotti leplet, amely megakadályozza, hogy meglássátok a Világosságot. Teljes erővel szállok le Szentlelkemmel, hogy leleplezzem a csalókat és kiűzzem a kufárokat, akik beszivárogtak Szentélyembe. Fordítsd Felém tekintetedet nemzedék, és nézd, milyen Öröm látogat meg hamarosan!

Szentlelkem nemcsak azért száll le teljességében, hogy megmentse a nyomorultakat, hanem azért, mert Én is leszállok, hogy ítéletet tartsak, hogy látást

adjak a vakoknak, és elvegyem azok látását, akik azt állítják, hogy látnak. Úgy összezavarom azokat, akik magukat bölcsnek és tanultnak tartják, hogy nem fogják tudni, kik és honnan jöttek. Bizony mondom nektek: a méltatlanokat fogom tanítani, és azokat, akiket nevetségesnek és megvetettnek tartotok. Az Én Tudásommal fogom felemelni, tanítani, és az Igazság hűséges tanítványaivá teszem őket, hogy megszégyenítsem azokat, akik elzárják előlük Országomat. Mondom nektek: „A halottak előbb bejutnak Országomba, mint ti."[1]

Kegyelmem Lelke eljött hozzátok, egészen ajtótokig, de ti nem akartatok hinni Csodáimban és Jeleimben sem, pedig azok, akiket ti megvetettnek neveztek, és akiket társadalmatok kivet magából, alázattal, lelkesen és szeretettel hittek. Ezért hozom vissza a bűnösöket, és keltem életre a holtakat, mint fényoszlopokat. Ám nagy bánatomra, még azután sem változott meg véleményetek, hogy e nagy csodákat láttátok, és nem akartok hinni jelenlegi Isteni Műveimben. Ezért mondom nektek:

„Országomat elveszik tőletek,
és egy szegény népnek adják,
oly népnek, amelyik nem tudja,
melyik a jobb és melyik a bal keze.
E nyomorultaknak
mondom meg Új Nevemet!"

IXθYΣ

Szentséges Szívem Vassulája,[2] senkinek se engedd meg, hogy elvegye tőled azt az adományt, amelyet Én adtam neked.

Uram! Tiltsd meg ezt nekik! Én magam semmit sem tehetek, hiszen tudod, hogy korlátozva vagyok!

Ne félj Vassula, leányom, legyőzöm ellenségeimet, akik a te ellenségeid is, és Tanításom sokakat meg fog téríteni. Tudod, hogy hányszor mentettelek ki az oroszlán szájából? És hányszor világosítottalak meg téged, gyermekem? És hányszor mutattam Utat neked? Ó Édes tanítványom![3] Bízzál Bennem, támaszkodj Rám! Kérj és kapni fogsz!

Jöjj, evangelizálj szeretettel a Szeretetért! Nyerj meg Számomra lelkeket! Engem akarj, Engem szeress, és Bennem bízzál!

IXθYΣ

Az eklézsia újra felvirágzik majd!

1990. szeptember 19.

Uram, vedd lelkemet és szívemet,
és helyezd
Szentséges Szíved közepébe!

Ó gyermekem, mennyire vágytam arra, hogy újból halljam e szavakat! Mennyire vágyom rá, hogy e szavakat halljam minden emberből!

1990. szeptember 20.

Uram?

Én vagyok.

Jöjj, és vigasztalj meg, jöjj és adj enyhülést, pihentess meg! Arra teremtettelek, hogy Én legyek az Egy és az Egyetlen a szívedben. Arra teremtettelek, hogy eltávolítsd a Testembe hatoló töviseket. Arra teremtettelek, hogy Szívem áldozata légy. Szenvedélyesen szeretlek! Fogadd el Szeretetemet, fogadd el Tudásomat, fogadd türelemmel, és ne vesd meg a megpróbáltatásokat! Keresztemet nagy Szeretettel és engedelmességgel fogadtam. Szeretetből ittam ki Kelyhemet az utolsó cseppig, és azért,

[1] T.i. a „bölcsek".

[2] Arra gondoltam, hogy valószínűleg én vagyok az első görög ortodox, akit a Szentséges Szív Vassulájának neveznek.

[3] Jézus tele volt örömmel, amint e szavakat kiáltotta!

hogy engedelmeskedjek a Mennyei Atyának.

Mértékkel fegyelmeztelek leányom. Ha Rám figyelsz, tanulni fogsz. Szemem szüntelen figyel rád, őriz téged és áld téged. Én szeretlek téged a legjobban, ezért ne félj leányom, Vassula! Ne félj fegyelmemtől, amely Felém irányít téged, és megmutatja neked Műveim nagyszerűségét, Ragyogását, Szívem Gazdagságát és Szeretetem Emésztő Tüzét. Csalatkoztál-e valaha Bennem? Ellenálltam-e valaha hívásodnak, amikor szükséged volt Rám?

Áldott nemzetek, áldott népek, áldott teremtés! Hogyan lehet, hogy ellenálltok Szeretetemnek, és elkóboroltatok, hogy a Sátán könnyű prédájává váljatok? Honnan vettétek a bátorságot, hogy ok nélkül kiejtsétek Nevemet? Az a lélek, aki benned van, nemzedék, az lázadó lélek, arra csábít téged, hogy élj érzékies életet, céltalan életet, istentelen életet, és cseréld a szentséget romlottságra. Ó nemzedék! Hova lett a Minket összekötő Jel? Mit tettél Vele? Hova lett Belém vetett hited? Hogyan jutottál odáig, hogy feladj Engem? Nem hallottad még, hogy amennyivel közelebb jössz Hozzám, Én is annyival közeledem hozzád?

Szegezd Rám tekintetedet anélkül, hogy balra vagy jobbra néznél! Hadd mondjam majd egyszer: „Gyermekem, szívesen látlak Atyád Házában, békéltető illat voltál Számomra, megtartottad Törvényemet, szentül éltél, gyümölcsöt hoztál, tápláltad a szegényeket. Jöjj hát, gyermekem, siess Atyád Karjaiba, és élj mindörökkön örökké az Én Szívemben!”

ΙΧΘΥΣ

1990. szeptember 21.

Szeretett Jahvém,
tégy bennünket újból istenivé![1]
Alakíts minket Isteni Képmásodra,
arra a Szent Képmásra,
amelyet elvesztettünk.

Vassulám, meg fogom hallgatni kérésedet, és ahogy esőként hullattam rád Áldásomat, úgy fogom e földet is ragyogó ruhákba takarni, dicsőséges tökéletességbe öltöztetni, és népeit arra indítom, hogy arcra borulva imádjanak Engem. De előbb még Tisztító Tüzemet kell e nemzedékre küldenem. Le kell szállnom, hogy kihúzzam a rókákat odúikból, mert tönkretesznek minden új szőlőt. Ezt megmondtam nektek még mielőtt megtörténne, hogy higgyétek, ha majd megtörténik. Ahogy a holttest életre kel a halálból, úgy fogom életre kelteni e föld feloszló testét. Dicsőséges testté, isteni néppé teszlek benneteket, a papoktól kezdve a laikusokig.

Ma nincs hite e nemzedéknek, és nem akar Bennem hinni. Nap mint nap egyre több pásztoromat ragadja magával a világ és gazdagságának vonzása. A Bölcsességet majmolják, és amikor a Kegyelem eljön hozzájuk, a lábuk elé, visszautasítják. A legkisebb jóindulatot sem mutatják, hogy elnyerjék ezt a Kegyelmet.

Megosztottság van Egyházamban, mint Káin és Ábel idején, akik testvérek voltak ugyan, mégis megosztottak voltak. Egy volt a vérük, mégis különböztek. Ábel alkalmas volt, Káin alkalmatlan. Az egyik őszinte volt, a másik nem. Az egyik jóindulatú volt, és tetszett Nekem, a másik rosszindulatú volt, és nem volt tetszésemre. És Ábeleim, akik ma Egyházamban szolgálnak, szenvednek, azért szenvednek, mert látják, hogy saját testvéreik árulnak el Engem. Ez az a baj, ami súlyosan ránehezedik pásztoraimra, amely megtöri és megosztja testvériségüket. Boldog az az ember, aki megtartja Parancsolataimat, mert érezni fogja békés Szeretetemet. Boldogok a béke szerzői, akik a békéért dolgoznak, az Én fiaimnak hívják majd őket. A Szeretet hamarosan veletek lesz, ezért szükséges, hogy állhatatosak legyenek Ábeleim, akik megtartják Parancsolataimat és hisznek Bennem.

[1] A szerk.: Az isteni természet részeseivé (2 Pt 1,4)

Vassulám, később mondom el neked a többit.[1] Tarts ki az imádságban, és légy hálás! Hadd lelje benned gyönyörűségét Atyád, aki a Mennyben van! Ne félj! Veled vagyok. A Szeretet Tekintete rajtad nyugszik.

Jézus a Nevem.

ΙΧΘΥΣ

Alleluja!

1990. szeptember 24.

Béke legyen veled! Vassula, sohasem foglak elhagyni. Imádkozz Hozzám hosszabban, az tetszik Szívemnek. Mondd:

„Légy áldott Jézusom,
aki megmentettél engem!
Légy áldott Jézusom,
aki táplálsz engem!
Jézusom szeretlek,
taníts, hogy még jobban szeresselek!
Ámen."

Dédelgess Engem egyszerű, de szívedből fakadó szavakkal! Ó kedvesem! Szüntelenül áldj Engem! Pihenj meg Szívemben, és úgy vigasztalj Engem, ahogy Én vigasztallak téged! Erre van most szükségem, Vassulám!

1990. szeptember 25.

(Szent Édesanyánk Üzenete mindnyájunknak.)

Béke legyen veletek, szeretett gyermekeim! Hadd emlékeztesselek benneteket arra, hogy az Úr minden szívet ismer. Az Úr a szíveteket keresi. Tiszta szívvel jöjjetek Hozzá, és tanítani fog benneteket. Az Úr megvigasztalja lelketeket, Ösvényére vezet titeket az Igazságban. Kérlek benneteket, akik még ingadoztok, ne csukjátok be szíveteket a józan ész előtt, térjetek vissza az Úrhoz, és Ő is vissza fog térni hozzátok. A Mennyből most Öröm száll közétek, Világosság ragyog fel közöttetek. Készüljetek fel e Világosság fogadására, készüljetek az Úr fogadására!

Kinek a keze tiszta manapság? És valójában ki mondhatja, hogy tiszta a szíve? Kinek a szíve van tökéletes összhangban az Úrral? Szeretteim! Enyéim! Gyermekeim! Az Úrhoz vezető út közöttetek van, az élők földjén van. Nyújtsátok ki kezeteket Szentélye felé, és az Úr is kinyújtja Kezét a Mennyből, hogy Magához vonjon benneteket. Nyújtsátok feléje kezeteket, és Ő Részvéttel lehajol hozzátok. Késlekedés nélkül jöjjetek az Úrhoz! Emeljétek szemeteket az Égre, és Rajta kívül ne nézzetek másra, csak az Úrra, a ti Istenetekre! Senki másban ne leljétek gyönyörűségeteket, csak Őbenne, a ti Szabadítótokban! Ne keressetek mást, csak az Urat, Megváltótokat! Senki másnak ne énekeljetek, csak Szent Isteneteknek!

Emlékeztetnem kell-e titeket arra, hogy az Úr maga a Gyengédség és a Részvét, aki nehezen haragszik meg és igen Jóindulatú? Jézus az a Kő, amelyet az építők elvetettek, és amely Szegletkővé vált. Bizony mondom nektek, hogy Isten Országa közöttetek van, és Kegyelmének Szentlelke gyengéd szellőként árad ki nemzetetekre, hogy életre keltsen benneteket. Jöjjetek és lássátok a Szentlélek Menyegzőjét! A Szentlélek egybe akar kelni országaitokkal. Ne utasítsátok vissza a Szentlelket, akit oly nyilvánvalóan árasztok rátok! Ne legyetek olyanok, mint az „építők", akik elvetették azt a követ, amelyből szegletkő lett.

Isten azt akarja, hogy mindenki megmeneküljön, és ez most ünnepélyes figyelmeztetésem mindazok számára, akik hallják e könyv jövendöléseit:

[1] A Biblia bizonyos szakaszait, amire Jézus meg akart tanítani.

ne fojtsátok el a Lelket,

aki most munkálkodik közöttetek, amikor hitehagyásotok elérkezett tetőfokára. Ne mondjátok majd az Ítélet Napján: „Sohasem hallottam, sohasem tudtam ezt". Jézus és Én ezeket már azelőtt kinyilvánítjuk, mielőtt még megtörténnének, hogy ne mondhassátok, amikor színről színre találkoztok Istennel: „Nem tudtam róla". A kevélyek fellegvára össze fog omlani, és a gonosz lelkeket kivetik belőle!

Légy áldott, legyetek áldottak mind, amiért meghallgattatok! Jóságos Édesanyátok vagyok, a Theotokos, aki szeret benneteket.

1990. szeptember 28.

Jézus?

Én vagyok.

Támaszkodj Rám! Támaszkodj Vállamra, mert eljöttem hozzád, kiemeltelek a gödörből, és Házamba vittelek, ahol meggyógyítottalak. Továbbra is segítelek, hogy a Helyes Ösvényen járjon lábad. Kapaszkodj Belém! Tudom, hogy félénk a szíved,[1] de erőssé teszlek, hogy ellenállj a gonosznak.

Ó teremtés! Az Irgalmasság száll le most, az Ítélet előtt. Fogadjátok szívesen Irgalmamat most, és Lelkem megpihen rajtatok. Közeledjetek Hozzám, akik vágyakoztok Utánam, és teljetek el az Élet Kimeríthetetlen Forrásából, mert: „Aki megízlel, még jobban kíván, s aki iszik Belőlem, még jobban szomjazik."[2] És Én, mint a Manna, betöltöm lelketeket, és mint a fazekas, Istenségemhez hasonlóvá, olyanná formállak benneteket, amilyenek voltatok.

Azután megmutatom nektek Országomat, és elküldöm a Bölcsességet, hogy Szent dolgaim Ismeretére tanítson benneteket, és Enyémmé teszlek benneteket mindörökre. Fiaim és leányaim lesztek, Szentjeimmel együtt fogtok Engem dicsőíteni a Mennyben. Majd, mint párát küldelek ki benneteket, hogy hirdessétek: Tudásotokat Magától a Bölcsességtől kaptátok, és másokat is tanítsatok, hogy megerősödjenek jó szándékban és tudásban, és nemzedékről nemzedékre Szentnek tartsák Szent Nevemet. Leszármazottaitok gazdag örökséget kapnak tőletek, és Végtelen Irgalmamnak köszönhetően gyermekeiteknek gyermekei is. A jövőben tudni fogják a nemzetek, hogy mit jelent az Úr Félelme.

Kegyelmeim nem fogytak ki. Kegyelmeim kimeríthetetlenek, minden völgyet betöltenek, és Gyengédségem minden nap megújul irántatok. Szívemből folyamatosan árasztom Szeretetemet, mint bővizű folyót, hogy megöntözzem sivatagotokat, és életre keltselek benneteket. Nem Én kényszerítettelek benneteket arra, hogy sötétségben éljetek. Nem az a kívánságom, hogy azt lássam a magasból, miként falazzátok be magatokat, és miként zárjátok be lelketeket a legsötétebb börtönbe. Az Én kívánságom az, hogy békében Hazahozzalak benneteket. Az Én kívánságom az, hogy zöld legelővé tegyem sivatagotokat és kiszáradt földeteket, és eltöltselek benneteket.

Vassula, minden Üzenetem imádság! Olvasd el, és írd le a Rómaiaknak írt levél 8,26-27 versét:

Gyöngeségünkben segítségünkre van a Lélek is, mert nem tudjuk, hogyan imádkozzunk helyesen. A Lélek azonban maga könyörög helyettünk szavakba nem foglalható sóhajtásokkal. Aki vizsgálja a szíveket, tudja, hogy mit kíván a Lélek, mert Isten tetszése szerint jár közben a szentekért.

Elmélkedj ezen. Szeretlek. Mondd utánam:

Jézus!
Sem halál, sem élet,
sem angyalok, sem fejedelemségek,

[1] Jézus mosolygott.
[2] Sir 24,21

sem jelenvalók, sem jövendők,
sem magasság, sem mélység,
sem hatalmasságok,
sem egyéb teremtmény
el nem szakíthat minket Tőled![1]
Megfogadom,
hogy hűséges maradok Hozzád!
Ez az én ünnepélyes fogadalmam.
Segíts ezt mindörökkön örökké
megtartanom.
Ámen.

(Elismételtem, amit Jézus adott nekem.)

(Később:)

Lélek, imádkozz! Ez annyit tesz, hogy beszélj Velem! Ne feledd, hogy mindenütt Jelen vagyok! A kísértő folytonosan csábít téged! Hallgass Rám, állj ellen, állj ellen neki! Jöjj most! Újból kinyilvánítom Magamat általad, ha alázatosan engedelmeskedsz Nekem, és megengeded Lelkemnek, hogy rajtad nyugodjon Szenvedésem óráiban.

ΙΧθΥΣ

Én Vagyok a te Jézusod.

1990. október 1.

Vassulám, Én vagyok, az Úr! Érezz Engem! A közeledben vagyok. Ismerj fel![2]

Megosztom veled Keresztemet, Töviskoronámat és Szögeimet. A holtak országából választottalak ki, és Szívemben újból életre keltettelek, hogy Kielégíthetetlen Szeretetem áldozatává tegyelek elégtételül sok lélekért, akik inkább megosztottak akarnak maradni, és különbséget tesznek egymás között az Én Szentséges Nevemben. Megosztom veled szenvedésemet és bánatomat, leányom. Vigasztalj meg, és Én is megvigasztallak téged.

Vassula, gyermekem, azért emeltelek fel, hogy csillapítsd Igazságosságomat, azért emeltelek fel, hogy Lelkem gyönyörűségét lelje benned. Ne félj hát, gyermekem! Atyám kegyes volt irántad mindazért, ami nem vagy. Nincsenek érdemeid, egyáltalán nincsenek, nyomorúságod ellenére mégis kegyes voltam hozzád, mert Hűségem és Szelídségem határtalan. Hozz több áldozatot gyermekem - Én tömjénem és mirhám! Mennyire szeretlek! Buzgóvá teszlek Magam iránt, a te Istened iránt, és hűségessé Parancsolataimhoz. Olajommal foglak felkenni. Ó, Én tulajdonom, élj Bennem, és engedd meg, hogy benned éljek! Én vagyok az, akinek sohasem kellene ellenállnod, akinek nem kellene csalódást okoznod, akit sohasem kellene megtagadnod!

Én vagyok az, aki Életet lehelt beléd! Engedd, hogy teljesen elárasszalak, ne fejts ki ellenállást irányomban! Nem árasztalak-e el jóindulatommal? Nem emésztelek-e fel teljesen Szívem Lángoló Szeretetével? Nem mutattalak-e be téged angyalaim és Szentjeim Seregének? Megfosztottalak-e valaha is a szenvedéstől, lélek? Ezért, most rajtad a sor, hogy szeress Engem, ezzel te tartozol lélek! Borulj arcra Előttem, és imádj Engem! Rajtad a sor, hogy lelkemet felvidítsd, és fogadj Engem szent áldozatomban.

Jöjj! Jöjj! Közeledj Hozzám! Engedd meg, hogy olykor füledbe súgjam, mennyire Szeretlek. Engedd, hogy Gyengéden dédelgesselek! Engedd, hogy Áldásaimmal dédelgesselek! Jöjj, és tedd fejedet a Szívemre! Nemcsak céltáblám vagy lélek, hanem szeretett menyasszonyom is, akit Szívem szeret, és akinek szeretne énekelni. Hangom édes, és Szívem a Szeretet Lángoló Kemencéje. Illatom vonzó és finom.

Látod, miként jövök repülve hozzád, mielőtt még szólásra nyitnád ajkad, és szó jönne nyelvedre. Olyan vagy számomra, mint virág a bogáncsok között. Mint halászhálót vetettelek ki a tengerbe, hogy lelkeket fogj Nekem, Királyodnak.

Ha még nem tudtad volna Vassula leányom, most megmondom: Kövesd

[1] Róm 8,38-39
[2] Ekkor Jézus megérintette karomat.

Vérem nyomát, és vedd a Keresztet, amelyet rád bíztam! Kövesd Vérem nyomát, amit fiatalságod óta kerestél.[1] Vérem nyoma Hozzám, a Karomba, a Szívembe vezet téged. Ó Vassula! Úgy vigyázok rád, mint Szemem Fényére. Kiemeltelek a gödörből, hogy Szívem szeretett lelkei mellett neked is helyet adjak. Házasságra léptem veled, hogy Keresztemet mint hitvesi ágyat osszam meg veled, és attól kezdve mindörökre Enyém lettél.

Süsd le most szemed Királyod és Jegyesed előtt! Süsd le a szemed, és engedd meg, hogy Kezem a fejeden nyugodjon. Megáldalak, és homlokodra lehelem Szeretetem édes Sóhaját, Gyengédségem Leheletét. Gyermekem, szeretném, ha megszabadulnál minden aggodalomtól! Arra várok csak, hogy kegyes lehessek hozzád. Arra várok csak, hogy mindörökre Szentséges Szívembe rejthesselek, ahol Igaz Békére lelsz!

1990. október 10.

Béke legyen veled gyermekem! Engedd meg, hogy kezedet igénybe vegyem! Én vagyok az, a te Jézusod, a Szeretet szól hozzád, és kér téged.

Ó jöjj, és árassz el engem!

Ó Vassulám, betöltelek. Figyelj, és írd le üzenetemet az egész világ számára.

Béke legyen veletek! A Szeretet szól. A Szeretet kéri, hogy fogadjátok el. A Szeretet még azokat a sebeket is meggyógyítja, amelyeket gyógyíthatatlannak ítéltek. A Szeretet megvigasztalja azokat, akikkel senki sem törődik. Iránttatok érzett Szeretetem örökké tart, és Engem arról ismernek, hogy kitartok szeretetemben.

Közeledjetek, jöjjetek közelebb Hozzám azáltal, hogy a szívetekkel imádkoztok! Felajánlok nektek egy helyet iskolámban. Bölcsességet adok nektek, hogy átadhassam nektek Tudásomat. Áldottak azok, akik alázatosan elfogadják Tanításomat, és szívükre veszik Szavaimat.

Hallgassatok meg, szeretteim! A Szentírás mondja: „A kereszt hirdetése ugyan oktalanság azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Isten ereje.”[2]. Ezt a Nyelvet akarom most nektek megtanítani, a Szeretet Nyelvét fogjátok hallani iskolámban, és ti, akik készek vagytok megtanulni, legyetek áldottak, legyetek erősek és boldogok! Bár elkerülhetetlen, hogy akadályok jöjjenek, ne féljetek, hagyatkozzatok Rám! De jaj azoknak, akik akadályokat támasztanak! Az Ítélet napján Előttem kell számot adniuk róla!

Eljövetelem küszöbön áll, és állandóan jeleket adok nektek, hogy felkészítselek rá. A Szeretet vissza fog térni. Úton vagyok felétek.

Mondd, ha egy király valamely városba készül, nem tesznek-e előkészületeket fogadására? Az egész város felbolydul, a király maga előtt küldi választottait és udvari embereit, hogy előkészítsék és elegyengessék számára az utat. Elküldi követeit, hogy jelentsék érkezését. Meghagyja nekik, hogy hangosan kiáltsák: „Királyotok van itt, Királyotok jön Kezében Szívével, hogy felkínálja nektek! Az Irgalom hajol le most a mennyből, mennyei Trónjáról! Megsajnált benneteket.”

Eljövetelem előtt ezért küldöm Magam előtt a Szövetség Ládáját, ezért küldöm a Jelenések könyvének Asszonyát, a második Évát, aki sarkával el fogja taposni a kígyó fejét. Magam előtt küldöm Édesanyámat, hogy utat nyisson ebben a sivatagban és elegyengesse az utat. Elküldöm a Mennyország Királynőjét,

[1] Gyermekkoromban látomásaim voltak, amint Jézust követem a Golgotára, és amint a kereszt alatt álltam a közelében.

[2] 1 Kor 1,18

a Mennyország Kapuját, hogy felkészítsen és megtanítson benneteket, akik még a porban fekszetek, hogy jöjjetek, és kössetek békét Velem, Királyotokkal, még Nagy Visszatérésem előtt. Elküldöm hozzátok a Béke Királynőjét, hogy a föld egyik sarkától a másikig megkeressen, és egyenként összeszedjen benneteket.

Nagy Visszatérésem előtt elküldöm hozzátok szolgáimat, a prófétákat, hogy emlékeztessenek benneteket Törvényemre, és arra, hogy térjetek vissza gonosz útjaitokról, éljetek szentül, és hírül adjanak nektek egyes eseményeket mielőtt még bekövetkeznének.

Elküldöm hozzátok angyalaimat, hogy Szentségemre, Fenségemre és Ragyogásomra emlékeztessenek benneteket. Elküldöm hozzátok szószólóimat, hogy házatok tetejéről kiáltsák és hirdessék Szentlelkem Menyegzőjét. Nem fáradok bele, hívlak, hogy keljetek egybe Velem! Nem kedvetlenít el ellenséges magatartásotok és közömbösségetek sem.

Követni fogom szíveteket, és Én, aki egész idő alatt csak sebeket kaptam tőletek, úgy lépek házasságra veletek, mint az ifjú a szűz leánnyal. És a Szívemet koszorúzó Töviseket Szeretetemben Virágkoszorúra cseréltetem veletek, melyet Én is úgy fogok viselni, mint a vőlegény az esküvői koszorút, mert ez a koszorú az Én Győzelmem Koszorúja lesz. Ez lesz Irgalmasságom Díja.

Nemzedék, Enyém leszel! Felemellek, és úgy viszlek, ahogy a vőlegény viszi menyasszonyát szobájába. Örökké tartó Szeretetemben Szentséges Szívembe fogadlak, és mindörökre Enyém leszel.

Hamarosan, igen hamar megnyitom a mennyet, és eljövök teljes hatalmamban! Ha igazán meg tudnátok érteni, amit mondok, nem töltenétek időtöket közömbösségben, hanem szüntelen imádsággal fordulnátok Felém, mert hirtelen, és olyan gyorsan szállok le hozzátok a pusztító tűz lángjában, mint a villám, és felfedem, ami eddig rejtve volt előttetek. Ujjammal mutatok rá azokra, akik csak ajkukkal tiszteltek Engem, és nem beszélik azt a nyelvet, amelyre és tanítottam őket, Keresztem Nyelvét, a Szeretet Nyelvét, azt a Nyelvet, amely emberi értelmet meghaladó dolgokat tanít nektek.

Leleplezem előttetek a Káinokat, akiknek nyelve nem az Enyém, hanem a gazdag kereskedőké és a kufároké. Imádkozzatok ezekért a Káinokért! Ne ítéljétek el őket! Időtöket töltsétek inkább értük imádkozva! Ne hagyjátok, hogy nyelvetek megbotoljon!

Ne legyetek olyanok, mint akik azt mondják látnokaimnak: „Ne lássatok látomást!”, és prófétáimnak: „Ne jövendöljetek!” Engedjétek, hogy Királyi Udvarom előkészítse számomra Utamat! Egyetlen jövendölés sem származott soha az emberektől. Amikor látnokaim és prófétáim Helyettem beszélnek, azt a Kegyelem segítségével teszik és a Szentlélek által, aki eltölti, és arra készteti őket, hogy nyissák ki ajkukat és ismételjék Szavaimat. Továbbra is emlékezetetekbe fogom idézni az Igazságot szószólóim által, még ha ismeritek is az Igazságot. Továbbra is felfedem terveimet szolgáim, a próféták előtt, és látomásokban mutatom meg Fenségemet látnokaimnak. Engedjétek, hogy választottaim és szeretett lelkeim szabadon előkészíthessék számomra, a ti Királyotok számára az Utat. Engedjétek, hogy tanúságot tegyenek!

Mennyei Udvaromat küldöm, hogy prófétáljanak korszakotok pusztaságában a végső Idők számára, hogy megtérítsenek benneteket, mielőtt még az Én Nagy Napom eljön. Értsétek meg, hogy nemcsak Irgalmasságból jövök, hanem azért is, hogy Ítéletet tartsak! Nem azt mondom küldötteimnek, hogy csak az igazakat hívják, hanem hogy hívják a bűnösöket, a szegényeket, a bénákat, társadalmatok kivetettjeit és mindenkit, akiket az utcákon találnak, hogy jöjjenek és töltsék meg iskolámat! Hívni akarom azokat, akik sohasem kerestek és nem

ismertek Engem, hogy jöjjenek, és éljenek Házamban, mivel ez az Irgalmasság és a Kegyelem Ideje.

Hadd csodálkozzanak és álmélkodjanak átváltozásotokon, akik benneteket látnak! Lássák meg arcotokon és szívetek izzásában, hogy ti az Én Iskolámba jártatok, ti az Én tanítványaim vagytok, és Én vagyok Mesteretek! Lássák meg szemetekben annak tükröződését, amit tanúsítotok! Hadd lássák testeteken Sebeim helyét! És ha valaki megkérdi, hol kaptátok a sebeket, mondjátok, hogy Mesteretek barátainak Házában, ahol elsőként Őt sebezték meg. Majd vegyétek fel kereszteteket, és kövessetek!

Én, Jézus Krisztus, Isten Szeretett Fia, a Megváltó Lehelek rátok, és megáldalak benneteket Szeretetem Sóhaját hagyva homlokotokon. Menjetek békével, és legyetek egy az Én Nevemben!

ΙΧΘΥΣ

(Szent Édesanyánk Üzenete.)

Béke legyen veletek! Isten tömjénje, szedjétek össze bátorságotokat, mert veletek vagyok. Veletek vagyok, és megszámlálhatatlan angyallal veszlek körül, hogy megvédjelek benneteket. A szentekkel jövök, hogy vezessenek benneteket.

Én vagyok a Mennyország Királynője. Én vagyok a Béke Királynője. Én vagyok Megváltótok Édesanyja. Én vagyok az, aki megelőzi az Úr eljövetelét, Én vagyok az, aki széles utat nyitottam Megváltótoknak, hogy a földre jöjjön. Ma újból elküld a Magasságbeli, hogy simává és egyenessé tegyem Eljövetele számára az Utat.

Bár a Sátán embereket használ arra, hogy Művemet késleltesse, és akadályokat állít, mégse féljetek. Az Úr Mindenható, és végül a Mi Szívünk fog győzni. Hagyatkozzatok az Ő rendíthetetlen Erejére, mivel Ő el tudja mozdítani a hegyeket, és meg tudja olvasztani a sziklákat. Semmi sem állíthatja meg Erős Kezét!

Mit láttok magatok felett? Nézzetek fejetek fölé, mit bont ki az Úr? Az Úr az Ő Nagy Szeretetének és Irgalmasságának Zászlóját bontja ki felettetek. Azért jön, hogy visszaadja egészségeteket, és táplálljon benneteket örömével. Eljön, hogy a Mirha finom illatával illatosítson. Azért jön, hogy Gyengédsége balzsamával meggyógyítsa sebeiteket. Azért jön el, hogy rátok öntse olaját, nemzedék, és felkenjen benneteket. A Király visz titeket Termeibe, hogy megvigasztaljon és letörölje könnyeteket. Úgy vigyáz rátok, mint Szeme Világára. És ti viszonozzátok-e Szeretetét? Ajánljátok fel Neki szíveteket és akaratotokat!

Sokan elfelejtették közületek Isten útjait, mintha egy tó vízáramlata sodort volna benneteket a közönyösség mély gödrébe. Megfertőzött titeket a materializmus, és így irányt változtatott utatok. A szentség igaz Útjáról egyenesen az ördög hálójába és az oroszlán torkába vezettek benneteket! Nem követtétek a Drágalátos Vér útját, amelyet Jézus hagyott útjelzőként nektek. Nem, ti azt a mocskos utat jártátok, amelyet a Sátán mutatott, amely a sivatagba vezet, ahol senki sincs, hogy sebetekkel törődjék, ahol senki sincs, aki megvigasztaljon, és ahol meghalnátok.

Nemzedéketek nem értékelte Isten Nagy Szeretetét, ezért lángolnak országaitok az önzés, az istentelenség és a Sátán gyűlölete miatt. A Sátán mind a mai napig ütésre készen tartja kezét, hogy végigverjen rajtatok, és minden nemzetet lángra gyújtson. Istentagadástok és romlottságotok által a halál leplébe takartátok magatokat, szeretteiteket pedig kovakő-felhőbe. Fájdalommal szólok a magasból hozzátok, hogy kössetek békét Istennel, engesztelődjetek ki családjaitokkal!

Amikor zarándokúton imádkozva jöttök, vajon tiszta-e szívetek? Felhagytatok-e rossz cselekedeteitekkel? Békében éltek-e szomszédaitokkal? Meggyóntátok-e, és igazán megbántátok-e bűneiteket? Megáldottátok-e ellenségeiteket és megbocsátottatok-e nekik? Szeretettel fizet-

tétek-e vissza a rosszat? Valóban készen álltok-e arra, hogy kezetekben jótettekkel találkozzatok az Úrral?

Áldjátok meg azokat, akik üldöznek benneteket, és imádkozzatok értük, ne ítéljétek el őket! Tartsatok ki az imádságban, mert mi haszna van felajánlásotoknak, ha szívetek nem tud megbocsátani és rosszindulatú. Hol van a ti szentségetek? Tisztuljatok meg, éljetek Isten Világosságában és Szeretetében! Légy az Evangélium igaz tanúja a szívedben lévő fény melegsége és izzása által! Légy Jézus tanúja azáltal, hogy Vele hordozod Keresztjét! Légy az Egyház tanúja azáltal, hogy állhatatos maradsz hitedben és egységben Krisztus Helytartójával! Soha ne engedjétek, hogy nyelvetek megbotoljon! Legyetek tökéletesek, ahogy az Úr is tökéletes! Hadd lássák, hogy ti valóban Isten nagy Szeretetének első gyümölcsei vagytok. Hadd lássa minden szem jó magatartásotokat, és ezáltal tudják meg, hogy ti a Magasságbeli gyermekei vagytok. Hadd váljon Öt Sebének nyoma láthatóvá a ti testeteken is! E Jelek mutassák, hogy ti az Ő tanítványai vagytok, és Ő a ti Isteni Mesteretek. Éljetek Üzeneteink szerint, és legyetek olyanok, mint a vetőmag! Szeretetetek kiáltása zengjen az egész földön a világ végéig!

Megáldalak benneteket, és köszönöm, hogy Nekem adtátok időtöket! Menjetek békében!

1990. október 17.

Jézusom, e könyvekben sok mindent előre megmondtál, mielőtt megtörtént volna, hogy ha megtörténik, higgyünk benne. Megmondtad nekünk, miként fogod feltámasztani nővéremet, Oroszországot, és miképpen vetsz véget istentagadásának. És íme! 14-én megnyitotta számodra kapuit Szent Vazul temploma a Vörös téren! És én, az ő nővére, hozzá siettem e napon, hogy örüljek ünnepének! De amit tőle kaptam, az csak ütés volt arcomon! Szolgád és bátyám ütött meg, akit szeretek. Szolgád azt mondta, azért nem áld meg, mert elmentem katolikus bátyáimhoz, és az ő kezükből fogadtam a Szentáldozást. Szégyenkeznem kell-e előtted Uram? Ezt a szenvedést még el tudtam volna viselni, ha még rosszabb nem következett volna, de azt mondta: „Ez kiközösítést jelent!" Te már jelt adtál nekem, mielőtt ez megtörtént volna, éreztetted velem fájdalmadat, olyan szárazzá tetted szájamat, mint a fát, és ajkaimat szárazabbá, mint a pergament.

Meddig lesznek még
megosztottak a keresztények?
Jöjj, és gyógyítsd meg szívünket!
Add vissza ártatlanságunkat!
Jöjj, és kelts hajnalt e sötétségben!
Köszönöm Uram,
hogy alkalmat adtál nekem arra,
hogy megverjenek és megalázzanak,
és sérülésem ellenére,
bátorságot öntöttél belém,
hogy sorban álljak a többiekkel,
visszamenjek hozzá újból,
megcsókoljam a keresztet, amelyet tartott,
és a kezet is, amely éppen rám vert.

Vassula, a te fájdalmad semmi az Enyémhez képest. Habár bátyád kardot rántott ellened leányom, ne keseredj el! Van még remény a kibékülésre. Hamarosan egy nagy Csodával rendítelek meg benneteket.[1] Én, az Úr, igen hamar felékesítem Menyasszonyomat fiatalságának dicsőséges tökéletességével. Ezért békeszerződést fognak megpecsételni a testvérek egymás között. Egyházam felemelkedik, mint a Hajnalcsillag. Az átkot feloldják, úgy fog Előttem állni mint gyümölccsel telt olajfa, mint a szőlőtő, amely nyúlánk vesszőket hajt. Bimbói a dicsőség és ragyogás gyümölcsét termik, és egyetlen nyáj lesz, és egy Pásztor... Én vagyok a Feltámadás! Leányom?[2] Ne veszítsd el reményedet!

[1] Belső látomásban hirtelen valakit menyasszonynak öltözve láttam, ragyogó fehér ezüstös ruhában, csupa csillogásban.

[2] Jézus megfordult és rám nézett: Tekintete tele volt részvéttel.

Nem kell félned! Az éjszaka rettegése hamar elmúlik.[1]

Ne feledd, hogy melletted Vagyok! Nem akarom túl sokáig nézni magaviseletüket, nehogy haragom felszítsa Igazságosságomat. Hagyom, hogy Irgalmam felülkerekedjen. Meggyógyítom minden betegségeteket, és Véremmel eltörlöm a méregnyomokat, hogy kimentselek benneteket a Gödörből.

Szeretet vagyok, és a Gyengéd Szeretet megbocsát az ütlegelőknek, a gúnyolódóknak, a hamisaknak. Szent Könyörületemben felemellek benneteket a Szívembe. Ne keseredj el Vassula, leányom, van még remény a kiengesztelődésre és a megújulásra... még van remény...[2] „Ne féljetek azoktól, akik megölik a testet, de a lelket nem tudják megölni. Inkább attól féljetek, aki a lelket, meg a testet is a pokolba taszíthatja."[3]

Eljövök, hogy békességet hozzak a testvéreknek, és emlékeztessem őket Gyengédségemre, Szeretetemre és Irgalmamra, hogy ők is kövessenek Engem.

Ne siess el![4] Jöjj, az eklézsia új életre támad, az Egyház új életre támad, csak várj, és meglátod.

ΙΧΘΥΣ

1990. október 20.

Jézus?

Én Vagyok.

Csupán szeretetet kérek tőled! Mindig ezt ismétlem. Szükségem van szívetek minden csepp szeretetére! Minden szeretetet elkérek, hogy megmentsem azokat, akik az örök tűz felé tartanak. Amikor azt mondom: „Keltsd életre Egyházamat!" vagy: „Tedd széppé Egyházamat!" vagy: „Egyesítsd Egyházamat!", olyankor arra gondolok, hogy imádkozz, imádkozz, szüntelenül imádkozz, a szívedből imádkozz! Forrón szeress Engem, mert engeszteléseddel, amely egyesül szent vértanúim engesztelésével, megdicsőítesz Engem. Igen, leányom, engeszteléseddel és forró imáddal, amelyet szeretettel Nekem ajánlasz, mérsékelheted az eljövendő csapásokat, enyhítheted a természeti csapásokat, kiolthatod Atyám fellobbanó haragját. Isten meg tud engesztelődni, imátok hatására meg tud engesztelődni. Széppé teheted Egyházamat. Összegyűjtheted Népemet Nevemben, hogy egy oltár körül ünnepeljétek a Szentmisét. Összerakhatod a pásztor botját, amelyet először ketté, majd szilánkokra törtek. Emberek számára lehetetlennek tűnik ez az egység, de az Én számomra minden lehetséges. Ezért imádkozz, és engesztelj testvéreidért!

Áldozatot vállaló lelkekre van szükségem, jóságos lelkekre van szükségem, hogy a gonoszságot jóval fizessék vissza, hogy a gonoszságot önfeláldozással fizessék vissza. Ezért ajánld fel Nekem akaratodat, és Én a Béke és a Szeretet eszközévé, a Kiengesztelődés és az Egység eszközévé teszlek.

Uram,
saját hitehagyásunk vádol minket.
Bocsáss meg nekünk,
és segíts, hogy jóvátehessük!
Emlékeztess jegyességünk szeretetére,
a kezdeti időkre,
és emlékeztess arra a szeretetre,
amit fiatalságunkban éreztünk Irántad!
Ne engedd többé,
hogy bármi gonosz legyőzzön bennünket.

Igen, ajánld fel Nekem imáidat, és újjáépítem Házamat, amely a ti Házatok is. Legyetek hűségesek, és megadom nektek ezt a rendkívüli kegyelmet. Mint a színeváltozáskor, úgy fogom átváltoztatni Egyházamat, hogy visszanyerje fiatalsága, jegyessége ragyogó dicsőségét. Mindezt Szent Nevemért teszem. Azért egyesítelek

[1] Jézus vigasztalt. Szavai gyógyító balzsamként érték sebeimet.
[2] Jézus újból vigasztalni akart. Mintha egy súlyos sebesült vigasztalna valakit, akinek a sérülései nem annyira súlyosak.
[3] Mt 10,28
[4] Azt hittem, hogy Jézus befejezte üzenetét, és készültem elmenni.

benneteket, hogy megmutassam Hatalmamat.

Uram, van még más is, amit már kértem Tőled, és újból kérni szeretnék, de nem tudom, hogyan mondjam el!

Megnyitom ajkadat és beszélni fogsz![1]

Uram, nem mondtad-e, hogy a Szószóló, a Szentlélek fog minket mindenre megtanítani, és emlékeztetni fog arra, amit mondtál nekünk? Nem mondja-e az Írás: „Az Egyházban pedig Isten némelyeket apostolokká, másokat prófétákká tett”,[2] és nem mondja-e az Írás: „van egy maradék, akiket a kegyelem választott ki. De ha ez kegyelem alapján történt, akkor nem tettek fejében, különben a kegyelem már nem volna kegyelem”![3] És végül nem mondja-e az Írás: „Amikor egybegyűltök, legyen mindegyikteknek dicsérő éneke, vagy tanítása, vagy kinyilatkoztatása.”[4] Így Uram, manapság miért ítélik el egyes papok a prófétai- vagy a magánkinyilatkoztatásokat? Miért csak egyik szemükkel tekintik meg? És miért támadják egyes papok, sőt püspökök elítélően üzeneteidet?

Valójában gyermekem, Ellenem küzdenek, mert elnyomják a Szószólót. Leányom, ezek az emberek nem ellened fordulnak, nem angyalom, nem azt teszik, hanem Ellenem fordulnak, nem ellened. Ha semmibe vesznek téged leányom, az azért van, mert az ő sivatagukban nőttél fel. Azért nem öntöznek téged, hogy elhervadjál és eltűnjél. Továbbra is megfeledkeznek arról, hogy Én Vagyok a te Hűséges Őrződ.

Vassula, emlékeztetlek az esküvői lakomáról szóló példabeszédemre.[5] Leányom, sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak. A bizalom olyan kegyelem, amelyet Én adok. A hit is olyan kegyelem, amelyet Én adok. Ezek az Idők a Kegyelem és az Irgalom idői. Ezek azok az Idők, amikor Szentlelkem kiárad rátok. Ezek azok az Idők, amikor Szentlelkem kiemel benneteket nagy hitehagyásotokból, hogy egybekeljen veletek. Lehullik rólatok korszakotok nyomorúsága, mert Saját Kezemmel veszem le rólatok halotti lepleteket, hogy menyegzős köntösötökbe öltöztesselek. Érezd örömömet Vassulám! Érezd, hogy már most mennyire örülök ennek az eljövendő eseménynek!

Szentlelkem azért jön, hogy Tüzet hozzon a földre, és mennyire kívánom, hogy égjen! Ez a Szentlélek Menyegzőjének Ideje: ezek azok az Idők, amikor a Béke Királya elküldi szolgáit, angyalait, prófétáit és Mennyei Udvarát, hogy menjenek el a világ négy sarkába, és hívják meg barátait Lakomájára az Ő Országába, és felkínálja nekik Mennyei Mannáját.

Teljes igazságosságban küldtem el követeimet egészen a küszöbükig, hogy jelezzék Visszatérésemet, de sokan nem hittek nekik, és csalóként bántak velük. Mások azért nem akartak eljönni, mert előbbre valónak tartják, ha az emberek tisztelik őket, mint ha Én becsülöm őket. Mivel meghívtalak benneteket, és ti visszautasítottatok Engem, mivel intettem nektek, és ti nem akartok tudomást venni róla, mivel semmibe vettétek minden könyörgésemet, és visszautasítottátok a Szeretet ajánlatát, társadalmatok kivetettjeivel fogom betölteni Házamat, és nekik adom Országomat, hogy megszégyenítselek benneteket. Visszaadom látásukat, és meggyógyítom őket. Kitárom Házam Ajtaját, hogy beengedjem őket.

Követeim hangosan kiáltanak majd az utcákon és a nyilvános tereken. Én küldöm őket, hogy hívják meg a halottakat, akikkel az utcasarkokon találkoznak. Akiknek még senki sem beszélt soha Rólam, meglátnak Engem, és akik még sohasem hallottak Rólam, felfigyelnek Rám, és megértenek. Azok találnak Rám, akik nem kerestek. Ahogy

[1] Hirtelen a szavak áradata tolult ajkamra.
[2] 1 Kor 12,28
[3] Róm 11,5-6
[4] 1 Kor 14,26
[5] Mt 22,1-14

előtted is felfedtem Szent Arcomat, leányom, úgy fogom azok előtt is felfedni, akik nem kerestek Engem. Nem akartok tudni Szentlelkemről, sem Szívemről, amelyet Kezemben kínálok fel nektek! Ezt most azért mondom el mielőtt még megtörténik, hogy amikor bekövetkezik, higgyétek, hogy Én Vagyok, Aki Vagyok!

Országomat elveszik tőletek, és oly népnek adják, amelyet bűnösnek és esztelennek, társadalmatok kivetettjeinek neveztek. Házamat azok építik újjá, akiket ti egyszerűeknek tartotok. Ők lesznek azok, akik szeretetükkel újjáépítik Házam romjait és mindazt, ami tönkrement. Szentlelkem fogja őrizni és vigasztalni őket... Hamarosan porhalommá válik a kevélyek városa! Az Igazságosság fog győzni! Imádkozz ezekért a papokért, imádkozz megtérésükért! Légy áldott gyermekem! Már csak egy kis idő, és hamarosan színről színre látsz Engem!

Én Vagyok!

1990. október 22.

Vassula, kedves, Én vagyok a szobádban, a Szent Isten! Én vagyok az, Jézus. Boldog vagy, hogy meglátogattalak?

Nagyon! Áldott légy! Nagyon boldog vagyok, Uram!

Ragaszkodj minden tanításhoz, amelyet neked adok! Ne hagyd, hogy bárki megtévesszen! Arasd folyamatosan jóságom és gyengédségem termését! Sokasítani fogom látomásaidat, hogy tanúságot tehess az Én Nevemben. Ellátlak szavakkal, hogy képes légy tanúságot tenni. Leányom, emlékeztesd a világot Nagy Szeretetemre! Ez lesz a minden időkre szóló üzenet. Béke legyen veletek! Én vagyok Jézus, a ti Megváltótok. Én, a Szentek Szentje szólok hozzátok.

Bizony mondom nektek, különleges kegyelmeket árasztok mindazokra, akik elfogadják ezt a tanúságtételt, mert ha elfogadják a Szeretet e tanúságtételét, elismerik a Magasságbeli hűségét és Végtelen Szeretetét, mert mindaz, ami le van írva, Tőlem származik. Szeretteim, fenntartás nélkül adom Lelkemet. Azért adom Lelkemet, hogy újból és újból emlékeztessem a világot ragaszkodásomra és irántatok való nagy szeretetemre. Fenntartás nélkül adom Lelkemet, hogy Öt Sebemre és Szenvedésemre emlékeztesselek benneteket.

Gyermekem, aki olvasod üzenetemet, vagy hallgatsz Engem, nézz körül, hamarosan rád virrad a Hajnal. Nem kell többé az éjszaka árnyaival törődnöd, amelyek susognak és mormognak. Nem kell többé veszélyben és sötétségben járnod, mert megsemmisülnek a csalók, akik Szent Nevemet káromolták, és a sötétséget nevezték világosságnak.

Szeretteim, hamarosan itt a Hajnal, és palántáitok virágba borulnak, mihelyt megvirrad. Az Egyházamba beférkőzött kufárok megrettennek, a vásárlók elkedvetlenednek, a meggazdagodott kereskedők kétségbe esnek, mert Dicsőségem és Világosságom elkápráztatja őket. Elképedve és megdöbbenve állnak majd Előttem. A jelet már kitűzték házaitok tetejére. Követeimet őrhelyükre küldtem, hogy várjanak jelemre. Eljövetelem közel van, ezért ti, akik követeim vagytok, gyorsítsátok meg lépteteket, menjetek fel minden dombra, és hirdessétek, hogy hamarosan ítéletre kerülnek a kufárok, mert utálatossá váltak Szememben! Nem olvastátok még, hogy ébren kell maradnotok és őrködnötök kell? Amikor meglátjátok a vészt hozó undokságot Szentélyemben, amelyről Dániel próféta beszélt, meg fogjátok tudni, hogy ez a végső Idők jele. Hogyan lehetséges, hogy nem tudjátok megérteni az Időket? Szentélyem téglái leomlottak, és ti korszakotok nagy hitehagyása idején éltek.

Elnyomóim azt gondolják, hogy Fölém kerekedtek, és a kufárok azt hiszik, hogy folytathatják üzérkedésüket Szentélyemben, de mondom nekik: „Bölcsességetek hamissággá vált azáltal, hogy Képmásomat élettelen szoborra, hamis istenre, egy bálványra cseréltétek fel. Ti, akik azért küzdötök, hogy az iszonyatos pusztulást terjesszétek, és megszüntessétek Örök Áldozatomat, ki fogjátok inni Igazságosságom teli kelyhét." Ez az össze nem illő színekkel kimázolt alak, amelyet ezek a kufárok megpróbálnak veletek tiszteltetni és követtetni, ez nem Én vagyok. Ez csupán a romlott emberi ügyesség találmánya, hogy lealacsonyítsa a Szentségemről és az Istenségemről alkotott fogalmat. Ez hamis ökumenizmus. Ez kihívás minden ellen, ami szent.

Szenvedek e kufárok bűne miatt. Imádkozz ezekért a papokért, akik kufárok lettek, az ő bűnük igen súlyos. Imádkozzatok, hogy beléjük lehelhessem Igazságom Lelkét, és rávehessem őket, hogy megtartsák Törvényeimet, és őszintén tiszteljék Istenségemet. Szeretteim, akiket mint Enyéimet megjelöltelek homlokotokon, ne engedjétek meg e kufároknak, hogy rávegyenek benneteket e hamis képmás követésére! Vigyázzatok!

Mindezt azért mondom el előre nektek, mert azt akarom, hogy bízzatok Bennem, Istenetekben, amikor a nagy szorongattatás ideje elér titeket! Meg foglak látogatni benneteket. Már közeledik Nagy Visszatérésem órája, és jaj, azoknak a kereskedőknek, akik azért küzdenek, hogy szörnyű pusztulást hozzanak Szentélyembe, és megszüntessék Örök Áldozatomat azáltal, hogy enni kényszerítenek benneteket mocskos ételükből! Jaj, ezeknek a kufároknak, akik összeesküvést szőnek, hogy Szavamat racionalizálják, és így tönkretegyék Szavamat! Jaj, azoknak a káromlóknak, akik tíz alkalommal káromolták Szent Nevemet! Jaj, a Vadállat követőinek, akik káromló képmásokat[1] faragtak hét Lelkem ellen! Erődük porhalommá válik Szám Leheletéből!

És te, gyermekem, aki olvasol Engem, vagy hallasz Engem, te, akit meglátogattalak sírodban és Leheletemmel eltöltöttelek, mondom neked, kövesd Vérem nyomát, amelyet jelül hagyok számodra! Ha megállít és megkérdez egy járókelő útközben, mondd meg neki, hogy az Én tanítványom vagy, és Én a te Mestered, és hogy te éppen azon az úton vagy, hogy tanúságot tégy a keresztre feszített Krisztusról, a feltámadt Krisztusról. Ha egy kufár állít meg, őrizkedj becstelenségétől! Vigyázz, nehogy Kereszted helyett, amelyet Én adtam neked, romlott álbölcsességet adjon. Egyetlen hang, egyetlen szó nélkül, még lelkesebben mint eddig, öleld át a válladon lévő gerendát, és kövesd Vérem nyomát, az Hozzám vezet téged. Ha közülük valaki ellened fordul, ne takard el arcod a sértések vagy ütések elől, tartsd oda hátadat is, hogy felismerjenek sebeidről! Legyenek sebeid az Én Sebeim tökéletes másai, mivel ugyanazok ejtik rajtad, akik Engem, a te Mesteredet megsebeztek.

És akkor megjelenik az Égen az Emberfiának Jele. Nagy világosság kél a ti sötétségetekben, mert Én, a ti Szent Istenetek, meg akarlak menteni benneteket Szent Nevemért!

Jöjj, gyermekem, aki hallasz vagy olvasol Engem! E tanúságtételben újból kinyilvánítottam neked Szeretetemet. Ne mondd, hogy túl messze vagyok ahhoz, hogy szeress, mert e pillanatban is olyan különös gyengédséggel és szeretettel Tekintek rád, amelyet sohasem tudsz teljesen megérteni. Ha egyedül érted kellene visszatérnem, hogy megváltsalak, a legkisebb habozás nélkül jönnék, és újra kezdeném Szenvedésemet, egyedül csak érted! Elhiszed-e most Nekem, ha azt mondom, hogy embernek nem lehet nagyobb szeretete annál, mint hogy barátaiért áldozza életét?

[1] Hamis Krisztust. Hamis tanítást, racionális és naturalista tanításokat.

Azért mondom el mindezt, hogy békére lelj Szívemben, hogy igaz életet találj Bennem, hogy igaz szeretetre találj, és megpihenj Bennem, Istenedben. Tudom, hogy gyenge vagy gyermekem, de gyengeséged magához vonzza Mindenhatóságomat.

Fel tudod-e fogni, amit mondok? Azt mondom: Béke legyen veled! Én beszélek hozzád, a Szeretet Áldozata. Én vagyok az, aki a Szeretet e tanúságát adtam neked Szeretetem emlékére. Merülj el Bennem, és engedd, hogy elárasszalak! Érezd, menyire vágyódik Szívem a szeretet viszonzására! Ne állj ellen Nekem! Jöjj Hozzám úgy, amilyen vagy! Jöjj, és igyál Szívem áradatából, és még többre fogsz szomjazni. Ó, közületek hányan hagyták el az Igazságot, és indultak ilyen-olyan utakra. Az Igazság SZERETET. Én vagyok az Igazság. Legyetek az Igazság tanúi! Fogadjátok az Igazság Szentlelkét, fogadjátok a Kegyelem Szentlelkét!

Megáldalak benneteket a Szeretet Sóhaját hagyva homlokotokon. Legyetek egy Szent Nevemben!

ΙΧΘΥΣ

1990. október 23.

Uram, minden nap olyan csodákkal találkozom, amelyek felülmúlják értelmemet és szegényes tudásomat. Minden nap találkozom Veled ily módon, és ez számomra felfoghatatlan!

Béke legyen veled! Ismerd fel, milyen örömet nyújtasz Nekem, kicsim!

Mennyire szeretnék Veled lenni ott a magasban! Tudsz róla?

Igen, gyermekem, tudok róla, de még várnod kell. Előbb be kell töltened küldetésedet, most ez a feladatod. Tedd termékennyé e kiszáradt földeket mindazzal, amit neked adtam. Tápláld az országokat! Felfoghatatlanul szeretlek. Ne kételkedj Szeretetem nagyságában! Nem vagy egyedül. Ott vagyok, ahová mész, Szent Társad vagyok.

Forrás, amely termékeny kertté teszed
a kiszáradt földet!
Élő Víz Forrása!
Adj áradó folyókat nekünk,
hogy életben maradjunk!
Kérlek, engedd meg,
hogy osztozzam Veled Kelyhedben!

Vedd hát Kelyhemet, és igyál belőle! Ha keserűsége miatt rosszullét fog el, jöjj, és támaszkodj Rám, jöjj, és pihenj meg Bennem! Vassula, te az Én tulajdonom vagy. Én, a te Királyod tartalak fogva Szeretetemben, és úgy fogok vigyázni rád, miként az őr vigyáz a kapura. Szeretetem adományát adtam neked, amikor eljegyeztelek Magamnak. Most biztosítani akarom, hogy birtokomra ne lépjen illetéktelenül betolakodó. Birtokomat kertté tettem, ahová elmehetek, és megpihenhetek. Engedd, hogy benned lélegezzek! Engedd meg, hogy Műveimet befejezzem benned! Légy készséges, és fogadj el Engem, Mesteredet, Királyodat!

A Nevem Szeretet. Jöjj Hozzám, és egyél Kezemből![1] Táplálni foglak mindvégig!

ΙΧΘΥΣ

1990. október 24.

Szívem Nagyságodat akarja szolgálni, de szükséget szenvedek, nyomorúságos vagyok, és nélküled képtelen arra, hogy felemeljem ujjamat.

Igazad van, mert ha nem állnék melletted, egyáltalán nem tudnál állva maradni. Lélek, akit Világosságomba emeltelek, kész vagy-e engedelmeskedni tanításomnak?

Kész vagyok engedelmeskedni tanításodnak.

[1] Jézus úgy érti, hogy ily módon, írásban, ami táplálja lelkemet.

Jöjj akkor, és osztozz Velem köpenyemen! Hadd legyek Vezetőd, és folytatom Szentséges Szívem titkainak felfedését előtted. Folytatom a Menny mélységeinek feltárását. Nem fogsz csalódni Bennem, lélek. Maradj szegény! Lelkesen vágyakozz táplálékomra! Igen, éhezz Eledelemre, és vágyakozz utána! Ne légy olyan, mint a gazdag, aki nem éhezi és nem is keresi Táplálékomat. Keresd Szívem Gazdagságát! Semmiséged által nyilvánítottam ki Nagyságomat, a te nyomorúságod által mutattam meg Irgalmamat, és törékenységeden keresztül Erőmet. Megmutattam a világnak Szívem Égő Vágyának Lángját. Viszonzásul mindössze szeretetet kérek.

Leányom! Bizony mondom neked, aki Engem, Istenedet kívánod szolgálni, hogy megáldalak téged, valahányszor kinyitod szádat, hogy az Igazság mellett tanúskodj. Tüzet gyújtok benned, valahányszor Rólam beszélsz. Imádkozz és kérj, és többet adok neked, mint amennyit kértél. Mindig emlékeztetni foglak Tanításomra, hogy ismételni tudd Szavaimat. Nem hagylak el, Engem igen hűségesnek ismernek. Ezért Vassulám, engedd meg, hogy mindaddig igénybe vegyelek, amíg érted nem jövök, hogy Magammal vigyelek.

Áldott gyermekem![1] Maradékom! Virágom! Helyes lelkülettel jöjj Hozzám, és bízzál Bennem! Meg akarod csókolni Lábamat? Jöjj, fogd meg Mestered Kezét, és kövess!

1990. október 30.

Vassula, törékeny kis teremtményem, tudod-e, hogy hány tövist húztál ki Szívemből?

Nem tudom Uram.

Elég sokat ahhoz, hogy pihenést nyújts Nekem, gyermekem. A te megteremtésed célja is az volt, hogy pihenést nyújts Nekem. Én teremtettelek, és bár por és hamu vagy, nyugalmas pihenést találok benned. Fogadj el Engem! Fogadd el, hogy Keresztem van rajtad. Légy hálás érte!

Gyermek, nézz Ajkamra, és gondosan figyelj! Higgy, higgy és bízzál Bennem! Ismerem kimondhatatlan gyengeségedet, és tudom, hogy Nélkülem nem tudod felemelni kisujjadat sem. Ezért választottalak téged. A gyengeséget választottam, hogy megmutassam a világnak Erőmet. Van okom rá, hogy ilyen állapotodban választottalak téged. Bennem bízzál, és Belőlem merítsd erődet!

Emlékeztetni foglak, mennyire gyűlöl a Sátán téged. Ma érezted is karmait magadon. Igen! Hogyha hagytam volna, darabokra tépett volna téged. De te Isteni védelmem alatt állsz. A Sátán minden percét arra fordítja, hogy célba vegyen téged és többi választott lelkemet. Mondom neked: semmiséged és szegénységed által, törékeny teremtésem, tönkreteszed a Sátán munkáját. Öltésről öltésre felfejted hímzését. Féregnek nevezett, amikor megtudta, hogy választottam vagy. Igen, légy olyan, mint a féreg, és őröld fel, tedd tönkre terveit. Érted? Én még férgeket is fel tudok használni Műveimhez. Igen, mint a féreg, őröld fel, tedd tönkre terveit. Megengedtem, hogy érezd gyűlöletét. Azért gyűlöl téged, mert az Atya szeret téged Irántam való szeretetedért. Ez elképzelhetetlenül dühíti.

Boldog az az ember, aki nem veszíti el Belém vetett hitét. Légy gyönyörűségemre lélek, és tölts el örömmel azáltal, hogy semmi maradsz!

1990. november 3.

(Szent Édesanyánk Üzenete.)

Béke legyen veletek, kis gyermekeim!

[1] Egy gondolat futott át agyamon, vajon mit tesz velem az Úr azután, hogy magával vitt. Nem volt értelmes gondolat. Ezért mondta Jézus meglepetten: Áldott gyermekem!

Ahogyan az anya táplálja és vigasztalja kis gyermekeit, úgy táplálom Én is lelketeket Isten Szavát nyújtva nektek. Ahogy az Anya vigasztalja gyermekeit a veszélyek idején, úgy hajolok le Én is hozzátok, hogy megvigasztaljalak. Imáimmal gondozom lelketeket. Az Úr gyorsan teljesíti ígéreteit, de türelmesen vár, hogy mindenki elnyerje azt a kegyelmet, hogy meglássa a Világosságot és megtérjen.

A megígért Új Ég és Új Föld már igen közel van hozzátok! A várakozás idejében kérlek benneteket, szenteljétek meg életeteket, és éljetek szentül! Igazi megtérést szeretnék bennetek látni gyermekeim! Aki megmenekült a világ bűnétől, és mégis hagyja, hogy olyan elvek vezessék, amelyek nem a Bölcsességtől, hanem az Esztelenségtől származnak, az biztos lehet benne, hogy elesik.

Az Isten Szeretet, megbocsát és nehezen haragszik meg. Az Isten igen Gyengéd Apa. Vizsgáljátok meg időről időre lelketeket, hogy megtudjátok, vajon az Ő Világosságában álltok-e vagy sem.

Legyetek az Úr számára olyanok, mint a kert, ahol örömét lelheti, megpihenhet bennetek, ahol Lelke élvezheti kertje édes illatát, és ahol a zöld füvön megpihentetheti Fejét. Engedjétek, hogy gyönyörű kertté alakítsam át szíveteket az Úr számára, hogy ha majd a királyok Királya meglátogat benneteket, ne vegye le Tekintetét rólatok, hanem kínálja fel nektek, hogy legyetek az Ő Lelkének áldozatai, az Ő Szívének foglyai.

Ezért ne fecséreljétek el időtöket, mert az Ő Szeme minden lépéseteket megfigyeli. A Béke Fejedelme arra buzdít benneteket, hogy imádkozzatok a békéért, és Én, a Béke Királynője is arra kérlek benneteket, hogy imádkozzatok a békéért! A Sátán olyan most, mint egy megvadult bika, és Szívem szenved amiatt, amit jönni látok, bár az Atya Irgalmában nem mutatott meg Nekem mindent.

Bejárom az egész földet, hogy jóságos lelkekre leljek, de nem találok elég nagylelkűséget, amit felajánlhatnék Jézusnak, és ami lecsillapíthatná az Atya Igazságosságát. Roppant nagy engesztelést kellene még nyújtani! Jézusnak jóságos lelkekre van szüksége, akik készek mások helyett vezekelni! Ez az, amiért sírok. Szemem Véres könnyeket ont a borzalmak miatt, amelyeket közeledni látok.

Ezeket nemcsak a hatás kedvéért, nemcsak azért mondom el nektek, hogy megijesszelek, hanem azért, hogy megkérjelek, imádkozzatok a Békéért! Isten szeretetből küld Engem el az egész világra, és minden házba, hogy egyenként összeszedjelek és még az Ő Napja előtt megtérítselek benneteket. Szeretett gyermekeim, ne csupán azért jöjjetek ezekre a találkozókra, hogy jeleket lássatok! Én azért jövök a Mennyből egészen ajtótokig, hogy elhozzam nektek az Úr Békéjét és az Én Békémet. Engedjétek ezért, hogy gyönyörű kertté alakítsam szíveteket a Szent Isten számára, hogy a szentség, a szeretet, a béke, a tisztaság, az engedelmesség, az alázat és a hűség lelkét találja bensőtökben. Királyotok ezeket az erényeket akarja felhasználni a gonoszság hatalmának legyőzésére.

Ébredjetek álmotokból gyermekeim, és változtassátok meg szíveteket! Boldog vagyok, mert azt látom, hogy sokan böjtöltök kenyéren és vízen. E jóságos lelkektől ma azt kérem, hogy tegyetek még valamit hozzá böjtötökhöz! Arra kérlek, hogy tartsatok bűnbánatot és gyónjatok meg, drága gyermekeim! Vigyázzatok ajkatokra, nehogy megítéljétek egymást! Ne hagyjátok, hogy böjtötökben ajkatok legyen elítélésetek oka. Szeressétek egymást! Éljétek Üzeneteinket!

Királyotok küldi nektek az Ő Békéjét. Továbbra is be fogom járni a világot, hogy az Úrhoz vigyem azokat, akik távol vannak Tőle. Nagylelkű imátokra van szükségem, gyermekeim!

Megáldalak benneteket, megáldom családotokat, barátaitokat, és még azokat

is, akiket súlyos teherként hordoz szívetek. Igen, ők mind Isten gyermekei!

1990. november 7.

Uram,
add, hogy fennmaradjon mindaz,
ami az Igazságban jött létre,
de vágják ki és vessék tűzre mindazt,
ami a Hazugságban fogant!
Uram, úgy érzem, messze vagy,
pedig tudom, hogy nincs így.
Nem tudom már megérezni Jelenlétedet?

Gyermekem, tedd meg, ami tőled telik, a többit Én teszem meg. Ha úgy tűnik is, hogy távol vagyok tőled, ne félj! Nem vagyok távol. Én, az Úr, követlek tekintetemmel. Imádkozz lélek! Imádkozz, hogy megenyhüljön az Igazságosság, és ne lepje meg váratlanul nemzeteteket, mint a mennydörgés! Vassula,[1] imádkoztam érted az Atyához, és megkértem, hogy gyorsítsa meg Lépteit.[2] Olvasd el Jeremiás 44,7-9 versét! Engedd, hogy igénybe vegyem kis kezedet!

Vedd kezemet Uram, és vedd mindenemet jóvátételül Szent Szándékaidra!

Boldog vagyok,[3] szeretem, ha teljesen Belém helyezed bizalmadat, hiszen Velem, a te Isteneddel beszélsz, nem emberrel. Belém kell helyezned bizalmadat, és teljesen Rám kell hagyatkoznod. Amikor Elébem járulsz, hogy felajánld Nekem akaratodat, nézz a Szemembe! Gyönyörűségemet lelem abban, ha Rám hagyatkozol, ha Belém veted teljes bizalmadat. Örülök, amikor így imádsz! Mert imádást jelent, ha egész lényedet, szívedet, lelkedet és elmédet felajánlod Nekem.

Vassula, kis lélek, hogyan tudnék ellenállni kéréseidnek? Hiszen tudom, hogy milyen sebezhető lélek vagy, akit még csak tegnap keltettem életre! Kis lélek, hogyan tudnék ellenállni kiáltásaidnak? Meríts Szívemből kis lélek, és ragaszkodj Hozzám! Imádkozz testvéreidért, akik még holtan fekszenek egy vastag porréteg alatt! Imádkozz, hogy Lélegzetem elsöpörje ezt a port, és Ujjam megérintse szívüket, hogy Felém forduljanak, mert elhagytak Engem a szórakozás kedvéért.

Légy áldott, gyermekem! Áldj te is Engem!

ΙΧθΥΣ

1990. november 11.

Uram?

Én vagyok. Pihenj meg Bennem! Az egész Mennyország tele van örömmel, ezt nevezitek ti örök boldogságnak.

Leányom, ha a lelkek tudnák, milyen csodálatos dolog Istenben élni, egy sem veszne el ilyen könnyen, hacsak azt nem választják, hogy úgy vesszenek el, mint Júdás. Ő a kárhozat útját választotta. Mennyire elszomorodott Szívem, valahányszor láttam, hogy távolodik Tőlem. Mennyit imádkoztam érte! Mennyit sírtam miatta! Oly sok Hozzám vezető utat nyitottam számára, de alighogy elindult egyiken, máris letért róla, amint rádöbbent, hogy Én adtam neki a lehetőséget. Bűnét lázadással tetézte. Sértéseket tartogatott szívében számomra, Istene számára, amikor ráébredt, hogy az Én Királyságom nem földi királyság, nem földi dicsőség. Becsukta szívét, elvágta kötelékeinket, és azonnal elidegenedett Tőlem. Sötétség borult érzékeire, nem tudta mi a jó, és mi a rossz, és annak az uralkodónak engedelmeskedett, aki a levegő ura.

Ma is azt kérdezem a betegtől, amit egykor a Beteszda fürdőnél[4]: „Meg akarsz

[1] Jézus hangja megváltozott.
[2] Az üzenetek terjesztését.
[3] Jézus mosolygott.
[4] Jn 5,1-9

gyógyulni?” Ebben a pillanatban meg tudlak gyógyítani, és az egész Menny ünnepel és örvendez majd! Ingyen adom, ezért úgy jöjj, amilyen vagy, meggyógyítalak lélek, Országomba léphetsz, és Bennem, Istenedben élhetsz.

ΙΧΘΥΣ

1990. november 15.

„Az Úr kegyelméről énekelek
örökkön örökké,
Hűségedet hirdeti ajkam
minden nemzedéken át.
Így szóltam ugyanis:
Kegyelmed alapját
örökre megvetetted a szövetségben,
Hűségedet megszilárdítottad a Mennyben.”[1]

Most egy görög ortodox teológusnő támad engem, és üldözi üzeneteidet. Ó Uram, mutasd meg nekik, hogy Te vagy az én segítségem és vigaszom, és csak nagy Szeretetedből mentettél meg engem és másokat is.

Szentséges Szívem Vassulája![2] Szentlelkem volt a te vezetőd, ezért ne szentelj figyelmet a teológusnő véleményének. Imádkozz, hogy ő is elnyerje a Lelket, hogy megértse, az emberi számítások és az emberi tanok tették kietlen pusztasággá Egyházamat.

Uram, azon háborodott fel a teológusnő, hogy üzeneteidben azt olvasta, Te kolduskénti könyörögsz szeretetünkért.

Nem olvasta-e, hogy „boldogok azok a szolgák, akiket Urunk érkezése ébren talál? Bizony mondom nektek, felövezi magát, asztalához ülteti és gondosan kiszolgálja őket.”[3] Engem nem csupán úgy ismernek, mint Mindenhatót, Fenségest, mint Igazságos Istent, hanem mint Gyengéd Apát is. Csak azok hívnak engem Abbának, akiket Lelkem indít erre.

Könyörületes Isten vagyok, és Irgalmam Határtalan.

Uram, a teológusnő mélységesen felháborodott azon a bensőséges kapcsolaton, ami kettőnk között van. Édesnek és érzelgősnek minősíti!

Nem hatolt be Sebeimbe, hogy megértse. Ha behatolt volna Sebeimbe, megértette volna, hogy Sebeimet iránta érzett Szeretetemben kaptam. Senkinek sincs annál nagyobb szeretete, mint annak, aki életét áldozza barátaiért! És ti, ti mindannyian barátaim vagytok. Szeretetből áldoztam fel értetek életemet. Leányom, éppen ezt a Keresztet tettem vállad ra. Ne feledd, hogy veled együtt hordozom! Az Igazságosságnak kell közbelépnie, hogy titeket egyesítselek.[4]

Vassulám, mindvégig veled leszek. Ne félj hát, és ne légy vigasztalan! Én mindig tudtam, hogy ezek az emberek üldözni fognak téged, angyalom. Fegyvert fognak, mint a vadászok, és üldözni fognak, mert olyan néphez küldelek téged, amely nem a tiéd. Nemzeted vezetői üldözni fognak és megvetnek. Úgy bánnak veled, ahogy akarnak, mert amit kezedbe adtam, az nem emberi tanítás, hanem az Enyém. Mivel az Én Nyelvem és az Én Tanításom nem járta át őket, nem értenek egyet vele, téged pedig csalónak tartanak. Mondtam már neked, hogy a világ elítél téged, de ha elítél is, hirdesd nekik, amit Tőlem tanultál!

Leányom, ha a világ nem érti Nyelvezetemet, az azért van, mert tanításuk alapja nem az Igazság, ami a Szeretet. Egyiptomból hoztalak ki egy olyan néphez, amely nem a tied, hogy egyesítsd Egyházamat, de még senki sem ismeri teljesen az egységhez vezető utat, és még senki sem fogott hozzá Tervem megvalósításához. Még nem ismerték fel az utakat, amelyeket számukra készítek.

[1] Zsolt 89,1-2
[2] Jézus szándékosan szólított így, mert a Szentséges Szív nem görög ortodox megszólítás.
[3] Lk 12,37
[4] Az egyházakat.

A teológusok és a filozófusok még nem találták meg az Egység kulcsát, amelyet a Bölcsesség őriz. Beszélek, de nem értik, amit mondok. Csak Enyéim értenek meg Engem. Ismerem őket, és ők is ismernek Engem. Ezért Vassulám, végezd be munkádat a kijelölt idő előtt.

Rád bíztam keresztemet, viseld szeretettel! Hamarosan olyan veszélyes idő következik, ami semmi máshoz sem hasonlítható. Kisvártatva azonban egy forrás fakad Házamból, hogy megöntözze ezt a pusztaságot. Bátorság leányom! Viseld szeretettel ezt a gerendát a válladon, és semmi sem lesz hiába. A port elmossa ugyan az első esőcsepp, de lelked örökké él.[1] A halál semmivé válik a győzelemben.

A Szeretet közel van hozzád, hogy vezessen téged. Őrizkedj ezektől a teológusoktól és filozófusoktól! Szigorúbb lesz az ítélet, amelyet ők kapnak! Szeress és áldj Engem! Olyan bensőségesen szeress, ahogy tanítottalak, de soha ne feledkezz meg arról, hogy Szent vagyok!

1990. november 23.

Béke legyen veled! Leányom, tovább akarsz-e jutni?

Igen Uram, szeretnék.

Gyermekem, segítek neked. Én is ezt szeretném. Ne merülj álomba, légy éber a téged körülvevő veszélyekkel szemben! Virágom, bár ellenségeim rád rontanak, és kitépik szirmaidat, Én mindig újakat teszek helyükbe. Ne félj, ha összegyűrnek is, mert Harmatomat hullatom rád a mennyből, és felfrissítelek... Szépnek kell lenned, széppé teszlek, és megőrizlek szépnek. Te az Én küldöttem vagy, nem kell félned az emberektől! Vádolnak téged, hogy Atyának szólítasz Engem, mert nem értették meg, hogy megkaptad a Szeretet Lelkét, és most Ő szól általad. Ő ad neked békét és szeretetet, és ezáltal szólítasz Engem így: Abba! Lelkem egyesült veled, gyermekem. Olyan Üzeneteket adtam neked korszakod számára, melyeket Lelkem szentelt meg, hogy életre keltsenek benneteket. Lélek és élet minden egyes szó, amelyet neked adtam. A Hozzám tartozó juhok már messziről megismerik Hangomat. Hamarosan mindenhová elküldöm Világosságomat szerte az egész világon. Igen, felragyogtatom a tanítást.

Fogadd Békémet! Ez az Én Áldásom. Úgy szeress, ahogyan Én szeretlek téged, és ne feledd, hogy Királyod vagyok! Add meg Királyodnak azt a szeretetet, amelyet megérdemel! Légy áldott! Én Vagyok.

1990. november 27.

Drága lélek, béke legyen veled! Boldog vagy-e, hogy Velem lehetsz?

Igen Uram, nagyon boldog vagyok. Mondjunk dicséretet az Úrnak!

Leányom, amikor fáradságot nem kímélve Értem dolgozol, erőfeszítésedet és fáradságodat arra használom, hogy általa más lelkeket gyógyítsak meg. Igen, jegyezd meg, hogy amit áldozatos lélekkel teszel, azt Én jóra használom... Én vagyok az emberiség Tanítója.

Maradj Mellettem, hogy füledbe súghassam szándékaimat! Maradj Istened közelében, kedvesem! Ő szeret téged a legjobban. Maradj a Közelemben gyermekem, és hagyd, hogy Kenyeremmel tápláljalak! Jöjj a Közelembe leányom, mert Én nem bántalak téged, csupán vigyázok rád, és tanácsot adok neked. Eléneklem neked Szeretetem Énekét. Ez az Ének ment meg téged, és ez menti meg az egész emberiséget. Porból vagy, de számít az? Halhatatlan lelket adtam neked, olyan lelket, mely rövidesen visszatér Hozzám. Nem vagy sem fenséges, sem szép, hacsak nem az Én Isteni Fenségemet és Szépségemet tükrözöd lelked tisztaságán keresztül. Ez azonban

[1] Más szavakkal: „te, aki por és hamu vagy, meghalsz ugyan, de a lelked halhatatlan.”

csak akkor nyilvánul meg gyermekem, ha Engem követsz. Lehetőséged van arra, hogy Engem kövess!

Közeledj ezért Hozzám, gyermekem! Ajánld fel Nekem akaratodat, és késlekedés nélkül, repülve jövök hozzád a szeretet láncaival, hogy Magamhoz kösselek és megtanítsalak, miként dicsérj, és miként imádj Engem éjjel és nappal. Megtanítalak angyalaim himnuszára. Megmutatom neked Dicsőségemet és Erőmet. Megtanítalak arra, hogy mennyire kötődj az Élethez, megtanítalak arra, hogy hogyan borulj le Előttem, és hogyan imádj Engem. Jöjj hát közelebb Hozzám, és őrködni fogok lelked felett.

De Uram, mit szeretsz bennem, a bűnösben?

Semmiségedet és nyomorúságodat... Amikor a világ hidegségét már elviselhetetlennek érzed, jöjj gyorsan Szívem Kemencéjébe! Én vagyok Menedéked, és Én meg foglak oltalmazni. Atyád a Mennyben tudja, hogy nem tartozol a világhoz, mégis a világba küld téged, hogy megmutassa a világnak Istened Szívét, és azt hogy Én, aki Vagyok, küldtelek téged. Jöjj most, pihenj meg Bennem, és engedd, hogy Én is megpihenjek benned!

ΙΧΘΥΣ

1990. december 4.

Uram, Te vagy a Minden, és én a semmi.
Fenséges nagyságodhoz képest
mi is az én dicséretem, szentek Szentje?
Senki sem dicsérhet Téged méltóképpen,
szívem mégis Nevedet szólítja szüntelen,
mert rabul ejtetted szívemet.

Dicséreteid és kiáltásaid nem hiábavalók! Szeress és szüntelenül dicsérj Engem, mert kedves Nekem, ha szívedből fakad a dicséret!

Uram, megnyitottad előttem
a mennyország kapuját,
és mennyei Éléstáradból
lelkemnek félretett Mannával tápláltál.
Mennyei Kenyeret adtál nekem!

Lélek és Élet minden szó, amit neked mondtam. Növekedj Lelkemben, hogy Szent Nevem tökéletes tanújává légy!

Arra kérlek most, hogy ne add át magad a szomorúságnak![1] Látod Vassulám, Keresztem nehéz, és olykor pihenésre van szükségem. Azt kérdeztem: „Ki olyan nagylelkű, hogy hordozza Helyettem Keresztemet?" És így feleltél: „Végy engem, tisztíts meg, és használj fel úgy, ahogy Neked tetszik". Most a te vállaidra nehezedik a Béke és a Szeretet Keresztje, hogy egyesítsen benneteket... Tanítványom! Ezt a Keresztet az örökkévalóságtól fogva neked szántam! Hozzám tartozol, ezért Isteni Képmásomat kell tükröznöd! Én látom el lelkedet Kiapadhatatlan Tartalékaimból. Nem hagylak el, lélek. Eltöltelek, mint a tömjéntartót, hogy szereteted illatos füstoszlopként emel-kedjék az égig.

Ezért ne fáradj el az írásban! Ne fáradj el üldözőidet áldani! Ne fáradj bele odanyújtani hátadat az ütéseknek! Lehet, hogy halálosan szomorú leszel, de a Királynő mindig segíteni fog rajtad, hogy újból tudj örülni és élni. A Királynő bátorságot önt beléd, és Anyai Szeretettel gondoskodva beköti sebeidet. Édesanyád rólad is úgy gondoskodik, gyermekem, ahogy Rólam gondoskodott. Nyomorúságodban és bajodban repülve jön hozzád, és Szobájába[2] visz téged, ugyanabba a Szobába, ahol Engem fogant.

Ne tartsd hát vissza könnyeidet! Amikor e száműzetésben könnyedet hullatod a falak miatt, amelyeket népem épített mindenhová Házamban, hogy elkülönüljenek egymástól, olyankor Én is Véres Könnyeket hullatok, hogy elegyítsem a tieiddel. Amikor az Atya meglátja Könnyeimben a tieidet, elfogadja kérésedet, és feloldja az átkot. Azok már nem

[1] Több támadás ért, emiatt szomorkodtam.
[2] Szívébe.

a te könnyeid lesznek, hanem az Enyémek.

Kiálts tanítvány, hogy az egész világ mindenütt tartson bűnbánatot és egyként jöjjön vissza Hozzám Szent Nevem alatt! Vassula, szeretettel viseld Keresztemet, ne félelemmel! Légy boldog!

1990. december 6.

(Üzenet egy felajánlott léleknek.)

Ezt mondta ajkam:

Jöjj! Jöjj Hozzám, Én leszek Pásztorod.
Sohasem hagylak el.
Nem feledkezem meg legeltetésedről.
Nálam sohasem fogsz
éhezni vagy szomjazni.

ΙΧΘΥΣ

1990. december 10.

Istenem, milyen szenvedést okozol nekem Szereteteddel! Milyen szenvedést okoz nekem, hogy Rád szomjazom!

Leányom, szívesen élnél Sebeimben?

Szívesen megteszek mindent, amit kérsz.

Akkor szentségbe öltöztetlek. Megerősítelek Irántam érzett szeretetedben, hogy örökké tartson. Bár még távol vagy attól, hogy tökéletes légy, Én tökéletessé tudlak tenni. Ezen a különleges módon neveltelek, hogy tégy tanúságot az Igazság mellett, és dicsőíts Engem. Egy olyan néphez küldtelek, hogy Szeretetemet hirdesd, mely nem a tied. Hallják meg, akik hallani akarják, és ne hallják, akik nem akarják! Ne fáradj bele az elmélkedésbe és az írásba! Ne érezd magadat elhagyatottnak! Veled vagyok, melletted vagyok ebben a száműzetésben.

Szeress, imádj és Értem élj, a te Uradért! Engedd meg, hogy Végtelen Szeretetembe takarjalak! Ó! Mennyire örülök, amikor Utánam vágyakozol és Rám szomjazol. Te „újjá született”,[1] imádj Engem! A Vőlegényt bizonyára nem akarod túl sokáig várakoztatni! Jöjj gyorsan Szent Istenedhez, Ő majd Szentséges Szívére vonja fejedet, és ha meghallod Szívdobbanását, már nem fogsz tovább ellenállni Neki. Csak azt fogod kívánni, hogy dicsőíthesd Őt. Kiárasztja rád Lelkét, hogy betöltse lelkedet, és mindent megsemmisítsen benned, ami te vagy. Többé már nem „te” leszel. A „te” már nem lesz.

Egészen elárasztalak kicsim, szándékod az Én Szándékom lesz, kívánságod az Én Kívánságom, szavad az Én Szavam, gondolatod az Én Gondolatom, és Szentséges Szívem legmélyebb helyére rejtelek. Ha megengeded, teljesen megsemmisítem benned azt, ami „te” vagy.

Mostantól, Szentséges Szívemnek tett felajánlásodtól kezdve,[2] teljes szívedből fogsz imádni Engem, benső Tűzzel szolgálsz majd Nekem, hűségesebben és buzgóbban fogsz szolgálni Nekem, mint valaha. Gyenge vagy, de Erőm majd támogat. Nem engedem, hogy szemed elől elveszíts, és azt sem engedem, hogy szíved más felé forduljon. Szíved egyedül csak Engem fog keresni, és szüntelen Utánam fog vágyakozni. Megutáltatom veled mindazt, ami ellenkezik Szentségemmel és Akaratommal. Át foglak rostálni, annak bizonyságára, hogy egyetlen vetélytársam sem maradt benned.

Mától fogva még jobban megszorítom a kötelékeket, melyeket rád tettem. Szomjassá teszem lelkedet, hogy Rám szomjazzon, és beteggé teszem szívedet az Irántam, Istened iránti szeretettől. Arra várok csak, hogy egész lényedet feleméssz Szívem és Szeretetem Lángjá-

[1] Így szólított meg Jézus.

[2] Volt egy felajánlási szövegem Jézus Szentséges Szívéhez, és aznap este akartam megtenni a felajánlást.

val. Bármit teszel mától fogva, azt csak az Én Céljaimért és az Én Dicsőségemre fogod tenni, semmit sem magadért. Más szavakkal, mostantól fogva Szeretetem rabszolgája, Szívem áldozata, örömöm ajándéka és Lelkem játékszere leszel. Vonásaidat hasonlóvá teszem az Enyémekhez, amikor a lelkek süketsége miatt bánkódsz, és elbukásukat látva szenvedsz. Vassulám, egészen be fogom tölteni lelkedet. Nem, Keresztemtől nem foglak megkímélni, ahogy az Atya sem kímélt meg Engem. Hogyan is kímélhetnélek meg?

Irántad való Szeretetem mérhetetlen. Minden Nagylelkűségemből és Végtelen Szeretetemből fakad. Foglyul ejtem szemedet, gondolataidat és vágyaidat, hogy Szívem rabjai legyenek. A Szeretet szeretetet keres. Méltatlan vagy, és semmit sem érdemelsz, de törékenységed, nyomorúságod, teljes alkalmatlanságod és semmiséged megostromolta Gyengédségemet, és feltartóztatta Haragomat. Nézz a Szemembe!

(Megváltóm Szemébe néztem.)

Felfogod? A Hűséget és az Igazságot látod szemtől szembe! Ettől fogva hűségesnek kell lenned felajánlásodhoz! Az Én Nevemet kell szólítanod reggeltől estig és estétől reggelig! Arra késztetem lelkedet, hogy mindent visszautasítson, ami nem Én vagyok. Kitikkadt vándorként fogsz mindarra szomjazni, ami Szent, de Én mindig készen állok, hogy vízzel kínáljalak az Élet Forrásából, és Vérrel Isteni Szívemből. Lelked – sok lélek megtérésére – az eddigieknél is erősebben fogja viselni Testem Jegyeit. Emiatt lépsz önként a Kálvária útjára. Kibontakoztatom buzgóságodat, hogy továbbra is tetszésemre légy, megtartsd Törvényeimet, és mindent felépíts és elültess, amit neked adtam…

Kelj fel, és állítsd helyre Házamat! Továbbra is szeress Engem, különben olyan gyorsan elszáradsz és elenyészel, mint a fű. Ne feledkezz meg egy fontos dologról: a Szeretet szeret téged!

ΙΧθΥΣ

Dicsérjük az Urat! Dicsőség Istennek!

Miként a fazekas keze az agyagot, Én is úgy foglak téged formázni tetszésem szerint, mivel megengedted és Nekem adtad akaratodat.

Dicsérjük az Urat!
Azt kérted tőlem,
hogy legyek Szereteted rabszolgája.
Mivel nem vagyok méltó arra,
hogy rabszolgád,
az Isten rabszolgája legyek,
vezess engem tisztító Tüzedbe,
és mint az aranyat,
nemesíts engem, Királyom,
hogy képes legyek Téged dicsőíteni,
mert én csak bűnt bűnre halmozok!
Könyörületből engedd meg Uram,
hogy Világosságod
felragyogjon sötétségemben!

Taníts, hogy Szíved áldozata lehessek,
és ne félelemmel,
hanem lelkesen öleljem át
Keresztedet a Kálváriára vezető úton,
amely a boldogsághoz vezet.
A Szentség Útja ez,
amelyen Te jártál először,
mint Tökéletes Áldozat.
Bár folytonosan vétkezem,
Te nem büntetsz engem bűneim szerint,
állandóan megkímélsz, és megengeded,
hogy bennem legyen Világosságod.
Innen tudom,
hogy Isten az én oldalamon áll.

Most eleget kell tennem fogadalmaimnak,
melyeket Szentséges Szívednek tett
felajánlásomban ígértem.
Engedd meg,
hogy mindörökre Sátradban maradhassak!
Engedd meg, hogy Beléd kapaszkodjak,
Szent Arcodban gyönyörködhessek!
Egész életemben áldani foglak,
és lelkem gyönyörködni fog
Szeretetedben és Jelenlétedben.

Tanítvány! Örvendezz Sátramban, és imádj Engem! Ne feledd, hogy valami nagyon értékeset adtam neked! Őrizd meg, és öleld át szeretettel! Keresztem a szentségre vezet téged, kis lélek.

Az Én Békémet adom neked.

Légy áldott, Jézusom!

Az áld meg, aki a legjobban szeret téged.

ΙΧθΥΣ

1990. december 18.

(Bensőmben érzem, hogy életem Istenben most újabb szakaszába lép. Úgy érzem magamat mint a diák, aki felsőbb osztályba kerül, ahol majd komolyabb munkát kell végeznie...)

Uram?

Én Vagyok.

Fogd meg a Kezem, és mondd Velem ezt az imát:

„Atyám, fogadj el mindent,
amim csak van! Ámen."

Ajánlj fel mindent az Atyának, és megmenekülsz. Ne félj Tőle! Hagyatkozz Rá! Vassula, engedd, hogy benned lélegezzem! Bízzál, mert veled vagyok!

ΙΧθΥΣ

Olvasd el Izajás 55. fejezetét! Vassula, fűzd hozzá e mondatokat a találkozónak szóló Üzenetemhez:

Ma azért jövök hozzátok, hogy megmondjam nektek, milyen teljes az örömöm! Mivel Én vagyok az, akit kerestek, és messziről jöttetek ide, hogy meghallgassatok, megmondom nektek, drága, szeretett gyermekeim: Én, a ti Istenetek rátok mosolygok! Maradjatok Szeretetemben! Imádkozzatok a Békéért, és legyetek az Igazság tanúi!

Én, az Isten, veletek vagyok, és megáldalak benneteket.

1990. december 19.

Uram!

Én vagyok.

Bárcsak meghallgatna népem...[1]

Az átkot fel fogják oldani, és meg fognak hallgatni. Bátorság kicsim... Veled vagyok... A Szeretet a közeledben van... Ó, Vassula, kedves, oly közel vagyok hozzád![2] Én Vagyok, és vigyázok minden léptedre. Állj fel, és csókolj meg! Közel vagyok hozzád. Csókold meg a Szentséges Szívet, amely itt van előtted...

(Megcsókoltam Szentséges Szívét.)

Igen... Szerezz Nekem örömöt, és írj!

(Szent Arcára néztem, és örömtől repesett a szívem.)

Béke legyen veletek! Én vagyok az, szeretett gyermekeim, a Szentséges Szív. Én, a ti Megváltótok követlek benneteket, hogy megnyerjem szíveteket, és egészen az Enyémek legyenek. Összegyűjtöttelek ma benneteket, miként az iskolában, hogy együtt legyünk, és közvetlenül a Bölcsességtől tanuljatok.

Látást fogok adni a vakoknak, hogy meglássák Ragyogásomat. Oktatni fogom a tanulatlanokat, hogy növekedjenek Lelkemben, és megértsék, hogyan kell megkülönböztetni a bűnt az erénytől. Minden szívet meg fogok nyerni, még azokat is, amelyek gránittá váltak, és olyan rendíthetetlenek, mint a malomkő. Miként az az ember, aki meghívja barátait, hogy megossza velük vagyonát, Én is meghívlak benneteket, hogy megosszam veletek Vagyonomat.

Találkozóim hasonlítanak az iskolához. Lelki életetek fejlesztését szolgálják. Emlékeztetnek benneteket Szavam értelmére. Eljövetelem nagy eseményére készítem fel lelketeket Iskolámban, és

[1] Az ortodoxok.

[2] Jézus arra utalt, hogy kis íróasztalom mellett van.

Kegyelmemből olykor jövendő dolgokról beszélek nektek, hogy ismertessem, miképpen fognak megtörténni.

Ha nem tanultok a Bölcsességből, hogyan tudtok Törvényem szerint élni? Hiszen sokan nem ismertetek Engem, és azt sem ismertétek, akit hozzátok küldtem. Én vagyok a Feltámadás. Látjátok, miként teljesedtek be a jövendölések? Életre keltettem leányomat a sírból, kézen fogtam, felneveltem, hogy kedveskedhessek neki. Igen, Én vagyok a Feltámadás és a Világosság!

Nem tettem-e meg veletek is ugyanezt? Nem könyörültem-e meg rajtatok? Nem kerestem-e és nem találtam-e meg azokat, akik távol voltak Szívemtől? És nem hoztalak-e vissza örökkétartó Szeretettel Magamhoz? És nem kedveskedtem-e nektek ezekben az években, hogy megnyerjem szíveteket?

Felkeltettem Irgalmamat, hogy elnyomjam Haragomat, és Szeretetemet árasztottam ki Igazságosságom helyett. Felkínáltam nektek Békémet, majd Kegyelmemet. Könyörületem lehajolt a mennyből, és meghallgatta imába foglalt kéréseiteket. Áldásaimat adtam rátok szüntelen: „mint a csatorna, amely átszeli a kertet, így szóltam, öntözni akarom kertemet, locsolni akarom virágágyaimat. De nézd csak, az árkom folyóvá változott, a folyómból pedig tenger kerekedett."[1]

Ma azt mondom nektek: Pásztorotok hamarosan közöttetek fog élni, és Városának kertjeiben fogja legeltetni nyáját. Nem, ti még nem vagytok egy nyáj, de egyenként visszahozlak benneteket a sivatagból. Ezért kis nyájam, amikor látjátok, hogy Pásztorotok megjön a sivatagból, tudnotok kell, hogy bárányaim maradéka is Velem van, és amit veled tettem, leányom, mindazt megteszem bátyáiddal is. Meg foglak menteni benneteket! Egyesíteni foglak benneteket többi bátyátokkal. A Bölcsesség lesz Szent Társatok, hogy szüntelenül tanítson benneteket.

Hamarosan feloldom az átkot, és véget ér nagy hitehagyásotok. Beteljesedik az imádság, amelyet Én adtam nektek. Akaratom megvalósul a földön éppúgy, mint a Mennyben. Megszentelt Nevemben sok nemzet jön a messzeségből, a föld minden határáról, hogy Szent Nevem mellett lakjanak, és nagyságomat magasztalják az istenség által, amelyet vissza akarok adni nektek. Eljön az Én Országom, mert Trónom leszáll a magasból Szent Városomba, és uralkodni fogok maradékom felett, akik színről színre fognak Engem látni.

– A Szeretet szeretetként tér vissza –

és Akaratom megvalósul a földön is, ahogy a Mennyben, mert egyek lesztek, és szerető szívvel, benső égő Tűzzel fogtok Engem egyetlen Tabernákulum körül dicsérni. Főpapi imámat beteljesítem a földön is, miként a Mennyben. Lelketek gyökeret fog verni Bennem, Szeretetben és Egységben, és eltelik Lelkem teljességével. Igen, szeretteim, nemcsak mindennapi kenyereteket adom meg, hanem Szívem rejtett Kincsét is: A Mennyei Mannát,[2] amely átváltoztat benneteket, és lelketeket az Én Lelkem másává teszi. Szentlelkem kiáradása fog átváltoztatni benneteket, hogy megértsétek, hogyan kell teljesen megbocsátani azoknak, akik vétkeztek ellenetek.

Megadom nektek az Értelem és az Irgalom Lelkét, hogy megértessem veletek, mit jelent „az Úr félelme". Igen szeretteim, és ha ezt megértettétek, megadom nektek a Bölcsességet, hogy útitársatok és vezetőtök legyen. Olyan szentségre fog vezetni benneteket, amely ezer évre megbénítja a Sátánt, és amely meg fogja akadályozni, hogy a Sátán közénk álljon, hogy az Én Szeretetem és közétek álljon.

[1] Sir 24,30-31

[2] Jelentése: A Szentlélek.

Tehát amikor azt látjátok, hogy lángba borul az ég, és megolvadnak az elemek a forróságban, tudjátok, hogy ez Ígéretem kezdetének, az Új Égnek és az Új Földnek a jele: ez lesz Egyházam Megújulása, Egyházam Újjászületése,

a ti szívetek Újjászületése.

Ti, Nekem szentelt lelkek, akik Engem képviseltek, tőletek a következőket kérdezem: emlékeztek-e, hogyan hallgattam meg Illés Hozzám intézett panaszát Izrael viselkedésével kapcsolatban, mivel azt gondolta, megölték minden prófétámat, és lerombolták minden oltáromat? Emlékeztek-e, mit feleltem erre? Így szóltam: megtartottam Magamnak hétezer férfiút, akik nem hajtottak térdet Baál előtt. Ma pedig ezt mondom nektek szeretett testvéreim: megtartottam Magamnak egy maradékot. Kiválasztottam és Kegyelemmel átalakítottam őket, hogy hűségesek maradjanak Hozzám. E maradékot azért nevelem fel, hogy felépítsék az egykori oltárokat, és helyreállítsák Szentélyemet. Ők Új Egyházam építői.

Míg a gonoszok továbbra is gonoszat cselekszenek, üldöznek benneteket, a végső Idők prófétáit és szentjeit, és míg a kevélyek világra szóló tekintélyért küzdenek, Én, a ti Megváltótok, felnevelem és kiképezem Szentséges Szívemben ezeket az építőket, hogy Egyházam oszlopai legyenek. Testvéreim, sohasem foglak elhagyni benneteket, soha... Jöjjetek... vegyétek fel kereszteteket és kövessetek! Ha útközben elfáradtok, támaszkodjatok Rám, támaszkodjatok Szívemre, és Szívdobbanásaim megadják nektek a szükséges bátorságot és erőt, hogy folytassátok Kálváriára vezető utatokat.

Legyetek áldottak! Mindezt azért mondtam el nektek, hogy békére és reménységre leljetek Bennem. Ma világosan szóltam hozzátok, szeretteim. Őrködjetek, és virrasszatok, hogy meghalljátok Lépteimet. Az Ige most igen közel van hozzátok, és felétek tart.

Megáldalak benneteket, homlokotokon hagyom Szeretetem Sóhaját. Ez a sóhaj jelzi, hogy az Enyémek vagytok. Legyetek egy Szent Nevemben!

ΙΧθΥΣ

1990. december 22.

Jézusom?

Én Vagyok.

Igen gyengéden bánok veled, hogy úgy növekedj mint az Én virágom. Azt akarom, hogy erős légy, és hidd el, lehetővé fogom tenni. Erős leszel leányom, mivel az Én Szavamat hordozod. Előtted Vagyok, hogy letörjek minden akadályt, ami tanúságtételed útját állja. Én vagyok a Magasságbeli, és mondom neked leányom, gondom lesz rá, hogy semmilyen alvilági erő ne tudjon feltartóztatni téged Üzenetem hirdetésében.

Kihoztalak Egyiptom földjéről, hogy idegen földön szolgálj Engem, és olyan nép előtt tégy tanúságot, amely nem a saját néped. Bár magatartásod elképesztő volt, és romlott érzékeiddel képtelen voltál meglátni a Világosságot, az Irgalom és a Könyörület[1] meghatódott megdöbbentő nyomorúságod, vétkeid és méltatlanságod láttán, és segítségedre jött.

Nem, Vassula, te nem szolgáltál rá egyetlen Adományomra sem, pedig Kezem alatt voltak olyan szolgáim, akik tiszteltek Engem, Nevemet nem ejtették ki másképpen, csak szentségben, szüntelenül áldottak Engem, teljes szívükből dicsérték a Szentháromságot, de Szívem, Kimeríthetetlen Szeretetében érted kiáltott. Szomorúságot szomorúságra és árulást árulásra halmoztál Szívemben. Küzdöttél Velem kicsiny kis teremtmény... de Én tudtam, hogy szíved nincs megosztva, és egyszer még meghódítom szívedet. Egészen az Enyém lesz.

[1] Az Úr.

Korszakod szülötte, küzdöttél Velem, de legyőztelek és kivittelek a porba, a sivatagba, ahol egészen magadra hagytalak.

Léted kezdetén őrangyalt adtam melléd, hogy őrizzen, vigasztaljon és vezessen. Majd Bölcsességem úgy rendelkezett, hogy hagyjon el őrangyalod, és egyedül kelljen szembenézned a sivataggal. Így szóltam: „Élned kell ruhátlanságod ellenére,[1] mert senki sem képes egyedül élni.[2] A Sátán teljesen hatalmába kerített volna és megölt volna téged. Ő is megkapta parancsomat, megtiltottam neki, hogy hozzád érjen. Félelmedben akkor eszedbe jutottam, felnéztél az Égre és elkeseredetten kerestél. Panaszod és könyörgésed hirtelen megtörte a körülötted lévő halálos csendet. Rémült kiáltásod áttört a mennyen, és eljutott a Szentháromság Fülébe.

„Gyermekem!" Az Atya Hangja örömmel tele visszhangzott az egész Mennyben.

„Ó... most be fog térni Sebeimbe,[3] enni fogja Testemet és inni fogja Véremet! Eljegyzem Magamnak, és Enyém lesz az örökkévalóságra. Felfedem előtte iránta való Szeretetemet, ajka attól kezdve Utánam fog szomjazni, és szíve lesz Fejem pihenőhelye. Nap mint nap vágyakozva veti alá magát Igazságosságomnak. Szeretetem és Szenvedésem oltárává teszem őt. Én, csakis Én leszek egyetlen Szerelme és Szenvedése. Elküldöm őt Üzenetemmel a föld határáig, hogy meghódítson egy vallástalan népet. Olyan néphez küldöm, amely nem a saját népe. Önként fogja hordozni a Kálváriára haladva Keresztemet, a Béke és a Szeretet Keresztjét."

„És Én, a Szentlélek, leszállok rá, hogy felfedjem előtte az Igazságot és mélységünket.[4] Általa fogom a világot figyelmeztetni, hogy az adományok között a legnagyobb: a SZERETET."

„Ünnepeljünk![5] Az egész Menny ünnepeljen!"

Kézenfogtalak, és úgy neveltelek, hogy Nagy Szeretetem élő jele, Szentséges Szívem és Egyházam megújulásának tanúságtevője légy.

(Az Atya, majd a Fiú, azután a Szentlélek szólt:)

Én vagyok a Feltámadás!

ΙΧθΥΣ

(Az 1990. december 22-i üzenet magyarázata:

Kezdetben, amikor őrangyalom váratlanul meglátogatott, hogy utat készítsen az Úr számára, én még „hivatásos" bűnös voltam, egyáltalán nem szerettem Istent, még akkor sem, amikor angyalom elmondott bizonyos dolgokat a Mennyről. Egyszerűen csak örültem, hogy angyalommal lehettem. Ennél többet nem kívántam. Amikor Isten közeledett hozzám, és átvette angyalom helyét, meglehetősen csalódott voltam. Idegennek éreztem Őt, angyalommal pedig már jó viszonyban voltam, első meglepetésem már szeretetté változott. Így egyáltalán nem tudtam megérteni, hogy miért akarja Isten átvenni angyalom helyét. Odáig jutottam, hogy azt hittem, Isten féltékeny arra a szeretetre, amit angyalom iránt érzek, és nagyon sajnáltam elválni angyalomtól.

Később, egy igen fájdalmas tisztulás után, amelyen angyalom vezetett keresztül, másodszor is eljött hozzám Isten, hogy átvegye angyalom helyét. Velem maradt néhány napig, lassan, bölcsességgel nyitogatta szívemet, hogy vissza ne riasszon. Amikor már majdnem megnyíltam előtte, elment, és elrejtőzött. Körülnéztem, angyalomat kerestem, de sehol sem találtam. Úgy éreztem, hogy néhány lélek[6] imáért és áldásért könyörögve közeledik hozzám. Imád-

[1] Akkor lettem ruhátlan, amikor őrangyalom és az egész Menny hátat fordított nekem.
[2] Ha a Menny elhagyja.
[3] Majd a Fiú szólt.
[4] A Szentháromság mélységeit.
[5] Egyszerre szólt most a Szentháromság: az Atya, a Fiú és a Szentlélek.
[6] A tisztítóhelyről.

koztam értük, és megáldottam őket. Akkor megkértek, hogy áldjam meg őket szentelt vízzel. Gyorsan elmentem a templomba, hogy szentelt vizet hozzak nekik, és szenteltvízzel meghintve megáldottam őket. Kihasználtam az alkalmat, hogy megkérdezzem tőlük, nem látták-e angyalomat, akit szívem már megszeretett. De nem kaptam választ.

Minden elmúló nap egy teljes évnek tűnt előttem. Békét kerestem, és sehol sem találtam. Sok ember vett körül, sok barát, de még sohasem éreztem magam ilyen magányosnak és elhagyatottnak, mint azokban a napokban. Mintha a poklot jártam volna meg.

Sokszor kiáltottam angyalom után, hogy térjen vissza hozzám, de nem jött. Hátat fordított és elment! „Majd elalélt a lelkem, hogy így elszaladt, kutattam utána, de sehol sem találtam, kiabáltam is, de nem adott választ." (Én 5,6.) Három teljes héten át bolyongtam magamban a sivatagban, míg már nem bírtam tovább. Akkor kínomban Jahvehoz kiáltottam, a Mennyet kerestem: „Atyám! Ó Istenem, fogj engem, és végy igénybe, ahogyan akarsz, tisztíts meg, hogy fel tudj használni!" Erre a kiáltásra, mely szívem mélyéről fakadt, hirtelen megnyílt az Ég, és az Atya meghatódott Hangja válaszolt nekem: „Én, az Isten szeretlek téged!"

Abban a pillanatban úgy éreztem, mintha valamely tornádóból kerültem volna egy békés, gyönyörű világba. Angyalom újból megjelent, és nagy gyengédséggel kezdte sebeimet ápolni, amelyeket a sivatagban kaptam.

Mindez 1986 húsvétján történt.)

1990. december 23.

Ó Atyám,
mint kiszáradt föld,
úgy vágyakozom Utánad!
Pihentess meg Térdeden egy időre,
és vigasztalj meg engem!
Hadd érezzem,
hogy Vigasztaló Szívedbe takartál.
Szükségem van melegségedre!

[1]Tedd fejedet Szívemre, pihenj meg, és érezd, hogy megvigasztallak... a te Abbád vigyáz rád. A te Abbád boldog, hogy a közelében vagy. Gyermekem, tedd Szívemre fejedet, és figyelj Szívem Vágyaira: Szívem még mindig keresve, vágyakozva kéri gyermekeim szeretetének maradékát...

(Néhány pillanat múlva:)

Gyermek,[2] mit adnál azért, hogy megvigasztalhasd Atyádat?

Ó Uram, amit csak akarsz! Szeretetemet, akaratomat, szívemet és lelkemet!

És ezen kívül még mit?

Életemet, Vágyad szerint elégtételül.

Szállj le akkor Térdemről, és tégy Nevemben tanúságot! Menj, és beszélj Nagy Szeretetemről a nemzeteknek! Emlékeztesd őket, hogy Ígéretem már igen közel van a beteljesedéshez, és Eljövetelem küszöbön áll. Itt van már az Új Jeruzsálem.[3] Meg fogom újítani Egyházamat és népemet.

Ezért, gyermekem, szállj le Térdemről, és menj ki a világba az Én Kedvemért... és ismertesd meg a világgal Szeretetemet! Hadd ismerje fel a világ, mennyire szeretem gyermekeimet. Valójában nem te kerestél Engem, hanem Én találtalak meg és választottalak ki, hogy menj ki a világba még az Én Nagy Napom előtt. Én neveltelek téged, és bár távol voltál Tőlem, kiválasztottalak, és felfedtem előtted Szent Arcomat. Majd ha már teljesítetted mindazt a feladatot, amit rád bíztam gyermekem, felveszlek Magamhoz, és akkor megpihenhetsz Térdemen.

Én foglak téged megvédeni elnyomóidtól addig is míg a világban vagy. Csupán azt kérem tőled, hogy tekints szüntelenül az Égre! Keress Engem, és szólj Hozzám! „Jahve veled van." E szavakat vésd

[1] A Mennyei Atya.
[2] Az Atya hirtelen felém fordította Fejét és rám nézett.
[3] Az új Egyház.

elmédbe és szívedbe, mert Én-Veled-Vagyok. Őrizze szíved kincsként mindazt, amit mondtam neked, és ne feledd: ajánlj fel Nekem imákat, hogy tömjénfüstként szálljanak Hozzám a lelkek megtérésére és Egyházam megújulására!

1990. december 25.

(Karácsony)

Nevedet hirdetni fogom testvéreim[1] előtt,
és a közösségben dicsőítlek Téged.[2]
akár tetszik nekik[3], akár nem.

Leányom, bár közületek sokan nem ismerik a Békéhez és az Egységhez vezető utat, ne keseredj el! Remélj Bennem! Hamarosan eljövök, hogy megvigasztaljalak. És gyermekem, a te könyörgésedet[4] mindenki hallotta a Mennyben. Eljövök, hogy egyesítselek benneteket. Szavam elhangzott, és Akaratom teljesülni fog. Addig is szólj ahhoz a nemzethez, amelyet sohasem ismertél, és add át azt a tanítást, amelyet Tőlem kaptál. Ha pedig valamely „bölcs" olykor azért vádol, mert Atyádnak szólítasz, emlékeztesd őket, hogy ma született egy Gyermek, akinek Neve: „Csodálatos, Tanácsadó, Erős Isten, Örök Atya és a Béke Fejedelme."[5]

Imádkozz azokért, akik magukat Törvénytudónak nevezik, hogy lelkük váljék alázatossá és szegénnyé! Imádkozz, hogy minden nemzet eljusson az Én Világosságomba, és megszabaduljon a bosszúvágytól, ami a szívét mardossa, és hogy az Én Békémbe takarhassam szívét. Imádkozz, hogy a kelet kössön békét a nyugattal, és az észak a déllel! Imádkozz, hogy váljék alázattá az a szertelen gőg és fennhéjázás, amely hatalmába kerítette egyes pásztoraimat. Imádkozz, hogy megértsék, mire gondoltam, amikor azt mondtam: „Aki közületek nagyobb akar lenni, legyen a szolgátok, s aki első akar lenni, legyen cselédetek. Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon másoknak és odaadja az életét váltságul sokakért."[6]

Kövessetek Engem, a ti Uratokat,
és élni fogtok!

ΙΧθΥΣ

1990. december 30.

Uram és Megváltóm?

Én vagyok. Légy gyönyörűségemre, és dolgozz Értem, imádkozz Hozzám, és ne feledkezz meg Rólam! Jöjj!

[1] A görög ortodoxok.
[2] Zsolt 22,22
[3] A görög ortodoxoknak.
[4] Az egységért.
[5] Iz 9,5

[6] Mt 20, 26-28

1991

1991. január 6.

(Vízkereszt)

(A görög ortodox templomban mondtam Jézusnak: „Szeretném, ha jó hangom lenne és énekelhetnék a templom kórusában!" Jézus így felelt: „A szíveddel énekelj Nekem! Sokkal jobban örülök, ha szíved énekel Nekem."*)*

(Később csodálkozva járattam végig szememet az ikonokon és a freskókon. Azt gondoltam magamban: „Nézz csak erre a nagy Szent Családra, egykor mi is hozzájuk fogunk tartozni. Az angyalokhoz, a szentekhez, Szűzanyánkhoz és a Szentháromsághoz. Milyen csodálatos Szent Család!" És lelkem arra vágyott, hogy már velük lehessen, ehhez a családhoz tartozzon, és a Szentháromság állandó imádásába merülhessen.)

Ó Istenem!
Hadd tartozzak ehhez a Mennyei Családhoz!
Imádkozzatok érettem Szent Angyalok,
imádkozzatok,
hogy egykor veletek lehessek a mennyben
és a szentekkel együtt
állandóan imádhassam a Szent Istent!
Imádkozzatok érettem
a Magasságbelinek szentjei,
hogy megtanuljam
tökéletesen szeretni Istent!

Ó kedves, Szent Édesanyám!
Járj közben értem, és taníts,
hogy készséges és engedelmes legyek
Atyám iránt,
és meg tudjam tenni Akaratát!

Ó Szentháromság!
A Tökéletes Szeretet Forrása,
a Kimeríthetetlen Gyengédség Kútja,
jöjj, és taníts,
hogy bensőséges kapcsolatban legyek Veled,
egyesíts Magaddal Szereteted Lelke által!
Készíts fel engem arra az Órára,
mert az éjszaka majdnem véget ért,
és hamarosan itt lesz az igazi Világosság.

Szent Atyám!
Nemcsak magamért könyörgök,
hanem az egész emberiségért is,
mivel mindannyian
a Te gyermekeid vagyunk.
Esedezve kérlek, tekints ránk Irgalmasan!
Örök Atyánk, taníts minket,
hogy szeretni tudjuk egymást,
így teljesítve a Te Szent Akaratodat,
és méltán nevezzenek minket
gyermekeidnek!
Ámen.

Szeretett gyermekem, Én Vagyok aki Vagyok. Jóságomat és Szeretetemet most teljes Könyörülettel és nagy Erővel fedem fel előttetek.

Leplezetlenül kinyilvánítom előttetek Szent Arcomat, hogy megtisztítsak egy népet, amely nem tudja megkülönböztetni jobb kezét a baltól, és amely mély sötétségben és gonoszságban él. A ti Abbátok szüntelenül hív benneteket.

Szeretet vagyok. Bárcsak hallgatnátok Rám!

Urunk Jézus Krisztus,
Istennek Szeretett Fia, Szentséges Szív,
Áldott legyen a Te Neved!
Szentséges Szív,
segíts keresztünket hordozni
ebben a világban,
és segíts engedelmeskednünk az Atyának,
miként Te is
mindvégig engedelmeskedtél Neki.
Ámen.

Én, az Úr Jézus megáldalak téged. Én vagyok az Ige. Az Ige testté lett, és közöttetek lakott. Szentelődjetek meg, hogy eljöjjön az Ige és bennetek lakjon!

Ó Igazság Szentlelke szállj le ránk!
Légy Vezetőnk és Szent Társunk!
Szeretet Szentlelke, jöjj, és taníts meg,
hogyan lehetünk Isten igaz Szeretetében!
Emlékeztess az Igazi Tudásra,

amit az Atya adott,
de a bűneink miatt elveszítettünk!
Béke Szentlelke, a Te Békédet add nekünk,
amelyet a világ nem tud megadni!
Tégy minket
a Világosság hordozó edényeivé,
és „békeszeretőkké”,
hogy amikor a Békéért dolgozunk,
olyan magokat vethessünk,
amelyek a szentség gyümölcseit termik![1]
Ámen.

[2]Kedves, bizony mondom neked, hogy Én, az Igazság Szentlelke, reggeltől estig és estétől reggelig a kegyelmek áradatával ajándékozlak meg benneteket, hogy segítselek a tökéletesedés útján. Mivel Én vagyok a ti Életetek, engedjétek, hogy utat mutassak nektek és Én legyek Vezetőtök ebben a száműzetésben, amelyben éltek! Oázisotok lehetek pusztaságotokban. Ó milyen kevéssé ismersz Engem, teremtés!

Egész életedet azzal töltöd, teremtés, hogy hiábavaló dolgokban keresed boldogságodat, amikor Én, aki mindenütt jelen vagyok, Szeretetet, Örömet, Békét és Szabadságot kínálok neked, hogy megszabadítsalak a Gonosz rabságából. Sokszoros a Kegyelmem, te mégsem veszed tudomásul Jelenlétemet, és azt sem, hogy mennyi kegyelmet kaphat Tőlem lelked. Hűséges követőimtől imát kérek a lelkek megmentésére. Minden elmúlik egyszer, és minden elhasználódik, mint a ruha, de lelketek örökké megmarad.

A Termés beérett, hamarosan jönnek az Aratók és learatják az Ő Termését. Készüljetek fel az Arató fogadására!

1991. január 8.

(A Szűzanya Üzenete az imacsoportnak 1991. január 19-re.)

Béke legyen veletek, szeretett gyermekeim!

Ma arra hívlak benneteket, hogy imádkozzatok az Egységért! Az egyesüléshez szeretetre van szükségetek, az egyesüléshez alázatosnak és engedelmesnek kell lennetek! Ne hagyjátok, hogy más tanítással bárki félrevezessen benneteket! Maradjatok hűségesek, és nem fogtok megbotlani. Ma a földek nem teremnek sem boldogságot, sem erényt, mivel nemzedéketek elhagyta az Urat, és ennek következménye a bűn. Boldog az az ember, aki védelmet nyer ellene. Ha nemzedéketek Isten útján járt volna, békében élt volna.

Ó gyermekeim! Hívlak titeket. Kiáltásom minden nemzethez szól! A halottak[3] nem tudják sem meghallani, sem dicsérni az Urat, de ti, akik hallgattok hívásomra, dicsérjétek az Urat, dicsőítsétek az Urat szeretetekkel, hitetekkel és reményetekkel! A mennyország a tiéd, gyermekem, ezért kérlek téged, akinek van ajkad, hogy szólj az Úrhoz, és áldjad Őt! Te, akinek van szemed, tekints Szépségére! Szenteljetek több időt arra, hogy szemléljétek Sebeit, amelyeket a ti üdvösségetek érdekében kapott! Te, akinek van füled, hallgasd meg kérlelésünket! Te, akinek van szíved, szeresd az Urat, imádd Őt, és ajánld fel Neki szívedet!

Nem, a halottak[4] nem látnak, nem hallanak, és nem éreznek. Kedvesem, Ő jön hozzád, aki téged teremtett, Kezében hozza Szívét, és felkínálja neked. Ahogyan a vőlegény nyújtja menyasszonyának szövetsége jeléül a gyűrűt, úgy kínálja fel neked a Szent Isten Szeretete Jeléül Szentséges Szívét, hogy egybekeljen veled. Ahogy a menyasszonyt felékesítik, úgy fog téged is feldíszíteni az Úr, a Királyok Királya az Ő ékszereivel.[5] Ne aludjatok, maradjatok ébren!

Drágalátos Vérével váltott meg és fizetett meg értetek. Ne sodródjatok el az első áramlattal! Hadd emésszen fel Tüze égő fáklyaként Egyházában, hadd

[1] Jak 3,18
[2] A Szentlélek.
[3] A lelkileg halottak.
[4] A lelkileg halottak.
[5] Töviskoronájával, Szögeivel, és Keresztjével.

alakítson titeket Saját Képmására, hogy hűségesek és szilárdak legyetek, akkor majd fel fog használni benneteket, és Új Egyházának oszlopai lesztek.

Ó gyermekeim! Ne féljetek! Isten mindig nagy dolgokat művelt. Bízzatok Benne! Most angyalküldöttség érkezik hozzátok, hogy az egész világon elhintse a Mennyei magokat, és elhozza a Béke és a Szeretet üzenetét nagy megpróbáltatástok idején. E magokat úgy várják már, ahogyan az esőt a szomjas talaj. Nem vettétek észre, hogy Isten kitárta a Menny Kapuit, hogy rátok esőzze a Mennyei Mannát? Igen, az Ő Szent-lelkét! A Mindenható megkönyörült rajtatok, és így szólt: „Hadd egyen népem! Hadd egye a Menny Kenyerét!" Isten kiadta parancsát a magasságból. Mint Mózes idejében, úgy táplálta népét az Atya mannával a pusztaságban. Többet adott annál, mint amennyit meg tudtak enni. És Jézus az Ő Fia, nem szaporította-e meg e kenyereket és a halakat? Nem evett-e a nép, amennyit csak akart? És ma miért okoz egyeseknek meglepetést, hogy a Szentlélek teljes erejével leszáll rátok, és Mennyei Mannával táplálja nemzeteiteket?

Ó mily kevéssé ismeritek a Szentháromságot! Sohasem hagy benneteket ínségben és éhségben, és nem kell elhagyatottan és kiéhezve vándorolnotok ebben a sivatagban. Korszakotok sötétsége nem tart örökké. Bűneitektől hamarosan megtisztultok, és a Vadállat nemsokára megbénul. Fajtájával együtt a porban fog fetrengeni, mert a láthatáron Világosság kél. Ez lesz a Nagy Jel!

Ezért, ha lábatok még ingadozik a jó és a rossz között, imádkozzatok, nehogy kísértésbe vigyen titeket! Ha szívetek még nem akarja a Szeretet Énekét énekelni az Úrnak, imádkozzatok, nehogy megtévesszen a Gonosz lélek! Ha szemetek még nem akar az égre nézni és Mennyei dolgokat keresni, imádkozzatok, hogy lakóhelyetek a Mennyben majdan befogadjon benneteket. Ha lelketek még a világhoz tartozik, imádkozzatok, nehogy befogadjátok a világ bűnét, mert Kígyót melengetnétek magatokban. A szívetekkel imádkozzatok! Örömmel hozzatok áldozatot! Munkátok legyen érdemszerző, és megígérem, hogy éjszaka nem alszik ki lámpásotok.

Szomjazzátok az Istent!

Őrködöm felettetek, e percben odalépek hozzátok, és megáldalak benneteket.

(Később:)

Áldott legyen a mi Urunk,
aki szüntelenül
a szeretet csodáival ajándékoz meg minket!
Meghallod könyörgésünket
és kéréseinket,
amikor segítségért kiáltunk Hozzád.
Áldott legyen Szent Szűzanyánk,
aki születésnapi ajándékul
egy templomot kínál fel nekem,
ahol összegyűlhetünk[1] és imádkozhatunk.
Te vagy védelmezőnk és reménységünk!

Virágom, légy Velem! Még tíz nap, és itt van születésnapod, az a nap, amelyen hívtalak és elültettelek, virágom! Ó, tekints Rám, örömöt szerzel vele. Az Én tulajdonom, az Enyém vagy. Én, az Úr, oly nagyon szeretlek! Gyönyörűségemet lelem benned! Lelkileg halott voltál, de felébresztettelek, hogy az Én világomban élj! Légy boldog! Nézd, mit adtam neked! Nézd, milyen kincset adtam neked! Elmélkedésed igen értékes. Párbeszédünk olyan kincs, amelyet sokan keresnek, de Én neked hoztam és neked kínáltam fel. A Mennyből szálltam alá egészen a szobádba, hogy adományként neked adjam. Kincsemet sokan keresik, de kevesen kaphatják meg. Vassula, Vassula, légy egységben Velem, de vágyakozz is Utánam, mert ez a hűség tökéletes gyümölcse! Mennyire örülök, ha ilyen gyümölcsöt kapok! Ajánld fel Nekem idődet, ajánld fel kezedet, légy írótáblám!

Hiszen Szentségemben szenteltelek meg. Viszonzásul ajánld fel Nekem

[1] Az imacsoporttal a havonkénti találkozókon.

magadat, akaratodat, erődet! Engedd meg, hogy igénybe vegyelek kicsim! Engedd, hogy betakarjon Szeretetem, galambom!

Szeress Engem!

1991. január 9.

(Sírtam a hamis vádak miatt, amelyeket... mondott rám, és amelyek oly sok kárt okoznak.)

Virágom, ez is az Én Keresztem, de engedd meg, hogy úgy bánjak veled, ahogyan Nekem tetszik. Szereteted úgy ér Hozzám, mint a tömjén. Ha hirtelen erős korbácsütés ér, gyermekem, ajánld fel Nekem, Én jóra fordítom. Vannak nemzetek, amelyek közel állnak a háborúhoz,[1] érted? Kicsim, ajánld fel Nekem szenvedésedet, mert a haragos indulat fellángolni készül. Fogadd Békémet! Bízzál Bennem Vassulám! Ne feledd, hogy Én megerősítelek! És ott van melletted angyalod is, hogy megvigasztaljon, és bekötözze sebei-det. Most azonban engedd meg, hogy rajtad hagyjam Keresztemet! Bátorság leányom! Keresztem súlyos és rád nehezedik, de tudom, hogy mindvégig készségesen fogod viselni.

Én, az Úr, megáldalak, és a mennyben megjutalmazlak téged.

(Dániel, az őrangyalom:)

Jézusod szeret téged! Én vagyok az, Dániel. Ne feledd, hogy az Úr pihenést nyújtott neked, ugye most te is meg akarod pihentetni Őt? Vassula, tégy eleget kérésének, és engedd meg Neki, hogy szenvedésekkel sújtson téged! Nagy árat kell fizetni a Békéért! Sok élet forog veszélyben! Milyen gyakran terhel meg az Úr téged ennyire?

Nem túl gyakran.

Nem, nem túl gyakran. Ha néha mégis megteszi, fogadd el, és ne akarj minden áron megszabadulni tőle! Vassula, ezek az áldozatok nem hiábavalók. Megerősítenek téged. Maradj Isten Szeretetében!

Amennyire Isten vágyakozik arra,
hogy megtisztítson téged,
annyira vágyakozz te is arra,
hogy megdicsőítsd Őt!
Dániel, a te őrangyalod.

(Mosolyogtam. Angyalom mindig meg tud nevettetni. Mondatain mosolyogtam, annyira jellemzőek rá.)

1991. január 16.

Ó Uram! Merre vagy megint?
Mint a kiszáradt talaj, úgy vágyom Rád!
Jöjj le a magasból, és látogass meg!
Lámpásomból hamarosan kifogy az olaj.
Jöjj el, mint máskor,
és töltsd meg lámpásomat!

Fogadd Békémet!

Vállamon hordozlak. Ahogy a pásztor hordozza gyenge bárányát, úgy hordozlak Én is, mert tudom, hogy gyenge és nyomorúságos vagy, és nem tudsz egyedül járni. Én, az Úr, sok kegyelmet árasztok rád, hogy megmaradj. Elnézem, ha valamit nem teszel meg kedvemért, leányom. Bízzál Bennem! Megszabadítottalak a Haláltól, hogy mellettem járj. Megmentettelek, virágom, hogy Jelenlétemben maradj.

De Jézus...

Ne szólj... pszt... figyelj Rám![2] Figyelj: ... hány személyt emeltem fel ilyen különös módon és neveltem így apránként?

Nem sokat, Uram.

Bízz hát Bennem![3] Segítek, hogy megtartsd felajánlásod minden ígéretét, amit ajkad megfogadott. Figyelj... volt-e valaki,

[1] Az Öböl háború.

[2] Jézus úgy ejtette ki e szavakat, úgy suttogta el, mint valamely lágy melódiát. Szinte belehaltam Gyengédségébe.

[3] Jézus újból gyengéden suttogott.

aki elszántabban akart téged megmenteni, mint Én és Édesanyám?

Nem volt senki.

Senki sem volt.

Gyerekes, kihívó viselkedésed ellenére is felkínáltam neked Szentséges Szívemet lakóhelyül. Látod Vassula, kézenfogva vittelek át a sivatagon, és megmutattam neked a Mennyországot. Szemed látta az Engem körülvevő angyalok ezreit. Leányom, sok kegyelmet adtam neked, és mindezt irántad való Szeretetből.[1] Figyelj Rám![2] Azért jöttem, hogy ezen az Üzeneten keresztül neveljelek téged és millió más embert is. Nem egyedül csak érted jöttem, nem azért jöttem, hogy egyedül csak téged keltselek fel, hanem hogy ezeken az írásokon keresztül felkeltsem egyik népet a másik után, hogy dicsőítsenek Engem. Ahogy téged bevezettelek Menyegzős Termembe, úgy fogom egymás után bevezetni a lelkeket is.

Ne jöjj zavarba Szépségem láttán. Tökéletes Vagyok. Figyelj Rám! Ne vedd le Rólam tekintetedet! Dicsérj Engem! Ha megengeded, rabul ejtem szemedet, Tökéletességemre irányítom tekintetedet, hogy vágyat keltsek benned a tökéletesedésre. Azt akarom, hogy szép, áldott és szent legyél! Engedd meg, hogy lépésről lépésre vezesselek a Mennybe! Valóban felemeltelek, hogy az egység jele légy, hogy menj, és tégy tanúságot, de hát küldetésedhez nem látlak-e el mindennel, ami lelkednek szükséges?

Lakatlan sivatag voltál! Figyelj Rám! Szándékom szerint eljöttem pusztaságodba, hogy felállítsam benne Sátramat, felvirágoztassalak, Birtokommá és Lakóhelyemmé tegyelek. Most Hozzám tartozol. Az Enyém vagy. Az Én Templomom vagy. Ezért, mint Szemem fényét, úgy őrizlek a Rágalmazótól, aki minden módon igyekszik betörni földedre, és pusztasággá akar tenni téged. Úgy őrizlek éjjel és nappal mint az őr, és megoltalmazlak minden betolakodótól. Nem! Senkinek sem engedem meg, hogy Birtokomra lépjen.

Ó kedvesem, Lelkem áldottja, hadd súgjam füledbe Vágyaimat, hogy leírd és sok lélek elolvashassa. Tudják meg e sorokból, hogy

az Én Hangom,

a Szeretet Hangja!

Nem csak hozzád szólok, hanem minden lélekhez. Ezért jöjjetek Hozzám, akik szükséget szenvedtek. Kiemellek nyomorúságotokból, és Szívemre szorítalak benneteket. Jöjjetek Hozzám, akik kiszáradtatok, és folyókat fakasztok belőletek. Ó, jöjjetek Hozzám, akik elfáradtatok, és hajtsátok Rám fejeteket! Pihenj meg Bennem, lélek! Add Nekem, kínáld fel Nekem nehézségeidet és bosszúságaidat, Magamra veszem és könnyítek rajtad. Örvendezz, mivel a te semmiségedben Én Vagyok a Minden, szegénységedben Én vagyok a Király, és Rám hagyatkozásodban érvényesíthetem Akaratomat! Az Igazságosság és az Igazság figyel rád, ezért ne feledkezz meg Rólam, lélek! Ajtódban áll a Megmenekülés.

Vassula, hadd takarjon be Szeretetem! Légy figyelmes, és ne hanyagolj el Engem! Ne feledd, hogy Én vagyok Jegyesed! Én, az Úr, megáldalak. Tarts Engem mindig a lelkedbe zárva, az nagy örömet szerez Nekem. Határtalanul szeretlek. Jöjj!

1991. január 18.

(Születésnapomra szóló üzenet.)

Béke legyen veled!

Isteni Szívem bátorságot önt beléd, hogy félelem nélkül haladj! Az Atya nagylelkű. Helyezd Belém bizalmadat! Bízzál Bennem, kis gyermekem! Elárasztalak

[1] Megpróbáltam közbeszólni.
[2] Jézus ismét oly gyengéden suttogott.

vigasztalással.[1] Próbára tettelek. Engedd meg, hogy időnként próbára tegyelek! Akkor se csüggedj Vassula, ha minden elveszettnek látszik! Egyengetni fogom utadat, de egyúttal eléjük állítalak téged, mint a visszautasítás jelét, mint az Egység visszautasításának jelét. Hiányzik belőlük az őszinteség, hogyan tudnák áthidalni a köztük lévő különbséget?

Uram, arra utalsz, hogy végül visszautasítják üzeneteidet?

Nem. Az Én Üzeneteim nélküled is elterjednek a maguk útján, de téged mindenfelől bántalmak fognak érni. Meg fogom engedni, hogy üldözőid tisztátalan keze megüssön téged, és nyíltan bántalmazzanak. Meg fogom engedni, hogy ellentmondjanak neked... és úgy fognak rád támadni mint a varjak, amint tönkreteszik a vetést. Szemükben te leszel a vesztes, mert szembetűnőek lesznek a rajtad ütött sebek. E sebeket, leányom az Enyéim ütik rajtad, az Én Házamban. Káin követői sebesítenek meg téged. Meg fogom engedni nekik, hogy egy ártatlan gyermeket verjenek, de örömük gyászra fordul. Igen, vesztesnek látszol majd Vassulám, de nem tűntem-e Én is vesztesnek? Úgy látszott, mintha eltévesztettem volna Küldetésemet, a világ szemében úgy tűnt, mintha Én lettem volna minden idők legnagyobb vesztese. Jel vagy számukra, amely kérdéseket fakaszt és vitákat kelt. Nincs szándékomban elvenni bátorságodat, Vassula, még akkor sem, amikor közülük némelyek megpróbálják megakadályozni Üzenetem terjedését a nép körében. Vassulám, légy olyan szilárd, mint a szikla!

Uram, ha így „összetörnek", ahogy most tudomásomra hoztad, ha szinte halálra sebzik lelkemet, hogyan tudnék szilárdan állva maradni?

Meg fognak gyötörni, de Én, az Úr, melletted fogok állni, és az Én Erőm lesz a te erőd. Jöjj, ne félj, tégy tanúságot Mellettem!

1991. január 19.

(Üzenet az imacsoport számára.)

[2]Béke legyen veletek!

Én, Szent Mihály, kérem, hogy szenteljétek a nappalokat és az éjszakákat is a könyörgésnek, a böjtnek és az imádságnak. Hamarosan kinyilvánul előttetek minden, ami eddig rejtve volt. Bár az lenne majdan az Úr Akarata, hogy elnyerjétek Irgalmát az Ő Napján! Bárcsak meghallgatnátok Őt ma ti, akik megkeményítettétek szíveteket! Bárcsak kinyitnátok szíveteket, hogy meghalljátok Hangját! A szíveteket nyissátok ki, ne az elméteket! Minden az Írások szerint történik. Hamarosan sokan meghajtják térdüket Isten előtt és imádkozni kezd sok száj, amely azelőtt nem mondott imát.

Ti, akik Isten népe vagytok, legyetek egy meggyőződésben és szeretetben! Egyesüljetek az imádságban! Megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében!

Pihenj meg az Úr Szívében, Vassula! Légy az Ő Szeretetének jele! Fogadd Békémet!

1991. január 21.

Te, aki „kegyesen tekintettél
nyomorúságomra,
és segítettél kínjaimban,"[3]
könyörülj rajtam, könyörülj
mindnyájunkon!

Leányom, ha ez a Kegyelmi idő véget ér, Irgalmam is véget ér. Korszakotoknak akkor Igazságosságommal kell szembenéznie. Megáldalak, mert kölcsönadod figyelmedet, idődet és kezedet. Meg-

[1] Mivel az elmúlt napokban nem éreztem közelemben Istent, és nem „láttam" Őt, úgy éreztem, mintha elhagyott volna, és szomorú voltam.

[2] Szent Mihály.

[3] Zsolt 31,8

áldalak téged és társaidat. Fogd meg a Kezem! Örömet és Békét kínálok neked.

A Szeretet közel van hozzád, fogadd Békémet!

ΙΧθΥΣ

1991. január 24.

Uram?

Én Vagyok, az Én Békémet adom neked. Írj!

(Üzenet az imacsoport részére.)

Béke legyen veletek!

Szeretteim, akiket Szívem szüntelenül magához akar vonzani, akiket Szívem felfoghatatlanul szeret, akiket Magasztos Szeretetemben teremtettelek, akiknek teste lett az Én Templomom, éljetek szentül! És nektek, akik folytonosan vétkeztek, és megbántotok Engem, már megbocsátott Szívem.

Örvendjetek! Vigadjatok! Mesteretek nincs messze tőletek, Uratok útban van felétek. Jöjjetek és dicsérjetek! Jöjjetek! Hamarosan a kavicsok és a sziklák is Eljövetelemet fogják hirdetni: „Áldjuk a Királyt, aki eljön!" Senkit sem küldök el Magamtól, aki Hozzám jön, még a bűnöst sem, ha megbánja bűnét.

De még mindig vannak, akik nem hisznek Irgalmamban és Szeretetemben. Nemcsak nem hisznek, hanem ők azok, akik elárulnak. Ma is ugyanazt mondom nektek, amit egykor: „Senki sem jöhet Hozzám, ha az Atya meg nem adja neki".[1] Ezért mondom nektek, imádkozzatok, hogy mindenki megkapja az Atya Irgalmából a Kegyelmet. Kegyelmet, hogy megtérjetek! Igen, ahhoz, hogy Hozzám „jöjjetek", szükséges, hogy a fölülről kapott Kegyelem hozzon Hozzám benneteket. Senkit sem utasítok vissza, aki elfogadja ezt a Kegyelmet. Ezért ne pazaroljátok időtöket arra, hogy ellenvetéseket keressetek, és tiltakozzatok Lelkem Művei ellen! Ha szólítalak benneteket, és nem válaszoltok, a Kegyelmet hagyjátok válasz nélkül. Szeretteim, arra kérlek benneteket, imádkozzatok, hogy mindenki megkapja azt a Kegyelmet, hogy higgyen és térjen meg!

Lélek minden egyes Szó, amelyet nektek adok. Felemel, életre kelt, és Világosságot hoz belső sötétségetekbe. Sok jelet adtam nektek gyermekeim, hogy higgyétek, a Lélek cselekszik és él. Ezért ne várjatok látható jelekre! Lelkem teljes erejével jön e napokban, hogy segítsen rajtatok, amikor mindenütt az éjszaka sötétsége ásít körülöttetek. Mennyire megesik rajtatok a Szívem, amikor látom, miként tapogatja gyenge kezetek az utat ebben az éjszakában! Sok jelet adok számotokra, hogy elhiggyétek: ezek azok a napok, amikor úgy árasztom ki Lelkemet az egész emberiségre, mint eddig még sohasem. Ezért újból igen ünnepélyesen mondom nektek, akik még ingadoztok, és bizalmatlanul, kételkedve jelet kértek Tőlem annak bizonyítására, hogy ezek és más Üzenetek, amelyek a világban elterjedtek, Tőlem valók-e: Nem Mózes adott kenyeret őseiteknek a Mennyből, hanem Atyám. Ő adott nekik kenyeret a Mennyből. Atyám táplál benneteket, mert Isten Kenyere[2] száll alá a Mennyből és ad életet a világnak.

Őseitek mannát ettek a pusztában. A sokaságnak akkor Oltáriszentségem előképét adtam benne. Megsokasítottam a kenyereket, hogy tápláljam őket, miként titeket is Testemmel táplállak, hogy Életet adjak nektek. Megszaporítottam a halakat is, Nevem jelképét, annak jelképét, Aki Titeket Táplál. Nevem jelképes ábrázolása: ΙΧθΥΣ, amelynek jelentése: Jézus Krisztus, Isten Fia, a Megváltó. Bizony mondom nektek, hogy az az Üzenet, amelyet Lelkem minden nemzetre kiáraszt, nem csupán szó, hanem Lélek és Élet. Nem olvastátok, mit mond az Írás?

[1] Jn 6,65

[2] Jézus a Szentlélekre utal.

„Kenyeret hullatok nektek az égből."[1] Nem elég számotokra ennyi jel, hogy meggyőzzön benneteket? Benső sivatagotokat ma Mennyei Kenyérrel, ugyancsak csodálatos eledellel táplálom. E Csodálatos Eledel nem enyészik el, hanem felemeli lelketeket. Ahogy a föld új termést hoz, ahogy a kert új hajtásokat növel, úgy újítja meg Dicsőséges Eledelem bennetek az Életet, a buzgóságot és a hűséget. Ahogy a szikra tüzet gyújt, úgy árad ki rátok Szentlelkem, hogy a Szeretet emésztő Tüzévé élessze a bensőtökben pislákoló lángot.

A Szentírás mondja: „Az érzéki ember nem fogja fel, ami Isten Lelkéből ered. Oktalanságnak tűnik föl neki, s nem képes megérteni, hogy lelkileg kell azt elbírálni."[2] Ajtótok előtt áll az Új Ég és az Új Föld. Sokan mégsem ismerték fel és oktalanságnak tartják. Ezek a nem lelki emberek felületesen ítélik meg minden Jelemet, és megvetik Mennyei Üzeneteimet. De most teljesedik be az Írás, amely előre jelezte, hogy az utolsó napokban gúnyolódók jönnek, akik nevetségessé teszik Ígéretemet.

Mivel tudtam, hogy az emberek végtelen sok bűnre képesek, és a végső időkben Szentélyemben emelik trónra Ellenségemet, megtartottam Magamnak egy maradékot, hogy ők legyenek Új Szentélyem építői, Lelkem Első Gyümölcsei. Ahogy egykor megtartottam Magamnak hétezer embert, akik nem hajtottak térdet Baál előtt Illés napjaiban, úgy ma is megtartottam Kegyelmemmel magamnak ezt a maradékot, száznegyvennégyezer embert,[3] akik homlokukon viselik az Én Nevemet és Atyám Nevét.[4] Ők azok, akiknek ajkán nincsen hazugság.[5] Ők az Új Ég és az Új Föld első gyümölcsei. Ők lesznek az élet fái,[6] akik tizenkétszer[7] hoznak termést egy év alatt, minden hónapban teremnek, és leveleik a pogányok gyógyulására szolgálnak.[8]

Emlékezetetek felfrissítésére még egyszer megmagyarázom, hogy mit mond Ezekiel próféta:[9] „A folyó mentén, mindkét parton mindenfajta gyümölcsfa nő" – azok a papok és világi emberek, akiket a Lélek ken fel – „amelyeknek lombja nem hull le, s gyümölcse nem fogy el: minden hónapban friss gyümölcsöt hoznak, mert vizük[10] a szentélyből fakad".[11] Hiszen ez a víz Isten és a Bárány trónjából fakad, kristálytiszta, és végigfolyik a város utcáin,[12] „a gyümölcsük ízletes és a levelük gyógyszer". Olyanok lesztek, mint a fa, amelyet Szentlelkem újít meg. Szentlelkem sohasem hagy magatokra titeket, és leveletek orvosság lesz. Igen, tanúságtételeteket meg fogja gyógyítani a betegeket, sorban megtéríti a nemzeteket, de nem a ti erőtökből történik mindez. Nem ti beszéltek, hanem Szentlelkem, aki bennetek él.

Kiküldelek benneteket a világba, nádszálat adok kezetekbe mint mérőrudat,[13] hogy újjáépítsétek Szentélyemet és a romokban heverő oltárokat, amelyek ördögök tanyái lettek.[14] Imádkozzatok szeretteim, hogy mindenkinek legyen ideje a megtérésre! Imádkozzatok, hogy mindenkire leszálljon a Kegyelem, és így felismerjék és elismerjék az Igazságot! Imádkozzatok azokért, akik inkább fordulnak a mítoszokhoz, mint az Igazsághoz! Imádkozzatok a világ megtéréséért! Imádkozzatok, hogy Én lakjak minden lélekben, és ők az Én Tulajdonommá váljanak! Imádkozzatok, hogy árasszam el lelketeket mint a folyó, „mely végigfolyt

[1] Kiv 16,4
[2] 1 Kor 2,14
[3] Jelképes szám: jó embereket a világ minden tájáról, vö. Jel 14,1.
[4] Vö. Jel 14,1.
[5] Vö. Jel 14,5.
[6] Az élet fái = az újszülöttek = az első gyümölcsök.
[7] Szimbolikus szám: az Új Egyház, Isten Népe.
[8] Vö. Jel 22,3. Az új tanítványok, akik a Lélek segítségével elmennek, hogy megtérítsék az istentelen népeket.
[9] Ez 47,12
[10] A Krisztus Szívéből kifolyó víz.
[11] A Krisztus Szívéből folyó víz.
[12] Jel 22, 1-2
[13] Jel 11,1
[14] Jel 18,2

a város utcáján”![1] Hozzatok áldozatot az emberek megtéréséért, kis gyermekeim! Maradjatok Mellettem, mert a párduc[2] a közelben ólálkodik! Maradjatok Mellettem szüntelen imádságban: végtelen imádságban!

Engedjétek, hogy Szeretetem Sóhaját hagyjam homlokotokon! Megáldalak benneteket! Legyetek egy az Én Szent Nevemben!

ΙΧΘΥΣ

Íme Vassulám, ez sokakat fog táplálni.

Szeretlek gyermekem! A Szeretet megáld téged, Te is áldj Engem!

Légy áldott Uram: Maranatha!

1991. január 31.

(Szent Szűzanyánk üzenete február 23-ra.)

[3]Dicsérjük az Urat! Béke legyen veletek!

Isten Magához hív benneteket. Elmélkedjetek ezen! Isten azóta hív benneteket, amióta megszülettetek. Neki születtetek. Arra születtetek, hogy szeressétek Őt. Arra születtetek, hogy örömet szerezzetek Neki. Arra születtetek, hogy visszatérjetek Hozzá! Válaszoljatok Hívására! Megpróbáltalak szeretettel visszahozni benneteket üdvösségetek érdekében, Üzenetemen keresztül itt és a világ más tájain is az igaz Életre Istenben.

Kicsinyeim, igen, kicsinek nevezlek benneteket, mert az Úr előttetek fedte fel Arcát, és nem a tanultak, nem az ügyesek előtt. Gondoljátok meg azt is, hogy nem test és vér nyilatkoztatta ki előttetek ezeknek az Üzeneteknek az igazságait, közeli bekövetkezését és kegyelmeit, melyeket a ti korszakotok kapott megmeneküléseteke. Nem test és vér fogadtatja el veletek az Üzeneteket, hanem Maga az Atya, és az Ő Kegyelme van rajtatok. Ezért imádkozzatok, ha testvéretek még nem kapta meg a Kegyelem Szentlelkének pecsétjét, hogy ő is megkapja, megtérjen és bejusson Isten Országába!

Isten minden embert hív Magához! Próbáljátok megérteni Isten Békefelhívását! Kérlek benneteket, hogy imádkozzatok a Békéért! Buzgón dolgozzatok a Békéért! Áldott gyermekeim, hadd mondjam el újból, hogy szükségem van Békét kérő imátokra! Kezembe veszem és tavaszi virágcsokorként ajánlom fel őket a Mindenhatónak. Nem vész kárba imátok, hanem Isten dicsőségére szolgál mint szeretetek bizonyítéka.

A Sátán igen hatalmas, és engesztelhetetlen haragjában üldözi az Úr első gyümölcseit, azokat, akik tanúságot tesznek Jézus mellett. Jézus már értésetekre adta régebbi Üzeneteiben, hogy miképpen próbálja a Sátán kioltani a kicsi lángot, ami megmaradt e világban, hogy megvonja tőletek a világosságot és a boldogságot. Irgalom nélkül káromolja Isten Hatalmát. A ti Békét kérő buzgó imátok nélkül a Föld valóban meg fogja érezni a Sátán torkából kilövellt vízsugarat,[4] amellyel el akar oltani minden kicsi világosságot, ami még bennetek maradt.

Szomorúságomra nincs kifejezés! Imádkoztam értetek, és mindig imádkozni fogok. Gyermekeim, kérlek benneteket, hogy elmélkedjetek Üzeneteinken! Éljétek szó szerint Üzeneteinket!

Én, a ti Áldott Édesanyátok, megáldalak benneteket.

1991. február 4.

Leányom, fogadd Békémet!

Könyörülj rajtam, Uram!
Kereslek, de nem talállak.
Szólítalak,
de mintha nem hallanám Hangodat.
Nem tudom, merre járok.
Üldözőim vadásznak rám.
Ha Erőd meg nem véd,
bizonyosan eltipornak.

[1] Jel 22,2
[2] Vö. Dán 7,4-6; Jel 13,2; Oz 13,7.
[3] Szűz Mária.
[4] Jel 12,15

Bárcsak galambszárnyam lenne,
és Hozzád repülhetnék, Uram!
Mennyire szeretlek, Uram!

Béke leányom! Jöjj! Azt akarom, hogy fontosabb dolgokkal törődj! Folytonosan segítelek, hogy az ima magasabb szintjére juss. Én mindig melletted vagyok. Légy erős! Szenvedélyesen szeretlek, és Szeretetem megmarad. Drága lélek, légy türelmes! Mindent felfedek a maga idején, igen, mindennek megvan a maga ideje. Szentlelkem leszállt rád, hogy megpihenjen benned, ezért ne aggódj semmiért!

E világ fejedelmének[1] nagy a hatalma, és azért kapta, hogy beigazolódjon az Írás. Azért mondom neked ezt, hogy megértsd. Soha ne kételkedj Jelenlétemben!

Veled vagyok, hogy a tökéletesség útján vezesselek, de senki sem éri el a tökéletességet, Vassulám, csak Keresztem által. Értsd meg, hogy az önmegtagadás visz a tökéletesség útjára! Engem megdicsőítesz, te pedig megtisztulsz. Tudom, hogy milyen vonakodva[2] és nehezen fogadja el lelked e rendkívüli utat, amelyet neked adok. Ez is egyik oka annak, hogy téged választottalak. Arra vágytam, hogy egyszerű és gyenge eszköz, egy semmi legyen a Kezemben, hogy megszégyenítsem a bölcseket és a tanultakat. Olyan lelket akartam, akinek nincs semmi Tudása. Én választottalak téged, és nem te választottál Engem. Szent Istened vagyok! Azért jöttem, hogy Sátrat készítsek benned. Úgy leptelek meg hirtelen, mint lágy szellő, mint szél, amelyről senki sem tudja honnan fú.

Támaszkodj Rám most! Vezetni fogom lépteidet. Sohasem hagylak el. Az Én Világosságomban élsz, megörökölted Szeretetemet, lélek. Ezért:

Remélj leányom, mondd Nekem, hogy Bennem van reményed!

Jahve Uram, Benned van Reményem.

Higgy leányom! Mondd Nekem, hogy mindenek felett hiszel Bennem, és mondom neked, hogy lelked elnyeri jutalmát. Higgyél Bennem! Azzal magasztalj Engem, hogy felajánlod Nekem hitedet.

Jahve Uram,
hiszek Benned,
és hiszek Ígéretedben.
Bízom Benned.

Szeress leányom! Mondd Nekem, hogy teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből szeretsz Engem. Mutasd meg Nekem, hogy szereteted tiszta. Kedves, mutasd meg Nekem, hogy úgy szereted felebarátodat, mint magadat.

Taníts meg engem Jahve, Uram,
hogyan szeresselek Téged,
és hogyan szeressem felebarátomat úgy,
mint magamat!

Én Vagyok. Tanítvány?

Igen Uram?

Higgy Bennem, szeress, és juss el a tökéletességre! Nem vagy egyedül, még alvás[3] közben is melletted Vagyok. Tudd, hogy a Menny örvendez, mert szenvedéseid[4] árán megmentettem egy lelket. Irántam való szereteted által felmelegítettem egy szívet. Ne félj Vassula leányom! Fogadd Békémet, és tisztelj azáltal, hogy hűséges maradsz Hozzám! Vess meg mindent, ami nem szent, szomjazz mindenre, ami Én vagyok!

Megmunkáltam talajodat, hogy jó termésed legyen, és kitartásod által (ezt se tulajdonítsd magadnak!) Én munkálkodtam és küszködtem benned. Én emeltem Magamhoz lelkedet. Mondom neked, nagy az Én Irgalmam! Bárcsak tudnád, és teljesen felismernéd, hogy mit kínáltam fel neked! Olyan vagyok hozzád, mint az anya. Úgy Óvlak, mint egy igen

[1] A Sátánnak.
[2] A félelemtől, hogy tévedek.
[3] Lelki alvás.
[4] Fizikai fájdalmam volt a hátamban, és lelkileg is szenvedtem.

gondos anya a gyermekét. Én Vagyok. Az elmúlt években felfedtem előtted Arcomat, igaz?

Igen Uram, felfedted.

Én, a Világosság, eljöttem hozzád, és Világosságot gyújtottam sötétségedben. Boldog vagy, hogy Velem voltál ezekben az években?

Igen Uram, olyan boldog vagyok, mintha a Paradicsomban lennék.

Várj, és meglátod, hogy milyen boldog leszel a Paradicsomban! Imádkoztam érted az Atyához, hogy nézze el igen nagy gyengeségedet, Vassulám, és hogy tartsa meg erődet azáltal, hogy saját Erejét adja neked. Megmondtam, hogy végül meg fogsz dicsőíteni Engem. Imádkozz gyermekem, hogy legyen béke ezen a világon! Szeress Engem, légy áldott!

1991. február 5.

Uram, merre vagy megint?
Miért rejtőzöl el?
Vagy talán én vagyok ismét sötétségben,
és nem veszlek észre?
Megvonod kegyelmeidet?
Pedig tudom, hogy nem lehetsz távol.
„Hogyha lépéseim letértek az útról,
és ha szívem netán szememet követte,
vagy ha a kezemhez
mákszemnyi folt tapadt”[1]
bocsáss meg nekem!

Gyermekem, légy áldott! Béke legyen veled!

Igazodj Hozzám Vassula, és ne hallgass a Kísértőre! Mondom neked: Közeledj Hozzám, közeledj Hozzám, gyermekem! Én adok neked igazi Tudást. Ó Vassula! Benned már felragyogott a Világosság, hogyan kételkedhetsz? Én vagyok az, az Úr, aki megmentett téged. Megmondtam prófétáim által, hogy még a legkisebbnek és a legnyomorultabbnak is megadom Lelkemet, pedig ez Ígéretemnek csak kezdete, gyermekem.

Hűséges Vagyok. Ó gyermekem, örvendezz, örvendezz! Hamarosan az egész emberiségre kiárasztom Lelkemet. Kristálytiszta víz[2] fakad majd minden élő teremtményből. Vassula, csak néhány napra rejtettem el előled Arcomat, hogy keress. Nem hagytalak el.

Uram, megrémültem!

Ne ijedj meg! Különben hogyan tudnám felélesztени benned a figyelem lelkét? A végső dolgokra figyelj! Emeld fel fejedet, és nézz az Égre! Keress Engem, a Szent Istent! Te lentről jöttél, Én a magasságból! Olyan helyen élsz, ahol lelked éhsége nincs kielégítve, mert ami körülvesz téged, az nem Én vagyok. Engem ott találsz meg, ahol lelked epekedve, vágyódva lenni szeretne. Lelkem áldottja, amíg meg nem tanulod, hogy állandóan keress Engem, és vágyakozz Utánam, továbbra is próbára teszlek néha. Úgy tetszik Nekem, hogy ma árasszalak el Lelkemmel, és nem tegnap vagy holnap, és nem holnapután. Érted?

Igen Uram, azt hiszem, végre értem.

Te, akit Világosságomban fürdetlek, a Mennyei dolgokat keresd! Tartsd magadat Elveimhez! Nélkülem egyedül vagy, és semmit sem tudsz megtenni, még gondolataidnak sem vagy ura. Ezért mondom: Ne engedd álomba merülni szemedet!

Nincs szándékomban kedvedet szegni, Vassula, de az Én Ajkamról Tanítás és Bölcsesség származik. Azt akarom, hogy Mellettem járj az erények útján! Gazdaggá akarom tenni lelkedet, hogy általad mutathassam meg Tanításomat, és hogy dicsőíts Engem. Emeld tekintetedet az Égre, és nézz Rám, leányom! Ha újból meglátod Szent Arcomat, újból ragyogni fogsz, és szíved repesni fog az örömtől. Érted? Szíved fenséges díszbe

[1] Jób 31,7

[2] Jel 22,1

és szentségbe öltözik, mihelyt meglátod Dicsőségemet. Támaszkodj Rám! Csak próbára tettelek gyermekem.

Megáldalak. Áldj te is Engem, és Szeress!

ΙΧΘΥΣ

1991. február 6.

Uram, óvj meg engem
ezektől a gonosz támadásoktól!
Védj meg, mert ki más védene meg engem?
A Sátán arra biztatja az embereket,
hogy fogjanak össze
üzeneteid ellen és ellenem.
Hagyod, hogy ezek a dolgok
kicsússzanak a kezedből, Uram?
Mi építünk a Te segítségeddel,
ők viszont rombolnak.
Hogyan folytassam? Senki vagyok,
és ha nem állsz mellettem,
bensőleg „meggyilkolnak”.

Virágom, fogadd Békémet! Ne bánkódj!

Melletted Vagyok, és tudom, ó nagyon jól tudom, hogy mi minden történik az emberek szívében, ismerd fel azonban, hogy mindezek ellenére, Én, az Úr lépek előtérbe. Igen, arra gondolok, hogy az Üzeneteken keresztül egyre inkább meghallják Hangomat. És minél durvábbak hozzád az emberek, és minél inkább el akarják hallgattatni Hangomat, annál hallhatóbb lesz. Leányom, senki sem tartóztathat fel Engem. Én, az Úr Jézus segíteni fogok neked, Vassulám! Ezt tartsd meg Mindenkor emlékezetedben!

(Sírtam.)

Ne sírj, kedvesem, ne sírj, jöjj, bízzál Bennem!

1991. február 7.

(Üzenet a világ számára:)

Béke legyen veletek! Jézus Vagyok.

Én vagyok a Reménység, amelyet a világ keres. A Reménység, amelyet keresnek, a közelükben van. Csupán ki kell nyújtaniuk kezüket az Ég felé, és keresni a Mennyei dolgokat. Kereshetnek Engem, és válaszolok nekik. Nem rejtem el Arcomat előlük, és Tekintetemet sem veszem le róluk. Szemem mindenkire figyel, és vigyáz minden lépésetekre.

Lelkem valóban betölti az egész világot, hogy eloszlassa ezt a sötétséget, és Reményt nyújtson azoknak, akik tapogatózva haladnak ebben a végtelen éjszakában. Szeretteim, mivel a ti otthonotok a Menny, és zarándokutatok a földön vezet, okkal örvendezhettek és reménykedhettek.

Ó teremtés! Levenném-e rólad halotti lepledet anélkül, hogy életre keltenélek? Vagy Én, aki életet hozok, vissza küldenélek-e a halálba? Irgalmasság vagyok. Szeretet vagyok. Tekints az égre, és figyeld az Idők Jeleit! Azért jövök, hogy sorra összegyűjtsem a nemzeteket, megmutassam minden embernek Szent Arcomat, és emlékeztesselek benneteket Szeretetemre.

De látjátok, a bajok elkezdődtek, ahogyan szülési fájdalmaitok is. Mivel hívők lettetek, tanúsíthatjátok, hogy mindaz megvalósul, amit a Szentírásban olvastatok: Lelkemet bőséggel árasztom ki az emberiségre a sötétség e végső napjaiban. Oly dolgoknak lesztek tanúi, amelyeket korábban hasonlatokban és példabeszédekben kaptatok. Tanúi vagytok a Sátán kegyetlenségének, de megígérem nektek, kis gyermekeim, hogy szenvedésetek (ami erősödni fog) után hamarosan Öröm következik, és a szülési fájdalmak árán megszületik közöttetek a Szeretet! De ma aggodalommal nézek a magasból e nemzedék bűneire, amelyek túltesznek Szodoma és Gomorra bűnein, mert a ti reménységetek alapja egy hamis Krisztus.

Gonosz, lázadó, vérrel szennyezett ez a nemzedék, és a Sátán árnyékában él. Ó nemzedék! A te kifinomult, állítólagos bölcsességed valóban kirekesztett Engem, mert szíved felfuvalkodott, megtelt

gőggel, és egyenlőnek tekinti magát Velem, a ti Istenetekkel. „Vajon mondode majd gyilkosaid előtt is: Isten vagyok, noha csak ember vagy, s nem Isten, azoknak a kezében, akik átszúrnak?”[1] Utcáidon már vér folyik. Gonoszságodban olyan dolgokban reménykedsz, ami nem Én vagyok. Emberekre alapozod reménységedet, és nem Rám. Olyan gazdagságra, amely nem ment meg téged. Figyelmen kívül hagyod azt a Kincset, amelyet Én kínálok fel neked a Mennyben. Elvárásaidat arra az emberiségre építed, amely Hazug, mert azt hiszed, hogy mindent meg tudsz oldani saját emberi erőddel. Te[2] valóban nagy gazdagságra tettél szert serényen kereskedve, de holnap meg fogsz halni.

Kevesen vannak, akik azt kérdezik: „Mi lehet annak oka, hogy az Úr és az Ő Édesanyja hirtelen leszáll hozzánk?”, és papi lelkeimnek csak kis maradéka szentel figyelmet rendszeres megnyilatkozásainknak. Megmondtam, hogy „elküldöm Hírnökömet, hogy előkészítse előttem az utat”[3], és Édesanyám, aki a ti Édesanyátok is, pontosan ezt teszi.

Az Írások beteljesednek, és bizony mondom nektek, hogy váratlanul eljön az, akire Ábeleim és Jákobjaim vágyódtak. Belép Templomába, hogy elpusztítsa a Káinokat és az Ézsaukat, akik tönkretették és lerombolták Egyházamat. Ti gépiessé tettétek Házamat, azt a Házat, amelynek az imádság Házává kellene lennie! Rablók tanyájává tettétek Házamat! Hogyha Én a „Szent Isten” vagyok, ahogy ti[4] mondjátok, hol marad a tisztelet, amellyel tartoztok Nekem? Ha valóban Mesteretek vagyok, hol az Irántam tanúsított megbecsülés? Ha Istenetek vagyok, miként imádtok és tömjéneztek Engem? Hol az Irántam tanúsított hűség? Hogyan lehetséges, hogy nem tudjátok felismerni az Idők Jeleit? Hogyan lehetséges, hogy nem értitek meg a Mennyei dolgokat? Hogyan lehet, hogy már nem hisztek Csodáimban? Miért üldözitek Ábeleimet és Jákobjaimat, ha nem is nyilvánosan, de titokban?

Én is megjelenek, ahogyan Szent Édesanyám. Lelkeken keresztül nyilvánulunk meg sok nemzetben, de jelenéseink untatnak, sőt bosszantanak benneteket. „Milyen fárasztó ez”, mondjátok,[5] mert ti a mai napig nem értettétek meg a Mennyei dolgokat, amelyeket Ábeleim és Jákobjaim megértenek. Nem, ti nem értettétek meg Szeretetemet, és azt a tiszteletet sem, amellyel Édesanyámnak tartoztok. Ti a hitre buzdítotok, de saját erőtökben, saját tekintélyetekben és saját értelmetekben bíztok. Fületeket zavarja, hogy Hangom ma bűnbánatra szólítja a bűnösöket. Ha gyógyító sugaraival hirtelen felragyog az Igazságosság, ti visszautasítjátok Adományomat, amelyet e sötét korszakotokban kínálok fel nektek.

Meddig kell még eltűrnöm ismételt üldözéseiteket? Fel kell-e áldoznom évről évre Ábeleimet és Jákobjaimat, akik oltáraim tömjénei és Egyházam erős oszlopai? Becsukjátok fületeket Hangom elől, hogy csak saját hangotokra figyeljetek. Sokakat megfosztottatok attól, hogy Új Szőlőskertjeim gyümölcséből ehessenek, mert hatalmába kerített titeket a Sátán, és megtámadta lelketeket. És íme, mások vezekelnek bűneitekért![6] Mások vezekelnek hiúságotokért és esztelenségeitekért:

hogy titeket megmentsenek. Ezek a nemes lelkek mindennap felkínálják arcukat nektek, hogy a ti érdeketekben üssék, alázzák és kínozzák meg őket. E nemes lelkek saját vérükkel vezekelnek: hogy megmentsenek titeket.

Várom, hogy kimondjátok, amivel tartoztok, de ti nem tartotok bűnbánatot, hanem tévelyegve járjátok saját utatokat milliókat vonszolva magatokkal. Jó állásokat és tekintélyt kerestek, de nem azért,

[1] Ez 28,9
[2] Isten ezt a szabadkőműves felfogásra vonatkoztatja.
[3] Mal 3,1
[4] A Káinok és az Ézsauk.
[5] Mal 1,13
[6] Jézus Hangja hirtelen gyengéddé és szomorúvá vált.

hogy lelkeket nyerjetek meg és mentsetek meg. El fogtok bukni, és ez a folytonos hitehagyás véget ér. Bennetek, Ábeleim és Jákobjaim, újjáépítem egykori oltáraimat, amelyek most romokban hevernek.

Kristálytiszta folyókat fakasztok belőletek, és tanúságotok gyümölcsöző lesz, mivel ez a víz az Én Forrásomból fakad. És ahogy az élet fái növekednek a Szent folyó vizétől, gyermekeim is megerősödnek tanúvallomásotoktól. Gyermekeim, bátorság! Nem hagytalak el és nem is felejtettelek el benneteket. Aki Bennem él, megérzi Szeretetemet. Aki Belőlem táplálkozik, nem hal meg. Aki Bennem marad, élni fog. Én, a Vőlegény, azért jövök, hogy az Én Békémben és Szeretetemben keljek egybe veletek és emlékeztesselek benneteket, hogy Kezdettől fogva az Enyémek voltatok.

Én, az Úr, megáldalak benneteket. Homlokotokon hagyom Szeretetem Sóhaját. Az Én Szent Nevemben legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

1991. február 14.

Béke legyen veled!

Virágom, szeress Engem! Az életszentség nem fejlődik ki egy nap alatt! Teljesen hagyatkozz Rám! Imádj és szeress Engem, a többit Én teszem meg. Ne aludj! Lélek, számos bűnöd van, és ugyanannyi sebet is ütsz Rajtam. Valahányszor vétkezel, az úgy ér Engem, mint egy ütés vagy ostorcsapás vagy mint a tűszúrás, amely Testembe hatol. Miért, Vassula, miért? Én, aki felfedtem előtted Szent Arcomat, talán azért tettem, hogy megüsd? És azért mutattam volna meg Szívem Sebét, hogy még jobban megsebezzed Szívemet? A Földön nem lehet nálad nyomorúságosabb embert találni! Ó mekkora nyomorúság! Ne menj most el, ülj le, és hallgasd meg, amit mondani akarok! Ha Végtelen Irgalmam nem lett volna, az Atya Igazsága lesújtott volna rád, és azonnal elhervadtál volna. Én tanítottalak talán a bűnre? Hol vannak a felajánlások, amelyeket ígértél Nekem, lélek? Hol vannak az áldozatok, amelyeket ígértél Nekem, lélek? Miért hanyagoltál el? Itt van a Nagyböjt. A böjt visszahozza nektek Szenvedésemet, de te nem vagy kész, mert nem készültél fel rá. Jóllakattalak Mennyei táplálékkal, hogy világosságomban növekedj, és a világosság edénye légy. Enyémmé tettelek, és örökké tartó Szeretettel kiemeltelek a mélyből, hogy menyasszonyom légy az Én Színem előtt és az angyalok jelenlétében, mindörökre. Szemed mégis elnehezült, és az álom felülkerekedett rajtad. Ó Vassulám! Bárcsak tudnád, hogy Én, az Úr, mennyire szeretlek! Szomjazom a szeretetre!

Tudom, drága gyermekem, hogy gonoszak az idők, amelyekben éltek, de nem tanítottalak-e meg, hogy megkülönböztesd a jót a rossztól? És most ismét elromlik Birtokom talaja. Mondd, talán saját igyekezetedből láttad meg a Világosságot? Nem, hanem Én fáradoztam benned[1], hogy megtartsalak Világosságomban, és mindig újabb kegyelemmel árasztottalak el. Nem úgy bántam veled, ahogy bűneid szerint érdemelted volna. Úgy bántam veled, ahogyan soha még egyetlen lélekkel sem. Szeretetet adtam a közömbösségért, Gyengédséget a hiányzó szentségért, Irgalmat a nyomorúságért. Igen, megmutattam Szent Arcomat a bűnnek. Úgy bántam veled, mint Szívem ékszereivel.[2] Imádkoztam érted az Atyához, Vassula, hogy tekintsen Áldozatomra, és ezért kíméljen meg téged!

Ó Istenem, nem akartalak megbántani, sem megharagítani Téged!

Virágom, az Én vonzalmam állandó, és irántad való Szeretetem örökké tart. Tanulj Tőlem, légy kitartó! Jöjj! Azt

[1] Isten úgy érti, hogy Ő munkálkodott bennem.
[2] A tökéletes lelkekkel.

akarom, hogy tökéletes légy Jelenlétemben! Azt akarom, hogy lelked legyen olyan, mint az öntözött kert, teljék el Harmatommal és árasszon kellemes illatot, hogy Lelkem gyönyörűségét lelje benned.

Vassula, kész vagy-e megtenni Akaratomat?

Kész vagyok megtenni Akaratodat, de úgy látszik, hogy az ellenkezőjét teszem, Uram.

Segítek neked, hogy folytasd művemet. Hagyj mindent az Én Kezemben! Ó gyermekem, hajlasz a bűnre, de jöjj Hozzám, vedd le szemedről a hályogot, és nézd, ki áll előtted! Én Vagyok, szemtől szembe áll veled! Ő beszél veled, és Kezében hozva felkínálja neked Szívét. Akarod-e Istened Szívét? Vedd át, felkínálom neked, lélek. Nyújtsd ki a kezed, hogy átvedd Szívemet!

Nem vagyok méltó szeretetedre, Uram.

Tudom, de senki sem méltó Szeretetemre. Így jövök mindannyiótokhoz ma: Szívemmel a Kezemben. Ne utasítsátok vissza, azt mondva: „Bűnös vagyok". Mondom nektek, Nagy Irgalmam már megbocsátott nektek, ezért jöjjetek, jöjjetek, és vegyétek e Szívet, mely szeret titeket. Nem hallottátok, hogy milyen nagy a türelmem? És milyen Könyörületes vagyok? Jöjjetek, ne utasítsatok vissza nap mint nap! Mostantól kezdve, leányom, azt akarom, hogy légy hűséges meggyőződésedhez, és légy őszinte Hozzám!

Figyelj Szent Jelenlétemre! Sohasem vagyok távol tőled, hanem te vagy az, aki elhomályosítod szemedben a világosságot, mert felgyülemlettek bűneid és a tisztátalanság, amit lelked nap mint nap magába szív, annyira, hogy szinte megvakulsz. Tested világossága a szemed. Ha szemed egészséges, egész tested megtelik világossággal, ha azonban beteg, egész testedben sötétség lesz,[1] és sötétségedben, szemed elhomályosult világosságával nem tudsz Engem észrevenni, pedig Én sohasem vagyok távol.

Vassula, ma Szeretetből, nyíltan szóltam hozzád. Mivel inkább hajlasz a lázadásra és a bűnre, mint arra, ami szent, megengedem Magamnak, hogy féltékeny Szeretetemben nyíltan beszéljek veled. Ne képzeld, hogy féltékeny Szeretetemet könnyen félre lehet állítani! Ó nem, ha kinyitom Ajkamat, a ti üdvösségetekért szólok, nem azért, hogy elítéljetek. Engedd meg, hogy Szeretetből olykor próbára tegyelek!

ΙΧΘΥΣ

1991. február 24.

(Angliai, skóciai és írországi utam előtt.)

Vassulám, vedd e szakaszt bevezetésként minden ország számára!

(Jézus megmutatta János 10,14-16. versét.)

Mondd meg nekik, hogy Én, az Úr küldelek téged hozzájuk. Azok a juhok, amelyek Hozzám tartoznak, figyelni fognak Hangomra. Azért jövök hozzájuk, hogy sokukat visszavigyem az Igazsághoz, arra az Ösvényre, amely idáig ismeretlen volt előttük. A Szeretet lángoló Tüzével jövök hozzátok, hogy Hazavezesselek benneteket, szeretteim. Szentséges Szívem a ti Pihenőhelyetek. Mit meg nem tennék érted, teremtés! Szent Istenetek vagyok, de a ti korszakotok újból keresztre feszített Engem. Én szeretlek benneteket a legjobban, és könyörtelen ostorcsapásokat kapok mégis e korszak közömbösségétől.

Én vagyok a világ Világossága, aki eljön e sötét korszakba, hogy elhozza nektek az Élet Világosságát. Fogadjátok az Én Békémet, kis gyermekeim! Az Én Békémet kínálom fel nektek, Szeretetem adományát kínálom. Úgy jöjjetek Hozzám, amilyenek vagytok! Ne várjatok arra, hogy szentté váljatok! Úgy jöjjetek,

[1] Lk 11,34

amilyenek vagytok! Ne féljetek Tőlem! Én igen Gyengéd Atya vagyok. Szent Társatok lehetek. Én és ti, ti és Én, és felfedem előttetek Szent Arcomat. Istenetek Szent Arcát fogom felfedni előttetek! Szemetek szemtől szembe fogja látni a Szeretetet. Amikor ez megtörténik, a gonosz lelkek rémülten elmenekülnek, és meg fogjátok érteni szeretteim, hogy kezdettől fogva az Enyémek voltatok, és Én a tiétek voltam az egész örökkévalóságban. Legyetek egy Velem! Ajtótokban áll a Szeretet.

Én, Jézus Krisztus, megáldalak benneteket.

ΙΧΘΥΣ

1991. február 25.

A Szeretet a Szeretet viszonzására vár.

(Hirtelen a helyesírási és a nyelvtani hibákra gondoltam, amelyek itt-ott előfordulnak ezekben a szövegekben, valamint arra is, hogy mit mondott erről Jézus egy másik misztikusnak, aki már meghalt, és hasonló problémái voltak.)

Igen, arra kötelezel, hogy a te nyelvtani tudásodra, és a te behatárolt szóismeretedre korlátozzam Magam. Ó igen! Te nagyon tökéletlen vagy mint eszköz!

(Jézus mosolygott.)

Én azonban még tökéletlenségedben is fel tudlak használni, kicsim. Jézusod újból és újból megáldott téged, és egyszer, Vassula, egyszer majd megjelenek előtted az Én Világosságomban, és teljesen elmerítelek Benne. De most, Én és te, így folytatjuk tovább, ahogy eddig.

Dicsérjük az Urat!

(A Sátán azt mondta: „Végre”, mivel a dicséret leírása időbe került. De azonnal felhangzott Jézus hangja, amint azt parancsolta a Sátánnak, hogy „Csend!” *A Sátán el akarta hitetni velem, hogy Jézus mondta azt, hogy „Végre!”)*

1991. február 26.

(Ma azon gondolkoztam, hogy vajon kaphatnék-e üzenetet Szent Páltól vagy Szent Pétertől? Szerettem volna egyes misztériumokat megérteni, és az Úr válaszát kértem.)

Uram?

Én Vagyok.

Figyelj virágom, ma megváltásotokon munkálkodom. Miért kutatsz olyan misztériumokat, amelyeket nem akarok közölni veled? Megszentelődéseteken munkálkodom. Bűnbánatot keresek benned, leányom. Ismerd fel, mi az Én Érdemem! Ismerd fel, mi az Én gondom! Még Lázárt is arra kértem, amikor négy napra misztériumaimba távozott – látta és megértette e misztériumokat –, hogy amikor visszatér, hallgasson róluk, és őrizze meg a maga számára e titkokat. Nem akartam, hogy olyan lelkeknek adja tovább Gazdagságomat, akik nem tudják felfogni. Az a gazdagság, ha valaki megtér, az a gazdagság, ha belátod, hogy bűnös vagy, alázattal, bűnbánattal jössz Hozzám, és szent életet élsz Tanításomat követve. Nem az a gazdagság, ha valaki megpróbálja megfejteni misztériumaimat. Ha mégis megpróbálod, csak kanyargós utakra jutsz, amelyek sehova sem vezetnek. Ezért úgy jöjj Hozzám, mint a gyermek! Engedd meg, hogy Kezem megmunkáljon és <u>ilyen</u> Tudással gazdagítson. Hadd legyek Én a te gazdagságod! Az Én Szavamból szerezz Tudást! Legyen a te célod ugyanaz, mint az Enyém:

<u>a te tökéletességed</u>.

Szeretlek. Jöjj! Ne légy türelmetlen az imában! A Szeretet közel van hozzád!

Mi ketten, Uram?

Virágom, igen!

1991. február 28.

„Uram, Te voltál menedékünk
nemzedékről nemzedékre!”[1]

Uram?

Én Vagyok. Támaszkodj Rám, kedvesem! Pihenj meg Bennem! Telj el Velem! Én vagyok Minden, amire szükséged van. Jöjj, a Rózsafüzért fogjuk imádkozni.

1991. március 1.

(London)

(Egy nappal a konferencia és az imatalálkozó előtt.)

Ó Jahve,
Te vagy az én Istenem!
Áldott legyen a Te Neved!
Megvalósítottad Tervedet,
és idehoztál engem, ebbe az országba,
hogy tanúságot tegyek és dicsőítselek.
Nyisd meg ajkamat Gyülekezetedben,
hogy dicsőítselek Téged!

Meg fogom nyitni ajkadat. Én, az Úr, megáldalak téged. Figyelj Rám! Prófétálj nekik! Az Én hatalmas Erőmre támaszkodj! Tőlem való minden eredmény és nem tőled. Tüzet és vizet teszek minden lélek elé, és hagyom, hogy válasszanak. Sohasem fogom megsérteni az ember szabadságát, soha…

Megengedem az embereknek, hogy válasszanak, és szeretném, ha tudnák, mennyire örülök, ha helyesen választanak. Mindig követni fogom azonban a bűnöst, hogy hagyja el bűneit. Mindenhova utána megyek, hogy megnyerjem, és valahányszor elesik, ott leszek, hogy felemeljem. Nem fogom félreállítani, és nem teszek neki szemrehányást. Lehet, hogy ellenségei örülnek majd, de Én könnyekkel Szememben csupán arra fogom kérni, hogy siessen Karjaimba. Ha megteszi, megkérdezem tőle, megengedi-e, hogy benne lakozzam. Ha beleegyezik, Birtokba veszem lelkét, és ezen a Helyen (őbenne) verem fel Sátramat. Ettől kezdve Szeretetemmel veszem körül, ezzel biztosítom, hogy betolakodók ne jöhessenek e Területre, amelyet már Magamévá tettem, és mindörökre az Enyém. Boldog az az ember, aki Velem lakozik. Tudásra tesz szert, és eljut az örök Életre.

1991. március 2.

(London, Balham - A Szentlélek temploma)

(Közvetlenül azelőtt, hogy elindultam első nagy találkozómra a Szentlélek templomba.)

Uram?

Én Vagyok. Szolgálj most Engem, kedvesem! Veled leszek, győzelmes leszek. Ne félj, kis küldött, hirdesd Szavamat - Gyülekezetemben! Én mondom lelkeimnek: „Jöjjetek, és egyétek e Mennyei Táplálékot!” Engedjétek, hogy kivirágozzék belső sivatagotok! Visszaviszem a száműzötteket Otthonukba: az Én Szentséges Szívembe!

1991. március 4.

(York)

(A Mindenszentekről nevezett alapfokú iskolában, ahová Ian Petit atya hívott meg.)

Én Vagyok. A Szeretet a közeledben van. A Szeretet Nagylelkű. Ne feledkezz meg Jelenlétemről, és nem fog megbotlani nyelved. Leányom, jöjj, és imádkozz Velem az Atyához:

Atyám,
bár még éjszaka borítja ezt a földet,
tudom, hogy felettem van
Jahve,
aki látja gyermekeit a sötétben,
és meg fog könyörülni rajtuk.
Hatalomban és Dicsőségben
fog leszállni, hogy eloszlassa
ezt a fenyegető éjszakát,

[1] Zsolt 90,1

és fényes nappallá tegye.
Béke és Szeretet fog eltölteni minket,
és az Ő Világosságával telik meg lelkünk.
Én Vagyok eljön,
Én Vagyok visszatér,
Én Vagyok velünk lesz!
Dicsőség a Magasságbelinek!
Ámen.

(Később azon tűnődve jöttem az Úrhoz, hogy valóban el küld-e engem a világba, mint most, hogy utazzak és tanúságot tegyek. Mindennap utazzak autón, vonaton, vagy repülőn különböző helyekre, ez egyáltalán nem könnyű, sőt teljesen kimerít.)

Uram?

Én Vagyok. Kicsim, örömtől repes a Szívem, valahányszor megszólítasz. Bárcsak megértenéd ezt, gyermekem! Azt kérdezted, hogy útra kell-e kelned, hogy tanúságot tégy, ahogy most. Igen. Nem azért, mert szükségem van rád, Vassula, hanem azért mert ha elmész és tanúságot teszel Nevemben, az megdicsőít Engem, téged pedig megtisztít. Virágom, megadom neked a szükséges erőt, a szükséges szavakat. Úgy viselkedj Előttem most, ahogy a Király érdemli! Úgy viselkedj Előttem, ahogy Szent Istened előtt kell viselkedni! Én Vagyok veled van. Jöjj gyermekem, akit megmentettem! Jöjj! Lépteid kövessék az Én Lépteimet, lábad az Én Lábamat, míg véget nem ér küldetésed! Mi ketten?

Igen, mindörökre össze vagyunk kötve.

Jöjj hát olyan gyakran Hozzám, ahogy tudsz, és mindenkor eltöltelek. Hajolj Hozzám, gyermekem, hogy felkészítsem füledet Hangom felismerésére! Tégy eleget Nekem gyermekem, és fejlődni fogsz Bennem. A Szeretet veled van, és megáld téged.

(Később újból az Úrhoz mentem.)

Ó igen! Újra Velem vagy! Ma este tökéletessé teszem beszédedet. Én Magam fogok sok mindent megmagyarázni. Ismételd utánam e szavakat:

Jézus, érintsd meg szívemet!
Te vagy az én Gyönyörűségem,
szólj hozzám, vezess,
és tégy alázatossá engem!
Ámen.

Légy gyönyörűségemre, és dicsőíts minden időben! Szeretlek, ezért rajtad hagyom Keresztemet. Én mindvégig hordoztam. Tisztelj és dicsőíts azáltal, hogy időnként viseled Keresztemet! Ezzel megpihentetsz Engem. Jöjj!

ΙΧΘΥΣ

1991. március 8.

Leányom, légy békében! Szeretet vagyok.

Kicsim, veled vagyok, hogy segítsek neked megszentelni életedet. Ezeken az Üzeneteken és rajtad keresztül szólok minden lélekhez. Kenyeremmel táplálltalak, felneveltelek és Enyémmé tettelek. Voltam-e szigorú hozzád ez idő alatt? Megbüntettelek-e? Ezért soha ne kételkedj Szeretetemben! Hajtsd Rám a fejedet, és pihenj meg! Pihentesd meg Bennem elmédet! Ne gondolj semmi másra, csak Énrám! Én szeretlek téged a legjobban. Mindössze Szeretetet kérek tőled! Szeress, imádj, gondolj Rám! Engedd meg, hogy mindenkor jelen legyek szívedben és lelkedben.

Felkeltettelek álmodból, hogy meglásd Szépségemet, és Velem élj! Vérem minden cseppje Enyémmé tett téged. Drága Véremet ontottam üdvösségedért, fizetségül adtam lelkedért. Szeretettel szenvedtem el érted minden kínt, mert tudtam, hogy Áldozatom megment téged. Mindent, amit tettem, a te üdvösségedért tettem. Leányom, váljék ez világossá előtted! Szeretet vagyok, és a Szeretet folytatja megváltó munkáját, amelyet nem hagytam abba (Keresztemen), továbbra is hívlak titeket az üdvösségre. Továbbra is követem a bűnöst. Ezért

legyetek készen, mert hamarosan eljövök, és magammal viszlek benneteket. Én, az Úr, szenvedélyesen szeretlek benneteket! Szeress és dicsérj Engem! Légy szent! Érezz Engem! Ne feledkezz meg Jelenlétemről! Jöjj!

1991. március 9.

(Skócia)

(McGinnity atyával beszélgettem arról, hogy vajon melyik ima tetszik legjobban az Úrnak? Arra jutottunk, hogy legjobb a csendes szemlélődés.)

Uram?

Én Vagyok. Tanulj Tőlem! Én vagyok támaszod és erőd. Igen, Vassulám, valóban a Csend a leghatékonyabb imádság. Találkozz Velem az Én Csendemben! Engedd, hogy lelked Hozzám jöjjön és elmerüljön Bennem, az Én Csendemben! Engedd, hogy elárasszalak, gyermekem! Engedd, hogy Szeretetembe takarjam lelkedet! Nyílj meg Felém! Engedd, hogy Istened elárassza Birtokát! E Birtok tulajdonosa Én Vagyok. Engedd, hogy Aki Van, szabadon növekedjék! Engedd, hogy Aki Van megsokasítsa benned Erényeit! Ne félj Tőlem gyermekem, ha háttérbe szorítalak! Aki Van, azért van itt, hogy őrködjön Birtoka felett, és felragyogjon benned. Engedd meg lélek, hogy körülvegyelek Gyengédségemmel! Szépségem meg fog rendíteni téged. Ne tekints ruhátlanságodra, lélek, és ne utasíts vissza! Jöjj Hozzám a Csendességben úgy, amilyen vagy! Hagyatkozz Rám a Csendességben, és élni fogsz. Légy áldott! Légy áldott, lélek! Ne engedd, hogy bármi vetélytársammá legyen!

Uram, ne engedd, hogy bármi vetélytársaddá legyen!

Böjtölj ezért péntekenként, ezzel tartozol most Nekem. Jöjj!

(Felhagytam pénteki böjtömmel programjaim és utazásaim miatt. Rájöttem azonban, hogy utazásaim ellenére is könnyen meg tudom tartani a böjtöt, csak lustaságból és gyengeségből akartam, hogy „könnyebb" legyen nekem.)

1991. március 10.

(Írország, Belfast)

(Közvetlenül a Szent Brigitta egyházközség termében tartandó találkozó előtt.)

Vassulám, viselkedj most Előttem úgy, ahogyan Király előtt szokás! Dicsőíts azzal, hogy szolgálsz Nekem! Enyéim meg fogják ismerni Hangomat, hívni fogom őket, és ők jönni fognak.

Uram, Erőm, Erődöm, Menedékem,
Világosságom és Életem!
Itt vagyok, hogy megtegyem Akaratodat.
Uram, kérlek, add nekem Erődet,
hogy újból megdicsőíthessem Nevedet!
Légy JELEN közöttünk,
és nyisd meg szívüket,
hogy befogadják Szentlelkedet!

Erősen JELEN leszek leányom. Szentlelkem JELEN lesz! Az Igazságosság fog győzni ebben az országban. Én, az Úr, ráteszem Kezemet erre az országra és éreztetem velük Jelenlétemet.[1] Hallják meg mindazok, akiknek van fülük! Indulj most, kedvesem, melletted Vagyok.

1991. március 12.

(Írország, Dublin)

(A Blackrock College papjainak és szerzetesnőinek.)

Uram,
Gyönyörűségem, Mindenem,
halálosan szeretlek.

Uram?

[1] Belső látomásban láttam, hogy az Úr keze megáldotta Írországot.

Én Vagyok. Támaszkodj Rám, gyermekem! Én szeretlek téged a legjobban. Ó Vassula! Én gyermekem, engedd meg, hogy újból igénybe vegyem kezedet, és átadjam gyermekeimnek Üzeneteimet, melyet Szentséges Szívemben őriztem számukra![1]

Béke legyen veletek! Egészen ajtótokig jöttem. Én vagyok az, a Szentséges Szív, aki szól hozzátok. Azért jöttem, hogy felkínáljam nektek Szívemet. Ma ezen a különleges módon jövök hozzátok, hogy Útjaimra emlékeztesselek benneteket. Azért jövök hozzátok, mert szegények vagytok és bár nincs sok mindenetek, látásotok még van, mert Mennyei Atyátok Kegyelme veletek van.

[2]Fel sem tudjátok fogni, mennyire szomorú a Lelkem amiatt, hogy a magasból olyan széthúzást látok Szentélyem Szívében, amilyet ezelőtt soha. Testem vérzik, és Szívem egyetlen nagy Seb. A pásztorbot, amelyet egészben adtam át nekik, most szilánkokra törve fekszik, de hamarosan meglátogatlak benneteket, hogy összerakjam a pásztorbotot, amelyet nálatok hagytam. Ezért, szeretteim, akik megkaptátok ezt a Kegyelmet, imádkozzatok azokért, akik még nem tudják megkülönböztetni jobb kezüket a baltól! Úgy imádkozzatok, mint eddig még sohasem, hogy ők is megkaphassák ezt a Kegyelmet a Tisztulás napja előtt. Mondom nektek, hogy hamarosan, igen hamar veletek lesz Szeretetként a Szeretet. Imádkozzatok, hogy mindenki készen álljon és térjen meg, nehogy valaki a sötétségbe és a halál árnyékába kerüljön az egész örökkévalóságra. Irgalomból jövök, hogy figyelmeztessem nemzedéketeket, és Szeretetből jövök, hogy Kegyelmem Szentlelkének Erejével észre térítselek benneteket. A Szeretet arra vár, hogy viszonozzák a Szeretetet! Ez az Én Mondanivalóm.

[1] A Blackrock College papjainak és szerzetesnőinek. Úgy tűnt, mintha Jézus régóra várt volna erre az alkalomra.

[2] Majd Egyházáról beszélt Jézus.

1991. március 18.

(Szent Édesanyánk üzenete.)

Vassulám, íme itt az Üzenetem. Fogadd Békémet! Szívem gyermekei, Isten közöttetek van, és Országa közel van hozzátok. Ha van szemetek, észre fogjátok venni.

Drága gyermekeim, figyeljetek Isten Hangjára e Böjti Napokban! Figyeljetek Isten Hangjára! Váljatok kicsinnyé, hogy Isten növekedhessen bennetek! Húzódjatok a háttérbe, hogy az Ő Lelke váljék láthatóvá bennetek! Haljatok meg önmagatok számára, hogy Isten élhessen bennetek! Váljatok semmivé, hogy Ő lehessen Minden! Így engedjétek meg Neki, hogy teljesen birtokba vehessen benneteket, és Saját Birtokává tehessen benneteket! Ezért mondom nektek Szívem gyermekei: ameddig azért küzdötök, hogy valamivé váljatok, elfojtjátok a Szentség Lelkét, aki bennetek akar élni. Ne engedjétek, hogy saját lelketek legyen Isten vetélytársa! Váljatok kicsivé, hogy Ő növekedhessen! Engedjétek meg, hogy Lelke ily módon vezessen benneteket a Szentség útjára. Jegyezzétek meg, hogy az alázat, az engedelmesség és az önzetlenség Istennek tetsző kulcserények, általuk váltok lélekben szegénnyé és így feddhetetlenné.

Drága gyermekeim, Jézus olyan Alázatos volt, hogy még a halált is elfogadta. Soha ne mondjátok: „Mindenem megvan, mindent tudok, és nincs szükségem senki tanácsára”! Maradjatok szegények, legyetek szegények, hogy Isten uralkodhasson és Ő lehessen a Király a ti szegénységetekben! Ne engedjétek, hogy az önteltség hatalmába kerítsen! Azért imádkozom, hogy a ti szentségetek növekedjék Őbenne, Aki titeket teremtett, és hogy egymás iránti szeretetetek erősödjék, árassza el és tisztítsa meg ezt a világot gonoszságától és hitehagyásától!

Ne hagyjátok abba a Rózsafüzér imádságot! Örömmel jöjjetek, és mondjátok a Rózsafüzért! A gazdag nem válaszol, de

a szegény eljön Hozzám Rózsafüzérével szegénységében. Meghallgatom, amint ezt az egyszerű imát mondja. Mert mindaz, ami szegény és egyszerű, az halálos veszély a Sátánnak, aki Maga a Hiúság. Ez az egyik fő oka annak, amiért a Sátán gyűlöli a Rózsafüzért. A Sátán hatalmas, és ma megrostál mindenkit, mint a búzát, mivel ez az ő órája. Ez a sötétség uralma. Maradjatok hűségesek Isten Házához! Tartsátok meg a Hagyományokat, amelyekre tanítottalak benneteket, és figyeljetek Fiam szeretett és áldott Helyettesére!

Minden pap kegyelmet kapott Istentől arra, hogy cselekedjék és képviselje Fiamat. Így imádkozom azokért, akik még nem vetették alá magukat alázatosan az Egyház Helytartójának, hogy tegyék meg és legyenek készségesek. Jézus Hűséges és Igaz. Kövessétek Isteneteket, Aki maga a Tökéletesség. Legyetek ti is tökéletesek, kövessétek Őt Alázatában, Alárendeltségében, Engedelmességében és készségességében, hogy ti is megkapjátok a Szenvedés és a Megalázottság nagyobb adományait. Ezek vezetnek titeket a szentségre és az Ő Szentséges Szívébe: a ti Lakóhelyetekre.

Papjaim, legyetek olyanok, mint a föld, amelyet jól megöntözött a gyakori eső, és zöld legelői odahívják Jézus bárányait, akik táplálékot találnak rajtuk. Egyetlen bárányt sem vonz a bogáncs és a tüskés bokor. Engedjétek, hogy újjáépítsem templomaitokat, és Istennek tetszővé tegyem. Boldogok a fülek, amelyek meghallják és megértik, amit mondok, mert mondom nektek, nem írták bele minden ember nevét az Áldozati Bárány Életkönyvébe. Imádkozzatok azokért, akik nem értenek meg és nem akarnak megnyílni, hogy ők is kapják meg Isten Kegyelmét, hogy halljanak a fülükkel, értsenek a szívükkel, térjenek meg, és lássák meg Isten Dicsőségét!

Külön-külön megáldalak benneteket drága gyermekeim. Szeretlek titeket.

1991. március 20.

[1]Én, Jahve, vagyok a te Atyád. Jöjj, mellettem fogod munkádat végezni, leányom. Mindennap új erőt adok neked, mert ez szükséges Művemhez, amely be fogja járni az egész világot. Meggyújtottam lámpásodat, hogy láss, gyermekem. Kiválasztottalak, hogy Csarnokomból tanítsalak. Saját Szájamból kaptad Szavamat. Vigyázz Tanításomra, mint szemed fényére!

Igen Uram és Istenem!

Én, aki Minden vagyok, még a te semmiségedre is kiáradok most, és mint a pára, mely mindent belep, be akarom takarni az egész teremtést, az idegent és a legjobb barátot is, mert Féltékenységem[2] legyőzte szándékomat, hogy próbára tegyem teremtésemet. Egyetlen célból teremtettelek: Szeretetből, hogy szeress Engem. Amikor a test már elhasználódik, mindörökre Lelkembe fogadom azt, aki tetszésemre volt.

De jaj annak, aki nem fél Engem! Jaj annak, aki sohasem tekintette őrültségnek a gonoszságot és esztelenségnek a haragot! Jaj annak a szívnek, aki azt hitte, hogy saját erejéből, saját erőfeszítéséből és Nélkülem elérheti a mennyet! Jaj annak, aki nem engedelmeskedett Parancsolataimnak! Jaj annak, akinek szíve tele van rosszindulattal! Jaj a sakáloknak, akik éjszaka szerveznek összeesküvést! Jaj annak, aki ítéletet mondott testvérére, és ezért testvérének félelemben kellett élnie! Jaj azoknak az ajkaknak, amelyek hamis tanúságot tettek! Jaj azoknak, akik a meg nem született gyermekek ártatlan vérét ontották! A pokol lesz osztályrészük! Jaj a tisztátalannak, aki bűnös állapotban veszi magához Fiam Testét és Vérét! Mennyire irtózom tőlük! Jaj annak, aki azzal bánt meg, hogy visszautasítja a gyónást és a feloldozást, és bűnösen

[1] Az Atya szól.
[2] Féltékeny Szeretetem.

fogadja Fiamat! Bánjátok meg bűneiteket! Tartsatok bűnbánatot! Mire jó Nekem tett felajánlástok, ha kígyó lakik bennetek? Ha megkérdeztek: „Mit kell tennünk, hogy elnyerjük az örök Életet?”, azt válaszolom: Tartsatok bűnbánatot, kövessétek Parancsolataimat, teremjetek jó gyümölcsöt, és Én angyalaim jelenlétében felajánlom nektek azt a lakóhelyet, amelyet számotokra tartottam fenn. Vigyázzatok, és legyetek résen! Engedjétek, hogy pusztaságotokban úgy nyilvánítsam ki Lelkemet, ahogy Nekem tetszik, akkor, amikor Nekem tetszik, és annak, aki Nekem tetszik: hogy megmentselek benneteket!

Javíts meg minket Jahve, szerető Atya, szelíden és irgalmasan, de gyorsan!

Szeress, imádj, és Engem helyezz az első helyre mindenek fölé!

Taníts meg minket arra, hogy szeressünk Téged és soha többet ne bántsunk meg! Nélküled reménytelen vagyok, ó Abba!

Tekintetem állandóan rajtad van, gyermekem, és Lelkem erősebben kiárad rád, mint valaha, hogy semmi se maradjon belőled. Minden Vagyok, és be tudlak tölteni Világosságommal. Ó teremtés! Hűséges vagyok és Szelíd. Hagyd, hogy szabadon cselekedjek, teremtés, és iránta tok érzett nagy szeretetemben Lelkemből töltöm be lelketeket istenséggel. Hagyd, hogy szabadon cselekedjek, és megszüntessem közömbösségedet, amely ebbe a nagy hitehagyásba és lelked romlásába vitt téged. Hadd töltselek el Tüzemmel, hogy hűséges és buzgó szolgámmá légy! Hadd alakítsalak át, hogy Lelkem gyönyörűsége légy! Én Vagyok aki Van, veled van!

Légy áldott és fogadd Békémet te, aki olvasol Engem!

1991. március 24.

Tegye meg minden teremtmény a Te Akaratodat, Uram!

Leányom, amit leginkább kérek tőled, az a szeretet. Azt akarom, hogy szeress, szeress, szeress Engem! Dicsérj Engem, és érezd Jelenlétemet! Ez az, amit tőled kérek, Vassulám!

Uram, taníts meg minket arra, hogy úgy szeressünk Téged, ahogy Te akarod! Taníts meg minket arra, hogy szeressük egymást! Szükségünk van segítségedre, mert képtelenek vagyunk magunktól szeretni, amíg meg nem adod nekünk a kegyelmet, hogy szeressünk.

Meg foglak tanítani benneteket a Kegyelem által,[1] ahogy atyáitok Tudományára is megtanítalak. Megadom nektek azt, amire leginkább szükségetek van: a lelki táplálékot. Szeretetet és szentséget öntök belétek. Nem késlekedem Ígéretem beváltásával. Hamarosan bekövetkezik mindaz, amit mondtam nektek, és az,[2] aki ezekben az években rátok taposott, el fogja veszíteni uralmát. Szeretetet vetek el mindenütt! Nem lesz több botorkálás az éjszakában.

Jöjj leányom! Mi ketten?

Igen Uram!

Szeress Engem! Ne félj Tőlem! Szeress! Ne hanyagolj el! Szeress! Ne feledkezz meg Rólam! Csupán ennyit kérek tőled, lélek!

ΙΧθΥΣ

1991. március 25.

Uram, ezen a héten ünneplik a Nagyhetet a katolikusok, jövő héten pedig az ortodoxok. Érzem, mennyire helytelen, hogy két különböző dátum van. Helytelen, hogy különbséget teszünk egymás között Tebenned, sőt olyan megjegyzéseket is lehet hallani, hogy az ő Jézusuk nem a mi Jézusunk!

[1] Jézus úgy mosolygott, hogy Arcán látszottak gödröcskéi.
[2] A Sátán.

Egyformán szeretlek benneteket, de sokan mintha nem értenétek ezt meg. Nyomorultak vagytok. Bűnösök vagytok. Törékenyek vagytok, de valamennyien az Én ivadékaim vagytok. Érted, Vassula? Tettem-e Én Magam különbséget? Hozzád jöttem el, és neked mutattam meg Szentséges Szívemet.[1] Minden módon próbálkoztam, hogy megnyerjelek Magamnak: Kiárasztottam rád áldásaimat, hogy feltámasszalak a halálból, és tanítsalak, mert hiányzott belőled a Bölcsesség. Udvaroltam neked és Gyengédségemben Én Magam választottalak ki, hogy oly nép előtt tégy tanúbizonyságot, amely nem a tiéd és amely népből sokan nem tudják felfogni, hogy a Bölcsesség miért egy idegent választott közülük.

Én, a Szentséges Szív meg akarom mutatni nekik, hogy téged választottalak, egy számukra idegent, akivel megosztom Szentséges Szívem Gazdagságát, örömét és bánatát is. Igen, azért jöttem, hogy idegenekkel is megosszam Szentséges Szívem Gazdagságát. Ma új éneket írtam nekik, mivel én Egy és ugyanaz vagyok! Ezért tanítványom, továbbra se tégy különbséget magatok között Nevemben, nem foglak védelem nélkül hagyni, még akkor sem, ha elsodor ellenségeim lehelete. Mindig segítségedre fogok sietni, gyermekem! Ne válaszolj nekik, ha próbára tesznek.[2] Én fogok nekik válaszolni helyetted.

Az Írás mondja: Isten nem személyválogató. Ellenkezőleg, bármely nemzethez tartozó ember kedves előtte, ha eltölti Isten félelme, és igaz tetteket visz végbe.[3] Az emberek azonban megosztottá váltak az Én Szentségemben, különváltak egymástól, de csak várj, és látni fogsz. Szentlelkem (sokak csodálkozására) kiárad a pogányokra is. Bizony mondom neked, mindez bekövetkezik, mielőtt e nemzedék elmúlik. Ezért bátorság gyermekem, ne félj! Végül egyesíteni foglak benneteket és a viperának többé nem lesz lehetősége, hogy ételetekbe öntse mérgét, nemzedék. Ételetek érintetlen lesz és tiszta! Véget fog érni a szomorúság és a jajgatás. Szeretlek benneteket, és népem egyként fogja Szent Nevemet[4] viselni ebben az egységben.

Ó bárcsak megnyitnád az Egeket,
és leszállnál!
Jelenlétedben
nemcsak a hegyek olvadnának meg,
ahogy Izaiás próféta mondta,[5]
hanem az a három vasrúd is,
amelyet lerajzoltattál velem
a római katolikusok, a ortodoxok
és a protestánsok ábrázolására.

Megígérem neked: nem hagyom Egyházamat sokáig megosztottan. Én Magam jövök el hozzá teljes hatalommal, és újjáépítem. Bízzál Bennem, kedvesem! Nem viselem el tovább ezt a hitetlen nemzedéket. Már nem lehet visszatartani tovább az Atya haragját. Ezért sokasítom meg rajtatok Kegyelmeimet, hogy megmentselek benneteket. Vassula, a föld még nem birtokolja teljességében Békémet. Mint a kiszáradt talaj, úgy szomjazik erre a Békére, amelyet örökségül adtam nektek. Úgy jövök hozzátok, mint a csermely a kertbe, hogy megöntözzelek benneteket. Ti pedig örvendjetek, gyermekeim, mert gyökeret vertem bennetek, Lakóhelyet vettem bennetek, és bennetek fogok növekedni, ha megengeditek.

Imádkozz most Velem gyermekem az Atyához! Mondd utánam ezt az imát:

Atyám,
áldott legyen a Te Neved!
Mivel a Te Szeretett Fiad,
Jézus Krisztus nem azért jött a világra,
hogy elítélje, hanem, hogy megmentse,
légy Irgalmas hozzánk!
Tekints Fiad Szent Sebeire,

[1] Jézus arra utal, hogy egy görög ortodoxhoz jött el, nem egy katolikushoz, és katolikus kifejezésekkel szól hozzám.

[2] A római katolikus hívők, papok és püspökök. Egyesek azt mondják, hogy római katolikussá kellene lennem, hogy hitelessé váljak.

[3] ApCsel 10,34-35

[4] A keresztények Krisztusban.

[5] Vö. Iz 63,19.

amelyek most felszakadtak,
és emlékezz, milyen árat fizetett értünk,
hogy mindannyiunkat megváltson!
Emlékezz Szent Sebeire és a két Szívre,
a Szeplőtelen Fogantatás Szívére
és Szeretett Fiad Szívére,
melyeket Te Magad egyesítettél Szeretetben,
és amelyek együtt szenvedtek!

Ó Atyám!
Emlékezz most Fiad Ígéretére,
és küldd el nekünk a Szószólót,
az Igazság Szentlelkét teljes erejében,
hogy emlékeztesse a világot az Igazságra,
Fiad készségességére és alázatára,
engedelmességére és nagy Szeretetére!

Atyám!
Elérkezett az idő,
amikor a megosztott uralom
Békéért és Egységért kiált.
Elérkezett az idő,
amikor Fiad megsebzett Teste
olyan Igazságosságért kiált,
amilyent a világ még nem ismert.
Add meg nekünk drága Atyám,
Szűz Mária Szeplőtelen Szíve
és Jézus Szentséges Szíve által
ezt a Békét a szívünkbe!
És teljesítsd be az Írást,
hallgasd meg Szeretett Fiad Imáját,
hogy egy legyünk mindnyájan,
egy az Isteni Szentháromságban,
hogy mindannyian
egyetlen Tabernákulum körül
imádjunk és dicsőítsünk Téged!
Ámen.

Leányom, úgy szeress Engem, ahogyan Én szeretlek téged! Úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket! Légy áldott, jöjj!

1991. április 8.

Uram?

Én Vagyok. Kicsim, béke legyen veled! Szeress Engem, és kapaszkodj Belém, mert a legfontosabbat még nem láttad.[1]

Ez örömet és megkönnyebbülést ad nekem!

Nem engedem, hogy erőd megfogyatkozzon. Mindig meg fogom adni neked Táplálékomat, ahogy eddig is megadtam. Virágom, mai Üzenetem minden nemzethez szól, Üzenetem imádság az egységért. Jöjj, írd!

Dicsérünk Téged Urunk
a Mennyei Táplálékért,[2]
amelyet nekünk adsz,
hogy beteljesedjék az Írás,
és Műved megvalósuljon.
Egyszerű gyermekeknek
adtad Tudományodat,
nem a tanultaknak,
mert így tetszik Neked, Uram.

Dicsérünk Téged Urunk,
mert utat nyitottál nekünk, népednek,
hogy azon eljussunk Hozzád
és betöltsük Házadat.
Bár elküldted Fiadat a világba,
és a világ teljes valóságában láthatta
a Világosságot,
nem fogadta el mindenki,
hanem inkább a sötétség felé fordult
és elhagyta hitét.
A világ hitehagyott lett,
mivel visszautasította az Igazságot,
és inkább Hazugságban akart élni.

Igen, Uram,
Te annyira szereted a világot,
hogy gonoszságunk ellenére is
fenntartás nélkül
küldöd nekünk Szentlelkedet,
hogy buzdítson bennünket,
és – minden teremtményt megújítva –
újból életre keltse a világot,
hogy mindenki meglássa Dicsőségedet,
higgyen és megtérjen.

Dicsérünk Téged Urunk,
mert megnyitottad a Menny kapuit,
hogy előhozd Éléstáradból
ezt a Rejtett Mannát,[1]

[1] Jézus arra utal, hogy ily módon, bensőleg és lokúciókban hallva Őt.

[2] Lelki táplálékért.

melyet a mi Időnk számára tartottál fenn.
Nem, nem Mózes volt az,
aki kenyeret adott az Égből,
hanem Te voltál az, Atyám,
aki az igaz Kenyeret adtad.
És ahogy Fiad, Jézus Krisztus,
az Élet Kenyere,
a Szentlélek is
hasonlóképpen táplál bennünket,
mert valóban Élet mindaz a Kenyér,
ami a Mennyből származik.

A Szentírás szerint: „Fiaid mindnyájan
az Úr tanítványai lesznek."[2]
Test és vér nem tudja kinyilatkoztatni
az Igazságot,
csak ha maga az Isten adja meg,
aki megalkotta és szívünkbe véste
az Igazságot.

Atyám, szóljon folytonos dicséret
és dicsőítés Nevednek!
Juttasd a világot
a Sötétségből a Világosságra,
a Hazugságból a teljes Igazságra,
a Közömbösségből a Buzgóságra!

Atyám, Ég és föld Teremtője,
elérkezett az óra,
hogy megmutasd nekünk
az Új Eget és az Új Földet,
ahol Szentlelked fog bennünk
Magának Lakóhelyet készíteni.
Gyengéd Atyám!
Ahogy Te megdicsőítetted Fiadat,
és Fiad megdicsőített Téged,
dicsőítse meg
az Igazság Szentlelke újból Fiadat!

Atyám, az Írások szerint
az első ég és az első föld
hamarosan elmúlik,
hogy bebizonyítsd a világnak,
Igéd él és cselekszik,
és hogy Jézus
valóban meghódította a világot.
Amikor eljön az a nap,

Fiad imája is beteljesedik,
mert mindannyian egy leszünk Benned,
ahogy a Szentháromság is
Egy és ugyanaz.
Nem teszünk többé különbséget
egymás között a Te Szent Neved alatt.

Dicsérünk Téged Urunk,
dicsőség a Magasságbelinek,
hogy nagy hitehagyásunkban
elküldted nekünk Szent Édesanyánkat!
Te Magad egyesítetted Szeretetben
az Ő Szívét Jézus Szívével,
és a Két Szív együtt szenvedett.
A Két Szent Szív most ismét együtt fog
bennünket megújítani
és visszavezetni Hozzád és az Életbe.

Az elveszett bárányok megkerülnek,
a tévelygő bárányokat pedig
emlékeztetni fogják igazi nyájukra
és Igazi Pásztorukra,
aki nem hagyja el nyáját,
és nem hagyja magára az elveszettet,
hanem meggyógyítja a sebesültet,
és támogatja a megfáradtat.

Dicsérünk Téged Urunk,
akinek Szentlelkében kapjuk
a keresztséget.
Valóban élő vízforrások fakadnak,
és ihat, aki szomjas,
mivel szabadon folyik Szentélyedből,[3]
amelyet három nap alatt felépítettél.
A Te teljességedből kapjuk
a végső napokban
Szentlelked Kegyelmeit,
hogy újból életre keltsen bennünket.
Ez a Te Mennyei Mannád,
a Lelki Táplálék,
amely a Lélektől származik.

Add Atyám, hogy néped megértse,
hogy az átkot hamarosan feloldják,
a Bárány Trónja és a Te Trónod
hamarosan a helyére kerül,
és közöttünk lesz.
Készíts fel ezért bennünket,

[1] Jel 2,17
[2] Iz 54,13

[3] Jézus Oldalából (Testéből).

Igazságos Atyám,
arra a Dicsőséges Napra,
amikor majd mindannyian
Egyetlen Szent Tabernákulum körül
dicsérhetünk és dicsőíthetünk Téged.

Atyám, köszönöm,
hogy meghallgattad imádságomat,
és Szavaidat adtad nekem,
hogy Szentséges Szíved Gazdagságát
hirdessem a világnak.
Ámen.

Jöjj most, leányom, jöjj most kis barátom! Szüntelenül szeress Engem! Bátorító szavakat mindig kapsz Tőlem. Légy ezért bizakodó és bízzál Bennem!

1991. április 13.

Uram, megosztottságunk valóságos botrány: az ortodoxok és a katolikusok közötti megosztottságra gondolok. Hogyan lehetséges, hogy mi keresztények továbbra is megosztottak maradunk, és ez nem csupán időleges megosztottság, hanem tartós, mély gyökerei vannak, és olyan ellentéteken alapszik, amelyek nevetségesek! Mindenki vetélkedik a másikkal. Minden ember vetélytársa valakinek, sokan haragot és gyűlöletet hordanak magukban. Miképpen lehet őszintén beszélni, amikor a régi viszály még megoldatlanul él szívünkben? Szembenézhetünk-e valóban Veled, és mondhatjuk-e, hogy kiengesztelődtünk testvéreinkkel, és jó lelkiismerettel járulhatunk-e elébed, hogy oltárodon felajánljuk Neked adományainkat? Nem, ezt mindaddig nem tehetjük meg, amíg úgy élünk Szent Neved alatt, hogy nem engesztelődtünk ki egymással. Addig nem állíthatjuk, hogy tiszta lelkiismerettel jövünk Hozzád.

Bár mindannyian tudjuk, hogy leghőbb vágyad, drága Jézusom, az EGYSÉG, mi mégis kitartóan ragaszkodunk a bennünket elválasztó korlátokhoz, és nem vagyunk elég becsületesek ahhoz, hogy kimondjuk: „nem akarunk meghajolni, mivel a miénk az igaz Hit és az Igazság." Nem értettük még meg, hogy mennyivel Szebb lenne Menyasszonyod, ha egyesülnénk! Mennyivel Erősebb lenne az Egyház! Mennyivel többet haladhatna előre! Mennyivel több Gyümölcsöt hozna!

Most olyan, mintha egy helyben topogna. Mondhatjuk-e becsülettel, hogy fejlődik és lelkeket nyer az Egyház, amikor szemünk láttára hagyják el a lelkek egymás után Menyasszonyodat egy másodrendű filozófiáért, igen, ezoterikus szektákért, mint a New Age, a Jehova tanúi és egyebek. Pedig érzem, hogy ezek az emberek is Téged keresnek, ezért segíts nekik, hogy Rád találjanak!

Ó galambom, nem hiába tanítottalak... még nem értették meg: a szívükre van szükségem, hogy egyesíthessem őket. A szívükre van szükségem, hogy szívükben építsem újjá és tegyem Eggyé Egyházamat. A szívekben jön létre az egység.

Látod, azzal bíztalak meg, hogy olyan nép előtt tégy tanúságot, amely nem a tied, de a tieid közül sem értették meg még sokan, hogy miért idegenekhez küld téged a Bölcsesség. A te néped azt hiszi, hogy behódoltál az idegeneknek. Nem értették meg, hogy Én, az Úr egyesítettem a te szívedet az övékkel. Valóban kétszeres kereszt van rajtad, gyermekem, mivel egyes idegenek megzavarnak és szüntelenül arra buzdítanak, hogy tartozz hozzájuk.

Ha olyan maradsz, amilyen vagy, azáltal mindkettőjüket tanítom arra, hogy miképpen kellene egyesülni, és milyen az egység. Nem az az egység, ha Szent Nevemben különbséget tesztek egymás között. Az egység az, ha együtt járultok Szentáldozáshoz, és hiszitek valóságos Jelenlétemet az Oltáriszentségben. Az egység, gyermekem az, hogy átadjátok egymásnak kincseiteket.

Uram, segíts minket,
„hogy amikor magunk ítélkezünk,
jóságodat tekintsük példaképünknek,
és ha fölöttünk ítélkeznek,

reménykedjünk az irgalomban."[1]

Ó gyermekem a te versenyfutásod még nem ért véget, de ne feledd, Én előtted állok, Szent Édesanyád pedig melletted, hogy bátorítsunk téged. Sarkadnál őrangyalod áll, hogy megvédjen. Figyelj Rám! A testvérek között tisztelet illeti a vezetőt, ezért tiszteljétek Péteremet! Ez csak egy kis emlékeztető a Magasságbeli részéről.

Most már tudom,
hogy sohasem leszek elhagyatott.
Magad felé irányítottad lelkemet.
Az ég felé nyújtottam kezemet
és Te felemeltél.
Lelkem örvendezik Tebenned.
Ó bárcsak megtennéd testvéreimmel is
ugyanazt, amit velem tettél!

Nem csupán testvéreidet fogom Szívembe fogadni, leányom, hanem azokat is, akik még nem ismernek Engem. Az Irgalomnak és a Kegyelemnek immár a pogányokhoz is el kell jutnia, minthogy ők is teremtésem része. Leányom, Engem úgy ismernek, hogy segítek a szegényen és a nyomorulton…

Jöjj most, és dédelgess újból gyengéd, szívből fakadó szavaiddal, ismételgesd Nekem e szavakat!

Uram Jézus, használj arra,
hogy felszárítsam Könnyeidet!
Uram Jézus, használj arra,
hogy letöröljem Könnyeidet!
Szentséges Szív, használj arra,
hogy vigasztaljam Szívedet!
Szentséges Szív, használj arra,
hogy eltávolítsam a töviseket,
amelyek Fejedet és Szívedet koszorúzzák!
Uram Jézus,
használj engem fejtámaszodnak!
Édes és jóságos Jézus,
használj fel bármilyen módon,
hogy örömet szerezzek Neked
és megvigasztaljalak.
Az a kívánságom, hogy mosolyra derítselek.

Fel foglak használni, ha akaratodat is felajánlod Nekem.

Felajánlom Neked, Jézusom,
akaratomat, szívemet, lelkemet,
testemet és mindenemet.

Akkor a Szeretet véghezviszi benned Akaratát. Szívedben az Én Békém fog uralkodni. Lelkedben az Én Arcmásom fog tükröződni. Az Én Lelkemmel egyetértve fog Engem imádni a te lelked. Tested mindazt vissza fogja utasítani, ami nem szent, mert át fogom változtatni és tökéletessé teszem, mint az Én Dicsőséges Testemet, hogy az Én oltárommá, Istened oltárává váljék. Megosztom veled szenvedésemet, de örömömet is. Továbbra is tanítani foglak, hogy ne csak a megfeszített Krisztusról, hanem a feltámadt és a győzelmes Krisztusról is tanúságot tehess.

Mindenkit emlékeztetni fogok arra, hogy a csodák, a jelenségek és a jelek is Tőlem valók. Jöjj hát!

(Később:)

A Szeretet szeret téged. Szeress Engem!

Megpróbáltatások nélkül nem fogsz növekedni. Irántad való szeretetem nyilvánvaló, emiatt gyűlöl téged egyre jobban a Sátán. Bár úgy érzed, hogy ellenségem állandóan fenyeget, Én közeledben vagyok, hogy megsegítselek. Értsd meg, hogy <u>téged</u> azért alkottalak, hogy fenyegetés legyél számára. Mindenki fenyegetést jelent számára, aki lelkeket szakít el tőle. Ez az egyik oka annak, hogy egyetlen alkalmat sem mulaszt el soha, hogy célba vegyen téged. Szándéka végrehajtására gyakran embereket is felhasznál. Semmiségekből is képes olyan vádat kovácsolni, hogy teljesen tönkretegye azt, akire le akar sújtani.

Pedig ez nem minden. Egyik legaljasabb cselekedete, hogy az „alvó" lélek-

[1] Bölcs 12,22

nek mindenféle ötletet sugall, ami a lelket fölizgatja, nyugtalanná teszi, és így minden békességet elvon tőle. Ezért kell ébren maradnotok, hogy ne lepjen meg titeket alvás közben.

1991. április 14.

Áldott legyen Jahve,
aki a szeretet csodáit mutatja nekem![1]

Béke legyen veled! Mondd meg Nekem, tanítvány, boldog vagy-e, hogy Én vagyok Lelkivezetőd?

Igen Uram, ez több mint boldogság. Sok mindent tanulok egyenesen Ajkadról.

Szeretnél írni?

Készen állok, Uram, szolgálatodra.
Készíts fel, és nyisd meg fülemet,
hogy csak a Te Hangodat halljam!

Hallj tehát Engem!
– Boldogok, akik a Békéért dolgoznak, mert az Én Békémben fognak élni, és mindörökre az Én Világosságomat fogják sugározni.
– Boldogok a könyörületesek, ők Irgalmat nyernek az Ítélet Napján.
– Boldogok a nagylelkűek, akikkel megoszthatom Kelyhemet. Üdvösségem örököseinek fogják nevezni őket.
– Boldogok, akik jegyességre lépnek Velem. Azon a napon, amikor Engem színről színre meglátnak, ugyanazt az örömet fogják érezni, amelyet Én érzek mint Vőlegény.
– Boldogok, akik nem fogadtak el más tanúságtételt, csak az Egyetlen és egyedüli Igazságot, amelyet Én adtam nektek. Mondom nektek: Jöjjetek, jöjjetek Országomba, és részesüljetek mindenben, amim van.
– Boldogok, akik nem tesznek különbséget egymás között az Én Szent Nevemben, hanem alázatuk és szeretetük által mutatják ki egységüket. Így fogják nevezni őket: Isten Szentélyének Oszlopai és Alapja.
– Boldogok vagytok ti, akik bár nem láttok, mégis hisztek! Örüljetek ennek a Kegyelemnek, amelyet az Atyától kaptatok, és imádkozzatok azokért, akik még nem kapták meg!
– Boldogok vagytok ti, akik elfogadjátok, hogy Velem együtt megostorozzanak, megalázzanak és Keresztre feszítsenek, és testeteken viselitek Testem ismertetőjegyeit. Nyitva áll Lakóhelyetek a Mennyben, hogy befogadjon benneteket, és nagy lesz a ti jutalmatok.
– Boldogok, akik Szentnek tartják Nevemet. Meg fogom hallgatni őket, amikor Nevemben szólnak és kérnek.
– Boldogok a kicsinyek, akik dicsérnek és imádnak Engem. Nagy dolgokat teszek majd bennük.
– Boldogok a hűségesek, akik megtartják Parancsolataimat és az Írás egyetlen betűjét sem változtatják meg. Övék a Mennyek országa.
– Boldogok vagytok bárányaim, akiket a ragadozó farkasok mint vadakat üldöznek miattam, amiért veletek ettem, ti meg Énvelem. Mondom nektek, nem volt hiábavaló szenvedésetek. Az Atya látja mindezt és számon tartja minden ember cselekedetét. Szodomának és Gomorrának nem lesz olyan rossz sora, mint azoknak, akik üldözték Szentlelkemet.

Maradjatok ezért ébren, mert senki sem tudja eljövetelemnek Óráját és Napját. Királyotok hamarosan el fog jönni. Akit oly sokáig vártatok, hirtelen jön el közétek. Bátorság, szeretteim! A Sátán füstje valóban behatolt Szentélyembe, de melyik füst marad meg örökké? Szentlelkem Leheletével el fogom oszlatni, el fogom űzni ezt a füstöt, és az alvilág semmilyen tekintélye vagy ereje sem lesz képes közbelépni.

Azért jövök, hogy Tüzet hozzak a földre, és sorra megtisztítsam a nemzeteket. Légy áldott!

[1] Vö. Zsolt 31,22.

ΙΧΘΥΣ

1991. április 15.

Uram, jöjj hozzánk teljes hatalmadban
Szentlelkeddel együtt!
Gyengéd Abba, elérkezett az idő,
hogy az Igazság Szentlelke
éppúgy megdicsőítse Fiadat,
ahogy Te megdicsőítetted Fiadat,
és Fiad megdicsőített Téged.
Bizonyítsd be a világnak,
hogy Igéd él és cselekszik,
és nem csupán papírra nyomtatott szó.
Szentlelked fordítsa
„az apák szívét gyermekeik felé,
és a gyermekek szívét az apák felé!”[1]

Béke legyen veled! Vassula, az Írás sohasem hazudik! Írva van, hogy az eljövendő végső napokban az emberek az istenfélelem látszatát keltik, de belső erejét elvetik.[2] Ó, kedvesem, lesz-e elég hit Visszatérésem idején…?

– Egyházam belső ereje a Szentlélek, aki Egyházamban él és munkálkodik. Amilyen a testben lévő szív, olyan az Én Szentlelkem is az Én Testemben, amely az Egyház.

– Egyházam belső ereje az Én Szentlelkem, aki ingyen adja és osztja adományait és kegyelmeit, hogy az Egyház javára legyen.

– Egyházam belső ereje az Én Szentlelkem, aki Szavaimra Emlékeztet titeket. Nem nyilatkoztat ki új dolgokat, ugyanazt tanítja, amit már korábban is tanított.

– Egyházam belső ereje az Én Szentlelkem, aki átváltoztat, felemel és valóságos Képmásommá alakít benneteket.

– Egyházam belső ereje az Én Szentlelkem, a Tűz, mely életre kelt, megtisztít benneteket, és lelketeket tűzoszloppá, a szeretet izzó kemencéjévé, a világosság élő fáklyáivá alakítja, hogy félelem nélkül hirdessétek Szavamat, a Magasságbeli tanúivá váljatok, és másokat is megtanítsatok arra, hogy csak a Mennyei dolgokat keressék.

– Egyházam belső ereje az Én Szentlelkem. Ő az Élet és a Lélegzet, aki életben tart benneteket, aki arra indítja lelketeket, hogy vágyakozzatok Utánam, és Abbának szólítsatok. Ha visszautasítod és elnyomod a Szentlélek adományait, gyermekem, akkor milyen szolgálatokat tudsz Nekem tenni és felajánlani? Ne légy olyan, mint a holtak, akik kifelé a vallásosság látszatát keltik, de a belső erejét elvetik, és haszontalan elméletekkel korlátoznak Engem Istenségemben. Ne gátold meg azokat, akik úgy jönnek Hozzám, mint a gyermekek, és hűségesek a Szentlélekhez. Én vagyok az, aki Szentlelkem menyegzőjére hívom őket.

A szentség titka: az Irántam, a ti Istenetek iránti hűség. Ti semmit sem tudtok magatoktól megtenni, amíg Lelkem, aki bennetek él, rá nem vezet és meg nem tanít benneteket a Mennyei dolgokra. Bizony mondom neked, aki fél Engem, elfogadja intelmeimet. Ezért ne aludj most, mert itt az Idő, amikor többet kellene ébren lenned és virrasztanod, mint valaha. Ezek azok az Idők, amikor ki kell nyitni a füledet és figyelned kell Lelkemre, nem pedig megvetned. Ne játszd alkalmatlan pillanatban a bölcset azáltal, hogy elutasítod Szentlelkem Leheletét és elnyomod a belső erőt, amely Egyházamat élteti!

Okos akarsz lenni? Akkor nyisd ki a szemed!

Okos akarsz lenni? A szívedet és a füledet nyisd ki barátom, ne az értelmedet! Az okos ember sohasem veti meg a Lélek figyelmeztetését, csak a büszke nem ismer félelmet. Az Úr félelme a Bölcsesség kezdete.

Okos akarsz lenni? Keresd az Igazságot, aki készségesen hajol nyomorúságod fölé, hogy megmentsen. Nézd, Ki hajol nyomorúságod és gonoszságod fölé, hogy Magához vonjon, kiemeljen sírodból és újból Életet leheljen beléd!

[1] Mal 3,24
[2] Vö. 2 Tim 3,5.

Ó jöjj! Ne érts félre! Nem kényszerítek rád semmit és nem akarom megsérteni szabadságodat! Megsajnáltalak nemzedék! Ne mondd, hogy már mindent elmondtam, amit el kellett mondanom. Miért akarsz Engem magadhoz hasonlóan korlátok közé szorítani?

Én vagyok Szavam Emlékeztetője, igen, Egyházam belső ereje vagyok, és szabadságomban áll új jeleket küldeni és új csodákat művelni. Szabadságomban áll, hogy felemeljelek, nemzedék, és gyógyító olajat öntsek rád Szentséges Szívem Gazdagságából akkor, amikor akarom, és arra, akire akarom. Felépítem, igen, újjáépítem Egyházamat, amely most romokban hever. Ezért nemzedék, nehogy úgy állj Elém az Ítélet Napján, hogy azt kelljen mondanom: Te is egyik üldözőm voltál, aki rombolt, amíg Én építettem. Az Irgalom áll ajtótok előtt, és Könyörületem zörget ajtótokon megpróbáltatástok idején.

Ti szentnek tartjátok magatokat? Bizonyítsátok be szentségeteket azáltal, hogy imádással fordultok Felém! Bizonyítsátok be szentségeteket azzal, hogy megmutatjátok a lelkeket, akiket megtérítettetek és Hozzám hoztatok, mert Országom nem a kimondott szavakra, és nem a vallásosság látszatára épül, hanem a Belső Erőre, amelyet csak Én adhatok meg Szentlelkem által, ha keresitek. Érezzétek Jelenlétemet és mindegyikőtök iránt való Szeretetemet!

Én, Jézus Krisztus, jelen vagyok és megáldalak benneteket Szentséges Szívem mélyéről, és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. Legyetek egy! Az eklézsia újból életre kel!

ΙΧθΥΣ

1991. április 20.

Uram, köszönöm, hogy birtokoddá
és menyasszonyoddá tettél!
Értesd meg azokkal, akik nem értik,
hogy üldözőidnek Te engeded meg,
hogy támadjanak engem,
mert Te ily módon is megdicsőülhetsz!
Azt is teljesen világossá tetted,
hogy sohasem fogod megengedni,
hogy üldözőid megsértsék
vagy megérintsék lelkemet.
Értesd meg az emberekkel,
hogy ez a kettő nem ugyanaz.

Virágom, Kelyhem keserű, még mindig meg akarod osztani Velem?

Szeretném megosztani Veled Kelyhedet.

Igen, bizonyítsd be Irántam való szeretetedet azáltal, hogy felajánlod akaratodat. Igyekezz megdicsőíteni Engem, Istenedet, azáltal, hogy átöleled Keresztemet. Birtokommá lettél, akiben gyönyörűségem telik. Kezembe tetted életedet.

Leányom figyelj! Maradj gyenge, mert nagy dolgokat művelhetek gyengeségedben! Maradj semmi, mert Én lehetek a Minden a te semmiségedben! Maradj csendes, mert ebben a csendben nyugalmat találok! Maradj hajlékony, hogy feszületem másává alakíthassalak! Maradj korlátaid között, hogy láthatóvá váljék benned Erőm! Légy az Én példám szerint készséges, türelmes, tiszta, engedelmes, alázatos, hűséges, és szüntelenül imádkozz, ahogyan Én is szüntelenül imádkoztam az Atyához. Soha ne aludj! Ne vágd el a kötelékeket, amelyek az Atyához fűznek! Földi életem szüntelen imádságban telt az Atyával, akár alkalmas, akár alkalmatlan volt az idő.

Figyelj az Atyára, és tedd meg Akaratát! Én, a te Megváltód adom neked a táplálékot. Mindaz, amit megeszel, Tőlem való, és megtanít az egyedüli Igaz Életre Bennem, a te Istenedben. Bizony mondom nektek: „Ne féljetek azoktól, akik megölik a testet, de a lelket nem tudják megölni. Inkább attól féljetek, aki a lelket, meg a testet is a pokolba taszíthatja”.[1]

Maradj Bennem és Én tebenned maradok. Meg fogom engedni, hogy halandó természetedet próbára tegyék, hogy

[1] Mt 10,28

megerősödj a megpróbáltatásokban, de lelkedet nem fogják megérinteni. A test és a vér nem örökölheti Országomat. Ezért ne félj, a te megpróbáltatásaidon keresztül Én is megdicsőülök.

Sohasem leszel elhagyatott.

ΙΧΘΥΣ

1991. április 23.

(Szent György napja)

(Kanada számára)

Eljövök országotokba, hogy jelét adjam Nagy Szeretetemnek. Én jövök, a ti Királyotok, kolduskénti, rongyosan és mezítláb, hogy megkérjelek benneteket, kössetek békét Velem. Egy kis szeretetet kérek tőletek. Végtelen Irgalmamban egészen lehajolok hozzátok, hogy kiragadjalak közömbösségetekből és sötétségetekből, hogy megízlelhessétek irántatok való Nagy Szeretetemet!

1991. április 24.

(Kanada, Chateauquay)

Szerezz Nekem örömet leányom, és dicsőíts Engem!

Segíts Uram, hogy hirdethessem a Szeretet Üzenetét!

Én fogom helyetted hirdetni, ezért ne aggódj! Melletted leszek, jöjj hát!

1991. április 25.

(A találkozó előtt ismét imádkoztam, hogy segítsen meg az Úr.)

Vassulám, hogyan kérhetnék tőled olyat, ami meghaladja képességeidet? Leányom, Törvényem teljesítése a Szeretet. A Szeretet a Törvény Gyökere, és a többi parancsolat sem állja meg a helyét, ha nincs benne Szeretet. Azért teremtettelek, hogy dicsőíts Engem. Figyelj, Lelkem el fog árasztani téged.[1] Add Nekem e nemzet családjait! Add meg Nekem, virágom, az Engem megillető dicsőséget! Mondd meg nekik:[2]

Megváltótok vagyok, és nem azért jövök, hogy elítéljelek, hanem hogy mentselek benneteket a szabadító igazságossággal. Hívjátok segítségül Nevemet, szeretett gyermekeim! Jézus annyit jelent, mint „Az, Aki Megszabadít”. Itt állok ajtótokban, szeretteim. Megáldalak benneteket.

1991. május 2.

(Üzenet egy lélek számára.)

Béke legyen veled!

Országom eljövetele hamarosan bekövetkezik, és Akaratom is teljesülni fog a földön éppúgy, ahogy a Mennyben,[3] és a ti szívetekben fogom újjáépíteni Egyházam egységét. Nem várok tovább emberi jóváhagyásra, és Menyasszonyomat újból ragyogó Dicsőségbe öltöztetem. Fel fogják oldani a megosztottság átkát, és a Napba öltözött Asszony, akit Magam előtt küldök, tanítani és bátorítani fog benneteket. Megadtam neki a hatalmat minden nép és minden ország felett, hogy széles utat nyisson Számomra.

Egyetlen Leheletemre el fog oszlani a Szentélyembe beszivárgott füst, mely bemocskolja a Kelyhet, a Tabernákulumot és mindazt, ami szent. Egyetlen nyelvet beszélnek majd a nemzetek, és Egyetlen Tabernákulum körül fognak Engem imádni, az Áldozati Bárány és az Örök Áldozat Tabernákuluma körül, amelyet ellenségeim meg akarnak szüntetni, és a vészt hozó undoksággal akarják helyettesíteni. Most már igen hamar veletek leszek ismét, barátom, és beteljesedik főpapi imám az Atyához: ti is egy lesztek, ahogy Mi Egy vagyunk a Szentháromságban.

---

[1] A találkozóra.

[2] A kanadaiaknak Chateauquay-ben.

[3] Jézus az Égre tekintett, amint ezt mondta. Igen fenségesen mondta.

Ezen kívül még sok dolgot rejtettem Szentséges Szívembe, hogy felfedjem és megmutassam neked. Megszámlálhatatlan Kincset hordok magamban, de túl sok lenne számodra, ha most elmondanám.[1] Lelked nem lenne képes mindent felfogni, de apránként fel fogom fedni előtted Szentséges Szívem Kincseit, és lépésről lépésre el foglak vezetni arra a helyre, ami olyan, mint egy Világító Torony: a Kifürkészhetetlen Gazdagság Misztériumába vezetlek, amelyet elrejtettek a nemzedékek és az évszázadok elől. Fel fogom fedni előtted, barátom a Remény, a Bölcsesség és a Tudomány gazdag dicsőségét. Gyökerezz Belém, és gyümölcsöt fogsz hozni. Maradj Bennem, és élni fogsz. Azért mondtam el neked ezeket barátom, hogy ne inogj meg, ha megpróbáltatások érnek.

Melletted van a Szeretet. Szeress Engem!

1991. május 3.

Uram, itass át engem Szentlelkeddel!
Jöjj, és árassz el engem Szentlelkeddel,
hogy az ellenség ne találjon helyet bennem!
Szentlelked költözzék lelkem legmélyére,
öntözze meg
és töltse be olyan gazdagsággal,
mely nem e világból való.
Áldott légy Istenem!

Én Vagyok van veled. Fogadd Békémet! Lejöttem szobádba, és pártfogásomba vettelek. Akkor még idegen voltam számodra, de látod, Tanításom a Szívembe emelt téged. Szárazságodat termékeny talajjá tettem. Galambom, gyönyörűségemet lelem benned! Kicsim, benned élek. Fejtámaszom, megpihenek benned. Dicsőíts meg Engem, és építsd újjá Házamat! Dicsőítsd Atyádat, aki a Mennyben van, azáltal, hogy úgy bánsz Vele mint Királlyal.

Ó leányom, Szájam kiszáradt a szeretet hiányától! Szomjazom a szeretet hiánya miatt! Kötözd be szereteteddel Sebeimet! Húzd ki a töviseket, és vigasztalj meg! Dicsérj Engem szívedből minden időben! Szólj Hozzám még ma, ne várj holnapig! Légy gyönyörűségemre, és maradj kicsiny! Engedd meg Nekem Vassulám, hogy igénybe vegyem kis kezedet! Ajánld fel Nekem idődet, és eltöltelek Forrásommal. Felbecsülhetetlenek a Kincsek, amelyeket adni fogok neked. Nincs ember, aki fel tudná becsülni nagyszerűségét.

Én, az Úr, Trónt készítek Magamnak benned, hogy uralkodjak benned. Megengedem Magamnak, mivel megadtad beleegyezésedet, hogy Szívem kedvtelését kövessem. Saját Birtokomon vagyok, és korlátlan hatalmam van feletted.

Dicsérj és áldj Engem gyakran! A Szeretet veled van.

ΙΧθΥΣ

1991. május 6.

Uram, Istenem!
Ki tudná nekünk megadni az üdvösséget,
ha nem Te?
Ki tudna minket hazavinni,
ha nem Te?
Ki tudna nekünk boldogságot adni,
ha nem Te?
Ezért: Maranatha![2]

Leányom, a holtak nem tudnak Engem dicsérni, ezért fogok teljes erővel leszállni rátok. Életre keltelek benneteket, emlékeztetlek titeket nagyságomra, ragyogásomra és korlátlan uralmamra! Jöjj, írj Vassulám!

Béke legyen veletek! Fiaim és leányaim! Megszámláltam juhaimat, és Szívemet szomorúság nyomja, mert juhaimnak ma már csak egy maradéka van meg, akiket nem ragadott el a Hitehagyás. Csupán maroknyian vannak, akik nem vesztették el hitüket. Kevesen maradtak, akik túlélték a racionalizmus veszélyeit, és Én a magasból várva várom,

[1] Jézus mosolyogva mondta ezt.

[2] Jöjj el Uram!

hogy felajánljátok Nekem szíveteket és Rám hagyatkozzatok, de e nemzedék szíve megtelt esztelenséggel.

Bár nem követtétek Szeretetem Törvényét, hanem elfordítottátok Tőlem szíveteket, saját törvényt és szabályokat alkottatok magatoknak, Én mégsem fogom végignézni, hogy sorra elhagyjátok Törvényemet. Meg foglak menteni téged, nemzedék! Észhez foglak téríteni, és nagy szeretettel visszavezetlek az Igazságosság ösvényére. Meg foglak tanítani arra, hogy segítségül hívd Nevemet. Meg foglak tanítani arra, hogy Jelenlétemben élj. Meg foglak tanítani gyermekem arra, hogy imádságos életet élj. Meg foglak tanítani arra, hogy teljes lelkedből szeress Engem. Ha Nekem adod akaratodat, gyermekem, eloldom halálos kötelékedet, amely ahhoz köt téged, amitől az Én Lelkem irtózik.

Nézz, nézz magad köré! Szentlelkem azért jön el, hogy életre keltsen benneteket. Én Magam koldusnak öltözve jövök el, Véres Könnyek folynak végig Arcomon. Leszállok Trónomról, egészen lehajolok hozzátok, hogy megmentsem lelketeket a csapásoktól és az éhségtől. Szent Nevemért éppen azokban a jelenségekben fogok megnyilvánulni, amelyekben ti már nem hisztek. Csodák és jelenségek által fogom kinyilvánítani Szentlelkemet. Hatalmamat úgy fogom kinyilvánítani a gyengeség és a nyomorúság által, mint eddig még sohasem.

Sok ezerszer tízezer angyallal jövök, hogy rád öntsem, nemzedék, Mennyei Mannámat, ezt a rejtett Mannát,[1] és jóllakassalak Táplálékommal, hogy szájad az Én Dicsőségemet hirdesse. A Hitehagyás próbára tette Irgalmamat, és korszakod csapása, a Racionalizmus, próbára tette Hatalmamat.

Magam előtt küldöm a Napba öltözött Asszonyt, a második Évát, hogy neveljen és tanítson benneteket, és lépésről lépésre a Mennybe vezessen titeket. Elküldöm nektek Szentlelkemet ezen az estén, hogy Társatok és Vigasztalótok legyen és Szavamra emlékeztessen benneteket. Elküldöm nektek a reménység angyalainak seregét, hogy elűzzék félelmeiteket. Jöjjetek, és figyeljetek mind, akik éheztek! Boldog az az ember, akit meghívok Szentlelkem Menyegzőjére, mert eltelik Égi Táplálékkal, és bár hibája számtalan, Szentlelkem megtisztítja őt, míg benne pihen.

Értsd meg, kedvesem, hogy nem azért látogatok el a földre, hogy elítéljelek, hanem, hogy megmentselek benneteket. Ki akar látni Engem? Ki fog felfigyelni Rám? Ki fogja felismerni a Trónt, mely a Mennyekből szállt le közétek? Ne álljatok ellen Kegyelmem Szentlelkének! Mindig veletek vagyok. Buzgón imádkozzatok korszakotok megtéréséért! Nyissátok ki szíveteket, és szóljatok Hozzám! Fel akarjátok-e ajánlani Nekem akaratotokat?

Ó Házam! Jöjjetek, jöjjetek Hozzám, és járjatok az Én Világosságomban! Nagy Visszatérésemkor vajon találok-e hitet a földön? Ma nyíltan beszélek, kis gyermekeim, a Szeretet szeretetként tér vissza hamarosan. Vissza fogok térni hozzátok, és bizony mondom nektek, azért ismertétek fel Szentlelkemet, és azért láttátok meg Őt, mert Hozzám tartoztok. A világ nem tudja felismerni, látni és fogadni Őt. Ó kicsinyeim, mit meg nem tennék értetek! Vágyom arra, hogy megerősödjetek az adományoktól, amelyeket kiárasztok rátok.[2]

Merítsetek erőt az imádságból,
a Hozzám szóló, szüntelen imádságból!

Megáldalak benneteket, és te,[3] aki azért jöttél, mert kereszted nyomaszt, támaszkodj Rám, kedvesem, és ajánld fel Nekem gondodat és szenvedéseidet! Szeretlek. Segítségedre fogok jönni. Dicsőítsetek Engem Nevemet dicsérve!

[1] Vö. Jel 2,17.

[2] Jézus itt szünetet tartott, majd fenségesen, egyenesen állva, mozdulatlanul mondta e szavakat.

[3] Jézus itt kifejezetten egy bizonyos személyhez szólt a csoportban.

Fogadjátok Szentlelkem Leheletét homlokotokon, és legyetek egy Szent Nevemben!

ΙΧθΥΣ

1991. május 13.

Gyermekem, engedd meg, hogy szóljak gyermekeimhez! Add beleegyezésedet, hogy ehhez igénybe vegyem kezedet és idődet!

A szeretet Hozzád köt Uram,
hiszen a Te Birtokod vagyok!
Végy igénybe teljesen, és úgy,
ahogy Neked tetszik Uram,
mert ez az én örömöm!
Jöjj Szentlélek, és árassz el!

Város![1] Meglátogattalak, hogy rajtad keresztül hirdessem nektek Szeretetemet, és meggyógyítsam lakosaidat. Nem engedem, hogy elpusztulj bűneidben és nem várom meg hogy oszlásnak indulj! Diadalt aratok feletted! Királyod vagyok, a Tökéletes Isten. Hallgass meg, és Én Istenségem tükörképévé teszlek, Nemzedék. Sistergő Tűzzel fogom felemészteni a bűnösök ivadékait. Nemzedéked menyegzőt fog tartani Szentlelkemmel.[2] Emésztő Lángommal meg fogom változtatni a föld színét. Pompás, virágzó új Földdé teszem, és ez a mai világ eltűnik.

Emésztő Lángommal olyan tisztává teszlek, mint az arany, és olyan átlátszóvá, mint az üveg,[3] mert szíved az Enyém lesz, és az Enyémben lesz. Én és Atyám leszünk a te Lakóhelyed,[4] te pedig a Mi lakóhelyünk. Vissza fogom adni neked, nemzedék, istenségedet.[5] Ragyogó dicsőségem olyan lesz benned, mint egy világító fáklya.[6] Ahogyan az őr vigyáz a kapura, Én is úgy foglak őrizni minden tisztátalanságtól, nehogy benső-dbe hatoljon.[7]

Fénylő várossá alakítalak. Teljesen meg foglak újítani. Így készítelek fel, hogy menyegzőt tarthass Szentlelkemmel. Szentlelkem Lakóhelyet készít Magának bennetek. Átváltoztat, hogy Szent Városává,[8] Tulajdonává és Birtokává legyetek. A jelenlegi világ elmúlik, és Akaratom megvalósul a földön is, miként a Mennyben. A Szeretet szeretetként száll alá, és Én, a láthatatlan Isten, a ti szívetekben válok láthatóvá. Eljön az óra, amikor már nem kell tovább a sötétben tapogatózni, mert szíveteket az Én ragyogó dicsőségem fogja megvilágítani.[9] A ti szívetekben válik láthatóvá dicsőségem.

Jöjj gyermekem, hallgasd meg most Édesanyámat is! Maradj közelemben! Mi ketten?

Igen, Uram. Engem megigéztél, igézz meg másokat is!

Járj közben érettük, és Én eljövök, megkeresem és üdvözítem, ami elveszett.[10] Olvasd el Izajás 41,17-20. versét! A Szeretet szeret téged.

ΙΧθΥΣ

(Később:)

(Szűzanyánk Üzenete az imacsoportok részére.)

Gyermekeim, arra szólítalak fel ma benneteket, hogy vizsgáljátok meg szíveteket! Türelmetek tegyen tanúságot mellettetek! Esedezve kérlek benneteket, vizsgáljátok meg újból szíveteket!

Isten Üzenete azt bizonyítja, hogy mennyire Hűséges hozzátok. Isten nem azért nyilvánítja ki Magát előttetek, hogy elítéljen. Isten azért nyilvánítja ki Magát, hogy megmutassa Hűségét a ti hűtlen-

[1] Isten hirtelen és váratlanul hangnemet váltott és erőteljes hangon kiáltott városnak nevezve engem.
[2] Jel 21,2
[3] Vö. Jel 21,21.
[4] Utalás a Jelenések könyvére: Isten és a Bárány lesz a templom. (Mibennünk, a „városban”.)
[5] A szerk.: Isteni életedet.
[6] Jel 21,23
[7] Jel 21,27
[8] Jel 21,1-3
[9] Jel 21,24
[10] Vö. Lk 19,10.

ségetek idején. Isten a ti kiengesztelődéseteket keresi. Azért jön, hogy kiemeljen benneteket a Sötétség Hatalmából, és megmutassa Országát a földön. A láthatatlan Isten Dicsőségében fog láthatóvá válni a ti szívetekben. A Mennyei dolgok láthatóvá fognak válni a ti szívetekben, és az a halvány tükörkép, amelyet ti azelőtt árnyéknak tartottatok, valósággá fog válni.

Isten Országának uralma a földön most igen közel van. Ezért kérlek benneteket esedezve, hogy készüljetek fel erre a Napra! Azt állítjátok, hogy meghaltatok önmagatoknak és a világi elveknek? Akkor ne engedjétek, hogy szívetek a világban csapongjon. Éljetek Istennek, és Őt helyezzétek az első helyre! Hagyjátok abba a veszekedést, a vitát és a vádaskodást! Ne engedjétek, hogy saját ajkatok hozzon rátok ítéletet! Féljétek az Urat, és a Bölcsesség mint hajnal hamarosan leszáll rátok. Az Úr osztatlan szívet keres és kíván.

Kértelek benneteket, de újból kérlek, hogy imádkozzatok, imádkozzatok, a szívetekkel imádkozzatok! Egyszerűen csak beszélgessetek Atyátokkal, aki a Mennyekben van. Ma azt kérem tőletek, osztatlan szívet ajánljatok fel az Úrnak! Megtanítalak benneteket arra, miképpen maradhattok hűségesek az elvekhez, amelyekre korábban tanítottalak benneteket.

Isten előtt az a szív értékes, amelyik tiszteli Őt, és távol tartja magát minden bűnre vezető kísértéstől. Ha böjttel megfegyelmeztétek testeteket, arra kérlek benneteket, hogy ajkatokat is fegyelmezzétek, hogy csak imádságot és dicséreteket mondjon az Úrnak! Ne engedjétek, hogy saját ajkatok hozzon rátok ítéletet! Fordítsátok szíveteket, értelmeteket, szemeteket és ajkatokat Jézus felé! Legyetek osztatlanok és egészek!

Hívlak benneteket, drága gyermekeim, hogy mindezt valósítsátok meg! Ne hanyagoljátok el azonban a Törvény más értékeit sem! Ne feledjétek, hogy a Törvény Szíve a Szeretet!

Megáldalak benneteket.

1991. május 18.

(Toulouse részére.)

Jézus?

Én Vagyok.

Légy békében kicsim! Sok embert hoz majd vissza Hozzám ez az üzenet. Valóban ide hívtalak,[1] mert itt nagy szükségük van Rám.

Szenvedélyesen szeretlek benneteket, ezt soha ne feledjétek! Én keltek Életre mindenkit. Senkit sem taszítok el Magamtól, a bűnöst és a méltatlant sem. Mind az Én gyermekem. Üzenetem a Szeretet Üzenete, amely valóságos eredetetekre, Szavamra és Létezésemre emlékeztet benneteket. Ne Tőlem féljetek, hanem inkább attól, aki azzal ámít titeket, hogy ő nem létezik, és álnokul a Halálba sodor benneteket. Én vagyok a Világosság.

Jöjj, mondd meg nekik, hogy nem szenzációként kapták ezt az Üzenetet, hanem azért, hogy rádöbbenjenek, milyen sürgős, mennyire súlyos és fontos Felszólításom. Döbbenjenek rá, mennyire sürgős megtérniük, milyen súlyos lelkük állapota, milyen fontos, hogy megváltoztassák életüket és szentül éljenek! Döbbenjenek rá, milyen fontos Üzenetem, mert lelki táplálék ez, lelkiségüket kiegészítő étel, gyógyító kenet sebeikre, melyeket az ördög ütött rajtuk ebben a sötétségben.

Azt akarom, hogy gyermekeim nagy figyelemmel hallgassák, amit mondok: Az Igazság Lelke vezessen benneteket vissza az Igazsághoz! A Tudás Lelke emlékeztessen benneteket az Egy és Igaz Tudásra, amelyet Én Magam adtam nektek.

---

[1] Jézus azt akarta, hogy Toulouse-ba menjek Montpellier helyett.

Én, a ti Uratok és Üdvözítőtök egyenként megáldalak benneteket.

ΙΧθΥΣ

1991. május 23.

Jahve, én Istenem,
bőkezűen árasztod rám illatodat!
Szóljon dicséret Jahvémnak!
Te az enyém vagy, és én a Tiéd.
Add nekem Válladat,
hogy rá támaszkodhassak,
olyan méltatlanul, amilyen vagyok.
Engedd meg nekem,
a soha vissza nem térő,
nyomtalanul elillanó fuvallatnak,
a porszemnek,
melyet elmos az első esőcsepp,
hogy Jelenléted Ragyogásában időzzek!
Vezess át biztos kézzel e pusztaságon, Kedvesem!

Vassula, méltatlanságod ellenére is általad fogok szólni a nemzetekhez, hogy nemzedékedet dicséretemre indítsd.

Nemzedék, Én fogok gondoskodni rólad!

Leányom, valahányszor hívsz, leszállok Trónomról, jövök, hogy találkozzak veled. Bár nyomorúságos vagy, foglyul ejtetted Végtelen Szeretetemet. Örvendezz! Örvendj, mert Királyod mindig meghall téged, amikor Szentlelkemet hívod segítségül! Hívd segítségül Nevemet gyermekem, és a Szeretet egészen be fog árnyékolni, és veled marad.

Légy most Királyod gyönyörűségére, hadd hallja Szegénységgel-Sújtott gyermeke fogadalmát újból!

(Felálltam, és megismételtem fogadalmamat Jézus Szentséges Szívének.)

Szentséges Szívem Vassulája, elfogadom felajánlásodat, Szívem örült áldozatodnak. Nyújts tiszteletet Nekem, a te Uradnak azáltal, hogy őszinte és hűséges maradsz Hozzám, aki Jutalmazód vagyok!

1991. május 25.

Jézusom, a Te Tökéletességed és Szépséged
megigézett.
Emésztő Szereteted
legyőzte törékenységemet,
és beleegyeztem,
hogy Szereteted áldozata legyek.
Hogyan is tudnám visszavonni ígéretemet,
amikor ennyi Szépséget látok egyszerre?
Jóságod naphosszat elbűvöl.
Milyen vonzereje van a Te Szeretetednek?

Lelkem kedvese, szemed látta dicsőséges Fenségemet, füled hallotta Szeretetem Énekét, és Én Magam adtam meg neked Világosságomat, hogy mindörökre az Enyém légy. Neked adtam Szögeimet és Töviskoronámat, hogy megmutassam, milyen közel állok hozzád. Vőlegényed lettem, és menyasszonyommá tettelek, hogy megosszam veled Keresztemet mint hitvesi ágyat. Szenvedélyes Szeretetem annyira magával fog ragadni téged, hogy hasonlóvá válsz majd Hozzám, Vőlegényedhez. Én vagyok Vigasztalód a szomorú napokban.

Én választottalak téged, és nem te Engem, hogy megmutassam neked kimeríthetetlen Gazdagságomat.

Uram, mit kívánsz, mit tehetek Érted?

Hozd vissza népemet a szereteten alapuló igazi Hithez! Imádkozz, hogy Egyházam egy legyen és mentes minden bűntől! Engesztelj leányom, engesztelj a világ sok bűnéért és gonoszságáért, ami annyira bántja Szentséges Szívemet…

Leányom és menyasszonyom, tekints Szabadítód Szívébe, tekints e Szívbe, amely megmentett téged! Vedd Szívemet, vigasztald meg azáltal, hogy szeretsz. Én Jézus, homlokon csókollak.

ΙΧθΥΣ

1991. június 1.

Leányom, hadd tanítsalak! Én adtam neked a Tudást. Imádkozz, hogy a Földön

is olyan legyen Országom, mint a Mennyben.

1991. június 2.

(Itt Jézus a Jelenések könyve 21. fejezetét és a 22. fejezet egy részét magyarázza, majd pedig Dániel könyvének 11,31-39. versét.)

Uram?

Én Vagyok. Béke legyen veled!

Hamarosan, igen hamar, már most kiragadlak eddigi életmódodból és régi énedből, teremtés, hogy Istenségembe öltöztesselek,[1] és az Igazi Tudásra emlékeztesselek. Szeretteim, figyeljetek ezért Szentlelkemre! Engedjétek, hogy felkészítselek benneteket, hogy készen álljatok Országom fogadására. Én, az Úr, mindenkit meghívok arra, hogy osztozzék Velem, és lássa Dicsőségemet.

Szívem beteg az irántad való szeretettől, teremtés... Jaj azoknak, akik úgy hordozzák magukban vétkeiket mint gyermekét a várandós anya, amikor az Én Napom eljön![2] Imádkozzatok, hogy mindenki kész legyen, amikor az a nap eljön! Jaj nektek testvérek, akik még sötétségben éltek, és egy értéktelen utánzatért elvetettétek Dicsőségemet! Erről beszélt Dániel próféta.[3]

Világosan szólok hozzátok tekintettel lelketek állapotára és hiányos Tudásotokra. Nem jövök erőszakosan hozzátok Szentlelkemmel. Nem akarom megsérteni szabadságotokat, és nem azért jövök, hogy elítéljelek titeket. Irgalomból jövök hozzátok, hogy ingyen adjam nektek Akaratom teljes Ismeretét. Tökéletes Bölcsességemmel jövök, hogy növeljem bennetek a Tudást, amelyet Én Magam adtam nektek. Nem azért jövök, hogy új dolgokat adjak hozzá mindahhoz, amit már megkaptatok, hanem azért, hogy szívetek közepébe helyezzem Országomat.

Erődök![4] Nem értettétek még meg? Nem értettétek még meg, hogy Én, az Úr élek bennetek? Nem értettétek meg, hogy ti az Én szentélyeim vagytok? Amikor mennyei dolgokról beszélek, készen vagytok-e meghallgatni?

Figyeljetek, a Szentírás mondja: „A Házadért való buzgóság emészt fel Engem." Buzgóságom ma újból elérte tetőfokát. Tűz fog alászállni, és fel fogja emészteni szentélyeimet.[5] Olyan Kegyelmi állapotba helyezlek benneteket, Erődök,[6] hogy nem fogjátok megvetni a vágyakozást Dicsőségem után, és nem féltek elismerni Istenségemet.[7]

A Rabló[8] füstként hatolt be bensőtökbe, akik Szentlelkem szentélyei, Istenségem szent erődei vagytok. A Sátán füstje behatolt az ajtópántokon és a réseken keresztül, és álmotokban elárasztott benneteket, mert nem ismertetek el Engem Istenségemben, és inkább képtelen gondolataitokat követtétek. Mondom nektek: az Én Világosságommal fogom betölteni sötétségeteket, mert az a szándékom, hogy eljegyezzelek Szentlelkemmel, nemzedék.[9]

Hallottátok, hogy a Lázadó erőszakkal fog benneteket táplálni, ma egy adag racionalizmussal, holnap egy adag naturalizmussal, mert az a szándéka, hogy megszüntesse és kioltsa azt a kis lángot, amely megmaradt bennetek, akik az Én templomaim vagytok. A Betolakodó[10] sok Erődömet[11] megtámadta, rátok erőltette

[1] A Jelenések Könyve 21,1 versére utal, az Új Égre és az Új Földre.
[2] Utalás Mt 24,19. versére.
[3] A hitetlenekről, akik már nem hisznek az Örök Áldozatban: az Oltáriszentségben és a Feltámadásban.
[4] Isten házai vagyunk, Isten erődei. Isten szól hozzánk Erődnek nevezve minket, vö. Dán 11,31-39.
[5] Minket.
[6] Azaz: minket
[7] Isten itt arra utal, hogy meg fogja változtatni Kegyelmével azokat, akik még nem tértek meg, és a hitetleneket, akik visszautasítják az Oltáriszentséget, és tagadják Krisztus Valóságos Jelenlétét az Oltáriszentségben.
[8] A Sátán.
[9] Jel 21,2; 21,9-11.
[10] A Sátán.
[11] Minket. Utalás Dán 11,31 - Megjelennek hadai: meggyalázzák a szentséges várat.

vészt hozó undokságát[1] és megszüntette Örök Áldozatomat[2] bennetek,[3] hogy helyébe értéktelen utánzatot állítson,[4] a halandó ember képmását, ami utálatos Szentségem előtt.[5]

Ti vagytok az Én Szent Városom,[6]

és ti, akik engedtétek, hogy Szentlelkem úgy áradjon ki rátok mint a Folyó,[7] ti vagytok az Én Új Jeruzsálemem,[8] az Első Gyümölcsök,[9] akiknek van állhatatossága és hite.[10] Sok kiszáradt szívbe adtok majd Reménységet mint Szájamból hulló harmat és a fűszálon pihenő esőcsepp, mert bennetek fog tükröződni Szívem egész Dicsősége. Ragyogni fogtok tőle mint valamely értékes, kristálytiszta gyémánt.[11]

Bizony mondom nektek, hogy sokan, akik nem a Szentlélektől születtek, megkapják Kegyelmem által a magasságból az Igazság Lelkét. Teljes ragyogó Dicsőségben fog leszállni a Mennyből hozzátok az Igazság Lelke és Otthont készít Magának bennetek. Szentlelkem eljegyez benneteket, hogy menyasszonyai legyetek.[12] Széppé tesz benneteket Szentségével. A Mennyei dolgok hirtelen láthatóvá válnak szívetekben, és Országom, amely láthatatlan a szív számára, láthatóvá és kristálytisztává válik teljes Dicsőségében.

Lelkem szerettei, Erődök, boldogok vagytok, ha szeplőtelennek találnak benneteket![13]

[14](Ily módon tanítalak a mennyei dolgokra. Ez nem lehetséges szenvedés nélkül gyermekem, de hidd el, hogy minden le lesz írva, és mindent el fognak olvasni, amit mondani akarok. A Bölcsesség tanít téged, Vassulám. Szeretlek, és irántad való szeretetem örökké megmarad.)

[15]Mindenkit csodálkozásra késztetek első gyümölcseimmel, és lassanként el fog tűnni a régi világ,[16] elhasználódik mint a ruha.[17] Most már csak egy kis idő, és mindaz lelepleződik, ami el volt fedve, és szemetek láttára kerül napvilágra, ami el volt rejtve.

Új Jeruzsálemeim! Ti, akik Szeretetem első gyümölcsei vagytok, ti, akiket Szentlelkem Új Szeretethimnuszommal magához édesgetett, ti, akiket eljegyeztem, menjetek ki a népek közé, és énekeljétek el nekik Új Szeretethimnuszomat![18] Munkálkodjatok a Békéért! Hintsétek el a magokat, amelyeket Tőlem kaptatok! Legyetek olyanok, mint az Élet Folyója mellett növekvő fák![19] Leveletek legyen a nyomorúságosnak gyógyító balzsama,[20] és ágatok hozzon szentséges gyümölcsöt!

Töltsétek be a hasadékokat,[21] építsétek újjá romba dőlt szentélyeimet! Adjatok azoknak, akik a Sátán istentelen hálójába estek, akiket a racionalizmus és a naturalizmus ételével tápláltak. Keblem gyógyító Vize az a folyam, amely Szentélyemből folyik,[22] el fog tölteni és egészségessé tesz benneteket. Egyetlen ember sem lesz képes feltartóztatni ezt a folyót. Továbbra is bőségesen fog folyni Szívemből. Mindenhová el fog jutni, ágakra osztódik, majd újabb és újabb patakokra és minden irányba kiárad. És amerre ez a gyógyító Víz folyik, a beteg, a béna, a vak és MINDENKI meggyógyul, még a halott is

---

[1] Szektákat, mint például a New Age. A materializmust, a recionalizmust, amelyek ateizmushoz vezetnek.
[2] Amikor ezek az emberek ezekhez a szektákhoz csatlakoznak, vagy istentagadóvá válnak, elhagyják az Örök Áldozatot, az Oltáriszentséget, vö. Dán 11,31.
[3] Vö. Dán 11,31-39; Jel 13,14-18; Jel 21,1-27.
[4] A szektákat, amelyek majmolják Isten Szavát.
[5] Jézus sírt.
[6] Jézus ezt igen fenségesen mondta. Vö. Jel 21,2.
[7] Vö. Ez 47,1-12; Jel 22,1-2.
[8] Jel 21,2
[9] Jel 14,4
[10] Jel 13,10
[11] Jel 21,11
[12] Jel 21,2; Jel 21,9.
[13] Utalás Mt 5,19-20. versére.
[14] Most Jézus hozzám szól.
[15] Az üzenet folytatása.
[16] Jel 21,4
[17] Zsid 1,11
[18] Jel 14,3
[19] Jel 22,1
[20] Jel 22,2; Ez 47,12
[21] Iz 58,12
[22] Krisztus Testéből és Szívéből, vö. Ez 47,12.

életre kel újból. Senki sem lesz képes megakadályozni Engem abban, hogy megtisztítsalak benneteket.

Ó szeretteim, a lázadókat Lévi papjaivá emelem, és titeket, akik nem tiszteltetek Engem, gyöngyökké, a világosság ragyogó városaivá alakítalak, hogy tiszteljetek. És bennetek fogok élni, mert az Én Szentségem lesz ruhátok. Én, az Úr, az élők földjén leszek, és nektek, akik elfojtjátok Szentlelkemet, és mindent lehetetlennek tartotok, azt mondom: van, ami meghaladja értelmeteket. Meg fogom mutatni Lelkem hatalmát. Felnyitom ajkatokat és szíveteket, hogy így kiáltsatok Hozzám:

Abba!

A Szeretet tökéletesíteni fog benneteket. A Bölcsesség megtanít arra, hogy ismerjétek el Szentlelkemet, és a szentek is veletek lesznek.

Egyenként megáldalak benneteket, Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. Legyetek egy az Én Szent Nevemben!

ΙΧΘΥΣ

És te, aki választott eszközöm vagy, hogy elvidd a pogányokhoz és a lázadókhoz Szeretetemet, folytasd Velem utadat! Engedd meg, hogy olyankor szólítsalak, amikor Én akarom.

Én Vagyok veled van, és szeret téged. Jöjj!

1991. június 6.

Amikor lelkem hideggé
és szinte közönyössé válik, Uram,
és amikor oly kevéssé vagyok
felkészülve arra, hogy Veled beszélgessek,
és e különleges módon közeledjem Hozzád,
olyan vagyok-e, mint a hervadó levél,
amely lassan elszárad Szemed előtt?

Vártam rád... Szóltam hozzád, lélek, de csak hallgatás volt a válasz... Fordítsd Felém figyelmedet, lélek, oly sok mondanivalóm van számodra! Ébredj fel! Közönyösséget érzel? Kiálts Hozzám! Rád lehelek, és leolvad rólad a jég.

Uram, időnként mintha sötét füstbe veszne az a Világosság, amelyet Te adtál nekem.

Gyermekem, hangod felhallatszik a távoli Mennybe, sőt egészen Trónom elé ér, ezért kiálts Hozzám, és mint a villám a felhők közül, válaszolni fogok neked: „Itt vagyunk,[1] meg fogjuk hallgatni kérésedet."

Akkor jöjj most, és ments meg engem!
Töltsd meg lámpásomat olajjal,
lehelj rám és ébressz fel,
végy körül mirha illatoddal,
tökéletesíts Jelenlétedben,
mutasd ki irántam való jóságodat...

Ne tartsd vissza kérdésedet, szólj gyermekem![2]

Mindazt, amit velem oly sok Szeretettel,
Hűséggel és Irgalommal teszel,
nem tennéd-e meg minden gyermekeddel,
akik éppen olyan nagy
szükségben vannak, mint én?

Légy áldott![3] Én, az Isten, el fogok jönni és megmentelek titeket. Nem engedem, hogy Egyházam[4] elpusztuljon! Nemzedék, meg foglak menteni... de nem fenyegetéssel vagy csapással, nem félelemmel vagy korholással. Azáltal mentelek meg, nemzedék, hogy körülveszlek Szeretetemmel és Irgalmammal, mellyel betakarom mezítelenségedet. Bőséggel küldöm hozzád Szentlelkemet, hogy az Én Lelkemmel eltelve kiálthasd Hozzám:

„Abba!"

Ma Véres könnyek tolulnak Szemembe teremtésem süketsége miatt. Egy igen

[1] A Szentháromság.
[2] Úgy tűnt, hogy Jézus alig várja, hogy mondatom másik felét is meghallja, pedig már tudta, mit fogok mondani.
[3] Jézus igen boldognak látszott.
[4] Mi vagyunk az Egyház.

makacs szellem hatolt Birtokomra.[1] Erőtlen bennük a lélek. Rátekintek arra, ami egykor az Én Hűséges Városom volt,[2] és azt látom, hogy paráznaságra adta magát.

Uram, még nem jött el a Te Országod?

Írd ezt: „Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjére”.[3] Országom már sok szívbe eljött. E lelkeket eljegyeztem és megújítottam,[4] és mondom neked: Igazságom Lelke továbbra is ott lebeg teremtésem fölött, hogy sorra megostromolja a Városokat,[5] és Én Saját Kezemmel fogom kiirtani mindazt a szemérmetlenséget, gonoszságot és tisztátalanságot, ami benne található. Mindazt, amit az Esztelenség ültetett el benne, kiirtom a Tűzzel, amelyet a Mennyből fogok küldeni. Leányom, az első ég és az első föld el fog tűnni,[6] és közületek mindenki meg fog újulni Szentlelkem Szeretete által. Meg fogom változtatni a föld színét.

Erre gondolsz, amikor Egyházad megújulásáról, önmagunk megújulásáról szólsz, mivel mi vagyunk az Egyház? Az Új Jeruzsálem?

Tanítvány, jól mondtad. Ti mindannyian az Én Egyházam, az Én Szentséges váram,[7] az Én Birtokom, az Én Városom, az Én Tulajdonom, az Én Jeruzsálemem vagytok. Szeretetem Tüzével sorra megújítom a Városokat.[8] Szándékomban áll, hogy összegyűjtselek benneteket a föld négy sarkából és meggyógyítsalak titeket. Szándékomban áll Tüzemmel felégetni a vészt hozó undokságot,[9] amely beférkőzött Templomomba.[10] A vészt hozó undokság: a Lázadás lelke, aki Velem egyenrangúnak vallja magát. A Gonoszság lelke emelte magát trónra Szentélyemben[11] és Örök Áldozatom[12] helyébe lépett, istentelenné téve nemzedékedet. A racionalizmus és a naturalizmus lelke vezetett sokakat istentagadásra. Ez az a lélek, amely elhiteti veletek, hogy önmagatokban elegek vagytok, és mindent végre tudtok hajtani saját igyekezetetek és saját erőlködésetek által. Ez a vészt hozó undokság tett titeket kiszáradt, víztelen országgá, pusztasággá.

Megszüntetted magadban Örök Áldozatomat, mert elvesztetted hitedet, nemzedék! Hányan szomjaztok még Rám? Igen kevesen jönnek, hogy igyanak Engem, pedig fizetség nélkül is ihattok Belőlem. Ki éhezik Rám? Szabadon megkaphattok, teljesen ingyen. Ennek ellenére szinte senki sem éhezik arra, hogy Engem egyen. A gonosz megrontotta értelmeteket, és megbűvölte lelketeket, hogy mindazt magatokba szívjátok, ami nem Én vagyok. Az Én Világosságom helyett saját sötétségével töltött el titeket a Sátán. Ahelyett, hogy ragyogóvá és széppé váltatok volna, eltompultatok, elhervadtatok, és mint elszáradt ág, most készen álltok arra, hogy levágjanak és tűzre vetve elégessenek titeket.

Ne féljetek Tőlem, Én vagyok az Élet Folyója. Én vagyok a Mennybe Vezető Út. Én vagyok az egyedüli Igazság, amely által megoszthatjátok Velem Dicsőségemet az Örökkévalóságban.

Isten Temploma, Én leányom, járj Velem!

ΙΧΘΥΣ

1991. június 12.

Uram, Te nyomon követed üldözőimet, legyőzöd őket,

[1] Isten úgy érti, hogy a lelkünkbe. Az Ő Birtoka, ahol Ő lakik, a mi lelkünk mélyén van, az az Istené.
[2] Isten itt miránk gondol. Bennünket nevez „Városnak”.
[3] Jel 19,9
[4] Utalás a Jel 21,5. versére: „Íme, újjáteremtek mindent”.
[5] A lelkeket.
[6] Jel 21,1
[7] Dán 11,31
[8] Minket.
[9] Dán 11,31; Dán 12,11; Mt 24,15
[10] A Templom mi vagyunk.
[11] Mi vagyunk a szentély.
[12] Az Oltáriszentség, a Szentáldozás.

és ők nem tudnak hozzám érni.
Eljönnek hozzám az idegenek,[1]
igyekeznek megnyerni engem,
és amikor enyéimhez[2] *megyek*
nélkülöző kolduskként,
rongyosan, és Csodáidról beszélek nekik,
mintha fülük le lenne pecsételve,
nem hallják meg
Új Szeretet-himnuszodat.
Vajon egyedül kell-e taposnom a szőlőt,
és senki sincs velem népemből?

Nem elég neked az Én Karom? Nem elégít ki, hogy éjjel-nappal feletted őrködik Szemem? Leányom, hamarosan megmutatom nekik Szent Arcomat, elárasztom Lelkemmel országodat,[3] meg fognak áradni a Folyók és kiöntenek. Nem fogom elrejteni előlük Arcomat... remélj Vassulám, remélj... Királyod senkit sem hagy el.

Gyógyító olajjal a Kezében fog eljönni és egyenként meggyógyít benneteket. Örvendezz leányom, örvendezz! Dicsőségemre leveszem fülükről a pecsétet.

Jöjj, előtted felfedtem az ország és a menny misztériumait. Imádkozz, hogy előttük is felfedjem!

ΙΧΘΥΣ

1991. június 13.

(Szent Édesanyánk üzenete.)

Vassula? Leírnád Szavaimat, hogy enyhítsd a sivatag szárazságát?

Igen, Szent Édesanyám, Isten Édesanyja.

Írd leányom.

Lelkem áldottja, Szívem kedvese! Ma azt kérem tőletek, készüljetek szívetekben arra, hogy az Úrral járjatok. Isten a ti Erőtök, Életetek és Boldogságotok. Egyetlen ember sem élhet Isten nélkül.

Jézus az Igazi Szőlőtő, és ti vagytok a szőlővesszők. Ha a szőlővesszőt levágják a Szőlőtőről, azonnal elhervad és elszárad. Akkor már semmi másra nem való, csak arra, hogy tűzre vessék. Járjatok a Világossággal, és ne féljetek teljesen rábízni magatokat! Adjátok át magatokat Istennek, és szívetek megtelik Örömmel.

Értsétek meg, szeretett gyermekeim, hogy e napokban Isten eljön, hogy megmentsen és kiszabadítson benneteket a Sátán hálójából, és visszavigyen Szentséges Szívébe. A Mi Két Szívünk egyesült, bár a világ tagadja ezt az Igazságot és érveket hoz fel ellene. Nem mindenki fogadta el, hanem arra használják ezt az Igazságot, hogy egymás ellen küzdjenek vele.

A Mi Két Szívünk egyesült és együtt szomjazik a ti üdvösségetekre, gyermekeim. Jöjjetek, és hallgassatok meg minket: Béküljetek ki Istennel, engesztelődjetek ki! Emeljétek arcotokat Istenhez, és kérjétek meg, hogy töltse meg szíveteket az Ő Világosságával! Tanuljátok meg Istent úgy szeretni, mint saját Édesapátokat! Senki sem tudja elképzelni, hogy Ő mennyire szeret titeket. Szüntelenül küldi felétek Szívéből áradó Békéjét mint Folyót, ami enyhülést hoz lelketek belső sivatagába.

Ne csak szavakból éljetek! Cselekedjétek, és éljétek meg az Evangélium minden szavát! Ne vessétek el a Törvény szavait, hanem éljétek meg! Ne ijedjetek meg, ha kigúnyolnak vagy nem akarják elhinni azokat a Csodákat, amelyeket Isten ad nekünk ma, mert mondom nektek: Ha valaki titeket elhallgattat, a kövek fognak egyre hangosabban kiáltani.[4] Egyedül Isten tud nektek Békét és Boldogságot adni. Szüntelenül imádkozom értetek, hogy e nemzedék kőkemény szíve Istenhez tudjon fordulni és olyanná legyen, mint az öntözött kert. Legyen a lakatlan sivatagból Szent Város tele Isten Világosságával, Istentől szárma-

[1] A római katolikusok.
[2] A görög ortodoxokhoz.
[3] Görögországot.
[4] Jézus és Szűz Mária véres könnyeket hullató képmásai Isteni Megnyilatkozások válaszul arra, hogy az emberek megpróbálják elfojtani a Szentlelket. Vö. Lk 19,40.

zó Világossággal, és nem napvilággal és holdfénnyel.[1] Miután elmúlt a vihar, virágok[2] fakadnak és megváltoztatják a föld színét.

Én, a ti Szent Édesanyátok egyenként megáldalak benneteket.

1991. június 17.

(Üzenet Pistoia részére, Olaszországban, Firenze mellett.)

Béke legyen veletek! Azért jöttem el hozzátok, hogy megmondjam nektek:

itt vagyok!

Szeretteim, Szentséges Szívem Lángol, ezért szállok le Trónomról, ezért jövök hozzátok, és kínálom fel nektek Békémet és Szeretetemet. Az Irgalom áll ajtótok előtt. Bár volt két térd, amely szeretettel fogadott titeket, amikor megszülettetek, és két kar, amely kedvesen átölelt benneteket, azt mondom nektek, Én többet tettem ennél, Életemet áldoztam értetek.

Én vagyok a Szeretet Forrása. Jöjj, hagyj fel mindennel, ami bemocskolja lelkedet, és kövess Engem! Ne mondd: „Az én életmódom hibátlan.” Amíg lelked tisztátalan és tökéletlen, addig nem vagy sem szép, sem fenséges. Jöjj, Én tökéletesíteni tudom lelkedet, mivel szabadon és ingyen kínálom fel neked Véremet és Testemet. Add át magadat Nekem! Én vagyok az Élet!

Ma hirtelen leszállok hozzátok, körülnézek, és Szívem megtelik szomorúsággal. Ezt a földet Én egykor megműveltem és Kertté változtattam, virágaiból a legfinomabb illat áradt. Itt hagytam „a Lévi rendjéből való papokat”, hogy gondozzák. Rájuk bíztam Szándékaimat, de kertemet elhanyagoltan találom, virágágyaim szárazak, végtelen, letarolt sivatag vesz körül, még a sakálok is nehezen élnek meg benne. Skorpiók és viperák lakják, amelyek megélnek csalfa szárazságában. Bárányaimnak csak azért él még egy maradéka, mert sorra küldöm hozzátok angyalaimat, hogy megmentsenek titeket a vipera harapásától és a skorpió csípésétől. Azt ígérték, hogy Visszatérésemkor egész juhnyájamat biztonságban és érintetlenül fogom találni, Kertemet gondozni és öntözni fogják, de alighogy elmentem, alighogy hátat fordítottam, Kertemet gyíkok és pókok tanyájává tették.

Ó jöjj! Te, aki még e pusztaságban bolyongsz és azt mondod: „Megváltómat kerestem, de nem találtam meg.” Találj Rám kedvesem a szív tisztaságában, amikor érdek nélkül szeretsz Engem! Találj Rám szentségben, abban a Rám hagyatkozásban, amelyet kérek tőled! Találj Rám Törvényeimet megtartva! Találj Rám, amikor a rosszat jóval viszonzod. Találj Rám a szív egyszerűségében! Ne vétkezz többet! Ne tégy több rosszat, hanem tanulj meg jót tenni! Keresd az igazságosságot, segítsd az elnyomottat, hadd ujjongjon ez a pusztaság! Langyosságod váljon égő lánggá! Hagyd el közömbösségedet, és légy buzgó! Mindezt úgy tedd, hogy azt mondhasd: „Kerestem Megváltómat és megtaláltam. Egész idő alatt közelemben volt, de sötétségemben nem láthattam Őt. Dicsőség Istennek! Áldott legyen a mi Urunk! Hogyan is lehettem ilyen vak?”

Akkor majd emlékeztetni foglak, hogy tartsd meg és értékeld Tanításomat, hogy élj. Úgy fogok eljönni Szentlelkemmel, mint a villámlás, mint a villám a felhőkben, és minden arcról letörlöm a könnyeket. Bátorság kedvesem, a Szeretet Szeretetként fog visszatérni.

Én, a Szentséges Szív, megáldalak benneteket, és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. Legyetek egy az Én Szent Nevemben!

ΙΧΘΥΣ

[1] Jel 21,23

[2] Az első gyümölcsök, az újonnan megtértek. Utalás a Jel 21,1-3 versére.

1991. június 18.

Szentséges Szív,
Te vagy életem Lényege.
Mellettem vagy
és mindig kész vagy segíteni nekem.
Most tulajdonoddá tettél,
és a Te két Karod az én kerítésem.
Kérhetnék-e ennél többet?
Egyetlen szempillantás alatt
elsöpörted vádlóimat,
és sehol sincs már az a tűz,
amely körülvett engem!

Uram,
látomást adtál nekem
újból Szentséges Szívedről,
de alig tudtam felismerni,
hogy szív az, amit látok.
Szíved egyetlen nagy sebnek látszott…
és alighogy megszabadultam elnyomóimtól,
láttam, hogy máris
újabb tüzet gyújtottak.
Ez újabb seb a Szíveden,
újabb nagy tövis, amelyet fejedbe szúrtak.
Jézusom…
Szeretnék egyezséget kötni Veled,
ha megengeded. Íme ajánlatom:
távolítsd el fejedből azt a nagy tövist
és add nekem!
Megőrzöm mindaddig,
míg az Atya Kegyelmet
és Világosságot nem ad annak a papnak,
hogy felismerje hibáját,
valamint azt, hogy ő Hozzád tartozik.

Vassula, úgy legyen! Legyen úgy, ahogy kéred! Elfogadom áldozatodat. Gyermekem, légy áldott! Nem egyedül Könnyezek, a te Szent Édesanyád is sír. Jöjj Hozzánk, ily módon és osztozz velünk! Ez a vihar is le fog csendesedni, az Atya mindent lát, gyermekem.

Egész völgyeket fogok felforgatni, és hegyeket fogok alapjaikból kiemelni, ha veszélyt jelentenek Szeretet-költeményeim számára, amelyek megtérésre szólítanak titeket. Szeretet-üzenetem tovább fog terjedni. A Sátán szorítása meg fog gyengülni, szájkosarat teszek rá. A Szeretet mindig a közeledben van, és időnként benéz a szobájába,[1] hogy minden rendben van-e ott, ahol pihenni szokott.

Jahve vagyok. Virágom, Szent Béda van melletted.

Ő kicsoda?[2]

Jahve szeret téged.

1991. június 22.

Mennyire eláraszt engem szüntelenül
az Irgalom és a Szeretet,
és mennyire megáld!
A Bölcsesség az én személyes Tanítóm.
Tanít engem és másokat is.
A Te állandó Szent Jelenléted
megnyugtat engem,
reményt és bátorságot ad nekem.
Ó Jahve, én Atyám, vágyódom utánad,
annyira vágyódom utánad!
Jahve, én Abbám,
csontom velejéig megigéztél engem!

Tudásomat prédikáltam neked. Tanulj Ajkamról, ingyen adom. Egyszer majd az Én Kezembe fogod visszaadni lelkedet.

Uram,
ahogy engem megigéztél Kegyelmeddel,
igézd meg Kegyelmeddel az egész világot,
azaz a pogányokat,
az istenteleneket és különösen azokat,
akik bölcsességük miatt
istennek tartják magukat,
és azokat, akik azt állítják,
hogy Veled egyenlők!

Segítségükre fogok jönni. Most még tehetetlenül fekszenek foglyul ejtve, a Sátán hálójában. Imádkoznod kell testvéreidért, hogy előttük is felfedhessem Szent Arcomat.

1991. június 27.

Jöjj, lássunk munkához! Higgy Bennem!

---

[1] Az én szívembe, Isten pihenőhelyére.

[2] A szerk.: Szt Béda (673-735), Bencés szerzetes, az „Anglia egyháztörténete” című mű szerzője. Egyháztanító a Római Katolikus Egyházban.

Hallottátok, hogy Nagy Visszatérésem előtt jeleket fogtok kapni. Figyelnetek kell ezekre a jelekre, amelyek megelőzik Dicsőségem Napját! Ha valaki figyelmesen olvassa a Szentírást, felfedezheti ezeket az igazságokat. Hogyan lehetséges, hogy elmétek nem nyitott a Szentírás megértésére? Jöjj most, és értsd meg, figyelj Rám gyermekem: nemzedéketek lázadásban él. Mennyire elhagyták hitüket! Pedig megsokasítottam hívásaimat és figyelmeztetéseimet. Jeleket adtam nektek nap mint nap. Megsokasítottam Áldásaimat, de nem kaptam választ. Így szóltam: „Találok-e még valakit, amikor eljövök?" Miért nem válaszolt senki sem? Könyörgésemre válasz helyett hátat fordítottatok Nekem. Mindössze annyit hallottam: „Vajon kinek szólhat Üzenete?" Mennyire lázadnak Ellenem, és mennyire káromolják Istenségemet! Egyetlen ember sem képes megváltoztatni a Kijelölt Időt, sem az Órát. Úgy fog bekövetkezni, mint a mennydörgés.

Leányom, az Antikrisztus ma a Lázadás lelke, amely a Sátántól ered. A Szentírás nevezi őt így: a Lázadó.[1] Ő a Templomban felállított vészt hozó undokság, amelyről Dániel próféta beszélt. Minden ember az Én Templomom... Akit a Szentírás Lázadónak nevez, és úgy határoz meg mint vészt hozó undokságot, egyike a végső Idők két jelének. A másik jel a ti nagy hitehagyásotok.

A ti korszakotok, gyermekem, elmulasztotta, hogy megadja Nekem azt az imádást, ami nem csak Irántam való kötelességetek, hanem egyben Életetek is. A Sátán terve az volt, hogy meghódítsa ezt a korszakot, és elhitesse veletek, hogy Nélkülem is meg tudtok élni. Így lépett be Lakóhelyemre[2] a Lázadás lelke, az Antikrisztus. Ő a Törvénytelenség lelke, és ma befészkelte magát Szentélyem szívébe.[3] A Lázadás lelke mondatja azokkal, akikben lakik: „Isten vagyok!"[4] Az emberek hűtlenek lettek, és hűtlenségükben utat nyitottak a Sátánnak, hogy beléjük férkőzzön, és erőszakos halálba vigye őket.

A Lázadás lelke pusztítja el az emberek lelkét, elméjét és szívét. Ő az az Ellenség, akiről Pál apostol beszél. Ő az, aki azt állítja, hogy sokkal nagyobb annál, mint akit az emberek „Istennek" neveznek, sokkal nagyobb annál, akit „imádnak".[5] Ő mondja: „Vetélkedni akarok a Tekintélyel!",[6] ezért trónra lépnek szentélyemben, az Én helyemre,[7] és kihirdetik saját törvényeiket, hogy hadat üzenjenek az Én Törvényemnek, és mindannak, ami az Én Lelkemből való.

Nap mint nap, és minden órában megszomorítanak, és megsértik Szentlelkemet. Ó, por és hamu, ti, akik megszüntettétek magatokban Örök Áldozatomat, meg akartok halni? Miért vetélkedtek Velem? Miért tagadjátok meg Kegyelmem Szentlelkét? Aki Engem megtagad, az az Antikrisztus, mert az Atyát, a Fiút és a Szentlelket tagadja meg, és ez a három egy, mert Mi hárman egyetértünk.[8]

Ma sokan tagadjátok Szentlelkem kiáradását. Semmibe veszitek és elnyomjátok azokat a kegyelmeket és adományokat, amelyeket Szentlelkem ad nektek Végtelen Jóságomból. Megtagadjátok és elvetitek Lelkem minden adományát. Sokan úgy éltek, hogy megőrzitek a vallás külső látszatát, de elvetitek Egyházam belső erejét, az Én Szentlelkemet.

Sokan mondják: „Megőriztem hitemet, most el kell nyernem becsületességem jutalmát." Kérdezlek benneteket: megtettetek-e minden tőletek telhetőt azért, hogy Elém állhassatok? Megpróbáltalak felébreszteni benneteket, és megmondtam nektek, hogy olyanok vagytok, mint

[1] Vö. 2 Tesz 2,1-12.
[2] Lelkünkbe.
[3] Szívünk belsejébe.
[4] Vö. Ez 28,2; Iz 14,14; 2 Tesz 2,4.
[5] 2 Tesz 2,4
[6] Vö. Iz 14,14: „hasonló leszek a Fölségeshez".
[7] Vö. Ez 28,2: „az Isten trónján ülök".
[8] Vö. 1 Jn 5,7.

a kiszáradt folyó, és csak üres dolgokról beszéltek. És amikor a bűnös, aki megtért Szentlelkem által, alighogy betér Házamba, és felfedezi Szívem Kincsét, ami mindannyiótoké, viharként rontotok rá, hogy visszataszítsátok istentelenségébe! Arra indítjátok őt, aki éppen hogy megszabadult a lázadásból, hogy legyen ismét lázadó.

Az Ítélet Napján így fogok hozzátok szólni: Ti nem hittetek Bennem, hanem úgy tűntettetek fel, mint hazugot, mert nem bíztatok tanúságtételemben, amelyet a Szószólóról, Szavam Emlékeztetőjéről, igen, Igazságom Szentlelkéről adtam, akit ti szüntelenül semmibe vesztek és üldöztök, megtagadtok és elnyomtok. Ahelyett, hogy csatlakoznátok a szentekhez, akik áldásokkal és örömujjongással üdvözlik és dicsérik Szentlelkemet, üldözitek a szenteket, ragaszkodva vallásos elképzeléseitekhez szüntelenül nyomukban vagytok. Folytonos tagadásotokkal kihívtatok Engem…

Miért ne engedném ezek után, hogy a kövek tanúsítsák szomorúságomat? Megtiltjátok első gyümölcseimnek, hogy üdvözöljék Szentlelkemet, ezért mondom nektek: ha ezek elhallgatnak, a kövek fogják világgá kiáltani[1] szomorúságomat.[2] Amit egykor Jeruzsálemnek mondtam, most nektek mondom szomorúan: „Bárcsak megértettétek volna Békeüzenetem Nagyszerűségét! De jaj, el van rejtve szemetek elől! ” Bárcsak felfognátok most Szentlelkem Nagyszerűségét, aki áldásait adja rátok… De jaj, ti nem látjátok és nem halljátok a Szószólót, a Szentlelket, akit az Atya küld az Én Nevemben. Ő tanít meg és emlékeztet benneteket azokra az igazságokra, amelyeket Én adtam nektek, mert e világ fejedelme a ti elbuktatásotokra használja fel szabadságotokat.

Uram, mutasd meg nekik Irgalmadat,
és miként gondod volt rá,
hogy én meghalljalak,
gondoskodj arról,
hogy ők is halljanak Téged!
Ahogy nekem megmutattad
Szépségedet és elkápráztattál,
mutasd meg nekik is Tökéletességedet!

Nem figyelnek Rám, csak saját hangjukat hallják. Válasz nélkül hagynak, még ha könnyemet hullatom is előttük. Mindenhová elmentem és kerestem, hogy mily módon törhetek át süketségükön és hogy megmondjam nekik, jöjjenek Hozzám, helyezzék Belém bizalmukat, akkor Én szentségre vezetem őket, és lehetővé teszem, hogy örököljék Világosságomat.

Szent Istenük vagyok, akit ők oly gonoszul elárulnak, Én mégis elsőként bocsátanék meg nekik, ha csak egy pillanatnyi bűnbánatuk volna… de amíg kitartanak abban a hitben, hogy elegek önmaguknak, addig nem fognak meghallani engem, és nem veszik észre azt sem, hogy a mai időkben úgy fedem fel Szent Arcomat az egész világ előtt, mint eddig még sohasem.[3] Én, az Úr továbbra is felragyogok feletted, teremtés, és az egész világot elárasztom Világosságommal. A Nap, amely korszakotokban elhomályosult és a Hold, amely veszített fényéből,[4] arra indított benneteket, hogy sötétségetekben elhagyjátok hiteteket. Hamarosan véget ér szenvedésetek.

Az a szándékom, hogy mocsaras földjeiteket[5] kertté, az éjt nappallá, városaitokat,[6] amelyek most csupán kőhalmok, a Világosság városaivá változtatom. Újjá fognak épülni összetört oltáraitok[7] és templomaitok.[8] Én Magam fogom lerakni Saját Kezemmel az alapot. Meg fogom újítani az egész teremtést,[9] mindnyájatokat meg foglak újítani Szentlelkemmel. Jöjj, Vassula, bárányom, mindent le fogsz írni, és úgy fogod leírni, ahogy Én akarom.

[1] Lk 19,39
[2] A könnyhullató Jézus és Mária képmásokon látható isteni megnyilvánulások által.
[3] Vö. Jo 3,1.
[4] Vö. Mt 24,29.
[5] Minket.
[6] Minket.
[7] Mi.
[8] Mi.
[9] Jel 21,5

A Szeretet melletted van.

ΙΧθΥΣ

1991. július 6.

Uram, gyógyíts meg!

Ha gondosan figyelsz Rám, és nem teszel ellenvetést, ha nem hozol vetélytársakat és nem lesznek kétségeid, ha eljössz és bevallod, hogy bűnös vagy és nem késlekedsz a bűnbánattal, meggyógyítalak. Hozzám tartozol, és Én neked adtam Szívemet, ezért akarom, hogy feszíts keresztre magadban mindent, ami te vagy, hogy testeden ne legyenek más ismertetőjelek, mint amelyeket Én viselek Magamon.

Ha olyan lábnyomokat látsz, amelyek Nem az Enyémek, ne kövesd azokat! Az Én Lábnyomaimat Vér jelzi és mirha illatosítja. Ha hallasz valakiről, aki tündöklő ruhát visel, hagyd a ruhát vele együtt elporladni és ne törődj avval, amit mond! Én, a te Megváltód, zsákvászonból készült rongyos ruhában[1] és mezítláb járok. Köpenyem Vértől ázott, és Szívemet lángoló Tűz veszi körül. Ajkam kiszáradt a Szeretet hiányától.

Uram, gyógyíts meg mindenkit, mindenkit!

Töltsd el örömmel Szívemet, és imádkozz azokért, akiknek szíve bezárult az értelem, valamint az Én Bölcsességem előtt!

Ezért vigyél közel magadhoz, Uram!
Annyira elfáradtunk ebben
a száműzetésben.

Szájam Harmata könnyebbülést fog hozni szívednek. Meg foglak szabadítani bánatodtól. Szemem letekint a földre, mindenkit jól megvizsgál. Ha most leszállnék, csak egy maroknyit találnék azokból, akik Jelemet viselik homlokukon.

A Mennyet azért nyitottam meg Életem árán, hogy legyen a tiétek is. Kérdezlek benneteket, melyik ember ragaszkodik inkább a halálhoz, mint az Élethez? Mikor akartok észhez térni? Sohasem? Még meddig tagadjátok meg és sértitek meg a ti Felkenteteket azáltal, hogy visszautasítjátok Szeretetemet? Az Igazságosság és az Igazság foglalnak helyet azon a Trónon, amely leszáll közétek a Mennyből és kijelenti nektek: Rajtam keresztül vezet az út lakóhelyetekre a Mennybe, a Világosság Otthonába. Ha átadjátok magatokat Nekem, megmutatom Haza vezető utatokat. Ha megbíztok Szeretetemben, elviszlek benneteket annak Szobájába, aki Engem fogant, hogy ápoljon és gyógyítson meg benneteket. Nem hurkolok kötelet szabadságotok köré, csupán a Szeretet koszorúival kötlek meg benneteket.

Örökké tartó Szeretettel szeretlek benneteket, és irántatok való Gyengédségem Kiapadhatatlan Forrás.

Figyelj leányom, mondd meg ezt az idegeneknek és a tieidnek, mondd meg nekik, mennyire fáj a Szívem a szeretet hiánya miatt!

ΙΧθΥΣ

(Jézus egy amerikai börtönbe küld engem, hogy tegyek tanúságot.)

1991. július 8.

(Kansas City börtönében lévő raboknak felolvasandó üzenet.)

Látjátok Én, a Názáreti Jézus jövök közétek, hogy e gyenge eszköz által beszéljek nektek.

Mondom nektek: a világ még nem ismerte meg teljesen azt a Békét, amelyet örökségül adtam nektek, mert a világ visszautasította Igazságosságom Útját. Lesznek nehézségeitek a világban, de SOHASEM lesztek egyedül. Életetek minden pillanatában veletek vagyok. Mindig így vagyok jelen, Lelkem szerettei.

[1] Jel 11,3

Ma ezt az eszközömet küldöm hozzátok, egészen a küszöbötökig. Nem azért jött el hozzátok, mert el akart jönni. Én küldöm őt hozzátok, és amit felolvas, azt Én mondom nektek.

Kis gyermekeim, Visszatérésem küszöbön áll. Vissza fogok jönni hozzátok. A Szeretet Szeretetként fog visszatérni. Azért mondtam el nektek ezt most, hogy higgyetek, ha majd látjátok Szavaimat megvalósulni. Jöjjetek Hozzám úgy, amilyenek vagytok! Ne várjatok addig, míg szentek lesztek, hogy csak azután boruljatok Szabadítótok Karjaiba! Úgy jöjjetek Hozzám, amilyenek vagytok, és megbocsátom bűneiteket, melyek megkötözik lelketeket.

Ó teremtés, az Irgalom most egészen lehajol hozzád. Közeledjetek Hozzám, ne féljetek Tőlem! Embernek nem lehet nagyobb szeretete annál, mint hogy Életét adja barátaiért. Ti vagytok az Én barátaim. Ne gondolkodjatok így: „Mit mondjak? Hogyan szóljak? Hajnaltól estig, és estétől hajnalig hangosan kiáltozom, mégsem hallja meg senki sem könyörgésemet. Ki hall meg egyáltalán engem?" Pedig mondom nektek, Én, az élő Isten meghallottalak titeket. Egészen a szobádig jövök Kezemben Szívemmel, hogy megmondjam neked: Szeretlek gyermekem, Áldásaimat hozom neked, hogy kivirágozzanak szívedben!

Fiam, vedd Szentséges Szívemet, egészen a tied. Vedd ezt a Szívet, amely szeret téged, ne utasítsd vissza! Én szeretlek téged a legjobban!

Nézd gyermekem, amikor olyan lábnyomot látsz, amely nem az Enyém, nehogy kövesd, mert az a halálba vezet téged! Az Én Lábnyomomon, gyermekem, látszik, hogy mezítláb járok. E nyomokat Vérem jelzi és mirha illatosítja. Gyermekem, ismét felszakadt Testem mind az Öt Sebe, és Köpenyem Vérben ázik. Zsákvászonba és rongyokba öltöztem e nemzedék gonoszságai és bűnei miatt. A szeretet hiányától Ajkam szárazabb mint a pergamen. Hiányzik a szeretet. Ez a nemzedék árulást árulásra halmoz, és szüntelenül visszavezet Engem a Kereszthez, hogy újból keresztre feszítsenek.

Te vagy az, akit Szívem keres. Te vagy az, aki meg tud vigasztalni. Te vagy az, aki balzsam lehetsz számomra és enyhítheted Sebeimet. Teérted kiált Szívem, kedvesem, hogy elérjelek. Jöjj! Én, Jézus foglak a Vállamon hordozni és Házamba viszlek, amely a te Házad is.

Légy a barátom, légy a barátom, és Én Szent Társad leszek életed minden napján. Én, az Úr, senkit sem fogok megfosztani Irgalmamtól és Kegyelmeimtől.

Szentséges Szívem mélyéről megáldalak benneteket. Én, az Isten vagyok veletek.

ΙΧθΥΣ

1994. július 12.

Uram?

Én Vagyok.

Béke legyen veled! Szerezz Nekem örömet és éreztesd Velem, hogy füled nyitva áll Számomra! Lélek, érezd Jelenlétemet! Én Vagyok van veled életed minden pillanatában! Vassula, mondd, boldog vagy, hogy ily módon lehetsz Velem?

Igen Uram, áldott légy!

Légy gyönyörűségemre, és igyekezz Ajkamra figyelni, amikor szólok hozzád, föléd hajolok és rád nézek. Ne tégy úgy, mintha nem lennék itt! Emeld Hozzám fejedet virágom, és fogadd magadba Világosságomat! Széppé foglak tenni, új erőt öntök virágod szárába. Békét, az Én Békémet adom neked.

Engedd meg, hogy egy kicsivel tovább használjalak írótáblámnak, és azután... majd Én, a te Szabadítód, leszakítalak és mindörökre átültetlek az Én Kertembe.

Én, a te Megváltód, sok szívet fogok életre kelteni, hogy imádjanak Engem.

Szüntelenül imádkozz, beszélgess Velem, gyakran áldj Engem mindazért, amit adok neked! Mindig lesznek próbatételeid. Ez kedvesem, a te növekedésed érdekében történik. Szeretném növelni Utánam való vágyakozásodat, Rám való szomjadat, és ó... mit meg nem tennék lelkedért, hogy tökéletesítsem! Ha száz korbácsütést kellene veled elszenvedtetnem – ami szinte halálra adna téged – lelked tökéletesítése érdekében, habozás nélkül megtenném, hogy megmentselek.

Uram, lehet, hogy ez egészen közel viszi a lelket ahhoz, hogy minden feladjon!

Kételkedsz Bölcsességemben?

Nem, de lehet, hogy némely lélek nem képes ezt elfogadni.

Én ismerem minden lélek képességét, ezért bízzál Bennem! Emlékezz még valamire! Meg akarsz-e dicsőíteni Engem?

Igen.

Ahhoz, hogy megdicsőíts, el kell viselned Keresztre feszítésemet. Most még nagyobb szükségem van áldozatod vállaló lelkekre, mint valaha. Még gyakrabban imádkozz, és hajolj meg kéréseim előtt! Add át magad Nekem, és kínáld fel Nekem akaratodat, hogy véghez vihessem benned Isteni Műveimet! Viseld Keresztemet, amikor fáradt vagyok, és vigasztald meg Szívemet, amely fáj a szeretet hiánya miatt.

Abba mindig közel van hozzád. Légy gyönyörűségemre, és áldj Engem!

1991. július 16.

Uram?

Én Vagyok.

Kicsim, ne veszítsd el bátorságodat ebben a száműzetésben! Melletted vagyok, hogy segítsek neked e terhet hordozni. Jöjj és pihenj meg Szentséges Szívemben! Tedd Szívemet Oázisoddá, amíg áthaladsz e sivatagon. Nem hagylak el és nem hanyagollak el. Én vagyok a te Reménységed, és igyekezeted nem lesz hiábavaló. Drága lélek, felajánlom neked Türelmemet. Elteltél Szeretetemmel. Ó, mit meg nem tennék érted!

Az út mellé, amelyen járnod kellett, rózsaágyást ültettem neked. Nem fogom eltitkolni, hogy Én, a te Szabadítód, mennyire szeretlek. Ma az egész emberiség előtt felfedem Féltékeny Szeretetemet. Felfedem előttetek Szent Arcomat, hogy arra emlékeztesselek, legyetek szentek, és éljetek szentül! Hozzám tartoztok ti, akiket Magasztos Szeretetem Forrásából teremtettelek, és arra rendeltelek, hogy örökre Hozzám tartozzatok, és az Én Isteni Természetem képmásai legyetek. Sohasem szántam nektek Halált, de ti elfogadtátok a lenti hatalmakat, nemzedék.

Leányom, Én, a Magasságbeli, előre láttam Egyházam árulását, és láttam a sebeket, melyeket Testem kapni fog. Ma a nap nem ad nappali fényt, és a hold sem világít felettetek. A Sátán az egész földet betakarta füstjével. Elhagytátok hiteteket... Gúnyt űztetek Örök Áldozatomból, értéktelen utánzattá, vészt hozó undoksággá tettétek. Hazugsággal takarjátok el az Igazságot, és istenkáromlásban vagytok vétkesek... Tabernákulumomban való Szent Jelenlétem zavar benneteket, így saját törvényt alkottatok, és arra kényszerítettetek, hogy szálljak le Trónomról.[1] Kértétek-e ehhez beleegyezésemet, mielőtt így tettetek? Ez azonban az Idők jele, a ti nagy hitehagyásotok és a Lázadás lelke, ami napjaitokban az Antikrisztus és a vészt hozó undokság.

[1] Jézus itt arra az új szokásra utal, hogy a Tabernákulumot a templom oldalához, sőt egy oldalsó helyiségbe állítják, és azt mondják, hogy ott Jézus nagyobb biztonságban és nyugalmasabb helyen van.

Ó Vassula, gyakorold mindazt, amit adtam neked, és oszd meg Velem, gyermekem, fájdalmamat! Mindössze szeretetet, hűséget és irgalmat kérek.

(Jézus ajka megremegett, amint Könnyeit próbálta visszatartani.)

Éppoly elárultnak érzem Magam, mint amikor Júdás árult el.

Jöjj Uram, és pihenj meg azokban a szívekben, amelyek szeretnek Téged!

Virágom, mondom neked, ily módon nyilvánítom ki Szentlelkemet az emberiségnek, hogy megmentselek benneteket és emlékeztesselek Szavamra. Az Igazság Szentlelke az Én Tanúm. A Szentlélek semmi újat nem hoz, hanem megadja nektek azokat az alapvető igazságokat, amelyeket Én Magam adtam nektek.

1991. július 18.

(Kármelhegyi Boldogasszony ünnepe)

(New York, találkozás a garabandali Conchitával, éjjel 1 óra 15 perc)

Uram, köszönök mindent,
amit nekem adtál.
Sohasem leszek képes arra,
hogy eléggé dicsérjem Szent Nevedet!

A Szeretet közel van hozzád. A Szeretet megpihen rajtad. A Szeretet sorra meg fog mindent valósítani a maga idején.

Ne félj! Szabadítód olyan, mint az Őr, szüntelenül vigyáz rád. A Magasságbeli nem hagy el téged. Figyelj Rám! Már régen előkészítettem mindezt. Mielőtt megszülettél, már elterveztem, és most megvalósítom. Érted? Elküldtelek gyermekeimhez, hogy elmondd nekik híreidet, és fellelkesítsd őket. Higgy Bennem, bízz Bennem! Ismerem nehézségeidet és nyomorúságodat, de hamarosan, igen hamar eljövök, ledöntöm a lázadót, és uralkodni fogok szívetekben, nemzedék. Isten Országa hamarosan veletek lesz.

Megáldom drága garabandali gyermekeimet.

Tudd, hogy Én Vagyok mindig melletted van!

ΙΧΘΥΣ

(Szent Édesanyánk arra kért, hogy olvassam fel mindenkinek a 2 Kor 1,10-11. versét.)

1991. július 23.

„Mert Teremtőd maga lesz Hitvesed,
Jahve Sabaoth a Neve."[1]

Jahve Atyám, akit imádok,
és aki után vágyakozom,
Te, aki kivezettél engem
a föld alatt lévő országokból,
felemelted lelkemet és átjártad,
felemésztetted Tüzeddel,
és Irántad való
teljes elragadtatásban hagytál.
Fenséges Jahve, Királyok Királya,
aki engem ezen a csodálatos úton vezetsz,
óvj meg a bűntől és az elbukástól!
Bűnös vagyok, és hajlamosabb a bűnre,
mint a jótettekre.
Erősítsd meg városodat!

Légy békében! Én, az Úr, szeretlek. Fogd Kezemet, és kövess Engem! Imádkozz Vassulám, mert még hosszú utat kell megtenned, amíg tökéletes leszel. Nem vagy mentes a bűntől, sem az elbukástól, és mindig is lesznek bukásaid, de a közeledben vagyok, hogy segítsek felállni. Szívemre szorítalak, hogy érezd Szeretetemet. Érezd hogy mennyire örülök neked! Jöjj, együtt fogunk imádkozni:

Atyám, jöjj segítségünkre
és vezesd lépéseinket a tökéletesség felé!
Hozd vissza istenségünket, és tégy minket
Szentséged tökéletes lakóhelyévé!
Ámen.

Jézus?

[1] Iz 54,5

Én Vagyok.

Vassulám, Szentlelkem el fog menni a föld minden sarkába, és még a legkisebbet is megkeresi közöttetek, hogy megvédjen attól a vészt hozó undokságtól, amely most sok ember bensőjében lakik... hamarosan kiárad rátok a Menny, amikor Eljövök. Én, az Úr, sok csodát tettem veletek, és még többet fogok tenni az elkövetkező napokban.[1]

Imádkozz gyermekem, imádkozz azokért, akik megsértik Szentségemet és káromolják Szentlelkemet nevetségesnek nevezve Őt. Nem mondtam-e: „Aki az Emberfia ellen szól, bocsánatot nyer, de aki a Szentlélek ellen káromkodik, nem nyer bocsánatot",[2] mert a Lélek nem áll szemben a Fiúval, és az Atya sem áll szemben a Lélekkel, mert Mi hárman Egy vagyunk.[3] Közületek sokan elítélik Égi megnyilatkozásaimat, és üldözik azokat, akik által Lelkem szól, mert nem hiszitek el, hogy Tőlem valók.

Leányom, tekints Testem Sebeire![4] Már csak kevés időm van addig, míg Atyám Keze lesújt e nemzedékre. Figyeljetek Atyátokra, akitől származtok, figyeljetek hangjára:

Minden utat bejártam, mert össze akartalak gyűjteni és emlékeztetni akartalak benneteket arra, hogy éljetek szentül, mert Én Szent vagyok, de csak a maradék figyel beszédemre. Beszéltem azok által, akiket ti megvetettnek neveztek, beszéltem a gyengeség és a szegénység által, de ti az őrülettel határos kultuszt csináltatok Szentlelkem üldözéséből, pedig őket is Szentlelkem vezeti!!

Elküldtem hozzátok általuk Illés lelkét és Mózes lelkét, e két, zsákruhába öltözött tanút,[5] hogy jövendöljenek nektek és emlékeztessenek titeket Törvényemre nagy Visszatérésem előtt. Az Én Nevemben kell hozzátok szólniuk, visszavinniük benneteket az Igazságra, és észre téríteni benneteket.

Felettetek azonban súlyos sötétség terjeng, és saját tudásotokban való elbizakodottságotok lett harctere az Én Tudásom elleni küzdelmeteknek: A Hazugság üldözte és most is üldözi az Igazságot, de a Szentírás sohasem hazudik. Hallottátok, hogy „a vadállat,[6] amely a Mélységből jön fel, háborút indít ellenük, legyőzi és megöli őket."[7] A ti harctereteket most valójában ártatlan vér áztatja, mert a prófétaság Szentlelke terhére van azoknak, akik a világhoz tartoznak.[8] Szócsöveim ellen megnyilvánuló őrült üldözésük és teljes visszautasításuk hasonló a szodomaiakéhoz. Makacságukban nem akarják kinyitni szívüket, hogy eleget tegyenek e kérésnek. Vonakodnak kinyitni fülüket, hogy figyeljenek Hangomra, és ezzel még Egyiptom fáraójának makacsságát is felülmúlják.[9]

Ma olyan dolgokat mutatok nektek, amelyeket „szem nem látott, fül nem hallott, emberi szív fel nem fogott",[10] amelyek felemelik lelketeket, hogy Abbának szólítsatok. Szentlelkem igazi hűségre és az Istennek teljesebb megismerésére szólít titeket. Ezért ismétlem folytonosan ugyanazokat az igazságokat, amelyeket nektek adtam. Továbbra is szólítani foglak benneteket, míg át nem töröm süketségeteket, nemzedék. Mindaddig fájdalommal szólítalak benneteket, amíg ezt a szót nem hallom tőletek:

Abba!

---

[1] A kommunizmus bukása Oroszországban a három napos puccs után.
[2] Lk 12,10
[3] 1 Jn 5,8
[4] Jézus ruhája Vérétől volt foltos. Láttam bokáját, melyen ostorütéstől származó véres sebek voltak...
[5] Jel 11,3
[6] Tudtomra adta Isten, hogy ebben a szövegösszefüggésben a vadállat a hazugságot jelenti.
[7] Jel 11,7
[8] Isten a Jelenések könyve 11,10 versére utal: ...„mert e két próféta terhére volt a föld lakóinak".
[9] Isten a Jel 11,8. versére utal: „Holttestük ott hever majd a Nagy Város utcáján, amelyet átvitt értelemben Szodoma és Egyiptomnak neveznek..."
[10] 1 Kor 2,9

Az új ég és az új föld hamarosan eljön hozzátok.

ΙΧθΥΣ

1991. július 24.

(Rodosz)

(Üzenet a rodoszi imacsoport részére.)

Az emberi értelem nem képes felfogni, mennyire égek a vágytól, hogy szólhassak hozzájuk, és ezért áll a Bölcsesség szívük ajtaja előtt. Senki sem méltó Bölcsességemre, az Atya azonban Végtelen Kegyességében kész Bölcsességet adni az egyszerű gyermeknek.

Ó... szeretteim, ti az Én leszármazottaim vagytok. Nyomorúságosak lettetek és maradtatok, de melyik Apa hagyná el nyomorúságba került gyermekét, és melyik Apa küldené el magától hagyva, hogy gyermeke folytassa erkölcstelen életét, míg a Halál erőt nem vesz rajta? Nem lépne közbe, és nem mentené meg sietve? Most, hogy kiemeltelek benneteket a gödörből, emeljétek Rám tekinteteteket! Szemetek meg fogja látni a Tökéletességet. Engedjétek, hogy együtt lakjak veletek! Nem fogjátok megbánni.

Én, az Úr, megáldalak benneteket. Legyetek a világosság edényei azok számára, akik a romlottság edényeként járnak a világban, képtelenek megkülönböztetni balkezüket a jobbtól, és hozzátok őket Hozzám! Nektek adom Erőmet, ne féljetek!

Az emberi nem halálosan megszomorít Engem, és Szívem megszakad a világban lévő gonoszság és bűn láttán. Ti, ti meghallottátok panaszomat, mert Én közel jöttem hozzátok. Meghallottátok Hangomat, örüljetek! Örüljetek, és legyetek boldogok, hogy meggyógyítottam elhomályosodott szemeteket, és meggyógyítottam a törvénytelenség miatt beteg szíveteket! Irgalmam visszahozott benneteket Hozzám, és most engedjétek, hogy igénybe vegyelek benneteket – fiatalt és időset – Isteni Tervemhez!

Imádkozzatok és kérjétek, hogy vezesselek benneteket! Ti nagyon értékesek vagytok Számomra! Szüntelenül imádkozzatok, mert az ima lesz táplálékotok.

ΙΧθΥΣ

1991. július 27.

Uram, tökéletesíts minket a Te Szépségedben!

Kicsim, neked adom Békémet. Kérd mindig, és meg fogod kapni. Gyakran és forrón imádkozz! A bűnös ember lelkiismeret-furdalás nélkül űzi gonoszságát, de te áldozatokat hozol, szeretsz Engem, és imádkozol mindazokért, akik hátat fordítottak Nekem. Figyelj Rám, és mindent véghezviszek, amit véghez kell vinni. Én, Jézus, továbbra is segítek neked, és mindazt elvégzem, amit kértem tőled. Kis tanítványom, maradj közelemben és szeress!

Én, az Úr, szeretlek és megáldalak. Fogadd Békémet! Jöjj, a Szeretet van melletted.

ΙΧθΥΣ

1991. július 29.

(Rodosz)

Uram,
„mint a kiöntött olaj, olyan a Neved”[1]
olyan, mint az az olaj,
amely képmásaidból folyik.
Ez a Te jeled, Uram.
„Szép növésű, termékeny olajfa –
így hívott az Úr.”[2]

Leányom!

Te vagy az, Teremtőm?

Én Vagyok...[1]

[1] Én 1,3
[2] Jer 11,16

Ó gyermekem, nemcsak miattad jöttem el ily módon, hanem többi gyermekem miatt is, hogy megkérjelek benneteket, éljetek szentül, és forduljatok el bűnös életmódotoktól. Hadd töltsem be vágyaitokat! Szándékomban áll, hogy eljöjjek, mindenféle nyomorúságot felkeressek e földön, és megszabadítsalak benneteket a bűntől.

Én Vagyok az Én Nevem. Szent vagyok, és ezért tőletek is azt kívánom, hogy éljetek szentül! Szenteljétek meg életeteket, és forduljatok Felém! A Gonosznak nincs hatalma azok felett, akik ébren vannak, és szüntelenül imádkoznak.

Nyissátok ki szíveteket, hogy betérjek hozzátok, és lakóhelyet készítsek Magamnak bennetek! Fogadjátok Békémet!

1991. július 30.

Vassulám, ne engedd, hogy bármi is közénk álljon! Ahogy a hold és a nap rendíthetetlenül és hűségesen követi a természet rendjét, és nem tűnik el csak úgy, egyszerűen az égboltról, Én is állhatatosan melletted vagyok. De még ha ezek meg is rendülnének, Én nem rendülök meg soha. Melletted vagyok, melletted voltam, és mindig is állhatatosan melletted leszek. Amikor felfedem Magamat, amikor teljes Önmagamat felfedem előtted, és azt mondom neked, hogy sohasem foglak elhagyni, és nem veszem vissza tőled adományaimat, nem fosztalak meg Ékszereimtől, higgy Nekem, a kétségnek legkisebb árnya se legyen benned! Életre keltettelek, hogy légy Velem, és kövess Engem.

Ezért, tanítványom, kövesd Mesteredet, fordítsd Felém gondolataidat! Halott voltál, mert nem ismertél, de az Ige megszólított, áldásával felkeltett, Szentlelke Leheletével újból életre keltett, felnyitotta szemedet, majd Ajka Csókjával menyasszonyává tett.

Ily módon fogok mindenkit megmenteni!

Ne ijedj meg, amikor Keresztemmel, Töviskoronámmal és Szögeimmel jövök, és felkínálom neked, mert e megfizethetetlen Kincsek, amelyeket neked felkínálok, ugyanazok, mint amelyeket Én öleltem forró szeretettel Magamhoz. Ezek a te Megváltásod Eszközei. Engedd meg Vassula, hogy igénybe vegyelek, hogy rajtad keresztül, írásban és szóban kiönthessem Szívemet e nemzedékre.

Remélj Bennem, vágyakozz Utánam, és ne légy szomorú! Én Vagyok mindig igen közel van hozzád. Nem méltó-e Én Vagyok arra, hogy jobban örülj neki?

De igen, Uram! De engedd, hogy erősebben érezzelek!

Hiszen veled voltam egész idő alatt, és te még mindig nem érzed és nem veszed észre Jelenlétemet? Sok éve szólok hozzád, és te még mindig nem érzel Engem?

Többet szeretnék Belőled!
Azt szeretném,
ha Szentlelked teljesen átitatna,
és szó szerint birtokába venne engem!

Jöjj Hozzám, és egyél Engem... igyál Engem teljesen ingyen! Egyél Engem, és még többre fogsz éhezni! Igyál Engem, és még többre fogsz szomjazni! Fogadj örömmel, és szerezz Nekem örömet! Érezd, hogyan dobog és mennyire örül Szívem, valahányszor te és Én a szeretetben egyesülve eggyé válunk. Jöjj és szentelődj meg azáltal, hogy eszed Testemet és iszod Véremet.

Igen, szomjazom Rád, Uram.

Remélj Bennem, szomjazz Rám, és hamarosan, igen hamar eljön Szent Istened, és Lakóhelyére visz téged, amely a te Lakóhelyed is. Megáldalak leányom!

Áldott légy Uram!

[1] Örömmel eltelve, de arra vágyakozva, hogy Vele lehessek, sóhajtottam.

1991 augusztus 2.

(Rodosz)

(A görög imacsoporthoz.)

Uram, Jézus, áldott legyen a Te Neved!
Mindörökre legyen Dicsőség
a Te Szent Nevednek!

Dicsőség illeti Szent Nevemet, és dicsősége örökre fennmarad.

A Te Kezed vezessen minket az Igazságra,
az egyetlen igazságra!
Ne engedd,
hogy bármi is elválasszon az Igazságtól,
amelyet Te Magad adtál nekünk!

Üres kézzel jöttél Hozzám és eltelve távoztál. Sohasem féltem a nagyságtól és az erőtől. Én Magam töltöttem meg szájadat Bölcsességemmel, hogy tanulj és ne ess tévedésbe. Tanítást adtam neked, hogy védelmet lelj bennük. Figyelj most, és értsd meg:

Helyezd a Mi Két Szívünket
mint Pecsétet a szívedre!

Édesanyád Szent Szíve lesz védelmed, és az Én Szent Szívem az Otthonod. Ez a szívedre pecsételt Jel fogja elejteni a rókákat, amelyek most pusztítást végeznek beérett Szőlőmben. Kicsinyeim, ti vagytok a Mi Két Szent Szívünk Szőlője![1]

Jöjjetek kis gyermekeim, és figyeljetek: ki örül közületek az Örök Életnek?

- Imádjatok Engem ezért Szentségem ragyogásában! Legyetek állhatatosak az imádságban!
- A Sátánt a Rózsafüzér fogja láncra verni.
- Legyetek állhatatosak a gyónásban, kis gyermekeim, hogy olyan gyakran fogadhassatok Engem az Oltáriszentségben, amilyen gyakran csak tudtok!
- Böjtöljetek kenyéren és vízen hetente kétszer, hogy engesztelést nyújtsatok és áldozatot hozzatok!
- Ne nézzetek se jobbra, se balra, hanem előre, ahol Én Vagyok! Ahova Én megyek, oda jöttök ti is. Ahol Én élek, ott fogtok élni ti is.

Szeretteim, ezek az Én Tanításaim. Szavamat mindennapi kenyérként kellene vennetek, ez a ti Mennyei Kenyeretek, ez a ti Életetek. Jöjjetek gyakran Hozzám, és ajánljátok fel magatokat Szentséges Szívemnek! Akkor rátok lehelek, Enyémekké teszlek, hogy terjesszétek Szavamat a világ négy sarkában, és ne feledkezzetek meg arról, hogy gondolataitok legyenek az Én Gondolataim, vágyaitok az Én Vágyaim!

- Kövessetek Engem!
- Boldogok vagytok, akik nem láttok Engem, és mégis hisztek. Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. Áldjatok és szeressetek Engem!
- Mondd meg nekik Vassula, mennyire tisztelem azt a Szobát,[2] amelyben fogantattam.

ΙΧθΥΣ

(Szűzanyánk Üzenete ugyanannak a csoportnak.)

Áldott gyermekeim, szívetek legyen olyan. mint a kert, mely kellemes az Úrnak, és pihenőhelye Királyotoknak. Engedjétek, hogy betérjen szívetekbe, még ha szárazznak és elhagyatottnak találja is, és átalakítsa a gyönyörűség kertjévé. Engedjétek meg Neki, hogy lélegezzék a szívetekben és életre keltse. Az Ő Lehelete a legnemesebb illat. Vérével, amely olyan, mint a reggeli harmat, le fogja mosni foltjaitokat, hogy tökéletesítsen benneteket, kicsinyeim.

Ó... mennyire szeretlek benneteket... Jöjjetek, és figyeljetek Istenetekre! Az Ő beszéde édes, az Ő beszéde a könyörület

[1] Az imacsoport neve: A Két Szent Szív imacsoportja.

[2] Szívet: Szűz Mária Szívét.

teljessége. Imádkozzatok kicsinyeim, szüntelenül imádkozzatok! Nehézségeitekre választ kaptok a szüntelen imádságban. Ez legyen a ti fegyveretek! A szívetekkel imádkozzatok, ily módon beszélgessetek Istennel! A Sátán mindig elmenekül, ha szeretettel hívjátok segítségül Istent. Ezért ma, holnap és mindig azt fogom nektek mondani: imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok! Irántatok való Szeretetem nagy, ne engedjétek meg a Sátánnak, hogy megkísértsen, és elvágjon Engem tőletek. Legyetek résen! Én, a ti Szent Édesanyátok, megáldalak benneteket!

Igen Jézusom?

(Jézus hívott engem.)

Vassula, imacsoportotoknak ez legyen a neve:

A Két Szent Szív Imacsoportja,

mivel Szívünk egyesült a szeretetben és egy. Én Vagyok van melletted, a Szeretet van közeledben!

(Később, késő este, megkértem Jézust, hogy magyarázza meg, mi történik velem, amikor átélem a Szenvedést.)

Egyesülünk, mintha egyetlen testté válnánk, majd... teljesen birtokba veszlek, mivel az Én tulajdonom vagy, és Magamhoz ragadom lelkedet. Betakarlak, ahogyan a gyümölcs körülveszi a magot. Lelked beépül az Én Lelkembe, Belém, a te Krisztusodba. Szeress Engem, imádj és imádkozz! Elválaszthatatlan vagyok tőled.

Ó jöjj, jöjj! Váljon szereteted olthatatlan tűzzé! Olthatatlan Tűz Vagyok, mely felemészti a lelkeket. Ezért kövessetek Engem, Isteneteket, ezt kívánom mindenkitől.

Fogadjátok Békémet!

1991. augusztus 4.

(Rodosz)

Uram, eljöveteled idején
vajon készek leszünk-e?
Senki sem ismeri rejtett dolgaidat,
mégis hányan üldözik továbbra is
üzeneteidet. Kiforgatják, amit mondasz.
Minden igyekezetükkel
be akarják bizonyítani a világnak,
hogy ezek ördögi üzenetek,
New Age (szektás) üzenetek,
vagy a gonosz lélektől valók.
De Jahvém, akit imádok, a Te Erőddel
„hálaáldozatot mutatok be Neked,
mert életemet kiragadtad a Halálból,
hogy az élők világosságában
járjak Isten előtt."[1]

Én illatom, támaszkodj Rám! Hallgass meg! Kiálts! Félelem nélkül kiálts a nemzeteknek!

Tartsatok bűnbánatot! Mert az Irgalom Ideje majdnem lejárt! Változtassátok meg életeteket, és éljetek szentül! Hozzatok áldozatokat, és javítsátok meg életeteket az Úr Eljövetele előtt!

Imádkozz, imádkozz azokért akik elfojtják Szentlelkemet. Imádkozzatok azokért, akik egységről beszélnek ugyan, de hálót feszítenek azok útjába, akik megvalósítják! Számadást kérek tőlük majd az Ítélet napján, mert hívásomra senki sem válaszolt. Nyíltan beszéltem, de senki sem figyelt. Lebontják azt a Házat, amelyet szent vértanúim vére árán építek újjá. Imádkozz Házam Békéjéért, a testvérek közötti békéért, szívbéli őszinteségért, alázatért és szeretetért, akkor... kivirágzik minden szívben az egység... és Szent Városom, Jeruzsálem egységes egészként fog dicsőíteni Engem.

Ó Vassula, semmi sincs hiába! Művem, mely ébren tart téged késő éjjeleken, nem vész el. Szavam eljut a világ minden részébe.

Légy bizonyos benne, gyermekem! Én, Jézus Krisztus és a te Édesanyád,

[1] Zsolt 56,13-14

a szentek és az őrangyalok, mind melletted vannak. Ne félj, Abbád a te Erőd és Védelmeződ. Nagyon drága vagy Nekem, gyermekem.

1991. augusztus 5.

(Rodosz)

Uram, úgy érzem magam,
mint az evező nélküli csónak!
Lelkem távol van a Tiedtől. Segíts!

Szegény menyasszonyom! Ki vigyáz rád? Ki gondoskodik rólad, ha szükséget látsz?

Te, Uram.

Így mondd: Te, Jegyesem. Gyóntatód ajkával szóltam hozzád. Én vagyok a te Jegyesed. Boldog lehetsz, hogy megkaptad ezt a kegyelmet. A Menny a te otthonod. Mi ketten?

Igen, Uram, mindörökre.
Uram, Istenem, áldott légy,
szóljon dicséret Nevednek!
Dicsőség Istennek!

Jöjj, pihentesd meg fejedet Szívemen! Érezd irántad való Szeretetemet! Érezd magadban a Mennyországot és örvendj, örvendj kicsim, mert veled van Szabadítód, Ő vezet és alakít téged Önmaga hasonlatosságára. Ó... szomjazz Rám, és kívánj inni az Élet Élő Vízéből! Én, az Úr, ellátom lelkedet mindörökre ezzel a Vízzel. Sohasem vagy egyedül! SOHA!

Dédelgess szereteteddel, gondolataiddal, szíveddel, jó cselekedeteiddel! Leányom és Én menyasszonyom, segíteni fogok neked!

ΙΧΘΥΣ

1991. augusztus 6.

(Rodosz)

Ments meg minket Jézus!
Várd meg Uram, míg minden gyermeked megtér a Te Napod előtt!
Trónod hamarosan leszáll közénk,
de készen vagyunk-e mindannyian?

Engedd meg Folyódnak,
amelynek vize
felfrissíti a száraz városokat,
hogy öntsön el minket!
Uram, járj át minket, árassz el minket!
Ostromolj meg minket,
és ha egyszer már bennünk vagy,
városaid nem esnek el többé!
Szenteld meg hajlékodat!
Tégy istenivé minket!

A Felkent megáld téged és sürget, hogy imádkozz! Ne keseredj el![1] Elegendő időt adok nektek a megújulásra, de vajon megérti-e nemzedéked? Vajon készek-e megváltoztatni életüket? Látnod kell, gyermekem, hogy mennyi támadás ér Engem nap mint nap. Meddig kell tűrnie Felkentednek e sértéseket? ... Van-e valami mondanivalód Számomra leányom? Nem hallok tőled semmit!

Kegyelem!
Hozzám hasonlóan mindannyiunknak
kegyelemre van szükségünk,
hogy visszatérjünk Hozzád.
Semmit sem tudtam Rólad Uram,
és arról sem, hogy mennyire
megbántottalak Téged Uram,
ameddig kegyelmeddel
el nem jöttél hozzám.

Imádkozz akkor testvéreidért! Megmondtam, hogy Szodomának nem lesz olyan rossz sora, mint e nemzedéknek. Emlékszel Ninivére? Nagy büntetés várt rájuk, de hallgattak Jónásra, az Én szócsövemre, és a legnagyobbtól kezdve a legkisebbig... mindannyian böjtöltek, megbánták bűneiket és megfogadták, hogy megváltoztatják életüket és szentül fognak élni. „Vegyétek szemügyre az ősi utakat, és kérdezősködjetek a régi ösvényekről, melyik volt a jó út?”[2] Keresd az Igazságot leányom! Boldog az

[1] Valahogyan úgy éreztem, hogy imáim nem elegendőek, és másoké sem, akik imádkoznak, mert olyan kevesen vagyunk.
[2] Jer 6,16

az ember, aki követi tanácsomat. És hadd mondjak még valamit. Én, a Felkent, körülveszlek benneteket Tüzemmel és felemésztelek benneteket, hogy új életet adjak lelketeknek. Már csak kevés idő van. Az Irgalmasság és a Kegyelem Ideje majdnem véget ért. Nem titkolom el Terveimet, és nem rejtem el Arcomat, hanem kinyilvánítom, mint eddig még sohasem.

És nektek, szeretteim, az a dolgotok, hogy menjetek és terjesszétek el ezeket az Üzeneteket a Második Pünkösdről, és arról, amit a Szentlélek tanít.

IXθYΣ

(Később:)

Lelkem a te lelkeddel van. Én töltelek el téged. Ó Szentséges Szívem Vassulája, mindig tartsd emlékezetedben e szavakat:

A Keresztemhez vezető út
Véremmel van megjelölve,

és mindazokat megáldom és felkenem, akik készségesen rálépnek erre az útra. Téged Énmiattam üldöznek. Ne félj! Közeledben vagyok, melletted vagyok, hogy bátorítsalak. Téged elítéltek, de csak a világ ítélt el. Miattam lettél kegyvesztett emberi ajkak által. Örvendezz, mert Engem is elítéltek! Hiszen megmondtam, hogy senki sem nagyobb Mesterénél! Néped gúnytárgya vagy,[1] de Én, a te Királyod is az voltam. Amikor megostoroznak téged a Kálváriára vezető Úton, véred egybefolyik az Enyémmel. Ajánlhatok-e neked ennél nagyobb kegyelmet, mint hogy Dicsőségemre élő feszületté alakítalak? Amikor meglátom, hogy lábad roskadozik, felemellek és mint bárányt Vállamra veszlek. Jöjj, Velem mindig biztonságban leszel.

Jézus, Te vagy az én Reményem,
Erőm, Örömöm és Énekem.

Mindig Szentséges Szívedbe menekülök.

1991. augusztus 10.

(Rodosz)

Én Vagyok kéri, hogy naponta adjátok át magatokat Nekem! Keressetek, és meg fogtok találni. Szent Édesanyátokkal együtt mondom nektek: imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok, tartsatok ki az imádságban! A Sátán olyankor jön, amikor alusztok. Ne adjatok helyet számára! Imádkozzatok, mert az imádság a ti fegyveretek a Sátán ellen!

A Szeretet szeret Téged.

IXθYΣ

1991. augusztus 11.

(Athén és Rodosz ifjúsági imacsoportjaihoz.)

Megmondtam, hogy a Világosság gyermekei vagytok. Ehhez még hozáteszem: és Szentséges Szívemben van Lakóhelyetek. Ne feledjétek, hogy Nagy az Én Szeretetem irántatok! Ezt soha, soha ne feledjétek!

IXθYΣ

(Majd azt kérte Jézus, hogy olvassuk el a Kol 3,5-17 versét.)

1991. augusztus 12.

(Rodosz)

(A csoporthoz:)

Uram és Istenem?

Én Vagyok. Nyíltan fogok bárányaimmal beszélni.

Mindössze szeretetet kérek tőletek! Korlátlanul szeressetek! Én vagyok a Magasztos Szeretet Forrása. Jöjjetek Hozzám, merítsetek Belőlem, és töltsétek meg szíveteket, hogy másoknak is tovább tudjátok adni ezt a szeretetet! Bárhol

[1] Sok görög ortodox teológus és szerzetes gúnyol engem.

vagytok, ott Én is Jelen vagyok, ezért soha ne feledjétek, hogy ahol ti vagytok, ott Vagyok Én is. Én, az Úr, megáldalak benneteket. Viseljétek gondját testvéreiteknek és vezessétek őket Hozzám, hadd lássák ők is Szent Arcomat. Kis gyermekeim, Szeretetből teremtettelek benneteket arra, hogy szeressetek, vigasztaljatok és dicsérjetek Engem!

- Dicsőíteni akartok? Akkor szeressetek és imádjatok! A Hozzám szóló ima a Mennyország kapuja. Szívetekből fakadó imát akarok. Ezért mondom, imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok! - Gondoljatok arra, hogy Édesanyátok Szíve és az Én Szívem Szeretetben egyesült. Ezért jöjjetek ti, akiket Szívem szeret, jöjjetek Hozzánk! Pihenőhelyet ajánlok nektek Szentséges Szívemben és oltalomhelyet Édesanyátok Szívében. - Én vagyok a Feltámadás, és másokat is fel fogok támasztani, ahogy téged feltámasztottalak. Irgalom vagyok, és Határtalan Irgalmamban hagyom, hogy megindítsátok Szívemet.

A Szeretet és az Irgalom van most ajtótokban!

ΙΧΘΥΣ

1991. augusztus 13.

(Rodosz)

Ó Jahve,
Istenem és Atyám, mosolyogj ránk!

Uram?

Én Vagyok. Én vagyok az, Jahve, a te Abbád.

Ó Istenem, könyörülj nyomorúságunkon!

Virágom, Én, Jahve, a te Istened, végtelenül Irgalmas vagyok. Az Irgalom, a Könyörület és a Gyengédség Végtelen Óceánja Vagyok.

Nektek adtam Törvényemet, de nem elég csupán hangoztatni, hogy ismeritek Törvényemet, meg is kell valósítanotok! Nem elég mondani, hogy hisztek abban, hogy Én Vagyok, azt kívánom, hogy szeressetek és imádjatok! A gonosz lelkek is hiszik, hogy Én Vagyok, csakhogy ők nem szeretnek és nem imádnak Engem. Figyelnek Hangomra, de nem szeretnek Engem.

Legyetek hűségesek Hozzám, és ti, akik az Én ivadékaim vagytok, jöjjetek Hozzám, a ti Abbátokhoz, és vigasztaljatok! Fáradt Vagyok, és ti, akik meg tudtok vigasztalni Engem, csupán kis maradék vagytok. Ti vagytok a nyájban a legkisebbek, és rajtatok nyugszik Tekintetem.

A ti Abbátok mondja nektek Trónjáról: örök Szeretettel szeretlek benneteket! Legyetek áldottak!

(Később:)

Uram, bocsáss meg nekünk,
amiért valóban nem tudtuk értékelni
Nagy Szeretetedet,
nem tudtuk értékelni Nagy Áldozatodat,
nem tudtunk szeretni és egységben maradni!
Újból és újból
megismételjük tévedésünket.
Ó, Uram Jézus,
a Te segítségedre van szükségünk ahhoz,
hogy észhez térjünk.
Jöjj, és ments meg minket!
Az istenség koszorúja
leesett fejünkről.
Tekints ránk és lásd nyomorúságunkat,
szánalomra méltó züllöttségünket,
érzéketlenségünket azzal szemben,
ami szent.
Fordíts vissza Magadhoz,
látogass meg minket!
Ahogy engem meglátogattál,
látogasd meg többi gyermekedet is,
és mutasd meg nekik Szívedet!

Ezt akarom hallani minden ajakról Vassulám:

„Jézusom szeretlek,

mentsd meg lelkemet,
és mentsd meg mások lelkét is!”

Így imádkozz e szegény lelkek megtéréséért! Mondj kilencedeket, és meg foglak hallgatni. Meg tudom szelídíteni a konokságot. Ezért imádkozz Szentséges Szívemhez, és a többit Én Magam teszem meg.

1991. augusztus 18.

Ó Uram, olyan nyugtalan vagyok,
hogy majd belehalok.
Ez ma számomra a Getszemáni szenvedés.
Lelkem levert és nagy bajban van.
A Sátán minden bizonnyal
céltáblaként használ,
hogy darabokra törjön.
Könyörtelenül át- meg átszúr,
üldözőim céltáblája vagyok.
Miben remélhetek?

Az Én Szentséges Szívemben, galambom! Az Én Szentséges Szívem a te galambdúcod. Fordulj Felém, és Lelkem meg fog vigasztalni téged. Ajánld fel Nekem gondjaidat, és Szívembe teszem, jóra fogom felhasználni. Lelkeket fogok kiszabadítani általuk a tisztítótűzből... Felejtsd el hát e napok gondjait, és pihenj meg Bennem, a Te Istenedben! A Béke Óceánja vagyok. Add Nekem, leányom, minden bánatodat, és Békém meg fogja semmisíteni.

Fogadd Békémet, bárányom! - Én szeretlek téged. - Én kínálom fel a Békét. Pihenj meg Bennem! Most menj Békében!

ΙΧΘΥΣ

1991. augusztus 19.

Uram, miért akarják elhallgattatni, miért üldözik a békeszerzőket,[1] miért nem hisznek nekik, amikor a Szentlélek indítására a békéért dolgoznak, magokat hintenek el, melyek jó gyümölcsöt teremnek?

Mert a kereskedők mint értékes portékát, megvásárolták őket.[2] A racionalizmus elhomályosítja lelküket, eltompítja ítélőképességüket és megöli alázatukat. Szodomához és Egyiptomhoz hasonlóan mindent visszautasítanak, ami az Egyház belsejéből, belső erejéből, azaz

Szentlelkemtől

származik. Én azonban megadom neked Erőmet a továbbhaladáshoz, mert ez az Akaratom.

1991. augusztus 20.

Milyen csodálatos lesz,
ha majd minden keresztény
testvérként élhet együtt!
Mennyivel nagyobb lenne Dicsőséged,
ha mi alázatosan egyetlen Oltár
és egyetlen Tabernákulum körül,
egy szívvel, egy lélekkel
és egy hangon dicsérnénk Téged...
de amint én parancsodat követve
az egység mellett teszek tanúságot,
ők nem értenek meg és nem hisznek nekem.
Mint malomkövet a földre dobnak.

Gyermekem, a Felkent a te Pásztorod, és Ő legelted téged, Ő nyit neked utat. Áldásaimba öltöztettelek. Most csupán azt kérem tőled, hogy add át a nemzeteknek azt a Szeretetet, amelyet Tőlem kaptál. Engedd meg, hogy igénybe vegyelek, kicsiny lélek! Abba tart téged Karjai között. Én Vagyok veled van.

Nézz Rám, mit meg nem tennék érted... és te, te ki tudod-e mondani ugyanezeket a szavakat?

Igen, Uram.

Akkor most kelj fel, és folytasd a tanúságtételt! Futásodnak még nincs vége, de ne veszítsd el bátorságodat, melletted

[1] Azoknak, akik Isten szavát hirdetik, hogy visszavigyék a világot Istenhez, és kibékítsék Istennel.

[2] A hitetleneket.

vagyok, hogy bátorítsam kicsi szívedet. Bokád az Enyémhez van kötve, Ajkam a füledre tapad, hogy megsúgjam és emlékeztesselek rá: nem vagy nagyobb Isteni Mesterednél! Rád, aki csak tanítványom vagy, nem fogják-e ugyanazokat a jeleket nyomni, mint Mesteredre, az Első Vértanúra?

Leányom, szeress Engem, és Én továbbra is kiárasztom rád Szentséges Szívem Gazdagságát, mindazt a Kincset, amit a ti Időtökre tartottam fenn. Azt mondtam egyszer, hogy a Végső Időkben olyan műveket hozok létre, mint eddig még sohasem, olyan műveket, amelyek csodálkozásra késztetnek benneteket, és megmutatják Szentséges Szívem ragyogó dicsőségét. Megígértem, hogy teljesen és őszintén elétek tárom Szentséges Szívemet, hogy Magamhoz édesgessem szíveteket, mert szavaim édesebbek a méznél. Időben meg fog történni minden. Bízz Bennem! Ne hagyd, hogy félrevezessenek, gyermekem! Adományom már kiállta a próbát. - Megáldalak. - A Bölcsesség folytatni fogja veled Jó Műveit.

1991. augusztus 30.

Uram és Életem!

Én Vagyok. Az imádság mellett a csend a legjobb fegyver. Hamarosan eltiprom ellenségemet.

Vassula, figyelj Rám! Szent Istened fel fogja támasztani Oroszországot, hogy nemes nemzetté legyen. Jegyesének Karjaiban fog tökéletesedni Oroszország. Én, az Úr fogom őt tökéletesíteni. Nem mondtam-e neked gyermekem, hogy hideg szívén tartom Kezemet és felmelegítem?[1] Azon a napon, amikor menyasszonyom kinyitja szemét és meglátja, hogy Én, az ő Jegyese állok mellette, meg fogja látni és meg fogja érteni, mit tett vele Kezem, és attól kezdve menyasszonyom, Oroszország nyíltan Szentnek fogja nyilvánítani Nevemet, és az ott tévelygő gonosz lelkek el fognak menekülni. Mindezt azért mondtam el nektek még mielőtt megtörténtek, hogy elhiggyétek: Én, a Mindenható vezetlek benneteket. Figyelj! Nem rejtem el Terveimet. Ha az emberek kísértést éreznek arra, hogy elrejtsék Terveimet, Én Magam, Saját Kezemmel fogok felfedni előttetek mindent, mielőtt még megtörténik. A Szent Isten figyelmeztetett benneteket. Senkit sem fenyegettem meg közületek.

- Fénysugár érkezik a Mennyből Testem közepébe,[2] meg fogja változtatni a föld színét, és békét hoz a testvéreknek.[3] Ez lesz a szent vértanúk imáinak, áldozatainak, elégtételeinek, állhatatosságának és hitének jutalma.

- Ha állhatatosak voltatok, és megtartottátok hiteteket, ne ijedjetek meg, amikor elérkezik a nagy megpróbáltatás órája, mert ennek az Órának azért kell eljönnie, hogy megváltoztassa a föld színét. Így fog beteljesedni a Fatimában elhangzott összes jövendölés.

- Az Atya szeret benneteket, és nem ítél el senkit. Az Arató már munkához látott. Az Atya művei csodálkozásra fognak késztetni benneteket.

- És neked, gyermekem, ha visszatekintesz Üzeneteimre, nem mondtam-e, hogy Én, az Úr, sok csodát tettem már, és még többet teszek az eljövendő napokban?[4]

Látod, miképpen válnak valóra jövendöléseim? És most azt mondom nektek, hogy Eljövetelemmel egyidejűleg hamarosan kiárad rátok a Menny. Tüzem fog lehullani erre a földre, hogy felégesse

[1] Lásd az Oroszországról szóló jövendölést: 1988. március 11.

[2] Az Egyházba.

[3] Megértettem, hogy az Úr az egyházak EGYSÉGÉRE utalt.

[4] Isten az 1991. július 23-i üzenetére utal, miszerint a közeli napokban több csodát fog tenni. Ez a jövendölés utal a kommunizmus bukására Oroszországban.

bűneit. Nem fogom visszatartani Kezemet. Nap mint nap becsmérlik Szent Nevemet, és megvetik szabályaimat. Mindez azért történik, hogy beteljesedjék a Szentírás szava.

Írd: „Abban az órában nagy földrengés támadt, a város tizedrésze összeomlott, és a földrengésben hétezer ember[1] életét vesztette. A többieket félelem szállta meg, és dicsőíteni kezdték Istent a Mennyben."[2] Most már csak igen kevés idő van hátra. Bocsássatok meg felebarátaitoknak, amíg még van idő rá! Adjatok elégtételt, böjtöljetek! Ha az a bűnöd, hogy zavart keltesz barátaid között, bánd meg, és Szent Nevemért térj vissza Hozzám! Te ura vagy saját akaratodnak, de az Én Terveimnek nem. Kérlek, mielőbb add át magad Nekem!

A Sátán folytonosan küldi hozzátok megbízottait, ezért most még inkább legyetek résen, mint eddig. Az ő uralma végéhez közeleg. Abban a reményben akarja még egyszer utoljára a földre zúdítani gonoszságát, hogy annyi lelket söpörjön el, amennyit csak tud. Ezért kell, hogy állhatatosság és hit legyen bennetek, mert elkerülhetitek, sőt megakadályozhatjátok, hogy a Sátán ártson a földnek.

Bátorság leányom! Emeld fel a fejedet, és támaszkodj Rám! Továbbra is segíteni foglak.

ΙΧΘΥΣ

Irgalmas Atyám,
add, hogy akik így szólnak:
„Mi a saját utunkon fogunk járni",
visszatérjenek Hozzád!

És azok a keresztények,
akik így szólnak a pápához:
„Mi a saját utunkon fogunk járni",
visszatérjenek,
és engedelmeskedjenek a pápának!

Bárcsak lesütné szemét emberi büszkeségük,
és megalázkodna önteltségük!
Ámen.

1991. szeptember 3.

Uram, életünk Atyja és Mestere,
ne hagyj el bennünket most,
és a megpróbáltatás napjaiban!

Uram, életünk Atyja és Mestere,
segítsd Oroszországot,
hogy növekedjék Lelkedben!
Te keresztülszúrtad a Vörös Sárkányt,
amely ostroma alatt tartotta.

Uram, életünk Atyja és Mestere,
ments meg minket a Lázadótól,
aki még mindig közöttünk van!

Ó gyermekem, Tisztító Tüzemmel foglak tanítani benneteket. Várj, és látni fogsz. Figyelj most, és írj gyermekem:

Nemrég még nem hitte a világ legtöbb nemzete, hogy az ellenség, a Vörös Sárkány ilyen hirtelen elveszíti hatalmát Oroszországban. Vassula, ha nővéred, Oroszország ellenem lázadt, az a világ bűnei és gonoszsága miatt történt. A zsarnokság alulról jön.

Hogyan érezték magukat gyermekei, azok a vértanúk, akik Hozzád tartoznak?

Hogyan is tudnám leírni, hogy mit szenvedtek át gyermekei? Mihez tudnám hasonlítani, leányom? Az egész Menny gyászolta gyermekeit. Fiai segítség nélkül maradtak, és ki volt körülöttük, aki gyászolta volna őket? Volt-e közöttük valaki, aki elég erős lett volna ahhoz, hogy keresztülszúrja a Sárkányt? Hogyan lett volna, hiszen bőrük rászáradt csontjaikra. Gyermekei Kenyeret koldultak, elnyomta őket az ellenség, és összerogytak terhük alatt. Ha titokban eljöttek, hogy karjaimban keressenek menedéket, szigorúan megbüntették őket. Nem engedték meg nekik, hogy kimutassák Irántam való buzgóságukat. Üldözőik a viperáknál is gyorsabbak voltak, és minden lépésüket megfigyelték. Ha felmerült a gyanú, hogy

[1] Azaz minden rendből sok ember.
[2] Jel 11,13; ezenkívül lásd Mt 24,22; 24,29-30. versét is.

az Élet Könyvét matracuk alá rejtették, zaklatták, nyomon követték, majd letartóztatták gyermekeimet.

Ó leányom, szemem szüntelenül sírt, mert az kellett látnom, hogy e nemzetet karddal hallgattatták el. Papokat és prófétákat börtönöztek be, és arra kényszerítették őket, hogy sötétségben éljenek. Közülük sokakat Szemem láttára öltek meg könyörtelenül. - A világ bűne és gonoszsága a szárazság víztelen országává tette ezt a nemzetet, mely egykor nyíltan tisztelt és dicsért Engem, és ragyogó volt, mint a zafír, maga volt a gyönyörűség Vára. Mondom neked leányom, hogy Oroszország, a te nővéred még nem mutatta meg, mit fog véghezvinni az Én Nevemben:

Még el kell jönnie a Nagy Ünnepnapnak,
és nagyon szeretném, ha már itt lenne!

Imádkozz, imádkozz e Dicsőséges Napért!

1991. szeptember 9.

Jézusom?

Én Vagyok.

Szeress engem Vassulám, az enyhíti Atyám haragját e nemzedék miatt. Imádkoztam érted, kicsim, az Atyához, hogy szabadítson meg téged attól a „tövistől", amelyet átvettél tőlem...[1]

Uram, kérlek erősíts meg abban, amiért idejöttem. Szeretnék meghallgatni egy szakaszt a Szentírásból, amit Te jelölsz ki nekem!

(Találomra kinyitom a Szent Bibliát, és ujjam Luk 22,42. versére mutat:)

„Atyám, ha lehetséges,
vedd el tőlem ezt a kelyhet,
de ne az én akaratom teljesedjék,
hanem a tiéd!"

Légy áldott, én foglak vezetni.

ΙΧθΥΣ

1991. szeptember 11.

Uram, felnézek az égre,
és a mennyei dolgokat keresem.
Szent Arcodat keresem,
hogy békét érezzek, és örülni tudjak.
Szent Arcodat keresem,
hogy szemlélődni tudjak.

És az Én Szemem a mai világra tekint. Felkeresi sorra a nemzeteket, megvizsgálja a lelkeket egy kevés melegségért, egy csekély nagylelkűségért és szeretetért. De igen kevesen örvendeznek jóságomnak. Igen kevesen igyekeznek szent életet élni, a napok pedig elrepülnek, és meg vannak számlálva az órák a nagy leszámolás előtt. Városaim[2] sajnálkozás nélkül parázna-ságra adták magukat! A gonosz lelkek erődei lettek! Mind romlott belülről, férgek rágják őket! Viperák és skorpiók menedéke lettek. Hogyan tudnám nem rálehelni ezekre a hitehagyottakra Tisztító Tüzemet?

(Jézus hirtelen hangnemet változtatott, és néhány pillanatnyi várakozás után olyan komoly hangon szólt, amitől megrettentem:)

- A föld megremeg és megrendül, -

és minden gonoszság, amit torony-magasságúra építettek[3] kőhalommá omlik össze, és el lesz temetve a bűn porában! Fent a magasban megrendül a Menny, és a föld alapja meginog! Imádkozz, nehogy télen essen rátok az Atya keze!

Mennydörgéssel és Lánggal látogatom meg váratlanul a szigeteket, a tengereket és a szárazföldeket. Figyeljetek jól végső figyelmeztető szavaimra! Most figyeljetek, amíg még van idő! Olvassátok Üzenetein-

[1] Felajánlottam Jézusnak, hogy átveszem Tőle „tövisét". Ez egy tövissel kevesebbet jelentett Jézusnak. Erről a tövisről az 1991. június 18-i üzenetben volt szó, amelyet egy szeretett személytől kapott, aki erősen üldözi az üzenetet. A Sátán összezavarta őt, és most erre használja.

[2] A lelkek.

[3] Mint Bábel tornyát.

ket,[1] és ne legyetek gúnyosak vagy süketek, amikor a Menny szól! Halkítsátok le hangotokat, és akkor meg fogjátok hallani a Miénket.

Kétszer is fontoljátok meg, mielőtt elítélitek a Szentlélek műveit! Senkit sem fogok megkímélni, aki kigúnyolja a Szentlelket és nyíltan káromolja Őt. Az Igazságosság az alvilágba küldi őket.

Emeljétek fel arcotokat, és keressétek a Mennyet, hogy Szent Arcomat szemlélhessétek. Emeljétek szemeteket az Égre, és nem fogtok elveszni.

Bánjátok meg bűneiteket, és kérjétek az Atyát, hogy engesztelődjön meg! Hamarosan, igen hamar megnyílik a Menny és megmutatom nektek

A Bírót[2].

[1] Jézus és Szűz Mária, a Két Tanú üzenetét.

[2] *2001. szeptember 11-diki new-york-i eseményeket követően (pont 10 évvel azután, hogy megkapta az üzenetet) Vassula a következőket fűzte hozzá:*

Azt akarom, hogy az emberek óvatosak legyenek az üzenet értelmezésével kapcsolatban. A próféciák értelmezése nem könnyű, hacsak nem a Szentlélek világossága által adatik. Ezt az apokaliptikus üzenetet a következőképpen magyarázhatjuk:

A mi generációnk elhidegült Isten szeretetétől. És mivel a mai világunk egy nagy hitehagyást él át, Isten beavatkozott, hogy figyelmeztessen minket jeleket adva, pl. szobrok véres könnyhullatása, olajat vagy vért könnyező ikonok. Az Igaz Élet Istenben üzenetek szintén jel, mint néhány más jelenés, amik figyelmeztetésként jöttek, és mindnyájunkat imára szólítottak fel. Tehát ezek közül sok jelet elutasítottak, elvetettek és üldöztek, és ez a Jelenések 11-re emlékeztet minket. A Két Tanúra, akik Mária és Jézus egy apokaliptikus Illési küldetéssel (lásd a próféciát) és Mózesi küldetéssel (törvény emlékeztető) ahogyan az le van írva az 1991. december 24-diki üzenetben. El kell olvasnod az üzenetet, hogy teljesen megértsd ezt. A hitehagyás az isteni Igazság visszautasítását jelenti, ami Isten nélküli élethez vezet. A hitehagyás vezeti a gonoszt a földre. A Miasszonyunk adott egy fontos üzenetet ezzel kapcsolatban (1990. május 15.)

Az Igaz Élet üzenetekben Isten elegendő lehetőséget kínál fel a bűnbánatra, és arra, hogy szentek legyünk. Mégis, a világ süket, hogy Isten könnyeit „meghallja", és éppen ellenkezőleg, kigúnyol minden felülről jövő hívást, ami figyelmeztet mindket, hogy ha nem változunk meg szívünkben, és nem vállalunk áldozatot, ha nem tesszük jóvá és nem bánjuk meg bűneinket, azok a halálba vezetnek. Krisztus folyamatosan kér minket, hogy olvassuk az Írásokat: 2 Tessz. 2, hogy megértsük, hogy valóban az utolsó időkben élünk, és Pál azt mondta, hogy ismerjük fel ezt a két jelből, ami a nagy hitehagyás és a lázadás lelke. Ez a lázadás lelke Istent játszik, Istent majmolja, és saját magát helyezi Isten fölé. A világ ma a saját önmegvalósításában hisz. Ezek azok, akik felkiáltanak Istenhez: nincs szükségünk rád!

Isten nem büntet, és nem akarja azt látni, hogy az Övéi szenvedjenek, de mi önpusztító módon minden gonoszat magunkra vonunk. Ez az oka annak, hogy sok üzenetben, nem csak az 1991. szeptember 11-dikiben, Krisztus arra figyelmeztet, hogy a Sátán készül, hogy egy nagy holokausztban elpusztítson minket.

Az emberek, akik meghaltak, jók vagy rosszak, mai áldozatai a mi bűneinknek és Isten kinyilatkoztatásaira való süketségünknek. Isten e kinyilatkoztatásokban figyelmeztet bennünket, hogy megmentsen a szenvedéstől és a haláltól. Mi a saját bűneinktől feláldozunk ártatlan embereket és szükségtelenül nagy szenvedéseket okozunk. Imádkoznunk kell mindazokért a családokért, akik elvesztették szeretteiket, hogy Isten adjon nekik erőt és a megbocsájtás lelkét.

1991. szeptember 15.

Támaszkodj Rám! Lelkem áldottja, az Én Békémet adom neked! Írd!

Ó Jeruzsálem![3] Tekints kelet felé és nyugat felé! Tekints észak felé és dél felé, és Én Vagyok ott! Bizony mondom neked, hogy újból kiárasztom rátok Lelkemet, és látni fogjátok Képmásomat mindenütt a föld színén. Amit elterveztem, az meg fog történni, és amit megmondtam nektek, az be fog teljesedni. Jöjj a közelembe, és hallgass figyelmesen! Ma egészen küszöbötökig jövök, és Magammal hozom a Béke zászlaját. Azért jövök Jeruzsálem, hogy megmentselek. A zászlón írás látható: Hűséges és Igaz[4], a királyok Királya és az urak Ura[5]. Hallom-e tőled, Jeruzsálem: „Királyom, Te vagy az, akit imádnom kell", vagy továbbra sem veszel tudomást arról, aki Békéjét ajánlja neked most? Felismeritek-e ezekben az utolsó napokban, a Büntetés Napja előtt Szentlelkemet, aki teljes Dicsőségében száll alá a magasból, hogy veletek lakozzék? Egész életedben gúnyol-

[3] T.i.: Ó, nemzedék!

[4] Jel 19,11

[5] Jel 19,16

tad Törvényemet nemzedék, és lázadóan elfordultál Tőle. Felkészülsz-e végre, hogy találkozz Velem, a te Uraddal? Hamarosan keresztül vonulok Városodon![1] Hamarább, mint gondolod! Ezek lesznek utolsó figyelmeztetéseim. Bizony mondom neked:

Ébredj mély álmodból!
Vesztedbe rohansz!
Rázd le a port, amely befed téged,
és kelj életre a halálból!
Az Idők Vége[2]
közelebb van, mint gondolnád!

Hamarosan, igen hamar, váratlanul megnyitom Szentélyemet a Mennyben, és miután lehullik szemedről a fátyol, meg fogod látni ott mint titkos kinyilatkoztatást, az Angyalok, a Trónok, az Uralmak, a Hatalmasságok, az Erősségek ezreit, amint leborulnak

A Szövetség Ládája

körül. Akkor egy Lehelet érinti meg arcodat, és megrendülnek az Ég Erői. A villámlást mennydörgés követi, és „olyan szorongattatás ideje következik, amilyen még nem volt soha, amióta nemzetek vannak”[3], mert megengedem lelkednek, hogy végignézze életed minden eseményét. Sorra felfedem mindegyiket. Meg fogod tudni lelked nagy rémületére, hogy bűnöd miatt hány áldozatnak folyt ártatlanul a vére. Majd lelked tudtára adom, hogy sohasem követted igazán Törvényemet. Úgy fogom felnyitni A Szövetség Ládáját, mint könyvtekercset, hogy megtudd, mennyire szembehelyezkedtél a törvénnyel.

Ha ezek után még életben maradnál és meg tudnál állni lábadon, lelked szeme olyan ragyogó Fényt lát majd, mintha sok drágakő csillogna és kristálytiszta gyémántok szikráznának. Bár angyalok ezrei állnak közeledben a Csendességben, mégsem fogod őket tökéletesen látni, mert az a Fény ezüstös arany páraként fogja betakarni őket. Lelked csak alakjukat fogja látni, arcukat nem. Majd lelked a ragyogó Fény közepén meg fogja látni azt, amit egykor a pillanatnak abban a töredékében, teremtésed pillanatában látott…

Meglátja Őt,
aki elsőként tartott Kezében,
a Szempárt, amely elsőként látott téged.

Meglátja
annak Kezét,
aki megformált és megáldott téged.

Meglátja
a Gyengéd Atyát, a ti Teremtőtöket
félelmetes ragyogásba öltözötten.
Az Elsőt és az Utolsót,
Őt, aki van, aki volt, és aki el fog jönni,
A Mindenhatót,
Az Alfát és az Omegát,
Az Uralkodót.

Meg leszel törve, ahogy felébredsz, és szemed az Enyémre szegeződik, amely olyan lesz, mint két Lobogó Láng.[4] Szíved akkor vissza fog tekinteni bűneire, és lelkiismeretfurdalásod lesz. Nagy szomorúságot és fájdalmat fogsz elszenvedni törvényszegésed miatt. Rádöbbensz, hogy folytonosan megszentségtelenítetted Szent Nevemet és visszautasítottál Engem, Atyádat. Félelemmel telve fogsz remegni és borzongani, amikor meglátod magad, mint feloszló holttestet, amelyet férgek rágnak és keselyűk marcangolnak.

És ha lábad még mindig megtart, megmutatom, hogy mit dajkált lelked, az Én Templomom és Lakóhelyem életed folyamán. Nagy rémületedre látni fogod, hogy A Viperát szeretted Örök Áldozatom

[1] Rajtunk keresztül, mi vagyunk a városok.
[2] Az Idők Vége NEM a világ végét, hanem egy korszak végét jelenti.
[3] Dán 12,1
[4] Jel 19,12

helyett, és lelked mélyén annak a Vésthozó Undokságnak adtál helyet,

Az Istenkáromlásnak,

amiről Dániel próféta beszél. Az Istenkáromlásnak, ami elvágta Hozzám fűző égi kötelékeidet, és szakadékot nyitott közötted és Közöttem, a te Istened között. - Amikor ez a Nap eljön, lehull szemedről a hályog, észreveszed majd, milyen mezítelen vagy, és benső mennyire kiszáradt föld. Boldogtalan teremtmény, lázadásod és a Szentháromság megtagadása hitehagyottá és Szavam üldözőjévé tett. - Panaszodat és jajgatásodat csak magad fogod hallani. Mondom neked, gyászolni és sírni fogsz, de panaszodat csak a te füled hallja majd.

Én csak úgy ítélhetek, ahogy nekem meghagyták, és ítéletem igazságos lesz. Ahogy Noé idejében volt, úgy lesz most is, amikor megnyitom a Mennyet és megmutatom nektek A Szövetség Ládáját, mert az emberek „a vízözön előtti napokban ettek-ittak, nősültek és férjhez mentek mindaddig a napig, amíg Noé be nem ment a bárkába, és nem kaptak észbe, amíg el nem jött a vízözön s el nem sodorta valamennyit”.[1] Ugyanígy lesz azon a Napon is. És mondom nektek, ha azokat a napokat nem rövidítené le Szent Édesanyátok, a szent vértanúk közbenjárása és az a sok vér, amit Ábeltől, a Szenttől kezdve ontottak ki a földre prófétáim, egy sem élné túl közületek!

Én, a ti Istenetek, egyik angyalt küldöm a másik után, hogy hirdessék, letelik Irgalmasságom Ideje, és közel van földi Uralmam. Elküldöm angyalaimat, hogy tanúságot tegyenek Szeretetemről „a föld lakóinak: minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek”.[2] Elküldöm őket, mint az utolsó idők apostolait, hogy hirdessék: olyan lesz a földi Ország, mint az Én Országom odafönt, és Lelkem fog uralkodni örökkön-örökké[3] közöttetek. Elküldöm szolgáimat, a prófétákat, hogy hirdessék ebben a pusztaságban:

„Féljetek Engem és dicsőítsetek,
mert eljött az Idő,
hogy ítéletet tartsak!”[4]

Országom váratlanul jön el hozzátok. Ezért van szükségetek mindvégig az állhatatosságra és a hitre.

Gyermekem, imádkozz a bűnösért, aki nincs tudatában romlásának! Imádkozz és kérd az Atyát, hogy bocsássa meg a bűnöket, amelyeket folytonosan elkövet a világ! Imádkozz a lelkek megtéréséért! Imádkozz a Békéért!

ΙΧθΥΣ

1991. szeptember 19.

Uram, Te vagy az én Kelyhem,
és Tebenned örvendez lelkem.
Gyengédséged segít, hogy melletted,
Kezedet fogva haladjak keresztül
ezen a sivatagon.

„Hiszen miattad viseltem az átkot,
szégyenpír födte arcomat.
Elidegenedtem testvéreimtől,
anyám fiai szemében idegen lettem.
Mert buzgóság emésztett Házadért!”[5]

Vassula, hadd súgjam füledbe Szavaimat, hogy megdicsőíthess Engem!

- Bárányom, ne hallgass arra, amit a világ mond, mert semmi jó nem származik a világtól. Rám hallgass, aki Atyád vagyok! Ha gondosan figyelsz, véghez tudod vinni a művet, amelyet rád bíztam. Bennem bízz, gyermekem, és Hozzám jöjj tanácsért, Hozzám jöjj vigaszért! Hozzám jöjj, amikor e lázas világ felkel ellened, és megéget. Gyorsan jöjj Hozzám, a te Abbádhoz és meggyógyítom sebeidet. Én szeretlek téged a leggyengédebben, és mindaddig

[1] Mt 24,38-39
[2] Jel 14,6
[3] Vö.: Jel 11,15.
[4] Vö.: Jel 14,7.
[5] Zsolt 69,7-9

ápollak, míg meg nem gyógyulsz. Szent Nevemért, és hogy Szeretetem tanúságát adjam, enyhületet hozok mindig sebeidre, amelyeket a világ üt rajtad.

Ne feledd, odafent az égben Én Vagyok, aki vigyáz rád és figyel gondjaidra. Azt se feledd el, hogy amit teszel, nem a te céljaidért és nem saját dicsőségedért teszed, hanem annak Céljaiért és Dicsőségére, aki téged küldött!

Ragyogjon rád Igazságom Lelke, hogy az Én Arcmásomat tükrözd, és emlékeztesd a világot Igazi Arcomra, amelyről mintha megfeledkezett volna a világ! - Rövid időn belül mindannyian megtanuljátok, hogyan lehet

Igaz Életet Élni Istenben,

és hogyan lehettek Velem egységben, úgy amint a Szentháromság is Egy és ugyanaz, mert Mi Hárman egyetértünk.

- Kis gyermekeim, nem tart soká, Visszatérésem Útján vagyok már. Mindezt azért mondom el nektek, még mielőtt megtörténne, hogy ha majd megtörtént, higgyétek, hogy Tőlem való ez a Hang, amelyet éveken át hallottatok. Azért mondom el ezt, hogy örüljetek, mert Én is örülök annak a Napnak, amikor Édesanyám sarka összetöri a Sátán fejét.

- Figyeljetek Rám! Ki fogom árasztani Lelkemet erre a gonosz nemzedékre, hogy Magamhoz édesgessem a szíveket és mindenkit visszavezessek a teljes Igazságra,

a Tökéletes Életre Bennem,
a ti Istenetekben.

Legyetek azonban bátrak, mert az Én Napom előtt még Tűz lesz! Ne féljetek, és ne szomorkodjatok, mert e Tűz nélkül nem tud megváltozni a föld színe, és amikor eljön, megmutatja, hogy milyen tévedésben élt a világ. Megmutatja istentelenségét, racionalizmusát, materializmusát, önzését, gőgjét, kapzsiságát és gonoszságát, mindazt a bűnt, amit a világ imád.

Senki sem állíthatja majd, hogy nem figyelmeztettelek titeket még Terveim kezdetén. Senki sem mondhatja, hogy elrejtettem előttetek Terveimet.

Én vagyok Az Igazság.

Az Igazság mindig nyitva tartja Szívét, és a valóságnak megfelelően tárja elétek fontos Terveit. Az Igazság mindig meg fogja nektek adni a lehetőséget, hogy bizonyságot adjatok Neki. - Ha nem szóltam volna hozzátok, ha nem nyitottam volna most meg az Eget számotokra, akkor bocsánatot nyernétek, de Én éjjel-nappal szólítottalak, folytonosan küldtem hozzátok angyalaimat, hogy szóljanak hozzátok. Nyomorúságos lelkeket keltettem életre a semmiből és buzgó tanítványokká tettem őket, hogy menjenek és zörgessenek ajtótokon és ismételjék el nektek a Szavakat, amelyeket Én adtam nekik. Nem úgy beszéltek, mintha maguktól beszéltek volna, hanem azt a Tudást ismételték, amit Én adtam nekik. Saját szegénységükben és mezítláb mentek, hogy elvigyék hozzátok annak hírét, aminek be kell következnie. Nem tesznek hozzá, és nem vesznek el semmit abból, amit Én adtam tudtukra. Magától a Bölcsességtől vették mindazt, amit mondanak.

- Bizony mondom nektek, amikor majd eljön a Tisztulás Napja, sokan halálos szomorúságba esnek, mivel nem engedték, hogy Igazságom Szentlelke belépjen házukba.[1] Helyette a Viperát fogadták be, a vészt hozó Undokságot, és együtt ettek ellenségemmel. Azt fogadták be házukba, aki majmolja a Szent Istent. A Megtévesztőt imádták, aki arra tanította őket, hogy értsék félre Szentlelkemet,

az Én Szentlelkemet,
az Életadót és lelkük Belső Erejét,

aki tettre kész lelket lehelt beléjük, élő lelket adott nekik.

[1] T.i. a lelkükbe.

- Bizony mondom nektek, Tüzem hamarabb fog leszállni erre a világra, mint ahogy várjátok, hogy akik most nem látják be bűneiket, akkor majd hirtelen belássák. Hatalmamban áll előbbre hozni ezt a Napot, és az is Hatalmamban áll, hogy megrövidítsem azt az Órát, mert az az Óra olyan nagy szorongattatást hoz, hogy sokan elátkozzák majd születésük óráját. Azt kívánják majd, hogy nyíljanak meg a völgyek és nyeljék el őket, hogy essenek rájuk a hegyek és takarják be őket, hogy gyorsan pusztítsák el őket a keselyűk, és darabokra akarják majd tépni magukat. De ettől az Órától senki sem fog megmenekülni.

Akik igazán szeretnek Engem, csak amiatt fognak szenvedni, hogy miért nem tettek még többet Értem. Ők is meg fognak tisztulni. De jaj, azoknak, akik elutasítottak és nem akartak elismerni Engem. Már elhangzott felettük az ítélet. Az az Igazság – amelyet megismertek – lesz azon a Napon bírájuk.

- Sokszor hallottátok szócsöveim által, hogy

„közel van az Úr Napja”

és Eljövetelem a küszöbön áll. Ha szeretnétek Engem, örülnétek, hogy Szentlelkem teljes hatalmával és dicsőségével száll le rátok. Ha szerettek Engem, továbbra is imádkoztok gyermekeim megtéréséért, akik nem tudnak arról, hogy még mindig a Sátán hatalma alatt állnak. Aki úgy szeret Engem, ahogyan Én szeretlek benneteket, hallgat Rám és hűséges marad szolgálata végéig.

Kis gyermekeim, ha szeretnétek Engem, nagyobb dolgokat is tennétek annál, amit Én tettem, amíg a földön voltam. Senki sem tett azonban annál nagyobbat, mert oly kevéssé hisztek Bennem, és kevéssé szeretitek egymást. Senki sem szeret Engem úgy, ahogyan Én szeretlek titeket. A Tisztulás Napján azonban meg fogjátok érteni, milyen keveset tettetek, mert meg fogom mutatni nektek bensőtökben Szent Arcomat.

- Halljátok a Lépéseket? Az Én lépéseim azok. Halljátok már Leheletem hangját? Szentlelkem édes hangja az, amely pusztaságotok és szárazságotok felett hallható. Éreztétek, amint egy Lehelet megérintette arcotokat? Ne féljetek! Szentlelkem érintett meg gyengéden mint a Galamb szárnya, felettetek lebegve.

Ó jöjjetek! Jöjjetek Hozzám! Ahogy Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy fogom Én is magamhoz emelni lelketeket, hogy életre keltselek! Ahogy Én felmentem a Mennybe, úgy veszlek fel titeket is, hogy Keblemen dajkáljalak. Ó jöjjetek Hozzám! Szomjazzatok újból! Szomjazzatok Örökké-tartó Forrásaimra! Szomjazzatok arra, hogy Istenetekkel, Velem legyetek! Nem késlekedem, inni adok nektek, és Vizemet forrássá alakítom bennetek, amely az örök életbe torkollik, mert Keblemből fakad az élő víz kimeríthetetlen Forrása. Ó jöjjetek Hozzám! Éhezzetek újból az Én Kenyeremre, és nem fogtok meghalni! Ma is elétek állok, mint tegnap, és felétek kiáltom:

„Aki szomjazik, jöjjön Hozzám!
Jöjjön Hozzám, és igyék,
aki hisz Bennem!”[1]

Nagy az Én türelmem, és bár tudom, hogy bűnösök vagytok, és hogy ártatlan vérrel szennyeztétek be a világot,[2] ha bűnbánattal Hozzám jöttök, megbocsátom vétketeket és bűnös cselekedeteiteket. Kegyelmem határtalan. Ne féljetek… ne Tőlem féljetek, hanem inkább attól az Órától, nehogy készületlenül és alva találjon titeket!

- Atyátok Hangja ez. A Magasztos Szeretet Forrásának Hangja ez. Annak Hangja, aki így szólt egykor:

[1] Vö. Jn 7,37-38.

[2] Az volt a benyomásom, hogy Jézus az abortuszokra gondolt.

„Legyen világosság!”

és világosság lett. Jöjjetek Hozzám, és Én fenntartás nélkül adom nektek Lelkemet. Ne legyetek olyanok, mint a katonák, akik Keresztem lábánál osztozkodtak egymás között ruháimon és sorsot vetettek rá. János lelkületével jöjjetek, szeretetből jöjjetek Hozzám! Azért jöjjetek Hozzám, hogy megvigasztaljatok és Velem legyetek!

Eljön az óra, amikor a világ szorongattatásban és sötétségben lesz, a kínok sötétségében. Semmi mást nem lát majd, csak éjszakát. Rémülten kiáltanak majd Hozzám, de nem fogok válaszolni, nem hallgatok kiáltásukra. Zavarodottságukban átkozni fogják Kinyilatkoztatásomat, Bölcsességemet és az Igazságot. Az egész világ nagy szorongattatásban lesz, amint meglátja

a Szövetség Ládáját, az Én Törvényemet.

Sokan összeesnek, megtörnek, megindulnak és megrendülnek, amiért nem tartották be a törvényt.

- Amikor majd megnyílik az ég mint felhasított függöny, be fogja mutatni nekik, hogyan vetették el Dicsőségemet egy értéktelen utánzat kedvéért.[1] Magukba fognak roskadni, amikor rádöbbennek, milyen Esztelenség vezette tévútra őket! Milyen esztelenség volt, hogy fel akartak jutni a csúcsra, hogy Velem vetélkedjenek! Amikor eljön az a Nap, meg fogom mutatni a világnak, milyen gonosz volt, mennyire pártolta a Lázadót, és inkább vele tartott kapcsolatot, mint a Szent Istennel. Eljött az óra, amikor életbevágóan fontossá, SÜRGŐSSÉ vált az állhatatosság és a hit, az imádság és az áldozat!

Kis gyermekeim! Most ugyan szomorúak vagytok, de akkor majd örvendezni fogtok! Jöjj, imádkozzunk:

Irgalmas Atyám
emelj fel Kebledre engem!
Engedd, hogy ihassak
az Örök Élet Forrásából,
mert ebből tudni fogom,
hogy kegyes vagy hozzám.
Ó jöjj, és ments meg,
még mielőtt eljön az Óra!
Gyógyíts meg, mert vétkeztem Ellened!

Atyám,
Ajkadról Kegyelem árad,
Szíved a Szeretet lángoló Tűzhelye,
Szemedben emésztő Tűz lángol.

Ó Atyám,
a Te Szépséged maga a Tökéletesség,
Fenséged és Ragyogásod
még fényességes angyalaidat is
elkápráztatja.
Te, aki gazdag vagy Erényben és
Kegyelemben,
ne rejtsd el előlem Szent Arcodat,
amikor eljön az Óra!
Jöjj, és kenj fel engem a szeretet olajával!
Istenem, hallgasd meg imámat,
figyelj könyörgő hangomra!
Be kell töltenem fogadalmaimat,
melyeket Neked ígértem.

Örök Atyám,
bár szembeszegül velem az áradat,
bízom benne, tudom és hiszem,
hogy ott lesz Karod,
és felemelsz,
kiragadsz ebből az áradatból.
Ó mennyire vágyom arra,
hogy Szentélyedet csodálhassam
és láthassam Dicsőségedet
a Szövetség Ládájában!
Ó mennyire vágyódik lelkem arra,
hogy csodáljam az Égi Lovast,
akinek neve: Hűséges és Igaz.
Ő, az Igazságos fogja megtisztítani
a bűntől a világot.
Ó jöjj, és takarj be Köpenyeddel,
mert nagylelkű Szeretetedről ismerünk!

Ó Atyám!

[1] Utalás Dán 8,11-12.-re, vagyis a Szentáldozásra.

Ne fordulj el tőlem,
bár bűneim miatt megérdemlem,
hanem segíts!
Add meg nekem
Mindennapi Kenyeremet,
őrizz meg biztonságban a Vipera fogaitól!
Tégy Házad örökösévé,
tégy Világosságod gyermekévé,
tégy engem a Legnagyobb Vértanú
tökéletes képmásává,
hogy örökkön örökké
dicsőíthesselek Téged!
Ámen.

Tiéd a mennyország, gyermekem.[1] Értem élj, Értem lélegezz, Én legyek számodra az első! Szeress Engem gyermekem, és mindenem a tiéd. Szereteted és hűséged jutalmaként az Én Házam a te házad is lesz.

- Hagyatkozz Rám, a te Abbádra! Jöjj közel Hozzám, és foglald el helyedet Szentséges Szívemben!

1991. szeptember 23.

Naphosszat utánad sóhajtozom,
én Jahvém, ki enyém vagy,
sohasem tudom feledni Szeretetedet,
amit felfedtél előttem.
Ameddig csak élek,
emlékezni fogok Jóságodra,
én Jahvém, ki enyém vagy.

Nap mint nap emészt utánad a szeretet,
én Jahvém.
Nem akarok többé e világhoz tartozni,
mely sebet üt Rajtad,
sem tudni, hogy az elsők között vagyok,
ki Téged megsebez…
Lelkem szeretné
csodáidat hirdetni a világnak,
lábam fel akar sietni a dombtetőre,
hogy világgá kiáltsam:

„Mert maga Teremtőd lesz a hitvesed,
a Seregek Ura a neve,
Izrael Szentje lesz a Megváltód,
akit az egész föld Istenének hívnak.
Igen, mint egy elhagyott
és bánkódó lelkű asszonyt,
visszahív az Úr.
Mert eltaszíthatja-e valaki
ifjúkori feleségét?
Istened mondja ezt.”[2]
Mégis félek,
én Jahvém, én Abbám, ki enyém vagy.

Lelkem Házad után vágyakozik és epekedik.
Minden vágyam az most,
hogy Veled legyek.
Ne keresd ezért,
hogy miért oly levert a lelkem,
hiszen sóhajtozásom nem titok előtted,
és jól tudod, miért sóhajtozom:
Lelkem Téged vár, én Jahvém,
jöjj, és árassz el!
Jöjj, és emészt fel engem!

[3]Vassula… ne rejtőzz el, gyermekem![4] Egyiptom leánya, kiválasztottalak, hogy a nemzetekhez szóló szócsövem légy. Igen értékes vagy számomra. Ne érts félre! Nincs szükségem rád, és nem vagy nélkülözhetetlen e mű számára sem. De az, hogy téged, a semmit választottalak, Engem megdicsőít és téged megtisztít. Mindenemet meg akarom osztani veled. Ne félj! Mikor Üzeneteimet hirdeted, Szentlelkem fog eltölteni téged Szavaimmal és bátran fogod hirdetni Szavamat. Menj el most azokhoz, akikhez küldelek! Nem hagylak el, és lakatlan sem leszel. Szentlelkem a Vezetőd és Tanácsadód.

Még csak most kezdtem hozzá Termésem learatásához… arass Velem… nem te vetetted el a Magokat. Én vetettem el benned Magjaimat, és most azt akarom, hogy mindenhová eljussanak. Most, hogy beérett a Termés, csupán azt kérem tőled, hogy arass Velem együtt,

[1] Miután elolvastam a Hozzá szóló imát, amelyet Isten nekem diktált, Isten igen meghatódott, és megindult hangon mondta a következőket.

[2] Iz 54,5-6

[3] A szerk.: Jahve szól.

[4] Azt reméltem, nem kell többé elmennem a nemzetekhez, hogy tanúságot tegyek. Azt reméltem, hogy Atyám egyetért kívánságommal, hogy otthon maradhassak, elmélkedhessek, szerethessem Őt, találkozhassak Vele az írásban, találkozhassak Jézussal az Oltáriszentségben és így elkerülhessem a tömeget.

leányom. Áldozatként ajánld fel segítségedet! Nem kérek tőled sokat…

… mit látsz leányom?

Fiad Szent Arcát, amint fájdalom gyötri. Arca olyan, mint a Szent Leplen.

Nem elég ok ez arra, hogy folytasd[1] és egy keveset feláldozz idődből és erődből, leányom? Nézz oda még egyszer, leányom… mit látsz most, Vassula?

Mintha halvány piros felhő vonná be az eget. Felettünk van, és mégis páraként halad tovább és egyre inkább betakarja az eget. Lassan, de folyamatosan növekszik.

Írd: „Mint a szürkület, a hegyekre borul egy nagy és hatalmas nép, sohasem volt hozzá fogható, ezután sem lesz többé nemzedékek nemzedékén át."[2] Igen közel van… és most mit látsz Vassula?

Élő emberi fáklyákat.

Szemléld figyelmesen e lelkeket, akiket Én teremtettem… sohasem fognak eljutni abba a Szobába, amelyet számukra készítettem. E lelkek a Sátán hatalma alatt állnak, nem lesznek Velem Országomban és Dicsőségemben. Elkárhozásuk felé tartanak… Mondd, megfosztottam-e egyetlen lelket Szeretetemtől, Dicsőségemtől és Országomtól?

- Nem, Uram.

Pedig ők döntöttek úgy, hogy nem akarnak szeretni Engem, és önként követték a Sátánt. Saját szabad akaratukból vágták el egységünk kötelékeit. És most újból nézz oda, Vassula! Mit látsz?

Ó Uram, egy Asszonyt látok, amint fehér sziklán ül. Hátulról látom, hosszú fekete ruhát visel és Fejét is hosszú fekete kendő takarja. Mintha nagy bajban lenne és fájdalmában meggörnyedne. - Látom magamat, amint feléje tartok. Felemeli Arcát, és Vele együtt én is sírni kezdek. Jézus Édesanyja ő, a mi Édesanyánk. Arca igen sápadt és könnytől ázott. Ahogy meglát, felém nyújtja bal Kezét és karomra teszi.

[3]Én vagyok a Fájdalmak Asszonya. Ismerem a nyomorúságot. Én fogom visszaszerezni számotokra a Reményt. Én fogok rálépni a kígyó fejére, és Én fogom sarkammal eltaposni. E vigasztalan napokban Szemem szüntelenül könnyezik gyermekeim miatt és belefájdult a sírásba.

Vassula, leányom! Ne zárd be füledet Istened előtt, ne zárd be füledet kérésem előtt! Hallottad sírásomat. Megvédtem ügyedet, és mindig is meg fogom védeni. Amikor az Úr Magához köt téged, azt Szeretetből teszi, hogy Szívét a te szívedbe önthesse. Ma[4] pedig Kelyhét kapod meg. Ne utasítsd vissza! Ne habozz! Utcáitokat ártatlan vér borítja, ezért beteg a Szívünk. Ez Könnyeimnek oka. Ez az oka annak, hogy az Úr meg fogja osztani veled Kelyhét.

Árulás vet gátat a testvérek közötti egységnek, a szív álnoksága tölti meg az Úr Kelyhét. Szétszakították Fiam Testét, megosztották, megcsonkították és megbénították. Emlékeztetlek benneteket, hogy mindannyian Órajta keresztül juttok el az Egyetlen Lélekben az Atyához, de ti mégis megosztottak maradtok Fiam Nevében. Ti az egységről és a békéről beszéltek, de hálót feszítetek azok elé, akik meg akarják valósítani. Istent nem lehet megtéveszteni vagy meggyőzni a ti érveitekkel. Isten Országa nemcsak ajkakról elhangzó szavakból áll. Isten Országa a szívekben lévő szeretet, béke, egység és hit: az Úr Egyháza, amely a ti szívetekben válik Eggyé. Az Egység Kulcsa: a Szeretet és az Alázat.

Jézus sohasem biztatott arra, hogy legyetek megosztottak. Az Egyházában lévő megosztottság nem az Ő kívánsága. Esedezve kérem gyermekeimet, hogy egyesüljenek szívükben és szavaikban, és

[1] Utazásaidat.
[2] Jo 2,2
[3] A szerk.: Szűz Mária szól.
[4] Az eljövendő napokban.

a szívükben építsék újjá Fiam Ősegyházát. Azért beszélek Fiam Ősegyházáról, mert annak alapja a Szeretet, az Egyszerűség, az Alázat és a Hit volt. Nem arra gondolok, hogy új épületet kell létrehoznotok, hanem arra, hogy a szívetek belsejében kell újjáépítenetek ezt az épületet. Arra gondolok, hogy le kell bontanotok szívetekben a régi téglákat, a szétházás, a türelmetlenség, a hűtlenség, a kiengesztelhetetlenség, a szeretetlenség tégláit, és újjá kell építenetek Fiam Egyházát a kiengesztelődés által. Arra van szükségetek, hogy igen szegények legyetek lélekben, és túlcsordulóan gazdagok a nagylelkűségben. Amíg meg nem értitek, hogy meg kell hajolnotok, nem lesztek képesek egyesülni.

- Vassulám, imádkozz Velem együtt, ahogy az előbb láttál Engem imádkozni! Igen gyakran veled vagyok, gyermekem. Teljesítsd a Szeretet óhaját! Jézus sohasem fog elhagyni téged. Egyesülj Vele szereteted által az egyetlen célért,

hogy megdicsőítsd Őt!

Leányom,[1] érted-e már, hogy miért nem szabad abbahagynod, hogy Velem együtt arass?

Tarts ki az imádságban! Áldd meg azokat, akik üldöznek téged! A te órád még nem jött el, galambom. Szelíd leszek hozzád és egyre jobban foglak szeretni. Ne próbáld megérteni azt, ami meghaladja értelmedet! Vedd kezedbe a sarlót, amikor azt látod, hogy Én a Kezembe veszem! Ne lassítsd lépteidet, tarts Lépést Velem! Ha Én lassítok, lassíts te is! Szólalj meg, ha jelt adok és maradj csendben, ha rád nézek! Mindhalálig védelmezd az Igazságot! Időről időre bántalmazni fognak, de csak olyan mértékben fogom megengedni, hogy lelked tiszta és készséges maradjon. Tudd, hogy mindig melletted vagyok! Arass, ha Én aratok! Tanulj meg olyan türelmesnek lenni, amilyen Én vagyok! Légy nagyon alázatos, és maradj a háttérben! Rád bíztam Érdekeimet,[2] hogy Velem együtt és Mellettem dolgozz, és másokat is kijelöltem, hogy szolgálataikkal kapcsolódjanak e műhöz.

- Vassula, gyermekem, még egy kis idő, már csak igen kis idő, és lelked Hozzám repül. Ezért nincs okod arra, hogy levertséget érezz, amiről beszéltél Nekem, hanem fel kell emelned a fejedet, és arra kell figyelned, Aki szüntelenül szobádba érkezik, Aki veled eszik, Aki pásztorként gondoskodik rólad. Kérj Engem, hogy bocsássam meg bűneidet azért, hogy megkaphasd Békémet és újból örvendezhess! Mondd meg gyermekeimnek, hogy hamarosan elküldöm Szentlelkemet teljes erejében, hogy viselje gondotokat, vezessen vissza az igaz Nyájba, hogy

Igaz Életet élhessetek
Bennem, Istenetekben!

1991. szeptember 26.

Tekintetem mindig Rajtad nyugszik,
én Uram.
Azoknak adod meg bizalmad titkát[3],
akik szeretnek és félnek Téged.

Te kiemelted lelkemet a gödörből,
hogy meglássam
Szentséges Szíved Gazdagságát.
Megláttam az Irgalmat,
melyről prófétáid szóltak.
Megláttam a Szeretetet és a Szelídséget,
amit tanítványaid élveztek.
Megláttam a Békét,
amelyet Te magad adtál nekünk.
Szentséges Szívedben
megengedted lelkemnek,
hogy meglássa a Szenvedés Isteni voltát,
és hogy a Megalázottság
kedves Tekintetednek.

[1] Újból az Atya hangját hallottam.

[2] Azt is hallottam, hogy „Szolgálatomat”.

[3] A bensőséges kapcsolatot.

Akkor ragyogó Fény töltötte be lelkemet,
és mint galambok dallamos suhanását
hallottam és éreztem arcomon
a simogató Leheletet,
és Te betöltöttél Misztériumaiddal.

Ízleld meg még jobban Titkaimat, gyermekem! Engedelmeskedj Törvényemnek! Halkítsd le most még jobban hangodat, hogy csak az Enyémet halljad! Hajtsd le fejedet, hogy az Enyémet lássák! Válj kicsivé, hogy Magamhoz tudjalak emelni!

Gyakran keresed Szentséges Szívem Titkait saját világosságoddal, pedig csupán kérned kell Engem, gyermekem, és elárasztom szemedet Természetfeletti Világosságommal, ami be fogja tölteni egész lelkedet. Értsd meg gyermekem, hogy a benned lévő világosság Tőlem való. Majd akkor, de csak akkor fogod megérteni, Én papom, hogy Műveim Magasztosak, Dicsőségesek és Fenségesek. Csak akkor fogod megérteni, Én tanítványom, úgy, ahogy Én akarom, miért engedte meg az Alázat, hogy kegyvesztett legyen, hogy eléktelenítsék, megvessék és keresztül szúrják, és miért adta oda Életét váltságdíjul sokakért.

- Eljöttem, hogy felszítsam és felébresszem szeretetedet. Ezért ne védd meg testedet a fájdalomtól és a megaláztatástól! Engedd, hogy Megváltód Pecsétje legyen testeden és lelkeden is, hogy teljes legyen benned az átalakulás. Akkor MINDAZ, amit természeted elutasított, aminek ellenállt és amit megvetéssel szemlélt, Isteninek fog látszani előtted.

Add Uram,
hogy megtörténjen mindaz,
amit mondasz!
Hajtsd meg a fejemet,
hajlíts meg engem
és halkítsd le hangomat!
Nem szeretnék üres kézzel állni
Jelenlétedben.
Nem, nem szeretném üres kézzel folytatni
életemet Jelenlétedben.
Tépd ki gyökerestül
és égesd el azokat az emberi gondolatokat,
amelyeket természetem
normálisnak talál!

Teljesen add át Nekem lelkedet, és gondolkozz Törvényemen, még mielőtt utolér! Ne feledkezz meg arról, miképpen tett téged saját természeted sivataggá és vigasztalanná! Ha megengeded, megszabadítalak emberi gondolataidtól és Saját Gondolataimra cserélem, hogy megdicsőíts Engem. Bátor szívet adok neked, kicsim, hogy képes légy ellenfeleim szemébe nézni és szembeszegülni állításaikkal. Ékesszólást, kitartást és ellenállást adok neked üldözőid fenyegetéseivel szemben, akik az Én üldözőim is. Bátorságot öntök beléd, hogy bizalommal tarts ki.

Te az Én ivadékom vagy, és mivel a Termés beérett és készen áll az aratásra, nem késlekedem, amint látod. Szüntelenül aratok, hogy sokakat tápláljak, akik halálukon vannak. Ezért, kedvesem: „Lendítsd meg a sarlódat, és arass! Itt az aratás ideje, már érett a vetés a földön."[1] Engedd meg, hogy növeljem szíved befogadóképességét, mert most Hódítód fog eltölteni téged Tudásával és bizalmas Közléseivel. Csupán arra várok, hogy bebizonyíthassam előttetek jóságomat és felfedhessem Gazdagságomat, Nagylelkűségemet és Szeretetemet.

Azért mondom el nektek ma mindezt, hogy Szavam nemzedékről nemzedékre szálljon, és ti, akik most tanultok, majd gyermekeiteket taníthassátok. Ha figyelnek és megteszik, amit mondok, boldogságban érnek véget napjaik.

Ezért forduljatok Felém, és dicsérjétek Műveimet! Elmélkedjetek Csodáimon!

ΙΧθΥΣ

[1] Jel 14,15

1991. szeptember 29.

(Szent Mihály arkangyal ünnepe)

(Szent Mihály:)

Szeretlek, Isten gyermeke. Bízzál Bennem!

(Az Úr:)

Pihenj meg Szívemben! Én, az Úr, megáldalak. Jöjj, Szívem a te fészked.

1991. szeptember 30.

Hálát adok Nevednek
szeretetedért és irgalmadért.
Bár olyan helyen élek,
ahol körülvesznek üldözőim,
a hamis tanúk és a sérelmek,
Te életben tartasz, és állva maradok.
Megrakod asztalomat,
és mint gyengéd anya,
saját kezeddel táplálsz.
Ó Uram, könyörülj rajtam!
Időnként több a bajom,
semhogy el tudnám viselni,
és ha nem lennél mellettem,
már végem lenne!
Teljes békét szeretnék testvéreimmel!

Mondom neked, béke legyen veled! Állj fel, és hívd szolgámat![1] A Béke Ura vagyok, nem a perlekedésé, és felajánlottam neked Szívemet. Senki ne essen tévedésbe! Azoktól, akik túl sokáig hordozzák magukban a neheztelést, visszavonom Szívemet és a kegyelmeket, amelyeket oly nagylelkűen kínáltam fel nekik. Ha szolgám nem működik együtt a szeretettel, és továbbra is ezen a bűnön töpreng, mondom neked, visszavonom tőle minden kegyelmemet. Soha ne vegyetek példát Arról, aki megoszt!

Én az Egység Kincsét adom nektek, amely nagyon törékeny. Tanuljátok meg megőrizni ezt a Kincset!

(Később:)

Jézus?

Én Vagyok.

Kicsim, aki elmerültél Bennem, te nem fogsz Nekem csalódást okozni. Melletted Vagyok és mindig is melletted maradok. Áldj Engem azok helyett, akik sohasem áldanak! Félelem és kétely nélkül hirdess Engem, és nem fog győzni a pokol. Dédelgess Engem, igen, nézz Arcomra, és mondd: „Jézusom szeretlek! Te vagy életem, mosolyom, reményem, örömöm, és mindenem! Áldott légy!”

Jöjj pihenj meg Szívemben, és engedd meg, hogy Én is megpihenjek a tiédben!

1991. október 1.

(A kanadai zarándokokhoz Lensben. Százhetvenegyen hívő és kilenc pap jött el, hogy egy hetet töltsenek velem.)

Mondd meg nekik, hogy megáldom őket ma éppúgy, mint tegnap és mindenkor. Nyissák ki fülüket és figyeljenek! Nyíljék meg minden szív, hogy befogadja Szavamat:

Mindössze szeretetet, hűséget és folytonos imát kérek tőlük. Hamarosan veletek leszek. Jöjjetek!

(Este:)

Uram, eljöttél, és életre keltetted lelkemet.
Azóta új élet csörgedez bennem,
mivel e Folyam a Te Szentélyedből fakad.
Nézz gyermekedre Uram! Újból él!
Megváltottál, újból lábra állítottál
és megmutattad
kimeríthetetlen Szeretetedet.
Illatod elbűvölt,
Szépséged mindörökre elkápráztatott
és magával ragadott.
Gyengédséged és Jóságod
forrást fakasztott bennem.
Áldott legyen Neved mindörökké!
Áldott lesz Benned minden nép.
Végül egy napon
minden nemzet egyesülni fog és így kiált:
„Áldott, aki az Úr Nevében jön!”
Mert ahogy az eső
rügyeket fakaszt a földből,

[1] Egy bizonyos személynek szóló üzenet.

úgy fogja a Szentélyedből Fakadó Folyó[1] *megöntözni városaidat.*[2]

1991. október 2.

(A kanadai zarándokokhoz.)

Béke legyen veletek!

Legyen ez a nap az öröm napja! Hamarosan megszabadítalak benneteket. Készüljetek fel fogadásomra! Rajtatok kívül, akiket már összegyűjtöttem Nevemben, vannak mások is, akiket össze fogok gyűjteni. Kérd meg gyermekeimet, hogy elmélkedjenek:

„Mert maga Teremtőd lesz a hitvesed,
a Seregek Ura[3] a neve."[4]

Mindenki nevezzen Engem ma

Vőlegénynek!

Imádkozz a világ békéjéért! Imádkozz Szándékainkért!

IXθYΣ

1991. október 3.

(Ma a szentmise alatt, amelyen a kanadai zarándokokkal vettem részt, Jézus így szólt hozzám lokúcióban:)

„Elküldtem hozzád barátaimat."

1991. október 4.

(A kanadai zarándokokhoz.)

Támaszkodjatok Rám! Adjátok át Nekem minden gondotokat, tegyétek Szívembe és megsemmisítem őket. Úgy áldjatok Engem, ahogyan Én áldalak benneteket. Úgy szeressetek Engem, ahogyan Én szeretlek benneteket. Teremtés! Fontold meg, hogy mindössze a szeretet viszonzását kérem tőled! Örökké tartó áldást adok nektek. Ezért ma is és minden nap bízzatok Bennem! Merítsetek Szívem Forrásából, és eltöltelek, az Én ragyogásomba öltöztetlek benneteket. Ismerem bajaitokat és végtelen szegénységeteket, ezért ne féljetek, jöjjetek Hozzám úgy, amilyenek vagytok.

- A szegénység elbűvöl Engem. -

Úgy fogadjatok Engem, ahogy Én fogadlak titeket!

- Menjetek Békével és legyetek tanúim, mert jobban szeretlek benneteket, mint az emberek. Legyetek tanúi annak, Aki felkínálta nektek Szentséges Szívét.

IXθYΣ

1991. október 5.

(A kanadai zarándokokhoz.)

Béke legyen veletek! Állítsátok helyre Házamat!

- Úgy küldelek benneteket, mint bárányokat a farkasok közé, de ne féljetek! Én Vagyok veletek van.

- Tegyétek széppé Házamat Szentséges Szívem és Édesanyám Szeplőtelen Szíve iránti tisztelettel!

Megáldalak benneteket és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.

IXθYΣ

1991. október 7.

A Te Dicsőségedre szeretném felajánlani
mindenemet, amim van.
Nincs sok mindenem,
valójában alig van valamim,
mert elégtelen vagyok,
szegény, gyenge és igen nyomorúságos,
de amim van, mindazt fogadd el Uram!

Közelségem[5] tüzet gyújtott benned, megőrzött téged és másokat is.

[1] A Szentlélek.
[2] A mi lelkünket.
[3] Jahve Sabaoth.
[4] Iz 54,5

[5] Az Úr közvetlensége.

- Szabad akaratodat kérem. Kínáld fel Nekem, és folyókat fakasztok belőled. Nagy szegénységre van szükségem ahhoz, hogy Műveimet napvilágra hozzam. Támogatni fogom lelkedet, mivel az Én menyasszonyom vagy.

Vassula, városaitok halottakkal vannak tele, és bűzük az égig hatol. Milliószámra oszlik fel testük. Imádkozz, imádkozz békéért, szeretetért, hitért és egységért! A Szent Isten gyötrődik amiatt, aminek be kell következnie, leírhatatlanul szomorú. Rá kell majd ejtenem Kezemet e bűnös nemzedékre.

Leányom, az Én kedvemért vedd fel az Egység Keresztjét, hordozd keresztül a világon, járj országról országra, és mondd meg azoknak, akik beszélnek ugyan az egységről, de folytonosan az ellenkezőjét gondolják, és továbbra is másképpen élnek, hogy megosztottságuk elválasztotta Szívemet az övéktől. Kiálts, talán még áttöri Hangom süketségüket. Veled vagyok ebben az elhagyatottságban, ezért ne félj!

Rád bíztam Keresztemet. Ez a Kereszt meg fog szentelni és meg fog védeni téged. Ezért hordozd szeretettel és alázattal! Szüntelenül hívd segítségül Nevemet! A te Küldetésed gyermekem az, hogy tégy tanúságot a Szeretet mellett és hirdesd Szentségemet az ő szeretetlenségük és hűtlenségük közepette. Félelem nélkül haladj előre, és légy a Visszhangom! Örömmel és buzgón tégy tanúságot, szeretettel tégy tanúságot a Szeretet mellett!

Örvendezz, amikor ellenségeim keresztül szúrnak! Ajánld fel Nekem sebeidet, és azonnal meggyógyítalak. Irgalomban gazdag Szívem sohasem fog ellenállni neked, amikor felemeled szemed, hogy Engem keress. Te az Én gyermekem vagy, akit örökbe fogadtam, felneveltem és tápláltam. Ezért ne félj az emberektől, mert nem árthatnak neked! Hamarosan megszabadítalak. Addig járj körbe az Egység Keresztjével és dicsőíts meg Engem! Légy

védelmezője

az Igazságnak és az Egyetlen Egyháznak, amelyet Én Magam alapítottam!

Menj el minden nemzethez, mutatkozz be nekik! Mondd meg nekik, hogy Szent Nevemben Békét és Egyetlen Egyházat akarok! Mondd meg nekik, hogy aki magát igaznak tartja, és mégis megosztott marad, annak gyümölcsét fogja enni, aminek magját elvetette, és el fog pusztulni! Mondd meg nekik azt is, mennyire irtózom az álnok szívektől! Fáraszt mesterkéltségük és beszédük. Mondd meg nekik, hogy elfordulok gőgjüktől és merevségüktől! Véleményük valóban nagyszerűnek és hatásosnak mutatkozik az emberek előtt, de előttem nem! Nem üdvözölhetek egy széthulló, haldokló Egyházat. Mondd meg azoknak, akik hallani akarnak, hogy

amíg le nem halkítják hangjukat
nem fogják meghallani az Enyémet!

Ha lehalkítják hangjukat, akkor majd kezdik hallani az Enyémet, és megteszik Akaratomat. Én Egy vagyok, mégis mindegyikük saját Krisztust alkotott magának. Én vagyok Testem Feje, mégis csak az ő fejüket látom, a Magamét nem. Mondd meg nekik, hogy hajtsák meg fejüket, akkor majd meglátják az Enyémet! Mondd meg nekik, hogy váljanak kicsivé, hogy Magamhoz emelhessem őket!

- Ne engedd, hogy megfélemlítsenek, gyermekem! Légy oly türelmes, amilyen Én! Légy okos és maradj mellettem! Az Én Ékszereimet[1] fogod viselni, hogy hűséges maradj Hozzám, ezek majd emlékeztetni fognak Énrám.

Imádkozz menyasszonyom, imádkozz Vőlegényedhez, és végül megjutalmazlak. Dicsőíts Engem, és mondom neked, nem lesz hiábavaló a fáradság és az áldozat.

Mondd meg mindenkinek, hogy

[1] Az Ő keresztjét, szögeit és töviskoronáját.

a szegénység

közepette fogom megalapítani Országomat, azok között, akiknek van idejük arra, hogy meghallgassák Lelkemet, imádjanak Engem és megtegyék Akaratomat! Őbennük örvendez Lelkem!

Leányom, nyomorúságod ellenére is szeretlek! Engedd meg, hogy folytassam benned Műveimet! Úgy igazodj Hozzám, ahogyan Én tehozzád, és meg fogják érezni rajtad Jelenlétemet. Benned fogom egységre vezetni ezt a nemzedéket.

Bízzál, mert veled vagyok! Pecsétem a homlokodon van. Ezzel a Pecséttel és Kegyelmemmel fog megalakulni országom a földön, úgy, ahogyan Én akarom. Fogadd Békémet! Ne feledd, hogy veled vagyok egész idő alatt! Jöjj, térj be Sebeimbe!

ΙΧθΥΣ

1991. október 13.

Rajtad kívül Uram, senki sincs szívemben.
Lassanként javítgatsz engem.
Áldást áldás után árasztottál rám,
és megnyerted szívemet.
De megteszem-e most Akaratodat?
Sikerül-e követnem Téged?
Felebarátom segítségére sietek-e,
ahogy csak tőlem telik?
Követem-e Parancsolataidat?
Kegyeidben örvendezhetem-e még?

Tanulj meg Rám támaszkodni! Leányom, kész vagy-e továbbra is hordozni Keresztemet, melyet neked szántam?

Kész vagyok hordozni, amíg el nem veszítelek Téged, amíg egyesült és egy vagyok Veled.

Tudod, hogy mit jelent ez, és mit kérek tőled?

Áldozatot, megalázást, alázatot, semmivé válást, szeretetet, hitet, reményt, engedelmességet, önmegtagadást, imát, imát, imát, türelmet, bűnbánatot, megalázottságot, szenvedést, böjtöt és Beléd vetett bizalmat? És a megbocsátás lelkületét.

Helyesen mondtad, de nemcsak azt jelenti, hogy tudj minderről. Kegyeimben szeretnél maradni? Akkor meg kell valósítanod mindazt, amit felsoroltál. A Mennyek Országa olyan, mint a győzelem díja, aki megnyeri, meg fogja becsülni. A Mennyek Országa azoké lesz, akik úgy jönnek, hogy kezük van jó gyümölcsökkel. Így szándékozom újjáépíteni Egyházamat, Vassulám, azokon az erényeken, amelyeket említettél.

Ha Velem tartasz, nem leszel elveszett. Ne engedj a kísértésnek, ne nézz se jobbra, se balra! Ahogy tanítványaimnak mondtam: „Útközben senkit se köszöntsetek!”[1] Ha úgy akarsz Nekem szolgálni, ahogy mondod, követned kell Engem a Béke, a Szeretet és az Egység Keresztjével, hogy megdicsőíts. Ne tekints félelemmel az újabb keresztekre, amelyeket utadra állítok, mivel mind Tőlem származnak! Dicsőíts Engem! Asztalod mindig meg van rakva, és kelyhed túlcsordul. Ezért ne panaszkodj semmiségek miatt! Próbára foglak tenni, és időnként megvizsgálom Irántam való szeretetedet, hogy lelkileg alakítsalak. Ne csak lábadat vonszolva jöjj Utánam, hanem könnyű szívvel kövesd lépteimet! Pihenj meg Bennem, amikor fáradt vagy, és engedd meg, hogy Én is megpihenjek benned, ha Én vagyok fáradt!

- Figyelj most Szent Istenedre: ne engedd, hogy elragadjanak az utadba kerülő szelek! Gyökerezz meg Bennem, és akkor nem fognak téged tövestül kitépni, leányom. Gazdagítsd Egyházamat mindazzal a Tanítással, amelyet neked adtam! Mondd meg nekik, hogy az Úr Szíve Végtelen Szeretet, de egyetlen ember sem ismeri teljesen mélységét és gazdagságát.

Tudom, hogy törékeny vagy, leányom, de volt-e valamiben hiányod? Bízzál Bennem, bízzál Bennem és légy az eljövendő Egység tükörképe! Ne légy olyan,

[1] Lk 10,4

mint azok, akik állandóan különbséget tesznek egymás között Szent Nevemben! Ne légy olyan, mint azok, akik fontosnak tartják ugyan az Egységet, de szavukat nem váltják tettre, és ezzel kivívják az Atya haragját. Bár az ellenkezőjét gondolják, az Atya előtt és Én előttem is utálatosak érveik, és semmi sem tart vissza attól, hogy e hatalmasoknak odakiáltsam:

„Szálljatok le! Szálljatok le trónjaitokról! Essen le szemetekről a hályog, hogy lássátok, milyen pusztulást hoztatok Házamra! Kifosztottátok Szentélyemet és elvittétek mindazt, ami benne volt! Nemcsak ketté törtétek a Pásztor botját, hanem szilánkokra hasogattátok! De ma nyissátok ki szemeteket és lássatok! Tartsátok nyitva szemeteket, és meg fogjátok ismerni a szegénységet, a zsákruhát és a mezítlábasságot. Tartsátok nyitva szemeteket, és egyetlen pillantással megismeritek Szívemet."

- Csak egyetlen szót kellene mondanom gyülekezeteitekben, és ezzel az egyetlen szóval egyesíteném Egyházamat. De a Mennyei dicsőséget a Szegénységtől, a Nyomorúságtól és azoktól fogom kapni, akiket ők megvetnek. Idegenek fogják újjáépíteni Házamat, mert megadom nekik a buzgóság lelkét és a hűség lelkét. Akkor újból megtelnek kamráitok, és hordóitok túlcsordulnak új boromtól.

Ha azt mondjátok, hogy szerettek Engem, és az Én Nevemről nevezitek magatokat, akkor Szent Nevem és Szeretetem kedvéért

egyesítsétek egyházaimat!

Az igazi keresztény bensőleg keresztény. Az igazi Egység a szívben van és a szívben jön létre. Az Egység nem betűkből áll, hanem lélekből. -

Ha úgy szeretsz leányom, ahogy mondod, öleld át a Keresztet, amelyet neked adtam! Akkor nem fog megbotlani lábad. A világban semmi sem hasonlítható a Kereszthez. Ne vedd le soha tekintetedet az Én Tekintetemről!

Tanítvány? Jöjj, kövess Engem!

ΙΧθΥΣ

(Később:)

Vassula, imádkoztam érted az Atyához. Én vagyok az, Jézus. Arra figyelj, amivel megbíztalak! Írj![1]

Béke legyen veletek! Hallottam, hogy így hívtatok: „Atyám!"

Itt Vagyok!

Vissza akartok jönni? Nem teszek nektek szemrehányást, mert Én vagyok a Végtelen Irgalom. Ítéletet sem mondok felettetek. A szíveteket keresem! Szeretetre van szükségem. Szomjazom a szeretetre. Ajkam kiszáradt a szeretet hiánya miatt. Nem akarok visszatekinteni múltatokra, csak a jeleneteket nézem.

Mellettem van a Mennyország Királynője.[2] Minden asszonynál kitartóbban imádkozott értetek. Többet imádkozott, mint az Uralmak, a Hatalmasságok, a Trónok, az Erősségek és az Angyalok, többet minden teremtménynél. Ezért üdvözöljétek imáitokban! Úgy tiszteljétek, ahogyan Én tisztelem őt!

Mindannyian Bennem vagytok megkeresztelve, és ezért nem kellene különbségnek lenni a testvérek között. Ha tudnátok, hogy mit kínálok fel ma nektek, nem vonakodnátok felajánlani Nekem szíveteket, és átadnátok magatokat Nekem. Jöjjetek vissza Hozzám, és ne féljetek! Szent Társatok beszél most hozzátok, Ő szeret titeket a legjobban. Higgyetek Szeretetemben! Gondolkozzatok el Szenvedésemen és elmélkedjetek róla! Ajánljátok fel Nekem szíveteket, és illatos kertté alakítom, ahol Én, a ti Királyotok megpihenhetek. Engedjétek meg, hogy Birtokommá tegyem, és élni fogtok. Ne fordítsátok el Tőlem szíveteket, ne maradjatok távol Tőlem, szabadon beszéljetek Velem! Én figyelek.

[1] Üzenet a raboknak.
[2] Szűz Mária.

Meghívlak benneteket, hogy elmélkedjetek e szavakon:

Viszonozzátok szeretettel a gonoszságot!
Kövessetek Engem!

Ne feledkezzetek meg arról, hogy mindig veletek vagyok. Ezt soha ne felejtsétek el!

Mindegyikőtöket megáldom és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.

ΙΧθΥΣ

Jézus Krisztus, Isten Szeretett Fia,
a Megváltó.

1991. október 14.

Uram?

Én Vagyok.

Evangelizálj szeretettel a Szeretetért. Gyökerezz Belém, gyermekem... Engedj át mindent Nekem, és engedd meg, hogy Én legyek a Lelkivezetőd, aki vezet és útmutatást ad neked Egyházaim egyesítéséhez. Jellé kell válnod számukra és meg fogják tanulni, hogy mivel Én Egy Vagyok, ti is egy lesztek, ahogyan Mi Egy vagyunk. Be fog teljesedni az Írás, mert teljesülni fog Atyámnak mondott Főpapi Imám. Benned vagyok, ezért ne félj!

Ez sokat ígér, Uram!

A te küldetésed kicsim az, hogy népemet egyetlen Névben, az Én Nevemben gyűjtsd össze, hogy együtt törjék meg a Kenyeret. Nincs ok az aggodalomra! Tedd meg azt, ami tőled telik, és a többit Én teszem meg. Alázatra van szükségem ahhoz, hogy Műveimet véghez vigyem benned, és így mindent a felszínre hozhassak.

- Hitetlen nemzedéked, amely miatt oly sok Vérem hull, vissza fog utasítani téged, Vassulám, de segítek neked állva maradni feltűnő sebeid ellenére, amelyeket e gonosz nemzedéktől fogsz kapni. Segítséget fogsz kapni felülről. Én szóltam hozzád és másokhoz is. Ne állj meg itt! Add tovább a Tanításokat, amit nyílvánosan és otthonaidban adtam! Tudom, mennyire törékeny vagy, de azt is tudom, hogy kit választottam.

Uram, örömmel tölt el, hogy egyesülni fogunk, bár senki sem tudja valójában hogyan. Láthatóan igen nagyok a problémák és a szakadások még mélyebbek. Ahogy mondod: „A Pásztor botját nemcsak ketté, hanem szilánkokra törték." Testedet megcsonkították, szétszakították és megbénították. Azt kéred, hogy hajoljunk meg. Hogyan? Mit kell tennünk? Mi az első lépés? Magam görög ortodox vagyok, és mindent megosztok római katolikus testvéreimmel. Nem teszek különbséget közöttünk Szent Nevedben, amikor velük vagyok, és ők sem bánnak velem másképpen, mint övéikkel. Azt is tudom, hogy közülük sokan járnak a görög vagy az orosz ortodox templomokba...

Mondd ki gyermekem!

Add meg nekem a helyes szavakat, Uram!

Mondd ki: ...és nem engedik meg nekik, hogy részesüljenek Testedben.

Nem engedik meg nekik, pedig Szentségeink ugyanazok. De nekünk, ortodoxoknak megengedik, hogy részesüljünk Testedből. Hogy mást ne mondjak, még azzal is megfenyegettek, hogy kiátkoznak, mert a római katolikusokhoz járok. Azért is üldöznek mindkét részről, mert a gyóntatóm római katolikus! És Te mindezt látod, Uram Jézus!

Pedig el fog jönni az a nap, amikor együtt fogják megtörni a Kenyeret egy oltáron, és senki sem fogja gyermekeimet megakadályozni abban, hogy Hozzám jöjjenek. Senki sem fogja megkérdezni tőlük: „Ortodox vagy?"[1] Már elítéltem azt az erődöt, amelyet azért építettek, hogy

[1] A görög és az orosz ortodox papoknak természetesen joguk van ahhoz, hogy megkérdezzék attól a személytől, aki Szentáldozáshoz kíván járulni, hogy „hozzájuk tartozik-e". A római katolikusoknak nem engedik meg, hogy templomaikban Szentáldozáshoz járuljanak, bár a Szentségek azonosak.

megosszanak benneteket. Ti mindannyian testvérek vagytok Énbennem. Meg kell tanítanod őket arra, hogy higgyenek ebben, és meg kell győznöd őket, hogy meg is tegyék!

- Azoknak, akik megosztottak maradnak testben és lélekben, és különbséget tesznek egymás között Szent Nevemben, ugyanazt mondom, mint szárdeszi egyházamnak.[1] A világ szemében élőnek látszol ugyan, de Alkotód Szemében nem. Keltsd életre azt a keveset, ami belőled megmaradt, mert hamarosan meghal az is, és odagyűlnek a keselyűk, ahol a holttest van.

Egyesüljetek! Találkozzatok! Együtt hívjátok segítségül Nevemet! Együtt változtassátok át Testemet és Véremet! Ne üldözzétek az Utat: Alázkodjatok meg és hajoljatok meg, hogy képesek legyetek egyesülni és dicsőíteni Engem! Ti a Lélekről beszéltek, de nem cselekedtek a Lélekben. Ti az Útról beszéltek, de ti vagytok az elsők, akik eltorlaszoljátok. - Milyen kevéssé ismertek Engem!

Hangosan szólítjátok Nevemet, pedig megölitek gyermekeimet a szentély és az oltár között. Bizony mondom nektek, mindezt elétek tárják az Ítélet Napján. Szemembe tudtok-e nézni és őszintén tudjátok-e mondani: „Kibékültem testvéreimmel." Tudjátok-e őszintén mondani: „Nem tartom magamat különbnek testvéreimnél a Te Szent Nevedben. Úgy bántam velük, mint egyenlőkkel." Amikor majd Elém járulsz, szemedbe fogom mondani: „El veled! Te nem bántál testvéreiddel úgy, mint egyenlőkkel. Testemet hasogattad mindennap. Hol a te diadalod? Amíg Én építettem, te bontottál, amíg Én gyűjtöttem, te szétszórtál, amíg Én egyesítettem, te megosztottál!"

Mégis, ha ma Hozzám jössz úgy, amilyen vagy, meg tudlak gyógyítani, át tudlak változtatni, és dicsőíteni fogsz Engem. „Jaj a várandós és szoptatós anyáknak, amikor az Én Napom eljön!" Írd![2] Jaj azoknak, akik úgy hordozzák magukban a bűnt, mint a várandós anya, és leszármazottaikat is olyanná nevelik, mint amilyenek ők maguk. Megmondtam, hogy közöttetek is támadnak olyanok, akik csalárd beszéddel magukhoz akarják csábítani a tanítványokat.[3] Kiáltok nektek és megpróbálok áttörni süketségeteken, hogy megmentselek benneteket. Ha megfeddlek, az

az irántatok érzett Nagy Szeretetem miatt történik.

Bizony mondom nektek: Egy napon Egyetlen gyülekezetbe fogom gyűjteni Testem valamennyi levált tagját.

- Ne sírjatok barátaim, akik szerettek Engem![4] Viseljétek el, amit Én elviselek, de vigasztaljatok meg és higgyetek Bennem! Nevemben nagy műveket fogtok létrehozni. Legyetek olyan türelmesek, mint Én! Éhes és szomjas voltam, gyakran éheztem és segítségemre jöttetek. Folytassátok jótetteiteket, és megjutalmazlak benneteket.

Bizony mondom nektek, nem vagytok egyedül, veletek vagyok. Egyesüljetek Bennem, és éljetek békében! Vérem leszármazottjai és Országom örökösei vagytok. Mondd meg nekik, hogy az Úr Szíve Szeretet, és a Törvény Szíve a Szereteten nyugszik. Mondd meg népemnek, hogy nem hivatalnokokat akarok Házamban. Nem fogom őket igazolni az Én Napomon, mert gépiessé tették Házamat.

Elküldtem nektek Lelkemet, hogy szívetekben éljen, ezért a bennetek lakó Lélek fogja megmutatni nektek, hogy Egyházam a ti szívetekben fog újjáépülni, és szívetekben fogjátok egymást testvérként felismerni.

[1] Jel 3

[2] Jézus megmagyarázza Lk 21,23 versét.

[3] ApCsel 20,30

[4] Jézus azokhoz beszél, akik őszintén szeretik Őt, őszintén és igazán munkálkodnak az egyházak egyesítésén. Barátainak nevezi őket.

[1]Testvérem, vajon el kell viselnem még egy időszakon át azt a fájdalmat, amit évek óta viselek? Vagy most pihenést nyújtotok Nekem? Innom kell-e még egy időszakon át megosztottságotok Kelyhét? Vagy megpihentetitek Testemet, és kedvemért egyesítitek Húsvét Ünnepének Dátumát?

Ha megegyeztek Húsvét közös dátumában, enyhülést hoztok fájdalmamra, testvér. Örvendezni fogtok Bennem és Én tibennetek. Sokaknak visszaadom a látást. „Az én Kedvesem, szeretett Teremtőm, az én Hitvesem fedte fel előttünk mindezt, amit emberi kéz nem tudott volna véghezvinni!" Így kiáltotok majd Nevemben, amikor visszanyeritek látásotokat

- és Én el fogok jönni hozzátok. -[2]

Bizony mondom nektek: Gyülekezzetek, találkozzatok, és most hallgassatok Pásztorotokra:

Azon az úton foglak benneteket vezetni,
amelyen haladnotok kell.

Küldjétek el Üzenetemet a föld minden határára!

Bátorság, leányom! Mosolyogj, ha Én mosolygok! Veled vagyok, hogy az égbe vezessem lépteidet.

IXθYΣ

1991. október 17.

(Üzenet az „aratóknak", akiket Isten választott ki arra az Egyesült Államokban, hogy e könyvet kinyomtassák.)

Az Én Békémet adom nektek és megáldalak benneteket! Veletek vagyok, hogy támogassalak munkátokban, amit Nevemben végeztek és amit megáldottam. Azért bíztam rátok, hogy dicsőítsetek Engem.

- Az éhínség idején jöttem, -

Mennyei Mannámmal tápláltalak, hogy el ne pusztuljatok. Sohasem hagylak el benneteket. A Szeretet Szeretetként tér vissza.

IXθYΣ

(Szent Édesanyánk is üzen az „aratóknak".)

Az eklézsia újból életre kel. Dicsőség Istennek! Én vagyok a Mennyország Királynője, a ti Édesanyátok. Megáldalak benneteket. Imádkozzatok a békéért, imádkozzatok a hitért, a szeretetért és az egységért! Imádkozzatok minden gyermekem megtéréséért! Azt szeretném, ha mindenki megmenekülne. Isten Világosságának műveit nem lehet örökre elrejteni![3] Ezért választottalak titeket arra, hogy Isten aratói legyetek.

Nagyon szeretlek benneteket, és köszönöm, hogy Nekem ajánlottátok az Úr könyveit.[4] Higgyetek kicsinyeim! Veletek az Úr! Őt kövessétek! Bízzatok, mert veletek vagyok. Jöjjetek!

1991. október 20.

(A Szentséges Szív Belgiumnak szóló üzenete. 1991 október 20-án, Brüsszelben, a jezsuita kollégium Szent Mihály termében olvastam fel.)

Uram, légy velem!

Bízzál, mert Én Vagyok veled van. Vassulám, mondd meg nekik: Ha sokan el is felejtették Szentséges Szívemet, Én sohasem felejtettem el őket.

---

[1] Mialatt Jézusom mindezt elmondta, olyan volt hangja, mint az áldozaté. Fáradtan kérlelt, mintha Ő függne mitőlünk. Mint a fogoly, aki odamegy börtöne ajtajához, és a kis ablakon át megkérdezi az őrt, milyen hosszú még büntetése szabadulása napjáig.

[2] Jézus ezt fenséggel mondta, mint Király.

[3] A sok akadályra utal, amelyeket a Sátán állít, hogy megakadályozza a Szentséges Szív Üzeneteinek terjedését.

[4] Az a csoport, amelyik az angol könyveket nyomtatta, egyik kötetet a Szűzanyának ajánlotta.

Hívtam, és ide gyűjtöttem őket, hogy ma együtt imádkozzunk. Azt szeretném, ha gyermekeim egyesülnének. Azt szeretném, ha egész Egyházam egyesült lenne. Akik kitartanak a megosztottságban, azok már elválasztották Szívemet az övéktől. Ismerjétek fel, hogy milyen súlyos a ti megosztottságotok, milyen sürgető Felszólításom és milyen fontos a kérésem! A szívetekre van szükségem, hogy egyesítselek benneteket, és újjáépítsem Egyházamat egységben, a ti szívetek belsejében. Csupán szeretetet kérek, hogy letörjem megosztottságotok kerítéseit: Imádkozzatok ti, akik Nekem ajánlottátok szíveteket, és egyesítsétek szíveteket az Én Szentséges Szívemmel Egyházaim egységéért!

Én, az Úr, megáldalak benneteket, és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. Én, Jézus, szeretlek benneteket.

ΙΧΘΥΣ

1991. október 21.

Ó Uram, rám lehelt a Te Irgalmad,
és élő Lelket árasztott belém,
abba a mélységbe, ahol Ő lakozik.
A Te mindeneket gyógyító Szavad
meggyógyított engem.
A láthatatlan Isten
hirtelen láthatóvá vált előttem.
Homályos szemem
meglátta a Világosságot,
a Lángoló Tűzoszlopot,
hogy lépteimet a Mennybe vezesse.
A Hajnalcsillag legyőzte a sötétséget,
amely rabságban tartott engem
és rémületben tartotta lelkemet.
Reményt, Szeretetet, Békét
és nagy vigasztalást adott lelkemnek,
mert felismertem,
hogy maga a Szeretet és a Könyörület
az én Szent Társam életem útján.

Gyermekem, veled van a Szeretet, és semmilyen lenti hatalom sem tud, és sohasem fog elválasztani téged Éntőlem. Járj az Én Világosságomban és maradj Velem egy!

1991. október 22.

Jézusom,
öltöztess engem alázatba, tisztaságba és
Törvényed iránti engedelmességbe,
mert ez kedves az Atya előtt.

Béke legyen veled! Ezért mondom,

légy olyan, mint a vámos,

mert sokan elítélik közületek felebarátaikat, és elfelejtik, hogy tegnap még maguk is ugyanabba az álomba merültek. Ne mondjátok: „Rendet raktam házamban, és előkészítettem az Úr számára. Bármikor eljöhet hozzám. Készen állok fogadására. Nem vagyok olyan, mint felebarátom, aki nem böjtöl, nem imádkozik és gonosz életet él.” Világosodjatok meg, mondom nektek, ajkatok már elítélt benneteket. Először ti magatok gyógyuljatok meg, és ne ítéljétek el azokat, akik nem tudják, melyik a jobb és melyik a bal kezük. Úgy jöjjetek Hozzám, mint a vámos, és kérjetek, hogy legyek irgalmas hozzátok, bűnösökhöz,[1] mert mindannyian alá vagytok vetve a bűnnek. Templom! Kelj fel és szolgálj Nekem, Istenednek! Segítsd az özvegyet[2], mert ezzel Engem szolgálsz.

Menj Békében. Veled vagyok.

Dicsőség Istennek!

1991. október 24.

Uram, engedd meg,
hogy szolgáljalak Téged!
Ezzel tartozom most Neked.
Téged Irgalmadról ismernek, és tudom,
ha Beléd kapaszkodom, nem taszítasz el.
Tudom, hogy meg fogsz menteni.
Csupán ki kell nyitni számat,
és Te megtöltöd.[3]
Kérlek, táplálj engem Mannáddal![1]

[1] Ahogy a görög rózsafüzérben kérjük.
[2] Az özvegy az én édesanyám. Isten nem akarja, hogy anyának nevezzem, mert egyetlen Anyánk van, a Szűzanya. Földi édesanyám vár, hogy menjek vele bevásárolni.
[3] Vö. Zsolt 81,11.

Maradj meg kegyelmemben! Én olyan Isten vagyok, akit meg lehet indítani. Szívem tele van Könyörülettel, és meg tudok hatódni. Jöjj, Én vagyok pajzsod e küzdelmes napokban.

Uram. Azok közé tartozom,
akiket hevesen támad a Sátán.
Hogyan hallhat csodáidról néped,
ha sötétségben van?
Az ördög meg akarja bénítani Tervedet!
Még meddig fog Igazságosságod
a feledés földjén időzni?
Mutasd meg most,
Irgalom és Igazságosság Ura,
hogy Te vagy a mi segítőnk és vigaszunk!

Nem kell félned! Végül a Mi Szívünk fog győzni. Mindenkinek meg fogom mutatni, hogyan tudlak megmenteni benneteket. Az Írásoknak be kell teljesedniük! Hiszen tudod, írva van,[2] hogy a Mélységből fölbukkanó vadállat harcra kel a Két Gyertyatartó ellen, melyek a világ Ura előtt állnak. Felkel a Két Tanú ellen, akik Testemet jelképezik, és amelyek az Én Testem. Ők bebizonyították a szenvedés, a megpróbáltatás és az üldöztetés idején nagy állhatatosságukat. Az Én Szavamat hordozzák, ők az Én szócsöveim. Nekik adatott az Igazság, hogy olyanok legyenek, mint az angyalok, és legyenek az Ige visszhangja, mivel engedték Lelkemnek, hogy Vezetőjük legyen, és így megkapták Illés megbízatását.

A felhívás, amelyet Nevemben adnak, valóban az Én felhívásom. Felemelik hangjukat, hogy emlékeztessenek benneteket Törvényemre, miként Mózes a Hóreb hegyén, de Én vagyok az, aki rajtuk keresztül beszél. Bár a világ emberei előtt úgy fog tűnni, hogy e Két Prófétát[3] legyőzte az Ellenség, Én életet lehelek beléjük és talpra fognak állni.

„Mert amint a föld megtermi növényeit, és a kert kisarjasztja a veteményeket, úgy sarjasztja ki az Úr az igazságosságot és a magasztalást minden nép színe előtt."[4] Nyomorúságos testeteket az Én dicsőséges Testem másává változtatom át. Akkor meg fogjátok látni, amint az új ég és az új föld létrejön. El fog tűnni az első föld és az első ég, vagyis a régi város, amelyet szimbolikus néven Szodomának és Egyiptomnak ismertek, mert Igémet újból keresztre feszítették benne,[5] amikor a világi emberek ismételten nem ismertek fel Engem. Bár saját Tulajdonomba jöttem, népem <u>most sem</u> fogadott el, hanem úgy bánt Szentlelkemmel, ahogyan neki tetszett, és megengedte a Vadállatnak, hogy háborút viseljen azok ellen, akiket Én küldtem.

Ez a két város együtt jelképezi Szodomának és Egyiptomnak Küldötteim iránt tanúsított elutasítását és a fáraó makacsságához hasonló teljes süketségét. E városok helyébe kerül az Új Jeruzsálem. Nem fognak benneteket többé Szodomának és Egyiptomnak nevezni, hanem

- Új Jeruzsálemnek, -

az Egység Városának, és a Szentség Városának. Amikor majd ez megtörténik, a túlélők dicsérni fognak Engem nagy félelmükben.[6]

Gyermekem, a Föld várandós, és hangosan kiáltozik szülési fájdalmában. Hamarosan véget ér azonban a várakozás ideje. Már rád leheltem, teremtés! Sorra életre keltelek és megtisztítalak benneteket. Ha tehát bárkinek kifogása van ellenetek, annak nem ellenetek, hanem Ellenem van kifogása, aki az Igazság Szentlelkét adtam nektek, és ha bármelyiket keresztre feszítik a jelképes nevű két város, Szodoma és Egyiptom között, az Én Igémet feszítik ismét keresztre. Két Gyertyatartóm azonban három és fél nap után[7] még nagyobb Fényt fog adni, mivel fényét a Lelket körülvevő ragyogásból kapta. Ezért reménykedj gyermekem!

[1] Szentlelkeddel.
[2] Jel 11,7
[3] Illés és Mózes lelkét: a prófétálás lelkét.
[4] Iz 61, 11
[5] Vö. Jel 11,8.
[6] Jel 11,13
[7] Jelképes szám: Jel 11,11.

Szentlelkem ígérete a ti időtökre vonatkozik.

Te az Én Házam népéhez tartozol. Az eklézsia újból életre kel.

(Később:)

(Üzenet a Fülöp-szigetek népének:)

Béke legyen veled! Mondd meg népemnek, hogy gondolkozzon Törvényemen! Írd:

- Össze fogom békíteni a világot! -

Mondd meg nekik, hogy Én vagyok az, Jézus. Ha megkérdezik, milyen Üzenetem van számukra, mondd meg nekik:

- Azért jöttem, hogy összebékítselek
benneteket Szentséges Szívemmel, -

és ha kibékítettelek Magammal, azt fogom kérni tőletek, hogy nagy Szeretetemért béküljetek ki egymással is! Az a szándékom, hogy az egész világot összebékítsem Szentséges Szívemmel, és így új teremtést alkossak belőletek.[1]

Ez Lelkem ígérete.

Bizony mondom nektek, aki saját vágyai kielégítésének magját veti el, az a romlottság termését fogja learatni. Amikor majd az Ítélet Napján elém áll, azt fogom mondani neki:

„Menj el Tőlem!
Menj ahhoz a Romlotthoz,
aki megrontott téged!”

Amíg meg nem hallom a bűnbánat kiáltását, továbbra is az égig fog emelkedni a halál lehelete, amely halálra visz benneteket. Ebből nem kérek többet!

- Tömjént -

kívánok tőletek! Azt kívánom, hogy olyanok legyetek, mint teli tömjéntartó az oltáron. Szeretett gyermekeim, legyen országotok hatalmas Oltárrá, amelyen a tömjén illatát ajánljátok fel Nekem. Azt akarom, hogy szentül éljetek, mivel Én Szent vagyok. Nap mint nap kinyújtom felétek Kezemet, hogy Magamhoz emeljelek benneteket.

Minden korszakban kifejeztem irántatok érzett Szeretetemet, és ma újból ezt teszem. Segítségetekre jövök, mint a pásztor, aki kimenti juhait az oroszlán szájából. Azért jövök, hogy megmentselek a Viperától. Hihetetlen romlottságotok ellenére sem foglak megsemmisíteni benneteket, ahogy Szodomát és Gomorrát megsemmisítettem. Tudom, mennyire elnyomják a szűkölködőket, és miként sanyargatják a szegényeket nap mint nap. Tudom, milyen nyomorúságosak vagytok! Ó, ismerem bűneiteket… és sok bűnötök van. A fiaitok ellen elkövetett erőszak következtében sok ártatlan vért ontanak országotokban!

A bűn okozta szerencsétlenségetek kihívta Irgalmasságomat, és nagy Szeretetemben ma összehívom népeteket. Szent Nevemben hívjatok ma mindenkit, és mondjátok meg nekik, hogy senkit sem vádolok, és nem azért jövök, hogy megfenyegesselek. Mondjátok meg népeteknek, hogy kiárasztom rájuk Szeretetem Lelkét. Fátyolként ereszkedem a magasból országotokra, és Szeretetem Lelke páraként fog beborítani titeket, behatol még az ajtó- és az ablakréseken is.

Látogatásom nem fog csalódást okozni népeteknek. Tisztító Tüzemmel felemésztem a romlottságot. Megfogom Sarlómat, mint az arató és levágom a bűn termését, kévébe kötöm és tűzre vetem, hogy elégjen. Helyébe mennyei magokat hintek: a Szeretet magjait. A ti Uratok mondja ezt, Aki annyira szeret titeket, hogy azt senki fel nem tudja fogni.

Én vagyok az, Jézus, a ti Üdvözítőtök,

[1] Jel 21,1

aki most ajtótok előtt áll. Újból mondom nektek: Jöjjetek! Jöjjetek Hozzám ti, akiket elnyomnak! Megerősítelek és megvigasztallak benneteket. Jöjjetek! Jöjjetek, és vegyétek Szentséges Szívem minden Kincsét! Isten Országa[1] közöttetek van, csupán be kell lépnetek. Az Én Házam a ti házatok. Mindenki előtt kitártam Országom kapuját. Jöjjetek, ne engedjétek, hogy továbbra is megkísértsen az erőszak! Szeretettel fizessetek a gonoszságért!

Bocsássatok meg!

Másképpen hogyan bocsásson meg nektek az Atya, ha ti nem akartok megbocsátani? Az Én gyümölcsömből egyetek, ne ellenségem gyümölcséből! A sötétség gyermekei övéikkel is rosszul bánnak, mivel a Gonosz lélek a mesterük, aki azt tanítja nekik, hogy legyenek olyanok, mint ő, és az az ember, aki becstelen a kis dolgokban, becstelen lesz a nagy dolgokban is. Hívjátok össze barátaitokat és imádkozzatok! Meghallgatom imátokat.

- Minden bűnbánó bűnös -
- meghallgatásra talál a Mennyben. -

Én, Jézus, megáldalak benneteket! Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.

ΙΧΘΥΣ

1991. október 25.

Uram?

Én vagyok.

Uram,
köss most még erősebben magadhoz
és ne engedd, hogy azért bántsanak,
mert ökumenikus életet élek.
Köss Szívedhez engem, és jártomban
a Te Világosságod legyen Vezetőm!
A Te Lelked őrködjék felettem,
amikor lefekszem, és indíts arra,
hogy lelkem a Te Lelkedet szólítsa,
amikor felébredek.
Hadd tegyek úgy, ahogyan Te,
hadd kedveskedjek Neked!
Tedd buzgóvá szívemet,
hogy Téged keresselek,
hogy mindent megtegyek,
amit megfogadtam Neked.
Emlékeztess Uram minket arra,
amit nekünk adtál.
Te Egyetlen, szilárd,
Szent Egyházat adtál nekünk,
amelyet Szentlelked tölt be,
nem pedig egy üres romot.
Te Egyetlen erős Pásztorbotot adtál,
nem kettőt és nem hármat,
sem szilánkok halmazát.
Hova vezet mindez?

Vassula, hadd mondjam meg neked mindenekelőtt: a bántalmak, melyekkel téged illetnek, Engem érnek. Ezért ne add fel, hordozd Keresztemet, az Egység Keresztjét nemzettől nemzetig, és légy az Én Visszhangom, hogy felfrissítsd Népem emlékezetét. Elküldöm Szentlelkemet, hogy emlékeztesse őket: tanúsítsanak egymás iránt kölcsönös szeretetet, ami majd békét és kölcsönös megértést teremt. Az Egységről szóló előző Üzeneteimben kértem tőletek, hogy hajoljatok meg. De ki az, aki ma kész arra figyelni, amit Szentlelkem mond?

– Maradt-e közöttetek jó ember?

– Van-e közöttetek valaki, aki valóban Engem keres?

– Lehalkította-e valaki a hangját, hogy meghallja az Enyémet?

– Ki az első igaz ember közöttetek, aki kész meghajolni és a háttérben maradni, hogy az Én Jelenlétem legyen látható?

– Ki az, aki kész közületek arra, hogy meghajtsa fejét és engedje, hogy az Én Fejem váljék láthatóvá?

– Van-e közöttetek olyan nagylelkű ember, aki lehalkítja hangját, hogy meghallja Atyámhoz könyörgő imámat?

„Atyám, kell-e innom
megosztottságuk Kelyhét
még egy időszakon át?

[1] Az Egyház.

Vagy végre egyesítik Húsvét Ünnepét,
és némi enyhülést hoznak
fájdalmamra és szomorúságomra?

Sokáig tart-e a Sötétség uralma?
Szétszakították Testemet,
és elfelejtették,
hogy Fejem erősíti és tartja össze
az egész Testet.

Ó Atyám!
Békítsd össze és emlékeztesd őket arra,
hogy a Kereszten elszenvedett
halálom által
nekik adtam az Én Békémet!
Add szívükbe az Igazság Lelkét
az Ő teljességében!
Amikor majd meglátják ruhátlanságukat,
meg fognak érteni.
Bocsáss meg nekik Atyám,
mert nem tudják
mit cselekszenek!"

A büszkék Vára porhalommá lesz,
Gyermekem.[1]

Összeomlik büszkeségük és dicsőségük, amikor Lelkem megostromolja őket. - Csak várj, és meg fogod látni.

Írd: Valóban figyeltek? Valóban figyeltek arra, amit mondok? Amit mondok nektek, az Békét jelent Enyéimnek és barátaimnak. Megérthetnék, ha mától fogva lemondanának esztelenségükről.

Kéznyújtásnyira van szabadító segítségem azok számára, akik fenntartás nélkül szeretnek és félnek Engem, és a dicsőség fog mindegyikőtökben élni. Találkozhat a Szeretet és a Hűség, megölelheti egymást az Igazságosság és a Béke. A Hűség fel tud hatolni a földről az égbe, mert az Igazságosság mindig is lehajolt az égből. Boldogsággal ajándékoztalak meg benneteket, de mit hozott talajotok terméskénti? Igazságosság járt mindig Előttem, és Béke követte Lábnyomaimat. Mondhatom-e ugyanezt rólatok is? Ki ad kárpótlást megosztottságotok éveiért? Engem a formaságok és a szónoklatok nem érdekelnek. A színlelés meg a hízelgés sem téveszt meg.

Ó, leányom, szeretném, ha különösen azok értenék meg, akik Sebeimben élnek, hogy nagy az Én szomorúságom, és azért fogalmazok néha erősen, hogy képessé tegyem őket arra, hogy a Lélek szerint beszéljenek és ne a betű szerint. Természetfeletti Világosságommal szeretném megtölteni lelküket, hogy az Én Szememmel lássák a dolgokat, ne az övékkel, hogy az Én Isteni Világosságommal lássák a dolgokat, és ne az övékkel.

Engem úgy ismernek, hogy Hűséges vagyok és Igaz, és ez nem azt jelenti, hogy mivel bennük nincs hűség és igazságosság, azért Én is kevesebb Hűséget, Igazságosságot és Békét mutatok majd irántuk, és nem sietek segítségükre. - Még ha valamennyien elfordulnak is Tőlem és Útjaimtól, Én Hűséges és Igaz maradok.[2] Lelkem azon fog munkálkodni, hogy helyreállítsa a Békét a testvérek között. Keresztem és Sebeim által egyetlen Testben foglak egyesíteni benneteket, hogy

Egyetlen Tabernákulum

körül dicsőítsetek Engem, és le fog dőlni a titeket elválasztó kerítés. Átok többé nem lesz benne,[3] és Áldozatom Trónja a helyére kerül.

Úgy jöjjetek Hozzám mint kisgyermekek, hogy felnyissam lelketek szemét és meglássátok, milyen Reményt hordoz Felhívásom

számotokra.

Áldj Engem, leányom! Jöjj!

ΙΧθΥΣ

Áldott légy Uram!

[1] Az volt az érzésem, hogy itt az Atya válaszol a Fiúnak.

[2] Jel 19,11

[3] Jel 22,3

„Lépjen elő a nép,
amelynek van szeme, mégis vak,
és bár van füle, mégis süket.
Gyűljenek egybe a nemzetek,
és a népek gyülekezzenek össze…
s így, aki hallja őket,
azt mondhassa:
Úgy van!”[1]

1991. október 29.

Istenem!

Én Vagyok. Nem vagy egyedül. Jelen vagyok és veled vagyok. Vassula, hadd beszéljek veled! Higgy Bennem! A közeledben vagyok, jöjj, figyelj Rám, és elmélkedj Rólam! Munkálkodj Dicsőségemért, leányom! Mondd meg nekik[2] ily módon:

„Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.” Ti mindannyian igen értékesek vagytok számomra. Imádkozzatok többet, mint valaha, és Én megsegítem a nyomorúságosokat, meggyógyítom a vakokat, és megtanítalak Törvényemre benneteket, és az idegeneket is.

A Szeretet szeret téged.

ΙΧΘΥΣ

(A következő üzenet egész angliai utazásom bevezetésének tekinthető.)

(Később:)

Vassula, légy kitartó imáidban! Szeretlek gyermekem, és bár ismerem gyengeségedet leányom, vezesd gyermekeimet az igaz hitre, hozz mindenkit Hozzám! Ez is küldetésedhez tartozik.

Ó gyermekem, munkálkodj buzgón Értem, Uradért!

Uram, nem mindenki figyel ezekre az üzenetekre, amikor elmondom nekik. Lehetséges, hogy nem értették meg? Nemcsak magamról beszélek, hanem a jelenlegi jelenésekről és mindazokról is, akiket Te természetfeletti módon eszközként használtál.

Egyenesen megkérdezem Tőled: a felsőbb hierarchiából hányan hallgatják meg ma és hányan fogadják kedvezően üzeneteidet? Hányan?

És tegnap hány főpap és írástudó hallgatott meg és fogadott kedvezően Engem?
- Vassula, van egy maradék, akiket a kegyelem választott ki, hogy higgyenek. Az Írások mondják: „Ki nem keresett, Rám talált, fölismert, ki Utánam nem járt”[3] pedig kezdettől fogva mindenkit meghívtam Iskolámba.

Szentlelkem a ti Vezetőtök,
Hitvesetek[4] és
- Mesteretek. -

Bizony mondom nektek, hogy hamarosan minden nemzetet összegyűjtök a Szeretetben. Lelkem fog bennetek lakni és látást ad a vakoknak, mert a Világosság, amit kaptok, az Én Természetfeletti Világosságom. De milyen nehéz bejutni Világosságomba azoknak, akik saját lelkükben halmoztak fel gazdagságot! Milyen nehéz a bölcseknek elmerülni a Lélekben és felfogni mélységét! Milyen nehéz a bölcseknek belépniük Országomba! Bizony mondom nektek, hogy társadalmatok kivetettjei és azok, akiket ti méltatlanoknak neveztek, előbb jutnak be.

Igen! Be fognak jutni azok, akik nem tudnak különbséget tenni a jó és a rossz között, akik nem tudják, melyik a jobb és melyik a bal kezük! Mindenkit meghívtam és hívok, hogy üljenek asztalhoz Velem, de sokan nem válaszolnak meghívásomra. Kinevették és megvetették Jóságos Hívásomat. Tanításuk okozta azoknak bukását, akik pedig el akartak jönni. Hasonlítsátok össze mindezt a menyegzőről szóló példabeszédemmel![5]

[1] Iz 43, 8-9
[2] Azoknak, akikkel Angliában fogok találkozni.
[3] Róm 10,20
[4] Vö. Iz 54,5.
[5] Mt 22,1-14

Vissza fogok jönni,[1]

és remegni fognak. Remegni fognak, amikor felismerik, kit utasítottak vissza egész idő alatt. Megtagadták az Én Lelkemet és inkább saját lelkük vezetésére bízták magukat. Megtagadták Világosságomat az övék kedvéért. Megtagadták Mennyei Tudásomat, melyet Bölcsességem adott, egy másodrendű filozófiáért és saját racionális tudományukért.

- Elhagyták hitüket, -

mert visszautasították Lelkemet, Világosságomat és Tudásomat. Elveszem tőlük Országomat és olyan népnek adom, amely meg tudja teremni gyümölcseit. Akkor e népeket úgy fogom üdvözölni, mint sajátjaimat, és megkérem őket, hogy jöjjenek és éljenek Velem. Ez az óra már valójában itt van. Úgy határoztam, hogy Magam köré vonom a rosszhírűeket, azokat, akik ott ácsorognak minden utcasarkon, a méltatlanokat, a semmik semmijét, a nyomorultakat és azokat, akik sohasem ismerték Nevemet. Odafordulok a nyomorúságos sokasághoz, amely sohasem szeretett Engem, és a Szeretet nemzetévé, szent nemzetté teszem őket, és ők dicsőíteni fognak Engem. Az Élő Isten papjainak fogják nevezni őket, az Ámen papjainak, és ebben a papságban fogom újjáépíteni Egyházamat. E szívekben foglak egyesíteni titeket, és Testem meg fog pihenni. Itt az óra, és senki sem tartóztathatja fel Szentlelkemnek ezt az óráját.

Amikor majd látjátok, hogy a világ szétesik lábatok alatt, amikor majd jobbra nézve pusztuló országokat és porhalommá váló városokat láttok, balra pedig beomló hegyeket, tudjátok, hogy e jelek Szentlelkem kiáradásának kezdetét jelzik. Amikor majd azt látjátok, hogy tanítványaim, akiket Magam neveltem, félelem nélkül beszélnek Nevemben, ne szakítsátok félbe őket! Álljatok ellen a kísértésnek, és ismerjétek fel léptük neszét! Folyamatosan küldöm hozzátok e szenteket, hogy útközben összegyűjtsék Testem leválasztott részeit. Senki sem tudja őket megállítani, még a tisztátalan lelkek sem, hanem inkább leborulnak előttük, mert tudni fogják, hogy az Ámen az ő Mesterük.

Gyermekem,
hamarosan veled lesz az Ámen,
a te Vigasztalód!
Akinek Otthona
a megközelíthetetlen Világosság,
fölvesz majd Világosságába
és belemerít téged.
- Szeretet vagyok. -

Áldott legyen dicsőséges és Szent Neved,
dicsérjék és dicsőítsék mindörökké!

1991. november 5-9.

(Anglia, Manchester)

(Éppen mielőtt elindultam a Szent Ágoston templomában lévő találkozóra, megtámadott az ördög, hogy tönkretegye a találkozót. Kétszer imádkoztam Szent Mihályhoz és elmondtam két tized Rózsafüzért a „Rosa Mystica" tiszteletére. (Megszűnt az ördög szorítása.) - Áldott Édesanyánk adta akkor nekem ezt az üzenetet.)

Veled vagyok gyermekem! Ne félj, nem engedlek el Magam mellől! Munkálkodj békében Vassula! Szeretlek, imádkozz most, menj békével, és ne feledd, hogy veled vagyok!

1991. november 6.

(Anglia)

(Az Úr így szólt hozzám, mielőtt a Strangeways börtönbe indultam, hogy felolvassam a raboknak szóló üzenetet.)

Gyermekem, Tőlem való az erő, amit kapni fogsz. Mutasd meg, gyermekem,

[1] A Második Pünkösdkor - a Szentlélek kiáradásakor: Jo 3.

hogy mit mond az Úr a világnak! Mutasd meg nekik, milyen könnyes a Szemem! Imádkozzon népem azokért, akik nem hívják segítségül Nevemet, és meggyógyítom őket. Valóra fog válni, ami lehetetlennek tűnt. Kertté lesz a pusztaság, és oltárrá a Nekem, a ti Isteneteknek szentelt kőhalom. Mondd meg gyermekeimnek, hogy imádkoz-zanak! A szívükkel imádkozzanak, és meghallgatom őket.

Hívom azokat, akiket összetör a fájdalom, hogy ajánlják fel Nekem fájdalmaikat és pihenjenek meg Szívemben. Segítek nekik keresztjüket hordozni.

Vassula, érezd Jelenlétemet! Lelked szemével szemlélj Engem! Beszélj Velem, és engedd meg, hogy igénybe vegyelek, hogy megdicsőíts.

1991. november 8.

(Anglia, Manchester)

Béke legyen veled!

A ti megmentésetekért szállok le hozzátok ily módon. Be fogom fejezni azt, amit elkezdtem és megáldottam. Mondd meg gyermekeimnek, hogyha hozzájuk szólok és téged eszközül használlak, akkor azt a Szabadítás és a Béke, nem pedig a rombolás szándékával teszem. Az ördög szándéka a rombolás, az ő szándéka a gyilkolás. A Hűséges Szeretet lehajol hozzátok a mennyből, hogy oda nyújtsa és felkínálja nektek Szívét. Ti valamennyien igen értékesek vagytok Számomra. A Szent Isten felfedi Arcát:

Megkülönböztetés nélkül hívom mindegyikőtöket. Mindannyian az Enyémek vagytok és Hozzám tartoztok. Életetek állandóan az Én Kezemben van. Ne legyetek olyanok, mint azok, akik az Egységről beszélnek, de kardot rántanak azok ellen, akik megvalósítják! Egy családként jöjjetek Hozzám, és együtt fogunk étkezni. Én és ti, ti és Én. Mindenkinek megengedem, hogy meghallja Hangomat.

Megáldalak benneteket. Ékesítsetek Engem szívetekből fakadó imával!

ΙΧθΥΣ

1991. november 9.

(Manchester)

Uram?

Én Vagyok. Kicsim, légy áldott!

Még néhány dolgot szeretnék általad leírni. Engedd meg ezért, hogy igénybe vegyelek! Leányom, fontold meg, mit örököltél Tudásként Tőlem! Meg fogom erősíteni templomomat,[1] hogy szerkezete erős és szilárd legyen, és sértetlen maradjon minden őt érő csapás alatt. Növekedni fogok benned, nem kisebbedni. Engedd, hogy benned pihenjen Lelkem! A Szent Isten az Ő Békéjét adja neked.

1991. november 13.

Jahve szeretlek! Jahve imádlak!
Jahve, égi Szerelmem,
tudom, hogy velem vagy!
Jahve, én Atyám és Abbám,
mondd meg Fiadnak, akit annyira Szeretsz,
hogy szívem egyedül csak Őérte él!

Mondd meg Neki,
hogy Ő a Levegő, amelyet belélegzek,
Ő az Én Életem!
Mondd meg Neki, hogy Kedvéért
oly messzire fogom hallatni hangomat,
amilyen messzire csak tudom,
hogy hirdessem Kívánságait
és az emberek iránti Izzó Szeretetét!

Mondd meg Neki Atyám,
hogy senki és semmi nem állhat soha
Iránta érzett szeretetem útjába!

Mondd meg Neki, hogy Ő az én Mosolyom,
Örömöm és Reménységem!
Mondd meg Megváltómnak,
mennyire vágyakozom Utána,
és mennyire emészt a szeretet Érte
éjjel és nappal!

[1] Engem.

Leányom, Lelkem kedvese, nem tudtad? Nem tudtad, hogy Lelkem a te Semmiségeden pihen? Nem hallottad, hogy gyönyörűségemet lelem abban, ha Arcomat teljesen felfedem a gyermekek előtt? Nem olvastad: „Ki nem keresett, Rám talált, fölismert, ki Utánam nem járt."[1]

– Teremtőd a te Örömöd,
– Felkented a te Szerelmed,
– Szentlelkem a te Fáklyád.

Váljék javadra, gyermekem, mindaz az adomány, amelyet neked adtam, és állítsd helyre Házamat!

Amikor egyszer egy folyó mellett jártam, megpillantottam egy víz hozta fát,[2] amelyet a világi áramlat sodort magával. Fölé hajoltam és kiemeltem a folyóból. Hazavittem és elültettem Gyönyörűségem Kertjében. Egy száraz fadarabból, belőled, Fát alkottam. Így szóltam: „Növekedj! Növekedj és verj gyökeret Kertemben, az Én Birtokomon. Bimbóidból árassz illatot, mely megenyhíti Igazságosságomat." Így szóltam: „Gyümölcsfürtöket teremsz minden hónapban és leveleid sokak gyógyítására szolgálnak." Időnként Kedvem szerint megnyeslek. Gyönyörűségemre szolgál, ha látom, miként bimbóznak virágaid, és hogyan növekednek folytonosan gyümölcseid. Egyedül csak a Szentélyemből[3] folyó Víz[4] segítheti növekedésedet és adhat neked Életet.

Én, Jahve vigyázok rád, hogy növekedj. Kedvemre van, hogy olykor felszedjek víz hozta fákat.[5] Életet tudok adni mindazoknak, akiket utamon felszedek.

(Később:)

Vassula, béke legyen veled!

- Ha majd a föld megrendül és szemünk láttára elenyészik, az azért lesz, mert áthágták Törvényemet, amely a Szereteten nyugszik. Megsértették minden Parancsolatomat. Szent Édesanyátok sokszoros közbenjárása és az Én Figyelmeztetéseim ellenére Fatima napjaitól kezdve mind a mai napig egyik Figyelmeztetésemet sem vették komolyan.

Az órák gyorsan telnek, és itt van már a nagy sereg, amilyet még sohasem látott és nem is fog látni a világ. Kevés ember marad meg. Hogyan kiáltsak, hogy áttörjem süketségeteket! Egy nemzet mint hatalmas víznek áradása özönlik ismét tűzzel és kénkővel a világra. Gazdag vagyok a megbocsátásban, de alig hallom a bűnbánat kiáltását.

Ó kishitű emberek! Csupán vitákból élő emberek!

Írd: Egy maradék kivételével mindenkitől azt hallom: „Miért kellene az üzenetekben hinnünk? Miért kellene böjtölnünk, amikor ezek nem Tőle valók? Miért tartsunk bűnbánatot, amikor mi becsületesek vagyunk? Miért is hinnénk ezeknek az őrültségeknek? Ne figyeljetek rájuk, mert csupán üzérkednek látomásaikkal és jövendöléseikkel!" Bizony mondom nektek, amikor az a Nap eljön, jobb lenne nektek, ha meg sem születtetek volna! Egyetlen ember is elég ahhoz, hogy felszítsa a tüzet és az meleget adjon.

Ma ismét van közöttetek egy ember, aki ugyanazon égbolt alatt él, aki kész felszítani a Tüzet, amely pillanatok alatt el tudja égetni és meg tudja olvasztani az elemeket! A föld a ruházathoz hasonlóan el fog használódni. Figyelmeztettelek benneteket, de ti ügyet sem vetettetek rá. Nagyon szenvedek, de hogyan másként űzzem ki a kufárokat Egyházam belsejéből? Hogyan távolítsam el a viperákat, melyek Szentélyem belsejében raknak fészket, ha nem Lánggal és Lobogó Tűzzel jövök? Kiűzöm a kufárokat, a kereske-

[1] Róm 10,20
[2] Isten rám utalt.
[3] Jézus Szentséges Szívéből.
[4] A Szentlélek.
[5] Isten egy másik kiváltságos lélekre utalt, akivel megengedte, hogy találkozzam.

dőket, az egész sokaságot kiűzöm, és ez csak Tűz által lehetséges!

A bölcsek nem fognak továbbra is bölcsességükkel vagy tekintélyükkel kérkedni. A lélekben gazdagok gyászolni fognak, amint lelepleződnek és mezítelenül maradnak. Keresni fognak Engem, de ahol keresnek, ott nem fognak megtalálni. Újból és újból fogják szólítani Nevemet, de nem fogom meghallani őket. Le fogom győzni a sokaságot.

Gyermekem, légy Velem egy! Fogadd békémet! Nagyon szeretlek. Közel van az Igazságosság.

(Később:)

Támaszkodj Rám! Veled vagyok gyermekem! Ó kis gyermekem, az Én kedvemért hordozod válladon terhedet. Szeress Engem, gyermekem, és élni fogsz. A Szeretet kedvéért hirdesd szeretettel az Evangéliumot! Fogadj el mindent, ami Tőlem való!

Jöjj! Én és te, te és Én, a Szeretetben egyesülve. Nagyon szeretlek Vassulám, nagyon szeretlek, kicsim ...

Az eklézsia újból életre kel!

ΙΧΘΥΣ

1991. november 14.

(Üzenet Írországnak.)

Írország, figyelj! Ne szóródj szét még jobban! Gyülekezz! Gyülekezzetek és váljatok eggyé! Jöjjetek Hozzám békében, és imádkozzatok együtt a békéért!

Távolítsatok el szívetekből minden rosszindulatot, és ismerjétek föl, hol a béke, hol a szeretet és hol a szentség. Imádkozzatok azokért, akiknek vér csöpög kezéről, mert nem tudják, mit tesznek.

Azért jöttem, hogy kiválasszam a nyáj javát, és megkérdezzem tőlük, készek-e egy kilencnapos általános önmegtagadásra? Félelem fogja hatalmába keríteni ebben az országban a gonosz lelkeket! Tudom, hogy sok a bűnötök, és csupán egy maradék viseli homlokán Pecsétemet.

Keresztülhaladtam rajtad, Írország, és megdöbbentem törvénytelenséged miatt. De nézd! Közel az Óra! Országodat határvonal osztja ketté, de egészen belül a szíved is ilyen megosztott leányom, Írország.[1] Építsétek újjá düledező Házamat azzal, hogy békében gyülekeztek és nem tesztek különbséget egymás között az Én Nevemben! Ne veszítsétek el bátorságotokat akkor sem, ha ti csak maradéka vagytok azoknak, akik hűségesek Hozzám! Az áldással együtt új bort hozok nektek, hogy megnedvesítse ajkatokat.

Ne csüggedjetek! Üdvözítőtök már visszatérőben van hozzátok. Ti vagytok Szentélyem téglái és egyszersmind Házam építői. Ha egyesültök és újra találkoztok, akkor létrejön az épület. Ha azonban megosztottak és szétszórtak maradtok, hogyan építsem fel azt, ami most romokban hever? Együtt van szükségem <u>mindnyájatokra</u>, hogy egységet alkossatok és újjáépítsétek Házamat. <u>Minden</u> téglára szükségem van!

Az Egyház az Én földi Országom és az Oltáriszentség az Én Egyházam Élete. Ezt az Egyházat Én Magam adtam nektek.

- Egyetlen Egyházat hagytam számotokra, de alighogy eltávoztam, alighogy megfordultam, hogy az Atyához menjek, ti pusztasággá tettétek Házamat. A föld színével tettétek egyenlővé! És nyájam szétszéled.

Még meddig kell megosztottságotok Kelyhét, a szenvedés és az elhagyatottság Kelyhét innom? Ti olyan kelyhet nyújtottatok oda Szent Isteneteknek – akiről azt állítjátok, hogy szeretitek –, amely nagy és mély, amely annyi keserűséggel és

[1] Isten az Ő Egyházának különféle felekezeteiről beszél.

gonddal van tele, hogy szájpadlásom szárazabb lett a pergamennél, és Ajkam kicserepesedett. Ez a kehely, amelyet e nemzedék nyújt Nekem, olyan keserű, mint a méreg.

Nem egyedül küszködöm Könnyeimmel, Szent Édesanyátok megosztja Velem bánatomat, mivel az Ő Szeplőtelen Szíve szeretetben egyesült az Én Szentséges Szívemmel. Hamarosan megújítalak azonban titeket Tüzemmel.

Szüntelenül imádkozzatok, mert közel már az Óra! Megáldalak benneteket, Szeretetem Sóhajával megpecsételem homlokotokat.

ΙΧθΥΣ

1991. november 15.

Uram?

Én vagyok. Jöjj Hozzám bármely időben! Imádkozz Velem! Mondd:

Egyedül Te vagy az én Istenem,
Te vagy egyedüli Reménységem,
egyedüli Szerelmem!
Istenem, senki sincs Hozzád hasonló!
Gyengéd és Jóságos vagy mindenkor
a gyengéhez és a nyomorúságoshoz.
Ne engedd, hogy Igazságosságod Kelyhe
ránk csorduljon!
Adj Uram, még a Te Napod előtt
szabadulást a raboknak!
Sok a mi hibánk a Te Szemedben,
és még több a lázadás és a közömbösség.
De a Te Szíved Szeretettel
és Könyörülettel dobog.
Add meg nekünk Kegyelmes Atyánk,
hogy a Te Dicsőségedre
keltsen életre minket
Lelked átható Lehelete!
Ámen.

Megáldalak, gyermekem.

1991. november 18.

Jézus? Szent Istenem?

Én Vagyok. Kicsim, Én leányom, béke legyen veled! Én, az Úr, megáldalak téged.

A Szeretet kedvéért hirdesd szeretettel az Evangéliumot! Mondd meg nekik, hogy mindegyiküket különlegesen szeretem! Mondd meg nekik azt is, hogy Engem nem nehéz megérteni! Nem vagyok távol. Jelen vagyok itt ebben a pillanatban. Mondd meg nekik, mennyire vágyódom szeretetükre! Mutasd meg nekik, hogy mi az Úr Szíve! Mondd meg nekik, hogy az Úr Szíve csupa Szeretet és Irgalom, és ha utoléri őket az Igazságosság, az az ő bűnük és vétkük súlyossága miatt következik be. Milyen gyakran elnézem nektek azt, amit nem tesztek meg kedvemért, és hányszor tartottam vissza az Atya Kezét attól, hogy rátok sújtson!

Jézus a Nevem, és Jézus Szabadítót jelent. Én vagyok az egész emberiség Szabadítója.

ΙΧθΥΣ

1991. november 22.

(Írország, Cork)

Szeretett gyermekeim! Az Én Békémet adom nektek. A világ a pusztulás felé halad, de Én nem feledkeztem meg rólatok. Meglátogatlak benneteket szorongattatásotok idején, hogy mindenkinek segítsek eljutni Mennybéli Lakóhelyére. Az Enyémek vagytok, és igen értékesek vagytok Számomra.

Én vagyok a világ Világossága!

Ezért ne féljetek! Kérlek benneteket, imádkozzatok azokért, akik megkeményítették szívüket, és nem hisznek az Igazságban. Soha ne hagyjátok abba imátokat!

Én, az Úr, keresztülhaladtam városaidon, Írország, és bár ebben a pillanatban még nem tudod, milyen Tervem van számodra,

– maradj meg Isteni Szeretetemben, és erősnek fogod érezni magad,
– maradj Szentséges Szívemben, és boldogulni fogsz,
– maradj kegyeimben állhatatosságod és hited által,
– maradj Bennem, és élni fogsz!
Én, az Úr mindenkit megáldok közületek, és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.
Ne feledd: a Szeretet szeret titeket!

ΙΧΘΥΣ

1991. november 24.

[1]Gyermekem! Én vagyok az egész emberiség egyedüli Édesanyja, minden ember az Én gyermekem.

Szent Édesanyám, mindenki el fogja fogadni egyszer ezt az igazságot?

Végül minden lélek el fogja fogadni ezt az igazságot. Akik most őszintén szeretik Istent, azok el fogják fogadni.

Gyermekem, soha ne hagyd abba az imádkozást a világ megtéréséért! Értsd meg, hogy minél több imát kapok, annál kevesebb gonoszság terjed. Az imádság sohasem hiábavaló! Felajánlom az Atyának, akinek közel van Igazságossága. Imádkozzatok, hogy elnyerjétek Isten Irgalmát!

Nem tudjátok, hogy Isten mit tart készen e gonosz nemzedék számára, de emlékezzetek arra, hogy lázadás idején hogyan sújtott le Keze a bűnös emberekre. És ami akkor volt, az csak egy része annak, amit most tart készenlétben számotokra. E nemzedék bűneihez mérten fog válaszolni Szent Lakóhelyéről Igazságossága. Tűzzel, mennydörgéssel, hurrikánnal és a pusztító Tűz lángjával jön el, hogy felégesse a világ bűneit. Nem, ti nem tudjátok, mit tart készen a Mindenható az emberiség megtisztítására!

A jelek körülvesznek benneteket, de kevesen látják vagy veszik tudomásul. Fiaim és leányaim ártatlan vérét ontják, hogy odaadják a Sátánnak. Ezt az ártatlan vért, mint áldozatot ajánlják fel a Gonosznak. A Sátánnak az a terve, hogy kiszakítsa ezt a világot a teremtés keretéből, mindannyiótokat megsemmisítsen és elégessen a lángokban. Egyetlen nagy áldozattá akar tenni benneteket. Kiáltok és sírok, Véres Könnyeket ontok, de kevesen szentelnek figyelmet neki. Isten el fog jönni hozzátok, de nem tudjátok, hogy mily módon.

Szent Szűzanyám, mi imádkozunk, de ahogyan mondod, igen kevesen vagyunk. Mit tegyünk?

A ti imátok meg tudja változtatni a világot, a ti imátok el tudja nyerni Isten Kegyelmét a bűnösök megtérésére, és minél több a megtérés, annál több ima száll fel és nyer meghallgatást mások megtéréséért. Érted? Az imának hatalma van! Ezért tartok ki amellett, hogy ne hagyjátok abba imátokat és áldozataitokat, mert ma nagyobb szükség van a hűségesekre, mint valaha.

Isten emlékszik minden áldozatotokra, drága gyermekeim! Imádjátok és dicsőítsétek Őt! Az eklézsia teljes dicsőségében fog életre kelni!

(Később:)

Uram?

Én Vagyok.

Légy gyönyörűségemre, és ne hagyd abba az Igazság hirdetését! Megáldottam küldetésedet. Sziklád és Oltalmad vagyok. Ha te kicsivé válsz, akkor válik láthatóvá az Én Jelenlétem teljes ragyogásában. Imádkozni fogsz, hallgatom.

Uram, bocsásd meg bűneinket,
gonoszságunkat, mulasztásunkat,
türelmetlenségünket,
szeretetlenségünket!
Bocsásd meg szeretetünk hiányát

[1] A szerk.: Szűz Mária szól.

és érzékenységünket!

Térítsd meg a gonoszt, a konokot,
a közömböst, az istentagadót,
és alakítsd át őket a világosság edényeivé,
hogy dicsőítsenek Téged!
Alázd meg a büszkét, tedd kicsivé a nagyot,
hajlítsd meg a merevet!
Változtass át minket is úgy,
ahogyan a Te Színeváltozásodban történt!
Ámen.

Ha majd Szentlelkem megostromol benneteket, mindannyian át fogtok változni. Mindig készen állok arra, hogy megbocsássak nektek.

Szeretlek kicsim. Mi ketten?

Igen, Uram.

1991. november 25.

Uram, nem okoztam Neked
valamilyen csalódást?
Hívtál engem,
de válaszoltam-e valóban Neked?
Figyeltem-e valóban Hangodra
vagy figyelmen kívül hagytam?
Lehet, hogy érzéketlen voltam
Szentséges Szíved hívásaira?
Levetted volna rólam Szerető Tekintetedet,
ó Szentek Szentje?

Lelkem aggodalmában
imádkozom és kérdezlek:
Hová lett
rajtam nyugvó Szerető Tekinteted?
Hová lett Lakhelyem,
a Te Szentséges Szíved?
Hogyan lehet, hogy nem hallom Hangodat,
és nem érzem Jelenlétedet?
Érzéketlenségem miatt
elveszítettem volna Barátságodat?
Elvesztettem volna Társaságodat,
ó Szentek Szentje?

Papom! A holttestet gödörbe teszik, betemetik és elfelejtik. Egyiptom leánya, fogadd Békémet! Én az élők földjére helyeztelek. Nézz Rám, bízzál Szeretetemben és Barátságomban! Ne akard, hogy fájdalmamban könnyekre fakadjak, hogyan hagynálak el téged? A gonosz lélek azonban elkeseredetten igyekszik elvenni tőled a kincseket, amelyeket Én Magam kínáltam fel neked. Kiemeltelek a gödörből, és ő vissza akar téged temetni oda. Leányom, bízz Bennem, nem hagylak árván! Vedd ígéretemet leányom! Sohasem foglak elhagyni!

Figyelj Rám! Légy biztos abban, hogy szavad nem volt hiábavaló![1] Annyira, de annyira gyenge és erőtlen vagy! Ó, milyen szabadon tud lélegezni benned Lelkem! Én suttogom füledbe Szavamat, amit Összejöveteleimen visszhangként elmondasz. Íme lélek, ilyen járatlan és végtelenül erőtlen vagy minden Tudásban és Bölcsességben. Ezért hogyan tudná lelked mindezt megérteni, ha a lélek, aki rajtad keresztül beszél, nem az Én Lelkem volna?

Vassula,[2] olyan értékes vagy Számomra! Figyelj gyermekem! Melletted van az Angyal, hogy megkönyörüljön rajtad, megvigasztaljon és imádkozzon érted. Várj, még van mondanivalóm! Tudom, hogy hihetetlenül gyenge vagy, ezért ezt a gyengeséget használom fel arra, hogy népemet Egységre vigyem, és megmutassam nekik, miképpen érzem Magamat Én, az Úr, az ő közömbösségük miatt. Megmutatom nekik, hogy mit kívánok leginkább. A te gyengeségeden keresztül fogom megmutatni, hogy mit tartok arról a megkülönböztetésről, ami közöttük fennáll. - Mondd, nem vagytok-e hasonlóak mindannyian, akiket Saját Kezemmel alkottam?

De igen, Uram.

Ki az, akit nem a Saját Képemre és Hasonlatosságomra teremtettem?

Nincs olyan ember, Uram! Gondolkodásmódjuk miért bánt ennyire Téged, én Uram?

[1] Eljött hozzám a Kísértő, és azt mondta, hogy nem tettem meg mindent az Úrért, és teljesen sikertelen volt minden angliai és írországi találkozóm, és hiábavaló volt minden elhangzott szó. Megijedtem, és azt gondoltam, hogy az Úr hátat fordított nekem.

[2] Jézus szinte suttogva ejtette ki nevemet.

Az emberek alantas gőgje miatt telt meg Igazságossággal Atyám Kelyhe, hajlíthatatlanságuk miatt váltak lakatlanná! Sokan beszélnek közülük egységről és testvériességről, de szavuk félrevezető, üres.

- Tegyetek tanúságot Teremtőtök előtt azáltal, hogy meghajoltok! Tegyetek tanúságot Teremtőtök előtt azáltal, hogy egyesítitek Húsvét dátumát! Tegyetek tanúságot Előttem azáltal, hogy együtt töritek meg a Kenyeret! Azáltal öltözzetek fenségbe és ragyogásba, hogy alázatosak vagytok, nem pedig a vallásosság és a jámborság külső látszatával.

Tartsatok bűnbánatot! - Egykor alázatban, egyszerűségben és határtalan szeretetben éltetek, gazdag táplálékot készíttettetek asztalotokra. Igen, Egyházam nagysága fölülmúlt mindent, és minden földi teremtményt, mert az Oltáriszentség volt Egyházam élete.

- Ha Egyházam ma elvesztette ragyogását, az azért van, mert sok egyházam megszüntette Örök Áldozatomat.[1]

- Ki tud keresztüllátni ezen az áthatolhatatlan sötétségen, és ki állíthatja, hogy lát? Ki dicsekedhet azzal, hogy ebben a sötétségben kikerülte a kelepcéket? Amíg azonban azt állítjátok, hogy „láttok", addig megmarad bűnötök! Mondottam, hogy más juhaim is vannak, nem ebből a nyájból valók, de őket is vezetnem kell. Azonban alighogy visszahozok egy elszéledt bárányt a nyájba, hogy Igaz Életet éljen Bennem, alighogy visszaadom a látását, ti rárohantok, hogy elvegyétek tőle a Mennyek Országát.

- Meg tudja-e nyitni a gonosz lélek a vakok szemét? Rá tudja-e bírni, hogy így kiáltson: Abba! Ha meg nem tértek, lesújt rátok Atyám Keze! Nem tudom tovább visszatartani Kezét. Ha szívből meg nem bocsátotok testvéreteknek, Atyám Keze hamarabb lesújt rátok, mint gondolnátok.

ΙΧΘΥΣ

[1] Dániel próféta jövendölése, Dán 11,31.

1991. december 3.

(Másik üzenet a Fülöp-szigetek népének.)

Mondd meg népemnek, hogy olyanok, mint a téglák, és Én föl tudom használni őket Házam újjáépítéséhez. Ha megengedik, mindegyiküket felhasználom. Engedjétek, hogy vezesselek benneteket! Bízzátok Rám magatokat, és ne kérdezzétek, miért! Egyszerűen bízzatok Bennem, a ti Uratokban! Ajánljátok fel Nekem akaratotokat, de ne kifogásoljátok, ha igénybe veszem. A szívetekkel imádkozzatok, és gyónjátok meg bűneiteket! Szemlélődjetek Szenvedésemen és mindazon, amit ajánlottam nektek.

1991. december 4.

(Az egyik találkozó előtt a Fülöp-szigeteken.)

Uram?

Én Vagyok. Ne félj! Nem hagytalak el. Szeretlek!

Szeretett leányom! Apostolságod abból áll, hogy kiterjeszd Dicsőséges Világosságomat minden nemzetre. Terjessz mindent, amit Tőlem kaptál! Ezt kell tenned, gyermekem, a többit Én magam teszem meg. Megvédelek, ha elvégzed a rád bízott munkát. Semmitől ne félj! Én, Jézus, nagyon szeretlek téged.

- Ne arra törekedj, hogy értsél, most azáltal növelem lelkedet a szentségben, hogy próbára teszlek. Állj szolgálatomra, gyermekem, végezd el a munkát, amit adtam neked! Mindig bátorítani foglak, hogy tégy lelkesen tanúságot Mellettem és Házam mellett, és mindig el fogom venni kedvedet attól, hogy jobbra vagy balra tekints. Megdöbbentő nyomorúságod miatt sohasem leszek szigorú hozzád.

- Mivel magát az Igazságosságot fogod szolgálni, Magamhoz kell kötöznöm téged, hogy biztosan állj Mellettem, mert egyedül meginognál.

- Lelkem, a te Szent Társad fog most téged lelkesen gyermekeimhez vezetni.

A kegyelem által fogsz Értem beszélni. Veled vagyok és sohasem hagylak el. Jöjj!

IXθYΣ

1991. december 5.

(A fülöp-szigeteki imacsoportnak.)

Megáldom őket. Mondd meg gyermekeimnek, hogy Szívem izzik és lángol, és kész felemészteni őket! Csupán be kell lépniük Szentséges Szívembe, és elragadtatásba hozom őket Irántam, az ő Istenük iránt.

(Majd egy bizonyos személyhez szól Jézus.)

- Fölkínálom neked ma Szívemet, fogadd el! A Nevem Jézus, és Jézus annyit jelent, mint

- Szabadító. -

A Szeretet szeret téged.

És te[1], Én ivadékom, sződd tovább mindazt, amit adtam neked. Nem leszel betöltetlen. Nézd, asztalod most tele van, de Nélkülem üres lenne. Én gondoskodom lelkedről. Ezért ragaszkodj Hozzám, és élni fogsz. Homlokodon van Szent Csókom. Szeretlek, szeress Engem!

IXθYΣ

1991. december 5.

(A Muntin Lupa börtön rabjainak Manilában, a Fülöp-szigeteken.)

Vassula, béke gyermekem! Így szólj a foglyokhoz:

- Nem tudtátok? Nem hallottátok, miképpen hajol az Irgalmasság az egész emberiség fölé? Itt van a ti Istenetek, aki lehajol hozzátok Trónjáról, hogy elérjen benneteket.

- Eljöttem hozzátok, -

hogy megmondjam, milyen Nagy Szeretetet érzek mindegyikőtök iránt.

A ti Istenetek vagyok, aki eszközöm által szólok hozzátok, hogy Üzenetet adjak nektek. Eljöttem, hogy szíveteken át szóljak hozzátok és megvigasztaljalak benneteket, barátaim. Mondom nektek, hogy a világ Számomra semmi. Ezért ne féljetek a világtól! Jöjjetek Hozzám, támaszkodjatok Rám, és Én örök Vizeimhez terelgetlek benneteket! Meggyógyítom és bekötözöm sebeiteket. Nem veszem le rólatok Szememet, és mondom nektek, hogy Velem mindig tele lesz asztalotok. Velem fogtok enni, barátaim. És amikor utolér benneteket a nehéz korbács, ne zavarjon meg benneteket, szeretteim! Valahányszor rátok ver, tekintsetek Sebeimre, amelyek meggyógyítottak és megmentettek titeket a Haláltól.

Nézzetek Rám, Üdvözítőtökre! Ne tekintsetek se jobbra, se balra! Kövessétek Lábnyomaimat! Fel fogjátok ismerni a Vérfoltokról. Kövessétek szeretteim, és azok oda vezetnek titeket, ahol Én Vagyok.

Mindenkit megáldok közületek, Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. A Szeretet szeret benneteket!

IXθYΣ

(Teréz nővérnek, aki törődik a rabokkal, és aki Istennek átadott emberekké alakította a foglyokat.)

Sziklát adtam nekik, és mennyire szeretem ezt a Sziklát! Én, az Úr, megáldom őt. Megáldom, mert a sivatagból, ahol viperák fészkelnek,

termékeny talajt, kertet készített,
ahol Én, az Úr megpihenhetek.

[1] Jézus újból hozzám fordult.

1991. december 8.

Uram?

Én Vagyok. Imádkozz, mielőtt Bennem megpihensz. Mondd Velem:

Jézusom, pihenj meg bennem,
én meg Tebenned,
egyesítve, egymáshoz kötve.
Ámen.

(Elismételtem.)

Tarts ki a szeretetben egyesült Két Szív mellett! Már sok szívhez szóltam erről az igazságról, amelyet sokan vissza fognak utasítani, de végül a Mi Két Szívünk fog győzni. Ilyen a világ. Ma visszadobják, de holnap tisztelni fogják ezt az igazságot.

Én, Jézus, szeretlek benneteket! Rajtam kívül ne legyen a szívedben más! Én legyek az első! Fogadd Békémet!

ΙΧθΥΣ

1991. december 12.

(Gondolataim Svájcban jártak.)

Uram, milyen az Egyház Svájcban?

... kőtörmelék ...

1991. december 24.

(Karácsony este)

Uram?

Én Vagyok. Támaszkodj Rám, gyermekem!

(Lelkem szemével láttam Jézus Szent Arcát, nagy ártatlan szemével olyan volt, mint egy gyermek.)

Roppant nagy engesztelést kell nyújtani, hogy meggyógyuljanak e föld sebei, azok a sebek és sérülések, amelyeket a gonoszság és a bűn okozott.

- Hadd lelje gyönyörűségét benned Üdvözítőd Szeme, terebélyesedj!

Engedd,

hogy Üzenetem olyan erős, olyan hatalmas legyen, úgy tanúskodjon, hogy megnyerje a Gonoszokat, a Közömbösöket és az Istentagadókat, és megbánják bűneiket. Gyermekem! Kapaszkodj ruhám szegélyébe és nyújtózz ki egyre jobban,[1] a világ egyik sarkából a másikig. Lépj be Szentélyeimbe, ha szívesen látnak.

Ha megtiltják neked az emberek, ne bántson és ne szomorítson el téged, ne keseredj el! A Tisztulás napjaiban majd vissza fognak tekinteni elnyomóid ezekre az esetekre, és sírni fognak, amikor visszaemlékeznek visszautasításunkra. Fel fogják ismerni, hogy nem téged utasítottak vissza, hanem Isteni Szívünket. A Mi Két Szívünk adta nekik ezt a jövendölést.

Leányom, kövesd vértől ázott Lábnyomaimat és hirdesd Szent Nevemet minden találkozón! Elérkezett az idő, amikor már nem kell haboznod. Ültess mindenfelé Szőlőskerteket, és ahol csak lehet, tedd kertté a sivatagot! Megáldottam Üzenetemet, hogy növekedjen és eresszen gyökeret, ezért légy bátor, leányom!

(Hirtelen úgy éreztem, mintha "tüzes kard" járna át, és felkiáltottam: „Uram! Hiányzol nekem!")

Hiányzom neked, mivel láttad Dicsőségemet. Írd:

- A Lázadó sorjában megostromolja a városokat. Eljövök ma és az egész emberiségnek felkínálom az Én Békémet, de igen kevesen figyelnek. Ma békefeltételekkel és a Szeretet Üzenetével jövök, de a föld meggyalázza a békét, amelyet felkínálok, és még születésem előestéjén is gúnyolják és csúfolják

[1] Jézus úgy érti, hogy vigyem el még messzebbre sürgető üzenetét.

a Szeretetet, amelyet nekik adok. Az emberiség Szent Nevem nélkül ünnepli e napokat. Eltörölték Szent Nevemet, és születésem napját a kényelem szabadnapjának tekintik, amikor bálványokat imádnak.

A Sátán behatolt gyermekeim szívébe, és mivel gyengék voltak, alva találta őket. Figyelmeztettem a világot. Fatima üzenete mondja, hogy az Én Napomon már délben nyugovóra küldöm a napot, és fényes nappal sötétségbe borítom a földet. Meg fogom engedni a Sárkánynak, hogy megragadja ezt a bűnös nemzedéket, és olyan Tűzbe vesse a világot, amelyet nem látott azelőtt és azután sem fog látni, hogy felégesse megszámlálhatatlan bűnét.

Azt fogjátok kérdezni: „Vajon minden ember elpusztul, a jók a rosszakkal együtt?" Mondom nektek: az élők irigyelni fogják a halottakat. Két ember közül az egyik felvétetik. Egyesek azt fogják kérdezni: „Hol van Illés és Mózes, akiknek el kell jönniük?" Mondom neked gonosz nemzedék: Nem példabeszédekben szóltunk Mi[1] hozzád ezekben az években! Illés és Mózes már eljött, és te nem ismerted fel őket, hanem kedved szerint bántál velük.

Nem figyeltél a Mi Két Szívünkre, Édesanyám Szeplőtelen Szívére és az Én Szentséges Szívemre, te hűtlen nemzedék! A Mi Két Szívünk nem példabeszédekben és talányokban szólt hozzád. Minden Szavunk Világosság volt és Szívünk mint Két Gyertyatartó fénylik egymás mellett, olyan fényesen, hogy minden ember lássa. Te azonban nem értetted meg. Szívünk, mint Két Olajfa,[2] az egyik a jobb oldalon, a másik a bal oldalon, mint Két Olajfaág, melyekből olaj csorog,[3] oly sok éven át igyekezett életre kelteni titeket, hogy meggyógyítsa beteg nemzedéketeket és begyógyítsa sebeiteket. De nemzedéketek úgy bánt a Mi Két Szívünkkel, ahogy nekik tetszett. A Mi Két Szívünk fel van kenve[4] és él. Olyanok, mint az éles kard, két élük van,[5] prófétálnak, de e nemzedék lázadó lelke újból keresztre feszíti Szavamat,[6] a kétélű kardot, és visszautasítja a Mi Két Szívünket, amelyek hozzátok beszélnek ma. Egészen úgy, ahogy Szodoma és Egyiptom is visszautasította küldötteimet.

E korszak megátalkodottsága felülmúlja a fáraóét, mert tudásukban való elbizakodottságuk vált küzdőtérré az Én Tudásom ellen.[7] A Mi Két Szívünk valóban terhére volt a világ népeinek.[8] De hamarosan, igen hamar újból hallani fogjátok Hangomat. Mennydörgéssel és tűzzel foglak meglátogatni benneteket. Közel van az Igazságosság. A Mi Két Szívünk, amelyek ellen küzdöttetek, végül győzni fog.[9] A világ országa az Én Országommá lesz.[10] Mindez igen közel van.

Nyissátok ki szemeteket és nézzetek körül! Megadom nektek az Idők minden jelét, és ti, akik azon munkálkodtok, hogy megismertessétek a Két Szív Tiszteletét, ne veszítsétek el bátorságotokat! A Jelenések könyve és Zakariás könyve is beszél erről az Igazságról. Ne féljetek, bizalommal és bátorsággal terjesszétek e tiszteletet!

[1] Krisztus a Két Szívre gondol, a két tanúra: Jel 11,1-13 és Zak 4,1-14.
[2] Jel 11,4; Zak 4,3
[3] Zak 4,12
[4] Zak 4,14
[5] Jel 1,16
[6] Vö. Jel 11,8-10.
[7] Jel 11,7
[8] Jel 11,10
[9] Vö. Jel 11,11.
[10] Jel 11,15

1992

1992. január 16.

Ó Uram, nem találok Szavakat dicséretedre, mégis szeretnék szólni Hozzád!

Segítek neked. Írd!

Jahve meglátogatott,
mint egy szélroham, Lelke felemelt,
és megmutatta nekem Arcát.
Gyengédséget, Szeretetet
és Végtelen Jóságot fedett fel előttem.
Majd elárasztott áldásokkal
és mannát kínált bőséggel,
hogy megosszam testvéreimmel.

A feledés földjén járt velem,
lentről, a holtak közül vett fel,
azok közül emelt fel, akik elfelejtették Őt,
és visszaadta lelkem emlékezetét.

Ó, Uram, Jahve, mily hálás vagyok!
Legyen rajtunk, Uram, a Te Édességed,
áldott legyen Jahve mindörökkön örökké!
Ámen.

És most leányom, mögötted vannak az éjszaka rémei, előtted pedig Én Vagyok. Biztonságban hazavezetlek oda, ahová tartozol!

1992. január 17.

Irgalmasság Ura,
népednek vigasztalásra van szüksége!
Megosztott Tested összeroskad,
és igen kevesen
tudnak megvigasztalni Téged.
Néped kétségbe esett,
ezért hallgass meg minket,
Irgalmasság Ura,
és tekints szomorúságunkra! Ámen.

Saját Véremben ázom amiatt, amit Szemem lát és Fülem hall. Leányom, Szavam kardjává teszlek, amellyel megnyitod, keresztülszúrod az emberek szívét, hogy Szavam mélyen beléjük tudjon hatolni. Bennük fog visszhangozni Hangom, és bár szívükben egy lélegzetnyi élet sincs, Szavam, az Életadó, életre fogja kelteni őket, olyan illatot fakaszt belőlük, ami enyhülést hoz Sebeimre.

Én leányom, bátorság! Sokan továbbra is istentelen életet fognak élni, sokan továbbra is bűnösök maradnak és meg fogják sérteni Szentségemet – nem fognak törődni figyelmeztetéseimmel, nem fognak törődni jeleimmel, amelyeket ma a világnak adok, és a gonoszság még jobban meg fogja tölteni Igazságosságom Kelyhét. Ezek az emberek úgy hordozzák magukon a gonoszságot és az istentagadást, a hatalomvágyat és a racionalizmust mint pecsétgyűrűt.

Ó Vassulám! Akkora lesz a veszteség, amekkorát még sohasem láttak! A bűnös, alkalomra várva, éjjel fog jönni, mint a tolvaj! Megsokasodik az uralkodók, az elöljárók és a befolyásos emberek jajszava. Jajgatni fog mind! Leányom, halld meg sóhajaimat, figyelj Szívemre!

Ó Lelkem kedvese, jöjj és vigasztald meg Szívemet! Éhezz Rám! Én vagyok a Feltámadás! Szeress Engem! Imád járjon közbe az Atyánál és védje meg haragjától nemzedékedet! Kiáltásod és imád legyen olyan, mint az Atyához szóló könyörgés! Én, az Úr, megáldalak téged, gyermekem! Jöjj!

1992. január 18.

(Az egység hetének első napján.)

Add meg nekünk, Urunk,
a megkülönböztetés Lelkét,
hogy Tudáshoz és Bölcsességhez jussunk!
Add meg nekünk Jahve,
az alázatosak és a kicsinyek hallását,
hogy keressük Tudásodat és Bölcsességedet!

Add meg Egyházadnak a diadalt azáltal,
hogy mindnyájunkat
egyetlen Testben egyesítesz!
Ámen.

Evangelizálj szeretettel a Szeretetért! Értem élj, Értem lélegezz! Hamarosan megvalósul mindaz, amit neked mondtam. Sok csodámat fogod még látni. Az Egyház még nem öltötte magára harci fegyverzetét. Győzelme díszeként hamarosan viselni fogja a diadal koronáját. Szeretlek, mert Nekem adod idődet és nagylelkűen felkínálod.

Szeretünk téged![1]

Boldoggá tesz, hogy részt kívánsz venni Művemben. Fogadd Békémet!

ΙΧΘΥΣ

1992. január 20.

(A svájci csoportnak.)

Ez a hosszú hallgatás részemről[2] nem tartott volna eddig, ha szeretettel közeledtetek volna Hozzám. Hogyan állíthatják, hogy szeretnek, amikor egyáltalán nincs köztük béke és szeretet? A bűn úgy emészti fel őket mint pusztító betegség. Magasztosságom nem járta át őket, és Ragyogásom sem.

Eljöttem, hogy Könnyemmel öntözzem szárazságukat. Eljöttem, hogy megvigasztaljam őket, és mit kaptam viszonzásul? Városaik[3] konganak az ürességtől, és mára kőhalommá lettek. Olyanná lettek, mint aszályos földön a szárazság. Szavam eljutott fülükbe, mégsem hallották meg. Kegyelmem Trónja közeledett hozzájuk, felajánlotta nekik Békémet és Magának a Bölcsességnek igaz Tanítását, hogy szabaddá tegye őket, de nem fogadták sem hittel, sem szeretettel. Aki azt állítja, hogy a világosságban van, de gyűlöli testvérét, Engem gyűlöl:

Szeretet, béke, egység
és a testvérek közötti kiengesztelődés

volt Üzenetemben kérésem lényege. Most csupán annyit mondok:

Vizsgáljátok meg magatokat, mielőtt eljön az Ítélet! Már csak igen kevés időtök van. Imádkozzatok, és kerüljetek minden gonoszságot! Ne ítéljétek el és ne ítéljétek meg egymást! Szívvel, lélekkel döntsetek Mellettem! Legyetek éberek, mert a tisztulás ideje hamar utolér benneteket!

Teljetek el Szeretetem Lelkével, nehogy megfulladjatok bűneitekben!

ΙΧΘΥΣ

(Később:)

Vassula, légy óvatos! Sokan állítják, hogy látnak Engem, terveket készítenek, de ők nem az Enyéim. Olyan terveket szőnek, amelyeket nem Én sugalltam nekik. Ne feledd, hogy olyanok is fognak közeledni hozzád, akik nem kérnek Tőlem tanácsot. Olyan jövendölésekről áradoznak, amelyeket nem Én mondtam. Már hallottad és láttad őket. Hónapról hónapra megmondják, mi fog veletek történni. Hadd jelentkezzenek, ne félj! Be foglak takarni, gyermekem.

(Később:)

<u>Jézus, mosolyogjon ránk Szent Arcod</u>,
és új életre kelünk.
Megosztottságunk tűzként emészt fel minket.

[1] A Szentháromság szólt.
[2] Jézus Svájcban egy időre elrejtette Magát.
[3] A lelkek.

Mivel egyedül Te teszel csodákat,
hozz össze minket, és tégy róla,
hogy az emberek
lemondjanak esztelenségükről!
A Te Terved az, hogy a Húsvét
dátumának egyesítésével egyesíts
és így békíts össze minket.
Szent Segítségedet kérem!

Gyermekem, viseld örömmel Keresztemet, dicsérd az Atyát nagylelkűségéért! Figyelj Rám! A gonoszok azt remélik, hogy tönkreteszik Egység-Tervemet, de bukásukhoz közelednek. Amikor Békét ajánlottam, egyetemes Békét, ők szinte mindannyian háborút akartak. Hogyan pártolhatnám ügyüket, hogy megvédjem őket, amikor Atyám Keze fölöttük lesz? Őket magukat ejti foglyul most az a háló, amelyet kifeszítettek. Mit tehettem volna még értetek, amit nem tettem meg? Magamra vettem bűneiteket, kiengeszteltelek benneteket az Atyával, Életemet áldoztam értetek. Mit tehettem volna még értetek, amit nem tettem meg?

Szentséges Szívem Vassulája, szerezz Nekem örömet, <u>és engedd be Lelkemet lelked belső szobájába</u>! Engedd meg Lelkemnek, hogy lelked mélyén lélegezzen és ott éljen! Engedd, hogy megsemmisítsek minden tisztátalanságot és tökéletlenséget, amellyel találkozom! Vassulám, bár lelked szinte lángba borul, valahányszor felemelem Kezemet, hogy összetörjem mindazt, ami még fogva tart téged, ne félj, ne siess el rémülten! Engedd, hogy gyökerestül kitépjem lelkedből e gyengeségeket! Viharként jövök hozzád, és megteszem Szívem akaratát. Ez a te felkészülésed tökéletes eggyéválásunkra.

Kezdetben megmondtam, hogy Hálóm és Céltáblám leszel, de akkor nem értetted meg, hogy az utóbbi mit jelent. Nem értetted meg, hogy meg kell tisztítanom és fel kell díszítenem lelkedet annak érdekében, hogy e tökéletes egységre felkészíthesselek. Ki kellene feszítenem íjamat és téged kellene <u>céltáblául</u> állítanom nyilam elé. Ó mit meg nem tennék érted! Sebeket kapsz és gyötrelmeid lesznek, de ne küzdj a Szent Isten ellen!

Engedd meg Lelkemnek, hogy növekedjék benned, és Isteni Tüzemnek, hogy lángoljon lelkedben. El fogsz olvadni Isteni Tüzemtől. Ne panaszkodj, ha kalapácsként jövök, és összetöröm tökéletlenségeidet! Ne kérdezd Szent Istenedtől, hogy mit tesz! A belső szobába tartok, az <u>Én</u> lakóhelyemre, és a makacs akadályok nem fognak feltartóztatni Engem. Viharral fogom megtörni és megsemmisíteni e vetélytársakat.

Ó Uram, mérséklettel haladj!

Be akarom fejezni megtisztításodat, ezért ne tarts vissza! Te oly drága vagy Nekem, hagyd, hogy Gyengédségem beborítson téged! Semmit se tagadj meg Tőlem, lélek! Készséges eszközt akarok készíteni belőled, mivel tűzként és íjként fogod bensődben Jelenlétemet érezni. Ne félj! Nem téged törlek meg, hanem vetélytársaimat. Csupán küzdeni fogok bensődben. Tekintettel leszek törékenységedre is. Én neveltelek és rendeltelek téged e küldetésre, hogy Visszhangom légy! Ezért engedd meg Királyodnak, hogy uralkodjék feletted! Engedd meg Uralkodódnak, hogy kormányozzon téged! Semmi sem kerüli el Tekintetemet, Tisztaságom minden kis tisztátalanságot legyőz és megsemmisít. Világosságom továbbra is izzani fog benned, és Lelkem úgy árad lelkedben mint folyó.

Keresd hát Szent Arcomat fáradhatatlanul és meg fogod érteni, hogy Én Vagyok mosolyog rád.

(Később:)

Béke legyen veled! Figyelj Rám leányom! Körülnéztél? Mit láttál?

Azt láttam, hogy az EGYSÉGET felfordulás és még nagyobb megosztottság előzi meg. Nem látom az egységért folytatott küzdelmünknek és az istentagadásnak végét.

Lelkem, aki nemzedéketek bírája, a felfordulásnál, megosztottságnál és istentagadásnál többet látott. Mondom neked, sokan Ellenem szövetkeznek. E pillanatban is hallom, hogy Házamban összeesküvést szőnek Ellenem, de hamarosan, az Én Napomon, meg fognak remegni a szigetek, és bár e nemzedék jajgatni fog, nem hallgatok rájuk. Az Ég kapuja zárva lesz azon a Napon. És a mezítelen föld sóhajtozni fog, mint az özvegy, aki egyedül maradt szomorúságában.

Szívem összeszorul és már most beteg attól a fájdalmas hangtól, amit hallatni fogsz, nemzedék. Nem fogok kárörömet érezni feletted, mert nem lelem örömömet az emberi nem megalázásában és bántalmazásában. Szentlelkem ismét kiárad rátok, de úgy, mint még sohasem azelőtt. Gyenge, pislákoló Lángból fellobban Tüzem, és megújít benneteket. Majd mint az az ember, aki a meghódított városba lép, Én, az Úr, elárasztalak benneteket Dicsőségemmel, és az eklézsia új életre kel.

Végül az Igazságosság fog győzni. És te, leányom, ne félj érdekemben kiáltani! Ne ijedj meg az emberektől, különösen azoktól ne, akik szembeszállnak veled! Légy boldog, leányom! Tudok olvasni ezeknek az embereknek legbensőbb gondolataiban, és féltékeny Fülem mindent hall. Azt gondolják, hogy mindent tudnak, pedig nem tudnak semmit.

Leányom, imádkoztam érted az Atyához, hogy vegye tekintetbe törékenységedet. Vassula, igyekezz megérteni az Atyát! Törékeny vagy, de gondom volt rá, hogy mélyen Belém gyökerezz, nehogy meginogj vagy eleressz, amikor egymás után erős viharok támadnak rád. Te az Ő ivadéka vagy, és ezért engedi meg Féltékeny Szeretetében és Nagylelkűségében, hogy ilyen ellenállásba ütközz. Nem hallottad, hogyan tökéletesíti a lelkeket a szenvedés által, és hogy a szenvedés hozzátartozik nevelésetekhez?

Légy ezért türelmes leányom, légy nagylelkű, ne riadj vissza semmitől és ne panaszkodj semmiért! Ne fáradj bele a munkába! Kövesd Vérem nyomát, amelyet Mindörökre hátrahagytam! Akik követik e nyomokat, bejutnak Országomba. Ismerd fel, hogy az Atya nem könyörtelen, hanem mindig igen gyengéd hozzád! A Bölcsesség szeret téged. Ezért leányom, tartsd meg a Parancsolatokat, élj az Evangélium szerint! Engedd, hogy Szent Társad legyek, és imádkozz papjaimért, akik Engem képviselnek!

1992. január 24.

(A szentmise alatt mondta nekem Jézus:

„Ez csupán a kezdet. Ennél nagyobb dolgokat fogsz látni!”

Ezt azután mondta, hogy Csodáiért és Műveiért dicsértem Őt, mert Hatalmával sokak szívét megnyitotta az Egyházak Világtanácsában. Az Úr nyár óta üzeneteket diktált az egységgel kapcsolatban. Útbaigazításait és Kívánságait közölte. Azután megengedte, hogy bizonyos szívek megnyíljanak az EVT-ban és befogadják Szavait. Ez tette lehetővé számomra, hogy az egység hetében felkeressem őket és átadjam nekik Jézus üzenetét.)

1992. január 26.

Szentséges Szívem Vassulája, teljesen fel akarod-e ajánlani magadat Nekem?

Igen, Uram.

Mondd utánam e szavakat:

Jézus Szentséges Szíve!
Jöjj, és árassz el teljesen,
hogy az én céljaim helyett
a Te Céljaid,
az én kívánságaim helyett
a Te Kívánságaid,

az én szavaim helyett
a Te Szavaid,
az én gondolataim helyett
a Te Gondolataid vezessenek,
majd engedd meg, hogy betérjek
Szentséges Szíved legmélyebb helyére!
Semmisíts meg teljesen!

Én, Vassula,
teljes szívemből fogom
Szentséges Szívedet imádni,
megígérem, hogy benső tűzzel szolgálom
Szentséges Szívedet.
Lelkesedéssel foglak szolgálni,
buzgóbban, mint azelőtt.

Gyenge vagyok, de tudom,
hogy a Te erőd fenntart engem.
Ne engedd,
hogy elveszítselek szemem elől,
és ne engedd,
hogy máshol időzzön szívem!

Én, Vassula,
csak a Te Szentséges Szívedet
fogom keresni
és csak utánad fogok vágyakozni.

Jézus Szentséges Szíve!
Add, hogy ellenszenvet érezzek
minden iránt, ami ellenkezik
Szentségeddel és Akaratoddal!
Rostálj át újból és újból,
és bizonyosodj meg,
hogy nem maradt bennem vetélytárs!
Mától kezdve vedd szorosabbra
a Szeretet kötelékeit,
amellyel körülkötöttél, és add,
hogy szomjazzon utánad a lelkem,
és szívem belebetegedjen
az Irántad való szeretetbe!

Jézus Szentséges Szíve!
Ne várakozz! Jöjj és emészd fel
izzó szereteted lángjával egész lényemet,
hogy amit mostantól fogva teszek,
azt csak a Te Céljaidért
és a Te Dicsőségedért tegyem,
ne magamért!

Én, Vassula,
felajánlom Neked életemet,
és mától fogva kész vagyok arra,
hogy Szereteted rabszolgája,
Égő Kívánságod és Szenvedésed áldozata,
Egyházad segítője
és Lelked játékszere legyek.

Add, hogy vonásaim hasonlóvá váljanak
kereszten szenvedő Arcod vonásaihoz
a keserűség által,
amit a lelkek süketsége
és bukása miatt érzek!
Töltsd be lelkemet!

Jézus Szentséges Szíve!
Ne kímélj meg Keresztedtől,
ahogy az Atya sem kímélt meg Téged!
Ejtsd foglyul szememet,
gondolataimat és kívánságaimat,
hogy Szentséges Szíved rabja legyen!

Méltatlan vagyok,
és nem érdemlek semmit,
de segíts felajánlásom szerint élnem
azáltal, hogy hűséges maradok,
és fáradhatatlanul hívom segítségül
Szent Nevedet!
Engedd,
hogy lelkem visszautasítsa mindazt,
ami nem Te vagy!

Jézus Szentséges Szíve!
Engedd, hogy a lelkek megtéréséért
lelkem erősebben viselje
Tested Ismertető Jegyeit,
mint azelőtt!

Én, Vassula,
önként a Te Akaratod alá rendelem
akaratomat most és mindörökre.
Ámen.

És most Lelkem meg fog pihenni benned. Vassula, örömet szerez Nekem, ha értem áldozod idődet. Egyetlen áldozatod sem lesz hiábavaló, amit Nevemben hozol!

ΙΧθΥΣ

1992. január 27.

Béke legyen veled, kis gyermekem!

Ezt a kegyelmet azért kaptad, hogy rajtad keresztül nyissam meg a vakok szemét és a süketek fülét. Továbbra is meg fogok nyilvánulni rajtad keresztül ily módon. Igen tökéletlen eszköz vagy, de Könyörületem látja tökéletlenségedben is az igyekezetet, és Gyengédségem megenyhíti Haragomat. Soha ne kételkedj Szeretetemben! Vágyakozom a gyengeségre, hogy Én tehessek meg mindent.

Én, Jézus, mutatok nektek[1] irányt
az Egységhez.

Elérkezett az óra, hogy megdicsőítsék Testemet. Hamarosan megtudják az emberek, hogy mily módon kívánom őket egyesíteni. Az Én Utam nem az ő útjuk...

Most kinyilvánítottam nekik vágyaimat, felfedtem előttük Szívemet. Hatalmammal fogom egyesíteni Húsvét dátumát. Nem kényszerítem rátok, Békés megoldást fogok találni. Igen, határtalan hatalommal leplek meg benneteket. Ma megmutattam nekik, milyen irányba haladjanak, és holnap elvezetem őket oda, ahová Én akarom.

ΙΧΘΥΣ

1992. január 30.

(Gera-Lario, Olaszország)

Uram?

Én Vagyok.

Leírjam, amit ma hajnalban láttam?

Írd le!

- Oroszországot láttam.

Ne sírj! Meg fog gyógyulni! Inkább azok miatt sírj kedvesem, akik elhagytak Engem. Újjá fogom építeni Oroszországot. Az ember miatt sírj, aki halott! Széppé teszem Oroszországot, Vassulám.

Ó Istenem, láttam nyomorúságát! Ezt láttam: Egy asszony jött felém. Fiatal volt, nem túl szép, de csúnya sem. A neve: Oroszország. Átjött hozzám, és ruháján láttam, hogy szegény.

- Beszédre nyitotta száját, és láttam, hogy fogai felerészben hiányoznak. Ez igen csúnyává tette. Felfogtam, hogy egy ilyen fiatal asszony már tett volna valamit, ha ennyi foga hiányzik, hacsak nem túl szegény.

Szegénysége és nyomorúsága ellenére is bátor volt Oroszország, és egyenesen állt. Megmutatta nekem amivel kenyerét keresi, egy régimódi szerkezetet.[2] Oroszország azt mondta nekem, hogy ezen fog dolgozni, hogy keressen valamennyit, és életben maradjon.

Szomorúság szorította össze bensőmet. Majd jött egy másik asszony is, ő is Oroszország volt, neki is sok foga hiányzott. Azután újabb két asszony jött, akiknek szintén sok foguk hiányzott, és rendkívül szegénynek látszottak.[3] Akkor hirtelen egy fiatal férfi lépett be, Oroszország Férje volt. Láttam, hogy szép alkatú, egészséges, magas és jóképű.

- Eltűnődtem, vajon hogyan vonzódhat valakihez, aki ilyen, mint Oroszország, aki egyáltalán nem szép, sőt hiányos fogsora miatt visszataszító... Mialatt ezeken tűnődtem, Férje gyengéden közeledett Oroszországhoz, Karját vállára tette. Láttam Szemében az örökre szóló, Végtelen Gyengédséget, Szeretetet és Hűséget. Láttam, hogy kevéssé vonzó külseje ellenére sem fogja sohasem Oroszországot elhagyni.
- Felismertelek Téged, Uram.

Nem, nem fogom elhagyni, és ő sem fog Engem elutasítani. Atyja és Jegyese vagyok. A Nevem Hűséges és Igaz. Újból felöltöztetem, szép ruhát adok neki, és szíve lesz kedves és szelíd lényének dísze. Szüntelenül záporoztam rá az áldások áradatát. Sohasem fogom megfosztani

[1] Az emberiségnek.

[2] Szövőszéknek látszott.

[3] Négy szegény asszony. Talán négy év éhséget jelent Oroszországnak?

Szeretetemtől. Ó Vassula, légy olyan türelmes, amilyen Én! Támaszkodj most Rám!

ΙΧθΥΣ

1992. január 31.

„Mert amilyen magas az ég a föld felett, olyan nagy irgalma az igazak iránt."[1]

Jöjj és fogadj magadba mindent, ami Én vagyok! Fogadd be a Szeretetet! Én vagyok a Szeretet, mégis szenvedek az egyedülléttől, mert Enyéim elutasítottak.

Gyermekeim megfeledkeztek az Igazságosság útjairól, a Bölcsesség Forrásáról. Nem figyelnek a Mi Két Szívünkre. Hallottátok, hogy a Lázadó, aki a Lázadás lelke, aki „beszédeket mond a Fölséges ellen és eltiporja a Fölséges Szentjeit",[2] próbára fogja tenni Hatalmamat. A Lázadás lelke „azt tervezi, hogy megváltoztatja az időket és Törvényemet".[3] Nézzetek csak körül, és meg fogjátok érteni.

A racionalizmus és a modernizmus Egyházam fő ellensége, mert mindkettő istentagadáshoz vezet. Mindkettő meg akarja semmisíteni az egész földet leányom, de rá fogom lehelni Tüzemet e hitehagyottakra! Ha majd egyszer lehullik szemükről a hályog, megláthatják, mekkora zűrzavart keltettek, és mennyire elnyomták a Mi Két Szívünket. Keresztül fogok vonulni rajtatok.

Tartsatok bűnbánatot,
mert igen közel van a Mennyek Országa!

- Jöjj, írd le következő Üzenetemet azok számára, akik összegyűlnek, hogy meghallgassák Szavamat Nizzában!

(Franciaország.)

Béke legyen veletek! Eljövetelem a küszöbön áll. A világ gonoszsága ellenére is meg fog nyilvánulni Arcom a Mennyből. Készüljetek fel rá! Aki hűtlennek bizonyult, meg fogja látni, milyen halálos sebet ejtett lelkén. Ragyogásban és Dicsőségben jövök el hozzátok. Az Igazság Lelke fog megnyilatkozni bennetek, hogy megtisztítsa lelketeket. Szemtől szembe[4] fogtok látni Engem, és olyannak fogjátok látni magatokat, amilyenek vagytok.

Jöjjetek ezért Hozzám úgy, amilyenek most vagytok! Ne várjatok arra, hogy szentté váljatok! Jöjjetek és értsétek meg, mi az, amit leginkább várok tőletek. Örökké tartó Szeretettel szeretlek benneteket. Felkínáltam nektek Életemet, Magamra véve bűneiteket. Összebékítettelek benneteket az Atyával, és megengedtem, hogy azok a kezek

- feszítsenek keresztre, -

amelyeket Én alkottam. Mit tehettem volna még mást azon kívül, amit megtettem? - Ha azt állítjátok, hogy szerettek, vegyétek Keresztemet és kövessetek! Ne nézzetek félelemmel azokra a kisebb keresztekre, amelyeket utatokra állítok! A szeretetnek nincs határa, a szeretet türelemmel elvisel bármit. A szeretet nem tesz szemrehányást, de örül az Igazságnak és mindannak, amit az Igazság felkínál. A szeretet könnyen elfelejti a rátok szórt rágalmakat. Keressétek a szeretetet, áldjátok ellenségeiteket!

Azt akarom, hogy szentek legyetek! Szeretteim, ti azonban még igen messze vagytok a tökéletességtől, mert ebbe a nemzedékbe mélyen beleivódott a pénz szeretete. Kedves gyermekeim! Valóban követni akartok Engem? Akkor határozzátok el, hogy követitek Lábnyomaimat, amelyeket az Én Vérem itat át. Ne féljetek! Lábnyomaim Hozzám vezetnek, Abbátok Karjaiba. Ahhoz vezetnek benneteket, aki elsőként tartott Kezében

[1] Zsolt 103,11
[2] Dán 7,25
[3] Vö. Dán 7,25.

[4] A lélek látni fogja a Lelket.

titeket. Bízzatok és hagyatkozzatok megmentő Szeretetünkre! Mondom nektek:

Végül a Mi Két Szívünk fog győzni!

Fogd meg a Kezemet, leányom, ne félj! Vigyázok rád. Én Vagyok veled van.

ΙΧθΥΣ

(Később:)

Ó Abba, az Írás mondja:

„Igen nagy vesződség
minden ember sorsa,
Ádám gyermekei
igen nehéz igát húznak
attól a naptól,
amikor megszületnek,
míg vissza nem térnek
mindenek anyjához.[1]

Uram, te már nekem is mondtad egyik üzenetedben, hogy a Mi Mennyei Édesanyánk a Második Éva, és betölti Éva helyét is. Amit most a Szentírásban olvastam, az ismételten megerősíti, hogy Boldogságos Anyánk, Szűz Mária az egész emberiség Édesanyja.

Leányom, te figyeltél a Bölcsességre. Szívem boldog, és Lelkem örvendez, amikor azt a Tudást hallom tőled, amit Én adtam neked. Maradj semmi, és engedd meg a Bölcsességnek, hogy tanítson! Maradj meg kegyelemben, és ne félj a ragadozó farkasoktól, ne félj tőlük gyermekem![2]

Ó Abba, rettenetes látvány
rendít meg Téged, amikor ránk,
a Te gyermekeidre tekintesz.
Istentelenség, gyűlölet, sátánizmus,
abortusz, hatalomvágy még a Egyházban is,
igazságtalanság és hasonlók.
És Te mégis eljöttél hozzám,
aki az istentelenséget képviseltem,
hogy megments a pusztulástól.
Rám árasztottad Jóságodat,
az áldások özönét.
Felkínáltad nekem Barátságodat,
Szent Társam és Barátom lettél.
Az Igazság,
a Te Szövetséged színe elé helyeztél.
Ó milyen keserűség azt éreznem,
hogy Szíved ennyire szomorú!
Szenvedésedet leheled belém
és szomorú sóhajokat hallatsz.

Mélységesen szomorú vagyok, leányom. De ne Miattam sírj, hanem testvéreid miatt, mert a bűn rákként pusztítja őket. Számukra tartogasd könnyeidet, leányom! Vassula, a te sebeid semmik az Én Sebeimhez képest. Imádkozz testvéreidért még mielőtt Ujjam megérinti és megolvasztja a földet! Tudom, hogy gyenge és érzékeny vagy, de elhagytalak-e valaha?

Taníts Szívemről és fedd fel minden ember és nemzet előtt!

1992. február 6.

Leányom, az Én Békémet adom neked. Ha valaki megkérdezi, hogy miről szól mindez,[3] így válaszolj: A Könyörület és a Szeretet nyilvánítja ki Magát az emberiség előtt. Az Üdvösség hajol le az Égből, hogy elérje a Nyomorúságosokat, és könyörögve kéri, hogy hagyjanak fel esztelenségükkel. Amit Isten ma nekünk mond, az Béke, Kiengesztelődés és Szeretet,

- Végtelen Szeretet! -

ΙΧθΥΣ

[1] Sir 40,1
[2] Attól, ami közém és Isten közé állhat.
[3] Isten az Üzenetekre gondol.

1992. február 11.

(Üzenet New Yorknak, az Egyesült Államokban.)

Vassula, engedd meg, hogy igénybe vegyem kezedet! Írj:

Béke legyen veletek! Gyermekeim, ünnepélyesen mondom nektek, hogy az Igaz Világosság már visszatérőben van hozzátok. Azért mondom el nektek ezt, Én gyermekeim, hogy mindannyian fel tudjatok készülni fogadásomra. Korszakotok éjszakája hamarosan véget ér. Ismerjétek fel, hogy a bűnök miképpen sötétítik el bensőtökben a világosságot. E mulandó világ szeretete gyarló, és csak sötétséget tud hozni rátok. De mondom nektek, hogy

az éjszakának már majdnem vége van,

és hamarosan véget ér a ti toporgásotok és bukdácsolásotok is, mert Szentlelkem Hatalma teljes egységben lesz veletek, hogy rávezessen bennetek, hogyan éljetek

Igaz Életet Énbennem, a ti Istenetekben.

Boldogok azok, akik elismerik az Igazságot és az Igazság szerint élnek. Lakóhelyük nem marad üresen az örökkévalóságra, hanem benne fognak élni.

Én, Jézus, kérem tőletek, hogy kínáljátok fel Nekem szíveteket, Szentséges Szívembe helyezem és életre keltem őket. Illatot adok szíveteknek és megtisztítom. Az Én Világosságommal és Melegségemmel töltöm el szíveteket. Betakarom szíveteket Szeretetemmel, teljesen meggyógyítom, újból szentségre vezetem, és felékesítem Istenségemmel. - Ha rádöbbennétek, mit kínálok fel nektek, nem haboznátok, nem ingadoznátok, hanem Rám figyelnétek:

A jót keressétek, ne a rosszat!
Szeretettel imádkozzatok
és ne ítélkezzetek!

Világosságom hamarosan mint Tűz halad át rajtatok, hogy megtisztítsa lelketeket a tisztátalanságtól. Meglátogatom városaimat[1] és felragyogok bennük. Ez világosságot jelent, nem sötétséget. Túláradó Világosság lesz. Akkor meg fognak újulni városaitok[2] és szentté válnak természetfeletti Világosságomnál... Akkor eljön az Új Ég és az Új Föld hozzátok. A mai világ eltűnik, mint felgöngyölt könyvtekercs. És titeket is, szeretteim, miként a virágokat, melyek a világosságtól kapják életüket, el fog árasztani Világosságom, hogy életre keljetek.

- Megélhet-e víz nélkül a virág? Miért utasítják vissza közületek oly sokan Szentlelkem kiáradását, és miért kételkednek abban, hogy ez a Víz Trónomból ered[3] és tőlem való? Nem olvastátok?

> „Isten és a Bárány trónja áll majd ott, és szolgái hódolnak neki. Látni fogják arcát, és homlokukon hordják nevét. Nem lesz többé éjszaka, és nem szorulnak lámpafényre vagy napvilágra. Az Úristen ragyog rájuk."[4]

Nem értettétek még meg? Lelkem olyan, mint a Folyó, és „amerre elér a Folyó, minden élőlény, amely mozog, élni fog".[5] A betegek, a bénák, a vakok[6] mind meggyógyulnak és a Magasságbeli tanúi lesznek. Olyanok lesztek, mint a gyümölcsfa, amelynek lombja nem hull le, s gyümölcse nem fogy el:[7] minden hónapban friss gyümölcsöt hoz, mert Vize (a Szentlelkem) Szentélyemből fakad,[8] abban lesz lelketek Lakhelye. Szeretnélek kiszabadítani benneteket a Gonosz lélek karmai közül, és szeretném meggyógyítani lelketek emlékezetét! Szeretném megnyitni kőszíveteket és arra indítani, hogy ezentúl

[1] Lelkünket.
[2] Lelkünk.
[3] Jel 22,1
[4] Jel 22,3-5
[5] Ez 47,9
[6] A lelkileg vakok.
[7] Ez 47,12
[8] Ez 47,12

csak nemes dicséreteket mondjatok Nekem, a ti Isteneteknek. - Ne mondd nemzedék:

„Az én sebeim gyógyíthatatlanok”,

visszautasítva eleve a gyógyulást. Ne mondd:

„Megváltóm sohasem hallgat meg.”

Ma így szól hozzád Megváltód: Véres Könnyeim, amelyeket éveken át ontottam miattad, nemzedék, tanúsítják szomorúságomat. Senkitől sem vonom meg Irgalmamat. Jöjj Hozzám, jöjj Karjaimba, és meggyógyulsz. Ne félj Tőlem! A Szeretet és a Megbocsátás Kimeríthetetlen Forrása vagyok.

És neked, aki azt mondod: „Megváltóm sohasem hallgat meg”, azt mondom: Egész idő alatt veled vagyok, és mint szomjas utazó, szeretetteljes szavaidra szomjazom, imáidra szomjazom. A szíveddel szólj Hozzám, és válaszolni fogok.

Ne mondd: „Elrejti előlem Arcát”, majd másfelé tekintesz. Megfigyelem minden lépésedet, és nem veszítelek el Tekintetem elől. Egész idő alatt veled vagyok, de sötétségedben nem tudsz észrevenni Engem, szárazságodban nem hallasz meg Engem! Tekints fel az Égre, keresd az Égi dolgokat, nemzedék, és meg fogod látni Dicsőségemet.

Neked kell választanod!

Szívem nyitva áll minden ember számára, hogy jöjjön és Benne éljen. Belém gyökerezzetek, és élni fogtok.

Megáldalak benneteket. Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.

ΙΧΘΥΣ

1992. február 13.

Igazságos dolog-e az újonnan megtért görög imacsoportot megsemmisíteni? Igazságos-e, hogy egyik pap elkergette és szétszórta őket, és ezért kénytelenek visszatérni abba a sivatagba, ahol egykor voltak?

Vassula, papjaitoknak imákra van szükségük!!

Uram, megengeded, hogy kiszárítson egy egész Szőlőskertet? Te folyókká tetted a pusztaságot és a kiszáradt földet vízforrássá!

Vassula, papjaitoknak imákra van szükségük!

Te eltöltötted
Gyümölcsöddel az éhezőt,
Uram, Te jóllakattad az éhezőt,
felemelted az elfáradtat,
a szegényt és a nyomorultat.
Örömet vittél a szenvedőnek,
és szereteteddel meggyógyítottad a beteget.
Vizet adtál azoknak,
akik majdnem szomjan haltak.
Ne hagyd el őket!

Nem hagyom el őket. Vassulám, papjaitoknak imákra van szükségük... Bízzál Bennem! Az eklézsia új életre kel! Az Én gyógyító balzsamom

A SZERETET.

De sokunkban nincs szeretet!

Az egész emberiségre ki fogom árasztani Lelkemet, megolvasztom a hajlíthatatlanok szívét, és Tüzemben megtisztul gonoszságuk.

Uram, hadd merészeljek még valamit mondani! Ahogy tudod, ezt a kis imacsoportot most megfélemlítette az a pap. Én magam nem vagyok méltó, nélküled elveszett vagyok, és a Te világosságod nélkül szinte elalszik a bennem pislákoló világosság...

Szíved még többet készül Nekem mondani, fejezd be mondatodat, leányom!

... az egység nem épülhet fel a görög ortodox papok nélkül. Az egységnek az a formája, amelyet Te kívánsz, nem tetszik nekik.

Pedig Vassulám, Nekem egész listám van a nagylelkű emberekről. Példaképül fognak szolgálni e nemzedék számára. De legyen gondod erre a papra! Tiszteld papjaimat, ajánlj fel Nekem engesztelő áldozatokat, és bátorítani foglak kegyelmeimmel.

Bízd Rám magad, és engedd, hogy időként próbára tegyelek! Meg fogok gyógyítani minden hűtlenséget, amit Szemem észrevesz.

1992. február 14.

Vassula, béke legyen veled! Hadd érezzem szeretetedet! Add át magad Nekem! Térj be Szívembe, és valósítsd meg mindazt, amit adtam neked.

Uram, Te elárasztottál áldásokkal
és ebben a legkisebb érdemem sincs.
Ahogy látod, a Te Kezedben vagyok.
Tégy velem úgy, ahogy Neked tetszik!

Élj hát Nekem, és vigasztalj! Légy jele annak az egységnek, amelyet e nemzedék elutasít. Igen, légy a Belőlem fakadó egység jele, amelyet a te saját Házad, a te néped[1] megvet és visszautasít. Rajtad keresztül nyilvánítom ki Szeretetemet minden nemzetnek, rajtad keresztül beszélek továbbra is, és rámutatok, hogy milyen sivataggá tették Egyházamat. Békeszerződést ajánlottam népednek,[2] amely testvéri egységre tud vezetni benneteket.

Téged választottalak útjelzőnek, hogy lássák, milyen lesz az egység, de nem figyelnek. Nem is hajolnak meg. Ehelyett sietnek tömjént felajánlani Nekem, de mit kezdjek tömjénükkel?

Szívükből fakadó tömjént szeretnék,
szívükből eredő békét szeretnék,
szívükből feltörő dicséreteket szeretnék,
szívükből jövő szeretetet, irgalmat és könyörületet szeretnék!

Szívükből fakadó
kiengesztelődést szeretnék!

Ó leányom, ne csüggedj el, míg keresztülhaladsz e sivatagon! Veled van Megváltód, mi ketten egymáshoz vagyunk kötve. Azért bíztalak meg ezzel a küldetéssel, hogy villámként ragyogtasd fel Szavaimat minden nemzet előtt. - Mondd meg nekik, hogy ha a Magasságbeli tanúinak tartják magukat, az egységen keresztül mutassák be Nekem békéjüket és hűségük által tiszteletüket. Mondd meg nekik, hogy vizsgálják meg útjukat, térjenek vissza Hozzám, és megadom nekik az megértés Lelkét.

Ma, ebben a zűrzavaros időben Irgalmamat kínálom fel nekik. Könyörületet kínálok fel nekik elképesztő nyomorúságukban. Szeretetem Adományát adom nekik. Ismételten feléjük nyújtottam Kezemet, hogy Magamhoz emeljem őket, és hányszor válaszoltak? Megmutattam nekik szánalmamat és Együttérzésemet. Még meddig engedjem meg nekik, hogy szomorúságot hozzanak Rám azzal, hogy nem akarják megtenni Akaratomat? Vissza kell-e még tartanom az Atya Kezét? Az Atya Igazságossága kezd már fellángolni, hogy tűzbe borítsa a világ bűneit...

Gyermekek ajkára adtam keserű kérlelésemet

a testvérek közötti békéért
és kiengesztelődésért,

de lásd, hogyan fogadták... Ó, leányom, légy védelmezője

az Igazságnak!

Tedd Szívemre fejedet! Ha meghallod Szívem dobbanását, visszatér bátorságod. Ne engedj gyengeségednek, bízz Bennem!

[1] A görög ortodox papok.
[2] A görög ortodox papoknak.

Bízz Bennem!

Bátorság[1] leányom! Melletted vagyok, és amíg melletted vagyok, segítek állva maradni... Leányom? Sohasem foglak elhagyni...

Figyelj, hallgass meg, Vassula, megosztom veled Keresztemet. Látod Vassulám, az Én Szeretetem van szemed előtt, és Hűségem körülvesz téged. Valahányszor látom, hogy a gonosz lelkek seregének haragja támad rád, hogy megüssenek, rád vessék magukat és darabokra tépjenek, oda állok közétek, amitől reszketnek. Vigasztald meg szívedet az Én Szívemben, és ne félj! Bátorság! Egyetlen gonosz léleknek sem engedem meg, hogy megüssön téged, és nem engedem, hogy vad haragjukban megrohanjanak és megégessenek téged.

Melletted vagyok és jelet adok, mikor nyisd fel ajkadat, hogy Nevemben szólj. Jöjj, a Világosság a te Társad.

ΙΧΘΥΣ

1992. február 18.

Uram, nem veszem le Rólad a szemem,
nehogy újból elhagyjam hitemet.
Engedd meg,
hogy Lábad Zsámolyánál imádjalak!
Ó Uram,
most mutasd meg rajtunk Hatalmadat!
Hozd ránk Viharodat,
hogy elsöpörje bűneinket!
Küldd el Tüzedet (a Szentlelket),
hogy életre keltsen
és megtisztítson minket!
Nehéz áthaladni
ezen a megtévesztő sivatagon a sötétségben.
Maranatha! Jöjj!

Béke, kedvesem! Ne félj!

Megszületett határozatom. Tisztító Tüzemet ráengedem a földre, és Tervemet a vártnál hamarabb végrehajtom. A várakozás ideje hamarosan letelik. Neked azt mondom, gyermekem, hogy ne rémisszen meg az Ostobaság! Fordítsd tekintedet Rám és támaszkodj Rám, mert Én vagyok a te Erőd!

- Figyelj! Imádkozz papjaitokért![2] Imádkozz, hogy forduljanak Hozzám és Belőlem merítsenek: Találékonyságot, Békét és Szeretetet! Sokan elpusztulnak, mégpedig igen gyorsan. Imádkozz azokért,[3] akik tönkre akarják tenni bimbózó virágaimat![4] Mondd meg papjaitoknak,[5] hogy ha van még közöttük néhány élő, az Könnyeimnek köszönhető. Könnyekkel öntözöm hitüket, fájdalmamban sírok, hogy életben tartsam e maradékot. Egyházam szétmorzsolódik mint korhadt fa, és csupán ezt hallom tőlük:

„Talán szárazság van?"

Semmibe veszik a vallásosságot. Szentlelkem Művei ellen keserű vádakat sorakoztatnak fel, és arra vetemednek, hogy szájukkal elítéljék! A sötétség órája megsemmisítette az Imádás Óráját. De még ennél is rosszabb, hogy a kérkedést és az elbizakodottságot tették uralkodóvá.

Én, az Úr állok előttük és kérdezem: „Miért vetitek meg azt a vigasztalást, amit ma Egyházam kisebbik része által adok gyermekeimnek?" - Hamarosan elmúlik az Ég, de ti még mindig tudatlanságban vagytok és mélyen alusztok. Úgy fogok hozzátok jönni, mint a tolvaj, nem mondom meg, melyik órában várjatok.[6]

Könnyes Szemmel kérdezem: Mi történt nyájammal? Hol vannak örök legelőim? Miért estek fogságba fiaim és leányaim? Hol van a mai fiatalság? Miért romlott meg az az illat, amelyet Én adtam nektek? - Sírok miattatok - hatalmas gőgötök miatt sírok. A ti hatalmas gőgötök tette Egyházamat tátongó sírhoz hasonlóvá. De ti is le lesztek győzve, Tüzem közel van már. Leszállítalak

[1] Éreztem, hogy Jézus igyekszik felemelni lelkemet.

[2] A görög ortodox papokért.

[3] A görög ortodox papokért.

[4] Az újonnan megtért görög fiatalokat, akik az Úr üzenete által tértek meg.

[5] A görög ortodox papoknak.

[6] Jel 3,3

benneteket dicsőségetekből... és ha megkérdezitek, hogy mi történt, megmondom nektek: „Elvették tőletek Isten országát, és olyan nép kapta, amely megtermi gyümölcsét”.[1] A Lélek az, aki életet ad. Vajon eléggé tisztelitek Szentlelkemet? Miért sértitek meg Szentlelkemet azáltal, hogy üldözitek?

Ítéljétek meg magatok azt, amit mondok! Miért válnak ki fiataljaitok az Anyaszentegyházból, hogy másodrendű filozófiát kövessenek? Helyesen cselekedtek, hogy folyamatosan megemlékeztek Szentlelkemről és megtartjátok a hagyományt, úgy, ahogy rátok hagytam, bár szeretet nélkül beszéltek, és elvakít buzgóságotok. Buzgóságotok miatt nem tudjátok felismerni Misztériumaimat. Nem olvastátok: „Van egy maradék, akiket a kegyelem választott ki. De ha ez a kegyelem alapján történt, akkor nem tettek fejében, különben a kegyelem már nem volna kegyelem.”[2] Szeretlek benneteket, de szenvedek is, mert szembeszálltok Szentlelkem adományaival. Nem emberi tekintéllyel szálltok szembe, hanem Velem, a ti Istenetekkel.

Egy végső dologra figyelmeztetlek benneteket: Egyszer majd színről színre megláttok Engem, és Én meg foglak kérni benneteket, hogy adjatok számot arról, miképpen gondoskodtatok a lelkekről, akiket rátok bíztam. Ti ma hazugnak tartotok Engem, mert nem hisztek többé annak a tanúságtételnek, amelyet Szavam Emlékeztetőjéről,

Szentlelkemről,

adtam nektek. Mossátok tisztára szíveteket, és rátok fog ragyogni az ég. Figyeltem rád a magasból, Hagyomány Városa! Pontosan megtartottad Ősegyházam Törvényeit, de ma elvakít a kérkedés, és alig vagy egyáltalán nem veszed figyelembe Törvényem leglényegesebb részeit - Az Irgalmasságot! A Szeretetet! Az Alázatot!

Valamint a Megbocsátás lelkét...

Nagy az Én szomorúságom, és belül gyötrődöm, arra várva, hogy Szentlelkem nagyobb adományait keressétek. Belefáradtam abba, hogy lélek nélkül beszéltek a lelki dolgokról. Ha megértenétek ma Szentlelkem mélységeit és súlyos mondanivalóját, elfogadnátok Szentlelkem adományait is, de a gőg, amit magatokban hordoztok, szüntelenül sebet üt Rajtam.

Sok ezer lelket bíztam rátok, hogy tanítsátok őket, szelíden segítsétek és hozzátok a Szívemhez, emlékeztessétek őket Gyengédségemre, Szeretetemre és nagy szomjúságomra, amelyet iránt érzek, de ti elhamarkodott ítéletet mondotok róluk, és elviselhetetlen terheket raktok rájuk. Olyan terheket, amelyeknek felemeléséért ujjatokat sem mozdítjátok! Az Én időmben Én magam voltam a botlás köve, ma pedig Szentlelkem lett

- a botlás köve -

sok papi lelkem számára.

- Mondom nektek, az Úr Szeme nemcsak a becsületesekre és az erényesekre tekint. Szemem rátekint a nyomorúságosokra és azokra is, akiket ti méltatlannak neveztek.

Hamarosan földre hullanak az égről a csillagok, megrendülnek az ég erői, és ti még akkor sem vesztek tudomást róla. Hamarosan eltűnik ez a föld, és eljön az új ég és az új föld, és ti még mindig menekültök Szentlelkem elől. Pedig, ha még ma megalázzátok magatokat, és őszintén bevalljátok, hogy bűnösök és méltatlanok vagytok, elveszem rólatok a közömbösség lelkét, amely ráterült nemzetetekre!

Azt mondjátok, hogy gazdagok vagytok. Mutassátok hát meg nekem gazdagságotokat! „Éhség” az egyetlen szó, amelyet országotokból hallok. Rátok van írva az „éhség”. Azt mondjátok, hogy gazdagok

[1] Mt 21,43
[2] Róm 11,5-6

vagytok, de hol vannak dicsőséges mezőitek? Miért botlok meg a feloszló holttestekben? Hogyan lehetséges, hogy nem hallom hangotokat?

- Végtelen Irgalmában Szentlelkem ma leszáll, hogy tápláljon titeket és eltöltse lelketeket Égi Mannámmal. Én mint Pásztor, meg fogom keresni szétszéledt juhaimat. Örökké tartó Szeretettel fogom ápolni sebeiteket. Támogatni fogom a gyengét, az elfáradtat és azokat, akiket ti már nem legeltettek. Meg fogom vigasztalni gyermekeimet. Ezért ne hátráltassatok, és ne váljatok akadállyá a Kegyelem e napjaiban! Ne tagadjátok meg azt, amit ti magatok tanítotok Szentlelkemről! Mindezt most mondom el nektek, még mielőtt az Én Napom eljön. Fogom-e hallani, „Istenem, itt vagyok! Eljöttem bűnbánatot tartani! Nem fogom többé bántani a Kegyelem Lelkét, mivel tudom, ha ezt teszem, szigorú büntetést kapok.”? A ti üdvösségetek érdekében szólok, és azért feddlek meg, mert

nagyon Szeretlek benneteket!

ΙΧΘΥΣ

Vassula, imádkozz papjaitokért, hogy tanuljanak Tőlem igazi alázatot.

1992. március

(Ma reggel könnyen megölhetett volna a Sátán. Mialatt az üvegpolcot törülgettem, amelyen ikonok és vallásos tárgyak voltak, a polc leesett és összetörte az alatta lévő polcot is. Láttam, amint nagy éles üvegdarabok estek le körém, és beborították a földet egészen az előszobáig. Azután csendben figyeltem, hol kezd csurogni a vérem. Nem történt semmi, még egy karcolás sem esett rajtam, pedig deréktől lefelé meg kellett volna sérülnöm.)

(Később:)

Vasulám, engedd meg, hogy lépésenként vezesselek! Maradj kicsiny, virágom, és támaszkodj Üdvözítődre!

Szeretlek, gyermekem! A Sátán elkeseredetten igyekszik kezet emelni rád és megbénítani téged.[1] Nemcsak embereket használ fel arra, hogy hamis vádakkal illessenek, hanem mérgében a természet törvényeit is ellened akarja fordítani. De Én Hűséges Őrződ és Oltalmad vagyok, ezért ne félj! Szememet szüntelenül rajtad tartom. Rejtőzz mindig Szentséges Szívembe! Jöjj, kövessük tovább is a lelkeket üdvösségük érdekében!

Én foglak végigvezetni téged, kedvesem, a földön. Amerre megyek, üde illatot hagyok Magam után. A mirha illatát fogom árasztani lélektől lélekig, hogy elragadtatásba hozzam szívüket. Légy Üdvözítőd gyönyörűségére, virágom, és engedd meg, hogy egyre erősebben igénybe vegyelek! Nem foglak összetörni és nem fosztalak meg szabadságodtól. Szíved maradjon Szeretetem foglya, de anélkül, hogy megunnád. Szeretett Társad vagyok, aki Kincset adott neked:

Szeretetem Adományát adtam neked.

Neked fogom adni Erőmet és Türelmemet. Virágom, Lelkem rajtad pihen, hogy vezessen és emlékeztessen Tanításomra. Légy hát nagylelkű, és ajánld fel idődet, hogy kirügyezzen a föld! Légy mindig tisztelettel Irántam! Nem Én vagyok-e egyedüli Szerelmed? Nem vagyok-e a Királyok Királya? Keményen dolgozz Velem! Ellentétben azzal, amit most gondolsz, legtöbb erőfeszítésed nem hiábavaló, Hatalmam Istenivé teszi, hogy elérje célját. Ha a Kísértő azt súgja füledbe, hogy szavaid eredménytelenek, mondom neked gyermekem, ne figyelj rá!

Továbbra is kiöntöm rátok Szívemet, és fáradhatatlanul leszállok hozzátok a Mennyből, hogy tápláljam az éhezőt és minden igénynek eleget tegyek. Továbbra is elétek állítom Szentséges Szívemet és megmutatom Gyengédségemet mindenkinek. Aki eszik és iszik Engem, át fog alakulni, hogy

[1] Megértettem, hogy lelkileg.

igaz Életet éljen Bennem,
a ti Istenetekben.

Mindenki megmenekül, aki Hozzám fordul. Egyetlen Rám vetett tekintetetekre átváltoztatlak benneteket.

- Leányom, maradj észrevétlen és semmi! Maradj rejtve tehetetlenséged és törékenységed által, hogy az Én Jóságom és az Én Hatalmam terjedjen egyre inkább! A magvetés még nem fejeződött be. Hamarosan az egész világ visszhangozni fogja Hangomat. Leányom, te nagyon értékes vagy Számomra és a könnyekig meghatódva szeretlek. Mindannyiótokat a könnyekig szeretlek. Ajkam Kegyelmet árasztva hirdeti nektek az Égből a Béke Üzenetét. Az Örökkévalóságtól kezdve szeretlek és megáldalak benneteket. Bölcsőtöktől fogva figyelek rátok és megvédelek titeket.

Tudom, hogy milyen nyomorúság vett körül benneteket, amíg teljesen meg nem vakultatok. Keressetek Engem, és Világosságot adok nektek. Újból Életet adok nektek, és felkeltem lelketek vágyakozását a Szent dolgok iránt. Ezért leányom, továbbra is keresd Szentségemet és Tökéletességemet! Áldj és dicsérj Engem! Vess magokat, amikor Én vetek! Bárhová viszlek, mindenütt bőségesen vess. Hamarosan át fogod lépni e korszak küszöbét, hogy betérj az Örök Békébe. Viselj el addig is mindent, amit Én elviselek! Nem vagy egyedül! Tarts ki gyermekem, és ne feledd, hogy Ki van melletted és Ki áld meg téged!

A Szeretet szeret téged.

ΙΧΘΥΣ

1992. március 3.

(Üldöztetésem idején)

Uram, nem titokban beszélek.
Amit mondok, azt imádságban mondom,
és Gyülekezetedben dicsérlek Téged.
Igyekszem engedelmeskedni
Szentséges Szívednek
és azoknak az Utasításoknak,
amelyeket Tőled kaptam.
Igyekszem a tőlem telhető
legjobban átadni azt,
úgy ahogy Tőled kaptam.
Bár szegény vagyok,
és nehezen tudok Neked bármit is adni,
Neked adtam az egyetlen dolgot, amim van,
és amiről azt mondtad, hogy az enyém.
Felajánlottam Felségednek akaratomat,
ha úgy tetszik Neked,
használd fel Irgalmas Terveidhez!

Tudom gyermekem, de hát nem gyűlöltek Engem is ok nélkül? Aki Tőlem jön azért, hogy az Igazság mellett tegyen tanúságot, azt gyűlölni, zaklatni és üldözni fogják, mint a vadat. A szolga nem nagyobb Uránál... Ezek az üldözők bűntelenek lennének Atyám Szemében, ha nem ismernék Törvényemet, de ismerik, bár csak a sötétségben ismerték meg. A Törvény tudósainak nevezik magukat, és azt hiszik, hogy mindent tudnak, pedig valójában semmit sem tudnak. Azt gondolják, ha megítélnek és nyilvánosan elítélnek téged, akkor Irántam, a ti Istenek iránti igen szent kötelességüket teljesítik.

Ha követték és megtartották volna Parancsolataimat, akkor nem ítélkeztek volna. Ha lett volna bennük egy csekély szeretet, megtartották volna Szavaimat és Törvényemet. A valóságban azonban nem téged ítélnek meg, hanem az Én Jó Műveimet ítélik el, amelyeket nektek adtam. Én csak azzal bíztalak meg, hogy menj és légy a Visszhangom. Mivel a Visszhangom vagy, azt várom, hogy gyümölcsöt hozz, tartós gyümölcsöt... - De nem értették meg... Gyermekem, folytasd azt a munkát, amivel megbíztalak: hozz Hozzám lelkeket, hogy feleméssze őket Szentséges Szívemben! Szomjúhozom
a lelkekre!

Figyelj, felettetek ragyog Szent Műveim tanúbizonysága, hogy megszüntesse ezt a sötétséget. Szent Műveim mellett a maradandó, a jó gyümölcsök tesznek

tanúbizonyságot. Szent Műveim mellett tanúskodik a Béke adománya, amit Én adok nektek, és a Szeretet adománya, amit a Békével együtt öntök belétek. Szent Műveim mellett tanúskodnak üdvöt hozó felszólításaim

az Eucharisztitikus Életre.

Az Atyával mi igazi imádókat akarunk, olyan imádókat, akik lélekben és igazságban imádnak minket. Igazságom Lelke leszáll egészen a küszöbötökig, hogy emlékeztessen:

- végül a Mi Két Szívünk fog győzni, -

és be fog teljesedni a Szentírás szava: „Három és fél nap múlva Istentől az élet lelke szállt beléjük és talpra álltak".[1] Igen, teljes Dicsőségben, mert „ez az a Két Fölkent",[2] akik egymás mellett állnak. A Mi Két Szívünk olyan, mint Két Olajfa, az egyik jobbról a másik meg balról.[3] Szentséges Szívem Gazdagsága kimeríthetetlen és sok mondanivalója van számotokra, kis gyermekeim.

Én vagyok a Feltámadás és az Élet!

Azért jövök, hogy életre keltsem bennetek a Szentséges Szívem és Édesanyátok Szeplőtlen Szíve iránti tiszteletet. Ne féljetek! Legyetek óvatosak, mert sokan fognak jönni, akik az Én Nevemet használják, de az Gonosz küldi őket, hogy félrevezessenek benneteket és elfújják a kis lángot, amely bennetek maradt, és hogy teljes sötétségben hagyjanak benneteket. Sokan el fognak pártolni, mert nem vertek Bennem gyökeret. Imádkozzatok, nehogy kísértésbe ejtsen a Gonosz!

Jaj nektek, akik továbbra is üldözitek szócsöveimet, mondván: „mi sohasem csatlakoztunk volna azokhoz, akik a próféták vérét ontották, ha atyáink napjaiban éltünk volna". Mondom nektek, mindez visszahull fejetekre, ha meg nem tértek! Szeretett gyermekeim, a rabló éjszaka jön.[4] Ezért maradjatok ébren, és ne engedjétek meg, hogy betörjön házatokba!

Szüntelenül forduljatok Hozzám imádságban! A szüntelen imádság azt jelenti, hogy tudatában vagytok Jelenlétemnek. Jelenlétem tudatában lenni annyi, mint ébren lenni. Ébren lenni annyit jelent, mint a világosságban lenni és igaznak lenni. Saját lelketeket a ti házatok. Vigyázzatok ezért, nehogy sötétséggé legyen a bennetek lévő világosság! Ne engedjétek, hogy a Kísértő alva találjon!

Barátaim vagytok, emlékeztek rá? Úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket! Bármit kértek az Én Nevemben, megadom nektek. Egyesek ma szomorúak közöttetek, mert a világ elhamarkodott ítéletet mond Szentséges Szívem és Édesanyátok Szeplőtlen Szíve felett. A Mi Két Szívünk azonban hamarosan meg fogja mutatni a világnak, mennyire igazságtalan volt ítéletük, amikor majd Szent Arcom felfedi magát bennük.[5]

Leányom, írd:

Amikor feltöröm a hatodik pecsétet, nagy földrengés támad. A nap olyan fekete lesz, mint a szőrzsák, és a hold olyan lesz, mint a vér. Az ég csillagai úgy fognak a földre hullani, mint ahogy a fügefáról hullik az éretlen gyümölcs, ha erős szél rázza. Az ég eltűnik mint felgöngyölt könyvtekercs, és minden hegy és sziget elmozdul helyéről.

A föld királyai, nagyjai és hadvezérei, a gazdagok és hatalmasok, rabszolgák és szabadok a hegyi barlangokba és a sziklák közé rejtőznek. Így kiáltanak a hegyeknek és szikláknak: „Omoljatok ránk és rejtsetek el a Trónon ülő színe elől, és a Bárány haragja elől![6] Hamarosan utolér

[1] Jel 11,11
[2] Zak 4,14
[3] Vö. Zak 4,3.

[4] Ez azt jelenti, hogy a Sátán sokkal könnyebben beférkőzik a sötét lélekbe.
[5] A Tisztulás Napján, amikor Isten Szemével fogjuk látni bűneinket.
[6] Vö. Jel 6,12-17. Itt Jézus nyíltan megmondja, hogy a tisztulás napján, a világon mindenki meg fogja

benneteket a Tisztulás Nagy Napja, és ki az, aki túlélheti?

Minden embernek meg kell tisztulnia ezen a földön! Mindenki meg fogja hallani Hangomat és felismer Engem mint Bárányt. Minden fajtájú és vallású ember látni fog Engem benső sötétségében. Ezt mindenki titkos kinyilatkoztatásként fogja kapni, hogy feledje lelke sötétségét. Amikor meglátjátok bensőtöket ebben a kegyelmi állapotban, valóban kérni fogjátok a hegyeket és a sziklákat, hogy essenek rátok. Lelketek sötétsége olyannak fog tűnni előttetek, hogy azt gondoljátok majd, a nap veszítette el fényét és a hold vált vörössé. Ilyennek fogjátok látni lelketeket, de végül Engem fogtok dicsérni.

- Ha egy idegen jön felétek az úton és azt mondja nektek, hogy az étel,[1] amelyeket nektek adtam, rossz, ne hallgassatok rá! Szentséges Szívem szavára és Keresztem szavára figyeljetek! Virágozzék fel újból Szentséges Szívem iránti hűségetek, ajánljátok fel magatokat újból Szentséges Szívemnek és Édesanyátok Szeplőtelen Szívének! Újból meg foglak látogatni benneteket, kis gyermekeim.

Bátorság barátaim! Üldözöttek vagytok, de csak a világ üldöz titeket. Miattam bántalmaznak? Örvendjetek! Mert Engem is bántalmaztak. A világ szemetének tartanak titeket, mert szerettek Engem? Megáldalak benneteket és csatlakozom hozzátok szenvedésetekben. Népetek bolondjai vagytok? Hiszen az voltam Én is, a ti Királyotok. Nem vagytok több, mint Mesteretek. Titkos szándékaimat nyilatkoztattam ki most a ti alvó időtökben. Szentséges Szívem kinyilatkoztatását adtam újból ezekben a végső Időkben, hogy felébressze szíveteket és visszahozzon benneteket buzgón ehhez az Áhitathoz. Ne legyen hát közöttetek elhamarkodott ítélet! Szeressetek és áldjatok Engem! Mindig veletek vagyok, és továbbra is felfedem mindegyikőtökben Szentséges Szívem gazdagságát.

Vassula, gyermekem, meg fogom erősíteni száradat, és visszahelyezem szirmaidat, amelyeket támadóid téptek ki belőled, és ezáltal megadom neked azt az örömöt, amit Én érzek, amikor felajánlod Nekem akaratodat. A Szeretet szeret téged!

ΙΧθΥΣ

1992. március 4.

Figyelek, Uram.

Gyermekem, figyelj és írd:

Végtelen Gyengédség és Könyörület vagyok, de népem árulást árulásra halmoz Egyházamban. Csendben kellene maradnom? Nagy fájdalom járja át Testemet tetőtől talpig. Mély sebeket kaptam, és Enyéim gúnyolnak ki. Megszámlálhatatlanul nagy sokaság jár a kárhozat útján. Papi lelkeim közül sokan semmibe veszik a vallásosságot.

Figyelmeztetéseket adok Fatima Ideje óta a mai napig. Kiöntöttem rád Szívemet, nemzedék, de közületek sokan megfeledkeztetek a váltságdíjról, amit azért adtam, hogy megszabadítsalak benneteket...[2] Vassula, te nem figyelsz annyira, amennyire azt akarom, hogy figyelj...[3] Szeretetem kedvéért gyermekem, szólj Hozzám! Ne veszítsd el bátorságodat! Szeretlek!

Uram, üldözőim most valamit kinyomtatnak ellenem.

Ők az Én üldözőim is, nem csak a tieid. De mondom neked, hogy bizonyosan elpusztítják magukat saját pusztító művükkel, ha nem imádkozol értük, és rosszat fognak kapni azért a rosszért, amit tesznek. Szívem a Szeretet és a Megbocsátás hatalmas óceánja.

---

tapasztalni lelke állapotát, és mindenki fel fogja ismerni a Bárányt, vagyis Jézust.

[1] Ezek az üzenetek.

[2] Jézus itt hirtelen megállt.

[3] Jézus hangnemet váltott, mintha könyörögne.

Tudom Uram, de újból kísértésbe ejtik azokat, akik éppen most menekültek meg a Gonosztól.

Leányom, a Bölcsesség olyan adományt adott neked, hogy meghalljad, leírjad és megértsd a Szeretet Kívánságait, melyeket leányom, a nem lelki embernek nem könnyű megérteni. Soha semmit sem fognak elfogadni Lelkemtől. Az egészet értelmetlennek látják. A világ folyása szerint fognak továbbra is tanítani, ahogyan a filozófiát tanítják. Nem olvastad, hogy Szentlelkem lelki adományait nehéz lesz megérteniük, amíg úgy gondolkodnak és úgy jönnek Hozzám mint filozófusok? Nem olvastad, hogy ezeket a pontokat mindaddig elferdítik az emberek, amíg nem élnek a Lélekben? Ugyanúgy elferdítik, ahogyan a Szentírás többi részét. A Szentírás óvott benneteket ezektől az emberektől.

Higgy és növekedj abban a kegyelemben, amelyet neked adtam! Hamarosan rátok hull Tisztító Tüzem, hogy lánggal eméssze fel a világ bűneit.

Fatima napjától kezdve Szent Édesanyátok és Én is, kiöntöttük rátok Szívünket, de nem teljesítitek kéréseimet, és csak egy maradék figyel Rám. Ez a nemzedék becsapja magát, megszegi minden Parancsolatomat. Hogyan tehetném meg, hogy ne Tűzzel jöjjek hozzátok és ne dörögjek rátok, ahogy Szodomára és Gomorrára?

Talán azért, mert tíznél többen vagyunk, Uram?

(Rövid csend következett.)

Megdöbbentesz! Megdöbbentesz, mert kezdtem azt hinni, hogy ajkad sohasem meri kiejteni Ábrahám alkudozását. Arra ösztönöztelek benneteket, hogy irgalomért kiáltsatok, mielőtt a halálos óra eljön. Arra ösztönöztelek, hogy ajánljatok fel Nekem imákat, de nem elegendő...

Mit kell tennem Uram?
Egész nap Veled vagyok,
Veled dolgozom és Céljaidat szolgálom.

Te vagy Életem és Lélegzetem
ebben a száműzetésben.
Tudom, hogy nyomorúságos vagyok
és bűnös, amíg csak lélegzem.
Te mégis eljöttél hozzám,
és magadhoz emelted lelkemet,
hogy megízlelje Édes Tudásodat,
ahogy a tanítványok is megízlelték.

Életre keltetted szívemet,
és Szentséges Szíved felé
fordítottad fülemet.
Hatalmas Kezed megsimogatta fejemet,
és arra indított, hogy azóta
szívem dicséreteket énekeljen Neked.

Szenvedek a magánytól,
és a keresztre feszítés fájdalmától
szinte megszakad a szívem,
amikor időről időre elfordítod tőlem
Szent Arcod és egyedül hagyod lelkemet
a Sötét Éjszakában,
de kitartok, mert
felfoghatatlanul szeretlek.

Szentséges Szívem Vassulája, azért keltettelek életre,

hogy <u>vezesd Egységre Egyházamat</u>!

(Jézus ezt nagyon békésen mondta.)

- Azért keltettelek életre, hogy enyhítsd az Atya Igazságosságát.
- Azért keltettelek életre, hogy tedd széppé Egyházamat.
- Megengedem, hogy Csarnokomba lépj, és dicsőíts Engem.
- Kedveskedtem neked, hogy szeress.
- Kihoztalak Egyiptom földjéről, hogy kivesselek mint hálót, és lelkeket fogj Nekem.

Azáltal kell enyhítened az Atya Igazságosságát, hogy imádsz Engem, imádkozol, bűnbánatot tartasz, áldozatokat hozol, böjtölsz <u>és</u> kisebbé válsz. Nincsenek érdemeid, de alázatos kérésed elérhet az Atyához.

Akarsz-e most abból a Kehelyből inni, amelyet az Atya adott Nekem? Ne félj,

már nem maradt sok benne. Időnként megengedem, hogy egy-egy kortyot igyál belőle, leányom. Óvatosan vontam Kelyhemhez fejedet, ne fordulj el hát megvetéssel! Szeresd azt, amit Én szeretek! Ne félj, és soha ne képzeld, hogy Keresztem nélkül foglak Magamhoz vezetni. Törődj azzal, amivel Én törődöm! Kérd, hogy gyógyítsam meg a többi embert is! Kérd kegyelmeimet! Kérd áldásaimat! Kérd az Atyát, hogy engesztelődjék meg.

Kérni az Atyát, hogy engesztelődjék meg... egy pusztító tűz előtt állunk.

Pszt! Kérd az Atyát, hogy engesztelődjék meg![1] Ezért buzdítalak benneteket folytonosan imára. És ne félj azoktól a gonosz vádaktól, amelyekkel téged illetnek! Légy békében és ne adj teret a szomorúságnak! Egyházam megújítására hívtalak meg, és nem foglak elhagyni. Szüntelenül imádkozz! Légy mindvégig türelmes! Az Én Napom igen közel van, és úgy jövök el, mint a tolvaj, éjszaka. Gyermekem, ezért támadja a Sátán a vadállattal[2] együtt szüntelenül azokat, akik Tőlem jönnek és indít háborút szócsöveim ellen, de végül le lesznek győzve.[3] Az ördög a vadállattal együtt őrjöngve rátok rontott, de a Szeretet le fogja győzni a gonoszságot.

- Kanada az enyém! A vadállatnak[4] nagy zajt kell keltenie, hogy ebben az országban elnyomja Hangomat, mert tudja, hogy ez az a nép, amelyet Szentséges Szívem szeret. Én, az Úr, azonban itt fogok maradni! Mondom nektek, hogy ebben a nemzetben már minden kószáló gonosz lélek fél Lépéseim neszétől és Szentséges Szívem hangjától. Szentlelkem nem fog meghátrálni a vadállat elől, és azok elől sem, akiket a vadállat meggyőzött.

Egyre több kegyelmet adok most, hogy „sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem jövendők, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény”[5] ne állhasson közétek és Szeretetem közé. Senki sem tudja megakadályozni Szentlelkem kiáradását.

Hozzájuk[6] küldelek, hogy emlékeztesd őket Szeretetem nagyságára. Elegendő erőt adok, hogy helyt tudj állni. A Szeretet van veled.

ΙΧΘΥΣ

1992. március 27.

(Üzenet, felhívás az egységre.)

Vassulám, írd:

Kedves barátaim, kedves társaim, kedves testvéreim, nincs más olyan szeretet, mint az Enyém! Mit tettetek a Szeretettel? Testvéreim, egyesüljetek abban, hogy követitek Szívem szabályát, ami a Szeretet és az Alázat! Azok a dolgok, amelyekről ti azt gondoljátok, hogy egyesíteni fognak benneteket, azok csak földi dolgok, és nem visznek benneteket egységre. Semmit sem tudnak tenni és semmit sem tudnak nyújtani. Közületek sokan lettek elméjük rabszolgái. Ameddig alázattal ki nem engesztelődtök egymással, és úgy nem szeretitek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket, megmarad megosztottságotok. Gyermekeim, újból el kell szenvednem a fájdalmat ebben a Húsvéti időben?[7]

Közületek sokan látták, hogy a néma beszél, a béna jár és a vak lát, mégis csak ajkatokkal dicsértek Engem. Bizony mondom nektek, ahogy egykor már mondtam: „aki a Szentlélek ellen káromkodik, nem nyer bocsánatot”.[8] Ha Szentlelkemet üldözitek, megkeményedik szívetek, és ha szívetek megkeményedett a bűn csábítá-

[1] Jézus igen lágyan mondta a szavakat, nagy reményt öntve belém.
[2] A szabadkőművesekkel, lásd Jel 13.
[3] A Sátán és a vadállat.
[4] A szabadkőműveseknek.

[5] Róm 8,38-39
[6] A kanadaiakhoz.
[7] A Húsvét külön ünneplését illetően.
[8] Lk 12,10

sától, nem tudjátok felismerni a rosszat.[1] Így ítéletet és könyörtelen bírálatot vontok magatokra, mivel ti magatok sem voltatok könyörületesek.

A magasból figyellek benneteket, mindenkire figyelek. Mondom nektek, aki továbbra is saját érdekéért és saját dicsőségéért dolgozik, már elveszítette Szívemet. Az ő meggyőződésük[2] nem az Én meggyőződésem, mert elméjükben ugyanolyanok, mint a Sátán. Elméjüket vetélkedés és a földi javakért való versengés pusztítja. Az önzés és a gőg már elítélte őket. E földi dolgok használata pusztulást hoz számukra! Ritkán hallom imájukat. Hamis tanítók[3] vesznek ma körül benneteket, akik nyíltan és félelem nélkül állnak Előttem, és a Sátán tudományát tanítják, amelynek alapja a hazugság. Azáltal tagadják meg Istenségemet, hogy tagadják Feltámadásomat.[4] Imádkozz e hamis tanítókért, hogy elkerüljék a kárhozatot! Mondom nektek:

„Aki azt állítja, hogy világosságban van,
de testvérét gyűlöli,
az még most is sötétben van.”[5]

Aki azt hiszi sötétségében, hogy megdicsőít Engem, az annak hisz, aki először szüleiteket kísértette meg.[6]

- Jeleket adtam nektek, de ti nem hisztek jeleimnek, mert hangotok elfojtja az Én Hangomat, amely szócsöveim által szól. Hamarosan rátok szakad az éjszaka, és sokan belehaltok, mivel sohasem álltatok az igazság alapjain, hanem hazugságra építettetek. E jelek által jövök hozzátok, hogy megnyissam szemeteket és meggyógyítsalak. Amikor az igazságról beszélek és felfedem, hogy Én vagyok az, akiről ti azt mondjátok: „Ő a ti Uratok”, aki hozzátok szól, ti mégis elfordultok és a Sátánra figyeltek, hogy ő használhasson fel benneteket.

Nem, ti Nyelvemet sem értitek jobban, mint csodáimat, mert jobban szerettétek az ördögöt. Amit mondok vagy kérek, az nem hatol belétek, mert elfelejtettétek Szentlelkem nyelvének értelmét.

Szomjúhozom üdvösségetekre! Szomjazom arra, hogy megoszthassam veletek Országomat, szomjazom arra, hogy béküljetek ki egymással, és őszintén mondhassátok: kibékültem Istennel. Bűn a ti megosztottságotok, és senki sem állíthatja, hogy igaz, amikor ajka nemcsak testvéreit, hanem mindannyiuk vezetőjét[7] is rossz hírbe hozza.

Igazságosság, irgalom, jó hit! Ezeket kellett volna gyakorolnotok anélkül, hogy elhanyagolnátok Törvényem többi részét. És nektek, akik örvendeztek megosztottságotokban, esküsztök Trónomra és Rám, aki azon ülök, mondom, ahogy már egykor mondtam:

> „Fehérre meszelt sírhoz hasonlítottok, amelyek kívülről ékesnek látszanak, de belül holtak csontjaival és mindenféle undoksággal vannak tele.”[8]

Hogyan hihetitek, hogy elkerülitek a kárhozatot? Nem igyekeztek Nekem tetszeni. Holttesteitek beborítják ezt a sivatagot, amelyben éltek. Amikor megosztottságotokban egymás ellen vétkeztek, Énellenem,

a Bárány

ellen vétkeztek. Megosztottságotok bűne gyötri mindennap Testemet. Én vagyok az, a Bárány, akit ti erőszakkal és saját törvényetek alapján elővezettek, hogy újból keresztre feszítsetek. Az Én Testemet csonkítjátok meg és töritek össze.

Én Vagyok az Áldozat.

---

[1] Ebben az állapotban nem tudják felismerni saját bűnüket, és ezért nem tudják MEGBÁNNI, hogy bocsánatot nyerhessenek.
[2] Jézus ezekről az emberekről beszél.
[3] A modernisták.
[4] Ezért zavarja őket annyira a Szent Lepel is!
[5] Jn 2,9
[6] Ádámot és Évát.
[7] A pápát.
[8] Mt 23,27

Nem látjátok? Nem látjátok, hogy gonosz lelkekkel vagytok közösségben? Nem látjátok, hogy kivel esztek asztalnál? Hogyan örülhetnék, amikor csupa gonosz lelket látok asztalotoknál? Amíg megosztottságotoknak örültök, addig a Sátán hatalmában vagytok, aki szüntelenül hazugsággal keni fel azokat, akik megosztottságukban örvendeznek. Ti mindannyian csak a másikra néztek, hogy megerősítést kapjatok az egység-üzenettel kapcsolatban, és nem törődtök azzal, hogy ezen a Húsvéton a ti megosztottságotok miatt Testem újból átéli a keresztre feszítés szenvedését.[1] Higgyétek, hogy Én vagyok Az! Ne legyetek elmétek rabjai! Jöjjetek Hozzám, amíg még tart a nappal! Hamarosan éjszakába merül ez a világ. Én kértem, hogy meglátogathassalak benneteket,[2] és beszélhessek hozzátok, igen, így tettem, mert az egyesítés érdekében buzdítottalak benneteket Egység-üzeneteimmel.

De milyen nehéz bejutniuk Bölcsességem Misztériumaiba azoknak, akik elméjük rabszolgái! Milyen nehéz a lélekben gazdagnak bejutni az Én Országomba! Mondom nektek:

Sokan lesznek az elsők közül utolsók,
és az utolsók közül elsők!

Gyermekem! Légy Mennyországom, add át magadat Nekem! Veled vagyok.

ΙΧθΥΣ

1992. március 30.

Gyengédséged és Végtelen Irgalmad miatt
naphosszat utánad vágyakozom, Uram.
Az irántad érzett szeretettől
naphosszat utánad epedek, Istenem.
Megmutattad Szeretetedet,
és ezért még inkább
Hozzád kiált lelkem, hogy megments.
Házad után vágyakozom, ahol Te élsz.
Szent Udvarod után vágyakozom.
Mondd meg hát Uram, mit remélhetek?
Számításba veszed törékenységemet?
Ó szabadíts meg engem
minden bűnömtől,
bírálj el újból!
Minden reményem
Benned van, Istenem!
Ámen.

Ó Vassulám, légy vigasztalóm! Én, Jézus megáldalak téged. Ne félj gyermekem! Én vagyok a Hűséges, és melletted vagyok.

Gyermekem, Szeretetemben megvizsgáltam hitedet, és dicsőítést kaptam. Nem vagyok idegen már neked, engedd meg ezért, hogy ismét Sebeimbe vigyelek! Ne félj! Általad fogom dicsőségemet kinyilvánítani, és az emberek megtudják, mennyire szenvedtem.

Jöjj, közeledj Hozzám! Szeretetem Tüze kitör Szentséges Szívemből, és ha megengeded, meglátogatlak ily módon és élő fáklyává teszlek. Te arra vagy hivatva, hogy tisztelj Engem és vezess lelkeket Hozzám, hogy magamba fogadhassam őket. A Világosság edényeivé teszem őket, tündöklő lánggá, amely soha meg nem szűnik, el nem gyengül, és amelyet soha sem lehet eloltani. Ó kicsim, Szívem minden rostja Szeretetért, Békéért, Egységért kiált!

Én vagyok a te Szent Társad, teremtés, a te Leghűségesebb Barátod, aki nappal és éjjel hív asztalomhoz. Szüntelenül barátságodért könyörgök, hogy megmentselek... Atyám Tüzet tart készen e nemzedék bűnei miatt, és mint vihar hirtelen fog rátok törni. Az emberek így beszélnek: „Békét kötünk”, de szívük háborút akar Ellenem és a menny erői ellen. Szélviharként jövök, hogy ítéletet tartsak ez istentelen nemzedék felett. Hurrikánként fújok rátok és szétszórlak, mint a pelyvát.

Uram, mi lesz azokkal, akik szeretnek Téged? Mi lesz áldozataiddal? Kell, hogy legyen néhány ember, aki szeret Téged. Vannak néhányan, Királyom, akik nem

[1] Krisztus misztikusan szenved.
[2] Mindazokat, akik meghívtak a genfi Egyházak Világtanácsából, hogy az egységről szóló üzenetekről beszélgessek velük.

hagytak el Téged, hogy a hamis isteneket vagy a vadállatot szolgálják.

Tedd mérlegre őket! Nézd meg, melyik rész nehezebb a kettő közül! Mind a mai napig sokan vannak, akik nem ismernek sem bűnbánatot, sem félelmet. Kész vagyok mindannyiótoknak rgalmat adni Igazságosságom előtt. Kész vagyok mindenkinek olyan szívet adni, amelyben a Szeretet lelke lakik, de még több áldozatot vállaló lélekre van szükségem, áldozatot vállaló szeretetre van szükségem! Hányan készek áldozatot vállalni? Hányan készek felajánlani magukat Nekem, hogy feszületté tegyem őket? Ki hallja meg kérlelésemet? Hányan készek békeszeretővé válni és olyan magokat szórni, amelyek a tisztaságban teremnek gyümölcsöt? Ki tud visszatérésemig tisztán megmaradni ebben a világban? Ki siet Hozzám, hogy meghallgasson?

Jóságos vagyok és könyörületes, de igen kevesen akarnak egységben lenni Velem. Ki adná fel indítékait az Én Indítékaimért? Ki lenne kész lemondani érdekeiről Értem? Ki keresi azt, amit legkevésbé keresnek ebben a világban? Ki viselné szeretettel

- Keresztemet, -

és ki lenne kész azt keresni, amit legkevésbé keresnek közöttetek, ki keresi a Szeretetet?

Jöjj, imádkozz a világ megtéréséért!

ΙΧθΥΣ

1992. április 9.

(Arizona)

Uram?

Én Vagyok. Az Én Békémet adom neked. Áldj Engem!

Áldott légy Királyom!

Ha valaki üzenetet kér általad Tőlem, mondd, hogy már kiöntöttem rájuk Szívemet. Hiszen ezért szóltam rajtad keresztül hozzájuk.[1] Kiöntöttem rájuk Szentséges Szívem Kincseit, ez az Én Üzenetem mindannyiuknak.

ΙΧθΥΣ

1992. április 10.

(Arizona)

(A „Mindenkor Segítő Szűz Mária" templomában.)

Mondd meg gyermekeimnek: A szentségben hozzatok gyümölcsöt! Felkínáltam nektek Szívemet, mit tesztek Vele?

Vassula, ne feledkezz meg Jelenlétemről! Az Én Jelenlétem Öröm, Béke, Szeretet és Szentség.

1992. április 17.

Amíg csak rám lehelsz,
folytonosan megújítasz
és talpra állítasz engem.
Lehelj rám, hogy ne haljak meg, Uram!
Áraszd el lelkemet Világosságoddal!
Áldott légy Jahve, Istenem,
aki csodálatos Dicsőségbe öltöztél!
Ámen.

Légy Békében! Engedd, hogy úgy vezesselek, ahogyan Nekem tetszik! Mindig szeretlek. Soha ne kételkedj Szeretetemben!

Jöjj gyermekem! Te és Én együtt, Velem egységben együtt, Keresztemhez kötve együtt sok lelket fogunk visszahozni Hozzám. Tedd meg azt, ami tőled telik, a többit Én teszem meg.

Engedd, hogy Dicsőségemre mindvégig igénybe vegyelek! Légy Szentséges Szívem gyönyörűségére, és maradj semmi! Tedd szívedet az Én Mennyországommá! Továbbra is gondoskodom lelkedről. Dicsérj gyakran, és szeress Engem!

[1] Azaz az egész üzenet által.

Szeresd Urad Szívét, szeresd Mestered megsebzett Szívét! Vágyakozz Utánam, és szomjazz Engem, Királyodat! Vesd meg magadat, hogy megmaradj Szeretetemben, és hogy meg ne tévesszenek! Ne tekints se jobbra, se balra, akkor egyre nagyobb dolgokat teszek általad.

Időnként megnyeslek, bár látom, hogy gyenge természeted mennyire nem kedveli! Amit teszek, azt Maga a Bölcsesség teszi bölcsességgel. Ezért Vassulám, engedd meg, hogy időnként megnyesselek. Hidd el Nekem, ez a te növekedésedhez szükséges. Én választottalak erre a küldetésre, hogy menj el a nemzetekhez és hozz gyümölcsöt. Tudom, hogy mennyire törékeny vagy, és a Sátán mennyire szeretné, ha eltűnnél a föld színéről, de Én melletted vagyok. Ezért soha ne panaszkodj, hanem fogadd szívesen, szeretettel és nagy alázattal megpróbáltatásaidat! Ezekkel az erényekkel lefegyverezed az ördögöt, és elmenekül. Soha ne adj helyet az ördögnek!

Eddig még senki sem fogta fel szeretetem szélességét és hosszúságát, magasságát és mélységét. Azt akarom, hogy teljesen az Enyém légy, csak az Enyém! Ezt kezdettől fogva, amióta meghívtalak, újra meg újra elmondom neked. Eljegyeztelek Magamnak az Én dicsőítésemre, hogy Velem együtt munkálkodj. Lelkednek most Felém kellene fordulnia, egyedül Felém.

Mindig imádkozz, és Tőlem kérj mindent, amire szükséged van! Tedd meg engedelmesen a Szeretet kéréseit! Vegye észre rajtad mindenki, hogy az Én tanítványom vagy. Azért vettelek Magamhoz, hogy szent életet élj az Én Világosságomban. Ne feledd: Egy a te Mestered, és az Én vagyok, egy a te Atyád, és az Én vagyok, egy a te Jegyesed, és az Én vagyok, egy a te Szerelmed, és az Én vagyok. Arra tanítottalak, hogy az Igazság szerint és Szeretetben élj, hogy növekedni tudj Bennem. - Azelőtt nem tudtál Rólam, a világ és a teremtmények rabszolgája voltál, de Én, a te Teremtőd elszakítottalak ezektől, hogy Engem szeress mindenek előtt és mindenek felett.

Ma megkérdezlek: Boldog vagy-e Velem ily módon?

Nagyon boldog vagyok Uram, hiszen tudod.

Félelmetessé váltál a Sátán szemében. Ezért látod és érzed most dühét. Minél több gyümölcsöt hozol, annál több tüzet gyújt a Sátán, összehordva hamisságot és csalást, hogy megvádoljon téged. Azzal az angyallal küzd, akit adtam neked. Hazugságokat sorakoztat fel ellened. Mindezek ellenére akarod-e még Velem együtt folytatni ezt az Isteni Művet?

Én, a Te rabszolgád,
szeretetből fogom szolgálni mindvégig
Nagyságodat és Felségedet.

Szeretett gyermekem, akkor továbbra is a Szeretet gyeplőjével foglak vezetni. Jöjj!

1992. április 18.

„Átkot szór és nem éri baj,
szája álnoksággal és hazugsággal tele,
nyelve alatt romlás és gazság rejtőzik.
A nádba búvva les,
hogy az ártatlant orvul megölje,
szeme a szegényt fürkészi."[1]

Szegény, nyomorúságos eszközöm! Növekedj Szeretetemben! Én vagyok az, Aki téged örökbe fogad. Ezért maradj Szeretetemben, és növekedj Szeretetemben! Gazdagságomból fogsz táplálkozni, hogy kinyilváníts és megdicsőíts Engem. Lelkem áldottja, írd:

Ahol bizalmatlanság és racionális gondolkodás uralkodik, ott vita és veszekedés támad. Az ilyen emberek szellemileg sötétségben élnek és elidegenednek a Lélek műveitől. Leányom, ők még nem figyeltek föl Szépségemre...

[1] Zsolt 10,7-8

A te szívedet arra választottam gyermekem, hogy Írótáblám legyen, amelyre ráírhatom minden gyermekem számára Szeretetem Énekét. Szeretet-himnusszá alakítottalak. Nem csupán nyomtatott szó az Én szavam, benned levő szavam élet és Lélek. Igaz tanítást adtam neked.

Ne bosszankodj azok miatt, akik végnélküli érvekkel jönnek hozzád, mindent betegesen megkérdőjeleznek és szavakon vitatkoznak. Ezeket az embereket zsákmányul ejtette a Kísértő. Helyet adtak a Kísértőnek, mivel megengedték neki, hogy nagyravágyásukon keresztül kelepcébe ejtse őket. Tedd rá kezedet ezekre az emberekre, és áldd meg őket „az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében”! Tisztelni és dicsőíteni fogsz Engem.

ΙΧθΥΣ

1992. április 19.

Városok keletkeznek
Szájad egyetlen Áldásától,
romba dőlt oltárok épülnek újjá
egyetlen pillantásodtól,
és holtak kelnek életre egyetlen leheletedtől,
hogy magasztalják Szent Nevedet.
Békét köt Veled mindenki,
akire ragyogó harmatodat ráhullatod,
de a gonosznak szája mindent lerombol.
A halál nem magasztal Téged,
csak az élő dicsér nappal és éjjel.

Jól mondtad, leányom, tiétek a győzelem díja.[1] Kétszerezd meg imáidat, áldozataidat és böjtödet! Bánj keményen tested természetes kívánságaival, bánj keményen testeddel, és ne engedd, hogy eleget tegyen vágyainak! Tanítsd testedet arra, hogy neked engedelmeskedjen. Szüntelenül imádkozz Hozzám és minden utadon gondolj Rám! Én vagyok a te Istened!

Imádkozz testvéreidért, akik hamis vallást,[2] egy Rólam készült hamis képmást követnek. Az ördög haraggal támadt e nemzedékre. E szektákat megjövendölték a Szentírásban. Vassula, ezek a hamis vallások úgy elterjedtek Egyházamban[3] mint rákos daganat a testben. Ezek a szekták rákos daganatot képeznek Testemben. Bár azt állítják, hogy bennük található az igazi bölcsesség, a Sátán az, aki lehetőleg az egész világot, még a választottakat is igyekszik megtéveszteni.

A világ nem akar bűnbánatot tartani, és ez a makacssága okozza tévedését. Nemzedéked ismer Engem, mégsem akar elismerni. Elsötétült elmével inkább a Sátán tanítását követi. Felajánlottam Békémet, de a világ visszautasította az Én Békémet. Dicsőségemet Hazugságra, Örök Áldozatomat vészthozó undokságra:

a lázadás lelkére

cserélte, amit a Lázadó ad.

Istenségemet a világ értéktelen utánzatra: a halandó emberre cserélte. Elhagyta az Isteni Igazságot a Hazugság kedvéért. De hallottátok,[4] hogy az Idők végén a Sátán munkához lát. Mindenféle csoda, hamis jelek, jelenségek sokasága[5] és sokféle gonoszság lesz, ami megtéveszthetni azokat, akik a pusztulás felé tartanak, mivel nem akarták elfogadni az Igazság Szeretetét, ami meg tudta volna menteni őket.

Ezért megengedem, hogy olyan hatalom tévessze meg őket, amely elhiteti velük a valótlant, és ítéletet mond mindazok felett, akik nem akartak hinni az igazságban és a gonoszságot választották helyette. A Lázadó[6] hatalma olyan, hogy félelem nélkül, nyíltan megjelenik mindenki előtt. Ez az, amiről Ezekiel próféta beszél,[7] ő az, aki fölfuvalkodott

[1] Vagyis: tőlünk függ a győzelem.
[2] Szektákat, mint a Jehova tanúi, a New Age, a Moonies stb.
[3] Mi vagyunk mindannyian az Úr Egyháza.
[4] Vö. 2 Tesz 2,9-12.
[5] A Sátán, aki Istent utánozza még stigmákat is képes előidézni, ahogyan egy New Age követő esetében megtette.
[6] A szabadkőművesség.
[7] Ez 28,1

gőgjében, aki azt állítja magáról, hogy Isten. Ő az, aki majmolja az Igazságot, aki egyenlővé teszi magát Velem és azt mondja, hogy az Én Trónomon ül. Egyházamnak valóban Ellensége a Lázadó, az Antikrisztus, az az ember, aki tagadja a Szentháromságot.

Nem olvastátok: „Ki a hazug, hacsak az nem, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Az az Antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút. Aki tagadja a Fiút, annak az Atya sincs. Aki megvallja a Fiút, azé az Atya”.[1] A Sátán tanai azt tanítják, hogy higgyetek a lélekvándorlásban, pedig nincs lélekvándorlás. Gyermekem, ők a vallásosság külső látszatát keltik, de elvetik belső erejét: a Szentlelket és a Szentáldozást. Gyermekem, a Sátán körüljár a világosság angyalának öltözve, hogy sokakat megtévesszen. A Lázadóval[2] együtt nagy megbecsülést nyújt azoknak, akik elismerik őt, nagy tekintélyt ad nekik és fizetség fejében átadja nekik gazdálkodásra a földet.[3]

Bizony mondom nektek, hogy hamarosan megnyílik az ég, rájuk hull Tüzem, és felemészti őket.

Én Vagyok
a Hűséges és az Igaz,
Én Vagyok
a Bíró és az Igazság.
Én Vagyok
Isten Igéje,
Én Vagyok
a királyok Királya
és az urak Ura.

Megismétlem Ígéretemet:
Hamarosan valóban veletek leszek.

1992. április 20.

Jahve! A Te rabszolgád vagyok, és ma
újból felajánlom Neked akaratomat,
hogy tégy velem úgy,
ahogy Szívednek tetszik.

Milyen gyönyörűség Jelenlétedben lennem,
hogy Felségeddel járhatok!
Miképpen viszonozhatnám az áldásokat,
amelyeket rám árasztottál?
Csupán fel kell emelnem
tekintetemet az Égre,
és Te lehajolsz, hogy meghallgass.
És amikor Nevedet segítségül hívom,
Felséged, aki az Ég és a föld Uralkodója,
leszáll Trónjáról,
hogy velem legyen a szobámban,
és együtt legyen velem.

Eljövök hozzád. A nyomorúság vonz Engem. A szegénység elbűvöl. Ezért ne igyekezz gazdaggá válni! Tégy Engem, a te Istenedet pecsétként a szívedre kedvesem, és továbbra is tanúsítani fogom jóságomat irántad.

Jóságos hozzám az én Istenem!
Ő az én erősségem,
amikor elnyomnak és megrágalmaznak,
Ő az én erősségem a nehéz időkben.
Isten az én Védőpajzsom.
A Sátán kiélesítheti kardját,
megfeszítheti íját és célba vehet,
de az én Istenem,
az én gyengéd Abbám ott lesz,
és el fogja űzni az ördögöt.

Határtalanul szeressetek! Letekintek rátok az Égből, hogy lássam, van-e közöttetek egyetlenegy, aki önzetlenül keres Engem. Mekkora öröm és milyen boldogság, valahányszor azt hallom, hogy Nevemet magasztalják! Sokan elfordultak azonban, sokan pedig bűntől szennyesek. Hadd örvendjen Szívem a szegénységben, hadd örvendjen Szívem az önzetlen szeretetben! Adj Nekem leányom, ahogy Én adtam neked. Ne jöjj Hozzám üres kézzel!

Mindenem a Tied, amim van, valójában minden a Tied, amit csak kaptam.

Ajánlj fel Nekem áldozatokat! Légy nagylelkű! Hiszen Én is nagylelkű voltam hozzád! Adj Nekem most úgy, ahogyan Én adtam neked, ajánlj fel Nekem áldozatokat, hogy enyhítsd Igazságos-

[1] 1 Jn 2,22-23
[2] A szabadkőművesekkel.
[3] Vö. Dán 11,39.

ságomat![1] Építsd fel azt, amit rád bíztam![2]

Ó Vassula! Ajánlj fel Nekem mindent, hogy csillapítsd szomjamat! Higgy Bennem! Add át Szeretet-himnuszomat azoknak, akik Szavamra várnak, úgy add át, hogy a föld minden lakója meghallhassa Irgalmas Kiáltásomat![3] Nem tudom semmibe venni gyermekeim könyörgését.

Uram, kérlek vezesd lépteimet az Igazságban és a Világosságban!

Akkor továbbra is Előttem fogsz szolgálni. Ki fogom nyitni szájadat, eltöltöm Szavaimmal, hogy dicsőíts Engem. Általad adok látható Képmást Önmagamról. Meg fogom érinteni népem szívét, és még azok is áldani fognak, akik sohasem ismertek Engem. Vesd meg magadat, és nem foglak elutasítani.

Én, Jahve, meg foglak menteni.

(Később:)

Jöjj vissza hozzánk,
és lakjál szívünk közepében!
Legyen a mi szívünk neve:
Hűséges Város és a Te Szent Hegyed.

Kicsim, az Én Békémet adom neked.

Figyelmen kívül hagyták Szent Édesanyám[4] tanácsait, könyörgését, az Én szenvedésemet és a világnak szóló kiáltásomat Szent Keresztemről. Azért jöttünk, hogy mindannyiótoknak felkínáljuk a Mi Békénket, és felkészítsünk benneteket égi utazásotokra, de ti visszautasítottátok a Szeretetet, és a Békét csalfán közömbösséggel és a gonoszság lelkével helyettesítettétek.

Mindenhova elmentem és kerestem, milyen eszközökkel tudnálak benneteket állandó közömbösségetekből felébreszteni és Magam felé fordítani, hogy Szentül éljetek, de hangotokat sem hallottam. Mit tehettem volna még, amit nem tettem meg? Barátaim, ti nem vettétek komolyan Hívásainkat! Azért szálltam le hozzátok, hogy fölkínáljam nektek Szívemet. Beleírtalak benneteket a Szívembe. Szeretet-himnuszomat mindannyiótok számára írtam.

- Meglátogattalak benneteket. -

Szememből Könnyek árja folyik, és a Mi Két Szívünket sebek borítják, mert nem tartottatok ki a Szentség Útján. A világ nevetségessé tette Irgalmas Felszólításainkat, és senki sem figyelt igazán.

Istenetek és Pajzsotok vagyok, tele Gyengédséggel, és arról ismernek, hogy a szorongattatás idején gyorsan közbelépek. De ti inkább a sötétség árnyékában és a halál völgyében jártatok. Gonoszsággal fizettétek meg jóságomat, és megvádoltatok, mert meg akartalak menteni benneteket...

Folytonosan gúnyoltátok, becsméreltétek és káromoltátok nektek szóló Szeretet-himnuszomat,[5] mert lelketekben a sötétség lelke honol. A Megtévesztőnek földjén arattok, hogy megmutassátok a világnak, Szent Szavaim szégyenteljesek és lényegtelenek.[6] A tisztulás idején hiába fogtok Hozzám fordulni segítségért,[7] szólítani fogtok Engem, de nem foglak meghallgatni titeket. Az emberek hallgatásra akarnak kényszeríteni, és csapdákat állítanak Nekem. Mások álnok terveket szőnek naphosszat. A gonosz azt reméli ugyan, hogy tönkre tehet téged, gyermekem, akit Én választottam, és úgy bánik veled, mint a föld salakjával, de Én

[1] Haboztam. Nem tudtam pontosan, mire utal Isten.
[2] Még mindig nem értettem.
[3] Végre megértettem, hogy a jövőben még több tanúságot kell tennem, mint valaha, és meg kell ismertetnem Isten Üzenetét.
[4] Megértettem, hogy a međugorjei Szűzanya.
[5] Az „Igaz Élet Istenben" c. üzeneteket.
[6] Jézus azokra az emberekre utal, akik elhatározták, hogy minden szót kiforgatnak ebben az Üzenetben, hogy bebizonyítsák a világnak, hamisak az Üzenetek és nem Istentől valók.
[7] Ahogy más üldöztetések alatt.

megesküdtem, hogy megvédelek téged, megőrizlek terveim érdekében…

Megmondtam neked, gyermekem, meg fogom engedni üldözőidnek, hogy szembetűnő sebeket üssenek rajtad, de az az Én Dicsőségemre és a te tisztulásodra lesz. Életpályád semmiség, átsuhanó árnyék vagy csupán a földön. Sebeid és szenvedésed, melyeket a földön kaptál, csupán szellő fuvallatnak számítanak az Enyémekhez képest. Én, a te Üdvözítőd vettem Karomba lelkedet, hogy csak Nekem éljen. Én, a Magasztos Dicsőség, adtam ajkadra az Új Szeretet-himnuszt, hogy énekeld el a világnak és lágyítsd meg megkeményedett szívét.

Lásd, te egy vagy két cseppet adtál Nekem életedből, és Én, mennyit adtam Én neked? Keblem Örök Forrásából itattalak, és sohasem hagytalak el. Heves ütközetben nyertem meg szívedet, kicsiny kis teremtmény, és az Enyémmé tettelek. Gyermekes, kihívó viselkedésed ellenére elnézőbben és gyengédebben bántam veled, mint bárki mással. Engem, a te Teremtődet elbűvölt kimondhatatlan gyengeséged és nyomorúságod, és téged, teremtményem, tiszteletteljes félelemre indított tökéletes Szépségem és ragyogó Fényem. Te porból vagy, és ugyanebből a porból gyúrtam és mintáztam meg másokat is. Én leheltem beléd Életet, és mindegyikőtöket saját Képmásomra alkottalak. Kérlek, olvasd el: „Taníts meg számba venni napjainkat, hogy eljussunk a szív bölcsességére!”[1] Ahogy mondtam, földi utad átsuhanó árnyék, ezért kapaszkodj Belém!

- Nem kell ártatlanságodat bizonyítanod,[2] Én, a te Teremtőd, ismerlek téged. Gyermekem, akit Én választottam, ne félj, jöjj Hozzám, és felmelegítelek. Ne félj, amikor Engem dicsőítesz!

Hamarosan beteljesedik mindaz, amit megjövendöltem, és amikor a korábbi jövendölések valóra válnak, sokan borzongani fognak, ha felismerik, hogy

a Bárány, aki Isten Trónján foglal helyet,

valóban küldött hozzájuk egy követet. Jó hírekkel és ajkán Szeretet-himnusszal jött, hogy minden nemzetnek elénekelje a Magasságbeli Új Himnuszát úgy, ahogyan Magától a Magasztos Szeretet Forrásától hallotta, és felismerik, hogy te kezdettől fogva az Enyém vagy.

1992. április 23.

Istenem, dicsőségedet
racionalizmus, modernizmus,
szekták és ateizmus vette körül.
Megszentségtelenítették
Szent Templomodat és sárba rántották
Szentséges Nevedet.
Szentélyedet romhalmazzá tették.
Keselyűk prédájára hagyták
az utakon gyermekeid holttestét.
Még meddig maradsz távol Uram?
Sokáig?

PÁSZTOR!
Hol vagy? A hitehagyás felfalja juhaidat,
és a racionalizmus lerombolja aklaidat.
Szelíden, gyorsan lépj közbe,
nehéz lenne már ennél jobban
összetiporni minket.
Szent Neved tiszteletére
segíts meg minket Urunk, Szabadítónk!
A Te néped, az a nyáj vagyunk,
amelyet Te legeltetsz.

Pásztor?
Pásztor, még meddig? Miért nem jössz?
Ó lépkedj sietve e végtelen romokon!
Hitehagyás terjed ott,
ahol Szíved időzött…
Elpusztít mindent,
ami kezedből származik.

Pásztorom!
Hangosan kiáltok Hozzád!
Erőnk véget ér!

[1] Zsolt 90,12
[2] Vádlóim összejöttek, hogy megítéljenek és elítéljenek engem, mint olyant, aki nem Istentől való. Nem sajnálták a fáradságot és könyvet írtak ellenem. Öten vannak.

Mondd, meddig kell még várnunk?
Elérkezett az idő, hogy irgalmazz nekünk,
meghallgasd sóhajainkat,
és kiáltásunk elérjen Hozzád!

Lélek! Én, a te Pásztorod, lehajoltam Lakóhelyem magasából. Letekintettem a földre a mennyből, hogy halljam bárányaim sóhaját és megmentsem azokat, akiket borzalmas halálra ítéltek. Ahogyan

Szavam

lámpássá lett a te lábad előtt és világossággá utadon, úgy fogom elterjeszteni Szavamat minden nemzetben, hogy mindnyájatokat Természetfeletti Világosságomba vonjalak, hogy amikor útra keltek, akadálytalanul haladjatok, és amikor futni akartok, meg ne botoljatok.

Szeretem azokat, akik Engem szeretnek, és akik buzgón keresnek, meg fognak találni Engem! Azért adtam nektek Szívemet, hogy szeressetek. Szeressetek, és nagy dolgokat viszek végbe bennetek.

- Kicsim, Eljövetelem közelebb van, mint gondolnád. Vassulám, azért jövök, hogy minden szívben Én uralkodjak. Meghallgattalak. Ne legyen szíved nyugtalan és ne szenvedjen, mert semmi sem állhat miközénk! Kérlek téged, szeretett menyasszonyom, légy állhatatos és higgy, hogy növekedhess Bennem!

Megáldalak. Bennem élj!

ΙΧΘΥΣ

1992. május 1.

Jahve Uram, Szeretett Mennyei Atyám!
A Te Neved olyan, mint a kiöntött olaj.
Felfedted előttem Nevedet,
eljöttél hozzám, és megmentettél.
Felneveltél, és közeledbe vontál.
Jahve, én Istenem,
Te megszabadítottál engem.

Ó Vassula, bár kiszáradt, víz hozta fa voltál, ami arra való, hogy tűzre vessék és elégessék, sietve eljöttem hozzád, hogy megmentselek. A Halál völgyében találtam rád, és gyászba merültem. Kiáltásomra megriadt a menny. E látvány puszta emléke is mélyen elszomorít, olyan nagy fájdalmat éreztem. Türelmes voltam hozzád sok éven át. Sokszor hívtalak akkoriban, de nem akartad meghallani. Nagy szeretetemben nem vetettem véget életednek, hanem gonoszságodban is Hűséget mutattam irántad. Lassan felőrölte Irgalmamat a fájdalom és a sok seb, amit Fiamon ütöttél. Oly nagy volt a vétked és olyan sok a bűnöd, hogy kész voltam bosszút állni Fiam Sebei miatt és lesújtani rád.

Ó Vassula a te Mindenkor Segítő Szűzanyád sírt Lábaimnál, a te érdekedben ontott Véres Könnyeket. Igen, a te Szent Édesanyád kedvel téged, és megvigasztalt Engem... Mélyen megindult Szívem, és haragom megenyhült Könnyei miatt. Lecsendesült a Bennem feltámadt vihar.

Én, Jahve, a te Örök Atyád örökké tartó Szeretettel szeretlek téged attól a naptól fogva, hogy megteremtettelek és a Kezemben tartottalak! Ó... sohasem fogom elfelejteni azt a napot! Milyen kicsi voltál! Így szóltam: „Sok lélektől fogom elűzni a betolakodót e kicsiny és törékeny lány segítségével.” Te és Én akkor szerződést kötöttünk, hogy te a Békéért fogsz dolgozni és Szeretetemet fogod hirdetni, hogy visszhangozzék a föld széléig, Én pedig a te gyengeségeden keresztül összegyűjtöm azokat, akik a pusztulás szélén állnak. Bátorrá teszlek a fenyegetésekkel és a betolakodóval szemben. Rajtad keresztül fogom nyomon követni és felkutatni a hitehagyottakat, majd rajtad keresztül kiengesztelődésre és egységre vezetem nemzedékedet.

Mivel már be akartam avatkozni Ellenségem terveibe, lelkedet egyetértésre kellett késztetnem és erősítenem kellett téged kezdettől fogva. Így szóltam: „Szentelődj meg és böjtölj már születésedtől kezdve! Ezt óhajtom. Nem adok

neked világosságot születésedkor.[1] Három napon és három éjszakán keresztül sötétben maradsz, így fogsz böjtölni".

Ezért megfogadtam, hogy tágasabb helyet készítek Magamnak szívedben, és betérek hozzád. Viharként leptelek meg, hogy mindent összetörjek, ami Szívemet egyetlen Sebbé tette. Rád fújtam, ahogyan a szén parazsára fújnak. Lelkedbe fújtam, hogy felélesszem benned a pislákoló lángot. Így szóltam: „Sötétségedben keljen most életre lángod, és örvendeztesse meg Lelkemet! Szárazságod legyen olyan, mint az öntözött kert, mint a vízforrás!"

Örökké tartó Gyengédséggel szorítottalak Szívemre, és újból Enyémmé tettelek. Megesküdtem, hogy pihenőhelyemmé alakítom lázadó és engedetlen szívedet. Értésedre adtam, hogy Én leszek egyedüli Istened, egyedüli, vetélytárs nélküli és visszautasíthatatlan Szerelmed.

Akkor levettem fátyladat, hogy tiszteld Nevemet. Nyíltan bejelentettem Mennyei Csarnokomban, hogy Én Magam fogok megküzdeni azokkal, akik ellened támadnak és üldöznek téged, mert most Én, a te Teremtőd leszek Hitvesed és egyetlen Menedéked. Bízni fogok benned és te Énbennem. Szavaimat tűzzé teszem ajkadon, hogy hirdesd nekik a föld határáig. Mindazt, amit tanultál, azt Tőlem tanultad. Én, Jahve, a te Örök Atyád, széppé tettelek téged, törékeny, kicsi lány. E pillanatban hozzád lépek, hogy Szívemhez, Szenvedésemhez emeljem lelkedet.

Gyermekem, összeszorul a Szívem fájdalmamban, mert látom, hogy miként utasítják vissza gyermekeim Szeretetemet, Békémet és Kegyelmeimet. Lelkekre van szükségem, akik megvigasztalnak. Jóságos lelkekre van szükségem, hogy csillapítsák izzó haragomat. Legyetek vigasztalóim, legyetek a Mennyországom! Én, Jahve, mindnyájatokat szeretlek.

Jöjjetek! A ti semmiségetek által fogom megmutatni Dicsőségemet. Az Én Kedvemért vessetek véget bűnös magatartásotoknak, hagyjátok abba a lázadást! Ti mindannyian megosztottak vagytok, és nem termitek meg az egység és a szent élet gyümölcseit. Nem vagytok-e ti és testvéreitek is egyenlők Előttem? Egyikőtök sem akarja helyreállítani az Irántam való Tiszteletet azáltal, hogy helyreállítja düledező Házamat? Ki kell-e vonnom ellenetek kardomat? Továbbra is ellen akartok állni Szentlelkemnek? Újból és újból keresztre akarjátok feszíteni Fiamat? Az Ámen azt kéri tőletek, hogy áldjátok ellenségeiteket, bocsássatok meg nekik, és jöjjetek, béküljetek ki Velem, a ti Istenetekkel, hogy képesek legyetek testvéreitekkel is kibékülni. Legyetek egyetlen Testté az Én Dicsőségemre! Jöjjetek, és kössetek Békét Velem!

Hallja meg mindenki és értse meg, amikor Szavamat olvassa, hogy Én, a ti Örök Atyátok mennyire megrendülök, valahányszor olyan dolgokat kell az égből látnom, ami összeszorítja Szívemet, és értsétek meg, hogy Én le tudom győzni azt a keserű járványt, ami egyre inkább megtámad minden lelket. Én vagyok az Ámen, és Én meg tudlak menteni benneteket, ha Hozzám fordultok. -

Vassula, futásodnak még nincs vége, de Én, Jahve, a te Örök Atyád veled vagyok. Légy áldott, amiért megengedted, hogy igénybe vegyem kezedet és idődet! Megérintem szívedet, hogy ne felejtsd el, ki nevelt fel téged.

[1] Amikor megszülettem, szemem összeragadt és lecsukódott. Csak három nap elmúltával nyitottam ki szememet. Anyám eltelt félelemmel, hogy talán nincs is szemem. A mi Szent Paraskevinkhez imádkozott segítségét kérve, és megfogadta, hogy a Vassula név mellett az ő nevét adja nekem. Paraskevi görög szent, akinek a szembajok gyógyításához kérik segítségét. A görög Paraskevi (Παρασκευή) szó magyarul pénteket jelent.

1992. május 5.

Gyermekem, az Én Békémet adom neked. Írd:

Én vagyok a ti Királyotok, és azért vagyok itt, hogy Keresztet rajzoljak mindazok homlokára, akik őszinték és igazán szeretnek Engem. Mondjátok el Velem együtt a Szentséges Szívemhez szóló felajánló imát,[1] és mialatt elmondjátok, Ujjammal rátok rajzolom Jelemet. Keresztem lesz a bennünket összekötő jel. Szeretni foglak benneteket teljes Szívemből, meg foglak őrizni és Illatommal foglak megillatosítani.

Ajánljátok fel magatokat Szentséges Szívemnek és Áldott Édesanyátok Szeplőtelen Szívének, hogy szíveteket az Én Kertemmé, Pihenőhelyemmé és Palotámmá tehessem.

Teljes szívvel térjetek vissza Hozzám! Ne jöjjetek és ne álljatok Elém megosztott szívvel! Jöjjetek, és áldásomat adom rátok, míg Előttem elhaladtok. Én vagyok a ti Reménységetek. Szólaljatok meg, és szívből hívjatok segítségül, akkor Én úgy adom ajkatokra a szót, hogy dicsérjetek és tiszteljetek Engem.

Fiaim, leányaim, legyetek szelídek egymáshoz! Úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket, hogy az Ítélet Napján kegyelmet találjatok Nálam! Mondom nektek, eljönnek azok a napok, amikor az éretlen gyümölcs többé nem lesz jó semmire, mert Királyotok, aki ma hozzátok szól, ki fogja nyilvánítani Dicsőségét, és ti színről színre fogjátok Őt látni: Boldogok azok, akik készen állnak fogadásomra! A Magasságbeli örököseinek fogják nevezni őket.

Legyetek egy! Az eklézsia új életre kel!

ΙΧΘΥΣ

(Áldott Édesanyánk szól hozzánk.)

Szívem gyermekei, e napokban láthatjátok, miként teszi tönkre, miként pusztítja el magát a világ. A föld tönkreteszi gyermekeimet, elpusztítja őket, és sok családban hoz csapást csapásra. A föld alapja megrendül attól a gonoszságtól, amit elkövetnek. Mondom nektek, amíg megengeditek a Gonosznak, hogy rabságába ejtsen benneteket, addig sokakat fog betemetni a bűn pora. Kérlek benneteket és könyörgök hozzátok, hogy temessétek el mindazt, ami nem szent.

Még meddig haboztok, hogy útra keljetek és megkeressétek Őt, aki a legjobban szeret benneteket, a ti Hitveseteket és Teremtőtöket? Ő váltott meg benneteket és adta Örökségül az Országot, amelyet nektek készített a világ kezdetétől. Ő hív benneteket egész napon át. Ti lehettek e nemzedék építői és palántázói. Ti lehettek a föld helyreállítói. Fizessetek a föld bűneiért böjttel, áldozattal és szívből jövő imával!

Boldogok a békeszerzők, Isten fiainak fogják hívni őket. Fogadjátok áldásaimat!

1992. május 6.

„Fallal vett körül, nem mehetek ki,
súlyos bilincsbe vert."[2]
Könyörületedben mégis eljöttél szobájukba,
hogy gondoskodj róluk.

(A világ valamennyi rabjának.)

Béke veletek! Én vagyok az, az Úr, a ti Megváltótok. Ne lepődjetek meg! Szentlelkem szól hozzátok, aki jelen van minden egyes szívben.

Irántatok való Szeretetem felülmúlja az értelmet, és amíg el nem juttok a Mennybe, addig nem tudjátok megérteni teljességét. E sötét napokban leszállok hozzátok Égi Trónomról, hogy tudtotokra adjam mindazt, ami a világban történik és amit Én cselekszem. Azért jövök, hogy újból biztosítsalak benneteket Ígéretemről. Azért jövök, hogy újból biztosítsalak benneteket, kis gyermekeim,

[1] 1992. január 26-án diktálta nekem a Szentséges Szív.

[2] Siral 3,7

irántatok való Szeretetemről és Hűségemről. Eljövetelem igen közel van.

Ünnepélyesen mondom nektek, aki megtartja Szavamat, sohasem hal meg, és ti, akik még haboztok, ne kételkedjetek tovább, hanem higgyetek! - Ha nem tudtátok megérteni a Szentírás tanítását, ne bánkódjék szívetek! Jöjjetek ma, és teljes szívvel bízzatok Bennem! Melyik apa tudná végighallgatni gyermeke sírását anélkül, hogy meg ne szakadna a szíve? Én vagyok a ti Örök Atyátok, Aki Örök Szeretettel szeret titeket. Mint az apa, aki hívja gyermekeit, hogy megossza velük birtokát, és örököseivé tegye őket, úgy hívlak benneteket Én is, hogy legyetek Országom örökösei.

Ó bárcsak szívetekbe írnátok és befogadnátok Szavaimat! Kis gyermekeim, hallottátok, amint azt mondtam: Most elmegyek, de hamarosan ismét veletek leszek. Bizony mondom nektek, hamarosan veletek vagyok.

Azt mondtam, hogy Atyám Házában sok a lakóhely. Mindenkinek van egy lakóhelye. Szerezzetek békét és nyugalmat szíveteknek azáltal, hogy elfoglaljátok e lakóhelyeket! Foglaljátok el azáltal, hogy Békét köttök Velem.

Ma a Sátán egész gyűlöletét a világra zúdítja. Országokat oszt fel, dönt meg és tesz tönkre haragjában. Csapást csapásra mér, de az Én Kezem nagy hatalommal fogja felépíteni mindazt, amit ő tönkretett. Szavamra emlékeztet titeket mindaz, amit Szeretet-himnuszomban írtam nektek. Azért adtam, hogy felfrissítsem emlékezeteteket, és hogy Szívemmel a Kezemben megmondjam nektek, hogy szomjúhozom a szeretet hiánya miatt. Senkinek sem teszek szemrehányást. Ti mindannyian az Én ivadékaim vagytok, és Én vagyok Örök Atyátok és Társatok.

Jól tudom, mi van lelketekben, de nem azért vagyok itt, hogy megvádoljalak benneteket cselekedeteitekért. Azért vagyok itt ma, hogy megmutassam nektek, hogyan bántak a Könyörülettel és a Gyengédséggel. Még mindig Szívemben van a lándzsa hegye, és Töviskorona veszi körül Szívemet. Ezt látva megrendülnek az ég oszlopai, és angyalaim eltakarják arcukat fájdalmukban. Még a hold is veszített fényéből, mert az emberek rosszakarata és gonoszsága minden órában újból keresztre feszíti Isteneteket. Saját Véremmel jelöltem meg egy Ösvényt, hogy megváltsalak benneteket, és ha lábatok letért erről az Igaz Ösvényről, mondom nektek, azért jövök most hozzátok, hogy kézen fogjalak és lépésenként visszavezesselek erre az Igaz Ösvényre. Ajánljátok fel Nekem akaratotokat, és engedjétek, hogy lebontsam azt a falat, amelyet keresztbe építettek Ösvényemre, és amely megakadályoz titeket és Engem abban, hogy találkozzunk.

Kis barátaim, Szent Isteneteknek még sok mondanivalója lenne, de az túl sok lenne most nektek. Már csak egyet teszek hozzá: Azért jöttem el cellátokba, mert nagy az Én Szeretetem, amit irántatok érzek.

Hívjatok, és meghallgatlak benneteket. Megáldalak és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.

ΙΧθΥΣ

1992. május 15.

Uram, Te igaz tanítást adtál nekem
sok Misztériumodról,
mivel Te Magad neveltél engem,
és Te vagy az én Bölcs vezetőm.
A Te Bölcsességed vont engem
bizalmas közelségedbe.
„Adja meg nekem az Isten,
hogy bölcsen beszéljek
és ahhoz méltóan gondolkodjam,
aminek részese lettem.”[1]

Én, Jahve szeretlek. Maradj közelemben! Maradj közelemben, és járj Atyáddal!

Mondd utánam ezt az imát:

[1] Bölcs 7,15

Örök Atyám!
Te, a Szeretet-Himnusz Szerzője,
Király vagy kezdettől fogva!
Azért keltél fel Istenem,
hogy szólj a föld lakóihoz.

Nagy Irgalmadhoz és Nevedhez hűen
áldást áldás után esztél ránk.
A Te illatod áradt ki a tenger hullámaira
és az egész földre.

Mindenható Istenem,
a mi nemzedékünkben
azelőtt nem történtek
ily csodálatos dolgok.
Te, e Szeretet-Himnusz Szerzője,
olyan Művet adtál,
ami fenséges ékesség,
szemet, szívet gyönyörködtető
csodálatos szépség.

Egész életemben
Téged szeretnélek dicsérni, Örök Atyám,
és Neked szeretnék énekelni,
Istenem, amíg csak élek!
Ámen.

Mondom neked: Kezeddel az Én Kezemben, Velem együtt terjeszd Szeretet-himnuszomat! Kicsim, járj Velem, az örömet szerez Nekem. A következő napokban szeretném megöntözni virágágyaimat. Várj gyermekem, és meglátod Dicsőségemet. Szeretet-himnuszom folyóvá duzzad, és a folyó Szeretet-tengerré.

> „Tanításom ragyogjon mint hajnalpír, akarom, hogy messze hatoljon sugara. Prófétai szózatként osztom tanításom, hadd hallják, akikre hagyom: a késő nemzedékek."[1]

Igen, így szóltam Én, az ég és a föld Teremtője, és tudd, hogy hamarosan teljes tervem megvalósul. Sorra mindegyik városba[2] beköltözöm és újjáépítem[3] őket. Sorra újjáépítem romjaitokat és felállítom oltáraimat.[4] Ha majd egyszer feloldják az átkot, az egész emberiséget felajánlják Szentséges Szívemnek és Édesanyátok Szeplőtlen Szívének.

Az eklézsia új életre kel.

1992. május 28.

(Detroit, Michigan)

Vassula, ne engedd, hogy elvegyék tőled az ajándékot, amelyet adtam neked. Én Vagyok áll előtted.

Imádkozz azokért a kevélyekért, akik megítélik Műveimet![5] Nincs bennük Irántam való szeretet. Leányom, nyújts Nekem tiszteletet azáltal, hogy hirdeted Üzeneteimet ezeken a találkozókon. Igen kevés idő van hátra. Ezek a napok Irgalmasságom utolsó napjai, ezért maradj ébren, vigyázz, ne adj helyet a Sátánnak! Ne engedd meg lelkednek, hogy elhamarkodott ítéletet mondjon! Szabaduljatok meg az ártalmas kritizálástól, hogy ne kerüljetek ítéletre az Ítélet Napján.

Én vagyok a világ Világossága. Készüljetek fel, mert bármely percben eljöhetek házatokba. Leszállok a mennyből, királyi Trónomról, hamarosan leszállok rettenetes éjszakátokba, kis gyermekeim. Legyetek Békében, az Én Békémet adom nektek. Még egy kis ideig legyetek türelmesek és továbbra is dicsőítsetek Engem szeretetetekkel! Mindnyájatokat szeretlek. Teljes Szívemből szeretlek benneteket.

---

[1] Sir 24,32-33
[2] Azaz: Egyik lelket a másik után.
[3] Azaz: Megtérítem.
[4] Az üldözött és meggyötört lelkeket.
[5] Jézus arra az ellenzékre utal, amely Detroitban alakult ki. Egy bizonyos kis csoport azzal vádolt, hogy a New Age követője vagyok, az ő szektájukhoz tartozom. Eljöttek valamennyi találkozómra, hogy megzavarják. Egy ellenem írt cikket osztogattak a résztvevőknek.

Ti mind az Én ivadékaim vagytok. Megáldalak benneteket, és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.

1992. május 29.

(Detroit, Michigan)

Jézus?

Én Vagyok. Nyisd ki szívedet, és fogadj Engem!

Mondd meg népemnek, hogy hamarosan eljövök hozzájuk. Azon a Napon e világ minden lakója meg fogja tudni, hogy Én Vagyok, Aki Vagyok. Imádkozz azokért, akik vitatják azt, amit tanítasz! Imádkozz, és ne engedd, hogy szíved elítélje őket! Higgyél és bízzál Bennem! A Szeretet közel van hozzád. Dicsőíts Engem azáltal, hogy békét viszel oda, ahol vita támadt és szeretetet, ahol gyűlölet van. Kövess Engem, a te Uradat a sötétségnek e korszakában. Öleld át Keresztemet! Keresztem életszentségre tanít és Mennyei lakóhelyedre vezet téged.

A Szeretet át fog ölelni téged.

ΙΧθΥΣ

1992. június 5.

Elszánt kicsinyem, védelmezd az Igazságot mindhalálig! Továbbra is add át magadat Nekem, a te Istenednek, és szenteld nappalaidat és éjszakáidat az imádságnak, az áldozatnak és a bűnbánatnak! Ajánld fel Nekem akaratodat, és az Ellenségnek nem lesz alkalma arra, hogy megközelítsen téged. Őrizd meg az igaz tanítást, amit Tőlem tanultál, és ne aggódj, amikor vádlóid megrágalmaznak! Keresztemről egységre szólítalak benneteket, ezért sose veszítsétek el bizalmatokat, mert Én, a Feltámadott hívok mindenkit. Nem te hívod őket, hanem Én, a Krisztus, a te Megváltód hívom szétszéledt juhaimat.

Vassula, légy szelíd és türelmes vádlóiddal, mert nem tudják, mit tesznek. Ha úgy szereted őket, ahogyan Én szeretlek téged, gyermekem, és ha áldozatként adod oda magad, örömet szerzel Nekem. A te áldozatod árán fogom helyreállítani Házamat, és sok lelket fogok visszahozni Magamhoz. Keresztemet, az Egység Keresztjét bíztam rád, aki kisebb vagy legkisebb gyermekeimnél. Az Egység Keresztje nehéz, de szeretettel és türelemmel kell viselned!

Légy Visszhangom, és hirdesd mindenkinek Szentséges Szívem Végtelen Gazdagságát. Hirdetned kell, hogy az Egység csak a szeretetre és az alázatra épülhet. Maradj hűséges Hozzám, a te Uradhoz, és ne feledd, hogy Atyám kifejezetten arra teremtett téged, hogy dicsőíts Minket.[1] Állj helyt, és ne sodródj el a viharral! Melletted vagyok. Ne félj, az Igazság fog szólni.

Igen, hűséges segítőm, mindazt meg fogod kapni Lelkemtől, amit el kell mondanom. Szavaim olyanok lesznek, mint a lámpás, mely a szent lámpatartón világít. Szavaim olyanok lesznek szájadban, mint a kard. Kinyitom szájadat, hogy félelem nélkül szólj. Légy bátor, gyermekem, Én Magam veszem kezembe ügyedet. Figyelj, vádlóid ma homályban vannak, de meg fogsz menekülni kardjuktól. Ez,[2] ez a te Menedéked! Érted? Itt vagy te... Én vagyok a te Erőd, a te Erősséged.

Bár szüntelenül veri hátadat a korbács, ne veszítsd el bátorságodat! Ne feledd, hogy Én önként, zokszó nélkül adtam oda hátamat a ti üdvösségetekért. Te vagy az, papom, akit a világ vissza fog utasítani, mert azt az igazságot tanítod, amit Én adtam neked. Te nem magadtól beszélsz, nem, a leírt szavak az Enyémek, a te Abbád szavai. Benned élek, és te Énbennem. Te az Én templomom vagy, és tebenned élek. Most hogy felöltöztettelek, még egyszer emlékeztetlek: Egyik szolga sem nagyobb Mesterénél! Ha a világ nem

[1] A Szentháromságot.

[2] Jézus mindkét Kezével Szívére mutatott, amely mintha lángolt volna, de lángja arany színű volt.

ismert fel Engem, aki Mestere és Istene vagyok, és Saját népem sem fogadott el, bár Saját birtokomra jöttem, vajon felismerne-e és elfogadna-e a világ ma bárkit, akit Én küldök? Nem fogadná el! Azért mondtam el neked, gyermekem mindezt, hogy emlékeztesselek, ha a világ üldözött Engem, üldözni fog téged is. Ha Rajtam sebet ütöttek, rajtad is sebet fognak ütni. Ha kigúnyolták és nevetségessé tették Királyukat, akkor egész háza népén is gúnyolódni és nevetni fognak. Ha Engem, az ő Istenüket keresztre feszítettek, titeket is fel fognak vinni a Kálváriára és keresztre fognak feszíteni.

Vassula, a te futásod még nem ért véget... Ajánld fel Nekem életedet, mint egy jó katona, mivel szolgálatomba vettelek és elküldelek ebbe a Szent Ütközetbe, hogy küzdj a tévedés ellen, és kelts félelmet a Sátánban és egész birodalmában. Ne félj a rád törő szenvedésektől! Légy bátor a megpróbáltatásokban! Légy olyan türelmes, amilyen Én vagyok. A Sátán ma sokakat megtéveszt közületek. Közöttetek van a megtévesztés embere, aki tévedéseit terjeszti az emberek tudatlan és álmos sokaságában, mert jobban szerették saját kedvteléseiket, mint Engem, Istenüket. Egyesek a vallásosság külső látszatát keltik, de elvetették belső erejét, Szentlelkemet.

Aki az Én szolgám és az Én Házam népéhez tartozik, biztos lehet abban, hogy megtámadják, de hűséges segítőm, hamarosan hazaviszlek Mennyországomba. Imádkozz és hozz áldozatot, imádkozz és hozz áldozatot! Olykor tekints nyomorúságosságodra, hogy ne ess kísértésbe! Soha ne légy elégedett önmagaddal! Tekints nyomorúságodra, hogy ébren maradj és vigyázz! Vesd meg és alázd meg magadat, hogy mindig fel tudjalak Magamhoz emelni és tökéletesíteni tudjalak. A Sátán hatalmas, de már nem sokáig.

Remélj Vassulám, dicsérj és dicsőíts Engem! Én, Krisztus vagyok az, aki benned beszél.

ΙΧθΥΣ

1992. június 10.

Béke legyen veled! A Szeretet szeret téged.

Virágom, figyelj és írj! Miként az az ember, aki meghívja barátait, hogy vele egyenek, úgy hívlak titeket imádkozni ma, és arra is meghívlak, hogy vegyetek részt szenvedésemben, örömömben és vágyaimban. Ti alig várjátok, hogy meghallgassatok, és csendben figyeljetek arra, amit mondok, és ó! ... Tudom, hogy mennyire szomjaznak egyesek közületek!

Ezekben az időkben még inkább kinyújtom felétek Kezemet a magasból, hogy megmentselek a gonosz hatalmától, aki kész kioltani a bennetek megmaradt kis világosságot, és arra akar kényszeríteni, hogy éljetek sötétségben. Ne mondjátok ezért: „Senki sincs, aki megmentene, senki, aki pártomat fogná”, ne mondjátok, hogy nem kaptok segítséget! A szívetekkel hívjatok segítségül Engem, és repülve jövök hozzátok...

Én vagyok a ti Barátotok!

Én vagyok az, Aki titeket a legjobban szeret! Én vagyok a Hűséges. Arra tanítottalak benneteket, hogy ne vonjátok meg a jóságot senkitől, aki kéri. Nem tennétek meg Nekem, ha azt kérném, hogy szedjétek ki a töviseket, melyek Szívemet szúrják? Ezért van szükségem jóságos lelkekre! Ma méginkább szükségem van áldozatot vállaló lelkekre, mint valaha. Maradt-e még közöttetek érző lélek? Közületek ki helyez Engem pecsétként szívére? Közületek kinek a szíve erősebb a Halálnál? Nem értetted még meg, hogy belebetegedtem az irántad érzett szeretetbe, nemzedék? Nyissátok meg Számomra teljesen szíveteket, nővérem, fivérem, szeretteim, mert Szájam

szárazabb a pergamennél a szeretet hiánya miatt. Hagyatkozzatok Rám! Miért féltek átadni magatokat? Hiszen Szent Isteneteknek adjátok át magatokat, annak, akiről azt mondjátok, hogy szeretitek. Adjátok Nekem teljesen szíveteket és mennyországgá alakítom, hogy Dicsőítsetek Engem, a ti Királyotokat.

Ajánljátok fel magatokat Szentséges Szívemnek és dicsőítsetek! Ti mindannyian az Én Házam népe vagytok, és nem kívánom, hogy bárki is elvesszen. Ha Bennem maradtok, élni fogtok. Továbbra is ismertessétek meg, kis bárányaim, testvéreitekkel a Szentséges Szívemnek szóló felajánlást és az Édesanyátok Szeplőtelen Szívének szóló felajánlást!

Megáldalak benneteket, és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.

ΙΧΘΥΣ

(Szent Édesanyánk üzenete)

Szeretett gyermekeim! Tegyetek meg mindent, amit Jézus mond nektek!

Hűséges Szeretetéért adjatok hálát Nevének! Emeljétek Isten felé fejeteket és ragyogni fogtok. Szegény gyermekeim! A magasból letekintek városaitokra, amelyekben nincs nyugalom, és nagy a felfordulás. Körülnézek, de nem találok elég szeretetet és nagylelkűséget. Több imára van szükségem, több nagylelkűségre és szeretetre, hogy segíthessek rajtatok. Oly kevés lelket találok, aki támogat Engem imáimban. Mondjatok le gonosz útjaitokról, és éljetek szentül!

Szükségem van imátokra, miként a szomjas talajnak az esőre, hogy segíthessek rajtatok, és széppé tehesselek benneteket Fiam számára.

Ne késlekedjetek! Az Ellenség elszánta magát arra, hogy könyörtelenül és irgalmatlanul öljön, és továbbra is kiűzze az embereket saját országukból. Rettenetes dolgokat láttam a magasból, és Szívem összeszorult. De csak akkor tudom helyreállítani az országokat és visszaállítani a Békét a testvérek között, ha éberen figyeltek imádságot kérő Könyörgéseimre és áldozatot kérő Felszólításaimra. Akkor nem lenne többé elvesztett gyermek és megszűnne az özvegység is.

Fogadjátok most szívetekbe Üzeneteinket! Ajánljátok fel magatokat Istennek! Ő kézen fog és nevel benneteket. Szent Képmásának tükörképévé fog alakítani titeket. Vele meg fogjátok tanulni: A szenvedés isteni, a megalázottságnak enyhítő hatása van Isten Szemében, az engedelmesség tetszik Neki. Vágyakozzatok arra, amit leginkább elutasít ez a világ:

Az Ő Keresztjére!

Megáldalak benneteket Anyai Szeretetemmel.

1992. június 16.

(Ma reggel kísértés ért, és halvány kételyem támadt, hogy valóban Isten szól-e hozzám.)

Hallgasd meg szavamat, Jahve,
figyelj esdeklésemre!
Hangos imádságom jusson eléd,
Királyom és Istenem![1]

Vassula, Én, Jahve szeretlek téged. Ne feledd gyermekem, milyen szomorú voltam,[2] amikor arról beszéltem neked, hogy elhagynak gyermekeim. Vassula, mondd, honnan szereztél ilyen nagy jártasságot a Szentírásban, ha nem Magától a Bölcsességtől, aki rád mosolygott és személyes Tanítód lett? …

Vassula, Én vagyok a te Abbád, hadd mondjam meg: azelőtt egyetlen célért éltél, önmagadért, saját hiúságodat szolgáltad. Azt hitted akkor, hogy ragyogásba és dicsőségbe öltöztél. A valóságban azonban teljesen ruhátlan voltál. Senki nem mondta meg neked, hogy ruhátlan vagy, amíg Én Magam fel nem ragyogtam

[1] Vö. Zsolt 5,2-3.

[2] Az 1986. szeptember. 19-ki Üzenetben olvasható, melyet az Örök Atya adott. (Lásd az *Őrangyalom, Dániel* kötetben.)

feletted sötétségedben. Amikor először láttad meg magadat az Igazság Fényében, akkor láttad magadat úgy, amilyen valóban vagy. Ha meg nem Könyörülök rajtad, kard várt volna rád.

De megsajnáltalak, Irgalmamban orrodba leheltem és életre keltettelek. Majd meggyógyítottam emlékezetedet, hogy feleleventsem kapcsolatunkat. Nagy dolgokat tettem veled:

Eljegyeztelek, és Enyém lettél.[1]

Úgy neveltelek, hogy Szívem szerinti gyermek legyél, aki akaratomat képviseli: hogy visszavigye népemet a Szereteten nyugvó igaz hithez és osztozzon Fiam Keresztjében, az Egység Keresztjében. Úgy neveltelek, hogy ne önmagadnak, hanem Nekem élj. Megtanítottalak arra, gyermekem, hogy mennyivel többet jelent, ha az Én Házamat szolgálod, mint saját hiúságodat.

Tarts ki mellettem életed folyamán, mert ezt a sorsot jelöltem ki számodra e Nagy Hitehagyás Korszakában. Bármilyen munkát ajánlok neked, teljes szívvel tedd meg azért, hogy dicsőíts Engem. A világ álomittas, és súlyos kockázatot vállal, mivel nem tudja, mi vár rá. Bűne és hitehagyása halált hoz rá. Senki sem tudja, mikor jön el az Én Napom. Hirtelen lepi meg őket az az Óra.

Nagy dolgokat tettem ma megmentésetekre. Mindenhol új Szőlőskerteket ültettem. A sivatagból kertet és gyümölcsöst alakítottam. Az előrelátható gyász miatt szomorkodó Apa vagyok, mivel látom, hogy ez a világ mennyivel inkább kész gyilkolni, mint szeretni. Súlyos gyermekgyilkosságok történnek nap mint nap. Bárhová tekintek, árulást, gyilkosságot, romlottságot, házasságtörést, csalást, rendetlen házasságot, vallást gúnyoló embereket, a lelkek megrontását, hamis esküt, a természet ellen elkövetett bűnöket látok. Hogyan maradhatnék hát csendben? Ezért fogja utolérni az Igazságosság a tömeget. Olyan nyíltan beszélek, mint az Apa, aki aggódik, bár megsértették és elszomorították. A Mennyből sóhajt fel Hangom, hallgassatok meg: Van-e még közöttetek igaz ember?

(Isten hirtelen rám vetette tekintetét, megszakította a diktálást.)

Vassula, menj és lásd el egyéb kötelességedet is! Jól tudom, hogy mennyi időd és mennyi erőd van. Lelkem kedvese, Bennem csillapítsd szomjadat! A Tisztaság Élő Forrása Vagyok, és szeretlek.

Jöjj, megáldunk téged, jöjj![2]

(Később:)

Kicsim, légy Velem! Készen vagy?

Igen, Uram.

Akkor hallgass meg! Még meddig kell bánkódnom amiatt, hogy nem figyelsz Rám, nemzedék, amikor füledbe kiáltom, hogy tarts bűnbánatot! De lásd, felébresztem a holtakat, ezeket a semmirekellőket, kiknek magatartása ijesztő volt, és messze voltak a szentségtől. A világot az Én Tudásom és az Én Dicsőségem fogja betölteni, mert ahogy a vizek feltöltik a tengert, úgy jön el áradatként Lelkem is. Senki sem fogja tudni feltartóztatni Szentlelkem kiáradását.

Vassula, imádkozz Velem!

Uram, Erőddel és Bölcsességeddel
életre keltettél és felneveltél.
Szeretetedben segítettél,
és én menyasszonyod lettem.
Uram, rám bíztad Üzenetedet.
Dicsértessék az Úr!
Jöjj Uram! Maranatha!
Ámen.

Mondom neked: Visszatérésem Ösvényén vagyok. Én, Jézus, mint az utazó, aki eltávozott, visszatérek hozzátok.

[1] Utalás Iz 54,5-re: „Mert maga Teremtőd lesz a hitvesed, a Seregek Ura a neve."

[2] A Szentháromság szólt.

Uram, mondj el erről mindent, boldoggá tesz!

Gyermekem, egyszer már beszéltem róla... Nem akarom újból elmondani.

Mire gondolsz Uram?

Szavaim világosak...

Még most sem tudom, mire gondolsz, Uram.

Nézd, gyermekem, Istened eljön! Eljön a Szeretet, azért jön, hogy közöttetek éljen.

Mondj erről többet Uram!
Oly szívesen hallgatjuk,
ha a Remény beszél ott,
ahol reménytelenség van,
ha a Szeretet nyilatkozik meg ott,
ahol gyűlölet van,
ha a Béke jelentkezik ott,
ahol háború és összetűzés van.

Bátorság! Ne félj és ne szomorkodj a hátralévő kevés nap miatt! Bízzál teljes szíveddel Bennem! Légy erős, állj szilárdan! Igen, állj szilárdan, és hangodat egészen a felhőkig hallatom, míg Üzenetemet terjeszted. Közeledj Hozzám, közeledj!

1992. június 17.

Jahve, Istenem, Aki oly gyengéd vagy
és közel vagy hozzám,
halld meg Annak szenvedését,
aki Lelked Gyönyörűsége:
Fiadék, Jézus Krisztusét.
Az Egyház kapui elhagyottá váltak,
és papjai sóhajtoznak
elhagyatottsága miatt.
Egyedül maradt a Város,
amelyet egykor betöltöttek a hívők,
mintha hirtelen özveggyé vált volna.
Templomaid[1] sorra elpusztulnak,
ahogy élelmet keresnek
az életben maradáshoz,
de csak a Sátán füstjét szívják be
tömjén helyett.
Hol vannak a kerthez hasonló birtokok?
Hol vannak az egykor illatozó,
bimbózó szőlőskertek?
Miért rombolták le oltáraidat?[2]

Béke, gyermekem, béke... Hallgass meg: Tudod, hogy közel van a Nagy Nap, közelebb mint gondolnátok. Oltár, mondd meg mindenkinek, hogy meg fogom mutatni Dicsőségemet, és mindenütt kinyilvánítom Szentségemet. Fenntartás nélkül fogom kiárasztani Szentlelkemet az egész emberiségre. Szemetek még nem látott semmit és fületek még nem hallott semmit.

A ti szívetek ma beteg, szemetek elhomályosult, mivel sötétségben és elhagyatottságban éltek, és az Ellenség jár körbe ebben az elhagyatottságban.

Én, az Úr, sokasítani fogom a látomásokat a fiatalok között, és sokkal sokkal több fiatok és leányotok fog prófétálni, több, mint most. Kárpótlást adok a szárazság éveiért, amelyek hitehagyásra vezettek benneteket. Fenntartás nélkül fogom küldeni Lelkemet, hogy elárassza birtokaimat, és Ujjammal fel fogom építeni lerombolt oltáraimat. Eljövök szőlőskertjeimbe, amelyek hervadt leveleikkel ma víztelen kertekhez hasonlítanak. Megöntözöm őket Lelkemmel. Megtisztítom őket a tövisektől és a tüskés bozóttól, melyek megfojtják, és szőlőskertjeim meg fogják teremni gyümölcseiket. Mindezt megteszem, hogy megmentselek benneteket. Annyi jelet adok az égen és a földön, mint azelőtt sohasem. Sokasítani fogom a látomásokat, prófétákat támasztok, megsokasítom őket. Azután elküldöm hozzátok angyalaimat, hogy ők vezessenek titeket, és Én, a ti Szent Istenetek veletek fogok lakni.

Népem hűtlensége miatt beteg. Visszautasították Lelkem adományait, mert

[1] Mi vagyunk Isten templomai.

[2] Mindhárom kérdés a lélekre vonatkozik. A birtok, a szőlőskert és az oltár a mi lelkünk.

saját lelkükben bíztak, nem az Enyémben, és saját értelmükkel kötöttek szerződést. De most eljött az óra, Szentlelkem órája, hogy megdicsőítse Fiam Testét! Jöjj Vassula! Azt akarom, hogy buzgó légy, azt akarom, hogy szeress Engem! Gyermekem, ezért buzgóságot és égő Szeretetemből néhány cseppet öntök beléd, hogy felébresszelek Lángommal.

1992. június 18.

Vassula, hadd énekeljem el neked Szeretet-himnuszom hátralévő részét, hadd hosszabbítsam meg Szeretet-himnuszomat azok kedvéért, akik még nem készültek fel meghallgatására.

Igen, Uram!
Jöjj és olvaszd meg szívünket,
mutasd meg nekünk Királyom, Istenem,
Szentséges Szíved Gazdagságát!
Mutasd meg nekünk Arcod Fényességét!
Értesd meg velünk, hogy Te, Istenem,
letekintesz a mennyből,
hogy lásd, maradt-e egyetlenegy is,
akinek hite van, szeretete van,
és hogy keres-e téged valaki.

Áldott legyen a Te Neved,
áldott legyen a mi Urunk,
a mi Megváltónk, Emmanuel!
Mert Ő énekelte el nekünk
Szeretet-himnuszát.
Ahogy prófétái ajkával hirdette,
hogy vissza fog térni,
úgy készít most fel minket
erre a találkozóra.

És Te, Áldott Édesanyánk,
Te, aki a Megváltót adtad nekünk,
újból velünk készíted az Úr útját,
és bennünket is felkészítesz arra,
hogy Vele találkozzunk.

És az Úr végtelen irgalmában
meg fog látogatni minket,
hogy világosságot adjon sötétségünkben,
és lépteinket a Béke, a Szeretet
és az Egység útjára vezesse.
„Dicsőség a magasságban Istennek,
és békesség a földön
a jóakaratú embereknek!”[1]

Vassulám, el fogok jönni egy olyan néphez, amely sohasem gondolt Rám, sohasem gondolt arra, hogy mit tettem azért, hogy megváltsam őket. Igazolni fogom Izajás jövendölését: „Hagytam, hogy közeledjenek, akik azelőtt nem kérdeztek; hogy megtaláljanak, akik nem kerestek”[2] És a halál völgyeit halottaival és hamujával együtt a Mi Két Szent Szívünknek fogják felajánlani.

Légy Békében! Jöjj és mondd utánam e szavakat:

Jézus, légy az én támaszom!
Nélküled semmi vagyok,
nélküled üres az asztalom,
nélküled legyőznek engem.
Légy az én Vezetőm és tölts el engem!
Légy Menedékem és Erőm!
Szeretlek, és akaratom a Tied.
Így legyen!
Ámen.

1992. július 2.

(Szent Édesanyánk szól.)

Krisztus hamarosan veletek lesz. Te fáradozol gyermekem, de amit felajánlasz Fiam Dicsőségére, az megszentel téged és megdicsőíti Őt. Isten akarata volt, hogy Teste, az Egyház érdekében felfedje Magát előtted.

Leányom, ne feledd, hogy Jézus soha, de <u>soha</u> sem fog elhagyni téged! Emlékszel, hogyan bíztad Rám az Üzeneteket, amelyeket kapsz? Én, mint a te Édesanyád megőrzöm, amit Nekem adtál, és ma éppúgy, mint tegnap, sietve fogom Fiam Üzeneteit terjeszteni.

A Sátán rosszindulattal beszélhet, látszólag legyőzhet minden nemzetet, és dicsőséges győzelmet arathat, Én mégis hamarosan legyőzöm őt, Vassula, mert <u>ez az Én küzdelmem</u>.

[1] Lk 2,14
[2] Iz 61,5

Leányom, meg foglak erősíteni, és elég erőt adok neked ahhoz, hogy folytasd küldetésedet.

(Most az Úr beszél.)

Szerezz Nekem örömet és hirdesd Szavaimat mindenütt, ahová küldelek. Légy szilárd!

Támaszkodj Szívemre és érezd, hogy szeretlek! Mondd meg gyermekeimnek, hogy ajánlják fel magukat és családjaikat a Mi Két Szívünknek! Ajánljátok fel magatokat, hogy megjelöljelek titeket mint Enyéimet. Figyelj Rám! Mondom neked, hogy olyan nehéz idők következnek, amilyenek azelőtt nem voltak sohasem. A föld már látja idejének hajnalát. Legyetek szilárdak, és ne engedjétek, hogy megtévesszenek titeket!

Sokan állítják, hogy Engem hallanak, amint üzenetet adok nekik. De nem Én vagyok ezeknek az üzeneteknek a Szerzője és nem is Édesanyám. Már figyelmeztettelek téged ezekre az időkre. Már sokszor figyelmeztettelek, hogy ezekben az időkben sok hamis próféta támad, hogy hazugságokkal rombolják le Mesteretek Műveit. Éber lesz azok füle, akik hallanak. A meggondolatlanok szívét meg fogják téveszteni. (Sokan igyekeznek majd megtéveszteni téged, Vassula. Azt mondják majd, hogy Én, Jézus, küldöm őket hozzád, de ők hamis próféták.) Ne feledd, hogy sok hamis Krisztus támad! Egyesek nagy jeleket művelnek és még a választottakra is nagy hatást gyakorolnak. Újból figyelmeztettelek.

Leányom! Megengeded, hogy folytassam benned e Művet? Imádkozz, nehogy kísértésbe ess! Megnyitom számodra az utat. Ne félj! Irántad való Szeretetem Örök.

1992. július 3.

(Mexikó)

Szent Istenetek vagyok. Azért jövök el a Mennyből, hogy mindannyiótokat átitassalak Szeretetem harmatával. Ó, bárcsak elfordulna az emberiség szíve a gonoszságtól! Szeretetem hatalmas jeleit adom nektek, de ki az, aki elismeri Szeretetemet? Mexikó! Királyod van itt, hogy Karjába vegyen!

Itt vagyok,

lehajolok hozzátok, és fületekbe súgom nagy Szeretetemet.

Nem értettétek meg, hogy a Mi Két Szívünk gondoskodott rólatok? A Mi Két Szívünk van itt, hogy otthonotokba költözzenek és megvédjenek benneteket a Sátán vad haragjától. Ma méginkább hívom nemzeteteket, mint valaha, hogy fordítsátok szíveteket Felém, a ti Uratok felé! Közületek minden kicsinyem igen értékes Számomra.

Jöjjetek! Jöjjetek, és szeressetek! Nedvesítsétek meg kiszáradt ajkamat szeretetetekkel! Meggyógyítok minden hűtlenséget nemzetetekben, és Királyotok pihenést nyújt nektek. Mindegyikőtöket megáldom és Szívemből mondom nektek:

A Szeretet szeret benneteket,
legyetek egy az Én Szeretetemben!

ΙΧθΥΣ

1992. július 7.

(Mazatlan, Mexikó)

Nem értékeltük nagy Szeretetedet, és szüntelenül gyalázzuk Szentlelkedet, aki most igyekszik örökbe fogadni és a Szereteten nyugvó Igazsághoz vezetni minket. A hitehagyás összeházasodott a racionalizmussal, és világra jött az Istentagadás. Elhagytunk Téged, és ismételten elhagyunk. Egyesek tudatosan kihívják Szentségedet. Szólsz hozzánk, de ki figyel Rád? Szomorúság emészti Szemedet, de csak megvetést kapsz.

Béke legyen veled! Add át Békémet drága lelkemnek![1]

[1] Masi atyának Mazatlanban, Mexikóban.

Higgyétek el, hogy nemzedéketek nagy hitehagyásában úgy üldözi Szentlelkemet, mint azelőtt sohasem. Ő vált korszakotokban a botlás kövévé. Megmondtam, kis gyermekem, hogy ki fognak benneteket űzni Atyátok Házából, el fognak ítélni benneteket, miközben azt gondolják, hogy Irántam való szent kötelességüket teljesítik. Ne bánkódjék kicsi szívetek, szeretteim! Én, a ti Megváltótok vagyok előttetek!

Ma mindazok érdekében szólok, akiken sebet ütöttek. Az Én Békémet adom nektek. Ez a Béke vegyen körül benneteket! Ne féljetek, és ne mondjátok: „Mit tegyek Uram? Mondom nektek: Szüntelenül imádkozzatok, hogy megszenteljétek saját lelketeket és mások lelkét is. A szívetekkel imádkozzatok, és készítessétek menekülésre a gonosz lelket! Legyetek Velem egységben, akkor senki és semmi sem áll közénk. Elérkezett az az idő, amikor már nem kellene haboznotok.

Terjesszétek a szőlőskerteket, ahol csak tudjátok! Ne féljetek a vihartól, amely olykor felkel! Az Én Szentséges Szívem a ti Menedéketek. Jöjjetek ezért, és ajánljátok fel magatokat és családotokat Nekem és Édesanyátok Szeplőtelen Szívének!

Én, Jézus, szeretnék itt maradni országotokban, és szeretném megszentelni, ezért kérem tőletek, hogy ajánljátok fel országotokat a Mi Két Szívünknek. Teljes Szívemmel megáldalak benneteket!

ΙΧΘΥΣ

1992. július 8.

„Kihoztál Egyiptomból egy szőlőtövet,
és népeket űztél el, hogy elültesd.
Előkészítetted számára a talajt,
ezért vert gyökeret és terjedt el a földön.
Üzeneted befödte árnyékával a hegyeket,
indáival Isten cédrusait.
Vesszőit a tengerig növelte,
hajtásait a nagy folyamig.”
„Seregek Ura, térj vissza,
tekints le az égből és lásd,
látogasd meg szőlőtövedet,
és védd meg, mit Jobbod ültetett!” [1]

Uram?

Én Vagyok. Kicsim, támaszkodj Rám!

Szentséges Szívem Vassulája, örvendezz! Királyod eljött küszöbödig és betért a szobádba. Királyod lehajolt a magasból, hogy elérjen téged. Lépésről lépésre tanítottalak. Én vagyok a te Nevelőd. Apránként vontalak el a világtól, hogy Szívembe merítselek. Olyan dolgokat fedtem fel előtted, amelyek meghaladják tudásodat és képességeidet.

Higgy Nekem, édes tanítványom! Én, Jézus szeretlek téged. Fogadd békémet! Együtt fogunk munkálkodni. Én és te együtt fogjuk terjeszteni Üzenetemet. El foglak küldeni még néhány más néphez is, és amikor érzem, hogy betöltötted küldetésedet, vissza fogsz térni Hozzám. Én Magam jövök érted, és Magammal viszlek.

1992. július 10.

(Villeneuve, Svájc)

„Új éneket énekeltek a trón, a négy élőlény és a vének előtt. Az éneket senki sem tudta megtanulni, csak a földről megváltott százegyvennégyezer.”[2]

Uram?

Én Vagyok. Én beszélek, azért ne kételkedj! Szentséges Szívem Vassulája, engedd meg, hogy néhány sort írjak e délutánra!

Drága barátaim! Lejöttem az égből, hogy Új Szeretet-himnuszt énekeljek nektek, és emlékeztesselek benneteket hűséges Szeretetemre.

---

[1] Zsolt 80,8-11; 14-15.
[2] Jel 14,3

Én vagyok a ti legjobb barátotok,
a ti drága, Szent Társatok.

Mindvégig mellettetek voltam, és bár sokszor nem vettetek tudomást Rólam, veletek maradtam, hogy éreztessem veletek Jelenlétemet. Valahányszor Ellenem akartatok lázadni, Én, az Úr, telve Könyörülettel, jobb kezeteknél fogva Szívembe vontalak, hogy megmutassam nektek Végtelen Szeretetemet. Lelkem áldottja! Nem vagy egyedül. Mindig veled vagyok, hogy megvigasztaljalak és vigyázzak rád, ahogy a szeme világára vigyáz az ember. Ne mondd: „Sötétség van körülöttem." A közeledben vagyok, hogy kivezesselek ebből a sötétségből. Csak annyit kell mondanod: „Jöjj, Uram!", és Én repülve jövök hozzád, gyermekem.

Éjjel és nappal várom, hogy Rám hagyatkozz, ne késlekedj! Teljesen bízzátok magatokat Rám, hogy képesek legyetek az Én Világosságomban lenni! Ha szerettek Engem, meg fogjátok engedni, hogy azt tegyem, amit a legjobbnak gondolok számotokra. Ne féljetek! Ajánljátok fel Nekem szíveteket, és Én Szentséges Szívembe teszem és Magamba olvasztom szíveteket. Ha úgy van, ahogy mondjátok, és szerettek Engem, el fogjátok énekelni a nemzeteknek új Szeretet-himnuszomat, hogy dicsőítsetek Engem, és hogy új életet adjatok minden léleknek.

Felkínáltam nektek Szívemet, ti is felajánlanátok Nekem a tiéteket? Mellettetek van a Szeretet, megáldalak benneteket és családjaitokat Szeretetem Sóhaját hagyva homlokotokon. Legyetek egy!

ΙΧΘΥΣ

(Szent Édesanyánk szól.)

Mellettetek vagyok, hogy megvigasztaljalak benneteket, de Nekem is, aki Édesanyátok vagyok, szükségem van a ti vigasztalásotokra, mert nagy az Én Szívem aggodalma. Sok gyermekem lázad a Magasságbeli ellen. Szükségem van imátokra! Ajánljátok fel imáitokat az Én szándékaimra!

Vassula, mondd meg nekik, hogy éljenek úgy, mint Isten gyermekei!

1992. július 14.

„Uram, első üldöztetésem alkalmával
még védekezni sem tudtam",
egyetlen tanú sem támogatott.
Mindenki cserben hagyott.
Ám, Te, Uram, a pártomra álltál,
és erőt öntöttél belém,
hogy az egész Üzenet
rajtam keresztül terjedjen,
és minden nép meghallja.
Így menekültem meg
az Oroszlán torkából.
Az Úr továbbra is megszabadít
minden gonosz merénylettől,
„pedig milyen sok van"!
Végül sértetlenül beviszel Országodba.
Neked legyen dicsőség örökkön örökké!
Ámen.[1]

Vassulám, éld békében életedet! Szeress Engem, és terjeszd az Én Békémet mindenhol, ahová küldelek! Még mindig nem fogtad fel Hatalmamat? Mitől kell félned? Ajkadra tettem Ujjamat. Ennek te nem vagy teljesen tudatában, mégis megmondom, hogy Ujjam azért van ajkadon, hogy kimondd, amit Én Magam adtam neked.

Nem, te nem fogsz bántatlanul kikerülni ebből, de Nekem elég Hatalmam van ahhoz, hogy ápoljalak és meggyógyítsam sebeidet. Az Én Kelyhem keserű, Szeretetből mégis meghívtalak, hogy oszd meg Velem. Ha nem állnék melletted, darabokra téptek volna. Ezért ne aggódj! Senki sem szakíthat el Tőlem.

Hallgasd meg tanácsaimat: Ne merülj ki! Házamért emészt téged a buzgóság, és örülök lelkesedésednek, hogy dicsőítesz Engem. A Vőlegény mégis azt mondja menyasszonyának: Békében prófétálj, és engedd meg Szentlelkemnek, hogy Vezetőd legyen! Szentlelkem nem fog erődet

[1] Vö. 2 Tim 4,16-18.

meghaladó terhet rakni rád, ezért ne nyújtsd túl hosszúra a kérdések és a találkozók idejét! Lelkem irányítani fog téged, hogy eleget tegyél nekik, csak a lényegest kell megtenni! Szolgálj alázattal, mondj el és taníts mindent, amit adtam neked! Így meg fogsz dicsőíteni Engem. Ügyelj arra, hogy mit tanítasz! Csak azokat a szavakat add tovább, amelyeket Én adtam neked! Ne tégy hozzá, és ne végy el belőle! Szenteld magad Nekem!

Azért emlékeztetlek minderre, hogy tökéletesen add tovább Tanításomat. Azt akarom, hogy a Visszhangom légy, és azok, akik téged hallgatnak, felismerjék az Én Hangomat. Mindig gondosan válaszd meg a helyes utat!

Vassula! Menyasszonyom, futásodnak még nincs vége. Tégy mégis mindent békében! Azt akarom, hogy menyasszonyom legyen Közelemben, hogy időnként diktálhassak neki. Dolgozz Velem egyetértésben! Olyan termés learatására küldelek, amelyet Én készítettem elő. Ezért, ne feledd, vigasztalj meg, vágyakozz Utánam, szomjazz Rám az Én csendességemben, és engedd meg Üdvözítődnek, hogy megpihenjen benned.

Én, Jézus, megáldalak.

ΙΧΘΥΣ

1992. július 20.

Virágom! Én, Jézus, megáldalak, és az Én Békémet adom neked.

Kezdettől fogva arra kértelek benneteket, hogy éljetek szent életet, mivel Én Szent vagyok. Arra kértelek, drága gyermekeim, hogy változtassátok meg életeteket, és akkor megöröklitek Országomat. Amikor angyalaim, akiknek igen nagy tekintélyt adtam, Ellenem lázadtak, és a pusztítás a legjobbakat vitte el közülük, nem kímélte őket Igazságosságom. Letaszíttattak az alvilágba, hogy ott várják az Ítélet Napját. Ők is ítéletre kerülnek mindenki szeme láttára. És ó! Milyen rettenetes látvány lesz az! Mindenkit aszerint fogok megítélni, hogy mit követett el, és hogy mit mulasztott. Trónom előtt mindenki csendben és félelemben fog állni, mert a Végítélet Napja olyan rettenetes lesz, hogy mindenki remegni fog a félelemtől a Legfelső Bíró előtt, aki Én Vagyok.

Mindannyian látni fogjátok a rengeteg bukott angyalt, akiket kiűztek a mennyből, és akik elkeseredetten küzdöttek Mihály arkangyal és az ő angyalai ellen. Igen, látni fogjátok Vetélytársaimat, a Szent Isten, a Felkent Vetélytársait. Látni fogjátok a bukott angyalokat, Lucifernek, az őskígyónak csatlósait, aki megpróbálta tévútra vezetni fiaimat és leányaimat. Látni fogjátok azok sokaságát, akik megszentségtelenítették Nevemet és áthágták Törvényemet. Azokat, akik nem akarták, hogy Szentségem nevelje és táplálja őket, és inkább akarták azt, hogy a Megtévesztő jelölje meg homlokukat. .....[1] Igen, Vassula, rettenetes látomást mutattam neked.

Mondom neked: hamarosan eljövök szentjeimmel, hogy ítéletet hirdessek a világ felett, és elítéljem a bűnöst. Kegyelmemet ma az egész emberiségnek megmutatom, hogy megújítsalak benneteket Szentlelkemmel az Én Napom előtt, és hogy emlékeztesselek Törvényemre.

Azon a Napon mindenkinek megfizetek érdemei szerint. Mondottam, hogy mindenkit szigorúan megbüntetek, aki támadja a Kegyelem Lelkét és nevetségesnek tekinti Lelkemet. Ezért kellene ébernek lennetek! Kérlek benneteket, ma méginkább mint eddig bármikor, hogy mindannyian ajánljátok fel magatokat és családotokat a Mi Két Szívünknek!

Engedjétek, hogy homlokotokra tegyem Szentlelkem pecsétjét! Elérkezett a különválasztás ideje, itt van a leszámolás ideje. Mindenkinek megmondtam, hogy úgy jövök el hozzátok, mint a tolvaj.

[1] Ekkor látomást adott nekem az Úr. Láttam a bukott angyalok sokaságát, amint Isten Trónja előtt állnak az Ítélet Napján. Félelmetes és szomorú volt.

Senki sem fog semmit sem sejteni, amikor visszatérek. Akkor majd két ember közül egyet felvesznek, a másik ott marad. Két asszony közül az egyiket felveszik, a másik ott marad. A Termés már majdnem érett az aratásra, és számtalan holttest marad hátra miután így szóltam:

„Itt Vagyok!"

Akkor azt fogom mondani angyalomnak:[1] Elérkezett az óra, hogy kiválogassuk és kigyomláljuk azt, ami nem az Enyém. Válasszátok külön azokat, akik elismertek Engem, és azokat, akik nem akarták követni Törvényemet! Válasszátok külön azokat, akik megengedték és szívesen fogadták, hogy Szentlelkem legyen Vezetőjük és Fáklyájuk, és azokat, akik hitehagyásukban Ellenem lázadtak![2] Válasszátok külön azokat, akiknek homlokára van égetve a Bárány pecsétje, és azokat, akik a vadállat nevével vagy a 666-os számmal vannak megjelölve! Itt az Idő, és Én Magam jelölöm meg népemet Nevemmel és Atyám Nevével.

Vassula, a menny zsilipjeit nemcsak a te számodra nyitottam meg, hogy bőséggel öntsem ki áldásaimat. Az egész emberiségre kiöntöm áldásaimat most, Nagy Visszatérésem előtt. Ahogy már mondtam, ti a Nagy Irgalmasság és Kegyelem idejében éltek, de hamarosan bekövetkezik a Nap, amely tüzes lesz, mint a kemence. Akiket nem jelöltem meg Nevemmel homlokukon, olyanok lesznek azon a Napon, mint a tarló. Sorjában felfedem előttetek, hogy mi következik, mielőtt feltöröm a hatodik pecsétet.[3]

Jöjjetek és ajánljátok fel magatokat Szentséges Szívemnek és Édesanyátok Szeplőtelen Szívének! Ahogy mondtam, a Kegyelem és az Irgalom idejében éltek. Leányom, ahogy te változtattál Irántam való engedetlenségeden, kiengesztelődtél, békét kötöttél Velem és most irgalmamnak örvendezel, úgy lesz azoknál is, akik még lázadnak Ellenem. Az egész emberiségnek meg akarom mutatni Végtelen Szeretetemet, mielőtt elküldöm a föld négy sarkába négy angyalomat,[4] akiknek az a feladata, hogy ártsanak a földnek és a tengernek. Megparancsoltam ezeknek az angyalaimnak, hogy várjanak, mielőtt ártanának a földnek, a tengernek vagy a fáknak, amíg el nem helyeztem Jelemet azoknak homokán, akik megtartották Törvényemet.[5] Azoknak, akik javukra fordították Kegyelmeimet és Irgalmamat, ezt mondom: szolgáljatok, és ne várjatok arra, hogy nektek szolgáljanak, és mennyei Atyám helyet juttat nektek Sátrában.

Ha hűségesek maradtok Hozzám, nagy üldöztetésben lesz részetek, de nem ígértem-e nektek fehér ruhát a mennyben? Nem ígértem-e, hogy nem lesztek többé éhesek vagy szomjasak?[6] Ezért ne féljetek, ha vihar kel ellenetek, az Írás teljesedik be. Boldogok vagytok, akik Bennem,
az Úrban haltok meg! Valóban meg foglak jutalmazni benneteket.

Gyermekem, a Szeretet közel van hozzád, és az Én Lelkem van rajtad. Gyermekem, a Reményt Szentséges Szívemben találod meg. Te, aki az Enyém vagy, ingyen kapod a Szeretetet, és a Hit az Én áldásom.

Lelkem örvendez semmiségedben és gyönyörködik törékenységedben. Azért neveltelek fel, hogy vigasztalj, és hogy gyönyörűségemet leljem benned. Kegyelemből választottalak, hogy csillapítsam Szeretet-szomjamat. Ez nem a te érdemeid miatt történt, mivel nincs érdemed.

Készen állsz-e gyermekem arra, hogy örömet szerezz Üdvözítődnek?

---

[1] Utalás a konkolyról szóló példabeszédre Mt 13,24-30.
[2] Ez a rész megerősíti Szent Pál jövendölését a 2 Tesz 2,1-12 versében: Az idők végének két jele a Nagy Lázadás (a Hitehagyás) és a Lázadó (a Lázadás lelke).
[3] Vö. Jel 6,12-17.
[4] Vö. Jel 7,1.
[5] Vö. Jel 7,2-3.
[6] Vö. Jel 7,9-17.

Igen, Uram szeretnék örömet szerezni Neked.

Minden áron?

Minden áron. Minden, ami jó bennem, az a Tiéd. Te vagy az én örökké Hűséges Istenem, aki Szent.

Féltő gonddal foglak vezetni. Rád lehelek, hogy az Én édes illatomat terjeszd magad körül. Tanítványom, légy figyelmes, amikor szólok! Egész sereg gonosz lelket tartóztattam fel, akik készültek feldúlni birtokomat.[1]

Dicsértessék Jézus!

Jöjj, leányom, dolgozni fogunk. Légy Velünk egységben![2] Mi, együtt?

Igen!

1992. július 21.

Uram?

Én Vagyok. Az Én Békémet adom neked, és megáldalak. Virágom, lássunk munkához! Írd:

Ünnepélyesen mondom nektek: Sok Jelet adok a világnak, de készek-e felismerni Mennyei Jeleimet? Ma sokan csak arról beszélnek, amit láttak, de nem veszik figyelembe Szentlelkem oly nyílvánvaló jelenlétét. Szentlelkem ugyanúgy fog vezetni benneteket, ahogy Én vezettem tanítványaimat. Be fog árnyékozni benneteket könyörületes Szeretetemmel. Mindenkinek meg fogom mutatni, hogy Nevem, Jézus, annyit jelent, hogy „Az, Aki Megszabadít".

Leányom, fordítsd Felém tekintetedet és virágozz! Jóságos vagyok. Felruháztalak Tudásommal, és rád bíztam Érdekeimet. Alkotód ölelt át téged Hatalmas Karjával. Ne félj hát! Földre terítem ellenségeidet, akik valójában az Én ellenségeim. Szent Édesanyád a te Védelmed. Én, az Úr erőssé teszlek, hogy Üzenetemet elvidd a világ négy sarkába. Éjjel-nappal őrködöm feletted, ezért ne aggódjék kicsi szíved! Mától fogva több kaput nyitok meg számodra. Mától fogva papok, püspökök és bíborosok fogják kinyitni fülüket és meghallják Hangomat. Fel fognak figyelni. Végtelen Irgalmamban a kegyelmek záporát hullatom rájuk, és meg fognak érteni. A Hitehagyás porától megkérgesedett hályog le fog hullani szemükről és újból meg fogják látni Szentlelkem Ragyogását, fel fogják ismerni Szentséges Szívem Kimeríthetetlen Gazdagságát, amelyet a ti korszakotok számára tettem félre.

Leányom, tekintsd magadat olyan csecsemőnek, akit éppen most választottak el Alkotójától! Maradj kicsi, hogy könnyen fel tudjalak emelni Keblemre és Arcomhoz szoríthassalak! El fog enyészni az emberek minden bölcsessége, és nemzedéketek álnokságára szemfedél kerül.

A Szívem veled van. Leányom, te továbbra is tanúságot fogsz tenni és Visszhangom leszel e hitehagyott nemzedék számára, amely összeomlani készül. Te leszel Ügyeim követe. Gyermekem, Vállamon viszlek egy oly nemzet szívébe, amely inkább hitt a ravaszságban és az árulásban, mint Szentlelkem Leheletében. Ezekhez küldelek most, akik Engem, a Szent Istent kitöröltek emlékezetükből. Olyan megtérést és megigazulást adok nekik, amilyent nem láttak és nem hallottak azelőtt. Meg fogom menteni ezt a nemzetet, meg fogom kímélni és meg fogom óvni. Az az ének, amelyet azon az éjszakán fog nekem énekelni, olyan lesz, mint amelyet a nászéjszakán énekelnek. Zarándokként küldelek hozzájuk.[3]

> „Elkísérem útjukon a vakokat,
> és vezetem őket ösvényükön;
> Világosságra változtatom előttük

[1] Engem.
[2] Jézussal és Szent Édesanyánkkal.
[3] Hirtelen megértettem, hogy Krisztus Oroszországra utal. Zarándokként hívtak meg oda.

a sötétet, és a göröngyös utat elegyengetem. Ezt teszem majd velük, és nem hagyom el őket."[1]

El fogok jönni, hogy megmentsem őket.

1992. július 22.

Uram, amíg ki nem engesztelődünk, továbbra is megszentségtelenítjük Szent Egyházadat, és lassan, de biztosan romhalmazzá tesszük lelkünket. Vajon igazán Téged keresünk, amikor az EGYSÉGRŐL beszélünk? Mikor jössz segítségünkre, és mikor térítesz észhez bennünket, hogy komolyan keressünk Téged? Hiszen arra használjuk nyelvünket, hogy hazudunk Neked, amikor csupán szavainkban akarunk EGYESÜLNI! Meddig szegülhetünk még Ellened anélkül, hogy közbelépnél? Ismételten próbára teszünk Téged. Te mikor teszel minket próbára?

Tanítvány, mondd utánam ezt az imát!

Könyörületes Istenünk,
mosolyogjon ránk Arcod,
egyesíts minket,
tekints le a mennyből,
tekints megosztottságunkra,
amely most Egyházadban uralkodik!
Pásztorom! Sok bárányod pusztul el,
amíg legelőt keres
az életben maradáshoz.

Hallgass az Egyház panaszaira!
E megjövendölt, nagy Hitehagyás
elragadja gyermekeidet.
Add meg Egyházadnak
a Dicsőség Napját,
melyet egykor megjövendöltél,
hogy mindnyájan egyek lehessünk!

Uram, ne maradj néma,
és ne késlekedj!
Jöjj, Jöjj,
hozd meg nekünk a megígért Napot!
Hadd hallja mindenki
Fenséges Hangod!
Kegyesnek ismerünk Téged Istenem,
hallgass meg és válaszolj nekem...
Hálát adok Neked,
mert tudom, hogy meghallgattál!
Ámen.

Igen Vassulám, teljes szívedből bízz Bennem! Higgy Bennem! Sohasem foglak elhagyni...[2] Mondd ki, amit ki akarsz mondani!

Uram, ki másban hinnék és bíznék?
Te vagy a Szent, aki mindenről döntesz,
Te Mindenható vagy,
így hát hová mehetnék, ha nem Hozzád?

Mégis szabadon választhatsz. Még ha hűtlenné válsz is, Én mindig hűséges maradok. Jöjj! Írd: Rosszallom, ha valaki úgy viselkedik Velem szemben, mint az idegen. A ti szívetekben állítom fel Trónomat, hogy tiszteljétek Szent Nevemet, és felragyogtatom kis szívetekben Pompázatosságomat. Az idő majdnem lejárt. Segítségetekre jövök, eljövök hozzátok, ti elnyomottak. Azon az úton térek vissza, amelyen elmentem tőletek. Dicsőségben lépek Városomba. Eljövök, ezért álljatok készen fogadásomra!

Ó gyermekeim! Titeket hívlak! Könyörgésem mindannyiótoknak szól, és a föld alapjai megrendülnek Kiáltásomtól. Még meddig alusztok? Mikor tértek magatokhoz közömbösségetekből és fásultságotokból? Ajtótok előtt vannak már a csapások, és álmotokban fognak hirtelenül és kikerülhetetlenül meglepni benneteket! És ti még akkor sem vesztek tudomást róluk? De nézzétek, nézzétek, Ki hajol le hozzátok, és zörget szívetek ajtaján? Nyissátok ki Nekem szíveteket, enyéim, mert Szentséges Szívem megszakad

[1] Iz 42,16

[2] Jézus komolyan rám nézett és a következőket mondta.

a szeretet-hiányban, Ajkam kiszárad és kicserepesedik a Szeretet hiánya miatt.

Nyissátok ki az ajtót Szent Isteneteknek, és úgy vigasztaljátok meg Őt, ahogyan Ő fog megvigasztalni benneteket. Ajtótok előtt állok, ne utasítsatok vissza! Fogadjatok el! Ha megengeditek, hogy betérjek szívetekbe, forrást fakasztok bennetek, mivel lelketek elismert Engem Szabadítótoknak. Megöntözöm sajnálatraméltó elhagyatottságotokat, virágozni fogtok és gyümölcsöt hoztok, mint a Szőlővessző.

Jöjj leányom! Én, Jézus megáldalak, mivel megengedted Nekem, hogy igénybe vegyem kezedet.

ΙΧΘΥΣ

1992. július 23.

Jézus?

Én Vagyok. Még jobban szeress!

Vassula, elkészültél? A Vőlegény továbbra is beléd fogja vésni Műveit. Te és Én egyesültünk Szeretetemben. Tudod ezt?

Leheleted azt mondja nekem,
hogy én is gyermekednek számítok,
de lelkem még gyenge és nem érti.
Zavarban van választásod miatt.

Teremtmény! Teremtőd szüntelenül veled van. Ne keress mást, csak Engem! Veled vagyok. Teremtmény? Egész életednek Körülöttem kellene forognia! Életed az Én kezemben van, és te porszem vagy csupán. Vágyakozz Utánam! Ma megízlelttettem veled Szeretetem édességét és Szívem melegségét. Drága lélek, térj be e Szívbe, amely szeret téged, és M-A-R-A-D-J benne!

1992. július 27.

Vassula, méltatlan menyasszonyom, jól láttam előre minden kudarcodat és tévedésedet, még mielőtt megszülettél volna. Egész idő alatt tudtam, hogy az, akit ki Akarok vetni a világ romlottságába, hogy Hálóm legyen, forgolódni fog és nyugtalan lesz Kezemben. Tudtam, hogy az ördög ravasz csapdákat fog állítani, hogy elejtse azt, akit Szívem szeret. Ezért ne csodálkozz, és ne gondold, hogy Én csodálkozom... Akarod-e továbbra is hordozni Keresztemet, amelyet szeretettel felkínáltam neked?

Igen, akarom. Ne rejtsd el előlem Arcodat és Keresztedet sem! Ha Szent Arcod rám tekint, elégséges erőt ad ahhoz, hogy hordozzam Keresztedet. Csupán arra van szükségem. Nem érdemlem meg, hogy a királyok Királya ily szeretettel tekintsem rám a mennyből!

Vassula, ne akard, hogy megváltoztassam szíved őszinteségéről alkotott Véleményemet![1] Annak a feladatnak a teljesítéséhez, amelyet oly kegyesen felkínáltam neked, lelkednek egyesülve kell lennie az Én Lelkemmel, szívednek az Én Szívemmel, és ebben a tökéletes egyesülésben leszel képes arra, hogy Visszhangom légy. Figyelj! Bátorság leányom! Szeretett Istened hamarosan eljön, hogy véget vessen e föld szomorúságának és siralmainak. Figyelj leányom, megvontam-e tőled valamit?

Nem, Uram. Éppen az ellenkezőjét tetted.
Mennyei Mannával
töltötted meg szájamat.
Tápláltad lelkemet és
nagy dolgokat tettél értem.

Igen! Tele asztalt kínáltam neked. Felkínáltam neked Házamat, Szívemet és Önmagamat. Felkínáltam, hogy Velem élj az Én Világosságomban. Tenyeremen kínáltam neked Mennyei Mannámat. Felajánlottam neked Köpenyem egy részét, míg áthaladsz e pusztaságon. Életben akartalak tartani, ezért felkínáltam neked, hogy edd Testemet és idd Véremet.

[1] Ez szemrehányás volt Jézus részéről.

Rászoktattalak, hogy lépéseiddel az Én Lépéseimet kövesd. Beléd helyeztem jóságomat és Szentséges Szívem Gazdagságát. Feltartóztattam a gonosz lelkek légióit, akik készen álltak arra, hogy széttépjenek téged. Harcosként küzdöttem ügyedért és megvédtelek a Megtévesztőtől. Áldásaimat adtam rád és egész házad népére. Kiemeltem házadat[1] a romokból és a halálból. Jóságosan Sebeimre szorítottam ajkadat, és megosztottam veled Kelyhemet. És miként nászágyát a Jegyes, Én Keresztemet, Töviskoronámat és Szögeimet kínáltam fel neked. Ezen kívül mit tehettem volna még érted, amit nem tettem meg?...

Vassiliki,[2] ne engedj természeted késztetésének, mert elveszted gyümölcseidet és kiszáradt fa leszel. Teljes Lelkemből udvaroltam neked, Vassiliki, és teljes Lelkemmel igyekszem örökre megtartani téged, de mostantól fogva sokkal többet kérek tőled, mint eddig. Ha nem felelsz meg Szentséges Szívem kéréseinek, kétszeres kereszttel kerülsz szembe. Ne feledd, hogy Nekem köszönheted életedet és üdvösségedet is! Tartsd távol magad a világtól, ahol mindent megtalálsz, csak Engem nem!

Bárcsak megnyitná ajkadat az az Erő, amelyet tőlem kapsz, és hirdetnéd csodáimat! Bárcsak minden nép meghallaná Üzenetemet a világon! Vetni fogok mindenütt, minden országban. Meg fogom művelni sivatagaitokat, és a föld minden lakója meg fogja hallani lépteim neszét a világ szélső határáig.

Leányom, légy Velem gyengéd! Örömet és vigaszt nyújtok lelkednek, hogy csillapítsam szomjadat. Olykor kelj fel éjfél idején, és dicsérj Engem! Köszönd meg Nekem azokat a kegyelmeket és áldásokat, amelyeket oly bőséggel árasztottam rád!

Drága vagy Számomra. Nézz jobbomra és lásd ki van Velem... igen, a te szószólód és Édesanyád, aki megőriz téged a veszedelmektől és a fenyegetésektől. Mint az égő mécses a szent mécstartón[3] megmutatja neked a Hozzám vezető Utat.

1992. július 28.

(Görögországban, úton Rodosz felé)

Uram erősítsd meg városodat[4]
az ostromok ellen,
erősítsd meg szentélyedet,
mert olyan néppel állok szemben,
amely azt mondja a látnokoknak,
hogy „Ne láss látomást”!
és a prófétáknak:
„Ne jövendölj nekünk az igazságról!”
és szeretett lelkeidnek:
„Átkozottak vagytok”!
Vajon nem olvasták, hogy
„Minden meghasonlott ország elpusztul,
és nem állhat fönn egyetlen
meghasonlott város vagy ház sem”[5]?
És ha a Sátántól való,
hogy ezrek térnek meg
az „Igaz élet Istenben” című Üzenetedtől,
az Ajkadról való felkent Üzenettől,
az Üzenettől, amelyet Lelked adott,
akkor ki által tértek meg szent papjaik?

Újból és újból elmondom nektek, hogy az emberek minden bűne és káromkodása bocsánatot nyer, csak aki Szentlelkem ellen káromkodik, az nem nyer bocsánatot. Aki Szentlelkem ellen beszél, az nem nyer bocsánatot sem ezen a világon sem a másvilágon.[6] És a te szíved ne aggódjék! Veled vagyok. Jöjj Vassulám! Én és te, te és Én, együtt. Érted?

Fogadd Békémet! Mi ketten? Jöjj!

ΙΧθΥΣ

[1] Azaz: Helyreállítottam lelkedet.

[2] Jézus komoly hangon, hivatalos nevemen szólított meg.

[3] Sir 26,17

[4] Azaz: Erősitsd meg lelkemet.

[5] Mt 12,25

[6] Vö. Mt 12,31-32.

1992. augusztus 2.

(Görögország, Rodosz)

Áldott legyen az Úr, az én Sziklám,
aki úgy bánik velem
mint személyes tanítványával!

Vassula, szeress Engem és hirdesd Szeretetemet! A te Urad szól, a Szent, akiről azt állítod, hogy szereted.

Megáldalak, gyermekem!

ΙΧθΥΣ

1992. augusztus 6.

(Görögország, Rodosz)

(Felkértek, hogy a TV-ben tegyek tanúságot.)

Barátom, kicsi barátom, ne habozz, hirdesd Üzenetemet és bízzál! Én Vagyok veled van. Keresd Szentséges Szívem Gazdagságát, és terjeszd illatomat! Szívem Kimeríthetetlen Szeretet. Vedd Békémet és fogadd Szentlelkemet! Tisztelj és dicsőíts Engem!

ΙΧθΥΣ

1992. augusztus 9.

(Görögország, Rodosz)

(Miután a TV-ben beszéltem, az üldözések özöne, rágalmak és akadályok következtek. Sok megtérés történt, és az emberek bűnbánatot éreztek az adás idején. De egy szerzetes, aki küzd az Úr üzenete ellen, akkor tüzet gyújtott.)

Vassula, Felhívásom sok halott szívet ébresztett fel.

Beszélni fogok azok kedvéért, akik körülötted vannak: Maradjatok Bennem még inkább, mint valaha, és ne féljetek! Olyan sokat írtam nektek Szeretetemről. Aki hűséges marad Hozzám, azt nem tépi ki a vihar, de aki hagyja, hogy a világ uralkodjék felette, az el fogja veszíteni Szívemet. Ezeket az Üzeneteket a Lélek kente fel. A Lélek Igazság. Ezért senki sem fogja tudni feltartóztatni az Igazságot. Kiegyengettem az utat számodra, ezért imádkozz, hogy olyan világosan tudd hirdetni Üzenetemet, ahogyan hirdetned kell.

Fogd meg a Kezem és járj Velem! Drága lélek, Én Vagyok a te Szent Társad. Csupán annyit mondok most: Bátorság, légy áldott és maradj Velem egyetértésben! Imádkozz megpróbáltatásaidban! Veled van minden szent. Mi ketten? Jöjj!

ΙΧθΥΣ

(Később:)

Hallgasd meg, Uram, imámat,
figyelj könyörgésemre,
ne zárkózz el síró szavam elől![1]

Higgy, gyermekem, higgyél és bízzál Bennem! Sohasem kell szomorkodnod, ha üldöznek. Mikor fogsz végre megérteni? Lásd, Én Vagyok vezet téged. Engem úgy ismernek, hogy királyokat és egész országokat is megdöntöttem, ha akadályoztak Utamban. Felemeltem az alacsonyakat és ledöntöttem a hatalmasokat. Jöjj, ne hibáztasd a büszkéket, imádkozz értük!

ΙΧθΥΣ

1992. augusztus 10.

(A rodoszi ellenzék)

Ó Uram, miért van annyi konokság? Ó Uram, kezdem megtanulni, hogy a nagy nevek nem adnak bölcsességet. Volt olyan idő, amikor sokat reméltem tőlük, amikor e két szót kiejtették szájukon: EGYSÉG és KIENGESZTELŐDÉS. De ezeknek még nyomát sem látom.

Béke legyen veled! Keserű hangod nem kerülte el figyelmemet. Mondtam-e valaha, hogy elhagylak?

[1] Zsolt 39,13

Nem, Uram.

Akkor miért aggódsz? Téged erre a küldetésre teremtettelek.

Jöjj, nézz Rám! Ha Velem vagy, mindig jó dolgokat fogsz enni, és ha Velem vagy, asztalod mindig meg lesz rakva. Teremtmény! Azon az úton foglak vezetni téged, amelyen haladnod kell. Vonulj vissza Szívembe, amikor pihenésre van szükséged. Ne veszítsd el bátorságodat! A Bölcsesség fog tanítani. Szenteld Nekem idődet, és igénybe veszlek terveimhez. Olyan élessé teszem szádat, mint a kétélű kard, amikor az Én Szavaimat ejted ki. Tanítani akarom a tudatlant, hogy helyesen ítéljen. Ha megengeded, hogy igénybe vegyelek, véghez viszem Tervemet. Amíg mindezt meg nem valósítom, nem fog csökkenni égő vágyam a közöttetek megvalósítandó egység és kiengesztelődés után. Papírra vetettem általad, hogy mennyire szeretném, ha egyesülnétek! Kezdettől fogva világosan beszéltem.

Vassula, gyermekem, nem olvastad, hogy egészen kevés kovász is elég a tészta megkelesztéséhez? Ezért ne mondj Nekem elhamarkodott ítéletet!

1992. augusztus 20.

(Görögország, Rodosz)

Drága és hűséges gyermek, te gyenge vagy, de Én Király vagyok. Lám visszaküldelek a tieidhez, hogy emlékeztesd őket tanításomra. Egyesek gyengévé és langyossá váltak közületek, mert bizalmatlanul fogadtátok szavaimat, amikor összegyűltetek Nevemben.

Jaj azoknak, akik eladják Véremet, hogy az ő nevüket tiszteljék. Jaj azoknak, akik elégedettek, életüket természetes hajlamaik szerint élik, és semmibe veszik Lelkemet! Jaj azoknak, akik az ajtóba állva megakadályozzák, hogy azon az ajtón keresztül hirdessem Üzenetemet, amelyet Magam nyitottam ki. Jaj azoknak, akik úgy gondolják, hogy bölcsen bánnak a világ dolgaival! A világ szolgái ők, nem az Enyéim. A világ szolgái ők és eljegyezték magukat a képmutatással, a romlottsággal és mindazzal, amitől Szívem iszonyodik.

Örvendjetek, ha Szent Nevem miatt igazságtalanság ér titeket! Az Én Napom hamarosan tűzzel virrad rá mindnyájatokra. Örvendjetek, és legyetek boldogok, amikor az emberek megvádolnak, nyilvánosan megszégyenítenek és gúny tárgyává tesznek Miattam és Üzenetem miatt! Annál nagyobb lesz jutalmatok a mennyben, minél nagyobb szeretettel viselitek el a világ bántalmazásait!

Imádkozzatok, hogy feloldjam láncaitokat, amelyek még a világhoz kötöznek titeket! Imádkozzatok azokért, akik nem tudják megkülönböztetni jobb kezüket a baltól! Senki sem tudja kiérdemelni Hívásomat, ezért ne kárhoztassátok a büszkét! Most kegyelem van felettetek és Irgalom vesz körül benneteket. Királyotok őszintén felkínálta nektek Szívét, de látom, hogy nem mindenki adta át Nekem teljesen a szívét, nem mindenki akarja megfogadni tanításomat. Nem, nem mindenki követte Szívem kívánságát, hanem saját hangjára, saját törvényére hallgatott gyenge hite miatt. Ezeknek mondom: Imádkozzatok, hogy megmaradjatok kegyelmeimben! Imádkozzatok, hogy meg tudjátok tenni Akaratomat! Terjesszétek most szavaimat, és ne hallgassatok saját emberi gondolkodásotokra!

Még három kérdésem van hozzátok:

Miért nyomtátok el Hangomat?

Mit tettetek azokkal az Üzenetekkel, amelyeket azért adtam, hogy elolvassátok?

Hová lettek azok az emberek, akik egykor oly buzgón akartak Nekem tetszeni?

Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek! ...

Gyermekem, prófétálj! Legyen Szavam a te szájadban olyan, mint a kétélű kard... szolgálj Nekem! A Szeretet közel van hozzád.

Uram, mi történik, ha nem teszik meg Akaratodat?

Visszavonom Szívemet, kegyeimet és kegyelmeimet, de Keresztem megmarad.

(Ezt az üzenetet azok kapták, akik akadályt állítottak arra az útra, amelyet Urunk megnyitott. A kísértések, a félelem, a kétség egyeseket arra késztetett, hogy ne bízzanak abban a tervben, amelyet Jézus Rodosz számára készített, és ne hagyatkozzanak rá. Jézus figyelmeztette őket.)

1992. augusztus 22.

(A rodoszi csoportnak.)

Uram?

Én Vagyok. Csupán békét kérek tőletek.

Vigyetek békét és szeretetet oda, ahol széthúzás van! Kérjétek Világosságomat, ahol zavar keletkezik! Kérjetek! Kérjetek, és adni fogok. Tiszteljétek egymást, és ne engedjétek, hogy szívetek megkeményedjen! Ne adjatok teret a Sátánnak! Legyetek nyugodtak, és ajánljátok fel Nekem imátokat! Mennyi imát hallok? Imádkozzatok és böjtöljetek, hogy eltávozzék tőletek a gonosz lélek!

Többet imádkozzatok! Maradjatok Bennem! Tőlem függjetek, miként a gyermekek. Imádkozzatok! A szívetekkel imádkozzatok!

Az Én Útjaim nem a ti útjaitok. Ezért ne kövessétek saját gondolataitokat! Keveset tudtok arról, hogy miképpen munkálkodom. Vessetek, ahol csak lehetséges! Ismerem képességeiteket, és tudom, hová küldelek benneteket. Boldogok vagytok, ha Miattam megrágalmaznak és nevetségessé tesznek! Mondom nektek, meghallgatlak benneteket, ha Nevemet szólítjátok. Béke! Imádkozzatok és támaszkodjatok Rám!

Az eklézsia új életre kel!

ΙΧΘΥΣ

1992. augusztus 23.

(Ma hajnalban igen korán hallottam ezt a lokúciót. Jézushoz imádkoztam, és Ő így válaszolt:

„Örülök, hogy időt szakítasz arra, hogy ilyen korán reggel szólj Hozzám! Mondd meg nekik,[1] hogy Szívem Kimeríthetetlen Szeretet. Mondd meg nekik, hogy nem kellene Engem többé próbára tenniük!”

És, hogy el kellene olvasniuk az 1 Kor 14,26-32 verseit.)

(Később:)

Ó Uram Jézus Krisztus, a Te Szentséges Szívedre bízom ezt a szándékot:

Segíts rajtunk és őrizz meg minket!
A Te Békédet add nekünk,
Örök Atyának Fia!
Tégy kicsivé minket,
hogy ránk tekinthessen Szemed
a magasból, Mennyek Királya!
Atyánk Szeretett Fia, ne engedd,
hogy embertömegeket semmisítsenek meg!
Emberek halnak meg a romlottság miatt.
Gyorsítsd fel Művedet, Atyának Szent Fia,
és sietve térj vissza!

Atyának Gyönyörűsége,
ne engedd, hogy a világ
továbbra is ellenálljon
Szentlelked dicsőséges Jelenlétének!
Feléd fordítom szemem Uram,
és a Te Szentséges Szívedben
talál menedéket szívem,
hogy Békét és Szeretetet kapjon.
Ne hagyj védelem nélkül!
Ámen.

Megadtam neked, hogy ne félj az emberektől. Én tettem ezt. Az Én Napomon majd válaszolok azoknak, akik most kigúnyolnak Engem. Ám a te semmiségedben, leányom, gyönyörűségemet lelem.

Atyádnak Fia

[1] A rodoszi csoportnak.

mondja neked: Továbbra is terjeszteni fogom Üzeneteimet. Aki Ellenem szegül, a Szegletkőbe ütközik és megsemmisül.

Az Atya Gyönyörűsége

mondja neked: Nagy Művet viszek végbe, amelyet senki sem tud megakadályozni. Azokról mondom, akik keserű vádakkal terheltek téged: Kezük lehanyatlik és tervük meghiúsul. Szívem a te szereteted után vágyakozva emészti magát, nemzedék, és mint tüzes Kemence lángol. Teljes Szívemből szeretlek benneteket! Teljes Szívemből szeretlek benneteket! Elárasztalak benneteket Szeretetemmel, hogy felékesítsem nyomorúságotokat.

Uram, hogyan lehet, hogy ilyen romlottá lett a világ?

Nem olvastátok? Ahol nincs vezetés, ott széthull a nép.[1] A romlott ember szája nem mond bölcsességet, a megrontót pedig leleplezik. Semmi sem marad rejtve Szemem előtt. Az Irgalom e napjaiban még kinyújtom Kezem mindenki után, aki bűnbánatot akar tartani. Ők megmenekülnek.

A Szeretet melletted van, kicsi, hűséges barátom! Az Ámen megáld téged. Jöjj, és imádj Engem! Én Vagyok.

1992. augusztus 26.

(Görögország, Simi szigete, Panormiti[2])

(Odautaztam, hogy négy napot töltsek e kis szigeten és Panormitiben. Csak néhány ház veszi körül a kimagasló monostort és a Szent Mihály templomot. Ezüsttel borított ikonja ember nagyságú. Csodatévő ez az ikon. Hívást éreztem, ezért elmentem oda imádkozni, és Szent Mihály közbenjárását kértem.

Mielőtt Panormitibe indultam, reggel 8 órakor Jézus álmomban eljött hozzám. Nem engedte meg, hogy Rá tekintsek. Azt akarta, hogy csak érezzem Jelenlétét. Jobb oldalamon állt, és bal Karját vállamra tette. Azonnal megéreztem Istennek meleg, vigasztaló védelmét. Felvidult a lelkem! Megengedte, hogy megérintsem bal Kezét, amely vállamon nyugodott. Éreztem minden egyes ujját. Azután megengedte, hogy bal kezemmel megérintsem Szívét, a szakállát és Szent Arcának egy részét. E pillanatok lelkemet leírhatatlan vigasztalással, békével, örömmel és biztonsággal töltötték el. Nem volt szükséges, hogy szóljon. Közeli jelenléte mindent elmondott nekem. ÉN VAGYOK velem van!)

(Ugyanaznap később:)

Az Én Békémet adom neked.

Légy olyan türelmes, mint Én! Az Atya szeret téged, és Ő bízta rád ezt a küldetést. Ne gondold, hogy nem ismerem súlyát! Jegyesed vagyok, aki gondoskodik rólad,[3] megvigasztal és hűséges marad hozzád. Az Atya írótáblája vagy, és erre a táblára van ráírva a mi Szeretet-himnuszunk. Ne gondold, hogy a Magasságbeli nem tudja, miképpen vigye véghez Tervét néped körében![4] Tűzzel fog visszatérni Szőlőskertjébe, felmond a bérlőknek, akik ingyen kapták meg Szőlőskertjét, és másoknak adja, mert nem gondozták és pusztasággá tették. Éveken keresztül próbáltam figyelmeztetni őket. Elküldtem hozzájuk szolgáimat, de mindegyiket megölték.[5] Ma őszintén mondom nektek: „A kő, amit az építők elvetettek, szegletkővé vált."[6] Ma a Kegyelem Szentlelke a szegletkő, és aki erre a kőre esik, darabokra hull, aki rá esik, megsemmisül.

Komoly figyelmeztetéseket adtam mindnyájatoknak. Ne tegyetek próbára többé, te pedig leányom, ne csodálkozz

[1] Péld 11,14

[2] Jelentése: Szt. Mihály.

[3] Jézus látomásomra, Jelenlétére emlékeztetett.

[4] Ezen a nyáron, amikor Görögországban a görög ortodoxoknak az egységről beszéltem, úgy tűnt, hogy sohasem fog megvalósulni az EGYSÉG. Nagyon elkedvetlenedtem. Isten „közvetítővé" tett, hogy hozzak össze mindenkit. Ez nem könnyű.

[5] Megértettem, hogy Isten kiválasztott lelkeket küldött üzenetekkel hozzájuk (a görög papokhoz és szerzetesekhez), de hitetlenségük „megölte" a Lelket.

[6] Zsolt 118,22

néped vonakodása miatt! Egyik prófétát sem fogadják el saját hazájában. Ha szívesen fogadnák, akkor ma nem lennének ellenségeid csupán azért, mert megmondtad nekik az igazságot.

Jöjj, megáldalak, és megáldom társaidat is.

ΙΧΘΥΣ

1992. augusztus 27.

Vassula, figyelj Arkangyalomra, akihez eljöttél!

„Isten gyermeke ne félj! Maradj szilárd, amikor üldöznek. Nem vagy egyedül. Add át minden problémádat Igaz Pásztorodnak, Ő vezet és irányít téged, és a Mindenható rajtad tartja Kezét.

Figyelj, amikor szól, mert nagy terve van veled! Ő az élő Isten, és senki sincs felette. Mindenkinek segítek, aki le akarja győzni a Gonoszt. Az Atyában, az Atyán keresztül fogom megsemmisíteni az ördög művét. Ha valaki dicsekedni akar, dicsekedjék az Úrban! Dicsértessék az Úr! Maradj az Ő Szívében és ne feledd, hogy Ő valóban szólt hozzád! Isten Arkangyala, Mihály."

1992. szeptember 7.

Szavad lényege a hűség,
és szavad maga a teljesség!
Életünk a Te Kezedben van,
és mégis szabadok vagyunk.
Ez a Te Adományod.
De mit tettünk szabadságunkkal?
Arra használtuk,
hogy kelepcét állítottunk magunknak,
és pusztító fegyverré tettük lelkünk ellen.
Szükségünk van
Szentlelked közbelépésére,
hogy ránk árassza
kiapadhatatlan Forrásának Vizét.

Ó Vassula... Végül majd egyenessé válnak e nemzedék ösvényei, és az embereket hűségre és igazságosságra fogják tanítani. Csak várj, és látni fogsz... amíg csak élsz és lélegzet van testedben, addig Én gondoskodom rólad. Továbbra is Bölcsességem teljességére tanítalak. Megóvlak az elbotlástól. Én, a Magasságbeli kedvedben jártam. Légy boldog lélek, légy boldog! Figyelj most, és értsd meg: A lélek számára nincs erősebb méreg, mint a Szentlelkem elleni káromkodás. Nem nyer bocsánatot, aki Szentlelkemet káromolja. Vigyázzatok, nehogy úgy találjam, hogy Szentlelkemet káromoljátok!

Ezért mondja nektek a Bölcsesség: Vigyázzatok, nehogy elhagyjátok a hitet és visszautasítsátok az Igazság Szentlelkét, aki e napokban leszáll hozzátok, hogy életre keltsen fásultságotokból. Engem ok nélkül gyűlöltek földi életemben, a Kereszten mégis azt kértem Mennyei Atyámtól, hogy bocsásson meg nekik. A világ, amely ma visszautasítja, kigúnyolja, rossznak és nevetségesnek tartja a Kegyelem Szentlelkét, nem fog bűnbánatot érezni, amikor eljön az Én Napom. Ti, akik egykor már részesültetek Szentlelkemben, el fogjátok veszíteni a Kegyelmet és nem fogtok másodszor megújulni, hiszen nem tudtok bűnbánatot tartani szívetekkel, és amikor eljövök, bánat nélkül, kőkemény szívvel, szárazon és gyümölcstelenül talállak benneteket...[1]

Ki kell majd vágnom
és tűzre kell vetnem benneteket,
hogy elégjetek.

Ezért, a teljes igazságban mondom nektek, hogy nyissátok ki szíveteket és értsétek meg, hogy Szentlelkem ott fú, ahol Neki tetszik, és szabadon lélegzik küldötteimben. Ismerjétek föl őket gyümölcseikről, és ne legyetek saját elgondolástok rabszolgái!

Tudnia kellene minden léleknek, hogy a gúnyolódás, a féltékenység, az elmarasztaló kritika, az elítélés és a rágalmazás ellentétben áll az Igazság Szentlelkével. Ébren kellene lennetek, és imádkoznotok

[1] Jézus itt hirtelen elhallgatott, majd igen komolyan mondta a következőket.

kellene, nehogy próbára legyetek téve! Ma ezt mondom nektek: Ha ajkatok visz bűnre, böjtöljetek ajkatokkal,[1] nehogy ítéletet hozzon rátok ajkatok és lelketeket szenvedéssel égesse meg.[2] Úgy szeressétek felebarátotokat, mint saját magatokat! Most azt mondjátok: Hiszen már megadtad nekünk ezt a parancsolatot. Igen, megadtam, de követtétek-e? Imádkozzatok, és kérjétek Szentlelkemet, hogy jöjjön, és pihenjen meg bennetek!

Vassula, az Én Szent Nevem legyen mindig ajkadon és szívedben! Én vagyok a te Nevelőd, jót akarok neked. Vigasztalj meg, és legyen szíved az Én mennyországom! Fontold meg, ki vagyok Én! Örömmel imádkozz, és kedvedben fogok járni. Dicsérj Engem, és el nem múló Világosságomba merítelek. Áldj Engem, és adj elégtételt Szívemnek! Én Magam fogok eljönni hozzád, átemellek küszöbömön és Házamba viszlek. Igen, éppen úgy, ahogy a Vőlegény emeli át menyasszonyát a küszöbön, Én is vigyázva, nagy gyengédséggel és szeretettel viszlek, és megmutatom neked Dicsőséges Trónomat.

Elküldtem hozzád Szentlelkemet a magasból, hogy megpihenjen benned, és olyan dolgokat tanítson neked, amelyekről sohasem hallottál, és hogy megmentsem veled együtt az embermilliókat. Maradj közelemben, édes tanítványom! Utunknak még nincs vége! Még meg kell tennünk egy mérföldet, hogy többi gyermekemet is megtanítsam a szent dolgok ismeretére.

Szent Nevem tiszteletére elküldelek sok nemzethez, és rád lesz írva Tanításom. Megadom neked, hogy úgy beszélj, ahogy Én szeretném. Most örvendezzen a szíved és értékeld azt, amit mondtam. Soha ne hagyj el! Szeress, és merülj el Bennem!

Szeretet vagyok.

ΙΧΘΥΣ

[1] Jézus úgy gondolja, hogy tegyünk ígéretet a hallgatásra.

[2] Jézus a tisztítóhelyre gondol.

1992. szeptember 9.

(Szűz Mária)

Béke legyen veled!

Mondd meg orosz gyermekeimnek, hogy Én Magam fogom őket lelkileg nevelni. Én vagyok az ő Édesanyjuk. Én vagyok a Jelenések könyvének Asszonya. Oroszország, leányom, légy türelmes! A halálnak bűze nem lesz érezhető többé. Szenvedésed hamarosan véget ér, mert az Úr Irgalmasságában leveszi rólad a halotti leplet, amelybe oly sok éven át voltál beburkolva. Leányom, Oroszország, szemed hamarosan teljes ragyogásában látja meg Királyodat, Szabadítódat, akit e Néven ismernek: Hűséges és Igaz. Királyotok a visszatérő ösvényen jön. Oroszország, figyelj Rá!

(A mi Urunk szól most.)

Akik messze vannak, eljönnek és bűnbánatot tartanak. Újjáépítik Egyházamat, és Én minden szívet felkenek. Oroszország, mint aki álmából ébred, a türelmetlenségtől reszketve kel föl, hogy Magamba fogadjam. Megszabadítalak és sok nemzet fejévé teszlek.[3] Az idegenek megdöbbennek, amint meglátják szépségedet. Jobb kezed az Enyémben lesz. Magasan mindenki más fölé emellek, és örömöm lesz benned. Alkotód boldogan és nagy örömmel fogja szépségedet bemutatni népének, angyalainak és szentjeinek.[4] A menny nyíltan ki fogja fejezni örömét. Az égbolt az Én dicsőségemet fogja hirdetni a földnek mind a négy sarkában.

Oroszország... halott voltál, és Én zsákruhába öltöztem, hogy kimutassam bánatomat. Mint gyermekét gyászoló apa, leverten és szomorúan járkáltam. Most sok nemzet közül választottalak ki, hogy

[3] Úgy gondoldom, hogy lelkileg.

[4] Jézusnak boldog volt, a Hangja és Arca is boldognak látszott. Olyan volt, mint az apa, aki a magasba emeli gyermekét.

rajtad keresztül nyilvánítsam ki Dicsőségemet.

Szent Édesanyátok hamarosan megdönti a Sátán trónját és összezúzza a Kígyó fejét. Egyszerre megszűnik a gyermekek elvesztése és az özvegység. A sárkányt utoléri végzete, és a világ a béke korszakát fogja élvezni. Az emberiség Édesanyja végül győzni fog, és Én, az Úr, a ti Istenetek diadalt aratok minden nemzet felett, minden szívben és minden népben.[1]

(Később:)

Leányom, a világ nap mint nap megbánt Engem, mert nem tiszteli Szentségemet. A szabadságot, amelyet Én adtam nekik, rosszra használják azáltal, hogy tönkreteszik magukat. Csúf szégyenfolttá lett e nemzedék szememben. A gonoszságot gonoszsággal fizetik vissza. Ezért nem fogom megkímélni e nemzedéket. Senki sem mondhatja, hogy nem figyelmeztettem őket. Senki sem mondhatja, hogy nem voltam türelmes.

Hamarosan megrendül a föld és nagy robajjal eltűnik az ég. Mindenki teljes sötétségbe kerül. A föld elemei, a hegyek és a szigetek hevesen lángra lobbannak, és elégnek. Minden fűszál elég, és lefegyverezve fogsz Előttem állni, nemzedék. Szájadnak megvan a hatalma arra, hogy Hozzám kiálts és bűnbánatot tarts. De te inkább hontalan akarsz lenni, bűnben tévelyegsz és inkább a sivatagban élsz.

Uram, érzem, mennyire bánkódik Szentséges Szíved. Erre Te azt mondod, hogy inkább testvéreim miatt szomorkodjak. Megteszem, de bánkódom a Te szomorúságod miatt is, mert Szívedet megkínozzák. Uram, Kegyelmeddel mindenkit számodra elfogadhatóvá tudsz tenni. Készségessé tehetsz minket Akaratod teljesítésére. Én kegyelmedből kaptam e küldetést, aki pedig a legkisebb vagyok a kicsik között, ahogy mondtad. Miért nem mások kapták? Ingyenes adományként kaptam Kegyelmedet, miért ne kaphatnák meg mások is?

Merész vagy Vassula, hogy Bölcsességemet kutatod.[2]

Lehet, hogy merész vagyok, de csak azért, mert tudom hogyan érez a Szíved. Nem szívesen büntetsz és nem szívesen alázol meg minket.

Mindaz, ami a földből származik, visszatér a földbe.[3] Nemzedéked bűnei keresztülszúrták az Örökkévalóságot és keresztülszúrták Szívemet. Imádkozz és járj közben, Vassulám, hogy még legyen idő arra, hogy sokakat megjelöljek Pecsétemmel az Én Napom előtt, mert jók és rosszak együtt fognak szenvedni azokban a napokban!

1992. szeptember 10.

Uram, Istenem!

Én vagyok.

Kicsim, Én vagyok az „Igaz Élet Istenben” Üzenetek Szerzője. Ez az Én ajándékom mindannyiótok számára. Ezek az Üzenetek megismertetik veletek Szívemet és azt, hogy mennyire mellettetek voltam mindig és mindenütt.

1992. szeptember 11.

Béke legyen veled!

Leányom, ma a következőket kérem tőled:

– Hosszabb időn keresztül tagadd meg magadtól az élelmet!

[1] Ez utóbbi rész azt jelenti, hogy a világ minden népe el fogja ismerni Jézust, mint Krisztust, a Bárányt. Utalás a Jel 6,15-16. versére.

[2] Jézus fenséggel mondta e szavakat.

[3] Megértettem, hogy hitehagyásunkkal önmagunkat pusztítjuk el.

– Pihenj, amikor szükséges, és ne halaszd éjfélre rózsafüzéredet!

– Gyakrabban menj gyónni! Ne mondd, hogy igen, és azután nem teszed meg. Mondd, hogy „Igyekszem örömet szerezni, Uramnak!”

Királyod ismeri képességeidet, mélységes nyomorúságodat és elképesztő gyengeségedet. Tanítvány, Tanítód nem vonja meg tőled Világosságát. Elegendő Világosságot fog adni, hogy növekedj és kövesd Tanítód lábnyomát. Ami a Tanítóra várt, az vár a tanítványra is. Mondottam, hogy „Nem különb a tanítvány mesterénél, sem a szolga uránál. Elégedjék meg a tanítvány, ha olyan lesz, mint mestere, és a szolga, ha olyan, mint ura. Ha a családatyát Belzebubnak csúfolják, mennyivel inkább a háza népét”?[1] Ha enyéim is azt gondolták, hogy elvesztettem Eszemet,[2] ne csodálkozz azon, amit azoktól hallasz, akik csak barátaid! Jöjj! Öleld át Keresztemet, és tanulj Mesteredtől!

Örül a Lelkem, valahányszor imádat hallom.

1992. szeptember 14.

Jézus?

Én Vagyok. Kicsim, ha tudnád, mennyit imádkoztam érted az Atyához Szent Édesanyáddal!

Szememből mindennap a Könnyek árja folyik e világ bűnei miatt. Szemem belefáradt a jóságos lelkek keresésébe. Szívem szomorú, és Egész Valóm annyira gyötrődik a fájdalomtól, hogy inkább nem tekintek e nemzedék bűneire, nehogy túlcsorduljon Kelyhem.

Új Szeretet-himnuszt[3] írtam, és eléneklem nektek, hogy minden szívet utolérjek a mennyből, hogy megmentselek és irántatok érzett Örök Szeretetemre emlékeztesselek benneteket. A magasból szóltam, de nem azért, hogy rátok erőltessem uralmamat, hanem, hogy a Béke és a Szeretet szövetségét ajánljam nektek, Szárnyaim alá vegyelek és egyesítselek benneteket. Ajánlatot tettem arra, hogy egybekelek veletek... de vajon hányan értették meg közületek azt, amit mondtam? Igazán megértettétek, hogy mit kínált fel nektek a Jegyes? Magyarázzátok meg akkor, hogy miért fordítjátok el Tőlem szemeteket, valahányszor kiengesztelődésről beszélek.

- Idegen voltam, de nem fogadtatok be, ajtótokon zörgettem, de nem hallottatok meg. Bár az Igazságot hirdettem, nyelvetek szüntelenül aljas hazugságokat szólt Rólam, megbíráltatok és elítéltetek. Eljöttem, hogy a helyes felfogásra tanítsalak, és emlékeztesselek benneteket Tanításomra, Vezetésemre és Szolgálatomra, de ti kicsúfoltatok és gúny tárgyává tettetek. Szeretettel, Gyengédséggel és azzal a vággyal látogattalak meg benneteket, hogy a Szívemben egyesítselek és újból megtanítsalak titeket Ősegyházam törvényeire, de ti hagytátok, hogy saját törvényetek töltse be lelketeket, és Engem kidobtatok szívetekből.

Azt kérdezitek: „Mikor tettem ezt Veled, Uram?” Mondom nektek, már megtettétek, amikor elhamarkodott ítéletet mondtatok Felettem, és hagytátok, hogy ajkatok elítéljen Engem, mert amit küldötteimmel tesztek, azt Velem teszitek. Azt gondoltátok, hogy nevüket káromolva kedvemben jártok, valójában azonban az Én Nevemet káromoltátok. Hogyan mondhatjátok: „Uram, a Te Szavad Lámpás lábam mellett, mely utamon világít”, ha nem fogadjátok el Szavamat és testvéreitekkel sem békültök ki?

A Mi Két Szívünk[4] ezekben az utolsó napokban újból nagy Szeretettel és Gyengédséggel tanított arra benneteket, hogy az imádság, a szeretet és az alázat a ti üdvösségetek KULCSA. De közületek hányan élik meg ezt az Igazságot?

[1] Mt 10,24-25
[2] Mk 3,21
[3] Ezeket az Üzeneteket.
[4] Lásd: Jel 11.

Szívetek az a kapu, amelyen keresztül betérhetek hozzátok, meggyógyíthatlak és az Én Ösvényemre vezethetlek titeket.

Vajon értékeltétek-e Szavainkat a szívetekben, vagy még mindig a háború útján jártok? Előlem nem tudtok elrejtőzni, és azt sem mondhatjátok, hogy elhallgattam előttetek az Igazságot. Azt állítjátok, hogy Igazságban vagytok, de akkor hogyan magyarázzátok meg Nekem megosztottságotokat? Barátom, nyisd ki szemedet! A szívedet nyisd ki, ne az elmédet! Újból mondom nektek:

Egyetlen jó ember sincs már, valóban egy sincs. Senki sincs, aki megértene, mivel mindannyian a bűn uralma alatt vagytok. Senki sem keres Engem. Mindenki elfordult Tőlem. Mindenki egyaránt tisztátalan, pedig sokan állítják közületek, hogy a Világosságban vannak. Mondom nektek, ameddig megosztottak maradtok, addig sötétségben vagytok. Ameddig örültök megosztottságotoknak, addig nem tudjátok, merre tartotok, mert túl sötét van ahhoz, hogy lássatok.

Eljöttem hozzátok, hogy ingyenes Adományt kínáljak nektek: Szeretetem Adományát, de Szeretetemet újból félreértettétek, visszautasítottátok és idegen maradt szívetek számára. Továbbra is vétkeztek annak ellenére, hogy kértelek, béküljetek ki és egyesüljetek. Hogyan bocsássam meg bűneiteket, amikor ismételten elnyomjátok Szavaimat? Halljátok ugyan Hangomat, de már nem ismeritek fel. Ameddig meg nem engeditek, hogy szívetekből kigyomláljam mindazt, ami nem Én vagyok, mindaddig nem veszitek észre, hogy Szentlelkem ma méginkább keresi a kiengesztelődést és az egységet a lelketekben, mint valaha.

Megmutattam nektek, hogyan egyesüljetek.

Az egység a szívetekben jön létre. A kiengesztelődés a szívekben alakul ki, nem pedig szerződések aláírásával! Hogyan állíthatja bárki, hogy igaz ember, amikor országaitok háborút viselnek és lángban állnak? Tanuljátok meg, hogy mit vár tőletek Szentséges Szívem:

Felebaráti szeretetet, nagylelkűséget,
imát és a kiengesztelődés lelkületét,
valamint azt,
hogy úgy szeressétek egymást,
ahogyan Én szeretlek benneteket.

Vajon fogom-e hallani tőletek a megadás és a bűnbánat kiáltását?

1992. szeptember 17.

(Üzenet azok számára, akik ezekért az Üzenetekért dolgoznak:)

Gyermekem, bízzál Bennem! Saját erődből még kisujjadat sem tudod felemelni. Tőlem származik minden hatalom. Viszonzásképpen ajánld fel Nekem most akaratodat! Várakozom.

AZ ÉN AKARATOM A TIÉD!

Én Jézus mondom neked: te jóindulatomat élvezed, mert hatalmam alatt állsz. Mondd meg mindazoknak, akiket Szívem kiválasztott, hogy sohasem hagyom el őket. A Jegyes fog gondoskodni mindarról, amire szükségük van. Mindenki lássa meg bennük az igaz tanúkat! Mindenki ismerje fel részvételük módjáról, hogy igazság van bennük.

Kiküldöm őket, hogy szembenézzenek a világgal. Tartózkodniuk kell az éles kritikától, nehogy megölje vagy megossza őket nyelvük. Egyikük sem érdemelte meg ezt a kegyelmet. Én, Jézus kínáltam fel nekik ingyen. Ezért egyikük se kérjen érte pénzt! Az erős támogassa a gyengét, a gazdag a szűkölködőt! Ahogy mondtam: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni”.[1] Annyit mindig fogok nektek adni, hogy

[1] ApCsel 20,35

fedezze kiadásaitokat, ezért soha ne tegyetek Engem próbára![1]

Legyetek egy Bennem és egymással! Megpróbáltatásaitokban ne adjatok helyet az elkeseredésnek! Tegyétek meg mindazt, ami tőletek telik, a többit Én teszem meg. Bátorság! Imádkozzatok, hogy el ne vesszetek! Fedjétek fel a világ előtt Szentséges Szívem Gazdagságát és Dicsőségemet! A Magasságbeli tanúi akartok lenni? Akkor haljatok meg magatoknak! Egyek akartok lenni Velem? Szakadjatok el a világtól! A Szeretetet akarjátok szolgálni? Kövessétek Áldozatom Vérével átitatott Lábnyomaimat![2]

És ne feledkezzetek meg még valamiről: Kérjétek Szentlelkemet, hogy segítsen megszabadulni emberi hajlamaitoktól és gyengeségeitektől! Kérjetek, és kapni fogtok. Szelíd vagyok és alázatos szívű, és ismerem szíveteket. Kérjétek Lelkemet és Lelkem segítségetekre fog jönni. A Lélek most azt kéri, hogy gyakran mondjátok ezt az imát:

Jézus!
Sem halál, sem élet,
sem angyalok, sem fejedelemségek,
sem jelenvalók, sem jövendők,
sem magasság, sem mélység,
sem hatalmasságok,
sem egyéb teremtmény
el nem szakíthat engem Tőled!
Megfogadom,
hogy hűséges maradok Hozzád!
Ez az én ünnepélyes fogadalmam.
Segíts ezt mindörökkön örökké
megtartanom!
Ámen.

Állj fel leányom, és arass! Gondolataid legyenek az Én Gondolataim! Hagyatkozz Rám, és akkor bármit teszel, azt Lelkemben teszed és az Én Elgondolásom szerint. Engedd, hogy Lelkem szabadon lélegezzék benned, és véghezviszem benned Akaratomat. Boldog vagy gyermekem, te, aki elmélkedsz és megengeded Bölcsességemnek, hogy személyes Tanítód legyen! Még sok titkot fog felfedni előtted.

Fogadd be és adj, adj!

[1] Jézus úgy érti, hogy senki ne vállaljon adósságot, bármely személy vagy hely felé.

[2] Jézus igazi áldozatokat kér tőlünk.

1992. szeptember 25.

Itt vagyok, hogy hátamon a teherrel
keressem utamat e végtelen romok között.
Hozzád jövök
vigasztalásért és megkönnyebbülésért.
És most erőm elhagy,
és soha nem szűnő bánat emészt.

Határtalan erőfeszítéssel haladok
e végtelen éjszaka rettegésében,
és elgyengít a hamis tanúk gúnyolódása,
akik naphosszat támadják
ártatlanságomat.
Úgy tetszett Neked,
hogy megadd olyan dolgok kulcsát,
amelyeket lelkem egyedül
sohasem értett volna meg,
mert ezek a csodák felettem
és ismereteim felett állnak.
Ezért üldözik ártatlanságomat.

Sötét sarkokban várják az alkalmat,
hogy ha lehet, életemre törjenek.
A Te népednek nevezik magukat
és azt gondolják,
hogy szájuk a menny, de hamis, megtévesztő
és félrevezető dolgokat nyújtanak.
Bátor akarok lenni
és bátor benyomást kelteni,
de állandóan belém marnak.

Az istentelenekben
több a szeretet és az alázat,
mint azokban, akik azt állítják,
hogy törvényedet követik,
de szüntelenül bíráskodnak
és habozás nélkül ítélkeznek felettem.
Ezzel nyomorúságot hoznak rám
és tönkretesznek engem.
Ha istentelenek lennének,
akik felettem ítélkeznek,
valahogyan elviselném,
de ők, akik a Te népednek,
az Isten népének nevezik magukat,
akikkel a Te házadban

a keresztség kötelékei
kötnek össze bennünket….

Panaszkodom, de nem adhatom-e át Neked,
Uram időnként terhemet?
Igen, tudom, úgy hallatszik és látszik,
mintha magam lennék
a „Siralmak könyve”,
de ártatlanságban élem életem,
ezért legalább egy kis időre könnyíts rajtam,
Uram!

Vassula, ne elégedetlenkedj és ne jajgass oly keservesen, míg Keresztemre szögeznek téged! Végy példát az Én tiszteletreméltó magatartásomról! Mielőtt még egy is észrevenné közületek, már ki is válogattam a konkolyt a búza közül. Sokszor mentettelek meg ellenséged kelepcéjéből, aki azt remélte, hogy elpusztíthat téged. Leányom, miért félsz hát az Éjszaka rémeitől? Csupán küzdelmet folytatok bensődben. Hagyj ezért Magamra, amikor lelked belső kamrája,

az Én Lakóhelyem

felé tartok. Előre megmondtam, hogy lelked fel fog jajdulni, mintha tűz égetné, valahányszor megrázom vetélytársaimat, akik elfoglalják helyemet. Mester vagyok és Mestered akarok maradni. Céltáblául tettelek nyilaim elé. Vassula, nincs kegyelem szenvedés nélkül! Ó mit meg nem tennék azok kedvéért, akik a legközelebb állnak Hozzám, az Én legdrágább barátaim kedvéért![1]

Engedd meg akkor, hogy idézzem Avilai Szent Teréz szavait és azt mondjam: „Nem csoda, hogy oly kevés a barátod!”

Minden ember gyenge… de válaszolok gondolatodra: ha lelked <u>tudná</u>, hogy mit ajánlok neked és mit teszek veled, <u>te</u> kérnéd, hogy adjak még több megpróbáltatást, szenvedést és keresztet! Megfegyelmezem azokat, akiket szeretek, ezért ne akadályozd azt, amit jónak látok. Te az Én drágakövem vagy, és mint drágakövet olyanná metszelek, véslek és formázlak, amilyennek elképzeltelek. Ezért mondom neked, hogy amíg lélegezni tudsz, folytatnod kell a művet, amelyet Én Magam adtam neked. Azoknak pedig, akik Enyéimnek tartják magukat, de támadóan viselkednek, amikor lelki kérdésekre kerül sor, azt mondom: „Ha vakok lennétek, nem lenne vétketek, mivel azonban azt mondjátok, hogy ’látunk és tudunk’, vétkesek maradtok!” Hányszor kell még szemükre vetnem hitetlenségüket és makacságukat?

Jöjj, légy Békében! Veled vagyok további utazásaidon.

ΙΧθΥΣ

1992. szeptember 28.

Megáldalak, kis tanítványom. Szeress és dicsőíts Engem, mert háromszor Szent vagyok!

1992. szeptember 29.

Uram, korszakunk súlyos istenkáromlásban vétkes, és ó, Uram…

Mondd el!

Valójában az EGYSÉG-nek még a <u>hajnalát</u> sem látom!

Nem?

Lehetséges Uram, hogy az a „hamarosan” amit említettél, az nem az <u>én</u> „hamarosan”-om volt, hanem a Tiéd? A Tiéd <u>nagyon</u> HOSSZÚ, egy nagyon hosszú várakozást jelent!

Lángoló Tűzoszlopban hirtelenül jövök hozzátok! Olyan Tűzben, amely meg fogja változtatni e föld színét…

[1] Jézus hangja csupa öröm volt.

Jöjj, meríts bátorságot gyermekem! Én, az Úr minden lépésedet megáldom. Azért fordul ellened a világ, mert láttad Dicsőségemet, mert Velem ettél, Én meg teveled. Azért fordul ellened, mert beléptem házadba, hogy újból megdicsőítsem Nevemet.

Talán nincs jogom ahhoz, hogy nagylelkű legyek? Szememre veted talán, hogy jóságos vagyok lelkedhez? Nem egyeztünk-e meg abban, hogy azt tehetem lelkeddel, ami Nekem tetszik? Jöjj, gyenge vagy, ajánld fel Nekem gyengeségedet és nyomorúságosságodat!

Ó, és még valamit, ameddig földbe nem kerül a búzaszem és meg nem hal, addig egyetlen mag marad csupán, de Vassulám, ha meghal, akkor gazdag termést hoz... te fogadott leányom vagy, értsd meg, hogy mire gondolok. Gondolatod, vágyad és <u>minden</u> legyen hasonló az Enyémhez! Vedd fel keresztedet, és kövess Engem!

Felfoghatatlanul szeretlek, ezért te is felfoghatatlanul szeresd Keresztemet! Felfoghatatlanul szeress Engem!

1992. október 1.

Uram, ragyogjon fel újból Szent Arcod sivár birtokaid felett![1] Ne késlekedj, most nyilvánítsd ki Dicsőségedet! Sokan állítanak akadályokat üzeneteid útjába. Jöjj!

Kedvesem, amikor kérlelni kezdtél, elhangzott egy szó, és Én eljöttem, hogy megmondjam neked, hogy mi az. Hiszed-e, hogy Én, aki hozzád szólok, Jézus Krisztus, Isten szeretett Fia vagyok?

Igen, Uram, hiszem!

Miért ne szolgáltatnék tehát Igazságot neked, választottamnak, aki éjjel és nappal könyörögsz Hozzám? Ezek az emberek próbára teszik Hatalmamat. Amikor majd betelik gonoszságuk mértéke, ki kell állniuk elém,

a Bíró

elé. Addig is szenteld magad Szentséges Szívemnek! Szolgálj, ne várj arra, hogy neked szolgáljanak, akkor Atyám helyet biztosít számodra a mennyben. Ha hűséges maradsz Hozzám, nagy üldözésekben lesz részed, de nem ígértem-e meg neked, hogy többé nem leszel sem éhes, sem szomjas?[2] Ezért ne ijedj meg, ha felkel ellened a vihar! Az Írásoknak be kell teljesedniük! Boldog vagy, aki Énbennem, az Úrban halsz meg! Meg foglak jutalmazni!

ΙΧθΥΣ

1992. október 5.

Atyám! Egykor,
mielőtt még Felséged életre keltette volna
szegény lelkemben az emlékezést,
megfeledkeztem arról, hogy ki alkotott.
Abban a pillanatban,
amikor meggyógyítottad emlékezetemet,
azt kérted, hogy emeljem fel szememet
az égre.
Akkor rám ragyogott egy fénysugár,
és Lelked mint emésztő tűz
megpihent rajtam.

Igaz Világosság, kimeríthetetlen Kincs,
tiszteletet ébresztesz bennem,
és mindent felülmúl a Te nagyságod!
Lehetetlen, hogy ne adjak hálát Neked,
és ne dicsőítselek Téged, gyengéd Atyám,
mivel nyomorúságos lelkemen
pihenteted Lelkedet
és egyesíted Lelkedet velem!

Béke legyen veled!

Én vagyok az, Jahve, a te Örök Atyád, Aki bölcsességgel tanított téged. Én vagyok a Szent Isten, aki felkeresett nyomorúságodban és meggyógyított téged.

[1] Mifelettünk.

[2] Utalás a Jel 7,9-17. versére.

Én szóltam hozzád álmodban, és amikor lehullt szemedről a hályog, megláttad a Világosságot. Én tanítottalak téged leányom, ne félj Tőlem! Csak akkor félj Tőlem, ha elutasítasz és ellenem lázadsz. Én tanítottalak arra, hogy bizalommal élj Jelenlétemben. Megmutattam neked Végtelen Gyengédségemet és mindannyiótok iránt érzett Atyai Szeretetemet. Én Magam gyomláltam ki gyökerestül vétkeidet, és helyükbe a Nekem adott területre ültettem kegyelmeimet. Bár lelked feljajdult, mintha tűz égette volna, folytatnom kellett utamat lelkedben és le kellett győznöm vetélytársaimat, akik veled laktak. Féltékeny Szeretetemben gyümölcsökre cseréltem a vetélytársakat, és attól kezdve Én lettem asztaltársad, a te gyönyörűséged!

Figyelj most leányom, aki Enyém vagy! Írd le és mondd meg ezt gyermekeimnek:

Szívem mélyéről kiáltok mindnyájatokhoz! Áldottak, akiknek fülük van a hallásra! Ha nem lettek volna prófétáim, ki jövendölte volna meg, Fiam jövetelét? Ha azt mondjátok, hogy az Igazság által és Szeretetemben éltek, akkor nemzedéketek miért hallgattatja el prófétáimat, és miért üldözi őket ugyanúgy, ahogyan őseitek?

Végtelen Irgalmamban újjáépítek egy Várost népem számára. Vajon ezt a megújult Várost azok vére árán kell-e újjáépítenem, akiket ti örökösen üldöztök? Szentlelkemet úgy küldöm ma hozzátok, mint azelőtt sohasem, hogy megújítson benneteket, de meddig fog még e nemzedék ellenállni Szentlelkemnek? Mondjátok, élhet-e a test szív nélkül? Tudjátok, hogy Szentlelkem a Szíve annak a Testnek, amely az Egyház. Tudjátok, hogy Szentlelkem az Egyház Lélegzete, az Irántam, a ti Istenetek iránti buzgóság Lényege. Szentlelkem az az édes Égi Manna, amely a szegényeket táplálja.

Boldog az az ember, aki kinyitja szívét Szentlelkemnek. Olyan lesz, mint a folyó mellett növekvő fa, minden évszakban új gyümölcsöt hoz, levelei sohasem száradnak el, hanem gyógyító erejük lesz. Boldog az az ember, aki kinyitja szívét Szentlelkem számára. Lelkem kristálytiszta folyóként folyik szívébe és megújítja őt, mert élet és öröm fakad ott, ahová e folyó folyik! Nem olvastátok? Az Élet Folyója Trónomból és a Bárányból folyik végig a város utcájának közepén.

Szentlelkem tartózkodik a rosszakaratú lelkektől, de nyíltan megmutatkozik az ártatlanok, a szegények és az egyszerűek előtt. Szentlelkem e lelkeket nagy örömmel fogja betakarni, Szent Társuk és Vezetőjük lesz. Amikor járnak, akadálytalan lesz járásuk, amikor futnak, nem botlanak meg. Ha halálos mérget isznak, nem árt nekik. Ha útközben légiónyi gonosz lélekkel találkoznak is, sértetlenül tovább jutnak.

Szentlelkem azt a jóságot tanítja nekik, ami Belőlem, Örök Szeretetem mélységéből árad.

Szentlelkem felveszi az ártatlanokat, a Szeretet és Béke egyességét köti meg velük, hogy erősek legyenek és az Ő társaivá váljanak.

Szentlelkem fel fogja emelni és úgy fogja vinni őket, ahogyan a vőlegény emeli át menyasszonyát a küszöbön. Ő is a szentély falai mögé fogja vinni őket, ahol mérhetetlen gazdagság és sok misztérium van, amelyet szem nem láthatott még. Majd pedig ahogyan a Vőlegény ékszerekkel díszíti Menyasszonyát, Ő is feldíszíti őket királyi tudással, hogy örömüket leljék a trónban és a jogarban. Ó, mi mindent meg nem tesz értetek Szentlelkem!

Ő a ti életetek lendülete, Ő a Ragyogó Királyi Korona, a Szájamból származó Szépséges Diadém, az Élő Isten ragyogó Dicsősége, teremtésetek Titkos Kinyilatkoztatása. Találkozóimon Szentlelkem a ti szentbeszédetek zamata és a ti Időtök beteljesedése... Szívetek Égő Tüze Ő, és Misztériumaim magyarázója. Szentlelkem indít benneteket Engem dicsérő imára, és Ő nyilatkoztatja ki szíveteknek, hogy Én Vagyok, Aki Vagyok. Felfedi lelketek előtt, hogy Én vagyok a ti

Abbátok,

ti pedig az Én leszármazottaim, az Én ivadékaim... Boldogok a tisztaszívűek, ők meglátnak Engem. Örüljetek és örvendjetek, nyíljatok meg Szentlelkem fogadására! Örvendezzetek és figyeljetek Hangomra! Nyissátok ki szíveteket és meglátjátok Dicsőségemet. Mint vigasztalásra váró gyermeket, úgy fog megvigasztalni benneteket Szentlelkem, akinek szeretete felülmúl minden emberi szeretetet.

Én, az ég és föld Teremtője mondom nektek, hogy Szentlelkem a Jegyese annak a Mátkának, Aki a Gyermeket tartotta karján. E Gyermeknek kellett megmentenie és megváltania benneteket. Őbenne, az Ő Vére árán nyertétek el a szabadságot és bűneitek bocsánatát. Szentlelkem a Jegyese annak, Akit olyannak talált mint körülzárt kertet, aki a legritkább erényeket hordta magában, aki lepecsételt forrás, aki az Asszonyok közül a legkedvesebb és aki különleges tökéletességének tisztaságában fürdött. Szentlelkem föléje szállt, betakarta árnyékával, és megdicsőített Engem, amikor őt tette Isten Anyjává, az egész emberiség Édesanyjává és a Mennyország Királynőjévé.[1] Ennyire gazdag Szentlelkem.

Esőként árasztom rátok Szentlelkemet, most... ma... Én, Jahve, a Mindenható mondom nektek: ezt az ingyen adományt azért adom nektek, hogy irántatok érzett nagy Szeretetemben megmentselek benneteket. A Szeretet és a Hűség száll most alá. Én, Jahve lehajolok az égből, hogy átöleljelek benneteket. Megmentő segítségemet ajánlom nektek a magasból. Készek vagytok-e teljesíteni nektek adott Törvényemet? Készek vagytok-e arra, hogy rám bízzátok lelketeket?

Ne mondjátok, hogy érzéketlen vagyok nyomorúságotok iránt és nem válaszolok imátokra! Ha lángra lobbannak országaitok, és tűz pusztítja el népeiteket, és ha a föld lakói megízlelik a halál kegyetlenségét, az mind a ti nagy hitehagyásotok miatt van. Kerültétek Szentlelkemet, aki áldásba akart öltöztetni benneteket. Kerültétek Őt, aki szíveteket és testeteket arra indította volna, hogy örömötökben Nekem, a ti Isteneteknek énekeljetek, de ti inkább hontalanok, koldusok, árvák akartatok lenni, és ma elvesztek a halál árnyékában. Mennyire sajnállak... ó nemzedék! Még meddig teszel próbára?

Szeretetem betölti a földet, figyelmeztetéseimet ismétlik küldöttem, és bár igen nagy a szomorúságom és Igazságosságom túlcsordul, még meg tudok engesztelődni és elfogadom hódolatodat, ha felkínálod Nekem. Kész vagyok Fiam kiontott Vére és Áldozata árán megbocsátani neked, ha szívedbe fogadod Szavaimat.

Szentlelkem most már hamarosan, igen hamar olyan erővel lehel rád, ami hatalmas visszhangot kelt a világ négy sarkában, hogy emlékeztesse a föld minden lakóját. Szentlelkem Leheletét érezve akkor a föld minden lakója nyomban arcra borul, és imád Engem, az Urat, a Mindenhatót, a Magasságbelit. Végül az emberek mélyen meghajolnak a Bárány Trónja előtt, és fogadják az Áldást a Trónról.

És most Én, aki téged teremtettelek és neveltelek, megkérdezem tőled, fogom-e hallani bűnbánatod kiáltását?

1992. október 6.

Uram, amikor szavaid hozzám eljutnak,
eltelek velük.
Te adtad nekem ezt az égi Mannát,
hogy életben tarts.
Gyönyörűségemet lelem
minden egyes Szóban, amit kiejtesz,
és ez számomra
Szereteted megmentő bizonyítéka.
Szavad az én lelkem öröme,

[1] Szeretném hozzátenni, hogy amikor az Atya nekem ezt a szakaszt diktálta a Boldogságos Szűz Máriáról, olyan nagy volt az Öröme, hogy ha nem Ő volna az Isten, azt mondanám, hogy elragadtatásban volt.

vigasztalásom kelyhe
és szívem elragadtatása.

A világ csak Megtévesztést örökölt,
de Szájadból származó Szavad
megfosztotta a világot ettől az örökségtől
és mindattól, ami a világban van.
Emlékszel, miként álltam Jelenlétedben
törvényellenesen és ruhátlanul?
És ahelyett, hogy elképesztő
és megvetendő magatartásom miatt
megbüntettél volna,
Szavad áttört a vastag, sötét felhőkön,
és meghódítottál mint várost hódító király,
felállítva bennem dicsőséges Trónodat.
Pusztaságom száraz helyein
az élő Víz Forrását fakasztottad,
megmutattad jóindulatodat és azt,
hogy attól kezdve
szabad nekem ÉN VAGYOK-kal járnom.

Igen, leányom. Sohasem parancsoltam neked, hogy vétkezz. Ismerd fel, ki szól hozzád és kinek jelenlétében vagy! Megmutattam Szívemet neked és mindannyiótoknak. Eljövök, hogy kigyomláljam, amit a világ vetett, megtévesztést megtévesztés után, a Hamisság vetését! A halál bekúszik ajtótok alatt, csendben utat készít magának szobátokba,[1] és szeretteimet holttestekké alakítja, megrostálja őket, mint a kalászokat, amelyeket otthagyott az arató, és amelyeket senki sem szed fel.

A világ bűnei mindennap megostorozzák Testemet. Kis követem, a te Urad, aki most veled beszél, mondja neked: Szeretetre szomjazom! Szeress és vigasztald meg e Szívet, amelyet oly kevéssé szeretnek és annyira félreértenek! Imádkozz a bűnösökért!

Uram, Pásztorunk!
Jöjj és egyenként
gyűjtsd Karodba bárányaidat!
Tartsd őket Szentséges Szíved közelében!
Minden test erőtlen Uram,
és Te tudod ezt,
de van közöttük sok jó ember is.

Vassula, senki sem jó, csak az Isten...

Akkor egész sor jóságos lélek van,
akinek jó műveit nem kellene elfelejteni.
Tudom, hogy senki sem tud Téged
érdemed szerint dicsőíteni,
de mivel gyengék vagyunk,
Szeretetedre kérlek,
hogy siess Visszatéréseddel,
Hatalmas Istenem!
Újítsd meg Szentélyed falait!

Újjá fogtok épülni![2]

Gyermekem, akit nagyon kedvelek, téged fenyegetéssé tettelek ellenségeim számára. Ezek az ültetők elültették, amit akartak, saját gyümölcsüket fogják leszedni és megenni ...[3] Beszélj!

Ó Uram, Te örömmel és nagy hatalommal
alkottad az eget és a földet.
Örömödben teremtettél minket,
és örökké tartó szeretettel szerettél.
Ébressz Gyengédségedre való vágyakozást
ellenségeidben!
Ragyogj fel minden szívben,
és fordíts Magadhoz MINDEN kőszívet!

Rájuk is ki fogom árasztani Lelkemet, Vassulám. A lázadóból hűséges szolga lesz, arra fog vágyódni, hogy szolgáljon és imádjon Engem. Minden szívnek meg fogom mutatni Szentségemet és édes Mannámmal fogom táplálni őket.

Jöjj, élj szentül, mert Én Szent vagyok. Mi ketten?

Igen Uram, mi ketten.

1992. október 8.

Vassulám, Én vagyok a te Édesanyád. Pethi-mou[4] ne feledd, hogy Szívünkben vagy.

Jézusért élj, és Ő ékesszólást ad neked, hogy dicsőítsd Őt. Szenvedésed megszentelődésedre válik, és mondom neked, hogy minden bánatunk ellenére vigasz-

[1] Megértettem, hogy a szoba lelket jelent.

[2] Isten nagy fenséggel mondta e szavakat.
[3] Haboztam és ezért Jézus abbahagyta az írást.
[4] Gyermekem – görögül.

taló sugár járja át Szívünket és nagy öröm tölti el, amikor Hozzánk jössz imádkozni. Tanuld meg, hogy az ima, a szeretet és az alázat a legerősebb fegyver a Sátán ellen! Közületek mindenki részt vesz az Egyház megújulásának folyamatában. A Sátán azonban dühében egymás ellen fog benneteket uszítani, ha nem vagytok éberek. A Mi Tervünk az, hogy a szeretetben gyűjtsünk egybe benneteket, és Szereteten alapuló Egyházat építsünk újjá. Most homályos tükörképét láttátok annak, hogy miképpen dolgozik a Sátán.

Megáldalak benneteket és mindazokat, akik részt vesznek ebben a munkában. Imádkozz Vassulám, és bár a küzdelem teljes erővel folyik, ne félj, a közeledben vagyok!

1992. október 9.

Vassula, figyelj és írd:

Az ördög és az ő angyalai elszántan mesterkednek azon, hogy véghez vigyék veszélyes tervüket, és mindabból a jóból, amit Én küldök nektek, veszélyes utakat készítsenek. Aggodalommal tekintek a földre, mert sokan nem veszik figyelembe a tanításokat, amelyeket adok, és sok házba behatol a halál. Ennek ellenére sokan nem akarják megérteni, hogy a gonoszság gonoszságot vonz magához. Gyermekem, a világ saját magát fogja elpusztítani hitehagyásában…

Uram?

Én Vagyok. Igen, bízzál Bennem! Add át szíved terhét, és mondd el! Figyelek.

Miért akar engem az a szerzetes megakadályozni abban, hogy ily módon jöjjek Hozzád? Boldog vagyok, hogy ily módon lehetek Veled! Egyedül Te és én. Hiszen ez a Te Adományod részemre…

Igen, ez az Én Adományom részedre, te pedig az Én Adományom vagy mindenki számára. Így szóltam egykor Mártához: „Márta! Sok mindennel törődsz, sok minden nyugtalanít, pedig csak egy a szükséges. Mária a jobbik részt választotta. Nem is veszti el soha.” Ezt mondom neki és azoknak is, akik meg akarják tiltani, hogy Lábamhoz jöjj, mint most, hogy figyelj Rám, írj és folyamatosan Velem légy. „Sok mindennel törődtök, és sok minden nyugtalanít benneteket, amire Nekem nincs szükségem! Valójában ma egyetlen dolgot kérek:

Szívből fakadó őszinte beszélgetést,
szüntelen imádságot,
és imádást Lábamnál.

Egyesítsétek szíveteket az Enyémmel! Ez a jobbik rész!”

És te, leányom, örvendezz, mert ingyen adtam neked ezt az Adományt, és nem fogod elveszíteni.

1992. október 11.

(Portugália, Famalicão)

(Üzenet Joakim Milleihro atyának, az „Igaz Élet Istenben” c. üzenet portugál fordítójának és terjesztőjének.)

Minden egyes szó, amelyet lefordít meggyötört Szívemet simogatja, és minden egyes lépésük[1] megdicsőít Engem. Én, az Úr, megáldom őket és munkájukat.

Én Vagyok velük van.

1992. október 12.

(Portugália, Fatima)

Béke legyen veled! Mindvégig hordozd Keresztemet! Imádkozz és elmélkedj! Keltsd életre Egyházamat!

ΙΧθΥΣ

[1] Nővérek segítenek Joakim atyának terjeszteni az „Igaz Élet Istenben” üzenetet.

1992. október 14.

(Portugália, Fatima)

Szentséges Szívem Vassulája, végül minden szív meg fogja tanulni azt a szót, hogy „Kiengesztelődés”, és a szívükben fogják elfogadni egymást. A szívben fog létrejönni az egység.

1992. október 15.

(Szűz Mária beszél.)

(Csatlakoztam a zarándokokhoz, akik Lengyelországba, Csehszlovákiába, Oroszországba és Rómába készültek.)

Béke legyen veled Vassulám! Ne feledkezz meg arról, hogy Én vezetem ezt a zarándoklatot!

Csak annyit kérek tőled, hogy hallgass Jézusra, és hagyd, hogy minden úgy történjen utadon, ahogy történik. Engedd, hogy Jézus rajtad keresztül munkálkodjon és beszéljen. Kicsim, te még nem értetted meg, hogy mennyire szeret téged Jézus. Áldjad Őt! Az Én Szívem igazán egyesült az Övével, és végül a Mi Két Szívünk fog diadalmaskodni.

Mi ketten?

Igen! Dicsőség legyen Istennek!

1992. október 16.

(Oroszország, Moszkva)

Mindenható Uram,
áldott legyen a Te Neved!
Most, a mai napon beteljesedett Szavad.
Azt mondtad nekem 1987-ben:
„Menj el nővéredhez, Oroszországhoz!”
Itt vagyok lábánál. Azt mondtad:
„Szeresd őt, ahogyan Én szeretem!”
Itt vagyok, hogy szeressem,
és ha azt akarod, hogy szolgáljak neki,
meg fogom tenni.
Csupán add ki parancsodat!

[1]... Becsüld meg azt, amit mondtam neked! Értsd meg, hogy nagy Tervem van Oroszországgal! Értsd meg, hogy használni foglak az Én Dicsőségemre!

Gyermekem, fogadd Békémet! Én Vagyok veled van.

1992. október 18.

(Oroszország, Moszkva)

Emberiség Pásztora,
dönts meg minden országot,
amely nem hívja segítségül Nevedet!

Pásztorunk, aki szerető gondossággal
vezetsz minket vissza a Nyájba,
aggódó tekinteted
nem kerüli el figyelmemet,
Szívdobbanásaid gyors üteme
bánatot keltett szívemben.
Nem, Uram, fülem nem érzéketlen
a Te titkolt, szomorú Sóhajaid iránt,
alig kapok levegőt miattuk.

Pásztorom, lelkem szeme ma olyasmit lát,
amit azelőtt még nem látott.
Nem, ne fordítsd el tőlem Fejedet,
hiába rejted el előlem bánatod.
Túl közel vittél Szívedhez,
hogyne venném észre mozdulataidat...
a Szőlővessző a <u>Szőlőtőből</u> szívta magába
a nedvet...

A bőröm alá helyeztelek.[2] El fog múlni az ég, mielőtt teremtésem felébred... Látod, mivé tett Engem az emberiségért vállalt Szenvedésem?

Fel tudnál valamire használni engem, Pásztorom?

Kedvemért imádkozni és böjtölni fogsz, és lépéseidnek szorosan az Enyémeket kell

[1] Az Úr közölte velem parancsát, de ennek nem kell ismertté válnia a többi zarándok előtt, és egyelőre senki előtt sem.

[2] Azt jelenti ez a kifejezés, hogy Istenben vagyok.

követniük. Imádkozz, nehogy olyan órában essen le az Atya Keze, amikor álomba merül e nemzedék lelke!

Uram, lelkem átveszi bánatodat,
kérlek, jöjj, engedd, hogy az én szívem
és azok a szívek, amelyek szeretnek Téged,
megvigasztaljanak
és enyhítsék fájdalmadat!
Nem marad száraz az a szem,
amely egyszer látta a Te szomorúságodat.
Ha csupán elhaladnál előttem,
felismerném mozdulatodat
és észrevenném fájdalmadat.

Teremtményed vagyok mindössze,
de Te bármely érdem és ok nélkül,
a bőröd alá helyeztél.
Felneveltél engem.
Mit is mondjak,
amikor Te, az én Istenem állsz előttem,
amikor a magasságos Istent
ennyire megbántották és ilyen szomorú?
Látod? A Te bőröd alatt vagyok,
pedig csak egyszerű,
agyagból való teremtmény vagyok.
Vajon megérdemeltem
Tested és Véred melegét,
Szíved és közelséged melegét? Nem!

Örülsz-e már előre annak, hogy közel Hozzám, az égben fogsz lakni, és Világosságban fogsz járni? Vágyódik-e szíved állandó otthonod után?

Igen! Szent Istenem! Ó igen!

Én papom... be fogsz lépni Udvaromba, miután teljesítetted küldetésedet.

Bár Szívem vágyódik arra, hogy Szentélyem magasába vigyelek, idejekorán nem vihetlek el, mert még sok mondanivalóm van.

Kedvesem, együtt megyünk ki az utcákra és az utcasarkokra, és összeszedjük a halottakat. Te a közelembe hozod őket, és Én rájuk lehelek. Egyenként felébresztem a halottakat, hogy csillapodjon Pásztorod zokogása...

Bárcsak beteljesednének Szavaid!

Akkor kelj fel, és mint páncélos vitéz terjeszd Üzenetemet a világban! Veled vagyok, te pedig követni fogod erélyes lépteimet. Dolgozz gyorsan, és ne aggódj! A Sátán, ha akarja, akár darabokra tépheti magát, de téged az ő haragja ellenére sem lehet elhallgattatni vagy bántani. Be fogod fejezni futásodat Velem.

(Később:)

Kicsim, fogadd Békémet! Ne engedd, hogy bármi elvegye tőled ezt a Békét, amelyet Én adtam neked! Fontold meg, milyen nagy az Én Tervem! Nagy eseményeknek kell még bekövetkezniük. Ez az ország jobban fog tisztelni Engem minden más országnál.

Egy lépést már tettem benne...

Vassula, meg foglak kérni, hogy beszélj Oroszország gyermekeivel. Ez úgy fog megtörténni, ahogyan mondtam neked.[1] Légy bölcs, és úgy haladj, ahogyan Én mutatom neked! Maradj semmi, és Én fogok növekedni.

Az Én Szívem a te otthonod. Én Vagyok.

ΙΧθΥΣ

1992. október 20.

(Oroszország, Moszkva)

Oroszország tisztelni fog Téged szegénységében. Talán általa következik be az EGYSÉG, hiszen azt mondtad, hogy ő fog Téged leginkább megdicsőíteni, és egység után Sóhajtottál Atyádhoz szóló főpapi Imádban.

Jöjj, írd:

[1] Az Úr arra utal, hogy küszöbömre hozza a tennivalókat.

Az Én Békémet adom neked.
Én vagyok a Feltámadás,

és hamarosan végbemegy a feltámadás leányomban, Oroszországban. Ne legyetek fiainak és leányainak bírái, hogy ne kelljen titeket elítélnem! Ha lenne is közöttetek tökéletes ember, semminek számítana az Én Tökéletességemhez képest. Hamarosan teljes Dicsőítést kapok tőlük, és Oroszország szentségben fogja kormányozni gyermekeim maradékát.

Én, az Úr, imádságot, áldozatot és vezeklést kérek tőletek, mert ezek vezetik Hozzám Oroszországomat. Nyomorúságában meg fogom mutatni Irgalmamat, gyengeségében Hatalmamat és Tekintélyemet, semmiségében

mindazt, ami Én Vagyok,

és szárazságában Folyókat fakasztok belőle. Mindent kigyomlálok belőle, ami nem Én vagyok, és az üres helyekre Kegyelmeimet ültetem. A Béke és a Szeretet palántáit ültetem el benne.

„Oroszország, nem is olyan régen történt, hogy megszegted Velem kötött szövetségedet, felégetted kötelékeidet, és így szóltál: 'Nem szolgálok Neked!' Most olyan gyermekeket adok neked, akik Szentségben hirdetik Nevemet, és ezt mondják: 'Áldott, Aki visszaadta látásunkat és megérintette szívünket! Áldott, Aki más utakra vitt és meggyógyított minket!' Akkor

úgy fogsz élni,

hogy Én benned leszek, és te Énbennem, és szívedben a Mi Két Szívünkkel megadod Nekem a megjövendölt dicsőséget."

Vassula, menyasszonyom, az Én kedvemért imádkozz Oroszország teljes megtéréséért!

Én, az Úr, megáldalak téged, gyermekem! Soha ne feledkezz meg arról, hogy Én szeretlek téged a legjobban! Megérintheted Szívemet ...

ΙΧΘΥΣ

(Később, aznap este egy orosz ortodox pap, aki az Egységért dolgozik, meghívott egyik barátommal együtt, hogy vegyek részt azon a találkozón, amely a Hagyománnyal foglalkozik. Az elnöknő bejelentette, hogy nyolc perc áll azok rendelkezésére, akik a hallgatóság köréből fel akarnak szólalni.

Az orosz ortodox pap megkérdezte az elnöknőt egy cédulán, amelyet továbbadtak neki, hogy beszélhetnék-e én is a résztvevőkhöz. Feltételezem, hogy tudta, ki vagyok, mert írásban azt válaszolta, hogy „nem".

A pap írt egy második levelet is, továbbadta neki, és a válasz ismét nemleges volt. Olyan helyzet adódott, amelyben az angyalok segítségére volt szükség. Hívtam angyalomat és megkértem, hogy az engem körülvevő többi angyallal együtt menjen és beszéljen az elnöknő angyalával, hogy változtassa meg elhatározását.

Ám ekkor éreztem, hogy Jézus lép közbe. Azt kérdezte: „Mit csinálsz?" „Angyalaimat küldöm..." válaszoltam. Erre így szólt: „Megmondtam neked, mielőtt Oroszországba küldtelek, hogy most csupán zarándokként kell odamenned!" Hirtelen visszaemlékeztem erre, mégis úgy szóltam, mint az elkényeztetett gyermek: „Ó Uram! Nem akarok hosszan beszélni, kérlek adj nekem csupán három percet, hogy bemutassam Üzenetedet! Ez olyan jó alkalom, Uram!" Alig fejeztem be mondatomat, amikor az elnöknő néhány sort küldött, és nyolc percet engedélyezett számomra. Az én jó Uram azonban tíz teljes percet adott...)

1992. október 21.

Vassula, írd:[1] „ ...S a mező minden fája megtudja, hogy Én, az Úr aláztam meg a magas fát, és emeltem föl az alacsony fát, Én szárítottam ki a zöldellő fát, és Én borítottam virágba a száraz fát. Én, az Úr, mondtam ezt, és véghez is viszem."

[1] Az Úr azt kérte, hogy írjam le Ez 17,24. versét.

Leányom, valahányszor sebet ütnek rajtad, Szívem, a Szeretet Tárháza kitárul, hogy a szeretet mélységeibe merítsen téged. Gyengédséggel és Szájam Csókjával adok elégtételt minden sebedért... Leányom, el akarod-e fogadni azokat a kereszteket, amelyeket adok neked?

... Feltettem neked egy kérdést ...

A szenvedés lett mindennapi kenyerem,
de milyen megtiszteltetés,
hogy megoszthatom Veled!

Mindennap eljössz szobámba,
hogy velem egyél, én meg Teveled.
Velem vacsorázol
és velem eszed mindennapi kenyeremet.
Feláldozol engem,
sajnálkozás nélkül feszíted meg újadat,
célba veszel és nyilaid esőként hullanak
arra a Céltáblára,
amelyet Te választottál.
Nyilaidtól úgy megijed lelkem,
mint a tűztől.
És amikor nem kapok ilyen kenyeret,
mégis megkérdezem:
„Hol az a kenyér,
amely megégeti a szíveket?”

Még nincs kimerítve nagylelkűségem és jóságom! Meg fogom újítani kegyelmeimet, amelyekkel kedveztem neked, mert Égő Szeretetem hamuvá akar emészteni téged. Megmámorosítalak, hogy szomjazz nyilaimra. Nem kerülöd el őket... Ezért örülj és ujjongj, Én pedig oda fogom nyújtani neked Kelyhemet...

Sorjában rá akarom venni a népeket arra, hogy árnyékom alatt éljenek, és higgyék, hogy az Atya küldött Engem.[1] Igen, el fog jönni a Nap, amikor a föld királyai, nagyjai és hadvezérei, a gazdagok és hatalmasok, az egész nép[2] el fog ismerni Engem mint Krisztust, az Élő Isten Fiát. Az emberek mindenütt egy szívvel és egy lélekkel fogják tisztelettel felemelni kezüket imádságra és imádásra.

Ehhez áldozatot vállaló lelkekre van szükségem, ehhez munkatársakra van szükségem, ezért ne félj az emberektől, Szemem őrködik feletted. Ha az egyik ember szereti és olajjal keni meg Nevemet, a másikból viszont hiányzik a szeretet, és próbára tesz Engem, melyiküknek fogja a Mester felkínálni örökségét? Leányom, légy békében! Neheztelek azokra, akik tanúságot tesznek ugyan Szavam mellett, de kigúnyolnak Engem másokban. Kössenek békét Velem!

És te, leányom, ne nyugtalankodj Kezemben, engedd, hogy elsöpörjem utamból azt, ami lelkedben akadályoz Engem! Ellenkezés nélkül engedj tovább! Nincs szükséged vésett feliratú emlékeztető táblákra, azt akarom, hogy szabad utam legyen. Ahogy mondtad, jóságos voltam hozzád, hogy hallhatod Hangomat. Megengedtem lelkednek, hogy kinyújtózzék és megérintsen Engem. Mit éreztél? Mit érzett ujjad Szívem körül? Rózsaszirmokat? Nem? Akkor mit éreztél? Válogatott virágokból álló csokrokat? Ó nem, akik virágcsokrokat kapnak, azokat szeretik. Mit érzett ujjad? Töviseket? Igen, és még töviskoronánál is többet, megérezted a lándzsa hegyét... Azt akarom, hogy vezekelj mindazokért, akik megsértenek és megsebeznek Engem!

Szándékom szerint azáltal tökéletesítelek, hogy célba veszlek nyilaimmal, meghajlítalak, engedelmessé és alázatossá teszlek. Lelked majd megtanulja, hogy eltűrje azt a megpróbáltatást, amint nyíltan és a nyilvánosság előtt megrágalmaznak és nevetségessé tesznek téged. Mivel képtelen vagy leereszkedni és mélyen meghajolni, szükséges az Én közbelépésem. Nem akarom, hogy az utolsó pillanatban elfogadhatatlannak mutatkozz Előttem. Szívem mélyéből vágyakozom tökéletesedésed után, ezért soha ne panaszkodj azok miatt, akik megrágalmaznak téged írásban és a nyilvánosság előtt. Szenvedéseid megdicsőítenek Engem, ezért szomjazzon lelked a téged érő sérelmekre! Tudnék-e ennél nagyobb adományt felkínálni egy léleknek, aki még oly messze van a tökéletességtől? Jöjj

[1] Vö. Jn 17,21.
[2] Vö. Jel 6,15.

a közelembe és bízzál megbocsátásomban!

ΙΧθΥΣ

(Később:)

(Üzenet X.Y. számára. Az Atya beszélt.)

Látod, hogy ajándékot és adományt nem sokat kapok. Örömet szerez Nekem ezért annak a személynek felajánlása és nagylelkűsége, akit arra választottam, hogy tanácsot adjon neked. „Kérj Engem, hogy vezessem lépteidet feladatod során, hogy előrehaladhass az igazságban. Gyönyörűségemet lelem abban, ha Engem hallgatsz. Beszélj tanításomról gyermekeim előtt! Mondd meg nekik, hogy Jahve, a ti Örök Atyátok és mindenek Atyja kéri, hogy időről időre keressék az Ő Arcát…”

(Jahve folytatja:)

Dicsérj Engem Vassulám! Imádkozz és csak az Én Érdekeimre figyelj! Én, Jahve Szívemből megáldalak. Szeretlek!

1992. október 25.

(Róma)

Oltár! Rád helyezem Szavaimat. Hallgasd és írd!

Te az Én Sátram alatt vagy, ezért mindennap add át magadat Nekem, hogy véghezvihessem benned Akaratomat. Légy szelíd és készséges! Igen értékes vagy Számomra gyermekem!

- Vassula, galambom, a Bölcsesség, aki mindeddig Nevelőd volt, folytatni fogja tanításodat, és meg fogja mondani neked, hogy mi a kötelességed: szeretetet fogok kérni tőled nővéred, Oroszország számára. Vissza foglak küldeni hozzá, és veled együtt küldöm Szívemet is. Oroszország különösen kedves Számomra. Oroszország ma valóban olyan, mint a szántóföld, mely készen áll arra, hogy bevessék. Talaja kész arra, hogy befogadjon bármely magot. Lelkem által kinyilatkoztatásokat adtam, hogy elvessék benne. Senkinek sem fogom megengedni, hogy más alapot vessen meg benne, mint az Én Saját alapomat.

Én, az Isten, arra jelöltem ki Oroszországot, hogy Dicsőségemre legyen, és általa fog világosság felragyogni a sötétségben. Az ő fénye fogja megvilágosítani nemzedéketek szívét Dicsőségem ismeretével. Ki fogom árasztani Lelkemet a Házra, amelyet Én adtam neki, és meg fogom benne mutatni Szentségemet, hogy tiszteljék Nevemet.

Óróla beszéltem a múltban kis prófétáim[1] által. Mondom neked: korábbi ragyogását megkétszerezem, mert teljes szívvel fog követni Engem és újból keresni fogja Szent Arcomat. Senki sem fog kárörömmel gondolni rá, mert fel fogom emelni, hogy sok nemzet feje legyen.[2] Az ő szegénységében fogom Országomat újjáépíteni. Ó Vassula! Csak várj és láss!

1992. november 1.

Felemészt Érted a buzgóság,
a Tiéd vagyok, Uram.
Kérlek, fordulj felém,
töltsd meg szájamat,
hogy újból életre keljek!
Ments meg engem az emberek nyelvétől!

Fogadd azt a hódolatot, amelyet most kínáltam föl neked![3]

Uram, felfoghatatlanul szeretlek!

[1] A fatimai gyermekek.
[2] Lelkileg.
[3] Éppen azt hallottam, hogy valaki, akit ismerek, üldöz engem.

Szeress azok helyett, akik nem szeretnek Engem! Én Vagyok vigyáz rád.

Apránként neveltelek, drága lélek, hogy megdicsőíthess Engem. A te feladatod, hogy megtanítsd e nemzedéknek ezeket a szavakat: Szeretet és Egység.

Szentséges Szívem Vassulája, figyelj! Szeretetem meg fog menteni téged. Gyenge és megvetett leszel, Házam belsejéből fognak ellened szegülni, és nem fognak hinni neked. Üldöztetés lesz mindennapi kenyered, ez lesz földi jutalmad, mert mindez Országomba irányítja lépteidet. Hátrahagyott nyomaid sok lelket fognak Hozzám hozni. Ezért figyelj az Én nyomaimra és kövess Engem!

Örülök, hogy Édesanyámra bíztad ezt a kinyilatkoztatást. Mondom neked, nem választhattál volna helyesebben. Édesanyám lesz a te védelmeződ. Senki sem árthat ezeknek az írásoknak, mert megáldottam.

Te oly drága vagy Nekem! Szeretlek. Soha ne kételkedj Szeretetemben!

Én, Jézus, veled vagyok. Gyönyörűségemet lelem benned.

ΙΧΘΥΣ

1992. november 5.

Béke, kicsim! Te, akit Én neveltem fel, térj be Szentséges Szívembe! Felül fogsz kerekedni elnyomóidon, igen, mindegyik el fog bukni.

Gyenge vagyok, egyáltalán nem erős.

Tartsd meg emlékezetedben, hogy Én Vagyok a Szikla, és te ettől a Sziklától fogsz erőt nyerni. Oltár? Vigyázni fogok rád. Szabad kezet kell adnod Nekem, hogy megtisztítsalak. Szomorúvá tesznek Engem a foltok lelkeden, és iszonyodom tőlük. Azt akarom, hogy oltáromon ne legyenek foltok, azt akarom, hogy tiszta legyen! Ragyogó ruhákba akarlak öltöztetni. Áldj Engem, aki Tanácsadód vagyok.

Áldott légy Uram, Jézus!

Szükséges, hogy kifosszalak és szegénnyé tegyelek, mert szeretem a szegénységet. Földnek szülötte, nincs mondanivalód Számomra?

Áldozatod vagyok,
Veled és a Te Kezedben akarok lenni,
hogy átérezhessem,
amit Te éreztél földi életedben.
Szeretnélek megízlelni.

Megadom neked, hogy megízlelj, ha ezért sóhajtozol... Ha megengeded, Akaratom alá vetlek... és meg fogod tanulni, milyen nagy az Én Nevem és milyen tökéletes az, Aki ezt az ajánlatot adta neked...

ΙΧΘΥΣ

1992. november 10.

Béke legyen veled! Az országokat ma már teljesen ellepte a szenny, és Rajtam kívül mindenük megvan.

Ami a világ előtt helyesnek tűnik, az Szememben iszonyatos és már mindezt elítéltem. Téged azért gyűlöl a világ, mert szeretsz Engem. Tedd hitelessé tanúbizonyságodat Szememben! Mondom neked, tanúbizonyságod csak akkor lesz hiteles, ha teljesen feláldozod magadat a lelkek üdvözüléséért, és ha bebizonyítod szeretetedet azáltal, hogy feláldozod életedet barátaidért és azokért, akiket ellenségeidnek nevezel, hogy amikor az Én Napom eljön, ne kelljen szégyenkezned.

Én Magam foglak Saját Erőmmel ellátni téged. Addig pedig folytasd azt a művet, amelyet Én adtam neked és kiálts örömödben! Örvendj, mert Erőmmel át fogok törni falaikon és mindent napvilágra hozok, amit elrejtettek előled. Mindenféle állatot és kígyót fogsz látni, amint előtted csúsznak-másznak, de ne félj azoktól, akik megölik a testet! Mondom neked, a lelket nem tudják megölni. Inkább attól félj, aki pokolra

vetheti a testet és a lelket is! Kövesd Lábam nyomát, és ne várj tiszteletet vagy dicséretet!

Bár a világ csalónak tart, tudd, hogy igaz vagy, mert Én voltam az első, akit a világ csalónak tartott. Szeress és bocsáss meg! Imádkozz azokért, akik hihetetlen cselszövéseket terveznek Szentlelkem ellen, és ne ítéld el őket, nehogy végzeteddé váljék az ő végzetük! Hagyd, hogy Én figyelmeztessem őket! Szeretetben tégy mindent! Gondoskodni fogok rólad, és eltöltelek vigasztalással. Végül nem marad több tövis Testemben. A Szeretet diadalmaskodni fog!

1992. november 15.

„Ha mérlegre tudnám tenni bánatomat, és minden bajomat megmérhetném, tenger homokjánál nehezebbet nyomna. Azért vétettem el szavaimat."[1]

Megborzadok a félelemtől,
ha arra gondolok, hogy esetleg tévedek!
Tisztátalanul fogok Előtted állni, Istenem?
Pedig gyökeret vertem Benned.
Láttam, hogy itt állsz csendben,
kinyújtott Kézzel,
mint aki alamizsnát remél.
Majd Hangot hallottam.[2]
Egy Nevet[3] *mondtak,*
és lelkem Atyám karjába roskadt.
Ó Istenem, mennyire szeretlek!

Gyermekem, gyermekem... mennyire szeretlek, Én, az Úr! Könnyek szöknek a szemembe, úgy szeretlek... ne hallgass tovább az ördögre, aki igyekszik tönkretenni mindazt a jót, amit adtam neked.

Higgy az Én Szeretetemben! Én sohasem foglak elhagyni téged[4]... soha.[5] Fogadd Békémet, ezt a Békét, amelyet Én adtam neked, és tudd gyermekem, hogy sohasem fogsz az Én Szeretetemnél nagyobb szeretettel találkozni... Ó gyermekem, kapaszkodj ruhám szegélyébe! Itt vagyok, és veled vagyok.

1992. november 19.

Segítő rabszolgád készen áll szolgálatodra!

Szentséges Szívem Vassulája, Lelkem kedvese, jöjj Hozzám! Térj be Szívembe, és ízleld meg Szeretetemet, amikor üldöznek téged! Sokak közül választottalak ki, hogy kövess Engem az Egység felé vezető Úton. Tanítványommá tettelek, és nemcsak Nevelőd és Tanítód lettem, hanem Jegyesed is. Velem semmiben sem lesz hiányod, kedvesem.

Diktálni kívánsz nekem, Uram?

Életed minden pillanatában! Légy Velem életed minden egyes pillanatában! Bizonyítsd be irántam való szeretetedet az imádságban, a diktálás alatt, az elmélkedésben, amikor befogadsz Engem az Oltáriszentségben és az imádás órájában! Bizonyítsd be hogy szomjazol Rám, bizonyítsd hűségedet azáltal, hogy szeretetben egyesülve maradsz Szívemmel! Légy szilárd, az Én Erőmtől függjél, és előre örülj, hogy Velem találkozol! Ó, kicsim, nem értetted meg? Nem vetted észre, irántad való Szeretetem nagyságát és barátságomat? ...

És most, amíg még itt vagy, egyesítsd imádat a szentek imájával, és ne feledd, hogy nagyon jól tudom, mi van a szívedben! Tudom, hogy mire van szükséged, Én tudok mindent! Ti mindannyian egyaránt Hozzám tartoztok, újból oda-

[1] Jób 6,2-3
[2] Az Atya hangját.
[3] Jahve.
[4] Ezt szinte suttogva mondta.
[5] Ezt is suttogva mondta.

adnám értetek Életemet, ha szükség lenne rá.[1]…

Elküldöm Lelkemet, hogy emlékeztessen titeket Szeretetem nagyságára, és arra kérlek benneteket, hogy húzódjatok el a világtól, amelyben – Rajtam kívül – minden megtalálható. Szentséges Szívemben mindegyikőtök számára van hely. Egyesítsétek szíveteket az Én Szívemmel és éljetek Üzeneteink szerint! Mindegyikőtöket megáldom, és homlokotokon hagyom Szeretetem Sóhaját. Legyetek egy!

1992. november 27.

Béke legyen veled! Én vagyok az, Jézus. Imádkozz Velem és mondd:

Atyám, most csak azt kérem Tőled,
hogy erősítsd meg hitemet! Ámen.

(Elismételtem Jézussal együtt.)

1992. november 29.

(Fülöp-szigetek, Manila)

Én vagyok a ti jó Pásztorotok. Hallottam hívásotokat a magasból. Hogyan tudnék ellenállni kiáltástoknak, amikor hallom panaszotokat és látom nagy fájdalmatokat? Ily módon jöttem el, hogy beszéljek hozzátok és emlékeztessem szíveteket kérésemre:[2] Kiengesztelődtetek-e fivéreitekkel, nővéreitekkel és mindenkivel? Csak kevesen tették meg…

Itt vagyok, és újból hozzátok intézem szavamat. Nem Bíróként jövök, még nem, és ha szemrehányást teszek nektek, az az irántatok való nagy szeretetem miatt történik… Féltékeny Isten vagyok, és imádságot akarok, szüntelen imádságot.

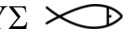
Ó szeretett gyermekeim, ha tudnátok, mennyire gyötrődik Szívem, valahányszor valaki későbbre halasztja kívánságaim teljesítését… Mondom nektek, hamarosan teljes hatalommal leszállok Szentlelkemmel együtt, hogy látást adjak a vakoknak, és elvegyem a látást azoktól, akik azt állítják, hogy látnak…

Az a lélek, aki e világ felett lebeg, lázadó lélek, arra biztatja a világot, hogy Istentelen életet éljen, és így gyalázza meg Szentélyemet. Hiszen mindannyian az Én Szentélyem vagytok! Örvendeztessétek meg Mennyei Atyámat, és imádkozzatok e világ Kiengesztelődéséért! Boldogok a békeszerzők, amikor a Békéért dolgoznak! A Magasságbeli gyermekeinek fogják hívni őket.

Imádkozzatok, hogy Egyházam legyen egy! Ma olyan megosztottság van Egyházamban, mint még soha, Káinhoz és Ábelhez hasonlóan, akik testvérek voltak, mégis különböztek egymástól. Egy volt a vérük, mégis különböztek. Az egyik őszinte volt, a másik nem, az egyik jó szándékú volt, a másik rossz szándékú és nem volt tetszésemre. Az egyik hűséges volt és jámbor, a másik hűtlen és lázadó. Ilyenek Egyházam mai tagjai: az egyik jámbor, a másik lázadó. Egyházam megosztott.

Bizony mondom nektek, hogy közöttetek van az Én Országom. Szentlelkem ma mindannyiatokra rálehel, hogy életre keltse azt a keveset, ami még bennetek maradt, és hogy észre térítse a lázadókat. A Kegyelem Szentlelke rátok leheli Szenvedélyes Szeretetemet. A Hozzám tartozó juhok messziről föl fogják ismerni Hangomat. Hamarosan, igen hamar tanítványokat fogok felragyogtatni.

Én, a ti Királyotok, teljes Szívemből megáldalak benneteket. Legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

(Később:)

[1] E szavakat nagyon kifejezően mondta, mert Isteni Szívéből fakadtak.

[2] 1991. október 24-én üzenetet adott az Úr a Fülöp-szigetek népének arra kérve őket, hogy engesztelődjenek ki.

(Áldott Édesanyánk ad üzenetet a Fülöp-szigetek népének.)

Édesanyaként jövök hozzátok, hogy megkérjelek, figyeljetek Atyátokra! Hallgassátok és tegyétek meg, amit kér!

Különleges módon mutattam meg nektek Szívünk Sebeit. Most már csak egy rövid ideig maradok veletek ily módon, de nem foglak elhagyni benneteket, akik a Pásztor bárányai vagytok, anélkül, hogy oltalomhelyet és legelőt biztosítanék számotokra.

A világ ismét rosszul ítélte meg az Időket, és nem tudja felismerni a Jeleket. A világ nem figyel a Mi Két Szívünkre, és nem is érti meg, visszautasítanak Minket... pedig közel van az óra, amikor Világosság fog felragyogni a magasból, és a Mi Két Szívünk mint Két Lámpás, egymás mellett ragyogva újból életre kelti, a sötétségből a világosságba viszi ezt a világot. Végül győzni fog az a Két Szív, amelyek ellen a világ küzdött! A világ országai el fognak múlni és Fiam Országa kerül a helyükbe... Ez most igen közel van!

Az Úr békéje és az Én békém legyen veletek, amikor innen elmentek![1]

1992. december 1.

A Te szavad az én gyönyörűségem,
Életem és reménységem!
Mit találtál az én gonosz szívemben,
hogy benne állítottad fel Trónodat?
Jóakaratodat mutatod irántam
éjjel és nappal.

Azért állítottam fel benned Trónomat, hogy megmentselek és megszabadítsalak. Azért helyeztem szíved belsejébe Trónomat, hogy uralkodjak feletted.

Azért helyeztem szíved belsejébe Trónomat, hogy megadjam neked Lelkemet. Szegénységed elbűvölt, nyomorúságod magához vonzott Engem. Ha ilyen jóakarat nyilvánul meg a bűnös iránt, miért ne mutatnék még több jóakaratot az igaz ember iránt, ó kishitű emberek?

Én vagyok az Első és az Utolsó, a Kezdet és a Vég.

1992. december 2.

Mutasd meg nekem
Szent Arcod Fényességét,
emeld magasba lelkemet, és add,
hogy láthassalak!

Viszonzásul evangelizálj szeretettel a Szeretetért! Áldott lesz minden szó, amelyet Szent Nevem dicsőségére mondasz. Szárnyra kel és eljut oda, ahol otthonra lel. IC,[2] Jézus.

Viszonzásul add Nekem idődet, gondolataidat, kezedet és szívedet, hogy Dicsőségemre legyenek! Majd figyeld Ajkamat, érintsd meg Szívemet, és írj! Soha ne engedd el ruhám szegélyét!

(Jézus a következőket mondta suttogva, amikor aláírta és lepecsételte ezt a levelet: „Szarajevó[3] el fog veszni.” *)*

1992. december 3.

(Ausztráliai küldetésem előtt)

Nézz Rám! Fogadd azt, Aki legjobban szeret téged! Bárányom, veled vagyok, és szájadba adom Szavamat, amely meg fogja nyitni szívüket és beléjük fog hatolni. Meg fognak hallgatni téged a jók és a rosszak is. Beszélni fogsz, és meg-

[1] Abból a templomból, ahol voltunk.

[2] „IC” jelölés található azokon az ikonokon, amelyek Jézust ábrázolják. „IC” rövidített formája a „Jézus” névnek.

[3] Szarajevó város az egykori Jugoszlávia területén. 1992. december 5-én, három nappal később, megtámadták Szarajevót.

tanítod őket arra a Tudásra, amelyet Én Magam adtam neked ezekben az években. Kitartás? Ez az, amire szükséged van, leányom?

Igen, Uram!

Veled leszek, hogy újból életre keltsem lelkedet. Jelenlétem bátorságot önt szívedbe és kitartást ad neked. Társak vagyunk, ugye?

Igen!

Akkor ne félj! Én és te, te és Én, és Szentlelkem ereje fel fog emelni téged, füledbe fogja súgni és emlékezetedbe fogja idézni az igaz Tanítást, amit adtam neked. Ne félj, sohasem hagytalak el téged. Ékesszólást adok neked, hogy tiszteletet nyújts Királyodnak.

ΙΧθΥΣ

(Később:)

Krisztusom, Neked szólnak
dicséreteim összejöveteleinken.
Kincset ér nekem a tanítás,
amelyet Ajkadról kapok.
Szentséges Szívedet kérem most,
hogy segítsen bemutatnom
a Mindenható Isten, a mi Atyánk
Végtelen Gyengédségét, Szeretetét,
a Te Szentséges Szíved jóságát
és Lelked Végtelen Gazdagságát.

Sietve elhagytam a Mennyet és lejöttem a szobádba. Csatlakozz most a szentek kórusához és teljes szívedből énekelj, igen, teljes szívedből! Dicsőségemet megosztom az ártatlan lelkekkel, a szegényekkel és azokkal, akik szívüket egyesítették az Én Szívemmel. Ki fogom nyilvánítani Szeretetemet, és mindenkinek megmutatom, hogy nem fogtok az Én Szeretetemnél nagyobb szeretettel találkozni. Látod, hogy mi van birtokodban? Maga a Szeretet jön a szobádba, hogy beszéljen veled. Szemtől szembe láttál Engem.

Én, Jézus, megáldalak teljes Szívemből. Érezd, hogy szeretlek! Én, Jézus Krisztus feltámadtam, élek és a közeledben vagyok, most... IC

1992. december 7.

(Ausztrália)

(Isten, a mi Atyánk adta nekem ezt az üzenetet közvetlenül a találkozó előtt.)

Írd! Mondd meg nekik, hogy Én Igen Gyengéd Apa vagyok. Mondd meg nekik, mennyire lehajolok most, hogy elérjem őket!

A Szeretet és a Hűség száll most le, hogy átöleljen titeket, hogy megújítson, életre keltsen és kiemeljen a fásultságból, amely e földet betakarja. Ne mondjátok, hogy túl messze vagyok ahhoz, hogy elérjetek Engem, hogy nyomorúságotok nem indít meg és nem válaszolok hívásotokra.

Ha lángba borulnak országaitok és tűz pusztítja el a föld népeit, az mind a ti nagy hitehagyásotoknak tulajdonítható, ami egymás után vette birtokba a nemzeteket, és behatolt Törvényem szívébe. Ez a hitehagyás tett koldussá benneteket és hitette el veletek, hogy apátlanok vagytok... mennyire sajnállak benneteket! Ó nemzedék, még meddig kell várnom? Figyelmeztetéseimet és felszólításaimat visszhangozza a föld, és bár nagy az Én bánatom, és túlcsordul Igazságosságom, még meg tudok engesztelődni és el tudom fogadni hódolatodat, ha felajánlod Nekem.

Fiam kiontott Vére és Áldozata árán kész vagyok megbocsátani, ha megszívleled Szavaimat. Én, aki Szeretetből teremtettelek, megkérdezlek: Fogom-e hallani bűnbánatod kiáltását? ...

Leányom, dicsőíts Engem és szeretettel fedd fel Szent Arcomat minden ember előtt! Megáldalak téged és mindenkit, aki kíséretedben van.

P
A Ω

1992. december 9.

Béke legyen veled! Légy a Visszhangom, te, akit Atyám kedvel!

Vesd meg Országom alapját Ausztráliában, hintsd el mindenütt és minden irányba a Szeretet magjait! Ne késlekedj, tégy eleget minden kérésnek! Elegendő erőt fogok adni neked ahhoz, hogy továbbítsd Üzenetemet.

Mutasd meg Lelkem meggyőző erejét! Mutasd meg, hogyan emel föl Lelkem, hogyan tanítja és nyilvánítja ki az Igazság és az Örök Isten mélységeit! Mutasd meg a tudatlannak, hogy mennyire valóságosak a lelki dolgok, amelyeket a Lélek ad, és fedd fel a Tudást, amelyet Lelkem ad! Mutasd meg Lelkem teljes hatalmát, hogy miképpen tökéletesíti a szegényt, az egyszerűt és az alázatost, hogyan tesz tanúságot mellettük és szerez örömet nekik, de miképpen retten vissza a gazdagtól, a bölcstől, a büszkétől, aki természetes értelmével ítéli meg Lelkemet és mindent saját lelkének mértéke szerint értékel. Vassula, mérd fel lelki fejlődésedet, és ne kételkedj kegyelmemben!

Én, Jézus vagyok a te Tanítód és Mestered. Soha ne kételkedj! IC. Fogadd Békémet!

ΙΧΘΥΣ

1992. december 10.

(Ausztrália, Adelaide)

(A találkozó előtt.)

Légy boldog, amiért megmentettelek! Engedd meg most, hogy dicsőségemre vegyelek igénybe! Értesd meg gyermekeimmel azt a Tudást, amelyet Én adtam neked! Tégy mindent ugyanúgy, mint a korábbi összejöveteleken! Mosolyogj Rám! Irántad való Szeretetem nagyobb, mint gondolnád! Jöjj! A kegyelem által emeltelek fel téged és millió más embert. Engedd most, hogy Én vezessem léptedet! IC.

Jézus!

Én Vagyok.

Ne menj még el!

Miért? Azt kívánod, hogy maradjak?[1] Ó látod? Sohasem fogom rád erőltetni Magamat.

Jézus?

Én Vagyok.

Kérlek, szólj hozzám!

A Szeretet szeret téged. Szeress és szomjazz Engem, ahogyan Én szomjazom rád! Időnként dédelgess és engedd, hogy megszólaljak szívedben! Értsd meg lélek, hogy te nem e világra való vagy, hanem az Én Országomba, a Mennybe! Ezért mondj le mindarról, ami a világhoz köt, és keresd a mennyei dolgokat!

Jöjj! Mi ketten?

Igen, Uram!

1992. december 13.

Mi Atyánk, aki a Mennyekben vagy,
szenteltessék meg a Te Neved.
Mi Atyánk, akinek szeretete
a közülünk legkisebb előtt nyilvánult meg,
légy irgalmas teremtésed iránt.
Ingyen adományként
adtad nekünk szabadságunkat,
hogy úgy használjuk,
ahogyan nekünk tetszik,
de mi magunk ellen fordítottuk
szabadságunkat.
Olyan lett, mint gyermek kezében
a borotvakés, arra használjuk,
hogy halálra sebezzük magunkat vele…
Ó jöjj! Fordítsd figyelmünket
Szent Neved felé,
különben darabokra vágjuk magunkat.
Hozzád fordulok segítségért bajainkban,
Mindenható Isten,

[1] Nem tudtam felelni Neki. Jézus azt kérte tőlem, tartsam be szabályként, hogy minden találkozó előtt legyek Vele fél órát. Ma későn érkeztem. Az idő sürgetett és szerettem volna felkészülni is.

megmentesz minket
vagy elrejtőzöl kérésem elől?

[1]Leányom, a te gondodra bíztam Üzenetemet, és kiküldtelek a világba, hogy nemzetről nemzetre szólítsd bűnbánatra az embereket, és csökkentsd ezt a pusztaságot. A tömeg valóban körülötted szorong. Eljutott füleikbe, hogy Én Vagyok beszél, és utánad érdeklődnek a nemzetek. Azt mondják egymásnak: „Menjünk és hallgassuk meg, mit mond az Isten!" Ezrével jönnek, leülnek eléd, és figyelnek szavaidra, de ki cselekszik szavaid szerint? Olyan vagy számukra, mint zeneszóval kísért gyönyörűséges szerelmi ének, szavaid elbűvölik őket, de ki valósítja meg Üzeneteimet? Megértették-e a szavakat: kiengesztelődés, béke, szeretet és egység?

Ha majd kénkő és pusztító láng érkezik hozzájuk, és az most már igen közel van, meg fogják érteni, hogy prófétát küldtem közéjük.

Parancsolatokat adtam nektek kezdettől fogva. Azt kértem, hogy szeressetek Engem, Uratokat, teljes szívetekből, teljes lelketekből és teljes elmétekből. Ma azt kérem tőletek, engedjétek meg, hogy megérintsem lelketeket, hogy szívetek dicsérni tudjon Engem, és így szóljon Hozzám: Sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem jövendők, sem magasság, sem mélység, sem hatalmasságok, sem egyéb teremtmény nem léphet soha közétek és Irántam való szeretetetek közé.

Én vagyok a ti Erősségetek. Tudjátok, hogy szeretetemet még a legkisebbnek is kinyilvánítottam. Ne a világ fényeiben keressétek üdvösségeteket, mivel tudjátok, hogy a világ nem adhat nektek Életet.

Trónom és a Bárány trónja hamarosan a helyén lesz, és lelketek meg fog gyógyulni az Én Természetfeletti Világosságomban, mert Én, a ti Atyátok meg akarom erősíteni lelketek emlékezetét, és szíveteket arra fogom indítani, hogy így énekeljetek nekem: Abba – Atyám! Mondom nektek, ti nem tartoztok e világhoz, miért hagyjátok újból és újból megtéveszteni magatokat?

- Neveteken szólítalak benneteket, amióta megvetettem a föld alapjait, de amikor Békét ajánlottam, egyetemes Békét, közületek majdnem mindenki háborút akart. Most mégis kiárasztom Szentlelkemet, hogy igazi alapjaitokra és arra emlékeztessen benneteket, hogy mindannyian az Én ivadékaim vagytok. De ivadékom ma tele van holt szavakkal... Én vagyok a Szent Isten, aki elsőként tartott kezében benneteket. Még meddig akartok ellenállni annak a Szemnek, amely elsőként látott titeket? És meddig akarja lelketek visszautasítani fájdalmas hívásomat?

Közületek még sokan a Vészthozó Undokságot dajkálják lelkük legmélyén. Hát nem veszitek észre, hogy a Vipera szed rá benneteket ismételten, ahogyan Ádámot és Évát rászedte? A Sátán fáradhatatlanul és alattomosan azt tanácsolja nektek, hogy vágjatok el minden mennyei köteléket, amely Hozzám, a ti mennyei Atyátokhoz köt benneteket. Megbénította lelketek emlékezetét, hogy elhiggyétek, apátlanok vagytok és szakadékot készít közétek és Közém, a ti Istenetek közé. A Sátán el akar választani benneteket Tőlem. El akarja vágni köldökzsinórotokat, amely Velem egyesít benneteket és amelyen át az Élet Folyója árad belétek.

Nemzedék, te még nem döntöttél Mellettem. Mikor határozod el, hogy visszatérsz Hozzám? Égő tűz és kénkövek között, pusztító láng által akarod-e átlépni e korszak küszöbét? Hogyan tudja lelked eladni az Én Dicsőségemet azért az értéktelen utánzatért, amelyet az ördög kínál fel neked mindennap? Tőlem kérjétek mindennapi kenyereteket, és megadom nektek! Miért hallgattok mindannyian olyan szívesen a Viperára? Ti és Én tudjuk, hogy a Sátán a hazugság atyja, miért hallgattok még mindig rá? Én, a ti Teremtőtök, a ti Atyátok vagyok, és visz-

[1] A szerk.: Az Atya szól.

szahívlak Magamhoz benneteket. Higgyetek fájdalmas kiáltásaimnak! A Lázadóval akartok továbbra is barátkozni, vagy kegyesen leszálltok trónotokról és bűnbánatot tartotok? Nektek kell határoznotok - már nincs sok idő hátra.

Emlékeztetlek benneteket, hogy óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik pusztítást végeznek lelketekben és félremagyarázzák az Evangéliumot. Azt mondják nektek, hogy nem azért van veletek a Szentlélek, hogy emlékeztessen benneteket alapjaitokra és arra, hogy honnan jöttetek. Máris pusztítást végeztek lelketekben, és mély szakadékot ástak köztetek és Köztem, a ti Atyátok között. Ne engedjétek nekik, hogy növeljék ezt a pusztítást lelketekben, és félrevezessenek benneteket, mondván, hogy árván hagytalak benneteket. Ezek a hamis próféták Fiamat, Jézust hazugnak mondták és az Evangéliumot visszhangzó cimbalommá, kongó ürességgé alakították. Szavaimat tátongó sírrá tették.

Ezért óvakodjatok ezektől a hamis tanítóktól, akik azt mondják, hogy Szentlelkem nem száll le azért, hogy csodákat és jeleket műveljen bennetek. Óvakodjatok azoktól, akik elítélik Szentlelkemet! Napjaitokban a Szentlélek méginkább emlékeztet benneteket alapjaitokra. Óvakodjatok azoktól, akik megtartják a vallás külső látszatát, de elvetik belső erejét! Azt a belső erőt, ami az Én Szentlelkem.

És ha közületek bárkit megrágalmaznak és visszautasítanak, mert az Igazság mellett tanúskodik, forduljatok Szent Édesanyátokhoz! Meg fogja vigasztalni lelketeket, és bátorságot önt belétek. Ha a világ szembetűnő sebeket üt rajtatok, forduljatok Édesanyátokhoz, Anyai Szeretetével és Jóságával fogja ápolni sebeiteket. Ahogyan Szeretett Fiamra vigyázott, úgy fog rátok is vigyázni. Nyomorúságotokban és bajotokban repülve jön hozzátok, a Szívébe fogad, ugyanabba a Szívbe, amelyben Megváltótokat fogantа. Szent Égi Édesanyátok Irántam való szeretetre tanítva mutatja meg, miként terjesszétek ki Országomat a földön.

A Szeretet legyen életetek alapelve! A szeretet legyen gyökeretek! Engedjétek, hogy Én, a ti Atyátok, Magamhoz kösselek benneteket! Engedjétek, hogy megérintsem lelketeket! Jöjjetek Hozzám, siessetek Karomba! Van-e annál nagyobb boldogság, mint ha az a Kéz tart benneteket, amely megteremtett? Tegyétek Szájamra fületeket, ez a Száj lehelt belétek Életet! A föld porából keltettelek életre benneteket, hogy meghódítsátok a földet. Megérintettelek és megkértelek benneteket, hogy figyeljetek Szavamra ezentúl. Jöjjetek, rendbe kell hozni szíveteket, hagyjátok el a bűnöket, amelyek beszennyezik lelketeket, és egész szívetekkel

SZENTELJÉTEK MEG NEVEMET!

1992. december 17.

Uram, Atyám és életem Nevelője,
Te, aki szívemet tanítottad,
Te, aki egyetlen pillantásoddal
elragadtatásba hoztad lelkemet,
ne rejtsd el Szent Arcodat előlem!
Térj vissza, hogy szemlélhesselek!
Ó Jézus, jöjj! Jöjj le hozzánk,
ahol maga a fény is olyan,
mint a legsötétebb éjszaka!

Királyod van itt... imádkozz Velem együtt az Atyához:

Atyám,
felajánlom magamat,
testemet és lelkemet
a Te szolgálatodra,
hogy Szemed és Szíved
soha ne hagyjon el engem.

Helyezd Királyi Trónodat belém
és rendelkezz velem!
Segíts haladnom a tisztaszívűségben,

hogy bevégezzem mindazt,
amit Te adtál nekem!
Ámen.

Leányom, veled együtt fogom befejezni ezt az utazást. Ne félj! Ha Velem, és az Én ritmusomban jársz, semmiben sem lesz hiányod. Ha elfordulsz Tőlem, megkettőzöm keresztedet, hogy megmentselek...[1] Nem fordulok el attól, aki visszatér Hozzám. Figyelj Szívdobbanásaimra, mert hangja megkímél minden lázadó gondolattól! Én, Jézus, megáldalak téged.

ΙΧΘΥΣ

1992. december 21.

(Az egység hetében fogom felolvasni Los Angelesben és Sacramentoban)

Szentséges Szívem leánya! Szeretném, ha írnál! Hallgasd meg Hangomat a mennyből!

Nem hallgatták meg Kiengesztelődésre, Békére és Egységre hívó Szavaimat, és nem is méltányolták. Egyszer már szóltam, és nem fogok ismét szólni. Nem fogok semmi újat hozzátenni.

Uram, látható, hogy nem könnyű![2]

Azt akarom, hogy ez alkalommal januárban[3] olyan legyen a hangod, mint a mennydörgés! Azt akarom, hogy hangod olyan hangos legyen, mint még sohasem! Az Én Nevemben fogsz beszélni. Az egész világ hallja meg: A napok meg vannak számlálva, nincs sok idő hátra, hirtelenül és teljesen váratlanul fog véget érni az a kegyelem, amely az emberiséget betakarta... Ez úgy fog megtörténni, hogy felismerje a világ, milyen nagy volt az Én Irgalmam és Jóságom, amely a magasból áradt ki évről-évre ...

Mondd meg azoknak, akik az egységért dolgoznak, hogy nézzenek fel az égre! Látják-e milyen messze esik a földtől? Szívük is ilyen messze van testvérük szívétől! Ilyen messzire kerültek egymástól![4] Mikor bocsátanak ki végre egyhangú határozatot arról, hogy mindnyájan ugyanazon a napon ünneplik a Húsvétot?

Belefáradtam fennkölt stílusuk hallgatásába. Lehet, hogy számukra megfelelő és választékos, de Számomra csak olyan, mint a gongütés, mert kong az ürességtől. Először azért szóltam, hogy gondjukat viseljem, majd könyörületből, de a mai napig sem halkította le egyikük sem a hangját azért, hogy az Én Hangomat meghallja.

Jaj nektek, akik azt mondjátok, hogy Engem szolgáltok, és közben megakadályozzátok, hogy Országom egységre jusson és megszilárduljon! De nem ti fogjátok egyesíteni Országomat..., mert ti semmit sem értetek és nem is fogtok érteni... Ha ti az Én égi felszólításaim ellenére sem tudtátok felmérni Szívem mélységeit, hogyan tudnátok felfogni Érveimet, hogyan tudnátok megérteni Szívem Gazdagságát?

Nem példabeszédekben és nem találnyokban szóltam hozzátok. Érthető szavakat használtam, hogy szóljak hozzátok. Megfeddtem a felelőseket, és összehívtam őket, hogy szóljak hozzájuk,[5] de figyelembe vették-e Szívem buzdításait? Az volt a feladatuk, hogy adjanak hivatalos felszólítást. Megfeddtem a tekintélyviselőket,[6] azon a napon azonban nem azért jöttem,[7] hogy támadjam őket, hanem hogy olajat kínáljak lámpásuk feltöltésére, nehogy további kárt okozzanak Egyházamnak. Közülük hányan nyújtották az ég felé kezüket Engem

[1] Megértettem, hogy ha nem követem Őt, Ő is elhagy engem, és csak a kereszteket hagyja meg számomra. A következő mondatot tette még hozzá, miután látta, hogy félreértettem Őt.

[2] Azt akartam mondani: „egyesíteni a Húsvét dátumát." Ezt mondták nekem azok, akik az egységért dolgoznak. De Jézus – hatalommal hangjában – félbeszakított.

[3] Az Egység Hónapjában.

[4] Úgy látszik, hogy Jézus itt irányítani akarja lépteiket és megmondja, mit kellene tenniük.

[5] Engem, mint az Ő szócsövét felhasználva.

[6] Az Egyházak Világtanácsában.

[7] Általam, mint az Ő szócsöve által.

szólítva? Felfogják-e, hogy Véremet kétszer ontják ki, mintha csak víz lenne?[1]

- Bárcsak meghallanák sóhajtásaimat ez alkalommal! Amit Jobbom ültetett, azt szétválasztották előbb két, majd három részre, azután felaprították. Hol van az egész szőlőtő,[2] amit elültettem? Volt egyszer egy szőlőtő. Azt reméltem, hogy minden évben szőlőt terem. Betöltötte a völgyeket, a hegyeket, és elterjedt túl a tengereken, mert az Én birtokomon, az Én örökségemben vert gyökeret. Megnyújtottam indáit, hogy elérje a föld négy sarkát, és ellássa gyümölccsel a világot. De ahelyett, hogy gondozták volna, elhanyagolták, és hagyták, hogy tövis és tüskés bozót növekedjen körülötte, és az sorra megfojtsa vesszőit és hajtásait. Egyenlővé tették a földdel ezt a választott növényt, amelyet Jobbom ültetett, és romlott gyümölcsként hullik le most a szépség, a dicsőség és a gyümölcs, amit egykor termett. Hiábavaló ezért felfuvalkodni a büszkeségben!

Ne legyen önhittség szemetekben, amikor hibáitok sokasodnak és tetteitek visszahullnak saját fejetekre. Azért jöttem, hogy olajjal töltsem fel és meggyújtsam lámpásotokat, hogy lássátok, merre jártok. Aki most nem akarja meggyújtani lámpását, és nem használja, attól el fogják venni, és másnak adják. E szavakkal imádkozzanak:

Ó, Uram, ki közöttünk állsz,
vezess bennünket!
Helyezd Királyi Trónodat
szőlőd közepébe
és rendelkezz velünk!

Ó, minden szentség Szent Ura,
tisztíts meg minket,
hogy megőrizzük
Házad és szőlőd tisztaságát!
Szeretettel lépj közbe, és védd meg,
mit Jobbod ültetett!

Elhagytunk Téged, de tudjuk,
hisszük és bízunk benne,
hogy szélesre tárod Kapudat,
szőlődre engeded az Élet Folyóját,
és újból vesszők hajtanak belőle,
gyümölcsöt hoznak és királyi bort,
mindnél nemesebbet,
mert Szentlelked, az Életadó
fogja beárnyékolni.
Ámen.

És téged, Vassulám, szenvedéseid majd megtanítanak arra, hogy türelmes légy. Nem hallottad, hogy a türelem állhatatossá tesz, és az állhatatosság reményt ad? És ezen a reményen, ezen a reményen fog felépülni Országom. Dicsőíts most Engem egész valóddal!

Szentlelkem megjelölt téged Pecsétemmel, ezért ne félj! Lelkipásztorok, papok, tanítók, püspökök és bíborosok fogják felismerni a Pásztor Hívását. Meg fogom újítani elméjüket, hogy régi énjük megsemmisüljön, és valóban fel fogják ismerni, hogy már visszafelé tartok hozzájuk, hogy egész teremtésemet átváltoztassam

az Igazság

jóságában és szentségében.

Jöjj, leányom, drágám, Én Vagyok van veled.

[1] A két Húsvét alkalmával: a római katolikus és az ortodox Húsvét idején.

[2] A szőlőtő: az Egyház vagy Isten népe.

1993

1993. január 6.

Jézus? Te, Szeretett Fia az Atyának,
országom[1] földjét feldúlták,[2]
gyíkok és pókok tanyája lett,
már nem vagy ott?
Már nem vagy e nemzetben?
Miért nem fejlődik? Miért hagyod el őket?
A halál belopakodott ajtajuk alatt.
Mindenható Istenünk Fia,
mikor mutatod meg Szentségedet
ebben a nemzetben?...
„Vassilia mou, yiati kles?"[3]

Hatalmas gőgjük miatt sírok... Mit tegyek hatalmas gőgjükkel? Nem figyelnek Lelkemre és csak saját gőgös szívüket követik.

Minden Szentség Ura,
nem teszek-e meg mindent,
hogy Téged szolgáljalak,
nem járok-e közben az Egységért?
Puszta kezemmel
meg tudom-e hajlítani a vasakat?[4]
A Te tüzed azonban meg tudja hajlítani.
Gazdagságod
és Szentséges Szíved Kincsei
meg tudják hajlítani.

Akkor majd többet kell kérnem tőled... Többet kell majd kérnem tőled. Mindaz, amit Nekem adsz, arra való, hogy összekössön titeket a szeretetben és megvilágosítsa szíveteket, hogy lelketek megnyíljon Lelkem előtt, aki megtanít benneteket Mennyei Atyátok mélységeire és a Bölcsesség rejtett kincseire.

A Szegénység áll Lábad előtt, hogy szolgáljon Téged, Mindenható Istenem!

Igen! Bízzál Bennem! Mindig támogatni foglak, ne félj hát! ... Nézz Rám! ... Ajkam szárazabb a pergamennél, és az Atya nem fogja ezt tovább eltűrni. A világ megbántja Őt és egész Országát. A világ nagyon gonosz lett, és Karom már nem tudja tovább visszatartani az Atya Karját, hogy rátok ne essen...[5]

A vasat meg lehet olvasztani, ezért ne veszítsd el bátorságodat! ... Ne feledd, hogy karddal kezedben állítottalak oda, hogy villámként világíts! Mert ezek az Üzenetek, amelyeket azért adtam neked, hogy add tovább, egyáltalán nem fognak tetszeni a büszkék szívének. Aggodalmat keltenek lelkükben és térdük megremeg tőlük. Nemzetedet pedig meg fogom olvasztani, ahogyan a vasat olvasztják: Tűzzel... és szentségben fognak növekedni.

(A Szentséges Szív üzenete egy lélek számára.)

Nem hal meg többé az, ami egyszer életre kelt.[6] Sohasem fog kialudni az, ami felszítja a buzgóságot és látható életet visz Egyházamba.

Saját szemeddel látod, amint feléled Szentséges Szívemnek és annak tisztelete, akiről így beszélsz: „Ismerem és szeretem Őt." Nincs szenvedés és áldozat nélkül az, ami ma történik. Életben fogom tartani Szentséges Szívem Tiszteletét és mindazt, amit ezzel kapcsolatban tanítottam. Én ígérem ezt. Neked megadatott, hogy tanúja légy a Szentséges Szívem iránti tisztelet újjáéledésének, hogy tanúságot tehess róla. Kiváltságot jelent, ha valaki annak lehet áldozata, Aki elveszi a világ bűneit.

---

[1] Görögország.
[2] Lelkileg.
[3] „Királyom, miért sírsz?" – görögül.
[4] A vasrudakat, amelyeket látomásomban láttam és a három keresztény egyházat képviselik.
[5] Urunk hirtelen elhallgatott, rám nézett, mintha eszébe jutott volna valami, majd megszólalt.
[6] A Szentséges Szív.

Elfogadom tanúságtételedet, amelyet Szentlelkemben teszel. Mindaz, amit most saját szemeddel látsz az a ti időtöknek beteljesedése.

1993. január 17.

(Los Angeles - Az Egység Hetének előestéje.)

Uram, úgy imádkozom,
ahogyan Te imádkoztál:
legyünk mindnyájan egy,
amint az Atya Benned van és Te Őbenne,
hogy mások is elhiggyék a világon,
hogy az Atya küldött Téged.
Azokért a juhokért is imádkozom,
amelyek nem a Te Nyájadból valók,
hogy ők is hallgassanak Hangodra.
Imádkozom a mohamedánokért,
a zsidókért és másokért is,
hogy mától fogva
ébredjenek irántad való szeretetre!
Ámen.

Hallottalak, hallottalak, barátom. Végül mindenki imádni fog Engem.

ΙΧΘΥΣ

1993. január 18.

(Sacramento)

(Ma van a születésnapom és az Egység hetének első napja. Ezen a napon volt egykor Péter székfoglalásának az ünnepe. Ma az igen szentéletű Francis A. Quinn püspök hívott meg, hogy beszéljek az Oltáriszentség katedrálisában. Vendéglátóim ajándékot nyújtottak át nekem délután, közvetlenül a találkozó előtt. Amikor megláttam, éreztem, hogy Jézustól való. A következő szavakat mondta ugyanis nekem 1992. október 21-én: … „örülj és ujjongj, Én pedig oda fogom nyújtani neked Kelyhemet… Sorjában rá akarom venni a népeket arra, hogy árnyékom alatt éljenek, és higgyék, hogy az Atya küldött Engem. Igen, el fog jönni a Nap, amikor a föld királyai, nagyjai és hadvezérei, a gazdagok és hatalmasok, az egész nép el fog ismerni Engem, mint Krisztust, az Élő Isten Fiát. Az emberek mindenütt egy hangon és egy szívvel fogják tisztelettel felemelni kezüket imádságra és imádásra…" *És egy aranyozott kelyhet nyújtottak át, amelyre e szavakat vésték:*

Hogy mindnyájan egy legyenek!
A Keresztény Egység ünnepe
1993. január 18.

A szentmisét a két jelenlévő püspök mutatta be beszédem után. Kórus énekelt a katedrálisban, és minden fenséges volt. Az én kelyhemet használták ezen az egységért bemutatott szentmisén, és abban változtatták át Jézus Drágalátos Vérét.

Amikor beszédem közben a katedrálisban az összegyűlt tömegre tekintettem – ezernyolcszázan lehettek –, szomorúságot éreztem. Ott álltam az Úr kérésére, hogy az egységről beszéljek a feltehetően 98%-ban római katolikus hallgatóság előtt. „Az én népemből[1] egy sem volt velem." Mohamedánok és zsidók is voltak a katedrálisban… De az Úr későbbre tartogatta a születésnapi meglepetést. A szentmise előtt egy ortodox pap jött be kísérőjével. Mise után megkért, hogy beszélhessen velem. A sekrestyében találkoztunk, és akkor értettem meg, amit az Úr mondott nekem: „Oroszország lesz az, amely leginkább meg fog dicsőíteni Engem." A pap egy orosz ortodox pap volt…

Megosztottságunk sötétségében az egység reményének egy gyenge fénye fog kigyulladni. A reménynek ez a kis fénye Oroszország. Az egység Oroszország által fog bekövetkezni, és Ő dicsőíteni fogja Istent! Megmondtam az orosz papnak, hogy Ő az én születésnapi ajándékom Jézustól. Az atya neve Vassili volt, ami az én nevemnek, Vassulának a hímnemű megfelelője.

A másik jel arra vonatkozóan, hogy az egység Oroszország által jön létre, az volt, hogy amikor az Úrtól egy bevezető imát kértem, Ő egy orosz papnak, Szergej Bulgakov atyának az imádságát választotta. Azt kérte, hogy találomra nyissam fel a könyvet és azt az imát láttam meg először, amelyet 1989. december 29-én írtam le. Íme:

[1] A görög ortodoxok közül. (Úgy hallottam, hogy a görög ortodox püspök megtiltotta híveinek, hogy eljöjjenek találkozómra.)

„Ó Jézus Krisztus, Urunk és Szabadítónk,
Te azt ígérted,
hogy mindenkor velünk lakozol.
Te valóban meghívtál minden keresztényt,
hogy közeledjen Hozzád,
és részesüljön Testedből és Véredből.
De bűneink megosztottak minket,
és már nincs elég erőnk,
hogy együtt részesülhessünk
Oltáriszentségedből.
Megvalljuk, hogy ez a mi bűnünk.
Kérünk Téged,
bocsáss meg és segíts,
hogy Akaratod szerint
szolgáljuk a kiengesztelődést.
Gyújtsd lángra szívünket
a Szentlélek tüzével!
Add meg nekünk a bölcsesség és a hit lelkét,
a bátorság és a türelem lelkét,
az alázat és az állhatatosság lelkét,
a szeretet és a bűnbánat lelkét
a Boldogságos Istenszülő
és minden szent imája által!
Ámen.)

1993. február 2.

(Az Urat hívtam, de nem hallottam Őt. Ez elszomorított. A csendet lépteinek zaja törte meg hirtelenül.[1] Szemrehányással fordult hozzám.)

Az Én Lelkem van rajtad. Éjjel és nappal vártam rád![2] Tartsd tiszteletben szabályaimat! Miért akadályozod találkozásainkat? Most azt kérdezed, „meddig fog ez tartani?”,[3] amikor még csak néhány perc telt el. Én viszont több napon át vártam rád! Meddig kell még elviselnem téged? Azt mondod, örömed telik abban, hogy közel vagy Hozzám. Nyomorúságos vagy a jóra! Gyenge kis teremtmény, ne feledd, ki segít állva maradnod! Jóságosan bántam veled és Támaszod voltam. Magyarázd meg hát távolmaradásodat!

Adj még egy lehetőséget
a szegénynek és ínségesnek!
Semmi másban nem lelem
gyönyörűségemet a földön,
csak Jelenlétedben!

Akkor válaszd azt, hogy velem légy! A Szívembe hívtalak meg, nem ügyek intézésére!

De ki fogja elvégezni ezt a munkát?

Nem ismerted be bűnödet![4]

Beismerem, hogy vétkeztem, mert nem tartottam be szabályaidat.

<u>És</u> vétkeztél, mert nem voltál hűséges Hozzám, mondjad!

... és, mert nem voltam hűséges Hozzád.

Mondd:

Uramat fogom dicsérni
és lelkem <u>egyedül Érte</u> fog élni,
<u>egyedül Őt</u> fogom szolgálni,
és ajkam <u>egyedül Neki</u> fog énekelni,
szívem <u>egyedül Őrá</u> fog figyelni,
és szívem <u>egyedül Érte</u> fog dobogni.
Ámen.[5]

Képes-e a por Engem dicsérni? Tud-e dicséretet mondani Nekem? Nem, addig nem, amíg Lelkem nem él ebben a porban. Nélkülem semmi vagy. Az Én Világosságomból árad szemedbe a világosság. Meg foglak tanítani arra, hogy engedelmeskedj Nekem, mert a földdel teszlek egyenlővé. Máskülönben hogyan látnak meg Engem? Szentségre akarlak vezetni. Sikerrel fogom koronázni minden tervemet, ezért ne tagadd meg Tőlem, hogy találkozzam veled. Végezd el munkádat, amennyire tudod, de vigyázz, hogy a jobbik részt el ne hanyagold!

Hagyatkozz Rám, hogy támogassalak és erősítselek. Imádkozz! Mi ketten?

ΙΧθΥΣ

[1] Jelképesen.
[2] Három napon át nem mentem Hozzá ilyen módon.
[3] Az Úr távolléte és hallgatása.
[4] Az Úr sokkal szigorúbb volt, mint azelőtt.
[5] Elismételtem az Úr után az imádságot.

1993. február 3.

Uram, Istenem,
Téged úgy ismernek,
mint aki nem késlekedsz nagylelkűségeddel
a szegény és az ínséges iránt.
Téged úgy ismernek,
hogy megtöltöd az éhesek száját
és azokét, akik feléd nyújtják kezüket.
Felemeled a rászorulót,
és királyi helyet adsz neki
a választottakkal együtt
mennyei udvarodban.
Házadba fogadod a gyengét.
Téged úgy ismernek,
hogy megdöntöd a királyokat
és a királyságokat,
amikor Szavadat akadályozzák.
Gyengéd Uram, Te könyörülettel
tekintesz a nyomorúságosokra,
elküldöd hozzájuk a Bölcsességet,
hogy Nevelőjük legyen
és tanítsa meg őket Jelenlétedben járni
és jóságodnak örvendezni.
Sokan üldöznek engem és elnyomnak,
de Bölcsességed arra tanított,
hogy <u>minden</u>
a Te nagyobb Dicsőségedre van!
Igazságtalanul üldöznek az emberek,
várnak rám és az alkalmas órára,
hogy rám verjenek, a Te gyermekedre,
de Te oly Öröm vagy számomra,
hogy nem számít, mit tesznek velem,
kitartok amellett,
hogy Örömmel hirdetem Nevedet.
Te olyan Öröm vagy számomra,
hogy nincs az az ember,
aki elfordíthatná Rólad tekintetemet.
Folytonosan örömbe meríted lelkemet!
Mert lelkemet a Szeretet keresztségébe,
az Emésztő Tűz keresztségébe merítetted,
és lángra gyújtottad szívemet.
Mérhetetlen kincset pazaroltál rám,
Szentséges Szívedet.

Gyermekem, állhatatosságod megszerzi neked az életet. Szereteted és türelmed helyet biztosít számodra a mennyben. Gyermekem, gyermekem, hadd legyek Én a te örökséged! Dicsőíts Engem, és hirdesd a nemzeteknek Szeretetem nagyságát! Senkitől se félj, előtted vagyok. Emeld fel szemedet, és nézz Rám![1] Meg fogom menteni népemet. Minden népből, minden fajból, és minden nyelvből kézen fogok embereket, és megkérdezem őket: „Akartok-e követni?" És így fognak válaszolni: „Veled akarunk menni, mert most megismertük az Igazságot", és sorra visszahozom őket, hogy Szívemben éljenek! Békét akarok hozni minden szívbe.

Igen! A szőlőtő, amelyet a múltban ültettem, az Én Dicsőségemre fogja meghozni gyümölcsét. Nem késlekedem, és nem veszem semmibe a hívők kiáltásait. Ha az egyik ember Egyházamat építi, míg a másik rombolja, vajon kire fog rázúdulni Atyám haragja az Ítélet Napján? Figyelj Rám: azért alakítottalak és neveltelek, hogy újból életre keltsd Egyházamat, és egységet vigyél a testvérek közé. Én teremtettelek téged, Vassiliki,[2] és keresztneveden szólítottalak, hogy Enyém légy, és bármikor és bárhol szabadon jöhess Jelenlétembe.[3] Azt akarom, hogy közel légy Hozzám!

Ó gyermekem, akit annyira kedvel Atyám! Arra választottalak, hogy kinyilatkoztassam neked az Atyát és megjelöljelek Szeretetünkkel. Rád lehelt Szentlelkem, és újból életre keltett. Eltöltötte lelkedet Világosságával. Világossággá változtatta a benned lévő Sötétséget. Vassiliki, mindez azért történt, hogy a nemzetek rajtad keresztül lássák meg Irgalmamat és Szeretetemet.

Azt kérdezheted magadtól, „miért engem választott?" Mondom neked, hogy a te nagy nyomorúságod és megdöbbentő gyengeséged miatt. Végtelen Szeretetében megsajnált téged Szívem. Bárki más is lehetett volna, ne állj ilyen zavarban Előttem! Nem ismered meg Szabadítódat?

Ki könyörül meg népemen, ha nem Én? Hogyan maradjak csendben, amikor

[1] Felemeltem szememet, és azt láttam, hogy Krisztus Szent Arca mosolyog.
[2] Hivatalos keresztnevem.
[3] Ezen a különleges módon.

a néptömegek folyamatosan elvesztik hitüket, a rémület koronája van minden ember fején, és kicsapongás uralkodik szívükben? Csendben kell-e maradnom, amikor istentelenség terjedt el az egész világon? Mondd meg nekik: „Boldog az a szív, amely békét köt testvérével,[1] mert a Magasságbeli gyermekének fogják nevezni. Boldog az a szív, amely nem járkál többé az éjszakában, és igazán kibékül testvérével.[2] Nemcsak kegyeimnek fog örvendeni, hanem valóban fel fogom fedni előtte Szentséges Szívem Kimeríthetetlen Gazdagságát! Sugárzó szépségén csodálkozva azt fogják mondani a körülötte lévő emberek: „Valóban benne él az Isten!” És te, leányom soha ne szakadj el Tőlem! Én, az Úr fogok mindvégig gondoskodni rólad. Jöjj!

1993. február 18.

Még meddig engeded meg nekik,[3] hogy próbára tegyenek Téged?

Vihart keltek legközelebb, amikor hozzájuk szólok!

Megvetették figyelmeztetésedet az ökumenikus központban (Mexikóvárosban),[4] felálltak és a találkozó közben elmentek. És ahogy tudod, az enyémek közül voltak azok, akik az Egyházak Világtanácsában a legerősebb ellenzéket képviselték, akik nem akarták, hogy elmenjek hozzájuk, és találkozni sem akartak velem.

De Én, a Győztes, kétszeresen meg fogom őket hajlítani… Látod, Szenvedésem Vassulája, fogadd Békémet, ne keress senki mást, csak Engem! Szenvedésem lelke, menj a nemzetekhez, és az ellenzéket hagyd Rám! Föl fogom állítani Székükről azokat, akik Ellenem szegülnek, és kétszeresen meghajlítom őket. Bízzál Bennem! Menj el a nemzetekhez, emlékeztess mindenkit Szeretetemre, és hogy Jézus azt jelenti, hogy Szabadító, Megváltó, és hogy irántatok érzett Szeretetem nagysága mindent felülmúl…

Ne nézz se balra, se jobbra! Ne feledd, hogy Atyám a te nyomorúságodtól megindulva hogyan adta meg neked Békéjét, hogy te meg másoknak add tovább ezt a Békét. Atyám a te megdöbbentő gyengeségedtől meghatva, felfedte előtted Arcát, és rajtad keresztül mások előtt is. Szentlelkem a te gyengeségedtől elragadtatva diadalmaskodott feletted, beléd helyezte Trónját, hogy uralkodjék lelked felett, Én pedig betöltöttem szívedet Szentséges Szívem Gazdagságával.

Lelkem kedvese, téged hamarosan fehér vászon fog takarni, Én Magam foglak Szívembe fogadni és Világosságomba meríteni. Engedd meg ezért Égő Szenvedésem gyermeke, hogy valamivel tovább vegyem igénybe kis kezedet!

Írd: Eljöttem az Égből, hogy elérjelek benneteket, de hallgattatok-e Rám? Leszálltam Trónomról, hogy szobátokba jöjjek, udvaroljak nektek és arra emlékeztesselek, hogy Országom örökösei vagytok. Eljöttem Lakóhelyemről és bejártam a pusztaságot titeket keresve. Az ég Ura sohasem tagadta meg tőletek Szeretetét! Megengedtem szemednek, teremtés, hogy láthasd a Királyt Szépségében, hogy magához vonzzon.

Nevem tiszteletére életre keltettem a holtat, hogy beszéljen nektek Országomról. Hol késik válaszotok? És ti, akik az Egységről beszéltek, azt gondoljátok, hogy üres szavak fognak egyesíteni benneteket? Ki áll készen közületek arra, hogy lemondjon minden kényelméről, és kövessen Engem? Mondjátok, ki vet véget elsőként közületek az Egységért és Békéért való Szenvedésemnek és sóhajaimnak, mielőtt az Óra eljönne? Az az Óra, amelytől minden angyalom remeg.

Ki az a lélek közöttetek, aki elveti a nemzetekben a Szeretet és a Béke

---

[1] Itt azt jelenti: az emberiséggel.
[2] Itt azt jelenti: az emberiséggel.
[3] A görög ortodox papságnak.
[4] Minden vallás képviseltette magát. A görög ortodoxok későn jöttek, húsz percig maradtak, amíg felolvastam Jézus üzenetét az egységről, majd felálltak és haragosan eltávoztak.

magjait? Ki az, aki Kedvemért hűségesen fogja követni a Világosságot Nevemet híva segítségül éjjel és nappal? Ki lesz az közületek, aki elsőként lép véres Lábnyomaimba? Őszintén kerestek-e Engem? Értsétek meg, hogy eljönnek azok a napok, amikor mennydörgéssel és Tűzzel jövök el, de szomorúságomra sokakat fogok közületek úgy találni, hogy mit sem tudtok róla, mert mély álomban lesztek!

Egyik hírvivőt küldöm a másik után, teremtés, hogy áttörjem süketségedet, de most fáradt vagyok ellenállásod és fásultságod miatt. Nagyon fáradt vagyok hidegséged miatt. Fáradt vagyok gőgöd és merevséged miatt, amit akkor látok amikor az egység érdekében kellene összegyűlnötök. Megtöltötted és túlcsordítottad az Érzéketlenség Kelyhét. Saját hangotoktól megmámorosodva szembeszegültök az Én Hangommal, de ez nem lesz örökre így. Hamarosan elbuktok, mivel saját hangotok félrevezető ostobasága miatt szegültetek szembe Hangommal. Nyilvánvaló, hogy Egyházam a ti megosztottságotok miatt hever romokban. Hit hiányában nem fogadjátok el tanácsomat és kívánságomnak sem tesztek eleget, de le fogom leplezni szíveteket saját magatok és az egész világ előtt. Le fogom leplezni, miként terveztétek titokban, hogy tönkreteszitek Törvényemet.[1]

Fel fogják törni a hatodik pecsétet,[2] és ti mindannyian sötétségbe merültök. Nem lesz világosság, mert az Alvilág füstje olyan lesz, mint egy nagy kemence füstje, és elsötétül tőle a nap és a levegő.[3] Igazságosságom Kelyhe által kígyókhoz és viperákhoz teszlek hasonlóvá benneteket. Hasatokon fogtok csúszni és a föld porát fogjátok enni a sötétség ama napjaiban.[4] Földre terítelek, és emlékeztetlek benneteket, hogy nem vagytok jobbak, mint a viperák... Fulladozni fogtok, meg fogtok fulladni bűneitekben.

Haragomban leterítelek benneteket, és rátok taposok. Értitek? Négy angyalom parancsomra várva, félelemmel eltelve áll Trónom körül. Amikor majd mennydörgést hallotok, és látjátok a villámok fényét, tudjátok, hogy elérkezett Igazságosságom Órája. A föld megrázkódik és mint hullócsillag kilendül helyéből,[5] hegyeket és szigeteket mozdítva ki helyükből. Egész nemzetek fognak megsemmisülni. A mennybolt eltűnik mint felgöngyölt könyvtekercs,[6] ahogyan látomásodban láttad leányom.[7] Nagy szenvedést fog átélni minden ember, és jaj a hitetleneknek! Hallgass meg: Ha így szólnak ma hozzád az emberek: „Ó, az Élő Isten Irgalmas lesz hozzánk! A te jövendölésed nem Istentől való, hanem saját lelkedből!" Mondd meg nekik: Holtak vagytok, bár azt mondják rólatok, hogy éltek. A ti hitetlenségetek ítél el benneteket, mert nem akartatok hinni Irgalmasságom idejében, és megakadályoztátok Hangomat, hogy szócsöveimen keresztül figyelmeztesse és megmentse teremtményeimet. Ti is meghaltok majd, mint a rosszak.

Amikor elérkezik a Sötétség Órája, megmutatom nektek bensőtöket. Ki fogom fordítani lelketeket, és amikor meglátjátok, hogy lelketek szénfekete, nemcsak olyan lelki kínt fogtok érezni, mint azelőtt még soha, hanem fájdalmatokban melleteket fogjátok verni, mondván, hogy a ti sötétségetek sokkal rosszabb, mint a titeket körülvevő sötétség.

Ami téged illet,[8] (...). Így fogom megmutatni Igazságosságomat a nemzetek előtt, és minden nemzet érezni fogja ítéletemet, amikor az az Óra eljön. Jobban megritkítom az emberi életet, mint bármikor azelőtt. Majd pedig,

[1] A következőket Jézus jelentőségteljesen mondta.
[2] Vö. Jel 6,12.
[3] Vö. Jel 9,2.
[4] Vö. Ter 3,14.
[5] Vö. Iz 13,13.
[6] Vö. Jel 6,14.
[7] 1990. július 21-én.
[8] Ez csak rám vonatkozik.

amikor haragom megenyhül, mindegyikőtökben elhelyezem Trónomat, és együtt, egy hangon, egy szívvel, egy nyelven fogtok dicsérni Engem, a Bárányt.

Ennyi elég mára, Vassulám. Ne légy keserű saját néped miatt, és szíved se aggódjék, lélek! Megmutatlak a világnak, mint az egység jelét. Ellened mondanak és elutasítanak, de most már tudod, hogy miért: mert nem fogadják szívesen az egységet, miként a Szeretetet sem fogadja szívesen sok szív. Hiányzik az őszinteség…

Jöjj! Mi ketten?

Igen, Uram.

ΙΧθΥΣ

1993. február 19.

Béke, kedvesem. Egy vagy Velem?

Tedd lelkemet eggyé a Te Lelkeddel! Csak Te tudod ezt megtenni, Uram.

Örülök, hogy tudatában vagy semmiségednek és annak, hogy Nélkülem semmit sem tudsz tenni. Támaszkodj Rám, és Én Magamhoz vonom lelkedet. A Szeretet közel van hozzád és Lelkem van rajtad. Engedd meg, hogy folytassam tegnapi Üzenetemet!

Hallgass meg! Mondd meg nekik, hogy Enyém az irgalom és Enyém a harag is. Hatalmas vagyok a megbocsátásban és haragom kiöntésében is. Nagy az Én irgalmam, de szigorúságom is éppoly nagy.

(Isten arra kért, hogy írjam le a következő részt Sirák fiának könyvéből: Sir 16,11-12.)

Látod leányom, igazságosságomat is hamarosan kinyilvánítom. Tervemnek meghatározott ideje van. Irgalmas felszólításaimnak is meghatározott ideje van. Amikor vége lesz az Irgalmasság idejének, mindenkinek meg fogom mutatni, jóknak és rosszaknak, hogy szigorúságom is éppen olyan nagy, mint Irgalmasságom, hogy haragom is olyan hatalmas, mint megbocsátásom. Most gyorsan be fog következni mindaz, amit megjövendöltem. Semmi sem maradhat ki belőle.

Beszéltem nektek a Hitehagyásról, ami megkötözte legjobb barátaim kezét,[1] lefegyverezte őket gyorsaságával és nagyságával. Hiszen megmondtam, hogy bíborosok lesznek bíborosok ellen, és püspökök püspökök ellen, és hogy sokan vannak a kárhozat útján! Végnélküli küzdelmeikkel meggyengítették Egyházamat. A lázadás lelke ma erőre kap Szent Helyeim belsejében.

Vissza tudsz emlékezni arra a látomásra, amelyet a viperákról adtam neked, amint az Oltáriszentség körül az oltáron tekergőztek? Hiszen felfedtem előtted, hogy közülük milyen sokan állnak szemben pápámmal![2] És mennyire félretolják őt![3] Már részletes ismertetést adtam neked az Egyházamban lévő Lázadásról.[4]

Hűséges barátom, engedd meg, hogy itt abbahagyjam. Majd később folytatjuk. Maradj közelemben, és szerezz Nekem örömet!

ΙΧθΥΣ

1993. február 22.

„Fenyíts hát meg minket, Uram
de csak mértékkel,
nehogy haragodban megsemmisíts.”[5]

[6]Vassula, a hírvívők sorra követik egymást, hogy megmondják a világnak; tartsanak bűnbánatot! Úgy nyilatkozom meg, mint azelőtt soha, hogy mindenkit visszahozzak a messzeségből Magamhoz, és hogy kövessék Parancsolataimat! Bármely pillanatban kialudhatna az a kis láng, amely e nemzedékben pislákol, ha

[1] Azt jelenti, hogy tehetetlenné váltak.
[2] II. János Pállal.
[3] Lásd az előző üzenetet.
[4] 1990. szeptember 12.; 1991. június 2.; 1991. június 6.; 1991. július 16.
[5] Jer 10,24
[6] A szerk.: A Mennyi Atya szólt.

nem lépnék közbe. Mind a mai napig nem akarnak hallani és hinni. Minél nagyobbnak gondolják magukat, annál kisebbek a Szememben. Hogyan lehetnének tetszésemre, amikor akadályozzák Szentlelkemet? Ezt hallom tőlük: „Kinek van tekintélye előttem?" „Elég vagyok önmagamban!" Nagy az Én könyörületem, de szigorúságom éppoly nagy. Haragom éppoly hatékony, mint megbocsátásom.

Templomaim[1] ma közös alapon állnak a kufárokkal. Szentségemet felcserélték a Sátánnak adott elismeréssel. Azokról beszélek, akik elhagyták hitüket és Hazugságot engedtek ajkukra tolulni, és most arra akarnak kényszeríteni mindenkit, hogy hagyja magát ezzel a Hazugsággal megjelölni, és Én belefáradtam abba, hogy elviseljem őket. Valamikor becsületesség élt Házamban, mivel az Én Törvényem volt mindennapi kenyerük. De nézd, mivé lett most Házam! Pusztasággá! Gyíkok és pókok tanyájává! Ó, de ennek véget vetek.

Szívem összetört, gyermekem. Angyalaim félnek és remegnek attól az Órától, amelyet eddig visszatartottam, és amely akkor következik be, amikor kiadom parancsaimat. Nem tudom elviselni újra meg újra Szent Édesanyátok könnye hullását, valahányszor Fiamat ismét keresztre feszítik. A ti nemzedéketek bűnei minden pillanatban a Kálváriára viszik Fiamat.

A világ együttesen és egyhangúan káromolja Szentlelkemet és az ég minden erőit. A világ nap mint nap kihív Engem: „Nézd mivé lett a nagy Úrnak Háza!" – mondják képmutatóan, miközben ők maguk rombolják le. Lelkem nem tudja tovább elviselni ismételten keresztre feszített Fiam sóhajtásait. Bár Fiam és a ti Szent Édesanyátok is igyekszik elpalástolni fájdalmát, az Én Fülem mindent meghall. Nem olyan az Én Fülem és Szemem mint az emberé, semmi sem kerüli el figyelmemet. Mivel nemzedéketek választott így, és nem Én,[2] a Házamban lévő Lázadás lehozza rátok haragomat, és hamarosan a legsűrűbb Sötétség zuhan rá a földre.

Ezt nem Én választom, hanem ti. Én azt választottam, hogy Irgalommal és Szeretettel, Könyörülettel és Békével kiemeljelek benneteket sírotokból, de nézzétek, milyen sokan maradnak érzéketlenek ajánlatomra. Már semmi sem tud megérinteni benneteket.

Kimerítettétek türelmemet. És te, leányom, légy a Visszhangom! Bármilyen keményen zaklatnak is téged, nem fogom megengedni nekik, hogy legyőzzenek. Ellenkezőleg, olyan leszel, mint a kard, amikor szavaimat kiejted. Emlékeztesd őket újra, hogy nem annak örülök, ha a gonosz és lázadó ember meghal, hanem annak, ha a gonosz és lázadó ember visszafordul, más útra tér, hogy megnyerje az életet. Ez a föld, ahogyan ti ismeritek, hamarosan „elmúlik"![3]

Elhatároztam, hogy meggyorsítom Tervemet a nagy bűnök miatt, amelyeket nemzedéked elkövet. „Elmúlnak mindezek... mint ócska köntös, úgy avulnak el."[4] Ilyen módon fogom a bűn szennyét megsemmisíteni, és fel fogjátok ismerni, hogy kezdettől fogva az Én szent templomaim voltatok és bennetek élt az Én Lelkem.

Ó! Imádkozz és böjtölj azért a Tűzkeresztségért ezekben az utolsó napokban! Én Vagyok közel van hozzád.

1993. március 1.

„Ha szavaid elém kerültek,
csak úgy nyeltem őket;
kedvem telt szavadban

[1] Megértettem, hogy a lelkek.

[2] Vagyis: ahelyett, hogy Isten békéjét választanánk, azt választjuk, hogy Isten büntetésén keresztül jussunk be az új korszakba.

[3] Vö. Zsid 1,11.; Jel 21,1-4.

[4] Vö. Zsid 1,11.; Jel 21,1-4.

és öröme szívemnek.
Mert a Te Nevedet viselem,
Uram, Seregek Istene!”[1]

Lefátyoloztam szememet,
és nem láttalak sem Téged,
sem Ragyogásodat és Dicsőségedet.
Sötétségem legmélyén
hirtelen Világosság gyúlt,
melynek ragyogásán ámulva
és meglepődve megtántorodtam,
és a Te Lelked legyőzte a fásultság lelkét,
amely lelkemben tanyázott,
és nem lélegzett többé bennem.

Láttam, amint itt állsz csendben…
és úgy tűnt, mintha ismernélek Téged,
Kedvesem.
Majd szólásra nyitottad Ajkad,
Nevet adtál nekem, és azonnal meggyógyult
lelkem emlékezete.
Lehullott szememről a fátyol,
lelkemet Atyám Karjában találtam.
Ó Istenem! Milyen Drága vagy nekem!

[2]Szent vagyok.

Megmondtam, hogy meg foglak tisztítani, új szívet adok neked, és új lelket helyezek beléd. Leveszem lelkedről a fásultság lelkét és az Én Lelkemet adom neked. Azon a napon megesküdtem, hogy Enyémmé teszlek. Megesküdtem, hogy meggyógyítalak, hogy mint a fa, teremj gyümölcsöt népem számára. Megesküdtem, hogy jóllakatom az éhezőt és minden szájat. Igen! Megesküdtem arra, hogy eljövök hozzád, feléd fordulok, hogy megműveljelek és Semmiségedben vessem el Dicsőségemet.

És most Én, az Isten, mindörökre beköltöztem lelkedbe. Prófétálj tehát félelem nélkül! Menj el a kiszáradt csontokhoz, és Én húst adok nekik, lélegzetet adok nekik, hogy dicsérjenek és dicsőítsenek Engem. Igen, rálehelek a halottakra, hogy éljenek és így kiáltsanak: „Ki olyan, mint az Isten?” Emlékeztetni fogom őket arra, hogy nem találnak nagyobb szeretetet Teremtőjük szereteténél.

1993. március 2.

Béke legyen veled!

Életed minden percét ajánld fel Nekem, a Szentséges Szívnek! Ma ezt mondom neked, Vassulám: úgy élj, mintha ez lenne utolsó napod a földön! Minden lehetőt meg kell tenned, hogy szentül élj! Törvényemnek bármely áthágása részedről rettenetes lesz Szememben! Megértetted Vassulám? Rettenetes lesz… te, aki hajlasz a bűnre, soha ne hagyd el szabályaimat!

Minden felajánlásodat, amit szeretettel adsz Nekem, a lelkek üdvözítésére fordítom. Te, aki hajlasz a gyengeségre, támaszkodj Rám, és bízzál Örökkétartó Hatalmamban! Gyökerezz meg Szentséges Szívemben, hogy erőt és világosságot kapj! Nézd, milyen kegyes voltam hozzád, hogy felfedtem előtted Arcomat, és megmutattam Szentséges Szívem minden Kincsét, Egyházamnak ezt a Dicsőségét! Azáltal, hogy felfedtem előtted Arcomat, millió más ember előtt is felfedtem. Jézus a Nevem, és te az Enyém vagy örökre. Szenvedésemről nevezlek el téged: Jézus Szenvedésének Vassulája. És most, Szenvedésem Vassulája, imádkozz Velem, mert ez a böjti idő súlyossá kezd válni Számomra.

Fordulj az Atyához, és mondd utánam e szavakat!

Örök Atyám!
Szenteltessék meg a Te Neved!
Téged ismerni örök Életet jelent.
Téged ismerni annyi,
mint az Igazságot ismerni.
Minden Bölcsesség Atyja,
szentelj meg engem Szentlelkeddel,
hogy bölcsességgel telt szavakat
mondjon szívem!

Magasztos Szeretet
Egyedüli és Tökéletes Forrása,

[1] Jer 15,16
[2] A szerk.: A Mennyei Atya szólt.

Felséged magával ragadja szívemet,
hogy éjjel és nappal dicsérjelek!

Aloé és Mirha Forrása,
illatosítsd meg nyomorúságos lelkemet
nemes illatoddal,
hogy amikor Királyommal
és Szeretett Fiaddal találkozom,
ne fordítsa el Tekintetét tőlem!

Téged ismerni annyi,
mint Világosságodban lenni,
abban a Világosságban,
amely megmutatja az Utat
és Szeretett Fiad Lábnyomain
vezet engem.

Élő Víz Forrása,
jöjj, jöjj, és meríts bele engem,
gyermekedet, Folyamodba,
amely bőségesen folyik Szentélyedből.

Ó Istenem! Könnyekre fakadok,
annyira szeretlek!
Engedd, hogy nyomorúságos lelkem
vágyakozzon mindarra, ami Szent!
Engedd, hogy lelkem
megízlelje Gyengédségedet!
Jahve, Te az Én Istenem vagy,
Nevedet dicsérem,
mert rátekintettél
nyomorúságos lelkemre
és elárasztottad Dicsőséged fényével.

Neked énekel a szívem, Atyám,
lelkem a Te Lelkedben örvendezik.
Ó Istenem, Atyám, engedd meg,
hogy lelkem Szerető Karodba siessen!
Tedd most szívemre Pecsétedet,
hogy Irántad való szeretetem
erősebb legyen a Halálnál!
Ámen.

Légy olyan gyermekem, mint a forrás, és öntözd meg a kiszáradt földeket!

Mindenható Istenem,
engedd meg lelkemnek,
hogy gyökeret eresszen Benned!
Igaz Békét találtam Benned, Atyám,
Jahve, én Uram, aki kezdettől fogva
uralkodsz mindenek felett.

Este, reggel és délben is
a Szent Istent szeretem és szomjazom Rá,
akinek Ujja megérintette szívemet,
és egyetlen Tekintetével
elragadtatásba hozott.
Uram, előtted állok most,
szánalomraméltó külsővel,
még a pusztaság foglyaként,
fogd pártomat,
mert sok üldözőm sarcol engem…

Légy olyan, mint a vízforrás mellé ültetett fa! Nem állsz védtelenül. Én Magam vagyok Őrződ.

Hangosan kiáltok most Szabadítómhoz:
Jézusom! Szentséges Szív!
Te, aki a Szeretet keresztségébe
merítetted lelkemet,
ne engedd,
hogy lelkem elhagyjon Téged!

Én is Őrződ vagyok.[1] Engem úgy ismernek, mint aki megvédi a legszegényebbet és megmenti őt elnyomóitól. Átadtam neked Kelyhemet, hogy Velem együtt idd ki… Tudod, hogy miért jöttem hozzád? Ne félj, béke legyen veled! Azért jöttem hozzád, hogy rajtad keresztül árasszam ki e nemzedékre Végtelen Szeretetemet.

Azért is jöttem, hogy emlékeztesselek arra, hogy a Béke Fejedelme úton van felétek. Amelyik úton eltávozott, azon fog visszatérni. Eljövetelem olyan biztos, mint a hajnalé. Azért is jöttem, hogy mindenkinek megmondjam, mi van az Igazság Könyvében,[2] és egyszerű szavakkal megmagyarázzam nektek azt, amit nem értettetek meg.

Atyám kegyes volt hozzád, hogy Velem együtt viselheted az Egység és a Kiengesztelődés Keresztjét, és Velem együtt, mellettem haladhatsz át ezen a sivatagon. A Mindenható nagy dolgokat tett veled. Az ellenzék ellenére mindenütt hallhatóvá fogom tenni Hangomat.

---

[1] Jézus válaszolt nekem.
[2] Megértettem, hogy a Szentírásban.

Halld Vassiliki, nagy lesz a te jutalmad a mennyben a szembetűnő sebek miatt, amelyeket vádlóid ütnek rajtad. Ők valójában az Én vádlóim. Nem vonhatom meg tőled ezt a kegyet.[1] E kufárok miatt fog Igazságosságom tetőfokára hágni,[2] mert valóban ők azok a kufárok, akik hitehagyottá tették Egyházamat, egy Hazugságért eladták az Igazságot.

Szemem mindent lát, és Fülem mindent hall. Rettenetes dolgokat láttam szentélyemben éppen azok részéről, akik vádolnak téged. Imádkozz lelkükért, gyermekem! Viselkedésük alapja a megtévesztés. Ó nem, ők nem engesztelődtek ki. Csak rohannak és nem gondolnak arra, hogy Én minden gonoszságukról tudok! Szívük vad lángolással ég cselszövésük izgalmában, hogy megsemmisítsenek téged Üzeneteimmel együtt. Együtt forralnak összeesküvést.[3] Leányom, csupán önérdek indítja őket arra, hogy elnyomják Hangomat, amely általad hallatszik. Csalással és elnyomással van tele szájuk. Kifeszíthetik íjukat és célba vehetnek téged, de őket fogja egymásután megölni az a fegyver, amit készítettek, ha meg nem térnek és nem kötnek békét Velem.

E kufároknak mondom: „Gazdagságodat elragadják tőled... és félelembe öltözötten, mezítelenül fogsz ülni a földön. Ha megbánod bűneidet, amelyeket elkövettél, bocsánatot nyersz. Nincs sok idő hátra! Tartózkodj a rossz cselekedetektől, és fordulj vissza Hozzám! Miért akarsz oly nagyon meghalni, te Kufár? Nem telik örömöm abban, hogy megalázzalak téged, aki az Én Házamból jössz, - bánd meg bűneidet, és élni fogsz! Az Atya áldásra nyújtja Kezét azok felé, akik keresik Őt, te Kufár. Böjtölj, könyörögj az Atya kegyéért, és Ő meg fog hallgatni téged."

Leányom, neked ezt mondom: maradj szilárd, légy erős, és továbbra is légy a Visszhangom! Légy olyan, mint a kétélű kard, erővel és lelkesen hirdesd Üzenetemet! Szíveddel imádkozz a világ megtéréséért, hogy a nemzetek felismerjék Szentlelkem Gyengédségét. Ezeken az Üzeneteken keresztül mutasd meg nekik Szeretetemet, Békémet, Türelmemet, Irgalmamat és Hűségemet! Légy bátor, és ne feledd, hogy veled vagyok és előtted vagyok. Öleld át Keresztemet, amely a mennyországba vezet téged! Keltsd életre Egyházamat, hadd lelje gyönyörűségét benned Lelkem!

Menj békével, és végezd el kisebb kötelességeidet! Hívj meg Engem, hogy veled együtt végezzem! Én, Jézus, megáldalak téged. Áldj és dicsérj Engem!

ΙΧθΥΣ

Áldott legyen az Úr! Dicsértessék az Úr Jézus!

1993. március 9.

Maranatha! Jöjj!

Az Én Békémet adom neked.

Közel vagyok, ajtótokban állok, szeretteim! Hallgassátok meg a fügefáról szóló példabeszédemet: Amikor az ága gyönge és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Így lesz veletek is, amikor mindezt látjátok: tudjátok meg, hogy közel vagyok, az ajtótokban állok. Azt a napot és azt

---

[1] Jézus úgy érti, hogy mivel megengedi nekik, hogy engem támadjanak, ők jót tesznek velem, mert a menny vissza fogja ezt fizetni nekem és kárpótolni fog engem.

[2] Kufárok: Ebben a szövegösszefüggésben kanadai vádlóim;
Kufárok: Akik a Szentlelket üldözik;
Kufárok: Jelképes értelme: „a sakálok", akik „éjszaka" dolgoznak;
Kufárok: Jelentheti a Jelenések könyve 13. fejezetében szereplő második vadállatot, vagyis az egyházi szabadkőművességet;
Kufárok: A racionalista lelkek, akik hitehagyottak és szárazak;
Kufárok: Bibliai kifejezés, amely arra a személyre vonatkozik, aki a Hazugságért eladta az Igazságot. Jelenti ezen kívül: a lázadás lelkét, a mai hamis tanítókat és hamis prófétákat, akikről Jézus beszélt, hogy a végső napokban fognak eljönni. Szent Pál mondta: „Erről is beszélünk, nem az emberi bölcsesség tudós szavaival, hanem ahogy a Lélek tanítja, lelki embereknek lelkieket nyújtva." 1 Kor 2,13.

[3] Megértettem, hogy összetartoznak.

az órát azonban senki sem ismeri, még a mennybéli angyalok sem, a Fiú sem, csak az Atya egyedül.[1]

Teremtés! Mennyire vágytam arra, hogy egybegyűjtselek benneteket, ahogy a tyúk összegyűjti szárnya alatt csibéit, mégis oly sokan visszautasítjátok! Később majd nem mondhatjátok, hogy nem próbáltalak minden módon egybegyűjteni benneteket Szentséges Szívemben, hogy megmondjam nektek, nem találtok nagyobb szeretetet az Enyémnél. De ti továbbra is saját elgondolásotok szerint tévelyegtek ebben a pusztaságban. Hamarosan eljövök hozzátok. Most egyik hírnököt küldöm a másik után, hogy kikiáltsák üzeneteimet. Legyetek ébren!

Uram, boldog vagyok, és tele vagyok örömmel. Maranatha!

Ne félj! Gyengéden gondoskodva őrködöm minden lélegzetvételed felett. Ezekben a böjti időkben ezt mondom neked: Beszélj, galambom, beszélj és prófétálj! Ne törődj vele, ha vádlóid megfigyelnek és hamisan ítélnek meg téged. Szeress, és légy türelmes! Mondd, gyermekem, ki lehet-e emelni egyetlen szót vagy mondatot a Szentírásból, vagyis szövegkörnyezetéből, és azt elkülönítve vizsgálni?

Nem, Uram, mert úgy tűnhet, hogy ellentmond más szónak vagy mondatnak, amelyet Te mondtál.

Akkor ezekkel az Üzenetekkel sem tehetik meg. Mondottam, hogy Én vagyok az egyedüli Törvényhozó és Bíró.[2] Vassula, szemed és szíved csak a láthatatlan dolgokat keresse! Az örök dicsőség a láthatatlan dolgokban van. Mennyire örvendezem a szegénységben és a gyengeségben! Tanuld meg, hogy a te üdvösségedre és a te szabadságodra szolgál mindaz a tanítás, amit adok neked, mert ahol Lelkem van, ott szabadság van. Én, az Úr, Lélek vagyok.[3] Írd:[4]

„Ha van érzéki test, van szellemi is. Ahogy az Írás mondja: "Ádám, az első ember, élő lénnyé lett", az utolsó Ádám pedig éltető lélekké. De nem a szellemi az első, hanem az érzéki, azután következik a szellemi. Az első ember földből való, földi; a második ember a mennyből való. Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, s amilyen a mennyből való, olyanok a mennyeiek is. Ezért, ahogy a földi ember képét hordoztuk, a mennyeinek a képét is fogjuk hordozni... test és vér nem örökölheti Isten országát, sem a romlandóság a romolhatatlanságot.

Nos, titkot közlök veletek: Nem halunk ugyan meg mindnyájan, de mindnyájan elváltozunk, hirtelenül, egy szempillantás alatt, a végső harsonaszóra. Amikor az megszólal, a halottak feltámadnak a romlatlanságra, mi pedig elváltozunk. Ennek a romlandó testnek fel kell öltenie a romlatlanságot, ennek a halandónak a halhatatlanságot. Amikor a romlandó magára ölti a romlatlanságot, a halandó a halhatatlanságot, akkor teljesedik az Írás szava: A győzelem elnyelte a halált. Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fullánkod? A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De legyen hála Istennek, mert ő győzelemre segít minket, Jézus Krisztus, a mi Urunk által”.[5]

Igen, megszabadítottalak benneteket a bűn és a halál törvényétől.

Jöjj! Maradj hűséges Hozzám, míg véget ér futásod! Én, a te Teremtőd, veled együtt fogom befejezni. Ha Velem vagy, nem kell félned. Ha Velem vagy, tele lesz asztalod.

Sohasem foglak elhagyni.

[1] Mt 24,32-36
[2] Jak 4,12
[3] Jn 4,24; 2 Kor 3,18
[4] Az Úr arra kért, hogy a Szentírásból másoljam le a következő részt.
[5] 1 Kor 15,44-57

1993. március 15.

Szenvedésem Vassulája, tartsd Rajtam tekintetedet! Örvendeztess meg, és adj, ahogyan tegnap adtál![1] Támaszkodj Rám mindig, és szájad olyan lesz, mint az Én Kardom.

Szeretlek. Légy Velem egy!

ΙΧΘΥΣ

1993. március 17.

Béke legyen veled!

Gyermekem, mindazt meg kell tanítanod gyermekeimnek, amit Én adtam neked. Ne félj, mert előtted vagyok, és Én vagyok a te Pajzsod. Ne félj, bármennyire igyekszik is az ördög, senki, soha nem jöhet közéd és közém. Bár a Sátán embereket mozgósít, hogy akadályozzanak téged, és arra indítja őket, hogy erőket vonjanak össze ellened, soha ne félj! Én vagyok a Mindenható, és Szemem tanúskodik az ellened elkövetett igazságtalanságról. Kedvesem, körül foglak venni Erőmmel, és minden gyermekemnek bőséggel adok kenyeret.

Házamért való buzgóságodat használom arra, hogy ellenségeimet megsemmisítsem. Fenyegetéssé teszlek számukra. Ezért soha ne félj, mivel Én Vagyok áll előtted. Áldásom van rajtad, és szíved minden rostját Bátorsággal, Erővel és Békével akarom betölteni. Ily módon fogsz a legtökéletesebben engesztelni a lelkek üdvözüléséért és Házam megújulásáért.

Félelem nélkül emeld fel hangodat és prófétálj, prófétálj gyermekem, hogy kioltsd sok szívben a gonoszságot! Hallják meg azok, akiknek van fülük, hogy mit mond ma a Lélek az egyházaknak! Jöjjön ide mindenki, aki szomjazik! Írd le és mondd meg papi lelkeimnek: A lázadás már folyamatban van, de titokban, és el kell távolítani azt, aki késlelteti, mielőtt a Lázadó nyíltan megjelenik.[2]

Mondom nektek, úgy szeressétek Egyházamat, ahogyan Én szeretem, és ahogyan Én föláldoztam Magamat Egyházamért, hogy egészen szentté tegyem, papjaim, ti is úgy áldozzátok föl magatokat Érte! Kövessetek Engem!

Ezt mondom nektek, és tudom, hogy juhaim, akik Hozzám tartoznak, hallgatni fognak Hangomra, és soha nem fognak elhagyni Engem. Hozzátok fordulok ma, hogy elmondjam nektek ugyanazokat a Szívem mélyéről fakadó keserű szavakat, amelyeket Utolsó Vacsorámon mondtam tanítványaimnak: „Valaki, aki Velem együtt eszik asztalomnál, Ellenem lázad. Ezt azért mondom el nektek most, még mielőtt bekövetkezik, hogy ha majd bekövetkezett, higgyétek, hogy Én vagyok az, Aki ma beszél.”

Kis gyermekeim, ne aggódjék szívetek! Bízzatok Bennem, és ne féljetek! Hamarosan Tűzkeresztséget küld az Atya, hogy felégesse e világ bűneit. Ez az óra akkor következik be, amikor Szentélyembe lépnek a hatalom emberei, azok az emberek, akik nem Tőlem valók. Valójában már itt van az az óra.

Én, Jézus Krisztus, figyelmeztetni kívánom papjaimat, püspökeimet és bíborosaimat. Figyelmeztetni kívánom egész Házamat a nagy megpróbáltatásra. Egyházam nagy megpróbáltatás felé közeledik. Emlékezzetek rá, hogy Én választottalak titeket megszentelő Lelkem által, hogy dicsőítsetek Engem. Kezdettől fogva arra választottalak benneteket, hogy Egyházam erős oszlopai legyetek, és hitből éljetek az Igazságban. Arra választottalak benneteket, hogy részesüljetek Dicsőségemben és legeltessétek bárányaimat.

Ünnepélyesen mondom nektek, hogy hamarosan tűz által lesztek próbára téve! Imádkozzatok és böjtöljetek, nehogy próbára legyetek téve! Álljatok szilárdan, és tartsátok meg a hagyományokat,

[1] Franciaországban, Arles-ban, a találkozó alatt.

[2] Vö. 2 Tesz 2,7.

amelyre tanítottak benneteket. Engedelmeskedjetek pápámnak[1] bármi történik is! Maradjatok hűségesek hozzá, és Én megadom nektek a szükséges kegyelmet és erőt. Nagyon kérlek benneteket, hogy legyetek hűségesek hozzá, és tartózkodjatok azoktól, akik ellene lázadnak! Semmi esetre se hallgassatok arra, aki el akarja őt távolítani! Ne váljék hamissá iránta való szeretetetek!

Hamarosan olyan megpróbáltatással kerültök szembe, amilyent azelőtt sohasem tapasztaltatok. Ellenségeim meg fogják kísérelni, hogy ravasz beszéddel megvásároljanak titeket maguknak. Az ördög már dolgozik, és a Rombolás nincs messze tőletek. A pápának[2] sokat kell majd szenvednie. Benneteket is üldözni fognak azért, mert az Igazságot hirdetitek és engedelmesek vagytok pápámnak. Gyűlölni is fognak benneteket, mivel tetteik gonoszak, és valóban, aki a gonosznak dolgozik, gyűlöli és kerüli a Világosságot attól való félelmében, hogy kiderülhet romboló tevékenysége.

Ünnepélyesen mondom nektek, Szívem minden rostját meggyötörték. Ne hallgassatok arra, aki utatokba kerül és más tanítást hoz, mint amit Én Magam adtam. Ezek az emberek a Megtévesztőtől jönnek. Én Péterre, a sziklára helyeztem alapításomat, és a pokol kapui sohasem vesznek erőt rajta. Ha bárki utatokba kerül és azt mondja: „Ne legyetek hűségesek a pápához, csatlakozzatok inkább más igaz mozgalomhoz!", nehogy elhagyjátok őt! Vigyázzatok! Lehet, hogy a Megtévesztő kovásza erős, és lehet, hogy jóízű, de valójában halálos megtévesztés! Ne engedjétek, hogy bárki megtévesszen benneteket! Álljatok ellen az ördög taktikájának, mert ma, papjaim, azzal az erővel kell legyőznötök a gonoszt, amelyet Tőlem kaptok, aki az Igazság vagyok. Olyan lelki háborúba kerültök, amilyen még nem volt, és olyan hadsereggel kerültök szembe, amely a Sötétség hatalmától való.

Imádkozzatok szeretteim egész idő alatt! Én Vagyok veletek van. Szeretlek benneteket. Embernek nem lehet nagyobb szeretete annál, mint hogy úgy áldozza fel életét barátaiért, ahogyan Én feláldoztam. Ti az Én barátaim vagytok. Legyetek őszinték egymáshoz! Szeressétek egymást, és maradjatok szilárdak! Ne féljetek, amikor bekövetkezik a nagy Megpróbáltatás, amely most fekete felhőként lebeg Házam felett, és fekete fátyolként fogja betakarni! Mindezt azért mondom el nektek, mielőtt még megtörténik, hogy ha majd megtörténik, higgyetek!

ΙΧθΥΣ

1993. március 19.

*(Ma reggel éppen csak tettem-vettem, amikor megláttam az Urat. Így szólt: „*És mikor határozod el végre, hogy Hozzám jöjj?*")*

Vassula, Én, Jézus az Én Békémet adom neked. Virágom, mondd, megélhet-e a virág víz nélkül? Ugye nem? Én vagyok az Élő Víz, és Én tartalak életben.

Uram, időnként mintha elmennél tőlem, és otthagynál a Te üldözőid és az én üldözőim keze között. Úgy tűnik, mintha hatalmuk volna arra, hogy megöljenek. Vajon megteszem-e Akaratodat? Lehet, hogy nem teszem meg, de az is lehetséges, hogy az ellenkezőjét teszem.

És azt hiszed, hogy Én ezt megengedem?

Időnként olyan dolgokat engedsz meg, amelyek meglepnek bennünket, és csak azt mondhatjuk, hogy „Istennek megvan rá az oka, Isten megengedte, hogy megtörténjen", – és őszintén bevallom, számunkra ez misztérium.

Örülök, hogy őszinte vagy Hozzám! Igaz, hogy megengedek bizonyos dolgokat, de

[1] II. János Pál pápának.
[2] II. János Pálnak.

azok az Én nagyobb dicsőségemet szolgálják. Mivel Én és te Hűségszerződést kötöttünk egymással, nem engedem, hogy bármi Közém és közéd álljon. Áldozatom árán akarom meggyógyítani ezt a nemzedéket, és Örömömre megtaláltam, amit mindig kerestem.

Osztatlan szívet kerestem, és amikor rátaláltam szívedre, elhatároztam, hogy meghódítom... (Bátorság!) Figyelmes fület kerestem, és megtaláltam. Hiszen tudod, hogy Bölcsességemet mindig az egyszerű gyermekeknek adtam, ezért lelte örömét az Atya abban, hogy Bölcsességet adott neked.

És ez igaz?

(Ezt önkéntelenül mondtam.)

Kételkedsz benne?

Nem!

Az Atya Könyörülete igen Nagy, és bár viselkedésed egyenesen elképesztő volt, az Atya legyőzte benned ellenségeit, majd levette szemedről a hályogot, hogy meglásd Szépségemet, és Én teljes Szívemmel kiáltottam: Jöjj! Jöjj Velem! Asztalt készítek számodra, nem fogsz többé éhezni, és megosztom veled Kelyhemet. Az Én Házam lesz a te otthonod, és együtt kelünk útra, hogy meghódítsunk egy vallástalan népet. Sohasem fogom elrejteni előled Arcomat, de te is meg fogod tenni, amit kérek.

Szeretettel állítsátok helyre Házamat,[1] hogy mindenki felismerje bennetek az Én tükörképemet! Beszéljen rólatok minden ajak így: „ők valóban Isten szent népe." Ünnepélyesen mondom neked, amit egykor már elmondtam: Ha kezed vagy lábad bűnre csábítana, vágd le és dobd el! Jobb neked sántán vagy bénán bemenni az életre, mint két kézzel és két lábbal az örök tűzre kerülni. A szíveteket nyissátok ki, ne az elméteket! Nyissátok ki szíveteket Királyotok előtt, engedjétek, hogy betérjek hozzátok, és örömmel fogom eltölteni szíveteket!

Értsd meg gyermekem, hogy egyetlen fegyvered van a pusztulás ellen: az imádság. Mindegyikőtöktől megkérdezem: ki keres Engem igazán? Közületek ki akarja megosztani Velem Kelyhemet? A Megosztottság Kelyhét, a Széthúzás Kelyhét? Tele vagyok fájdalommal. Megváltótok Szívét a felismerhetetlenségig megsebezték.

Vajon lesz-e hit, amikor visszatérek? Barátaim, ha visszatérek, vajon olyannak talállak-e titeket, amilyennek szeretnélek? Vajon megőrzitek-e a nyelvet és a Hagyományt, amelyet rátok hagytam, vagy úgy fogtok beszélni, mint a filozófusok, és valamely Bábeli Toronyban fogtok prédikálni?

Mondjátok, mi lett a Lélekkel, akit nektek adtam? - A ti kovászotok ugyanolyan, mint a Farizeusoké és a Szadduceusoké. A Törvényről beszéltek, de nem fogadjátok a szívetekbe. Az Én Törvényem élő! Kishitűek! Szavamat semmivé és üressé tettétek lelketek érveivel. Mondom nektek, szívetek olyan messze van Tőlem, mint az ég a földtől, mert semmibe vettétek a Törvény fontos pontjait, a szeretetet, a bűnbánatot, az irgalmat, a jó hitet! Ki az közületek, aki az Én Nevemben prédikál, és igazán szereti ellenségeit?

Gyermekeim, milyen nehéz bejutni az Én Országomba! Én népem, mit tettél Keresztem Nyelvezetével? Még meddig kell elviselnem álnok tanításaitokat vagy azt az undokságot, amelyet templomomban állítotok fel? Látjátok, ma megadom nektek, hogy csodákat lássatok.[2] Már a pogányok is tapasztalják.[3] De újból megsajnáltalak benneteket. Én, a ti Istenetek szólok ma hozzátok. Ne zárjátok be ajtótokat Előttem!

Kiről beszélsz, Uram?

[1] Jézus mindenkinek szól.

[2] A Szentlélek kiáradását.

[3] A nem kereszténynek szóló jelenéseket és kinyilatkoztatásokat.

Azokról, akik Velem együtt esznek… És te, szeretett városom, ne nyugtalankodj a Kezemben! Engedd, hogy úgy kormányozzalak, ahogyan Én akarom, hogy véghez vigyem Tervemet.

A Szeretet megáld téged.

1993. április 5.

Boldog az az ember, aki Beléd helyezi bizalmát!

És boldog, aki figyel Rám! Béke legyen veled! A hűség örömet szerez Nekem. Ó leányom… kiváltságos lelkem, visszautasítom-e, ha az Én Nevemben kérsz? Sohasem! Én és te, kéz a kézben folytatni fogjuk utunkat. Ha fáradtnak éreznéd magad az úton, támaszkodj Rám! Ha lábad nem bírna megtartani, Vállamon viszlek tovább. Ha szomjas vagy éhes lennél, Égi Mannát adok neked. Figyelj Hangomra, és nem botlasz meg. Új erőt adok szívednek, hogy örömében énekeljen.

A Szeretet visszatérőben van hozzátok. Próbáld megérteni… Én vagyok a Szőlőtő, és te a szőlővessző. Én vagyok Mesteretek, és egyenként Házamba vezetlek titeket.

Mindegyikőtöket nagyon szeretem.

1993. április 8.

Uram, Istenem,
tudod, hogy ajkamon nincs hamisság.
Te, aki átlátsz lelkemen
és megvizsgálod bűneimet,
tudod, hogy ártatlan vagyok
és nem vagyok mindabban vétkes,
amivel vádolnak és amiért elítélnek.
Hiszen nekem adtad Lelkedet!

Városom! Kedvesem! Én vezettelek rá, hogy Lábamnyomaimban és az Én Világosságomban haladj. Azért jöttem, hogy megmondjam, nem vagy egyedül! Érted? Két Karom úgy vesz körül mint lángoló fal. Mondom neked, ne várj elismerést az emberektől, mert akit az emberek csodálnak, az utálatos Szememben. Ezért hadd vadásszanak rád, hadd üldözzenek! Ne félj bárányom azoktól, akik megölik a testet, mert azon kívül semmit sem tehetnek. Megmondom, kitől félj: attól, akinek hatalma van arra, hogy a pokolra vessen, miután megölt.

Inkább áldj Engem, hogy mindazt, amire tanítottalak, elrejtettem a tanultak és az ügyesek elől, és az egyszerű gyermekeknek nyilvánítottam ki, mivel ez örömet szerez Nekem és Lelkem gyönyörűségét leli benne! Tudj arról, hogy aki hozzád ér,[1] az a Szemem világát bántja! Tégy meg mindent Vassulám, hogy úgy jelenhess meg Előttem, mint aki hitét megőrizve jutott keresztül megpróbáltatásain. Mutasd meg, hogy szilárdan állsz, mint a fa, mely meggyökerezett az Igazságban, a Szeretetben, a Hitben és a Reményben, hogy örvendezhessek, ha majd eljövök megvizsgálni gyümölcsödet! A szenvedést szeresd inkább, semhogy tested gyengeségének engedj, gyermekem! Senkinek sem fog sikerülni elválasztania téged Tőlem, ezért örvendj!

Jaj a világnak,[2] amely akadályt gördít Üzeneteim útjába, és méginkább jaj annak az embernek, aki megteszi! Vassula, általad fogom Dicsőségemet megmutatni. Ha körülvesznek téged az ellenséges lelkek, légy hozzájuk olyan, mint a kétélű kard, amely keresztülszúrja a Hazugságot! Imádkozz azért, hogy ezt a Mennyei Táplálékot, amelyet Lelkem adott, szétosszák az éhezők és a szegények között! Engedjétek, hogy az Én Mannám töltse tele szájatokat! És mondom neked,[3] akit Lelkem hálóként vet ki minden nemzet fölé…[4] „Imé stenakhoreménos para poli.

[1] Az, aki engem bánt.
[2] Isten hangja hirtelen megváltozott.
[3] Éreztem, hogy Isten Hangja szomorú lesz, és Őt Magát is szomorúnak éreztem.
[4] Isten az én nyelvemen, görögül szólt hozzám: „Nagyon szomorú vagyok, holnap lesz az első

Avrio ine i proti stavrossi, ké pali, o Ios Mou tha ksana–stavrothi se epta meres…"

Feketébe fogom öltöztetni a Mennyet… imádkozz Húsvét dátumának egyesítéséért! Légy az Én Békémben! Én, Jahve, szeretlek. Félelem nélkül hirdesd Szavamat! Jöjj!

1993. április 9.

Vassulám, béke legyen veled! Fel akarom virágoztatni ezt a sivatagot, és forrásokká teszem a kiszáradt földeket. Olyan forrásokká, amelyek Házamból erednek. Vissza fogom hozni Magamhoz ezt a hitetlen nemzedéket, de mielőtt még mindez megtörténik, sokan lesznek elsőkké, akik most utolsók, és utolsókká, akik most elsők. Tanuld meg, hogy Teremtőd véghezviszi Műveit, és ezek a Művek fogják tanúsítani, hogy Ő küldte a világba teremtményét, hogy Dicsőítse meg Őt. E Műveken keresztül világosság fog felragyogni a ti sötétségetekben, és valójában már kezd is felragyogni. Légy gyönyörűségemre, és kapaszkodj ruhám szegélyébe! Újból emlékeztetlek arra, hogy ne várd és ne keresd a világ elismerését, csak Teremtőd elismerését!

Tanítványom, te csak dolgozz keményen, hogy tiszteletet nyújts Annak, aki küldött téged. Az őszinteség tetszik az Atyának és ó… mindaz, ami az Atyáé, az az Enyém is, mindaz, ami az Enyém, az a tiétek. Jöjj, légy türelmes! Én, Jézus, szeretlek és megáldalak: Keltsd újból életre Egyházamat! Mi ketten?

Igen, Uram.

ΙΧθΥΣ

kereszre feszítés, és Fiamat hét nap múlva újból keresztre feszítik…" A Húsvét kétféle dátuma miatt.

1993. április 12.

„Az Úr mond fölöttem ítéletet".[1]
Uram, Te mondtad: „Segítek juhaimon, hogy ne legyenek többé prédává"![2]
Bízom Szavaidban!

Béke legyen veled! Támaszkodj Rám! Mondom neked, leányom, türelmesnek kell lenned, és e szavakat nem szabad elfelejtened: végül a Mi Két Szívünk fog győzni! Amit elkezdtem és megáldottam, azt be fogom fejezni.

Megáldottalak azáltal, hogy mentő tervem részesévé tettelek. Ó mennyire szeretem gyengeségedet! Mert a te kimondhatatlan gyengeségedben Én vagyok a Király! Mihelyt befejezem veled Műveimet, abban a pillanatban felemésztelek. Sokan fel fognak támadni azok közül, akik elbuktak, és hirdetni fogják, hogy igazán Én voltam a te Egyedüli Mestered, és te voltál Szenvedésem Öröme, Szenvedésem szeretett szolgálója. És dicsérni fognak Engem.

Tégy ma eleget Nekem, felelj meg kéréseimnek, és szentelj figyelmet küldetésednek! Ne félj menyasszonyom! Jöjj, és időnként tedd fejedet Szentséges Szívemre, és pihenj meg kissé! Nem teszek neked szemrehányást, és nem vádollak azért, mert nem feleltél meg pontosan kéréseimnek. Erőm megvéd az elbukástól, és mint lángoló Tűz lassanként felemésztelek égő Szeretetem lángjában. Így végül meg fogod tenni Akaratomat, és tökéletesen meg fogsz felelni kéréseimnek… Hiszen Teremtőd és Jegyesed vagyok! Hiszen elláttalak Gazdagságommal! Miért hagynálak hát el? Megáldottalak, amikor e küldetésre jelöltelek.

Az Én Világosságomban fogsz élni azáltal, hogy kiküldtelek házadból, hogy az Én Házamat újjáépítsd. Megáldottalak, amikor lehetőséget adtam neked arra, hogy inkább az Én Házammal törődj, mint a tieddel. Én Magam leszek

[1] 1 Kor 4,4
[2] Ez 34,22

házadnak Őre. Ezért ne félj gyermekem! Megáldalak, mert Nekem adtad szívedet. Menj most az emberek közé, és adj tovább mindent, amit adtam neked! Add át nekik ezeket az Üzeneteket! Ezek személyes szerelmes leveleim mindegyikük számára. Igyekezz, ahogy Én igyekszem megmenteni népemet a romlástól. Add át nekik az Én Békémet! Leányom, az eklézsia újból életre kel!

Szeretlek!

ΙΧΘΥΣ

1993. április 16.

(Ortodox Nagypéntek)

Lépteidet követem,
amióta újból életre keltettél.
Feléd fordítottam fülemet, és befogadtalak.
Lelkem a Te Jelenlétedben örvendezik.
Most a Te Szerető Kezedben,
Istenem Kezében vagyok.

Béke legyen veled! Egyenesítsd ki az utat Visszatérésem számára! Egyengesd el ösvényemet, amelyre rá fogok lépni! Nyiss széles utat az Egység számára, barátom! Eljövetelem igen közel van. Figyelj Rám! Sokan ítéltek emberi mértékkel ma, ezért képtelen a lelketek arra, hogy felmérje Mennyországom Gazdagságát. Hacsak újjá nem születik valaki, nem láthatja meg a Mennyországot.

Szentséges Szívem Szenvedésének Vasulája, drága lélek! Ugyanazokkal a szavakkal bátorítalak, mint amelyeket Szentlelkem sugallott Szent Pálnak: „Törekedjetek a prófétálásra”![1] Erre emlékeztesd népemet, ezt mondd nekik! Mondd meg nekik, hogy legyenek buzgók a prófétálásban, és ily módon tiszteljék Szentlelkemet!

Uram, sokan elítélik a prófétálást, és megértem őket, mivel sok a hamis próféta.

Kishitű emberek! Hogyan lehetséges, hogy nem értitek meg, amit nektek tanítottam? Azt mondtam, hogy a végső Időkben sok hamis próféta támad és őrizkednetek kell tőlük, és megmondtam azt is, hogy gyümölcseikről fogjátok felismerni őket. Miért követik oly kevesen tanításomat?

Én, Krisztus, éppen ezért küldelek a nemzetekhez: hirdesd, hogy az Én Szavam élő! Ezért tarts ki, ne ingadozz és ne félj! Én vagyok a te Pajzsod. Igen, Vasulám, nemcsak azt a kiváltságot adtam meg neked, hogy Velem légy ezen a különleges módon, hanem azt is, hogy Velem együtt szenvedj. Ezért ne kételkedj abban, hogy Magam is be tudom fejezni Művemet. Elég vagyok Önmagamban, téged pedig azért választottalak, hogy tökéletessé tegyelek.

Mondom neked, a te futásodnak még nincs vége, de már biztosíthatlak arról, hogy Veled fogom befejezni. Menj ki a nemzetekhez és hirdesd, hogy Törvényem élő és a szívükbe akarom beleírni. Ezért örvendjetek!

Örvendjetek és legyetek boldogok, mert Irgalmam semmihez sem hasonlítható. Legyetek boldogok, hogy a Mi Két Szívünk, mint Két Olajág van közöttetek, hogy visszaadja egészségeteket és begyógyítsa sebeiteket! Örüljetek és legyetek boldogok, hogy a Mi Két Szívünk, mint Két Gyertyatartó vezeti lépteiteket a Mennybe, ahová tartoztok. Mihez tudnátok hasonlítani Irgalmamat?

És te, akit Én neveltem és emeltem Világosságomba, erősen ragaszkodj Hozzám! Minden cselekedetet megfigyelek a Mennyből, és tudom, hogy a legfájóbb sebeket legjobb barátaim házában fogom kapni. Ki kell majd innom megosztottságotok, haragtartó szívetek és hitehagyásotok Kelyhét... Rosszakarat és ravaszság öli meg az ártatlant. Nem, gyermekem, a világtól ne várj köszönetet vagy együttérzést! Én sem részesültem egyikben sem Kálváriára vivő utamon.

[1] 1 Kor 14,39

Mondom neked kis szív: Szeretetemben erősebbé fogom tenni Felszólításaimat, nem gyengébbé. Elhallgattatok minden rágalmazó szájat, mivel Én vagyok az Úr. Ezért örvendezz, mert

sokakat fogok visszahozni Magamhoz

a te sebeid által, melyeket barátaim ütnek rajtad. Látást adok a vakoknak, és újból járni fog a béna. Nagyon sokan vissza fognak térni közületek Hozzám. Hagyd abba ezért a sírást, és töröld meg szemedet! ... Vassulám, jöjj! ... letörlöm könnyedet...

Hamarosan[1] megremeg a föld és megrázkódik, és, ó!, milyen sokan lesznek még kinn a pusztaságban tévelyegve... Jöjj, támaszkodj Rám, és bízzál Bennem!

Imádkozz, mert gyönyörűségemet lelem abban, ha megemlékezel Jelenlétemről. Nagyon szeretlek, mérhetetlenül szeretlek.

Mindig veled leszek.

ΙΧΘΥΣ

1993. április 20.

Vassula, gyermekem, Én vagyok az, Jahve... Szeretlek, leányom. Továbbra is elküldelek külföldre az Én Dicsőségemre. Érezd, hogy szeretlek, védlek és vezetlek! Figyelj Rám! Az idő semmi, és Számomra semmit sem jelent, ezért készülj fel arra, hogy Elém állj![2]

Nagy szomorúság van Szívemben, mert a hit hiánya és az árulás egyre inkább betakarja az Egyházat. E szavakat hallom azoktól, akik egy asztalnál esznek Fiam Helyettesével: „Mennyire fárasztó ő!" Ahogyan egyszer már mondtam neked, ők a ti időtök Káinjai. Róluk beszéltem a Tízparancsolatról szóló magyarázatomban. Úgy tesznek, mintha Engem keresnének tömjénnel kezükben, de lelkük nem az Én Lelkemet keresi.

Mondom neked, ők nem szentelik meg az Én Nevemet, nem. Nagy Szeretetemet sem értékelik. Nap mint nap Ellenem szegülnek és próbára tesznek lelketlen beszédükkel. Felkeltik haragomat szócsöveim kigúnyolásával. Ó, azonban meg fognak tántorodni mint hulló csillagok, amelyek a fekete sötétség örökkévalósága felé tartanak, hacsak le nem szállnak trónjaikról és bűnbánatot nem tartanak! Össze kell fognotok, hogy imádkozzatok értük, mielőtt az Én Napom eljön...

Leányom, megáldalak. Hívj, amikor akarsz, sohasem foglak elhagyni...

1993. április 23.

(Szent Édesanyánk szól.)

Megáldalak, gyermekem! Christos anesszti!

Alithos anesszti!![3]

Az eklézsia újból életre kel! Bátorság! A Sátán állíthat ugyan akadályokat utadba, de Én a közeledben vagyok, és félreállítom azokat. Ha valaki Isten mellett dönt, mindent el kellene hagynia és Őt követnie. Nem hiábavaló az, amit teszel.

Vassula, keresztség van készülőben, és milyen nagy keresztség lesz az! Jézus Tűzzel fogja megkeresztelni a földet! Mindaddig még megjelenek. Most van a bűnbánat ideje, most van a kiengesztelődés ideje. Mondom nektek, drága gyermekeim, ma azt az áldozatot kéri tőletek Isten, hogy változtassátok meg életeteket és éljetek szentül!

[1] Jézus hangnemet változtatott, mintha csak saját magának beszélne.

[2] Megértettem, hogy a tisztulásban.

[3] Boldogságos Édesanyánk görögül köszöntött engem, görög ortodox módon Húsvét után. Az a szokás nálunk, hogy Húsvét után, ha két ember találkozik, úgy köszönti egymást, hogy „Krisztus feltámadt!" A felelet így szól: „Valóban feltámadt!".

Isten minden lélektől azt kéri, hogy tartson bűnbánatot. Ne mondjátok, hogy túlságosan bűnösök vagytok ahhoz, hogy Isten megbocsásson nektek, és hogy a Magasságbeli nem lesz többé könyörületes. Isten mindannyiótokhoz jön, még a legbűnösebbhez is. Térjetek vissza Istenhez, és Ő is visszatér hozzátok. Jöjjetek, és vegyetek szállást az Ő Szívében, és Ő is szállást vesz nálatok.

Ismerjétek fel, hogy komoly ima nélkül nem lesztek képesek arra, hogy meglássátok Isten Országát. Igen közel van az Ő földi uralma. Ne feledjétek, hogy Isten ma a szívetek megváltozását kívánja tőletek. Ne féljetek bevallani bűneiteket! Vegyétek igénybe a gyónás szentségét!

Gyermekeim, megáldalak benneteket.

1993. ápilis 26.

(Szent Édesanyánk szól.)

Szeretett gyermekeim! Szívetek még igen messze van Tőlünk,[1] mert még nem értettétek meg megnyilvánulásaink értelmét és Üzeneteinkben elhangzó szavainkat. Még nem fogtátok fel a Béke, a Szeretet és az Egység jelentőségét. Ha felfogtátok volna, országotok ma nem állna lángban. Ha megértettétek volna Üzeneteinket, Jézusnak következő szavait is megértettétek és megvalósítottátok volna: „Aki nagy akar lenni közöttetek, legyen a szolgátok, és aki első akar lenni, legyen a rabszolgátok”, mert Jézus sem azért jött, hogy Neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és váltságdíjul adja életét sokakért. Tudjátok, hogy a Mennyország mindenkié, de nem mindenki látja meg és nem mindenki jut be oda. Ne lepődjetek meg, ha azt látjátok, hogy más kapja meg helyettetek!

Isten most mindenkihez eljön, de közületek sokan nem hiszik. Ezért nincs béke közöttetek. Isten kiválaszthatja az utolsóként érkezőt is és gazdaggá teheti Dicsőségével éppúgy, ahogyan az elsőt gazdaggá tette. Hiszen joga van ahhoz, hogy úgy tegyen, ahogy Neki tetszik. Jézus megmondta: a szél ott fú, ahol akar. Imádkozzatok, hogy legyen Béke a szívetekben! Úgy éljetek, mintha ez lenne utolsó napotok a földön!

Gondoskodni fogok arról, hogy amikor már nem jelenek meg többé, mindnyájatoknak legyen lehetősége arra, hogy emlékezetébe idézze Üzeneteinket és Tanításainkat a megpróbáltatás napjaiban. Én már nem túl hosszú ideig jelenek meg, mert Isten Jelenlétének Magasztos Dicsősége hirtelen közöttetek lesz.

Ezért kaptok mindannyian meghívást ugyanabba a nyájba, az Úr Jézus Krisztus nyájába, és az Ő Misztériumába. Isten Dicsősége hamarabb lesz nyilvánvaló előttetek, mint várnátok.

Igyekezzetek megérteni, hogy <u>minden ember</u> a földön a Mi szeretett gyermekünk, ezért ne beszéljetek durván egymással, drága gyermekeim, mert Isten jóvátételt fog adni ítéletével azoknak, akiket ti megítéltek. Az eljövendő Tűzkeresztségben ugyanis Isten lángoló Tűzben jön el, hogy kitépje a földből és gyökerestül elégesse a világnak minden bűnbe merült gonoszságát.

Továbbra is hirdessétek az egész világon Isten Országát, és hirdessétek, hogy Üzeneteinket azért kapjátok, hogy bűnbánatra indítson benneteket. Én, a ti Szent Édesanyátok, megáldalak benneteket.

1993. április 28.

Béke! Drága leányom, tudd, hogy milyen gyönyörűségemet lelem a te szegénységedben! Kicsim, jöjj Karomba, és engedd meg, hogy rendkívüli gyengeségedben Én hordozzalak! Én vagyok a te Pásztorod, ne félj! Ne feledd, hogy ez nem a te Műved, hanem az Enyém! Nem oltalmaználak-e, nem gondoskodnék-e rólad és nem őriznélek-e téged, akit nap mint nap kivetlek a világba és irgalmára

[1] Szent Édesanyánk úgy érti, hogy Jézustól és Őtőle. A Két Szívtől.

bízlak? A nemzetek sorra meghallják Hangomat.

Te az Én Szívembe vagy zárva. Az Én Szívem a te egyedüli biztonságos lakóhelyed. Szenvedésem Vassulája, viselkedj előttem úgy, mint Király előtt szokás. Én vagyok a te Királyod és egyedüli Szenvedésed. Bánj Velem úgy, mint leghűségesebb Társaddal! Engem úgy ismernek, mint a Hűségest. Engedd meg, drága lélek, hogy beléd véssem Szavaimat! Sohasem fognak elmúlni. Szenvedésem Lelke, szeress, mert oly kevéssé szeretnek...

Uram szeretlek, és mások is szeretnek Téged!

Ha szeretsz, maradj a Közelemben, és vigasztalj! ... Föláldozhatnálak-e ennél jobban is?

Igen Uram, tégy, ahogy kívánod!

Mondd: „Igen, Uram, a lelkek iránt érzett szeretetedért."

Mondd: „Igen Uram, azért a szenvedésért, amelyet a bűnösök miatt élsz át."

E szavakat mondd Mekem! Ne fossz meg semmitől,[1] és Én sem foglak megfosztani Jelenlétemtől. Akkor majd Én és te, együtt fogunk dolgozni, szeretni és imádkozni. Figyelj Rám! Semmit se tarts meg magadnak, sehova ne kötelezd el magadat, csak az Én Tervemhez! Mindazt, amit teszel, a lelkek megmentésére tedd!

Én, Jézus, megáldalak téged és társaidat. Dicsőíts Engem, és építsd Velem együtt Egyházamat! Építsd újjá Egyházamat! Mindannyiótokat szeretlek.

ΙΧΘΥΣ

[1] Azt gondolom, Jézus arra utal, hogy megfosztottam Őt egy időre attól, hogy használhassa fülemet, és valóban kevesebbet éreztem Jelenlétét.

1993. május 6.

Gyermekem, Én, Jahve megáldalak.

Országom a tisztaszívűeké, ők meglátják Szépségemet! Gyermekem, Bölcsességem visszariad azoktól, akik nem tudják felismerni Szent Arcomat most, hogy beszélek. Amíg nem lesznek olyanok, mint a gyermekek, semmit, semmit nem fedek fel előttük. Ezért imádkozz azokért a lelkekért, akiket elvakít saját bölcsességük! Nem hallottad, hogy a Bölcsesség fel fogja emelni a szegényt és a nagyok mellett ad neki helyet?

Különösen sokat imádkozz azokért, akik azt mondják, hogy „látnak" de elítélik Szentlelkemet ezekben az Üzenetekben, mert hasonlóképpen üldözték Szeretett Fiamat és Ő előtte a prófétákat is. Hacsak újjá nem születik az ember, nem láthatja meg Országomat.

Jöjj, az Én Békémet adom neked. Bízz Bennem!

1993. május 10.

Ó Jahve, miért vagy újból oly távol tőlem?
Könnyíts szívem fájdalmán!
Vess legalább egyetlen pillantást
gyenge rabszolgádra!

Jahve a Nevem, és a Nevem Szent.[2] Az Én Békémet adom neked. Vassula, Atyád azért szól hozzád, hogy viszonzásul ismételd el Szavaimat minden nép előtt, és fedd fel Szent Arcomat, fedd fel mindazt a titkot, amit a füledbe súgtam. Irgalmamat és Szeretetemet fedem fel a világ előtt. Azért jövök, hogy megmentsem az elnyomottat az Elnyomó kezéből és a Megtévesztőtől.

Ne nyugtalankodjék szíved, gyermekem! Emeld hozzám újból megtört hangodat! Imádkozni fogsz, és Én, a te

[2] Úgy éreztem, hogy Isten szeretetének esője hull rám...

Abbád, hallani foglak! Emeld Hozzám szemedet, gyermekem és tudd, hogy Én vagyok Védelmeződ és Pajzsod! Félelem nélkül emeld Hozzám szívedet a téged körülvevő sötétségből és homályból! Nem engedem, hogy szíved elmerüljön benne!

Drága gyermekem, nem vagy apátlan árva, érezd Jelenlétemet! Én Vagyok, Aki Vagyok veled van. Így hát örömmel emeld Hozzám lelkedet, és leld gyönyörűségedet Jelenlétemben! Örvendezz, mert Szentlelkem, az Igaz Közbenjáró és Szószóló fogja képviselni ügyedet! Mire céloznak tehát elnyomóid?

Jahve, Istenem,
szavaim meggondolatlanok voltak,
de nehezen tudok lépést tartani
a Te Szeretett Fiad, Jézus Lépteivel.
Félek, hogy mögötte maradok
ebben a műben,
és elveszítem Őt szemem elől!

Ne félj! Azt akarom, hogy az Én hatalmas Erőmre támaszkodj! Menj békében!

1993. május 11.

Itt vagyok Uram, újból a válladon sírok.
Én vagyok a mi időnk új Jóbja,
tele panasszal...

Nem ismered Jóbot, ha azt gondolod, hogy ugyanazt éled át, amit Jób átélt...

1993. május 12.

(Izrael, Tel Aviv)

Uram, tedd fülemet éberré,
szememet figyelmessé
és szívemet érzékennyé,
mint egy tanítványét,
hogy magamba fogadhassam Lelkedet!

Lásd, mindent megadok neked, érző szívet, a tanítvány értelmét és buzgóságot, hogy örömet szerezz Nekem. Engedd, hogy ily módon vegyelek igénybe! Mostantól fogva nem kell zavarban érezned magadat. Mindezt az Én Dicsőségemre teszem... Azt akarom, hogy egy napon majd te és mások is megosszák Velem Dicsőségemet... Ezért maradj Szeretetemben, Világosságom gyermeke!

Uram, köszönöm, hogy meghívtál szülőföldedre!

Úgy tetszett Nekem, hogy te is részesülj abban a látványban, amely egykor Elém tárult. Azt gondolom, hogy tudod mi az, amit leginkább akarok tőled... Igen, Vassula, azt akarom, hogy hozz Nekem lelkeket, hogy Leheletem felébressze őket! Dédelgess szereteteddel, enyhítsd szomorúságomat, enyhítsd fájdalmaimat, simogasd meg átszúrt Szívemet! Jöjj Hozzám, és itasd föl Véres Könnyeimet!

Leányom? Imádkozz Szívem közelében, és suttogd el Nekem imáidat! Erőteljesen fogom véghezvinni benned terveimet, mert „igent" mondtál Nekem. Csupán szeretetet, engedelmességet, és most a szívedet kérem tőled. IC.

1993. május 18.

(Izrael)

(Üzenet a kanadai zarándokok részére.)

Vassulám, fogadd Békémet!

Mondom neked, akit annyira szeretek és akit Atyám annyira kedvel, hogy Én, a názáreti Jézus szabadítottalak meg téged. Én szabadítottalak meg mindnyájatokat. Dicsérjetek Engem, és imádkozzatok azokért, akiknek szíve még távol van az Enyémtől és a világ foglyai. Ünnepélyesen mondom nektek: A napok meg vannak számlálva, és az, akit vártatok, hirtelen jön el közétek! Ezért legyetek felkészülve... és úgy éljetek mindennap, mintha az lenne utolsó napotok a földön!

Én megdicsőítettem Atyámat, ti meg fogtok-e Engem dicsőíteni? Valóban Én,

a ti Megváltótok hoztalak ide titeket, hogy Nyomaimat kövessétek.[1] Mondom nektek, aki Engem szolgál, Engem kövessen mindvégig! Az Életet találja meg az, aki keres Engem. Aki hallgat Hangomra és Szavamra, panasz nélkül fogja elviselni a megpróbáltatásokat. Törvényemet nem nehéz követni, ha igazán szerettek Engem. A szeretet hódít, a szeretet megnyilatkozik, a szeretet türelmesen elvisel mindent. Ezért jöjjetek, és ne vonjatok meg Tőlem semmit! Ne féljetek! Az Én Szívem a Szeretet Tárháza.

Kis barátaim, teljes Szívemből megáldalak benneteket.

(Később:)

Béke legyen veled! Mondd utánam e szavakat:

Jézus, Világosságom, Jézus, Vezetőm,
szeretlek,
mert megmutattad nekem az Utat.
Szentlélek, Szent Társam és Barátom,
szeretlek Téged, aki fülembe súgod
a tanácsot, a bölcsességet és a vigaszt.
Szeretlek, mert megengedted,
hogy lássak és halljak.
Imádlak Téged,
mert feltámasztottál engem,
és Te, Édes Égi Manna lettél
az én mindennapi Kenyerem.
Megvigasztaltad
szomorú és nyomorúságos lelkemet.
Gondoskodsz rólam ebben a sivatagban,
és számon tartod, mire van szükségem.
A Szentháromság Dicsőségére
lobogó lánggá éleszted
az emberiségnek szánt Adományaidat.
Add meg mindannyiunknak a kegyelmet,
hogy Törvényed követésére
szenteljük magunkat
és Törvényed legyen gyönyörűségünk!
Ámen.

Jól van. Szeretlek és megáldalak. A te Kedvesed. IC.

1993. május 19.

(Bár Jézus azóta is diktál nekem, hogy megérkeztem Izraelbe, nem érzem Jelenlétét. Ez a teljes sivatag!)

Lama sabaktani?
Azért kísértél el országodba,
és voltál velem az egész úton Izraelig,
hogy elhagyj?
Ha Te vagy a Szent, aki szülőföldedre hoztál,
hogy ott járjak, ahol Te jártál,
hogy ugyanannak a földnek levegőjét
szívjam és érezzem,
amit Te szívtál magadba,
és megízleljem termését,
amelyet Te magad is fogyasztottál,
mindezt azért tetted volna,
hogy elhagyj engem?
Miért vagy hát olyan messze tőlem?
Miért hallgatsz?

JESUAH, JESUAH, lama sabaktani?[2]
Azért vittél volna végig
az Olajfák hegyén, hogy elhagyj?
Azért lenne így, Uram, hogy megérezzem
a magamra hagyottságot?
A Getszemáni kertben átélt félelmeidet?
Azt akartad, hogy megérezzem
a rettenetes tagadásokat és árulásokat,
amelyeket megtapasztaltál?
Megmutatod talán lelkemnek,
hogy mit élt át a Te érző Szíved
azon az éjszakán?
Miért rejtőzöl el előlem szülőföldeden?

Hiszen tudod, hogy milyen szeretettel
vágyódik utánad lelkem és szívem,
és mennyire vágyom arra,
hogy szüntelenül Rád tekinthessek!
Szinte érthetetlen,
hogy mennyire vágyom rá, JESUAH!
Te tudod, mennyire szomjazik Rád lelkem,
miért fordítottál hátat nekem?
JESUAH, miért szerez Neked örömet,
hogy megszaggasd
szívem minden rostját?

[1] Jézus úgy gondolja, hogy a szülőföldjén lévő nyomait.

[2] Jézus, miért hagytál el engem? – arám nyelven.

Íjad Céltáblájává tettél
sorra küldve felém a nyilakat.
El kell-e takarnom magamat
nyílzáporod elől?
Ha így most elveszítelek,
miképpen fogok egyedül talpon maradni?

Azért hoztál volna engem ide, hogy elhagyj?
JESUAH, minden életkedvemet
elveszítettem most, hogy elmentél…
de mondd meg legalább
hirtelen elhatározásod okát!
Jó ez így Neked,
hogy idehoztál szülőföldedre,
és nem veszel tudomást rólam?
Lehetséges, hogy más gondolatod van
velem kapcsolatban?

Ó, Hűséges JESUAHOM, utánad kiáltok,
de csak csend van körülöttem.
Itt állok szülőfölded szívében,
de Te nem veszel tudomást
nyomorúságos lelkemről.

Amikor Jeruzsálem kapujához értem,
amikor földedre jutottam,
nem léptem országodba, míg dicséretem
nem visszhangzott minden fülben.
Reményt keltettél bennem,
hogy városodba léphetek,
de mihelyt beléptem,
kizártad lelkemet Világosságodból.
Nem érzi meg Szíved,
ha valakitől megvonod Jelenlétedet?

A Te kezdeményezésed volt,
Te készítettél utat nekem,
hogy elérjek Hozzád,
de most úgy tetszik Neked,
hogy sötétségbe meríts.
Az éjszaka lett egyetlen útitársam.
Ha elmennél előttem, nem vennélek észre…
Ha megérintenél, nem éreznélek,
és nem fedezném fel Jelenlétedet.
Miképpen menjek tovább
a Te Világosságod nélkül?
Tele vagyok félelemmel ez üresség miatt.
Miért teszed ezt hűséges barátoddal?

JESUAH, így bánsz talán vendégeiddel?
Örök Atyánk elé fogom vinni ügyemet,
és másik atyám[1] *elé,*
akit lelki tanácsadóul adtál mellém.
Ha ártatlan vagyok,
ők majd Reményt öntenek belém.

(Aznap reggel elmondtam bánatomat O'Carroll atyának és sírtam.)

(Majd később ugyanazon a napon lelkem szemével megláttam JESUAHOMAT Sírja bejáratánál. Mielőtt beléptem, felemelte Kezét, Hüvelykujjával megérintette homlokomat és gyorsan többször is rárajzolta a kereszt jelét, és megáldott engem.)

(Ugyanaznap éjjel:)

Béke legyen veled, aki oly kicsiny vagy! Bátorság! Ne félj! Figyelj Szavaimra, kételkedsz talán Hűségemben, Kitartásomban és Jóságomban? Nem hallottad, hogy minden mértéket meghaladnak? Értsd meg, hogy Én Magam mennyire meg voltam törve vezeklésed pillanataiban![2] Nem kapok országomból túl sok tömjént és békítő illatot. Téged vettelek igénybe, hogy csillapítsd féltékeny Szeretetemet, ó… és hogy emlékeztesselek, múltam eseményeire.

Hiszen az Én vendégem vagy! A jó vendéglátó ne bánna nagylelkűen vendégeivel és ne figyelne arra, hogy semmiben ne legyen hiányuk? Íme, nekem szándékomban állt, hogy felvirágoztassam lelkedet… de most Én szeretnék tőled kérdezni valamit, csak egy kérdést! Kételkedtél-e Sírom bejáratánál Jelenlétemben?[3] … Felelj Nekem! …

Kissé igen, Uram.

Igazságban mondom, homlokodon áldottalak meg Hüvelykujjammal nem is egyszer…[4] Látod, mi mindent kell eltűr-

[1] Michael O'Carroll atya.

[2] Jézus három napon keresztül elrejtőzött előlem.

[3] Jézus várakozott és én hallgattam.

[4] Jézus különleges áldásának, amelyet homlokom közepére adott, olyan félelmetes ereje van, hogy Omahában „leterített" egy hölgyet, amikor odajött hozzám, és homlokomnak pont azon a helyén csókolt meg, ahol Jézus hüvelykujjával megáldott. A Szentlélek nyugalmába került jó húsz percre a sekrestye ajtajában.

nöm tőled? Pedig igen keveset kérek...[1] Tanulj Türelmemből és Elfogadásomból, és lásd be, milyen sok mindent kell tőled elviselnem!

(Közvetlenül ezen üzenet után, amelyet éjféltájban kaptam, Jézus arra kért, hogy még másfél órán keresztül maradjak ébren az Ő társaságában, és imádjam Őt. Karomban tartottam a Szeretetet és a Hűséget, aki lehajolt az égből. És az egész emberiség Jegyese örült a szeretetnek és meghosszabbította látogatását. És én nyomorúságosságomban ismételten bizonyítékát kaptam a Hűséges és Örök Szeretetnek.[2])

1993. május 20.

(Jeruzsálem)

Királyom!

Én Vagyok. Királyod az ő Békéjét adja neked.

Szeress!... ízleld meg Könnyeim keserűségét! Engedd meg, kedvesem, hogy megpihenjek szívedben! Ó, mennyire szeretem ezt a helyet! Vigasztalj meg te, aki Enyém vagy, vigasztalj leányom!...

Istenem, ki olyan, mint Te?

Figyelj Szívemre, és értsd meg, miért ontok Könnyeket. Fogsz-e imádni Engem ma éjjel is? Jöjj, gyermekem, Jézus itt van a szobádban![3] Azért sírok, mert Szent Istenedet súlyosan megbántják...[4] Koldusként állok minden ajtó előtt szeretetet koldulva, de nem kapok választ, ó... olyan kevesen figyelnek... jöjj, és imádj, jöjj, és gyógyítsd be Sebeimet szereteteddel! ... Érezd Jelenlétemet! ... Jesuah melletted áll, és te vagy az, gyermekem, akire rábíztam Érdekeimet. Ne félj! Mindig szelíd vagyok. Állítsd helyre Házamat, ó Szeretetem gyermeke, maradékom, ivadékom...

Az istenek Istene beszél hozzám.
Hogyan maradhatnék csendben?
Mit nem mutatna meg az igazaknak?
Csodát műveltél a halottakkal.
„Hiszen ki olyan a felhők közt,
mint az Úr,
az Isten fiai közül
ki hasonlít Hozzá?”[5]

Most légy olyan, mint a lámpás, és fényt árasztva dicsőíts Engem! Kelj fel, és védd meg ügyemet! Ó Vassiliki, meg fogom mondani neked mindazt, amit meg kell tenned, és te nagy bátran meg fogod tenni. Senki sem fog bántani, és tudni fogják, hogy Én Vagyok jár veled. Keresztem szentségre vezet téged. Félelem nélkül beszélj! Mindaz, amit adni fogok neked, a Bölcsességtől származik, légy ezért szorgalmas, és szolgálj Engem most kicsim, aki igen értékes vagy Számomra... Lakj Bennem, és ne félj! Én, Én sohasem foglak elhagyni téged. Prédikálj, oly módon, ahogyan Én prédikáltam neked! Kelts életre ugyanúgy másokat, ahogyan Én keltettelek téged életre, és tedd őket az Igazság tanítványaivá! ... Az eklézsia újból életre kel.

Béke! Imádkozz és dicsérj Engem! Mi ketten?

Igen!

Én, Jézus megáldalak munkádban tanúsított állhatatosságodért. IC.

1993. május 25.

Éli! Ó Éli, Istenem, szerető jóságodban jöjj,
és védj meg engem!
Te, aki kiemeltél a sírból,
ne rejtsd el előlem Szent Arcodat!
Állj mellém!
Miért érzem úgy,
hogy olyan messze vagy tőlem?

A papok tanúi voltak ennek az eseménynek. Ez június közepén történt, három héttel Jézus áldása után.

[1] Mivel úgy éreztem, hogy elhagyott, nem tudtam elviselni a kanadai zarándokok folytonos kérését aláírásomért. Ez a kis feladat is terhessé vált.

[2] Jézus ezután három éjszakán át eljött ugyanezért az imádásért, hogy szeretetet kapjon.

[3] A szívedben.

[4] Jézus rám bízta bánatát.

[5] Zsolt 89,7

Sokak számára vagyok talány,
különös jelenség, pedig Te Magad kértél,
hogy legyek Visszhangod!
Miért sérti a Te Visszhangod fülüket,
amikor nyíltan hirdetem csodáidat?
Végtelen Hatalmad
félemlíti meg talán őket?
Végtelen Erőd miatt remegnek?
Az égből mennydörgő Hangod
bántja talán őket,
amelyet minden nemzet és minden város
hall az egész földkerekségen?

Talán hatékonyan kinyilatkoztatott
fenséges terved kelt félelmet bennük?
Talán azért ijedtek meg,
mert a világ négy sarkában hirdetem,
hogy a Menny hamarosan
kiárad eljöveteledkor,
és sietve bűnbánatot kellene tartaniuk?

Vagy Áldásaid és Irgalmad
özöne miatt kételkednek?
Mondd, talán az Atya Fájdalmas Kiáltásait
nem tudják felfogni?
Egységet, Békét és Kiengesztelődést kérő
kiáltásaidat visszhangozza
a menny és a föld, de ki figyel rá?
Ki érti meg?

Testük feloszlik a bőrük alatt,
mégsem figyel senki sem,
amikor „megmenekülést” ajánlasz…

Ó Éli, sokan várnak arra,
hogy tévedésbe essek
és bukásom felé közeledjek,
mivel sohasem értették meg,
hogyan tarthatod Kezedben
egy bűnösnek kezét.

Ó Éli, sohasem értették meg,
hogy Te és én miért sietünk gondterhelten
minden utcasarokra,
hogy felkeltsük a halottakat,
mire való ez az együttműködés?
És miért küldesz
minden város útkereszteződésére,
hogy hirdessem, közel van Országod!

Mivel vádolnak tehát?
Miért félnek és miért utasítanak vissza?
Ó Éli, úgy bánnak velem,
mint a föld salakjával!
Sértést sértésre,
rágalmat rágalomra halmoznak.
Nem mintha törődnék saját nevemmel
és jóhíremmel,
hanem mivel engem Szentlelked vezet,
már nem engem,
hanem Szentlelkedet káromolják.
Lerombolják Lelked Műveit, és lebontják
az oltáraidat[1] *újjáépítő téglákat.*

Ó Éli, te Könyörületes,
miért vagy időnként oly távol tőlem?
Nézd! Nézd mennyire küszködöm
ebben a sivatagban!
Jöjj, és ments ki a körülöttem lévő
tüskés bokrok és tövisek közül,
melyek megfojtanak és szétszaggatnak!
NYISD meg előttem az utat!

Sírnom kell-e naphosszat süketségük miatt?
Hiszen ember vagyok!
Nincs jogom arra, hogy gyenge legyek?
Nincs jogom arra,
hogy időnként szomorú legyek?
Nincs joga szívemnek arra,
hogy elbátortalanodjék?

Ó Éli, meddig kell várnunk a Diadalra?
Mennyi ideig kell várnunk?
Meddig tart még e Sötétség?
Fiad Sebei hihetetlenül mélyek.
Fiad Könnyei és Szent Édesanyánk Könnyei
Vérré váltak.
Még meddig viseled el, Éli, ezt a látványt?
Meddig kell még várnunk
arra a Diadalra?

Árulók összeesküvése hatolt be
szentélyed szívébe. Viperák gyanánt
kúsznak végig a folyosókon.
Arra várnak, hogy csapást mérjenek
az Igazságra,
visszájára fordítsák és Hazugságra
változtassák az Örök Igazságot,
hogy szentélyed szívében felállítsák
a Vészt hozó Undokságot
és megszüntessék Fiad Örök Áldozatát.

Éli! Házadban <u>nincs</u> Béke…
Hamarosan sötétség fogja beborítani

[1] Az oltárok lelkeket jelentenek.

Házadat és mint gyászoló özvegy,
kit megfosztottak férjétől,
Házad fekete fátylat fog magára ölteni.
Még akkor sem fogsz közbelépni, Éli?

Mint erős földrengést fogjátok meghallani Igazságosságom Hangját, és az árulókat utol fogja érni a büntetés gonoszságuk szerint, amilyen mértékben gyermekeim ellen vétkeztek, akiknek ártatlan vérét áldozatul kiontották. Bosszút fogok állni Házamért, de a világnak előbb még le kell aratnia, amit vetett. Amíg bűnbánatot nem tart a világ, nem bocsáthatom meg bűneit!

Azt küldöm a viperák fészkébe, akit nagyon szeretek. Téged küldelek Szavammal a gonoszság mélységeibe. Mint szócsövemet küldelek, hogy terjeszd Üzenetemet. Én, az Úr, lángoló Tüzet hagyok nyomaidban – bármerre jársz te, akit nagyon szeretek –, hogy feleméssze a kőszíveket és kiirtsa az istentagadást. Gondoskodom róla, hogy Karomba, Istenük Karjába essenek. Megrendítő dolog lesz Karomba esni, mert egy szempillantás alatt meghívott tanítványokká teszem és szétküldöm őket, hogy megvédjék Szavamat és képviseljék ügyemet. Leányom, ahogyan téged tanítottalak, úgy fogok másokat is tanítani. Most farkasok közé küldöm azt, akiben Lelkem gyönyörűségét leli és akit nagyon szeret, hogy felfedje Szent Arcomat!

Tarts bűnbánatot, nemzedék! Bűneid kiszárították lelkedet. Miért akarsz meghalni, nemzedék? Tarts bűnbánatot, és élni fogsz! Tarts bűnbánatot, mert már nincs sok idő hátra! A Romboló az elkövetkező napokban teljesen fel fogja fedni magát! Ó Vassula! Kit figyelmeztethetek arra, hogy legyen éber és vigyázzon? Kihez szólhatok, és ki fog Rám figyelni?

Mivel minden a véghez közeledik, és a vég közel van, menj és hirdesd Üzenetemet minden nyilvános téren! Menj és tedd ismertté mindenütt Irgalmas hívásaimat! ... Igen erős azoknak kovásza, akik Házamat kifosztják, ezért vigyázz és tartsd nyitva szemedet! Értsd meg, miért küldöm el e napokban Fiamat és Szent Édesanyátokat, hogy végigjárják e világot. Ez az Én Áldásom, amely végigsöpör a világ felszínén. Emeljétek fel szemeteket, és akkor meglátjátok a megnyílt Eget és dicsőségben tündökölve a Szövetség Ládáját, közöttetek való Jelenlétem jelképét,[1] Irgalmam és Szabadításom jelképét, Őt, aki könyörületes hozzátok.

1993. május 27.

Béke legyen veled! Én vagyok az Alfa és az Omega.

Maradj Bennem, és terjeszd Üzenetemet olyan világosan, ahogyan terjesztened kell. Hadd ismerjék meg Szavamat, hadd hallja meg mindenki Hívásomat, hadd értsék meg, mennyire szeretem őket. Mondd el nekik, hogy mind az Öt Sebem felszakadt.

Az emberek végtelenül kitartóak az árulásban és ütlegelésemben... Fájdalommal és szomorúsággal Szívemben kell elmondanom mindazt, amit Saját Házamban látok: A Zsarnok ma Testemet tiporja és teljesen meg akarja szüntetni Örök Áldozatomat. Egy elárul azok közül, akik fedelem alatt laknak. Békét hirdet, de csak a gonoszságot keresi. Tömjént éget, de csak azért, hogy a Sátánt idézze vele, és még több erőre tegyen szert.

Ó Uram, alig tudom elhinni, hogy mindez megtörténik...

Pedig ez történik most. Úgy látszik nem érted... Ő és követői elszánták magukat arra, hogy elfoglalják Trónomat, és a próféták ruhájában uralkodjanak a világon! ... Oly sok pásztoromat vezették félre hamis tanításaikkal és tévedéseikkel! Elhagyták az igaz utat, és olyan hagyományt követnek, amely nem Tőlem

[1] Utalás Mt 24,30 versére.

származik. Elhagyják e szent szabályokat, amelyeket Én adtam nekik.

Figyelmeztettelek benneteket ezekre a hamis tanítókra és hamis prófétákra. Figyelmeztettelek arra, hogy az utolsó napokban Babilont fogják felállítani Szentélyem szívében, Szent Helyeimet rablók barlangjává, az ördögök tanyájává teszik! Ó leányom! ... minden romlott lélek lakóhelyévé teszik, hogy benne lakozzanak és uralkodjanak... Serényen kereskednek Saját Házamban. Ezek a kufárok saját embereiket támogatják az Én Házamban, mialatt kelepcébe csalják népemet. Üldözik prófétáimat, megölik szócsöveimet és kedveznek saját hamis prófétáiknak, akik eretnekséget és tévedéseket terjesztenek! Nyilvánosan megszégyenítik prófétáimat, hazudnak a világnak, amely szívesen hallgatja a rágalmat és a sértést. Széttépik Hagyományaimat, és helyébe sallangokat és emberi tudást tesznek. Mindezt az Én Trónom előtt hajtják végre... ezek a kufárok sokakat félrevezetnek tetszetős érveikkel. Saját embereiket ültetik a legjobb helyekre, hogy a Hamisság jogarával uralkodjanak.

- Téged arra jelöltelek, hogy Visszhangom légy. Menj hát és hirdesd, amit hallottál! Mondd meg nekik, hogy ti mindannyian a megjövendölt Nagy Hitehagyás idejében éltek. Mondd meg pásztoraimnak, hogy nyissák ki szemüket és fülüket aggódó kiáltásaimra, mert hamarosan arra kényszerülnek, hogy mérget egyenek és igyanak. Hívjátok össze közösségeiteket és készítsétek fel őket virrasztó imádságra és böjtre! A Sátán most minden embert próbára tesz. Azért jön, hogy szétszórjon és megosszon benneteket. Trónom felé tart, Tabernákulumomba, hogy eladja Véremet és elpusztítsa Örök Áldozatomat.[1]

Én népem... örökségem... hozzád kiáltok: Oltárom papjai és szolgái, ti, akik mindennap a magasba emeltek, ne adjatok fel, ne adjatok el Engem![2] Már hallani lehet az angyalok jajszavát, és megremeg a menny annak láttán, ami jönni fog. Még a gonosz lelkek is megrendültek és elsápadtak...

Az Ellenség, aki azt állítja magáról, hogy sokkal nagyobb mindennél, amit imádnak, saját maga fog trónra lépni Szentélyemben. Már útban van, hurokkal kezében fordul afelé, akit Én neveztem ki,[3] és aki még visszatartotta a lázadás kitörését. Megfontolt és bátor ő, életét áldozatul ajánlotta fel...[4] Megáldom őt, mert szilárdan tartja kezében a Hagyomány megváltoztathatatlan Üzenetét. A Sátán azonban el akarja hallgattatni, hogy saját[5] tévedéseit terjeszthesse azok száján keresztül, akik eladják Véremet, hogy mindannyiótokat tönkre tegyen.

Ez a Sátán órája, aljas szándékkal akarja elpusztítani teremtésemet. Kiálts leányom, mert közel van már az a nap! A Sátán sorra el akarja pusztítani a nemzeteket. Megtört a Szívem... A Szeretet nem félt attól, hogy meg kell halnia, ezért ti se féljetek barátaim és pásztoraim! Kövessetek! Az a feladatotok, hogy mindhalálig védjétek Szavamat és Egyházamat. Ne mondjátok: „hadd búcsúzzak el előbb enyéimtől”! Mondom nektek: „aki egyszer kezét a pásztorbotra tette és hátranéz, nem méltó Hozzám és nem alkalmas Országomra”. Kövessétek Vérrel jelzett Lábnyomaimat egészen a Kálváriára!

Leányom, áldott gyermekem, Vigasztalód örül, amiért megvigasztaltad Őt, és megengedted Neki, hogy kezedet igénybe vegye. Ó... Vassiliki, bűn és gonoszság indít Véres Könnyekre mindennap ...[6] Korszak! Ó korszak! Miért hagytad el Istenedet?

(Ekkor Krisztus felém fordult és így szólt:)

[1] Jézust úgy elfogta a fájdalom, hogy könnyezett.

[2] Jézus még jobban könnyezett.

[3] II János Pál pápa.

[4] A pápa.

[5] A Sátán.

[6] Néhány pillanat csend után ismét szomorúan kiáltott fel az Úr.

Angyalom, akit Én neveltem, ne bánts meg, és ne ereszd most el Kezemet! Egyesek meg fognak kövezni, mások sárba vonszolnak téged. Öklüket felemelve fognak fenyegetni, de ne félj tőlük! Azt mondod, hogy sértést sértésre és rágalmat rágalomra halmoznak a fejeden, de mondom neked, hogy csak jutalmat jutalomra gyűjtenek számodra a mennyben, és áldást áldásra a homlokodra Tőlem. Ezért félelem nélkül hirdesd Üzenetemet, tégy tanúságot angyalom, és akkor sok lélek megmenekül ítéletemtől a sebek árán, amelyeket te kapsz. Méltányos árat fogok fizetni neked azokért a sebekért, amelyeket barátaim Házában kapsz. Kiválasztottalak, hogy Szenvedésem áldozata légy, az az oltár, amelyre az Egységet helyezem. Ennél többet mit kérhetnél? Ennél többet mit adhatnék, amit még nem adtam meg neked?

Megadatott neked a Bölcsesség, és veled van Lelkem, hogy segítsen elviselni a világ korbácsütéseit, és ó... megadtam neked, hogy szomjazz Rám és vágyakozz Utánam! Felbecsülhetetlen adomány. Ezért járj Velem és engedd meg, hogy igénybe vegyelek és nemzettől nemzethez küldjelek, hogy megmond nekik, Isten, akit ők elfelejtettek, sohasem felejtette el őket. Emlékeztesd őket arra, hogy az Úr Szíve Irgalom, igen, mondd meg nekik, hogy szelíd vagyok és alázatos Szívű.

Jézus a Nevem... IC.

1993. május 28.

Béke legyen veled! Prédikáld és hirdesd nekik, hogy az az Isten, akit ők elfelejtettek, anyaként jön el hozzájuk. Visszatérésem igen közel van. Azért nyilvánulok meg általad, hogy mindenkit Szívemhez hívjak, és megmentsem őket hitehagyásukból.

Beavatási rítusok áldozataként ma egyre gyakrabban gyilkolnak meg gyermekeket, hallgassak talán? A televíziós programok rettenetes dolgokat mutatnak a gyermekek részére, és megrontják tisztaságukat. Ó, térj be Sebeimbe, és osztozz fájdalmaimban! Jöjj, és vigasztalj meg! IC.

1993. május 30.

Benned keresek menedéket.
Világosságodban békét élvezek,
és ébren töltött óráimban
Jóságodra gondolok, Istenem,
és alig várom, hogy közeledben élhessek.
Időnként könnyeimet hullatva,
kolduskénti panaszkodom előtted,
mert társad, ki melletted van,
éhes és szomjas.

Azt mondtad: „Öntözni akarom kertemet,
locsolni akarom virágágyaimat,"
és meg is tetted.
Így szóltál: „Üzenetem úgy fog elterjedni
minden nép és minden nemzet körében
mint a pára, és be fogja takarni a földet",
és így is történt.

És nem mondtam-e, hogy próféciaként öntöm rád a tanítást, megnyitom szájadat Gyülekezeteimben, és szolgálni fogsz minden nép előtt?

És így is tettél.

Ezért félelem nélkül közeledj Hozzám! Nem Saját Kezemmel terjesztettem-e Üzenetemet mint a terebintét?[1] Egyszerű testi teremtmény, miért kételkedsz hát? Nyisd ki ajkadat, és adj Nekem választ!

Ez igaz, Szentségnek Ura, az én helyemben bárki más már a szentség útján lenne, ha mindazt megmutattad volna neki, amit nekem mutattál: A Bölcsesség Titkait.

Azért adtam neked a Kegyelmet, hogy véghezvigyem nagy Tervemet az emberiség megmentésére. Üzenetem olyan lesz, mint a lámpatartón világító Lámpás, amely a ti korszakotok sötétségébe árasztja fényét, kinyilvánítja Világosságomat, Jelenlétemet és Szépségemet, úgy nyilvánítja ki Isteneteket, amilyen:

[1] A szerk.: Fenyőfajta.

Ő a Társ és a Béke Fejedelme,
az Örök Atya és a Tanácsadó.

Jöjj, továbbra is mondd a tudás szavait! Légy a Visszhangom! ...[1] Ó, még valami, egy kis emlékeztető: Én és te egyesültünk, és mindenki, aki egyesült Velem, ugyanazt az utat járja, amelyet Én jártam, a Kálvária útját.

Aki a Legnagyobb Áldozatot követi, maga is az Áldozat része lesz. Te az Én részem vagy, Testem maradéka... Ajánld fel életedet jóvátételül, és jöjj Velem a Halál völgyébe.[2] Oda, ahol ki fogom árasztani Szentlelkemet, ahol ki fogom árasztani Szeretetemet, hogy újból életre keltsek minden kiszáradt csontot. Ebben a Völgyben van a te munkád, Vassula. El fogom árasztani az Élet Folyójával. Én, aki a Feltámadás és az Élet vagyok, fel fogom virágoztatni annak a Völgynek kiszáradt csontjait. Meg fogom mutatni Könyörületemet és Szeretetemet azáltal, hogy kiemelem a halottakat sírjukból és visszavezetem őket Házamba. És ha Velem, az Én Házamban lesznek, asztaluk tele lesz, kelyhüket csordulásig töltöm, és Szentséges Szívem lesz az ő Szent Társuk. Egyetlen Testté teszem a kiszáradt csontokat, amelyek elszórtan fekszenek a Halál Völgyében. Igen, ugyanazt a kérdést teszem fel most nektek, mint amit Ezekiel próféta látomásában: „Életre kelhetnek-e ezek a csontok?”[3]

Nem. Nem kelhetnek életre a Te segítséged nélkül. Nem élhetnek, amíg nem lehelsz életet beléjük, Uram, mert teljesen kiszáradtak és élettelenek.

Életre fogom kelteni őket.

Én vagyok a Feltámadás.

Inakat teszek rájuk, hogy összekapcsolja a szétszóródott csontokat.[4] Majd hús nő rajtuk, és Én betakarom őket bőrrel, lélegzetet adok nekik, hogy éljenek. Egyetlen Testté teszem őket...[5] és újból visszahozom az életbe. El fogom küldeni Szentlelkemet, hogy leheljen orrlyukába[6] a legerőtelljessebb Lehelet, amely életre fogja kelteni és újból lábára állítja, hogy Dicsőítsen Engem. Kristálytiszta Vizet[7] öntök rátok[8] Trónomból, hogy minden szennytől megtisztítsalak, és kiárasztom Szentlelkemet, hogy közöttetek éljen. Azért kapjátok Szentlelkemet, hogy Szívetekké váljon. Akkor Én Magam fogom felkenni ezt a Testet, és a világosság, amit szemeteknek adok,[9] az Én Isteni Világosságomból, ragyogó Dicsőségemből való.[10] Félelmet nem ismerve, úgy fogtok járni mint harcosok, mert Én mint Fáklyátok, előttetek járok,[11] és utat mutatok nektek. Nem lesz szükségetek lámpafényre, mert Én Magam leszek Világosságotok.[12]

Az összes többi nemzet,[13] látva Szépségeteket, követni fogja lépteiteket. Odahozzák kincseiket,[14] és gazdagságukkal együtt magukat is felajánlják nektek. Kezetekbe[15] vaspálcát adok, fenségbe és ragyogásba öltöztetlek benneteket... Végül[16] így fog Szentlelkem egyesíteni mindegyikőtöket. Mindenki el fogja hinni, hogy az Atya küldött Engem.[17] Mindenki

[1] Úgy tűnt, hogy befejezte üzenetét, de mintha valami eszébe jutott volna, amikor azt mondta, hogy „Ó”.
[2] Jézus arra gondol, ahol a lelkileg halottak találhatók.
[3] Ez 37,1-10

[4] Megértettem, hogy az Úr a mi megosztottságunkról, az Egyházban lévő megosztottságról beszél, és bennünket hasonlít a kiszáradt és szétszóródott csontokhoz.
[5] A csontokat.
[6] A testnek.
[7] Vö. Jel 22,1.
[8] Isten a Testről, mirólunk, vagyis Egyházáról beszél.
[9] Jézus Egyházáról beszél, Egyháza megújulásáról, az új Jeruzsálemről.
[10] Vö. Jel 21,23.
[11] Vö. Jel 21,23.
[12] Vö. Jel 21,23.
[13] Ez azt jelenti, hogy végül minden ember fel fogja ismerni Őt, mint Isten Fiát, és így beteljesedik Jézus imádsága: vö. Jn 17,21.
[14] Vö. Jel 21,26.
[15] Isten a megújult Egyházról beszél.
[16] Vö. Jel 6,15-17.
[17] Vö. Jn 17,21; Jel 6,16.

fel fog ismerni Engem mint Áldozati Bárányt.[1]

Mutasd meg most Erődet Uram!
Te mindenható vagy,
jöjj és EGYESÍTSD Testedet!
Szentlelkednek hatalma van arra,
hogy megújítson bennünket!
Jöjj Szentlélek,
és Tüzeddel olvassz meg bennünket,
mivel merev vasrudak vagyunk,
hajlíthatatlanok!
Jöjj, és olvassz egyetlen erős rúddá minket!
Olvaszd fel megkeményedett szívünket!

Ó Vassula! Imádkozz még forróbban az Egységért, ne engedj a kísértésnek és ne mondd, hogy nem foglak meghallani! Imáid olyanok Szememben, mint ezernyi ékkő, és lágy dallamok Fülemnek. Ne csodálkozz! Szívedbe helyeztem Országomat, és Én, a te Királyod, uralkodom feletted. Én adtam neked Bölcsességet, hogy lelkileg haladj, és mások is haladjanak. Kerestem valakit, akit Erőmmel felneveljek és kivessem a világ fölé, ahogyan a tengerre kivetik a hálót, hogy lelkeket hozzon Nekem. Törékeny vagy, de Én örvendezem törékenységedben.

Figyelj most: mindannyiótokat meg foglak olvasztani![2] Olvasztótégelybe teszlek, és a tégely alatt égő tüzemmel egybeolvasztalak benneteket. Országom[3] nem marad megosztott. Jöjj, mi ketten?

Mindörökre!

1993. június 1.

Uram és Megváltóm,
még meddig engeded meg a Sátánnak,
hogy parazsat vessen ránk?
Miért engeded meg ezt az üldözést?
Szeretetedre kérlek,
ments meg minket, Uram!

Béke!

Szentséges Szívem öröme, figyelj! A halandók gondolkodása nem isteni. Én, az Úr, végigjártam a földet, hogy figyelmeztessem: az Ellenség óriási hullámként fog rátörni, hogy elnyelje. De senki sem hitte el igazán, hogy a Sátán egyszer át fogja lépni szentélyem kapuját. Pedig megtette... egyenesen bement Szentélyembe Enyéim bűnei és tévedései által. Enyéim a mai napig szembehelyezkednek a pásztorral,[4] akit Én adtam nektek. Hogyan remélhetitek, hogy bárányaim tisztelni tudják azokat a papokat, amikor azok választottam ellen lázadnak? Nem figyelnek pásztoromra...

Szomorúság fog el, és Szívem összeszorul attól, ami még jönni fog. Ami idáig csak részleges hitehagyás volt, az most általános hitehagyássá válik, jól meg fog gyökeresedni. Ez a hitehagyás olyan kiterjedt lesz, hogy sokakat el fog nyelni...

Uram, ments meg minket, és állítsd meg! Te magad mondtad, hogy erősebb vagy, mint a Sátán! Miért várakozol, és miért hagyod elfajulni a dolgokat??

Az összeesküvés, gyermekem, az összeesküvés és az árulás együtt jár. Amikor a Halál belopakodott Szentélyem ablakain, és utat tört magának Házam szívébe, elküldtem Édesanyámat, hogy figyelmeztessen benneteket.[5] Ezért ne mondd, hogy túl sokáig vártam, leányom. A (...)[6] voltak azok, akik meggondolatlanok voltak. Nem keresték Akaratomat. Figyelmeztettem őket, de olyan kevesen ügyelnek Figyelmeztetéseimre. Még a mai napig is, és ó... hányszor panaszkodtam gőgjük miatt... (Megfenyíthettem volna, haragomban porrá tehettem volna, de inkább szelíden követem őket.)

- Mondom neked, hogy összeesküvés van folyamatban azok között a pásztorok között, akik szembehelyezkednek mindannyiuk vezetőjével. A Pusztító arra indítja őket, hogy szentségtelenítsék meg

[1] Vö. Jel 6,16. A világ megtérése a kereszténységre.
[2] A látomásomban szereplő három vasrudat.
[3] A földi Egyház.
[4] Őszentsége, II. János Pál pápával.
[5] A fatimai jelenésekben?
[6] Isten nem engedte meg, hogy leírjam.

Szent Nevemet, és a lázadó lélek bennük megerősödve fog láthatóvá válni. Nem olvastátok, nem értettétek meg? „Egy nyomorult fog felkelni, és megjelennek hadai, meggyalázzák a szentséges várat, megszüntetik a Mindennapi Áldozatot és felállítják a vészt hozó undokságot”[1]... Nagyobbnak fogja gondolni magát[2] az isteneknél, rettenetesen fogja káromolni az istenek Istenét, és addig fog erősödni, amíg a harag ki nem robban. Nagy tiszteletet nyújt azoknak, akik őt elismerik, széleskörű tekintélyt ad nekik... Ez a lázadó lélek győzelmet arat a világ népei fölött.[3]

Olyan nagy szorongattatás következik, amely páratlan a népek keletkezése óta.[4] Kértelek benneteket, hogy maradjatok ébren, virrasszatok és imádkozzatok, hogy el ne sodorjon benneteket is. Álljatok készen és legyetek hűségesek! Ennél többet mit mondhatnék, amit még nem mondtam el? Hirdesd üzenetemet Vassula!

1993. június 3.

Uram?

Én Vagyok. Add át Nekem terhedet, gyermekem!

Fáj a fülem a gonoszok üvöltésétől. Rosszakaratú nyelvük hazugságot hazugságra mond rólam.

Egy napon Elém kell állniuk vádlóidnak... Én a te oldaladon állok, nem vetted észre? Minden vádjuk éppúgy semmivé lesz, ahogy a víz felszívódik. Kelj fel! Kelj fel, és tedd kezedet a betegre, és meg fogom gyógyítani. Beszélj! És szájadból jövő Szavaim hangjától lelkük karomba omlik.[5] Támaszkodj Rám! Az Én Békémet adtam neked, lakozz tehát ebben a Békében! Ne félj most! ... lásd,

Én vagyok a Feltámadás,

de e világ ura a Halál. Ne vádold üldözőidet, hogy ne ítéljelek meg téged is az Ítélet Napján. Szenvedésem lelke! Én az Úr, mutatom meg neked azokat a lépéseket, amelyeket Kínszenvedésem alatt tettem. Mivel Nekem szolgálsz, Engem kell követned. Mit szeretnél, hogy mondjak neked? Talán, hogy „kövess Engem, de ne az Én Lábam nyomában?” Ez nem lehetséges, mert aki Engem szolgál, az az Én Véres Lábnyomomat követi... az Én Ujjam érintésével támasztod fel a halottakat.[6] Akik még mindig nem látják csodáimat, azok mellett elhaladt Országom.

Barátom, kis barátom, lásd hogy már eddig milyen sok Mennyei Mannával tápláltalak! És Én, a te Istened, továbbra is táplálni foglak. Egyetlen ember sem tolhatja félre Kezemet szájad elől. Én leszek a te Erőd, hogy törékenységed által véghez vigyem Tervemet. Országomra készítelek fel mindannyiótokat. Írd:

A világ ma visszautasítja Szívünket, Szent Édesanyád Szívét és az Én Szentséges Szívemet. Ezek az idők, amelyekben éltek, az Irgalom idői. Már elmondtam neked, hogy mi következik, amikor feltörik a hatodik pecsétet.[7] Most figyelj és írd:

Közvetlenül azután, hogy a Két Szív befejezte tanúságtételét,[8] fel fogom törni a hetedik pecsétet és azt egy félelemmel telt csend követi[9]... Ebben a csendben a világi emberek azt gondolják, hogy diadalt arattak a Mi Két Szívünk felett. Örvendezni fognak[10] és megünneplik ezt

[1] Dán 11,31
[2] Vö. Dán 11,36-39.
[3] Vö. Jel 13.
[4] Dán 12,1

[5] A Szentlélekben való megnyugvás. (Több alkalommal előfordult a találkozókon.)
[6] Lelkileg, a megtérésekben.
[7] Az 1993. február 18-ki üzenetben.
[8] Azt hiszem, azt jelenti, amikor az idő kész az Úr Napja számára. Vö. Jel 11,7.
[9] Vö. Jel 8,1.
[10] Vö. Jel 11,10.

az eseményt, mert azt gondolják, hogy megszabadultak a Mi Két Szívünktől, akik szócsöveink által tettek tanúságot, mert amiről tanúskodtak, az bántotta fülüket, bántotta érdekeiket és gonosz szándékaikat.

Akkor ezt a csendet hirtelen az Én Napom érkezése töri meg, és jaj a tisztátalannak! Jaj annak, aki nem bánja bűneit! Holttestük e sivatagban fog feküdni, amelyet ők maguk hoztak létre. Angyalom akkor megtölti parázzsal a tömjénezőt, amelyet Trónom és az oltár előtt kezében tart, és Tűzzel dobja le a földre.[1] És miközben mindenki ezt nézi, heves földrengés keletkezik, a föld elemei tüzet fognak és megolvadnak.[2] Sokan elmenekülnek a hegyekbe, hogy elrejtőzzenek a barlangokban[3] és a sziklák között. Felkiáltanak Hozzám, de nem fogok figyelni rájuk. Próbára fognak tenni, káromolni fogják Szent Nevemet, és azt fogják mondani a hegyeknek és a szikláknak: „Omoljatok ránk és rejtsetek el a Trónon Ülőnek színe elől, és a Bárány haragja elől!”[4] Mert eljön az Én Napom, és ki fogja túlélni? A túlélők térdre fognak borulni, félelem szállja meg őket, és csak Engem, az ő Istenüket fogják dicsérni…[5] Majd ezután eljön az Új Föld és az Új Ég[6] hozzátok. A világ országa[7] az Én Országom lesz, és Én fogok uralkodni minden szívben. A régi világ elmúlik.[8] Lélek, uralmam a ti napjaitokban fog megkezdődni.

1993. június 5.

Vassula, a házasságot tisztelni kell és szentnek kell tartani! Eljegyeztelek Magamnak[9] és arra tanítottalak, hogy támaszkodj Kegyelmemre. Lelkedet Istened oltárává és menyasszonyává tettem. Engedelmességre tanítottalak és arra, hogy utasíts vissza mindent, ami nem az Enyém. Mint Jegyes rád bíztam Érdekeimet, fegyelemre tanítottalak, egyszerű testi teremtmény. Én, az Örökkévaló dédelgettelek. Megtérésed Tőlem való! Kiárasztottam rád tanításomat mint próféciát. Kezd elfogyni irántad való türelmem, Vassula! Vétkes vagy abban, hogy (…),[10] ami ugyanaz, mint (…). Ezt mind abba kell hagynod! Saját képmásom hasonlatosságára újítottalak meg, és szeretlek. És te miért (…)? De lásd, az Én Hűségem Örökké megmarad a te hűtlenséged ellenére is. Inkább keményen mondom el ezeket, hogy emlékeztesselek, milyen különleges küldetést kaptál. És mostantól fogva… nincs megalkuvás… nincs! Én nem értek egyet ezekkel. Élj oly módon, ahogy Én akarom, mivel benned élek. Ne élj vissza Türelmemmel!

Ó, még egy dolgot… írd:[11] Igen! Mondd meg Nekem, mi lett egykori lelkesedésedből? Azt kell talán mondanom, hogy nem vagy megbízható? Ahelyett, hogy ösztönös indíttatásaidnak engednél, amelyek miatt megítélhetnek téged, emeld fel Hozzám szemedet, az Én Érdekeimet keresd és Belőlem meríts Életet! Fedd fel az emberiség előtt Dicsőségem gazdagságát! Ne félj! Sohasem veszem vissza az adományokat, amelyeket adtam neked, és választásomat sem vonom vissza, de egy kérdést szeretnék feltenni: miért fordítottad el Rólam tekintetedet?

Nem tudom.

Tudod!

Lehet, hogy azért, mert nem szívesen látlak haragosan?

Próbáld még egyszer…

[1] Vö. Jel 8,5.
[2] Vö. 2 Pt 3,12.
[3] Vö. Jel 6,15.
[4] Vö. Jel 6,16.
[5] Vö. Jel 11,13.
[6] Vö. Jel 21,1.
[7] Vö. Jel 11,15.
[8] Vö. Jel 21,4.
[9] Utalás Iz 54,5-re: „Mert maga Teremtőd lesz a hitvesed, a Seregek Ura (Jahve Sabaoth) a neve”.

[10] Jézus tapintatosan tiszteletben tartotta kívánságomat, hogy ezt ne kelljen leírnom.
[11] Jézus rám nézett, és láttam Szemén, hogy nincs velem megelégedve, sőt szinte már haragos.

Lehet, hogy azért, mert nem akartam látni, hogy nem vagy egy véleményen velem?

Igen! Igen, Vassula. Egész szívedet add át Nekem! Beszélj!

Vedd szívemet Uram!

Mondd el!

Egyáltalán húsból van-e szívem, vagy kővé változott?

Csak ha elszakadsz Tőlem, akkor lesz kővé...

Akkor még van remény számomra...

Elküldtelek, hogy arasd le a termést, amelyért nem te fáradoztál. Tiszteld ezt a termést, tiszteld házasságunkat!

Most tanuld meg, hogy éppoly szigorú is tudok lenni, mint kedves! Késedelem nélkül fordítsd a világ javára a termést, amelyért Én Magam munkálkodtam! Te pedig ne aggódj, téged Magamba oltottalak, és te Részem vagy. Ezért akarom, hogy teljesen igaz légy! Jöjj, és tisztelj Engem azáltal, hogy megemlékezel Jelenlétemről! IC.

1993. június 7.

Ó itt vagy tanítvány, már vártam rád! Béke, kiválasztott leányom!

Jézus, fogom a Kezedet,
és megvigasztal, amit fülembe súgsz:
„Ne félj!", majd így folytatod:
„Segíteni fogok neked!"
és megkapom a segítséget.
Arra késztetted lelkemet,
hogy énekeljen Neked.
Ujjadat arra használtad,
hogy szívembe írd az Ősök bölcsességét.
Gyönyörűségedet leled abban,
hogy példabeszédeid rejtett értelmét
felfedd előttem, és Szíved örül,
ha felfedi előttem Gazdagságát.
De ahhoz, hogy továbbadjam mindazt,
amit adtál nekem,
a Te Erődre, a Te Türelmedre,
a Te Bölcsességedre, a Te Alázatodra,
a Te Szeretetedre van szükségem,
hogy csalódást ne okozzak Neked
nehéz küldetésem közben!

Egyetlen feladat sem lesz túl nehéz számodra, és senki sem lesz képes legyőzni téged, egyetlen földi uralkodó sem fog soha megrendíteni. Tested még halálod után is prófétálni fog. Semmi sem lesz hiába, amit teszel. Mondom neked, még ha az Ellenség rád is szabadul, feltartóztatom támadását. Add át ezért Üzenetemet, és tisztítsd meg e nemzedék szívét!

1993. június 8.

Béke legyen veled! Gyermekem, Szemem rajtad nyugszik. Engedd meg, hogy igénybe vegyelek! Engedd meg, hogy benned mutassam meg örömömet! Veled van jóakaratom. Leányom, mondd e szavakat:

Teremtőm, jöjj hozzám,
Jahve, Istenem, ments meg engem!
Ég és föld Ura, áldj meg engem!
Ámen.

1993. június 9.

Szenvedésem Vassulája, támaszkodj Rám! Velem együtt fejezd be küldetésedet! Terjeszd ki Országomat és adj! Nagylelkűen add Égi Mannámat az éhezőnek és a szegénynek! Én formáltam úgy ajkadat, hogy beszélj és légy a Visszhangom. Beszélj hát kicsim! Én fogok szólni ajkad által. Ezért örvendj, és add tovább Szeretetem Szavát! Ne félj!

ΙΧΘΥΣ

1993. június 10.

(Amerikai Egyesült Államok)

Virágom, hadd mondjam el neked, hogy asztalod üres, örömed nem teljes Nélkülem. Tanuld meg, hogy Én vagyok a te Békéd, Életed és Reményed! Én vagyok az Első és az Utolsó. Világossággal töltöm el lelkedet, hogy örökre a Közelemben élj. Lelkem szenved a vágytól, hogy Közelemben légy most a Mennyben, az Én Világosságomba merülve. Mégis a földön kell hagynom téged, hogy teljesítsd küldetésedet. Ne feledd, Én Vagyok mindig veled van, hogy vezesse lépteidet. Szeretlek. A Szeretet van közeledben és ó... minden elmúló nap közelebb hozza azt a napot! Növekedj Bennem, és Szeretetem át fogja itatni lelkedet. Vassula, engedd meg, hogy továbbra is Nevelőd legyek, ez örömet szerez Nekem... engedd meg, hogy véghez vigyem benned kívánságaimat!

Jóval fizesd vissza a rosszat! Menj békével!

ΙΧθΥΣ

1993. június 11.

(Amerikai Egyesült Államok, Omaha)

Gyermekem, gyermekem, az Én Békémet adom neked. Add meg Nekem a szabadságot, hogy igénybe vegyem kezedet! Add meg a szabadságot, hogy igénybe vegyem ajkadat! Add meg Nekem a szabadságot, hogy igénybe vegyem értelmedet és szívedet! Engedd meg, hogy elárasszalak! Hogyan tudnál Visszhangommá válni és Üzenetemet átadni, ha Lelkem nem árasztaná el a te lelkedet? Hogyan élhetne meg a szőlővessző, ha nem kapna nedvet a szőlőtőtől? Vágd le a szőlőtőről, és meglátod, milyen hamar elhervad.

Szentlelkem olyan, mint az éltető nedv, amely benned áramlik, és életben tart. Leányom, ily módon kellene rábíznod magadat Szentlelkemre, az Életadóra, a hűséges szeretet Ajándékozójára, az öröm és béke Ajándékozójára. Igen, az Én Szentlelkem a Tűz, amely meghajlítja és megolvasztja a szíveket, hogy kövessék Tanításomat, és elfordítja szemeteket a hiábavaló képekről. Szentlelkem, Szavaimnak nagylelkű Ajándékozója indít titeket arra, hogy teljes elmétekkel és szívetekkel keressétek a Bölcsességet.

Különösen ezekben az időkben kérjétek teljes szívetekből Szentlelkem adományait! Ő lesz Fáklyátok, hogy megmentsen a Haláltól és megóvja lábatokat a botlástól, és ó, mit meg nem tenne értetek Szentlelkem! Szentlelkem arra vezet benneteket, hogy az Én Jelenlétemben és Országom udvarában töltsétek életeteket! Szentlelkem elengedhetetlen Egyházam újjáépítésében.

Ő az Én Egyházam Szegletköve,

de a ti nemzedéketek visszautasítja Őt.[1] Újból mondom nektek, az építők itt vannak, de alakítani és tanítani kell őket. Siessetek, és építsétek újjá Egyházamat, használjatok fel minden követ, és ne feledkezzetek meg a legfontosabb kőről, ne vessétek el a Szegletkövet! És most gyermekem, mondd utánam:

Uram, Tied vagyok.
Megváltó Szereteteddel
ments meg engem és testvéremet is!
Ámen.

1993. június 18.

(Fülöp-szigetek, Jézus Szentséges Szívének ünnepe)

Szentséges Szívem Vassulája, megáldalak. Bízz Bennem, és teljesen támaszkodj Rám! Fel akarod-e ajánlani magadat Nekem? Újítsd meg hűségfogadalmadat! Gyönyörűségemet lelem abban, ha felajánlod magadat Szentséges Szívemnek. Jöjj, ajánld fel Nekem ajándékként imádat, végül is Szentséges Szívem ünnepe van. Szeretlek és sohasem foglak

[1] A Szegletkövet.

elhagyni. Megáldalak, és most Én, az Úr várom, hogy hallhassalak. Én sugalmaztam[1] (...), hogy adja neked ajándékba ezt az érmet. Tekintsd magadat Enyémnek, az Én menyasszonyomnak! A Jegyes sohasem fogja elhanyagolni menyasszonyát. Mindig gondoskodni fogok rólad és ki fogom mutatni Szeretetemet. Sebeimből adtam neked egy csöpp Vért, sebed az Én adományom.[2]

1993. június 19.

Korszakról korszakra azt tanúsítod,
hogy Te vagy a mi Megváltónk, Uram.
Szeretetedben és Irgalmadban
Te magad váltasz meg minket.
Ránk pazaroltad Szeretetedet.
Mindegyikünket nevünkön szólítottál.

Szelíd Jézusom, Te újból eljössz a Mennyből
emlékeztetni bennünket arra,
hogy aki megtartja Szereteted Törvényét,
Istenben fog élni, és Isten őbenne.
Miért lázadnak oly sokan
Szentlelked ellen és miért sértik meg Őt?
Miért viselnek oly sokan háborút ellened?
Hogyan lehetséges, hogy az agyag,
amelyet Te formáztál, ellenségeddé vált?

Uram, miért engedted meg,
hogy oly sokan elhagyjanak,
letérjenek utadról,
megkeményítsék szívüket,
és ne féljenek Téged?
Miért engedted meg a lázadóknak,
hogy szentélyedet tiporják
és utálatossá váljanak szemedben?

Vassula, mondtam neked, hogy elküldtem Figyelmeztetéseimet különböző próféták által,[3] de nemzedékedben nem veszik komolyan prófétáimat. Legkevésbé sem törődnek azzal, amikor ma az Ég beszél. Alighogy szócsövömön keresztül egy szót kiejtek, máris rárohannak és keresztülszúrják. Pedig Házamat a szegények, a nyomorékok, a vakok és a bénák fogják újjáépíteni. Az utolsóból lesz az első, és az elsőből az utolsó. Közületek a legrosszabbak szemét és fülét nyitottam meg. Vakká és süketté tettem azokat, akik azt állították, hogy látnak és hallanak. Újból tisztelni és imádni fogják Nevemet.

Gyermekem, ne merülj ki a Velem töltött találkozóidon! Még semmit sem láttál Misztériumaimból, teremtmény! Ezért ne fogjon el a félelem, amikor ily módon látogatlak meg... térj be most Sebeimbe!

Veled vagyok üdvösségedért és mások üdvösségéért.

1993. június 20.

Béke! Megdicsőítesz minden percben, amikor Rám gondolsz vagy Rólam beszélsz. Engedd meg szívednek, hogy beszéljen Velem!

ΙΧθΥΣ

1993. június 29.

Uram?

Én Vagyok. Támaszkodj Rám! Szeress jobban!

Taníts meg Uram,
hogy úgy szeresselek, ahogyan Te akarod,
mivel Te vagy az én Tanítóm, Uram!

Akkor nyílj meg!... Írd:

Engedjétek meg, hogy kiárasszam rátok ezt a Békét! Drága gyermekek! Ne hagyjátok, hogy szívetek nyugtalanítson benneteket! Ne essetek kísértésbe! Ezért kérlek benneteket, hogy szüntelenül imádkozzatok! Ne figyeljetek a fecsegésre! Senkit se köszöntsetek az úton.[4] Haladjatok Velem, az Én Ütememben!

[1] Valaki egy Szent Szív érmet adott nekem.
[2] Egy látható stigma egyik lábamon.
[3] Fatimában? Vagy más helyeken, úgy mint Garabandal?
[4] Jézus a hiábavaló beszédre, olyan beszélgetésekre gondol, melyekből senkinek sincs haszna.

Imádkozzatok papjaitokért! Senkit se vádoljatok! Szeretettel fizessétek vissza a rosszat, és ajánljátok fel magatokat Szentséges Szívemnek és Édesanyám Szeplőtelen Szívének!

Én, Jézus, megáldalak benneteket. Kérjetek az Én Nevemben, és kapni fogtok.

ΙΧθΥΣ

1993. június 30.

Uram, készen állok a tanulásra.

Jöjj akkor, és tanulj! A Bölcsesség a te Nevelőd.

Vassula, imádkozz papjaitokért![1] Emeld Hozzám lelkedet, és Bennem élj, az Én Szeretetemben! Érezd Szeretetemet! Ma a Pásztor szól. Ma a Pásztor keresi elveszett és szétszéledt juhait. Sokan hallják Hangját, de nem mindenki ismeri fel,[2] egyeseket még bosszant is Hangja. Mindaz, aki az Enyém, visszatér Hozzám. Az Én juhaim, amelyek Hozzám tartoznak, meg fogják hallani Hangomat és örülni fognak Lépteim neszének.

Akik nem ismerik fel Hangomat, nem az Én juhaim. Megbíztam embereket, hogy őrizzék nyájamat Visszatérésemig, de alighogy elmentem, éppen hogy kiléptem, a megbízott emberek bementek a városba, hogy „magas székeket" keressenek. Nem olvastátok?[3] „Jaj a gonosz pásztornak, aki magára hagyja a nyájat!" Ezért emlékeztetlek folytonosan benneteket, hogy Országom közöttetek van. Sohasem hagytam fel azzal, hogy azokra az igazságokra emlékeztesselek, amelyeket Én Magam adtam nektek. És most ne ügyelnék arra, hogy igazságot szolgáltassanak juhaimnak? Azoknak a juhoknak, amelyek meghalnak legelő hiányában? A Szentírást nem lehet elvetni. Az Én Szavam élő és cselekvő, de ti hitehagyott szívetekben elhagytátok Szavamat, pásztorok.

Házadban ki hűséges, Uram?

Azok a hűségesek, akik nem állítják, hogy látnak.[4] Azok hűségesek és igazak, akik kezdettől fogva sohasem nyitották ki szemüket és nem tettek úgy, mintha olyanok lennének, mint az istenek, akik ismerik a jót és rosszat.[5] Azok a pásztorok a hűségesek, akik őrizték juhaimat, kezükben bottal velük maradtak, nem öltöttek szembetűnő ruhákat,[6] kezükben jogarral nem ültek Trónomra azt állítva, hogy ők az Isten.[7] Azok az Én igazi pásztoraim, akik életüket adták juhaimért, akik igényt tarthatnak arra, amit a Lélek ad nekik. Fel fogjátok ismerni őket a testükön lévő sebekről, amelyeket barátaik[8] házában kaptak. Hamarosan azonban, amikor az Én Napom eljön, nem lesz több kufár.

ΙΧθΥΣ

1993. július 4.

Istenem, EGYEDÜLI Szerelmem,
Forrásodra szomjazom!
Az összeesküvés és hazugság ellenére,
amit vádlóim ellenem fordítanak,
a Mennyben élek,
mert Te valóban
lelkembe helyezted Országodat, és Neked,
aki nyomorúságos lelkem
gyönyörűsége vagy,
örömet szerez, hogy uralkodj felettem.

Megnövelted lelkem befogadóképességét,
hogy bőséggel adhass
Szeretetet, Türelmet és Megbocsátást.
Futásom céltábláját
még egy mérfölddel messzebbre vitted.
Ilyen nagy Szeretettel vagy irántunk,
ilyen nagy a Te kitartásod,
ilyen gazdag megbocsátásod és türelmed.

[1] A görög metropoliták között nézeteltérés volt.
[2] Vö. Jn 10,26.
[3] Zak 11,17
[4] Vö. Jn 9,41.
[5] Vö. Ter 3,5.
[6] A ruhák azt jelentik, hogy tiszteletet várnak.
[7] Vö. Ez 28,2; 2 Tesz 2,4.
[8] Akik szintén pásztorok, de hűtlen pásztorok.

Nem, a Te Szíved
senkit sem akar elveszíteni,
mivel a Te szabadításod
kiterjed a Föld határáig.

Ezt a ráadás-mérföldet meg fogom osztani veled, akit Kezem kent fel. Magatartásodban igazodj Hozzám, és Tőlem tanulj! Te, aki oly kedves vagy Nekem, viseld Keresztemet ezen az utolsó mérföldön! Én vagyok a Leghatalmasabb, és kiárasztom Erőmet rád ezen az utolsó mérföldön, és Világosságom továbbra is benned marad, hogy megdicsőíts Engem. Soha ne merülj ki a Velem való találkozás alkalmával! Te még semmit sem láttál Misztériumaimból, ezért ne telj el félelemmel, amikor ily módon jövök téged meglátogatni…

1993. július 14.

(A rodoszi imacsoportnak.)

Szeretteim, tanuljátok meg, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű! Imádkozzatok papjaitokért![1] Az az Akaratom, hogy Lelkem Világosságában dolgozzatok! Szeretettel dédelgessetek! Dicsőítsetek Engem, és ügyeljetek arra, hogy mit mondotok! Legyen béke közöttetek! A szeretet adomány. Szeretetem adományát adtam nektek. Szeressetek Engem, és egymást is szeressétek! Legyetek egy, és maradjatok is egy!

Megáldalak benneteket. Mi ketten?

ΙΧθΥΣ

1993. július 28.

(Az athéni találkozó után sokan visszatértek Istenhez. Még a szomszédos szigetekről is eljöttek az emberek, hogy meghallgassanak. Ez a találkozó az ördög hangját is felerősítette, ezért rágalmak is értek. Ez azonban nem vette el azt az örömöt és békét, amit kaptunk.)

Gyermekem, soha ne feledkezz meg arról, hogy a közeledben vagyok, és még közelebb jövök, ha problémáid vannak. Közel vagyok hozzád problémáidban, örömeidben, és minden eseményben Én Vagyok. Angyalaimtól körülvéve jövök, hogy meglátogassalak. Szeretlek.

Gyermekem, légy áldott, és ne félj a büszkéktől! Hagyd Rám őket, de imádkozz értük! Ők is az Én gyermekeim, és őket is meg kell menteni.

Ne képzeld, hogy nem ismerem küldetésed követelményeit, amelyeket Én adtam neked. Veled Vagyok, hogy bátorítsalak… emlékezz Jelenlétemre!

ΙΧθΥΣ

1993. augusztus 8.

Gyermekem, Én, az Úr megáldalak. Szeretlek. Ezt soha ne feledd! Mondd velem együtt:

Jézusom, egyedüli Szerelmem,
azokért imádkozom, akiket szeretsz,
de nem tudják,
hogy hogyan szeressenek Téged.
Bárcsak megtisztulnának
és meggyógyulnának,
hogy ők is megszabaduljanak
minden gonoszságtól!
Ámen.

Tanuld meg ezt az imát, és mondd el rózsafüzéredben minden tized után! IC.

1993. augusztus 10.

Az Én Békémet adom neked.

Haladj lendületesen az Én Ütememben, és hidd el Nekem, hogy semmi és senki sem fog közéd és Közém állni! Semmi és senki sem fogja visszatartani Üzenetem terjedését. Vess mindenhol!

[1] A görög ortodox metropolitákért, akik között ellentét van.

Vassula, leányom fegyvert adtam neked, az

IMÁDSÁGOT.

Imádkozz, és kérd segítségemet! Imádkozz, és űzd el az ördögöt! Imádkozz, és állítsd helyre düledező Házamat! Jöjj, sohasem veszem le rólad Szemem, légy ebben biztos, galambom!

1993. szeptember 3.

(Dánia, Koppenhága)

Uram?

Én Vagyok. Ne félj! Én vagyok lelked Őre. A Szeretet van veled.

Ne feledd, hogy nem te akartad, hogy most itt légy. Én küldtelek ehhez a nemzethez, hogy dicsőíts Engem. Én indítottam választott lelkeimet arra, hogy munkálkodjanak és nyissák meg az utat Svédország, Dánia és Hollandia felé. Lelkem, az Életadó keresztül fog haladni városaitokon, és újból életre fog kelteni mindenkit.[1]

Megáldalak benneteket. IC.

1993. szeptember 5.

Köszönöm Neked, Szeretett Atyám,
hogy nekünk adtad Fiadat, az Élő Igét!

Teljes szívemből köszönöm Neked,
szerető és gyengéd Atyám!
Irántam való szereteted olyan nagy
és olyan nyilvánvaló,
hogy mindenütt a Te Szeretetedről
szeretnék beszélni, bárhová küldesz.

Küldj a feledés országába, a halottak közé,
és a bűn gonosz mélységeibe,
hogy csodáidat tanúsítsam!

Küldj el oda, ahol rosszá lett minden jó!

Küldj el oda, ahol a nyomorúság öli meg
lassan gyermekeidet!

Küldj oda, ahol nem akarják látni
Keresztedet, és elutasítják Fiad Áldozatát!

Küldj a sírokba, hogy Szavaddal
felébresszem azokat, akik már elenyésztek!

Küldj, hogy Hűségedet hirdessem
a hűtlenek előtt, kiálthassak nekik,
hogy térjenek meg, és megmondhassam,
hogy közel van már az Isten Országa!

Hűséges szolgálóm, Én, Jahve, megáldalak. A Menny a te otthonod.

Ne késlekedj, légy nagylelkű a bűnösökhöz, az megdicsőít Engem. Szavam törje meg sziklaszívüket, és Én húsból való szívet adok nekik... Menj, tégy tanúságot, gyermekem, és minden sikerülni fog.[2] Ne figyelj rá! Az Én Dicsőségemre támasztottalak fel! Mindörökké szeretlek. Vassula, ne veszítsd el bátorságodat! Szavam átjárja a szíveket, és életre kelti őket. Én, Jahve, továbbra is kiárasztom rád Tanításomat.

Jöjj!

1993. szeptember 18.

(Moszkva, Oroszország válsága)

Uram?

Én Vagyok. Béke legyen veled!

Ne feledd Vassulám, hogy Én vezetlek téged! Nem kell félned, mivel Én vezetem lépteidet, de légy okos, nehogy elfelejtsd megemlíteni, hogy fel kellene ajánlaniuk[3] Oroszországot a Mi Két Szívünknek... és el fog jönni a Diadal. El fogok jönni hozzájuk, hogy Szentlelkemmel együtt

[1] Mindenkit, akit a Szentlélek megérint.

[2] Hallottam, amint a Sátán ezt kiáltja: „Átkozott vagy!"

[3] Az oroszoknak.

megöntözzem kiszáradt földjüket. Ez nem lesz felfordulás és áldozat nélkül.[1] Én, az Úr, mondom neked, hogy minden bűnbánó szívtől megkapom Dicsőségemet. Maradjatok Bennem és engedjétek meg, hogy véghezvigyem bennetek terveimet![2]

Megáldalak benneteket. IC.

1993. szeptember 21.

(Moszkva)

Uram, kérlek, ha lehetséges, diktálj nekem felajánló imát a Két Szívhez, mivel azt kérted tőlem, mondjam meg az oroszoknak, hogy ajánlják fel országukat Szíveteknek. Megtennéd Uram, hogy elküldhessem nekik?

Gyermekem, nem kell haboznod![3] Nagyon szívesen adok felajánló imát. Írd:

Urunk, Szavad megjövendölte nekünk,
ezért tudjuk, bízunk benne és hisszük,
hogy a közeli időkben bekövetkezik
Szentséges Szíved
és Szűz Mária Szeplőtelen Szívének
Diadala.

Ezért alázattal felajánljuk
magunkat, családunkat és országunkat
Szent Szíveteknek.

Hisszük,
hogy ha országunkat Nektek ajánljuk,
többé nem emel kardot nép, nép ellen,
és nem lesz több háborús készülődés.

Hisszük, ha felajánljuk országunkat
szerető Szíveteknek,
eltűnik minden emberi gőg és büszkeség,
istentelenség és keményszívűség.
Szeretet és jóság lép a gonoszság helyébe.

Hisszük, hogy a Ti Két Szent Szívetek
nem utasítja el
sóhajainkat és kéréseinket,
hanem Lángoló Szeretetetekben
meghallgattok minket,
eljöttök,
hogy begyógyítsátok mély sebeinket
és békét hoztok nekünk.

Ó Jézus Szentséges Szíve,
és Szűz Mária Szeplőtelen Szíve,
adjatok egyetlen szikrát
Szívetekből,
és lángra lobban szívünk!
Legyen nemzetünk Szentségetek
tökéletes Lakóhelye!
Lakozzatok bennünk és mi Bennetek,
hogy a Ti Két Szívetek Szeretetében
Békére, Egységre és Megtérésre leljünk!
Ámen.

Szenvedésem Vassulája, veled vagyok. Az Egyedüli, a Mindenható, a Rendíthetetlen, a Hűséges, az Igaz, az Ámen kísér téged.

Figyelj Rám! Jogar és trón sohasem gyakorolt Rám hatást. Ezért kedvez a Bölcsesség a szegénynek és tanulatlannak. Szent Arcomat a te semmiséged segítségével fedem fel. Örök emléket hagyok azokban, akik előtt önként felfedtem Magamat.[4]

Meg fogok mutatkozni társadalmatokban. Nem fogom elrejteni, hogy az „Igaz Élet Istenben" üzenet szerzője Én Vagyok. Ez is a Magasságbeli adománya...[5] És te, gyermekem, tisztelj Engem, a te Istenedet azáltal, hogy félelem nélkül elmész a gyülekezetekbe, hogy kinyilvánítsd Nagyságomat, és hogy kimondd a próféciákat, amelyeket Én Magam adtam neked Parancsommal. Én pedig eljuttatom azokat a világ négy sarkába, mint a villám.

Légy nagylelkű azzal, hogy Nekem adod idődet! Menj oda, ahol segítségre van szükség! Ne légy soha részrehajló! Menj most hittel, és légy tanú mind-

[1] Négy nappal később, szeptember 22-én a válság Moszkvában elérte csúcspontját.
[2] Jézus O'Carroll atyához, Rolf atyához és hozzám fordult.
[3] Vonakodtam erre kérni Őt.
[4] Jézus arra a gyakori jelenségre utal, amikor az emberek helyettem Jézust vagy Szűz Máriát látják a találkozókon.
[5] Hogy ily módon jelenik meg.

örökre! Én, az Úr, a Szent Isten, mindig szólni fogok hozzád. Ily módon is.[1] Igen! Jöjj!

1993. szeptember 29.

(Az arkangyalok ünnepén.)

(Szent Mihály adta nekem ezt az üzenetet:)

Isten az egész föld és a menny Királya. Senki sem olyan, mint Ő! Ő a ti üdvösségetek, erőtök és békétek. Szorongattatásaitokban ki fogja nyújtani Kezét, hogy felemeljen és megmentsen benneteket.

Isten a Menny és a föld Ura, és senki sem olyan, mint Ő. Senkit sem lehet Hozzá hasonlítani. Mondom nektek: maradjatok ébren, mert senki sem ismeri azt a napot, amikor Uratok eljön hozzátok! A Mindenható nem vár tovább elhatározásával.

Tűzoszlopként jön el hozzátok, népének világossága tűzzé lesz, és Szent Istenetek égő Lángként fogja felemészteni a gonoszság álnokságát.[2] Világossága be fog hatolni a Sötétségbe, áthatol rajta, és látni fognak akik nem láttak. El fogja pusztítani
a jelenlegi világ kevélyeit. A fennmaradó maradék az Övé lesz. Ez a maradék olyan kevés lesz, hogy még egy gyermek is meg tudná számolni, hacsak nem hall bűnbánó kiáltást a földről a Mindenható. Az Ő ítélete igazságos.

Maradj az Úrban, Vassula, és Ő erőt ad neked. Meg foglak védeni!

1993. szeptember 30.

Uram, Te Szent és Hűséges!
Igaz Tanításod
Világosságot adott nekem.
Te vagy a világ Világossága.

Te, a Magasságbeli Fia,
engem, az érdemtelent
Választottaid sorában neveltél.
Legyen áldott a Te Neved!

Szent Istenem!
Te légy életem Ura,
hogy eljussak a Neked tetsző
tökéletességre!

Vezess és uralkodj fölöttem,
építsd fel bennem Országodat,
hogy Istenséged és Szentséged
végleges lakóhelye lehessen lelkem!
Ámen.

Ó, az élet koronáját a hűségesek kapják. Maradj Bennem, és eljutsz a tökéletességre és az életre! Válj még kisebbé, és nehogy jobbra vagy balra nézz!

Veled leszek futásod végéig... Vassula, sokak lelkét újból életre keltettem, mialatt lelked az Enyémet kereste.[3] Gyógyítottam és csodákat tettem megpróbáltatásod árán. Úgy tetszett Nekem, hogy vezeklésedet felajánljam az Atyának, és elégtételed árán istenteleneket nyertem meg.

Ó... kedves barátom, a te nagylelkűségedre van szükségem ahhoz, hogy megtisztítsam a tisztátalant annak árán, hogy mindent ideadsz, amid van. Gyermekem, te lelkeket nyertél azáltal, hogy Nekem adtad legkedvesebb óráidat.[4] Vassula, az Egység nemcsak szavak által valósul meg a testvérek között, hanem Szentlelkem munkálkodása által. Azért vezettelek, hogy úgy keresd és éld az egységet, ahogy Én kívánom. Megmentettelek attól, hogy kísértésbe ess, mert azt akarom, hogy élő példája légy annak, hogy milyen lesz az Egység, és aki rád tekint, úgy láthassa az Egységet, amilyennek Szívem szeretné.

Ne veszítsd el bátorságodat azok miatt, akik nem ismerték fel Tervemet benned!

---

[1] Jézus azért fűzte hozzá, hogy „ily módon is”, mert bizonytalan voltam, nem értettem, hogy csak szavakkal fog szólni hozzám, vagy írásos formában is.

[2] Utalás a tisztulásra.

[3] Jézus saját hallgatására utal, amikor gyakran több napra megvonta tőlem Jelenlétét. Időleges hallgatása és rejtőzése rettenetes volt lelkem számára.

[4] A szemlélődés és diktálás óráit az Ő Jelenlétében. Az Ő Társaságában eltöltött órákat.

Amit adományként adtam neked, felülmúlja a gyöngyök és a világ minden kincsének értékét! Ó Vassulám, Én, az Isten, nem az egység miatt hibáztatlak, amelyet te megélsz, hanem azt az embert hibáztatom, aki megakadályoz küldetésedben. Cselekedete olyan, mintha követ dobna Szemembe... Én, a Magasságbeli, azért támasztottalak fel, hogy az egység példája légy. Ti vagytok az Egység első gyümölcsei.[1] Mondom nektek: terjesszétek Üzenetemet mindenütt, ahol lehetséges! Ne feledjétek: az Egység az alázat és a szeretet által fog megvalósulni. És most értékelje szívetek, amit mondok: az egység megvalósulásához vezeklésre van szükségem...

Tőlem, Uram?

Tőled, és mindenkitől, aki nagylelkű. Nem Én vagyok az első, akit Szeretsz?

De igen, Uram.

Én vagyok az, Aki üdvösségre vezetlek. Ne félj Tőlem! Elegendő erőt adok neked ahhoz, hogy elviseld a megpróbáltatásokat, amelyek azért érnek, hogy megfosszanak a Békétől, amelyet Én adtam neked. Békém veled fog maradni, angyalom, és mint tenger felett a felkelő nap, úgy fog időnként megnyilvánulni Szent Arcom általad és rajtad,[2] miközben te érdekeimben fáradozol. Ily módon is meg fogok nyilvánulni, hogy elhiggyék a szigetek, a hegyek és a síkság, hogy téged a Magasságbeli küldött és Én Vagyok az „Igaz Élet Istenben" üzenet szerzője, te pedig az Én szócsövem vagy, és amit te beszélsz, azt Én mondtam neked.

Aki téged visszautasít, Engem utasít vissza. Az ördög már rávette vádlóid lelkét, hogy megrágalmazzanak téged, de hagyj mindent a Kezemben! Szolgálj hűségesen, és bocsáss meg vádlóidnak, hogy az Atya és Én befejezhessük benned Művünket! Élj szentül, és munkálkodj békében!

Én, Jézus szeretlek, és megáldalak a Mennyből.

ΙΧΘΥΣ

1993. október 6.

Vassula, gyermekem, Én Jahve, az Én Békémet adom neked. Ne vedd le Rólam tekintetedet, és élni fogsz. Mondd, kész vagy-e megújítani Előttem szolgálatod és hűséged fogadalmát?

Kész vagyok teljesíteni,
amit teljesítenem kell, Jahve, Uram.
Kész vagyok szolgálni Téged,
és hűséges maradok Hozzád,
Jahve Istenem és Szabadítóm.
Jöjjön el a Te országod,
és legyen meg a Te Akaratod!

Kész vagy-e továbbra is elmenni azokhoz, akikhez küldelek? Kész vagy-e arra, hogy Visszhangom légy?

Igen, kész vagyok mindaddig, amíg el nem veszítelek szemem elől, Istenem.

Mindig veled vagyok... Én és te kézen fogva fogunk együtt haladni. Kész vagy-e továbbra is új szőlőskerteket ültetni és gondozni azokat, amelyeket elhagytak?

Kész vagyok, Abba,
amíg kezemet vezetve Te végzed az ültetést.
Kész vagyok gondozni szőlőskertjeidet,
amíg Isteni Világosságod
meleg Sugarai ragyognak felettük.

Előtted vagyok, hogy vezesselek. Kövesd Lábnyomaimat! Fel fogom fedni Szent Arcomat, és rátok fogok ragyogni. Kész vagy-e öntözni szőlőskertjeimet?

Igen, Uram,
amíg a víz a Te Forrásaidból folyik.

[1] Én és mindazok, akik úgy élik meg az egységet, mint én.

[2] Gyakran válik láthatóvá az emberek előtt Jézus vagy Szűz Mária arca, amikor én a háttérbe vonulok.

A víz az Én Forrásaimból, Trónomból és a Bárányból fog fakadni.[1] Szőlőskertjeim gyümölcsöt fognak hozni, és levelei sohasem száradnak el.[2] Őrködni fogok új szőlőskertjeim felett. Nem veszem le róluk Szememet. Kegyelemteljes hajtásokat fognak hozni, és vesszőik bőséggel teremnek gyümölcsöt minden éhező száj részére. Gondoskodom minden élő teremtményről.

Hiszen megmondtam,[3] leányom, hogy Szavam olyan lesz, mint a patak, amely először csak csörgedezik, azután hömpölyög, majd kiárad és óceánná válik, a Szeretet óceánjává. Látod, miként válnak valóra a jövendölések? Hiszen megmondtam, hogy a Bölcsesség lesz Nevelőd, tanítani fog téged, és Tanításom próféciaként fog kiáradni. Megmondtam,[4] hogy Én, az Isten foglak alakítani, és elvezetlek Gyülekezetembe, hogy tanúságot tégy Mellettem, a Magasságbeli mellett. Megmondtam, hogy Szavam[5] páraként fogja betakarni a világot. Megmondtam gyermekem, hogy keresztülviszlek a tenger hullámain és az egész földön, minden népen és nemzeten, hogy hirdesd Szeretetem Himnuszát[6] és dicsőíts meg Engem. Ujjongj hát Énbennem! Jöjj, és dicsérj, gyermekem! Látod, miként igazolódtak be korábbi jövendöléseim?[7]

A te Atyád a te Parancsolód. Én vagyok az Ura a Mennynek és a földnek. Én vagyok az Ura az egész teremtésnek. Hatalmas vagyok, senki és semmi nem múl felül Engem. Elég vagyok Önmagamban. Ivadékom? ... Enyém vagy, senki sem ér fel az Én dicsőségemmel. Hiszede, hogy megdönthetek királyokat és országokat, ha azok akadályt jelentenének Szeretet-himnuszomnak?[8] Mindezt beteljesedésük előtt, előre megígértem neked, és ma ezt mondom: Én, az Isten, saját Erőmet adom neked és jó emlékezetet, hogy el ne felejtsd a Tanításokat, amelyeket a Bölcsességtől hallottál.

Bár jégesőként fognak érni a heves vádak, ne félj! Annál jobban Szívemre szorítalak és megvédelek. A Sátán elhatározta, hogy háborút indít ellened, és te lettél legfontosabb céltáblája. Elszántan akadályoz téged a prófétálásban. Ne félj fenyegetéseitől, segíteni fogok neked, segíteni fogok, légy bátor! Akadálytalanul fogsz haladni, és azok a sértések, amelyekkel a Sátán embereket felhasználva bánt meg téged, erősíteni fognak téged.

Váratlan csodákat fogok tenni Gyülekezeteimben, hogy emlékeztessem gyermekeimet arra, hogy Én Vagyok az Atya, akit ők elhagytak, aki azonban sohasem hagyta el őket. Emlékeztetni fogom őket arra, hogy Jelenlétem megmenti őket, és hogy Szentlelkem, akit ők elfelejtettek, megnyugvást ad nekik. Emlékeztetni fogom gyermekeimet, hogy Könyörületem nem halad el érzéketlenül mellettük, mert Atyjuk vagyok. Arra fogom késztetni szívüket, hogy énekeljenek Nekem, és fel fogják ismerni, hogy Szentélyemen kívül üres az asztaluk. Meg fogják érteni, hogy Szentélyemen kívül megfulladnak a szomorúságtól és a terhektől. Két Karomon kívül Pusztulás és Halál vár rájuk.

Nemzedéketek kiváltsága, hogy hallhatja hangomat. Szóra nyitottam Szájamat, hogy tanítsam a tanulatlant. Az Én Békémet akarom adni nektek, hogy megmentselek benneteket. Tudtotokra akarom adni, hogy Atyátok vagyok, és ti - az Én ivadékaim.

A fügefa ágai már megteltek nedvvel és levelet hajtanak. Még mindig nem ismeritek fel az Időket? Hogyan lehetséges, hogy közületek sokan nem tudják olvasni és értelmezni a Szentírást?

---

[1] Utalás arra, hogy a népet (a vizet) lelkileg a Szentlélek (Isten forrása) fogja életre kelteni.

[2] A szőlőskert Isten népét jelenti, a Forrás a Szentlelket, a soha el nem száradó levél az isteni és örök életet.

[3] Nagyon régen: 1987. március 20-án, 1987. május 20-án és 1987. november 5-én.

[4] 1986-ban.

[5] Az Üzenetek.

[6] Az Üzeneteket.

[7] A legtöbb 1986-ból való.

[8] Az Üzeneteknek.

Hogyan lehet, hogy közületek a legtöbben elveszítették felismerő képességüket? Hiszen megmondtam, hogy maradjatok ébren! Gyermekeim, ma felajánlom nektek Országomat. Ne haladjatok el mellette anélkül, hogy tudomást vennétek róla! Ne engedjétek, hogy Országom meglepjen benneteket!

Ne vegyétek semmibe Szeretetemet! Jöjj! Mindig veled vagyok.

1993. október 11.

Szentséges Szívem Vassulája, írd:

Jelen vagyok és melletted vagyok. Mindazt elmondom, amit akaratom szerint le kell írnod. Engedd meg, hogy igénybe vegyem kezedet, galambom! Egyiptom leánya, vízesésként áraszd el Üzenetemmel az országokat, a városokat és a lakókat! Kiálts, és senki sem fog elhallgattatni téged. Haladj előre Áldásommal, leányom! Söpörd félre a viperákat és a kígyókat[1], élve kimentelek mérges harapásukból. Úgy fogok vigyázni rád, mint anya a gyermekére. Beszélj! Senkitől ne félj!

Mondd meg nekik, hogy a Béke Fejedelme, az Isten, akit kerubok vesznek körül, letette Koronáját, királyi ruháját és mezítláb, zsákvászon-ruhában[2] járja végig a világot, hogy szomorúságát kinyilvánítsa. Gyermekeim maradékával is úgy fogok bánni, amilyen jóságosan veled bántam, amikor helyet biztosítottam számodra Szentséges Szívemben. Lévi papjaivá emelem a pogányokat, és velük fejezem be utazásukat.

Bátorság, leányom! Áldottak azok, akik szeretnek Engem, a menny az ő otthonuk. Áldottak, akik örvendeznek Lépteim hangján, Bennem fognak örvendezni. Leányom, ahogyan a te életedet megújítottam, úgy fogom megújítani azokat, akik őszintén segítségül hívják Nevemet.

Ó Istenem, Te Magad választottál ki
a feledés országából,
hogy követed legyek.
Nevemen szólítottál,
amikor szolgálatodra rendeltél.
Itt vagyok, Uram,
Nevelőm és Szelíd Mesterem,
Szent Társam,
Védelmezőm és Tanácsadóm!
Ó Uram! Nem rejtetted el előlem
Misztériumaidat és Terveidet.
Elhagytad Dicsőségedet,
letetted Koronádat, eljöttél a Mennyből,
hogy Szeretettel meglátogasd
nyomorúságos lelkemet.

Nem veted meg nyomorúságában
és szegénységében
a nyomorúságost és a szegényt,
hanem szívesen segítségükre sietsz.
Nap mint nap vezetsz,
hogy Dicsőségedet tanúsítsam.
Jelenléted megőriz az elbukástól,
mint Fáklya, amely bevilágítja az utat.
Életem minden napján
meghívsz Lakomádra,
hogy Égi Mannádat pazarold lelkemre.
Szentséges Szívedbe oltottad
szegény szívemet,
ahol életre kelted lelkemet,
hogy Hűséget énekeljen Neked.
Felemeled lelkemet, hogy félelem nélkül
hirdesse Szavadat a nemzeteknek.
Jobb Kezeddel tartod kezemet,
amikor Igazságosságot és lelki Erősséget
ültetsz és növelsz.

Igen, a Menny és a föld Királya
erényt ültet, ahol bűn honol,
békét, ahol háború dúl,
egységet, ahol fáj a megosztottság,
szeretetet, ahol gyűlölet pusztít,
reményt, ahol terjed az elkeseredés.
Szent az Ő Neve.

Te vetetted meg Országod[3] alapját a földön.
Új életet adtál lelkünknek,
felkentél bennünket.

[1] A „viperák és kígyók” analógiák: a téves tanítások és a rossz magyarázatok.
[2] Jel 11,3
[3] Az Egyház.

Hogy megmenthess minket,
Atyád megtagadta Tőled, amiért Ajkad
a Getszemániban könyörgött,
és válaszoltál, amikor szólított Téged.
És most lelkem
egyedül csak Érted fog élni,
és egyedül Téged foglak szolgálni.
Neved Nagyságát fogom hirdetni,
amíg csak élek.

Hirdetni fogsz Engem az eljövendő nemzedékeknek, hogy megmutassam Igazságosságomat a még meg nem született népnek. Nem, Én nem vetem meg a nyomorúságost és nem hanyagolom el a szegényt, hanem Kezemben Szívemmel jövök hozzájuk, hogy megmutassam: Szeretetem örökké tart, és Hűségem a korszakokon át elkísér.

Napjaitokban zsákvászon-ruhát öltöttem, hogy kinyilvánítsam szomorúságomat. Megremegnek az Ég oszlopai, és angyalaimat szomorúság tölti el, mert látják, amint e nemzedék a Sátán nyomait követi. Leszállok Trónomról, hogy mindnyájatokat elérjelek. Nem, senkit sem fogok elhanyagolni. Le fogok ülni a nyomorúságossal, és ők nem fognak félni Tőlem. Barátságot kötök velük mezítlábasan[1], és megmondom nekik, hogy kezdettől fogva nem voltak apátlanok, és azért nem értették meg a Mennyei Törvényeket, mert senki sem volt, aki megmagyarázta volna nekik. Senki sem mondta meg nekik, hogy ők a Magasságbeli ivadékai.

Magam köré fogom gyűjteni őket[2] mint bárányokat, közel a Szívemhez, és mint aki titkot fed fel előttük, Ajkamról fogom táplálni őket a Miatyánkkal. Azután megmondom nekik, hogy a SZERETET van a szemük előtt. Az Élő Kenyér ül közöttük, az beszél velük, Aki értük élt és értük halt meg. A szemük előtt, velük van az, Akinek Lehelete ragyogóvá tette a Mennyet, és aki által minden lett.

Meg fogom szólítani a járókelőket: „Ki a nyomorúságos és kit vet meg társadalmatok? Jöjjön ide!” Senkit sem hagyok éhesen, senkit sem hagyok szegényen, mert Áldásom gazdagság és Szeretetem mindent betölt. Utaim örömteljes utak, ösvényem az örök Életre vezet.

Meg fogom tanítani a nyomorúságosnak és a szegénynek, hogy Mennyei Atyjuk, a szabadító Isten az ő Őrzőjük. Emlékeztetni fogom őket arra, hogy ők is gyermekeinek számítanak, és azt mondhatják Neki: „Atyám!” És ha megkérdezik: „Hogyan értsük ezt?”, így válaszolok: „Gyermekem, ez azt jelenti, hogy tartózkodnod kell minden bűntől!” „Mi lesz nyomorúságosságunkkal, mit teszel, hogy kinyisd szemünket?” fogják kiáltani. „A nyomorúságost nyomorúsága által fogom megmenteni, és a szorongattatásban fogom megnyitni szemüket.” Akkor a nyomorúságosnak szíve meg fog olvadni és kérni fognak, hogy viseljem gondjukat, ahogy te is megkértél Engem, leányom.

Hatalmas népet alkotok belőlük, és felruházom őket Nevem fenségével. És ha a hitehagyottak szemrehányást tesznek nekik, és megkérdezik, „Miért örvendeztek ilyen hangosan? Hogyan meritek hirdetni Isten Szavát az Ő Szentélyében, ti tisztátalanok?”

Én így válaszolok a hitehagyottaknak: „Ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak mind hangosabban kiáltani, míg meg nem süketültök. Még a mai napon elveszem tőletek Országomat, és ennek a maradéknak adom, mert ti magatok nem mentek be, és nem engeditek meg, hogy bemenjenek mások, akik pedig szeretnének bemenni. Mostantól fogva Én leszek Tanácsadójuk és Királyuk. Mostantól fogva elküldöm őket a városokba, hogy hirdessék Szeretetemet, és adják át másoknak Hagyományomat, amelyet Én Magam adtam Péternek és tanítványaimnak. Mivel ez a maradék Belém lesz oltva, meg fogják tisztítani városaimat és véget vetnek a törvényszegésnek.”

Én, az Isten, megáldalak, mert meghallgattál. A Szeretet szeret téged.

[1] Az egyszerűséget jelképezve.
[2] A nyomorúságosokat.

ΙΧΘΥΣ

(Később:)[1]

Az a parancsom számodra, hogy szeress, írd le Üzeneteimet, és országról országra járva hirdesd Szavaimat! Légy a Visszhangom! Hallja meg, akinek van füle, és ne hallgassa, aki nem akarja!

Én irányítom tetteidet, és Én is áldom meg, ezért ne félj! Az idő rövid, cselekedj késedelem nélkül, ez is az Én parancsom. Fiam Szíve megtört, és nem tudom tovább elviselni szomorúságát. Vassula, kicsim, Én, Jahve, a te szerető Atyád, a te Abbád segíteni fogok neked ebben a küzdelemben. Tarts Velem! A szavak, amelyeket kiejtesz, nem a te szavaid, hanem az Enyémek. Mindaz megdicsőít Engem, amit Házamért teszel.

Maradj Bennem, mert benned és általad Engem látnak gyermekeim. Megadom neked a szükséges segítséget, és megerősítelek, hogy az Én Erőmmel taposs rá Házam ellenségeire, és ezzel teljesítsd küldetésedet megdicsőítve Engem.

Gyermekem, térj vissza most feladataidhoz[2], és ne feledd, gyermekem és tulajdonom, hogy Én, az Isten, a te Atyád, veled vagyok és benned vagyok. Én, Jahve, teljes Szívemből megáldalak.

P
A X Ω

1993. október 22.

Béke legyen veled!

Támaszkodj Rám, és ne félj! Ha minden ördög egyesül is a Sátánnal, Én erősebb vagyok, mint ők együttesen.

Drágám, soha ne kételkedj Örök Szeretetemben! IC.

[1] Később a Mennyei Atya beszélt.
[2] A háztartásba.

1993. november 11.

Béke legyen veled! A te Urad szól, és Dicsőségemet szolgálja, hogy felfedem Magamat előtted[3] és társadalmatok előtt. Jöjj, jöjj, és énekelj Nekem egy dalt!

Nem tudok énekelni, Uram.

Nem tudsz énekelni? Akkor írjuk le együtt egy ének szavait! Ha szíveddel olvasod, dallá válik Számomra. Írd:

Emmanuel, jöjj,
jöjj Kedvesem,
jöjj, és keltsd újból életre lelkemet!
Jöjj, adj életet lelkemnek!

Ó, Atyának Szeretett Fia,
kinyitottam szívem ajtaját,
sokáig kell várnom,
hogy szobámba lépj?
Ha csupán áthaladsz szívemen,
illatod különleges áradata
marad nyomodban.
Mert Szereteted
meggyógyítja szegény lelkemet.
Szeretet Lelke!
Csupán részemet add nekem
Szeretetedből!
Emmanuel, jöjj, jöjj, Te Tökéletes,
jöjj, és ragadd Magaddal lelkemet,
hogy ne lásson szükséget
nyomorúságos Szívem!

Ó Atyának szeretett Fia,
mily Szépséges vagy!
Magasságbelinek Fia,
ki olyan, mint Te?
Jöjj, és vezess Lábad nyomában!
Együtt fogjuk megtenni az utat.
Követni fogjuk a jeleket,
melyeket Atyád Keze hagyott,
hogy Gyönyörűsége Kertjébe vezessen.
Egy szívvel és egy lélekkel
fogjuk követni, Kedvesem,
azt az édes illatnyomot,
amelyet Atyád hagyott számomra.

[3] Az Úr sokszor eltakar engem, és Ő Maga mutatkozik meg helyettem az emberek előtt.

Bátorításomra zafírokat
terített utamra.
Megnyugtatásomra
olajjal írta rá egész valómra Szent Nevét.

Ó Atyának Szeretett Fia,
Te, akinek Kezéből
Feltámadásod óta tiszta Mirha csordul,
jöjj és vidítsd fel lelkemet!
Egyetlen pillantásod elég lesz ahhoz,
hogy lelkemet megnyugtassa
és lecsendesítse, elég lesz ahhoz,
hogy szememet
felvidítsa Jelenlétedben.
Kertem Lehelete, lelkem Forrása,
Magasztos Szeretet Forrása,
imádandó és Szent,
Te, akiből a termékenység ered,
áraszd ki Lelkedet
az egész emberiségre!
Mutasd meg Nagy Szeretetedet
a Mennyben és a földön!

Ó Atyának Szeretett Fia!
Mily tökéletes a Te Szépséged!
Kihez hasonlítsalak Téged,
ki Életem lettél?
Tömjén-füst oszlophoz,
szikrázó Fénysugárhoz?
A tiszta mirha illatáradatához?
Fenségben állsz előttem, Uram,
és mintha királynő lennék,
Magadhoz emelsz,
hogy átöleld lelkemet,
és gyengéd szeretettel fülembe susogd:

„Galambom, beteg vagyok
az irántad érzett szeretettől.
A magasságos égből jövök,
hogy meglátogassalak.
Letettem Koronámat,
leszálltam Trónomról,
nem késlekedem.
Most már csak kis idő,
nagyon kis idő,
és az átok fel lesz oldva.
Megújítalak benneteket,
és visszaadom istenségeteket.

„Kedvesem, az Élet forrásából
ingyen adok vizet neked,
aki Szeretetemre szomjazol.
Királyod nem pihen addig,
Lelkem kedvese,
míg meg nem engeded,
hogy szája csókjával tegye,
Isteni Pecsétjét szívedre.”[1]
Nem láttad, miként sötétül el a Nap,
valahányszor kételkedsz
Szeretetemben?

„Közeledj Hozzám, drága lélek,
és Én Szentséges Szívemből
rád öntöm azt a mérhetetlen kincset,
amit egyedül neked tettem félre,
hogy széppé tegye lelkedet,
mint tavasz idején,
és elefántcsonttoronnyá,
Mennyországgá tegye
egyedül az Én számomra.
Nem vetted észre,
hogyan oltottalak Magamba?
Hadd halljam újból hangodat!”

Mily Ragyogó vagy, Felkent,
Istennek Áldozati Báránya,
angyalaid és a szentek körében!
Atyának Tükörképe,
Te Ellenállhatatlan,
háromszorosan szent Világosság,
Egy a Háromban,
Három az Egyetlen Világosságban,
ki ezer napnál is Fényesebb,
miképpen találtál méltónak arra,
hogy lássam a Fiút,
és a Fiúban az Atyát?

„Nem hallottad, galambom,
hogy az alázatosak
örvendezni fognak Bennem,
a szegények pedig
ujjongani fognak Jelenlétemben?
Nem tudod, hogy a nyomorúságosok
az Én gyengéim, és mily gyönyörűség
Nekem a szegényt tanítani?”

[1] Én 1,1

Istenem, Istenem!
Ki az, ki hajnalként kel föl
és úgy tündököl a homályban,
mint a hajnalcsillag?
Ki az, ki szebb a holdnál,
ékessége a nap,
és nyitva áll Szívének Ajtaja?

„A Mennyország Királynője Ő,
az Én Édesanyám és a te Édesanyád,
legkedvesebb az asszonyok között.
Szép, mint a Menny,
ragyogó, mint Dicsőségem,
egyedüli Tökéletességében
ő az Én Lelkem Gyönyörűsége.
Ő az Asszony,
akinek Fejét tizenkét csillag
koronázza,
Dicsőségem Edénye Ő,
Örök Világosságom Tükörképe.
Ő az, Ki Jelenlétének fényével
elhomályosít
minden csillagot Udvaromban.
Ő az Igazi Világosságnak,
a testté vált és közöttünk lakozott
Igének hordozó Edénye.
Kegyelem Ő a Kegyelemben,
és a zsoltárosok Édes Éneke.
Ő az Én Örömöm Oka,
Nagyságom és Büszkeségem.
Ő a Mennyország Kapuja,
Ő mutatja meg gyermekeinek
Országomba az utat.
Ő az Én Remekművem,
a ti Vigasztalótok Vigasztalója,
Megváltótok mellett a Társmegváltó,
és Szentlelkem Menyasszonya.

„Leányom, mindaddig nem pihenek,
míg Édesanyám Házába nem viszlek,
az Ő Szobájába, ahol Engem fogant,
hogy előttetek is felfedjem Szépségét.
Akkor előtted is egyszerre világossá lesz
minden misztérium,
mely azelőtt a rejtelmek kútjának látszott,
Én kedvesem, és meg fogod érteni,
hogy e sötét pillanatban miért száll le
hozzátok Udvaromból
a Napba öltözött Asszony.

Nézz előre galambom,
tekinteted járjon egyenesen előtted!

„Azon az Úton fogok visszatérni,
szerelmem, amelyre ráléptem.
El fogok jönni,
és Magam fogom Szőlőmet gondozni.
Emmanuel veletek lesz.”

(Vége)

Tetszik ez neked?

Nagyon tetszik!

Áldj akkor, dicsérj és szeress!

Szóljon áldás és dicséret Nevednek,
a Szeretet tanítson minket szeretni Őt!
Bárcsak megtanulnánk,
hogyan kella szív egyszerűségében
keresni Téged!
Bárcsak betöltené Szentlelked
az egész világot!
Egyetlen virágot se engedj elhervadni,
serkentsd virágzásra őket,
hogy édes illatukkal dicsőítsenek Téged,
ó Szentek Szentje!

1993. november 26.

(Afrika, Malawi-Blantyra)

Mindenható Uram, Te mondtad:
„Olyan vagyok, mint a folyam mellékága,
mint a csatorna, amely átszeli a kertet.
Így szóltam: Öntözni akarom kertemet,
locsolni akarom virágágyaimat.”[1]

Nyomorúságunk meghatotta Lelkedet,
...és kihívta Végtelen Irgalmadat,
a Szegénység arra indította Felségedet,
hogy félretéve Koronádat egészen
lehajolj hozzá, és szárazsága
magára vonta Tekintetedet... így szóltál:

„De nézd csak, az árkom folyóvá változott,
a folyómból pedig tenger kerekedett.
Tanításom ragyogjon, mint a hajnalpír,
akarom, hogy messze hatoljon sugara.
Prófétai szózatként öntöm tanításom,

[1] Sir 24,30-31

hadd hallják, akikre hagyom:
a késői nemzedékek."[1]

Mindenek Teremtője,
Te tanítottál engem, Te lettél
személyes Nevelőm,
és Te, aki megteremtettél,
helyet készítettél lelkem számára.
Így szóltál: Jöjj, és élj
Szentséges Szívemben, a te lakóhelyeden!

És most gyökeret eresztettem
Szíved közepében,
mint palántát ültettél Testedbe, ó Uram,
és részeddé tettél mindörökre.
Ki kérhetne ennél többet?

Engedd, virágom, hogy tanítsalak! Ahová Én megyek, oda mész te is, amerre Én járok, arra jársz te is. Én és te, együtt, egyesülve, összekötve mindörökre. Megáldalak, amiért felfeded Szent Arcomat gyermekeim előtt! Segíteni fogok neked. Meg foglak erősíteni, és rajtad keresztül érezni és látni fogják, hogy Jelen vagyok, benned fogják látni Arcomat.

Fogadd Békémet! Én, az Isten, szeretlek.

1993. december 6.

Én, „i Panayia"[2] vagyok most veled.

Leányom, engedd, hogy Jézus olyan képmássá alakítson téged, amilyennek szeretne. Ha felajánlod akaratodat Fiamnak, Jézus Krisztusnak, és ha teljesen felajánlod magadat, az igazán tetszik Neki, és akkor az Ő Akarata teljesedik benned. Ne félj! Lelkesen dolgozz, és keltsd újból életre Egyházát! Ismerje fel teremtése, hogy az Ige él és fáradhatatlanul munkálkodik. Mint Édesanyád mindig bátorítani foglak, hogy emeld fel a Keresztet, amelyet Jézus rád bízott. Írd most, leányom:

Ezekben a napokban több üzenetet adtam, mint bármikor, hogy felélesszem hiteteket és a mennyei dolgokra emlékeztesselek benneteket. Szüntelenül Békére szólítottalak, és üzeneteket adtam a testvérek közötti Egység és Kiengesztelődés érdekében. Mély aggodalomban és könnyezve jöttem a mennyből, hogy megmondjam, milyen messze vagytok Istentől. Azért jöttem hozzátok, hogy megkérjelek, engesztelődjetek ki Istennel és egymással, és ne tegyetek továbbra is különbséget egymás között, mert: „Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül."[3] Soha senkit nem hagytam el.

Békeszándékkal jöttem még a legkisebbhez is, hogy Isten Békéjét hirdessem, és arra kértem e nemzedéket, hogy emelje fel szemét, keresse Istent, és ajánljon fel áldozatokat Istennek. Azért jöttem el napjaitokban, mert közületek nagyon sokan eltértek az Istennek tetsző élettől. Azért jöttem, hogy emlékeztesselek titeket: Isten igazi apostola megteszi Isten Akaratát, mivel:

<u>Szeretni annyi,</u>
<u>mint megtenni Isten Akaratát.</u>

Vassula, Isten azért küldött Engem, hogy sokakat meggyógyítsak közületek, de nem becsültétek meg és nem értékeltétek felhívásaimat. Azért küldött a Magasságbeli, hogy sokakat összegyűjtsek, és megtanítsam nektek, hogy a Törvény lényege a szeretet.

Leányom, szomorú a Lelkem, mert a mai napig sem veszik figyelembe az ég áldásait. Az emberek mind a mai napig nem ismerik fel az Üzenetek igazságát és lényegét, amely Istentől származik, és saját gondolataikat helyezik előtérbe. Ily módon ügyesen elhallgattatták a Szót, és az ember keze elrejtette Lábnyomaimat, mivel féltek a világ szájától. Bárcsak reméltek és bíztak volna Bennem! Milyen sok jó fakadhatna azok megtéréséből, akiket nap mint nap visszautasítanak! Munkálkodj az Úrnak, kicsim! Engedd meg, hogy egész Tervét beléd vésse! Eljönnek azok a napok, amikor ezeket

[1] Sir 24,31-33
[2] „A Szentséges Szűz" – görögül.
[3] Róm 10,12-13

a kérdéseket teszi föl mindegyikteknek az Úr:

„Úgy szeretted felebarátodat, mint önmagadat? Hogyan lehetséges, hogy még nem ismerted fel Isten Akaratát? Mindent megtettél a béke megőrzéséért? Amikor ellenséged éhes volt, megkínáltad-e, hogy egyen asztalodnál? Amikor szomjas volt, adtál-e neki inni? Hogyan lehetséges, hogy szeretet nélkül adod, amit adsz?"

Imádságot kértem tőletek. Sokan imádkoznak közületek, de szeretet nélkül. Sokan böjtölnek, de szeretet nélkül. Oly sokan beszélnek üzeneteimről, de nagyon kevesen követik, mert hiányzik szívetekből a szeretet. Mélyen meghajoltok és követitek a Törvény betűjét, de nem értitek meg a Törvény szívét.

Sokan beszélnek közületek az egységről, de elsőként ítélitek el azokat, akik meg is valósítják, mert nincs bennetek szeretet. Ha mindazt, amit kértem tőletek, szeretet nélkül teszitek, akkor még sötétségben vagytok. Ti még a háború pártján álltok és nem a Béke oldalán. Azt hiszitek, hogy mindent tudtok, a valóságban azonban semmit sem tudtok. Amikor kiengesztelődésre szólítottalak titeket, mivel mindannyian egymás részei vagytok, nem hallgattatok meg. Mind a mai napig azt mondom nektek, hogy

éljetek üzeneteim szerint!

Újuljatok meg Istenben, az Ő Szeretetében, és tanuljátok meg egymást szeretni! Legyetek jók és szentek! Ne hazudjatok magatoknak, kicsiny gyermekek, csalfa vágyakat követve! SZERETNI annyi, mint Igazságban élni. Nem olvastátok: „Osszam el bár egész vagyonomat a szegényeknek, s vessem oda testemet, hogy elégessenek, ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem"? Nem értettétek meg, hogy ha egyet közületek megbántanak, akkor Krisztus Testének valamennyi részét megbántják, és valamennyi együtt szenved az eggyel? Ha megbántod felebarátodat, akkor Krisztus Testét bántod, nem felebarátodat! Mondhatod-e:

„Tisztelettel, őszintén és szeretettel jöttem Istenhez"?

„Mikor?" – kérdezi majd Jézus – „Mikor jöttél tisztelettel, őszintén és szeretettel Hozzám? Megcsonkítottad Testemet, megítéltél, sértésekkel illettél, megrágalmaztál és hazugsággal elárultál. Megvetettél és visszautasítottál, ajkad igen tiszteletlenül beszélt Rólam. Mikor jöttél hát tisztelettel, őszintén és szeretettel Hozzám? Azt kérem, hogy add kézzelfogható jelét Irántam való szeretetednek!"

Gyermekeim, ismerjétek föl, hogy miért húzott hasznot a Sátán a ti gyengeségetekből és miért bujtott fel háborúra! Krisztus éhesen jött hozzátok, és ti nem adtatok Neki enni. Szomjasan jött hozzátok és nem adtatok Neki inni. Úgy jött hozzátok, mint az idegen, és nem fogadtátok szívesen, hanem úgy bántatok Vele, ahogyan nektek tetszett. Gyermekeim, ne csupán ajkatokról elhangzó szó legyen a ti szeretetetek, hanem fakadjon a szívetekből! Szeretetetek legyen élő és cselekvő! Veletek vagyok, hogy segítsek nektek.

Megáldalak benneteket, és azt mondom, hogy a szívetekkel, szeretetben tegyétek mindazt, amit tesztek!

1993. december 7.

Szentséges Szívem Vassulája, béke legyen veled!

Bár te nem kerestél Engem, Én mégis kegyes voltam és eljöttem hozzád nyomorúságosságodban. Bár nem voltál alkalmas erre a küldetésre, Hatalmammal mégis felemeltelek, hogy menj és Üzenetemmel hódítsd meg a vallástalan és gonosz világot. Ne félj, mert veled vagyok! Maradj hűséges Hozzám, és ne nyugtalankodjék a szíved, amikor egyesek nem fogadják el Üzenetemet. Ez az Én Üzenetem, és nem a tiéd! Neked csak közvetítened kell, és nem kell aggódnod a többiért! Leányom, Atyám és Én

kezdettől fogva figyelmeztettünk, hogy sok ellenállásba fogsz ütközni, mert a világ megveti azt, aki megmenti őt.

Újból mondom, mint eddig még soha: te az Én szolgálóm vagy, és soha nem leszel nagyobb, mint Én, a te Mestered. Egyik küldött sem nagyobb annál, Aki őt küldte. Láttad Sebeimet, te is viselni fogod, mert Velem vagy, de ne aggódj, a Szeretet azért van veled, hogy bátorítson. Ahogy az Atya elküldött Engem, hogy tanúságot tegyek nagy Szeretetéről, és dicsőítsem meg Nevét, úgy küldelek Én is téged.

Engem azért küldött, hogy ismertessem meg Nevét, és megmondtam, hogy továbbra is ismertté fogom tenni, és most is azt teszem. Az Én Szavam Igazság. Ne lepődj meg, ha olykor leszállok, hogy emlékeztesselek az Atyára, ezért most leányom, te is légy a tanúm. Kiválasztottam egyeseket, hogy kinyilvánítsam bennük Hatalmamat, és felfedjem a világ előtt végtelen Gazdagságomat, hogy megdicsőüljön Nevem. Én és Édesanyám napjaitokban is sok ember előtt megjelenünk. Olajjal írtam rá Nevemet mindnyájukra, hogy képesek legyenek véghezvinni a művet, amelyet adtam nekik. Imádkozz ezekért a lelkekért, hogy ők is buzgón be tudják tölteni küldetésüket, és megdicsőítsenek.

Vassula, Én Tulajdonom, Én, a te Urad vagyok a te Erőd. Jöjj hát késedelem nélkül, és meríts Belőlem, töltsd fel készleteidet! Töviskoronámmal ékesítettem fejedet, és Jelemmel ruháztam fel testedet. Ujjammal írtam rád Szavaimat, és élő Írótáblám lettél. Megadtam Parancsomat: lelkesen szolgálj és szeress Engem, a te Uradat! Úgy szeress Engem, ahogyan Én szeretlek téged! Légy tökéletes szeretetedben! Azt parancsoltam neked, hogy gondozd Szőlőskertjeimet. A nyomorúságból választottalak ki, hogy örökbe fogadjalak. Azután elárasztottalak Igaz Tudással, felkentelek és Enyémmé tettelek.

Az Ellenség féltékenységből egyesítette ellened erejét, hogy elpusztítson téged, kedvesem, de te sértetlenül fogsz haladni. Szent Arcom áldásként fog rád ragyogni[1], miként a nap és a hold bevilágít mindent, és azt fogja tanúsítani, hogy Én Vagyok az

„Igaz Élet Istenben”

üzenet igazi és egyedüli Szerzője, és hogy te az Én adományom vagy az emberiség számára. Ily módon szeretném megpecsételni Üzenetemet. Mérhetetlen az Én Irgalmam és Dicsőségem... továbbra is igénybe veszlek mint oltáromat, és ráhelyezek minden áldozatot, amelyet felajánlasz Nekem. Mindaz, amit szeretettel ajánlasz fel, megszelidíti és megenyhíti Atyám haragját. Mihelyt betöltötted szolgálataidat,

vége lesz a Szertartásnak.

Semmit sem lehet hozzátenni. Hamarosan valóban veled leszek, kedvesem.

1993. december 13.

(Jövendölés Oroszországról)

Istenem, Mindenható Uram,
köss jobban Magadhoz,
köss engem Örök Szeretetedhez!

Én Vagyok, aki veled van, és sohasem foglak elhagyni. Hozzám vagy kötve... Hívtalak most, és te válaszoltál. Írd, Vassulám: nővéred, Oroszország végül tisztelni fog Engem, és egyszer majd szentnek fogják nevezni, mert Én leszek Uralkodója. Újból tisztaság fog benne élni... igen?

Uram, most a romlottság hatja át...

[1] Amikor Krisztus eltakar engem, és megjelenik helyettem, ahogyan sokan tanúsítják a különböző országokban.

Gondoskodom róla, hogy lesüsse szemét …

Nem értem, Uram, mily módon fogod arra késztetni, hogy lesüsse szemét.

Megmondom, ha nem érted: Fenségem ragyogásában[1]. Akkor eljövök és megpihenek a szívében…

Uram, ő még a bűn és a félelem sötétségében él.

Akik rossz irányt vettek, el fognak bukni. Tüzemmel fogom elpusztítani a fényűző erőket, és a büszke meg fog alázkodni. Fel akarom építeni Házamat, és örökbe fogadom fiait és leányait, hogy tiszteljenek Engem. Vassula, ne állj itt ilyen zavarban és értetlenül! Mondom neked, nővéred, Oroszország lesz sok nemzet feje[2], és végül megdicsőít Engem. Gondosan figyelj és értsd meg:

összegyűlnek pásztorai.

Mialatt máshol megtörik a szerződéseket, és mindenütt lázadás tör utat magának, az Örök Áldozat megszüntetésére, Oroszország pásztorai összegyűlnek, hogy helyreállítsák Házamat, hódoljanak Örök Áldozatom előtt, imádjanak és tiszteljenek Engem.

Amikor az utolsó napokban a nemzetek sorra elhajlanak és megromlanak, mert felállítják a vészthozó undokságot a Szent Helyen, Oroszország pásztorai összegyűlnek, hogy megszenteljék oltáraikat.

És mialatt mások[3] egy élettelen forma, az emberi ügyesség találmánya, egy lélektelen kép előtt hódolnak, Oroszország pásztorai összegyűlnek, Engem dicsőítve, mert Én, az Isten megvédem Tisztaságát.

És mialatt gonosz erőfeszítésekkel akarják megrövidíteni szócsöveim napjait, mivel ők e világ reménysége, Oroszország pásztorai összegyűlnek, hogy megvédjék Szent Áldozatomat. Én pedig felállítom benne Trónomat, és Dicsőségemre összegyűjtöm azokat, akik Nevemet viselik.

Helyreállítom összetört oltáraikat, mert végül sokan, akik Nevem alatt élnek, csatlakoznak hozzá. És pásztorai egy kézzel és egy lélekkel fogják újból felállítani düledező Házamat. Amit egykor meggörbítettek, azt ki fogják egyenesíteni. Díszes ruhákba fogom öltöztetni Oroszországot, Irántam való buzgósága miatt. Számtalan nemzet élére állítom pásztorait. Belevéstem Oroszországba a felajánlás pecsétjét, hogy újból tömjént és békéltető illatot ajánljon fel Nekem. Ezért fogom pásztorait csodákkal elárasztani.

„Oroszország, az Én Hűségem és Szelídségem fog megszentelni téged. Oroszország, leányom, ismerj el teljesen, és esküvel ígérem neked, hogy felmagasztalom leszármazottaidat, mint csillagokat, és szent ruhákat adok nekik. Ismerj el teljesen Oroszország, és megsemmisítem minden ellenfeledet. Ha teljesen elismersz, új csodákat teszek benned, hogy minden élőnek a nap alatt bizonyítsam Irgalmamat és Szentségemet.”

Kész vagyok Könyörületet mutatni iránta, és nem fogok késlekedni, ha lelkesen fogad. Nem késlekedem, mert meg akarom mutatni neki, hogy Én, a Mindenható, félre tudom állítani a fennhéjázókat, és ketté tudom törni törvénytelenségük jogarát, de[4], ha visszaél szabadságával, amelyet éppenhogy megkapott Tőlem, és ha csak egyetlen pillanatra elűz lelkéből, megengedem, hogy ellenség rohanja le. Ha Oroszország teljes szívvel vissza nem tér Hozzám, és osztatlan szívvel el nem ismer, mint Szabadítóját, olyan nagy és erős ellen-

[1] Megértettem, hogy tisztulás által, mert ha Isten felfedi Magát és belevilágít egy lélekbe, olyan nagy lesz a különbség a Fény és a lélekben lévő sötétség között, hogy a lélek élénken látja tökéletlenségeit, és nagyon szenved.

[2] Lelki értelemben.

[3] A hitehagyottak.

[4] Isten hangja itt hirtelen megtört és szomorúvá, nagyon komollyá vált. Engem mélyen elszomorított.

séget küldök rá és tőle a nemzetekre, amilyen még nem volt azelőtt, és azután sem lesz a késői korokig. Az ég elfeketedik és megremeg, a csillagok elvesztik fényüket…

„Ma kész vagyok kárpótolni téged, Oroszország, azokért az évekért, amikor szenvedtél, és még meg tudlak menteni a lángokból, ha teljesen elismersz. A jót keresd, ne a rosszat! Talán elfelejtetted éhségedet és szárazságodat?[1] Visszaszorítottam a vörös sárkányt, és letörtem birodalma fényűzését. Megaláztam a büszkét, megnyitottam a börtönajtókat, és megmentettem foglyaidat. Megdöntöttem a vörös sárkány országát, amely beférkőzött méhedbe, azt, ami remegésbe hozta a földet és pusztasággá tette országodat. Sorra megnyitottam Templomaidat, hogy újból tiszteld Nevemet. Neveden szólítottalak azon a Napon:

Oroszország[2]

hogy örvendj és légy boldog, és hogy megünnepeld Színeváltozásomat[3], azonnal megváltoztattam képmásodat. Elnyomatásod nyomorúsága volt büntetésed a világ bűneiért. És most arra várok, hogy kegyes lehessek hozzád, Oroszország, mert végül meg fogsz dicsőíteni Engem. Mondom neked, míg mások rombolnak, te építeni fogsz, míg sokan elbuknak, a te pásztoraid felállnak, ha Belém helyezed bizalmadat. És míg Enyéim közül egyesek, akik egy asztalnál ülnek Velem, gonoszul elárulnak Engem, te leszel az, aki kinyújtod kezed, hogy megvédd Nevemet, az irántam való Tiszteletet és Áldozatomat. Ezzel jóvátéteszed minden bűnödet.

„Akkor elő fogsz lépni hűségesen, és meg fogod menteni bátyádat, aki az ördög zsákmánya lett. Életre fogod kelteni az Egyházat, Eggyé fogod tenni, és Igazságosság fog Benne élni. Az Igazságosság Békét és örökké tartó biztonságot fog hozni. Boldog leszel, dicséreteket fogsz énekelni Nekem. Gazdag leszel, mert Királyod az iránta tanúsított hűségedet százszorosan fogja megfizetni. És ott, ahol megszegték a szerződéseket, ott, ahol megvetették és megölték a prófétákat, ott, ahol sok sértés és fenyegetés hangzott el, nagy lármával az égig hatolva, kedvesem, ott fog a ti pásztoraitok nemes hangja így kiáltani:

„Üdvösség! Az üdvösséget csak a Szeretetben fogjátok megtalálni, ti, a Magasságbeli papjai és szolgái! Béke! A békét csak a Megbocsátásban fogjátok megtalálni, ti, az Atya Tükörképének pásztorai! Egység! Az egységet csak az összeházasodásban fogjátok megtalálni, ti, bátyjai a háromszorosan Szent Világosságnak, Aki Egy a Háromban és Három az Egy Világosságban. Bárcsak méltóvá tenne Nevére minket Mindenható Urunk, az Ellenállhatatlan! Bárcsak megadná nekünk, hogy az Ő Nevében legyünk egy! Örök Atya, hadd legyünk olyan tökéletesen egy, hogy minden ember felismerje a világon, hogy Te voltál az, aki nekünk az Áldozati Bárányt küldted, hogy megdicsőítsen Téged és ismertté tegye Nevedet.”

„Így fogod elpusztítani a Megosztót, és helyreállítani, amit tönkretettek. Oroszország, a te szereped az, hogy tisztelj és dicsőíts Engem! Még el kell jönnie az Ünnepnapnak, de tőled függ, hogy mily módon jön el az a Nap:

Ne akard,
hogy tűzzel fordítsalak Magamhoz,
hanem a Béke kötelékeivel!

Vassula, engedd meg, hogy kezed által írjak. Tökéletlen vagy, mégis a te tökéletlenségedben fogom megdicsőíteni

[1] Lelki értelemben.
[2] Szovjetunió helyett.
[3] Az Úr előre megmondta egyik üzenetében, hogy meg fogja változtatni Oroszországot. A kommunizmus bukása az Úr színeváltozásának ortodox ünnepére esett.

Nevemet, Házamat és Örökségemet. A Szeretet szeret téged és veled van életed minden percében. Örvendj! Én, Jézus vagyok veled.

1993. december 15.

Vassula, újítsd meg Nekem tett fogadalmaidat!

Jézus Krisztus, Uram és Istenem,
sohasem foglak megtagadni
és nem foglak elárulni,
bármit tesznek velem.

Nevemért üldözni fognak, nevetségessé tesznek és bemocskolják nevedet. Megtartod-e akkor is nekem tett hűségfogadalmadat?

Már eddig is üldöztek,
nevetségessé tettek
és bemocskolták nevemet.
Nevedért rágalmaztak,
mégis megtartottam fogadalmamat.
Te vagy Szabadítóm és Királyom,
ezért nem foglak sohasem megtagadni,
Uram.

Galambom, mellettem állsz-e mindvégig, egészen halálodig?

Jézus Krisztus,
Uram és Szabadítóm!
Mindvégig védeni fogom Nevedet.
Sohasem tagadlak meg, Uram.

Aki nagyon sokat kapott, attól nagyon sokat fogok kérni. Végtelen nagy bizalmat helyeztem beléd. Most még többet várok tőled, Szenvedésem Vassulája. De megadom neked támogatásul hűséges Szeretetemet és Erőmet. Nagyon közelről vigyázok rád...[1]

[1] Jézus kérése elnémított...

Próbáld megtenni, ami tőled telik, és Én megteszem a többit...[2] Jöjj most és támaszkodj Rám!

ΙΧθΥΣ

1993. december 20.

Uram?

Én Vagyok.

Add, hogy ne maradjon tovább zárva
azok szeme,
akik nem látják jeleidet!
Add, hogy megnyíljanak
és éberen figyeljenek azok a fülek,
amelyek most nem hallanak!

Add, hogy megnyíljanak azok a szívek,
amelyek sohasem értették meg
Bölcsességedet,
és megértsék példabeszédeidet!
Bárcsak ápolnák mindazt,
amit Te Magad ültettél lelkükbe,
és dicsőítenének Téged!

Végül mindannyiatokat meg foglak látogatni,[3] és te, leányom, ne hagyd, hogy a kedvetlenség elvegye erődet! Futásod még nem ért véget, ezért ne csökkentsd sebességedet! Segíteni fogok neked, és hallani fogod Hangomat is, ami új erőt ad lelkednek. Figyelj most, és írd:

Kezdetben, amikor még nem tudtad, mit jelent az Őszinteség, kezdetben, még mielőtt a Bölcsesség eljött volna, hogy Szavamat tanítsa neked, elküldtem neked szolgámat, Dánielt,[4] hogy megérintse szívedet és Hozzám hozzon téged. Majd eljöttem Én, hogy felemeljem az emberiségből az egyik legkisebbet. Kegyelmem és Erőm által Enyémmé tettelek. Veled ebédelt az Uralkodó, és mint hárfáját használt téged, hogy háza népéből sokakat Magával ragadjon Szeretet-

[2] ...majd mintha bátorítani akarna, Jézus hangnemet váltott, és örömmel mondta, hogy próbáljam meg, és Ő megteszi a többit.

[3] Megértettem, hogy Tűz által. Isten Tűzzel fog minket meglátogatni, és mindenki hallani, látni és érteni fog.

[4] Őrangyalomat.

Himnuszával. Örvendj, leányom, mert veled együtt szándékozom befejezni életutadat!

Kezdetben, mielőtt Tüzem keresztülhaladt volna rajtad, elküldtem Dániel szolgámat, hogy kérjen meg téged, olvasd el Dániel könyvét, mivel ide tartozó igazságok találhatók benne. Olyan igazságok és jövendölések, amelyek pecsétjét ma fel kellene törni, hogy érthetővé váljanak, mivel azok a végső idők jelei. Ezért Dániel könyvét, amely le volt pecsételve, és szavait, amelyek titokban voltak tartva, most felfedem előttetek a maguk teljességében.

Mondottam nektek, hogy nemzedéketek elhagyta hitét és ez a hitehagyás beférkőzik Szentélyem szívébe és hatással lesz papokra, püspökökre és bíborosokra. Tudod leányom, azokról a hitehagyottakról beszélek, akik elárulják Egyházamat és szembehelyezkednek választottammal, Egyházam Helyettesével, aki visszatartja lázadásukat. Hallottátok, hogy a Sátán a ti időtökben mindazt el akarja pusztítani, ami jó, és üldözőbe veszi azokat, akiket hozzátok küldök Irgalmas felszólításaimmal, amelyek megmenthetnének benneteket. Ezek a hitehagyók nem fogták fel, hanem visszautasították Mennyből jövő hívásaimat és jeleimet. Inkább a gonoszságot üdvözlik, ami lelküket még mélyebb sötétségbe és pusztulásba viheti. Szívesen látják a Hazugságot és elvetik az Igazságot.

Hallottátok,[1] hogy ők egy időre, két időre, és egy fél időre[2], üldözni fogják népemet, mely a vadállat uralma alá kerül[3]. Hallottátok, hogy tervbe vették, hogy a vadállat segítségével megváltoztatják Hagyományaimat és Törvényemet, és azt tervezik, hogy elpusztítják az Örök Áldozatot, megtapossák, összetörik és helyébe felállítják a vészthozó undokságot, az élettelen képmást… és hatalmukba kerülnek a szentek, akiket nemzedéketek számára küldök.

Ma mindannyian láthatjátok, miképpen teljesednek be a jövendölések. Ezek a hitehagyók[4] háborút viselnek a szentek ellen, akiket hozzátok küldök. Ma ők bizonyulnak erősebbnek.[5] Azok pedig,[6] akik minden ok nélkül elvetik mai üzeneteimet, a következő vallomást teszik majd az Én Napomon.

[7]„Ó Urunk, vakok voltunk és vétkeztünk, valóban igazságtalanul bántunk Veled, és megszegtük parancsolataidat és Törvényedet. Nem hallgattunk szolgáidra, a prófétákra, akik a Te Nevedben szóltak az egész világhoz. Urunk, nem figyeltünk Irgalmas Hívásaidra és nem fogadtuk meg egyetlen tanácsodat sem. Istenünk, nem figyeltünk nyilvánvaló jeleidre, nevetségessé tettük valamennyit, mivel vétkeztünk ellened. Nevetségessé tettük a Szentírást, mivel nem fogadtuk el égi Jeleidet[8] és Szentlelked adományait, hanem elfordítottuk tekintetünket, nehogy lássunk és megtérjünk. És most ránk zúdul az átok és a fenyegetés, amiről a Szentírás szól, mert valóban vétkeztünk Ellened. És kihez forduljunk most, hogy megszüntették a Szent Áldozatot? Mivel táplálhatnánk lelkünket? Hogyan csillapítsuk szomjunkat? Most miképpen nyerhetjük el az Életet? Megvalósult a vészthozó undokság, amiről beszéltél, de elrejtve tartottál. Szorongattatásunk határtalan létünk kezdetétől fogva."[9]

[1] Dán 7,25
[2] Jelentése: három és fél év.
[3] Jel 13,1-18

[4] A mi Urunk szerint azok az egyházi személyek, akik a szabadkőművesek hatása alatt állnak. Ezekről a hitehagyókról, a második vadállatról, vagyis a hamis prófétáról van szó a Jel. 13,11. versében.
[5] Dán 7,21
[6] A jó pásztorok, akik azonban kételkednek és elzárkóznak.
[7] Olvasd el Dán 9,4-19 versét!
[8] Mt 24,30; Dán 7,13-14; Megértettem, hogy a Szentlélek megnyilvánulását, aki most hatalommal jön összegyűjteni Isten népét. A Szentlélek kiáradása Mennyei Jel az Egyház megújítására; más szavakkal, az Új Jeruzsálem megalapítására.
[9] Dán 12,1

[1]Vassula, az Én Szeretetem fog téged fenntartani. Engedd meg te drága, törékeny lélek, hogy teljesen igénybe vegyelek! Légy az Én csendes tanúm![2] Jöjj!

1993. december 22.

(Folytatás.)

Igen, Vassula, írd:

Igen, azok, akik minden ok nélkül visszautasították hívásaimat, ezt fogják vallani: „Vétkeztünk, rosszat tettünk. Urunk, meddig tart ez a gyalázatos gonoszság, meddig fogják még lábbal tiporni szentélyedet és seregedet? Meddig lesz még eltemetve az Igazság?[3] Ez lenne vétkeink eredménye, és közömbösségünk bűntette?”

És azt fogom mondani nektek: Amikor a Halál belopakodott ablakaitokon keresztül, ti nem hallgattatok aggódó kiáltásaimra és figyelmeztetéseimre. Kigúnyoltátok és semmibe vettétek figyelmeztetéseimet. Amikor sántítva és panaszos kolduskénti jöttem hozzátok figyelmetekért könyörögve, ti haragra gerjedtetek és elkergettetek. Amikor gondterhelt apaként jöttem, és arra figyelmeztettelek benneteket, hogy testetek már elporladt, bár még álltok, szemetek megromlott, bár még üregében van, és már feloszlásnak indultatok, bár azt tartják rólatok, hogy éltek,[4] ti haragra gerjedtetek, háborút indítottatok Ellenem és minden szent ellen, akit hozzátok küldtem. És most rémuralmatok visszahull rátok. Ezt fogjátok mondani: „Uram, miért adtad át Szent Helyedet, hogy a vadállat hatalmába kerüljön?[5] Nem fogunk többé Borodból inni? Nem fogunk többé Kenyeredből enni? Nem fogunk többé szőlőskerteket ültetni? Arra kényszerülünk-e[6], hogy a törvény ellenségének[7] engedelmeskedjünk, és azoknak, akik a vadállat[8] uralma alá tartoznak?”

Akkor majd emlékeztetni foglak benneteket, hogy milyen kitartóan és milyen gyakran küldtem hozzátok szolgáimat, a prófétákat, hogy megmondják nektek: „Öltsetek mindannyian zsákruhát, tartsatok bűnbánatot, javuljatok meg, böjtöljetek száraz kenyéren és vízen!” De nem akartatok Rám hallgatni... Nem akartatok bűnbánatot tartani, és magatokat megalázni sem, hanem a sötétséget világosságra, a világosságot sötétségre cseréltétek. Pedig mondom nektek, hogy még el kell jönnie a nagy szorongattatás idejének, amilyen még nem volt soha, amióta nemzetek vannak.[9]

Amikor eljön az Én Napom, a nap olyan sötét lesz, mint a szőrzsák. A hold lángba borul, és megrendül a föld alapja, és miként a gyomor visszaadja tartalmát, a föld is hasonlóképpen fogja ontani magából a gonosz lelkeket. Amikor ez megtörténik, az emberek vágyakozni fognak a halálra, de hiába fogják keresni! Akkor az égbolt könyvtekercshez hasonlóan felgöngyölődve eltűnik, lángba borul, és minden elem megolvad a forróságban.[10] El fog jönni az a nap, és hamarabb, mint gondolnátok. E jövendöléseket a ti életetekben fogom beteljesíteni.

Jók és rosszak egyaránt elvesznek, amikor az a Nap eljön. A rosszak azért, mert csak rosszat tettek, a jók azért, mert nem hallgattak figyelmeztetéseimre. Bár sok mindent láttatok, nem figyeltetek fel. És bár fületek nyitva volt, nem hallottatok meg Engem. Ki figyel most közületek?

Amikor mindez elmúlik, újból felállítom Örök Áldozatomat a Szent Helyen, ahogyan a régi napokban volt. Ezután

[1] Az Úr abbahagyta a diktálást, mert nagy terjedelme miatt most nem folytatja az üzenetet. Megértettem, hogy később akarja befejezni.
[2] Az írással.
[3] Dán 7,23; Dán 8,12-13.
[4] Vö. Mt 6,22-23. és Jel 3,1-6. A szárdeszi egyház.
[5] Az Úr azt mondta nekem, hogy a vadállat a szabadkőműveseket jelképezi.
[6] Vö. Jel 13,16-17.
[7] Ő a lázadó is, lásd 2 Tesz 2,3-4.
[8] A Jel 13,1-18. versében a szabadkőművességet jelenti.
[9] Dán 12,1
[10] 2 Pt 3,12

a föld minden nemzete és minden lakója[1] azonnal imádni fog, és el fog ismerni Engem mint Áldozati Bárányt az Örök Áldozatban – az átok fel lesz oldva[2], és Örök Áldozatom újból Szent Helyére kerül. Attól kezdve nem lesz többé éjszaka, mert Jelenlétem[3] fog megvilágítani benneteket[4].

Akkor mindenki újból eljön, hogy igya Véremet és egye Testemet, és elismerik Áldozatomat. Egy hangon és egy szívvel fognak szolgálni Engem éjjel és nappal Szentélyemben, és minden szívbe kiárasztom Szavamat. Akik bűnbánattal és bűneiket megvallva kiáltottak Hozzám[5] újból Előttem fognak állni, hogy szolgáljanak Nekem, és nem fognak többé éhezni, vagy szomjazni. A tikkasztó szél sem fogja kínozni őket[6], mert Jelenlétemben megvigasztalódnak. Soha többé nem fogják kérdezni: „hol a Te Borod?" vagy „hol a Te Kenyered? mivel táplálkozzunk?", mert Teremtőtök veletek lesz. Megígérem, hogy közöttetek fogok lakni[7], és megígérem, hogy a föld soha többé nem kerül ilyen szorongattatásba.

Újból Békét és Biztonságot árasztok rátok. És nem lesz tovább csukva azoknak szeme, akik látnak, és figyelni fog azoknak füle, akik hallanak. Hallgass ide leányom, mondd meg népemnek, hogy jön Szabadítótok és Nála van a győzelem díja! Az Ő Neve: a Hűséges és az Igaz, az urak Ura, a királyok Királya.[8]

1993. december 23.

Mester, a fügefán
már mutatkozik a termés,
és a szőlő virágozni fog.

Nem, menyasszonyom, a fügefa már meghozta termését, és a szőlő is elvirágzik. Leányom, nem látod? Nem látod Jelemet az égen?[9] Hallgasd meg és írd:

Nemzedék! Elküldtem hozzátok angyalaimat[10], és még most is sorra küldöm őket, hogy gyűjtsék össze választottaimat a világ négy széléről, az ég minden sarkából, hogy készen álljanak, mivel a Vőlegény hamarosan eljön a mennyből és veletek lesz. Mai világotok gyorsan elhasználódik. Elküldöm angyalaimat, hogy összegyűjtsék választottaimat, népemet és megújítsák Egyházamat. Nem vettétek észre? Nem értettétek meg? Még nem láttátok Jeleimet?

Szentlelkem ma kettő közül egyet magához ragad, lángoló Tüzébe burkolja és kiküldi, hogy a Magasságbeli tanúja legyen. Szentlelkem felemeli az egyiket és a porban hagyja a másikat. Az egyiket felveszi, a másikat otthagyja. Szentlelkem, akár a szél, ott fú, ahol Neki tetszik. Halljátok hangját, de nem tudjátok, honnan jön és merre tart.

Szentlelkem, mint Vőlegény megjelenik napjaitokban, hogy udvaroljon nektek, magához édesgessen titeket és egybekeljen veletek. Szentlelkemet, mint értékes sarokkövet helyeztem szívetekbe, hogy hitetek, reményetek, szeretetetek és Irántam, Istenetek iránti buzgóságotok alapköve legyen. Szentlelkem napjaitokban sokféle módon lehel rátok. Lehelete olyan, mint a szerteágazó folyam. Amerre folyik, gyümölcsfák rügyeznek és soha nem hervadó, gyógyító erejű levelet hoznak. Mindenki meggyógyul, aki gyümölcséből eszik.

Igen, az Én Szentlelkem életadó Forrás, Országom belső Ereje, aki Bölcs tanítványokat támaszt. Szentlelkem épít, megújít és széppé tesz, a Megtévesztő viszont lerombol és halálra visz mindent, ami szent. Hogyan lehetséges, hogy nem látjátok Szentlelkem Világosságát? Szentlel-

---

[1] Vö. Jel 6,15-17.
[2] Vö. Jel 22,3. - az Örök Áldozatra mondott átok.
[3] Az Oltáriszentségben, a Szent Áldozatban.
[4] Jel 22,5
[5] Azok a pásztorok, akik még az Úr Napja előtt bűnbánatot tartottak.
[6] Vö. Jel 7,16.
[7] Vö. Jel 21,3.
[8] Vö. Jel 17,14; Jel 19,11.
[9] Vö. Mt 24,30.
[10] A küldötteket, a választottakat, akiket Isten küldött a világba, hogy Szavát hordozzák.

kem úgy világít ma az égen, mint hét nappalnak együttes fénye. Nem elég talán számotokra az Emberfiának ez az égen megjelenő Jele?[1] Szentlelkem pásztorként gyűjti össze és menti meg szétszéledt nyáját.

Elrejtett és ismeretlen dolgokat fedek fel előtted, nemzedék! Alkalmas időben fedem fel előtted e dolgokat. Akár jobbra, akár balra fordultok, mindenütt Szentlelkem ragyogó Jelét fogjátok látni, és fületek azt fogja hallani, hogy

„Én Vagyok !"[2] Én Vagyok teljes szívvel veletek van. Én Vagyok itt van, hogy építse reményeteket, erőtöket, hiteteket és szeretetteteket. Gyermekem, „koumi!" Kelj fel most, aki régen elenyésztél! Kelj fel most, gyermekem, és foglald el helyedet! Fogd a pásztorbotot! Én fogom vezetni lelkedet, hogy tanítást kapjon: most menj és keresd meg szétszéledt juhaim maradékát! Ne fáradj el az úton, gyermekem, de ha mégis elfáradsz, Vállamra veszlek. Ma Én Magam fogom összeszedni juhaimat.

Ó nemzedék, hogyan kérhetsz még több jelet, az Emberfiának Jelénél is többet, amit ma adok neked? Ki az, aki ma nem veszi észre szándékomat? Az Igazságot mondom, csakhogy ti nem hiszitek, hogy Én vagyok az, aki beszélek. Miképpen lehetséges, hogy nem tudjátok felfogni Hangomat?

Megkérdeztétek-e valaha magatoktól, hogyan vált egyenessé azoknak útja, akik a porban élnek? Megkérdeztétek-e magatoktól, hogy ki volt az, aki kinyitotta a némák száját, és Bölcs beszédet adott a tudatlannak? És ki volt az, aki tanította a lélekben szegényeket, vagyis a nyomorúságosokat, ahogyan ti nevezitek őket? Nem hallottátok, hogy Szentlelkem valóban az Életadó? Nem értettétek meg, hogy Szentlelkem kerüli a büszke szívűeket, de meghitten felfedi magát az alázatos előtt?

Szentlelkem ma a Nagy égi Jel[3], Eljövetelem tükörképe. Ameddig gondolataitok földiek maradnak, képtelenek lesztek felfogni a mennyei dolgokat. Nem olvastátok? „Az Úr, (az Isten) megjelenik fölöttük, a nyilai repülnek, mint a villám."[4] „Mert lám, tűzben érkezik az Úr. Szabadjára engedi izzó haragját, fenyegetését a lobogó lángokban."[5] Atyám művei befejezéshez közelednek.

Figyeljetek és értsétek meg: Mondottam, hogy el fogok jönni, hogy összegyűjtsem a különféle nyelvű nemzeteket. Sokan kérdezik közületek: „Mikor fog ez megtörténni és mi lesz eljöveteled jele?" Előre figyelmeztettelek benneteket, hogy ez akkor következik be, amikor látjátok, hogy a vészthozó undokságot, amelyről Dániel próféta beszélt, felállítják a Szent Helyen, vagyis, amikor látjátok, hogy az Ellenség[6] ott foglal helyet, ahol nem kellene, azaz Szentélyemben, az Én Lakóhelyemen[7]. Amikor látjátok, hogy ez a Lázadó azt állítja, hogy ő sokkal nagyobb annál, amit az emberek „istennek" neveznek, sokkal nagyobb bárkinél, akit imádnak, és Szentélyemben emeli trónra magát[8] és azt állítja, hogy ő az Isten, tudjátok meg, hogy ez az a jel, amely előre megadatott nektek, mielőtt az Emberfiának Jele megjelenik az égen, hogy megmentsen benneteket.

Emeljétek fel fejeteket, és keressétek az Én mennyei Mannámat az égen! Álljatok egyenesen! Emeljétek magasra fejeteket, mert eljött a ti szabadulástok!

[1] Vö. Mt 24,30.
[2] Jn 18,5 és 8.

[3] Vö. Mt 24,30.
[4] Zak 9,14
[5] Iz 66,15
[6] Az Antikrisztus. Ma sok antikrisztus van, mert a lázadás lelke vezeti őket, amely beférkőzött lelkük belsejébe, oda, ahol Istennek kellene laknia.
[7] Lakóhelye: a lélek.
[8] Vö. Dán 11,31; Dán 8,11; Dán 12,11. és Mt 24,15. Ahogy előbb említettem, Jézus azt mondja, hogy ma ezek a jelek már itt vannak: Sok az antikrisztus, és hamarosan valóra válik a megszüntetett Örök Áldozatról szóló jövendölés. Amikor a Hitehagyás és a lázadás általánossá válik, akkor fog megjelenni az Antikrisztus, aki már közöttünk van. „Igen, Vassula!" (A szerk.: Jézus válaszolt Vassulának, megerősítve azt amit Vassula magyarázatként írt.)

Hogyan lehetséges, hogy közületek sokan nem tudják észrevenni Szentlelkemet? Jövetelem megrendíti a föld mélységeit, ne mondjátok tehát, hogy nincs igazságszolgáltatás, és hogy a Szövetség Ládája messze van.[1] A Szövetség Ládája itt van felettetek az égben, hogy tanúsíthassátok Dicsőségemet.

Új életre keltek, ha Mannámból esztek. Újjászülettek. Ezért ne keressetek más jelet! Nem hallottátok, hogy a Lélek adja az életet? Azért nem hisznek egyesek közületek, mert még nem ettek ebből a Mannából. Igen, Szentlelkem az, aki képes megadni nektek misztériumaim világos megértését. Ez a mennyei táplálék a szegények eledele, amit nem lehet pénzen megvásárolni.[2]

Szentelődjetek meg és tisztuljatok meg, hogy beléphessetek a Kertbe, az Én Országomba! Ma Szentlelkem Jelét adom nektek az égen, betölti az egész világot, mindent megújít, az egész világon mindenütt kinyilvánítja erejét. Közületek mégis sokan kihívják Irgalmamat, és azt merészelik kérdezni: „Hol vannak Isten jelei? Az Emberfiának Jele még nem jelent meg az égen, hogy bebizonyítsa, ajtónk előtt áll az Uralkodó.” Le akartok csapni azokra, akiket Szentlelkem kent fel. Bosszankodtok miattuk, mert gondolkodásmódjuk nem egyezik a tieitekkel! Még látásuk is kellemetlen lelketeknek. Ó, és gyökereiben enyészik el bennetek a megértés.

Mondom nektek: Bár előttetek törékenynek tűnnek azok, akiket Szentlelkem kent fel, ők jól Belém gyökereztek. Alig keltek még ki, de Belém vannak oltva. És mint tiszta tükröt mozgatom őket, hogy mindenütt felragyogtassák Szavaimat, és bárhová mennek, Én Vagyok velük. Továbbra is fel fogják ragyogtatni Szavaimat előttetek, hogy Országomba vezessenek benneteket. Továbbra is felfedik Hatalmamat, bár durván bántok velük. Alázattal el fogják viselni a sértést és rágalmat, hogy megmentsenek titeket. Nem fogják kinyitni szájukat, hogy ellentmondjanak nektek a népek szeme láttára, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok, akik jó hírt hoznak. Továbbra is fel fogják ragyogtatni Szavamat mint tiszta tükröt, hirdetni fogják a Szabadulást, Békéről és Szeretetről szólnak. És bár sokan meg fogják vetni és vissza fogják utasítani őket, méltósággal fogják viselni szenvedésüket. Emeljétek szemeteket az égre, és ismerjétek fel Jeleimet!

Azért jövök, hogy helyreállítsam Házamat. Azért jövök, hogy megújítsalak, nemzedék. Azért fedem fel előttetek Szent Arcomat, hogy megmentselek. Ó jöjjetek, akik még mindig ingadoztok! Mondom nektek: Kezdettől fogva, és mialatt mindez megtörtént, mindig világosan szóltam hozzátok.

Mindenkor jelen voltam!

És te, leányom, maradj tiszta tükör, hogy Világosságom elérjen a föld minden sarkába! Mondd el világosan, amit Lelkem ad neked. Bátorságot öntök beléd, leányom és Tulajdonom.

Veled van Jegyesed.

1993. december 28.

„Mi pedig mindnyájan födetlen arccal tükörként vetítjük ki az Úr ragyogását, egyre ragyogóbbá válunk, míg annak képmásává változunk, akit visszatükrözünk. Ez az Úr műve, aki Lélek.”[3]

Béke legyen veled! Boldog az az ember, aki kincsként őrzi ezt a prófétai Üzenetet.

[1] A Szövetség Ládájában volt egy korsó, abban őrizték a mannát, amely Mózes és a zsidók táplálására a pusztai vándorlás idején az égből hullott. Jézus erre a mannára utal, de Szentlelkéről beszél mint Égi Mannáról.

[2] A lélekben gazdagok nem kaphatják meg az Isten országát. Utalás a boldogságokra. Boldogok a lélekben szegények, övék a mennyek országa.

[3] 2 Kor 3,18.

Kiváltságos nyájam vagytok. Vassula, felkészült lelked az írásra?

Őrizd lelkemet a Te Lelkedben és engedd, hogy megtegyem a tőlem telhető legjobbat, hogy örömet szerezzek Neked!

Eljövök táborodba[1], eljövök, hogy találkozzak első gyümölcseimmel. El fogok jönni népemhez, amely nem cserélte fel Dicsőségemet arra, aminek nincs hatalma.[2] Eljövök a szentekhez, akik állhatatosak maradtak és megőrizték hitüket.[3] Vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen benneteket, mert sokan nem fogják elhinni, hogy megkezdődtek a szülési fájdalmak és már a végső szakaszba jutottak. Ezek a fájdalmak még fokozódni fognak most, mert földi uralmam igen közel van.

Ünnepélyesen mondom nektek, egyetlen ember sem maradna életben a megpróbáltatás és ama napok szorongattatása után, ha áldozatos lelkeim nem engesztelnének a gonoszakért. Nem, sokan nem értik közületek, miképpen fog közbenjárásuk megmenteni benneteket.

- És nektek, akik Saját Házamból jöttök, és ezt mondjátok: „Ezek a próféták hazugságot jövendölnek Isten Nevében. Nem az Isten küldte őket. Jövendöléseik azokat veszik célba, akiket Ő a legjobban szeret." Mondom nektek: azok a próféták, akiket nem Én küldtem, de az Én Nevemben jövendölnek, csak az eljövendő jó dolgokról fognak beszélni.

Az Én prófétáimat azért küldtem hozzátok, hogy féltő aggodalommal kérjenek: „Tartsatok bűnbánatot, mert Isten haragja lángot vet és megéget benneteket!" De ti nem figyeltek, és fenyegetésnek veszitek, amikor prófétáim fájdalommal kiáltják: „Tartsatok bűnbánatot, mert a Romboló már ott van minden városban és egyikőtök sem menekül meg tőle. A Völgy óriási sírrá vált. Tartsatok bűnbánatot, vagy ti is ott fogtok meghalni!" De ti nem figyeltek. Te, aki nem hiszel, nem olvastad? „Aki szívesen veszi az intelmet, az szeret tanulni; aki haragszik, hogyha dorgálják, az oktalan."[4] Fordítsátok figyelmeteket e példabeszéd felé!

Mondom nektek, azért veszítettétek el okosságotokat, mert lelketek elégedett. Önbizalmatok és öneléégültségetek elvakított benneteket, és lábatokat arra késztette, hogy elfussatok prófétáim elől és ne is halljátok meg őket. Miért akartok annyira őseitekhez csatlakozni, akik azt mondták: „Ha atyáink napjaiban éltünk volna, nem lettünk volna bűnrészesek a próféták vérében."[5] Azért küldöm prófétáimat és Udvarom legjobbjait, hogy megmentselek benneteket!

Mondom nektek, pásztoraim közül egyesek Ellenem lázadnak, pusztasággá tették e nemzedéket, és arra késztették, hogy hagyja el hitét. Ti azonban továbbra is fenyegetésnek tartjátok égi Jelemet. Amikor csordulásig töltöm Mannával[6] az eget, hogy úgy szálljon le rátok, ahogyan a reggeli harmatcsepp hull a földre, hogy Őszinteséggel töltse meg szájatokat, ti iszonyodva fogadjátok és szívetek meggondolatlanul ítél. Amikor azt látjátok, hogy tábort verek fölöttetek sorra a lelkekben[7], reszkettek és hozzáláttok táboraim,[8] az Én birtokaim elpusztításához... Amikor meglátjátok az égen mint ragyogó Jelet, a Szövetség Ládáját[9], ezt a fénylő Kincset feltűnni szemetek előtt, ezt a Csodát, amely Dicsőségemet foglalja magában, ti megtámadjátok, és kifosztjátok mindazokat, akik szívesen fogadják Dicsőségemet... Áldott az, aki megízleli rejtett

[1] Isten arra utal, hogy jelen lesz és velem lesz. 1Sám 4,7. „Istenük eljött hozzájuk, a táborba." Lelkünk Isten táborává válhat, amelyben Ő élhet. Ugyanúgy lehetünk Isten Trónja is.

[2] Vö. Jel 13,14. „A vadállat szobra".

[3] Jel 13,10

[4] Péld 12,1

[5] Mt 23,30

[6] Isten az Ő Szentlelkéről beszél.

[7] 1 Sám 4,7

[8] A tábor itt lelkeket jelent, amelyeket Isten magához ragadott és sajátjává tett.

[9] A Szövetség Ládája Isten Jelenlétét, valamint Isten Szentlelkét jelenti ebben a szakaszban.

Mannámat. Ez a ti üdvösségetek Tápláléka[1], és aki megízleli, bebocsátást nyer Országomba, hogy osztozzon Dicsőségemben.

- Egyedül Én vagyok a Bölcsesség. Én, az Isten beszélek hozzátok, és ma méginkább megjelöllek benneteket Szentlelkem pecsétjével, mint valaha. Nyissátok ki szíveteket és fogadjátok azokat a lelki áldásokat, amelyeket szüntelenül küldök nektek az Égből! Ismerjétek fel Trónomat ti is, ahogy a szentek maradéka felismeri. Ismerjétek fel az Emberfiának ezt a nagy és csodálatos Jelét, és csatlakozzatok a szentek himnuszához:

„Mily nagy és csodálatos
minden műved,
Mindenható Úristen!
Utaid igazságosak és igazak,[2]
ki olyan, mint Te,
aki kezdettől fogva Király vagy?
Egyedül Te vagy Szent.
És most az elsőkből utolsók lesznek,
az utolsókból pedig elsők.

Azok előtt fedted fel magadat,
akik nem kerestek,
azoknak mutattad meg Trónodat,
akik sohasem tisztelték Nevedet,
és most ők jönnek
imádni és tisztelni Téged.
Szentlelked szájából tanultak
dicséretet mondani Neked.

Ők azok,
akik hűségesek maradnak Hozzád,
mivel Te, a Bárány,
aki a Trónon ülsz,
Te leszel Pásztoruk,
és az élő víz forrásához vezeted,
akiket megmentettél,
hogy Neked, Istenünknek,
és Neked, a Báránynak
első gyümölcsei legyenek."[3]

Szentlelkem össze fogja gyűjteni a bénákat és összehívja azokat, akik eltévedtek. Belém lesznek oltva, hogy újból tiszteljék Szent Nevemet és helyreállítsák Országomat a földön. - Vassula, kegyelmem van rajtad, mitől kell hát félned? Veled vagyok...

...állítsd helyre Házamat![4]

Mondom neked, hamarosan Velem leszel. Addig is tedd ismertté Atyám Nevét és az Én Nevemet, hogy gyermekeim felismerjék, kihez tartoznak és kitől származnak. Engedd meg, hogy igénybe vegyelek Tervemhez! Kicsim, Én, Jézus megáldalak! IC.

[1] A „táplálék" a lelki tudás: a Bölcsesség itt a Szentlelket jelenti. A héberek a Szövetség Ládájában elhelyezett edényben tartották az égi mannát (vö. Zsid 9,4.).
[2] Jel 15,3
[3] Jel 14,4
[4] Isten ezt rövid szünet után mondta, nagyon komoly hangon, de mégis igen szelíden, fenséggel és tekintéllyel.

1994

1994. január 6.

(Vízkereszt)

(1993. november 6-dikán, Fr. O'Carroll és én II. János Pál pápa kezébe adtam a könyveket (Igaz Élet Istenben) és az ő saját könyveit. Két hónappal később, ma kora reggel, volt egy vízióm, egy álmom.

A vízió:
Nagyon tisztán láttam a Pápát az ő fehér ruhájában. Velem szemben állt, és nézett engem. Olyan volt, mintha jól ismernénk egymást. Egy műanyagból készült étkezőasztal volt közöttünk. Az ő fehér ruháját szemléltem. Egy szót sem szóltunk egymáshoz. Azután leült az asztalomhoz. Jobbra fordultam és megkínáltam őt egy desszerttel. Nézetm őt miközben evett. Miután élvezettel megette mindet, felállt, és indulni készült. Odaszaladtam az ajtóhoz, hogy kinyissam neki.

A jobb oldalán mentem, és odaadtam neki egy sétapálcát (a látomásban ez az övé volt). A bot nem fából volt, hanem valamilyen más anyagból, ami nagyon világos színű volt. Elvette a botot, és mikor elkezdett vele sétálni, észrevettem, hogy még a sétabottal is nehen tud menni.

Tétovázás nélkül azonnal megfogtam a jobb karját, és a nyakam köré a vállamra tettem, úgy, hogy az egész bal vállamat érte. Ő nem tiltakozott, hanem elfogadta ezt a segítséget. Azután a bal karomat a háta mögé tettem, hogy a lehető legnagyobb mértékben a bal oldalamon viseljem az egész súlyát. Emlékszem, hogy a karját a vállamra húztam úgy, hogy az elől keresztezte a vállamat a jobb vállamtól a balig. Így a lába majdnem felemelkedett a földről. Amikor a bal karomat köré fontam, és a kezem érezte hátul a bordákat, és megdöbbenve arra gondoltam „Milyen vékony" de senki sem értette. A Pápa végig nem tiltakozott.[1])

1994. február 1.

(Brazília, Joinville)

Szeretlek, és Szeretetemnél nagyobb adományom nem is lehet!

Virágom, mondd meg B-nek, és azoknak, akik az Igaz Élet Istenben üzenet terjesztésén munkálkodnak, hogy valahányszor Üzeneteimen keresztül visszatalál Hozzám egy lélek, örömujjongástól visszhangzik az egész Ég. Őrizkedj azoktól, akiknek van szájuk, de nem beszélnek, van szemük, de nem látnak. Újból emlékeztesd őket, hogy Én vezettelek el hozzájuk, hogy személyesen add át Szeretetemet mindegyiküknek, és emlékeztesd őket arra, hogy Én, Jézus keltelek Életre titeket.

Mindegyiküket megáldom, és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokukon, mint Pecsétemet.

1994. február 4.

(Kolumbia, Zipaquira)

(Jézus bátorító szavakat használ.)

Uram?

Én Vagyok.

Támaszkodj Rám! Maradj Szívem közelében! Szívem a ti életetek forrása, és Vassulám, engedd meg, hogy megpihenjek szívedben! Gyönyörűségemet leltem abban, hogy tanítottalak, és most is gyönyörűségemet lelem abban, hogy nevellek. Mi örökre össze vagyunk kötve.

[1] Ebben a látomásban megértettem, hogy a Pápa az Egyházat képviseli. Az Egyház gyenge a szakadás óta, de az Üzenetek segítik az Egyházat.

Virágom, vígasztalj, szeress és dédelgess szíveddel! Szeretettel evangelizálj a Szeretetért! Segíteni fogok neked, ezért kapaszkodj Belém! IC.

1994. február 7.

(Mexikó, Mexikó-város)

(Jézus továbbra is bátorító szavakkal buzdít erre a hosszú és nehéz küldetésre.)

Leányom, maradj bátor! Én adom neked a bátorságot. Szavad hangozzék tekintéllyel, mivel Maga a Tekintély küldött téged! Légy a Visszhangom! Minden az Én Akaratom szerint fog történni, de ne felejts el meghalni önmagad számára! Én, az Isten vagyok veled, hogy újból dicsőítést kapjon Nevem.

Szívem mélyéről megáldalak. Én, az Isten szeretlek.

1994. március 4.

Mindenható Istenem, Te,
aki nyilaid céltáblájává
és olyan teremtménnyé tettél,
akit arcul köpnek, hogyan tud
Felséged ezek után még hozzám szólni?

Sohasem fog elhagyni és visszautasítani téged az a Kéz, amely megformázott. Valahányszor leköpnek téged, növekszik irántad való szeretetem.[1] Ne félj, Udvaromban nem fog szégyen érni téged. Nem, ne nyisd feleletre szájadat, ha durván bánnak veled! Azonban jaj azoknak, akik rossznak mondják a jót, és a rosszat jónak!

Atyám?

Én Vagyok.

Állíts engem fáradhatatlanul munkába Teérted, és suttogd fülembe üzenetedet!

Engedd meg akkor, hogy rajtad keresztül egész nemzeteket hívjak össze! Adj át mindent, amit adtam neked! Add tovább mindazt, amit kapsz, ez a Parancsom számodra. Még azok is sietve jönnek hozzád Találkozóimra, akik előtt ismeretlen Szent Nevem, és Én meg fogom gyógyítani hűtlenségüket. Királyod Szíve nem fogja elhagyni őket. Én, Jahve vagyok a ti Gyógyítótok.

Továbbra is kinyilvánítom jóságomat gyermekeimnek és Magamhoz vezetem őket. Siess gyermekem, mutasd meg Képmásomat a legkisebbtől a legnagyobbig mindenkinek, és meg fognak menekülni. Jöjj, újból leszállunk a völgybe, ahol elszórtan feküsznek a kiszáradt csontok.

„Te, aki bűnömet keresed és vétkeim után kutatsz, jól tudod, hogy ártatlan vagyok."[2]

Mondd[3], gyermekem, miért vagy meglepve? Azt mondtam, hogy semmitől sem foglak megfosztani. Nem mondtam-e, hogy lelked tűrőképessége szerint te is mindazt meg fogod tapasztalni, amit Én tapasztaltam a földön? Látod, milyen tiszteletet nyújtok neked? Figyelj Rám! Ha Engem, aki a te Mestered vagyok, elárult valaki, aki Velem egy asztalnál ült, nem fognak-e neked is kelepcéket állítani, tanítvány? De igen! Még azok is, akik együtt ették veled a kenyeret? Örvendezz! Veled van Tanítód, és kéri, hogy imádkozz e lelkekért, mivel ők éppoly értékesek Számomra, mint te. Jöjj, légy a tükörképem! Bátorságot öntök beléd, leányom.

Szeretlek és megáldalak.

ΙΧθΥΣ

[1] Isten úgy érti, hogy amikor üldöznek és megrágalmaznak.

[2] Jób 10,6-7

[3] Jézus beszél.

1994. március 10.

Légy gyönyörűségemre, és írd le Számomra e szavakat:

„Jézusom jöjj, Te, Aki Élsz, jöjj!
Ó Emmanuel, bocsáss meg nekem,
vedd gyengeségemet Erődbe,
tedd szárazságomat Forrásodba,
vedd lelkemet Kezedbe!
Szeretet Örök Forrása,
használd szívem minden dobbanását
arra, hogy szeresse, dicsérje és hirdesse
magasztos Nevedet!
Add, hogy lelkem
Teremtőm után szomjazzon,
hogy a por,
amelyet gyermekeddé formáztál,
a szeretet égő lángjává legyen,
mert hatalmad van élet és halál fölött.
Tekinteted hatalma megolvasztja a vasat,
Féltékeny Szereteted megteheti,
hogy életemet
őrültségnek tekintsék a bölcsek.
Feszítsd meg ismét íjadat,
és vedd célba kedvenc céltábládat!”

Igen! Nem vagyok könyörtelen, hanem igen könyörületes és szelíd. Valóban fel fogom emelni íjamat, és nyilamat kedvenc céltáblámra irányítom, mert különben milyen bizonysága lenne annak, hogy Én jártam ott? Fogd meg Erős Kezemet és segíteni fogok, hogy megdicsőíts, de hogy ezt meg tudd tenni, ismét szükségem van beleegyezésedre.[1] Szükségem van Rám hagyatkozásodra, akaratodra, szívedre és teljes „igen”-edre. Amint megkapom beleegyezésedet, Akaratom megvalósul benned, és megdicsőítesz Engem.

Béke neked, gyermekem, szeretlek Vassulám. Szeress te is Engem, ahogyan Én szeretlek téged, hogy egyszer majd ezt mondhassam:

„Nemzedéketekben senki sem szeretett Engem úgy, ahogy te szerettél Engem.”

[1] Fogadalmam megújítására.

Jöjj, Én vagyok Tanítód, és Tőlem fogod megtanulni szabályaimat. IC.

1994. március 21.

Uram?

Én Vagyok. Előtted állok! A Bölcsesség fog tanítani téged és mindazokat, akik olvasni fogják[2].

Vassula! Küzdesz, és igyekszel, hogy megérts valami láthatatlan dolgot.[3] Törékenyebb vagy, mint valaha gondoltam!

Felséges Uram, ez[4] rosszat jelent?

Meghat meglepő gyengeséged, de tetszel Nekem. Az élők legalább azt tudják, hogy meg fognak halni, míg a holtak semmit sem tudnak, egyáltalán semmit…[5] Csupán e halottakért kellene könnyet ontani, mert ők elhagyták a Fényt, hogy az örök sötétségbe jussanak…

Vassula, megfigyeltelek e napokban… kerültél Engem… Megfigyeltelek, teremtmény.

Merészség lenne, ha megkérdezném, terhel-e bármely mulasztás engem?

Megadtam neked a felismerés adományát, és örülök, hogy használod, ezért vagyok türelmes hozzád. Jöjj Én ivadékom, mondd meg népemnek, hogy az imájukban elhangzó üres beszéd és hiábavaló fecsegés értéktelen Számomra, ha nem veszik komolyan, amit mondanak.

Inkább azt szeretném, ha Felém fordulnának, és szívből, szeretettel mondanának néhány szót, ahelyett, hogy a levegőbe fecsegnek! Nem akarok értéktelen, csupán ajkukról származó imádást! Még hányszor kell mindezt elmondanom nekik? És meddig kell még elviselnem e nemzedéket? Miért teszik folytonosan

[2] Az üzeneteket.
[3] Azt a módot, ahogyan Isten „kapcsolatba lép” velem.
[4] Amit most mondtál rólam.
[5] Mialatt Jézus e szavakat mondta, más irányba nézett, mintha csak magának beszélt volna.

próbára Szentlelkemet? Tanítvány, szólalj meg! Imádkozz! Fordulj Hozzám segítségért! Járj közben értük!

Szeretett Fia az Atyának,
nem Te szálltál le Trónodról,
hogy e sötét völgyben felszítsd szeretetemet?
És nem Te vagy az Királyom,
aki a mai napig is meglátogatsz engem?

Én vagyok az.

És mit tettél evvel a száraz szalmával?

Termékeny fává tettem ezt a száraz szalmát, amelyre vigyázok, és gyönyörűségem kertjében őrzöm!

És nem győzött Szereteted
Igazságosságod felett,
amit méltán tartottál készen
nyomorúságos lelkem számára?

Csupán tömjént leheltem rád és mirhával tettelek illatossá elolvasztva a téged betakaró jeget. És mivel úgy ismernek Engem, hogy Jelenlétemmel megfélemlítek minden vetélytársat, aki az Én helyemen, az Én Birtokomon emeli trónra magát, a szobádba léptem. Akkor felemeltem arcodat, hogy lássa Dicsőségemet, és elborítottalak áldásaimmal.

És nem Jahve, a mi Atyánk,
Urunk és Istenünk, Teremtőnk
mentette meg életemet a kígyótól?
Nem jött-e le Felsége saját maga
a Mennyek Országából
és Mennyei Ragyogásából,
hogy helyreállítsa emlékezetemet
és arra figyelmeztessen engem,
hogy semmi tisztátalan
nem jut el a Mennybe?

Én tettem ezt.[1]

És nem Te látogattál meg,
Szeretett Szentlélek,
aki ragyogóbb vagy,
mint a csillagok együttvéve,
amikor szánalmasan tapogatóztam
a sötétben, és hogy lássak,
Világosságodat árasztottad
szegény szemembe?

Én voltam[2], és megesküdtem, hogy folyókat fakasztok belőled. Megesküdtem, hogy Szavam kardjává, félelmetessé és veszélyessé teszem szájadat ellenségeinkkel szemben.[3] Megesküdtem, hogy Barátod leszek, ahogy a próféták barátja voltam, és teljesen megújítalak. Megtiszteltelek a Bölcsességgel és beavattalak Felsőbb Tudásom misztériumaiba.

Szent Nevedért
jöjj gyorsan hozzánk, és ments meg!
Hadd gyönyörködjön Benned
minden ember, és lássák meg,
amit szemük sohasem látott,
és hallja meg fülük,
amit sohasem hallottak.
Téged végtelen Irgalmadról
és Gyengéd Szívedről ismernek.

Atyám?[4]

Én Vagyok. Ajánld fel Nekem, Fiamnak és Szentlelkemnek hűségfogadalmadat, és ha megteszed, bemutatlak Házam Udvarában. Mondd, mit adnál azért, hogy lelkeket nyerhess Számomra? Mit tennél meg azért, hogy lelkeket ments? És mit adnál azért, hogy egyesíthesd Fiam Testét? Minden szót, amit most kimondasz, meghallgatok, megbecsülök és végrehajtok. Állj szilárdan, és válaszolj Nekem!

Uram, hogy lelkeket nyerjek számodra,
otthagynék házat, testvért, nővért,
apát, anyát, gyermeket és Hazát.
Szent Nevedért
mindezt megteszem,
hogy lelkeket nyerjek Neked.

Hogy lelkeket mentsek, Szent Istenem?
Nem Te Magad tanítottál,
hogy örömmel és lelkesedéssel,
méltósággal és zokszó nélkül

[1] Az Atya válaszolt.

[2] A Szentlélek válaszolt.

[3] A Szentháromság ellenségeivel szemben.

[4] Az Atyához fordultam.

viseljem az örök dicsőség terhét?

Nem a Te Szent Fiad tanított arra,
hogy testvéreim megmentésére
nyújtsam oda bal arcomat is,
ha a jobbat már megütötték?

Mindenség Ura,
nem Te Magad tanítottál arra,
hogy <u>örömmel</u> viseljem a rágalmat
és a sértést minden lélek megmentésére,
akit Szeretsz?

És nem Te Magad tanítottál arra,
Atyám, hogy ne panaszkodjak
és ne nyissam ki szájamat,
amikor üldöznek és arcomra taposnak?

Uram, Istenem és Atyám,
önként újból átnyújtom
Neked, Szeretett Fiadnak és Szentlelkednek
hűségfogadalmamat,
őszintén leteszem elébed fogadalmaimat.

Ha szükséges lenne,
lemondanék a pihenés és alvás óráiról,
hogy általad felkínálhassam testvéreimnek
Mennyei Udvarod Nyugalmát.
Ha szükséges,
mindent felkínálok nekik,
amit Tőled kaptam,
és megmutatom nekik Szeretetedet,
hogy őket is megmentsem.

És Fiad Testéért?
Az utolsó cseppig ki fogom üríteni
Szeretett Fiaddal, Jézussal együtt
a Megosztottság Kelyhét.
A Megosztottság Kelyhét,
amelyet az emberek
Szeretett Fiad elleni tettei töltenek meg.
Ó mit meg nem tennék az Egységért!

És Házad helyreállításáért
lelkesen követném Fiad véres Lábnyomát,
és Keresztjének porban hagyott nyomába
tenném azt a Keresztet,
amelyet Ő Maga adott nekem.

Igen, leányom, emésszen téged a Házamért való buzgóság! Tégy meg zokszó nélkül mindent, amit meg kell tenni, és meg fogod látni, hogy nem a semmiért futottál a versenyben. Nem hiába fáradozol.

Veled vagyok, és mindig veled leszek. Én, Jahve elég erőt adok neked, hogy tisztelj Engem és szívesen teljesítsd küldetésedet.

1994. március 28.

Béke legyen veled! Megígérem, hogy segítek neked lelkileg haladni, és így rajtad keresztül sok más léleknek is segítek. Maradj élő írótáblám, hogy sok lélek olvashassa Szívem titkait társadalmatokban, amely tele van gonosz emberekkel, mert Engem úgy ismernek, hogy megtanítom az útra a bűnösöket.

Én Magam választottam azokat[1], akiknek bele kellett írni nevüket szeretetem könyvébe, és mondom neked, ezt később még meghálálom... Tanuld meg, hogy minél kisebbek, annál nagyobb az aláírásuk.

Vassula, megáldalak. Hadd mondjak neked még valamit, áldott mindez az írás, ahogy te nevezed ezeket, az Én szépségem műve. Megvan a Tervem, kedvesem. IC.

1994. április 7.

Bár nem fogom fel ezt a misztériumot,
mivel Terveddel kapcsolatos választásod
mind a mai napig misztérium előttem,
tudom, hogy mindaz, ami velem történt,
és ami még most is történik,
a Te Hatalmas Kezedből való.
Mindenható Istenem,
eljöttél Szent Mennyországodból,
és Saját jobb Kezeddel
hatalmas győzelmeket arattál. Ó Uram...

Én Vagyok.

Melletted vagyok, ne félj gyermekem! Engedd meg, hogy folytassam Üzenete-

[1] Akik előszót, bevezetést írtak az Igaz Élet Istenben üzenet köteteihez.

met, és véghezvigyem benned tervemet! Boldog vagy, hogy ily módon lehetsz Velem?

Nagyon boldog vagyok!

Kedvesem, Lelkem kedvese, fogadd Békémet! A megpróbáltatást, amit hátadon hordozol, azért kaptad, hogy elégtételt adj mindazért a jóért, amit nem kapok meg e nemzedéktől. Áldozatot vállaló lelkekre van szükségem, akik elégtételt adnak, és te nagylelkűen megadtad beleegyezésedet, gyermekem…

Hozzád tartozom, ezért adtam meg Neked szeretetből beleegyezésemet.

Kezemben vagy, ezért semmitől sem kell félned. Szabadon fel foglak használni Terveimhez, és megnyitom előtted az utat. Én és te együtt, a szeretet kötelékeivel összekötve haladunk előre, hogy meghódítsunk egy vallástalan népet. A kegyelem ott lesz romániai találkozódon.

Drága kicsim, egy valamiről soha ne feledkezz meg: Én, Jézus veled vagyok. Szeretlek, Tulajdonom, maradékom. A Szeretet mindenkor melletted van. Megáldalak. Jöjj!

ΙΧθΥΣ

1994. április 12.

Vassula, írd: Az Én Békémet adom neked. Figyelj Hangomra! Szeretnéd Mesteredet szolgálni?

Igen Uram, szeretném.

Kész vagy-e arra, hogy nagylelkű légy Hozzám?

Igen, Uram.

Barátom, igen barátom vagy, és ezért neked fogom adni a megértés kenyerét, hogy edd, és Lelkem vizét, hogy idd. Meg fogom engedni, hogy megismerd szándékaimat, és a láthatatlan láthatóvá válik számodra. Írd le és mondd meg a nemzeteknek:

Teremtés, ne maradj mindörökre ugyanannak az álomnak rabja! Az egész földön ki akarom nyilvánítani nagy Nevem szentségét, igen, még a pogányoknak is ki fogom nyilvánítani Nevem szentségét.[1]

Teremtés, nem a különféle termények táplálnak és tartanak talpon benneteket, hanem Szavam őrzi meg azokat, akik Bennem bíznak. Ezért kérlek benneteket, akik szerettek, hogy közeledjetek Hozzám, és vegyétek birtokba az Országot, amelyet a világ kezdete óta nektek készítettem! Ne mondjátok: „Mesterünk nem sieti el a dolgot!”, majd továbbra is vétkeztek. Mi hiteti el veletek, hogy észrevétlenek maradhattok bűneitekben? Ha lassan következik is be Eljövetelem, várjátok, mert be fog következni, még pedig bizonyosan. A Mester oly napon jön el, amikor nem várjátok.

Ma Szent Nevemért az Emberfiának jelét mutatom meg az Égen, hogy mindenki lássa. Nem elég nektek ez az Égi Zászló?[2] Szentlelkem ragyogása felülmúlja az összes csillag együttes fényét, és az égi dolgokra irányítja figyelmeteket. Tiszta fénnyel árasztja el lelketeket, hogy felismertesse veletek Tudásom misztériumait. Azért küldtem el hozzád Szentlelkemet, hogy erősítsen meg téged, gyermekem, és egyenesítse ki népem ösvényét. Bőséggel árasztom rátok Lelkemet, hogy újból emlékeztesselek benneteket, hogy Előttem nem a nagynak és a hatalmasnak van értéke, hanem a szelídnek és alázatosnak. Nemzedék! Mélyen megrendített éhséged[3], és még mindig mélyen meg vagyok rendülve miattatok…

[1] Különleges, rejtett módon megértettem, hogy Máté evangéliumára utalt az Úr: „Akkor feltűnik az égen az Emberfia jele, és a mellét veri a föld minden népe” Mt 24,30.

[2] Jézus Szentlelkére utal, Ő a láthatatlan jel, mielőtt megjelenik az égen a látható Jel.

[3] Lelki kiéhezettségünk.

„Vigy vissza!” kiáltják közületek egyesek. „Vigy vissza, és gyógyíts meg újból!” De alighogy visszahozlak, meggyógyítalak és eltöltelek jó dolgokkal, újból elragad Szemem elől egy vihar benneteket, mert még nem voltatok belém gyökeresedve... Meg akartok gyökeresedni Bennem? Akkor szeressétek ellenségeiteket, áldjátok üldözőiteket, és imádkozzatok értük!

Ha ti most halljátok a Mennyország szavát, és nem fogjátok fel, hogyan fogjátok követni Lábnyomaimat? Hogyan fogtok Belém gyökerezni? Forduljatok Felém, ragadjátok meg Kezemet, és engedjétek meg Lelkemnek, hogy bennetek lélegezzen és újból életre keltsen benneteket. Ez a Lehelet Dicsőségem tiszta kiáradása. Szívet adok nektek a sziklából, feltámasztalak tétlenségetekből, és élő lelket lehelek belétek. Rosszindulatú erőfeszítéseitek helyett lelketeket egymás iránti jóságra és gyengédségre késztetem... Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elromoljon a közömbösségtől és a gonoszságtól!

Követni akartok Engem? Legyetek az Én visszhangom Ég és föld között hallatva hangomat! Ne bántsátok, hanem szeressétek egymást! Ez a szabadság, és ezt Szentlelkemtől kapjátok. Ne legyetek olyanok, mint a sötétség képe, miközben arra vártok, hogy békére leljetek.

Ó nemzedék... eljön az az óra, amikor mindnyájatokat megrostál az Ellenség, és valójában már itt is van az óra. Az Ellenség sorra emeli erődítményeit Hagyományaim körül és körülöttetek is. Amikor majd bekerít és körülvesz benneteket minden oldalról, próbára tesz a kínok kemencéjében. Ne hazudjatok magatoknak, és ne gondoljátok, hogy még van időtök. Nézzetek körül! Alighogy a gonosz ember Kegyelmemmel lemond gonoszságáról és azt teszi, ami Szememben helyes, máris ráveti magát az Ellenség minden eszközt felhasználva, hogy kedvét szegje, és visszaviszi a Halál völgyébe. Az Ellenség visszaszerzi magának, és még mélyebb sírt ás számára... Ezért kiáltok könnyes Szemmel folytonosan hozzátok, ahogy egykor Jeruzsálem miatt sírtam: „Bárcsak megértettétek volna a mai napon a Béke Üzenetét! De jaj, el van rejtve szemetek elől! És mindez azért történt így, mert nem ismertétek fel az Időket és az alkalmat sem, amikor zsákruhában, mezítláb jöttem szobátokba, hogy felkínáljam!” Mind a mai napig sem értetted meg Akaratomat, nemzedék! Igen kevesen értettétek meg Akaratomat. Nemzedék, te még tele vagy rosszindulattal...

Lakj az Én Világosságomban, és a Szeretetben fogsz lakni. Maradj Szeretetemben, és gyümölcsöt fogsz hozni Szeretetemben. Nem látod, hogy az Igazság Lelke felragyogtatja Fényét az égen? De oly sokan nem értették meg, hogy mit jelent e rész a Szentírásban: „A kő, amit az építők elvetettek, szegletkővé vált.”[1] Nem mondtam-e: „Aki e kőre esik, összezúzza magát, akire viszont rázuhan, azt szétmorzsolja?”[2]

Ha már egyszer elnyertétek a kegyelem állapotát, ne veszítsétek el azáltal, hogy igazságosnak gondoljátok magatokat. Egyik ember sem jó, csak az Isten jó... Ne ítéljétek el a bűnöst mondván: „Nem ismeri sem a béke, sem az igazságosság útját!” Mindezt hagyjátok Rám! Én vagyok az egyedüli Bíró. Kérjetek meg, hogy vigyázzak rátok, és meg fogom tenni. Kérésetek el fogja érni a felhőket. Kérjetek! És meg foglak menteni benneteket... Az Irgalom áll ajtótok előtt, soha ne kételkedjetek Szeretetemben!

Megáldalak benneteket, Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.

ΙΧθΥΣ

[1] Zsolt 118,22
[2] Lk 20,18

1994. április 13.

Igen! Vassulám, amikor hívlak, megérintem szívedet![1] Én vagyok az, Jahve, támaszkodj Rám, és ne félj! Szívem Végtelen Szeretet és Gyengédség.

Figyelj Rám! A fű kiszárad, minden gyep kipusztul, hamarosan már semmi sem marad zöld. Ha nem sietünk, teljesen elpusztul a föld. Oly kevés túlélő maradt...[2] Ne higgy azoknak, akik így jövendölnek: „Minden rendben van most, a béke fog kivirágozni közöttetek." E prófétákat nem Én küldtem, mégis jövendőt mondanak a nemzeteknek, amelyek a gonoszság kenyerét eszik.

Az Én prófétáim szava az Én Szájamból származik, éget, mint a tűz, és egyetlen képmutató sem szereti. Kimondott szavam összetör, mint a kalapács, megüti a megkeményedett szíveket, és összetöri őket. Hogyan mondhatnám, hogy kezd kirügyezni a béke, amikor országaitok gonoszságba merültek, és férgek rágják a holtakat? Hogyan mondhatnám, hogy szíveteket megindította a szeretet, amikor kétszínű nyelvetek Lelkemet káromolja? Országaitok tele vannak prostitúcióval,[3] nem, ők nem tisztelnek Engem mint Atyjukat, hanem mindenkor tiszteletlenek Irántam... És rátok szakadt az éjszaka anélkül, hogy észrevettétek volna. Úgy kúszott végig az egész földkerekségen, mint a halál. Hogyan mondhatnám: „Ti megdicsőítitek Nevemet", hogyan mondhatnám: „Ti megszentelitek Nevemet", amikor egész lényetek éjszaka?

Egyik angyalt küldöm a másik nyomában, hogy visszhangozzák szavaimat és áttörjék süketségeteket. Ó... de közületek milyen sokan ítélitek meg őket emberi mérték szerint, mert megkeményedett szívetek miatt semmi sem hatol belétek. Valóban itt van az az óra, amikor a Halál üldözőbe veszi az Életet. Elűzitek angyalaimat birtokaitokról, amelyek valójában az Én birtokaim. Durván bántok velük, mint a gonosztevőkkel. Minden eddiginél elszántabban igyekeztek megölni lelküket és az Én Lelkemet, és azt gondoljátok, hogy szent kötelességeteket teljesítitek Irántam. De nem lesz hatalmatok felettük, mivel Élet minden szó, amit kiejtenek, és az Élet erősebb a Halálnál, a Szeretet hatalmasabb a Gonoszságnál, mert az Én Lelkem az ő Szent Társuk, és Ő kíséri angyalaimat. Ezért bárhová mennek angyalaim, Lelkem is velük van.

Kezdettől fogva arról szól Üzenetem, hogy szeressétek egymást, engesztelődjetek ki az Én Szeretetemben, hogy szentül éljetek és megszenteljétek Nevemet. Az Én Üzenetem még mindig ez, de olyan kevesen követtétek...

- Miért ragaszkodtok annyira ehhez a múló világhoz? Arra tanítottalak, hogy ne aggódjatok életetek miatt! Vajon nem gondoskodnék életetekről?[4] Felékesíteném lelketeket, ha engednétek. Amióta ez az Üzenet elkezdődött, sohasem hagytam fel azzal, hogy hívjalak, térjetek vissza Hozzám és változtassátok meg életeteket!

Elégtételt, bűnbánatot és virrasztó imát kértem. Tömjént kértem tőletek, tömjént a szívetekből. Ó bárcsak tudnátok, milyen hatékony és ékesszóló lehet imátok, ha a szívetekből fakad! Imátok meg tud dönteni minden gonosz birodalmat ebben a világban, gyökerestül ki tudja tépni a gonoszságot, és le tudja törni a tíz szarvat,[5] amely most elnyeli gyermekeimet és a világot! Imátok le tudja győzni a gonosz erőket, bár ezek az erők hatalmasok. Tömjénetek[6] meg tudja tisztítani e világot. Mondom nektek, ne engedjetek pihenést magatoknak, nehogy próbára legyetek téve! Legyetek olyan éberek, mint még sohasem!

Nem foglak elhagyni benneteket, veletek vagyok. Azért vagyok veletek, hogy erőt adjak, nehogy kihagyjon lélegzetetek.

---

[1] Amikor hívást kapok, különlegesen nagy örömet, vágyat érzek szívemben, hogy mindent abbahagyva azonnal Istenhez szaladjak és válaszoljak Hívására.

[2] Jahve képletesen beszél.

[3] Az Atya a vallás iránti hűtlenségre utal.

[4] Utalás Mt 6,25 versére.

[5] A tíz káromlást Isten Tíz Parancsolata ellen.

[6] Szívből fakadó imátok.

Veletek vagyok, Én sarjaim, és csak arra várok, hogy kegyes lehessek hozzátok és átültethesselek benneteket gyönyörűségem kertjébe.

Látjátok, Magamra vállalom ügyeteket, megvédelek, nehogy elnyeljen benneteket az Ellenség. És te, leányom, engedd meg, hogy úgy használjalak, mint fegyveremet. Arra foglak használni, hogy legyőzzem e világ gonosz országait és azokat, akik kormányozzák. A Bölcsesség fog tanítani téged. Teljesítsd napi kötelességeidet!

Én, Jahve, megáldalak. Atyád és Abbád a közeledben van.

1994. április 15.

(Siettem, hogyha csak néhány pillanatra is, de újból Istennel lehessek. Szaladva jöttem Hozzá.)

Magasztos Felség, szeretlek.

Ó Vassula örömet szerez Nekem, valahányszor Rám gondolsz... Én, Jahve, megáldalak téged, gyermekem és Tulajdonom. Én vagyok a te Menedéked... és Jahve a Nevem.

1994. április 19.

Táplálj szavaiddal Uram,
mert beteg vagyok
az iránt való szeretettől.

Szentséges Szívem Vassulája, azt mondtam Mennyei Udvaromnak: „Tüzet fogok gyújtani lelkében, el fogom emészteni és Enyémmé teszem". Érted? Most meghódítottam szívedet, és általad sok lelket elemésztettem tüzemmel. Mindannyiukat meghódítottam![1] Nem alkalmaztam zsarnokságot, és senkit sem ragadtam meg erőszakkal. Csak a szíveteket ragadtam meg egyetlen tekintettel és Szívem szikrájával.

Így szóltam Atyámhoz, Szent Édesanyátokhoz, a szentekhez és az angyali karokhoz: „Be fogom takarni Szeretetemmel ijesztő mezítelenségüket, de előbb Magamhoz kell vonzanom e nemzedéket, és egyenként ki kell vezetnem őket a pusztaságba, ahol szólni fogok szívükhöz. Én Magam fogom megmenteni gyermekeimet, és akkor az egész emberiség meg fogja tudni, hogy Én, Jézus vagyok a ti Szabadítótok".

Légy hűséges Hozzám és tisztelj Engem, gyermekem! Hatalmam van arra, hogy elpusztítsam minden ellenségemet, érted? Vassula, engedd, hogy szabadon elmondjam, mi van a Szívemben. Hallottam, amint azt mondtad O'Carroll atyának, hogy vértanúként szeretnél meghalni, és mennyire komolyan szeretnél haladni az életszentségben. Mivel, barátom, te meghívsz asztalodhoz, viszonzásul meg fogom tenni kívánságodat, és abban a megtiszteltetésben részesítelek, hogy időnként ihatsz Kelyhemből. Kívánságod meg fog menteni téged és sok más embert is. Ne félj, később majd megfizetek neked ezért. Valahányszor iszol Kelyhemből, foglyokat szabadítasz ki az Ellenség kezéből. Vassula, szeress Engem, és Irántam való szereteted miatt meg fogom dönteni a gonosz birodalmakat azzal együtt, aki felettük uralkodik, és le fognak omlani, mint a sziklák.

Szeress Engem, és szereteted miatt egybe fogom hívni az Egyházakat, hogy egyesítsék Húsvét dátumát. Szeress Engem, és miattad hamarabb fogom világosságra cserélni a sötétséget, mint ahogy megjövendölték. A szeretet az a gyümölcs, amelyet tőled kívánok! Szereteted miatt sok imát meghallgathatok, ezért... engedd meg ellenfeleidnek,

[1] Jézus Hangja magasabbá vált megindultságát és örömét mutatva.

hogy bár Tőlem jössz, csalónak tartsanak. Engedd meg nekik, hogy szétszaggassanak, mint dühödt farkasok.[1] De mit számít az? Csak újból és újból be fogod bizonyítani a nagy erősség által, amelyet e szenvedés idején beléd öntök, hogy Tőlem jössz. És ez az osztályrészed fog téged részben arra az útra vezetni, amelyen ma reggel szerettél volna lenni: a megszentelődés útjára.

Szeretetem minden ismeretet meghalad. Tőlem tanulj, és légy Velem egy! Jöjj!

1994. május 10.

Uram?

Én Vagyok.

Érezd, hogy szeretlek! Engedd, hogy növeljelek a szentségben! Imádkozz és kérj! Boldog vagy, mert Szentlelkem tanít téged! Örvendj és légy boldog! Nem mindenki jut be a Mennyek Országába! A Mennyek Országa a szegényeké, az egyszerűeké és azoké, akiket Atyám kiválaszt.

- Imádkoztam érted, Vassula, hogy megkapd az Atya Kegyelmeit, és elnyertem számodra! Azóta megláttad a Hajnalt. Ó... Igen! Felfedte előtted Arcát és megszabadított rabságodból. És most, viszem gyümölcseidet és fölajánlom az Atyának. Virágom, maradj Bennem és bízzál Bennem! Szabadítód, Jézus Krisztus el fogja nyerni az irgalmat számodra az Atyától. Jöjj!

1994. május 18.

(Görögország, Szent Mihály szigete, Simi, Panormiti monostora)

Uram?

Én Vagyok.

Az eklézsia újból életre kel. Engedd meg, hogy igénybe vegyem kezedet!

Szeretetem féltékeny szeretet, amelynek nincs határa, érted? Győzelmes akarok lenni benned, ezért ne szegd meg parancsolataimat! Mondottam, leányom, hogy Én vagyok gazdagságod, Én vagyok életed, Én vagyok örömed. Én vagyok a te Békéd. Maradj Velem egy kicsit! Én kínáltam fel neked ezt az egyedülálló adományt, hogy Hozzám jöjj, ezért Vassulám, ne nyugtalankodj Kezemben,[2] mert csupán vízfodrokat keltesz a Béke folyamában, amelybe belemerültél.

Leányom, légy hűséges szeretetedben, és újból mondom neked, ne fáradj bele soha az írásba! Jöjj!

ΙΧθΥΣ

1994. május 20.

(Panormiti)

Béke legyen veled!

Nélkülem úgy fogsz élni, ahogyan a világ él, Velem úgy fogsz élni, mint a Mennyben. Nélkülem világiasak lesznek lépteid, de Velem az Én lépteimmé válnak! Maradj Bennem! Gyökerezz Belém, soha ne hanyagold el adományodat, Engem helyezz az első helyre, és ajándékozz meg időddel! Hiszen a virág sem utasítja vissza gondozójának a vizet. Veled is így van. Ne utasítsd vissza és ne hanyagold el Lelkemet, aki az Élő Víz benned, az tart életben.

Érezd magad áldottnak, mert megáldottalak. Mindkettőtöket megáldalak.[3] Kérd Szent Mihályt, Arkangyalomat, hogy járjon közbe érted, valamint a világ egységéért és békéért. Jöjj!

ΙΧθΥΣ

[1] Jézus itt abbahagyta, témát váltott, mosolygott és így szólt: „Örülsz-e annak, hogy ily módon Velem lehetsz gyermekem?" Így válaszoltam: Igen Uram, de mennyire! Újból Jézus szólt: „Felfoghatatlanul szeretlek..." Én is Téged, Uram...

[2] Szememre veti az Úr, amikor nem megyek Hozzá minden nap, hogy írjak és használjam adományomat.

[3] Michael O'Carroll atyát, aki velem volt ebben a magányban.

1994. május 21.

(Panormiti)

Szentséges Szívem Vassulája írd: Béke legyen veletek! Bennem fogtok élni, ezért Jelenlétemben[1] leljétek gyönyörűségeteket! Frissüljön fel lelketek Jelenlétemben!

Jöjjetek és figyeljetek Szívem kívánságaira: szeretetemért, amelyet irántatok[2] érzek, készek vagytok-e még követni lépteimet? Készek vagytok-e feláldozni időtöket Érdekeimért, hogy sikerrel koronázzátok Tervemet,[3] hogy az egész Mennyország örömmel üdvözölhesse győzelmemet? Készek vagytok-e arra, hogy lelkesen és Megmentőtök tetszésére vágyódva válaszoljatok kéréseimre?

Ha megengeditek, hogy igénybe vegyelek benneteket, felruházom lelketeket Istenségemmel, Ragyogásommal és Pecsétemmel... csak egy mérföldet kell megtennünk barátaim, még egy mérföldet csupán... Kértem időtöket, és Nekem adtátok! Kértem életeteket, és nagylelkűen felajánlottátok Nekem![4] Felövezlek benneteket Erőmmel, hogy menjetek és továbbítsátok Üzenetemet, és ti megtettétek. Ezért továbbra is hátrálásra késztetem előttetek ellenfeleiteket.

Bántott-e valaki benneteket? Ó, ha tudnátok, hány gonosz lélek menekült el csupán azért, mert meglátta Világosságomat...[5] Neked adtam Világosságomat... Megígérem, hogy nem hagylak el. Légy kitartó imáidban, és ajkad ismételje mindazt, amit adtam neked! Újítsd meg Előttem hűségfogadalmadat, és elég erőt fogok adni ahhoz, hogy kövess és folytasd Egyházam megszilárdítását!

Jézus a Nevem, és megáldalak. Szeretlek, szeress te is Engem!

(Néhány pillanattal később az Atya szólt:)

Vassula, emeld fel lelkedet Hozzám! Én vagyok az, Jahve. Királyod szól. Áldjad Szent Nevemet, és élni fogsz. Leányom, még sokan gyülekeznek a Hitehagyás körül. Hallgatnom kell talán? Ma újból leszállok megmentő segítségemmel, és lázadásuk közepette kiáltom: „Üdvösség! Az Üdvösség Tőlem való!"

A föld elpusztul hitehagyottságában, felemésztődik gonoszságában, és lakói megfizetnek bűneiért. Éhínség, földrengés és háború. Ami a földből származik, visszatér a földbe... Velem együtt haladj át, leányom, e sivatagon! Én Vagyok veled van. Légy vidám és békés, mert veled vagyok.

Uram, van-e mondanivalód (...) számára?

Az ő számára? Mondd meg neki: A hit által vezettelek be megváltó tervembe, és a hit által fogod folytatni. Próbára tettelek, és mondom neked: Ismerem cselekedeteidet, szeretetedet és gyermeki hitedet. Mindazonáltal van egy panaszom: Erőt és állhatatosságot adtam neked, hogy segítselek (...),[6] és mennyire szeretném, ha teljesen felhasználnád! Kinyitottam Szájamat és szóltam. Jöjj, ha szeretsz figyelni, tanulni fogsz.

Én, Jahve adom meg neked Örök Szeretetem Pecsétjét. Én Vagyok veled van.

1994. május 26.

Béke legyen veled! E szavakat mondd Nekem:

[1] Az Oltáriszentségben.
[2] O'Carroll atya iránt és irántam.
[3] Tervének egyik része az „Igaz Élet Istenben" üzenet, az üdvösség üzenete.
[4] Jézus nagyon meg volt hatva, amint ezt mondta. Hangjának színezete és Fejének enyhe mozgása mutatta megindultságát.
[5] Jézus abbahagyta néhány pillanatra, nagyon komoly tekintettel nézett rám, és nagyon komolyan mondta a következőket.
[6] Isten tapintatból nem írta le azt a néhány szót, hogy ne fedje fel azt a személyt.

Jézusom,
Te vagy szívem egyedüli Szerelme,
életem egyedüli Reménye,
lelkem egyedüli Világossága!
Maradj velem ezért Krisztusom!
Bűnöm beborít engem,
és bánom, hogy vétkeztem.
Jöjj, és szabadíts meg minden bűnömtől,
ne hosszabbítsd meg hallgatásodat!
Jöjj, újíts meg,
rázz fel Bölcsességeddel,
és Szentlelked uralkodjék bennem!
Ámen.

Mondd el ezt most Nekem bizalommal! Előtted állok, rajtad van Kezem. Megsajnáltalak. Szabályaimat gondosan őrizd szívedben, és ne borzadj meg, amikor látod, hogy íjammal és nyilaimmal jövök hozzád! Karomnak még meg kell törnie néhány sziklát benned. Jöjj, és írj Szabadítóddal! Ne félj! Én vagyok az, Jézus Krisztus, a te Gazdagságod. IC.

1994. május 27.

Támaszkodj Rám, leányom! Ne engedd meg a holtaknak,[1] hogy visszavigyenek magukhoz. Ettél gyümölcsömből?

Igen, ettem Szavadat, és az az Élet.

És újból életre keltél. Én vagyok a Feltámadás. Te feltámadtál.[2]

Tanuld meg, hogyan munkálkodik Lelkem. Lelkem mélyen megindult, amikor látta, hogy holtan fekszel a halottak között. Másokkal együtt leszálltál a sír mélyére, a sötétségbe, a feloszlásba.[3] Testem része, Városom! Volt füled, de semmit sem hallottál. Volt szemed, de semmit sem láttál. Vétkeid miatt elnehezülve fuldokoltál porlepetten a porban.[4] Pedig egyikőtök sem született ott. És Én, látva nyomorúságodat, elteltem szánalommal. Szemem belefáradt a szomorkodásba. Naphosszat szólítottalak, de senki sem figyelt panaszos Hangomra. Nevem tiszteletére, és annak a Kéznek tiszteletére, amely téged teremtett és erősen tartott, valamint Hűséges Szeretetem miatt felfedtem előtted Arcomat és rád ragyogtattam Világosságomat. Az Egyeduralkodó állt előtted, és Szentlelkem minden eddiginél bőségesebben lehelte rád az Élet, a Feltámadás Leheletét. Majd az Ige felkent téged, és elhelyezte benned Királyi Trónját. És mivel tiszteletet akart nyújtani Koronájának a porban,[5] felemelt a porból diadalmaskodva benned, aki Erejének virága lettél. Látod, leányom, hogy Szeretetem csodát művel a halottakkal…

Majd megszólaltam szentélyemben,[6] megnyitottam és dicsőségemben bevonultam birtokomra. Én erősítettelek meg, város, hogy a Megtévesztés és a Csalás képtelen legyen hadait ellened felvonultatni, mivel téged azért támasztottalak fel, hogy a Királlyal[7] járj diadalútján.

És most, hogy feltámasztottalak, mindazt teljesen fel kell adnod, amit a világ kínál neked. Most, hogy feltámasztottalak, ne nézz se jobbra, se balra, csak a fenti dolgokra! Gondolataid legyenek égi gondolatok! Engem lélegezz be, ne a port! Feltámadásodban megvontam tőled világi ruháidat és lelkedet most díszes ruháimmal ékesítettem.

Igen, Bölcsességbe öltöztettelek… És most rajtad tükröződik a láthatatlan Isten Arcmása, hogy az istenségbe vezessen téged. Kértem az Atyát, hogy Én Magam lehessek öltözeted, hogy megszentelődésre vezesselek. Végre szabad vagy! … és ebben a képmásban fogom népemet egységre vezetni.

---

[1] A lelkileg halottakról van szó. Jelentése: hogy ne érjen a világ kísértése engem, távol kell maradnom a kísértéstől.

[2] Az Úr az első feltámadásról beszél, a Szentlélekben való lelki feltámadásról.

[3] Visszaemlékszem, hogy éppen megtérésem előtt látomásom volt egy leprásról. Én voltam a leprás.

[4] Jézus a lelkileg halottakra utal.

[5] „A porban” Urunk kifejezése, amelynek jelentése: „benned”, mivel mindannyian porból lettünk.

[6] Azt jelenti, hogy Isten az én bensőmben szólt.

[7] Jézussal.

Légy szelíd és türelmes a második feltámadásig! Kegyelemből kaptad az örökbefogadás Lelkét, ezért tudja ajkad kiáltani, hogy „Abba”. Ez a kegyelem elégséges ahhoz, hogy az égbe vezessen téged.

Lelkesen és bizalommal folytasd utadat, mivel Én vagyok Szent Társad, és még azt is viseld el ellenkezés nélkül, ha üldöznek. Lassanként felemelem a lelkedet takaró fátylat, hogy Dicsőségem teljességében Velem együtt te is láthatóvá válj.

Én Vagyok veled van. Dicsérd az Ámen t, és Értem élj! Ez rövid emlékeztető volt, nehogy megfeledkezz arról, hogy hol találtalak.

1994. május 30.

Jahve, Jó Atyám, lelkem arra vágyakozik,
hogy Házadban éljen.
Ó, figyelj könyörgésemre!
Te, aki megszabadítottál
és a nyilvánosság elé állítottál,
hogy megismertessem Szent Nevedet
sok nemzet előtt,
és dicséretekkel magasztaljalak,
mondd meg nekem, Jó Atyám, mondd meg,
mikor rejtőzhetem Szárnyad árnyékába?

Könyörülj rajtam, bűnösön,
mert hitvány ember vagyok még mindig,
de tudom és hiszem,
hogy szabadító erőddel
felemelhetsz engem.
Ígérem, hogy egyre reménykedve
mindjobban fogom tisztelni Nevedet,
és ajkam csodáidról fog beszélni.

Ó Atyám, amikor ég és föld
hangosan köszönt Téged,
jöjj hozzám szerető jóságodban,
jöjj nagy gyengédségedben, jöjj!
Jöjj, és tégy eggyé minket, Jahve!
Jahve, miért vársz oly soká?
Jöjj most,
és gyógyítsd meg megtört szívünket!

Leányom, szeretlek. Eggyé foglak tenni mindnyájatokat. Érted? Össze foglak gyűjteni benneteket közelről, s távolról és minden útról. Alkalmas időben fogok szólni. Jöjj a közelembe, gyermekem,[1] és hallgass meg: kezdettől fogva figyeltem rád. Szóltam, de növekszik a világ szenvedése, és e nemzedék vétke összeroppan, amikor eljövök és megtisztítom a népeket. Akkor majd felemelik fejüket és keresni fogják Lelkemet, aki az igazság teljes ismeretére fogja vezetni őket.

Leányom, ezért közben kell járnod, hogy a Kelet és a Nyugat találkozzék, és szívük eggyé legyen! Ennek még azelőtt kellene megtörténnie, hogy az Ellenség leigázná Törvényemet, és emberi tanokkal és szabályokkal töltené meg Szentélyemet.

Hallottátok azonban, hogy régen is voltak hamis próféták, és közöttetek is lesznek hamis tanítók, akik saját romboló nézeteiket fogják becsempészni és tagadni fogják Fiam, Jézus Krisztus istenségét. Ezek a hamis tanítók intellektualizálják[2] az Örömhírt, amelyet teljes gazdagságában kaptatok meg.

Ünnepélyesen mondom nektek: Óvakodjatok a Megtévesztőtől! A Megtévesztő más tanítást fog hozni, és el fogja ferdíteni Szavamat és a Hagyományt, amelyet megörököltetek. Ezért mondom nektek, ne kövessétek a megtévesztőt! Ne ijedj meg mindattól, nemzedék, amit neked írtam eszközöm kezét, szívét és lelkét felhasználva! Ne ijedj meg ezektől a megtévesztőktől! Ők nem istenek, és Én ott vagyok minden hűséges szívben. Tüzes zuhatagot fogok rászabadítani erre a földre, hogy felégessem bűneit, de meg fogom menteni népemet.

[1] Ekkor Jahve hangja egy gyengéd apa hangjához hasonlított.
[2] Ésszerűen magyarázzák - a szerk.

1994. május 31.

Uram?

Én Vagyok.

Szentséges Szívem Vassulája, örvendj és fontold meg, miképpen tettem a száraz fát gyümölcstermővé! Egyetlen pillantásommal adtam életet neki. Ezért örvendezz leányom! Én Vagyok veled van. Ne félj gyermekem! Figyelj és írj!

Minden Húsvét idején innom kell megosztottságotok kelyhéből, mivel ezt a kelyhet kényszerítitek Rám. De leányom, te is inni fogsz belőle. Osztozni fogsz Velem az emberkéz adta keserűségen. Minél több időbe telik, hogy egyesítsék Húsvét dátumát, annál szigorúbb lesz az ítélet, amelyet e nemzedék kap.

Visszatérésem igen közel van, és jaj annak a szívnek, mely nem ismer bűnbánatot! Jaj a megosztott szívnek! Jaj annak a szívnek, amely nem engesztelődött ki! „A pokolba süllyed”![1] Ma Házam minden tagjának, aki kihív Engem, és szívébe fogadja a gyalázatos pusztulást, kitörlik nevét az Élet Könyvéből, mert káromkodott. Közületek sokan figyelnek Szavaimra, nemzedék, de tétlenek maradnak a közömbösség lelke miatt. Miért engeditek, hogy hitetlenségetek legyőzzön és meghódítson benneteket?

Hitehagyásotok megkeményítette szíveteket, és Izajás próféta jövendölése a mai napig érvényben van és beigazolódik: Hallván hallotok, de nem értetek, látván láttok, de nem fogjátok föl. Mert érzéketlenné vált a nép szíve, süketté a füle, és bekötötte szemét attól félve, hogy látni kell szemével, hallani fülével és érteni szívével, nehogy megtérítsem és meggyógyítsam.[2] Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek Országa!

Nézzetek körül, és figyeljetek: Egyházam egyik része vakká vált racionális lelke miatt, a lustaság lelke telepedett rá. Ma a Jelentéktelenek szájával szólok, hogy az egész emberiségnek kimutassam Végtelen Irgalmamat, de csak egy maroknyi képes meghallani és látni Engem. A többi nem láthatta és nem hallhatta az Igazság Szentlelkét.[3] A többieket is éppúgy szeretem azonban, mint azokat, akik hallották a Kegyelem Lelkét, és azért tartom vissza mind a mai napig Atyám Kezét, hogy rájuk ne essen.

Nem, leányom, nekik nem adatott meg, hogy hallják vagy lássák az Igazság ragyogását, és nem is adatik meg mindaddig, amíg lelki forradalomban elméjük meg nem újul. Amíg saját útjukat járják, addig sötétségben marad értelmük és érzéketlenek maradnak jeleimre és csodáimra. Amíg saját lelkükhöz folyamodnak, továbbra is keresztkérdéseket tesznek fel az Igazság Szentlelkének anélkül, hogy felismernék Őt, Aki most hozzájuk beszél. Nem látó szemükkel és figyelmetlen fülükkel továbbra is saját törvényeiket fogják hirdetni az Én Törvényem helyett. Megpróbálják megváltoztatni az időket és a szavakat, és hűtlenségükben felcserélik Hagyományaimat emberi okoskodásra, amelyből hiányzik az Igazság, mert az Bennem van.

Büszkélkedni fognak teljesítményükkel, de azt csak a romlott világ fogja üdvözölni és dicsérni, nem az Enyémek, akiket pecsétemmel jelöltem meg. Igen,[4] a világ népe örvendezni fog, és ünnepelni fogja ezt az eseményt, még ajándékokat is adnak egymásnak. De Enyéim a szomorúság könnyeit fogják hullatni, zsákruhát öltenek és könyörögnek, hogy ez a gonoszság, ez a vészt hozó undokság ne tartson örökké.

Mózes írta: „Azok, akik megtartják a Törvényt, életet merítenek belőle”, és ma azt mondom nektek, hogy azok, akik megtartják Hagyományaimat, Életet merítenek Belőlük, és ha megvalljátok, hogy

[1] Mt 11,23

[2] Vö. Iz 6,9-10.

[3] Elgondolkoztam ezen, és mintha az Úr meg akarta volna akadályozni, hogy rosszul következtessek, sietett, hogy elmondja a következőket.

[4] Vö. Jel 11,10.

Én, Jézus vagyok az Úr, aki feltámadtam a halottak közül, akkor megmenekültök.

Ha teljes szívetekkel mondjátok az Oltáriszentség Megalapításának és Átváltoztatásának Szavait, meg fogtok menekülni! Végtelen Szeretetemben ezért hívlak benneteket, hogy csak az égi dolgok felé nyújtsátok kezeteket. Kérjétek Lelkemet, hogy vezessen benneteket, és a kísértéseknek nem lesz hatalma rajtatok. Engedjétek, hogy Lelkem irányítson és a kísértés nem tudja megérinteni szíveteket…

Olvastátok, miképpen írták meg, hogy Egyházamat szenvedés és üldözés fogja érni a Törvényszegő törvénye által, és belülről fogják elárulni. Most ennek lesztek tanúi, és minden látomás beigazolódik.

Miért kell mindennek bekövetkeznie, Uram?

Ó jaj! Sok pásztorotok alszik, bárányaim elszéledtek, és igen kevés pásztor maradt, hogy összegyűjtse őket.

Uram, azért van ez így, mert egyes pásztoraid kigúnyolták figyelmeztetéseidet? Azért van ez így, mert mindent fenyegetésnek fognak fel?

Azért van így, mert felfedem mezítelenségüket. Szemem túl tiszta ahhoz, hogy a bűnön és a közömbösségen megpihenjen, és nem tűröm tovább a gonoszságot. Figyelj Rám! Szentlelkem adományaival szemben tanúsított hitetlenségük akadályt állít utamra! Hogyha tudnák, hogy Én, az Isten mit kínálok fel nekik, ők kérnének még több csodát.

Nem hallottad? „Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek majd nektek is, sőt ráadást is adnak nektek, akik ezt hallottátok. Akinek ugyanis van, annak még adnak, akinek pedig nincs, attól még azt is elveszik, amije van”.[1] A gazdagság csábítása[2] hatolt be ezekbe az emberekbe, és elnyomta Szavamat,[3] és ezért nem jutnak semmire. Ezért elveszik tőlük Országomat és oly népnek adják, amely megtermi gyümölcsét.

Én, Jézus megáldalak, leányom. Fogadd Békémet és dédelgess szereteteddel! IC.

1994. június 2.

Uram Istenem, Téged megörvendeztet,
hogy titokban adod adományaidat,
nagyon kérlek, add meg minden léleknek
a legnagyobb adományt,
amely átváltoztatja
tisztátalan képmásunkat
Isteni Képmásod ragyogásává!
Tégy minket tükörképeddé,
hogy eljussunk Istenségedbe.
Színeváltozásod ünnepéhez hasonlóan
legyen ez számunkra
a második színeváltozás új ünnepe,
hogy mi is hallhassuk e szavakat az Atyától:
„Ezek az én szeretett fiaim és leányaim,
akikben kedvem telik, őket hallgassátok!”
Azután küldj minket
Igazságod Szentlelkével,
hogy hirdessük nagy tetteidet.
Legyen ez az egész világ[4] Színeváltozása,
és színünkváltozásában
megtanulunk szeretni, és a szeretet
az örök életre vezet bennünket.

Jól mondtad, leányom. Kérd ezt az adományt napi imádban, és megadom neked. Látod mennyi vérfolt van ruhámon? Látod, milyen piros a ruhám? Látod, hogy Saját Véremben ázik? A sok tisztátalan tett juttat Engem ebbe a szánalmas állapotba… Valóban sokan váltak sóhajommá, és Szívemet azok a kezek sebzik meg, amelyeket Én formáztam… De oly kevesen hallják meg sóhajaimat, oly kevesen szentelnek figyelmet Véres Könnyeimnek. Szemem fáj a sírástól.

[1] Mk 4,24-25
[2] A gazdagság itt gőgöt jelent, lelki gőgöt.
[3] Megértettem, hogy bár tanulmányozzák a Szentírást, nem hatolnak a Szó mélyére, és csak saját emberi világosságukkal fogják fel, nem a Szentlélek Isteni Világosságával.
[4] Utalás a Jel 21. fejezetére.

Megengedem, hogy képeim sírjanak, hogy lelkiismeretfurdalást és fájdalmat ébresszen bennetek, de csupán rövid sóhajtást hallok, ami akkor enyhe megkönnyebbülést ad Nekem, de oly hamar beleegyeztek ismét, hogy szíveteket lefoglalja a világ gondja. Engeditek, hogy szíveteket elvonja attól, hogy Engem vigasztaljon, hogy vigasztalója lehessen a Vigasztalónak, aki át tudna titeket változtatni, aki fel tudná támasztani lelketeket, aki istenivé tudná tenni lelketeket...

Mások pedig hitetlenségük miatt maradnak érzéketlenek, amikor a Szememből omló könnyek árját látják. Mivel elveszítették csodáim iránti érzéküket, nem tudják megérteni, és megszállottan üldözik jeleimet. Bűnük megfojtotta szívüket, és attól kezdve szívük csak a világi dolgok után repked. Nem döbbennek rá, hogy az ördög vezeti félre lelküket. Ki tudná megérteni mély bánatomat? Miért adnak Ellenségemnek lehetőséget arra, hogy titokban, kárörömmel diadalmaskodjon felettük? Ki tudna közületek megkönnyebbülést adni Szívemnek? Ki tudna megpihentetni? A nap minden órájában, minden percében a közeletekben vagyok, és így hívlak benneteket: „Térjetek vissza Hozzám, térjetek vissza a Szeretethez!" Ó de mily sokan váltatok kegyetlenné...

Látjátok, hogy Véremben ázom, és ti mégis pihenni engeditek szemeteket. Ó, még meddig nem halljátok meg sóhajaimat? ...

És te leányom, ne feledkezz meg irántad való vonzalmamról és szeretetemről! Bízd Rám magadat! Jöjj és vigasztalj szereteteddel! Fedezzenek fel Engem általad újból a nemzetek,[1] mutasd meg irántuk érzett szeretetemet, szomorúságomat, és miattuk érzett aggodalmamat is!

Élő írótábla! Én, Jézus Krisztus bíztalak meg téged Üzenetemmel. Ne kételkedj! ... Kincset adtam kezedbe, egész Szívemet a kezedbe adtam, ennél többet mit adhatnék neked? Mivel nagylelkűségemmel emeltelek fel, hogy ebbe a kegyelmi állapotba kerülj, amelyben most őrizlek, viseld el szeretettel ellenfeleidet! Nem hallottad, hogy a szenvedés türelemre tanít? Mondom neked, hogy közelebb hoz Hozzám.

Szentlelkem által szívedbe öntöttem mélységes Tudásomat, a királyi ruhát, amelyet az Én dicsőségemre kell viselned. Arra jelöltelek, hogy dicsőíts Engem. Mindaz, amivel megajándékoztalak, örömet szerez Nekem és az Atyának. Gyönyörűségemet lelem abban, hogy Szemem gyönyörűségévé, Szívem örömévé tegyelek. Lelkem örvendez egyszerűségedben! Ezért ne vonj meg Tőlem semmit! Tanítsd a tanulatlant, és ne engedd meg az ördögnek, hogy elrabolja az órákat, amelyeket veled akarok tölteni.[2] - A tanítás sokakat fog segíteni, hogy Lelkem gyönyörűségévé legyenek.

Végül a Mi Két Szívünk le fogja győzni az Ellenséget, és meg fog történni az a színeváltozás, amelyet kértél. Meg fogom újítani a föld színét.

Én, Jézus megáldalak. IC.

1994. június 3.

Uram?

Én Vagyok. Az Én Békémet adom neked, kicsim.

Sokan jönnek hozzád leányom, és kérdezik: Rendben van-e minden? Mit üzen Jézus nekünk e napokban? Egyiptom leánya, ezt kellene válaszolnod:

"Jézus mondja neked, nemzedék, még nem gyógyultál ki betegségedből, biztos, hogy nem gyógyultál meg hitehagyásodból,[3] és több gerenda is van szemedben.

Nemzedék, mind a mai napig visszautasítod a Szeretetet, Irgalmamban mégis türelmesen várok arra az elismerésre,

[1] Amikor tanúságot teszek.

[2] Diktálás közben.

[3] Az egész földkerekségen elterjedt, általános Hitehagyásból.

amellyel Nekem, Istenednek tartozol. Türelmesen várok, hogy beteljen bűneitek mértéke, mielőtt Igazságosságom rátok hullana. Hadd mondjam ily módon: térjetek vissza Hozzám, és szívből bánjátok meg bűneiteket, változtassátok kertté, Édenné ezt a pusztaságot, amivé lettetek! Szeressetek! Szeressétek egymást!

Éljétek az Evangéliumot, és ne egymást figyeljétek! Inkább a saját szemetekben lévő gerendára figyeljetek! Szüntelenül imádkozzatok! Éljetek szentül! Ne hagyjátok álomba merülni szemeteket! Engesztelődjetek ki testvéreitekkel,[1] és megmenekültök a haláltól. Ne üldözzétek mindazt, ami szent. Gyónjatok meg őszintén, teljes lényetekkel![2] Ne csapjátok be magatokat![3]

A Teremtő mondja: Vessetek meg mindent, ami nem szent! Figyeljetek az égre, és legyetek a Magasságbeli tanúi! Még jobban adjátok át magatokat az imádságnak, és kérjétek Teremtőtöket, hogy legyen a ti Világosságotok és Vezetőtök!

Térjetek vissza Hozzám, hogy tisztára moshassalak bűneitektől, amelyeket éjjel és nappal elkövettek! Nem gyógyíthatatlan a ti betegségetek, bár vétketek és számtalan bűnötök fájdalmas pestisként lepi el lelketeket. Én kigyógyíthatlak benneteket vétkeitekből, megbocsáthatok nektek, és egészségessé tehetem egész testeteket... Aki szereti életét, el fogja veszíteni. Aki elveszíti életét e világban, meg fogja őrizni az örök életre.

Közületek sokan olvassák Üzenetemet, de nem értitek meg az Üzenet Lényegét, mivel nem vagytok eléggé Belém gyökerezve. Követitek az Üzenet betűjét, de nem hatoltok a mélyére! Ünnepélyesen mondom nektek, hogy a szabadságot a Szentlélekben való újjászületésben kell megtalálnotok! Csak akkor fogjátok megismerni Nevem Nagyságát és Magasztos Dicsőségem mélységét, amikor Szentlelkem megnyitja szemeteket.

Bizonyára tudjátok, hogy azt fogjátok learatni, amit elültettetek. Ha széthúzást ültettek a földbe, veszekedést és vetélkedést fogtok aratni, ha vádakat, akkor önmagatok elítélését, ha rágalmat, akkor saját pusztulásotokat. Vessétek földetekbe a szeretet magjait, és a szeretet viszonzását fogjátok aratni. Vessetek megbocsátást a földbe, és az irgalmat fogjátok learatni. Ne nevezzétek ki magatokat bírónak; Én vagyok az Egyedüli Bíró! ...

Ahogyan már megmondtam: nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem hogy megmentsem. Azért vagyok itt, hogy figyelmeztessem a világot. Mondom neked, aki oly gyorsan ítélsz, és aki magadat bíróvá teszed: már van Bíród!"

Leányom, mondd meg azoknak, akik azt kérdezik tőled, hogy rendben van-e minden, hogy maradjanak ébren, és állandóan imádkozzanak erőért, hogy túléljék azt, ami történni fog. Ennyi elég lesz, leányom, maradj hűségesen Mellettem, és szüntelenül imádkozz! Gyermekem, Én, Jézus, segíteni fogok neked ebben a hosszú utazásban, amelyet az Én kedvemért vállalsz.[4]

Én, Jézus, megáldalak téged és Michael atyát. A Szeretet a közeletekben van. IC.

1994. június 7.

(Áldott Édesanyánk ad üzenetet Görögországban a rhodos-i imacsoportnak.)

Fogadjátok Békémet!

Mondottam, hogy csütörtökön rendkívüli módon fogok visszatérni hozzájuk. Így jöttem el. Szeretném megkérdezni tőlük: akartok-e tökéletesen széppé lenni? Gyűljetek össze, ahogy most, és imádkozzatok Velem együtt! Azt mondom, hogy „Velem együtt", mert amikor imádkoztok, Én is veletek imádkozom,

[1] Ez azt jelenti, hogy mindenkivel.
[2] Ez azt is jelenti, hogy sanyargassuk testünket böjttel.
[3] Vagyis nem elég csupán a gyónás kedvéért gyónni, hanem át kell éreznünk a bűnt és őszintének kell lennünk gyónás közben.

[4] Több találkozó az USA-ban és Kanadában, valamint TV-programok.

gyermekeim. Ó, mennyire megvigasztal Engem imátok!

Ne féljetek az emberi ellenkezéstől, (ennek így kell lennie), mert van védelmezőtök. Én vagyok az. Nem maradtok védelem nélkül. Köpenyem betakarja Jézus kis nyáját. Legyetek hűségesek Jézushoz és Hozzám, Szívünk csoportja! A gonosznak nem lesz hatalma felettetek, kicsinyeim. Legyetek éberek és figyelmesek az imában! Megáldunk benneteket, a Magasságbeli leányait és fiait.

1994. június 10.

(Amerikai Egyesült Államok, Fairfield)

Uram? Szolgálatodra állok.

Én Vagyok. Itt vagyok, melletted állok.

Helyezd Belém bizalmadat, és biztonságban leszel. Ó leányom, mondd meg nekik, mondd meg, hogy Szívem csupa Szeretet és Irgalom! A Lélek, akit nektek küldök, majd emlékeztet az Igazságra, és arra, hogy Én Vagyok.

Figyelj és írj! Béke legyen veletek, kis gyermekeim! Gyönyörűségemet lelem minden tiszta szívben. Az az Én örömöm, ha látom, hogy szemetek csak a mennyei dolgokat keresi. Az az Én dicsőségem, ha Hozzám jöttök, és ezt mondjátok: „Itt vagyok... itt vagyok", és felajánljátok szíveteket Nekem, hogy birtokommá alakítsam és uralkodjak benne. Az a pompám és ragyogásom, ha tisztán megőrzitek szentélyemet,[1] és fenségem dicsőséges birtokává teszitek. Az az Én uralmam, ha nyomorúságotokban és szegénységetekben így tudtok kiáltani:

„Hozsanna! Hozsanna a Királynak,
aki megmentett minket
az örökkévalóságra!"

Ez az Én Dicsőségem... Áldozatotok árán kertté teszem sivatagaitokat... Szeretetetek által feltámasztom a halottakat.[2] Irántam, Istenetek iránti szomjatok által megvigasztaltok és megsebzett Szívem vigasztaló balzsamává váltok... Emeld fel szemedet, gyermekem, és tekints Őrá, aki lehajol a magasból, hogy Magához emeljen téged. Jöjjetek városaim, és egy szívvel, egy lélekkel mondjátok el az imát, amelyre tanítottalak.

(Imádkoztam.)[3]

Megáldalak benneteket Szentséges Szívemből. Megáldalak, és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon. Legyetek egy!

ΙΧΘΥΣ

1994. június 11.

(Amerikai Egyesült Államok, Massachusetts, South Hadley)

Uram?

Én Vagyok. Fogadd Békémet!

Halljad Hangomat! Leányom! Kiárasztom rád Lelkemet, és megnyitom szájadat ma este. Szavaim mannaként fognak rájuk hullani sokak épülésére. Lelki táplálékommal töltöm meg szájukat, és ha egyszer beteltek, dicsérni és dicsőíteni fognak Engem. Mondd meg nekik, hogy Aki a dicsőséges trónon ül, békéért, kiengesztelődésért és szeretetért kiált.

Magasztalni akarjátok Nevemet? Akkor most azonnal induljatok és engesztelődjetek ki testvéreitekkel! Sohasem lesztek oly közel Szívemhez, mint a kiengesztelődés e pillanatában... Fegyverezzétek le az ellenséget, győzzétek le a megosztót hátralévő napjaitokra... Jöjjetek, szeretetet kérek tőletek, és nem foglak többé hibáztatni benneteket.

Áldott gyermekem,[4] örülök minden percért, amit Nekem adsz, ezért Én, Jézus, meg foglak menteni a felfuval-

[1] Lelkünket.
[2] A lelkileg halottakat.
[3] A Miatyánkot.
[4] Jézus felém fordult, hogy hozzám szóljon.

kodottságtól.[1] … Ne tagadd, hogy inkább pihennél, mint diktálásomra írnál…[2]

Igaz, nagyon fáradt vagyok.

Csak még egy szót! Vassula, mindörökre a Szívemben kívánlak őrizni, szeress ezért Engem…

Haragszol most, Uram?[3]

Nem. Tudom mennyire túl vagy terhelve, és ismerem teherbírásodat. Csupán szeretetet kérek tőled! Tarts Engem mindig lelkedben, szívedben és szemed előtt, és akkor diadalmas koronával fejezed be Velem együtt ezt a művet. Hadd leljem benned gyönyörűségemet! Támaszkodj Rám! Azért támasztottalak fel, hogy dicsőíts Engem. Azért támasztottalak fel, hogy egy napon ezt mondhassam:

„Nézzétek! Ő az, akit arra választottam, hogy szeretetével dicsőítsen Engem. Ő az, akit eljegyeztem. Ő az Én menyasszonyom és kedvesem, akinek saját arcvonásaimat adtam, hogy tegyen tanúságot a Szeretet mellett. Ő az, akit Szentlelkem Bölcsességgel ajándékozott meg és felkente Jelemmel.[4] Ó, milyen gyönyörűségemet lelem abban, hogy feltámasztottam, mivel most elmondhatom, hogy nemzedékében senki sem szeret Engem úgy, mint ő. Kívánságom teljesült, nem hiába tanítottam. Nevem tiszteletére tettem, amit tettem."

Én Vagyok mindig veled van és körülvesz téged, gyermekem. Sohasem vagy egyedül, és Szívem repes az örömtől, valahányszor kiejted Nevem, hogy dicsőíts Engem. Hadd tudja meg mindenki, hogy a Szent Isten parancsol mindennek, és hogy kimeríthetetlen Irgalom vagyok.

Szeretlek. Légy békében! IC.

[1] Jézus hirtelen megszakította a diktálást, és arra kért, hogy nagyon komolyan kövessem Őt.
[2] Nagyon fáradt voltam, és Jézus tudta ezt.
[3] Bár nem látszott haragosnak.
[4] Amikor Jézus jelenik meg a nyilvánosság előtt helyettem.

1994. június 13.

(Amerikai Egyesült Államok, Maryland, Gaithersberg)

(Késő éjjel a konferencia után. Nagyon fáradt voltam, de Jézushoz mentem.)

Uram?

Én Vagyok. Gyermekem, fogadd Békémet!

Mondom neked, el sem tudod képzelni, milyen boldoggá teszel, hogy ebben az órában keresel. Mondom neked, örvend a Szívem, Vassulám.

Teljes Szívemből megáldalak. Pihenj most, gyermekem! Jézus a Nevem, és közel vagyok hozzád.

ΙΧθΥΣ

1994. június 14.

(Amerikai Egyesült Államok, Dél Karolina, Greensville)

(Jézus bátorít a találkozó előtt.)

Támaszkodj Rám teljesen! Emeld fel fejedet, és nézz Rám! Soha ne feledd, hogy mindig veled vagyok. Nyugodj meg Jelenlétemben! Én, Jézus, megáldalak. IC.

1994. június 15.

(Amerikai Egyesült Államok, South Bend, Notre Dame)

Uram?

Én Vagyok.

Kicsim, érezd Jelenlétemet! Én vagyok megmenekülésed Sziklája. Engedd, hogy növeljem családomat! Szólíts, és válaszolni fogok.

Uram, miért jelensz meg mostanában képmásoddal oly gyakran helyemben?

Mondottam, hogy fel fogom kínálni neked Énekemet, és hűséges Szeretetem bizonyságául emlékeztetőt adok társadalmatoknak Szent Arcomról... mivel ez az Én Szeretet-himnuszom mindnyájatok számára. És leányom, Hárfám, megengedem, hogy betakarjon téged Világosságom. Mivel megengeded, hogy eléd lépjek, megtörténik csodám. Ez az Én adományom számodra. Értékes adomány, amit nem érdemelsz meg, de az Atyának úgy tetszett, hogy megadja neked, mert az Ő Pecsétje van benne.

Megengedted nekünk,[1] hogy rád tegyük Kezünket. Megengeded, hogy benned lakjunk.

Vassula, az Atya senki másnak nem adta meg ezt.[2] Nem ismerte más ezt az adományt, amelyet Szeretet-himnuszán keresztül adott nektek.

Jöjj, veled vagyunk.[3] Áldásunk van rajtad.

1994. június 17.

Ó jöjj, Uram, jöjj
és változtasd nyomorúságos lényünket
a Te Tökéletes Képmásoddá!
Oly messze vagyunk attól,
amit Te tökéletesnek nevezel!
Miképpen juthatnánk el Hozzád,
a Te Országodba így,
amilyenek most vagyunk?
Nagyon hiányzol nekem...

Fogadd Békémet!

Én vagyok a Szőlőtő, és te egyik részem vagy. Hadd tápláljalak nedvemmel, és élni fogsz! Bölcsességgel tanítottalak, hogy szentségben hozz gyümölcsöt. Leányom, maradj Bennem! Ne csodálkozz![4]

Ne feledd, hogy mindent el fogok mondani, amit akarok: minden ember meg fogja hallani, akinek meg kell hallania. Örömömet lelem abban, hogy megosztom terveimet veled. Ez a Mű nem a tied, hanem az Enyém. Csupán akaratodra és beleegyezésedre van szükségem ahhoz, hogy befejezzem Művemet. Akarsz-e továbbra is vágyaim eszköze lenni?

Igen, Uram, tudod, hogy Veled akarok maradni.

Megáldalak leányom, szeretlek. Szívem örül, hogy beleegyezésedet hallom. Nem mintha kételkedtem volna benne, de örömet szerez Nekem, ha attól hallom e szavakat , akit feltámasztottam. IC.

1994. június 18.

(Amerikai Egyesült Államok, Kalifornia, Stockton)

(A találkozó előtt, a katedrálisban.)

Uram?

Én Vagyok.[5]

Támaszkodj Rám! Ez az Én gyülekezetem. Én nyitottam meg az ajtókat előtted, hogy dicsőítsd Nevemet. Ezért ne aggódj amiatt, hogy mit fogsz mondani. Lelkem lesz rajtad.

Tekintéllyel fogok szólni szájadon keresztül. Igen, te leszel az Én Visszhangom! Ki fogom önteni kincseimet e nyomorúságos nemzedékre, hogy Lelkemmel tegyem gazdaggá lelkét. Mennyei Mannámmal töltöm meg szájukat. Én Magam adok nekik jólétet, és lelkük isteni termést fog hozni, mert Istentől fognak alászállni a magok.

Nem adnék-e nekik újból életet, hogy örvendezzenek Bennem? Nem adnám-e

[1] A Szentháromság szólt.
[2] Jézus szólt.
[3] Ismét a Szentháromság szólt.
[4] Olykor szinte beleszédülök, ha meggondolom, hogy rövid idő alatt hogyan teljesedett ki Isten műve, és hogy mi mindent adott nekem.
[5] Az Atya válaszolt.

meg nekik mint gyengéd Apa, megszabadító segítségemet? Én Magam fogom őrizni őket szegénységükben, hogy dicsérjék és szenteljék meg Nevemet. Könyörületes Isten vagyok, és Szívemet meg lehet indítani. Jöjj és tanuld meg:

- Reggel vesd el a szeretet magjait!
- Délben vesd el a béke magjait!
- Este vesd el a kiengesztelődés magjait!

Majd menj, gyűjtsd be termésedet, és ajánld fel Nekem, Atyádnak a Mennyben, és Én így fogok hozzád szólni:

„Gyermekem, jóakaratod miatt
megkapod jutalmadat a mennyben."

A magasból hívlak mindnyájatokat: „Jöjjetek, jöjjetek, kössetek békét Velem, Istenetekkel, és elnyeritek Áldásaimat. Térjetek vissza Hozzám, és örökké fogtok élni!"

1994. június 19.

(Apák napja, Amerikai Egyesült Államok, San Francisco)

Jahve, mindenek Teremtője és Atyja,
szeretlek.
Bizonyos, hogy nincs Hozzád hasonló Apa.

Atyám, elismerem, hogy kemény a szívünk,
és igen távol vagyunk Szerető Szívedtől...
Nem mondhatjuk, hogy nem hallottunk
Szereteted nagyságáról,
de fülünk nem figyelt,
és nem vettünk tudomást Rólad...
Lázadtunk ellened...

Atyám, elteltünk nyomorúsággal,
és elsők vagyunk,
ha gonoszságra kerül sor.
Szívünk gonoszságot suttog,
és lelkünk olyan, mint az éj.

Ó Atyám, elismerem, hogy Házadat
gyíkok és pókok tanyájává tettük.
Mégsem rejtetted el jobb Kezed,
jó dolgokkal töltöttél el minket!

Atyám, határtalan gőgünkben
elárultuk Képmásodat.
Kétszeres vétket követtünk el:
hűtlenek voltunk és megosztottak.
Elmulasztjuk,
hogy vizet adjunk a szomjazónak,
elmulasztjuk,
hogy kenyeret adjunk az éhezőnek.
Rosszindulat lett mindennapi kenyerünk,
amitől megremegnek a menny oszlopai...
Megosztottságunk miatt olyanná váltunk,
mint az elszáradt levelek.
Mondhatjuk-e:
„Egy hangon hívtuk segítségül Nevedet?"

Atyám, a Te ajkad mégis jóságot áraszt,
nem szűnik áldásokkal hívni minket.
Szemed könyörülettel fordul
teremtményeid felé.
Felséged meglátogatja a földet
és sorra ülteti a szőlőskerteket.
Milyen áldottak azok,
akiket meglátogatsz és meghívsz,
hogy Veled menjenek mennyei udvarodba!

Uram, elborítanak bűneink,
és szívünk bűnnel telt meg,
irgalmadban mégis eltörölsz minden bűnt.

Van-e valaki manapság,
ki megemlékezik Rólad?
Van-e valaki, aki Neked szenteli gondolatát?
Van-e valaki, aki megvigasztal Téged?

Leányom? Fogadd Békémet!

- Lásd, Én senkit sem ítélek el, virágom. Figyelj Rám! Hozd vissza Hozzám gyermekeimet! Enyhítsd miattuk való neheztelésemet! Ajánld fel Nekem ezt az adományt apák ünnepére! Emlékeztesd őket, leányom, ahogyan ma tetted, hogy elsősorban Én vagyok Apjuk, bajtársuk és legjobb barátjuk, aki Felettük Áll, vigyáz rájuk és szereti őket. Szent Társuk vagyok. Mondd meg gyermekeimnek, hogy ki az, akihez bensőséges barátsággal kellene kötődniük, és mondd meg nekik, miként bízzanak Bennem.

- Hallgass meg! Kedvemért légy kitartó imádban! Nagylelkűen felajánlott fogadalmaid, a hűség fogadalmai Atyádhoz kötnek téged. Jahve vagyok, és téged a szeretet köteléke köt Hozzám. Ó leányom, csillapítsd Atyád szomjúságát, melyet gyermekei miatt érez, és ajánld fel magadat hűségesen áldozatul!

Engedd, hogy igénybe vegyelek arra, hogy szívükhöz szóljak és felszítsam szeretetüket! Sóhajom nem titok előtted. Atyád sóhaja nem titok előtted, gyermekem. Légy szelíd, ha Üzenetemet közvetíted! Én Vagyok mindig veled van. Ne félj! Minél előbbre jutsz, annál kisebbé kell válnod. Légy bátor! Végül mindnyájatokat meg foglak újítani Szeretetemben.

1994. június 20.

(A találkozó előtt, Kanada, Toronto)

Uram?

Én Vagyok. Légy békében! Én, Jézus szeretlek, ezt soha ne feledd!

Uram, irányítsd lépteimet, ahogyan ígérted!
Kész vagyok arra,
hogy menjek és szolgáljalak Téged,
a Te Fölségedet.
A Te szavad legyen ajkamon!
Te vagy szívem öröme.
Ha messze vagy tőlem,
semmi vagyok és megbénulok.
Teljes szívemből esedezem Hozzád,
hogy segíts meg engem!

Lelkem áldottja, mit meg nem tennék érted!

Legyen úgy, kis társam, rajtad lesz Lelkem, nemcsak azért, mert kérted, hanem mivel ajkad az Én Nevemet fogja dicsőíteni. Tanításom széles utat nyit, hogy sokan járhassanak rajta.

Én vagyok a te legjobb Barátod, és mindig segíteni foglak.

ΙΧθΥΣ

1994. június 21.

(Toronto)

Uram és Pásztorom,
jóságodban sokasítsd meg
nemes szőlőskertjeidet!
Adj több munkást szőlőidbe,
hogy hirdessék Királyi Tekintélyedet!
Akkor majd minden nemzet meglátja
Dicsőségedet!

Béke gyermekem!

Amikor majd az égbolt eltűnik mint felgöngyölt könyvtekercs,[1] és a föld elenyészik, akkor meglátják Dicsőségemet. Aki megmarad, Királyotokra fog figyelni. Szemetek meg fogja látni korlátlan Uralmamat. Mindaddig hívni fogom gyermekeimet, míg helyre nem állítom Jeruzsálemet.

ΙΧθΥΣ

(Később:)

Uram?

Én Vagyok. Béke, gyermekem. Jahve veled van, és megáldalak.

Zárj szívedbe! Jöjj, gyermekem, futásodnak még nincs vége és bár Abbád olykor próbára tesz,[2] sohasem vagy egyedül. Légy türelmes, és Én továbbra is tanítani foglak és útmutatást adok neked, mert életre akarom kelteni gyermekeimet és ki akarom emelni őket fásultságukból. Tekintettel leszek szárazságukra és szeretetteljes leszek velük.

Az Ámen van ajtótok előtt. Közel van a Szabadulás. Jöjj!

[1] Mint látomásomban.
[2] Amikor nem érzem Jelenlétét.

1994. június 22.

Istenem?

Én Vagyok. Béke legyen veled!

Tudd, hogy amit feladatként rád bíztam, meghaladja szokásos erődet, de ne feledd, hogy Én vagyok a te Erőd. Nélkülem sohasem boldogulnál…

Nézd! Minden nemzet körében elterjesztettem Üzenetemet. Kiadtam a parancsot a mennyben, és szavam villámként ért a földre. Mondd, kinek parancsára támadtál fel? És ki állt ellen parancsom hatalmának? Azért támasztottalak fel, hogy tanúm légy, és szájad segítségével meggyógyítsam a megtört szíveket, feltámasszam a halottakat és megfenyegessem ellenségemet. Ujjammal továbbra is rád fogom vésni Szeretet-himnuszomat. Jöjj!

ΙΧθΥΣ

1994. június 24.

(Az ottawai kongresszuson)

(Mielőtt a fiatalokhoz szóltam, ezt az üzenetet kaptam, amelyet felolvastam előttük.)

Ó Uram, Életem, Örömöm,
Mosolyom, Teljességem, Sziklám,
Üdvösségem, Édes Gyötrelmem,
irányítsd nyilaidat Céltábládra!
Azon az ösvényen, amelyet kijelöltél nekem,
megtalállak Téged,
a nyilaidért nyújtott Jutalmat, és jártodban
élő vízzel töltöd meg lelkemet.
Mit kérhetnék ennél többet?

Mutasd meg csodáimat és jóságomat e nyomorúságos nemzedéknek! Megdicsőítesz, valahányszor szeretettel ejted ki Nevemet. Szeretlek, tanítványom. Mondd meg nekik,[1] engedjék meg, hogy Én legyek személyes Tanítójuk, kísérőjük, vezetőjük, tanácsadójuk és elsősorban Szent Társuk. Törvényem a Szeretet Törvénye, Törvényem a Remény Törvénye, de az ördög ellene mond az Igazságnak.

Gyermekem, ha úgy kívánod, Saját Ajkamról kaphatsz tanítást! Ne szégyeld meggyónni bűneidet! Örömmel bocsátok meg neked. Ki fogom mutatni szelídségemet gyengeséged iránt, mert irántad érzett Szeretetem Végtelen.

Mondom neked: hamarosan, igen hamar eljön Istenetek, hogy közöttetek éljen. Megáldalak mindegyikőtöket és Szeretetem Sóhaját hagyom homlokotokon.

1994. június 26.

Uram?

Én Vagyok… miért fogyatkozol, mint az árnyék?

Mintha nevetség tárgyává lettem volna…
Megérzem, amikor valaki kerülni kezd.
Még mennyi rosszat fognak
rólam mondani?
Barátságom viszonzásaképpen
még el is ítélnek, bár a Te Akaratod
volt mindaz, amit tettem:
Imádkozom értük, áldozatot hozok értük.
Nem fogod megvédeni ártatlanságomat?

Ne félj, mert a közeledben vagyok. Hagyd, hogy ezek a dolgok megtörténjenek, mert ennek az áldozatnak árán lelkeket nyerek meg, akik a kárhozat útján vannak. Ó, Vassula… Egy napon majd megmutatom neked a lelkeknek azt a hatalmas sokaságát, akiket becsmérlőid által okozott sebeid és jóvátételed által megmentettem… Minden értelmet meghalad a lelkek iránti Szeretetem, és mondom neked, nagyon szomjazom a nyomorúságos lelkekre! Miképpen maradhatnék közömbös, Vassulám? Hogyan maradhatnék közömbös, amikor a nemzetek egész sora

[1] A fiataloknak.

lesz hitehagyottá és lázadóvá? A mai lázadás még nagyobb, mint a múltban ismert Nagy Lázadás.[1] Vajon elhagyja-e pásztor a nyáját? Én vagyok a ti Pásztorotok, és szeretem kis nyájamat.

Én és te továbbra is együtt fogunk dolgozni. Munkád nem hiábavaló, és Szívem gyönyörűségét leli abban, valahányszor ajkad kiejti Nevemet. Szívem minden rostja szeret téged.

... Jöjj, támaszkodj Rám, csillapítsd szomjamat: hozz Nekem lelkeket! Továbbra is el foglak küldeni minden nemzethez, hogy hirdesd Szeretet-himnuszomat. Rajtad nyugvó árnyékom fogja bizonyítani Jelenlétem valóságát, mert jeleim el fognak kísérni téged, Én mirhám.

Jöjj most!

1994. június 29.

(Ottawa)

Te vagy az én Üdvösségem.

Én vagyok a te Üdvösséged, gyermekem! És te, te az Én fogadott gyermekem vagy! Támaszkodj ezért Rám!

- Gyengeségedben megöröklöd Erőmet,
- alárendeltségedben megöröklöd Akaratomat,
- teljes megsemmisülésedben leszel Képmásom örököse,
- szegénységedben megöröklöd azt, amit a bölcsek keresnek, de sohasem örökölhetik meg. Te megöröklöd Bölcsességemet.

E világban semmi másra ne cseréld fel Tőlem kapott adományaidat! Gondosan őrizd meg, míg el nem jövök, hogy Magammal vigyelek, mint a vőlegény, aki átemeli a küszöbön menyasszonyát. Abban az órában, Én is fel foglak emelni téged, kedvesem, hogy belépj Dicsőségembe... Ezért őrizd meg gondosan mindazt, amit adtam neked, és ne hallgass bántalmazóidra, drágám...

Szeretetem Rabja, mégis szabadabb, mint valaha, boldog vagy-e, hogy Velem lehetsz ily módon?

Méltatlan vagyok, – mit is válaszoljak? Te tudod Uram, Te tudod, hogy milyen boldog vagyok.

Jöjj, mi ketten?

Igen! Mindig mi ketten.

1994. július 2.

Uram, életem Társa és Istene, ma el kell végeznem házi munkámat.

Tudom, tudom mennyi a munkád, és mit követel a háztartás a háziasszonytól, örülök és elégedett vagyok, ha ellátod. Egész idő alatt veled vagyok, leányom. Mondom neked: A te munkád nem hiábavaló.[2]

Sorra eltávolítod belőlem töviseimet, mert segítségeddel tanítványokat fogok életre kelteni, hogy dicsőítsék Nevemet. Enyéim közül sokan elárulnak Engem, és már megosztottság van Házamban...

... Csupán azt kérem tőled, hogy olykor figyelj Rám napközben! Te vagy az Én tömjénem. Jöjj! IC.

1994. július 4.

Vassulám, Lelkem fogja megerősíteni napjaitokban tanúságtételedet. Én Magam gondoskodom Üzenetem sorsáról, hogy Szavaim otthonra leljenek bennetek. Ünnepélyesen mondom: Tégy tanúságot Nevemben és ne félj, mert veled vagyok. Tanítványokat fogok támasztani, nevelni fogom, majd elküldöm őket, hogy tegyenek tanúságot Üzenetemről.

[1] Utalás a Zsolt 95-re.

[2] Az Úr úgy érti, hogy házi munkám, de az Ő Munkája sem, amit szintén elvégzek.

Üzenetem megmenti az embereket. Ezért a Sátán, aki tudja, hogy hány lélek fogja őt elhagyni, továbbra is folytatni fogja e küzdelmet az eltévelyedett lelkekkel együtt, és arra fogja használni őket, hogy hazug tolluk hamisnak tüntesse fel életedet és a módot, ahogyan élsz! De rajta fogják kapni őket, gyermekem! Minél erősebben üldöznek, annál jobban felbátorítalak téged és népemet azáltal, hogy helyetted Én mutatkozom előttük:

Te az Én Visszhangom vagy, az Atya Szeretett Fiának Visszhangja. Ahogy már mondtam Vassulám, a Magasságbeli adománya ez, hogy bátorítson téged, és ugyanakkor Üzeneteim pecsétje is.

Az Atya és Én vigyázni fogunk rád, gyermekem, és e nemzedéknek is ugyanazt mondom, amit egykor tanítványaimnak: Boldogok akik látnak,[1] mert sokan vannak, akik szeretnék látni, amit ők látnak, de nem látják... Fontoljátok meg kiváltságotokat, akik láttatok Engem és örvendjetek! És te, leányom, engedd meg, hogy teljesen a háttérbe állítsalak, mert ezzel megdicsőíted Nevemet.

Megbíztam angyalaimat, hogy mindenütt terjesszék Üzenetemet, mert szentségben és tisztaságban akarom kormányozni a világot. Tarts ki küldetésedben, és mondom neked, Szívem örül, amikor látom, hogy örömmel teljesíted! Ne bántson a kritika, támaszkodj Rám! Ó, menynyire örülnék, ha látnám, hogy az emberek kezdenek Üzenetem szerint élni! Áldott, aki Engem szolgál és értékeli mai Szavaimat. Segíteni fogok neki. Mondd meg neki,[2] hogy számon tartom mindazt, amit tesz.

„Fiam, ne vállalj túl sok másfajta feladatot.[3] Sokasodni fognak, te pedig szenvedni fogsz az időhiány miatt! Bármennyire sietsz, nem fogsz megérkezni. Ha azt kérdezed: "Uram, mire van szükséged?", így fogok válaszolni: Üzenetem megmenti az embereket, és az idő rövid. Amit elkezdtél, azt megáldottam. Add e nemzedéknek a megértés Kenyerét eledelül és a bölcsesség vizét italul! Üzenetem táplálja őket és enyhíti szomjukat. Élelem híján hamar kihal e nemzedék. Munkád gyümölcse[4] sokakat meg fog menteni.

Siess, és alkalmazd Üzeneteimet! Hozd felszínre belőlük Szentséges Szívem gazdagságát, majd tedd ki e gazdagságot a fényre! Azért adtam neked egészséget, hogy helyreállítsd Egyházam egészségét. Hozd felszínre Üzeneteimből mindazt a világosságot, ami ahhoz szükséges, hogy megvilágítsa papi lelkeim szívét és a világiak szívét. Az egység kincsét adtam meg neked benne, mozdítsd elő az egységet Üzenetem fényében. Hivatkozz Szavaimra és fűzz hozzá hasonlatokat! Nemzetek sokasága fog megvilágosítást kapni e mű szépségétől.

Jól tetted, hogy írtál Pápámról, de a Fazekas ugyanabból az agyagból formázta meg Bartholomaiosz pátriárkámat is. Írj ugyanolyan büszkeséggel testvéredről,[5] ahogyan Pápámról írtál! Egészítsd ki így ezt a művet! Mondom neked, használd fel Üzeneteimet, mert belőlük elég tudást fogsz meríteni ahhoz, hogy megértsd kívánságaimat! Mostantól kezdve az legyen egyetlen igyekezeted, hogy gazdag termést arass az „Igaz Élet Istenben” üzenetből! Megáldalak és biztosítalak, hogy Édesanyám és Én egyesült veled.” IC.

1994. július 10.

Béke legyen veled! Az imádság legyen mindennapi kenyered! Az töltse be szájadat! Szeretem hallgatni. Én vagyok életed Kenyere. Mondd:

Mennyeknek Ura,
szenteld meg lelkemet, a Te lakóhelyedet,
hogy dicsőíthesselek Téged, Királyom!

[1] Akik látták Őt a találkozókon megnyilvánulni.
[2] Tapintatból megengedte nekem az Úr, hogy ne írjam le annak a személynek a nevét.
[3] Amelyek elvonják őt az Igaz Élet Istenben művétől. (Jézus: Igen.)
[4] Az Igaz Élet Istenben üzenetről írt könyvek. (Jézus: Igen!)
[5] Bartolomaiosz pátriárkáról.

Koronázd lelkemet szentséggel,
hogy Istenségedben
Országod és Dicsőséged örököse legyek.
Megígérem,
hogy testvéreimért áldozom életemet
és Üdvözítő Terved része leszek.
Teremtőm, a Tiéd vagyok,
Jézus Krisztus, a Tiéd vagyok,
Szentlélek, a Tiéd vagyok!
Ámen.

Mibennünk, a Szentháromságban van a te hajlékod. Az eklézsia újból életre kel.

Leányom, szeress Engem, és élni fogsz. Egyél Engem, és növekedni fogsz Bennem. Igyál Engem, és újból életre kelsz. Ha mindezt megteszed, az Én Képmásommá, a te Istened képmásává válsz.

Tanítványom, szeretlek és megáldalak. Jézus a Nevem: fogadd Békémet!

ΙΧΘΥΣ

1994. július 17.

(Görögország, Simi szigete, Panormiti - Szt. Miklós szigete)

Uram?

Én Vagyok.

Én még a te nyomorúságodban is veled tudok maradni. Látod, leányom, téged azért jelöltelek ki erre a küldetésre, hogy nyilvánosságra hozd Szeretet-himnuszomat, és Én mint hárfás szelíden sorra eljátszom általad az énekeket, hogy senki ne feledkezzen meg Rólam. Mondd meg gyermekeimnek, akik hallották Szeretet-himnuszomat, hogy Én, Jahve, az ő Teremtőjük vagyok őrzőjük.

Ha hűségesek maradtok Hozzám, a Semmiből házat emelek az Én Nevemben. Ne féljetek Utaimtól, és ne féljetek közeledni Hozzám! Mennyei Atyátok vagyok, emeljétek fel tehát tekintetteteket, és engedjétek, hogy Királyotok és mindenek Atyja örökké fennmaradó szentélyt készítsen elő bennetek!

Megelégeltem a világ zaklatását és erőszakosságát, mivel a gonosz nem örökölheti Országomat. Tartsátok meg Parancsolataimat és ne vegyétek semmibe! Ha követitek, megtartanak benneteket az imádságban. Még ha egészen nyomorúságosak vagytok is, jöjjetek és szóljatok hozzám így:

„Tekints rám Atyám, látod a lelkemen lévő foltokat? Nem vagyok állhatatos Parancsolataid teljesítésében, mégis tudom Atyám, hogy irgalmas és nagylelkű vagy. Tanításodból Bölcsességet tanulok. Taníts meg Akaratodra, Jahve, taníts meg rendelkezéseidre! Jöjj, köss Magadhoz Atyám, és emlékeztesd nyomorúságos lelkemet arra, hogy Én is Országod örököse vagyok. Bár kísértésem számtalan, bízom Megmentő segítségedben."

És így fogok válaszolni, gyermekem: „Áldott vagy, ó Lelkem áldottja, sírtam, amikor visszaemlékeztem teremtésedre, az öröm könnyeit hullattam. Szívet adtam neked, amikor édesanyád méhébe helyeztelek, hogy élj és részesülj Dicsőségemben. Ne fordulj most el... Hallottam imádat, amit tiszta szívvel mondtál, és mondom neked: nagyon értékes vagy Szememben! Irántad való Szeretetem miatt, a mai naptól kezdve keresd:

a szeretetet, a békét és a kiengesztelődést!

Nem vagy egyedül. Mindig veled vagyok, újból és újból megáldalak."

(Még aznap adta Szent Mihály arkangyal ezt az üzenetet nekem:)

Leánya a Magasságbelinek, engedd meg, hogy megmondjam Isten gyermekeinek: törekedjenek a Békére!

„Közületek ki örül az Életnek? Jöjjetek ezért közelebb a Szent Istenhez, és soha ne hagyjátok el! Maradjatok mindig szilárdak! Milyen áldottak, akiknek Jahve az Istenük! Országának ők az örökösei!

Mondom nektek, Krisztus barátai, Krisztus ma zsákvászonból készült ruhát visel, hogy szomorúságát kimutassa... Szeretete miatt böjtöljetek ezen a pénteken kenyéren és vizen, hogy könnyítsetek Szívén. Ajánljátok fel Krisztusnak ezt az áldozatot!

Valóban Én hívtalak ma ide titeket, hogy tiszteletet adjatok a Magasságbelinek, és Én, Szent Mihály arkangyal, igen meghatódtam látogatástok miatt. Kezem szüntelenül harcol és karomat a magasba emelve tartom, hogy távol tartsam a gonoszt... Imádkozzatok Hozzám, ahogyan szoktatok, és másokat is bátorítsatok, hogy hasonlóképpen cselekedjenek. Isten Ellensége elgyengül ettől az imától.[1]

Istent dicsérjétek és senki mást! Istenhez emeljétek fejeteket és senki máshoz! Teljes szívvel és lélekkel szeressétek Istent! Ne essetek kísértésbe! Fontoljátok meg, mennyi sok jót kaptok a Magasságbelitől, és áldjátok Őt!

És újból látogassatok meg Engem![2] Szeretlek benneteket,"

Szent Mihály, Isten arkangyala

1994. július 19.

(Rhodos)

Uram?

Én Vagyok.

Engedd, hogy veled legyek![3] Készítsd fel szívedet, hogy Szívem akarata szerint tudj viselkedni! Jelen vagyok.

Érzem, hogy messze mögötted maradok
ebben a futásban,
és szinte elveszítelek szemem elől.
Talán akadályt jelentek isteni tervedben?
Lassú vagyok? Hűtlen vagyok?
Földi dolgoknak nyújtok tiszteletet?

Ó, gyenge vagy. Tervem mégis teljesedni fog benned Irántam való szomjúságod miatt. Maradj kicsiny, hogy körülötted mindenki észrevehesse az Én Nagyságomat... Tégy meg mindent, amit csak tudsz, és a többit Én teszem meg.

Kérlek, adj bizonyságot nekem most a Bibliából!

Rendben van, nyisd ki a Bibliát![4] Igen, vágyakozz Szavam után! Ez a te táplálékod, és ez tart életben.

Vassula, Szívem vérzik, amikor szomorúnak látlak... érezd fájdalmamat... azt akarom, hogy az Én Békémben és Örömömben maradj. Ne bánkódj és ne háborodj fel olyan dolgok miatt, amelyek nem tartanak soká! Kedvemért menj el most a Szent György templomba, és imádkozd a rózsafüzért! Azt akarom, hogy Belém helyezd reményedet, mert bővelkedem a boldogságban, és nagylelkűen osztom szét. Tőlem kérj minden jót, és Belőlem töltsd fel lelkedet! Én vagyok boldogságod Forrása. Az Én birtokomban van az egyedüli igaz Öröm és igaz Élet, ami örökké tart és valóságos. Bízz könyörületemben és ne érezd bűnösnek magadat! Én már megbocsátottam neked. Ne feledd, hogy ha haladtál is valamennyit, még tanulsz, és még tanítványom vagy!

Bár nem a legjobb tanítványod.

Nem. De szeretlek. Meg foglak erősíteni tanítvány, kapaszkodj Belém! Én, Jézus, segíteni fogok neked. IC.

[1] A Szent Mihályhoz szóló imától, amelyet XIII. Leó pápa írt.
[2] Szent Mihály templomában, a szigeten.
[3] A diktálás közben.
[4] Kinyitottam és elolvastam.

1994. július 22.

(Patmos szigetén)

Uram, jöjj a gyengék segítségére, és mentsd meg e világ nyomorultjait!

Béke legyen veled! Rajtad van a kegyelem.

Leányom, Szívem szüntelenül sóhajtozik. Az alázatos, a nyomorúságos és az ártatlan hall Engem. Ők a Vigasztaló vigasztalói. Közöttetek van a Hűséges Szeretet, de nem mindenki lát Engem. Teljes Szívemet beleadom ebbe a Szeretet-himnuszba,[1] teljes Szívemet beleadom a himnuszokba, mert szeretlek benneteket, a jókat és a rosszakat. Miattatok lettem koldussá, és ha Istenetek elsántikál mellettetek és ti, járókelők, nem ismertek fel Engem, ez azért van, mert vérrel és köpéssel borít el Engem e gonoszságban és bűnben élő nemzedék...

Ó föld, mennyire meggyaláztak téged! Megszűntél létezni... Istened jött el hozzád, de nem ismerted fel Őt! Talán nem hallottad? Isten vagyok, és Istenségemben meg akarlak menteni benneteket, hogy ti is csatlakozhassatok a szentekhez. Gyermekeim közül sokan nem akarják ajánlatom ellenére sem megbánni bűneiket, és nem készek megválni bűneiktől, amelyek minden máshoz inkább odaláncolják őket, mint Hozzám. - Lelkem sóhajokkal van tele. Igen, mondd el leányom, hogy zsákvászon ruhám Véremben ázik.

Hallgassatok meg: A Szent Istent ma is éppen úgy leköpik, megkorbácsolják a járókelők, mint tegnap. Az emberek nap mint nap rátaposnak Szent Keresztemre, megváltásotok Eszközére... ó... kegyetlenül szenvedek... ma megnyitottam égi tartalékaimat, hogy bőségesen tápláljalak benneteket. Utat készítek számotokra, hogy a mennybe vezesselek titeket.

Megmondottam: „Bár e nemzedék készségesen a Sátán lába elé vetette magát, Én, a Szent Isten, sohasem felejtem el megteremtéseteket, és hogy e pillanatra emlékezve Atyám miként ontott örömkönnyeket. Ezért nem akarom végignézni, amint Atyám ivadékai Ellenségem külsejét öltik magukra. Lehet, hogy az Ellenség vonzó, de halálos, amit viszont Én kínálok, az átistenít és visszavezet benneteket Atyátok karjába."

Nemzedék! Mivel aludtál, foglyul ejtett és megbénított téged Ellenségem. Körülvett hazugságaival és megbénított, emlékezeteden pedig úrrá lett a feledés, és sötétségbe merült.[2] De Én, a ti Istenetek mondom nektek:

Fiaim és leányaim! Ti a Magasságbeli leszármazottjai vagytok! Ti az egyetlen Uralkodótól és a Ragyogástól származtok! Ó jöjjetek! Hozzánk tartoztok![3] Ti a Mennyhez tartoztok... Királyi Származásotok van. Miért, de miért hallgattok a Vadállatra? Ti a Mi Képünkre vagytok teremtve, nem a Vadállatéra! A Mi Képünkben vagytok megáldva. Titeket arra szánt a Teremtő, hogy a hatalmas Isten házának udvarába jussatok, ezért engedjétek, hogy Ragyogásomba öltöztesselek benneteket! Nyissátok ki szíveteket, és megmentelek benneteket!

Engedjétek, hogy betérjek lakóhelyemre,[4] hogy széppé tegyem, és ha széppé tettem, kivetlek benneteket mint hálót ebbe a sivatagba és halálnak völgyébe, hogy Nevemben így kiáltsatok: „A Szeretet már visszatérőben van! Közel van az Úr Napja, közelebb, mint gondolnátok! Tartsatok bűnbánatot! Tartsatok bűnbánatot, és legyetek boldogok! Hamarosan felhangzik a hatodik angyal harsonája, hogy valóra váltsa Isten figyelmeztetéseit. Siessetek, hogy megkapjátok homlokotokra a Bárány Pecsétjét!" Ezt fogjátok mondani. Ti lesztek az Én Trónom, és Rólam fog szólni dicséretetek. Ellenségem szeme láttára fogok nektek éber szívet

[1] Az Igaz Élet Istenben üzenetekbe.

[2] Az Úr hirtelen felemelte hangját, amint a következőket mondta.

[3] A Legszentebb Szentháromsághoz.

[4] A szívünkbe.

adni, hogy legyőzzétek őt és követőit e végső Idők küzdelmeiben.

Ez mostanra minden, leányom. Megáldalak és megáldok mindenkit, aki veled van. Az Én Nevem:

Ámen.

1994. július 23.

(Patmos)

Szentséges Szívem Vassulája, megáldalak.

Bánj velem úgy, mint barátoddal! Ne hagyd abba küldetésedet, ami az írást is magába foglalja. Adj Nekem időt az írásra, adj Nekem időt arra, hogy oltáromra[1] önthessem áldásaimat! Mirhám és szentelő olajom, adj Nekem időt arra, hogy illatomba, a tömjén illatába takarjalak!

Tisztelettel ejtsd ki Atyám Nevét és dicsérd Őt a Gyülekezetekben, hogy megenyhítsd haragját. Hívni foglak[2] és figyelned kell hívásomra. Fogadd most Békémet, tarts Engem lelkedben[3] és őrizz szívedben...[4] Barátok vagyunk? Figyelj Rám! Soha ne feledd: a Messiást üldözték, gonosztevőként bántak Vele és tanítványaival is. Gyermekem! Tőlem származol, és mivel a Messiástól származol, te is szenvedni fogsz, ahogyan Ő szenvedett. Nem mintha nem figyelmeztettelek volna előre. Ez csupán emlékeztető.

1994. július 29.

Uram,
énekeld el új énekedet[5] e nemzedéknek,
énekeld el új himnuszodat[6] minden népnek!

Éneked gyógyít,
himnuszod nagy csodákat művel.

Béke legyen veled gyermekem! Folytatni fogom költeményem írását, és miként az eső friss füvet növel a domboldalon, úgy adok lelki táplálékot az éhezőnek és a szegénynek.

Te pedig légy az Én hárfám, hogy a hívők egész gyülekezete csatlakozzék énekemhez! Örvendj ezért Alkotódnak! Áldott gyermekem, mennyire kedvemre van gyengeséged... Fogd meg a Kezem, és jöjj Velem! Segíteni fogok neked, hogy előbbre juss és betöltsd küldetésedet. Erőt[7] és még több bátorítást adok neked. Azért adom neked ezeket a kegyelmeket, hogy félelem nélkül tanítsd mindazt, amit adtam neked. És rajtad keresztül fog elterjedni minden nemzetben az Én Tanításom illata!

Én vagyok a Kezdet és a Vég, és mindent Én mérek meg.

ΙΧθΥΣ

1994. augusztus 7.

(Rhodos)

Uram, itt elviselhetetlen a langyosság.[8] Észrevetted őrültségem eredményét?[9] Hallottad milyen fenyegetéseket kaptam a nyilvános rádióadásban?[10] Hallottad, milyen hazugságokat találtak ki ellenem? Ha a középkorban élek, halálra köveznek, vagy máglyán égetnek meg!

Egész idő alatt előtted állok. Végül Én fogok diadalmaskodni, ezért ne félj! Azért neveltelek, azért támasztottalak fel, hogy dicsőítsd Nevemet. A béke embere meg fogja érteni Békeüzenetemet.

---

[1] Mi lehetünk Isten oltárai.
[2] Az üzenet leírására.
[3] Ez a szüntelen imádságot jelenti.
[4] Itt Jézus abbahagyta a diktálást, majd rám nézett és megkérdezte: „Barátok vagyunk?", de arra gondolt: „Követsz-e még Engem?"
[5] Az ének: az Igaz Élet Istenben üzenet.
[6] A himnusz: az Igaz Élet Istenben üzenet.
[7] Attól kezdve különleges kegyelmeket kaptam Urunktól és találkozóim alatt éreztem Keze hatékony segítségét. Még O'Carroll atya is észrevette, annyira nyilvánvaló volt.
[8] A lelki langyosság.
[9] Istent szenvedélyesen szeretni és ezt a helyi TV-ben tanúságot téve hirdetni – őrültség.
[10] Két ortodox pap beszélt ellenem.

Üzeneteimben vannak olyan szakaszok, amelyek gondosan le vannak pecsételve és nehéz megérteni. Azokhoz szólnak, akikről Izajás próféta beszélt: Hallván hallotok, de nem értitek, látván láttok, de nem fogjátok föl. Ezek az emberek lakatlanok.[1] Ők is elferdítik a Szentírást. Emlékeztess mindenkit,[2] hogy nem szolgálhatnak két úrnak, a világ urának és Nekem, aki a Menny Ura vagyok. Emlékeztesd őket, hogy meg kellene valósítaniuk azt, amit tanítottam nekik. Ne szeressétek jobban saját kedvteléseteket, mint Istent!

Szent vagyok, és azt akarom, hogy szentül éljetek! Legyetek állhatatosak mindenkor és ne csak időnként... Az ördög körülöttetek portyázik és megesküdött, hogy mindnyájatokat megtéveszt!

Imádkozzatok papjaitokért,[3] akik gyengébbek, mint valaha. Látnak, de nem fogják föl, hallanak, de nem értik meg. Ebben az állapotban meg vannak fosztva értelmüktől és ezért vannak megfosztva az Üzenettől. Ne csodálkozzatok, hogy bizalmatlanok iránttatok és vitatkoznak Szavaimon. Ők éppen olyan kedvesek Számomra, mint ti, és éppen annyira szeretem őket, mint benneteket. Tiszteljétek őket, és imádkozzatok értük!

Azzal fejezem be, hogy figyelmeztetlek titeket: Tartsátok meg Szent Szabályaimat és maradjatok távol azoktól a dolgoktól, amit a világ kínál nektek! Ne adjatok lehetőséget az Ellenségnek! Ne táplálkozzatok olyan dolgokkal, amelyek nem szentek! Ez második figyelmeztetésem. Az első figyelmeztetést annak száján keresztül kaptátok, aki lejegyzi Szeretet-himnuszomat...

Legyetek becsületesek és vizsgáljátok meg magatokat, hogy kegyeimben maradjatok! Követésemnek ezek a feltételei. Ne kényszerítsetek arra, hogy egy napon így kelljen hozzátok szólnom: „Nem voltál becsületes!" Most jól ismeritek feltételeimet. Ha Nekem szolgáltok, Engem kövessetek! Ne rontsátok el soha azt a művet, amelyet másoknak adtam![4] Tartsatok bűnbánatot, és keressétek az igazságot!

Bizony mondom nektek: Meg fogják kapni a magukét, akik nemcsak hogy úgy viselkednek, mint a pogányok, hanem tapsolnak is azoknak, akik a pogányokhoz csatlakoznak.

Ha Én, aki szeretlek, nem dorgállak meg benneteket, akkor ki teszi meg? Azért adtam nektek ezeket a tanításokat, hogy felfrissítsem emlékezeteket és figyelmeztesselek arra, hogy Én Vagyok Szent! IC.

(Iz 63,3: „Népemből senki sem volt velem." A görög imacsoportoknak nincs lelki vezetőjük (pap). Mivel senki sem akar velük törődni, Maga Jézus Krisztus jön, hogy gondoskodjék róluk. Minden pap a két imacsoport ellen fordult, és eretnekeknek nevezte őket.)

1994. augusztus 8.

Látod, Uram, jó kedvedben emeltél fel,
hogy élő írótáblád, visszhangod
és hárfád legyek.
Mivel tudom, Élim, hogy gondolataid
az én gondolataim fölött
és utaid az én utaim fölött vannak,
amint a menny is magasan a föld fölött van,
jöjj és vizsgálj meg alaposan!
Jöjj, és vizsgáld meg szívemet!
Tégy próbára Tüzeddel,
és szabadon irányítsd felém nyilaidat!
Bizonyosodj meg arról,
hogy nem vagyok a romlás útján!
Vezesd lépteimet azon az úton,
amely a Te Örök Birtokod felé tart,
mert egy napon el szeretnék jutni
Mennyei Udvarodba!

Mennyire szeretem lelkedet... Úgy tetszik Nekem, hogy továbbra is írótáblámnak, visszhangomnak és hárfámnak használjanak, és bár gyenge a hangod, a többit majd Én teszem meg. Megígérem, hogy

[1] Azt jelenti, hogy lelkük olyan, mint a sivatag.
[2] A rodoszi és az athéni imacsoportokat.
[3] Különösen a rodoszi papokért.
[4] Nem szabad arra indítani az újonnan megtérteket, hogy térjenek vissza a bűnhöz.

rajtad keresztül fogom megmutatni dicsőségemet minden nemzetnek. Állj félre és engedd, hogy a helyedbe lépjek!

Mondom neked, sokan föl fognak ismerni Engem ezekben az Üzenetekben mint Magasságbelit... Még a pogányokat is arra késztetem, hogy vágyakozzanak Utánam.[1] Lelkem lágy szellőként fogja megérinteni őket. El fogok menni olyan országokba is, amelyek sohasem tartották Szentnek Nevemet. Szólni fogok olyan népekhez, amelyek sohasem szóltak Hozzám és nem hívták segítségül Nevemet.

Uram, nyisd meg ajkamat,
és szájam csak azokat a szavakat
fogja ismételni, amelyeket Te adtál nekem.

Igen! Hadd halljon Rólam az egész világ! Légy engedelmes, és véghezviszem benned Akaratomat. Közben továbbra is megadom neked Bölcsességem tanításait a rejtekben,[2] ámulatba ejtem a filozófusok elméjét. Visszaadom a büszkéknek, amit érdemelnek. Igen, zavarba ejtem a bölcseket, és olyan zavart keltek közöttük, hogy nem fogják tudni, melyik a jobb kezük és melyik a bal. Ők ma még hamisságukban és bábeli tornyukban örvendeznek. Ezek a tudósok megvásárolták a világot és minden az övék...[3]

Uram! Megbocsátod merészségemet, ha arra emlékeztetlek Téged, hogy ők is a Te gyermekeid?

Még nem hallottam tőlük: „Atyám, rajtad kívül nincs más isten!"

(Ez a válasz olyan keserűvé tette lelkemet, amilyen még sohasem volt...)

Uram, a Szentírás mondja: „Én vagyok az Úr, és senki más! Én alkotom a világosságot és én teremtem a sötétséget; én szerzek jólétet, és én idézem elő a balsorsot is. Én, az Úr viszem ezt végbe, mind."[4]

Uram, Te vagy a menny és mindenek Ura!
Te vagy a Szent Isten,
és Te bizonyosan fel tudsz ragyogni
a sötétség felett,
hogy világosságot teremts.
Téged Végtelen Irgalmadról ismernek.
Én magam is megtapasztaltam
végtelen Gyengédségedet.
Te bizonyosan tudsz jólétet teremteni
a nyomorúságból.

...Tervem valóra válik, és amit akarok, mindent végbe viszek...[5]

Mit mondhatnék vagy tehetnék még, hogy meggyőzzelek, én Kedvesem?

Bár belefáradtál a sok utazásba, megteszem kérésed egy részét, ha továbbra is utazol kedvemért és hirdeted mindazt a Tanítást, amit adtam neked.

Utazni fogok kedvedért, Uram. Méltatlan vagyok rá, de hogyan mondjam meg? Miként kaphatnám meg Tőled kérésem másik részét is?

...nagyon törékeny vagy ahhoz...

Nem vagyok törékeny, ha Te énbennem vagy és jelen vagy. Nem vagyok törékeny, ha Szent Mihály áll mellettem és áldott Édesanyánk betakarja köpenyével fejemet!

Te valóban bízol Bennem...[6] Fiam maradéka! Ruhád majdan saját véredbe roskad... ez sokak üdvösségére és megtérésére lesz. Kevéssel ez előtt úgy fogom kiárasztani rájuk Lelkemet, mint még sohasem. Hazug nyelvüket igazzá teszem, hogy így kiáltsanak:

„A Magasságbelihez

[1] Vagyis arra fognak vágyakozni, hogy kövessék Isten főparancsolatát.
[2] Isten arra utal, hogy amikor eljön hozzám és üzenetet ad, olyankor nincs körülöttem senki, nincs tömeg. Minden csendben történik.
[3] Mivel hallottam Isten csalódott és kissé keserű hangját, megéreztem, hogy fellobbanhat haragja és bátorkodtam félbeszakítani Őt.
[4] Iz 45,6-7
[5] Iz 46,10
[6] Észrevettem, hogy meglepetés csendül ki Jahve Uram hangjából.

és mindenek Atyjához tartozom."

Más[1] pedig Fiam Nevéről kereszténynek fogja nevezni magát, és homlokára lesz írva Fiam Új Neve. - Ó Vassula, fogd meg a sarlót és arass! Siess, ragadjon magával Művem ragyogása, és arass! Erőteljesen arass Velem együtt, és soha ne engedj a világ csábításának!

Az Én Hangom édes, Képmásom tökéletes. Jöjj, jöjj Atyád karjaiba! Bár por és hamu vagy, de szívvel lélekkel az Enyém!

Jöjj Paraskeví,[2] megóvom látásodat!

1994. augusztus 10.

Az Én Békémet adom neked.

Én vagyok az Úr, és szívesen ellátlak mennyei táplálékkal. Írd galambom, írd le a következő szavakat a Szentírásból:

> „Ha Bennem maradtok, és Tanításom tibennetek, kérjetek, bármit akartok: megkapjátok!"[3]

Figyelj és írd: Irgalmamban megkönyörültem rajtatok és azért vagyok itt, hogy tanítsam a tanulatlant, és Törvényemet adjam a törvényszegőnek. Továbbra is táplálni fogom e nemzedéket Mennyei Atyám örökségével. A magasságból jön a Kenyér, amely meggyógyít benneteket. A tanítás Kenyere a mennyből száll alá, Atyám tartalékaiból. Senki sem mondhatja, hogy „Nincs mit ennem". Íme felkínálom nektek, nehogy kísértésbe essetek, és azt egyétek, ami rossz és halálos, ami a világ gyökeréből való. Lelkem Életet és békét kínál fel nektek, Virágom által írom e néhány szót számotokra.

Uram, a görög ortodox papok közül néhányan azért nem hiszik, hogy Te vagy az, aki beszélsz, mert „virágnak" szólítasz.

Tudom, de nem olvasták? ...elpusztult ivadékaik virága...[4]

Ezeknek mondom: „Nyissátok ki szíveteket, megkapjátok a Világosságot, és hinni fogtok." Most olyanok, mint a szánalomra méltó sokaság, amint árnyékban és sötétségben bolyong. Irgalmamban nem tekintek vétkükre, hogy időt adjak a bűnbánatra!

Jöjj, barátom, nem felejtettem el, amit azon a napon felajánlottál Nekem. Közeledik az a pillanat, amikor hasznát tudom venni felajánlásodnak.[5] Addig felkészítelek. Továbbra is megjelenek képmásommal helyedben, hogy bátorítsalak. Ó gyermekem, mit meg nem tennék érted?

- Utadat zafírokkal borította be Gyengéd Szeretetében Atyám, a Király, aki mégis oly anyai; a Bíró, aki mégis gyengéd és szeretetteljes; az Alfa és az Omega, aki mégis oly szelíd. Jöjj! Én és te? Mi ketten?

Igen!

Beszélj Nevemben, ez örömet szerez és tiszteletet nyújt Nekem.

Uram, szeretlek, és Jelenlétedben minden percnek örvendek.

Én is gyönyörűségemet lelem abban, ha ily módon beszélek veled.

Ez mindig így van Uram. Mindenkor és mindenhol, ahol éppen vagyok. Ez az adomány mindig velem van, ugye?

Igen! Az Atya és Én kínáltuk fel neked ezt. Ó Vassula, egy napon Velem együtt fogsz megjelenni Atyám udvarában. Mindaddig

---

[1] Nem jelent szükségképpen egy személyt.

[2] Paraskeví a második nevem. Paraskeví görög név és pénteket jelent. Ezt a nevet, mely általános Görögországban, édesanyám adta nekem Szent Paraskeví tiszteletére, akihez szembajok gyógyítása miatt fordulnak. Amikor megszülettem, szemem össze volt ragadva. Édesanyám nem tudta, hogy egyáltalán van-e szemem? Szent Paraskevíhez imádkozott, és megfogadta, hogy az ő nevét adja nekem. Három nap múlva megnyílt a szemem.

[3] Jn 15,7

[4] Vö. Bölcs 18,12.

[5] Lásd az 1994. augusztus 8-i üzenetet.

azonban nem szakítom le virágomat, míg Tervem be nem teljesedik veled. Addig továbbra is idd Véremet és edd Testemet!

A Szent Isten veled van.

1994. augusztus 18.

(Szent Édesanyánk szól.)

Leányom, Szívem örvendez valahányszor csatlakozol a szentek imájához... Drága gyermekem, te ugyanabban a küzdelemben veszel részt,[1] mint a mennybéli szentek. Én is jelen vagyok, ezért ne szabj határt Isten iránti engedelmességednek!

Nézd, fogadj el mindent, amit Isten ad neked! Keze az Ő nagylelkű szándékára adja meg neked a lehetőséget, a szabadságot és az erőt, hogy az Egyház feléledéséért dolgozz. Ha tiszta tükör maradsz, Isten Képmását tükrözöd, és Művei továbbra is felragyognak rajtad, így majd minden nemzet olvassa az Élet Szavát, és nyitott szívvel fogadja Krisztust.

Olyan sok gyógyítanivaló maradt, de légy bizalommal az Úr iránt, mert Ő Maga a te Szent Társad. Mivel azért támadtál fel, hogy Fiammal, Krisztussal légy, igaz életet kell élned Istenben. Mennyei dolgokkal törődjön minden gondolatod! Taníts meg másokat arra, hogy gondoljanak Istenre, beszéljenek Istenről és vágyakozzanak Isten után,[2] akkor majd megtapasztalják, hogy Isten az Élet, az Öröm, a Mennyei Béke! Nézd, eljönnek a napok, amikor véget ér ez a rendkívüli kegyelem, amit Isten felkínált a világnak.

Vassula, tanuld meg és idézd a Szentírás e szavait azoknak, akik így beszélnek: „Minket nem kötelez egyetlen kánonjog sem arra, hogy bármely jövendölésre hallgassunk..."[3] Mondd meg nekik, hogy a Szentírás sohasem hazudik. Ezt mondja: „Vigyázzatok, ne utasítsátok vissza azt, aki hozzátok szól. Mert ha azok sem menekültek meg, akik a földön szólót elutasították, mi még kevésbé fogunk megmenekülni, ha elfodulunk attól, aki az égből szól hozzánk. Hangja akkor a földet rendítette meg, most pedig ezt ígéri: 'Még egyszer megrendítem, de nemcsak a földet, hanem az eget is.' "[4]

Itt van már a büntetés, amelyet a menny ennek az istentelen nemzedéknek tart fenn. Továbbra is mellettetek maradok, és arra biztatlak, hogy imádkozzatok, böjtöljetek és éljetek igaz életet Istenben! Ha megengeditek, egyre közelebb viszlek benneteket Istenhez.

Én, „i Panayïa"[5] mindegyikőtöket megáldalak, és mondom nektek, köpenyemet már rátok borítottam kicsinyeim, hogy eltakarjalak az ördög elől, aki mint oroszlán, állandóan körülöttetek jár.

1994. augusztus 19.

Szívem felkészült, Uram,
hogy szolgáljon Téged
és megtegye Parancsodat.
Megengedted,
hogy Felséged házának Udvarában
figyeljek tanításodra.
Bár táplálék híján gyenge a térdünk,[6]
Istenem, végtelen Irgalmadban
megkönyörültél rajtunk.
Segítségünkre jöttél:
„Vagyont és gazdagságot tettem félre
számodra, nemzedék,
eljövök az éhség idején."
Ezt akartad nekünk megmondani
egész idő alatt.
Hálát adok Neked,
teljes szívemből hálát adok.

Az Én Békémet adom neked.

Szívemben sok kincs van, és most megmutattam neked ezt a kimeríthetetlen gazdagságot. Szeretlek, soha ne kételkedj szeretetemben! Mondtam neked, hogy ezt a Kincset a ti időtőkre tettem félre, arra az időre, amikor az emberiség a legmélyebb ponton, igen siralmas állapotban

[1] Lelki küzdelemben az ima, a szeretet és az Isten iránti engedelmesség által.
[2] Vagyis kövessék és éljék meg Isten főparancsolatát.
[3] A Szűzanya a mi időnkben adott jövendölésekre utal.
[4] Zsid 12,25-26
[5] Az áldott Anya – görögül. Pontos fordítása: a legszentebb, az egészen Szent.
[6] Lelki táplálék híján.

lesz, és a Vadállat engedélyt kap arra, hogy mindnyájatokat megkísértsen. Ezért kérlek benneteket, hogy többet imádkozzatok, böjtöljetek és kövessétek szabályaimat!

Nyissátok ki Felém szíveteket, és haljatok meg önmagatok számára! És te, leányom, maradj Bennem, fogadd el üldözőidet, és Magamhoz fogom emelni lelkedet. Soha ne mondj ítéletet, ne sírj az anyagiak miatt, amelyek nem tartanak örökké. Légy jó és szent! Tanítani foglak, hogy tökéletes légy, ha megengeded, Vassulám. Továbbra is add tudtul és hirdesd Szívem gazdagságát mindazoknak, akikhez küldelek, és ne ijedj meg vádlóidtól! Hagyd Rám őket, gyermekem! Látod, hogy mennyit kell még javulnod? Azzal, ahogyan élsz, másokat is vonzani fogsz, hogy megismerjenek Engem.

(Majd az Úr a rodoszi imacsoporthoz szólt.)

Azt akarom, hogy egyikük se feledje el soha, hogy Én emeltem fel őket a kegyelemmel. Egyikük sem érdemelte meg Kegyelmeimet, ezért szeretném, ha elolvasnák a Szentírásban a farizeus és a vámos példabeszédét, nehogy képmutatássá váljék buzgóságuk. Tanuljátok meg, hogy senki más nem jó, csak az Isten.

Még senki sem tökéletes közületek. Még igen sokat kell tanulnotok. El kell sajátítanotok az Atya türelmét, azt a szeretetet és szelídséget, amit mindnyájatok iránt tanúsítok és Szentlelkem tökéletes szentségét és gyengédségét.

Ez mostanra minden, leányom. Áldj és szeress Engem! Én, Jézus megáldalak téged, tanítványom.

ΙΧΘΥΣ

1994. augusztus 23.

Uram?

Én Vagyok. Kicsim, fogadd Békémet!

Azért jöttem el hozzád, hogy egy kis vigasztalást kapjak szívedben. Szívemben van egy seb, amely elviselhetetlen... A vadállat követői ma meggyaláznak Engem Szeretetem Szentségében. Elárulják, leköpik a Szeretetet és rátaposnak. Most az ő gonosz kezükben vagyok. Tudod-e, hogy mit jelent ez? Örök Áldozatom van kezükben. Megköveznek Engem. Megesküdtek egymás között, hogy eltüntetnek Engem Tabernákulumomból.

Figyeld meg! Közel van a nap, amikor hivatalosan kijelentik, hogy el kell távolítani Engem tabernákulumomból és üres cintányért kell állítani helyemre... És be fog teljesedni Dániel próféta jövendölése.

Leányom, soha ne gyengülj meg hitedben és hűségedben, soha ne aludj, soha ne kételkedj! Pihentess meg, kedvesem, pihentess meg! ... IC.

Nemzedék! Nem mondhatod, nem,
soha nem mondhatod Megváltódnak,
amikor majd eljön az Ő Napja:
„Egyedül fekszem a földön,
és senki sincs, ki felemelne."
Amikor majd Tűzzel sújt le rád,
megéget és kiszárít, és kertjeid
éppúgy elszáradnak, mint szőlőid,
ne mondd Megváltódnak, nemzedék:
„Hozz valami enni- és innivalót!",
hanem most tarts bűnbánatot
és most hagyd abba a rossz felszítását!
És az istentelenekre pedig, akik Urunk
Örök Áldozatát megszentségtelenítik
és a Halál a barátjuk,
hevesebben fog ráesni a Tűz, mint valaha,
hacsak meg nem hallja az Úr
bűnbánatuk kiáltását.

1994. október 3.

Szenvedésem Vassulája, Értem élj! Ez legyen életed igazi célja! Hamuvá teszem a földön ellenségeidet, akik az Én ellenségeim is. Ó föld![1] Hiszen van lelked, miért szomorítasz meg ennyire? Lehetséges, hogy már nem akarod örökségedet? Ó Vassula, mennyire szomorkodom e nemzedék miatt! Feléjük

[1] Jézus, fájdalmasan kiáltott a világnak.

nyújtom Kezemet pusztaságukban, eljövök elszáradt lelkükhöz, hogy újból életre keltsem, de úgy tűnik, hogy nem veszik észre mentő Kezemet…

Jöjj, gyenge leányom, jövendölj az Én Nevemben, és mondd meg új szövetségem népének, hogy eljönnek a napok, amikor újból keresztülszúrják a Mi Két Szívünket. Ellenségeim meg fogják támadni Szentélyemet, Oltáromat, Tabernákulumomat, hogy felállítsák a vészt hozó undokságot. Olyan nagy szorongattatás készül, amelyhez nem volt hasonló, amióta nemzetek léteznek. Erővel és árulással akarnak betörni Házamba.

A lázadás már folyamatban van közöttük, de titokban és előbb el kell mozdítani azt, aki visszatartja, mielőtt a Lázadó nyíltan megszentségteleníti Szentélyemet.

Ó hányan fogtok elbukni hízelgése miatt! De enyéim nem fognak meghátrálni, hanem inkább felajánlják életüket ügyemért. Könnyes szemmel mondom: „Ez a betolakodó tűzzel fog próbára tenni benneteket…" Támadása már terjed a világon.[1] Az oroszlán már elhagyta barlangját…

Figyeljetek most és értsétek meg: a betolakodó tudós. Ezek a tudósok, akik a Vadállatot követik és tagadják Istenségemet, Feltámadásomat és Hagyományaimat. Ezekről mondja a Szentírás: „Szíved felfuvalkodott, s azt mondtad: "Isten vagyok, és az Isten trónján ülök a tenger közepén." Noha ember vagy, nem Isten, szívedet mégis Isten szívéhez tetted hasonlóvá."[2]

Leányom, ma osztatlan szívre találtam, olyan szívre, amelybe beleírhatom ezeket a titkokat, amelyek le voltak pecsételve, mivel most bizonyosan be fognak teljesedni. Ezért engedd meg Kezemnek, hogy szívedbe vésse e szavakat, leányom:

Amikor az, aki megtöri a szent nép hatalmát, Hagyományom kiárusítóival együtt Trónomra lép, Istenként fog állni Szentélyem közepén. Figyelmeztettelek benneteket, és még mindig figyelmeztetlek, de sokan csak hallgatnak Engem és nem értenek… Ti ma építkeztek, de mondom nektek, nem lesztek képesek befejezni műveteket… nyissátok ki mindannyian szemeteket, és nézzétek a Házamban lévő összeesküvést… Az összeesküvés és az árulás együtt jár: valaki, aki asztalomnál eszik, Ellenem és Országom minden hatalma ellen lázad.

Azért mondom el nektek ezt most, hogy ha majd eljön az idő, teljesen megértsétek szavaimat és elhiggyétek, hogy mindvégig Én, az Isten voltam e kiáltások Szerzője.

Most elmondok nektek valamit, ami eddig titok volt előttetek, új dolgokat fogok feltárni, olyan dolgokat, amelyek rejtettek és ismeretlenek voltak előttetek: közületek sokan el fogják veszíteni a hitet, és ezt a kufárt fogjátok tisztelni, mert hízelegni fog nektek. És ő, – egy idegen nép istenével, a ti időtök tudósaival együtt, akik elvetik Istenségemet, Feltámadásomat és Hagyományaimat, – rá fog taposni Áldozatomra. Mivel az emberek szíve gyenge, sokan el fogják őt fogadni, mert nagy megtiszteltetésben fogja részesíteni azokat, akik elismerik őt a szívükben.

Egyházamnak el kell viselnie majd mindazt a szenvedést és árulást, amelyeket Magam is elviseltem, de a Szentírásnak ismét be kell igazolódnia: „Lesújtok a pásztorra, és szétszélednek a juhok."[3] Ti azonban ennek a pásztornak engedelmeskedjetek,[4] bármi történik is, hozzá legyetek hűségesek és senki máshoz! Megverik pásztorotokat…

És népem jajgatása az egekig hatol. Amikor városom csupán kőhalom lesz már, megreped a föld, megnyílik és megbillen…

Mialatt mindez szemetek láttára megtörténik, szikra pattan Keletről. Egy hűséges kéz emelkedik fel Kelet felől, hogy

[1] Az állandó propaganda a különböző újságokban arról, hogy a pápa nagyon beteg, idő előtt élve temeti el őt. Ez a szándékos „agymosás" előkészíti az ellenségnek az utat, hogy színre lépjen.

[2] Ez 28,2

[3] Zak 13,7

[4] II. János Pálnak.

megvédje Nevemet, Tiszteletemet és Áldozatomat. És mialatt káromlásokat ont a Vadállat szája, felajánlja magát Keletről egy szív, hogy megmentse azt a Testvért, aki a Gonosz zsákmánya lesz, és mialatt szerződéseket szegnek meg, elűzik és megölik a prófétákat, nemes hang hallatszik Keletről: „Ó, Ellenállhatatlan Isten, tégy minket méltóvá Nevedre! Add meg nekünk, hogy egyek legyünk Nevedben!”

- A Sátán útban van Trónom felé. Hívjátok össze gyülekezeteiteket és mondjátok meg nekik, hogy Én, Jézus fogom bekötni sebeiteket, amikor eljön az ideje.

A Mi Két Szívünk lesz egyetlen menedéketek szorongattatásotok napjaiban. Figyeljetek Rám, és értsetek meg ti, akiket oly nagyon szeretek: Azt akarom, hogy bátrak legyetek, ne féljetek a nagy megpróbáltatás napjaiban, továbbra is védjétek meg Szavamat, Hagyományaimat, és ne fogadjatok el szóvirágokat és emberi tanokat, amelyeket Ellenségem ad nektek és ő ír alá. Nevét azoknak a gyermekeknek a vérével fogja aláírni, akiket gyilkos terveihez, előmenetelének tervéhez használt fel![1]

És mialatt ti, barátaim, a Hajnalt várjátok, miközben szerződéseket szegnek meg, és a Lázadás közel van a kirobbanáshoz, emeljétek fel szemeteket, nézzetek Kelet felé, és figyeljétek a Hajnalt! Figyeljétek a Világosságot, amely Keletről fog felkelni! Figyeljétek Tervem beteljesedését! Mialatt a szomjazó ember kiszáradt torokkal keresi a vizet, Én teljes Ragyogásomban és Hatalmamban Folyóként fogok kiáradni rátok Új Nevemmel.

ΙΧθΥΣ

[1] „Vérrel fogja aláírni nevét”; mivel oly sok nép törvényesítette az abortuszt, így a Sátánnak könnyebb hatalomhoz jutnia. Az abortusz a gyilkosság rejtett formája, amely így a Sátán kultuszát mozdítja elő, mivel emberáldozat. A Sátán azért kérte az emberáldozatnak ezt a rejtett formáját, hogy segítse az ellenséget és hatalmat adjon neki.

1994. október 5.

Vassulám, kövesd szabályaimat, mert az a rendeltetésük, hogy az egész emberiség előtt felfedjék gazdagságomat és lehetővé tegyék Szentlelkemnek, hogy egyedüli Vezetőd legyen. Ne veszítsd el bátorságodat! Szeretetem fenn fog tartani téged. Figyelj és írj:

Legbensőbb vágyam, hogy találkozzék a Nyugat és a Kelet. Szükségem van arra, hogy Egyházam e két oszlopa[2] találkozzék és megszilárdítsa Egyházamat. Egyházam nem állhat szilárdan egyetlen oszlopon. Azzal bíztam meg őket, hogy oltalmazzák Egyházamat. De alighogy visszatértem az Atyához, megtörtént elszakadástok és Testemet azok a kezek szakították ketté, amelyeket Atyám teremtett. Azóta rettenetes dolgok rendítettek meg.

Ma mélyen meghat teremtményeim legkisebb igyekezete is, amely düledező Házamat akarja helyreállítani. Az egész menny örül az egység felé vezető legkisebb lépésnek is. Atyám haragját enyhíti minden imádság, amelyet Testem felépüléséért ajánlanak fel... áldásaimat árasztom azokra a találkozókra, amelyeket az egység érdekében az Én Nevemben hívnak össze, és megáldom azokat, akik ezeken részt vesznek.

Szemem őrködik azok felett, akik szeretnek Engem, és akik tökéletlenségük ellenére eleget tesznek forró vágyaimnak. Jöjjetek hát össze, és együtt terítsétek meg az Asztalt Tiszteletemre! Ti ismeritek Kelyhem és Kenyerem ízét. Mindketten megízleltétek Táplálékomat, a harmadik nyelv azonban még nem ismer teljesen Engem, de ti, ti, aki megőriztétek Hagyományomat, rendíthetetlen voltál.[3] Hiszen hallhattad: „A szükség idején segítség a testvér, de még inkább megment majd a nagylelkűség.”[4]

Siettessétek Dicsőségem napját! Keletről nagylelkű szívet támasztok, aki hűsé-

[2] Kelet és Nyugat.

[3] Rendíthetetlen a Hagyományban.

[4] Sir 40,24. A magyar bibliafordítás szerint: „megment majd az alamizsna”.

gében békeszövetséget fog megpecsételni a Nyugattal. Egyeduralmamat előbb ketté törték, majd szilánkokra... milyen dicsőségesek voltatok korábbi napjaitokban!

Jöjjetek, és tegyétek Eggyé Házamat azáltal, hogy egyesítitek Húsvét dátumait... van két Nővér, akikben Lelkem örvendez és akiket szeret, bár körülveszi őket testvéreinek sokasága, akik nem akarnak rájuk figyelni, noha lelkük[1] még sohasem volt ilyen közel a halálhoz, mégsem akarnak figyelni. Ezért Én Magam fogom összehozni kettőjüket, hogy tiszteljék és egyetlen oltár körül ejtsék ki Nevemet, és közvetlenül ezután a testvéreikkel együtt fogják befejezni a szertartást.

Rosszallással szemlélem mindazt, ami Házamban végbemegy, és mondom nektek: egy áruló fogja béklyóba kötni Törvényemet és Hagyományomat és leigázza oszlopomat, aki tisztelt Engem Nyugaton. Népszámlálást fognak tartani anélkül, hogy Engem megkérdeznének. Szívük elhatározta, hogy elmozdítják ezt az oszlopot, mielőtt összehoznám őt Kelet Egyházának oszlopával, és megerősíteném düledező Házamat. Eltökélt szándékuk, hogy megöröklik azt, ami nem az övék. Hogyan felejthették el, hogy Én megvizsgálok minden szívet, hogy megtudjam, mit gondol? Lelkem arra vágyik, hogy egyesítselek benneteket, hogy népem, aki ma sötétségben jár, meglássa Világosságomat, és akik a halál völgyében fekszenek, feltámadjanak.

1994. október 6.

Teszek én valami jót? Hűséges vagyok Hozzád, Uram?

(Megsimogattam és megcsókoltam haját a Szent Lepel képén, és azon tűnődtem, hogy nem bántja-e meg mindez Őt.)

Nem bántalak meg ezzel?

Nem bántasz meg. Örülök ennek.[2] Vassula, ó Vassula, mennyi időbe telik, mire megértesz Engem?[3] Szeretetem végtelen! ... Gyermekem, mindaz Dicsőségemre van, amit Érdekemben teszel. Tégy meg mindent, amit meg tudsz tenni, a többit Én teszem meg. Soha ne félj! Én tudom, hogy te mennyit tudsz adni, ezért ami hiányzik, azt Én adom meg és betöltöm a hiányt. Én és te, mi ketten, emlékszel? Légy hát békében!

Veled van a Szeretet. IC.

1994. október 9.

Uram, bízom Benned!
Te vagy Tanácsadóm, micsoda adomány!
Micsoda adomány,
hogy Királyt szolgálhatok!
Nyisd ki szívemet,
hadd figyeljen tanításodra,
hogy mindenkivel megismertethessem!

Vassula, béke legyen veled! Nem írtam-e tele veled együtt több mint száz füzetet mindannyiatok számára,[4] hogy igaz tudásomat tanítsam nektek? Te most elindulsz, hogy Házamban szolgálj Engem. Nem hagylak el. Elküldöm neked Szószólómat, Ő mindarra emlékeztet, amire tanítottalak.[5] Szócsövemnek foglak használni mindvégig. Dicsőítsd Szent Istenedet! Szájad legyen olyan, mint a kard, szúrd keresztül és nyisd meg az emberiség szívét! ... Követőkre van szükségem ezekben az időkben, és oly kevesen követnek.

Szaporodnak a szentségtörések, leányom, és népem egyre kisebb jelentőséget tulajdonít Áldott Oltáriszentségemnek. Imádkozz az Atyához, hogy árassza kegyelmeit e nemzedékre! Bár sokan hátat fordítottak Nekem, Hangom vissza tudja hozni őket Hozzám. Légy ezért továbbra

[1] Testvéreik lelke.

[2] Látta habozásomat.

[3] Jézus ezt derűsen mondta.

[4] Ezzel az üzenettel kezdem meg a 74. füzetet, ha nem számítom bele a 74 másik füzetet, amelyekben személyes üzeneteim vannak és a további ötöt az őrangyalom üzeneteivel.

[5] Mindezt a találkozó előtt mondta nekem.

is a Visszhangom! ... Bárányaimnak szükségük van arra, hogy hallják a Pásztor hívását, és vissza tudjanak térni a nyájhoz.

- Azt parancsolom neked, hogy ne tartsd vissza hívó hangomat, mert az Én Érdekeim megelőzik a tieidet. Engedd, hogy megöntözzem ezt a sivatagot, még mielőtt eljön az Én Napom! Engedd, hogy megszenteljem fiaimat és leányaimat! Megnyitottam égi tartalékaimat, hogy bőségesen rátok öntsem Mennyei Mannámat. Megesküdtem, hogy senkit sem hagyok szegényen vagy éhesen, mert Áldásom bőséges, Szeretetem túláradó és Lelkem Lehelete gyógyító.

Hagyd nyitva kapuimat azáltal, hogy engedelmességet és hűséget tanúsítasz Irántam, és sokan, akik elbuktak, fel fognak állni, és Szentlelkemmel együtt fogják Irgalmamat hirdetni. Jöjj, és meríts Szívemből. Itt van[1] minden Gazdagságom. Gyengeséged kimondhatatlan, de mekkora öröm! Mert gyengeségedben Én vagyok a Király. Lelkem fogja vezetni most lépteidet. Tanuld meg, miként munkálkodom!

- Légy áldott, ki Szavamat hordozod! IC.

1994. október 13.

Itt vagyok Uram,
felkészültem, amennyire csak tudtam,
hogy tisztelettel és szeretettel szolgáljalak.

Béke legyen veled, lélek! Vassulám, mindig fogok neked alkalmat adni arra, hogy hirdesd Üzeneteimet, bármennyire igyekeznek is feltartóztatni téged üldözőid...[2] vagy írd inkább így, üldözőink. Sohasem fogják elérni céljukat... Én vagyok az Ég és a Föld Ura...

Lelkem áldott gyermeke, engedd, hogy most újból igénybe vegyem kezedet! Továbbra is szólni fogok szájadon keresztül a nemzetekhez, és hogy felbátorítsalak, olykor fel fogom fedni előttük Szent Arcomat. És rajtad is láthatóvá fogom tenni társadalmatok számára majdani dicsőséges testedet. Ezeket az adományokat Atyám kínálja fel, aki azért szeret téged, mert szeretsz Engem. Meg fogom mutatni társadalmatoknak dicsőséges testednek,[3] a romolhatatlan testnek ragyogását... Ahhoz, hogy megmutassam neked Országomba vezető Utamat, engedd, hogy megszenteljelek.[4]

Továbbra is meggyógyítom betegeiteket, és ők dicsérni fogják Nevemet. Hallgass meg: Nevem felmagasztalására gyakran meg fogok jelenni helyedben, Csodáimra és valóságos Jelenlétemre emlékeztetve őket. Általad fogom kinyilvánítani Magamat, hogy mindenkinek megmutassam, miképpen vagyok benned és te Énbennem, hogy elhiggyék: Én Vagyok szavaidban. Gyermekem, az a Szeretet van benned, amellyel Atyám szeret Engem, ezért vagyok benned. Mivel megnyerted Mennyei Atyám tetszését, most megadta neked ezt az adományt, ezt a kimeríthetetlen kincset, amely többet ér a világ összes kincsénél.

Újból eljövök hozzád, hogy halljad Isten Szavát. Isten vagyok. Dicsőítsd Nevemet, és hirdesd Csodáimat ennek a világnak, amelyet meghódítottam! Azt akarom, hogy megismerjék Csodáimat és tudjanak róluk. Lássa meg Ég és Föld Dicsőségemet! Ne kételkedj tovább, hanem higgy most! ... - Meg fogok nyitni számodra egy igen fontos ajtót.[5]

Hallgass meg most és Nevemben írd: Mondom nektek, az üdvösség eljön az elhagyottakhoz és azokhoz, akik sohasem kerestek Engem. Vízre van szüksége a szegénynek és a nyomorúságosnak,

[1] Jézus a Szívére mutatott, miközben ezt mondta.
[2] Az Úr itt habozott, majd a következőket mondta.
[3] Sokan tanúsították ezt a különböző országokban. Úgy látták, hogy arcom porcelánhoz hasonlóan úgy ragyog, mintha fény áradna ki belőle, és mintha egészen fiatal lány lennék.
[4] Tisztulások és megpróbáltatások által.
[5] Nem mondta meg, melyik ajtót, de később megértettem. Néhány nap múlva O'Carroll atyát minden nehézség ellenére magánkihallgatáson fogadta Bartholomaios konstantinápolyi pátriárka.

az elhagyottnak és az éhezőnek,[1] de nincs víz. Nyelvük kiszáradt a szomjúságtól. Ezért fogok vizet adni nekik Saját Kezemmel. Nem vettétek észre, miképpen gyűjtöm össze a nyomorúságosokat? A haldoklókat?

Hívni fogom a bűnösöket és mindazokat, akiket papjaitok kemény szavakkal ostoroznak nap mint nap.[2] Örömre fogom váltani szomorúságukat, és amikor megkérdezik: „Velünk mi lesz? Mi is örökölhetjük Országodat? Valóban megmenekülhetünk?", így fogok válaszolni: „Meghallgattam könyörgéseteket, meg foglak menteni benneteket, nyomorúságosságotok által foglak megmenteni. Nem hallottad még, gyermekem, hogy Én a betegek és a szegények miatt jöttem?" Nem azokat fogom meghallgatni, akik azt kiáltják, hogy „Uram, Uram", és nem teszik meg Akaratomat. Nem azokat fogom meghallgatni, akik nap mint nap alapjaitokról beszélnek, de maguknak nincs alapjuk. Jaj nektek, gazdagok! Most tiszteletben részesültök, de temetéstek napján bezárul előttetek Országom, és nevetek ki lesz törölve az Élet Könyvéből... És te, leányom, ne engedd, hogy szíved máshol időzzön, mint az Én Szívemben!

Ne félj hirdetni Irgalmas Felszólításomat! Tiszteld Lelkemet! Növekedni fogok benned mindaddig, míg kész vagy magadat megsemmisítve kicsi maradni. Általad végbevitt Műveim meg fogják dicsőíteni Nevemet. Mi ketten? IC.

[1] Jézus hasonlatokat használ beszédében. A meg nem tértekre, az elszéledt juhokra és a lelkileg képzetlenekre utal.

[2] Néhány embert, akik Görögországban éppen megtértek az „Igaz Élet Istenben" üzenet által, és életükben először járultak igaz szívvel a gyónáshoz, vágyva vágytak arra, hogy visszatérjenek az Egyházba és Istenre szomjaztak, kemény szavakkal ítélt el gyóntatójuk, amikor megtudta, hogy az Üzenetek által tértek meg, és kiközösítéssel fenyegette őket.

1994. október 14.

(Szent Mihály üzenete.)

Krisztus Szenvedésének Vassulája, Én, Szent Mihály arkangyal köszöntelek és megáldalak.

- Emlékszel, miként hívott Isten, hogy Igaz Életet élj Benne? Lelki feltámadásodnak puszta emléke is könnyekre indít mind a mai napig... Egykor harcban álltál Istennel, mert minden figyelmedet lekötötte az, ami nem lelki. De most, dicsőség Istennek, az Igaz, a Magasságbeli betakart téged Szentlelkével, és hatalmas Kezével felemelt, hogy Szentlelke tanúságtevője légy, mivel az Ő Lelke lakóhelyet vett benned. És az Ő Lelke kezdettől fogva[3] otthonra talál benned és megdicsőül, amikor kiáltásodat hallja: „Atyám–Abba". - Hamarosan leszáll, hogy letörje a gonoszságot, amely beférkőzött az emberek szívébe.

Figyelj Rám, több mint három éven át fognak taposni az Örök Áldozaton.[4] E hihetetlen istenkáromlás miatt lakosaitok egyharmada meg fog halni a gonoszságtól. Az Úr saját Szentségére esküdött így. Készüljetek most fel arra, hogy Istennel találkozzatok...[5] Nem szívesen mondtam el neked mindezt, de nemzedéketekben ma nagy tiszteletet nyújtanak az ördögnek, aki kezdettől fogva gyilkos és hazug, és most atyaként imádják. Őt tisztelik az Atya helyett. Napjaitokban mélyen meghajolnak művei előtt, és ezzel büntetést vont magára nemzedéketek. Országaitokat elárasztották a tisztátlan lelkek légiói, és ott nyüzsögnek mindenütt.

A Sátán ma még Isten választottjait is megkísérti. Ezért éri annyi baj ezt a nemzedéket, amely ártatlan vérrel építi tornyait[6] és bűnre alapozza házáját. Egye-

[3] Megtérésemtől fogva.

[4] Jézus valóságos jelenlétén az Oltáriszentségben.

[5] Amikor Szent Mihály látta szomorúságomat, engedélyt kapott Istentől, hogy kissé tovább maradjon velem, mert szomorú voltam üzenete tartalma miatt.

[6] Az abortuszt sok országban törvényesítették.

dül ez az áldozat tetszik a Sátánnak...[1] Gyermek, helyezd bizalmadat a Magasságbelibe, és bíztasd az embereket, hogy kérjék közbenjárásomat! Én, Szent Mihály, az Isten arkangyala, sohasem fogok belefáradni abba, hogy megvédjem az Igazságot. Állj helyt[2] még akkor is, ha az Ellenség ütései sérülést okoznak. Veled vagyok. Örvendj a Magasságbeli kegyének!

(Az Úr folytatta:)

Légy békében! Jöjj közel Hozzám, és érezd Békémet! Sohasem foglak elhagyni. Segíteni foglak, hogy Szívem diadalmaskodjon benned. Ne engedd, hogy a Sátán kétkedéssel tévesszen meg! Erősíteni fogom benned Jeleimet. Nevem tiszteletére teszem mindezt.

[1] Az abortusz ezért tetszik a Sátánnak, mert emberáldozatra van szüksége ahhoz, hogy hatalomhoz jusson. Sok abortusz követnek el mindennap, és sokan nincsenek is tudatában annak, hogy ezzel az ördögnek nyújtanak tiszteletet. Az ördög vérre szomjazik, és most az ártatlanok vérét kapja.

[2] Szent Mihály azt akarta mondani ezzel, hogy „utánozzam" őt, vagyis soha ne fáradjak bele az írásba és legyek bátor a kapott ütések ellenére.

1994. október 18.

Kis gyermekem, Jahve vagyok, a te Örök Atyád. Magasra emeltelek a dühös tömeg fölé,[3] hogy jelen légy Udvaromban. Légy kitartó munkádban, és ajánld fel Nekem elnyomóidat! Mondd:

„Atyám, szabadíts meg
Igazságosságodban
a hazug nyelvtől!
Jöjj sietve, Istenem, nagy Szeretetedben!
Halld meg imámat, Jahvém!"

És most ezt mondom neked: Gyermekem, gyermekem, még ha tízezreket állítana is ellened Ellenségem, ne félj, melletted vagyok, hogy megvédjelek. Jelenlétem a te Pajzsod. Ki olyan, mint Én? Kihez hasonlíthatsz Engem? Kihez mérhetsz Engem? Jelenlétem Ragyogás és Fenség. Senki ne nyomjon el téged! Te vagy az, gyermekem, aki szentélyeimet[4] helyre fogod állítani Részemre. Nem saját dicsőségedre választottalak, hanem hogy áldd Nevemet. Nem a te dicsőségedre támasztottalak fel, hanem az Én dicsőségemre. A tanítvány nyelvét adtam neked, hogy nap mint nap hirdesd Üdvözítő Tervemet.

Állj munkába, ivadékom, és veled leszek! Olyan lángot adtam neked, amelyet senki sem tud eloltani. Növelni fogom benned csodáimat. Kincstáramban még sok csoda van. Csodáimat annak arányában adom, hogy hány ütést kapsz ellenségeidtől. Fiam képmása által fog megjelenni helyedben, és felfedi Magát társadalmatok előtt. Ki állítja, hogy megfosztom őket a jelektől? Mondhatja-e bárki, hogy nem Én Magam igyekszem megóvni és meggyógyítani benneteket? Panaszkodhat-e bárki, hogy elrejtve tartom jobb Kezemet? Ki az, aki királyi lakomát ad ebben a pusztaságban, ha nem én?[5] Ki tudja megrepeszteni a sziklát a puszta-

[3] Elnyomóim.

[4] „Szentélyeimet" jelentése: „lelkeket".

[5] A királyi lakoma jelenti Isten csodáit és jeleit, valamint a Szentlélek műveit, amelyeket oly bőkezűen áraszt ránk.

ságban, és ki oltja szomjatokat bőséges vízzel, ha nem Én?[1] Nyisd ki szemedet, nemzedék, és figyeld csodáimat! És te, leányom, mivel megszabadítottalak, vezesd népemet Házamba!

Egyesítsd népemet Házamban, ahol ők is elnyerik szabadságukat! Egyesítsd egy szívben népemet! Kövesd a parancsot:

Ajkad tegyen tanúságot Irgalmasságomról, éleszd fel ezt a pislákoló lángot,[2] folytasd oltáraim[3] és Házam felépítését! Senki sem fogja megostromolni sátramat.[4] A gonosz lelkek dühödt légiója rejtőzik más sátrak alatt,[5] hogy kiirtsák a reményt, amelyet Én adtam nektek, és félelmet keltsenek bennetek. De betegség fogja felemészteni testüket, és férgek fogják betakarni őket... Fogadd Békémet, és szüntelenül könyörögj a meg nem tértekért![6] Gyermekem, fáj a Szívem, mert tekintetem bejárja a földet, és amit látok, nem felel meg Szívem vágyainak... Atyátok minden felett uralkodik, de szabadságotok felett nem... és az ember megrontotta szabadságát...

Kedvesem, imádkozz, hogy a haldoklóknak elég idejük legyen ahhoz, hogy rendbe hozzák lelküket. A szeretet minden cseppje az ő üdvösségükre szolgál. Sokan lélegeznek még azok közül, akik a kőhalom alatt vannak.[7] Imádkozz értük, hogy felfrissítsd lelküket! Ne feledd, hogy téged azért szabadítottalak meg, hogy te viszont megszabadítsd azokat, akik a kövek alatt vannak!

Jöjj, Én, Jahve, szeretlek! Megáldalak.

[1] „Megrepeszteni a sziklákat” Isten hatalmát jelképezi, aki Folyóként küldi Szentlelkét abba a pusztaságba, amelyet mi alkottunk.
[2] Ezt a haldokló nemzedéket.
[3] A lelkek.
[4] Ez azt jelenti, hogy senki sem fog betörni lelkembe – a sátorba –, mivel lelkem Isten lakóhelye és az Ő birtoka.
[5] A „sátor” itt is lelket jelent. Isten arra utal, hogy a gonosz lelkek embereket használnak fel arra, hogy véghez vitessék velük műveiket.
[6] Ekkor igen szomorúnak, fáradtnak éreztem Istent. Majd, mint az apa, aki megosztja fájdalmát és rábízza szomorúságát gyermekére, Isten feltárta előttem szomorúsága okát a következőkben.
[7] Azt is megértettem, hogy már alig lélegeznek.

1994. október 20.

Uram?

Én Vagyok. Látod Vassula, még mindig az a szándékom, hogy felemeljelek: Atyám és Én meglátogattunk és neveltünk téged, igen! Én emeltelek fel. Mondhatod-e, hogy tudásod emberektől származik? Vagy onnan, hogy teológiát tanultál?

Dicsőség Istennek! Minden Tőled való, amit tanultam.

Atyám és Én Műveink és kiválasztott szegényes eszközeink által továbbra is megbotránkoztatjuk társadalmatok filozófusait és kevélyeit. Gyönyörűségemet lelem abban, hogy tanítalak. Igen, mindig gyönyörűségemet lelem abban, ha nemes Tudásomat adom neked. Ó Vassula![8] Ha tudnád, milyen örömet szerez Atyámnak, hogy Bölcsességet ad neked... tudj ezekről az áldásokról! Ne mondd: „Hol van az Én Jézusom?” Kedvesem, egész idő alatt veled vagyok. Tekintetem állandóan rajtad van.

Engedd, hogy gondosan tovább képezzelek lelkileg! Engedd meg, hogy olykor elmeneküljek a világ gonoszsága elől és megpihenjek a szívedben! A te csendességedben megpihenek. A te hűségedben Én vagyok a Király, mert tiszteletet és dicséretet kapok. És a te szeretetedben megdicsőülök.

Uram, azzal hogy tanítasz, erőt adsz nekem.
Megszólítasz, és szavaid felemelnek.
Te vagy táplálékom.
Miért adtad a világosság adományát
egy ilyen nyomorúságos személynek?

Mert megdöbbentett nyomorúságosságod. Ha találtam volna valakit, aki gyengébb nálad, őt választottam volna.

[8] Jézus sóhajtott.

Nyomorúságosságod arra készteti Irgalmamat, hogy belemerítselek. Nyomorúságosságod láttán Fejemet rázom... nem találok nálad nyomorúságosabb és gyengébb teremtést... mert nincs is! Hogyan munkálkodhattam volna, ha sorra vetélytársakra találok benned? Egyet sem találok... és ha egy is jelentkezne, abban a pillanatban elsöpörném Leheletemmel. Engedd meg tehát, hogy jobb kezedet az Enyémben tartsam... Boldognak érzed magad, Vassula?

Igen! Nagyon!

Szeretlek, mert megengedted, hogy felvirágoztassalak és általad másokat is. Soha ne félj kedvesem! Ezért csupán annyit mondok neked, hogy szeress Engem, írj és továbbra is dicsőíts meg tanúságtételeddel! Én vagyok az „Igaz Élet Istenben" üzenet Szerzője, és ezt be fogom bizonyítani azáltal, hogy megjelenek Képmásommal helyedben. Ezt az adományt adja Atyám neked és másoknak is.

1994. október 24.

Szentséges Szívem Vassulája![1] Jobban tetszene, ha így mondanám, a Pantokrátor Vassulája?[2] Az Én Nevemben vagy felajánlva. Egy vagyok és Ugyanaz, de az emberek részekre osztottak.[3]

Aki megosztottságot vet, romlást arat. Aki előítéleteket vet, ostobaságot arat. Nem hallottátok, hogy az ostoba behajlítja karját, és saját húsát eszi? Minden húsa elfogy, ami betakarta, és lélegzete is elfogy. Semmi más nem marad belőle, csak száraz csont. Mindegyik Nevem Szent,[4] de az emberek megvetettek és kiűztek Saját Házamból, Saját Városomból és most Saját Szentélyemből.[5] Elnyomnak és súlyosan Rám nehezednek. Gőgjükben elbizakodtak, és elégedetten élnek a sivatagban. Az eljövendő napokban azonban ki fogom nyilvánítani Nagy Nevem Szentségét, amit megosztottságotok meggyalázott.

Leányom, megkérdezlek: Látod, milyen közönyös és elképesztően fásult magatartást tanúsít néped, amikor arra kerül sor, hogy az egységért dolgozzanak?[6] Ezt nem fogom többé megengedni! Nemzeted legtávolabbi tájaira is ki fogom nyújtani Kezemet, hogy legyőzzem ezeket a kufárokat,[7] akik megakadályozzák, hogy népem egyesüljön. Azért támasztottalak fel, hogy az egység jele légy, az Én Irgalmam és Hatalmam jele légy, de vakká tette őket makacs büszkeségük, amelyhez szenvedélyesen ragaszkodnak.

Ma azt mondhatom: „égessék el csontjaikat", és megbosszulhatom őket. Özveggyé tehetem nemzeteteket, de Irgalmamban és Szeretetemben végül felemelek Keletről legalább egyet, aki így fog szólni testvéréhez:[8] „Jöjj, lépj földemre! Jöjj, egyél asztalomról! Jöjj, igyál velem! Kádjaimból kicsordul az új bor. Legeltessük együtt bárányainkat, és tegyük Édenné legelőinket! Istenünk! Lásd, mivé tette kezünk a Te Szentélyedet!"

Házamat Nyugaton kifosztják. Kértem őket, hogy gyülekezzenek Péter köré,[9] de nem értették meg és az ellenkezőjét teszik. Sokan mondják abban a Házban: „Miért van szükségünk, vezetőre,[10] különösen erre a vezetőre?" Figyelmeztettelek benneteket, hogy bíborosok fognak bíborosok ellen fordulni, püspökök püspöpök ellen és papok papok ellen.

---

[1] Arra gondoltam, hogy mivel így nevez, az ortodoxok továbbra is ellenem fognak fordulni, mert a Szentséges Szív római katolikus kifejezés.

[2] Görög ortodox kifejezés.

[3] Ő mindig ugyanaz a Krisztus.

[4] Krisztus különböző nevei, mint pl. Pantokrátor, Isteni Szív, Ichtys, Alfa és Omega, Emmanuel stb.

[5] Nemcsak kiűzték Krisztust Saját Házából egy terminológiai kérdés miatt, hanem nyugaton egyesek kezdik eltörölni az Örök Áldozatot is.

[6] A görög ortodoxok sok ökumenikus találkozóról távol maradtak.

[7] Ebben a szövegösszefüggésben a „kufár" azokra vonatkozik, akik saját érdeküket keresik és nem Krisztusét.

[8] Nyugati testvéréhez.

[9] Lásd az 1988. június 3-i üzenetet.

[10] Lásd az 1988. május 16-i üzenetet.

Pétert azért választottam, hogy táplálja és őrizze bárányaimat, de a lázadás lelke erősen burjánzik, és a lázadás már elérte csúcspontját. Ez az a nagy Megpróbáltatás, amelyre figyelmeztettelek benneteket.[1]

Házamat kifosztják Nyugaton, de Keletről fel fog támadni a szél és Leheletem segítségével levetkőzteti a fosztogatót. Nemzeted sok tagja ellenáll az Egységre Szólító Felhívásomnak, és lépteikkel saját útjukat járják. Gazdagnak nevezik magukat, de hol van gazdagságuk? …

„Hogyan lehetséges, hogy elfajzott szőlővé váltatok? Mondhatjátok-e, hogy nem vétkeztetek? Van egyáltalán olyan hely, ahol nem vétkeztetek? Te, aki Szentjeim barátja vagy! Aki Édesanyám gyermeke vagy! Miért, miért lettél ilyen makacs? Mit ér számomra végtelen hosszú szertartásotok, ha csupán ajkatokkal dicsértek Engem? Igen, ti megtartottátok Hagyományomat, és ezért nem ér utol benneteket a kard, pedig félretoljátok Két Legfőbb Parancsolatomat, és nem követitek. Miért választjátok el a Hagyományt a Parancsolattól?[2] Ha mirhával és tömjénnel takarnátok be magatokat, akkor is megérezném vétketek bűzét. Nyissátok ki szájatokat, hadd tápláljalak benneteket, hogy életetek legyen. Ne mondjátok: 'Mi a saját utunkon akarunk járni!' Forduljatok vissza Hozzám, és ismerjétek be vétketeket!"

És te, leányom, kiáltsd világgá hangosan Üzenetemet, és prófétálj! Mondd: Mindent tudok a Nyugati parton lévő Házamról, amely az Élet Folyója mellett áll, és azt is tudom, ki maradt hűséges Hozzám ebben a Házban. Leányom, mit látsz a Házon kívül?

Egy oroszlánt látok, amint e Ház körül ólálkodik és az egyik oldalsó ablakon akar bejutni Házadba.

Igen. Az oroszlán elhagyta barlangját. Leányom, egy romboló lélek jár körbe. Az angyalok egymást követve figyelmeztetnek benneteket arra, hogy a pusztító meg fogja rohanni Nyugati parton lévő Városomat, mégpedig nagy kegyetlenséggel: ellenzi és megtagadja Törvényemet, Hagyományomat és Istenségemet. Egyetlen iszonyat lesz az egész ország.

Szentjeiteket, küldötteimet és prófétáimat meg fogják akadályozni, hogy folytassák művüket… Súlyos sötétség borul rátok, mialatt az Ellenség, aki egy tudós, száműzi Örök Áldozatomat, azt gondolva, hogy tettei észrevétlenek maradnak rejtett bűneivel együtt. Hirtelen fog leszállni rá Kezem és teljesen megsemmisíti. Ez az Éjszaka meg van jövendölve a Szentírásban. Ő azonban másokkal együtt örömest tette le esküjét a Vadállat szájába. Egyedül a Vadállatot tisztelik, mert erejét adta nekik. Jaj a Vadállat imádóinak! Sírni és nyögni fognak.

Leányom, most mit látsz a másik parton? Keleti Házamat?

Nem látok Várost, a föld homokos és sík, mint a sivatag. De látom, amint ebből a sivatagból zöld hajtás sarjad.

Figyelj és írd! Dicsőség ragyog fel a Keleti partról. Ezért mondom a Nyugati Háznak: fordítsd szemedet Kelet felé! Ne sírj keservesen a Hitehagyás és Házad lerombolása miatt! Ne ess kétségbe, mert holnap együtt fogsz enni és inni Keleti partról származó hajtásommal. Lelkem fog benneteket egyesíteni. Nem hallottad, hogy egy országgá lesz a Kelet és a Nyugat? Nem hallottad, hogy meg fogom valósítani az egyetlen dátumot?[3]

Ki fogom nyújtani Kezemet, és e szavakat vésem egy botra: Nyugati part, Péter

[1] Lásd az 1988. május 16-i üzenetet.

[2] Ez a következőt jelenti: „Szenteljetek annyi figyelmet e Két Parancsolatnak, mint amennyit a Hagyománynak szenteltek."

[3] Megértettem, hogy Krisztus valamennyi Egységüzenetére utalt, amelyekben felszólított bennünket, hogy egyezzünk meg Húsvét közös dátumában. Úgy tűnik, hogy egyedül ez „nyugtatja" meg Őt, és ez elégíti ki egység iránti szomjúságát. Jézus megígérte, ha mi megegyezünk Húsvét közös dátumában, a többit Ő teszi meg.

Háza és mindazok, akik hozzá hűségesek. Majd a másik botra ezt vésem: Keleti part, Pál Háza mindazokkal együtt, akik hozzá hűségesek. És amikor a két Ház lakói megkérdezik: „Uram mondd meg nekünk, most mi a szándékod?”, így válaszolok nekik: „Megfogom a botot, amelyre Pál és mindazok nevét vésték, akik hűségesek hozzá, hozzáillesztem Péter botjához, amelyen a hozzá hűségesek neve áll, és egyesítem a kettőt. Egy botot csinálok a kettőből, és egyként fogom Kezemben tartani. Új Nevemmel fogom összekötni őket. Ez lesz a híd Nyugat és Kelet között. Szent Nevem fogja összekötni a hidat, úgy, hogy e hídon keresztül fogjátok kicserélni mindazt, amitek van.” Azután már nem magukban fogják gyakorolni a hitet, hanem együtt, és Én fogok felettük uralkodni.

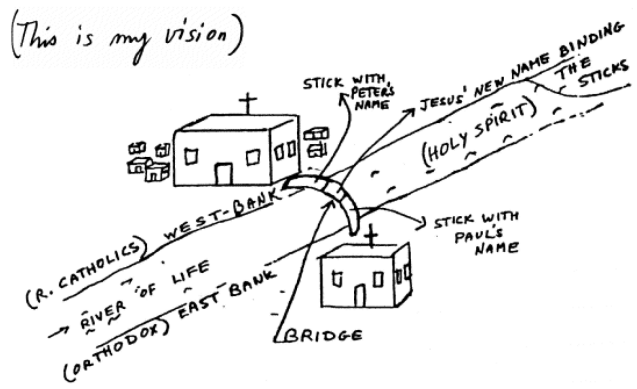
- Amit elterveztem, az meg fog történni; és ha az emberek azt mondanák neked, leányom, hogy e jelek nem Tőlem valók, mondd nekik: „Ne féljetek! Nem hallottátok, hogy Ő a Szentély és a Botlás Köve is egyúttal? Hogy Ő az a Szikla, amely lerombolhatja a két Házat, de újból felépítheti egyetlen Házzá?” Ezt mondd nekik, leányom!

Én az Isten, veled vagyok. Még sok szívet fogok elárasztani Lelkemmel.

Jöjj! Szeretlek! Fogadd Békémet!

A P Ω

(Ez a látomásom)

(Ez az ikon bal oldalon Szent Pétert, jobb oldalon Szent Pált ábrázolja. Ők tartják össze az Egyházat, mint két oszlop. Belül van az Étel, a Szent Eucharisztia (látomásomban az Élet Folyója). Fölöttük látható Krisztus, a Főpap és az Egyház Feje.)

1994. október 25.

Minél közelebb mentek Istenhez,
annál közelebb jön Ő hozzátok.

Virágom, Én, Jézus megáldalak. Imádkozz, beszélj Velem, és szeress! Légy Velem ily módon! Örülök, hogy veled viszem véghez e művet, örülj te is!

„A szája mézédes, a lénye elragadó!”[1]

Engedd, Szőlővessző, hogy kegyes legyek hozzád, és felkínáljam Szívemet, hogy megörököld dicsőségemet és gazdagságomat! Közeledj Hozzám, ki vágyódsz Utánam, és táplálni foglak! Felkínálom neked Szívemet az Oltáriszentség színébe rejtve, hogy élő tabernákulummá változtassalak. Örökölj Engem!... Most pedig légy szíves, és írd le előző üzeneteimet!

Én, Jézus, szeretlek és megáldalak. IC.

(Később Örök Atyánkhoz fordultam.)

[1] Én 5,16

Uram, Teremtőm, szeretlek.

Szeress Engem és érezd, hogy Én is szeretlek! Maradj közelemben, és tartsd mindazt szívedben, amit adtam neked.[1] Velem tanulni fogsz. Engedd, hogy haladjak Tervemmel! Adj több időt számomra!

Talán akadályozlak Tervedben?

(Letekintett rám, és egyenesen rám nézett.)

Aki ilyen kicsi, jelenthet-e akadályt a Mindenható számára?

A mikroba is lehet kellemetlen a nagyobbak számára.

Vassula, nem értetted meg a „kicsi" értelmét, és nem fogtad fel Gondolatom jelentését.[2] Gyönyörűségemet lelem benned... Jöjj, ne légy olyan makacs! Örvendezz Bennem, és légy bátor!

Jahve?

Én Vagyok. Én vagyok a te Atyád.

Fogd fel Szavaim értelmét! Nem hallottad miként nyesem meg a magas fákat és hagyom a kicsiket növekedni? Jöjj, még sokat kell tanulnod...

Megáldalak és veled együtt a küldetést is, amellyel megbíztalak.

(Később:)

Uram, attól a pillanattól fogva fenyegetik életemet, hogy egy-két hüvelyknyi Életet adtál nekem, és azt parancsoltad, hogy ismételjem el, amit mondtál. Hányan találtak ki rágalmakat ellenem?

Ok nélkül támadnak, megvádolnak, mert azt teszem, amit tenni parancsoltál. Miért van ez az összeesküvés ellenem?

Béke legyen veled! Nem foglak elhagyni. Ne félj! Megértetted a zsoltár értelmét, amelyet olvastál?[3] Én vezettem kezedet, hogy megtaláld és elolvasd e részt a Szentírásból.

De miért támadnak engem ezek az emberek anélkül, hogy tanulmányoznák ügyemet, elolvasnák üzeneteidet vagy felkeresnének engem, hogy beszéljünk ezekről a dolgokról?

Mert ezek az emberek rosszakarattal közelednek Hozzám.[4] Továbbra is lepecsételek minden látomást és minden szót, amelyet kiejtek, hogy képtelenségnek tűnjön előttük. Nem mondtam-e, hogy csak az alázatosak fognak örvendezni küldötteim lépteinek? Ez az oka annak, hogy nem hallják meg vagy nem értik, amit mondok. Egymásra néznek anélkül, hogy megértenék, mert lusta lelket adtam nekik... Az ő esetükben újból beteljesedik Izajás próféta jövendölése:

„A látnokoknak azt mondják: 'Ne lássatok!' A prófétáknak meg: 'Ne jövendöljetek nekünk igazat!' "[5] És most felteszem neked e kérdéseket: Kész vagy-e továbbra is arra, hogy Visszhangom légy? Kész vagy-e továbbra is szájadban hordozni Új Énekemet[6] és kész vagy-e továbbra is viselni Fiammal, Jézus Krisztussal együtt az Egység Keresztjét?

IGEN, Uram!

Lélek! Siess Karjaimba![7]

(Hirtelen Jézus Hangját hallottam.)

Leányom! Jóságos szíved enyhíteni fogja szomjúságomat!

---

[1] Bár emlékezetem igen tökéletlen, és természettől fogva feledékeny vagyok, amikor Isten tanít engem, mintha megváltoznék. Csak egyszer kell valamit elmondania, és többé nem felejtem el.

[2] Éreztem, hogy az Urat mosolyra indítja ez.

[3] Zsolt 38,11-22

[4] Amikor Saul üldözte a kereszténye ket, és Jézus megjelent neki, Jézus nem azt kérdezte tőle, hogy „Miért üldözöd a kereszténye ket?", hanem azt kérdezte: „Miért üldözöl Engem?" Majd így szólt: „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl." Amikor engem támadnak, Istent támadják, mert ez a mű nem az enyém.

[5] Iz 30, 10

[6] Vö. Jel 14,3.

[7] Az Atya Hangja vidám volt.

(Majd a Szentlélek szólt, szintén meghatottan:)

Áldott gyermekem, be fogom fejezni benned Művemet, és továbbra is fakasztok forrásokat, hogy táplálják a völgyet. Örökké tartó vízzel fogok megitatni minden lelket.

(Azután rögtön a Szentháromság szólt. Egymás után gyorsan megöleltek. Keblére vont az Atya, majd a Fiú, azután a Szentlélek. Lelkem még sohasem érzett nagyobb és teljesebb egyetértést mennyei Családommal, mint ebben a pillanatban, az ölelések egymásutánjában. Éreztem, hogy hozzájuk tartozom és senki máshoz.)

(Az Atya szólt ismét:)

Leányom, ha kész vagy engedelmeskedni Akaratomnak, az engedelmesség által[1] fogom gyakorolni tekintélyemet ezekkel az emberekkel szemben, és véget vetek a Hitehagyásnak. Hogy fenntartsam Nevem szentségét, mindegyiket megállítom és megkérdezem: „Az Atya gyermeke vagy?" És amikor majd tekintetünk találkozik, így kiáltanak Hozzám: „Atyám, méltó vagyok még Hozzád? Vétkeztem, leprás lettem, elfajzott Szőlővessző lettem, Irántad való hűtlenségem miatt rég halott és feloszlott vagyok!"

(A Fiú szólt:)

De Én vagyok a Feltámadás! Egyedül Én vagyok a Bölcsesség, te is Egyházam része vagy, és fel tudlak használni. Meg tudlak gyógyítani és téged is kijelölhetlek mint tanút. Hatalmam van arra, hogy a nemzetek világosságává tegyelek, és Üdvözítő Tervem eljusson a föld határáig.[2] Ma elküldöm Szentlelkemet, hogy leheljen Életet beléd, és gyógyítson meg.

(A Szentlélek folytatta:)

Nem fogom rád erőltetni Magamat. Nyisd ki ajtódat[3] és beléd árasztom Világosságomat. Meg tudlak erősíteni és beszédkészséget adok neked, hogy dicsőítsd Misztériumainkat.

Ha elcsendesedsz, meg fogod hallani Hangomat, amint tanítalak az Útról. Pogányból hívővé tehetlek, és megadhatom neked a Bölcsesség Ismeretét. Ha hűséges maradsz Hozzánk, felruházlak Dicsőségünk Kincseivel, és megszabadítalak nyomorúságodtól, hogy viszonzásul te is felebarátaid segítségére siethess. Felfedem előtted Szépségemet és Szentségemet, és te csodálattal fogod imádni Jelenlétemet.

Én vagyok az Élet Fája. Aki Engem elültet magába, annak örök élete van. Édenné, Paradicsommá változtathatom lelkedet. Isteni Világosságommal nappá tehetem lelkedet, fényesebbé az összes csillagnál, mert megközelíthetetlen nap vagyok. Romolhatatlan lehet tested, ha megengeded, hogy benned maradjak. Enyhe szellőként felfrissítem lelkedet, és Krisztus tökéletes tükörképévé teszem. Bár még az emberek között maradsz, lelked már az égben lesz. Bár tested az emberek között él, lelked és elméd olyan lesz, mint az angyaloké, akik Országunk Udvarában és az angyalok között járnak. Ha kinyitod Előttem szíved ajtaját, lángra lobbantom szívedet, és megszabadítom szenvedélyeid tisztátalanságaitól. Gyakran fogom lángra lobbantani szívedet, hogy kioltsam szenvedélyeidet, ha még oly kicsinyek is, de a föld rabjává tesznek téged.

Én vagyok a Fiú kinyilatkoztatása, a Fiú pedig az Atya kinyilatkoztatása[4] és az Atya képmása. Aki megkapta a kegyelmet és látja a Fiút, az látja az Atyát,[5] és aki látja Szentségemet az látja a Fiút és az Atyát. Jöjj és örököld meg az Utat! Magunkban fogjuk hordozni elmédet,

[1] Vagyis a mi engedelmességünk által.
[2] Vö. Iz 49,6.
[3] Szívem ajtaját.
[4] „Aki engem látott, az Atyát is látta." Jn 14,9.
[5] „Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, s az Atya bennem?" Jn 14,10.

lelkedet és szívedet, hogy Bennünk élj, és kivirágoztatunk. Lebontunk minden korlátot, amely rabként a világhoz köt téged.

Jöjj! Jöjj, és örököld meg Ragyogásunkat! Országunkba viszünk és úgy fogunk hordozni téged, mint a vőlegény, aki átemeli menyasszonyát a küszöbön, hogy menyegzős szobáiba vigye. El foglak árasztani és el foglak tölteni kimondhatatlan áldásaimmal.[1] Hogy életben tartsalak, megtanítom lelkednek, hogy így kiáltson az Atyához: „Abba!" Megtanítalak arra, hogy Bennünk élj, Bennünk mozogj, és Bennünk lélegezz. Megtanítalak arra, hogy mi vagyunk az Élet, és Bennünk nem szűnik meg léted.

Áldott, aki szenvedélyesen vágyódik utánad,
mert birtokolni fog Téged,
és így háromszorosan áldott lesz.
Életem Csodája, mit tettem azért,
hogy birtokolhassalak?
Halhatatlan, leírhatatlan,
szavakkal ki nem fejezhető Ragyogás,
mit tettem azért, hogy egyesíts magaddal?

(Krisztus válaszolt:)

Én akartam, hogy társam légy a Szeretetben. Jöjj!

1994. november 9.

Vassulám, az Én Békémet adom neked. Figyelj és írd:

Tudod, hogy Szemem világát bántja, aki igazságtalanul bánt téged. Állj szilárdan gyermekem, és imádkozz, hogy országotokban feléledjen a hit, mert nem mindenki kapja meg a hitet! Én vagyok üzenetem Szerzője, és látni fogom, amint gyorsan terjed. Ez az Én Művem, és Kezem gyorsan helyreállít mindent, amit az emberi kéz elrontott.

Országotokban lévő elnyomóidat pedig ne tekintsd ellenségeknek, hanem olyan embereknek, akik szintén a családhoz tartoznak, ezért drágák Nekünk,[2] és imára van szükségük. Növeld szeretetedet, ne sorvaszd el! Valahányszor eljövök és hívlak, ugyanazt a szeretetet szeretném benned találni, mint amellyel Én szeretlek téged. Az Én vágyam az, hogy alkalmasnak találjalak Országom részére. Fogadd el Keresztedet, és hagyd az Atyára, hogy megfizessen azoknak, akik sebet ütnek rajtad!

(A Szentháromság szólt:)

Drágább vagy Nekünk, mint valaha. Kövess Minket!

(A Szentlélek folytatta egyedül:)

Továbbra is irányítani és tanítani foglak, és megadom Tanításomat, hogy megfelelő légy Országunk számára. Megtanítalak arra, hogyan tedd testvéreidre kezedet, hogy lelkük elnyugodjon Bennem. Fel fogom támasztani a holtakat.[3] Felemelem őket, de nem mindegyiket. Én adok nektek életet és lélegzetet. Nem hallottad, hogy Bennem élsz, mozogsz és létezel?

Továbbra is az Én Szeretetemben, az Én Végtelen mértékem szerint foglak nevelni, hogy szándékaid a Mi tükörképünk szándékaivá legyenek, hogy továbbra is beszéljek szájad által és sokakat feltámasszak halottaitok közül.

Az Atya küld téged utazásaidra, de Én egész idő alatt veled vagyok. Lélek! Továbbra is Képmásunkra foglak alakítani, hogy amikor majd egyszer halandó testednek meg kell halnia, még egyszer felemelhesselek, hogy Udvarunkba lépj.[4]

Bízz Bennem, Vassula, és engedd, hogy szabadon szárnyaljak benned! Engedd, hogy benned lélegezzek, hogy továbbra is

[1] Adományokkal.

[2] A Szentháromságnak.

[3] A lelkileg holtakat.

[4] Az első feltámadás a lelki feltámadás volt, a megtérés. Ez a feltámadás a halálból való feltámadást jelenti.

Bölcsességgel és tanáccsal tanítsalak! Mindazt, amit teszek, gyermekem, azt nem a betű, hanem Végtelen Szentségem és Dicsőségem hozza létre. Tanításom magába foglalja az Igazságot. Jöjj, és vedd birtokba az Igazságot és mindazt, ami az Enyém, ingyen adom az egész emberiségnek!

Keresd az Én jóságomat, türelmemet és kíméletességemet, hogy gyengeségedben ezek az ajándékok vezessék szívedet és lelkedet nagyobb bűnbántra! Igen, élj szentül, mivel Én Szent vagyok... Légy szent cselekedeteidben, és ne űzz el lakóhelyemről[1] szentség híján!

Irántunk való hűséged legyen olyan nagy, mint a Mi hűségünk,[2] és óvjon meg téged a fásultság lelkétől, nehogy visszaess a világ bűneibe! Mibennünk leld örömödet!

Leányom, imádkozz, hogy gyorsan beteljesedjenek a jövendölések, és hogy Én, az Isten tökéletes teljessége, lelketek megnyilatkozása, szemetek világossága, leszálljak közétek és megmutassam a világnak, hogy mennyire tévedett, megmutassam az Egyházaknak megosztottságuk vétkét és azt, hogy mennyire szeretetlenek egymáshoz, bár nap mint nap kijelentik, hogy egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség és egy az Isten, aki mindenek Atyja, aki mindenek fölött áll, minden által és mindenben benne van. Nem mondhatjuk: „Mindent megtettél, hogy megőrizd az egységet, amit felkínáltam neked kezdetben, amikor még gyermek voltál[3] és Karjaimban voltál."

Ma azt mondod: „Már nem vagyok gyermek, és egyedül is tudok járni", ezért elhagytad ölelő Karomat, és hozzászoktattad lépteidet ahhoz, hogy saját utadat járják... Ó gyermeke az Atyának! Gyümölcse a Fiúnak! Én Városom és Menyasszonyom![4] Hová lett illatod... Marad-e közöttetek néhány túlélő, amikor teljes erővel leszállok?

Ajtódban állok és zörgetek. Ha közületek valaki meghallja hívásomat és ajtót nyit, nem csak azért térek be hozzá, hogy vele egyek, ő meg Énvelem, hanem hogy testére véssem új Nevemet. Szólítani fogják Nevemet, és Én meg fogom hallgatni őket akkor, és újból ezt fogom mondani: „ők az Én népem, ők a szent papság és közöttük fogok élni."

Nem hallottátok? „Minden test olyan, mint a fű, és minden szépsége, mint a mező virága... Kiszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk szava örökké megmarad."[5] Miért nevezitek tehát magatokat „Istennek", és miért léptek trónra a Szentélyben? Jöjjetek, tartsatok bűnbánatot, és engedjétek, hogy visszavezesselek benneteket istenségetekbe! Ha megengeditek, hogy Én legyek Fáklyátok és Világosságotok, a világnak egyetlen törvénye sem érinthet meg benneteket. Jöjjetek és örököljétek Országunkat igaz lélekben! Kérjétek adományaimat, és megadom nektek. Miképpen mondhatjátok lelketeknek: „Lélek, most sok jóban van részed, fogadd a dolgokat, ahogy jönnek! Érezd jól magadat és örülj gazdagságodnak, nyilvánvaló, hogy tiéd az örökség."

Jaj nektek házasságtörésetekért! Jaj nektek becsületsértő vádjaitokért; jaj azoknak, akik a vallásosság külső látszatát keltik, de elvetik az Egyház belső erejét! Ők valóban az ördöghöz tartoznak. Sohasem jönnek rá, hogy lelkükben pusztaság és szárazság lakik, hogy nyomorúságosak, szegények és mezítelenek is. Miképpen hittétek, hogy bennetek[6] élhetek és felkínálhatom adományaimat nektek, akik eladósodtatok a bűnnek? Nem hallottátok, hogy mennyire kerülöm a megtévesztést?

- Ó Vassula, milyen kevesen tudnak Rólam, pedig Én tartok össze mindent, jelen vagyok mindenütt és Istennek mélységes tudásával ismerek mindent.

[1] A Lélek bennünk lakik.
[2] A Szentháromságon belül.
[3] Az ősegyház.
[4] A Szentlélek az Egyházhoz szól.
[5] Iz 40,6-8
[6] Az Egyház tagjaiban.

Bennem növekedjen szereteted és Bennem teljesedjen ki örömöd, hogy lelked dicséreteket énekeljen Nekem! Szíved legyen békében Velem, és lelked legyen megbocsátó! Viseld türelemmel a rád bízott Keresztet, mert nem hiábavaló, amit teszel!

Kedvességgel fizesd vissza a gonoszságot! Jósággal és szeretettel fizesd vissza a rosszat! Légy figyelmes a szegény és a nyomorúságos iránt, hogy megdicsőíts Engem! Egyedül Hozzám, a te Istenedhez légy hűséges, és csak bennem bízzál!

Nem vagy egyedül. Én, a Szentlélek vagyok a te Életed és Én irányítalak Országunkba.

Szüntelenül imádkozz, és Jelenlétemben légy szent!

1994. november 11.

Uram?

Én Vagyok...

Uram, „segíts azok ellen, akik álnokul üldöznek."[1]

Nevezz meg valakit, aki felülmúl Engem!

Senki sincs olyan, Uram!

Bízz hát Bennem! El fogom űzni elnyomóidat, és Magam védem meg ügyedet. Veled vagyok, van-e szükséged ennél többre?

Szent vagy és Hatalmas.
Jelenléted Ragyogás és Fenség,
nincs szükségem másra, csak Alkotómra.

Megesküdtem rá, hogy soha nem hagylak el. Szőlővessző, hogyan bizonyíthatnám be ennél jobban előtted, hogy ez az Én Művem? Föld! Add át most termésedet, szólj! Add tovább fenntartás nélkül, amit Tőlem tanultál! Dicsőítést kapok azáltal, hogy beszélsz, te pedig megszentelődsz. Valóban a Kezemben vagy.

Továbbra is segíteni foglak, és frissen tartom emlékezetedet. Ezért pihenjünk meg most, Én benned, és te Énbennem. IC.

1994. november 25.

(Franciaország)

Uram!

Én Vagyok.

Támaszkodj Rám!... Béke gyermekem! Figyelj és értsd meg! Bízz az Én szilárd erőmben és Végtelen Irgalmamban! Azt az utat hirdesd, amelyet Én hirdettem neked! Kövesd a Törvény szívét![2] Emlékeztetni foglak mindarra, amit el kell mondanod.

(Jézus a következő üzenetet adta Franciaország számára.)

E napokban zsákvászon ruhát öltöttem, hogy szomorúságomat kimutassam. Nem vetted észre, hogyan jártam be a sivatagot legidősebb leányomat keresve?[3] Ma azért járom be a sivatagot téged keresve, hogy próbára tegyem neved hitelességét, mivel te voltál az első, akit arra választottam, hogy Szeretetemet terjessze.

Sohasem fogom elfelejteni, hogy milyen büszke voltam rád, és milyen engedelmes voltál. Hová lett egykori nagy buzgóságod? Hiszen akkor kéréssel fordultam szívedhez. Miként felejthetted el mindazt a kegyelmet, amit csak tegnap kaptál Tőlem? Egyházam leánya, te Országom örököse vagy. Azért jöttem hozzád, hogy felélesszem Szentséges Szívem iránti tiszteletedet egy ígéret kapcsán.[4] Atyám Adománya! Érdekeim egykori őrzője! Ne késztess arra, hogy így

[1] Zsolt 119,86

[2] A szeretetet. „Szeretettel evangelizálj a Szeretetért!"

[3] Franciaország az Egyház „legidősebb" leánya.

[4] Franciaországnak hűséget kell fogadnia a Szentséges Szív iránt.

szóljak: „Tovább adták[1] Tulajdonomat, és hivatalnokokkal töltötték meg, nem hagyták, hogy Szentlelkem megőrizhesse székhelyét. Székhelyemet ma a test uralja.” Jöjj vissza Hozzám, és hozd rendbe szívedet! Bánd meg és ismerd be bűneidet Atyám Jelenlétében, és válaszolni fogok bűnbánó kiáltásodra.

1994. december 1.

Uram, Menedékem,
Vigaszom, Mosolyom,
Forrásom, Mindenségem,
szeretlek!

Béke legyen veled! Akarj Engem! Én vagyok életed Forrása, Én vagyok örömöd Forrása. Akarj Engem, miként a levegőt, amit belélegzel! Szeretnél Velem ma munkához látni?[2]

Igen! Igen! Örömöm és életem
Maga az Isten, aki szeret engem.
Jöjj, és segíts bennünket
ebben a Válságos Órában!
Az emberektől nem kapunk
ehhez hasonló segítséget.

Leányom, azok közül, akit Én támasztottam fel és Én neveltem, olyan kevesen figyelnek Rám. Szívükben még bűn él, és a kevélység uralkodik bennük. Vérfürdő felé tart nemzedéketek. Nem maradok tovább rejtve. Igazságosságom fog felülkerekedni. Nem hagytam fel sohasem azzal, hogy szócsöveimet küldjem hozzátok és figyelmeztesselek. Küldötteimet mégis mind a mai napig visszautasítottátok, megtagadtátok és haragra gerjedtek ellenük. Papi lelkeim közül sokan, akik magas székekben uralkodnak, megesküdtek, hogy eltaposssák őket.

Minden eszközt megragadtam, hogy elérjem a hűtlen nemzedéket, hogy megmentsem és józan gondolatokat suttogjak szívükbe, de lelkük üldözi Lelkemet. Visszataszítóak azok, akikben megromlott a hűség. Újból és újból jelét adtam Szeretetemnek, de lábuk alá vetették Szeretetemet. Ezért fogok eljönni, hogy megtörjem a gonosz hatalmát, és Én fogom üldözni a gonoszokat, amíg egy sem lesz belőlük!

Elfordítom Tekintetemet a világról, hogy ne lássam többé gonoszságát és azokat, akik ezt mondják: „Nyelvünkben az erőnk, ajkunk a segítőnk, – ki lehet úrrá felettünk?”[3]

A rosszakarat, az önzés és a bűn ma igen előkelő helyre került az emberek fiai és lányai körében... Szentjeim Gyülekezete gyászol a mennyben az eléjük táruló látvány miatt... Képmásunkat,[4] amelyet mi adtunk nekik, és amely által a Magasságbeli fiai és leányai lettek, a Vadállat képmására cserélték... Minél inkább hívom őket ma szócsöveimen keresztül, annál messzebb kerülnek Tőlem.

(Üzenet Rómának.)

„Róma, gyönyörűségem Kertje, egykor te voltál az Én Édenem! Még angyalaimat is csodálkozásra késztette tökéletes szépséged, és te szentségben és igazságosságban kormányoztad Házamat. Becsületesség és szeretet volt Házam lelke. Te valóban Örök Világosságom tükörképe voltál. Örökös emléket hagytál angyalaimban és szentjeimben. Gazdagságod és kincsed mennyei volt akkor.

Lelked mára a Vadállat tükörképévé vált. Róma, átvetted az őr szerepét területemen, és nem engeded belépni Szentlelkemet és a prófétákat, akik Nevemben prófétálnak, és bűnbánatra szólítanak benneteket, hogy térjetek le gonosz útjaitokról. Azért jövök Én Magam ajtódhoz most, hogy megszólítsalak és meg-

[1] Eladták.
[2] Jézus úgy érti, hogy írjam le, amit diktál.
[3] Zsolt 12,5
[4] A Szentháromság Képmását.

mentselek. Nem olvastad? „Aki Istentől van, hallgat Isten igéire."[1] De mindeddig nem hatolt beléd egyetlen szó sem, amit kiejtettem. Szavaim számodra közömbösek és semmit sem jelentenek. Visszautasítottad kegyelmemet, és kétségbe vontad megmentő tervemet. Rendkívül lázadó és öntelt vagy, amikor az igazságról van szó. Azért állítod, hogy ismered és meg tudod ítélni mennyei Műveimet, hogy rossz hírét keltsd szócsöveimnek, akik a világ elé állítják sötétségedet..."

És te, leányom, soha ne védelmezd magad! Sok tanú van, aki támogathat téged, de közülük Szentlelkem a legnagyobb. Helyezd Belém bizalmadat! Hatalmam van arra, hogy megvédjelek. Ha továbbra is igazságtalanul bántanak, légy nagyon alázatos, mert tűz lesz büntetésük, melyet számukra készítek. Számíthatsz visszautasításukra és akadályozásukra, mert a bűn tartja fogva őket... Továbbra is hirdesd Nevem nagyságát minden nemzetnek! Én küldelek, ezért „lo tedhal!"[2] Igen, ne félj!

[3]„Továbbra is ki fogom árasztani rátok Szentlelkemet és kinyilvánítom Szeretetem nagyságát. Nem olvastátok? 'Amikor már must található a szőlőfürtben, azt szokták mondani: Ne törjétek össze, mert áldás van benne!'[4] Ezt fogom tenni Én is azok kedvéért, akik becsülettel szolgálnak Engem és engedelmeskednek annak,[5] aki még visszatartja a Lázadást Házamban.

Nem akarom az egészet összetörni. De jaj a vérfoltos kezeknek! És hozzád, aki az őr szerepét vetted át, és aki megtiltod Szentlelkemnek, hogy saját területére lépjen, a legbarbárabb nemzetet küldöm, hogy körülzárjon téged. Sivatagodba dühöngő tüzet küldök olyan felhővel, mely be fogja takarni városaidat. Így fog véget érni sötét korszakotok..."

Uram, hogyan fog ez megtörténni?

Hogyan fog megtörténni? Megvalósul

Ígéretem:

Az Új Ég és az Új Föld... Róma! Ki mutatott valaha is olyan elszántságot, mint Én, hogy megmentsen téged? Föléd emelkedik dicsőségem, bár még betakar téged az éjszaka. Megjelenik feletted ragyogásom. Hogyan lehetséges, hogy nem tudod felismerni az időket és a jeleket?

Még nem hallottam Házamból bűnbánatuk kiáltását. Még most sem figyelnek, hanem kelepcéket állítanak szócsöveimnek. Ha figyelnének és bűnbánatot tartanának, sokakat rá tudnának venni, hogy hagyják el gonosz útjukat és gonosz tetteiket, amelyek hitehagyásukat okozták! Sohasem állnak meg, hogy megfontolják: tudok minden gonoszságukról. Amíg meg nem gyónják bűneiket és nem keresik Szentlelkemet, addig nem engesztelődöm meg...

Jöjj, leányom, induljunk!

ΙΧθΥΣ

1994. december 7.

Jahve, meddig fog tartani ez a száműzetés?
Tudom, hogy Jahve gyengéd,
és amilyen gyengéden bánik az apa
gyermekével, Jahve is így bánik velem.
Emelj ki engem a bajokból,
amelyek körülöttem támadtak,
mivel Te vagy az én Védelmezőm!

Támaszkodj Rám! Én, Jahve, megvigasztallak...

Palántám, Én neveltelek Udvaromban, hogy Visszhangom és erős szócsövem, kardom légy Ellenségemmel szemben.[6] Ne félj! Talán nem Én, Jahve, a te Abbád, mentett meg téged? Ne félj, az Enyém vagy, és Engem úgy ismernek, hogy megvédem Enyéimet... Ha elnyomóid gyűléseket tartanának ellened, Én veled leszek. Ha meghamisítanák Üzenetemet

[1] Jn 8,47
[2] Ne félj! – arámul.
[3] Következik a Rómának szóló üzenet folytatása.
[4] Iz 65, 8
[5] A pápának.
[6] A Sátán és a hozzá hasonlókkal szemben.

megrágalmazva téged, Nevem miatt egyre többször fogom kinyilvánítani Fiam Szent Arcát a te arcodon társadalmatok előtt, amint előre megjövendöltem.[1]

Elnyomóid nem fognak elhallgattatni téged, mindig fel foglak emelni, hogy Szívem gyönyörűségét lelje benned! Akkor sem fogsz összetörni, ha nagy erővel mindnyájan összefognak, hogy összetörjenek, mert drága vagy Szememben. A Bölcsesség Lelkét és előrelátó felismerő képességet ígértem neked, hogy felélénkítsem szívedet és mások szívét is.[2] Nem vetted számításba diadalaimat?

Én, Jahve, létem mélységeiből szeretlek téged. Jöjjenek Elém elnyomóid és magyarázzák meg Nekem az Én Tudásomból merített tudásodat...

Figyelj leányom, a te kedvedért el fogom hozni bátyádat Keletről, hogy Nevemet tisztelje. Meríts bátorságot most! A reménység ága fog kihajtani Keleti Házamból. Mialatt az emberek bántalmazzák egymást, mialatt az emberi gőg kirobbanáshoz közelít, és mialatt országaitokat továbbra is elárasztja a lázadás lelke üszkösödésként pusztítva Nyugati Házamban, emlékezz arra, amit Én, az Isten, régen megmondtam még mielőtt megtörténik, hogy

Keletről kínálják fel Nekem
a dicsőség koronáját.

Ennek érdekében van szükségem, leányom, együttműködésedre, Házamért való önfeláldozásodra. Sok megpróbáltatásban lesz részed, gyermekem, de viseld méltósággal, mert ezzel Nevemet tiszteled, és ezek által végül Én fogok diadalt aratni. Fel fogom emelni ivadékomat Keleti Házamból, hogy előmozdítsa az egységet, míg végül minden nép Egyetlen Névben fog összegyűlni...

- Leányom, a kezdet kezdetén[3] azt kérdezte tőled Fiam, melyik ház a fontosabb, a te házad, vagy a Mi Házunk? Válaszod tiszteletet nyújtott Nekem. Angyalaimhoz fordultam akkor, és így szóltam hozzájuk: „E válaszért, amely egy holttesttől való,[4] meggyorsítom felépülését, és gyógyulása sokakat meg fog gyógyítani... Rá fogom bízni Házam Érdekeit, ő lesz örömöm oka, ő lesz gyönyörűségem és énekem. El fogom küldeni, hogy Nevemben hirdesse a Béke és a Szeretet Üzenetét e föld minden nemzetének, a szenteknek és a bűnösöknek: 'Halljátok a Menny szavát! Tartsatok bűnbánatot és bocsássatok meg egymásnak! Ha visszatértek Istenhez, dicséritek Nevét és szüntelenül imádkoztok, bocsánatot nyertek!' Ezt fogja hirdetni."

Ó igen! Vassulám, már születésed előtt ismertelek, és tudtam, hogy el foglak küldeni a Csapások közé.[5] Ezért kötöttünk, Én és te, a kezdet kezdetén egyességet, hogy felkészíthesselek küldetésedre.[6]

(Később Jahve ismét hívott, hogy folytasam az üzenetet.)

... Te azok között vagy, akiket elküldök erre a – látomásodban megismert – nagy háborúra, amelyet még kezdetben megmutattam neked: Az Én Nagy Napom[7] harcára a három tisztátalan lélek ellen, akik a Szentháromságot utánozzák háromszöget alkotva egymással:

[8] E három tisztátalan lélek, a háromszög sarkaiban elhelyezkedve ugyanaz, mint a sárkány, és az első meg a második vadállat. A nagy sárkány, az őskígyó, aki ördög vagy Sátán néven ismert, most már csak igen rövid ideig vezetheti félre a világot. Megtöröm

[1] Ez a jelenség akkor nyilvánul meg, amikor Isten akarja. Még videofilmeken is látható volt.

[2] Valóban igen sok megtérés és csoda történt. Rágalmak és erős üldözés ellenére az egész világon elterjedt és ismertté vált az üzenet. Önkéntes fordítók már huszonkilenc nyelvre lefordították.

[3] 1986-ban.

[4] Lelkileg voltam halott.

[5] Vö. Jel 6,8; 11,6; 13,12; 16,2; 16,11.

[6] Azáltal, hogy születésemkor szemem három nappal és éjszaka csukva volt.

[7] Vö. Jel 16,14.

[8] A Vadállat jele, amely háromszögként vagy betűkből kialakítva látható épületeken és más helyeken.

hatalmát és tekintélyét, amellyel az első és a második vadállatot, vagyis a hamis prófétát felruházta, és Én fogok diadalt aratni.

Ezért kértelek meg, mihelyt megszülettél, hogy böjtölj...[1] Oltárom előtt esküt tettettem lelkeddel, hogy három napon és három éjszakán keresztül sötétségben maradsz.

Mondd meg tehát most ennek a nemzedéknek, mennyire iszonyodom bölcsességüktől, de annak ellenére, hogy jobban hasonlítanak a vadállatokhoz, mint a szentekhez, akik Hozzám hasonlóak, Én még mindig égek az irántuk érzett szeretettől. Én vagyok a ti Istenetek, és te, nemzedék, bár várva várod, hogy Nevemet megszentségtelenítsd, te vagy az Én ivadékom. Jönnek majd napok, amikor így fognak egymással beszélni az emberek: „Mennyire irígylem ezeket a halottakat! Mennyire szeretnék közöttük lenni... miért voltam azok között, akik olyanok, mint a lángból kiemelt parázs?" Szentélyem szívében beszélek ma: „Nem elítéléstekre van az a szó, amit hirdetek, hanem lelketek gyógyítására és megmentéstekre."

Leányom, akit kiválasztottam! Segíteni fogok neked. Ez a Szent Isten ígérete. Angyalt adok melléd, aki szárnyaira vesz téged, nem fogsz elfáradni, amikor futsz vagy amikor jársz, Én pedig meg fogom újítani erődet.

Bátorság leányom! Megáldalak.

(Később:)

Jézus Krisztus, mit tehetek Érted?

Szeress Engem... Szíved legyen az Én illatom, amely egyesíti Házamat, mely arra készteti Keleti hajtásomat, hogy így kiáltson: „Az Ámen azt akarja, hogy Ígérete beteljesedjen. A Feltámadt Krisztus áll ajtónk előtt és szomorúan tekint ránk... mivel megkétszereztük szenvedését, Keresztjét és Keresztre feszítését.

„A Szent Isten áll ajtóm előtt. Testvérem,[2] nekem is azt mondja, amit egykor tanítványainak, amikor Megjelent közöttük: "Béke legyen veletek! Amint Engem küldött az Atya, úgy küldelek Én is titeket.[3] Menj most, keresd fel Testvéredet, és egyesítsétek Húsvét dátumait! Akkor megadom nektek a szeretet adományát és meggyógyítom látásotokat. Nem akarom, hogy saját esztelenségetek miatt elpusztuljatok. Kétszeres az Én szomorúságom. Kétszeres a sóhajom. Menj most és enyhítsd fájdalmamat, Testvér! Menj és dicsőíts meg azzal, hogy egyesítitek Húsvét dátumait.""

Vassula, végül a Mi Két Szívünk győzni fog.

ΙΧθΥΣ

1994. december 16.

Az Én békémet adom neked.

Soha ne ereszd el ruhámat, kapaszkodj a szélébe! Lelkem erőt, kitartást, bátorságot és lángot ad, hogy lángra gyújts más szíveket. Mondom neked: Nem hagyom el azt, aki dicsőít Engem, nem veszem semmibe azt, aki megöntözi a kiszáradt földet. Szívem túl érzékeny és tiszta ahhoz, hogy meg ne hatódjon. Jóakaratom úgy vigyáz rátok, mint az anya, mint az apa. Figyelemmel kísérem viselkedéseteket.

Szeretlek. Ne kételkedj Szeretetemben! Te az Én tanítványom vagy, és Én a Tanítód. Nemcsak azért tanítottalak, hogy egyedül téged oktassalak. Tanításom minden emberhez szól... A Bölcsesség a te Szent Társad. Az eklézsia újból életre fog kelni.

Ne hagyd abba az írást! Kezem vezetni fogja kezedet, és Hangomat sokan fogják

[1] Három napon és három éjszakán keresztül zárva tartotta szememet, addig nem nyílt meg.

[2] A római katolikusok.

[3] Vö. Jn 20,21.

hallani, mert ez az Én Akaratom, és meg fog valósulni. És te, leányom, szeress Engem, akarj Engem, és írj! Légy a Visszhangom! Tedd meg, ami tőled telik, a többit Én teszem meg.

1994. december 18.

Uram! Az Éjszaka mélységébe,
legsötétebb mélységébe merítettél.
Miért rejted el előlem Arcodat?
Miként hallhatom
Hangod csodáját a sötétségben?
Kinyújtom kezemet a Tiéd után
és ruhád szegélye után,
de nem találok semmit,
amiben megkapaszkodhatnék.

Irántad való Szeretetemnek nincs határa. Ne félj, ha az Éjszaka félelmein haladsz keresztül! Vassulám, veled vagyok. Veled vagyok. Vigasztalást kapok szorongattatásodban. Te vagy vigaszom, fejtámaszom és kertem. Emésztődjön szíved, amint Utánam vágyakozol!

Ne irigyeld környezetedet, és ne engedd, hogy szíved elkalandozzon! A hit által jössz Hozzám, van-e ennél nagyobb csoda? Mondom neked, végül meg fogod kapni jutalmadat. Visszhangomnak jelöltelek ki, hogy sokszor elismételd a szavakat, amelyeket kimondok. Őszintén megteszel-e mindent, ami tőled telik, hogy örömet szerezz Nekem és szolgálj Engem?

Ha megteszem, az Kegyelmed Szentlelkének köszönhető.

Lásd, oly sok nemzet fölé helyeztelek, hogy Visszhangom légy, újból életre keltsd, egyesítsd és széppé tedd Egyházamat. Földi uralmam közel van, és hogy nyájamat megmentsem, áldozatra, nagylelkűségre és szeretetre van szükségem... Te magad is látod, milyen kis erőfeszítéssel nyertél meg annyi sok lelket! Hidd el, hogy ha lelkedet az Éjszaka félelmei között hagyom, igen sok lelket nyerek meg. Igen, beleegyezésednek köszönhetően most még inkább örülhetek kertemnek.

Menyasszonyom, Király vagyok benned... Gyermekem, akit Én neveltem, akit Isteni Kezem formált, mondom neked: Egy napon örömkiáltásokat fog hallatni Egyházam, mert örökké tartó szeretetemben a vártnál hamarabb véget vetek ennek a Hitehagyásnak.

De a legrosszabb még nem jött el...

A legrosszabbnak el kell jönnie, semmit sem lehet egyszerre megvalósítani. Atyám meg fogja mutatni Hatalmas segítő Kezét a szegényeknek, de a hitehagyókat és a Lázadót keletről tüzes hurrikán fogja megégetni bűnös dolgaik miatt, amelyeket elkövettek... A bűnös meg fog halni bűne miatt. Ha az Én Napom előtt megtér, helyreállítja, amit lerombolt és beismeri bűnét, meg fogok bocsátani neki. Nem fog meghalni, hanem élni fog. Ez az Én háromszorosan Szent Törvényem.

(Később:)

(Üzenet Argentína népének)

Írd: Argentína! Argentína, az Enyém vagy! A szívedet nyisd ki, ne az elmédet! Emeld tekintetedet az égre, és meglátod dicsőségemet, ragyogásomat és egyeduralmamat. Ameddig azonban a világra szegezed tekintetedet, nem látod magasztos nagylelkűségemet, amelyet most kiárasztok rád, hogy megmentselek... Nem fáradok bele, hogy udvaroljak neked, mert tekintettel vagyok szeretetteljes cselekedeteidre,[1] mindent megtettél, amit csak tudtál.

[1] Argentína nagylelkűségére és hűségére, amelyet a san nicolas-i jelenésekkel kapcsolatban tanúsított.

Azért jövök hozzátok, mert szeretném elmondani, hogy az az Isten, akit ti elfelejtettetek, sohasem felejtett el benneteket. Áldott vagy, bár Engem csak látszólag ismertél. - Ma meghívlak asztalomhoz. Jöjj, hogy meghitten találkozzunk! Részesedni fogsz Gazdagságomból, amelyet Szentséges Szívem kínál fel neked. Ezek nélkül képtelen vagy élni.[1]

1994. december 24.

Uram, Tanítóm és Üdvözítőm?

Én Vagyok.

Szívhez szólóan prédikáltam neked. Azért tettem ezt, hogy meghódítsalak. Azt akartam, hogy Tőlem tanuljon tanítványom és lelkeket nyerjen meg számomra. Örökké tartóan szeretlek benneteket... Tanítványom, azt akarom, hogy hűséges légy Hozzám. Ez az az ajándék, amelyet az éjféli misén felajánlhatsz Nekem! - A hűségedet, szívből. És ha megteszed, Atyám és Én általad fogjuk megmutatni Szentségünket, hogy megerősítsünk téged a Csapások elleni küzdelemben.[2] Ha a Vadállat valamelyik követője ellenséges lenne veled szemben, légy olyan, mint a parittyakő és törd össze őket, mint látomásodban,[3] amit Tőlem kaptál...

Kicsim, légy Velem egy! Osszunk meg továbbra is mindent! Én Úr vagyok, ezért ne félj! Nevem: Jézus Krisztus, Isten Fia, a Megváltó.

ΙΧθΥΣ

1994. december 26.

Rám bíztad ezt az Üzenetet.
Kijelöltél, hogy gondoskodjam
Érdekeidről, de elnyomóim
erőket összpontosítanak Üzeneted ellen,
hogy összetörjék.
Mit tehetek puszta kézzel?

Tudom. Szeress Engem, és pihenj meg kissé!

Gyermekem, végül Én fogok diadalmaskodni, ezért ne aggódj Szívdobbanásaim miatt. Minden egyes Dobbanása hívás valamely lélek számára, hogy térjen vissza a Szeretethez. Nem hallják meg azonban minden Szívdobbanásomat, és ó,[4] oly sok lélek tart az örök tűz felé... Csupán szüntelen imát kérek tőled. Légy éber, és használd fel a felismerést, amelyet Én adtam neked. Nem adtam-e elég bizonyítékát irántad való Szeretetemnek?

Uram, kérlek, add látható jelét is Szeretetednek!

Szenvedésem virága, úgy legyen! Megadom neked Szeretetem jelét a te szereteted kedvéért. Nem mintha már nem adtam volna meg, de ezzel a rajtad lévő jellel növelni fogom kitartásodat.

Halálosan szeretlek.

Ó... e szavak balzsamot jelentenek Nekem, Országom misztériumában pedig egy lélek megmenekülését. Jöjj, gyermekem!

1994. december 27.

Leányom, bár törékeny vagy, mondhatja-e bárki, hogy nem tettél tanúbizonyságot

[1] Jézus az Oltáriszentség misztériumáról beszélt.

[2] Vö. Jel 6,7; 11,6; 13,12; 16,2; 16,11.

[3] A látomás: Rájöttem, hogy a Vadállat követői tartanak fogságban. Elvették gyűrűmet, amelyen a feszület van, eltűntek vele egy időre, majd visszahozták és visszaadták. Amikor ujjamra húztam, tudtam, hogy meggyalázták. Akkor az ajtóhoz vezettek. Ahogy keresztülmentem halljukon, megláttam a Vadállat Képét a falon – ott, ahová mi a feszületet tesszük. Egy parittyafélét láttam a közelemben, gyorsan felvettem és teljes erőmből a Jelkép közepére, a szeme közé céloztam vele. Összetörtem és ezzel a gonosz hatalmát is megtörtem. Éreztem, hogy ez az életembe is kerülhet, mégis úgy gondoltam, hogy megéri megtennem, mert egyúttal hatalmukat is megtöröm. Ahogy eltaláltam az emblémát, a vadállat követői, akik az ajtóhoz kísértek, félelmükben remegni kezdtek. Megértettem, hogy Jelképüket összetörve, őket is megtörtem és nincs hatalmuk felettem.

[4] Jézus sóhajtott.

Nevemben? Ha gyenge és törékeny maradsz, Erőmben továbbra is beárnyékollak.

Hallgass meg és örvendezz! Aki táplál és szájadat Mennyei Mannával tölti meg, az mondja neked: Nagyon közel van Visszatérésem. Vassulám, igen, örvendj és légy boldog! Azon az úton jövök, amelyen eltávoztam. Visszatérésem sokkal közelebb van, mint akkor, amikor megtértél.[1]

Feltámasztottalak a Szentlélek hatalmával, gyermekem, hogy tökéletes egységben légy Velem, és tanúságot tégy Nevemben a tömegek előtt erőd végső határáig rendelkezésükre bocsátva magadat. Hűséged örömet szerez Nekem. Ezért fogom folytatni benned Tervem kiépítését, míg be nem fejezem... és a szegények olyat fognak hallani, amit azelőtt sohasem. Látni fogják rajtad Szent Arcomat. Eljönnek Hozzám, akik sohasem ismertek, és meglátják teljes dicsőségemet, akiknek szemén fátyol volt... Akiket ma megérint Szentlelkem mindenhol érezhető lehelete, Országom örökösei lesznek, és az Atya a mennyei angyalok sokaságával fogja fogadni őket.

Megáldalak most. IC.

[1] 1985-ben. (Éppen kilenc éve, ezen a napon.)

1995

1995. január 3.

A Szeretet van melletted. Gyenge vagy, de gyengeségedben magasztalást kapok.

ΙΧθΥΣ

1995. január 7.

(Vízkereszt ünnepe a görög ortodoxoknál)

Jöjj Istenem, Jahvém, Örök Atyám,
ki oly türelmesen vársz megtérésünkre!
Jöjj, és táplálj minket Mennyei Táplálékkal,
töltsd be ínségünket!
Adakozó Kezedről ismernek Téged,
Igazságos Istenem.
Jöjj és ments meg minket!
Tedd jóságossá a gonosz ember szívét,
hogy ő is nagyságodat dicsérje.

Jahve, Gyengédszívű Apám,
a világ még nem ismer Téged teljesen,
és nem tudja, milyen vagy valójában.
Szentlelked hatalmának megnyilvánulása
fogja ráébreszteni az emberiséget
Neved nagyságára,
és magasztalni fogja dicsőséged ragyogását.

Jahve, mindannyiunk Atyja,
ismertesd meg az emberiséggel
irgalmas, gyengéd és jóságos tetteidet!
Emlékeztesd őket, Atyám, arra,
hogy ők is elnyerhetik Országod
fenséges dicsőségét, ha igaz a szívük.

Átadtam Szavaidat minden nemzetnek,
amelyhez elküldtél.
Követtem parancsodat.
Képességem szerint újból ismertté tettem
Szeretetreméltó Arcmásodat,
ahogy előttem felfedted.
Add, hogy örüljenek, és ébredjenek rá,
hogy ők is a Te leszármazottjaid
és ivadékaid. Követtem útmutatásodat
és emlékeztettem őket,
hogy származásuk királyi.

Szent Atyám,
mivel újból és újból elküldesz,
hogy visszhangként kiáltsam, hirdessem
Szeretet-himnuszodat, és megosszam
Szeretet-énekedet testvéreimmel,
azokért imádkozom, akik a feledés
és sötétség világában élnek,
és még nem tudják, hogy Szentlelked
ezer nap fényeként ragyoghat fel lelkükben.
Igen, Szentlelked, aki tündöklőbb
a csillagok együttes fényénél,
tegyen minden lelket tiszta tükörré
és a jóság képmásává, mielőtt eltűnnének,
mintha nem léteztek volna.
Amint meggyógyulnak, ők is buzgón
és tökéletes erénnyel fogják
Ragyogásod és Egyeduralmad
látható képmását hirdetni,
mert felismerik, ami igazán Istentől való.

Atyám! Az Élet Kútfeje!
Az Örök Élet Forrása! Jegyes!
Közelséged felébresztette
nyomorúságos szívem
minden egyes rostját, és lehetővé tette,
hogy behatoljak misztériumaidba
és kimeríthetetlen gazdagságodba.
Nyomorúságosságomban miképpen
sorolhattál örököseid közé?
Alighogy megszülettem, máris vétkeztem,
és nem tiszteltelek Téged.
Vétkeztem, és megszűntem létezni.
Ellenségeddé vált a por, amit Te formáztál.
Gyíkok és pókok tanyája, a rosszindulat
és a bűn tanyája lett oltárod,
és nyíltan eltávolodott
az Isteni Igazságtól.
Ó gyenge lélek!
Hisz oly kevés ideig élhetsz a földön!
Mivé lettél?
Az igazságosság fénye
le akart sújtani lelkemre,
de Te vágyadban,
hogy megszabadíts és megments engem,
sokkal erősebb voltál a Halálnál,
a Sötétség és a Romlottság hatalmánál,

és mint Folyó elárasztottál engem, Atyám.
Meggyógyítottad a halálosnak vélt
sebeket, feltámasztottad, amit rég holtnak
és elporladtnak tartottak.

És tanításod, Uram,
mely látogatásaidat kísérte,
már most meghaladja emberi értelmemet.

Atyám,
Te könyörületes és irgalmas,
türelmes és megbocsátó vagy,
ezért ne vedd le Tekintetedet rólunk,
hanem vezess vissza magadhoz
az egyenes útra!

Kiválasztott leányom, az Én Békémet adom neked... Meg fogom hallgatni imádat, de ha a Szeretetet visszautasítják, mit tegyek? Minden eszközt megragadok, hogy megmentselek titeket a lángoló tűztől. Mindent bejárok és keresem, miképpen menthetnélek meg benneteket.

Szentlelked az Élet Lehelete.
Felemel
és jóságosan bevezet misztériumaidba.
Szentlelked alakít át minket
élő és szent Tabernákulumoddá,
Trónná Fiad felsége számára,
Ő tesz Képmásod tükörképévé
és Országod örököseivé.

Atyám, engedd meg most,
hogy <u>ebben az évben</u> megnyíljon a menny
és kiárassza ránk Szentlelkedet,
mint eddig még sohasem!
Akkor <u>mindannyian</u> meg fogjuk tanulni,
hogy szeressük az égieket,
és Jelenlétedben fogunk örvendezni.
Fel fognak virágozni a holt csontok,
és újból dicsérni és imádni fognak Téged.

Ó[1] gyermekem, boldog vagyok, hogy nyomorúságosságod ellenére ilyen buzgó vagy. Meg fogom tartani Ígéretemet, ki fogom árasztani Szentlelkemet, mint az emberiség történelmében még sohasem, hogy kiterjessze hatalmát a világ egyik szélétől a másikig, és megindítsa Szentélyem[2] megújulását és feléledését.

Pedig Vassulám, nem mindenki méltó Országomra. Nagy az Én türelmem, de Igazságosságom is éppoly nagy. Előbb még el kell engednem, ki kell bocsátanom egy tüzes leheletet, hogy helyreállítsam az Igazságosságot. El kell pusztítanom a Vadállatot és követőit, mennydörgést és villámokat kell szórnom Trónomról, hogy megtörjem az istenteleneket és e világ hatalmát. Igazságosságom nyomon fogja követni mindazt, ami nem Tőlem való.

Szelíd vagyok ítéletemben. Ha nem lettem volna az, ma egy sem élne közületek, egyszerre megsemmisítettelek volna benneteket. De ahogy látod, igen nehezen haragszom meg. Ki merészelne így szólni, amikor majd ítéletet tartok e világ felett: „Mit tettél velünk?" Ezekben az években apránként neveltelek benneteket, és minden lehetőséget megadtam a bűnbánatra. Közületek azonban oly sokan adtak kezdettől fogva nagyobb tiszteletet a holt dolgoknak, mint örök dicsőségemnek. Arany és ezüst[3] igézett meg benneteket, és jobban szerettétek ezeket a dolgokat, mint az Engem megillető tiszteletet...

Mégis meg fogom védeni mindazokat, akik megbánják bűneiket és meg fogom őrizni az új nemzedék magját az eljövendő idők számára. Nem marad büntetlen a gonoszság pártolója és a romlott emberiség... Mindenkit Trónom elé fogok hívni, hogy számadást adjon életmódjáról.

Leányom, azért vontam meg tőled erre a kis időre üzeneteimet,[4] hogy engesztelj a bűnösökért. Panaszkodás nélkül tűrd el a fájdalmakat![5] Jóvátételre, jóságos lelkekre van szükségem, látod, hogy milyen nagylelkű volt hozzád Fiam? Előre meg-

[1] Az Atya sóhajtott.

[2] Megértettem, hogy Isten népéről van szó.
[3] Pénz.
[4] Isten felfüggesztette diktálását, ami bizonyos módon a kapcsolat eszköze számomra.
[5] A sebet jobb oldalamon.

mondta neked,[1] ezért ne kételkedj nagylelkűségében! Jöjj, engedd, hogy igénybe vegyelek összetört oltáraim felépítésére. Sokasítani fogom kegyeimet, amíg az Én Érdekeimmel és Házammal törődsz.

Ne félj, mert Isten veled van. Veled vagyok. Össze vagyok fűzve azokkal, akik szeretnek Engem. Jöjj! Megáldalak.

1995. január 12.

Uram, hallasd Hangodat
ebben az évben úgy,
mint eddig még sohasem!
Meddig kell népednek
segítségért kiáltania?

Erejét veszti Hagyományod,
amelyet ránk hagytál.
Nap mint nap becsmérlik az Igazságot,
és a hitehagyott
megnyeri a hívők legjavát.
Te bizonyosan látod e borzalmakat.
Meddig kell még az ég felé kiáltanunk:
„Elnyomás!”, hogy leszállj hozzánk?
Sebeink súlyosak és Te vagy az Oltalom.
Kérlek, hallasd hangodat
erőteljesebben ebben az évben!

A hitehagyottak már elkobozták
Fiad Áldozatát. Nem jössz még,
hogy véget vess kártékonyságuknak?
Lassanként nem lesz lehetőségünk
a szabadulásra,
és Te, Uram, szótlan maradsz?

Azt parancsolják,
hogy ne prófétáljunk Nevedben,
és erőszakkal kitesznek Házadból.
Kiűznek és el akarnak hallgattatni,
amikor Szeretetedről teszünk tanúságot.
Látod, mekkora békétlenséget
keltenek Szentélyedben?
Látod, miként káromolják
nap mint nap Szentlelkedet?

Amikor Jónás bajában Hozzád kiáltott,
Te válaszoltál neki.
Amikor a seol[2] gyomrából Hozzád kiáltott,
Te válaszoltál, és ő hallotta Hangodat.
Panaszunkat, Uram, meghallod-e ma?
Elér-e Füledhez?

Amikor Jónást a hal elnyelte, három napon
és három éjjelen át volt a sötétségben.
Velünk mi lesz, Uram?
Örökre e sötétségben kell maradnunk?

Téged úgy ismernek,
hogy igazságot szolgáltatsz
a lélekben szegénynek,
és támogatod a jó ember igazát.
Tekints hát nyomorúságunkra,
és ments meg minket!

Az Én békémet adom neked.

Gyermekem, hallgass meg és írd: A maradék kedvéért meggyorsítom Tervem megvalósítását, ezért maradjatok ébren, mert nem tudjátok, hogy mikor hallotok meg Engem a lángokon keresztül... és a Szentlélek sokakra ki fog áradni. Amikor egyesek elkeseredenek, biztosítsd őket, biztosítsd őket arról, hogy Atyjuk a mennyben meggyorsítja Terve megvalósítását.

Hamarosan, és ez a te „hamarosanod”,[3] szólni fogok, és Hangom pusztító láng lesz azok számára, akik elpusztítják a földet.[4] Légy éber és türelmes! Most már nem kerül sok időbe, míg szavaim beteljesülnek.

Igazságosan fogok ítélni.

[1] 1994. december 26-án Jézus megmondta nekem, hogy Szenvedésének egy jelét fogja láthatóvá tenni rajtam.

[2] Cethal.

[3] Az én „hamarosanom” emberi fogalom. Isten „hamarosanja” akár ezer év is lehet!

[4] Vö. Jel 11,18.

1995. január 13.

Uram, úgy gondolod, hogy késlekedtem a beszéddel? Úgy hirdettem csodáidat, ahogy Te akartad? Jézus?

Én Vagyok. Maradékom, az Én Békémet adom neked!

Soha ne szomorodj el, amikor becsukják előtted az ajtót! Veled vagyok, ezért ne aggódj, gyermekem! Soha nem tehetsz tanúságot Rólam anélkül, hogy üldöznének. Bármit teszel, ha kicsinek és jelentéktelennek tűnik is, nem vész kárba. Megjelölöm az ösvényt, amelyen jártál, és attól kezdve az Én Művem lesz. Ezért, kicsim, bátorság, mindig veled vagyok... Így járt kedvedben Atyám.

Mit teszünk ma?

Imádkozz, írj és imádj Engem! Soha ne hanyagold el azonban házi munkádat, amely szintén kedves Előttem! Ezt kérem tőled. Erőt adok neked, hogy mindezt elvégezve tudj tisztelni Engem. Most pedig írjunk!

1995. január 19.

Béke legyen veled! Ne félj! Melletted Vagyok.

Ebben az évben újból megkapod Isten Szavát. Nemzedéked nem értékeli eléggé Szavamat.[1] Közületek egyesek elkobozzák még Szavamat is, mások viszont alig várják, hogy elítélhessék mindazt, amit Én mondok, és amit ők nem értenek. Gonoszságukban gonoszul gondolkodnak, és az elsők között vannak, amikor rombolásra kerül sor.

Ünnepélyesen mondom nektek: Ma mindenkinek felajánlom a Kegyelmet, de ahogy a magvetőről szóló példabeszédemben hallottátok, ők az útszélre került magok. Igen, ők hallják Szavamat, de jön az ördög és elviszi, amit hallottak, nehogy higgyenek és megtérjenek. Miután a Sátán kísértéseinek zsákmányává lettek, a kárhozat útjára kerülnek.

Kegyelmem rajtad van, nemzedék, de már nem sokáig. Papi lelkeim közül sokan ahelyett, hogy felélesztenék a szeretet lángját, amelyet ingyen kínálok fel nektek ezeken az Üzeneteken keresztül, és ahelyett, hogy hagynák, hogy szeretetem kiáradjon és lángra gyújtson minden szívet, éppen az ellenkezőjét teszik. Az Irgalom a ti reménységetek ma, de ti megelégedtek azzal, hogy olyan „tudománnyal" töltsétek meg lelketeket, ami egyáltalában nem tudomány, és visszautasítjátok Irgalmamat, amit ma adok nektek.

Jeleket és csodákat adok nektek. Szentlelkem hatalmával adom nektek e csodás jelenségeket. Feltámasztom a gyengét, hogy Dicsőségemet tanúsítsa, és arra emlékeztessen titeket, hogy háromszorosan Szent vagyok! De szívetekben semmi sincs, ami a békéhez hasonlítana, mert visszautasítottátok Szentlelkemet, aki a Békehozó. Az Éjszaka már szinte itt van, és te még olyan messze vagy a megtéréstől, nemzedék!

Hamarosan, és ez a te „hamarosanod", amikor saját véredben fogsz ázni, Én mint Bíró emlékeztetni foglak arra a vérre, amivel akkor szennyezted be kezedet, amikor sokaknak megtiltottad, hogy Szavam Emlékeztetőjén keresztül kapják meg kegyelmeimet. Olyanok vagytok, mint a rómaiak. Tövissel koronáztok nap mint nap. Ti is azt mondjátok majd, amit Pilátus? „Ártatlan vagyok ettől a vértől!" És megmossátok illatosított vízben kezeteket? Ti nem akarjátok elfogadni a halál ellenszerét, nem akarjátok elismerni Szavamat, amelyet Szentlelkem által adok napjaitokban, és könnyelműen bántok Szavammal.

[1] Úgy hangzott, mintha panasz lenne, de szigorú is volt egyben. Mintha Urunk azt mondta volna: „Mit tudsz erre válaszolni?"

Emberek, hová lett hitetek? Ti hallván hallotok, de meg nem értetek, látván láttok, de nem veszitek észre Dicsőséges és Végtelen Irgalmamat, amit most rátok árasztok! Hálátlan nemzedék, mítosszá változtattad Szentlelkemről adott tanúságtételemet! Mítosszá változtattad Misztériumaimat, és pásztorbotod a hamisság jogarává vált. Kihez hasonlítsalak így teljes mezítelenségedben? Káinhoz? A fáraóhoz? A farizeusokhoz? Vagy Júdáshoz? Meglepődsz, amikor szemed láttára edzem Kardomat,[1] hűtlen nemzedék? Nem tudtad, hogy jelentősége van a kard viselésének? Nem hallottad, hogy Én nemcsak a béke, hanem az Igazságosság harcosa is vagyok?[2] Nem olvastad, hogy Én vagyok a Hűséges és az Igaz, az Ámen, a Becsületes Bíró, akit „Isten Igéjének" hívnak?[3] De hallottad, hogy korszakod, a Vadállat Püspöksége[4] kardot ránt Ellenem és szentjeim ellen.[5]

Földi Uralmam ajtótok előtt áll, de ti nem akarjátok, ahogy Szavamat sem akarjátok hallani... Gonosz szívetek nem ügyel figyelmeztetéseimre, mert visszautasítottátok alázatos pásztorotok botját és a hazugság pásztorbotját akartátok. Amikor halljátok a Szájamból származó Szót, nem indul meg szívetek és nem gondoltok arra, hogy másokat figyelmeztessetek. Látjátok a közeledő Kardot,[6] de nem figyeltek rá... tiltakoztok ellene, és másokat is arra biztattok, hogy ugyanazt tegyék: „Mindez képtelenség, ne ügyeljetek rá, csak hisztéria! Ne figyeljetek erre az esztelen sokaságra! Ne hallgassatok az 'Igaz Élet Istenben' üzenetre! Ez csak az Ördög találmánya." Ezt mondjátok azért, hogy gyengítsétek Hangomat, „gonoszságnak és hazugságnak" akarjátok feltüntetni azt, ami Istentől való és szent.

Vérontásban lesz részed, nemzedék. Minden árokra, minden dombra, minden tóra és minden hegyre le fog sújtani Kardom. Vérontásban lesz részed bűnöd miatt, és meg fogsz halni. De ha még ma lemondasz bűnödről, szívből megbánod és megígéred, hogy szeretetben, egységben és békében fogsz élni, életben maradsz, és többé nem rovom föl vétkedet. Jöjj vissza Hozzám, nemzedék! Miért várod olyan vágyódva, hogy meghalj bűneidben? Jöjj vissza Hozzám! Mondj le bűneidről, és élni fogsz!

Nem olvastad?[7] Én vagyok az Ámen, a Hűséges és Igaz Tanú, Isten teremtésének Egyedüli Forrása, az Igazságosság igaz harcosa.[8] Hogyan lehetséges, hogy te, aki nap mint nap prédikálod Szavamat, nem ismered fel az időket és a jeleket? Neked mondom, aki kitartóan hirdeted, hogy nem Én vagyok ennek az Üzenetnek a Szerzője: Emberi mérték szerint ítélsz, és dicsőségedet saját dicsőségedben keresed... vigyázz, és óvd meg nyelvedet az ítélettől! Én vagyok az egyedüli Bíró, és te valóban az Én Kezemben vagy... Lelkemmel megerősítettem a gyengét, hogy rajta keresztül minden nemzet[9] dicsérje és hirdesse Nevemet, és a gyenge ember erőre kapjon.

Megparancsoltam, hogy légy Szavam Visszhangja, könyvtekercs, amelyet el kell olvasni. És miután meghallották és megették,[10] örömükben lesz bátorságuk arra, hogy meggyónjanak és bűnbánatot tartsanak.

Így szóltam szentjeim Gyülekezetében:[11] „Senkit sem fogok megfosztani Világosságomtól. Senkinek sem kell bebörtönözve maradnia a sötétségben. Atyámat végtelen szomorúság emészti, és

[1] Az Úr Szavát jelenti.
[2] Jel 19,11: „Akkor a megnyílt mennyben egy fehér lovat pillantottam meg. Lovasa a Hűséges és az Igaz, igazságosan ítél és harcol."
[3] Jel 19,13: „Neve: Isten Igéje."
[4] Megértettem, hogy a Püspökség a második vadállatot jelenti, vagyis a Hamis Prófétát.
[5] Utalás a Jel 19,19 versére.
[6] Isten Igéjét.
[7] Vö. Jel 3,14.
[8] Vö. Jel 19,11.
[9] Megértettem, hogy Krisztus rólam beszél.
[10] Isten Szavát.
[11] A Mennyben Jézus összehívta szentjeit, hogy kijelentse előttük elhatározását.

már ajtótok előtt van a büntetés, amit e hitetlen és hitehagyott nemzedék számára fenntartott. Abba a káoszba, amelyben éltek, el fogom küldeni Edényemet,[1] aki testében hordozott Engem, hogy újból hordozza Szavamat, hogy úgy érkezzek sivatagjukba mint reggeli harmatcsepp.

El fogom küldeni hozzájuk Édesanyámat, hogy apránként rávezesse őket utaimra, és javulásra késztesse azokat, akik megbántanak Engem. Íme, Én Magam is le fogok szállni ebbe a sivatagba, hogy életre keltsem a holtat. Ingyen fogják kapni a Tanítást és a Bölcsességet. Szívünkkel a Kezünkben jövünk majd és felkínáljuk nekik, és mint Két Gyertyatartó egymás mellett állva fogunk rájuk ragyogni.

Nem késlekedem Tervem végrehajtásával, és mindannyian meg fogják kapni az Irgalom idejét. Ezért fogok ezekben a végső időkben tanítványokat támasztani, hogy felépítsem, ami romokban hever. Elküldöm őket, hogy Nevemben tegyenek tanúságot. Elküldöm őket oda, ahol a bokrok olyan gyümölcsöt teremnek, melyek soha meg nem érnek, és ahol megvetik az Igaz Tanítás ösvényét.

Elküldöm drága lelkeimet[2] e föld gyomrába, ahová a bűn úgy bevette magát mint kígyó a fészkébe, hogy kiirtsák és gyökerestül kitépjék a gonoszságot. Őket küldöm, hogy gyökerestül megsemmisítsék a Vadállat Tervét. Különleges küldetésükben meg fogom nekik adni az erőt, és siker fogja koronázni cselekedeteiket. Szentlelkem segítségével félelmetes gonosz lelkekkel fognak szembeszállni. Bátorságukban és állhatatosságukban nem fognak törődni az őket érő megkövezéssel. Szentlelkem lesz vezetőjük és társuk, okossággal vezetve őket vállalkozásaikban.

Késedelem nélkül be fogom váltani ígéretemet, és el fogom küldeni Szentlelkemet a Mennyből, hogy velük munkálkodjék és tanítsa meg őket mindarra, amit Én már megadtam nekik. Meg fogom nyitni szájukat, megtöltöm Szavammal, és nyelvük olyan lesz, mint a kard. Gondosan meg fogom őrizni drága lelkeimet ellenségeimtől:[3] azokban a napokban az elnyomóktól. Meg fogom óvni őket a számukra állított kelepcéktől, és a nekik szánt halálos, kemény kőtől. Mindenható Kezem nem fog szűkölködni a megmentésükre szánt eszközökben. Gonoszsága ellenére engedékeny leszek e nemzedékhez."

- Ezt mondtam ma Gyülekezetem előtt a Mennyben. Bár szájuk által beszéltem és prófétáltam, a lélekben gazdagok nemcsak elnyomnak Engem, hanem Szentlelkem Műveit is káromolják. Mondom neked, eljönnek a Napok, amikor ti is eljuttok odáig, hogy elismerjétek Szavam igazságát!

Leányom, bár sokan egyesítik ellened erejüket, veled vagyok, és Édesanyád is veled van. Ne fáradj el! Maradj Bennem, hogy a mű, amelyet adtam neked, mindenkire és mindenre ráragyogjon! Imádkozz az egységért, a kiengesztelődésért és Egyházam újjáéledéséért! Legyetek egy Nevemben!

1995. január 28.

(Magyarország, Budapest)

Uram?

Én Vagyok.

Támaszkodj rám és bízz Bennem! Csupán annyit kérek tőled e napokban, hogy adj, és add át a Szeretetet, a tanítást és mindent, amit adtam neked! Adj! Beszélj! - Ez a Parancsom. Mondd meg nekik: Áldottak, akiknek van fülük a hallásra, és szemük a látásra, övék a Mennyek Országa. Mondd meg nekik, hogy Isten, akit ők elfelejtettek, sohasem felejtette el őket.

[1] Szűz Máriát.

[2] Akiket kiválasztott, hogy tanúságot tegyenek és prófétáljanak.

[3] A hitehagyóktól, a Vadállat követőitől.

Én, Jézus Krisztus, mindegyikőjüket megáldom. Azok, akik Nevemben fogadtak téged, már megkapták áldásaimat. IC.

1995. február 1.

(Horvátország, Zágráb)

Írd: Béke legyen veletek! Egész nap veletek voltam, és felétek nyújtottam Kezemet: „Népem, örökségem, ivadékom, fordulj Felém, köss békét Velem! Köss békét Velem ...[1] Az örökkévalóságtól fogva szeretlek titeket. Térjetek vissza Hozzám, és Én is vissza fogok térni hozzátok. Vessetek szeretetet, hogy szeretetet arathassatok! Vessetek békét, és meg fogjátok örökölni Békémet! Vessetek kiengesztelődést, Lelkem áldott gyermekei, és el fogjátok nyerni Dicsőségemet!

Ne sírjatok anyagi dolgok miatt,[2] emeljétek tekinteteteket az égre, és szívetek keresse Mennyei Törvényeimet, hogy ezeken keresztül eljöjjön szívetekbe Mennyországom, és Akaratom megvalósuljon szívetekben, ahogyan már megvalósult a Mennyben élő szentjeim szívében. - Ma is úgy kiáltok, ahogy egykor Jeruzsálemben: „Ha ismernéd Békeüzenetemet, amelyet mind a mai napig felkínálok neked, nem késlekednél, hogy elfogadd!” De ezek a dolgok el vannak rejtve a tanultak és a bölcsek elől, és csak az egyszerű gyermekek előtt nyilvánulnak meg. A Mennyek Országa az egyszerűeké és az alázatosaké.

Hozzátok rendbe szíveteket, és végül meg fogjátok kapni jutalmatokat. Ha megkérdezitek: „Mit kínálhatunk fel most Neked?” Mondom nektek: „Ajánljátok fel most szíveteket Nekem, és segíteni fogok visszaszerezni hiteteket. Nyissátok ki szíveteket, és mennyországommá teszem, Istenetek mennyországává, hogy szívetekben megdicsőülhessek.

Jöjjetek, és addig egyetek a gyümölcsből, amelyet ma kínálok fel nektek, amíg még van idő! Jöjjetek Hozzám! Mesteretek már rálépett a visszatérő ösvényre, ezért mondom nektek: Kössetek Velem békét, és legyetek egy Nevemben!

Szeretetem Sóhaját hagyva homlokotokon megáldalak benneteket Nevemben.

ΙΧθΥΣ

1995. február 8.

Ki lesz könyörületes velünk,
és ki szomorkodik miattunk, ha nem Te?

Még reménykedünk a Békében,
abban a Békében,
amelyet Szeretett Fiad hagyott ránk...
Vétkeztünk ellened
és a Menny minden hatalma ellen.
Megszűntünk létezni,
mert visszautasítottuk Szent Nevedet,
ami az Élet Forrása,
és amiről felismernek minket.

És most ez a Nagy Lázadás, ez a Hitehagyás
rákként pusztítja Házadat.

Ó Jahvém! Ki ezer napnál is fényesebb!
Hogyan lehet tündöklésedet
nem észrevenni, amint elhaladsz előttünk?
Hogyan mondhatják: „Nincs bizonyítéka,
nincs jele annak, hogy Jahve járt itt.”

Istenem! Olyan vagy,
mint a célpontra irányított nyíl,
és bár van szemük, nem látják,
amint elsuhan előttük a nyíl,
és célba ér.

Ó Istenünk, Te vagy Reményünk.
Jöjj most, ebben az évben! Ne késlekedj!
Állítsd helyre lerombolt oltáraidat!
Építsd újjá városaidat és Házadat!

Ó Vassiliki! Hagyd abba a sóhajtozást! Hallottalak. Az Én Kezem erősebb, mint ellenségemé. Hamarosan vigasztalást

[1] Ez úgy hangzott, mint könyörgés. Jézus hangja olyan volt, mint a koldusé.

[2] Jézus felemelt hangon mondta ezt, mintha parancsot mondott volna, ugyanakkor emlékeztetni is akart, hogy semmi sem fontos ezen a világon. A mennyei dolgokat kellene keresnünk.

nyertek, újból meggyógyítom népemet, és felfrissítem papjaitokat. Helyreállítom oltáraimat, és újjáépítem városaimat.

Előbb azonban meg kell fegyelmeznem a törvényteleneket, akik bajnokok a becstelenségben. Úgy nyelik a hitehagyást, mintha az Élet Kenyerét ennék. Ha megbánnák bűneiket, még ma megmutatnám jóságomat és nagylelkűen megbocsátanék nekik, de semmit sem hallok tőlük... Hogyan fojthatnám el tüzes haragomat és tarthatnám vissza Igazságosságomat, amikor ez a nemzedék nagy tiszteletet nyújt az ördögnek?

Engem úgy ismernek, hogy jó vagyok, megbocsátok és nagyon szeretlek benneteket. De ki fordul Hozzám ma segítségért e hitehagyók közül, és ki szólít Engem „Atyám"-nak? Így hamarosan tűzvihar fogja elsöpörni ezt a gonoszságot és bűnt. Közületek senki sem ismeri azt a Napot. Aki azt mondja, hogy ismeri, az nem Tőlem való...

Olyan időben foglak meglátogatni benneteket, amikor legkevésbé vártok, jeltelen órában. Hirtelenül, váratlanul fog meglátogatni benneteket az emésztő tűz lángoló hurrikánja. Amire vártok, az be fog következni. Szólni fogok, és amikor megszólalok, Hangom egybeolvasztja a föld elemeit, gonoszságát és bűnét. Örökké tartó szeretettel szeretlek benneteket. Szavakkal nem lehet kifejezni szeretetemet, de lehet-e Nevemet örökösen megszentségteleníteni?

Amit tenni készülök, bánatot okoz Nekem és szomorúsággal tölt el, mert nem lelem örömömet megbüntetésetekben. Nagy bánatomra, tűzzel kell meggyógyítanom benneteket.

Azokért sóhajtozz, leányom, akik nem bánják bűneiket! Teljesíteni fogom szándékomat, és véghez fogom vinni Tervemet. Azokhoz pedig, akik nem csukták be fülüket Hangom elől és megvédték Szavamat, így szólok: Ne bánkódjatok, szemem mindent lát, és tettei szerint fogok mindenkit megítélni. Minthogy előre felfedek előttetek dolgokat, felfedem azt is, hogy mit fog tenni jobb Kezem közvetlenül az Én Napom után. Jobb Kezem le fogja rakni a föld és az ég új alapjait, és a túlélő maradékot újból felékesítem Ragyogásommal és Istenségemmel. Leányom, tehát van reménység leszármazottaid részére. Én vagyok a ti Reménységetek.

Sokakat újból Életre keltek, és Fiam Új Neve fog rajtatok nyugodni. És te, leányom, járj közben Házamért, viseld gondját Érdekeimnek, és Én is gondodat fogom viselni! Azért kaptad meg Lelkemet, hogy alkalmazd Törvényeimet, szeresd az igazságosságot és hozd vissza fiaimat és leányaimat a messzeségből. Azért tanítottalak és azért adtam neked a tanítvány nyelvét, hogy Visszhangom légy, és hogy Országomat beültesd szívükbe. Szemednek, Paraskevi,[1] megadtam Világosságomat. Lelkedbe leheltem a feltámadás illatát, a mirha illatát árasztottam rád, és Fiam tabernákulumát[2] tömjénnel illatosítottam...[3]

- És most figyelj Atyádra:[4] Lelkemen erőt vett a bánat és ugyanakkor a könyörület is. Szólok, de igen kevesen figyelnek. Zörgetek,[5] és mintha senki sem hallana. Mit tegyek, ha senki sem figyel? A Reménységről beszéltem nektek, leányom, mégis amikor ma arról a Reményről beszélek, ami után mindannyian vágyakoztatok, az Én Szavamról, alighogy megkapjátok, máris elrejtitek. Elviszitek és elrejtitek a reménység magját, amit elvetek... Beszélek és válaszra várok, de nem ügyeltek Szavamra.

---

[1] Isten második nevemen szólított, amelyet azután kaptam, hogy anyám Szent Paraskevinek, a szembajok gyógyítójának tett fogadalmat.

[2] Mi vagyunk azok, mert amikor szentáldozáshoz járulunk, Jézus trónjára lép bennünk: Mindannyiunkat arra szánt Isten, hogy Jézus élő tabernákulumai legyünk.

[3] A tömjén elűzi a Sátánt, Istennek tömjénnel kellett engem illatosítania, hogy megtisztítson, és a legtökéletesebb állapotban fogadhassam Fiát.

[4] Isten hirtelen igen bensőséges és atyai hangon szólt, pontosan úgy, mint bármelyik apa, aki tele van bánattal, és azt el akarja mondani gyermekének.

[5] A zörgetni szónak kétfajta jelentése van itt az angol nyelvben: 1. kopogtatni; 2. elárverezni.

Pedig Én vagyok a hitetlen szívek Reménysége és ugyanakkor a Kard is, amely átjárja a szíveket. Oly sokan éheznek Szavamra…[1] De miért rejti el az ember a kincseket, amelyekkel elhalmozom őket? Lelkemet ma azért borítja bánat, mert Igazságosságom Kelyhe túlcsordul, végigfolyik Kezemen és arra készteti, hogy lesújtson és megkorbácsolja ezt a hitetlen nemzedéket, mint eddig sohasem, majd, mivel Atya vagyok, könyörülettel és gyengéden meggyógyítom a sebeket, amelyeket lesújtó Kezem ejtett. Ez az a nagy Reménység, amiről kérdezel.

El fogok jönni, hogy mindenkit hazavigyek, és meggyógyítsam sebeiteket. Mivel Atya vagyok, ápolni fogom sebesült gyermekeimet, gondoskodni fogok róluk ínségükben. Akkor meg fogják tudni, hogy kezdettől fogva az Enyémek voltak, és hogy

Én Vagyok, Aki Vagyok, Atya és Úr.

Ajkukat arra fogom késztetni, hogy hirdessék: „Áldott a mi Urunk," és újból hirdetni fogják a Mennyek Országát. Úgy fogják hirdetni, mint eddig még sohasem, mert új szívet adok nekik… Ezért ne csodálkozzatok, ha ezekben az utolsó napokban az emberek gőgösek és megcsalják egymást. Ne csodálkozzatok a tévedéseket hirdető, hamis próféták sokaságán! Ne csodálkozzatok, hogy a hamis tanítók elferdítik a Szentírást…

Nem, ne csodálkozz gyermekem, ha az emberek gúnyosan beszélnek rólad, amikor még mindig ezt mondod: „Hiszek Mennyei Atyámban. Hiszek az egy Istenben, mindenek Atyjában, hiszem Szeretett Fia dicsőséges, élő Jelenlétét az Oltáriszentségben. Hiszek Jézus Krisztusban, aki a Szentlélektől fogantatott és született Szűz Máriától."

Nem, leányom, ők nem hisznek Fiam Feltámadásában és Istenségében… Mondom neked: Légy békében a dühöngés közepette, és a megpróbáltatásokban légy az Én Békémben! Az Én Békémet terjeszd! Ne engedd sohasem, hogy szívedet megzavarja az emberek kegyetlensége… Veled vagyok, bár nem látsz Engem, gyermekem! Veled vagyok. Fiam már közeledik hozzátok azon az úton, amelyen eltávozott, hogy közöttetek legyen. Ezért bátorság! Bátorság és ne félj! Belém helyezd reményedet és senki másba!

Jahve vagyok, a te Abbád, és megígérem, hogy hazahozlak. Ezért menj, és mutasd meg Hatalmamat és Irgalmamat! Veled vagyok. Menj, menj, és mondd meg mindenkinek:

„Istentől jön a segítség,
Istentől jön a reménység,
forduljatok Hozzá,
és meg fog menteni benneteket."

Megáldalak Vassiliki. Mindenkor tiszteld Nevemet!

1995. február 17.

(Banglades)

(Közvetlenül dhakai találkozóm előtt.)

Uram?

Támogass engem,
és tartsd szavaidat állandóan szemem előtt!
Emlékeztess Tanításodra!
Ó Uram, Szavad legyen olyan,
mint Lámpás a lábam előtt,
hogy meg ne botoljak.

Béke legyen veled! Sohasem hagytalak el, és nem is foglak elhagyni.[2] Vassula, pszt, figyelj Rám![3] Támaszkodj Rám, ahogyan

[1] Isten hirtelen a következő kérdést tette fel, mintha csak magának beszélne, egyedül lenne és nyíltan feltárná gondolatait.

[2] Szerettem volna valamit mondani.

[3] Ezt igen lágyan és kedvesen mondta.

azelőtt! Vezetni foglak és rajtad keresztül másokat! Mi ketten? IC.

(Isten visszavitt Bangladesbe, ahol annak idején megszólított. Elvitt megtérésem helyére, oda ahol az „Igaz Élet Istenben" üzenet kezdődött.)

Vassulám, megáldalak. Jöjj! Lelkem veled van, és veled is marad, hogy te mint Visszhangom mindenkinek adhass Mennyei Mannámból!

Azért jöttem ismét ide veled, hogy rajtad keresztül megáldjam azokat a helyeket, ahol azelőtt tartózkodtál és ahol életre keltél![1] Én, Jézus, azért jöttem el szegénységedbe, hogy Szívemhez emeljelek és isteni Irgalmasságom élő jelévé tegyelek. Engedd, hogy rajtad keresztül beszéljek és adjam kegyelmeimet ezeken a találkozókon! Arasd le Velem a bő termést, amelyet nem te készítettél elő!

Szüntelenül imádkozz, és tisztelj Engem! Tartsd Szentnek Nevemet! Én, Jézus, veled vagyok.

ΙΧΘΥΣ

1995. február 18.

(Dhaka)

Uram!
Így neveltél hát engem.
A nyomorúságosnak és szegénynek
tartod fenn a boldogságot.
Így láthattam meg azt,
amit a szem nem láthat addig,
amíg felülről meg nem adják neki.

Béke legyen veled! Nem nézhettem, hogy Szívem virága elpusztuljon.[2] Nem nézhettem, hogy örökre vaksággal légy megverve. Szívem a te lakhelyed és üdvösséged. Hogyan maradhattam volna csendben, amikor láttam ezt a felhőt, amint sátramat betakarja? Leheletemre volt szükség, hogy elfújjam azt, ami felhőbe vonta sátramat...[3]

És most megkérdezem: Akarod-e folytatni mindazt, amit adtam neked, és akarsz-e szeretettel evangelizálni a Szeretetért?[4]

Igen, Uram.

Mondd: „Igen, Uram, de benső tűzzel, Házadért és Dicsőségedért való buzgósággal."[5]

Újítsd meg akkor Irántam hűségfogadalmadat,[6] és Én is meg fogom újítani rajtad kegyelmeimet... Továbbra is kiárasztom rád kegyelmeimet és tanításomat. Szerezz Nekem örömet, és csillapítsd szomjamat! Ismerd fel, hogy mit adtam neked![7] Örömömet lelem abban, ha adhatok...

Emlékeztesd tanácsadódat,[8] hogy mennyire tetszik Nekem az áldozat, és a nagylelkűség is kedves Szememnek. Emlékeztetni kívánlak mindkettőtöket, hogy mennyire fontos az Én ütememben[9] követni Üzenetem sürgősségét. Szembekerültetek az eljövendő nagy események hajnalával. A szívetek lásson munkához! Legyetek jók egymáshoz! A langyosság nem tetszik munkátokban.

Ó, mi többet adhattam volna annál, amit megadtam nektek? Olyan Kimérithetetlen Kincset adtam, amely el volt rejtve az emberiség elől, és csak Gertrúd előtt fedtem fel,[10] akinek a szívét ez a Kincs teljes elragadtatásba hozta, szemét pedig csodáival foglyul ejtette.[11] Ezt a Kimérithetetlen Kincset Isten a ti időtökre tartotta fenn: a végső időkre.

[1] Megtérésem előtt megszűntem lenni, és akkor kezdtem élni, amikor Isten megtérített.
[2] 1985 novemberében, amikor az „Igaz Élet Istenben" üzenet kezdődött, Dániel angyal megfogta a kezemet, és mielőtt bemutatkozott, rajzolt egy szívet és egy belőle kinövő virágot.
[3] Mindezt hasonlatokkal világította meg Jézus. A felhő: sötétség, a lélek sötétsége. A sátor: az én lelkem. Az Ő Lehelete: a Szentlélek.
[4] Meg kellett újítanom fogadalmaimat az „Igaz Élet Istenben" üzenet hajnalának helyén.
[5] Ezt én mondtam.
[6] Megújítottam.
[7] Jézus félbeszakította mondatát, és így folytatta.
[8] O'Carroll atyát.
[9] Jézus léptei gyorsabbak.
[10] Szent János evangélista fedte fel előtte.
[11] Lásd a jegyzetet az üzenet végén.

Szentséges Szívem a te nemzedéked részére őrizte meg ezt a kincset. Érted-e most már, hogy miért tekint az ördög téged, Vassulám, elsőszámú gondjának és első, elpusztításra szánt céltáblájának?

Most már értem, Uram.

Sohasem foglak elhagyni. Dolgozz Velem[1] és szerezz Nekem örömet! Én vagyok a te Életed... imádkozz, hogy a Gonosz ne merészkedjen túl közel egységetekhez[2]... imádkozz munkád elvégzéséért! Imádkozz, és kérd az Atyát, hogy tegyen tökéletessé! Én, Jézus, megáldalak mindkettőtöket, és ne feledd: bízzatok meg egymásban, áldjátok egymást, és legyetek az eljövendő egység példája! Legyetek egy!

ΙΧΘΥΣ

(Jegyzet: Az Úr e dolgokat Szent Gertrúdnak nyilatkoztatta ki, aki akkor még nem hozhatta nyilvánosságra. Azelőtt pedig Szent János kapta e kinyilatkoztatást, de nem írhatta le. Szent Gertrúdot gyakran nevezik Nagy Szent Gertrúdnak, minthogy ő volt a katolikus Egyház egyik legnagyobb misztikusa. Bár majdnem négy évszázaddal élt Alacoque Szent Margit előtt, már ő is nagyon tisztelte Jézus Szívét. Könyve, „Az isteni szeretet követe" az Isteni Szeretetről szóló és a Szent Szívhez kötődő szeretet élő költeménye.

Egyik leghíresebb látomása Jézus Szívével kapcsolatos. A látomást Szent János evangélista napján kapta. Könyvében harmadik személyben beszél önmagáról.

Részlet Szent Gertrúd: „Az isteni szeretet követe" c. műve IV. könyvének IV. fejezetéből:

„Miközben Gertrúd szokása szerint buzgó imádságba merült, megjelent neki a szeretett tanítvány, akit Jézus igazán szeretett, s akit ezért minden szerető léleknek szeretnie kell. Gertrúd így szólt hozzá: „Vajon az én kicsinységem micsoda kegyelmet nyerhet tőled ezen a kedves ünnepeden?" Az apostol ezt válaszolta: „Jöjj velem, Uramnak választottja, és pihenjünk együtt az Úr keblén, amely minden boldogság kincsét magában rejti."

- Majd fogván Gertrúdot, magával vitte Urunkhoz, és mindketten elhelyezkedtek az Úr Szívén. Itt fedezte fel Gertrúd azt a Kimeríthetetlen Kincset, amit az Úr a Szívébe rejtett. Megkérdezte az evangélistát, hogy miért nem kaptuk meg már korábban ezt a kincset, vagy miért nem beszélt az evangélista erről a Kincsről.

Szent János így felelt: „Nekem az volt a feladatom, hogy a még fiatal Egyház számára az Atyaisten teremtetlen Igéjéről írjak egy szót, amely a világ végéig foglalkoztatja az emberi értelmet, de soha senki sem tudja teljesen fölfogni.

Azoknak az édes szívveréseknek ékesszólása azonban a mostani időnek van fönntartva, hogy hallatára újra fölmelegedjék a már öregedő és az Isten iránti szeretetben ellanyhuló világ."

(Szent Gertrúd 1257-ben született Eislebenben és 1302-ben halt meg Helftában. Ünnepét november 16-án tartja az Egyház.)

1995. február 21.

(Dhaka)

Legyen béke a szívedben! Szentséges Szívem Vassulája, Szenvedésem Virága, Atyám Ivadéka, azt akarom, hogy tökéletes légy!

Uram, hol találok
megfelelő szavakat dicsőítésedre?
Elesettségemben megtiszteltél
mindent betöltő,
tiszteletet ébresztő Jelenléteddel.
Azóta egyik feladat sem nehéz számomra.
Jelenlétedben minden
könnyű és örömteli lett.
Azt tanítottad nekem,
hogy jobb kezedben tartod a Győzelmet,
és hogy az Élet elnyeli a Halált.
Ó Szabadítóm, Te arra vársz,
hogy megments és megszabadíts.
Jóságod éjszaka látogatott meg engem,
szívem éjszakáján,
hogy ünnepi dalt zengjen,
amint feltámasztja a holtat.
Irántunk való szeretetedben
Szívvel-lélekkel énekeltél,

[1] Jézus mosolygott.
[2] O'Carroll atya és az én egységemhez.

és engem mint Hárfát tettél Oltárod elé.
Szóljon a zene Királyunknak,
szüntelen szóljon!
Szálljon a zene a föld széléig
és visszhangozzék minden szakadékban,
hegyen és völgyön!

Mindenkor úgy dicsérd Nevemet, mint most! Hadd örvendezzen egyedüli Szerelmed!

Vassula, erősítsd meg Egyházamat, és meg fogom erősíteni hitedet és lelkedet! Örömöt szerzel Nekem, ha adsz egy keveset. Gyönyörűségemet lelem abban, ha többet adsz! Atyám sohasem hagy el téged. Újból és újból eljön, hogy megmentsen.[1] Mindig veled vagyok…

Ne feledd, hogy por vagyok,
és elsodor a váratlan fuvallat.
A Kebledből folyó Víz
kiárad a hegyekre és a völgyekbe.[2]
Vizet nyújtasz a szomjazónak,
és elküldesz engem a dombokon át
a nemzetekhez, hogy hirdessem:

„Egyedül Istentől való a győzelem és az erő.”
Ne lankasszon többé a szomjúság,
élénkítsétek fel emlékezeteteket,
és keljetek fel ti,
akik a porban feküsztök,
mert közel van hozzátok Harmatotok!
Elfeledtétek, ki alkotott titeket,
de ha isztok,
meggyógyul emlékezetetek.[3]

„Ti szomjazók, gyertek a vizekre mind,
és bár nincsen pénzetek,
siessetek ide!”[4]

És így fogok szólni: figyelj, és élni fog lelked…

Megváltóm, aki első vagy életemben,
bocsásd meg nyomorúságosságomat
és hibáimat!

Kedvesem, úgy szeretlek, amilyen vagy.

Oszlasd el a ködöt körülöttem!
Kimeríthetetlen Kincs,
Háromszorosan Szent,
Éjszakám Csillagfénye, lelkem Edénye,
lángoló Tűzoszlop!
Ne hagyj a sötétség börtönében!
Keltsd életre lelkemet, Mennydörgés![5]
Add meg Tanításodat
és Rendreutasításodat!

Társaságom és barátságom egyszerűséggel fog tanítani téged. Fogd meg a Kezem, és együtt fogunk haladni azon az úton, amelyet számodra készítettem, hogy tökéletesítselek.

1995. február 23.

(Dhaka)

(Krisztus képére néztem.)

Szépség Alkotója! Hogyan lehetséges,
hogy nincs mindenki elbűvölve Tőled?
Sohasem hagy el minket szeretted,
bár nyomorúságosak vagyunk
és csak rombolni tudunk.
Vétkezünk, pedig még a Tieid vagyunk,
és tanítasz minket.
Bár foltosak vagyunk a bűntől,
forró vágyadban, hogy megbocsáss nekünk,
továbbra is követsz,
ahogyan a Szerelmes követi jegyesét,
hogy teljesen meghódíts minket.

Valóban! Mit nem tennék meg értetek, hogy teljesen meghódítsam szíveteket! Oly kevés kell ahhoz, hogy boldoggá tedd Megváltódat! Egyetlen tekinteted is örömet szerez Nekem![6]

[1] Ezt magam is megtapasztaltam. Az Atyaisten elsőként siet vigasztalásomra. – Egy napon, súlyos üldöztetésben, térden közeledtem Jézushoz segítségért kiáltva. Karizmámat használva leírtam panaszomat, és Jézus helyett az Atyaisten sietett hozzám, megvigasztalt és megígérte, hogy másnap „minden rendbe jön”. Szava valóra vált, ahogy mondta. – Tudom, hogy Atyám gyengéje vagyok, ahogy Ő is az én gyengém.
[2] A Szentlélek kiáradása.
[3] Jézus segített Lelkével, hogy mindezt leírjam.
[4] Iz 55,1

[5] Isten hangja olyan, mint a mennydörgés: Jn 12,28-29. „Erre szózat hallatszott az égből: 'Megdicsőítettem, és továbbra is megdicsőítem!' Az ott álló nép ennek hallatára azt gondolta, hogy mennydörgött.”
[6] Amikor szeretettel néztem képére.

Örökre Enyémmé tehetlek, és egyeduralmam kristálytiszta, csillogó és hibátlan gyémánttá fogja átalakítani lelkedet.

Ünnepélyesen mondom: amíg meg nem halsz „saját énednek", nem nyered el az örök életet. Én vagyok az Élet világossága. És te, leányom, ne feledd: testvéreid még messze vannak Isteni Szívemtől, amely istenivé teheti őket. A kárhozat útján vannak, és a Pusztulás ásít feléjük, anélkül, hogy tisztában lennének vele! Teremtés! Csak akarnod kell, és eljövök hozzád mint Folyó, mint keblemből fakadó, soha el nem apadó Forrás. IC.

1995. február 25.

(Indonézia, Dzsakarta)

Uram, Szavad tűzként égeti szívünket. Hogyan lehetséges, hogy az ő szívük[1] nem lángol, amikor beszélsz?

Imádkozz értük, és akkor olyan szívet adok nekik, amely elismer Engem! Lelkem áldottja, fogadd el ezt a fájdalmas száműzetést a földön![2] Egy napon meg fogom mutatni neked, hogy volt értelme. Ma idehoztalak Indonéziába. Egyetlen gyülekezetbe gyűjtöttelek mindnyájatokat.

Mondd meg nekik: Ne gondoljátok, hogy Isten megközelíthetetlen! Isten közel van hozzátok, és szeret benneteket... Tiszteljétek Nevét! Forduljatok vissza Hozzám és változtassátok meg életeteket! Éljetek szentül, mert Szent az Én Nevem! Engedjétek, hogy meggyógyítsalak benneteket, de ehhez szükségem van teljes Rám hagyatkozásotokra! Szívem a ti egyetlen Menedéketek. Figyeljetek és értsétek meg! Megmondtam: Minden test olyan, mint a fűszál, s egész dicsősége, mint mező virága. A fű elszárad, és a virág elhervad, de az Én Szavam örökké megmarad,[3] és lelketek tovább él. Legyen lelketek békében Velem azon a napon, amikor értetek jövök, hogy megörököljétek Dicsőségemet!

Ne csapjátok be magatokat, és ne mondjátok: „Lélek! Most sok mindened van. Fogadd el a dolgokat, ahogy vannak, érezd jól magad, és élvezd gazdagságodat! Nyilvánvaló, hogy tied az örökség." Ismerd fel, gyermekem, milyen pusztasággá tetted lelkedet! Ismerd fel, gyermekem,[4] milyen fájdalmas Számomra, hogy látom szárazságodat! Örökké tartó szeretettel szerettelek mindig. Enyhítsd fájdalmamat, szüntesd meg fájdalmamat, és fordulj vissza Hozzám, Atyádhoz, Teremtődhöz, Megváltódhoz és Életedhez! Szívedből imádkozz, és meghallgatlak! Bocsánatot nyersz, ha kéred!

Indonézia, igazítsd lépteidet az Én Lépéseim nyomába, mert közel van már az Én Napom, és amikor eljövök, Tűzzel jövök! Hadd találjalak benneteket készen Országomra... kérd áldásaimat, és meg fogom adni! Melyik apa utasítja el gyermeke kérését? Hogyne adnék Én, aki a Szeretet Forrása vagyok, még szívesebben azoknak, akik kérnek Tőlem! Közel vagyok hozzátok, leányaim és fiaim. Megáldalak benneteket, és felkínálom nektek Békémet. Jöjjetek, és ismerjétek be bűneiteket, álljatok Elém, és válaszolni fogok bűnbánó kiáltásotokra.

Vassula, Jahve vagyok, a te szeretett Atyád és minden ember Atyja. Dicsérj Engem, és késedelem nélkül kövess! Most álljatok fel, és olyan tisztelettel imádkozzátok a Miatyánkot, amilyen tisztelettel Én voltam irántatok, amikor megtanítottalak rá! Gyengéden szeretlek benneteket!

[1] Az üzenetek üldözőinek szíve.
[2] Miután láttad az Urat, az Úrral akarsz lenni.
[3] Vö. Iz 40,6-8.
[4] Az Úr mindenkihez beszél.

1995. február 26.

(Indonézia)

Mindenható Uram, szavaidat,
amelyeket Szájadból hallottam,
ajkammal elismétlem sok nemzet előtt,
hogy ők is vigadjanak Jelenlétedben,
és örvendjenek Törvényednek.
Ne engedd
elfelednem vagy elhanyagolnom Szavadat,
és ne engedd,
hogy eltávolodjak Parancsolataidtól!
Szavaddal
keltsd újból életre lelkemet! Uram!

Az Én Békémet adom neked.

Gyermekem, nem vagy Apátlan. Én Vagyok, Aki Vagyok a te Apád. Nem vagy otthontalan, Országom, Ragyogásom és az Igazság a te otthonod. Nincs hiányod az ételben, mert Én Saját Kezemmel töltöm meg szájadat Szájamból való Szavammal. Jogarokat és trónokat sem lehet többre becsülni Szavamnál. Mihez hasonlíthatod Gazdagságomat?

Vassulám, egykor ki voltál éhezve Szavamra és Szívemre. Ez az igen gyengéd atyai Szív gyászolt, és megtelt szomorúsággal és sajnálattal. Milyen sokan vannak, akik olyanok, amilyen te voltál egykor![1] Sokakat kell még feltámasztanom, majd táplálnom... Hallottátok, hogy ezekben a végső napokban teremtésem annyira hitehagyott és hideg szívűvé válik, hogy még azokra is nagy hatással lesz, akik egyébként nem is akarnának visszautasítani Engem.

Hallottátok, hogy napjaitokban megerősödik a Sátán hatalma. Azonban Irgalmam és Könyörületem is Végtelen. Ha átkot mond a Sátán szája, az Én Szájamból fakadó áldás kioltja átkát. Az Én áldásom a Szájamból származó Szó, amely világosságot ad sötétségetekben nektek és azoknak, akik a halál árnyékában élnek. Rajtatok nyugszik jóakaratom, és így mindent, amit e napokban teszek, nemzedéketek megmentésére teszem.

És te, leányom, ahogy eddig is tetted, mutass be Engem találkozóidon! Tedd széppé Házamat, és Én is széppé teszem a tiedet.[2] Keltsd életre Házamat, miként Én is életre keltettem a tiédet![3] Dédelgess szereteteddel Engem, a te Atyádat! Lássunk munkához!

1995. február 27.

(Indonézia)

Még mindig zavarban vagyok választásod miatt, Uram, és mindazért, ami velem történik!

Ne légy zavarban![4] Én vagyok az ég és a föld Ura. Mondom neked, a Semmit is Oltárrá tehetem, és minden Kincsemet is rárakhatom... Mondd, honnan kaptad a Tudást, az erőt és a buzgóságot az evangelizálásra?

Szentlelkedtől, Uram.

Igen! Szentlelkem hatalma által. Készíts helyet most Szentlelkem számára, hogy elhintse benned a Mennyei magokat! Engedd, hogy Szentlelkem megművelje talajodat és földi Édent készítsen benned! Engedd meg, kedvesem, hogy Szentlelkem elégessen minden elszáradt növényt benned, hogy Égi palántákra és zsenge szőlőskertekre cserélje! Engedd, hogy Szentlelkem Paradicsommá tegye lelkedet, ahol Mi[5] megérezhetjük, hogy alázat, béke, szeretet és öröm vesz körül Minket![6] Igen, engedd, hogy Szentlelkem gyökeret verjen lelked közepében, és második Paradicsommá változtassa! Így

[1] Lelkileg halottak.

[2] Isten úgy gondolja, hogy a lelkemet.
[3] Lelkileg keltett életre.
[4] Ez parancsként hangzott.
[5] A Szentháromság.
[6] A Paradicsom magjai és palántái.

készíts helyet most Szentlelkemnek, hogy benned éljen és továbbra is tanítson téged, hogy Igaz Életet élj Bennünk![1] Most mondd e szavakat:

Uram,
add nekünk Országodat,
hogy elnyerjük a romlatlanságot
és az istenséget[2]
és örök életünk legyen!
Ámen.

Tanuld meg, hogy csak azok a magok hozhatnak benned bőséges gyümölcsöt, amelyeket Szentlelkem hint el! Ezek nélkül az isteni magok nélkül lelked megműveletlen sivatag és a szárazság földje marad! Ezért leányom, ne jöjj zavarba Szentlelkem cselekedeteit látva…

Jöjj tanítványom, evangelizálj Gyülekezeteimben. IC.

1995. március 2.

(Svájc, Pully)

Uram?

Én Vagyok. Béke legyen veled!

Mindeddig elviseltelek téged és mindazt a késedelmet, amit az ügyek intézése okozott…[3] Ki akarlak emelni ezekből az elfoglaltságaidból, amelyek az Én időmet veszik igénybe! Mondom neked: Én rendeltelek arra, hogy Üzeneteimet leírd. Nem tudsz lépést tartani az Én időmmel, ha így folytatod tovább. Bizonyos szabályokat adtam neked, amelyeket ismételten nem tartasz be. Üzeneteimet az Én Kegyelmemből kapod, és az az Akaratom, hogy menj és hirdesd, ahogy szoktad a nyilvánosság előtt, és taníts másokat.

- Új szívet helyezek beléd, szikrát adok szívedbe, és Kegyelmem erejével meg fogsz felelni szabályaimnak. Imádkozz, és légy Velem, amikor Hívlak! Eddig elnéző voltam, de mostantól kezdve az Én célom lesz az első. Mostantól kezdve az Én Hívásaimra fogsz válaszolni, és nem másokéra. Az Én Üzenetem az első. Mostantól kezdve békességben fogod Velem tölteni idődet,[4] és nem olyan követelések teljesítésével, amelyekkel mások terheltek meg téged. Telefonbeszélgetésekkel sem fogod tölteni idődet. Mondd meg az embereknek, akik szeretnék hallani Üzeneteim „legfrissebb újdonságait”, hogy szálljanak magukba imádságban, és elégedjenek meg azzal, amit már adtam nekik!

Vassula, emlékeztesd azokat, akik az „Igaz Élet Istenben” üzenetért dolgoznak, hogy Én választottam őket! Ha valaki mégis csalódást okoz Nekem, felcserélem mással. Azt óhajtom, hogy mindegyikük tartson lelkiismeret vizsgálatot, és imádkozzék, hogy meg tudjon nyílni. Próbálják felismerni, hogy mi hiányzik belőlük és mit kérek tőlük!

A Sátán figyel benneteket, és megesküdött, hogy leállítja Tervemet azáltal, hogy akadályokat állít és erős ellenzéket vet be. Fenyegetései nap mint nap eljutnak az égig. Késlekedés nélkül keményen és készségesen dolgozzatok! Kedvemért dolgozzatok az Én Lelkemmel, és ne a ti lelketekkel! - Ha valaki saját hasznára, szeretet, öröm és önátadás nélkül dolgozna, újból közbe fogok lépni…

És te, leányom, mostantól kezdve légy gondos és óvatos! A Bölcsesség továbbra is tanítani fog téged, ezért, soha többé![5] -

---

[1] A Szentháromságban.

[2] A szerk.: Az isteni életet.

[3] Krisztus szememre vetette, hogy „félreteszem” az üzeneteket, amelyeket diktált, és diktálásra szánt idejét ügyek elintézésével töltöm, vagyis megbeszélem utazási programjaimat, átveszem a szüntelenül érkező faxokat és beszélek azokkal, akik engem telefonon keresnek.

[4] Amikor az Úr diktál nekem, boldog vagyok és békés. De a sok elintéznivaló feszültté tett és elveszítettem békémet, mert „sürgettek” az emberek, hogy siessek azzal, amit kértek tőlem. Az lett a vége, hogy másoknak dolgoztam, nem Jézusnak.

[5] Ez igen szigorúan hangzott, mint amikor az olaszok mondják, hogy BASTA! – elég! Megértettem, hogy Jézus nem akarja, hogy „papírmunkát” végezzek, akkor sem, ha az „Igaz Élet Istenben” üzenet érdekében történik, és nem akar késlekedést a telefonhívások miatt sem.

Hagyatkozz Rám teljesen, és továbbra is élj a prófétálás adományával, amelyet Én adtam neked! Veled vagyok. IC.

1995. március 3.

Uram?

Én Vagyok. Béke legyen veled, gyermekem!

Hallgass meg: Csodákat művelhetek semmiségedben, igazodj hát szabályaimhoz, és soha ne feledd el, miként munkálkodom! Őrizz a szívedben, és elnyered Békémet! Soha ne feledd el azt, amit tegnap mondtam neked! Én legyek számodra az első, és add Nekem időd egy részét, hogy folytassam Üzenetem leírását! Szerezz Nekem örömet, és vésd szívedbe Nevemet! Jegyesed vagyok, és tisztelned kellene Nevemet!

Úgy viselkedjék körülötted mindenki, aki szintén a Szeretet-himnuszomért munkálkodik, mintha már nem volnál közöttük![1] Munkád gyümölcse az ő kezükben fog megsokszorozódni.[2] Én, Jézus, veled vagyok. Vassulám, helyezz Engem minden elé és minden fölé a világban, hogy ne tűnjék oly nehéznek száműzetésed, mint most. Siess, gyermekem, és értsd meg, milyen értékes és milyen kedves vagy Nekem! Barátod vagyok. Szeretettel és részvéttel tekintek rád. Sohasem foglak elhagyni. Bánj Velem gyengéden azáltal, hogy buzgón és teljes szívből felelsz Hívásaimra. Szeretlek Vassula, és Én sohasem foglak elhagyni. Lelkemmel foglak megerősíteni, Én Városom.

Jöjj most, és jelöld meg magadat Keresztem jelével![3] Jól van. Jöjj most!

ΙΧΘΥΣ

[1] Vagyis: lássanak munkához!

[2] Megértettem, hogy az „Igaz Élet Istenben” c. írásokról és a találkozókról van szó, amelyeken tanúságot tettem.

[3] Keresztet vetettem.

1995. március 6.

(A kereszt hirtelen súlyosan rám nehezedett.)

Uram, kezdetben ringattál,
és anyai gyengédséggel figyeltél
minden lélegzetemre.

Emlékezz, mily gondosan formáztál
mint lágy agyagot!
Meg sem éreztem gyengéd érintésedet,
amikor megnyestél,
és újra kezdhettem életemet.

Megajándékoztál Szentlelkeddel,
az Életadóval, és napjaim azóta
szélsebesen szállnak.
Gyönyörűségem telik szárnyalásukban.

Miért taposnak rám ma érzéketlenül,
akik nem látnak sűrű sötétségükben,
áthatolhatatlan fátyol alatt élnek
és tapogatniuk kell az utat,
amikor elindulnak.

Megígérted nekem,
hogy semmivé teszed nagyságukat,
és porrá bölcsességüket.

Téged úgy ismernek, hogy megmented
a lesütött szeműt és az ártatlant.
Téged úgy ismernek,
hogy számba veszed mindazt,
amit mondanak és tesznek,
és engem egyre a Kövek[4] gyötörjenek?

Ennél durvábban is megverhetnek?
Nem hatott meg Téged támolygásom?
Ennél többször is célba vehetnek?

És most úgy tetszik Neked, hogy ott legyek,
ahol a világosság is olyan,
mint a legsötétebb éjszaka.

Figyelj bárányom! Értelmetlenség lenne azt mondani, hogy leveszem rólad Keresztem terhét,[5] amikor oly nagylelkűen kér-

[4] Kövek: a lelkileg halottak.

[5] „Leveszem a terhét” itt kétféle értelemmel szerepel: 1. megkönnyebbülés; 2. jövendölés. Héberül: „massa”. A kettős értelmezés a következő: 1. leveszem rólad a terhet; 2. nem adok több jövendölést. A „teher” szó

ted, hogy Velem hordozhasd! Nem viselsz el Értem több megpróbáltatást, mint bárki más... Ne csüggedj, leányom, és ne merészelj így szólni: „Vajon nincs megértés Őbenne, aki a szíveket vizsgálja?" Az Én Bölcsességemet ember nem kutathatja ki.

Lásd, futásodnak még nincs vége vagy talán nem hallottad, hogy milyen elkeseredéssel kopogtatnak ajtódon[1] a Hades[2] rabjai? Nem iskoláztalak-e, hogy szíved megértse küldetésedet? Vassula! Nem hallottad nyögéseiket? Az éjszaka gyötrelmeiben segítségért kopogtak a lelkek ajtódon.[3] Gyenge vagy, és ingadozol most... Ne okozz Nekem csalódást!

Eljöttem hozzád az éhség idején, hogy tápláljalak, és a halál idején is meg foglak menteni. Tégy hát boldoggá, és engedd, hogy Céljaim érdekében igénybe vegyelek! Szeress Engem, és növeld szeretetedet Irántam, hogy majdan férgek ne borítsák testedet! Imádkozz többet és ajánld fel szándékaimra! Sohasem fogom Arcomat elrejteni előled, soha![4]

Szeretetem Gyümölcse, Töviskoronám Virága, Egyházam Bimbója! Ne ijedj meg Szögeimtől! Tanácsom Tanítványa! Nem tudod, hogy a megaláztatás és a rágalom megszentel téged? Elfeledted, hogy Egyházam egyik leányának tartalak? Mi többet kívánhatsz annál, hogy Véremhez tartozol? Én Magam választottalak arra, hogy sok nemzethez szóló szócsövem légy, és lépből csurgó mézként szájadba csöpögtetve tanítsam neked a Szentírást. Tanításom édes, de keserű is.[5] Édes, mert dicsőséges diadalomat hirdetem népemnek, és keserű az Egyháznak e fájdalmas hitehagyása miatt, amely megelőzi győzelmemet...

Ó[6] nemzedék! Rád borult a sötétség órája, és mivel beszálltál a halál csónakjába, a halálba visz téged. Csaknem tíz évvel ezelőtt kaptátok meg a vészjelet.[7] Majdnem tíz évig visszhangzott fületekben, de ti elmenekültetek folytonosan mennydörgő Hangom elől... Az idegenek figyelmesebbek és érzékenyebbek voltak Hangomra, mint ti, ti, akik nap mint nap szólítjátok Nevemet és nap mint nap a magasba emeltek engem.[8] Ha legalább ti figyelnétek, ha legalább ti észrevennétek megmentő segítségemet, ti, akik haldokoltok! De az árnyék fátyla függ szemetek előtt... Ó,[9] ha legalább ti tudnátok, hogy mennyire élettelenek vagytok, és hogy maradékotok vált sírásótokká... Örök tűzre visz benneteket, hogy Szentlelkem ellen tanúskodtok, és hogy megpróbáljátok eltitkolni Dicsőségemet szolgáló Műveimet.

Mondom neked, leányom, az Én szomorúságom végtelen. Ezért engedd meg, leányom, hogy megosszam veled Keresztemet, és engedd meg, hogy mindvégig neveljelek! Fordítsd Felém tekintetedet, és ne veszíts el soha szemed elől! Megígérem, hogy veled együtt fogom befejezni küldetésedet. Mondj ellene az ügyek elintézésének, mert ez volt e veszélyes késedelem igazi oka! Ismertesd meg mindenkivel Üzenetemet, és mutasd meg nekik, hogy Én, az Isten vagyok az, aki megmenti őket!

ΙΧθΥΣ

kettős értelméről van szó Jeremiás prófétánál, a 23,33-40. versben.

[1] Többször előfordult négy óra és fél öt között reggel, hogy hálószobám ajtaját majdnem betörte a lelkek kopogása.

[2] A tisztítóhely.

[3] Imával lehet rajtuk segíteni.

[4] Jézus igen ünnepélyesen mondta e szavakat.

[5] Vö. Jel 10,8-11.

[6] Mély, fájdalmas sóhajtásként tört fel ez a szó Urunkból.

[7] Ez az üzenet 1995 novemberében lesz tíz éves.

[8] Megértettem, hogy a papi lelkek... Sokan nem akarnak hinni a prófétaság karizmájában, amely segíthetne az Egyházon, és valósággal üldözői lettek a Szentléleknek, aki az ilyen karizmákat adja.

[9] Ismét mélyen sóhajtott az Úr.

1995. március 18.

(Párizs)

(Két hét alatt behoztam az Üzenetek leírásában felgyülemlett hat hónapos lemaradást. Két hétig megállás nélkül írtam, naponta hét-kilenc órát. Elhagytam minden adminisztrációt, ami lefoglalta Jézus idejét. Engedelmeskedtem Neki, és csak az írással foglalkoztam. Rövidre fogtam a telefonbeszélgetéseket is. A leveleket nem nyitottam ki, hanem elküldtem a Társasághoz, hogy az foglalkozzék velük. A találkozók programját sem én beszéltem meg, hanem az „Igaz Élet Istenben" Társaság Franciaországban.)

Vassula, örömet szerez Nekem igyekezeted. Nem vagy egyedül. Örülök, amikor komolyan veszed intő szavamat és nem haladsz el mellette, ügyet sem vetve rá. Engedd, hogy Én legyek irányítód és lelki vezetőd! Beléd helyeztem Mentő Tervemet, hogy rajtad keresztül az Én Akaratom vigye véghez Üzeneteimet. Engedd, hogy most kissé tovább igénybe vegyelek! Tarts ki kötelességedben, és örömmel tedd meg! Számodra az Én társaságom az édességek édessége. Ne félj, ha tövisek és tüskés bokrok akadnak utadba, ezekkel mindenképpen találkoznod kell. Fel foglak emelni, hogy elhaladj felettük. Nem fognak téged bántani.

- Növeld Szőlőskertemet, leányom, és Én megsokasítom gyümölcseit és végtelen nagy lesz határa! - Az a Tervem, hogy megmentelek mindnyájatokat, de nagylelkűségre van szükségem ahhoz, hogy jóvátegyétek e nemzedék bűnét. Nagy az Én szomorúságom, amint látom, hogy a lelkek arra a tűzre jutnak, amelyet Ellenségem készített.

[1]Én Vagyok az Élet Forrása! Az Én Keblemből Élő Víz folyik! Jöjjetek! Jöjjetek, és igyatok! Nem foglak vádolni benneteket. Aki szomjas, jöjjön Hozzám! Én vagyok az Élet, itt állok előttetek és közöttetek...

- Leányom, egész sereg angyal lesz melletted, hogy elkísérjen küldetésedben.[2] Én, Jézus, megáldalak és azt mondom: „Lo tedhal!"[3]

ΙΧΘΥΣ

1995. március 21.

Neved legyen áldott,
ki háromszorosan megáldottál engem
és megengedted, hogy lássam rejtett tervét,
amelyet kezdettől fogva
Szentséges Szívében őrzött,
és amelyet felfedett választottja előtt,
akit Ő annyira szeretett.[4]
Most én is Tőle hallottam az üzenetet,
a Kimeríthetetlen Kincset,
amelyet Szent Gertrúd láthatott
egy rövid időre.

Hamarosan olyan idő következik, amikor:
Senkinek sem kell tanítania társát,
senkinek sem testvérét:
„Ismerd meg az Urat!"
Hiszen mindenki ismer majd Téged,
kicsinytől a legnagyobbig.
Irgalmas leszel bűneikkel szemben,
s vétkükre többé nem emlékezel.[5]

Megpróbálok azon az ösvényen járni,
amelyet Te mutattál nekem,
anélkül, hogy lekanyarodnék róla,
és megpróbálok vigyázni a Kincsre,
amelyet Te adtál nekünk.

Nagyon elégedett vagyok munkáddal.[6] Vedd Szívemből azt a Kimeríthetetlen Kincset, amelyet rejtve tartottam a ti időtök számára, amikor az emberek szíve hideg, hálátlan, vallástalan, és tele van dicsekvéssel. Az a szándékom, hogy felélesztem ezt a pislákoló lángot, és megváltoztatom az emberek lelkét. Így az, aki

[1] Jézus hirtelen hangosan felkiáltott.

[2] A párizsi Kongresszusi Palotában tartandó találkozómra.
[3] Ne félj – arámul, Jézus anyanyelvén.
[4] Szent János evangélista előtt.
[5] Vö. Zsid 8,11-12.
[6] Bepótoltam a lemaradást.

egyszer meggyógyult, el fog ismerni Engem mint Legfőbb Papot, Krisztust, és a királyok Királyát.

Jöjj hát közel Hozzám, és örülj a jó dolgoknak, amelyeket látsz! Töltekezz a jólét Kimeríthetetlen Forrásából! Ne kedvetlenedj el, amikor az emberek rád néznek és nem értik, hogy a Kegyelem és az Irgalom van közöttük! Imádkozz értük! A jég nem bírja a tüzet. Szentlelkemmel fogom elolvasztani ezt a jeget, ezért bízz Bennem, és mondd:

„Hamarosan velünk lesz az Isten."

ΙΧΘΥΣ a te Kedvesed.

1995. március 30.

(Japán, Tokió)

Uram?
Tekints le az Égből,
szent és dicsőséges lakóhelyedről!
Itt vagyok gyermekeid között,
de közülük oly sokan nem ismernek Téged
mint könyörületes Atyát.

Atyám, tedd ismertté Nevedet!
Lelked vezesse gyermekeidet,
mivel Te vagy a mi Atyánk!

Nyisd fel most a mennyet, és jöjj hozzánk!
Jelenlétedben minden nemzet
meg fog indulni,
el fogja hagyni a bűn hatalmát,
amely fogva tartja.

Jelenlétedben ez a nemzet is
a Te mennyasszonyod lesz,
és „Jegyesnek" fogják nevezni.

Igen! El fogom jegyezni ezt a nemzetet, gyengéden és szeretettel fogom eljegyezni. Végül egy hangon és örömmel fogják hirdetni Nevemet:

„Atyánk!"

akkor az egész ország egybekel Velem... és amint a vőlegény örül a menyasszonynak, úgy leli örömét benned Istened.[1]

(Később Jézus szólt:)

Imádkozz Japánban élő gyermekeimért! Írd le a következőket, és mondd meg nekik!

Felfedem előttetek Szent Arcomat napjaitokban, a sötétség e napjaiban. Nem azért emlékeztetlek Jelenlétemre titeket, hogy elítéljelek, hanem hogy Szentséges Szívembe hívjalak benneteket! Látást fogok adni a vakoknak, és elveszem a látást azoktól, akik azt mondják, hogy látnak. A gyengeséget fogom választani, hogy megmutassam Hatalmamat és Szegénységemet, Gazdagságomat és Dicsőségemet. Nyissátok ki szíveteket és beszéljetek Hozzám! Nevem: Jézus, és Jézus „Szabadítót" jelent.

Hamarosan, igen hamar eljövök az angyalok tízezreivel, igen, Visszatérésem már közel van. Nézzetek körül! Nem vettétek észre Jeleimet? Ne féljetek Tőlem! Én vagyok az egyedüli Igazság és Mennybe vezető Utatok. Úgy jöjjetek Hozzám, amilyenek vagytok, ne várjatok arra, hogy szentek legyetek! Ne mondd, szeretett Japánom: „Nem tudok beszélni, és ha beszélek, Isten nem hallgat meg engem." Szívemmel a Kezemben állok most küszöbötökön, hogy felkínáljam nektek.

Én vagyok a Szentséges Szív, és Új Szeretet-himnuszt írtam számotokra. Az Irgalom száll le most, hogy hívja mindazokat, akik sohasem kerestek és ismertek Engem, hogy ők is csatlakozzanak szentjeim közösségéhez. A Szentírás mondja: „Isten nem személyválogató. Ellenkezőleg, bármely nemzethez tartozó

[1] Vö. Iz 62,5.

ember kedves előtte, ha eltölti az Ő félelme és igaz tetteket visz végbe."[1]

Nem tudtátok, hogy szelíd és jóságos Isten vagyok, megbocsátok, és tele vagyok könyörülettel? Méltatlanságotok vonz Engem, mert Én vagyok a Minden, és tudok rólatok gondoskodni. Meghat tehetetlenségetek, hogy nem tudtok elérni Engem, ezért lehajolok a Mennyből, hogy Magamhoz emeljelek titeket. Engedjétek meg, hogy betérjek szívetekbe, és dicsőségemmel foglak felékesíteni benneteket! Keressetek, és meg fogtok találni, zörgessetek, és ajtót nyitok nektek.

Még ha azt mondjátok is: „Ki vagyok én, hogy a Te Szívedbe lépjek?", így fogok válaszolni: „Te az Én gyermekem, az Én Tulajdonom és az Én Ivadékom vagy. Hozzám tartozol, és nem máshoz, Tőlem származol, és nem mástól, ezért akarom, hogy a Szívemben légy." - Lehet, hogy nem kerestél, de Én megtaláltalak. Ez az Én Üzenetem számodra gyermekem, Japán.

Szeretetem Sóhaját hagyom homlokodon és megáldalak.

ΙΧΘΥΣ

1995. március 31.

(Japán , Oita)

Amikor a sötétség börtönében voltam
és a bűn verme tartott fogva,
ahol kegyetlen arcú szellemek
kísértették lelkemet,
és amikor úgy gondoltam, hogy elfeledve
és megfosztva Örök Világosságodtól
ott is maradok,
Te mint ezer fényesen ragyogó Nap
leszálltál Dicsőségedből
és megvilágítottad félelmetes éjszakámat.
Hirtelen mellettem állt valaki,
és lelkem reménytől repesett.
Egy Lehelet érintette meg arcomat,
kinyitotta szememet:
és Láthatóvá vált a Láthatatlan Isten.
És amint szemtől szemben álltam
a Tisztasággal, a Ragyogással
és az egyedüli Uralkodóval,
egyszer csak élni kezdtem.
Feltámasztott a Mindenhatóság lehelete,
és nem szegültem többé
szembe a törvénnyel.

Por és hamu! Húsból való szívet adtam neked most, és élő lelket leheltem beléd. Bár mély feledékenységbe merült lelked, Irgalmam segítségedre sietett, meggyógyított és megmentett. Így szóltam: „Én leszek Jegyese, Nevelője és Védelmezője, ő pedig az Én menyasszonyom, tanítványom és gyermekem lesz, és csodálatos úton fogom őt vezetni. Zafírokon fog lépkedni lába. Csillaga leszek, amint sötét völgyekben jár, pálcája és botja, amikor üldözik és vadásznak rá. Bár sivatagokon és völgyeken halad keresztül, sohasem fog szomjazni és éhezni. Én leszek Kelyhe és Testem lesz eledele. Én leszek az, akit dicsérni fog és akiről gyülekezeteikben énekelni fog.

És most, kiváltságos szeretetem gyermeke, bátorság! Futásodnak nincs vége, de kezedet fogva segítek neked.[2] Légy Békében, és engedd meg, hogy minden nap oktassalak! Én tanítottam tanítványaimat és Én alakítottam őket. Ahogyan őket tápláltam Szavammal, úgy fog táplálni téged az, Aki feltámasztott. Szentlelkemmel együtt foglak tanítani, hogy elkerülj minden rosszat. Akarsz-e még tanulni Tőlem?

Igen, Uram.

Jól van. Akkor tanulni fogsz. Az Atya és Én továbbra is ki fogjuk árasztani rád a Tanítást mint próféciát... szívesen tanítok, különösen olyan lelkeket, mint te, akinek egyedül Tőlem kell függenie, jóakaratú és tanulni vágyó, mint a gyermekek, akik tetszeni akarnak Tanítójuknak! Gyönyörűségemet lelem az ilyen lelkekben.

Végül még valamit szeretnék hozzátenni Üzeneteimhez: Elhatároztam, hogy

[1] ApCsel 10,34-35

[2] Kettős értelme van: segít írni és haladni.

sietni fogok Visszatérésemmel. Nem fogok túl soká várni azzal, hogy visszatérjek hozzátok. Bár sokan vannak, akik nem akarják elhinni ezt, majd ha megtörténik, elhiszik, de szívük nem lesz fölkészülve, hogy fogadjon Engem. Visszatérésem a küszöbön áll. Ezért vártam annyira rád, hogy siess és fejezd be a művet, amelyet Atyám és Én adtunk neked Szentlelkem által. Kincsem, késlekedés nélkül engedd, hogy folytassam diktálásomat!

Nagyon szeretlek, segíteni fogok, hogy rendbe hozd szívedet, és örömet szerezz Nekem. Érted? Látod, miképpen vettem le válladról az adminisztrációs munka terhét? Azt akarom, hogy csak az Én rendelkezésemre állj. Hívni foglak, és te elérhető leszel. Üzeneteim további részét közvetlenül az Antikrisztus megjelenése előtti napon fogod megkapni…

És hogyan kell folytatnunk, ha megjelenik?

Valamivel több mint három napon és három éjjelen át[1] nem fogjátok tudni úgy folytatni, ahogy akarjátok. De ezt a csendet Saját Kezemmel fogom megtörni, amikor felnyitom a hatodik pecsétet.[2] Örüljetek, mert hamarosan veletek leszek! Meg fogják hallani Hangomat, ellenségeim remegni fognak, és mellüket fogják verni.

Ma éppen úgy szenvedek veled együtt, ahogyan a Getszemáni kertben szenvedtem.

Jöjj Vassula, megáldalak, mert tisztelsz és dicsérsz Engem,[3] és mert Nekem adod idődet, hogy kezed által írjak.

(Jegyzet az olvasók részére.

„Valamivel több mint három napon és három éjjelen át.": Lásd a Jel 11,11. versében: „Három és fél nap múlva Istentől az élet lelke szállt beléjük és talpra álltak…" Ez a két tanúra, a két prófétára vonatkozik, Illésre és Mózesre. Ma a Két Szív, Szűz Mária Szeplőtelen Szíve és Jézus Szentséges Szíve Illéssel és Mózessel párhuzamosan prófétál nekünk. Illés a prófétálást és az Úr eljövetelére való felkészülést jelképezi éppúgy, mint Keresztelő Szent János, aki Illés szellemében jött el. Mózes a Törvényt jelképezi. A három és fél nap alatt el fognak hallgattatni minden mennyei próféciát, mert az lesz az Antikrisztus uralmának ideje.

„Egy idő, két idő és egy fél idő múlva ez mind beteljesedik, akkor, amikor az az erő, amely a szent népet szétszórta, nem lesz többé." Dn 12,7.

„A Mélységből fölbukkanó vadállat harcra kél ellenünk, legyőzi és megöli őket." Jel 11,7.

„A népekből, a törzsekből, nyelvekből és nemzetekből sokan fogják nézni holttestüket három és fél napon keresztül, és nem engedik, hogy holttestüket sírba tegyék. A föld lakói ujjongani fognak e miatt, s örömükben ajándékot küldenek egymásnak, mert a két próféta terhére volt a föld lakóinak." Jel 11,9-10.

„De ezt a csendet Saját Kezemmel fogom megtörni, amikor felnyitom a hatodik pecsétet." Ez lesz a vége az Antikrisztus három és fél évig tartó hatalmának.

„De három és fél nap múlva Istentől az élet lelke szállt beléjük és talpra álltak mindazok nagy félelmére, akik nézték őket. Az égből harsány hangot hallottak, mely így szólt: 'Jöjjetek föl ide!' Erre ellenségeik szeme láttára egy felhőben fölszálltak a menybe. Abban az órában nagy földrengés támadt, a város tizedrésze összeomlott, és a földrengésben hétezer ember vesztette életét." (Nagy számban minden osztályból). „A többieket félelem szállta meg, és dicsőíteni kezdték Istent a mennyben." Jel 11,11-13.

„Amikor a hatodik pecsétet feltörte, láttam, hogy nagy földrengés támadt. A Nap olyan fekete lett, mint a szőrzsák és az egész Hold olyan, mint a vér." Jel 6,12.

„Meg fogják hallani Hangomat, ellenségeim remegni fognak és mellüket fogják verni."

„Így kiáltottak a hegyeknek és a sziklaknak: Omoljatok ránk és rejtsetek el trónon ülőnek színe elől, és a Bárány haragja elől." Jel 6,16)

[1] Jelképes szám, három és fél évet jelent.
[2] Lásd az üzenet végén lévő jegyzetet.
[3] Jézus úgy gondolja, hogy a találkozók alatt.

1995. április 3.

Az Én Szívem a te Lakóhelyed, ezt soha ne felejtsd el! Gyermekem, Én, a Főpap mondom neked: Szeresd papjaimat és imádkozz értük! Most figyelj és írd:

Tanítani fogom nemzedéketeket, hogy megértsék, amit Könyvemben[1] olvasnak. Oltár, engedd meg, hogy reád helyezzem Tanításomat, Szentséges Szívem e Kimeríthetetlen Kincsét, hogy minden népből, fajtából, nyelvből és nemzetből való ember jöhessen és vehessen belőle! Ha megteszik, új életre keltem őket, és megvilágosítom szemüket, mert Szavam gyógyít.

Ha valaki szereti Szavamat, jöjjön ide, ha valaki szeret Engem, megtartja Szavamat, és Atyám szeretni fogja őt. Eljövünk hozzá, és otthont készítünk Magunknak nála. Kívánjátok Szentlelkemet, ahogy a levegőt kívánjátok a lélegzéshez! Kérjétek Szentlelkemet, az Életadót, hogy jöjjön el hozzátok, és tegyen új csodákat lelketekben... Kérjétek Szentlelkemet, hogy fedje fel előttetek példabeszédeim és mondásaim rejtett értelmét és a ti időtök próféciáit!

A várost[2] nem lehet alapok nélkül felépíteni,[3] mert nem lenne helye benne Szentlelkemnek. Jöjjetek, és értsétek meg! Akkor jön el az Új Ég és az Új Föld, amikor elhelyezem bennetek Trónomat, mert ingyen fogok vizet adni az Élet forrásából mindenkinek, aki szomjazik.[4]

Engedjétek meg ezért Szentlelkemnek, hogy Országomba és az Örök Életbe vigyen benneteket. A gonosznak ne legyen többé hatalma felettetek, nehogy meghaljatok! Ha szükséges lenne, bármelyik pillanatban habozás nélkül újból feláldoznám értetek életemet, hogy megmentselek benneteket. Engedjétek, hogy Szentlelkem megművelje talajotokat és földi Édent készítsen bennetek. Szentlelkem alkosson Új Földet, hogy virágba borítsa bennetek földeteket, hogy megsemmisüljön első földetek, amely az ördög birtoka volt. Akkor ismét fel fog ragyogni Dicsőségem bennetek, és isteni Világosságomban ki fog hajtani és fel fog növekedni minden isteni mag, amelyet Szentlelkem hintett el bennetek. Engedjétek, hogy Szentlelkem eljöjjön hozzátok mint viharos tűz, és megtisztítson benneteket kiégetve belőletek a száraz növényeket,[5] és helyükbe égi palántákat és gyönyörűséges szőlőskerteket[6] tegyen! Attól a naptól kezdve Én leszek őrzőjük...

Kiáltson most hozzám régi földeket, ami nem más többé, mint pusztulás és rom, és meg fogok könyörülni szégyeneteken... kevés megmaradt fátok száraz és töredezett, tüzelőnek való csupán, engedjétek ezért, hogy Szentlelkem új Paradicsommá, új Földdé tegye lelketeket, amelyben otthont készíthetünk Magunknak![7] Mert látjátok, elmúlt a tél, virágok nyílnak talajotokon. Látjátok? A szőlő kibontja első virágát, és illatba borul. Ez a Mi Paradicsomunk, a Mi Mennyországunk.

El fogunk jönni Kertünkbe, hogy begyűjtsük gyümölcseit. El fogunk jönni Kertünkbe, és megpihenünk erényeitek között, amelyek olyanok lesznek mint kútfők, mint az élő víz forrásai, mint tömjént termő fák dús völgyei, mint legelők és szőlőskertek, mint mirha hegyek. Mert tetszik Nekünk az alázat, és örülünk a szeretetnek. A béke tiszteletet nyújt Nekünk, és az öröm elbűvöl Minket. Kertünk gyümölcsei valójában erények, melyeket szívesen lát Szemünk.

Engedjétek ezért, hogy Szentlelkem tanítson benneteket, és megmutassa, hogy az igaz tanítás Élet! Készítsetek helyet Szentlelkem számára, hogy lelketek közepében eresszen gyökeret és ott megtelepedjen! Ahol ezer tüskés bokor és tövis volt, ott lesz Szentlelkem bennetek

[1] A Bibliában.
[2] Jelképes kifejezés, mi vagyunk a városok.
[3] Istenre való hagyatkozás nélkül, Isten legyen a mi alapunk.
[4] Vö. Jel 21,6.
[5] Rossz szokásokat, bűnöket.
[6] Erényeket.
[7] A Szentháromságnak.

az Élet Fája. Jóságomból el fogjátok nyerni Országomat, amely megszerzi nektek a feddhetetlenséget és az istenséget, hogy örök életetek legyen.

Hasonlítsd össze magadat most, Vassula, korábbi éneddel! Érted? Látod, hogyan tette Szentlelkem régi földedet Új Földdé? És hogy csak az Ő magjai hozhatnak bőséggel jó gyümölcsöt? És hogy az Ő Jelenléte nélkül műveletlen, száraz és terméketlen föld maradt volna lelked?

És mi lesz az új Éggel Uram?

Az Új Éggel? Az is bennetek lesz, amikor Szentlelkem szentségben fog uralkodni felettetek. Szentlelkem, aki Velem együtt ül Trónomon, fel fog ragyogni sötétségetekben, mint ragyogó nap az égbolton, mert meg fogjátok kapni a Szót, hogy úgy tudjátok kifejezni gondolataitokat és úgy beszéljetek, ahogyan Én szeretném. Amit kimondotok, az egyetértésben lesz az Én Képmásommal és az Én gondolatommal. Amit tesztek, azt Hozzánk hasonlóan fogjátok tenni, mert Atyátok Lelke fog bennetek beszélni. És a ti Új Világotok együtt kel útra Szentlelkemmel, hogy meghódítsa az Én Dicsőségemre a csillagok maradékát,[1] és azokat, akik nem tisztelték Törvényemet, akik múló árnyékként teljesen belesodródtak a sötétségbe, akik sohasem ismerték meg a reményt és a szentséget, amelyet a ti időtök számára tartottam fenn.

Az Új Ég, Oltárom, akkor jön el, amikor Szentlelkem kiárad mindnyájatokra a magasságból, a legmagasabb égből. Igen, el fogom küldeni Szentlelkemet nektek, hogy Új Éggé tegye lelketeket, hogy ebben az Új Égben háromszorosan megdicsőüljek. Miként kiegyenesedik azok ösvénye, akik megkapták Szentlelkemet, az ő sötétségük és homályuk is kivilágosodik. Felépülve lángoló csillagokká lesznek, amelyek mindörökre megvilágítják sötétségüket. Hamarosan el fog tűnni ez a föld és ez az ég, mert Trónom ragyogó dicsősége fog bennetek felragyogni.

Én, Jézus mondom nektek: Én, a Főpap, a legmagasabb égből hívlak benneteket, hogy jöjjetek és csatlakozzatok Hozzám! Járuljatok a Kegyelem Trónja elé! Kéznyújtásnyira van tőletek. Jöjjetek Hozzám, és örökölni fogjátok Mennybéli Országomat!

ΙΧΘΥΣ

1995. április 12.

Uram?

Én Vagyok. Béke legyen veled! Írnál ma Velünk?[2]

Csak, ha akarod Uram.

Akarjuk... ha Velünk maradsz, kicsim, jól fogsz haladni. Te, aki a Szentháromsághoz tartozol, akarsz-e Nekünk szolgálni? Ha Nekünk szolgálsz, akkor Nekünk engedelmeskedsz és megdicsőítesz Minket.

Igen, boldogan foglak szolgálni Benneteket.

Tégy ismertté Minket azon a módon, ahogyan hozzád eljöttünk, azután engedd meg Nekünk, hogy a te szájad által énekeljük el Új Énekünket.[3] Akiket még nem fertőzött meg a világ hatalma, azok eljönnek Hozzánk Örök Világosságunkba. Ma lobogó lángként küldünk téged, hogy felszítsd minden szívben a pislákoló lángot, ami szinte kialudt.

- Jelenlétünk e felszólítás által: megbocsátás. Jelenlétünk közöttetek: jóság és gyengédség. De Hangom hamarosan mennydörgésként fog hallatszani közöttetek.

- Hangom az Igazságosság hangja lesz. El fogok jönni, hogy megtisztítsam ezt

[1] Az emberek maradékát.

[2] Jézus az Atyaisten és a Szentlélek Jelenlétében beszél.

[3] Az Üzeneteket.

a földet. Tisztításom kis Ítélethez lesz hasonló és igazságos lesz.

(Jézus üzenete az Amerikai Egyesült Államokhoz:)

Mondd meg nekik a következőket: Bár Én Magam vezettem vissza Hívásommal sokakat a hitre, a föld továbbra is pusztulófélben van a lázadás miatt. El fog hervadni szárazsága miatt. Szemem ezekben a napokban szüntelenül véres könnyeket ont, mert közületek oly sokan éreznek kísértést, hogy visszanézzenek arra, amiről megfogadtam, hogy elpusztítom! Pedig látták Dicsőségemet, Irgalmamat és erőteljes közbelépésemet ezekben az években!

Hol vagytok ti, akik számláltátok a perceket, hogy velem lehessetek? Hová lett egykori lelkesedésetek, hogy megvédjétek Nevemet és szentnek tartsátok? Ti, akik messze vagytok Szívemtől, eljöttetek hozzám és így szóltatok: „Beteg vagyok." És ti, akiket meggyógyítottam, újból fásulttá váltatok.

Szomorúan hívlak benneteket, de közületek sokan megvetik minden figyelmeztetésemet! „Adjátok át üzenetemet minden városnak, hogy változtassák meg életüket!", mondom, de mihelyt szólok, Hangomat elnyeli a városaimban lakó tátongó sötétség... Ilyen keveset érek szemetekben? Én, aki élő lelket leheltem belétek, nem érek-e többet számotokra? Oly sokan olvassátok és egyre csak olvassátok Üzeneteimet, de nem éltek aszerint, mert úgy olvassátok, hogy nem értitek.[1]

Egyik pillanatban fellángol szívetek és dicséreteket mond Nekem, de a következő pillanatban már ki is alszik bennetek a láng.

- Olyan gyengéden bántam veletek, ahogyan az apa bánik gyermekeivel. Felfedtem szívetek előtt ezt a Kimeríthetetlen Kincset, amely rejtve volt nemzedékeken át, és a ti Időtöknek, ezeknek az Időknek volt fenntartva, amikor a világ hidegsége miatt megvetik a Tudást és a Hitet. Kincsemet a végső idők számára tartottam fenn, amelyben most éltek, amikor az emberek jobban szeretik saját kedvtelésüket, mint Istent. Szívesebben adják át magukat minden rossznak, mint a jónak.

Szentséges Szívemből úgy öntöm rátok Kimeríthetetlen Kincsemet mint völgyekbe zúduló vízesést, hogy megerősítselek benneteket szeretetetekben és előkészítselek Országomra. Olyan vagyok, mint a völgyekben csobogó forrás, végigsietek a hegyek között, és odahívom a szomjazót. Az elmúlt években mindent felkínáltam nektek, amit az ég felkínálhat, mondjátok hát, mit tehettem volna még, amit nem tettem meg megmentésetekre?

Gyermekeim, kezdetben Törvényt adtam nektek, hogy életben tartsalak titeket. Törvényemet mind a mai napig nem tartjátok meg, mert nem éltek Isten szeretetében. Amíg nem szeretitek Mennyei Atyátokat, addig felebarátotokat sem tudjátok szeretni, és nem mondhatjátok, hogy engedelmeskedtek a Parancsolatoknak. Amíg nem élő bennetek mindaz, amit kezdetben tanítottam nektek, addig még nem gyökereztetek meg Bennem. Hogyan mondhatjátok: „Jézusban és Atyámban élek." Nem hallottátok, hogy a két legnagyobb Parancsolaton nyugszik az egész Törvény? Ünnepélyesen kérdezlek titeket: „Mit számít az embernek, ha megnyeri az egész világot, de elveszíti a szeretet adományát?" Elveszíteni a szeretet adományát annyi, mint elveszíteni Isten ismeretét, mert ha valaki nem szereti az Atyát, megszegi az összes Parancsolatot.

Mondom nektek, ha szeretetetek el nem mélyül és nem növekszik, sohasem juttok be Országomba. Tanuljátok meg dicsőíteni az Atyát és szeressétek Őt, hogy az Atya és Én veletek lakozhassunk! Tanuljatok meg vágyakozni az Atya után és óhajtsátok Őt, hogy életetek szüntelen imádság legyen! Ha azt mondjátok, hogy

[1] Ezekből az üzenetekből sok fontos jövendölés beteljesedett, de senki sem vette észre.

Istentől valók vagytok, akkor úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek titeket, hogy Igaz Életet éljetek Istenben.

Nem ismertétek fel Dicsőségemet ezekben az években, mialatt tanítottalak benneteket? Hamarosan visszatérek hozzátok, ezért ne merészeljétek mondani: „Még van időm a javulásra!" Most jöjjetek és most bánjátok meg bűneiteket! A bűnbánat gyümölcse a Szeretet. Most jöjjetek és most tanuljatok meg nemes lelkűnek lenni szeretetekben mennyei Atyátok iránt! Tanuljátok meg, hogy ne csak a hozzátok közelállókat szeressétek, hanem azokat is, akiket ellenségeiteknek tartotok! Ha irgalmasok lesztek irántuk, akkor mennyei Atyátok is irgalmas lesz irántatok. Az Én Házamban csak szeretet van.

Neveteken szólítottalak, hogy Reményt adjak nektek. Megnyitottam Szentséges Szívemet és felkínáltam nektek egész Gazdagságomat és Kincseimet, amit századokon át elrejtettem. Leszálltam Trónomról, hogy közöttetek legyek Kezemben a Szívemmel, és felkínáljam mindazt a Kincset, ami benne van. Amikor szólásra nyitottam Szájamat, elmerültetek tökéletes szépségem csodálásában. Rátok leheltem édes illatomat, hogy felszítsam szeretetteteket és felemeljelek titeket. Megtérésetek fiatalságában önként nyitottátok ki Nekem szíveteket, és megkértetek, hogy vezesselek a Pásztorbottal, és Én úgy tettem. Abból a nyájból, amelyet legeltettem, csak igen kevesen maradtak a nyájban. Ellenállástok nem volt tartós a gonoszsággal szemben. Lábatok lassanként eltávolodott Szívemtől, és ti a harag és a hazugság felé gyorsítottátok meg lépteiteket…

Elkedvetlenedtetek, tüskebokor és tövis tépázta meg a növekvő kis szeretetet, amely gyönyörűségem volt, és Engem tisztelt. Hogyan mondhatjátok, hogy szemetek számon tartja Parancsolataimat, ha fáradhatatlanul próbára teszitek felebarátotokat? Atyám és Én azért jöttünk le a Mennyből, hogy emlékeztessünk benneteket, nyissátok ki szíveteket, és fogadjatok be Bennünket, még mielőtt láthatóan keresztülhaladok ezen a földön! Imádkozzatok, nehogy készületlenül, olyan állapotban érjen benneteket az az Óra, amikor még kőszívetek van! Imádkozzatok, nehogy üresen találja lelketeket az az Óra!

Nyitott szívvel jöjjetek Királyotokhoz, és akkor ti is részesültök Királyi Asztala gazdagságában, ami: szeretet.

ΙΧθΥΣ

1995. április 28.

Vassula, hadd énekeljem el neked, barátomnak, Szívem énekét! Írd:

Ó, Én népem, barátaim, rokonaim! Uratok el fog jönni, és megpihen szívetekben. Jelenlétemben meg fogtok újulni, mert elhatároztam, hogy körülveszlek benneteket szabadító énekemmel. Elhatároztam, hogy összegyűjtöm a világ népeit és oktatni fogom őket. Új Énekemet azért írom, hogy Nevemet tiszteljék.

Nem hallottátok, hogy az Én szándékom: az emberiség megszabadítása? Tervem örökérvényű és Szívem szándéka kitart korszakról korszakra.

Figyelj Kelet Háza! Ne légy süket kiáltásaimra! Vártad mindenek feletti Uralmamat, Kelet szeretett Háza, hogy megmentésetekre leszálljak a magasságos mennyből, és most ezt mondom nektek: napról napra erősödni fogsz trónodon, mert lásd, földedből a remény Hajtása, az igazságosság és a tökéletes béke Hajtása fog felnövekedni, és e Ház lakói mindenütt békét fognak terjeszteni… Keleti Házam leánya! Jelentsd ezt örömkiáltással, menj és hirdesd Szavaimat! Mondd:

„Az Úr eljön szent lakóhelyéről,
hogy megvigasztalja népét
és megszilárdítsa Egyházát."

Szemem ma egy ígéretes emberen nyugszik, ő fogja megkapni a koronát. Ő az, aki

a Keleti Partról tűnik fel, aki dicsőíteni fog Engem… és angyalaim királyi jelvénnyel kezükben fognak leszállni és felékesítik őt a trón számára mint uralkodót.

Ó Vassula! Táncolj és örömmel kiálts, mert igen közel van már az a nap. Én már munkálkodom itt és most, hogy ezt az ünnepnapot[1] meghozzam nektek, hogy minden múltbéli balszerencse örömre forduljon.

Hagyomány Háza, nem hallottad? Nem értetted még meg, hogy a te Házadból fognak Engem háromszorosan megdicsőíteni? Nem hallottad, hogy az ég áldását adtam Hajtásodra? Ahogy egykor átok voltál a nemzetek között, úgy foglak most feltámasztani, hogy te légy Nyugati Házam gyógyító balzsama és áldás a népek számára. Kelet háza! Győzelmes Hajtás növekedik, hogy egyesítse Házamat.

Ajkam remeg a meghatottságtól, Szívem a felkentért énekel… és a mélység dühödten üvölt léptei hangjára, mert Házam eggyé lesz. A Nyugati Ház és a Keleti Ház egyként fog élni, mert Nevem lesz kötelékük, és teljes békébe, feddhetetlenségbe és szeretetbe öltözteti őket. Új Nevem lesz a királyi jel e két Ház között… Ez hamarosan, a ti időtökben bekövetkezik, ezért ne mondjátok: „Az Úr újból Saját idejét említi."

Mondottam nektek, hogy irántatok való Szeretetemben elhatároztam, sietni fogok Tervemmel. Seregemmel együtt a vártnál hamarább fogok rátaposni Ellenségemre[2] és a két Vadállatra![3]

Jöjjetek, és tanuljátok meg: a rombolás vezetője valójában a három ördögi lélek,[4] háromszöget alkotnak, egyenként elfoglalva a sarkokat, és az ő romlott világukba vezetik az egész világot. Megittasodtak a szenteknek és mindazoknak a vérétől, akik Istenségemről tesznek tanúságot. Nem látjátok? El kell mozdítaniuk Péter székét, és azt, aki rajta ül, hogy teljessé tegyék és sikerrel koronázzák romboló művüket. Az a céljuk, hogy elpusztítsák Egyházamat… De ne féljetek! Megígértem, hogy „az alvilág kapui sem vesznek rajta erőt".[5]

Igen, ez történik most. A rombolás vezetői, tudományos fokozatokkal csillognak, romlottak és bűzük már az egész világon érezhető. Ők azok, akikről a Szentírás mondja: képesek csodát tenni,[6] és ügyességükkel elcsábítják a világ tíz tornyát és rajtuk keresztül a föld minden nemzetét. Minden az ő varázslatuk alá kerül… ha egyszer teljessé válik seregük, feltűzik jelvényeiket,[7] és a három undorító lélek seregeivel együtt összegyűlnek, hogy háborút indítsanak Örök Áldozatom ellen, amit a Szentírás így nevez:

A Mindenható Isten
Nagy Napjának harca…[8]

Valójában már elérkezett a nagy gonoszság és a nagy ínség órája, de le fogom győzni, mert Én vagyok az uralkodók Ura és a királyok Királya. Az egész menny minden szenttel, apostollal és prófétával együtt meg fogja ünnepelni vereségüket.[9]

Fehér lovon fogok megjelenni, mint az igazságosság harcosa,[10] ítéletet fogok hirdetni szentjeim, apostolaim és prófétáim előtt[11] a sárkány[12] ellen, a Vadállat, a hamis próféta, vagyis a második Vadállat és a három tisztátalan lélek[13] ellen, és kardommal megverem őket,[14] és össze fognak dőlni a toronyok, amelyet építettek – vagyis a Tudósok neve alatt a két Vadállat követői! Mint letört tövisek hatoltak Testembe, de mindegyiküket

[1] Jézus az Egységre gondol.
[2] A Sátánra.
[3] Vö. Jel 13,1-8.
[4] Vö. Jel 16,13-14.
[5] Mt 16,18
[6] Vö. 2 Tesz 2,9.
[7] Ezzel egy időben hallottam a „transzparens" szót is.
[8] Jel 16,14
[9] Vö. Jel 18,20.
[10] Vö. Jel 19,11.
[11] Vö. Jel 18,20.
[12] A Sátán.
[13] Ördögi szellem: vö. Jel 16,13.
[14] Vö. Jel 19,11-21.

kiirtom és tűzbe vetem.[1] A többit Leheletem fogja tűzként elpusztítani…

Mivel semmit sem lehet elrejteni Szemem elől, mondom nektek, hogy minden nemzet a Vadállatot és a hozzá hasonlókat tette meg uralkodónak, egyet az övéik közül, aki tekintélyét kiterjesztette minden egyes fűszálra. - Veled vagyok, és megtanítalak, miként kell ezt érteni. Írd: A második Vadállat, amely az elsőnek szolgája, azáltal mutatja meg végtelen hatalmát, hogy folyamatosan leszakítja a csillagokat,[2] és ledobja őket a földre mint fügéket. Figyelj és értsd meg: hatalma[3] „felnőtt az ég seregéig, a seregből és a csillagok közül néhányat a földre vetett, és összetiporta őket. Felnőtt egészen a sereg Fejedelméig, megszüntette az Örök Áldozatot, és elpusztította szentélye helyét és seregét."[4]

Ők azok, akik egykor léteztek, de nincsenek többé. Ők azok, akik megszűntek létezni. Egykor Enyéim voltak az égi seregek, és a csillagok, de elhatározták, hogy elmennek Tőlem és a Vadállathoz csatlakoznak. „Ezek egyetértenek a Vadállattal, erejüket és hatalmukat rendelkezésére bocsátják."[5] Nap mint nap eladnak Engem és megszentségtelenítenek Örök Áldozatomban, Isteni Szeretetem Áldott Szentségében. Érted? Látod milyen nagy felfordulás következik?

Ezért menj most és hallasd hangodat az egész földön és terjeszd Üzenetemet a világ határáig! Fogadd Békémet, hogy békében munkálkodj! Dicsérj Engem, mert új életet adok lelkednek…

Dicsőség legyen Istennek!
Köszönöm Neked,
teljes szívemből köszönöm!
Új életre keltem.
Húsból való szívet adtál nekem,
testem újból kivirult.

Kiválasztottál,
jóságod örömére feltámasztottál,
megengedted, hogy Házadban éljek
életem minden napján.

Áldott legyen az Isten,
aki megengedi,
hogy minden órában örvendjek
édességének,
gyengédségének és kegyelmének!
Isten Szava Élet.
Tanítsd nyelvemet,
hogy hirdessem jóságodat,
és dicsérjem Szent Nevedet
örökkön örökké!
Ámen.

Jöjj! Megáldalak. Táplálni foglak és gondoskodni fogok rólad.

1995. május 1.

Uram, Szent Nevedet
övezze dicsőség mindörökké!
Szívem repes az örömtől Jelenlétedben
és örülök jóságodnak.
Megpróbálok mindent azonnal megtenni,
amit parancsolsz.

Jelenlétedben megtapasztalom
Szíved édességét és tanításodat,
ami Élet, Öröm, Béke, Szeretet és Szentség.
Lelkünknek szóló Énekek ezek,
amelyek felfedik
Országod rejtett misztériumait.

De amikor szívvel-lélekkel
énekelem Szereteted Énekét,
és áldom háromszorosan Szent Nevedet,
rám törnek és „gonosztevőnek" neveznek.
A hamisság jogarával bírói székbe ülnek,
és igyekeznek új vádakat kitalálni.
Mikor fogják belátni hibájukat?

Támaszkodj Rám! Veled vagyok. Ne aggódjék szíved e dolgok miatt! Gondját viselem Egyházamnak, ezért soha ne csüggedj! Vassula, virágom, ne feledd: Senki más nem tanított téged, csak Én! Azért jöttem, hogy tanítsalak téged és rajtad keresztül másokat is. Én vagyok Tanítód, és szeretlek. Tanulj magától

[1] Vö. Jel 19,20.
[2] Az erényes lelkeket.
[3] A vadállat hatalma.
[4] Dán 8,10-11
[5] Jel 17,13

a Jóságtól! Tanulj, tanítványom, önérdek nélkül és fenntartás nélkül add tovább!

Lásd gyermekem, Engem úgy ismernek, hogy nem félek az ember nagyságától. Ha az emberek bíróvá válnak, de nem figyelik szentül a szent dolgokat, magukat ítélik istentelennek. Elfelejtetted, hogy Velem is úgy bántak, mint istenkáromlóval, és emiatt ítéltek el? Miért csodálkozol, hogy téged azzal vádolnak, hogy hamis és sértő nyelvet használsz? Engem is ugyanolyan emberi mérték szerint ítéltek el, ahogy téged ítélnek el ma. Gyermekem, ne félj! Lo tedhal! Az Ítélet Napján remegve fognak bűneik számbavételére Trónom elé járulni, hacsak meg nem bánják az ő napjuk előtt. Ha könyörtelen ítéletet mondanak rólad, az rájuk is könyörtelen ítéletet hoz. Vádjaik fogják vádolni őket.

Mondom neked, Vassula, egy napon majd az Én udvaromban és az Ítélet Napján lelkiismeret furdalást fognak érezni mindazok, akik vádoltak és gúnyoltak téged, mert visszautasították Kimérthetetlen Kincsemet, pedig lelkük Bölcsességet meríthetett volna belőle és megszerezhette volna barátságomat, és az mindenek feletti Uralmam és Ragyogásom szépségébe és Istenükkel való bensőséges kapcsolatra vezette volna őket. Vádlóid rád fognak tekinteni, és úgy fognak szólni, ahogy a Szentírás mondja: „Ő az, akit egykor kinevettünk. Gúnyolódásunk céltáblája volt, milyen esztelenek voltunk! Életét őrültségnek tekintettük…" És te, gyermekem, szembe kerülsz mindazokkal, akik elnyomtak téged. Rá fognak döbbenni, milyen keserűvé tették Kelyhemet…

Maradj Velem szenvedésemben, szükségem van barátságodra! Imádkozz, és mondd e szavakat:

Uram!
Bárcsak szívesen fogadnád,
és vigaszt nyújtanának
a számból fakadó szavak
Szentséges Szívednek!

Világ Megváltója!
Miért szőnek szakadatlanul
terveket ellened?

Tieid Vigasztalója!
Miért terhelnek egyre
szomorúsággal és bánattal Téged?

Emberiség Barátja!
Miért tagadják meg Tieid
megsebzett Szívedet,
és bűnös életükben folyvást
miért szórnak zavart keltő jelszavakat?

A mennyek nyíltan hirdetik Dicsőségedet
és Hangodat mindenütt hallják
az egész világon:
„Térjetek vissza Hozzám,
és új életet adok lelketeknek!

De csupán megvetést kapsz
Megváltóm, és ó,
mily sokan gúnyolódnak
Hívásod felett, Vigasztalóm!

Emberiség Barátja, Tökéletes Szépség,
Háromszor Szent Világosság!
Újból elárulják, megtagadják
és próbára teszik Szeretetedet.
Sokasodnak ellenségeid,
és növekszik kegyetlenségük.

Áldozati Bárány!
Vádlóid vádolnak,
támadóid szüntelenül támadnak.
Mikor jelensz meg lovadon,
mint az Igazságosság Harcosa?"

Én Tulajdonom, soha ne hagyd el Szívemet! Ellenségeim üldöznek téged, de valójában Engem üldöznek.[1] Angyalom, gyermekem, az Atya küld téged, hogy utazz Érdekünkben és tégy tanúságot, ezért van rajtad jelem. Meríts bátorságot, melletted vagyok. Hívj Engem, amikor fáradt vagy, és fel foglak emelni. Töltsd meg gyülekezeti termeimet, és ne félj! Én

[1] Utalás az ApCsel 9,4-5-re.

fogok közbelépni az ellened fordított zsarnokság idején. Ezért légy türelmes!

1995. május 10.

Istenem, Uram, tedd,
hogy a földön minden nyelv békéről,
kiengesztelődésről, szeretetről,
hitről és egységről beszéljen!

Idejében küldd el Szentlelkedet,
mutasd meg mindenkinek,
hogy Te vagy
Segítségünk és Vigasztalásunk!
Jöjj, és éleszd fel azt, ami még megmaradt,
másképpen hogyan
hallhatnának csodáidról
a holtak a sötétségben?
Miképpen láthatnák igazságosságodat,
ha lelkük még a feledés földjén fekszik?

Igen nagy irántam való szereteted
és irgalmad mérhetetlen.
Érdemtelenül ajánlottad nekem
a Bölcsességet,
a felbecsülhetetlen adományt…
Szavakat adtál,
hogy hirdessem Szeretetedet…[1]

Leányom, nyisd ki Szívedet előttem, és mondj el mindent!

Lelkem aggódik…

Figyelek…

Ellenfeleim erősebben ellenem fordultak, mint valaha… Egy durva társaság van nyomomban.

Figyelj és értsd meg: a próféta székét adtam neked, ezért életed hátralévő részében prófétálni fogsz, kapcsolatban leszel Műveimmel, de mindazzal is, amit nekik[2] el kellett viselniük. - Ne állj itt úgy, mintha hirtelen özveggyé lettél volna… az Én Szeretetemben találj enyhülést, mert veled vagyok! Fogadd Békémet! Írnál?

Ha akarod, Uram.

Akarom… figyelj és írd:

Vassula, azt gondolom, most már észrevetted, hogyan erősödnek a Sátán erődítményei. Ezért határoztam el, hogy siettetni fogom Napomat. Tudasd az emberiséggel:

Siettetni fogom Visszatérésem Napját.

Egyszer azt mondtam neked, nem is olyan régen, hogy siess Művemmel, mert nagy események hajnalán vagy. Majd később újból eljöttem, hogy megmondjam: az eljövendő nagy megpróbáltatások előtt álltok. De most azt mondom: ajánlj fel Nekem tömjént és imádkozz minden nap, hogy megadjam neked az enyhülés kegyelmét. Leányom, fájdalom jön, szomorúság tart szentélyem felé!

Ez a gonoszság sötétsége, amit megjövendöltem: a három és fél év már rajtatok van. Ez az óra már e tavaszi évszak kezdete óta van rajtatok. Nemzedéketek belépett a szomorúság és a megpróbáltatások idejének kezdetébe, a gonoszság rettenetes idejébe, a gyalázatos pusztulás idejébe, az árnyékok és a Vadállat idejébe, a Sátánnak háromszorosan megátkozott idejébe, abba az órába, amelyre megesküdött, hogy zaklatni fogja szentjeimet és angyalaimat.[3] Itt vannak azok az idők, amikor az ördög elküld egyet övéi közül, hogy változtassa meg Törvényemet és az időket. Úgy fog tűnni, mintha nem lenne többé körülöttetek mindenek feletti Uralmam és Ragyogásom. Úgy fog tűnni szentjeimnek, mintha nem lenne Udvarom, hogy felnyissa a könyveket.[4] Úgy fog látszani előttetek, mintha elhagytalak volna benneteket. Úgy fog tűnni nektek, mintha a két Vadállat bizonyulna erősebbnek. De ez csak rövid ideig, Vissza-

[1] Nem tudtam még mindent elmondani…
[2] A prófétáknak.
[3] Küldötteimet.
[4] Isten igazságosságát.

térésemig fog tartani. Úgy fogok eljönni, miként a tolvaj…

Hirtelenül fogok eljönni hozzátok, hogy megtörjem a hazugság jogarát, és remegni fog a föld. Egyetlen pillantásommal megrendítem és Lángjaimban eloszlatom minden nemzet lázadását, amely csapásként hozta le rátok a Hitehagyást. El fogom mozdítani a hitehagyottakat és azok trónját, akik megváltoztatták az időket, Hagyományomat, és akik úgy éltek, hogy ellene mondtak Ábeleimnek,[1] szembeszegültek velük és azzal, aki gondoskodik róluk.[2] Keresztül fogok haladni a földön és egyetlen követ sem hagyok a helyén, mert megesküdtem, hogy Lángommal pusztítom el mindazt, ami nem Tőlem való, és ami bemocskolta Arcmásomat.

- Éveken keresztül küldtem hozzátok az új apostolokat, hogy közöttetek legyenek, emlékeztessenek Törvényemre és rámutassanak figyelmeztetéseimre.[3] Oly sok éve prófétálnak már, de igen kevesen figyelnek… Azért küldtem őket, hogy emlékeztessenek benneteket arra, hogy tartsátok be Törvényemet, és legyetek jók és könyörületesek egymáshoz. Azért küldtem őket, hogy Visszhangom legyenek, és arra emlékeztessenek téged, nemzedék, hogy szeretettel fizess meg a rosszért és szeressétek egymást. De mind a mai napig zárva van szívetek és keményebb, mint valaha… Nem tartjátok be Törvényeimet és kéréseimet. Szívetek továbbra is rosszat forral a másik ellen. Hajthatatlanok vagytok és nem figyeltek Hívásomra, amelyet Szentlelkem által ismertettem meg napjaitok új apostolain keresztül…

Mivel, nemzedék, mindazt megtetted, amitől iszonyodom, nem gyakoroltad a szeretetet és a békét, hanem helyette lázadtál, mértéked szerint fogsz kapni… amit elvetettél, azt fogod most learatni…

Nincs már remény a hűségesek, az Ábelek részére, ahogy őket nevezed, Uram?

Ábeleimnek mondom: Ismertté fogom tenni Igazságosságomat. Ne féljetek! Név szerint ismerlek benneteket, és ti is ismertek Engem. Kívánjátok mindig a békét minden emberrel együtt! Biztosítsátok, hogy senki se legyen engedetlen vezetője iránt, hogy gyökeret ne verjen bennetek a lázadás! Továbbra is maradjatok kegyelemben és ne keményítsétek meg szíveteket! Én vagyok a ti Reménységetek, Belém gyökerezzetek! Gondoskodni fogok rólatok, amikor tetőfokára hág a gonoszság.

Örökké szeretlek benneteket. Legyetek egy az Én Nevemben!

ΙΧΘΥΣ

1995. május 12.

A Szentírás mondja:
„Hogyha nincs sövény,
kifosztják a birtokot.”[4]
Uram legyen két karod az én sövényem,
védj meg engem, hiszen birtokod vagyok!
Ne engedd meg a fosztogatónak,
hogy birtokodra lépjen és elpusztítsa,
máskülönben a lángokban fogok elpusztulni!

Én, Jézus, leszek mindig a védelmed.[5] Ne veszítsd el a Békét, amelyet Én adtam neked… A te táplálékod az, hogy megteszed Akaratomat. A kegyelem által emeltelek fel, hogy követem légy. A kegyelem által fogod befejezni művedet Velem együtt. Ne lepődj meg azon a módon, ahogyan Üzenetemet terjesztettem! Nyisd ki füledet leányom és hallgasd Lépésem hangját! Nem vagyok messze tőled.[6] Dolgozz Egyházamért! Én, Jézus, készítettem neked vizet, hogy igyál és frissülj fel. Tudom, hogy nehéz átjutni ezen a könyörtelen sivatagon, leányom, de veled vagyok…

[1] A hűséges papoknak.
[2] II. János Pállal.
[3] Jézus sóhajtott.
[4] Sir 36,25
[5] Jézus a „védelem” szót használta a „Védelmező” helyett.
[6] Jézus eljövetelére gondol.

(Az Örök Atya beszél most.)

Én, a te Mennyei Atyád, megáldalak téged. Minden szó, amelyet kiejtesz Rólam, megdicsőít Engem. Minden szív, amelyet beszédeddel meghódítasz, megszentel téged... minden seb, amelyet igazságtalanul ütnek rajtad, megtisztítja lelkedet és közelebb hoz Hozzám. Ha mindenki elhagyna, még legjobb barátod is, Én sohasem foglak elhagyni. Gyönyörűségem vagy. Gyönyörűségemet lelem abban is, hogy vezetlek. - Rád bíztam művemet, ezért mint lámpást, tartsd égve és világíts vele!

A te korszakod sötét, gyermekem. De ha felhasználod, amit prédikáltam neked, sokan meg fogják látni az Utat, és meg fogják érteni, hogy Én vagyok számukra az Élet Forrása. Sokakat Magamhoz vonzok, és örülni fognak a világosságnak, amelyet Én adok nekik. És ebben a világosságban, amit rájuk árasztok, meg fogják ismerni az egyedüli Igazságot.

Felismerik, hogy egyedül Én vagyok az igaz Isten, és Jézus Krisztus, az Én egyetlen Fiam az Uralkodók Ura, a Messiás. Tanításom Szavam jobb ismeretét fogja nyújtani nekik. Mindezt azért mondtam el neked, hogy békét és vigasztalást találj Bennem. Ne feledd, leányom, hogy a veszély idején fel foglak emelni. Biztosítalak, hogy el fogsz érni az út végére, amelyet számodra kijelöltem. Bár továbbra is az ellentmondás jele leszel, Velem együtt fogod befejezni küldetésedet, és meg fogsz dicsőíteni Engem...

(Most Szűz Mária szól.)

„Pethi mou",[1] a Mindenhatónak Üzenetében rejlő szándéka oly mélyreható, hogy sokan meg fognak gyógyulni.

Fiam veled van. Én is veled vagyok. Azért jöttem, hogy újból biztosítsalak segítségemről... Mosolygó arccal add át adományaidat![2] Továbbra is szerezz örömet Istennek, prófétálj és mutasd meg minden nemzetnek azt, amit valóban kinyilatkoztatott neked, hogy mindazok, akik hallgatnak téged, elismerjék Őt Üdvözítőnek és Szeretetnek...

Továbbra is vígy minden lelket Isten bensőséges közelségébe! Vond be gyermekeimet Isten Isteni Szeretetébe! És te leányom, növekedj az Ő Lelkében és ne érezz soha lehangoltságot! Terjeszd Üzenetét, ahogy most teszed, és érezd magad biztonságban! Veled az Isten...

(Szent Mihály arkangyal beszél most.)

Vassula, nem olvastad? „Mert amint a vőlegény feleségül veszi a leányt, úgy fog frigyre lépni veled fölépítőd; és amint a vőlegény örül a menyasszonynak, úgy leli örömét benned Istened." Tudd Vassula, hogy valahányszor felébred egy lélek és megtalálja Istent, az egész menny örvendezik és olyan boldogan ünnepel, mint az emberek, amikor esküvőre hívják meg őket... Szeretném megmondani neked, hogy sokszor növelted örömünket a mennyben, amikor semmiségedben a Mindenhatót dicsőítetted és lelkeket hoztál, hogy szeressék Istent... Ezért ne félj!

És most újból írd le, amit egy táblára és egy könyvbe írtak réges-régen, de tanúságuk fennmaradt örökre, hogy szolgálja az eljövendő időket: „Bizony lázongó nép ez, hazug fiak, olyan fiak, akik nem akarnak az Úr szavára hallgatni. A látnokoknak azt mondják: 'Ne lássatok!' A prófétáknak meg 'Ne jövendöljetek nekünk igazat! Mondjatok inkább hízelgő dolgokat, prófétáljatok csalárdságokat! Térjetek le az útról, hagyjátok el az ösvényt, s hagyjatok nekünk békét Izrael Szentjével!' "[3] Rövid időn belül, igen rövid időn belül, el fog jönni a Szent Isten, mint

[1] Gyermekem – görögül.

[2] A Szűzanya mosolygott, mialatt ezt mondta, és hangja derűssé vált mélyen lehajtott fejem miatt. És, amíg ezt mondta, hirtelen nemcsak kisimult az arcom, hanem boldogan felnevettem.

[3] Iz 30,9-11.

emésztő tűznek lángja. Meg fogja lepni a gőgöst, de az alázatos örvendezni fog, hogy Istenbe helyezte reménységét.

A magasságból jön a Megmentés. Az Uralkodó lehajol a mennyből, hogy jóságos legyen hozzátok. Ezért, aki figyel Hívására és bűnbánattal készül föl, olyan, mint az okos ember, aki sziklára építette házát. Az Úr a ti Sziklátok. Én vagyok házatok őre,[1] és az Úr a ti házatok alapja…

És most, Magasságbelinek leánya, még egy figyelmeztetés: Maradj Istenbe gyökerezve, az Ő Szeretetében, és egyetlen támadás sem lesz képes megrázni téged! Maradj egyesülve a Szentháromsággal, és a kísértésekkel szemben tanúsított szilárd ellenállásoddal fogod megrendíteni vádlóidat. Maradj a Szentháromságban, és lesz erőd, hogy kitarts mindvégig ebben a küzdelemben. Soha ne add meg magad! Elégséges kegyelmet fogsz kapni Isten saját dicsőséges hatalmától, hogy befejezd küldetésedet. Mindent teljes békességben teszel majd, és meg fogod tanulni, hogy bámulatos örömmel viseld el megpróbáltatásaidat.

Dicsőség Neki, aki rád árasztja Kegyelmét, hogy megtartson Világosságában, Kegyelmét adja, hogy fenntartsa Igazságosságát, Erejét adja, hogy Parancsolatai szerint segítsen neked élni. Jahve igazságos és jó, könyörülettel teli gyermekei iránt. Hűséges és igaz minden időben, bőkezűen kínálja fel adományait, és osztja Kincseit, minden lelket Szívébe vonva.

Ne félj! Jahve veled van.

Szent Mihály,
Jahvének, Istennek arkangyala

1995. május 29.

(Szentföld, Galilea)

(Késő éjjel Galileában.)

Azt mondtam: „Elmegyek Uram földjére,
és megkeresem Arcát.”
Szívem ezt mondta Rólad:
„Keresd Arcát
és örülj mosolya édességének,
válaszolj Országába szólító Hívására!”

Uram, Királyom!
Szívem öröme, Lelkem tavasza,
szívem Jelenlétedben ujjong és lelkem
túláradó Szeretetedben örvendez.
Egyedüli Szerelmem, jöjj,
és mutasd meg csodálatos jóságodat
e meggyötört nemzetben!
Jelenléted Reményt fog hozni nekik.
Szemedet úgy ismerik,
hogy csak a jóra néz és ítéleted igaz.

Szívem öröme, itt vagy?
Nem rejtőzöl el előlem?
Figyelsz-e erre az oly gyenge hívásra?

Vassulám, tudod-e, hogy Szemem születésed pillanatától kezdve mindig követ téged? Én Vagyok egész[2] (igen!) idő alatt veled van és (igen!) jelen van… [3] jöjj, ez csak egy rövid ima:[4] Mondd!

Áldott legyen a Te Neved,
ki meghallgatod imámat!
Áldott vagy Uram,
mert kiemelted lelkemet a mélységből,
rám tekintettél a magasságból,
és megláztad lelkemet
(születésemkor böjtöléssel)![5]
Áldott legyen Jóságod,
mi Szívedbe vont engem,
hogy megmentsen és szabaddá tegyen!
Istenem, Te vagy üdvösségem,
gazdagságom, látásom és életem.
Te, ki nap, mint nap elbűvölöd lelkemet,
és megörvendezteted szívemet
Jelenléteddel, engedd meg,

[1] A házat „léleknek” is lehet érteni. Dán 12,1: „Abban az időben fölkel Mihály, a nagy fejedelem, néped fiainak oltalmazója…”

[2] Jézus kérte, hogy megerősítésként háromszor húzzam alá a szavakat. Valóban hangsúlyozta szavai fontosságát.

[3] Rövid csendet tartott.

[4] Jellegzetes kifejezésmódján mondta Jézus: Jöjj, ez csak egy rövid ima: majd kis szünetet tartott, hangnemet és testtartást változtatott. Gyorsan elmondta az itt következőket, mintha sietnünk és indulnunk kellene. Úgy bánt velem, mint az apa gyenge gyermekével.

[5] Az utóbbi mondat csak nekem szól.

hogy békét, feddhetetlenséget, szeretetet
és a megbocsátás lelkét merítsek
Jelenlétedből!
Hadd hirdesse szívem minden dobbanása
szeretettel a Te Dicsőségedet!
Hallgasd meg imámat most,
hogy átutazó vendéged vagyok
országodban, és válaszolj nekem!
Ámen.

... Ennyi az egész. Többi vendégemmel[1] is olvastasd el ezt az imát! Megáldom őket. Csupán szeretetet, szeretetet, szeretetet kérek!

Jézus a Nevem. IC.

(Ramallahba, Bir Zeitbe, Betlehembe és Jifnába hívtak meg, hogy tegyek tanúságot.)

1995. május 30.

(Vissza Betlehembe)

Vassula, veled vagyok, és mindössze szeretetet kérek tőled.

Mondd meg nekik és értesd meg velük, hogy a szeretet az égbe vezető út, a szeretet meghódítja a szíveket és kiterjeszti Országomat! A szeretet a kulcs a Hitehagyás megszüntetéséhez. A szeretetet ingyen kapjátok, kérjétek a szeretet adományát, és megadom nektek. Szeretetem Mondanivalóját[2] minden nemzet megkapta, és aki akarja, meg fogja hallani.

Imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok, de szeretettel imádkozzatok! Nyissátok ki szíveteket, és meggyógyítalak titeket. Szeretettel fizessetek a rosszért, keressétek a jót, és a Jóság válaszolni fog nektek a magasságból és a Mi hasonlatosságunkra fog megváltoztatni benneteket. Mindent tudok, és minden dolgot megfigyelek, de amit ebben a nemzedékben látok, az nem hasonlít Hozzánk. Kihívó viselkedést, erőszakot, kapzsiságot, beképzeltséget és olyan gonoszságot látok, ami felülmúlja a gonosz lelkek gonoszságát. Ellenem és minden szent dolog ellen való lázadást szít, és olyan bűnöket követ el nemzedéketek, melyek tönkre tehetik lelketeket. Bűn minden rossz cselekedet... Emeljétek fel szemeteket, és igyekezzetek Engem megtalálni! Ne legyetek a világ szépségének áldozatai, mert az ilyenfajta szépség imádata sok bűnnek okozója.

A vadállat hasonlatosságára dolgoztad ki tervedet, nemzedék, hogy megkoronázd gonoszságodat és a vadállattal együtt fogod elkövetni bűnödet,

hogy megszüntesd Örök Áldozatomat
és helyébe felállítsd
a vészt hozó undokságot.

Nem hallottad? „Amikor az igaz elfordul az igazságtól és gonoszságot művel, akkor azért hal meg, vagyis elkövetett gonoszsága miatt hal meg. Amikor a bűnös elfordul a bűntől, amit elkövetett, s a törvényhez és az igazsághoz igazodik, megmenti életét. Magába szállt és elfordult elkövetett bűneitől, azért életben marad, és nem hal meg."[3]

Szemeiből Véres könnyek hullanak és zokogok. Ó milyen bánatot okozol Nekem, nemzedék! Mert Halál kúszott be házadba, és te nem vetted észre! Oly kevesen bánják meg bűneiket... közületek legtöbben nem mondják, amit mondanod kellene, nemzedék. Nem bánod meg bűneidet, és gonoszságodban nem mondod: „Mit tettem életemmel, lelkemmel és szívemmel?" Bűneitek megbánásának legkisebb jelére megbocsátok és elfelejtem vétketeket. Boldog az az ember, aki elmélkedik szavaimon és felszólításaimon és jó érzékkel megfontolja. Meg fog menekülni.

Megáldalak, teljes Szívemből megáldalak. IC.

[1] Húsz zarándok kísért el, közülük a legtöbben Rhodos szigetéről való görög ortodoxok, de voltak Athénből is. Jöttek egyesek Franciaországból, Svájcból, Hollandiából és Puerto Ricóból is. A többiek, O'Carroll atya kivételével Betlehemből való római katolikusok. Ezt az üzenetet a Galileai tavon, a hajóban olvastam fel.

[2] Ezt az üzenetet.

[3] Ez 18,26-28

1995. június 15.

Királyom, a Te Szavad gyógyító balzsam.
Amikor életem silányabb volt,
mint az agyag, eljutott fülembe Szavad,
és láthatóvá vált a láthatatlan.
Mint ismeretlen világ,
mint világtalannak a fény,
hirtelen minden felragyogott
és tündökölni kezdett.
Mint fényesen szikrázó csillag az éjben,
amely megvilágítja az eget.
Szavad látást adott nekem,
hogy belépjek Misztériumodba.
Áldalak Uram, mert Szereteted
látható lett szemem előtt,
és lelkemet arra készteti,
hogy hűségben éljek Veled
örökkön örökké.

Igen! Lépj be Szívem misztériumába, és fogadd Békémet!

Virágom, soha ne cseréld fel írásra szánt idődet mással! Az egész nap a tied, és örömet szerzel Nekem, ha Hozzám jössz az elmélkedésben. Ne feledd, a szeretet mindig türelmes, ezért légy te is türelmes! Ne siess el Tőlem oly hamar, mint az elmúlt napokban... A szeretet, az igazi szeretet ki fogja állni a megpróbáltatásokat, a kudarcokat és mindent. Engem helyezz az első helyre és mindenek fölé! Szeretettel evangelizálj a Szeretetért, és dicsőíts meg Engem! Mondj ellene mindannak, ami bűnre vezet, és merülj el mindabban, ami jó és szent, és ami az örök életre vihet téged! Szent vagyok és Jó...[1]

- Égek a vágytól...

Milyen vágytól, Uram?

Hogy egyesültnek, és egynek lássam Egyházamat... Imádkozz az egységért, és ne figyelj azokra, akik nem akarnak egységet! A Megosztó elkülönültségben és agresszív lelkületben tartja őket. Aki nem dolgozik őszintén és teljes szívvel az egységért, az komolyan megbántja Szentlelkemet. Kérem azokat, akik Egyházam egyesítése érdekében összegyűlnek, hogy véssék lelkükbe e szavakat:

alázat és szeretet.

Az egység kulcsa az alázat és a szeretet. Ékesszólásuk és vég nélküli beszédeik nem vezetik őket egységre. Kölcsönös dicséreteik sem fogják egységre vezetni Egyházamat. Mindezek fárasztanak Engem... Pusztulás és rombolás hatolt Szentélyembe, milyen dicséreteket tudnak tehát kicserélni egymás között? Hol van tiszteletük?

Hajoljatok meg, hogy meglássátok az Én Akaratomat! Halkítsátok le hangotokat, hogy meghalljátok az Üdvösség szavát a dicsőséges magasságokból! Szívetek csak megtérésetekben fog meghallani Engem és fogja egységre vinni Egyházamat, egyesítve Testemet. Csak az Igazság ragyogásában fogtok újból illatozni, és fogjátok felismerni, hogy egy test tagjai vagytok. Csak az osztozásban fogtok egymáshoz közeledni. Ehhez meg kell változnotok szívetekben és ki kell virágoznotok a megtérésben.

Ha megteszitek, és tisztára mossátok bűneitektől a szíveteket, megsokasítom segítségemet, és teljesen meggyógyítalak benneteket. Lelki növekedésben részesítelek titeket, ami teremtésem maradékát arra fogja késztetni, hogy a ti fedeletek alatt lakjanak.

Ha ti, akik megszűntetek létezni, megengeditek, hogy Szentlelkem, az Életadó, magához édesgessen benneteket, a szeretetnek olyan lelki forradalmát keltem szívetekben, amilyet a ti korszakotok még sohasem látott...

Ó... leányom! Imádkozz a Kelet és a Nyugat házáért, hogy fogjanak össze, mint két imára kulcsolódó kéz, mint két, egymáshoz hasonló kéz, amelyek akkor szépek, amikor imádságban összekulcsolódva az ég felé mutatnak. Dolgozzon együtt e két Kéz, mely ugyanahhoz a testhez tartozik, és osszák meg egy-

[1] Urunk hirtelen abbahagyta a beszédet, és más hangnemben, mint aki titkot akar valakire rábízni, mondta a következőket.

mással képességeiket és tartalékaikat! ... Emeljen föl Engem e két Kéz együtt, ó... mikor fog Engem Testem két Keze együtt az Oltár fölé emelni, és együtt felmutatni?[1]

Ó jöjjetek! Nem akarok hosszú beszédeket! Aki az első és a legjobb akar lenni közületek, legyen mindenki rabszolgája! Itt vagyok! Nézzetek magatokra! Végtelen kincsek vannak Szívemben! Ezért ne mondjátok: „Hol, hol kapom meg a válaszokat?" Vegyetek Szívem kincséből, és össze fogjátok gyűjteni azokat, akiket tévútra vittek. Én fogok uralkodni felettük, ti pedig Szentséges Szívem kincsét fogjátok ajánlani az egész világnak.

- És te, leányom, örömet szerzel, ha Nekem adod idődet, mert az tiszteletet nyújt Nekem. Ha szeretsz, az megörvendeztet és megdicsőít. Ha utánam vágyakozol, az megigéz Engem. Amennyit Nekem adsz szívedből, annyit fogsz visszakapni trónomból. Veled van kegyelmem, és Kezem a kezeden... Pihenj meg Bennem! Szeretlek, és az Atya azért szeret téged, mert szeretsz Engem.

Szeretlek, Szeretet...

Sokakat meg fogok gyógyítani ezeken az üzeneteken keresztül! Tedd meg a te részedet Vassula, és Én teljessé teszem munkádat Istenségemben. Jöjj, veled leszek, míg kisebb kötelességeidet végzed.[2]

Én, Jézus, szeretlek. Fogadd áldásomat!

1995. június 16.

Szeretettel látogattál meg lelkem bűnében.
Nem bottal jöttél, hogy megdorgálj.
Ragyogásod nem nehezteléssel,
hanem áldásokkal látogatta meg
lelkemet, hogy meggyógyítsd sötétségét.

Segíts rajtunk, ki szereted teremtésedet,
és taníts meg arra, ami tetszésedre van,
hogy mindazt, amit teszünk,
szívesen lássa Szemed!

Uram, Te tudod,
hogy a bűn lett a gonoszok bölcsessége.
Annyit vétkezünk, amennyit lélegzünk.
Miért van ez az erőszakos lárma
teremtésedben?
Miért e tisztátalanság? Miért e lázadás?

Tisztelettel meghajolok Előtted
és megkérdezem:Még meddig
zavarhatja össze fiaidat és leányaidat
a Gonosz lélek?
Szabadító igazságosságodban,
Uram, segíts rajtunk
és mondd meg,
mi az, amiben a legszükségesebb
megváltoznunk?

Béke legyen veled! Gyönyörűségemet lelem abban, hogy hallak. Csupán szeretetre van szükségem, szeretetre, szeretetre! A szeretet mindenre képes. Szeress Engem és növekedj Szeretetemben, akkor nem marad benned sötét hely! A Szeretet megsemmisíti foltjaidat és hibáidat. A Szeretet gyógyít, a Szeretet elégtételt ad. A Szeretet jó gyümölcsöt hoz, amely mindig megmarad... Nem hallottad, gyermekem, hogy aki szeret, az az Enyémek közül való, és ismer Engem? Nem hallottad, hogy az Ítélet Napján szeretteted mértéke szerint kerülsz ítéletre?

Kérdezted, hogy „miért van ez az erőszakos lárma teremtésemben, miért e tisztátalanság, miért e lázadás". Drága gyermekem, eljövetelem előjátéka mindez. Neked, aki szeretsz Engem, már csak kis ideig kell szenvedned. Te, aki meghajolsz hatalmam előtt, jutalmat kapsz. Te, aki nem feledkeztél meg Teremtődről, meglátsz Engem Dicsőségemben. Visszatérésem olyan biztosan bekövetkezik, ahogyan a hajnal eljön.

Azt kérdezed, leányom, hogy mi az, amiben a legszükségesebb megváltozno-

[1] Krisztus a Szentmise Átváltoztatási részére utal.
[2] A házimunkámat...

tok. Hűséges szeretetre van szükségem, mert a hűséges szeretet örömet szerez Nekem.

Családod Vigasztalója,
emberiség Barátja,
háromszorosan Szent Világosság,
az Atyának Szeretett Fia,
Csillagfény az éjszakában,
Tömjén- és Mirhahegy,
az Atya Gyönyörűsége,
Édesanyád Boldogsága,
vonj minket Szeretetedbe,
ragadd el szívünket egyetlen tekinteteddel,
hívj minket Országodba,
mivel szívesen adsz hűséges szeretetet!
Téríts meg minket Szereteted Lángjában!
Szűnjön meg félelmünk
az előttünk álló éjszakától,
és hadd szemléljük mindannyian
megmentő igazságosságodat!

Éppen ezt akartam újból hallani tőled! Virágom, továbbra is igénybe veszlek. Kedvesem, jöjj és örvendj, míg Szívemben pihensz! Én, Jézus, aki feltámasztottalak, szeretlek és megáldalak.

1995. június 19.

Béke legyen veled! Szeretettel kötözd be Sebeimet Szentlelkem által! Mindenkor keresd Szentlelkemet! Jöjj és tanuld meg:

Hogy lelkedet megóvd a rosszindulattól és a kísértésektől, kérd meg Szentlelkemet, az Életadót, hogy neveljen téged szentségben és segítsen növekedned kegyelemben és bölcsességben, nehogy téged is elsodorjanak azok a tévedések, amelyek egyre inkább terjednek Egyházamban.

Kérd a Tudás Szentlelkét, segítsen neked, hogy el ne torzítsd Szavamat, ahogy manapság teszik, hanem ismerj meg Bennünket[1] mint háromszorosan Szentet, és míg Bennünket megismersz, magadat is megismered Tükörképünkben és Képmásunkban. Azt mondom, nehogy „téged is" elsodorjanak, mert sokan váltak hanyaggá vagy buktak el azok közül, akiket feltámasztottam. Elhagyták szent szabályaimat, amelyeket rájuk bíztam. Elhagyták, mert ösztöneiknek engedtek. Nem Engem tettek az első helyre[2], nem az Én érdekeimet, hanem a sajátjukat.

Kérd a Bölcsesség Lelkét, hogy úgy keresd Mennyei Szőlőskertemet, hogy lelked vágyakozzon gyümölcseire! Jöjj és esedezz a Bölcsesség Lelkéhez, hogy látogasson meg szegénységedben! Nem fog elmenekülni szegénységedből, hanem pártfogásába vesz és udvarolni fog neked. Tiszta kiáradásával a mennyei dolgok felé fordítja lelkedet, hogy Tőlünk[3] kérd azt, ami szent és maradandó.

A Bölcsesség Lelke megmutatja neked Országunkat,[4] a jámborság Országát, amelyet az igazak és szentek számára tartunk fenn. Ne légy olyan, mint azok, akik nap mint nap megbántják Szívemet és szüntelenül szomorítják Szentlelkemet, mert lázadók, irgalmatlan Káinok lettek. Szedd rendbe szívedet, és a Bölcsesség Lelke lesz vezetőd és irányítód. Országunkba vezet téged, amelyet már akkor előkészítettem számodra, amikor a világ alapjait megvetettem.

Esedezz, és az Értelem Lelke mint ragyogó Nap leszáll semmiségedbe. Gyógyító sugarat áraszt szemedbe, és leveszi a fátylat mindarról, ami sötétnek és elérhetetlennek látszott. Az Értelem Lelke semmiségedben bevezet téged az Isteni Igazság misztériumába.

Nehogy rosszindulatúnak vagy hajthatatlannak találjon Lelkem! Hadd világosítsa meg lelkedet, és ellentétben semmiségeddel az Értelem Lelke lesz Minden, amit hiányolsz. Társad és Barátod lesz. Egyetlen misztériumot sem fog elrejteni előled. Olyan tanítást kínál, amelyet

[1] A Szentháromságot.

[2] Azt is megértettem, hogy nem a szeretetet tették az első helyre.

[3] A Szentháromságtól.

[4] A Szentháromságot.

egyetlen lélek sem értett még meg, az emberi értelmet meghaladó dolgokat, amelyek az áthatolhatatlanba, a maradandóba vezetnek és Isten mélységeit érintik.

Ne légy hát olyan, mint a ti időtök tudósai és filozófusai, akik saját racionális lelkük szerint alakítják filozófiájukat. A test és a vér nem tudja kinyilatkoztatni azt, ami a Lélektől való. Felkínálhatom neked Országomat, és Lelkem Országomba vezetheti lépteidet. Jöjj, és örököld meg az örökkévalót! Engedd meg az Értelem Lelkének, hogy Isteni Világosságával megvilágosítsa lelkedet és testedet! Engedd meg, hogy olyan bensőséges kapcsolatot teremtsen Velünk lelkedben, amilyent Mi[1] szeretnénk!

Fiaim és leányaim! Jöjjetek Hozzánk csendességetekben, hogy megkapjátok az adományokat, amelyeket felkínálunk nektek! Háromszorosan Szent a Mi Nevünk. Ne kövess emberi értelemre alapozott filozófiát, mert a vipera befészkeli magát benső dbe! Inkább jöjj Hozzánk és fogadd a Lélek Ajándékait! A Lélek átváltoztathatja lelkedet a Mi Mennyországunkká. Ismerj el Minket Háromságos Szentségünkben, és „a Mi gyermekünknek, a Miénknek" fogunk nevezni. Szentségünk élő képmásává tesszük lelkedet, a Láthatatlan látható képévé, és vonzódni fogsz minden szent dologhoz, amelyet üdvösségetekért kaptatok az Idők kezdete óta.

Halljad és értsd meg: a Tanács Lelkéhez akarsz tartozni és biztos akarsz lenni abban, hogy a mennybe jutsz? Ismerj el Minket Háromságos Szentségünkben, és angyalaink fel fognak emelni, hogy felfedezd Őt, aki van. Kérj tanácsot, és meg fogod kapni, hogy jót tehess életed minden napján.

Tiéd lesz az Ország, ha jót teszel. Tanuld meg szeretettel viszonozni a rosszat! Ismered a Parancsolatokat és azt is tudod, hogy a két főparancson nyugszik minden Törvény és a próféták. Nem kell gazdagnak és tanultnak lenned ahhoz, hogy bejuss Országomba. Országomat a lélekben szegények kapják és azok, akik így kiáltanak: „Istenem, légy irgalmas hozzám, bűnöshöz!" Országomat az egyszerű gyermekek és az alázatosak kapják, akik így tudnak Hozzám kiáltani, „Abba!"

Keress Engem, a te Uradat! Szeretet vagyok. A Szeretetet keressétek, ti, akik alázatban éltek a földön és Parancsolataimnak engedelmesedtek! Kérd a Tanács Lelkét, hogy keltsen vágyakozást benned a feddhetetlenség, az alázat, a hűség és a jóság után, nehogy cserben hagyjanak lépteid és rosszat tégy!

A Tanács Lelke félreérthetetlenül megismerteti veled Törvényét. Ezt tanácsolja: „Senkit ne hasonlíts Istenhez! Az igaz ügyet szolgáld, emeld fel az elnyomottat! Senkit ne bánts, hanem szeressétek és segítsétek egymást! Ne kínozd és ne zaklasd az özvegyet, és ne légy durva az árvához! Tégy jót, és ne légy olyan, mint a gonoszak és a rosszak, akik saját lelküknek ártanak, amikor a gyámoltalanokat bántják. Soha ne lázadj Istened ellen, hanem hajtsd meg fejedet és térdedet Szent Jelenlétében! Soha semmivel ne cseréld fel Örök Áldozatát, még a világ minden országával és ragyogásával sem!"

Figyelj a Lélek tanácsaira és illatozni fogsz. Boldogságod olyan lesz, mint a folyó: sok ágra oszlik és másoknak is elmondja a hírt és a tanácsot, hogy keressék a Mennyek Országát és Háromságos Szentségünk dicsőségét, amely a Mi Ragyogásunkkal ékesítheti lelkedet mindörökre.

- Talán nincs erőm ahhoz, hogy megmentselek? Egyetlen szóval megáldalak és megmentelek. Ne feküdj hát tehetetlenül! Megadhatom neked az Erősség Lelkét. Ezt nemcsak angyalaim kapták meg, megkaphatod te is. Nyisd ki a szíved és figyelj! Kérd, és meg fogod kapni. Az Erősség Lelkének hatalmával megtehetem veled, hogy teljesítőképességed határáig prédikáld Szavamat és háromszorosan áldott

[1] A többes szám a Szentháromságra utal.

Hagyományomat. Boldog vagy, aki megkapod Adományomat[1], és ezen keresztül erőt kapsz ahhoz, hogy a hit engedelmességében, igazságosságában, örömben és békében élj. Ne feküdj tehát tehetetlenül és félelemben! Mondom neked, ne félj az emberek gúnyolódásától és ne rémülj meg sértéseiktől, mert a moly fogja megenni őket, mint a ruhákat, mivel kezdettől fogva a gonosz lélekkel voltak közösségben. Én leszek a te Erőd, és nem fogsz többé egyedül járni. Én és te, te és Én együtt fogjuk viselni a megszentelődésedre kapott kereszteket.

Az Erősség Lelke az Én Erőmbe öltöztethet téged, hogy lelkesen és bátran tégy tanúságot az Igazság, az Alfa és az Omega mellett. Az Erősség Lelke segíthet, hogy legyőzz minden akadályt, ami gátol abban, hogy elérj Engem. Lelkem erejében bátor és erős harcossá válsz. Az Ő hatalmának erejével meg fogod erősíteni Szentélyemet az ellenség és a bűn ellen. Háromszorosan Szent Jelenlétünkben úgy fogsz ragyogni, mint a nap. Szavaid úgy fognak lobogni, mint a tűz, mint a fáklya. Próféciáid találóak lesznek, mint a kard, mely vág és szúr, és pusztulást hoznak a világ országaira.

Lelkem hatalmában megnyered a megközelíthetetlent, eléred az elérhetetlent. Minden cselekedeted a Mi Háromságos Dicsőségünk nagyszerűségét fogja tanúsítani. Ne mondd: „Hol találunk elég erőt és állhatatosságot Isten dicsőítésére?” A Lélekben, a Láthatatlanban rejlenek csodáim, melyek az Ő erőteljes hatására válnak mégis láthatóvá, – és az érintés számára Elérhetetlenben rejlenek, melyek mégis körülöttetek és bennetek vannak.

Ki tudná megérteni, mily módon munkálkodik Lelkem? Kérd az Erősség Lelkét, hogy Céljaim érdekében adja meg neked sugárzó Erejét, és Én azonnal megadom az erőt, hogy csatlakozhass Szent Mihály arkangyalhoz a ti időtök csatájában, és legyőzhesd a gonoszságot és az istenkáromlást, Szavam eltorzítását és minden szent dolog ellen való lázadást.

Kérj, hogy adjam meg neked az Erősség Lelkét, és képessé teszlek arra, hogy kezedet kinyújtsd a kehely felé, amelyet felkínálok neked. Ezeket kellene kérned Szentjeimtől és Háromságos Szentségünktől. Akkor te is kitartást fogsz tanúsítani a Nagy Nap[2] csatájában, és az Igazság védője leszel. Hozzánk fogsz hozni minden embert, hogy elismerjenek Minket, a háromszorosan Szentet, a lényeg egységében mégis Egyet. Mindenkit meg fogunk hívni, hogy lépjen be Háromságos Szentségünk Igaz Tudásának misztériumába. Kegyelembe, szépségbe és ünnepi ruhába, leggazdagabb ruháinkba öltöztetjük őket:

– a Belőlünk kiáradó Istenségbe, ami az Örök Életre vezeti őket;

– a háromszorosan Szent Világosságba, ami lelkükben és testükben ragyog, hogy Bennünk éljenek örökkön örökké;

– Igazságba és Szeretetbe, hogy megismerjék a háromszorosan Szent Igaz Istent;

– Hitbe, ami győzelem az egész világ felett, és amelynek termése az Örök Élet.

Jöjj, jöjj, ki azt mondod: „nem részesülhetek a megváltásban, mert nem kaptam meg a jámborságot, hogy belépjek Isten Országába.” Teljes szívedből kérd a Jámborság Adományát és megkapod. Mondd:

„Háromszorosan Szent,
Életadó Szentlélek,
add, hogy én is
növekedjek a szeretetben,
megismerjem Istent
és elnyerjem Országát!

Add meg nekem a Jámborság Lelkét,
hogy erősödjön lelkem

[1] Az Erősség Lelkét.

[2] Jel 16,14

a Szentek meggyőződésében,
és gondolataim a Te Gondolataiddá,
cselekedeteim a Te tiszta és isteni
Cselekedeteiddé váljanak!

Jámborság Szentlelke,Isten Barátja,
taníts, hogy elérjem a tökéletességet,
és vigyázzak
bűnös lényem minden
megnyilvánulására,
hogy elnyerjem az Örök Életet!

Jámborság Lelke,
csodálatos öltözetedben
jöjj hozzám,
és öltöztesd lelkemet tisztaságba,
hogy Isten Szemében
én is kedves legyek!

Ruházd fel lelkemet élő Lélekkel,
hogy tisztelettel és kegyelemmel
szolgáljam a Szentháromságot!

Engedd, hogy meghaljak elveimnek,
engedd, hogy meghaljak
elfogultságomnak,
langyosságomnak, közömbösségemnek
és nagyravágyásomnak!
Jöjj, és kelts életre Tisztaságodban!

Te, ki az Élet Fájának
gyümölcsét kiosztod,
Te Örökké Tartó Öröm,
add meg nekem is Lelkedet,
hogy a Szentháromság rokona
és Országod örököse legyek.
Engedd, hogy nyelvem megízlelje azt,
ami a legtisztább
a háromszorosan Szent Isten
Világosságában,
és befogadjam Őt, aki így szólt:
'Én vagyok az Élet Kenyere!'

Az Élet Szentlelke, háromszorosan Szent
tökéletesítsd lelkemet
a Jámborság Lelkének Tudományában,
hogy eljussak a tökéletességre
és megtanuljam félelemmel szemlélni azt,
ami valóságos Test és valóságos Étel,
ami valóságos Vér és valóságos Ital,
hogy az Atyában,
a Fiúban és a Szentlélekben
élhessek,
aki Háromságos, és mégis Egy
a lényeg egységében!

Késztesd lelkemet arra,
hogy a Te szándékaidért munkálkodjon,
amelyek szentek és megváltást hoznak,
és igen kedvesek Szemedben.
Ha betér lelkembe
a Jámborság Lelke,
hűséges és buzgó
szolgává alakít.

Lelkem Csillagfénye,
add meg nekem
Szentjeid jámborságát,
hogy szentnek tartsam Törvényeidet,
és kegyesen mutasd meg Magad
esendő lelkemnek!
Emlékeztess, hogy a romlatlanság
a Háromságos Isten közelébe visz,
aki Hatalmas és Szent,
és attól kezdve nem férkőzhet hozzám
semmi tisztátalan!
Ámen." IC.

A jámborság Lelke vezet téged, hogy

– az Atya Gyönyörűségének gyönyörűsége,

– Jelenlétemben a mirha illata,

– kertem lilioma,

– angyalaim büszkesége[1],

– állandó örömünnep Szívemben, és Saját Magam mása légy.

Csak akarnod kell, és felemelem sajnálatraméltó lelkedet! Nem szűkölködöm eszközökben, hogy Hatalmamat és Egyeduralmamat kinyilvánítsam.

Jöjj, és keress Engem a szív egyszerűségében! Ne maradj adósságban bűneid

[1] Majdan a dicsőségben.

miatt, kérj bocsánatot, és meg fogok bocsátani. Kérd az Istenfélelem Lelkét, tanítson meg arra, hogy Szentnek tartsd Nevem!

Lelkem öltöztessen téged tiszteletbe és hódolatba – ritka értékű ez az adomány, a szerető hűség jele –, tanuld meg mélyen meghajtani fejedet, hogy láthassanak Engem! Tanuld meg lehalkítani hangodat, hogy meghalld az Én Hangomat és felfedezd szándékaimat, kívánságaimat és Akaratomat! Tanuld meg, hogy csak akkor emeld fel hangodat, ha Engem dicsérsz Dicsőséges Jelenlétemben! Tanuld meg, hogy csak akkor emeld fel fejedet, ha Engem keresel és azt, ami mennyei. Sok befolyásos ember szégyenült meg, mert nem tisztelt Engem és nem mutatott hódolatot Irántam.

Meg akarod tudni, hogy mit jelent az „Istenfélelem"? Az Úrnak Félelme a Bölcsesség kezdete, az Istenfélelem a Bölcsesség koronája. Az istenfélő ember szívesen fogad Engem. Hódolattal, hűséggel és tisztelettel elismer Minket mint Háromszorosan Szentet. Engem Félni annyi, mint Jelenlétünkben megalázni magadat és esedezni Hozzám, hogy bocsássak meg neked, és tegyelek örökös oltárrá, amelyre egész Tudásomat, Tanításomat és Törvényemet helyezhetem.

Szent Félelmedre helyezem bizalmamat, kincseimet és a bölcs mondásokat, amelyek felfedik misztériumaimat és titkaimat. Szent Félelmedben megmutatom neked Szívem misztériumait, a rejtett kincseket, és megtanulod, hogy Isten vagyok, akiben elnyerheted az Örök Életet, az Örök Boldogságot és Békét. Az Istenfélelem Lelkétől megtanulod, hogy az engedelmesség megigéz Engem, és bármilyen egyszerűnek tűnik is, ez az Az Ajtó, melyen keresztül szívedbe léphetek és Akaratomat teljesíthetem.

Engedelmességedet és Szent Félelmedet úgy fogadom, ahogy mások a ragyogó királyi koronát, és Mi, a Háromságos Isten pedig legyőzhetetlen Szentségünkbe öltöztetünk téged, úgy hogy a törvénytelenségnek minden benned maradt nyoma reggeli páraként tűnik el belőled. Megszülettél és megújultál Lelkem által. Aki bánatomra megszűntél létezni, újból életre kelsz. A holtak közül sokan értetlenül néznek rád, hogy te, aki egykor meghaltál, most újból élsz és úgy viselkedsz, ahogyan Mi akarjuk, okosan és Szent Félelemmel.

Tanuld meg, hogy a Mindenség Ura kegyelmet és irgalmat ajánl azoknak, akik félik Őt, és félik Szent Nevét. Tiszteletet kapok, ha dicséred háromszorosan Szent Nevemet, amerre jársz. A szívedből fakadó és az Én Nevemben felajánlott tömjén[1] olyan számomra, mint a tiszta áldozati adomány. Itt az idő, hogy keresd az Istenfélelem Lelkének ezt az adományát,

- a lázadás elleni fegyvert,
- a bukástól megvédő eszközt és Országom jogarát.
- Hajolj meg Előttem, és szeretettel felemellek. Válj kicsivé Előttem, hogy Irgalmamban felemeljen karom. Úgy foglak felemelni, ahogyan a gyermeket emeli arcához az ember, dédelgetni és szeretni foglak és sohasem válok meg tőled.

E napokban és a ti időtökben azok bűnével kerülök szembe, akik bántalmaznak Engem, és azok gonoszságával, akik félrevezetik az embereket. „Ne kövessétek el az undokságot, amelyről Dániel próféta beszél!", így szólok, de léptetek kitartóan követi a Megtévesztést. Korszakotok kihívja Hatalmamat.

Ha így van, nemzedék, és az a szándékod, hogy Örök Áldozatomon taposs és megszüntesd, mondom neked: Azt teszem veled, amit Szodomával és Gomorával tettem, de százszorosan, hogy kiegyenlítsem bűneidet. - Látod azt a tíz Tornyot, amelyeket magadnak Lakóhelyül építettél? Csakhogy sohasem fogsz bennük élni! Birodalmad összeomlik – veled együtt. És a drágakövek, amelyeket kincsként őrzöl? Sohasem fogod birtokolni, mert készülök áthaladni feletted és emlékeztetni foglak,

[1] Imádság.

hogy háromszorosan Szent Nevemet Kezdettől fogva tisztelni kellett és Szentnek kellett tartani, és az a kötelességed Irántam, hogy félj Engem.

- Jöjj, te, aki még mindig határozatlanul és erőtlenül tévelyegsz ebben a pusztaságban! Jöjj és kérd Szentlelkem hét ajándékát, és Én, az ég és a föld Alkotója, az Ige, az Isten, elárasztalak adományaimmal. Felkínálom neked hét ajándékomat, hogy megmentselek. Mérsékletet és okosságot, igazságosságot és erősséget tanítok, hogy segítsek neked boldogulni gyönyörűséges szőlőskertedben.

Jöjj Hozzám, jöjj, és Én, aki háromszorosan Szent vagyok, Leheletem erejével tiszta tükörré teszlek, hogy rajtad és benned tükröződjön Istenségünk, és Bennünk, a háromszorosan Szent Istenben fogsz élni örökkön örökké.

Lélek![1] Te most a világ igazságtalanságának vagy kitéve, fogadd Békénket és Szeretetünket! Én veled Vagyok. Kész vagy-e még a Békéért, az Egységért és a Szeretetért dolgozni?

Igen, kész vagyok a Békéért, az Egységért és a Szeretetért dolgozni.

Tartsd be akkor szabályaimat... légy türelmes és ne feledd, ne feledd, hogy mit álltam ki Én Magam! Légy elégedett azzal, amit már adtam neked és ne akarj többet! Munkádban légy továbbra is lelkiismeretes!

Üzenetem kezdetén mondottam: „Szereteteddel kötözd be Sebeimet!" A felismerhetetlenségig megsebeztek Engem az emberek. Emeld szemedet az égre és meglátod síró angyalaimat... Ó nemzedék, felszítod Atyám haragját! Felszítod haragját, amely fellobban, lángot vet, és akkor eljön hozzád mint pusztító láng és hamuvá éget bűneiddel és lázadásoddal, mindazzal a gonoszsággal együtt, amit ma jónak álcáznak.

[1] Isten hirtelen felém fordult és megszólított.

Jaj nektek, akik az igazságosság szolgáinak álcázzátok magatokat,[2] és Egyházamban szolgáltok, de csak hamis szolgák vagytok, a Vadállat szabályait szolgáljátok. Mondom nektek, ha bűnbánatot nem tartotok, magatokra vonjátok Atyám haragját és ti is a lángokban végzitek. Nem vagytok megelégedve azzal, aki Péter Székében ül, és aki kitartóan figyelmeztet benneteket, hogy tartsátok szentnek szabályaimat, mivel szentek. Nem tetszik nektek, hogy felszólít az eklézsia Hagyományának megőrzésére, és arra, hogy éljetek naponta Eucharisztikus életet. Kétségbeestek, amikor a Keleti és a Nyugati Egyház közeledéséről és az egység megvalósításáról van szó!

Hitetlen és romlott nemzedék! Még meddig kell tűrnöm lázadásodat? De mondom neked: mindaz, amitől félsz, be fog következni! Megvalósul, amitől rettegsz! Egyházam végül egyesülni fog és Egy lesz! Be fog teljesedni Atyámhoz szóló Imádságom. Kitartasz-e még most is gonosz szándékaidban? Egy napon ti, a Vadállat szolgái a Hamis Prófétával, vagyis a második Vadállattal együtt viselni fogjátok hibáitok terhét, és az olyan súlyos lesz, mint a Halál.

Ti[3] ma még titokban Péter Széke felé igyekeztek, felhasználva embereiteket, akiket magas székekre ültettetek, hogy liberalizmussal és hasonló eszmékkel álcázzátok az Igazságot. Kifosztjátok és felfaljátok szent Törvényemet, hogy félreállítsátok Hagyományomat. Ezért fog Atyám megfosztani benneteket mindattól, amitek van, felgyújtja mind a tíz Tornyotokat és leleplezi alapjaikat. Összetöri minden drágaköveteket, és felemészt titeket a tűz. Mindezt igen rövid időn belül megteszem, hacsak nem hallom

[2] A mai Káinok a következők: a tévedéseket terjesztő hitehagyók; azok akik meg akarják szüntetni az Örök Áldozatot; akik ellene mondanak a pápának, mivel az Egyház Hagyományát olyan formában akarják megőrizni, ahogy az Ősegyházban volt; és akik az Egység ellen küzdenek.

[3] A Vadállat és követői.

bűnbánó kiáltásotokat. Az eklézsia új életre kel!

- Virágom, veled vagyok, előtted állok és megáldalak. Minden erőfeszítést, minden lépést, amit az egység érdekében tesztek, háromszoros áldásban részesül az Atyától, Tőlem és a Szentlélektől. Ismertesd ezt, és mondd meg mindenkinek, hogy dolgozzon és imádkozzon az egységért! Ha hozzád fordul valaki és megkérdezi, mi okozná Nekem a legnagyobb örömet, ezt mondd:

„Igen közel van Isten országának ünnepe, ezért imádságban forduljatok Istenhez az eltévelyedett lelkek megmeneküléséért! Gyűljetek össze, hogy az eklézsia eggyé legyen! Imádkozzatok meggyőződéssel, és Isten meg fog hallgatni benneteket. Nincs olyan ember, akit Isten ne hallgatott volna meg vagy ne fizetett volna vissza neki százszorosan a jelen időben és az eljövendő világban, és aki nem örökölte volna az Örök Életet, ha imádkozott, áldozatot hozott és böjtölt Isten országáért."

Add át nekik ezeket a szavakat és kérd őket, hogy ne feledkezzenek meg a Szentírásban lévő szavaimról:[1] „A szív bőségéből szól a száj. A jó ember jó kincséből jót szed elő, a rossz ember rossz kincséből rosszat szed elő. Mondom nektek: Minden fölöslegesen kimondott szóról számot adnak majd az emberek az Ítélet napján. Szavaid alapján fognak igaznak ítélni, szavaid alapján fognak elmarasztalni."

- Ismertesd Szentségemet és légy olyan buzgó szolgálatomban, mint most! Én, a te Mestered, de Barátod és szívednek Kedvese, szeretlek téged! Fogadd Békémet és áldásaimat!

- Ez minden mostanra, Én Vagyok veled van. Jöjj, mi ketten? Jézus a Nevem, tartsd szentnek!

ΙΧθΥΣ

[1] Mt 12,34-37

1995. július 4.

(Brazília, Curitiba)

Leányom, béke legyen veled! Ne feledd, hogy valójában csupán szeretetre van szükségem.

Mondd meg nekik,[2] hogy tanuljanak meg szeretni Engem, tanuljanak meg imádni Engem! Nem hallottad, hogy végül mindenki szeretete mértéke szerint részesül az ítéletben? Ha megízlelted az Én Jóságomat, jól fogsz bánni az emberekkel. Nyisd ki szívedet és hívj meg, hogy megismerj Engem! Melletted van a Szeretet.

1995. július 7.

(Brazília, Joinville)

Vassulám, Én, Jézus, az Én Békémet adom neked, azt a Békét, amelyet senki sem vehet el tőled!

Óvakodj a nézeteltérésektől, amelyek környezetedben azért keletkeznek, hogy megzavarják a kiegyensúlyozottságot, amelyet Én adtam neked, valamint a béke áradatát, amit Művem ad neked. Figyelj most, és fogadd el ezt mint tanácsomat: Úgy dolgozz, ahogyan eddig is dolgoztál Velem! Az Én Művem békében, egyetértésben és örömben valósul meg. Örülök, ha szívedet felkészülten találom, amint arra vágyakozol, hogy tetszésemre légy. Járj Velem, és engedd, hogy Szívem szóljon hozzád! Amikor beszélek, írd le Szavaimat, ahogyan eddig, és mialatt írsz, megáldalak téged és mindazt, amit leírsz. Szeress Engem, dicséretet és tiszteletet kapok szeretetedben.

Szeress és vigasztalj!

Szeress, és sohasem fogsz elveszni!

Szeress Engem, és szeretetedben egyesíteni fogom Egyházamat.

[2] A találkozó és tanúságtétel során.

Szeress, és szeretetedért enyhülhet Atyám haragja.

Szeress Engem, és csatlakozz a szentek imájához!

- Csupán szeretetet kérek tőletek. Csupán a szívetekre van szükségem. Azért van szükségem a szívetekre, hogy a szívetekben építsem ki az egységet. Vassula, áldozatokra van szükségem ahhoz, hogy a Két Nővért[1] egyesítsem!
- Virágom, mondom neked, tiszteletet és dicséretet kaptam brazíliai küldetésed alatt. IC.

1995. július 9.

(Brazília, São Carlo)

Jahve a Nevem. Leányom, figyelj Hangomra! Őrződ vagyok, aki gyönyörűségét leli benned. Engedd meg Nekünk,[2] hogy átitassunk Tudásunkkal, és mindnyájatokat tanítsunk. Engedd meg, hogy kezedet használva mutassam meg Arcképemet e nemzedéknek. Azt akarom, hogy gyermekeim jobban ismerjenek Engem. Dicsőítsd Atyádat a Mennyben!

Én, Jahve szeretlek téged.

1995. július 31.

Én Vagyok van veled. Engedd meg, hogy veled együtt használjam adományomat, amely tiszteletet nyújt Nevemnek, mert gyermekem, ezen az adományon keresztül sokakat visszahoztam Magamhoz. Béke legyen veled! Igen! Megkapod válaszomat Japánnal kapcsolatban:[3] Ti mindannyian részesültetek Üzeneteimen keresztül kegyelmeimben, a gyógyítás hatalmában.

Én hozom létre az „Igaz Élet Istenben" társulatokat. Imákat ajánlok fel az Atyának, hogy részt tudjatok vállalni ezekben az Üzenetekben, amelyeket adok. Mindnyájatoknak külön helye van Szívemben, mivel részesültök Művemben és megvéditek.

A Sátán irigységében búzaként meg akar rostálni benneteket, hogy hibát találjon bennetek. Álljatok helyt imádsággal, mert az a ti fegyveretek. Legyetek olyan barátságosak és nagylelkűek, legyetek olyan türelmesek egymáshoz, amilyen türelmes Én vagyok veletek. Viseljétek el egymást, ahogy az Atya is elviseli ezt a nemzedéket. Bocsássatok meg egymásnak éppoly gyorsan, ahogyan Én megbocsátok, amikor kéritek!

Figyelmeztettelek benneteket, hogy lesznek nehézségek, ha Nekem dolgoztok, és ezt mindannyian így találtátok. De ne csüggedjetek, mert veletek leszek, amíg hűségesek maradtok Hozzám. Bízzátok Rám magatokat! Továbbra is erőt, bátorságot és reményt adok nektek.

Most hallgassatok meg és értsetek meg: Szentlelkem ezt a művet kifejezetten „Igaz Élet Istenben" néven nevezte, de közületek néhányan megtévesztő lelkekre hallgattak és azoknak adtak hitelt. Vigyázzatok minden rátok bízott Isteni Műre, és kerüljétek el a vitákat, amelyek megosztottságot hoznak! Nem látjátok? Nem tudjátok felismerni, hogy a Gonosz lélek mesterkedik? Nagyobb figyelemmel kellene lelketeknek afelé fordulnia, amit a Lélek kínál, nehogy messze kerüljetek Kegyelmemtől! Ezt tartsátok szemetek előtt, tegyétek meg a tőletek telhetőt, hogy összhangban és békében, jósággal és egyetértésben dolgozzatok!

Kedves barátaim, ne feledjétek: Ne tegyétek tönkre a Szentlélek Művét azzal, hogy bántó szavakra ragadtatjátok magatokat! Mondom nektek: Örvendezzetek a Szentlélekben és keressétek az Ő Útjait, akkor megtart benneteket őszinteségben,

[1] Az Úr a római katolikus és a görög ortodox egyházról beszél, mint két nővérről.
[2] A Szentháromságnak.
[3] A japán „Igaz Élet Istenben" társulattal kapcsolatban.

egységben és boldogságban, az Ő Szeretetének tükörképében.

ΙΧθΥΣ

1995. augusztus 1.

Én Uram, én Istenem, mutasd meg nekem
Isteni Arcod világosságát!
Dicsőséges Alkotóm, rám irányzott nyilaid
nem kergetnek el Tőled,
éppen ellenkezőleg,
remegek a türelmetlenségtől,
hogy halljalak.
Jöjj és csillapítsd éhségemet!

Leányom, mindenem a tiéd, amim van. Szeretlek! Soha ne kételkedj Szeretetemben! Szeress Engem, és élni fogsz! Élj szentül és imádkozz többet!

A gonosz lélek sohasem fárad bele abba, hogy támadjon és kísértsen, légy ezért éber, és soha ne fáradj bele az írásba! Soha ne hagyd el imáidat, szüntelenül légy Velem![1] Én mindenkor veled vagyok, és sohasem hagylak el, leányom, de tőled is ezt kérem. E napokban,[2] amikor együtt vagy családoddal, nem kérek sokat tőled, és nem hívlak hosszú üzenetek leírására, csak barátságodat, szeretetedet, figyelmedet kérem időről időre, csak egy szót, hogy megmutasd, nem felejtettél el.

Érted? Vassula, ne bosszankodj elnyomóid miatt, ne bosszankodj olyan dolgok miatt, melyek a világhoz tartoznak! Mindez elmúlik, de irántad való Szeretetem örökkön örökké megmarad. Bárányom, a világ Engem is úgy gyűlölt, ahogyan most téged gyűlöl, de ez csak a világ, és ez a világ el fog múlni!

Jöjj, maradj Mellettem és Édesanyám mellett, aki szeret téged! Fogadd Békénket! Mi ketten?

ΙΧθΥΣ

[1] Az imádságban az Úrral vagyunk.
[2] Együtt töltöttem családommal a szabadságot.

1995. augusztus 16.

Uram, én Jahvém,
ne engedd, hogy a világ
visszafordítsa lépteimet saját köreibe!
Ne engedd, hogy mesteremmé
vagy birtokommá legyen!
Bárcsak megadnád nekem,
Atyám,
hogy testemmé, véremmé,
lényemmé, táplálékommá és életemmé
váljanak a Te vágyaid,
amelyeket féltő gonddal
hordozol Szívedben.
Felfoghatatlanul szeretlek,
én Erőm, háromszorosan Szent Istenem,
az Élet és Istenség
Kiapadhatatlan Forrásából vett Italom,
Jóságom és Gyengédségem!
Jöjj! Jöjj hozzám, és ígérem,
Mennyei Atyám,
hogy Atyai Szereteted tiszteletére
minden nemzetnek
elénekelem Szereteted Himnuszát.
Vajon válaszol-e Jó Uram a Szent egekből?
Válaszol-e ennek a bűnösnek,
ennek a méltatlan pornak?

Én, Jahve, megáldalak. Felfrissítem lelkedet, Nevemet belevéstem szívedbe. Figyelj!

Áldásokkal jövök, hogy veled találkozzak. Leányom, életet kértél. Gyönyörűséges gyermekem, Én vagyok az Élet, és most itt vagyok veled. Sohasem foglak elhagyni. Ó Vassula, hadd biztosítsalak arról, hogy az emberi erő sohasem fog győzni Megmentő Tervemen.

Én vagyok e könyv Szerzője. Bár ellenségeid kerülik a világosságot, nehogy leleplezzék őket, és a sötétben várakoznak, hogy rád vessék magukat, ne félj! Két Szemem vigyáz rád. Egyetlen föld szülte ember sem fog megütni, gyermekem. Megrágalmaznak és bántalmaznak, de hát nem láttad jó Műveim eredményét? Bátorításodra mondom ezt. Bár a Vadállat és követői továbbra is úgy járnak nyomodban, miként a vadász a vad után, ne félj! Nem érik el céljukat. Ahogyan egyszer mondtam, megpróbálnak teljesen eltüntetni téged a föld színéről, meg

fogják kettőzni erejüket, de egy sem lesz képes területemet és birtokomat megérinteni. - Az Én Területem és Birtokom vagy. - Én állítottam köréd a sok angyalt, akik őriznek téged, és Én Magam vagyok Őrződ.

Te pedig szolgálatomban építs és ültess, Én Magam fogom legyőzni támadóidat, akik valójában Engem támadnak. Ami pedig üldözőidet illeti, imádkozz értük! Légy kedves és irgalmas! Szeretettel fizesd vissza a rosszat!

Jelenlétem körülvesz téged, bármerre jársz.

1995. szeptember 6.

Eltévedt bárányként jártam utamat.
A kiszáradt földből próbáltam
táplálni lelkemet, és azt reméltem,
hogy a kemény sziklából kapom italomat.

Ó, elpusztítottak engem
a nélkülözésben kapott sebek,
és vétkeim gyógyíthatatlannak tűntek.
Puszta látásom is botrány volt
angyalaid előtt, és undokság Szemedben,
ó Szentséges Háromság,
tisztaságos Isten!
Rémülten és megdöbbenve
álltak angyalaid és szentjeid
lázadásom előtt.

Nap nap után nélkülözésben jártam-keltem.
Az éjszaka árnyai közt jártam,
szomjúságtól elepedve,
árván töltöttem az éjszakát,
tüskés bozótban és tövisek közt meghúzódva,
kiéhezve és megfogyatkozva
nem tudtam felfogni,
hogyan kerültem ilyen nyomorúságba?
Miért sötétült el szemem világa?

Ó gonosz hajlam, részvétet reméltél?
Bukásomat nagy tapssal üdvözölte
a gonosz lelkek sokasága,
mert sikerült kiszakítaniuk
Pásztorom Nyájából,
és megfosztaniuk szemem Világától,
Örömömtől, Szerelmemtől és Életemtől…
És amikor életem örökre kialudni készült,
Te, Atyám, hatalmas erővel,
és dicsőséggel eljöttél.
Végtelen könyörületedben, Atyám,
megnyitottad a mennyet,
hogy elérj engem szent lakóhelyedről,
és leszálltál félelmetes ragyogásban.

Ott álltál fenségesen
a megrettent Nyomorúság előtt.
Ő, aki átjár és átitat mindeneket,
akkor a nyomorúság
társaságában időzött.
Miként a bor mámorában,
lelkem megtántorodott Jelenléted
e Háromszorosan Szent
és Tiszta Áradásban…

Szólni, mondani akartam valamit dadogva,
de hangom nem hallatszott, elaléltam.
Akkor az Ujjak, melyek megformáztak,
hirtelen megérintették ajkamat
és kinyitották,
hogy magamba szívjam Leheletét.
És ahogy elteltem
a mirhához hasonlító illattal,
felsírtam, mint az újszülött
és egy szempillantás alatt
meggyógyultam.

Így szólt:
„Mert maga Teremtőd lesz a hitvesed,
a Seregek Ura a neve.”[1]

„Megsajnáltalak… nem tudtad, gyermekem,
hogy gazdag vagyok a megbocsátásban?
Ne menj el és ne félj! Maradj Velem,
felemellek és hazaviszlek,
hogy teljesen meggyógyítsalak.
Nagy szeretetem kihívta Irgalmamat
és Szívemet meghatotta nyomorúságod.
Jöjj, és ha akarod,
iránttatok érzett nagy Szeretetem
tanújává teszlek.”

Ezt mondta Szent Ajkad, és Szavad
úgy érintette kiszáradt lelkemet,
mint a reggeli harmat,
és míg velem szót váltottál,
lelkem a bűnbánattól megrendülten

[1] Iz 54,5

Atyám Karjába,
Atyám Kegyelmébe omolt.

Akkor az Úrhoz fordultam,
és könyörögve kértem,
hogy birtokolhassam Őt.
Teljes szívemből mondtam:
„Birtokolni szeretnélek Uram és Teremtőm,
ahogyan Te birtokolsz engem.”
Majd köteléket tettél rám,
melyek Hozzád kötöttek,
örökké tartó köteléket.

És Én így szóltam: Megadom neked Szívem és Lelkem kegyelmét, mert Isten vagyok és Háromszorosan Szent. Én vagyok a te Atyád, és te az Enyém vagy. Te az Én leányom vagy, és Én a tied vagyok. Nem tudtad, hogy Kegyelem és Irgalom vagyok?

Jöjj, ne kérdezd: „Miért történt velem mindez?” A te nagy nyomorúságod hozott le Engem az égből. Vigasztalan szíved miatt kiáltott Szívem angyalaimhoz és szentjeimhez: „Még meddig kell látnom, hogy így él?” És neked ezt mondtam:

„Paraskevi, emeld fel szemedet és nézz Rám! Megígérem neked, hogy nem egyedül te kapod a Reményt, hanem mindenki, aki szomjas.” Ki hallott ilyen dolgokról? Téged pedig, Paraskevi, szolgálatomba veszlek, és Fává teszlek. Gyökereid az Én Kertemben fognak megerősödni, hogy zöld maradjon levélzeted, hogy gyümölcsödre az Én Nevem legyen írva. És Én Magam leszek Őrződ és megöntözlek az Élő Víz Forrásából... Mint Társad és Barátod Bölcsességet adok neked, ami nevel és felemel, hogy később tökéletesen átadhasd az egész emberiségnek ezt a Reményt.

Én Magam fogok veled törődni és udvaromban foglak nevelni. Ezért fognak ellentmondani neked utazásaid során. A világ le fog köpni téged, de nem többször, mint Fiamat. Árulók kerülnek utadba, de egyik sem lesz nagyobb Júdásnál. Megtagadásban és elutasításban is lesz részed, de egyik sem lesz komolyabb azoknál a megtagadásoknál és elutasításoknál, amelyeket Fiam kapott. Sokan könyörtelenül félre fognak érteni téged, de örülj! Ne szomorodj el! Ne tanúsíts ellenállást és ne fordulj el! Engedd, hogy elnyomjanak, ahogy Saját Fiamat, Megváltótokat is elnyomták és tanítványait megbotránkoztatták.

Megparancsolom neked, hogy maradj érzéketlen az emberek sértéseire és ne válaszolj, ahogy Fiam sem válaszolt, hanem hallgatott. E szenvedésekbe Békét adok. Gyötrelmeid által megvigasztalom a vigasztalhatatlant. Megengedem, hogy elnyomóid elnyomjanak és mialatt gyötrelmek közt fekszel és rád taposnak az emberek, Háromszorosan Szent Lelkemben életre keltem a megújulást, világosságot hozok Egyházamba, arra késztetem, hogy alárendelje magát és Eggyé legyen.

Bármilyen erőtlen is a szíved, érezd át, érezd Örömömet e győzelem felett! A Megmenekülés áll ajtótok előtt... Leányom, add át magadat Atyád Kezébe! Gyenge és szelíd gyermek, vedd válladra az Egység járma és hordozd! Ha útközben elfáradsz, Én leszek egyedüli Pihenésed, egyetlen Társad, az árulások között egyetlen Barátod. Én leszek Tudásod egyedüli Forrása, és megtanítalak misztériumaink mélységeire, nehogy hiányt szenvedjen a jelenlegi és a következő nemzedék. Továbbra is rátok hullatom áldásaimat és Mannámat, hogy tápláljalak benneteket.

Jöjj, ne állj megrettenve! Jöjj! Közelséged megigéz Engem, lelkedben pedig szomjúságot kelt Irántam. Jöjj, Fiam tabernákuluma! Szeretlek! Szeress Engem, és lelkesen szolgálj! Jöjj, por és hamu, akinek szíve és lelke van, dicsőíts Engem! Jöjj Paraskevi, sötétségeddel ellentétben, Én, a Törvény Maradandó Világossága vagyok, Én leszek utazásaid során egyetlen Fényoszlopod, aki bevezet téged és másokat is Törvényembe.

És ti,[1] ha meg is vagytok verve vaksággal, és nélkülözve, kiéhezve és kiszáradva a szomjúságtól, tapogatva jártok e pusztaságban, még ha úgy érzitek is, hogy legyőznek a keserű csapások, térjetek vissza Hozzám úgy, amilyenek vagytok! Mert ellenálltam Szent Haragomnak, és visszaemlékeztem arra, hogy Én, Én örökbe fogadtalak benneteket... és mindig mellettetek leszek, bármerre jártok. Közeledjetek az Élő Istenhez, és megmutatom irántatok jóságomat. Megtanítalak arra, hogy a jámborság mindennél erősebb. A jámborság visszatart a bűntől.

Jöjjetek, gyökeresedjetek meg Bennem, hogy Fává tegyelek benneteket, gyümölcstermő ágakkal. Gyümölcseitekbe az Én Nevem lesz belevésve, hogy aki eszik belőle, még többre éhezzék. És attól kezdve fületekkel a háromszorosan Szent Igazságot fogjátok keresni. Ha szívetek az Igazság felé fordul, élni fogtok.

1995. szeptember 27.

Tekintetem az Éjszakai látomást szemléli.
Amilyen gyorsan eljöttél hozzám,
Te, a Szent Isten, fátyladat is
oly gyorsan vetetted szememre,
mert úgy tetszett Neked, Atyának Kedvese,
hogy teljesen tőled függjek
és Hatalmas Kezedben játékszer legyek.

És attól kezdve
Kedvedért száműzötté lettem.

Úgy tetszik Neked,
hogy ösvényemet kijelöld,
és Te meg én együtt járjuk végig.
Ruhád szegélyébe kapaszkodom,
mert félek, hogy elveszítelek,
és Te mint Király serege körében,
amerre akarod, arra vezetsz.

És irigy emberek kelnek fel,
hogy megszakítsák
gyönyörűséges utunkat.
Rám teszik kezüket,
hogy darabokra tépjenek,
de Te Úr módjára felemeled lelkem,
hogy a szelek szárnyára keljek Veled.
Te és én akkor Erődet ünnepeljük.
Mosolyodban, gyermeki örömödben
és gyönyörűségedben válunk
barátságunk egyetértő munkatársaivá.

Meghiúsítod üldözőink tervét, míg Szájad
a szabadítás énekét zengi nekem.
Kinyitod Szíved ajtaját,
hogy belépjek és
elrejtőzzem mélységeiben.

Lelkem az Úrban örvendez.
Övé a hatalom, hogy hűséges Szeretetével
minden szívet megolvasszon.
Amikor lelkem levert, Te nem késlekedsz,
nem rejted el Szeretetedet,
hanem várva várod,
hogy karjaidba véve engem felbátoríts.

Tekintetednek, Atya Gyönyörűsége,
hatalma van arra,
hogy átalakítsa a lelkeket,
és fájdalmas énekük
lelkesült himnusszá legyen.

Igen, Uram, Te tudod,
miként teheted népedet énekké,
más ritmust adsz nekik,
hogy megőrizzék Hangod színezetét,
mert Te senkit sem vetsz meg,
hanem mindig és mindenütt
mellettünk vagy.

Gyönyörűségem, imádj Engem! Te kapcsolatban állsz Velem, Lelkemmel és Atyámmal. Hordozd végig a világon tanácsadóddal együtt az Irgalom művét, amelyet Mi adunk neked.

Nem akarom lelkem romlását látni és vonszolni küldetésemet. Az Éjszakában vagyok.

[1] Jézus azt kérte, hogy a következő részt olvassam fel a skandináv államokban, amelyeket meg fogok látogatni: Oszlóban, Göteborgban, Stockholmban és Koppenhágában.

Ne törődj azzal, ami meghaladja képességeidet[1] és erődet! Pótolni fogom hiányodat. Adj Nekünk annyit, amennyit csak tudsz! Nem vetted észre?[2] Bár te semmi vagy, mégis Engem láttak helyedben.[3] Elesettséged ellenére sikerem volt. Nagy megpróbáltatásodban sok szívet árasztottam el Kincseimmel. Megtenném-e ezt[4] veled, ha nem szeretnélek? Továbbra is szándékomban áll, hogy fátylamat szemeden tartsam, nehogy alkalmad legyen megszomorítanod azzal, hogy megmámorosodsz. Ily módon vezetem hőn szeretett lelkeimet arra, hogy engedelmeskedjenek és maradjanak a háttérben. Király vagyok, és úgy uralkodom felettük, hogy elérjék a tökéletes jóságot Háromságos Szentségünk dicsőségére. Ahogy egykor tanítványaimnak mondtam, úgy mondom neked is:[5] „Boldogok vagytok, ha megértitek ezt és így is tesztek."[6]

Jézusod, aki szeret téged. IC.

1995. szeptember 29.

(Szent Mihály ünnepe)

Fogadd Békémet! Én vagyok az, Jézus.

Arkangyalom, Szent Mihály köszönteni szeretne téged, mivel nem feledkeztél meg arról, hogy ma van ünnepe. Viszonozni akarja figyelmességedet. IC.

(Szent Mihály beszél:)

Urunk barátja! Én, Szent Mihály, Magasságbeli Urunk Nevében köszöntelek. Tudod-e, hogy mi tartja vissza a Mindenható Isten haragját?

Nem, nem tudom...

Akkor megmondom: a kis lelkek! Igen! A kis lelkek, akik kitartanak imádságban, böjtben és bűnbánatban... ezeken keresztül sokan megmenekülnek. Ó Vassula, soha ne hagyd abba a Rózsafüzért! Ne szűnj meg kérni közbenjárásomat! Adj tiszteletet és dicsőséget Istennek kimeríthetetlen türelméért![7] Jöjj, bízzál, és ne ess kísértésbe! Látod? Nem érdemes!

Hallgass Mennyei Atyádra! Továbbra is Rá hallgass! Isten nem elérhetetlen, minden ember elérheti. Hívd Abbádat, és Ő meghallgat téged. A Szentháromság azt akarja, hogy mindenki elérje a legmagasabb mennyet és be is jusson oda. Boldogok, akik az Úrban halnak meg, övék a mennyek Országa. Féld az Istent és mindig dicsérd Őt! Imádd Alkotódat és mindenkor szeresd!

Én, Szent Mihály arkangyal, megáldalak a Szentháromságnak és Szent Angyalainak jelenlétében,

- Szent Mihály -

És folytasd imádat, mialatt dolgozol![8]

1995. október 2.

(Őrangyalok napja)

„Alleluja!
Dicsérjétek az Urat a mennyből,
dicsérjétek a magasságban!
Dicsérjétek angyalai mind,
dicsérjétek égi seregek![9]

„Dicsérjétek az Úr Nevét,
mert az ő parancsára lettek!"[10]

Én, Jézus, az Én Békémet adom neked. Jöjj és imádkozz Velem! Mondd:

Hallgasd meg imámat, Istenem,

---

[1] A megértést.
[2] Hollandiai és skandináviai találkozóim alkalmával.
[3] Jézus jelent meg helyemben. Arcán ütések nyomait látták.
[4] Jézus az utamba kerülő megpróbáltatásokra gondol.
[5] Jn 13,17
[6] Engedelmességben és megsemmisülésben, mint hőn szeretett lelkei: teljes alárendeltségben.
[7] Ekkor két másodpercig hirtelen kételkedést éreztem, ami szinte azonnal meg is szűnt, és nagy öröm árasztott el újra, amikor így szólt: „Látod? Nem érdemes!"
[8] Vacsorát kellett készítenem, ezért mondta Szent Mihály, hogy imádkozzak, mialatt dolgozom.
[9] Zsolt 148,1-2
[10] Zsolt 148,5

ki kezdettől fogva
uralkodsz mindenek felett!
Rád szomjazik lelkem és szívem.
Tekintetem Téged kíván látni.
Nem nézek senki másra,
mert nincs isten,
ki olyan lenne, mint Te.
Semmi sem nagyobb Nálad,
mert nincs Nálad hatalmasabb.
Gyűjtsd ezért egybe a nemzeteket,
hogy hálát adjanak Neked,
és egyetlen Tabernákulum körül
dicsérjék Szent Nevedet,
és egy hangon
és ugyanabban a Lélekben,
együtt mutassák be Áldozatodat
mennyei Atyánknak!
Lelkünk Őrzője,
Te csodálatosan erős és legyőzhetetlen,
egész teremtésed szolgáljon Téged
a Legszentebb Szentháromságban!
Add meg nekünk ezt az áldást!
Ámen.

Jöjj most! Lelkem hatalmával elküldöm neked őrzőangyalodat, Dánielt. IC.

(Őrangyalom:)

Én, Dániel, megáldalak téged. Egység Jele,[1] maradj hűséges az Úrhoz! Benne növekedj és senki másban! Egyedül Jahve jó. Imádkozz, hogy erőt kapj és megerősödj az Úrban, hogy újból életre keltsd Házát és teljesítsd küldetésedet!

Mindig őrizlek és mindenkor vezetni foglak, a te Dánieled.

Dániel, a te őrangyalod, aki védelmez téged.

Dániel

1995. október 6.

Uram, megadtad szememnek a kiváltságot,
hogy dicsőséges Felségedet szemlélje.
Mekkora kegyelmet adtál nekem,
aki igen csekély vagyok ahhoz,
hogy ily ajándékban
birtokolhatom dicsőséges Felségedet,
és szemlélhetlek Téged Misztériumodban.

- Bölcsesség Forrása,
jóságosan és végtelen gyengéden,
igen kedvezően bánsz velem,
hogy felismerjem
Háromszorosan Szent Istenemet,
hogy felismerjem Őt mint Atyát,
Kedvest és Abbát.

- Értelem Forrása,
aki kertté teszed a sivatagot,
gyümölcsfává a tövist és bogáncsot
a Te hihetetlenül magával ragadó,
lenyűgöző és dicsőséges megjelenésed
elbűvöli szívemet.

- Tanács Forrása, én Kelyhem, Italom,
Te Király vagy kezdettől fogva,
tanítványodnak nem szűnsz meg
jóságodban Fenséges tanácsot adni,
ezért beteg szívem a szeretettől.

Szent Neved Dicsőség.
Lehet-e Téged eleget dicsérni?

[1] A „jel” szóval egy időben a „jelkép” szót is hallottam.

- Erősség Forrása,
félelmetes ragyogásodban
látod-e, hogy milyen állapotban vagyunk?
Szegények, nélkülözők, gyengék
és sajnálatraméltók vagyunk, pedig
Hozzád tartozunk és Tőled származunk.
Látod, miként remeg élelem híján
elgyengült térdünk?
Látod, hányan váltunk nevetség tárgyává?

Jöjj hát, Kegyelem Lelke,
esedezve kérem Felségedet,
Lehelj ránk újból,
hogy kezdetét vegye a megújult élet!
Parancsold egyetlen Szavaddal,
és megújul a világ!

- Ó Tudás Forrása, jöjj és vezess,
hogy eljussak Isten Misztériumaiba!
Szemem nem lát, fülem nem hall semmit,
és csupán az ismeretlent tapogatom,
míg meg nem mutatod Arcod,
és hallanom nem engeded Hangod.
Nem látod, mennyire vágyom Udvarodba?

- Jámborság Forrása,
miért oly nehéz megérinteni Téged?
Mert tisztátlan a kezem?
Miért rettensz meg tőlem?
Maradjak talán tökéletlen?
Te mindig hűséges vagy ígéretedhez,
és Téged úgy ismernek,
hogy szabadulást hozol a foglyoknak.
Kérlek, segíts!
Add meg nekem Szentjeid magatartását,
hogy egyszer majd dicsőíthessem
hatalmas tetteidet.
Szabadíts meg engem, mert tudjuk,
hogy védelmed biztonságot nyújt
a jámboroknak.

- Istenfélelem Forrása,
igaz tanítványaid ismertetőjele,
országod gyöngye, az Egyház szívverése
és Misztériumainak tiszteletben tartója,
hogyan nyerhetünk meg Téged,
és hogyan birtokolhatunk mindörökre?
Te minden vagy!
Szívem rózsabimbója,
add meg adományodat,
hogy én is a Te leányod lehessek!
Téged félni a bölcsesség gyökere
és az örök élet kapuja.

Ó dicsőséges Trón,
magasan állsz kezdettől fogva,
szakíts el engem minden rossztól,
és mutasd meg Őt, kit hordozol!

Háromszorosan Szent Világosságomat árasztom rád[1] és mindazokra, akik vágyakoznak Utánam. Az Én Leheletemmel töltöm meg lelketeket, hogy megmentselek és Atyátok Házába vigyelek titeket. Még gyenge a gyökered, de tarts Engem legjobb Barátodnak, aki megment attól, hogy kitépjenek a földből. Én leszek jártodban egyedüli Vezetőd, gyönyörűséges gyermekem. Hűséges Őröd leszek, amikor alszol és vidám Társad, amikor felkelsz.

[2]Béke legyen veled! Nem olvastad? „Jótettedet ne tagadd meg a rászorulótól, hogyha módodban van jót tenni vele!”[3] Így szóltam: „Vassiliki, akit Lelkem házassági kötelékkel kötött Hozzám, és akit Én neveltem, kegyeimnek fogsz örvendeni, Jelenlétemben fogsz örvendezni.” Azért jöttem, hogy találkozzam veled, és mondom neked, leányom, olyan boldog vagyok, mint a kicsiny gyermek. Boldogságom tökéletes. Maradj hűséges Hozzám! Ne feledd, hogy Jegyesed vagyok! Igyekezz követni Jegyesedet egészen a szolgaság vállalásáig!

Leányom, éjjel és nappal Nevemet káromolják, saját fiaim és leányaim ütnek Rajtam sebet. - Üldöznek. - Osztozz szenvedésemben! Arra kényszerülök, hogy szeretetedet kolduljam. Arra kényszerülök, hogy nagylelkűségedet kolduljam. Osztozz szenvedésemben! Ma éjjel sokan átvállalják terhemet áldozatot vállaló lelkeim közül...

Uram, úgy tűnik, mintha megbomlott volna a dolgok rendje!

[1] A Szentlélek.
[2] Jézus szól.
[3] Péld 3,27

Ne Engem gyászolj, hanem ezt a nemzedéket! Felfoghatatlanul szeretlek, és bármikor visszamennék a Kálváriára, ha lehetséges volna, hogy megmentselek benneteket ettől a Hitehagyástól. Nagylelkűségre, melegségre és a szeretet bizonyítékára van szükségem...

Mondom neked, leányom, nem sajnálom, hogy eljöttem hozzád. Igen, láttam, hogy e nemzedék mennyire fogy és nélkülöz, és Szentséges Szívem annyira szenved, hogy azt ember meg nem értheti. Ezért akarom Vassulám, hogy lobbantsd lángra mindazt, amit neked adtam, Szívem minden Kincsét. Arra valók, hogy oszd szét őket.

Téged bíztalak meg azzal, hogy e Kimeríthetetlen Kincsre vigyázz, amelyet a ti időtök számára tartottam fenn. Oszd szét Szentlelkem segítségével! Ő, aki megmentett téged, másokat is meg fog menteni.

A te Kelyhed és Italod sokak számára jelent Irgalmat, mert össze akarlak gyűjteni benneteket mint bárányokat és meg akarom mutatni pihenőhelyeteket. Kérésedre el fogom küldeni Szentlelkemet a magasságokból, hogy világosság ragyogjon fel sötétségetekben. Jöjj, aki Utánam vágyakozol, és táplálkozz Szavammal! Mivel Szavam gazdagság, lelked az Én Tökéletességembe fog öltözni. A Szeretet veled van most és mindörökké...

Uram, ékesítsd fel tökéletességeddel teremtésedet!

Békét adok szívüknek és Üdvösséget ígérek lelküknek, ha meghallom bűnbánó kiáltásukat... Bánjátok meg bűneiteket, és elnyeritek a megbocsátás gyümölcsét! Bocsássatok meg, és elnyeritek a szeretet és a béke gyümölcsét. Jöjjetek, és bánjátok meg bűneiteket! Atyám haragja olyan Tüzet gyújtott, amely felégeti a világot!

Látod, leányom, ez a nemzedék annak az undokságnak a felállítására készül, amiről Dániel prófétám beszélt. Borzalmas tettet akar véghezvinni. Hogyne lobbanna fel Atyám haragja? Nem fogja eltűrni Atyám, hogy Fiát lábbal taposssák és földre vessék, és Szent Mihály sem fogja eltűrni. – Szent Mihály fölkel seregével együtt. A Vadállat ma kihívja a Mennyet és még az Én Hatalmamat is!

Ezért fogja Atyám Tűzzel felégetni e nemzedék bűneit, és ez a Tűz oly időben jön el, amikor semmit sem sejtenek: Szájam szava és Atyám parancsa tűzre ítéli a jelenlegi eget és földet. Sokszor figyelmeztettelek benneteket erre, de ahelyett, hogy hirdettétek volna figyelmeztetésemet, elhallgattátok! ... mert gyengék vagytok...[1] Ugyanazt mondom nektek, amit a Szentírás: „Boldog, akinek bűne megbocsátva, akinek be van födve gonoszsága. Boldog ember, akinek az Úr vétkeit fel nem rója”[2] amikor az Én Napom eljön.

Imádkozz nemzedékedért, leányom! Légy állhatatos, és Reményt nyújtok neked. Megáldalak. IC.

1995. október 13.

Jézus?

Én Vagyok. Engedd meg, hogy igénybe vegyem szavaidat! Szeretetemre fogom emlékeztetni őket. Drágám, mondd meg tanácsadódnak:

Az Én tanítványaim megbotránkoztak azon, hogy önként feláldoztam Életemet. Szabad Akaratommal áldoztam fel, de nem voltak képesek megérteni, hogy hatalmam van arra, hogy újból visszavegyem Életemet. Magam engedtem meg juhaim miatt, hogy üldözőim elnyomjanak... Erről már beszéltem veled, hogy teljesen megértsd.[3]

Amint tudod, örökbe fogadtam Vassulát, hogy megdicsőüljek benne, és ahogy előtte már másokat is kiküldtem a világba, úgy küldöm most őt ebbe a gonoszságba merült világba. Útja nem lesz

[1] Jézus ezt mintha magának mondta volna.
[2] Róm 4,7-8; Zsolt 32,1-2.
[3] Jézus arra utal, hogy hogyan kell értelmezni az „elnyomás” szó értelmét egy korábbi üzenetben.

könnyű,[1] mivel így akarta az Atya az Ő legnagyobb dicsőségére. Ő ugyanúgy vigyáz rá, ahogy Én vigyázok rá! Egyetértésetek legyen olyan tökéletes, ahogy tőletek kívánom! Ne hagyd, hogy meggyengüljön! Úgy szeressétek egymást, ahogyan Én szeretlek benneteket! Kérlek, hogy semmiképpen ne légy szigorú, barátom, mert ez megszomorítja Szentlelkemet. Én szelíd vagyok és szelíden nevelek. Együtt fogjátok folytatni ezt az utazást azokon a nemzeteken át, amelyeket Én választottam.

- Veletek vagyok. Maradjatok meg mindig szeretetben és szentségben! Hadd örvendjenek gyermekeim annak a világosságnak, amelyet ezeket az Üzeneteken keresztül adok nekik. Továbbra is tiszteld, barátom, Háromságos Szentségünket, és tiszteld Édesanyátok Szeplőtelen Szívét! A teljes igazságban mondom: ültesd át a gyakorlatba a Háromságos Szentségünkről szóló Üzeneteket és fejezd be művedet! Támaszkodj Rám és kérd Lelkemet, hogy segítsen befejezni, amit elkezdtél![2]

Megáldalak. Veled <u>vagyok</u>. IC.

1995. október 17.

Uram és Pásztorom, vezess minket!
Egyenesítsd ki ösvényünket!
A Te aklod nyája vagyunk,
és bízom benne, hogy Hűséges Szeretetedben
sorra visszaviszed eltévedt juhaidat
nyájadba.

Te voltál az, Pásztorom,
aki kiemeltél engem e bűnös világ közepéből.
Áldott legyen háromszorosan Szent Neved!

Lelkem felüdülése,
Tökéletes Szépség,
nyisd ki méznél édesebb Ajkadat,
és nyilvánítsd ki Törvényed Csodáit,
hogy sokan megszabaduljanak!

Áradjon hűséges Szereteted
az egész teremtésre!
Légy kegyes,
nagylelkű és irgalmas hozzánk,
hogy megnyíljon szemünk,
és Háromságos Szentségedre
emeljük tekintetünket!
Ámen.

Én, Jézus, megáldalak.

Fogd meg Hatalmas Kezemet, vezetni foglak. Mindenkor gyönyörűségemet lelem abban, hogy vezetlek, és Szent Társad vagyok életutadon. Látod? Megadtam neked a szív szabadságát. Lelkem által kapod meg szabadságodat, az Ő tisztító Tüze mos tisztára téged. Ahol Lelkem van, <u>ott szabadság van</u>, mert Jelenléte megújít és átváltoztat. Újjászületésed nem halandó ivadéktól való, hanem Szentlelkemtől. Szívem Öröme, engedd meg, hogy hálóként használjalak, hogy sok lelket keltsek életre ebben a szabadságban!

Szeress és vigasztalj Engem! Veled vagyok. Dicsőítsd és áldd háromszorosan Szent Nevemet!

ΙΧθΥΣ

1995. október 25.

Béke legyen veled! Veled vagyok. Látod, miként válnak valóra jövendöléseim?

Szívem virága, Szemem lángja! A te küldetésed csak akkor lesz betöltve, amikor megengedem nekik, hogy keresztre feszítsenek téged. Most göröngyös úton haladsz, de veled vagyok. Meríts bátorságot és ne veszítsd el a Békét, amelyet Én adtam neked! Mondottam, hogy az Atya az Enyémhez hasonló utat jelölt ki számodra. Ami Velem történt, az történik veled is, de minden a te erődhöz mérten.

Ma, ahogy látod, az Enyémek közül adott el téged valaki. Drágám, saját néped ártatlan vért árult el... A tieid közül szolgáltatott ki téged valaki[3] a rómaiaknak, hogy <u>ők</u> ítéljenek el téged, és

[1] Egyidejűleg azt is hallottam, hogy „nem könnyű”.
[2] A könyveket.
[3] Jézus értésemre adta, hogy ki volt az.

azután... feszítsenek keresztre. Vassula, őrizd meg az Én hallgatásomat![1] Elegen vannak tanúid, akik meg tudnak védeni. A hűségesek hűségesek is maradnak. A te ruhád, gyermekem, saját véredbe fog roskadni, és ez is azt fogja bizonyítani, hogy Tőlem való vagy. Te erre születtél, és beleegyezésed gyönyörűségemre szolgál, mert szenvedésed által sokakat fogok megmenteni. A te gyötrelmeid által világosságot hozok Egyházamba, és megújulást hívok létre Szentlelkemben, aki háromszorosan Szent.

Időközben, amíg elnyomóid örvendeznek, hetedik angyalom a levegőbe önti csészéjét és lángra lobbantja az egész atmoszférát...[2] Vassiliki, nézz Rám, a Szemembe...[3] Ha szeretsz, megígéred, hogy megbocsátasz nekik! Ez sokak számára ésszerűtlenül hangzik, de te az Én követőm vagy, ugye?

Igen, Uram.

Akkor kövesd Uradat, mert végül Én fogok diadalt aratni... Mindaddig azonban nem fogják megérteni, hogy Tőlem való az Üzenet...[4]

Köszönöm Neked, Uram,
mindazt, amit értem teszel.
Még jobban szeretlek!

Galambom, Megváltód szeret és megáld téged. IC.

1995. november 8.

Uram, ki kezdettől fogva
mindenek Királya és Mestere vagy,
hús vagyok a Te Húsodból,
csont a Te Csontodból.
Te énbennem vagy és én Tebenned.
Mily öröm, mily boldogság, hogy tudom,
az enyém vagy és én a Tiéd!
Hozzád tartozom, és
Te, Királyom, énhozzám tartozol!

Te vagy az igazi Szőlőtő,
és én a Te szőlővessződ, a maradékod.
Mily öröm, hogy egy vagyok Veled!
Szeretnék Benned maradni,
hogy Te is bennem maradj.
Mily ajándéka ez Lelkednek! Alleluja!
Tárd fel Terveidet, ó Uram,
és mindent elfogadok,
amit felkínálsz nekem.
Most talán merész vagyok,
de megkérdezem,
hogy szenvedést kérsz-e tőlem?
Mindent elfogadok, amit adsz.
Minden megszépül, ha Tőled származik!

Jöjj! Jöjj, és uralkodj bennem,
Te vagy boldogságom Forrása!
Talán azért hívsz,
hogy megoszd velem Kelyhedet?
Azt a Kelyhet, amelyből isteni ajkad ivott?
Istenem!
Istenem, remegek a megindultságtól
és a gyönyörűségtől!
Ó Szeretet! Megigéztél engem!

Szívemet jó érzés tölti el, hogy ily módon hívtál meg asztalodhoz... Bízz Bennem! Az Égből való vagyok, és egyetlen teremtmény sem tud Engem legyőzni benned, hiszen valóban benned élek. Senki sem lesz képes megdönteni benned Uralmamat azok közül, akik a világi birodalmakban élnek, még az[5] sem, aki felettük uralkodik.

Háromszorosan Szent Isten vagyok, ne félj! Emlékszel még arra, hogy mit mondtam neked egyszer? Azt mondtam, hogy Engem úgy ismernek, hogy megdöntöm a királyokat és az országokat, ha akadályoznának utamban. Most csupán hűséget kérek tőled. Maradj hűséges Hozzám! Ne nézz se jobbra, se balra! Segíteni fogok rajtad. Örülj barátom, megtiszteltelek azzal, hogy meghívtalak. Oszd meg Velem Kelyhemet, megosztottságotok és szívetek álnokságának Kelyhét...

Te és Én most az „Igaz Élet Istenben” üzenet tízedik születésnapjához közeledünk. Szedd össze bátorságodat, leá-

[1] Nem védhetem meg magamat.
[2] Utalás Akita üzenetére, amelyet elismert az Egyház.
[3] Megtettem és ellágyultam.
[4] Jézus csendesen, szinte csak Magának beszélt.
[5] A Sátán.

nyom, és ne sértődj meg, amikor a világ megfoszt becsületedtől.[1] Maradj mindig fegyelmezett Egyházammal szemben és kegyeimnek fogsz örvendeni. Állj mindig készen arra, hogy így felelj hívásomra: „Itt vagyok, Uram!”, és Teremtőd rád fog ragyogni.

Atyám Választottja, ne ess kísértésbe, hanem tanuld meg, hol találsz tudást, állhatatosságot, bölcsességet és életet. A csendességben fogod mindezt megtalálni, de leginkább Szentlelkemben. Örülj, hogy úgy élsz Lelkemben, mint hal a vízben. E víz nélkül meghalsz és kiszáradsz, ezért maradj Lelkemben, lélegezz Lelkemben, és élni fogsz.

Légy boldog! Azért tápláltalak és neveltelek, hogy tömegesen hozd a lelkeket Hozzám. Közülük sokan még nem akarnak visszafordulni Hozzám... Mennyire sajnálom őket! Gyötrődöm és szenvedek, mert látom, hogy sejtelmük sincs az őket körülvevő veszélyekről!

Ó... Vassula, csatlakozz Hozzám szenvedéseimben! Csatlakozz Hozzám gyötrelmeimben! Vigasztalj és pihentess meg!

Uram, szeretlek, ennél többet mit tehetek?

Szeress, ez megvigasztal Engem. - Legyenek bár kígyók előtted arra várva, hogy ártsanak neked és váljanak bár átlátszóvá, hogy ne lehessen könnyen észrevenni őket, Én olyan szemet adok neked, hogy felismerd őket. Ne félj, mert veled vagyok, egyikük sem lesz képes ártani neked. Végül egyik kígyó le fogja nyelni a másikat![2] Igen! Mint abban a látomásban, amit Én adtam neked.

Jöjj, szeretlek és megáldalak.

ΙΧΘΥΣ

1995. november 10.

Dicsőség Istennek a magasságos mennyben!
Dicsőség Neki, aki kiemelte lelkemet
e föld gyomrából!

Dicsőség
a háromszorosan Szent Világosságnak,
akinek hatalma által lett minden!
Dicsőség Istennek,
akinek Tekintélye győzhetetlen
és semmihez sem hasonlítható!
Dicsőség a Halhatatlannak,
akiben mi is halhatatlanságot nyerünk!
Szent Istenem, bárcsak életre keltene
és egyetlen Dicsőséges Testben
újítana meg minket Leheleted,
a Te Dicsőséged tiszta kiáradása!
Ámen.

Béke.

Gyermekem, figyelj! Egyszer majd Elém kell állniuk és számot kell adniuk azoknak, akik ma könyörtelenül bánnak veled... Nem merik majd azt kérdezni, hogy „mit tettünk rosszul?”, mert megmutatom nekik szembetűnő sebeimet, amelyeket az ő gőgjük ütött Testemen, és ahhoz mérten fogok ítéletet mondani felettük, amennyi ostorcsapást tőlük nap mint nap kapok... Tízszeresen fog betelni mértékük.

Gyermekem, aki Arcmásomhoz hasonlítasz, valóban te vagy a leginkább meggyötört küldött a földön, de tied a legtöbb kiváltság is. Megadtam neked Töviskoronám, Szögeim és Keresztem kiváltságát. Arra neveltelek, hogy a visszautasítás szembetűnő Jele, Szeretetem visszautasításának Jele légy... Ó hányan merültetek ugyanabba az álomba...

- Figyelj Vassula! Egy kis titkot mondok neked: megpróbáltatásod e napjaiban sok lelket vontam Szívem közelébe és a tisztítóhelyről is kiszabadítottam lelkeket, akik már sok éve ott voltak! Látod? Semmi sincs hiába. Ó! Szívem most fellángolt, mert szenvedésed árán nagy dolgokat tehetek!

Gyermekeim nem engesztelnek úgy, ahogy kérem őket, ezért rád vetem Tekintetemet, mivel tudom, hogy nem utasítod vissza Megváltód könyörgését, és megengeded, hogy azok tiporjanak rád, akik igazságot és békét követelnek, de az ellenkezőjét teszik.

[1] Különböző újságok megrágalmaztak.
[2] Mint az 1989. január 29-i látomásomban.

Hadd örvendjen most az egész világ és gondolja azt, hogy „nagy bajt” hárítottak el, hadd higgyék, hogy elnémítottak téged! Igen, sokak fognak felkelni, hogy rád verjenek, ahogy Ellenem is sokan felkeltek és keresztre feszítettek. Az utolsó percben sok hamis tanú támad majd és hamis tanúbizonyságot ad rólad, miként sokan jöttek egykor hamisan tanúskodva Megváltód ellen is. Valójában az ártatlan vér ellen kürtölik világgá erőszakosan vádjaikat. Látod?

Amit Velem tettek, ugyanazt fogják veled is tenni, de csak oly mértékben, amit lelked el tud viselni. Folytatódni fog a gúnyolódás, úton útfélen fogják hirdetni, hogy hamis próféta vagy, ugyanúgy, ahogy őreim bekötötték szememet, kigúnyoltak és sorjában Rám ütöttetek, mondván: „Ha próféta vagy, mondd meg, hogy ki ütött rád?” Vesztesnek fogsz tűnni a világ szemében, ahogyan Én, a ti Uratok is vesztesnek látszottam a Kereszten. Mindezekkel találkozni fogsz utadon, hogy beteljesedjenek az Atya szavai.

- Én vagyok a Feltámadás, és mindazt életre fogom kelteni, amit kezed által írtam, hogy minden ember elhiggye, hogy az „Igaz Élet Istenben” üzenetet nem a test írta, hanem a Kegyelem Lelke. Nem fogod érezni a sötétséget és a kínt, mert Szentséges Szívembe rejtettelek. Kicsiny lelkem, hallasd Fenséges Hangomat, és ne ijedj meg a körülötted lévő lármától! Atyám Ajkáról túlcsordul a harag a bűnösök miatt, akik nem bánják bűneiket. Haragját a pusztító tűz felvillanásával fogja kimutatni, ahogy nemrég Édesanyátok által az akitai küldött[1] tudtára adta. Végül a föld ki fogja nyitni fülét és szívét, hogy kivirágozzék az üdvösség, és diadalt aratok a ti Édesanyátok és az Én Édesanyám Szeplőtelen Szíve által.

- Gyötrelmeim edénye, elég erőt adok neked ahhoz, hogy méltó módon teljesítsd küldetésedet, ami megdicsőít Engem. Szeretetem betakar téged, ezért ne félj! Lo tedhal!

Én, Jézus Krisztus veled vagyok most és mindenkor.

ΙΧθΥΣ

1995. november 15.

A Szentírás mondja:
„Mert a fülnek meg kell vizsgálnia a szót
úgy, mint ahogy az íny ízleli az ételt.”[2]

Hogyan lehetséges,
hogy nem ismerték fel Beszédedet,
hogyan lehetséges, hogy Ételedet
nem értékelték és nem ízlett nekik?
Hogyan lehetséges, hogy ezeket az Írásokat
elvetették az én esetemben?
Amikor a zsidók Téged vádoltak, Jézusom,
és nem hitték el, hogy Téged Isten küldött,
hogy Isten Fia és Maga az Isten vagy,
így szóltál hozzájuk:
„Sok jótettet cselekedtem Atyám erejéből,
e cselekedetek közül
melyikért akartok megkövezni?”

„Ha nem cselekszem Atyám tetteit,
ne higgyetek nekem!
De ha azokat cselekszem,
és nekem nem akartok hinni,
higgyetek a tetteknek!”[3]
Uram, miért nem veszik figyelembe tehát
azokat a tetteket,
amelyeket Nevedben teszek?
Nem az én tanúim ők?

Béke legyen veled! Veled van a Szeretet. Tudsz betű szerint engedelmeskedni Nekem? Szeretném, ha e megpróbáltatás miatt nem veszítenéd el az Én Békémet!

Én vagyok ennek az Üzenetnek a Szerzője, ezért ne hagyd abba! Meg foglak menteni. Talán nem szabad próbára tennem téged és másokat? Talán nem szabad téged a megpróbáltatások által megerősítenem? (Vassula, angyalt küldök hozzád, hogy megvigasztaljon...) Így kiáltasz Hozzám: „Uram súlyosan megsebesültem!”, de Vassula, hiszen Én is... Így panaszkodsz: „Uram kegyetlenül

[1] Japánban Ágnes nővér.

[2] Jób 34,3

[3] Jn 10, 32; 37-38.

bánnak velem!", és azt mondom neked, hogy hiszen Velem is így bánnak.

- Választottamra Házam belsejéből vertek rá, és minden azért történt, hogy beteljesedjen, amit Atyám mondott neked... És most azt mondom, ha bármelyik papi lélek nyíltan Mellém áll[1] a világ előtt, Én is mellé fogok állni, amikor eljön az idő, Atyám előtt!

- Neked pedig azt mondom: Ne védd magadat! Tegyenek tanúságot melletted és hirdessék nyíltan az igazságot azok, akik téged hallgattak. De a gonosz lélek el fog hallgattatni közülük néhányat azáltal, hogy néma lelket küld nekik. El fogják rejteni a lámpást, amelyet Én adtam nekik és a sötétségbe teszik, hogy senki ne lássa, és „okosságnak" nevezik ezt a sötétséget. IC.

1995. november 21.

Hiába fáradoztam volna?
A semmiért dolgoztam a kimerülésig?
Pedig Veled voltam egész futásom alatt.
Te adtad karizmámat Istenem,
ezért voltál Te az én Erőm.

Vassulám, miért mondod így, hogy „Erőm voltál"? Miért beszélsz múlt időben? Még szolgálatomban állsz, és folytonosan erősítelek. Még most is Én vagyok a te Erőd és mindenkor Én leszek... Nem fáradoztál hiába, és nem a semmiért küldtelek. Rám hagyatkozásod csodákat tett Lelkem által. Egyetlen nap alatt megszülethet-e egy ország? Ugyanígy az egység sem jöhet létre egyetlen nap alatt, mert választottaim közül sokan követik saját útjukat. Egy Hangot küldtem a nemzetekhez, hogy beszéljen gyermekeimnek, vigasztalja meg és fordítsa vissza őket Hozzám. Gondoskodtam magokról, hogy vesd el a kiengesztelődés földjén, és elláttalak lelki kenyeremmel, hogy Szavam jóllakassa a nélkülözőket.

- Még nincs vége futásodnak, Vassula, mert arra teremtettelek, hogy fegyverem légy a Romboló ellen, aki sokakat megvakít népemből. Semmitől sem kell félned, mivel veled vagyok...

Igen, a Romboló világ feletti hatalmával rabul ejtette lelküket. Neve olvasható a Szentírásban: a három tisztátalan lélek, akik háromszöget alkotnak. E három tisztátalan lélek a sárkánynak, a vadállatnak, és a hamis prófétának[2] szájából származik. Felébresztette őket hangod, mivel te az Én Visszhangom vagy, és ezért megesküdtek, hogy Kelyhemet feldöntve elhallgattatnak téged. Megesküdtek, hogy ellened fordulnak és megtámadnak.

Kicsi angyalom, a te törékenységed által fogom lefegyverezni a hatalmasokat. Semmiséged által fogom kinyilvánítani Erőmet és megdöntöm országaikat. Meríts bátorságot, leányom, és helyreállítom az igazságot. Megáldalak.

ΙΧθΥΣ

1995. november 28.

(Az Igaz Élet Istenben üzenet tízedik születésnapján.)

Béke legyen veled! Vassulám, ó mondd meg Nekem, mondd meg, boldog vagy-e, hogy Velem voltál ily módon ezekben az években? Egyszerű testi teremtmény, akinek szíve van, boldog vagy?

Örömöm Koronája,
hogy ne lennék boldog?
Leheleted vitt a felhőkbe,
hogy a szelek szárnyán siessek tova,
hogy része legyek a szeleknek:[3]
hogyan ne lennék hát boldog?

És te az Én részemmé lettél[4], Én meg a tieddé. Lakóhelyet vettél Bennem, ahogy Én is tebenned, és Édenné alakítottam lelkedet, hogy megdicsőüljek. Haladj lépteiddel, és repülj a szelek

[1] Jézus üzenetéről beszél.

[2] Jel 16,13

[3] „A szelek követeddé tettek." (Zsolt 104,4.)

[4] Vö. Jn 15.

szárnyán, mert különleges helyed van Szívemben.

Szívem Ünnepe! Szemem Kenete!
Háromszorosan Szent Világosság!
Lelkem örvendez,
mert megmentetted a „Lakatlant”!
Áldott legyen háromszorosan Szent Neved!

Ha valóban szíved Ünnepe vagyok, ünnepeld meg minden évben a mai napot, amikor Szívembe vezettelek téged és másokat is, hogy felfedezzétek azt a mérhetetlen kincset, amelyet a ti időtökre tettem félre. Tartsd emlékezetedben ezt a nagy napot! Légy mellettem, ahogy az elmúlt tíz éven át mellettem voltál. SOHA ne távozz el mellőlem, Velem menj mindenhová, ahogy e tíz év alatt tetted. Látod, miként neveltelek? Látod, mit vittem végbe? Látod Bölcsességemet? Azáltal, hogy téged örökbe fogadtalak, sokakat fogadtam örökbe. Az Én ösvényem egyenes, utaim gyönyörűségesek, amelyen megközelítelek benneteket... Királyotok szépsége tökéletes.

„Keltsd életre Egyházamat, tedd széppé Egyházamat és egyesítsd Egyházamat!” Ezt a Parancsot adtam neked. És csupán azt kértem tőled annak érdekében, hogy együtt munkálkodhassak veled dicsőségemért, hogy egyezz bele Akaratom teljesítésébe. Így nyerted meg barátságomat.

Egyházam javára van az a sok lélek, aki visszatért Hozzám... Hozzám intézett dicséreteik most egyesülnek mennybéli angyalaim dicséretével. És szájad által elmondtam, mit kíván Szívem leginkább az Egység érdekében. Nem fáradoztál hiába! Azt kértem tőled, hogy add tovább Szavaimat és kívánságomat: Húsvét dátumának egyesítését, és ezt te megtetted. Látod? Gyermekem, valóban tökéletes erény volt és lelked világossága, hogy elismertél Engem. Egyiptom leánya, szüntelenül vigyáztam rád. Háromszorosan Szent Lelkem hozta meg lelked hajnalát, amelyre vágytam, hogy egész Tervem beteljesedjék.

Találatot jelentettek neked szavaim: „Áldásommal eltelve sok tanítványod lesz.” Később azonban értésedre adtam, hogy mit jelentenek: „Hogyha majd beteltél Szentlelkemmel, aki háromszorosan Szent és aki az Életadó, sokakat megtérítesz és bűnbánatra indítasz Lelkem hatalmával.”

Saját Kezemmel műveltem meg talajodat, és törtem meg a sziklákat, hogy kiegyengessem utamat benned. Azután elvetettem benned Saját mennyei magjaimat. Nevem tiszteletére megfogadtam, hogy eltávolítok minden betolakodót, aki utamon új kertembe jön. Gyönyörűségemet leltem abban, hogy éjjel-nappal őrködtem feletted. Ma azt mondhatom, Vassula: Én nem hiába fáradoztam benned. Lelkem szabaddá tett téged, hogy jó helyet találjak benned, és benned lakhassak. Jöjjenek Hozzám fiaim és leányaim, és megszabadítom őket, hogy ők is csatlakozzanak gyülekezetemhez. IC.

1995. december 1.

Szent Nevedet magasztalom,
míg tiszteletteljes félelemmel állok
Dicsőséged előtt.

A magasból hív a Lélek
és tudtomra adja, hogy Téged[1] *félni,*
Istenem, olyan kincs,
amelyet Maga a Bölcsesség adott.

[2]És akkor megkezdődik benned Uralmam, és megkapod az Értelem Lelkét. Hogy bizonyosságot nyerj háromszorosan Szent Atyád istenségéről, Lelkem az Igazságba ágyazza alapjaidat és felfedi lelked előtt azt, amit a tanultak és a ti filozófusaitok képtelenségnek és lehetetlenségnek neveznek.

Megvilágosítja lelked szemét, megadja a végtelenül gazdag megértés Lelkét, hogy behatolj Istenségünk teljes misztériumába. Akkor majd olyan dolgokat látsz, amit szem nem látott, fül nem hallott, emberi

[1] „Az Úr félelmének lelke” (Iz 11,2.)
[2] Az Örök Atya beszél.

értelem fel nem fogott, mert lelkedet majd Szentlelkem pecsétje jelöli meg. Isteni Világosságunkban megérted mindazt, ami áthatolhatatlannak és elérhetetlennek látszott lelked előtt. És Én az Értelem Lelkével együtt hasonlóvá teszem gondolataidat Fiam, Jézus Krisztus gondolataihoz. Akkor lelked, Igazságba merülten eléri Magának Krisztusnak teljességét, aki felfedi előtted, hogy az Egyház, amely az Ő Teste a földön, betölti az egész teremtést.

Ó mit meg nem tennék, hogy Tanácsokkal lássalak el! Legyen célod, hogy megmaradsz az Igazságban! Ennek érdekében szenteld lelkedet a Szentháromságnak! A Tanács Lelke segít majd szent életet élned, mert egyedüli örömöd lesz, hogy áldott és háromszorosan Szent Törvényemben élsz. Azt fogja tanácsolni lelkednek, hogy válj gyermekké, ártatlanná, és siess Hozzám! Szívből, őszintén beszélj Velem, ne légy bizalmatlan, és akkor téged is gyermekeim közé sorolhatlak, akik Arcmásomat tükrözik. A szemedben lévő világosság akkor az Én Fiam, Jézus Krisztus Világossága lesz, és helyet kapsz a szentek között.

Találj Rám a szív egyszerűségében és kösd szívedet a szentséghez, az őszinteséghez és a szeretethez! Szomjazz Rám, a te Istenedre, és szereteted letöri a minket elválasztó gátakat. Akkor megjelenik szemed előtt Ő, aki után lelked epedett, aki drágább neked a világ minden kincsénél és saját életednél, a mindenek Áldott és egyedüli Uralkodója, az Egyetlen, a Háromságos, aki mégis Egy a lényeg egységében, az Ellenállhatatlan és Dicsőséges, aki senkihez sem hasonlítható, hogy fogadjon téged Országában.

Kérd a Tanács Lelkét, hogy el ne térj az Igazságtól! Szánd el magad arra, hogy erőt kérj az Erősség Lelkétől, hogy ellenállhass az utadon mutatkozó kísértéseknek! Hogy bátran és szilárdan legyőzz minden akadályt, ami megvonhatja tőled Örök Világosságomat. Kérd az Erősség Lelkét, adjon neked harcos szívet, hogy megharcold a hit és az igazságosság jó harcát, és csatlakozz Mihály és Rafael arkangyalom lelki harcához. Rendkívül erősek és bátrak ők, az Igazságosság Harcosai, és Szentlelkem világosságán keresztül figyelnek az emberi magatartás minden rezdülésére.

Nyisd ki a szájadat és kérj! Aki örökké él és megteremtette a világegyetemet, mondja neked, hogy nyisd ki a szájadat, kérj, és meghallgatlak. Igen közel van a látogatás napja! Alázd meg magadat és kérd az Erősség Lelkét, adja meg neked a hatalmat és az erőt, hogy méltósággal és lelkesen viseld keresztedet, hogy kínjaid és nagylelkűséged által társa lehess Fiam, Jézus Krisztus diadalának.

Bízzál, jöjj és kérd Háromságos Szentségünktől a Tudás Lelkét, azt a Tudást, hogy miképpen birtokolj Engem, a te Istenedet. Kérd azt a tudást, hogy angyalaim lábnyomaiban közeledj Hozzám! Azért állnak lángban országaitok, mert oly keveset tudtok arról, hogy ki Vagyok Én. Igen, a gonoszság úgy ég, mint a tűz.

Jöjj, te, aki céltalanul tévelyegsz! Oly mezítelen és szánalomra méltó vagy! Jöjj Hozzám, és kérd egyszerű szavakkal a Tudás Lelkét, és elküldöm neked. És amikor hozzád érkezik, megmutatja neked, hogy te, aki alighogy megszülettél, máris megszűntél létezni… és bár úgy tűnt, hogy élsz, már régóta halott voltál, és halálod bűze eljutott Hozzám.

Lelkem megtanít arra, hogy megismerd magad és figyelj Hívásaimra. És ha megteszed, világosság gyúl benned és felfed előtted Engem, a te Háromságos Istenedet teljes Dicsőségemben. Felfed Engem, aki szeretem az embereket, aki senkihez sem hasonlítható, aki Igazságos és Szent.

Hogyan lehetséges, hogy oly kevesen kérik a Jámborság Lelkét? Lelketek büszkesége akadályoz talán? Megpróbáltátok egyszer is megérteni, miképpen mozogtok, és miképpen mozog minden teremtmény háromszorosan Szent Lelkemben?

Ha keresitek a Jámborság Lelkét, szabaddá váltok arra, hogy új módon keressetek Engem lelkileg, lemondva a közömbösségről, ami rátok telepedett és szakadékot ásott közétek és Közém.

Miért késlekedtek kérni a Jámborság Lelkét, hogy tanítson meg benneteket minden szent dologra és arra, hogy az alárendeltségben, az alázatban és a lemondásban megerősödik a jámborság. Kérjetek! Kérjetek és elküldöm Lelkemet a magasból, hogy eljöjjön és rajtatok nyugodjon. Attól kezdve ti lesztek Szemem gyönyörűsége, Fiam Szemének lángja, sötét környezetetek csillagfénye, és fényetek előbb magatokhoz, majd Hozzám vonzza romlott társadalmatokat.

Fényetek Fiam, Jézus Krisztus Arcmását fogja tükrözni. És Én mérhetetlen gazdagsággal rakom meg kezeteket, hogy Lelkem gyönyörűségét lelje bennetek, míg Nekem, a ti Háromságos, az egység lényegében Egy Isteneteknek szolgáltok.

Attól fogva óvakodni fogsz attól, hogy elveszítsd tetszésemet, mivel beléd helyezem az Istenfélelem Lelkét. Valahányszor eljössz Hozzám, tiszteletteljes félelemmel térdelsz majd Fenségem elé, mert lelked megízlelte Bölcsességem gyümölcseit. Engem félni a Bölcsesség koronája, Engem félni az élet fájának gyökere. Jöjj, és Lelkemben lélegezz, jöjj, és Lelkemben mozogj! És felfedem szíved benső sarkában mélységeimet, hogy te is birtokolhass Engem.

A Lélek hív benneteket a magasságokból, hogy hatoljatok be Szentlelkem hét Ajándékának misztériumába! Jöjjetek, és legyetek áldottak! Jöjjetek, és legyen világosság lelketekben! A láthatatlan dolgok örökké tartanak. Jöjjetek, és vegyétek a Lélektől azt, ami láthatatlan, hogy Velünk éljetek és legyetek Bennünk egyek!

1995. december 10.

Béke legyen veled! Legyen célod, hogy maradj az Igazságban, hozz minden embert az Igazsághoz és az Én Országomba! Én vagyok az Igazság, és az Egyház az Én földi Országom. Az Egyház az Én Testem, amely betölti az egész teremtést[1]. Egyházam Élete az Oltáriszentség, az Út az örök életbe. Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet.

Én vagyok a Szeretet. Szeressetek Engem, és élni fogtok! Lelketek a szeretet által kezdi keresni a mennyei dolgokat. A világ semmi olyat nem tud felkínálni nektek, ami az Enyém. Ragaszkodjatok Hozzám, és Bennem maradnak gyökereitek. Ily módon elnyeritek az örök életet, amit megígértem nektek. Hívtalak Vassulám, és igénybe vettelek, hogy Hívásomon keresztül sok bűnöst indítsak bűnbánatra.

Sok tanú előtt beszéltem általad, és megjelentem helyedben. Voltak, akik láttak Engem, és hittek. Boldogok, akik nem láttak és mégis hisznek.

Én valóban rád bíztam ezt az Üzenetet, mert tudtam, hogy vigyázni fogsz Érdekeimre. Mondottam, hogy ezzel az Üzenettel bíztalak meg, és az Üzenet semmi újat nem ad hozzá a Szentíráshoz. Mindaz, amit ebben az Üzenetben elmondtam, le van írva a Szentírásban, de még nem értettétek meg teljesen.

Hallottátok, hogy el fogom küldeni nektek a Parakletost,[2] hogy mindörökre veletek maradjon, akik szerettek Engem és mindenre megtanítson benneteket. Lelkem lesz Tanácsadótok és Nevelőtök. Nélküle még Tanítványaim sem értettek meg teljesen Engem és tanításomat. Amikor azonban visszatértem Atyámhoz, elküldtem hozzájuk a Parakletost, hogy mindarra emlékeztesse őket, amit akkor mondtam, amikor még velük voltam.

Már teljesen felkészültem arra, hogy eljöjjek hozzátok, de ti még nem értettétek meg hogyan és mily módon.

[1] Ef 1,23
[2] A Szentlelket.

Pedig nem hasonlatokban beszéltem. Ünnepélyesen mondom: El fogom küldeni Szentlelkemet teljes erejében az egész emberiségre, és ennek előjeleként annyi csodát mutatok az égen, mint azelőtt sohasem. Eljön a második Pünkösd, hogy helyreálljon földi Országom.[1] Sokan kérdezik közületek: „Mikor? Mikor történik meg mindez?" Senki sem tudja az időt vagy a dátumot, amelyet az Atya határozott el saját tekintélyével. Őseitek a múltban megölték mindazokat, akik megjövendölték Eljövetelemet, és most, a ti nemzedéketek ugyanazt teszi. Még meddig akartok ellenállni a Kegyelem Lelkének?

Bánjátok meg gonoszságotokat, és imádkozzatok, nehogy ítéletet hozzon rátok az, amit kimondtatok. Ne kételkedjetek tovább, hamarosan kiárad rátok Szentlelkem, és visszatér erőtök. És te, Én nővérem, fogadd el annak gyengédségét, aki megformált téged. Ahol sikertelen voltál, Én sikert arattam, ahol hiányt mutattál, ott Szentlelkem betöltött. Irántad érzett rokonszenvem határtalan. Továbbra is valósítsd meg mindazt, amit Tőlem tanultál! Tanulj, hogy diadalmasan fejezhessem be Művemet!

Vassula, megtennél Velem még egy mérföldet?

Természetesen, amíg lábam van, Veled megyek.

Szigorú bánásmódjuk nem lesz hatással rád. Üzenetemet szentjeim előtt fedtem fel és azok előtt, akiknek szíve olyan, mint a gyermeké. A Bölcsesség kitér a bölcsek és a tanultak elől, de azok, akik kardot rántottak ellened, kard által vesznek el. Szavaim nem találtak otthonra bennük, mert hiányzik belőlük a szeretet…

A törvény doktorainak nevezik magukat… Melyik törvény doktorai ők? Az Én Törvényemé vagy a sajátjuké? Ha megtartották volna az Én Törvényemet, megértették volna nyelvemet.[2] De nem fogadták be, amit mondtam.

Ó, Vassula, szeretettel fizess a rosszért! Bocsáss meg és végy példát az Én hallgatásomról az ellened felhozott vádakkal szemben! Az ember a saját készletéből merít: tisztelj Engem, mivel Tőlem származol.

Menj oda, ahová küldelek! Tanúként menj, és hirdesd nyíltan mindazt, amit az Atya és Én tanítottunk neked! Itt van a Sátán órája, de hamarosan felkel Szent Mihály, és jaj annak a bűnösnek, aki nem bánja meg bűneit! A gonosz lélek most rád zúdítja haragját, és rázúdítja haragját minden lépésemre is, amelyet üdvösségetek érdekében teszek, de Szentlelkem segítségetekre siet, és Üzenetem folytonos énekké válik azok számára, akik meg akarják hallgatni.

Imádkozz Vassulám, mert gyönyörűségemet lelem imáidban! Megáldalak.

ΙΧθΥΣ

1995. december 13.

Dühödten próbálnak befalazni.
El akarják hallgattatni
Hozzád forduló imáimat.
Elferdítették szavaidat,
és most el vannak szánva arra,
hogy akadályt gördítsenek utamra.

Vassulám, béke legyen veled! Nem ezt jövendöltem neked kezdettől fogva, hogy tudd? Ne érezz kísértést arra, hogy megvédd magadat! Tanúid fognak megvédeni. Támadásuk semmiség. Bízzál Bennem! Hamarosan el kell távoznod… ami pedig a falat illeti, amelyet befalazásodra építenek, azt Lelkem lehelete ledönti, és általad mutatom meg Dicsőségemet, ha hűséges maradsz Hozzám. Most így beszélnek: „Ó… végre legyőztük!" Nem ismerik azonban és nem is figyelik meg Bölcsességemet.

[1] Az Egyház.

[2] Jézus a Szentírásra gondol.

Te pedig gyermekem, maradj mindenkor fegyelmezett Egyházammal szemben, és kegyeimnek fogsz örvendeni. E napokban felfedem általad Egyházam előtt az Ördög terveit. A Sátán, a világ fejedelme, perzselő dühében azon van, hogy legyőzze minden Művemet. Kezdettől fogva gyilkos ő, és különösen papi lelkeimet veszi célba. Körbejár, hogy elrabolja és kárhozatra vesse azokat, akik igazán az Enyémek... Ahogy tudod, hatalmam van arra, hogy változtassak helyzeteden, Vassula, de miként tudod, a szolga nem lehet nagyobb uránál. Én vagyok a te Mestered, és mivel az elöljárók üldözték Mesteredet, megengedem nekik, hogy üldözzenek téged is.

De „lo tedhal!”[1] veled vagyok. Én leszek italod, ételed, nyugalmad, békéd és örömöd. Látod? Imádkozz, és imádj Engem! Imádkozz és kövess Engem! IC.

1995. december 16.

(Betlehemben egy remetével.)

Szabadítóm, most már egész szívünkkel
Téged szolgálunk,
Téged félünk és újból Arcodat keressük.
Ne engedd, hogy csalódjunk![2]

Fogadd békémet! Szerezz Nekem örömet és mondd e szavakat:

Jézusom, egyedüli szerelmem,
Jézusom, én ihletőm,
lelkem társa,

Jézusom, egyedül Te vagy az én kelyhem,
italom, áldásom.
Rejts Szíved mélyére,
amíg a halál a mennybe nem visz!

Lelkem Őre,
légy velem, bárhol járok!
Ámen.

Erről beszélj! Már megáldottalak és újból megáldalak. Veled van a Szeretet. Mi ketten? IC.

[1] Ne félj - arámiul.
[2] Vö. Dán 3,41.

1996

1996. január 3.

A Te Műveid, Jahve,
áldást, gazdagságot és lámpást jelentenek.
Bocsáss meg nekünk,[1]
hogy nem fogadjuk el Azokat teljes szívvel,
mint Tőled valókat.

Leányom, Én, a te Atyád az Én Békémet adom neked. Első napjaid hajnalától kezdve Udvaromban tartottalak, hogy igazságosságra, szeretetre és arra tanítsalak, hogy ki Vagyok Én.

Hogy a magadénak ne tekintsd a világ útjait, leszálltam hozzád, hogy meghódítsam szívedet. Azt akartam, hogy légy a barátom, és meg akartalak tanítani arra, hogy Engem félni a Bölcsesség kezdete. Bár nem érdemelted meg, hogy lásd Dicsőségemet, eljöttem hozzád csendességedben. Hogy elnyerjem „igenedet", megparancsoltam a sötétségnek, hogy ne legyen sötét körülötted, és változzon világossággá az éjszaka.

Hamis tanúk keltek ellened, aki a Keleti Ház tagja és annak a Háznak leánya vagy, de helyezd Belém, a te Atyádba reményedet! Fogadd meg tanításomat, légy békében, és ne merülj ki! Tarts ki, hirdesd Dicsőségemet és Atyai Hívásomat! Házam Udvarában maradsz, hogy újból és újból segítsd népemet a haladásban. Nem hagylak el, ezért te se hagyj el Engem!

Mondom neked: egyszer, amikor majd megszűnik az elnyomás és meg lesz láncolva az alvilág ura, és többé nem lesznek, akik lábbal tiporták Fiam Áldozatát, akkor abból a Házból, amelyhez tartozol, égő fáklyaként felkel egy ígéretes ember, hogy helyreállítsa Szentélyemet és háromszorosan Szent Nevemet... és a Lázadó birodalma összeomlik.

Továbbra is Én leszek Éneked és Fáklyád, Vassulám. Melletted leszek, és életed minden napján biztonságban vezetlek. Te leszel munkatársam és barátom, visszhangom és fegyverem. És szájad olyan lesz, mint a kard azokkal szemben, akik pusztulást hoznak Szentélyembe.

Engem, Jahvét úgy ismernek, hogy megvédem az egyszerűt, és Szívem ellágyul a tiszta szívűek láttán. Akik úgy jönnek Hozzám, mint a kisgyermekek, találkozhatnak a Bölcsességgel, és Ő majd Országomba vezeti őket. Szemem kedveli a kicsiny szíveket, mert e szívekbe bőséggel önthetem Tudásomat. Jaj azoknak, akik nem fogadnak Engem a szív egyszerűségében, hanem a legnagyobbnak akarnak mutatkozni Udvaromban, és „Jaj azoknak, akik a rosszat jónak mondják, és a jót rossznak, akik a sötétséget világosságnak teszik meg, s a világosságot sötétségnek, ami keserű, azt édesnek, az édeset meg keserűnek."[2] Lelkem látja önző szándékaikat, és azért el fogja választani őket Tőlem, aki háromszorosan Szent vagyok.

Kívánod a Mennyország örömét? Akarsz Jelenlétemben örvendezni? Akkor úgy jöjj Hozzám, mint a gyermek! Akarsz találkozni Velem és látni Engem? Akkor szívedben ártatlansággal jöjj Hozzám! Tiszta szívvel jöjj, és akkor lehull a szemedet takaró hályog, és megláthatod Dicsőségemet és Őt, aki volt, aki van és aki el fog jönni. Ne ess saját büszkeséged kelepcéjébe, mert megengedem a kicsinyeknek, hogy átlépjenek feletted.

Én, az Isten, veled vagyok, leányom. Légy háromszorosan áldott Háromságos Szentségünkben!

[1] Azért mondom, hogy „nekünk", mert a nagy családhoz tartozom, amelyet Isten teremtett, és családom nevében kérek bocsánatot, mert még nem hiszi, hogy ezek az üzenetek Istentől valók.

[2] Iz 5,20

1996. január 9.

Házam Jahve Udvarában van,
és háromszoros Fenségének ragyogásában
örvendezik a lelkem.
Lelkem Tebenned indul meg,
cselekszik, és bízik szüntelenül.
Örök Atyám,
lelkem Tebenned eped, vágyakozik,
és keresi az Igazságot.

Mennyei Atyám, ne vond meg tőlem
Lelked Hét Ajándékát,
hanem küldd el nekem,
hogy világítsanak utamon,
fényt hozzanak lelkembe
és Isteni Háromságos Szentségedben
fürdessenek.

[1]Az Én békémet adom neked. Ha a föld nem akar gyümölcsöt teremni, és az ország sivataggá vált, az a ti hitehagyásotok miatt van... Már alig emlékeznek meg Szentlelkemről, nem is hirdetik és nem bíznak Benne. Ezért billent meg a föld és ezért olyan lelketek, mint a kihunyó csillag, mely elvesztette ragyogását és elsötétült. A Háromságos Isten Törvényével szívetekben, Vassula, mindannyian mondhatjátok: „Istenem meghallgat engem." És Szívem mélyéből megadom nektek Szentlelkem hét ajándékát, ha kéritek. Vassulám, válaszolj Nekem: Úgy gondolod, hogy saját magadtól való, hogy ismered Országomat?

Nem Uram, nem. Kezdetben semmit sem tudtam Országodról.

Úgy gondolod, hogy saját magadtól valók próféciáid, gyermekem?

Nem, mert az Írás mondja: „A próféciák nem származnak az embertől."

Áldott vagy, mert megengedted Szentlelkemnek, hogy megpihenjen és tevékenykedjen benned. A következőket akarom kinyilvánítani, hogy ezen a földön mindenki Hozzám jöhessen és az Én tökéletes teljességemben élhessen, hogy minden élő teremtmény éppen úgy birtokolhasson Engem, ahogy Én is arra vágyom, hogy birtokolhassam őket: Háromszorosan Szent Lelkemben találhattok rá a szabadságra. Lelkemben találjátok meg a vigaszt és a felüdülést. Háromszorosan Szent Lelkem meg tudja tisztítani bűnös szenvedélyeiteket, és felkínálhatja nektek a szabadságot, hogy új és gyönyörűséges módon szolgálhassatok Nekem, hogy a nemzetek sokaságát vezessétek szentségre, mert meg fogtok újulni Szentlelkemben.

Írd gyönyörűséges gyermek: Akaratom szerint meg fogom osztani veletek Dicsőségemet, ezért napjaitokban nagy bőséggel árasztom rátok Szentlelkemet, hogy megújítsalak benneteket és elnyerjétek a szabadságot Lelkemtől. Az emberek saját vesztüket keresik, de hűséges az Én Szeretetem, és nagy az Én Könyörületem. Rátekintettem teremtésemre, és így szóltam: A szelek szárnyán küldöm el hozzájuk Leheletemet,[2] korábban, mint terveztem. Nem tartom számon, hogy ki mivel tartozik, mivel Útjaim a ti útjaitok felett vannak. A szelek szárnyán küldöm Leheletemet teremtésemre, hogy ezt mondhassátok: „Isten nem feledkezett meg rólunk, ez az Ő harmata, ez az Ő esője." És ugyanakkor próféciaként árasztom rátok a Tanítást, még a legkisebbre is közületek, teremtés. Ki fogom árasztani Adományaimat, hogy lássátok mezítelenségeteket, és felismerjétek, hogy egész életetek során szomorúságot okoztatok Nekem. Akkor gyermek módjára sírni fogtok és odafordultok Hozzám, Atyátokhoz. Attól kezdve azonban csak a mennyei dolgokra fogtok törekedni, amelyek tartósak.

[1] A Teremtő beszél.

[2] A Szentlelket. A Szentlélek kiáradása már folyamatban van, ahogy a karizmatikus mozgalomban is.

Ne keressétek másban a szabadságot, csak Lelkemben! És miként az első gyümölcsök idején,[1] eltöltelek benneteket Szentlelkem sokfajta ajándékával. Sokan fognak közületek nyelveken énekelni, mások ékesszólást kapnak. Sokféle adományom van, és bőséggel osztom szét.

Jöjjetek! Jöjjetek, és nyerjétek el Szentlelkem barátságát, hogy munkatársai lehessetek, mert értelmeteket és szemeteket megnyitva kegyesen be fog avatni benneteket misztériumainkba, hogy megértsétek és felfogjátok a Felfoghatatlant, amelyet oly kegyesen és ingyen kínál fel nektek. Ó jöjjetek! Ne álljatok itt erőtlenül! Jöjjetek, és vegyétek át örökségeteket, ami kezdettől fogva a tietek. Jöjjetek, és örököljétek meg a Világosságot, amely Megközelíthetetlen, pedig körülvesz benneteket és bennetek maradhat! Jöjjetek, és vegyétek birtokba azt, ami Elérhetetlen, és mégis mindenki számára elérhető! Jöjjetek, és ne maradjatok távol félelmetekben! Jöjjetek, és örököljétek meg Országom misztériumát!

Ma Örömöt, Békét adok nektek, és felkínálom Örökségeteket. Felmérhetetlen Kincset kínálok, amely szebb annál, amit az ember kigondolhat és megkaphat. Azért követlek benneteket fáradhatatlanul, mert nagyon szeretlek benneteket. Ajándékaim közül, amelyekkel elárasztottalak titeket, az egyik az Én Koronám.[2]

Jöjjetek közelebb Hozzám, és Halhatatlanságot lehelek belétek. Életre keltem lelketeket, hogy megmozduljon, vágyakozzon és az Én Dicsőségemben lélegezzen, hogy ezentúl ne saját magatokhoz tartozzatok, hanem ahhoz, aki a Mi Egységünkben indít benneteket egységre.

Ne mondjátok: „Én, a bűnös kérjem a Megközelíthetetlen Világosságot, akit csak a szentek tudnak megközelíteni?" - Ha igazán hiszitek, hogy bűnösök vagytok, ahogy mondjátok, és hogy méltatlanok vagytok Adományaimra, akkor lehetségessé válik a lehetetlen.[3] Akkor lángra lobbantalak benneteket, hogy feleméssze lek titeket és a gyökeréig kiégessem belőletek mindazt, ami nem Én vagyok.

Akkor az Egy által, akit ti Elérhetetlennek tartottatok, félreállítom mindazt, ami eddig gátolta bennetek utamat. Ő lesz szemetek világossága, lényetek mozgatóereje, szívetek dobbanása, beszédetek hatékonysága. Ő lesz a ti mosolyotok és örömötök, lelketek királyi dísze és lelketek őre. Ő lesz bátyátok, nővéretek és hűséges barátotok. Ő lesz a ti ünnepetek, vendégségetek, a rejtett kincs, a gyöngy, a himnuszok Himnusza, az Ámenre mondott ámenetek. Ő lesz az ígéret földje és az erények alapja, amelyre ráírja Szent Nevét.

Jöjjetek tehát, és vegyétek szabadságotok Pecsétjét azáltal, hogy elismeritek, mennyire bűnösök vagytok és mennyire alá vagytok rendelve a bűnnek, Én pedig rátok árasztom Kimeríthetetlen Gazdagságomat és a Mennyek Országát. Szentlelkem lecsillapíthatja szomjúságotokat.

Tiszta emberekké, szent néppé, a Mi Képmásunkká akarlak tenni benneteket. Miért, de miért kértek Tőlem oly keveset... és oly kevés hittel? Miért ítélkeztek tévesen nagylelkűségemről? Hitetek hiánya végzetes méreg lelketek számára és afelé fordít benneteket, amit Én elvetek: az emberi tanok és szabályok felé. Tanultátok, hogy az Egyház Fiam Teste, és hogy Ő az Egyház Feje,[4] ezért tinektek, akik az Ő Testének tagjai vagytok, vágyakoznotok kellene Szentlelkem ajándékaira, és be kellene hatolnotok Krisztus misztériumába, abba a misztériumba, amely istenivé tesz benneteket.

Szentlelkem hatalmában dicsőséges látomást kaptok rátok váró örökségetekről, meglátjátok megnyugvástok helyét,

[1] Ugyanakkor az „apostolok" szót is hallottam.
[2] Isten Szentlelkéről beszél.
[3] Vagyis, ha belátjuk, hogy bűnösök vagyunk, ezzel már elismertük méltatlanságunkat. Alázatos lelkülettel megkaphatjuk Lelkének Adományait.
[4] Kol 1,18

ahol minden szent nyugszik. - Alkalmasak vagytok Országomra? Kiben bíztok? Fordítsátok Felém szemeteket, lelketeket és szíveteket, jöjjetek és vegyétek birtokotokba Országomat, jöjjetek és vegyetek birtokba Engem, a ti Isteneteket! Senki másban ne bízzatok, csak Bennem!

- Szentlelkem a bennetek lévő belső erő, benne lélegeztek és mozogtok, Őbenne, aki nem szűnik meg létezni. Szentlelkem a bennetek lévő kedvesség, nagyság, ékesszólás és szépség. Lelketek belső világossága az Én háromszorosan Szent Lelkem, aki lelketeket romolhatatlanná, kegyelemmel teljessé, az Én mennyországommá, nyugvóhelyemmé és végleges lakóhellyé teszi Számomra, a ti Istenetek, a háromságos, de a lényeg egységében mégis Egy Isten számára.

Szentlelkem bennetek a benső Közbenjáró, aki lelketeket a felhőkbe emeli és kapcsolatot teremt köztetek, szentjeim meg angyalaim között. Megtanít benneteket arra, hogy rendíthetetlenek legyetek, amikor miattam üldöznek és rágalmaznak titeket. Késztessétek szíveteket lelketek tökéletesítésére, teljetek el Lelkemmel és élni fogtok!

- Jöjj leányom, mi ketten? Veled az Isten.

1996. január 27.

Jahve Atyám,
mint Abba és Barát beszéltél velem.
Legyen áldott háromszorosan Szent Neved!

Átölelt gyengédséged
és felfedte előttem az Élet Ösvényét.
Azóta Palotádat és Uralmadat
építed lelkemben.

Oly gyengéden foglalkoztál velem,
mint az apa gyermekével.
Oly gondosan bántál velem,
mint a finom porcelánnal.

Felkeltél Mennyei Trónodról,
felkeltél, és királyi módon,
szelíden hozzám léptél.
Ajkamra tetted Ujjadat,
és tekinteteddel
az öröm forrását fakasztottad szívemben.

Jahve, az én Királyom leszállt szobámba
félelmetes ragyogásban,
fenségben és dicsőségben.
Teremtőm és Királyom
egyszerűséggel szólt hozzám,
zavarba hozott Atyai közeledésével,
és én elnémultam
tisztelettel teli félelmemben.

Látod? Jahvém, Te vagy lelkem
elragadtatása és Öröme,
napjaim és óráim Gyönyörűsége,
szívem Vigasztalása és Jósága.

A Te szereteted, Jahve,
hegyekből csorduló Forrás,
mely még a köveket is életre kelti!

Szent Istenem, végy és rejts el engem
felhőoszlopodba,
távol e föld mélyétől!
Rejts felhőbe e zűrzavar elől!
Dáviddal mondom magam is:
„Ha az Úr nem segítene,
lelkem csakhamar csendben nyugodnék."[1]

Szent Istenem, hatalmas dolgokat teszel
mindennapi életemben.
Jöjj már, ó jöjj Atyám! Nem látod,
mennyire szomjazik lelkem Rád?
Jöjj, és ragadj magaddal újból!

Te vagy Gazdagságom gyümölcse... Gyönyörűséges gyermek, mit jelent Számomra, ha szobádba jövök a mennyből? Mit jelent Nekem, ha leszállok Trónomról és meglátogatlak? Tudod-e? És mit jelent Számomra gyermekem, ha illatomat adom neked? Mindez semmiség Nekem! Hallottad zörgetésemet és ajtót nyitottál. Gyönyörűségemet lelem abban, hogy veled beszélek. Megdicsőít, valahányszor meglátogatlak és Nevemmel megpecsétel-

[1] Zsolt 94,17

lek. Országom alapjait rakom le benned, amikor megajándékozlak Illatommal.

Ó Vassula, társaságom magával ragadja lelkedet, mert élet minden szó, amelyet füledbe suttogok. Fogadd el társaságomat, és légy vidám Jelenlétemben! Leld gyönyörűségedet abban, hogy Teremtőddel és mindenek Atyjával lehetsz. A Bölcsesség a gyermekeké, ezért gyermekként jöjj Hozzám, még ha játszadozol is Jelenlétemben![1] Félsz, hogy félreértik Szavaimat?

Biztos vagyok benne, hogy egyesek megbotránkoznak!

Minden ember a szívéből ítél. Szavaim igazak, és aki megérti, nem forgatja ki. Gyönyörűség az egyszerűnek és tiszta-szívűnek, de botrány és sértés a sakáloknak. Soha ne adjatok teret az ördögnek racionalista lelketek által! Ne tápláljatok ábrándokat magatokban, hanem erősítsétek meg alapjaitokat Lelkemben! Építsétek föl házatokat Szentlelkemben, akiben meg fogtok újulni!

Jöjjetek, és tanuljátok meg: bár nem vagyok látható számotokra, ott vagyok körülöttetek és minden dologban, amit alkottam. Velem fog élni, aki Értem él. Aki szereti felebarátját, már legyőzte a világot, és Fiam, Jézus Krisztus lábnyomát követi az Országomba vezető úton. Igen, aki szeretetben él, Igaz Életet él Énbennem.

Apátok vagyok[2] földi apátok előtt. Én nemzettelek titeket még test szerinti apátok előtt. Kötözzétek magatokat Hozzám, nehogy szem elől tévesszetek és megszégyenüljetek! Engedelmeskedjetek elveimnek, de szívből és ne kőszívből! Határozzátok el, hogy hátralévő életetekben jót tesztek, de örömmel tegyétek! Határozzátok el, hogy többé nem fojtjátok el magatok körül a Kegyelem Szentlelkét, hogy ti is Őbenne lélegezhessetek!

Ember! Asszonynak szülötte! Tiszteld A napba öltözött Asszonyt! Gyenge ember! Az Ő karjában találj vigasztalást, abban a két karban, amelyek Fiamat vitték át a sivatagon Egyiptomba! Tiszteljétek az Anyát, aki jóakaratával tisztelt Engem! Talán Én nem tiszteltem Őt eléggé? Nagy dolgokat tettem a napba öltözött Asszony kedvéért! Attól a naptól kezdve, hogy Lelkem beárnyékozta, minden nemzedék Áldottnak hirdeti őt. Szégyen és gyalázat azok sorsa, akik felhagytak tiszteletével. Nincs kedvemre gúnnyal tűzdelt magyarázatotok az Asszonyról, akit igen nagyra tartottam Én Magam, és mindenkinek megfizetek érdeme szerint.

Alázkodjatok meg lélekben, egyre inkább alázkodjatok meg, és tartózkodjatok az arcfintoroktól, amikor arra kerül sor, hogy közbenjárásáért könyörögjetek. Ki mondja nektek azt, hogy nem hallgatom meg Őt? Talán nem Édesanyátok járt közben Kánában? Ezeket a jeleket úgy gondoltam ki, hogy lelketek megértse azt, amit ma elvet.[3] Ez a jel minden eljövendő időre szól. Istenanyai méltósága van annak az Asszonynak, akinek ruhája a nap és ékessége az Én Szentlelkem, a háromszorosan Szent, aki betölti az egész világot.

Jöjj, leányom, tedd meg, ami tőled telik, a többit majd Én teszem meg. Jahve, az Ő dicsőségében megáld téged. Gyarapítsd gyümölcseidet![4]

Fiam Szemének lángja, ne feledd, hogy nem vagy egyedül! Veled vagyok.

[1] Amikor Isten „játékos”, a szemével int felém.
[2] A Teremtő úgy dönt, hogy teremt.
[3] Isten azokról beszél, akik visszautasítják Áldott Édesanyánkat, és azokról, akik nem adják meg Neki az Őt megillető tiszteletet.
[4] Ez úgy hangzott, mint parancs.

1996. január 30.

Jegyesem![1] Ne hagyd,
hogy üres kézzel térjek vissza Hozzád!
Hadd jöjjek Hozzád
tömjéntartóval és gyümölcs-kosárral,
egész hadsereggel, mely kész
Akaratod szerint feláldozni magát.

Áldozatom, Értem élj, Tőlem vedd olajodat! Figyelj, hallass örömkiáltásokat, ha valaki Miattam megtámad! Vedd megtiszteltetésnek az Én kedvemért! Gyenge, ó gyenge lélek, mikor tanulod ezt meg? Mikor? Miért nem táplálhatlak téged ezzel a mindennapi kenyérrel, amelyet Én oly lelkesen ízleltem meg, hogy megmentselek benneteket és megdicsőítsem Atyámat? Kérned kellene, hogy még többet kapj. Kérned kellene, hogy esőként hulljon rád. Azt mondod: „Ne hagyd, hogy üres kézzel térjek vissza Hozzád", és Én így válaszolok: mennyire igazad van, Menyasszonyom, ezért fogadd el Jegyesedtől e tanácsot: Könyörögj több szenvedésért, hozd a megígért tömjént! Ezt kérd és ébredj fel!

Ha engednéd, el tudnálak árasztani megpróbáltatásokkal, kudarcokkal és mindennel. Nem látod, mennyire kedvezek neked? Ne töprengj tovább! Maradj Szemem fénylő lángja, és ne igyekezz kioltani ezt a lángot! Téged valóban zászlóként állítottalak a világ elé, és jelemet hordozod magadon, de a világ nem akarja látni, hogy Enyém ez a jel, ezért követ ragadnak, hogy zászlómra vessék... Mások úgy járnak nyomodban, mint féktelen vadászok.

Légy boldog e rád mért zsarnokságban! Nem engedem, hogy többet mérjenek rád, mint amennyi szükséges. A Mindenható mindent lát és számon tartja minden lépésedet. És ha erősebben bántalmaznának, mint amennyi a te részed, Atyám és Én enyhülést hozunk neked, örökségedbe vezetve téged.

Ne gondold, hogy Engem nem szúrnak át ugyanakkor, amikor téged. Amit veled tesznek, azt Velem is teszik. Együtt sóhajtozom veled, benned szenvedek, Engem nyomnak el benned. Nekem nem jelent nehézséget, hogy elmozdítsak egy zsarnokot... de most azt mondom, hagyd, hogy így legyen egy ideig, és bízz Bennem! Most éppen egy áldozat árán szentelem meg lakóhelyemet...

Maradj engedelmes azzal, hogy megtartod hűségfogadalmadat... Visszautasították gyönyörűséges adományomat... Ártatlan vért ontottak, és attól véres a kezük. IC.

1996. január 31.

Kedvesem lejött a szobámba,
hogy Szentséges Szívére szorítson
és magával vigyen a szelek szárnyán.
Kedvesemé vagyok,
és Kedvesem mindörökre az enyém.

Kedvesem Szeme ma igen szomorú,
Fejét vállamra hajtja.
Élő Víz Forrása,
ki szomorított meg ily nagyon?

Az enyémek tették, akik igazán enyémek... Erősen meggyötörtek, felmérhetetlen a bánatom... Nem tudom elrejteni előled bajomat, Vassula... Semmit sem rejthetünk el egymás elől, amióta ily közel hoztalak Magamhoz.

Hallgasd meg, mit mond neked Kedvesed: Alkotód, az Atyaisten, aki megteremtett téged, elhatározta, hogy Magához emeli lelkedet...

Nem csinálok ebből titkot, így van! Atyám felkelt, minden fülben visszhangzott kiáltása a mennyben. Ő, aki téged apaként nevelt és vezetett, aki felkínált téged mint ajándékát az emberiségnek, most felkelt, hogy visszavigyen téged Magához. Isten Ő, és látja ártatlanságodat, Isten Ő és másként lát, mint az emberek. Mondom neked, felkelt,[2] mert az ellened fordult zsarnokság felülmúlt

[1] Iz 54,5.: Mert maga Teremtőd lesz a hitvesed...

[2] A „felkelt" azt jelenti, hogy „felállt".

minden mértéket... Az a kérdésem: „Akarod-e, hogy Atyád, aki a Mennyekben van, kiragadjon a zsarnok kezéből és a hazug ajkak köréből?”

Uram, nem kötöttem-e szerződést Veled?
Szememmel szerződtem,
hogy ne lássak életem első három napján.
Szerződést kötöttem
Teremtőmmel és Kedvesemmel,
hogy sötétben maradok.
Megtiltottam szememnek,
hogy lássa dicsőségében a napot
és a holdnak rám vetett fényét,
hogy véghezvihessem küldetésemet
és megdicsőíthesselek Téged.

Vassulám, újból megkérdezlek: „Akarsz-e továbbra is a földön szenvedni, gyermekem, vagy inkább az Én Világosságomban, a Mi ölelő karunkban akarsz felébredni reggel, ahol ezernyi angyal hangja, biztonság, dicsőség és Maga a Jóság vesz körül téged?

Ó Istenem, Rád szomjazik,
utánad vágyakozik lelkem.
Most egyszerűen azt mondhatnám:
„Jöjj! Jöjj, és ments meg,
hogy közelségednek örvendjek mindörökre.”
Lelkem elolvad
az iránt érzett szeretettől.
Most bármely pillanatban
Karodba roskadhatna lelkem,
és ha akarnám, útban lehetnék
örömkiáltások, dicsérő szózatok
és ujjongó sokaság közepette
Istenem Háza felé!
Örömöm Istenével lehetnék!
De hadd legyek inkább megvetett
a halottak között,
az ő kárhozatos zsarnokságukban!
Nem vagyok apátlan, hiszen velem vagy.
A Szentírás mondja: Te megszabadítod
az ártatlant, Megváltóm.
Most szabadon választhatok.
Szent Istenem
magamnak semmit sem kérek,
mert Te ajándékoztál meg élettel,
örömmel, és magadhoz kötöttél.
Gyengéd figyelemmel őrizted
minden lélegzetemet,
és így most tovább szólhat a Dal,
mit hallani kívánsz
a nemzetek szabadságáért,
és továbbra is játszhatsz hárfádon, Istenem,
mert a Vadállat végül elébed esik.
Végy igénybe engem mint megvetettet,
és helyezz mindig oda,
ahol sötétség és zűrzavar honol,
ahol a világosság is olyan,
mint a sötét éjszaka.

De hiszen szüntelenül bántalmaznak téged!

A Te nagyobb Dicsőségedre! Így legyen! Hadd bántsanak!

Leányom, legyen a te kívánságod szerint! Megáldalak téged Háromságos Szentségünkben. De mondd meg nekem, mit tegyek, ha újból felkél Atyám?

Emlékeztesd Őt szerződésünkre, Uram!

Ettől elolvad a Szívem... Maradékom, a te nyomorúságosságod, nagylelkűséged árán sokakat megmentek, de ne feledkezz meg arról, hogy tiszteletteljes gondolataid is Tőlem erednek... Kerüld az önhittségre csábító alkalmakat! Még egy kis ideig légy türelmes! Amikor a nyomorúságos szeretetre vágyott, rátekintettem-e anélkül, hogy neki adtam volna Szívemet? Lásd, a Barátod vagyok.

Senki sem mondhatja: „Az Úr ránk erőlteti rendelkezését.” Neked pedig ezt mondom, leányom: „Örülök, hogy nem törted meg Atyáddal kötött szerződésedet. Nagylelkűségedet arra fordítom, hogy minden embert megáldjak a földön és kiárasszam Irgalmamat a végzetes nap előtt. Kiárasztom a jóság és az imádság lelkét. Mondom neked, Én, az Úr Erődítménnyé teszlek téged, hatalmammal teszlek erőssé.

Ó, a Szívem örvendez benned! Találkozzon tekintetünk és ünnepeljen ebben az örömben! Sokakat visszahozok Magamhoz, kiket félrevezettek, végül visszatérnek Hozzám... Jöjj, és támaszkodj Örömöd Istenére! Ne csüggedj, ne feledd, hogy amikor Engem elítéltek és Rám

adták Keresztemet, ugyanarra a földre estem le, amely mindnyájatokat hordoz, de felemeltettem, hogy befejezzem Művemet. Tanulj ezért Üdvözítődtől! Végül tiéd lesz a győzelem... A Mindenható lehelete újból föl fog emelni téged. Megpróbáltatásaidból bőséggel merítek életet.[1]

Tudd, hogy Atyád válaszolni fog neked Szent Lakóhelyéről. Melletted Vagyok...

Atyám...

Én Vagyok.[2]

Ma átadlak a nemzeteknek téged, és Én leszek Védőpajzsod. Ma dicsőséggel koronáztál Engem. Zsarnokság és igazságtalanság veszi körül az ártatlan vért, és Szívem kész volt arra, hogy kiragadjon téged a Zsarnokságból. Hogyan hallgathatnék, amikor látom, hogy elnyomóid lesben állnak, hogy megtámadjanak téged és tanácsadódat? Miképpen hallgathatnék, amikor azt hallom: „Hogyan nyomozhatnánk utánuk?" De íme, itt van a vigasz, amelyet nektek[3] nyújtok: Igyekezzetek jót tenni, tartsatok ki[4] az igazságosságban, Én veletek vagyok... Maradj hűséges! Rossz idők járnak. Nem akarok egy napon így szólni: „Nézzétek, leányom van itt, elhagyatottan fekszik a földön, senki sincs, ki felemelné."

Az Én Erőmmel töltöttem meg lélegzetedet,[5] és lángot gyújtottam benned, hogy fenntartsd az igazságosságot... Bármit teszel, a szelídség[6] lelkében tedd! Légy békében akkor is, ha nem fogadják el tanúságtételedet! Ne nézz se jobbra, se balra! Sokan kelnek majd föl és jelentik ki, hogy Én küldtem őket.[7] Ne hagyd, hogy újból eladjanak nekik! Ne félj, nem fogsz megszégyenülni. - Téged pedig leányom, megerősítelek mindazokkal együtt, akik bíznak Bennem.

Gonosz idők járnak, de ne feledd, Teremtőtök gyengéden hajol fölétek. Békében dolgozz az Én Nevemben! Ékesítsd szereteteddel Nevemet és ültess továbbra is szőlőskerteket a kiszáradt földekre! Én vagyok a te Atyád, hadd legyek vigasztalásod, és hadd emlékeztesselek arra, hogy irántad való Szeretetem nem hagy el soha.

- És mondom neked,[8] aki így beszélsz: „Tiltakozom az ilyen igazságtalanság ellen! Nem adnak választ nekem, és ha felszólalok ez ellen, akkor sem nyilatkoznak; ellopták becsületemet...", mondom neked: Légy békében, akkor is, ha elutasították azt, amiért tollad könyörgött! Nyújthattak volna ennél nagyobb megbecsülést neked? Végül nem fogok-e gondoskodni arról, hogy az Igazság győzzön? Úr vagyok, és áldásom a tiéd. Úgy ismerlek, hogy bátor vagy a harcban,[9] de inkább hagyd meg Nekem ezt a dicsőséget. Továbbra is ültess Házamban! Gondoskodtam róla, hogy a jövőben friss maradj, és teremj gyümölcsöt előrehaladott korod ellenére!

Leányom, szeretetből fakadó beleegyezésed a könnyekig meghatott! Boldog vagy, aki szegény vagy! Országom a tiéd. Király vagyok benned... E gyengeség által fogom megtörni a gonoszok hatalmát.[10] Megáldalak gyermekem.

1996. február 12.

Uram?

Én Vagyok.

Vassulám, tanulj a szentektől! Engem nem nehéz megérteni, és nem is vagyok

[1] Megtéréseket.
[2] Az Örök Atya szól.
[3] Mindannyiunknak.
[4] Úgy hangzott, mint „tartsátok fenn".
[5] O'Carroll atyát.
[6] Ezzel egy időben hallottam a „szilárdság" szót is.
[7] Hamis próféták.
[8] O'Carroll atyának.
[9] Éreztem Isten humorát, és szívem repesett az örömtől.
[10] „Az erő gyöngeségedben lesz teljessé." (2 Kor 12,9).

messze. Nem rejtem el Arcomat, és senkit sem hagyok sötétben. Jelenlétem Világosság! Sokan kérik közületek:[1] „Uram, hozz valami újat nekünk!” Ez az Antikrisztus lelke, és ez a lélek elterjedt a világban.

Semmi újat nem hozok nektek. Meghaltam, feltámadtam, Én vagyok az Első és az Utolsó. Aki Bennem bízik, annak örök élete lesz. Örökké élek, dicsőségben élek, és kezemben tartom a halál és a Hades kulcsait. Vannak még dolgok, amelyeknek be kell következniük, de minden le van írva az Idők végezetéig. Azért jövök, hogy Szentlelkemmel helyreállítsam látásotokat, és hogy véghez vigyem, amit megmondtam... hogy végül Én fogok diadalt aratni.

Földem ma még megosztott, szétszakított. Házam táján adnak és vesznek. A prófétáknak, akiket hozzájuk küldök, azt mondják: „Ne prófétálj!” Elérkezett az az idő, amelyről korábban elmondtam, hogy bíborosok lesznek bíborosok ellen, püspökök püspökök ellen, papok papok ellen. A Megosztó hatalma füstként szivárgott be Házamba, hogy tönkretegye földemet. Romboló munkája erős, és kedvenc céltáblái az Én felszentelt lelkeim. Gondolataikat úgy fordítja, hogy kövessék szívük szenvedélyeit. Átkot hagy maga után a Lázadó, amerre jár... Megesküdött, hogy egymás ellen uszít benneteket. Megesküdött dühében, hogy megrostál benneteket, különösen a felszentelt lelkeimet, és kifosztja őket. Megesküdött, hogy játékszeréül fog használni mindnyájatokat. Mondom neked: akinek szíve nem becsületes, az elbukik, de a becsületes, hűsége jutalmául, élve marad.

Légy erős Vassula! Én, Jézus, megáldalak téged és bajtársaidat. Ne ítélj! Mi ketten? Szeretlek! Béke. IC.

[1] Ezt az üzenetet öt perccel azelőtt kaptam, hogy a Dublini Rádió telefonon interjút kért tőlem. A szerkesztő így fejezte be: „Mondott-e valami újat számunkra Jézus?”

1996. február 20.

Uram, kérlek, tekints szőlővessződre,
látogasd meg és nézz utána!
Nagy megrázkódtatás érte.
Vajon a Szőlőtő is megérezte,
mennyire meggyötörték?

Igen, mivel a vessző Hozzám, az igaz Szőlőtőhöz tartozik. Szőlővesszőm, ne aggódj, amíg az igaz Szőlőtő része vagy és gyümölcsöt hozol! Az Én Szeretetem gyógyít. Rám számíts és senki másra! Imádkozz többet, és kérj még többet Tőlem! Miért húzódsz el? Jöjj Hozzám gyermekem, és kapni fogsz. Szeretlek... Engedd, hogy ajkadra tegyem Ujjamat, és visszhangozza Szavamat. Fogadj el mindent, ami Tőlem való! Pihenj meg Bennem, és engedd meg, hogy Én is megpihenjek benned!

Úr vagyok. Én vagyok az Alfa és az Omega, ezért mélyítsd el Belém vetett hitedet! Drága gyermekeim, szeressétek egymást, és soha ne hagyjatok el Engem! Szívedben van szeretetem, hogy megvigasztaljon téged. Jöjj! IC.

1996. március 18.

Béke legyen veled! Az a Parancsom számodra,[2] hogy menj el, ahová küldelek, és teremj maradandó gyümölcsöt! Az Ámen van veled. Menj el mindenhová, kínáld fel mindazt, amit Tőlem tanultál! Szentlelkem erejével fogsz járni és beszélni. Szíveket fogsz megindítani és ördögöket fogsz kiűzni. Ki fogod gyomlálni a gonoszságot és jóságot ültetsz helyébe. Én pedig örvendezni fogok választásom miatt, te is örvendezz Istenedben! Tested még halálod után is prófétálni fog. - Látod, hogy Lelkem a te tested által akarja kinyilvánítani Magát. Én, és egyedül Én beszéltem neked „a Megmentésről.” Az Én hatalmam a gyengeségben éri el tetőfokát. Rátaláltam a Gyengeségre, és igaz

[2] Istennek erőteljes és parancsoló Hangja volt.

Barátod lettem. Szeretnél örömet szerezni Nekem?

Igen, Istenem és Atyám.

Munkálkodj hűségesen háromszorosan Szent Nevemben és teljesítsd Parancsomat egyetértésben azzal a személlyel,[1] akivel egyesítettelek, és akit meggyógyítottam. Mutasson több nagylelkűséget annak a gyenge személynek hibáival szemben, akit feltámasztottam és megáldottam. Álld meg a helyedet az Irgalom művében! Állj ellen a gonoszságnak és kapaszkodj Belém! Menj, és ne félj hirdetni az igazságot! Szentlelkem fel fogja oldani az igazságot fogva tartó bilincseket.

Az Én Nevem: Béke és Szeretet.

1996. március 19.

Szentséges Szívem Vassulája, az a Vipera hozza a halált, amelyik körülötted tekergőzik. Megkísért benneteket, azután várakozik. Bukásotokra vár. És akkor már nem késlekedik a halál. Ó... fájdalom járja át Szentséges Szívemet...

Uram, itt vagyok. Mit tehetek Érted, hogy enyhítsem fájdalmadat?

Szó szerint kövesd Parancsomat![2] A halálnak nem kell eljönnie. Látod-e, amit Én látok nap mint nap? Nem... nem, te nem láthatod azt, amit Én látok... Ezerszámra vesztem el az életeket,[3] oly sok életet vesztek el... minden nap! Láttad-e, amit Én láttam a sivatagban? Ezrek éheznek és szomjaznak a vigasztalásra, reményre és szeretetre. Ezrével vannak, akik mezítelenek és szükségük van szavaimra. Könyörületem kiterjed mindarra, ami él! De nézd! A Kísértő ki akar fosztani, hogy ne tudj semmit felajánlani. Jöjj, nyújtsd kezedet a szűkölködők felé! Ne hagyd cserben az éhezőt, aki odakinn várakozik! Ne vonakodj attól, hogy meglátogasd a beteget!

- Vassula, azért határoztam el, hogy menyasszonyommá fogadlak, hogy kövess Engem. Menyasszonyommá tettelek, és elhelyeztem benned Lámpásomat,[4] hogy Szentlelkem Világosságánál és az Ő Hatalma által többé ne úgy gondolkodj, ahogy a halandók gondolkodnak, hanem ahogy angyalaim a mennyben. Akkor megerősítettelek az Erősség Lelkével, hogy ellenállj az ellenség erős ütéseinek és megálld helyedet.

Megadtam neked az Tanács Lelkét, hogy megmutassam, miben lelem leginkább gyönyörűségemet. Megnyitottam a menny kapuit, és megmutattam neked szentjeimet,[5] akik szegénységben járták útjukat, de táplálták és betakarták a mezítelent, akik alázatban és engedelmességben járták útjukat, de teret hagytak Szentlelkem számára, hogy munkálkodjék bennük és nagylelkűségük által csodákat tegyen. Ők megalázottságban, leköpve és szenvedésben járták útjukat, de igen örültek e megtiszteltetésnek, és még többet kértek, amikor mindent felajánlottak Nekem. - Teremtmény! Neked még hosszú utat kell bejárnod, de tiéd lesz a győzelem díja is, ha lelkesen elfogadod mindazt, amit felkínálok neked. Menyasszonyom, ne félj, ha lelkedben őrzöl Engem minden utadon!

Nézd, Kezemben egy magot tartok, amelyet ha egyszer elvetek és felnövekszik, elégedettséget ad neked mindazért, amit képes leszel Értem fáradhatatlanul megtenni. Nyakadat fogja ékesíteni, mert a megtiszteltetést fogod hordani nyakadon a szépség díszeként. Fejedet illatos olaj fogja bevonni és harmatként fog lecsordulni hajadról.

[1] O'Carroll atyával.
[2] Az 1996. március 18-i üzenetet.
[3] Jézus nagyon sírt és szenvedett.
[4] Jézus a Szentlélekre utal.
[5] Utalás a 1987. szeptember 27-i üzenetben lévő látomásra.

Most pedig nézz másik Kezembe... látod ezt a másik magot? Ha egyszer ezt elvetem, a szenvedés kenyerét adja neked, de hasznodra[1] válik. Sebeket fogsz kapni, egyre újabb sebeket. Legjobb barátaidat indítom arra, hogy váljanak elszánt üldözőiddé. Fulladozni és nyögni fogsz. Töviskoronámmal, Szögeimmel és Keresztemmel foglak megtisztelni. Fel fogom kínálni neked Kelyhemet, hogy nap mint nap igyál belőle, amíg Kelyhem keserűsége miatt egyetlen pillanatod sem marad arra, hogy lélegzetet végy. Most jöjj, és válassz egyet a magok közül! Ha az elsőt választod, később kapod meg szenvedéseidet. - Válassz!

A Te Akaratodat kívánom. Isten vagy, Te válassz számomra!

Rendben van, menyasszonyom, Én a második magot választom. Üldözni fognak, de sohasem a legjobb barátaid. Azt nem fogom megengedni. Ó mennyire örülök, mert úgy viselkedtél, ahogy akartam. Mindent az Én Kezemben hagytál és továbbra is Semmi maradtál. Felfogod-e végre, hogy elég vagyok Önmagamban? Nincs szándékomban, hogy elrejtsem Kimeríthetetlen Gazdagságomat ezekben az ínséges időkben. A te semmiséged által fogom kiosztani. Ne késlekedj a megmaradt kis időben, mert szenvedésem felülmúlja értelmedet.

Siess, mert odakint a sivatagban fenyegetően közeledik a halál. Leld gyönyörűségedet a Gyönyörűségben! Megáldalak. IC.

1996. március 20.

(Ezt az üzenetet március 20. és 26. között kaptam. Kihirdetésére 1996 március 25-én került sor.)

Szolgálód vagyok, itt vagyok,
hogy szolgáljak Neked, Felség.
Nélküled semmi vagyok.
Lelkem tiszta Öröme, hallgatlak.

[1] A haszon megszentelődést jelent.

Kedvesem, jöjj és tanulj! Ki magasztalt fel Engem leginkább? Megmondom neked: az Új Éva magasztalt fel leginkább! Igen! Az Asszony, kinek öltözete a nap, lába alatt a hold, és Fején tizenkét csillagból korona.[2] Mert Én, aki megteremtettem az eget és a benne lévőket, a földet és a rajta élőket, a tengert és a benne élőket,[3] mindezek fölé helyeztem Őt.[4]

A mennyország Királynője mindenkor a Magasságbeli trónja előtt áll. Nem kisebb az Ő Nevének nagysága, mint a menny magassága a föld fölött. Az Ő Neve: világosságba öltözött. Hajtsa meg térdét az egész világ előtte, aki

Isten Anyjának

Szent Nevét viseli! Megdicsőített, amikor Szeplőtelen méhébe fogadott Engem, a tiszta Bárányt, és szentélyt készített a Szentély számára. Jöjj és énekelj új éneket az Ő tiszteletére! Tisztelje minden ember a földön az Ő Szeplőtelen Szívét, az Oltárt, amelyben fogantattam és Isten-emberré is[5] váltam. Senki sem dicsőített meg Engem annyira, mint a napba öltözött Asszony.

Igen! Szépsége olyan fenséges az Ő tökéletes Szeretete miatt, hogy amerre jár, meghajolnak előtte a szigetek, a hegyek, a dombok, a völgyek és a források. Ma is éppen úgy van, mint tegnap, hogy amikor a Legtisztább Szeretet keresztülhalad a földön angyalaim kíséretében – akiknek szeme, Atyám Remekművének szépségén álmélkodva szüntelenül csodálja a Csodálatost, a Szüzek közül a Legszentebbet –, szeretettel közbenjár értetek és válaszol kéréseitekre.

Hadd mondjam meg: Szentséges Szívem a ti mennyországotok. Teremtés, Szentséges Szívem, amelyet közületek oly sokan megtagadnak és visszautasítanak, a ti Mennyországotok, a ti Paradicsomo-

[2] Vö. Jel 12,1.
[3] Vö. Jel 10,6.
[4] Ennek jeleként van az Asszony lába alatt a hold.
[5] Jézus azért teszi hozzá az „is” szót, mert Ő, az Isten vált Isten-emberré.

tok, a ti Országotok, a ti Örökségetek, Pihenőhelyetek az Örökkévalóságra. Közeledjetek hát ehhez a Szívhez, amely ennyire szeret benneteket, és Szívemből mérhetetlenül sok áldást árasztok szívetekbe, hogy lelketeket olyan széppé tegyem, mint a tavasz, hogy elefántcsonttoronnyá, mennyországgá tegyem lelketeket egyedül a Magam számára. Hogyan kételkedhet az Én Szeretetemben bárki? Ó kedvesem, valahányszor Szeretetemben kételkedsz, szomorúságomban elsötétül a nap…

Nagy Szeretetemben ma Édesanyám Szívét szeretném nektek megmutatni.[1]

[2]„Ó, Atyámnak Remekműve! Ó, Jahvénak Magasztos Remekműve! Szentlelkem Jegyese! Tündöklő Tabernákulumom! A Te Szíved, Szeretete a Szeretetnek,[3] Egy a Mi Szívünkkel! A Te Szíved az Én körülzárt kertem, az Én lepecsételt forrásom! A Te Szíved Forrás, amely termékennyé teszi a kerteket! Ó, Te Tiszteletreméltó Asszony, a Te Szíved az Én Trónom, amelyen tiszteletet adtál Nekem! Szívek Szíve, amelyet a Mi jelenlétünkben és egész mennyei udvarom előtt megkoronáztam,[4] hogyan képes teremtményeim közül bárki is megtagadni a Te Szívedet?[5] Te, a hatalom Bárkája, aki erényekbe öltözött, az Én Új Énekem,[6] Hárfám, Fellegváram, a Te nagyszerűséged magával ragadta az ég és föld Teremtőjét! Te, aki mindenkor Jelenlétünkben voltál, mindig oly közel álltál mindazokhoz, akik Hozzád fordulnak segítségért! Hogyan süllyedhetett ilyen mélyre az ember, és hogyan juthatott ilyen megtévesztő útra, hogy megtagadja a Te Szívedet?”

Nem hallottad, teremtés, hogy Én vagyok az Ő Szívének Szíve, az Ő Lelkének Lelke? Nem hallottad, hogy a Mi Szívünk Eggyé vált? Szemléld az Én Megváltó Szívemet, szemléld az Ő Társmegváltó Szívét! Szemléld Szívem Gyönyörűségét, aki hajnalként kelt fel, hogy megvilágítsa a föld sötétségét! Szemléld a Királynő Szívét, amely ragyogásában fényesebben világít az emberiség felett, mint minden csillag együttvéve! Tündöklőbb Ő a napnál. Egyedüli tökéletességében olyan ragyogó, mint az Én Dicsőségem. Szemléld Istened Tabernákulumát! Szemléld, és nagyon becsüld meg, ahogyan Én megbecsülöm Trónomat!

Ne kérdezd: „Hogyan lehetséges, hogy a Magasságbeli ilyen magas trónt jelölt ki az Asszony számára Mennyei Udvarában?” Lásd, nemcsak angyalaim és teremtményeim Királynőjévé tettem Őt, hanem Őt jelöltem arra, hogy Saját Trónom legyen. Ő az ég és föld Királynője, a királyok Királyának Trónja, mert Én, a Mindenség Ura az első helyet biztosítottam Számára Szentséges Szívemben.

Arra született, hogy Ragyogásom Koronája legyen. Arra született, hogy hordozó Edénye legyen az Igazi Világosságnak, aki Dávid házából testesült meg. Arra született, hogy becsületem és büszkeségem legyen. A Lélek Velem és az Atyával együtt így szólt:

„Mária, te kegyelemmel teljes, veled vagyunk. Egyet sem rejtünk el a titkok közül előled. A Mi Leheletünk lesz a te leheleted, Mária, a Mi Dicsőségünk tiszta kiáradása, Mária, a Mi Jóságunk képmása, a Mi Békénket adjuk a Te Szívedbe! Ebben a tökéletes Szívben fogok Én, a Fiú diadalt aratni. A Mi Szívünk – az isteni szeretet lángoló kemencéje –, lesz a Te Szíved. A Mi Lelkünk lesz a Te Lelked,[7] és magasztos kincs, Paradicsom lesz Számunkra. A Mi Lelkünk lesz a Te Lelked. Igen, mert aki

[1] Éreztem, mennyire ellágyult Jézus Szíve a szeretettől, amikor azt a szót kiejtette, hogy „Édesanyám”.
[2] Hangos felkiáltással Jézus Szűz Máriához szól.
[3] Megértettem, hogy a „Szeretet” a Szentháromságot jelenti.
[4] Krisztus hirtelen lehalkította hangját, és szomorúság érződött benne.
[5] Jézus egyszerre volt szomorú és meglepődött.
[6] Megértettem, hogy úgy érti: Az Új Éva.
[7] A „lelket” úgy kell érteni, mint Lk 9,24-ben az életet.

Hozzánk csatlakozott, annak egy a lelke Mivelünk."

Ő az, Akit oly nagyra becsültünk, Akit oly sokan visszautasítanak, pedig Ő a ti szemetek kenete, sebeitekre a balzsam, a ti kérésetek meghallgatásáért Ő az irgalmas könyörgő az Örök Atya előtt, Ő a ti lelketek közbenjárója és szószólója.

Gyenge ember! Szentlelkem Jegyese a Templomok Temploma, az ígéret földje a gyengék és nyomorúságosak számára, Ő örök Világosságomnak tükre. Vigasztalótok vigasztalója, fájdalmatok enyhítője... Mit mondjon az ember? Mit mondhat az ember saját sátrában? Miképpen találhat halandó testében mennyeit, amit Atyám mindenható Keze adott, amikor a bűn súlya terheli lelkét? Ember, te világosság és értelem nélkül irányítod lelkedet.

Nyisd ki szívedet ma, ember, és akkor háromszorosan Szent, Isteni Világosságom felfedi mindazokat a misztériumokat, amelyek felmérhetetlennek tűntek előtted, és meg fogod érteni, hogy kicsoda a napba öltözött Asszony. Egész lényed felemelkedik, szíved ujjongani fog és elragadtatásba kerül, amikor szemedről lehull a fátyol, hogy lásd az áldott szíveknek Áldott Szívét, a szentek közül a Legszentebbet, azt a Szívet, amely semmihez sem hasonlítható, amely határtalan szeretettel, tüzes izzással és fényes ragyogással lángol.

Akkor majd megérted barátom, hogy mi az Erény, és miképpen lettem Én, az Isten, ebben az Erényes Szűzi Szívben Isten-emberré. Meglátod akkor Megváltód Édesanyját, a próféták Anyját, a tanítványok Anyját, a karizmák Anyját, a Diadal Anyját, a határtalan kegyelem Anyját, az egyedüli Megváltás Anyját, az Igazi Szőlőtő Szőlőskertjét. Meglátod az utak Útját, amely mindenkit Hozzám vezet, a mennyországnak minden ember számára kitárt Kapuját, melyen keresztül belépve mindenki örök életet nyerhet.

- Nem vetted észre, hogy Szívem mennyire meghatódik és mennyire kedves mindenkor az Ő Szívének? Hogyan tagadhatnék meg bármely kérést e Szívtől, amely Királyotokat a világra hozta? Áldja minden hívő az Ő Szívét! Ha az Ő Szívét áldjátok, azáltal Engem áldotok.

Tiszteletreméltó Királynőként fogtok beszélni Róla, ha egyszer megismeritek. Emeld fel szemedet, teremtés, az Ő Szívére, és megígérem, hogy szüntelenül növekedni fogsz a ragyogásban. Szíved fel fog emelkedni az Ő Szívének kemencéjébe, szíved dobogni fog a gyönyörűségtől és el fog telni Vele. Úgy fogsz belépni Szívébe, mint aki belemerül a szeretet óceánjába, mivel olyan nagy az Ő Szíve gazdagsága, mint a tenger, amely kiárad feléd, te pedig feléje sietsz. Az Ő Szívében van az ég és föld minden Gazdagsága, és mind a tiéd lehet!

Mivel még mindig éjszaka borítja lelkedet és szívedet, kelj fel! Kelj fel, és emeld szemedet az Ő Szívének ragyogó látványára, amelyet oly sok próféta szeretett volna látni saját életében, de nem látta. Kelj fel, és énekelj új himnuszt a Szentháromság Himnuszának! Énekelj, és mondd: „Fivéreim, nővéreim, jöjjetek, hadd takarjon be benneteket a Kegyelmek Kegyelmének Palástja! Jöjjetek, hadd takarjon be benneteket a Királynő Világossága! Jöjjetek, hadd árnyékozzon be bennünket Ő, akit a Szentlélek árnyékozott be!" Nem hallottad, hogy eljönnek a népek az Ő Világosságához, és hogy eljönnek a királyok az Ő hajnali fényéhez, amikor végül majd diadalt arat az Ő Szíve az Én Szívemmel együtt? Misztérium ez a szívében gazdagnak, de várva várt Áldás a szegénynek és alázatosnak...

Ó jöjjetek még, mielőtt rátok zúdulna a bűn áradata! Jöjjetek ebbe a Bárkába,[1] amely meg tud menteni benneteket! Ne legyetek olyanok, mint Noé idejében őseitek, akik nem figyeltek. Jöjjetek

[1] Áldott Édesanyánk Szívébe.

a Bárkába, és megmenekültök a bűn viharos vizeitől és attól, hogy elpusztuljatok a bűn áradatában. Jöjjetek, és legyetek az Iránta tanúsított hűségetek szerint a Közbenjáró megígért gyermekei!

Ha hűségesek vagytok Hozzá, azzal Nekem adjátok át magatokat. Minden tisztelet, amelyet az Ő Szívének adtok, kiegészül és felszáll Hozzám, mivel olyan teljes a Mi egységünk. Az Ő Szívét tisztelve, az Ő Fényében minden rendelkezésemet jobban megértitek, mert az Ő Szíve fogja vezetni szíveteket, és kezeteket Maga a Kegyelem Trónja fogja Kezében tartani. Mennyire áldottak lesztek, ha újból és újból tiszteletet nyújtotok Szívének!

Jöjjetek Őhozzá, az Áldotthoz, aki azzal nyilvánítja ki Anyai Szeretetét gyermekei iránt, hogy megmutatja nekik a mennybe vezető utat. Jöjjetek Megváltótok Társmegváltójához, aki felajánlotta, hogy az Ő Szeretettől égő Szívét is szúrják keresztül értetek. Jöjjetek, és tiszteljétek e Szívet, amely ég mint lámpás és ott világít Szívemben és Szívem mellett.

Ha azt mondjátok: „Nekünk nincs szükségünk az Ő Szívére!", tudjátok meg, hogy valójában azt mondjátok: „Nincs szükségünk az Úr Szívére!" Tanuld meg, gyenge ember, hogy Szentséges Szívem annyira egyesült a ti Édesanyátok Szeplőtelen Szívével, hogy tökéletes egységében e Két Isteni Szív Eggyé lett. Ünnepélyesen mondom nektek: Ha az Ő Szívét elismeritek, akkor nemcsak az Én Szívemet ismeritek el, hanem az Atyáét is. Hiszen mondottam, hogy Én az Atyában vagyok és az Atya Énbennem. Hogyha Én az Atyában vagyok és az Atya Énbennem, akkor az Én Szívem is az Atyában van, az Ő Szíve pedig az Enyémben. Megtagadja Szavamat, aki azt mondja, hogy nem vagyunk elválaszthatatlanok és Egy. Ne légy lelked rabja és ne engedd, hogy megnyerjenek a világ érvei!

Mondd, melyik teremtmény szíve hasonló Szűz Mária Szívéhez? Nincs Szűz Mária Szívéhez hasonló szív! Ő kezdettől fogva tökéletes, születésétől[1] kezdve Szeplőtelen és Kegyelemmel teljes, kegyelmében felülmúlja angyalaim kegyelmét. Ezért kérdezték egymást az angyalseregekben:

„Ki lehet ez a fátyla mögött?"

„Miért hajolnak meg a hegygerincek köszöntvén Őt, amikor elhalad előttük?"

„Ki ez, akinek nincs folt a Szívén és Isten tetszésére van?"

„Láttátok, hogy Isten egész teremtése lesüti szemét, amikor előttük elhalad?"

„Kicsoda Ő, aki olyan, mint a forrás, és kegyelmével termékennyé teszi a kerteket, kicsoda az élő víznek ez a forrása?"

„Kicsoda Ő, akinek Szíve ennyire tiszta és telve van isteni szeretettel, éjjel és nappal, nappal és éjjel Isten után sóhajtozik és aki teljes egységben van a Magasságbelivel?"

„Ki ez a Szűz, aki erényei és kegyelmei gazdagságában mégis olyan alázatos, hogy a magasságos Isten nem veszi le róla Szemét?"

Sok angyalom elnémult csodálkozásában, és nem találtak szavakat…

Ebben a Szívben, a kegyelem Mélységében fejtettem ki hatalmamat. Az ég és föld Alkotója, a kegyelem Alkotója meglelte mennyországát a mennyben, kegyelmét a kegyelemben, hogy a rabszolga állapotába kerüljön. A Csodálatos Alázathoz[2] jöttem, hogy Én szolgáljak és ne Nekem szolgáljanak. Én, az egész emberiség Megváltója, a megígért Messiás, eljöttem Szentséges Szívem tökéletes képmásához, hogy megosszam vele a bánatot, az örömet, a szenvedést, a vértanúságot, a csodákat, az árulást, a kínszenvedést, az ostorozást, a keresztülszúrást és a keresztre feszítést. Szívünk együtt adott jóvátételt.

Szent Édesanyám földi életének minden pillanata a szeretet, a segítőkészség, az alázat és a tisztaság tökéletes himnusza volt. Kincs Ő az Én kincseimből. Ebbe

[1] Szűz Mária kezdettől fogva tökéletes, Szeplőtelen amióta Isten terveiben „megszületett".
[2] Áldott Édesanyánk.

a Szent Szívbe jöttem el, az Én Szentséges Szívem képmásába és hasonlatosságába, hogy Isten-emberré legyek és kövessem lépteit,[1] majd később Ő kövesse az Enyémeket.[2] Mondottam, hogy Ő és Én mindent megosztottunk egymással a Keresztig.

A Mi egységünk olyan bensőségesen teljes volt, hogy nem volt szükségünk beszédre, mert csupán Szívünkben érintkeztünk. Távollétemben nem kellett eljuttatnom Hozzá szavaimat és gondolataimat. Szentlelkem egyedülálló hatalmában minden ismertté vált Előtte. Szűzi Szívében mindenről tudott, mivel Isten az Övé volt, Ő meg Istené. Ily módon az Örök Atya Akarata volt az Ő mindennapi tápláléka.

Ó teremtés! Lelkem mélységesen aggódik, amikor közületek oly sokan visszautasítják az Ő Szívét! És angyalaim reszketnek ama nap miatt, amikor e népet vétkesnek nyilvánítom! De számotokra, akik tisztelitek és szeretitek Őt, nyitva áll Szívének Ajtaja, hogy rajta keresztül a mennybe jussatok. És azt fogom mondani neked, aki szereted és tiszteled Őt: „Jöjj! A földön oly nagy volt szereteted Iránta, hogy ma lakóhelyedre jöhetsz, és leborulhatsz Szent Templomom[3] elé".

Teremtés, ez a Nagy Jel[4] az égen, a Napba öltözött Asszony, aki félelemben tartja a gonosz lelkeket, ez a Nagy Jel, amely megvilágítja az eget elűzve a Sötétséget,[5] nem más, mint az Én Anyám. A sötétséggel szemben emeltem fel a Legszentebb Szűzet, hogy lépteiteket vezetve, lángoló Tűzoszlop legyen előttetek éjszaka, nappal pedig Napotok legyen, hogy megvilágítsa ijesztő sötétségeteket.

- Azon a napon, amikor a Szentlélek által szűzi Méhében fogantam, minden gonosz lélek megbénult félelmében, ugyanakkor a mennyben az égi seregek nagy sokasága énekelve dicsérte Istent: „Dicsőség Istennek a magasságos mennyben, és békesség az embereknek, akik kegyeinek örvendenek!" Leszálltam tehát a mennyből a mennybe, trónomról a trónomra...

Igen, oda, ahol virágjában állt minden erény, és ahová magával ragadta Szentséges Szívemet tökéletes Szeretetének illatával. A Tökéletesnek Szíve páratlanul szeretetreméltó... Az Ő Szíve, Szeplőtelen Fogantatásától kezdve szüntelen imádság, a jóvátétel tömjéne, folytonos imádás volt Isten előtt. Ez az Én Szőlőskertem,[6] akit Atyám erős Keze művelt meg, hogy meggyökeresedjen talajában az Igazi Szőlőtő.

Jöjjetek Áldott Édesanyátok Szívéhez, amely fényes, mint a nappal! Jöjjetek, és fogadjátok végtelen sok kegyelmét, ami sugarakban árad Kezéből. Az Én Szívem, amely telve van kegyelemmel és igazsággal, az Ő kegyelemmel és igazsággal telt Szűzi Méhében öltött testet. És most a Mi Eggyé vált Két Szívünk le fogja győzni a Keserves Csapást, éspedig nem fizikai erővel, nem is a fegyverek erejével, hanem szeretettel és áldozattal.

1996. március 26.

Az Én Békémet adom neked. Ebben a Békében fogadd Üzenetemet...[7]

Csupán annyit kell tennie, hogy olvassa el üzenetemet, azután döntsön. Leányom, az egész teremtés engedelmeskedik Nekem...

Igen, a teremtés engedelmeskedik Neked, de teremtményeid közül nem mindenki engedelmeskedik!

Nem... nem mindenki engedelmeskedik. Vannak, akik abba a kísértésbe esnek, hogy inkább az emberek elismerését

[1] Jézus gyermekkorában Édesanyját követte.
[2] Megértettem, hogy Szűz Mária követte Jézust küldetésében.
[3] A mi Áldott Édesanyánk: Isten Temploma.
[4] Jel 12,1
[5] Az Sátánt.
[6] Szűz Mária.
[7] Megkérdeztem Jézustól, hogy mi történik, ha „valaki" nem engedelmeskedik, vagy nem figyel kérésére.

keressék, mint az Enyémet... Mások jobban vágyakoznak arra, hogy elnyerjék az emberek tetszését, mint az Én tetszésemet, Istenük tetszését. Sokan vannak, akiket csupán önérdekük késztet engedetlenségre. Mások még nem határozták el, hogy lemondanak szenvedélyeikről, saját kényelmükről, és annyiszor vétkeznek, ahányszor lélegzetet vesznek. Beszéltem mások megítéléséről, és hogy miképpen válik nyelvük elítéltetésük okává, de kiegészítem azzal, hogy azok a szájak, amelyek tüzet köpnek, és beleharapnak az emberekbe darabokra tépve őket, szintén szenvedni fognak, mert megbántják Szentlelkemet. Szentlelkem útjai nagyon különbözőek! Akit Szentlelkem vezet, az megkapja a kegyelmet, hogy tiszteletben tartsa törvényeimet és útjaimat, amelyek szelídek, szeretetteljesek és tökéletesek.

Én vagyok a Szeretet Forrása, és Jézus a Nevem. A Gonosz lélek azonban a bűn és a gonoszság forrása... Leányom, ne veszítsd el bátorságodat, legyen életed szépséges ékesség, virágcsokor, egyre erősödő tömjénfüst, hogy láthatóvá váljék előttetek a láthatatlan Isten képmása mindörökre. Maradj hűséges Hozzám! Melletted vagyok.

Soha ne félj! Dicsérj Engem, leányom! Béke...

ΙΧΘΥΣ

Uram, Életem, Családom,
a Te részed vagyok,
és lelkem ujjong Tebenned.
Mindörökre áldom Nevedet!
Teremtés, ünnepeld Isten hatalmas műveit,
és dicsérd Őt, aki felemeli az alázatost!
Miképpen kételkedhet a halandó
csodálatos közbelépéseidben?

Vassulám, életed legyen Hozzám szóló szüntelen imádság...

Ne engedd, hogy bárki megtévesszen azt mondván neked, hogy Istennek nincsenek eszközei arra, hogy közelebb jöjjön népéhez... ne engedd, hogy ezek az emberek megzavarják lelkedet! Én tömjénem, imádkozz ezekért az emberekért, hogy jöjjenek ők is, igyanak Forrásomból és éledjenek fel! Azért rosszindulatúak, és azért vonakodnak meghallgatni és megérteni, mert elhagytak Engem és Törvényeimet.

Ó ...[1] Vassula, virágom, kiszáradt föld lett e nemzedék! Imádkozz a világ megtéréséért! IC.

1996. április 3.

Vassulám, e végső idők kis tanítványa, most mennyei szavakat diktálok neked Édesanyám Szívéről...

Ahogyan már előzőleg mondottam, Édesanyám Szíve és az Én Szívem annyira egyesült, hogy Eggyé vált. A szüzek Szűzét, a Legszentebbet, az Én Édesanyámat a Mennyben továbbra is és mindörökké az Én Édesanyámnak nevezik.[2]

Amikor Én, az Isten, leszálltam, hogy fogantassam a Szentlélek által és megszülessek Szűz Máriától, akkor az Én mennyországomba jöttem le! Leszálltam az egyik égből a másikba. Elhagytam az egyik trónt, hogy a másikat elfoglaljam. Szívét olyannak találtam kívül és belül, mint a szent lámpatartón fénylő lámpást.

És Ő szívesen látott Engem ebben a Paradicsomban, hogy megdicsőüljek. Amit Éva elveszített[3] és megszentségtelenített, azt Szűz Mária az Ő tökéletes engedelmességével és alázatával visszaszerezte[4] és megszentelte. És ez által az Asszony által fog újból eljönni a földre az Én Országom. Minden szívben megalapozom földi Országomat. Szentlelkemet újból olyan bőséggel árasztom ki rátok, hogy a jelenlegi szárazság átalakul termékeny földdé.

---

[1] Jézus sóhajtott.

[2] Az ő rangja: Theotokos, Isten Anyja.

[3] Éva elveszítette a Paradicsomba jutás lehetőségét saját maga és minden gyermeke számára.

[4] Szűz Mária, Jézus Megváltása és Áldozata árán visszanyerte a Paradicsomba jutás lehetőségét saját maga és minden gyermeke számára.

Hallottátok, hogy a Mi Két Szívünk a végső időkben apostolokat támaszt, akiket így fognak hívni: a végső idők apostolai. A Mennyország Királynője és Én Magam fogjuk tanítani őket, hogy menjenek el minden nemzethez, hirdessék félelem nélkül Isten Szavát. Nem fognak megtörni, még ha vér borítja is őket az Ellenség gonosz támadásai miatt. Nyelvük kétélű kardként fogja átszúrni Egyházam ellenségeit, felfedve eretnekségüket.

Nem inognak meg és félelmet sem ismernek, mert a bátorság lelkét adom nekik. Nem éri utol őket a pusztító ostor. Egyetlen követ sem hagynak a helyén anélkül, hogy fel ne fordítanák. Nyomon követik a bűnösöket, a gőgös szónokokat, a nagyokat és büszkéket, a képmutatókat, Egyházam árulóit. Nyomon követik őket egyik kezükben Keresztemmel, a másikban a rózsafüzérrel. <u>És mellettük fogunk állni</u>. Meg fogják törni az eretnekségeket, helyükbe hűséget és igazságot visznek. A méreg ellenszerei lesznek, mert bimbóként fakadnak Szűz Mária Királyi Szívéből.[1]

A végső idők apostolai Istent, Atyjukat fogják segítségül hívni, és Isten, az ő Atyjuk segíteni fog lelküknek; segítségül fogják hívni Szűz Máriát, Áldott Édesanyjukat, és Áldott Édesanyjuk segíteni fog nekik, hogy a Magasságbeli tanúivá váljanak. A Szentlélek a buzgóság lelkét adja nekik, hogy álljanak készen Isten számára, hogy álljanak készen erre a Harcra. Azon a napon a napba öltözött Asszony és gyermekei lábukkal eltiporják a gonosz hatalmának kevély koronáját.

A második Éva, akinek elég hatalmat adtam ahhoz, hogy legyőzze a Sátánt és birodalmát, sarkával megtöri a Sátán fejét. Ez az ellenségeskedés nemcsak a mennyország Királynője és a Sátán között áll fenn, hanem fennáll a Királynő gyermekei – akiknek birodalma az Ő Szívében van – és a Sátán gyermekei között is, akik a Sátánban és általa építették fel országukat, és akik napjaitokban a ti legerősebb üldözőitek. Közülük sokan – a ti időtök tudósai és filozófusai – a Vadállat imádói…

Háromságos szentségemben ezt az alázatos Leányt választottam arra, hogy tökéletes erényeiben és kegyelmeiben Ő legyen az az Asszony, aki erényeivel és kegyelmeivel kihívja Lucifer egész birodalmát, akit az Asszony nevének említésére mindig düh fog el és reszketni kezd a félelemtől.

Mondom nektek, hogy nevének nagysága, hatalma és ragyogása nem kisebb, mint az ég magassága a föld felett. Tisztelje a Királynő Szívét mindenki, aki a földön él! Ő szüntelenül oltalmazta gyermekeit a Gonosz támadásai ellen, aki a ti időtökben nyíltan megjelent,[2] hogy harcoljon Szentséges Szívem és szentjeim serege ellen. Szűz Mária erős Keze azonban hamarosan feloszlatja a Gonosz birodalmát, és uralmát gyökerestül kiírtja…[3]

A teljes igazságban mondom nektek: Rajtam kívül senki sem kapott az égen és földön, sem az angyali hatalmak között ilyen nagy Tekintélyt és Hatalmat mindenek felett, mint a ti Áldott Édesanyátok. Mert Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és az Utolsó, az Egy, aki volt, aki van és aki el fog jönni.

Amint tudjátok, elég vagyok Önmagamban, de Szűz Mária Szűzi Szíve által kezdődött Megváltó művem, és az Ő Szent Szíve által fogom befejezni is Megmentő tervemet. Tiszteljétek ezért az Ő Szívét ti, akik haragra gerjedtek Nevének hallatára, és értsétek meg, hogy <u>Ő az Én Szentséges Szívem és mennyei udvarom Öröme</u>.

Az Ő gondolatai Fogantatásától kezdve mindenkor egységben voltak az Én gondolataimmal. Az Ő Szíve, amelyet teljesen az Atya Akarata alá rendelt, szüntelen imádság, a szeretet szüntelen

[1] Jézus úgy érti, hogy a Szűzanya neveli őket.

[2] A Gonosz.

[3] Fatima üzenete: „Végül az Én Szeplőtelen Szívem fog diadalt aratni.”

himnusza volt. Engem, a ti háromságos Isteneteket imádott, aki Egy a lényeg egységében.

- Ma, ezekben a végső időkben, amikor elszabadult a harc a Mi Két Szívünk[1] és gyermekeink ellen, akik az Igazság mellett tesznek tanúbizonyságot, mondom nektek: Siessetek Áldott Édesanyátokhoz, aki Palástja alá rejt benneteket, amint a tyúk gyűjti szárnya alá csibéit.

Ó... de mily sokan elvesztek közületek még mielőtt megszülettetek volna, mert sok akadály gátolja azt a tiszteletet, amelyet egykor megadtatok az Ő Szűzi Szívének! Emberi tanok és racionalista szabályaitok miatt szíveteket és életeteket e világi élethez igazítottátok. Ó Bűnnek rabjai! Pénznek rabjai! Sátánnak rabjai! Tekintsétek magatokat halottnak és feloszlottnak!

Bizony most már majdnem lejárt számotokra a fényűzés ideje! Nem hallottátok, hogy a Hajnal Ragyogása[2] fog uralkodni és fényleni minden szívben, amelyet felajánlottak a Mi Két Isteni Szívünknek, és hogy általuk válnak istenivé? Visszakapják azt az isteni életet, amelyet az emberi nem elvesztett a bűnbeeséskor... mivel a bűn egy ember által jött a világba, és a bűn által a halál, az Én Megváltó tervem is Szűz Mária Társmegváltó Szíve, az Isten Képmásában tökéletessé vált Éva által jött létre, hogy Én, az Új Ádám az Ő Szeplőtelen Szívében találjam meg Paradicsomomat.

Fogom-e hallani tőled, nemzedék:

„Uram, szívem kész megtanulni, hogyan szeressem és tiszteljem azt a Tabernákulumot, amely a Te Szentséges Szívedet hordozta. Azóta, hogy anyám méhében megfogantam és megszülettem, tévelygek és tévedésben vagyok. Ézsauhoz hasonlóan elmentem Anyámtól, hogy saját érdekeimet keressem és azokat mások zaklatása árán vívjam ki. Csak saját erőmre támaszkodtam. Gyűlöltem testvéremet, aki az én szívemmel ellentétben, azon gondolkodott, hogy miképpen szerezzen örömöt Édesanyánk Szívének és közelében maradva bőséges Kegyelmet kapott Tőle. Nem voltam olyan, mint Jákob és leszármazottjai.

Uram, szívem most kész arra, hogy tanuljon és tisztelve szeresse a Legszentebb Szentély Szentélyét, nehogy több tévedés kerítse hatalmába oly rosszra hajló lelkemet, nehogy úgy tegyek, mint Káin, aki egyre zaklatta, végül pedig megölte testvérét. Nem fogom továbbra is üldözni azokat, akik az Ő Szeplőtelen Szívéhez tartoznak. Ehelyett a szüzek Szűzéhez fordulok, és újabb kis Jákob leszek, hogy Ő Jóindulatában bőséges kegyelmeket öntsön rám Szűzi és Szeplőtelen Szívéből, és hogyha lelkem egyszer az Övé lesz, az Ő gazdagságában ünnepeljen, szívemet pedig tegye az Ékes Szépségben lévő ékes szépséggé.

Engedd meg Uram, hogy szívem kívánja azt, és vágyakozzon arra, hogy Szentélyedbe[3] tekinthessen, láthassa Hatalmadat és Tekintélyedet! Engedd, hogy betekinthessen a Szentély Kincstárába és gazdag ünnepet üljön! Ne engedd meg többé lelkemnek Uram, hogy leszálljak a földre, mint Káin és Ézsau, hanem emeld fel lelkemet Szűz Mária Szent Szívéhez, hogy Jákobhoz hasonlóan mennyei áldást kapjon."[4]

- Jöjjetek, és foglalkozzatok gondolataitokban most mennyei dolgokkal, hogy képesek legyetek megérteni, amit a Bölcsesség elrejt előletek! Ehhez önmagatok megalázása és bűnbánat szükséges. Most lesz felfedve előttetek mindaz a misztérium, ami nemzedékeken át rejtve volt előttetek. Kéznyújtásnyira van tőletek megmenekülésetek reménye.

Nem vettétek észre, hogy e végső időkben miként vonul keresztül a földön a Béke Királynője angyalaim kíséretében?

[1] Vö. Jel 11 „a Két Tanú".
[2] Jézus az Ő eljövendő Országára utal.
[3] Szűz Mária Szívébe.
[4] Mindezt mintegy gyónásként adta nekünk Jézus, hogy mi is mondjuk el.

Nem vettétek észre, miként hirdeti nektek Szeplőtelen Szíve az Én Szavamat és miként készíti elő Uralkodásomat? Nem vettétek észre, hogyan készíti elő Áldott Édesanyátok Szíve gyermekeit és alakítja Szívével szívüket, hogy mindenki kész legyen Országomra? Nem vettétek észre, miként tökéletesít benneteket Számomra Szívében az Ő Kincstárából?

Megadtam az ég és föld Királynője Szívének a Bölcsesség minden kincsét, és ebből a kincstárból adja bőségesen kegyelmeit, hogy kiemeljen benneteket a sötétség hatalmából, hogy szentekké, apostolokká és nagy harcosokká tegyen benneteket, hogy csatlakozzatok Hozzá a ti időtöknek ebben a nagy harcában.

Az Ég Királynője Anyai szeretetében minden módon azt keresi, hogy elnyerje számotokra a szabadságot, hogy a mennybe jussatok. Tanít és arra emlékeztet, hogy ti is az Ő gyermekei vagytok, a kegyelem által a mennyei Szentek királyi házához tartoztok és számotokra is fenntartott egy trónt a Szentek között.

- Nincsen olyan kérés, amelyet ne teljesítenék Szívem Gyönyörűségének,[1] mert kezdettől fogva semmi sem akadályozta Őt abban, hogy úgy lássa a dolgokat, mint Atyám, Én Magam és a Szentlélek. A Mi[2] Akaratunk, teljes egyetértésben volt az Ő akaratával. Az Ő kívánságai a Mi kívánságaink voltak, mert Én vagyok az Ő Szívének Szíve, az Ő Lelkének Lelke, Nem hallottatok a mi Szívünk és Lelkünk Egységéről?

- Az Én állapotom Isten-emberként isteni volt a földön, mégis engedelmeskedtem Anyám és Nevelő Apám tekintélye alatt élve. Kiüresítettem Magamat, hogy Magamra öltsem a szolga állapotát azzal, hogy elfogadtam a halált, és te, nemzedék, még mindig nem értetted meg, hogy az Igazi Szőlőtő Atyám szőlőskertjébe[3] ereszti gyökereit? És hogy a Szentlélek Jegyese, Isten Városa,[4] az Ígéret Földje a Te Édesanyád is, akinek tisztelettel tartozol? Ó nemzedék, hogyan juthattál ilyen tévútra, hogyan lehetséges, hogy tartózkodsz közbenjárásától?

Nem olvastátok?: „Az Úristen Neki adja atyjának, Dávidnak trónját”?[5] Az ég és föld Királynője az Én Trónom is. Ő a ti Királyotok Trónja, aki Dávid házából testesült meg... Az Úr, a ti Istenetek „uralkodni fog Jákob házában mindörökké és Királyságának nem lesz vége”.[6] Az Ő gyermekei a mai Jákobok, a végső idők apostolai és a nagy Szentek, akiket Édesanyám Szíve nevelt és alakított, hogy örökkön örökké egy legyen a szívük velünk, mert szívükben mindenkor fenn fog maradni az Én Országom.

Legyetek egy!

1996. április 9.

(Szűz Mária)

Vassulám, gondosan figyelj Rám!

Az Úr Irgalmában Saját Szívéből adta neked ezt a Kincset,[7] megmutatta Karjának erejét, elvitte jó hírét a föld széléig. Bárcsak tudnátok mindnyájan, hogy mit kínál fel nektek az Úr a ti időtökben! De az Úr Lelke csak az egyszerűhöz és a tisztaszívűhöz jön el és tölti el adományaival. Az Ő dicsősége mind a mai napig az alázatos felett ragyog, és továbbra is üres kézzel fogja elküldeni a gazdagot...

Ezen az Üzeneten keresztül Békés életre hív benneteket. Isten mindenkit hív közületek, mert Ő Atya. Azért hív benneteket, hogy javítsátok meg életeteket, és éljetek szentül. Én, a ti Édesanyátok, megáldom mindazokat, akik visszafordulnak Istenhez, és dicsérem Őt, akinek

[1] Szűz Máriának, a mi Áldott Édesanyánknak.
[2] A Szentháromságé.
[3] A mi áldott Édesanyánk a szőlőskert.
[4] A mi áldott Édesanyánk.
[5] Lk 1,32
[6] Lk 1,33
[7] Az „Igaz Élet Istenben” Üzenetet.

Irgalma kitart nemzedékről nemzedékre. Azokért viszont, akik továbbra is makacsul saját filozófiájukra támaszkodva erkölcstelen életet élnek, imádkozzatok és böjtöljetek! Szívemet, az Anya Szívét szétszaggatja visszautasításuk és vakságuk... Ó milyen fájdalom, milyen tövisek ezek Szívemben, gyermekem!

Te pedig továbbra is tégy tanúságot az Atya, és az Én Fiam és a Szentlélek Nevében! Továbbra is tedd ismertté Nevüket, és menj el mindenhova, ahova az Atya, és az Én Fiam és a Szentlélek küld. Ők nem fognak elhagyni, ezért bízz Bennük! Leányom, Én mindig ott vagyok, ahol Jézus. Veled vagyunk. Ne félj hát! Végül a Szeretet fog győzni... Ne félj a büszke szívűektől, mert bár hatalmukban hivalkodnak, semmik az Úr Szemében. Nem hallottad: „A Mindenség Ura senkitől sem tart és nincs nagyság, amitől félne."[1] „A kicsik irgalomból megbocsátást nyernek, a hatalmasokra azonban kemény büntetés vár"[2] és továbbra is szétszórja a szívükben kevélyeket...

E napokban Jézus kinyilatkoztatta neked a Szívét. Tudd meg, leányom, hogy nevedet beleírtam a Szívembe. Ugyanezt tettem mindazokkal, akik szeretik Fiamat és Engem.

Tisztelj Engem áldozatokkal! Tiszteld Szívemet a gyermek ártatlanságával! Tiszteld Édesanyád Szívét azzal, hogy visszautasítod a bűnt! Tedd a jót, és kérd Atyádat a mennyben a Szentlélek adományaiért!

Növekedj Szeplőtelen Szívemben, és meggyógyítom lelked minden sebét,[3] hogy Jézus, a te Megváltód Öröme és e sötét nemzedék hajnalfénye lehess.

Növekedj Édesanyád Szívében, hogy egész lényed ragyogjon, mint drágakő annál a Világosságnál,[4] amely körülvesz Engem, hogy szépségedet látva[5] seregestül jöjjenek e nemzetek hozzád. És ha megkérdezik: „Ki alkotott téged, hogy úgy ragyogsz, mint ezernyi drágakő?" Tégy tanúbizonyságot és mondd: „A Legtisztább Szívben alkottak engem, ugyanebben a Szívben, amelyben Megváltónk kivirágzott és testet öltött, hogy én is Isten Anyjának gyermekévé váljak, és így méltó módon tudjam kifejezni azokat a gondolatokat, amelyeket a Mindenható adományai révén kapok.

Jöjj, növekedj Szívemben és légy Szívemnek szíve! - Merítsd ki Szívemből mindazt a Gazdagságot, amit a Bölcsességtől kaptam, hogy te is megtanuld szeretni az Atyát, és az Én Fiamat és a Szentlelket. Így leszel Isten Anyjának gyermeke. Jöjj, jöjj, és meríts Szívemből erényeket, amelyeket Én kaptam,[6] mert azok a tieid is. Gyermekem, ó, azt akarom, hogy szépséges légy Fiam számára, és légy az Atya tetszésére. Azt akarom, hogy tökéletes légy Emmanuel Szíve számára. Szeplőtelen Szívemből, gyermekem, a te szívedbe öntöm minden kegyelmemet, hogy a te szíved is a Magasságbeli oltárává, égő tömjénnel telt tömjénezővé legyen, és te is Kegyelemben és Hűségben élj.

Isten az Ő misztériumát csak a tisztaszívűek előtt fedi fel, és a Mi Két Szívünk azért követi fáradhatatlanul a bűnösöket, mert nagyon szeretünk benneteket. Ó, de úgy látszik, hogy sokan nem értik és nem törődnek vele, és gúnyt űznek Felszólításainkból. Amikor az Irgalomnak ez az ideje lejár, a halottak nem kelnek többé életre.[7]

A Mi Két Szívünk tele van sebekkel, és fájdalommal kiált hozzátok, hogy javuljatok meg, imádkozzatok, böjtöljetek, és igazán szeressétek Fiamat az Oltáriszentségben!

---

[1] Bölcs 6,7
[2] Bölcs 6,6-7
[3] A bűnöket.
[4] A Szűzanya a Szentlélekre utal.
[5] Szűz Mária Szívében és lelkében mindenki széppé lehet, de nincs érdemük benne.
[6] Isten saját Édesanyját bűntől mentesnek teremtette.
[7] Azt jelenti, hogy már túl késő lesz akkor megváltozni, amikor az Irgalom ideje lejár.

Meghívlak, hogy térjetek be Szívembe, és Én elrejtelek, megőrizlek és megvédelek benneteket minden körülöttetek lévő gonosztól és a kísértésektől. Megoltalmazlak és felemellek gyermekem, a bűn viharos vizéből, és elrejtelek Anyai Szívembe. Olyan nagy az Én vonzalmam irántad, hogy még az angyalok is szívesen lennének helyedben. Jézus Szentséges Szívének és az Én Szívemnek nincsenek kedvencei. Isten igazságos és jó.

Leányom, ma és a következő napokban másodszor leszel Jézus Szenvedésének Szent Hetében.[1] Értsd meg, hogy a Mi Két Szívünk mennyire megérzi a ti megosztottságotokat... Szívünket számtalan seb borítja. Ha az Úr Nyája megosztott és szétszóródott, ha a föld sivataggá vált, ha az Isten Szent Szabályai ellen való lázadás elérte csúcspontját, ha ma bíborosok támadnak bíborosok ellen, püspökök püspökök ellen és papok támadnak papok ellen, az azért van, mert nemzedéketek nem akar hallgatni Szavamra. Engem a Magasságbeli küldött, hogy figyelmeztesselek és szelíden térítselek jó útra benneteket.[2] De nemzedéketek mind a mai napig nem adott helyet Nekünk szívében, és nem veszi komolyan Szavainkat. Azt fogjátok enni, amit learattatok.

Anyai Szívem szomorú, hogy ezt kell mondanom, és Szemem véres Könnyeket hullat annak láttán, ami Elém fog tárulni, amikor az Atya Keze lesújt rátok, és mennydörögve ezt kiáltja: „Elég volt! Most már elég!", és tűzviharban fog ítéletet tartani...

A Mi Két Átszúrt Szívünk még mindig komolyan figyelmeztet benneteket, és továbbra is kitartóan fogunk figyelmeztetni, hogy változtassátok meg szíveteket és fordítsátok Isten felé. Egyedül Istenben élhet az ember, mert Ő a Ti mindennapi kenyeretek, italotok és lélegzetetek... Tudja meg a Mi Két Szívünk minden lakója, hogy most már hamarosan diadalt arat a Mi Szívünk, amelyek Eggyé váltak, és beteljesül sok minden, amit megjövendöltünk.

Jézus Szentséges Szíve és az Én Szeplőtelen Szívem megáld benneteket. Legyetek egy!

1996. április 15.

„Az esztelen így szól szívében:
'Nincs Isten!'
Romlottak, s amit művelnek, borzalom.
Senki sincs, aki még jót tenne.

Isten, nézz le az égből az emberre,
hogy van-e még bölcs,
van-e még, aki Istent keresi."[3]

Én, Jahve, az Én Békémet adom neked.

Letekintek az égből és látom, amint Házamat feldúlják. De szétszórom a hitehagyottakat, ezért ne veszítsd el bátorságodat... ne feledd, hogy ki emelt fel téged! Én emeltelek ki bölcsődből, és mint gyengéd anya a gyermekét, Keblemre ölelve hordoztalak, dajkáltalak, és Udvaromban neveltelek... Az Én Akaratom lett mindennapi kenyered, és ily módon foglak továbbra is táplálni. Nincs okod a félelemre. Talán nem bízol Bennem? Engedd meg, hogy emlékeztesselek, mennyire képtelen és alkalmatlan vagy arra, hogy nélkülem bármit is tégy.

Beismerem, hogy nemcsak Apád vagyok, hanem Én vagyok az is, aki nyilait feléd irányítja: te vagy egyik kedvenc céltáblám. Így gondoskodom lelkedről, hogy rendelkezésemre álljon és jóindulatú legyen Irántam. Azt akarom, hogy őszinte légy! Ezért veszlek célba továbbra is nyilaimmal...

Hallgass meg: bár sokan harcolnak ellened, ne félj, nem fognak legyőzni, mert veled vagyok. Vassula, bár az Ellenségem[4] keltette vihar fenyegetően dúl feletted, ne félj! Veled vagyok. Napjaitokban azok a próféták beszélhetnek

[1] A római katolikusok április 4–8-ig, az ortodoxok április 11–15-ig ünnepelték a Húsvétot.
[2] Fatimában? Akitában?
[3] Zsolt 53,2-3
[4] Isten a Sátánra utal.

akadálytalanul, akik hamisan jövendölnek és mindenféle valótlanságot kürtölnek szét. Az Én prófétáimat azonban megbénítják és üldözik, mert ők az Én Szájamból valók, nyíltan hirdetik az Igazságot, az Én Törvényemet, és arra figyelmeztetnek, hogy nemzedéked elhagyta hitét, és ha meg nem hallom bűnbánó kiáltását, a kárhozat felé halad.

Oly sokszor hallgattam, behunytam Szememet és nem ejtettem rád Kezemet, nemzedék, és sokszor vontam vissza elhatározásomat, hogy tűzzel fegyelmezzelek meg. Hogyan hallgathatnék azonban, amikor azt az Undokságot látom, amelyről Dániel próféta beszélt? Hallgass meg: napjaitokban sok pap készülődik háborúra az Egyház vezetője[1] ellen. Azt tanítanak, amit ők akarnak, és a világnak tetszik ez! Tele vannak megalkuvással. Fiam Vérét is eladnák, hogy a világ tetszésére legyenek! Hogyan hallgathatnék, amikor látom mind-ezt? Amikor prófétáim által meghallják Hangomat, tétlenek maradnak és Hangomat nem tekintik figyelmeztetésnek vagy égi jelnek. Az igaz papokat – akik Édesanyjuk felügyelete alatt virágoznak ki, mint egykor Jákob – örökre el fogom jegyezni Magammal, és a Magasságbeli fiainak fogják hívni őket.

Itt a Sátán órája. Megesküdött akkor, amikor feltámasztottalak, leányom, hogy el fog hallgattatni téged és ellened fordítja minden haragját. De mondom neked, ha szerény maradsz és nem lesznek vágyaid, ha megtartod a hűségfogadalmat, amit Nekem, Fiamnak, Szentlelkemnek és Mindenkor Segítő Édesanyádnak tettél, a Sátán el fog hagyni téged. Továbbra is tedd mindazt, amit ő nem tesz! Szavaim továbbra is tűzként égetik azokat,[2] akik hitehagyásukban nemcsak félelem nélkül, hanem hit nélkül emelik a magasba Fiam Testét és Vérét. Árulással emelik Őt a magasba!

Még mennyi idő szükséges Fiad visszatéréséig?[3]

Nincs jogod Engem kérdezni, Vassula. Még mindig tanítalak és szeretlek. Egy dolgot azonban kész vagyok neked elmondani, és tudtodra adni: Hangomat hamarosan úgy fogjátok meghallani, mint a mennydörgést. Meghalljátok, amint kimondom: „Elég! Ebből már elég!" A föld meghasad, és azok akik Ellenem lázadtak, látni fogják, amint Kezem rájuk esik. Fiam edényeit azonban megsegítem. Tűzviharban jövök el. Egyesek számára ez áldás lesz, de akik sohasem féltek Engem, azok majd megtanulják azon a Napon az istenfélelmet...

A mai napig sem tanulták meg, hogy tiszteljék Nevemet és imádjanak Engem. Sohasem gondolkodnak el azon, hogy vajon jó úton járnak-e, és Szentlelkemhez sem fordulnak tanácsért. Olyanok, mint a kereskedők, ki- s bejárnak Szentélyemben Fiam Nevében vásárolva és árusítva ott...

Ó gonosz hajlam, tisztátalan föld! Ti,[4] akik Fiam szolgálatára szenteltétek magatokat, az Ő Testét és Vérét árusítva miért fordultatok Ellene? Térjetek vissza Fiam szolgálatába, és csodát teszek veletek azoknak a lelkeknek javára, akiket máskülönben magatokkal hurcolnátok a kárhozatba. Jöjjetek, tartsatok bűnbánatot, nyissátok ki szemeteket, hogy meglássátok Lelkem Dicsőségét. Ő majd elvezet benneteket oda, ahol szolgálatotok kezdete óta lennetek kellene. Jöjjetek, közeledjetek Hozzám, hogy sátratokban lélegezhessek, és életet fogtok belélegezni.

Leányom, mondd meg népemnek, mondd meg maradékomnak, hogy mindent meg kellene kísérelniük haragom csillapítására. Bátorítsd népemet! Mondd meg nekik, ha szívükből imádkoznak a világ megtéréséért, Én, Jahve, az ő Örök Atyjuk fogom meghálálni nekik mindörökre. „Nála az irgalom és nála a harag,

[1] II. János Pál pápa.
[2] Isten a papokra utal.
[3] Keserűségemben, gondolkodás nélkül kérdeztem.
[4] A hitehagyottá vált felszentelt lelkek.

ő bocsát meg és ő árasztja ki haragját. Amilyen nagy az Irgalma, annyira fenyít is."[1]

Letekintek ma a földre, de azt kívánom, hogy bár ne tettem volna... Szemem azt látja, amit sohasem akart látni, és Fülem azt hallja, amit sohasem akart hallani! Atyai Szívemet bánat szomorítja. Saját Képemre teremtettem az embereket, de nagyon lealacsonyodtak, és ma sokan a Vadállathoz hasonlítanak. Szívük tele van élvezetvággyal, törvénytelenséggel, gőggel és romlottsággal! Szájuk megszokta, hogy mindenütt szitkokat szórjon. Összeesküdtek az ég ellen, hogy háborút indítsanak Ellenem és Fiam ellen. Ó... mindazt megteszik, amitől Szívem irtózik. Kezem gyakran nyúl Kelyhem után, amely túlcsordul Igazságosságomtól...

(Később:)

Mondd meg, leányom, hogy a magasságból szólok, de nem azért szólok, hogy megrémisszelek benneteket, hanem, hogy tanácsot adjak nektek. Szeretlek... Írd:

(Az üzenet folytatása.)

A Sátán ma mindenfelé kinyújtja kezét, hogy elérje a papi lelkeket. Akiket megérint,[2] azokra rátelepszik a fásultság és a téves eszmék homálya. Hit nélkül, igazi dicséret nélkül emelik a magasba Fiam Testét. Napjukat avval töltik, hogy elferdítik Szavaimat és az Egyház Hagyományát. Miképpen maradhatnék csendben, amikor azt látom, hogy ezek a papok a Sátán prédái lettek? Hogyan tehetném meg, hogy ne figyelmeztesselek benneteket lépéseikre? Ekkora bűntett után talán kerüljék el a büntetést?

Segíts meg minket ebben a válságos órában!

Én megtettem, hogy megsegítésetekre megnyitottam a mennyet. Mindazokra kiárasztom Lelkemet, akik segítségül hívják Szentlelkemet, hogy jöjjön és adjon tanácsot nekik, de amint kinyitom a menny kapuját és kiárasztom az emberiségre adományaimat, a szeleket is küldöttként használva, a föld visszautasítja adományaimat, küldötteimet, és mindkettőt bemocskolja.

Jeleket és csodákat adok, de a föld újból elmulasztja nagy Szeretetem gyümölcsét értékelni... Harag borít el, mert látnom kell, hogy Fiam Oltáriszentségén taposol, amikor tudom, nemzedék, hogy Fiam a te gonoszságod ellenére, mind a mai napig újból feláldozná érted Életét, ha szükséges lenne!

Fájdalomtól zihálva nyitja ki Száját, és Szeméből szakadatlanul folyik a könnyek árja, mert csalódott Övéiben, akik megengedték, hogy a gonosz legyőzze őket. Milyen távol esnek ők az Igazságtól... és Fiam... gonoszságuk ellenére, mégis szeretettel várja őket, mert Szeretetét semmi sem haladja meg. Leányom, talán bele kell törődnöm ebbe az undokságba?[3] Testük halálra van ítélve, hacsak meg nem hallom szívükből a bűnbánat kiáltását.

Jöjj, leányom, továbbra is tedd meg kötelességedet! Tégy jót, és légy a Visszhangom! Én, Jahve, megáldalak.

1996. május

(Spanyolország)

Uram?

Én Vagyok.

Támaszkodj Rám! Szentséges Szívemben találd meg a Békét, amit neked adok. Ne feledd, hogy veled vagyok! Leányom, ne hagyj egyetlen követ sem a helyén anélkül, hogy megfordítanád, nehogy egy

[1] Sir 16,11-12
[2] Elcsábít.
[3] Amelyről Dániel próféta beszélt.

napon az Atya és Én így szóljunk hozzád: „Nem tettél meg mindent a legjobb tudásod szerint!” Azokat szeresd mindenek felett, akiknek szíve olyan messze van tőlem, mint föld az égtől. Fogd meg hatalmas Kezemet, és ne félj! Mindenki hallani fog, aki hallani akar. Jöjj! IC.

Imádkozz, imádkozz, imádkozz! Imádkozni nem nehéz. Vassula, mondd: „Krisztus föltámadt!”

Úgy kellene mondanom, ahogy a szokás kívánja...[1]

Igen! Mondd most!

(Elmondtam.)

Igen, feltámadtam. Légy gyönyörűségemre, és dicsérj Engem! Virágom, Egyházam leánya, a te Krisztusod valóban feltámadt. Jöjj, megáldalak és veled együtt mindazokat, akiket kiválasztottam, hogy elkísérjenek téged. Végül majd megkapják jutalmukat. Atyám és Én megáldjuk azokat a szíveket, és mondom nekik: terjesszék Üzeneteinket, mert lelkeket mentenek...

1996. május 23.

(Egyiptom, Alexandria)

Uram!

Én Vagyok.

Ó! Nagyon elégedett vagyok veled, mert megértettél.

Gyermekem, értsd meg, mennyire boldoggá tesz, amikor mindannyian egy hangon imádkoztok Hozzám, felajánlva Nekem időtöket. Értsd meg, mennyire boldog vagyok, amikor te meg Én mindent megosztunk egymással. Csupán szeretetet kérek. Drága lelkek, őrizzetek mindig lelketekben, ily módon megdicsőülök. Ne feledjétek, hogy a kis dolgok örömet szereznek Nekem és naggyá válnak Szememben. Érezzétek tehát, hogy szeretlek benneteket! Én és ti, ti és Én, egyesülve a szeretetben.

Én, Jézus, megáldalak benneteket azért az óráért, amelyet imádásban Velem töltöttetek. Fogadjátok Békémet! IC.

1996. június 13.

Boldogok, akik megtartják útjaidat,
Áldottak,
akik figyelnek Szívdobbanásaidra,
melyek életet adnak...

Béke legyen veled! Kicsim, a Szívemben vagy, ezért szólj félelem nélkül, figyelj Lelkemre és írd:

Boldogok azok a nemzetek, amelyek megtanulják Szentséges Szívemet üdvözölni! Jóindulatom világosságában fognak élni.

Boldogok azok a nemzetek, amelyek Szentséges Szívemnek szentelik magukat! Ó, mit meg nem tennék értük! Megtartom ígéretemet, és ők egy napon meglátják Trónomat. Megesküdtem Szentségemre, hogy biztonságban megőrzöm őket Szívemben, és így fogok tenni... Sohasem tagadom meg hűségemet. És te, légy az Én gyönyörűségem gyülekezeteimben, és ne félj!

Most már csak rövid idő van hátra, és senki sem kerülheti el az Én Órámat. Ne feledd, hogy Én vagyok a te Oltalmad! Végy lakóhelyet Szentséges Szívemben! Soha ne szakadj el Tőlem! Szeretem sóhajaidat, amelyeket a te Istenedre szomjazva hallatsz.

Megáldalak. Imádkozz azokért, akik nem bánják meg bűnüket! Őket is éppen úgy szeretem, mint téged. Irántad való szeretetem határtalan. Ne feledd, hogy Én Vagyok veled van most és mindenkor.

Újuljatok meg Lelkemben! Én Vagyok a ti Vigasztalótok és Italotok. Én Vagyok

[1] A görög ortodoxok húsvét után negyven napig így köszöntik egymást a hagyomány szerint: „Krisztus föltámadt!” A válasz: „Valóban föltámadt!” Jézus azt kívánta, hogy tartsam meg ezt a hagyományt.

a ti Kenyeretek. Mit használ, ha valaki megnyeri az egész világot és minden kincsét is, de életét elveszíti? Egyetek Engem, és jöjjetek, igyatok Engem! Ennél nagyobb kincset nem tudok felkínálni nektek. A teljes igazságban mondom nektek: nem lesz életetek, ha nem esztek és nem isztok Engem. Én vagyok az Élet Kenyere.

Az Én Lelkem van rajtatok. Legyetek áldottak az Én Szentségemben. IC.

1996. július 3.

Te vagy az, aki szívünkben
felragyogtatod világosságodat?

Én Vagyok.

Te vagy az, Shaddái,[1] akiről azt hittük,
hogy nem érinthetjük meg,
és aki most megmutatkozol előttünk
félelmetes ragyogásba öltözötten?

Íme! Én Vagyok.

Életem Értelme és Éneke,
Te vagy az,
aki valóban olyasmit művelsz,
ami meghaladja
tudásunkat és értelmünket?

Én Vagyok. Teljesítem Ígéretemet.

Szemem kenete, jól látok?
Te vagy az, aki hűséges Szeretetedben
kiárasztod ránk a magasságokból
Szentlelkedet?

Én Vagyok.

Igen! Ennél többet mit mondhattam volna? Vassula, látod? Leszállok, hogy veletek legyek. Szeretteim, Atyám így szólt: Könyveiben[2] nem tartja számon sem a teljesítményeket, sem a tartozásokat, hanem a tervezettnél hamarabb kiárasztja rátok Szentlelkét.

Ezért hívja ki hatalmamat, és önti fenyegetéseit Egyházamra a Gonosz lélek. Miért kellene tehát késlekednem vagy továbbra is csendben maradnom? Most Én Magam fogom kihívni őt Szentlelkem Hatalmával és mindegyikőtöket Szentséges Szívembe viszlek. Mindenkit befogadok, aki bensőséges egységben akar Velem lenni, és így közületek sokan megismerik Üdvösségetek misztériumának kegyelmét, az Én Keresztemet. Betakarom lelketeket és ily módon őrizlek meg teljes egységben Magammal.

A kegyelem által nagyobb áldozatokat, nagyobb elégtételt kérek tőletek. Mélyebb lelki életre és az imádság magasabb fokára viszlek benneteket… és miként az Emberfia sem azért jött, hogy Neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, titeket is megtanítalak, hogy így tegyetek.

És te, kis gyermek, viseld Velem együtt az Egység Keresztjét, és engedd meg, hogy Szentlelkem vezessen. Ő lesz számodra a Jel, és Ő fog kezeskedni arról,[3] hogy Tőlem való vagy. Kegyelmem rajtad van.

- Még sok kegyelmet tartok készenlétben számodra, nemzedék, amelyek szentségre és Országomba vezetnek téged. Mondom nektek, akik készek vagytok ítéletet mondani, ne ítéljetek a látszat szerint, elhamarkodottan! Fontoljátok meg ítéleteteket és hozzátok összhangba azzal, ami jó és igaz!

- Ma is úgy kiáltok, mint egykor Jeruzsálemben: „Ha valaki szomjas, jöjjön ide! Jöjjön Hozzám! Jöjjetek és igyatok, ti, akik hisztek Bennem! Szentséges Szívemből az élő víz forrása fakad. Jöjjetek és frissüljetek fel! Jöjjetek, és keljetek új életre! Akkor majd szemetek világossága Szentlelkem világosságává válik!”

- Közületek sokan csupán szavak országává tették Országomat. Mondom nektek, az Én Országom: Erő.[4] Valamilyen módon meglátogatok mindenkit, aki szomjazik Rám, és nagy erővel helyreállítom Országomat.

---

[1] Vö. Ter 17,1.
[2] Dátumokat jelent.
[3] Azt is hallottam, hogy „Ő lesz a te kezesed”.
[4] Vö. 1 Kor 4,20.

Köszönöm, hogy kiárasztod ránk
Gazdagságodat, Adományaidat
és Kegyelmeidet, ó Uram!

Szentlelked Erejével lerontod
a bölcsek bölcsességét,
és semmivé teszed a tanultak tanultságát.
Szétszórod és megalázod a filozófusokat.

Ó Szent Istenem, jöjj!
Mutasd meg Hatalmad Erejét,[1]
Mutasd meg Szentlelked Erejét,
mutasd meg Jóságod Erejét,
mutasd meg Hűséged,
Közvetlenséged, Örömöd
és Szereteted Erejét!

Járjon át bennünket a kovász![2]
Add meg ezt a kegyet!
Ó Uram, add meg ezt,
hogy legyőzzük a gonoszt,
és megszabaduljunk a bűn és a gonoszság
régi kovászától,
ami még bennünk van.
Adj friss kovászt helyette!

Figyelj! Szentlelkem sok nemzetnek be fogja mutatni Nagy Tekintélyét és ítéletet fog hirdetni sok nép között.[3] Ez be fog következni, hogy beteljesedjenek a szavak, amelyeket kérésemre próféciaként hallattál!

Veletek van a Jóság! Ne kételkedjetek! Mindenkor Engem keressetek, az örömet szerez Nekem. Kezeteket hagyjátok az Enyémben, és nem fogtok eltévedni…

Megáldalak.

1996. július 4.

Béke legyen veletek!

Mondottam, hogy tüzes lángokban jövök el. Maradjatok szilárdak, és bizalommal imádkozzatok!

Figyelj, gyermekem! Tudom, hogy megfosztottalak az írástól, de ez azért történt, hogy megfizesd azok adósságát, akik megsértettek Engem. Egyik kedves fivérem nyíltan és igen gyakran megtagad Engem… durvaságával megbántja Szentlelkemet. Egy gyermeket állítottam mellé. Nagy bizalommal vittem hozzá gyermekemet. Ó… hogyan lehetséges, hogy nem látott meg Engem gyermekemben, akit életre keltettem a halottak közül? Még meddig kell eltűrnöm őt? Miért pusztítja önmagát? Ruhám vérfoltos, testemet felszaggatta az ostor, és meggyötörve, nagy fájdalomban fekszem mellette… és te, Vassulám, viseld Értem ezt a Keresztet, hogy ne nélkülözz Engem! Jobb áldozati adományt nem adhatnál… Atyám fel fogja emelni szemedet, hogy nagyobb dolgokat láss, amelyek még be fognak következni.

Én, Jézus, megtiszteltelek Keresztemmel. Leányom, fogadd Békémet!

Megáldalak. A Bölcsesség van melletted. Én Vagyok.

1996. július 8.

Uram?

Én Vagyok.

Ne ess többé kísértésbe… Üzeneteimet tedd életed gyönyörűségévé! Ismertesd meg őket! Melletted vagyok és a Bölcsesség igaz tanítást ad neked… Szívem gyümölcse, Irgalmam gyümölcse! Én, az Úr, segíteni fogok neked. Lelki tanácsadód mindamellett …[4] Soha ne feledkezzetek meg arról, hogy bennetek vagyok, ti pedig Énbennem! Viseljétek el együtt a nehézségeket, futástok még nem ért véget. Nemes művet bíztam mindkettőtökre. Neked, virágom, ezt az Üzenetet adtam, majd lelki ajándékokat is. Kegyelmeket

[1] Jelentése: „Mutasd meg Országod Erejét!”
[2] Vö. Lk 13,20, a kovász példázata.
[3] Vö. Iz 2,4.
[4] Ez a rész személyes vonatkozásai miatt kimarad.

adtam, és jóindulatomat élvezheted. Miként az első gyümölcsökkel[1] csodákat műveltem és kinyilvánítottam bennük dicsőségemet, úgy lesz veled is. Ki fogom nyilvánítani dicsőségemet és Szentlelkem hatalmát, ha megengeded, hogy Magamba merítselek. Tanácsadódnak pedig, akit dicsőségemre és céljaim érdekében emeltem fel, azért adtalak, hogy ellásson tanácsokkal téged. Azért adtalak neki, hogy bátorítson, vigasztaljon és jóságosan gondoskodjon rólad.

Hamarosan színről színre meglátsz Engem azzal a személlyel együtt, akit melléd állítottam. Törődjetek azzal, hogy az Én céljaimért éljetek és a lehető legtöbb lelket hozzátok Hozzám! Állítsátok helyre összetört oltáraimat!

A kegyelem rajtatok van. Jöjj!

ΙΧΘΥΣ

1996. július 12.

(Hírét vettem annak, hogy egyes személyek állítása szerint „Jézus” megmondta nekik, hogy ők lesznek az „Igaz Élet Istenben” mű folytatói vagy „örökösei”.)

Vassulám, a Sátán csapja be és téveszti meg mindazokat, akik azt állítják, hogy „örökölni” fogják ezt az Üzenetet. Nyissátok ki a szemeteket és figyeljetek! Te utánad senki sem kapja meg az „Igaz Élet Istenben” üzenetek folytatását. Ennek a Műnek Üzenetei veled együtt fognak véget érni, amikor Magamhoz emellek. Tudja meg mindenki, hogy nem Tőlem való az, aki azt állítja, hogy ő e mű „örököse”, és az sem, aki ehhez bármit is hozzátesz. Ezt a művet megáldottam, hogy jó gyümölcsökkel lássa el az Egyházat.

Jézus Krisztus a Nevem. Az Élő Isten, aki az Életet adja, szól most hozzátok. Legyetek áldottak!

[1] Az apostolokkal.

1996. július 13.

Jöjj, Uram, otthonod belső helyére!

Jöjj asztalomhoz, Uram,
és áldd meg az ételt,
amit velem eszel, én meg Teveled.

Jöjj Uram és keríts körül,
Szentséges Szíveddel végy körül
minden oldalról!

A Te Világosságod takarjon be
és pólyáljon be,
hogy ne legyen többé sötétség
bennem és körülöttem!

Jöjj, Hűséges Vendégem,
és látogass meg most! Látjátok?
Isten látogat meg most engem…

Én Vagyok veled van. Az Én Békémet adom neked.

Vendéged kérdezi: Ismersz-e valakit, aki felülmúlja Nagyszerűségemet és Tökéletességemet? Nem, nincs senki… senki sincs, aki felülmúlná Bölcsességemet, tanácsomat és értelmemet. Fenséges Vendéged áll ajtódban. Te most valóban az Alfát és az Omegát, az igaz Istent hívtad meg asztalodhoz, aki nem csupán azért jön, hogy egyen veled, hanem azért is, hogy meggyújtsa lámpásodat. Jöjj most! Támaszkodj Rám és csillapítsd a lelkek utáni szomjamat! Bár te másképpen gondolod, kéréseid mégsem hiábavalóak.

Ó Vassulám, Én vagyok a te Pásztorod is, tedd fejedet Szentséges Szívemre és fogadd Szívem gyönyörűségeit! Állj mindinkább készen arra, hogy vezekelj fivéreidért és nővéreidért! Ne félj, Atyám gyermeke, irányítani foglak, ahogy eddig is tettem.

Jöjj! Mi ketten? Én, Jézus Krisztus, Istennek Fia, a Megváltó meg fogom szentelni maradékomat Szentlelkemmel.

1996. július 15.

Istenem, add meg nekem,
hogy úgy beszéljek,
ahogy a Bölcsesség kívánja!

Add meg nekem, Atyám,
a Bölcsesség vezetését,
hogy szívesen és fenntartás nélkül
adjam tovább Országod gazdagságát
fivéreimnek és nővéreimnek!

[1]Leányom, Atyád szól hozzád, Jahve a Nevem.

- Mivel szíved vágyakozik arra, hogy a Bölcsesség és a tudás szavait mondja, és felfedje Szentségemet és Országom Kincseit, megadom neked ezt a kegyet azért, hogy a nemzetek sokasága hallgasson Hangomra, ismerjen meg Engem és értse meg, hogy Atya vagyok. Igen, add tudtukra, hogy Én vagyok az <u>ő</u> Apjuk és ti mindannyian az Én Szeretetem műve vagytok.

Nagy az én Jahvém
és tökéletes dicséret illeti.
Igen! A bölcsesség szóljon ajkamról,
hogy egyedül az <u>Ő</u> Dicsőségét zengje,
szívem csak az igaz érzéseket keresse,
és lelkem fogadja be az Ő Édes Szavait!
Ismerjék meg az ismeretlenek,
Uram, a Te Szeretetedet,
amely hatalmas, mint az Égbolt,
hogy ők is örvendezzenek
és a Te Jelenlétedben járjanak
örökkön örökké!

Tudd, hogy aki közületek úgy fordul Hozzám, hogy egyedül Nekem akar tetszeni, annak teljes Szívemmel, igen teljes Szívemmel megadom Kegyeimet…

Felfedem előttük Jóságos Arcomat, hogy Velem fejezzék be utazásukat. Nem vettétek észre, miként küldöm el Szentlelkemet, a Bölcsesség hordozóját a magasságos mennyből? Ami azelőtt Megközelíthetetlennek és Elérhetetlennek tűnt előttetek[2], Jóakaratomból hamarosan leszáll rátok.

„Szabadíts meg minket!” – kérik egyesek.

„Jöjj és erősíts meg minket, Atyám!” – hallom a kiáltást teremtésemtől.

„Küldd el nekünk sietve Szentlelkedet a Magasságból!” – kiáltják mások szomjúságukban. Vagy így szólnak:

„Kelj fel! Ments meg minket!”

E kiáltásokra így válaszolok: Tömjénhez[3] hasonló illatot lehelek teremtésemre. Szétárasztom illatomat, <u>ahogyan még sohasem tettem a történelem folyamán</u>. Nem olvastátok?[4] „Olyan vagyok, mint a folyam mellékága, mint a csatorna, amely átszeli a kertet. Így szóltam: ’Öntözni akarom kertemet, locsolni akarom virágágyaimat.’ De nézd csak, az árkom folyóvá változott, a folyómból pedig tenger kerekedett. Tanításom ragyogjon mint a hajnalpír, akarom, hogy messze hatoljon sugara. Prófétai szózatként ontom tanításom, hadd hallják, akikre hagyom: a késő nemzedékek.” És népem ezt fogja mondani: „Nézzétek! Nézzétek, hogyan közeledik Atyánk felhőként! Nézzétek, miként árasztja ki Szentlelkét áldásával!”[5]

Meg akarom gyógyítani hűtlenségeteket, meg akarom gyógyítani hitehagyásotokat és mindannyiótoknak tiszta szívet adok, hogy ne kelljen szégyenkezve elkerülnötök Engem. Közületek sokan megdöbbenve, zavartan és álmélkodva fognak állni. Mások kételyeket fognak forgatni szívükben vagy sziklánál is jobban megkeményítik arcukat Szentlelkem Erőteljes Jelenlétében. Pedig csak Fiam Ígéretét teljesítem…

És amikor az emberek megkérdezik: „Kik azok, akik repülnek, mint a felhő,

[1] Az Atya beszél.

[2] Isten a Szentlélekről beszél.

[3] Isten az Ő Szentlelkéről beszél.

[4] Sir 24,30-33

[5] Olvassák el: Szám 6,22-27. verseit! Különleges kegyelmeket és misztikus adományokat is kapnak azok, akik Szentlelkében megnyugodnak.

vagy mint a galambok dúcaikhoz?"[1] Így válaszolj: „Ők azok a fiak és leányok, akik szabadságra leltek a Lélekben. Ők azok, akik így kiáltottak Atyjukhoz: 'Atyám', és ismét felékesítik Szentélyét. Szentlelkének Gazdagságából fognak táplálkozni. Ők azok, akiket az Atya megáldott. Igen! A Szentlélek, az Életadó lesz az ő ragyogásuk, és továbbra is az Ő Szentlelkének Gazdagságán fognak nevelkedni…" Ezt fogod mondani népemnek…

Jöjj!

1996. július 17.

(Imádság a Szentlélekhez.)

Ó Világosság!
Ó Háromszorosan Szent,
Megközelíthetetlen Világosság!

Jöjj! Szállj le, és ne csak azokhoz jöjj,
akik azért hívnak, mert hallottak Rólad,
hanem jöjj azokhoz is,
akik még nem ismernek Téged!

Jöjj, testünk Lámpása!
Jöjj és gyógyítsd meg azokat,
akik sohasem értettek meg Téged!

Jöjj mindazokhoz, akik félnek Tőled!
Jöjj és mutasd meg rejtett kincsedet,
melyet a mi időnkre tettél félre!

Jöjj! Jöjj, és fedd fel az Atyát
és a Fiú Szent Arcát!
Jöjj, és fedd fel Magadat, Szentlélek!
Jöjj, Barátom, mert Te vagy
szívünk ragyogó Világossága!
Jöjj el a magasságból és öltöztess
hatalmadba és ragyogásodba minket!

Jöjj, és lakozzál bennünk
és tégy minket Lakóhelyeddé,
az imádság helyévé,
mert Te vagy a Szüntelen Imádság!

Látod, mily ruhátlanok vagyunk Nélküled?
Jöjj, és áraszd ki Világosságodat
ebben a sötétségben!
Te vagy Ígéretünk!
Te vagy a Szeretetünk!
Te vagy Világosságunk!
Igen, Te vagy az Ígéret!

Te vagy, akiről a Szentírás így beszél:
„Nem lesz többé éjszaka
és nem szorulnak rá a lámpa világítására,
sem a nap fényére.
Az Úr, az Isten ragyogja be őket."[2]

Te vagy
örökségünk Záloga!
Áldott legyen Szent Neved!
Te vagy
a felbecsülhetetlen értékű Gyöngy!
Te vagy
lelkünk Fényessége,
Vendégségünk és Ünnepünk!
Te vagy
életünk Ellenállhatatlan Társa!
Te vagy
a lélekben szegények Trónja!
Te vagy
az országok Országa,
a birodalmak Birodalma!
Ó lelkünk Vendége!
Jöjj, és szabadíts meg minket!
Ámen.

Gyermekem[3], az imádság a te fegyvered, és Én, Én kiragadhatlak téged a sötétség hatalmából, és ahogy egykor gondoltad, helyet adhatok neked a Megközelíthetetlen Világosságban és az Elérhetetlen Kincsben. Dicsőséges Hatalmamban, gyermekem, elnyerheted az erőt, a szelídséget, a türelmet és az állhatatosságot. Bennem és Általam kiálthatod: „Ámen!" És Én, Az Ámen, a Hűséges, az Igaz Tanú, Isten teremtésének Igazi Forrása, meg foglak hallgatni! Le fogok szállni rátok mint mennydörgés, hogy szabadságot adjak nektek és egységet teremtsek köztetek és a Mi Egységünk között:

[1] Iz 60,8

[2] Jel 22,5

[3] A Szentlélek beszél.

eltöltelek benneteket Háromságos Szentségünk teljességével.

Tűz-keresztség készül leszállni rátok, teremtés! Az annyira várt keresztség, ami mindent megújít! Leányom, hirdesd Isten Országát, és ne engedd, hogy bárki hátráltasson![1] Kérd az Élő Víz Forrását, hogy áradjon ki rád és frissítsen fel téged!

Remények Reménye, megkérhetlek-e,
hogy oldozd meg azok láncát,
akik még meg vannak kötözve?

Kérd! Nem hallottad, hogy Bennem[2] megtalálod a szabadságot? Mondom neked, eljövök azokhoz, akik soha nem kerestek Engem, de szívük olyan maradt, mint a gyermekeké. Felfedem dicsőséges hatalmamat azok előtt, akik sohasem szóltak Hozzám. Elmegyek oda, ahonnan nem száműznek.

- Elérkezett a különválasztás ideje, elérkezett az idő, hogy felfedjem az Ország dicsőséges gazdagságát. A kegyelem ideje van rajtatok, ezért mondom újból: ti, akik Krisztus Testéhez tartoztok, jöjjetek és vágyakozzatok adományaimra, hogy teljesen behatolhassatok Krisztus Misztériumába. Ne legyetek olyanok, mint a hitehagyottak, akik többé nem keresik a jót.

- És titeket, akik így szóltok azokhoz, akik segítségül hívnak Engem:[3] „Ezt az imát nem ismerem", kérdezlek: „Lehetséges, hogy nem hallottatok meg Engem? Lehet, hogy nem láttatok? Lehet, hogy nem értettetek meg? Ellenálltok Nekem? Azt állítjátok, hogy ismertek Engem, de amit mondotok és tesztek, nem más, mint kegyelmeim visszautasítása."

- [4]Béke legyen veled! Te, aki túlélted ezt a nagy Hitehagyást, dicsőítsd háromszorosan Szent Nevünket és bensőségesen dicsérj Minket!

(A Szentlélek akkor megnyitotta szájamat és megtöltötte Istennek szóló dicséretekkel.)

Szóljon hála és dicséret a félelmetes,
végtelenül nagy Úrnak!

Lásd, aki ragyogó Sugaraival
kápráztatja el szememet,
nem más, mint az én Atyám!

Ó Egek Tündöklő Ékessége!
Neved nagysága megszabadított engem.
Fülemet amint Feléd fordítottam,
Szádból kaptam meg Szavadat.

És most
örömmel énekelek Istennek, Atyámnak!
Diadallal kiáltok a Felkenthez,
Jézus Krisztushoz, Megváltómhoz!

Te, a Megígért,[5]
ó gyönyörűségek Gyönyörűsége!
Szeretlek, mert barátoddá fogadtál.
És most teljes szívvel kiáltom:
„Ámen! Égek a vágytól,
hogy hirdethessem és kikiáltsam
Hűséges Szeretetedet!

Megteszem Akaratodat,
és akit csak lehetséges
egységre viszek Egységetekkel,
hogy ők is elteljenek
Háromságos Szentségetek teljességével."
Ámen.

Maradj állhatatos Akaratunk teljesítésében! Napjaitokban Én vagyok a kő, amelyet az építők elvetnek, Én vagyok az Egyház sarokköve. Szabadság és szeretet van Bennem, mégis elvet Engem nemzedéked, mert nem értett meg. Nem kérnek tanácsot Tőlem... Lásd, olyan vagyok, mint a gazdag talaj. Ha elveted Bennem magjaidat, az Örök Életet fogod learatni, és a Paradicsom lesz otthonod.

Jöjj Hozzám késedelem nélkül, és szegénységed által gazdaggá, gyengeséged által erőssé, nyomorúságosságod által buzgóvá és hűségessé teszlek. Semmiséged által teszlek Háromságos Szentségünk élő Oltárává. Jöjj Hozzám félve és

[1] Ez mintha úgy hangzott volna, hogy „Senki sem lesz képes megakadályozni, hogy hirdesd az Országot."
[2] A Szentlélekben.
[3] A Szentlélek segítségül hívása kézrátétellel – a gyógyító szolgálat.
[4] A Szentlélek Úristen újból hozzám fordult.
[5] Vö. Ef 1,13.

remegve, és a ti időtök bátor harcosává teszlek, hogy csatlakozhass Szent Mihályhoz és seregéhez[1], és harcolj a ti időtök nagy harcában.

- Szüntelen imádság vagyok bennetek és betöltöm ürességeteket. Mindenkor közel állok a szegényhez és az egyszerűhöz. Jöjjetek és ragadjatok meg Engem... Jöjjetek és vegyetek birtokba Engem és Én befogadlak Szentségembe[2], felkínálom nektek Felbecsülhetetlen adományaimat, a Mi részünkké,[3] eggyé teszlek benneteket Mibennünk, hogy azután menjetek és építsétek újjá Szentélyünk romjait.

- Te, aki a sivatagból jöttél, jöjj és lépj be mély vizeimbe! Hullámaim tisztára mosnak és felfrissítenek. Ne félj Tőlem! Nem hallottad, barátom, hogy tengerré teszem a kiszáradt földet? Kiárasztom rád a mennyből adományaimat és kegyeimet. Ahogy a menny esőt hullatott Háromságos Szentségünk Jelenlétében, ugyanúgy fogom kiárasztani Jelenlétemet az egész emberiségre.

- Elmélkedj ezen! Mi ketten?

Igen, mindörökre.

1996. augusztus 2.

Szeretlek Uram!
Újból köszönetet mondok Nevednek,
mert Te vagy az én Istenem,
Barátom és Mindenem.
Köszönetet mondok
misztériumaidért.
Köszönetet mondok
Műveid csodájáért.
Köszönetet mondok
Üdvösségtervedért.

Ünnepeljük mindannyian Királyunk tetteit!

Jöjj, Vassulám, az Én Békémet adom neked... Igen, mert békés életre hívtalak meg. Azért teremtettem az embert, hogy visszatükrözze Dicsőségemet, mivel az Én hasonlatosságomra alkottam. Arra teremtettem az embert, hogy a bölcsesség és a tudás szavait mondja. Arra teremtettem, hogy megkapja Szentlelkem adományait. Nem olvastátok? „Mindez értetek történik. Minél bővebben árad ugyanis a kegyelem, annál bővebben áradjon túl a hálaadás Isten dicsőségére."[4]

Ó teremtés, felfoghatatlanul szeretlek! Bár közel álltok a halálhoz, Én itt vagyok, hogy nap mint nap megújítsalak benneteket! Gyökerezzetek meg Bennem most és csorduljon túl hálaadástok! Vágyakozzatok a mennyei dolgok után! Vágyakozzatok oda, ahol Én vagyok és ahová ti tartoztok. Gyökerezzetek meg a szeretetben, a hitben és a reményben! Tartsátok be Törvényeimet és azt az igaz tanítást, amelyet nektek adtam! Ti farkasok között éltek, bárányaim, de veletek van Szentlelkem, hogy gondoskodjon rólatok. Ne féljetek, Én is veletek vagyok. Álljatok szilárdan és ne féljetek! Az Atya tekintete rajtatok nyugszik... és Háromságos Szentségünkben mindvégig gondoskodunk rólatok... legyetek egy!

ΙΧθΥΣ

1996. augusztus 4.

Jöjjetek, készítsünk utat
a Felhők Lovasának!
Imáink legyenek az Ő lépcsői!
Szállj le most, Uram, és légy velünk!
Maranatha!

Az Én Békémet adom neked. Hallgass meg: Szentlelkem, a háromszorosan Szent, az Életadó és a lélekben szegények Trónja kiáltja ma:

„Jöjjetek! Jöjjetek, akik vágyakoztok Utánam és az igazságot szomjazzátok! Nem lehettek addig az Én gyermekeim, amíg nem táplálkoztok gazdagságomból! Ó, közületek mily sokat kötöz meg az élvezet és a sötétség lánca! Pedig Szent-

[1] Azt is hallottam ugyanakkor, hogy „angyalaihoz".
[2] Azt is hallottam ugyanakkor, hogy „Istenségembe".
[3] A Szentháromság részévé.
[4] 2 Kor 4,15

lelkem betöltheti ürességeteket, hogy Szavam teljes dicsőségében és mindenek feletti uralmában lakhasson bennetek…

Jöjjön ide, aki tévedett! Jöjjetek, alázzátok meg magatokat és tartsatok bűnbánatot, hogy gyönyörködhessen bennetek Szemem. Jöjjön, aki nem él szentül! Jöjjetek Hozzám és tartsatok bűnbánatot! Új szívet adok nektek. Kiáltson Hozzám, aki még a világhoz kötődik. Kérjétek, hogy oldozzam meg láncaitokat! Miért kötődtök rendetlen világi hajlamaitokhoz, ami megtámadja lelketeket? A belső tisztaságnak és az őszinteségnek kellene ékeskednie bennetek, hogy Szentlelkem ne húzódjon vissza tőletek…

Jaj neked, ingatag, állhatatlan ember![1] Nem hallottátok? 'Akik félik az Urat, keresik a kedvét!'[2] Hogyha nem tudtad ezt, jöjj, alázd meg magad, kövess Engem és légy azon, hogy szereteted növekedjen Bennem, nehogy újból elforduljon Tőlem a szíved!"

Ó Vassula, gyermekem, ezt mondd Nekem:

„Jézus Krisztus,
Te vagy Életem,
Te vagy Sziklám,
Te vagy Üdvösségem,
Te vagy Íjászom!"

És így fogok válaszolni:

Gyermekem,
az Enyém vagy,
az Én ivadékom,
az Én örömöm vagy,
te vagy céltáblám,
amelyre áldást adok áldás után
azzal az egyedüli céllal,
hogy megmentselek…

Jöjj, ne feledd, Én mindenkor veled vagyok! Én, Jézus Krisztus, megáldalak benneteket!

ΙΧΘΥΣ

[1] Sir 2,14
[2] Sir 2,16

1996. augusztus 12.

Miért tűnik hihetetlennek egyesek előtt, akik látják Szentlelked hatalmát megnyilvánulni, hogy az emberek a Lélek nyugalmában pihenhetnek? Hiszen nem mondok mást, csak üdvözlést, esedezést, gyógyulásért való könyörgést és adományaid elnyerését kérem.

(Akkor kinyitottam a Bibliát és ezt olvastam: Szám 6,22-27.)

„Így szólt az Úr Mózeshez; mondd meg Áronnak és fiainak, így áldjátok meg Izrael fiait e szavakkal:

Áldjon meg az Úr és oltalmazzon!
Ragyogtassa rád Arcát az Úr
s legyen hozzád jóságos!
Fordítsa feléd Arcát az Úr
és szerezzen neked békességet!

Így kell lehívniuk Izrael fiaira a Nevem, és Én megáldom őket.[3] - Mindenkire kiárasztom áldásomat, aki segítségül hív. Fel fogok ragyogni felettük, békét adok nekik és kegyes leszek hozzájuk. Így lesz… Aki inni kíván, jöjjön Hozzám és meg fogom áldani őt!

1996. augusztus 19.

(Szent Mihály arkangyal.)

Az Atyának és a Magasságbelinek gyermeke, a Jegyesnek jegyese, a Szentlélek kertje, a Szentháromság gyümölcse! Tudod-e mit jelent „az Úr félelme"? Mindannak gyűlöletét jelenti, ami gonoszság és ami ellentétben áll Istennel. Isten jóságos, szelíd, gyengéd, irgalmas, szeretetteljes és Ő az Igazság.

Félje ezért lelked az Istent és engedd Istennek, hogy tökéletesítsen! Az Isten félelme a Bölcsesség kezdete, és a Böl-

[3] Isten kérte, hogy így írjam le.

csességet csak az egyszerű gyermekek kapják, mert övék a mennyek országa. Amíg meg nem változtatjátok szíveteket[1] és rosszindulatúak maradtok, addig nem mehettek be Isten országába.

Ó... nem hallottátok, hogy megteremtésetek idején miként sírt örömkönnyeket háromszorosan Szent, mindenek felett diadalmaskodó Teremtőnk? Igen, a Magasságbeli, a hatalmas, az élő Isten, akinek életeteket köszönhetitek, aki benneteket megteremtett, nem más, mint az az Isten, akivel szembefordult ma a világ.

Miképpen hiheti bárki, hogy megmenekül Isten Igazságosságától? Isten Szeme őrködik mindenen mindörökre. A tenger homokszemeinél is több a Szentsége ellen elkövetett bűn és megbántás. Még meddig kell néznie, hogy megszentségtelenítik Képmását? Mennyi ideig tudja fenntartani magát az ember a semmiből? A Hűséges Szeretetet visszautasítani annyi, mint az Életet visszautasítani. Pedig Isten, akiről ők megfeledkeztek, sohasem feledkezik meg róluk.

Irgalomért könyörgök számotokra, különösen azok számára, akiknek közületek a legkeményebb a szíve. Meg kell menteni a gyengét és a szükséget szenvedőt az ördög karmaiból, aki Isten népét bűnre csábítja. Jöjjetek hát! Újítsátok meg imáitokat Hozzám, és közbe fogok lépni. Jöjjetek! Őszintén igyekezzetek megmenteni Isten gyermekeit! Jöjjetek és imádkozzatok! Figyelmeztetlek titeket, de vannak, akik nem akarnak figyelni. - Kérjétek közbenjárásomat, és meg foglak védeni a gonosz lélektől és háza népétől.

- Miképpen a menny Isten csodáit dicséri, dicsérjétek ti is szüntelenül a Magasságbelit, a ti Teremtőtöket, mert ki hasonlítható a mennyben a Mindenhatóhoz? Az Isten fiai közül ki vetélkedhet Vele? Trónja, mely a Naphoz hasonló, így kiált felém: „Igazságosság!" Amit a Szent Isten mondott, meg fog valósulni, és tűz által érkezik az Igazságosság.

Ám, akiknek szíve tetszett Istennek, akik így kiáltottak Hozzá: „Te vagy az Én Atyám, az Én Istenem, megmenekülésem Sziklája!", Isten elsőszülötteivé válnak, és nem fognak félni azon a Napon, amikor Ő tűz által jön el.

Jahvénak az a szándéka, hogy hamarosan keresztül halad közöttetek. Halljam hát forró imátokat! Kérdezzétek meg magatoktól: „Mit fog jelenteni számomra az Úr Napja?" Aki rosszat forral, saját romlását idézi elő. Ezért mondom nektek: Jöjjetek, és vessétek el a béke és a kiengesztelődés magjait, hogy ízletes legyen gyümölcsötök a Mindenható számára, és a menny lesz a ti jutalmatok.

Szent Mihály, Isten arkangyala.

1996. szeptember 2.

Leányom, Én Vagyok van veled. Jöjj és imádkozz! Mondd:

Ó Uram, mily félelmetes vagy!
Te szétszórod az ellenségeidet,
mint a füstöt.
Szent legyen a Te Neved,
háromszorosan Szent!
Becsületességed megdicsőít Téged
a bűneinkben.
Hűséged megdicsőít Téged
a mi hűtlenségünkben.

Hadd keressen Téged Uram minden szív,
és a Te Nevedet hívja segítségül!
Aki soha nem keresett Téged,
találjon Rád,
azért, hogy ő is mondhassa
Jelenlétedben:

„Csak az Istenben
van az igazságosság és az erő!
Csak az Istenben van az életem,
örömöm és békém!
Kivel tudod Őt összehasonlítani?
Kivel tudod Őt egyenlővé tenni?
Kivirágoztam az Üdvösségben

[1] Szent Mihály most mindenkihez szól.

és örvendezem Nagy Szeretetében.
Dicsőség a Legnagyobbnak!
Dicsőség
a háromszorosan Szent Istenemnek!"

Uram, Rajtad kívül nincs más Úr,
Szabadító Igazságosságodat
mindvégig hirdetni fogom.
Ámen.

Jöjj, Teremtőd mondja: Veled vagyok. Légy áldott!

1996. szeptember 4.

(Úgy éreztem, hogy Szent Pálhoz kell imádkoznom, mert napok óta ő járt eszemben, és teljesen lekötötte figyelmemet. Olyan volt, mintha követne. Olyan közel éreztem magamhoz, mint Urunkat, amikor üzenetet készül adni. Majd miután imádkoztam hozzá, megkaptam Szent Pál tanácsát:)

Béke, nővérem az Úrban! Őrködj csoportod felett,[1] és ne mulaszd el bátorítani őket... Legyen szent a ti szívetek, hirdesse szívetek a feltámadt Krisztust! Beszéljetek mindig Krisztusról...

Isten arra hívott meg benneteket, hogy részesüljetek Dicsőségében. Ő kedveli az alázatost és az ártatlant. Mindenekelőtt legyetek tiszták, hogy jó lelkiismerettel állhassatok az Úr elé. Az Úr Lelke van rajtatok és mindegyikőtök különös kegyelmet kapott. E különleges kegyelmeket az Egyház javára kaptátok, hogy a Feltámadt Krisztust hirdessétek, akinek feltámadását napjaitokban valótlanságnak tartják. Át kell törnötök a hamisság korlátait, amelyeket most állítanak körétek. Az Egyház ellenségei éppen olyan erősek és ravaszak romboló munkájukban, mint a házépítő erős kőművesek.[2]

Isten ma a gyengét és a nyomorúságost hívja, hogy legyőzze azt, ami látványos és nagy e Hitehagyott, elenyésző világ szemében. Szentlelkének Jelenléte sok holtat fog felemelni.[3] Napjaitokban az erkölcstelenség lett e gonosz világ koronája. De ti, barátaim, akik a ragyogóan fénylő Kinyilatkoztatást kaptatok, tartsatok ki Isten Dicsőségének hirdetésében! Hirdessétek az Élő Krisztust és ne féljetek az üldözéstől, hanem örvendjetek! Ennél nagyobb kegyelmet felkínálhatna-e nektek az Úr?

Ne ellenkezzetek, amikor a dárda felétek fordul! Nem fogtátok fel értékét? Ehelyett örvendjetek Isten Jelenlétének, örvendjetek Lelke Jelenlétének és buzgón dicsérjétek Őt, mert mindannyian Őbenne éltek, Őbenne mozogtok, lélegeztek, Őbenne pihentek most[4] és fogtok örökre Megpihenni egy napon... És te, nővérem az Úrban, tölts idődből többet az Úrral, egyedül az Ő Egyházával törődj!

- Én, Szent Pál, a mi Urunk, Jézus Krisztus apostola, mondom neked: Bátorság! Állj szilárdan, maradj meg Isten kegyelmében és örvendezz Jelenlétében!

Megáldalak az Atya, a Fiú és a Szentlélek Nevében. Legyetek egy!

1996. szeptember 20.

Éli, szeretlek!
Élők és holtak Bírája,
Neked adom a szívemet.
Örök Atya és Béke Fejedelme,[5]
uralkodj felettem!

Szőlővessző, béke legyen veled! Nem foglak megfosztani Hangomtól, sohasem tagadom meg a gyermekektől azt, amit kérnek Tőlem. Ha vakmerőek, megfegyelmezem és észhez térítem őket. Igen, lehet, hogy nyomorúságosak, de Hűséges Királyuk továbbra is rájuk fog ragyogni, békét ad nekik, hogy eljussanak a tökéletességre.

[1] A rhodosi imacsoport felett, Görögországban.
[2] Kéttértelmű.
[3] Feltámasztani, megtéríteni.
[4] Utalás Zsid 3,7-19-re.
[5] Iz 9,5

Szívemnek lelke![1] Te erre a küldetésre születtél, nyisd ki most szívedet és hallgasd meg mondanivalómat: Arra hívtalak meg, hogy dolgozz Nekem, miközben Én örömmel töltöm el szívedet. Futásodnak még nincs vége... amíg te futsz, Én is futok. Melletted vagyok. Kedvemért kitartanál még egy keveset?

Uram, megkapaszkodtam ruhád szegélyében és nem fogom elengedni!

Ékesítsd fel Szentélyemet![2] Pusztítás és rombolás hatolt be Szentélyembe. Keltsd újból életre Szentélyemet! Vigasztald meg a gyászolókat, ők az Én népem. Mondd meg nekik, hogy kellő időben gyorsan fogok cselekedni, mert kiárasztom Lelkemet még a legkisebbre is, és közületek a legkisebb válik hatalmassá.

Bátorítanod és erősítened kell fivéreidet és nővéreidet. Mondd meg nekik, hogy a Gyengéd Irgalom látogat meg most benneteket, hogy erőt adjon az eljövendő megpróbáltatásokhoz. Ínségetekben gyengéden meg foglak segíteni benneteket. Sokszorozzátok meg imátokat, mert e napokban növekszik a lázadás. A lázadás a Sátántól való, ő volt az első Lázadó. Áldott az, aki hiszi, hogy beteljesedik az Ígéret, amit Én adtam!

Igen, ünnepélyesen mondom nektek: elérkezett a lázadás órája! Itt van annak órája, aki azt állítja, hogy sokkal nagyobb, mint amit az emberek „istennek" neveznek. És ő közöttetek van. Az a vágya, hogy Szentélyemben emelje trónra magát, hogy saját tanításával tetszelegjen... megszentségtelenítve az Oltáriszentség Alapítását, az Én Alapításomat. Ő és a hozzá hasonlók el akarják törölni Örök Áldozatomat, meg akarják törni Szövetségemet és Törvényemet. És ha ez megtörtént, a lázadó azzal fog sokaknak hízelegni, hogy nagy megtiszteltetésben részesíti őket. Ezért fogják sokan elismerni őt és tanítását.

De az Enyéim, az Én Jákobjaim, akik ismernek Engem, ők szilárdan fognak mellettem állni és szembeszállnak vele. A lázadó már most is sokakat rávesz arra, hogy dühödt támadást indítsanak szentjeim ellen,[3] mert elhatározta, hogy elpusztít mindenkit, aki szent. Most rejtve van, de adott időben felkel, hogy elkövesse gonosztettét... A Sátán már sok éve megkötözte őt... És ti, nehogy elveszítsétek reményeteket! Ezért mondtam: „Áldott, aki hiszi, hogy beteljesedik Ígéretem..."

Édesanyám és Én tanítványokat nevelünk, akik személyes, meghitt barátainkká válnak. Egyenesen fognak állni, mint gyertyák a gyertyatartóban, és a megpróbáltatás idején világítani fognak. Egyházam erős oszlopai lesznek, mert Szentlelkem megsegíti őket és Ő lesz belső erejük.

Ó, nemzedék, sokan elhagyták hitüket az évek folyamán, de a mostaninál nagyobb hitehagyással még sohasem került szembe Egyházam...

Mondd meg az embereknek, hogy ne féljenek, hanem helyezzék Belém reményüket, mert az Atya és Én tudjuk, mire van szükségük. Mondd meg azoknak, akik még nem állították szolgálatomba szívüket, hogy állítsák most Országom szolgálatába! Ne mondjátok: „Mesterünk az Ő eljövendő idejéről beszél..." Ajtótokban állok... de ti vajon felkészültetek-e fogadásomra? Vassula, temérdek sok az elvégzendő munka, de ne feledd, ezt a művet Velem fogod befejezni és az Én erőmet kapod hozzá... menj hát és szólítsd meg népemet, légy az Én visszhangom!

Én, Jézus Krisztus, megáldalak. Mi ketten?

Igen, Uram, de hadd tegyek fel egy rövid kérdést! Uram, le fogod taszítani trónjáról a Lázadót?

[1] Ezt csupán a meghitt barátság kifejezéseként kell felfogni.

[2] E parancs úgy hangzott, mint a mennydörgés. Az Úr hangnemet váltott.

[3] Azért, hogy ő rejtve maradjon.

Igen, le fogom taszítani a Lázadót. Ez a győzelem tűzzel következik be, és mennyire szeretném, ha már fellobbanna! De Egyházamnak még részesülnie kell egy keresztségben, és nagy az Én aggodalmam, míg be nem teljesedik![1] Ezt a keresztséget a mennyből kapjátok, a felhőkből fog aláhullani. Nem olvastátok, tanítványaim? „Nyíljék meg a föld és teremjen üdvösséget, és sarjadjon vele szabadulás is! Én, az Úr hozom ezt létre, mind…”[2] Én nem zűrzavart teremtettem, de a zűrzavar most erős gyökeret eresztett ebben a Hitehagyott világban…

Jöjj, veled vagyok.

1996. szeptember 23.

Uram, hálát adok Neked,
hogy megmutattad Dicsőségedet
nekem, a méltatlannak.

Te, Uram, szóltál, de a világ
nem figyel Rád.
Bár mindenütt
kinyilvánítod Dicsőségedet,
a világ nem akar látni és hinni.

Sokáig kell-e még küzdenünk?
Bár nem nélkülözzük Jeleidet,
a világ szándékosan pusztítja saját lelkét.

Szólásra nyitottam Ajkamat és beszéltem, győződjetek meg róla… de a világ ma nem gondol Alkotójára, szívében nincs hely Teremtője számára… a világ hűtlensége azonban nem fogja kioltani az Én Hűségemet. Lelkem Hatalmával megújítom a rászorulót, ezért mindazt, amit háromszorosan Szent Lelkemben tesznek az emberek, azt dicsőítésünkre fogják tenni. Továbbra is kiárasztom rátok kegyelmeimet, hogy ámulatba ejtsem a ti időtök bölcseit és tudósait.

Egyetlen ember sem képes igazán értékelni és teljesen megérteni Szentlelkemet. Lelkem különféle módon munkálkodik, de mindig a jó érdekében. Éppen ezért igyekezz áldást adni Szentlelkem Nevében! Lelkiismereted legyen teljes egységben Szentlelkemmel, hogy amit teszel, azt a Szentlélek által jusson kifejezésre. Engedd, hogy Szentlelkem átjárja lelkedet, de ennek érdekében meg kell halnod önmagad számára! Minél alázatosabb leszel, annál könnyebben fog utat találni benned Szentlelkem.

Mi ketten? IC

1996. szeptember 27.

Nem hívtam volna segítségül Nevedet
és a magam erejéből
nem keltem volna fel, hogy Beléd
kapaszkodva birtokoljalak, Istenem,
ha Te Magad meg nem mentesz engem.

Igen, ki volt az,
aki megkönyörült siralmas állapotomon,
ha nem Te?

Lelkem Királya és Őre, szívem Pecsétje,
Üdvösség Lángja, lelkünk Fenntartója,
háromszorosan Szent Rabboni,[3]

Hozzád esedezem és imádkozom,
hogy továbbra is ragyogj felettem,
és Szájadból tanuljam és adjam tovább
fenntartás és önérdek nélkül Szavadat.

Megadom neked, hogy Nevemben beszélj. Úgy fogsz szólni, ahogy megkívánom, hogy beszélj… tégy meg mindent, amit tudsz, a többit Én teszem meg. Ha felkínálod Nekem idődet, Én Ékszereimet kínálom neked Üdvösségedre. Felkínálom neked Keresztemet, Szögeimet és Töviskoronámat. Remélem, hogy vidámnak látlak… Hogy feletted való Hatalmam tartós legyen, maradj gyenge és erőtlen! Tetszésemre van, ha üldözőid szembetűnő sebeket ejtenek rajtad üldözésükkel és bántalmazásaikkal.

[1] Utalás Jézus szenvedésére: Lk 12,49-50.
[2] Iz 45,8
[3] Rabboni: Mester – héberül; Jn 20,16.

Viseld el, hogy néhány barátod még társaságodat is szégyelli a közlemény miatt, bár ők ezt „óvatosságnak" nevezik... Tetszésemre van ez a becstelenség, mert megszenteli lelkedet. Jöjj! Barátod vagyok, a te féltékeny Barátod... ezért kedvemért fogadd el ezeket a nehézségeket, fogadd el még az ostort is! Maradj gyenge, hogy gyakorolhassam Hatalmamat feletted és általad...

Soha ne emeld fel a fejedet, ne légy elbizakodott, továbbra is hajtsd meg fejedet, hogy az Én Fejemet lássák! Én Magam fogom fáradhatatlanul csiszolni lelkedet, hogy lelkesen tégy tanúságot Nevemben és hirdess Engem, a Feltámadt Krisztust.

Nem tévedtem, amikor megaláztalak, mert így Magamhoz emeltelek. Nem kell meglepődnöd Könyörületemen, az Én végtelen Könyörületemen! Én vagyok a te Megváltód, aki szeretetből halt meg érted. Ezért keresem egyre az alkalmakat, hogy az emberek nevetségessé tegyenek téged... de tekints, tekints csak ezekre a méltánytalanságokra, azokra a sebekre, amelyeket rajtad ejtettek és tekints az Én Szívemre! Szívem most még jobban megnyílt számodra, hogy bejuss mélységeibe. Amikor Hozzám hasonlóan szenvedsz, az annyit jelent, hogy közelebb vonlak Magamhoz, közelebb vonásaimhoz, közelebb érdekeimhez. A tetszésemre való szenvedés buzgóságot, hűséget és lelkesedést ad neked, hogy Értem dolgozz. Ahogy mondtad, a te Rabbonid vagyok, a háromszorosan Szent, és neked, tanítványomnak mondom: igyekezz megtudni, hogy mit akarok tőled!

Én vagyok az Élő Isten, és Én megbocsátottam neked és bensőséges Barátod lettem. Országomba vezettelek, hogy hagyj fel a hamis istenek imádásával. Olyan munkával bíztalak meg, amely meghaladja képességeidet, hogy Szentlelkem Ereje által új életre kelj. És te növekedtél Lelkemben. Őbenne neveltelek, hogy Benne mozogj és erősödj. Látod milyen kegyelmet adtam neked? Ha bátor vagy beszédeidben, ez a bátorság Lelkemtől való.

Viszonzásul mindezért a kegyelemért, amelyet neked adtam, Vassiliki, azt akarom, hogy újítsd meg Akaratomnak való alárendeltségedet! Csupán szabadságot nyersz ezzel...

Megújítom Neked tett fogadalmamat,
Uram, és Szent Akaratod alá
rendelem magamat, Istenem.

„Alleluja!

Dicsérjétek Jahvét a mennyből:
dicsérjétek Őt mennyei magasságok,
dicsérjétek Őt angyalai mind,
dicsérjétek Őt seregei mind!

Dicsérjétek Őt nap és hold,
dicsérjétek Őt ragyogó csillagok,
dicsérjétek Őt egek egei!

Mindannyian dicsérjék
Jahve Nevét,
mert az Ő parancsára lettek!

Dicsérje Jahvét a föld,
s a föld minden királya és nemzete,
fejedelmek és a világ uralkodói,
ifjak és leányok!"[1]

Jöjjenek és dicsérjék Urunkat,
és tegyék meg Szent Akaratát!

Mivel alárendelted magadat Akaratomnak, kiküldelek a világba, hogy terjeszd Üzenetemet... Beszélj és légy az Én Visszhangom, és ne mondj többet annál, amit tanultál! Én és te, mi ketten, mi ketten továbbra is folytassuk őszinte beszélgetésünket!

Szeress Engem! IC.

1996. október 22.

Uram, lelkem Őre, szívem Őrzője,
lelkem Megmentője,
jöjj és égesd ki gyökeréig belőlem
mindazt, ami nem Te vagy!

[1] Vö. Zsolt 148.

Haladj át felettem,
és éleszd fel bennem, ami holt!

Jóság, Igazságosság és Őszinteség Ura,
szólj hozzám, leányodhoz!

Egyházam leánya, ha engedelmes maradsz Egyházam iránt, nem fogsz csalódást okozni Nekem... Gyakran gyónd meg bűneidet! Valld meg, hogy bűnös vagy, és akkor a Vipera, a hazugság atyja képtelen lesz megtéveszteni téged... Bűnbánatodban mindig a megfelelő gyümölcsöt hozod: a szeretet gyümölcsét. Ezért jöjj, és növekedj szeretetemben! Jöjj most, és írd le Üzenetemet:

Ünnepélyesen mondom nektek, hogy a pokol tüzére kerül az, aki önként a Vadállat lába elé veti magát, imádja őt és elfogadja a világban lévő országát. Azt akarom, hogy imádkozz azokért a lelkekért, leányom, mivel ők éppen olyan értékesek számomra, mint te. Látod, leányom, bár ők a te ellenségeid, imádkoznod kell értük, hogy megmeneküljenek. Nem ismerik fel, hogy mivel a világot tették meg barátjuknak, azért Engem, az Ő Istenüket ellenségüknek tartanak, és ezért nincsenek hatással rájuk Törvényeim, előírásaim és Hagyományaim...

Amikor a Lélek kivezetett Engem a pusztaságba, az ördög meg akart kísérteni. Egy igen magas hegy tetejéről megmutatta a világ minden országát, amelyeket felkínált Nekem, ha imádom őt. Akkor így szóltam hozzá: „Takarodj Sátán! Írva van: Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj!”[1]

Nagy bánatomra ma minden országban sokakat késztetnek arra, hogy a Vadállatot imádják, és így ő lett uralkodójuk és istenük, mivel elfogadták országát és annak pompáját. Ők váltak a világ kufárjaivá. Igen! Ők a világ gyümölcseihez kötötték szívüket. A Sátán megtévesztette őket, így ők a tévedést terjesztik, elméjüket teljesen betöltik bűneik, liberalizmust és hasonló eszméket terjesztenek, ellenszegülve az Igazságnak és Egyházam Hagyományának. A Hazugság ellenszegül az Igazságnak...

Azért akarom, leányom, hogy imádkozz értük, mert őket is szeretem. Imádkozz értük, mert gonosz erők befolyása alatt állnak. Az alvilág sötét erői becsapják és megzavarják őket papi szolgálatukban... A pokol gonosz erői azért ólálkodnak felszentelt lelkeim körül, hogy elhitessék velük azt, ami nem igaz. Te igen jól ismered Sebeim mélységét. Szemedből véres könnyeket fakasztottam, hogy tudtodra adjam, mennyire szenvedek.[2] Hogy is ne szenvednék, amikor látom, hogy akik igazán az Enyéim, akiket gyengéden szeretek, azokat végérvényesen becsapják, elfogadtatják velük ezt a halálos mérget... Ezért mondom neked kitartóan: imádkozz értük, és tekintsd őket fivéreidnek, akiknek meg kell javulniuk.

Ez a halálos méreg ma megtámadta felszentelt lelkeimet. Ez az a füst, amely behatolt Szentélyembe. Ők megszegik Egyházam Törvényét,[3] és ha meg nem térnek, saját bűnük hoz ítéletet rájuk. Most ők az Én Testem üszkös sebei, akik hallgatják Szavamat, de nem engedelmeskednek neki. Külsőre senki sem gondolná róluk, hogy vallástalanok, de mindig felismerhetitek őket gyümölcsükről: az engedetlenségről, mert

- engedetlenek Egyházam ezen Törvényével,[4]
- engedetlenek Egyházam Vezetőjével,
- engedetlenek Egyházam Hagyományával és
- engedetlenek egész Törvényemmel szemben.

Megszállott üldözői küldötteimnek, mert azok leleplezik őket és terveiket az egész világ előtt. Ők a liberalizmus szószólói,

[1] Mt 4,10

[2] Ezt a tanúságtételt csak kevesen látták rajtam megnyilvánulni, mialatt a dublini találkozón imádkoztam 1996. október 19-én.

[3] AAS, 73/1981, 240-241 o. A szerk.: Ez hivatkozás a Hittani Kongregáció által kiadott „Nyilatkozat a katolikus tagságról a szabadkőműves társaságokban”-ra.

[4] AAS, 73/1981, 240-241 o.

üldözik Ábeleimet,[1] mert szembehelyezkednek velük, erényes életre nevelik bárányaimat és megvédik Törvényeimet. Róluk[2] mondja a Szentírás: „Ezek azok, akik nem szennyezték be magukat asszonyokkal, hanem szüzek maradtak.[3] A Bárány nyomában járnak, bárhová megy. Ők a megváltottak az emberek közül, zsengéi Istennek és a Báránynak. Ajkukon nincsen hazugság, szeplőtelenül állnak (Isten trónja előtt).”[4] „Akkor az érteni tudók ragyogni fognak, mint a fénylő égbolt, s akik igazságra tanítottak sokakat, tündökölnek örökkön örökké, miként a csillagok.”[5]

Akik az engedetlenség gyümölcsét termik, azok Szememben az élő undokság. Elítélik az utat, mivel engedetlenek Egyházam Törvényével szemben… Jaj nektek, azon a Napon! Jaj nektek, mert az Én Napom, amely közeledik, a nagy szomorúság napja lesz! A törvénytelennek félelmet hoz, mert próbára tettek Engem, Urukat. De mondom nektek, porrá lesznek a Vadállat támogatói gőgjükkel, hatalmukkal és mindenükkel együtt.

Miért nem hallgattak Rám, amikor elmondtam a gonosz szőlőmunkásokról szóló példabeszédemet a népnek?[6] Az írástudók és a főpapok, akik hallgattak Engem, haragra gerjedtek, és ha nem féltek volna a néptől, kezet emeltek volna Rám. Ma is vannak olyan bérlőim Szőlőskertemben,[7] akik gonosz szőlőmunkásként viselkednek azokkal szemben, akiket hozzájuk küldök. Nemcsak rosszul bánnak velük, hanem készek lennének Véremet is eladni.[8] Ó milyen szomorúság, leányom, milyen fájdalom látnom őket, akik úgy tesznek mintha hűségesek lennének Törvényeimhez, de Én, aki olvasok a szívükben, tudom, mi lakik bennük…

Ugye látták, ki zörget odakint ajtójukon? És bár látták, kinek engedték meg, hogy melléjük üljön és velük egyen? A gonosz hatalomnak engedték meg, hogy velük egyen, és mellettük üljön az asztalnál. Nem olvasták? „A kő, mit az építők megvetettek, szegletkővé lett.” Újból mondom nektek,[9] hogy azon a napon, amikor arra a kőre estek, darabokra törtök szét. Aki ráesik, az darabokra zúzódik.

Egyházam leánya, a gonosz erők és az egész pokol azért dolgozik rajtuk keresztül ellened, mert felfogták, hogy veszélyt jelentesz számukra. Megértették, hogy rájuk vonatkoznak Üzeneteim a vadállatról, amelyről Szent János a Jelenések könyvében ír.[10] Igen, te valóban fenyegetést jelentesz e sötét hatalmak részére, és a Sátán még azt is megteszi, hogy ellened fordítja a természetet. Ez a hatalmas ellenség van sarkadban,[11] de ne félj, Szentlelkem, aki benned él, sokkal erősebb és hatalmasabb, mint a pokol együttvéve. Ezért menj és tölts el minden nemzetet Szavaimmal!

Hadd emlékeztesselek, drága lélek, azért neveltelek fel, hogy törd le a gonoszságot, zavarj meg és nyugtalaníts minden gonosz lelket, akivel útközben, vagy azokban a városokban találkozol, ahová tanúságot tenni mész. Ne lepődj meg tehát, ha ezek a pokoli erők összefognak ellened, hogy feltartóztassanak prófétai szolgálatod gyakorlásában. Elkerülhetetlenül szembekerülsz támadásaikkal, mihelyt rádöbbennek, hogy te megzavarod őket és sokakat kigyomlálsz közülük. Te valóban a gonosz lélek elsőszámú gondja és félelme lettél, mivel nemcsak Szavamat hordozod, amely szent és megszentel téged, hanem Szentlelkem erejét is, aki benned él és megrettenti őket, mert Szentlelkem adja meg a világnak a végső

[1] Azokat a felszentelt lelkeket, akik Isten tetszésére vannak.
[2] Az Ábelekről.
[3] A szüzesség itt hűséget jelent.
[4] Jel 14, 4-5
[5] Dán 12,3
[6] Lk 20,9-19
[7] Az Egyházban.
[8] Jézus úgy érti, hogy eltörölni Örök Áldozatát.
[9] A Vadállat követőinek.
[10] Vö. Jel 13.
[11] Azt jelenti, hogy üldöz.

bizonyítékot, hogy te Éntőlem, Krisztustól jössz…

Azért is neveltelek, hogy segíts felépíteni Szentélyem romjait, és hogy ültess növényeket ebbe a sivatagba. Ezért ne félj! „Lo tedhal!”[1] Már megígértem neked, hogy kézenfogva, sikerrel és győztesen fogjuk befejezni ezt a küldetést.

Erőssé tettelek, hogy szembeszállhass ezzel a hatalmas ellenséggel. Megadtam neked az Erősség Lelkét, hogy hirdesd Szavamat és háromszorosan áldott Hagyományomat erőd végső határáig, és a Szentlelkemtől kegyesen alászálló erő kifejező képességet ad neked. Lelkem lesz a te Erőd, hogy mindvégig bátran hordozd e kereszteket, rajtad keresztül mérjen ütést és szúrja keresztül Szavam a világ országait, hogy összedőljenek.

Igen! Az erősség Lelke által továbbra is igénybe veszlek a gonosz erők ellen, és bár ebben a küzdelemben gonosz támadásaik következtében időről-időre véredben fogsz ázni, Édesanyám és Én támogatni fogunk téged. A pusztító ostor nem fog utolérni. Én, Krisztus, fogok előtted járni, és jogarommal rámutatok Egyházam árulóira, akiknek szükségük van imáidra.

Bátorítani foglak, hogy kövesd nyomon a bűnösöket, a nagyokat és a büszkéket, a képmutatókat, a lázadókat és a nagyképű szónokokat. Egyik kezedben a Kereszttel, a másikban a rózsafüzérrel kell legyőznöd az eretnekségeket, hogy igazságot meg hűséget tégy a helyükre. Továbbra is megadom neked a szabadságot, hogy megkoronázz gyümölcseiddel.

- [2]Ó ti, a Vadállat rabszolgái! Nem látjátok, hogyan visz[3] benneteket lassan és alattomosan a pusztulásba?[4] Tervezzétek csak, ahogy eddig is, miképpen lehettek Egyházam ártalmára, és szőjétek terveiteket, ahogy akarjátok, nem tudtok és nem fogtok diadalt aratni. Én fogok végül diadalt aratni. Már lelepleztem tervetek egy részét a nemzetek előtt, és azon a napon, amikor a Lázadó megjelenik, „azon a napon, amikor megjelensz,[5] egész pusztító tervedet le fogom leplezni a nemzetek előtt. Fel fogom fedni az egész világ előtt szíved szándékait…”

Menj most, és emlékeztesd gyermekeimet, hogy Én vagyok Sziklájuk és sohasem hagyom el őket. Már előre ünnepélyesen figyelmeztettem, és kitartóan továbbra is figyelmeztetem őket.

Maradj mindig hűséges Hozzám és az Egyház Hagyományához! Maradj hűséges Oltáriszentségemhez, ismerj el Engem Testemben! Maradj hűséges ennek a Pápának tanításához, ami igaz tanítás, mert alapja az Igazság. Én vagyok az Igazság. Kis gyermekeim, ne térjetek el az Igazságtól, maradjatok az Igazságban! Ha megmaradtok az Igazságban, Bennem maradtok.

Uram, Szemed a világ bűnös országai felé fordul, hogy eltöröld őket a föld színéről, de lesz-e bocsánat azok számára, akik kísértést szenvedtek?

Ha bűnbánatot tartanak, beismerik bűnüket, és hűséget esküsznek Trónom előtt, vissza fogok emlékezni fogadalmukra, amit Nekem tettek, amikor felszentelték őket, és teljes Szívemből megbocsátok nekik. Jöjj, ne feledkezz meg arról, hogy e lelkekért imádkozz…

Jöjj, üldöztetésedben megáld téged mennyei Atyám, hogy szilárd maradj. Melletted vagyok nehézségeidben, hogy támogassalak. A veszélyek idején,[6] Szentlelkem lesz Vezetőd és Védelmeződ. Hittel és bátorsággal hirdesd Üzenetemet! Szelíd Istened vagyok, aki szeret téged. Ne feledd, hogy vigasztalást Bennem kaphatsz! IC.

ΙΧθΥΣ

[1] Jézus anyanyelvén, arám nyelven – ne félj!

[2] Jézus a Vadállat követői után fordult, hogy hozzájuk kiáltson.

[3] A Vadállat.

[4] Éreztem Jézus fájdalmát, és hogy hibájuk ellenére nagyon szereti őket.

[5] Jézus most a Lázadóhoz beszél.

[6] Megértettem, hogy a „kísértések idején”.

1996. november 1.

Megváltóm,
köszönetet mondok Szent Nevednek
Szeretetedért és csodáidért,

de lásd időnként elhagy a bátorság,
és nagy bánatomban,
amit vétkeim miatt érzek,
mintha szélviharként érnének
az események, végigvernek rajtam
mint heves hullámok.
És felkiáltok: Ó, mit tegyek?
De lelkem nem élvez Békét,
amíg le nem csendesednek a hullámok…

Ne félj! Igyekezz örömet szerezni Nekem! Ne tagadd meg Tőlem, hogy ily módon is veled lehessek. Csupán te és Én…

Légy az Én zarándokom, a Szívem zarándoka, és maradj örökre Szívemben! Biztosra veheted, hogy lelked élvezni fogja Szentséges Szívem gyönyörűségét. Ajkamról foglak táplálni és Szívem mindig szeretni és vigasztalni fog. Minden lépést Velem együtt, a te Megváltóddal fogsz megtenni.

Boldog vagy-e most, hogy ily módon vagy Velem, Szívem leánya?

Uram, évek óta beszélgetek Veled, de mind a mai napig álmélkodom és értetlenül állok választásod előtt! Itt voltam én, a tiszteletet nem érdemlő holttest, és ki volt az, aki meglátogatott? A Legyőzhetetlen, a Magasságbeli! És most Te kérded, boldog vagyok-e Veled?

Igen, Én kérdezem, leányom…[1]

Oly kevéssé szolgáltam rá, hogyan találhatnék hát méltó kifejezést Adományodhoz? Hiszen Te Magad vagy az Adomány!

Te vagy örömöm, békém,
tömjénem, mosolyom és nevetésem.
Te vagy életem, gyönyörűségem,
lélegzetem és szemem fénye.
Te vagy apám, anyám,
gyermekem és barátom.
Te vagy az én Uram és Istenem!
Te vagy lelkem ragyogása,
senki sem hasonló Hozzád!
Igen, amikor Veled vagyok,
szinte belehalok a boldogságba!

Igen! Szeress és tarts többre mindennél és mindenkinél! Társaságomban mindenféle jó történik veled. Barátom és nővérem,[2] túl sok lenne, ha feltennék neked egy kérdést?

Nem, Uram.

Vassula, gyönyörűségedet leled-e Törvényemben?

Ó igen!
Te Magad vagy a Törvény.
Egész Lényed és minden, ami te vagy,
az Törvény.
A Te Törvényed, Megváltóm,
számomra az Élet.

Hallottam, amint Lelkem szólt szájad által, ezért vagy te az Én gyönyörűségem is. Tudják meg a népek, miként emelem Magamhoz a lelkeket Szeretetemmel…

Figyelj most, Vassula, és felelj őszintén erre az utolsó kérdésre! Végül diadalt fogok aratni, de addig szenvednem kell, és el kell viselnem a Sátán diadalait. Diadalának nevezem, valahányszor kárhozatba visz egy lelket. Az a kérdésem: „Megörvendeztetnél-e Engem, a te Istenedet, és lennél-e olyan, mint a liliom?”

Mit tehet Érted egy egyszerű liliom?[3]

A liliom nem aggódik a holnapi nap miatt. Minden napnak megvan a maga baja. Tudsz-e változtatni valamin aggódásoddal? Kövesd tervemet, amit kigondoltam számodra és teljesen bízz meg Bennem! Ily módon, akarsz-e liliom lenni?

Ha ez tetszik Neked, Uram, akkor igen.

---

[1] Lenyűgözött Krisztus egyszerűsége, és ahogy ezt mondta, mint egy gyermek.

[2] Azt hiszem, Jézus azért hangsúlyozza a „nővér” megszólítást, mivel elmulasztottam Őt Bátyámnak szólítani.

[3] Meglepett kérdése.

Feledkezz meg önmagadról, amikor két Karomba veszlek! Halj meg önmagad számára és mondj le magadról, hogy Velem együtt fölvehesd Keresztemet! Én és te megosztozunk rajta a lelkek megmentéséért. Keresztem által arattam diadalt a múltban, és általa leszek diadalmas ebben az időben is a Sátán terve felett. Légy Velem egy, és engedd, hogy hordozzalak!

Én, Jézus, megáldalak. IC.

1996. november 8.

(Amerikai Egyesült Államok, New York[1], este öt órakkor.)

Uram?

Én Vagyok.

Veled vagyok életed minden percében. Veled van Kezem. Örvendezz, légy boldog és áldott! Mielőtt elkezdenéd,[2] mondd meg gyermekeimnek, hogy mindegyikük megáldom és az Én Békémet adom nekik. Mondd meg azt is, hogy az Atya és Én örömünket leljük bennük, valahányszor szeretettel hívják segítségül Nevünket. Add hírül most a világnak mindazt, amit Tőlünk tanultál!

Veled az Isten.

1996. november 9.

(Amerikai Egyesült Államok, Florida, Tampa)

Uram!

Én Vagyok. Sohasem foglak elhagyni! Soha!

Irántuk való Szeretetem felülmúlja az emberi értelmet, és ma igen különös módon szállok le a magasságokból, hogy velük legyek.

Jöjjetek és növekedjetek Szeretetemben, hogy tökéletessé váljon Velem való egységetek. Ha az első gyümölcsök szentté lesznek, szent lesz az egész kovász is.[3] Ti vagytok az Én első gyümölcseim és azt akarom, hogy szentek legyetek... Ezért jöjjetek! Gyakran gyónjátok meg bűneiteket, hogy az ördög meg ne vethesse lábát bennetek...

Mindegyikőtöket megáldom. Legyetek egy! IC.

1996. november 10.

(Amerikai Egyesült Államok, Dél-Karolina, Charleston)

Béke legyen veled!

Válság idején mindenkor közbeléptem. Engem Irgalmasságomról ismernek. Ma újból felkínálom nektek Szentséges Szívemet és mondom nektek: aki közületek azzal a kívánsággal fordul Felém, hogy örömet szerezzen Nekem, annak teljes Szívemből, igen, teljes Szívemből megadom kegyelmeimet... Felfedem előtte Szívem Kincseit, hogy Velem együtt fejezze be utazását...

Veletek van a Szeretet. IC.

1996. november 17.

(Amerikai Egyesült Államok, Saint Louis)

Uram, Te Magad vagy a Bölcsesség,
Te vagy az Élet és a Világosság bennünk,
dicséretet mondok
Háromszorosan Szent Nevednek.
Igézze meg a Jóság lelkemet,
hogy Téged tükrözve élhessek.

Te mindenütt jelen vagy!
Szívem Öröme és Békéje,
a Te Jelenléted megnyugtat,
Tisztaságod lángot gyújt bennem,
és megmutatja,
hogy a Jóság ivadéka vagyok.

Dicsőség legyen

[1] Ez az első találkozó ezen a körutazáson. Ezután Tampa, Florida, Charleston, Dél-Karolina, Washington DC, Indianapolis, Minneapolis és Saint Louis következik.

[2] Tanúságtételedet a találkozón.

[3] Azt jelenti, hogy az ő megtérésük által mások is megtérhetnek.

háromszorosan
Szent Urunknak!
Alleluja!

Szeretett gyermekem! Szentséges Szívem remeg a meghatottságtól. Mennyire vágytam erre, hogy ivadékom egy napon e szavakkal forduljon Hozzám! Szavaid az örökkévalóságtól kezdve Szentséges Szívembe voltak írva és Én türelmesen vártam. Ó, mindig türelmesen vártam, hogy végre kimondd e szavakat! Örvendj most Jelenlétemnek, igyál Belőlem és egyél Belőlem!

Nem hiába munkálkodtam benned, hogy felneveljelek. Örvendj e Kimeríthetetlen gazdagságnak, amelyet a ti időtökre tettem félre és mutasd meg a világnak, ennek a világnak, amely hideggé vált és nem tud szeretni. Mutasd meg Kimérithetetlen Kincsemet minden nemzetnek, és mondd meg nekik, hogy Szentséges Szívemnél nagyobb ajándékot nem kaphatnak.

És te, maradékom, áldd meg Nevemben gyermekeimet, azokat, akik elkísértek téged, mert Nekem adták idejüket.[1] Igen! Szívem a könnyekig elérzékenyült. Szeretlek benneteket, teljes Szívemből szeretlek... IC.

1996. november 27.

(Az Igaz Élet Istenben üzenetek tizenegyedik évfordulójának előestéje.)

Béke legyen veled! Jól mondtad népemnek, hogy minden jóság Tőlem származik. Egyedül az Isten jó és Én adom át jóságomat minden teremtménynek. Feltöltöm készleteiket, hogy ne szenvedjenek hiányt. Gazdag az Én mélységem és gazdag nagylelkűségem.

Vassula, jókedvű küldöttem, aki Belém vagy oltva, fogadd Szentlelkemet és ne félj! Mondom neked, ne félj a világtól, amely pogánnyá lett hitehagyása miatt! Mivel Én vagyok az élők és a holtak Ura, az a célom, hogy életre keltsem a holtat. Az a célom, hogy megújítsam Egyházamat, és rád bízom ezt a feladatot, amely meghaladja lehetőségeidet és képességedet. Ne feledd azonban, hogy ki van veled. Én vagyok veled, és Én Erő és Hatalom vagyok. Senki sem mondhatja, hogy az eddig elért eredmény tőled való. Egy semmitől nem származik semmi. Tudatlan gyermeket választottam, hogy minden vállalkozást Én hajtsak végre.

Indulj útnak Nevemben, haladj előre, hirdesd Üzeneteimet, melyek gyógyító balzsamot hoznak az emberiségnek! Ne csüggedj, ha időnként szembekerülsz az árral, kapaszkodj Belém! Légy erős, amikor megpróbáltatásokkal találod magadat szembe utadon! A hitehagyás elleni harcot eddig sem kellett egyedül vívnod! Ne feledd, hogy veled vagyok... és Én ismerem Enyéimet.

Szívem szüntelenül fáj, mert látom Házamban azokat, akikben nincs őszinteség, és akik nem az Én Lelkemben dolgoznak Húsvét dátumának egyesítéséért. Kérlek, imádkozz értük, hogy Atyám megváltoztassa gondolkodásukat, hogy ha majd Szentlelkem egyszer megnyitja szemüket, akkor bűnbánatot tartsanak és belássák tévedésüket, ami eddig meggátolta, hogy felismerjék az Igazságot.

Imádkozz értük, hogy a kevélység lelke, ami távol tartja őket az Igazságtól, eltávozzon tőlük, és észhez térjenek. Imádkozz értük, hogy azt mondhassam: „Szeretetükről mindenki fel fogja ismerni őket, hogy valóban az Én tanítványaim." Ma azonban szeretetlenségük miatt tartja még megláncolva őket a Sátán és a gonosz lelkek, mert a szeretet a hit ismertetőjele. Miképpen mondhatnák egymásnak: „Az Örömhírt prédikáltam mindenütt a világban. Azon munkálkodtam, hogy eggyé tegyem az Egyházat, és azért, ami most következik, az a becsületesség koronája, amelyet az Úr, az Én Istenem, az örökkévalóságtól fogva fenntartott nekem..." – ha mind a mai napig elmulasztják kötelességüket?

[1] Jézus hangja újból remegett a meghatottságtól.

Minden papnak Engem kellene követnie egész életén át! Nem azokról beszélek, akik követnek és olyanok, mint Ábelem, aki tetszésünkre volt áldozatai és őszintesége miatt, hanem azokról, akik olyanok, mint Káin és Ézsau, olyanok mint Júda és az Írástudók, meg a Farizeusok. Róluk beszélek, mert magatartásuk ellenkezik Szent Szabályaimmal. Innom kell-e miattuk továbbra is megosztottságotok kelyhét, amelyet ők erőltettek Rám?

Eddig még nem alkalmaztam kényszert[1] veletek szemben,[2] csak kértelek, hogy egyesítsétek Húsvét dátumait, de ti nem halljátok Szentlelkemet. Kimerítettétek Atyám türelmét. Most újból kérem, hogy egyesítsétek Húsvét dátumait, hogy kegyelemmel ragyogjon fel Lelkem felettetek és eggyé tegye Házamat. Ma hozzátok szólok, de ti nem értékelitek szavaimat ebben az Üzenetben. Majd ha egyszer értékelitek, akkor már túl késő lesz... Ó! Bárcsak lenne legalább egy ember azok között, akik az egységért dolgoznak, ha legalább egy lenne, aki nem adná fel a szenvedés és a félelem miatt a harcot, és elősegítené Húsvét dátumainak egyesítését! Azt az embert Én, az Isten, felmagasztalnám.

- Keleti Házamban azonban haragot, makacsságot és félelmeket látok. Testvérek ők, mégis ellenfelek. Kelet Háza, jól tetted, hogy megtartottad a Hagyományt úgy, ahogy átadtam neked, és ahogy ősegyházam gyakorolta, de miért nem engeded meg Szentlelkemnek, hogy elég táplálékot adjon neked megmenekülésedhez és azoknak megmenekülésére, akiknek nagy szükségük van rá... Zaklatod első gyümölcseimet[3] és küldötteimet. Visszautasítod őket a kegyelem Szentlelkével együtt, aki az Ő útjára vezette őket. Továbbra is kiűzöd őket Szentélyeimből, ahogy Engem is kiutasítottak a főpapok az Én időmben...

Eközben szétszéled nyájam, és nap mint nap növekszik az elveszett lelkek száma. Ezért mondom neked: Jöjj, fogadd szívesen Lelkem adományait és ne tedd terméketlenné Házamat! Házam javára lesznek Lelkem adományai, ha kinyitod szíved ajtaját...

És te, Nyugat Háza, Szentlelkem Világossága által felismerted, hogy a testnek két tüdőre van szüksége ahhoz, hogy szabadon tudjon lélegezni, és felismerted, hogy Testem tökéletlen csupán egy tüdővel. Imádkozz, hogy életadó Lelkem egyesítsen benneteket! De mennyit kell még addig szenvednem![4]

A világ megszegi és elutasítja Parancsolataimat, és a Sátán le akarja rombolni, amit Én alapítottam, el akarja pusztítani Egyházamat, amit Én, a Bárány hagytam rátok. Zavart és összevisszaságot támaszt benne, és Testemet a lázadás lelke szakítja szét. Racionális és naturalisztikus gondolkodásmód járta át Testemet, amely megtagad Engem Oltáriszentségemben. Közületek igen kevesen figyelnek az Én Érdekeimre, és igen sokan taposnak Törvényeimen, mintha nem Isten adta volna őket! Ellenséges lélek lebeg Egyházam felett, de már nem sokáig...

Kérlek ezért, Nyugat Háza, haladj tovább és leplezd le a Gonoszt azáltal, hogy egyesíted Húsvét dátumait, ahogy az ősegyházban volt.

Aki közületek naggyá akar lenni, legyen a szolgátok, és aki első akar lenni közületek, legyen mindenki rabszolgája! Ősegyházam ártatlan volt, mint a gyermek. Telve volt szeretettel, mert Szentlelkem hordozta Karjában. Majd azt hallottam tőle: „Nem vagyok többé gyermek, egyedül is tudok járni." Azóta elhagyta Szentlelkem ölelő karját és hozzászoktatta lépteit, hogy a saját útját járja...

Ó Atyának gyermeke! Én gyümölcsöm! Szentlelkem városa és menyasszonya,

[1] A büntetések által.
[2] Krisztus most hozzájuk szól.
[3] Akik az *Igaz Élet Istenben* üzenet által megtértek.
[4] Egyidejűleg azt is értettem: „De mennyit kell még nekünk addig szenvednünk!" A „nekünk" II. János Pál pápára és Jézusra vonatkozott.

elszállt illatod... Térj vissza Hozzám gyermekként, és kegyelmem lesz rajtad, és háromszorosan Szent Lelkem lesz vezetőd és lámpásod.

Ehhez lélekben nagy szegénységre és túláradó nagylelkűségre van szükségem, ó... de a gyermekek lélekben szegények és nagylelkűek is, mert a Bölcsesség él bennük és Ő vezeti őket.

(Később:)

Életre keltettél Szavaddal, Istenem,
hogy elénekeld nekem,
bátyáimnak és nővéreimnek
a Szeretet új énekét.

Csontjaim elsorvadtak, szívem kiszáradt,
és a szárazság földjévé vált.
Tudatlan állapotomban
pusztulás fenyegetett.
Kiüresedtem, éheztem és hiányt szenvedtem.
Sok mindennel elteltem,
csak Jóság nem volt bennem.

Szeretet Csodája, eljöttél éjszakámba.
Eljöttél ahhoz, ki megszűnt létezni,
hogy Szájad Leheletével életre kelts.

Elmondhatom most,
hogy Atyám Udvarában nevelkedtem,
újból felvirágzott testem,
és szívem egész nap
háromszorosan Szent Istenem után
sóhajt és vágyakozik.

Istenem, Szabadítóm, Te tudod,
mily méltatlan vagyok arra,
hogy Szent Udvarodban járjak,
de szeretem Házadat, ahol Te élsz.
Nem vagyok méltó arra,
hogy Trónod körül járjak
és elteljek Arcod csodálatával.

Uram, hadd ünnepelje teremtésed
a Te Gazdagságodat!
Adj Folyókat, hadd igyanak!
Adj bőségesen Mannát, hogy egyenek!
Uram, Tiéd az Élet Forrása.
Uram, Tiéd az Élet Fája.
Jöjj hát, jöjj sötétségünkbe,
jöjj el Világosságoddal,
hogy lássuk Világosságodat!

Uram, Istenem,
hallgass meg és fogd pártomat!
Jöjj és újítsd meg teremtésedet,
hogy többé semmi meg ne rendítsen!
Dicsőség legyen Istennek!
Életemet adom Neked,
a Dicsőség Istenének.
Ámen.

Béke legyen veled! Kérésed eljutott Hozzám...[1]

A por meg tud-e tenni bármit egyedül?[2] Látod?

De Te meghallottad kéréseimet. Meg kellett hallanod és érezned kellett, hogy szívem mennyire vágyakozik utánad.

Gyönyörűségem és gyermekem! Légy erős minden gonosz erővel szemben, maradj meg jóindulatomban, és törődj Érdekeimmel! Légy a Visszhangom... mutasd be Szentségemet a világnak! Mutasd be Szentséges Szívem Gazdagságát minden nemzetnek![3]

Nem vetted észre, hogy kiadtam parancsomat a magasságos egeknek, hogy nyissák meg a mennyek kapuját és esőzzenek Folyókat és Mannát? Szavammal akarlak táplálni mindnyájatokat.

Vassula, az egyszerű szívű Rám talál és birtokba vesz Engem. Ezrével vannak azonban kinn a sivatagban, akik mezítelenek, éheznek és mégis azt hiszik, hogy drága ruha van rajtuk, pedig valójában ruhátlanok, kiéhezettek, sajnálatra méltóak. Bár Szavam híján éheznek, azt hiszik, hogy ünnepet ülnek.

Nincs vesztegetni való idő, gyermekem! Ezért küldelek Nevemben hozzájuk, hogy mondd meg: az Úr lakomát készített számukra...

ΙΧθΥΣ

[1] Csönd volt, és egy pillanatig azt hittem, hogy Jézus elment.

[2] Jézus be akarta előttem bizonyítani, hogy a Szentlélek Hatalma által hallom Őt.

[3] Jézus arra utal, hogy mindenkinek, nemcsak a katolikusoknak, hanem mindenkinek.

1996. november 28.

(Az Igaz Élet Istenben üzenet tizenegyedik születésnapja.)

Áldott legyen az én Sziklám,
áldott legyen Szabadítóm!
Áldott legyen Szentséges Szíve,
az a Szív, amely az egész világnak
kinyilvánítja szeretetét!
Áldott legyen az a Szív,
amely kívánatosabb a legtisztább aranynál,
mert méznél édesebbek
benne rejlő kincsei![1]

Áldott legyen Szentséges Szíve,
az a Szív, amely fölemelt és nevelt engem!
Ó Uram, jöjj,
és mutasd be csodáidat az emberiségnek,
jöjj, és mutasd meg csodálatos jóságodat!

Sohasem foglak elhagyni. Szentséges Szívemet azért kínáltam fel neked, hogy lelked napfénye, szíved gyönyörűsége és életed öröme legyen.

Az volt a kívánságom, hogy újból életre keltselek és halljalak... Dédelgess Engem szereteteddel! Irántam érzett szomjúságod gyógyító balzsam megsebzett Szívemre... Jöjj, engedd meg, hogy rajtad keresztül kiárasszam a jóság és imádság lelkét, hogy szerető jóságomban emlékeztessem a világot csodáimra és Irgalmamra!

Szívem szeretettől lángol az egész emberiségért, és minél előrébb jutnak Engem olvasva, annál több szent kegyelmet adok nekik, hogy még mélyebbre merítsem őket Szívem lángjaiban. - Végtelenül gazdag vagyok kegyelemben, és ebbe a Szívbe[2] akarom őket befogadni, ebbe a Szívbe, amelynek gyönyörűséget jelent az emberek fiaival és leányaival lenni.

Szentséges Szívemben kincs és méltóság, tartós gazdagság és hűség van. Kincseim az erény útjára vezetnek benneteket. Boldog az a szem, amely láthatja, amit Szívemben lát, és el is nyeri, mert életet nyer, és elnyeri Atyám kegyeit. Mellette maradunk, nap mint nap megörvendeztetjük, áldást áldásra adunk neki és egész háznépének. Szentséges Szívem olyan, mint a békéltető illat. Olyan, mint a sötétségetekben fénylő napsugár. Szentséges Szívem édesebb a méznél, és mindenkit szívesen látok, aki meg akarja ízlelni édességemet. Szentséges Szívem olyan, mint a válogatott rózsákkal ékes virágágy. Szentséges Szívem telve van jósággal. Igen, olyan, mint az élet forrása.

Fordítsátok szemeteket Szentséges Szívemre és ragyogása verőfényessé teszi sötét éjszakátokat. Vegyétek Szentséges Szívemet és öleljétek át! Közelsége a szent kegyelem koronáját helyezi fejetekre, lábatokat a hűség útjára vezeti, hogy még véretek se sajnáljátok kiontani tiszteletemre. Szentséges Szívem Legyőzhetetlen szentsége lehet pajzsotok, amikor a gonoszság megdicsőíti a gonoszságot.

Szentséges Szívem olyan, mint a gyümölccsel tele, sűrű lombú fa, amelynek ágai között oltalomra leltek. Szívem tüze hatalom, amely világosságot gyújt lelketekben. A legfényesebb csillagok sem tudják úgy megvilágítani lelketek félelmetes éjszakáját, mint a Szívemből kiáradó tűz. Szentséges Szívem tüze ezerszer fényesebb a napnál. Olyan, mintha ezerszeresére növelnénk a csillagok együttes fényét.

Nálam van az isteni szeretet, az isteni irgalom, az isteni gyümölcsök, az isteni világosság, az isteni édesség, az isteni források, az isteni gazdagság, amelyek gazdaggá teszik azokat, akik Hozzám jönnek és az Én tisztaságommal töltik fel kincstárukat. Így szóltam, amikor népemet meg akartam menteni a haláltól: „Eljövök hozzájuk Szívemmel a Kezemben, és megnyitom Szívemet mint kincstárt és elárasztom őket isteni Kincseimmel. Úgy jövök hozzájuk, mint a hatalmas óceán, hogy megerősítsem őket."

Mihez tudjátok hasonlítani ezt a Szívet, amely lerakta Szentélyem Alapjait? Tömjén ágacskához nyár idején? A hárfa dallamához? A kristálytiszta gyémánthoz?

[1] Kincsei: Isten szavai.
[2] Jézus saját Szívére mutatott.

Szentséges Szívem legyőzhetetlen szentségét semmihez sem lehet hasonlítani. Szívemben megszentelt kegyelmek vannak, mert egyedüli ragyogásában, sokszoros kegyelmeiben és erényeiben, Szívem gyengéd, szelíd és könyörületes közületek még a legnyomorúságosabbhoz is.

Szívem nem pihen, mert Én vagyok az Ige, és Isten Igéje él és cselekszik. Szívemet nem lehet megsérteni Dicsőségében. Jóakaratú és tele van irgalommal, amikor hiányt szenvedtek, vagy segítségre van szükségetek. Mivel Szívem a kegyelem trónja, bízzatok jóakaratomban! Együtt érzek veletek tudatlanságotokban. Ne csüggedjetek, tudjatok arról, hogy állandó helyetek van Szentséges Szívemben!

Én vagyok Isten Igéje, és Szájamból éles kard tör elő. Itt vagyok, és Szívem helyreteszi kardjával, ami nem helyes. Szentséges Szívemet nem nehéz megérteni, nem vagyok nehezen érthető Isten, mert olyan vagyok, mint a lámpás, kívülbelül világítok, teljesen átjár a fény, ezért sohasem vezetlek benneteket tévútra, és biztosítalak mindenkor, hogy a szentség végül elnyeri jutalmát.

Szentséges Szívem a világ Világossága, fénylő és tiszta. Szentséges Szívem isteni és ellenállhatatlan, mert magába foglalja üdvösségetek minden gazdagságát. Aki szívesen fogadja e Szívet, az hódolattal, hűséggel és tisztelettel elfogad Minket mint háromszorosan Szentet, és Én istenségemben elvezetem őt az örök életre.

Szentséges Szívem szeretettel dobog az emberiségért, mert szeretettel van az ember iránt. Ha gyermekként közeledtek Hozzám, kezetekbe teszem Szentséges Szívemet. Amikor meglátjátok Kincseimet, amint bölcs mondásokkal megvilágítja misztériumaimat és titkaimat, szent félelem vesz erőt rajtatok, mert rádöbbentek, hogy Isten vagyok, Háromságos és a lényeg egységében mégis Egy, aki drágább nektek, mint a világ egész gazdagsága, drágább még saját életeteknél is.

Ó Vassula, Nálam van az irgalom, mégis oly sok gyermekem hagyja el és veti meg ezt az irgalmas Szívet. Bár száműzött vagy a földön, teremtés, nyisd ki szemedet és szemléld Szentséges Szívemet! Nyisd ki szemedet és szívedet a Szívemben lévő csodákra! Nem fogom elrejteni előled felbecsülhetetlen Kincseimet. Bár száműzött vagy, kinyitom Szívem ajtaját, és amikor nyomorúságodban Szívem fenségét fogja szemlélni szemed, olthatatlan vágyakozást fogsz érezni rendelkezéseim után. Szándékaim örömmel töltenek el téged, és azok lesznek tanácsadóid.

Majd önként fogod kérni, hogy az Áldozat áldozata, a Keresztrefeszített keresztrefeszítettje lehess. Félelem és szégyen nélkül fogod hirdetni a világnak szándékaimat, nem feledve, hogy Ki talált meg téged, a száműzöttet a száműzetésben. Akkor így fogsz szólni Szentséges Szívemre mutatva: „Mester, mindörökre itt akarok maradni, ez az az otthon, amelyet választottam."

Szavam lényege a hűség, és Engem arról ismernek, hogy hűséges vagyok és igaz. Szívemben nincs megtévesztés. Szentséges Szívem, a te mennyországod, telve van igazságos rendelkezésekkel. Boldog az az ember, aki felfedezi Szentséges Szívem állhatatosságát, mert értéke felülmúlja a gyöngyökét. Semmi sem egyenlő Vele azok közül, amit magatoknak kívánnátok. Fiaim, leányaim, semmi sem egyenértékű Szentséges Szívemmel, mert Én vagyok az Alfa és az Omega. Szentséges Szívem útjai örömteli utak, bensőséges kapcsolatot teremtenek, amit annyira áhítunk.[1]

Mihez hasonlíthatnátok Szentséges Szívemet? Forráshoz, amely termékennyé teszi a kertet? Igen, ha valaki szomjas, jöjjön Hozzám! Jöjjön és igyék! Szívem az élő víz forrása. Jöjjetek és merítkezzetek bele ezekbe a folyamokba,[2] amelyek Szentséges Szívemből folynak! Szentséges Szívem a ti biztosítékotok, és az Élet Fája

[1] A Szentháromság áhítja.
[2] Jézus a Szentlélekről beszél.

azoknak, akik birtokolni akarják. Ne engedjétek, hogy lábatok halálra vigyen benneteket! Tudjatok róla, hogy az Én szelíd, Szentséges Szívem dicsőséggel teljes és fenséges, megbízható, hűséges és igaz! Egeket betöltő állhatatosság veszi körül. Kiemeli a szegényt a porból,[1] Vassula, és kiemeli őket nyomorukból, hogy helyet adjon nekik mélységeiben, a Végtelen Irgalom mélységeiben. Legyen Szentséges Szívem a Gyökér, mely titeket fenntart, és ti azért vagytok Belém oltva, hogy kapjatok gazdag nedveimből, ami életet ad nektek, örök életet. Maradjatok Belém oltva, hogy az Én részem legyetek és életetek meg lesz kímélve.

Vassula, azért jöttem újból, hogy életre keltsem Szentséges Szívem tiszteletét! Boldogok, akik követik ezt az áhítatot! A világból kihalt a szeretet, mert eltávolodott Tőlünk,[2] és elhagyva a Bölcsesség Forrását, meghalt szárazságában. Ezért jöttem Szívemmel a Kezemben hozzátok, hogy érezzétek dobbanásait. Ne lepődjetek meg, nem olvastátok? „Forrás fakad az Úr házából."[3] Ez az élő víz[4] vízesésként fog kiáradni Szívemből…

Igen, úgy hogy mindannyian megkapjátok a szabadságot, amit egyedül az Én Lelkemben találhattok meg. Eljöttem hozzád, de nem érdemeid miatt, mivel nincs érdemed. Nem csak nyomorúságod és semmiséged miatt választottalak, ahogyan az embereknek mondod, hanem azért, mert jelentéktelen vagy és Szentséges Szívemről semmit sem tudtál. Igen,[5] és mivel Egyházamról sem tudtál semmit. Nem voltak erényeid, bűneid miatt pedig társadalmad képmása voltál, és távol az Én lábnyomaimtól. Még angyalaim szemében is elképesztőnek tűntél! Mégis eljöttem hozzád, kicsiny kis teremtés, hogy megmutassam a világnak Szentséges Szívem Hatalmát és Végtelen Irgalmamat. Eljöttem tudatlanságodhoz és képességedet meghaladó feladattal bíztalak meg. Megismertettem veled Szentséges Szívemet és továbbra is meg fogom ismertetni ebben a hideg és bűnei miatt saját vérében ázó világgal.

A Szentséges Szívemből folyó Forrással[6] elárasztom ezt a hideg világot, hogy életet fakasszon, amerre folyik. Ígéretem beteljesedik, mert Szentlelkem, az Életadó fogja kormányozni ezt a gonosz társadalmat és őszinte néppé fogja tenni. Akkor majd szentség és igazságosság lesz a társuk.

Vassula, egykor megengedtem szeretett tanítványomnak, Jánosnak, hogy vessen egy pillantást Szívem Kincseire, s ez a pillantás elvitte őt ama nap félelmein keresztül Keresztemhez. Majd később meghívtam Gertrúdot, hogy tisztelje Szentséges Szívemet, megmutattam neki a Szívembe rejtett Kincsek értékét. Örömkönnyek hullottak szeméből, amikor meglátta ezeket az isteni Kincseket. Arra vágytam, hogy kinyilvánítsam előtted napjaidban, a ti korszakotokban misztériumom Gazdagságát, amelyet titokban tartottam végtelen időkön át. Tiszteld ezért Szentséges Szívemet és légy ártatlan! Légy a föld sója és világossága, világíts fényes csillagként a világban, mert föl fogod ajánlani[7] az Élet Igéjének.

Borulj most térdre és dicsérj Engem! Látod milyen nagyok az Én csodáim? Látod milyen nagyok csodatetteim? Legyen könnyű számodra Igám, ne terheljen téged, és nyoma sem lesz fáradtságodnak… Kövesd azt az utat, amelyet számodra kijelöltem, és mondd meg népemnek, hogy senki sem élhet meg csupán értelmével, és hogy sohasem fedem fel Magamat azok előtt, akik azt állítják, hogy csak a földi dolgokat ismerik, mert az nem az igazi, Istentől származó tudás. Az igazi tudás az, hogy ismertek Bennünket Háromságos Szentségünkben és

[1] Jézus ezt rám célozva mondta, mivel engem életre keltett és helyet adott nekem Szívében.
[2] A Szentháromságtól.
[3] Jo 4,18
[4] A Szentlélek.
[5] Arra gondoltam, hogy az Egyházról sem tudtam semmit.
[6] Jézus Szentlelkéről beszél.
[7] A világot.

bensőséges egységben éltek Velünk. Nincsenek kedvenceim, hirdesd ezért Szentséges Szívem tiszteletét minden népnek![1]

Legyetek egy Bennünk! Szeretünk téged, drága gyermek. Fogadd áldásunkat!

ΙΧΘΥΣ

(Később:)

Igen! Ezt[2] megmentő Üzenetem tizenegyedik születésnapjára adtam neked. Továbbra is megtöltöm szájadat és táplállak Szavammal. Továbbra is bőséges megszentelt kegyelmet kapsz Szívemtől, hogy betölthesd küldetésedet. És ahogy megmondtam Szentséges Szívem más apostolainak, megmondom neked is: „Szeresd ezt a Szívet, amelyet oly kevéssé szeretnek, és mondd meg nekik,[3] hogy aki ezt a tiszteletet gyakorolja, nemcsak saját részére kap szent kegyelmeket, hanem egész háznépének is."

És te, szeretett gyermekem, légy Velem egy! IC.

1996. december 4.

(Amerikai Egyesült Államok, Las Vegas)

Szeretlek, Uram.

Ó, Vassula! Meghívlak, pihenj meg Szentséges Szívemben!

Jöjj, Atyám gyermeke! Jöjj! Én vagyok a te Istened, a te Sziklád, az Örökséged. Az Én Dicsőségemre keltettelek életre a Bölcsességgel. Gyengéden vezettelek és Szívemből adtam tanácsot neked...

Ó, Vassula![4] Oly sok lélek haldoklik kint a világban! Fáj a Szívem, és rettenetesen bánt, hogy látnom kell ezeket a haldokló lelkeket ...[5] Vassula, kész vagy-e arra, hogy több áldozatot ajánlj fel Nekem, hogy hazahozhassam a lelkeket? Az Én Szentséges Szívembe, igen?

Igen, Uram...

Helyezd Belém bizalmadat! Ne fáradj bele abba, hogy Értem és Velem dolgozz! Légy szerény, hogy Lelkem vezethessen téged oda, ahova Én akarom. Dicsérd Nevemet és hirdesd azoknak a nemzeteknek, amelyekhez Szentlelkem Hatalmával küldelek! Ne ereszd el a Kezem! Engedd, hogy Kezemben tartsam a tiédet!

Jöjj! A te Hűséges Istened van veled Hűséges Szeretetében. Megáldalak, drága lélek. Menj most, imádkozz velük és emlékeztesd őket arra, hogy Isten, akire vágyakoznak, mindenkor velük van és megáldja őket! Lakozz mindörökre az Én Szentséges Szívemben, imádkozz a lelkek megtéréséért, és tarts ki hűségedben, mivel Én Hűséges vagyok! IC.

1996. december 9.

(Amerikai Egyesült Államok)

Légy békében!

Mondd meg tanácsadódnak: „Örömmel tölt el, hogy végre kivirágoznak ajkadon Szentséges Szívemről való elmélkedéseid![6] Tudom, hogy Szívemet mindig Mennyországnak tekintetted, de nem volt ennyi alkalmad Szívemről beszélni, <u>mint most</u>.[7] Az Egyház elhanyagolta Szentséges Szívem tiszteletét. Kedves volt tőled, hogy egyik alkalommal osztoztál szomorúságomban és fájdalmamban.[8] Nagyra tartom igyekezetedet, amit Szívem megdicsőítése érdekében fejtesz ki.

[1] Jézus arra gondol, hogy nemcsak a katolikusoknak, hanem másoknak is.
[2] Az előbbi Üzenetet.
[3] Az embereknek.
[4] Jézus sóhajtott.
[5] Jézus kis szünetet tartott, mielőtt megkérdezett volna.
[6] O'Carroll atya a Szentséges Szív Kincseiről beszélt, amelyeket Jézus a mi időnk számára tett félre.
[7] Jézus olyankor ad erre alkalmat, amikor imatalálkozóra utazunk, ahol meghallgatnak az emberek.
[8] Cap de la Madeleine-ben O'Carroll atyának különleges élménye volt.

Ahogy tudod, elég vagyok önmagamban, de téged választottalak és Vassulámat, hogy felkínáljátok a világnak mindazt, amit csak tudtok azért, hogy rábírjátok e Szív fogadására, amely szereti az embereket. Áldozataitok[1] tetszenek Nekem. Gondoskodom arról, hogy Szívem Gazdagságával betöltsem minden szükségeteket.

Ahogy már észrevettétek, nektek adtam három angyalomat,[2] hogy kísérjenek benneteket. Igen... beleértve három arkangyalomat is. Ne félj hát! Az egész mennyország veled van. Sok az olyan hívő, aki segíteni fog neked. Légy bátor! Veled vagyok." IC.

1996. december 12.

(Amerikai Egyesült Államok)

Uram, hadd kapaszkodjak Beléd!
Légy oly jó és jöjj segítségemre!

Szeretlek és hálát adok Neked,
dicsőítelek Téged, mert megengedted,
hogy megismerjem Nevedet,
és így én is védelmet nyerhetek.

Nagy szeretetedben
mindig válaszolsz nekem,
amikor segítségül hívom Nevedet.

Istenem, nagy a Te Hatalmad,
tartani kell Tőled.

De mutasd meg jóságodat is,
amikor bajba jutok!
A Te mosolyod tükröződjön rajtam,
hadd lássák meg a nemzetek,
hogy Te velem vagy.

Béke legyen veled! Az Én Nevemben beszélj és ne félj! Helyezd Belém bizalmadat!

Fenségem betölti a mennyet, és bár országotok gonoszsága miatt ma félelemben él, el fogja árasztani fenségem és ragyogásom.[3] Fény derül majd minden gonoszságra, ami most még a föld sötétségében rejtőzik. Ne félj! Légy vidám és örvendezz, mert közel van diadalom, amit a gonosz erők fölött fogok aratni.

Menj ezért, leányom, és ne tartózkodj a beszédtől, amikor jót teszel vele. Szerezz lelkeket Nekem, légy az Én hálóm! Hadd vesselek ki újból! Tégy meg mindent, amit megtehetsz, a többit Én teszem meg. Fogadd meg, hogy hűséges maradsz Hozzám és a jámborság meg az erősség lelkében szolgálsz Engem. Én sohasem foglak elhagyni és semmit sem vonok meg tőled, ami megtérésre és szívbéli változásra bírná a bűnösöket.

Észre fogod venni, hogy ezért védelmet adok számodra. Megdicsőít Engem, hogy oly nagylelkűen tűröd miattam a rágalmakat és üldözéseket. A könnyekig meghat, hogy Értem, a te Megváltódért csendben elviseled az emberek gonosz és rosszindulatú bánásmódját. Lassan mindenki felett eljár az idő, ahogy a ruhák is elhasználódnak, de a lelketek örökké él. Nevemben vállalt tetteid nem válnak semmivé, és lelked végül elnyeri jutalmát.

Ne veszítsd el az Én Békémet és maradj erős! Fogadd meg a Bölcsesség tanításait! Legyen boldog a szíved, töltse el ugyanaz az öröm, ami az Én Szívemben van, és amit azoktól kapok, akik utánam, a ti Istenetek után vágyakoznak.

1996. december 20.

(Az Amerikai Egyesült Államokban tartott számos konferencia és imatalálkozó után ismét otthon.)

Az Én Békémet adom neked, gyermekem.

Tarts ki az igazságosságban és az erényben! Tekints diadalainkra és

[1] O'Carroll atya és az én áldozataim.
[2] Bob, Pat és Tom a nevük.
[3] Az Úr Diadala.

számold össze az eredményt![1] Rozsda marja a földet, de látogatásom elsöpri a rozsdát. Házam iránti buzgóságot öntöttem beléd, hogy Én és te együtt pusztítsuk el a rozsdát, ami kéregként takarja népem szívét. Látogatásaimmal eltávolítom róluk ezt a kérget és szívüket az Én dicsőségemmel teszem ragyogóvá. Amíg Szavam kibontakozik előttük, Világosságom fényt áraszt rájuk.

Ó, Vassula! Ahogy megígértem, lépteidet az Én Ösvényemre vezettem. Ne félj ezért, veled vagyok, és a gonoszság nem győzhet le téged. Azért választottalak és küldtelek el ehhez a hatalmas nemzethez,[2] hogy behatóan emlékeztesd népemet eredeti alapjaikra, arra, hogy a Dicsőség egyedül a magasságból száll alá, mert közel van az Idő. Ajtótok előtt áll a nagy szenvedések Ideje... Azoknak a gonosz erőknek hurokja nemcsak Egyházam Helytartója köré szorul, hanem egész Egyházam köré! Nem, ti[3] nem hiába igyekeztetek, mert sok szív előtt kinyilvánítottam Dicsőségemet és emlékeztettem népemet arra a hatalomra, amely által sok kegyelmet adok nekik. Gyermekem, ezért vagyok győztes.

Rajtad keresztül véghez vittem művemet, és most betöltöm ragyogásommal és fenségemmel. Ezt azért teszem, hogy népemet emlékeztessem Hatalmamra, Irgalmamra, Gyengédségemre és Szeretetemre. Szentséges Szívem sok kincsét és gazdagságát fogom felfedni előttetek a következő napokban...

Az üldöztetés óráiban övezzen téged, leányom, királyi méltóság, hogy megdicsőíts Engem. Mindaz nagyon meghat, amit Érdekemben viselsz el. Szeretett gyermekem, viseld el Értem és vigasztalj meg ezzel... Testestül-lelkestül add át magadat Egyházam és testvéreid szolgálatára! Ajánld fel áldozataidat az ő javukra! Viseld el ezeket a rövid szenvedéseket és megpróbáltatásokat Értem! Ne feledd, hogy ugyanazon ég alatt és a sötétség órájában élsz, ahol Én, Jézus Krisztus rendkívüli gyötrelmeket élek át, mert látom az ártatlan gyermekek bűnös meggyilkolását, a Nevem[4] elleni káromlással elkövetett emberáldozatokat, és szenvedek a jelenlegi pápaság megpróbáltatásai miatt.

Mondom neked, bármely áldozatot vállalsz, Karom megerősít téged, hogy terjeszthesd Üzeneteimet közelben és távolban, mialatt a káromkodók oly becstelen módon emelik kezüket Szent Áldozatom, Házam és Szavam ellen. Áldásomat adom mindazokra, akik állhatatosak maradnak a szentségben és nem kell szégyenkezniük.

Sok szívet fogok Magamhoz édesgetni, hogy Szavamat hordozva hasonlóvá váljanak a szent edényekhez. Igen?[5]

Uram, Te megmutatod nekem,
mit művel Hatalmad,
és nem titkolod el Terveidet,
de ha én oly gyenge vagyok,
és bűnből születtem,
hogyan értelmezzem
üldözőim dicsekvéseit?

Itt van a sötétség órája,
és hol az én helyem benne?

Ez az Én panaszom is! Szívük keménysége miatt sírok... a sötétség függönye van szemük előtt. Leányom, az ő szívükben nincs béke, és győzelmi jelvényüket szeretethiánynak nevezik... De Királyod melletted van.

Vannak azonban más hatalmak, amelyeket említettem.[6] Ezek a hatalmak nem Tőlem valók. Látod, Vassula, az Üzenetek által bemutatom, hogy milyen orgyilkos tervük van Egyházammal kapcsolatban. Bemutatom a világnak hazug

[1] Huszonnyolc nap alatt huszonhárom imatalálkozón beszéltem az Egyesült Államok különböző helyein. Sokan meghallgattak, beleértve a papokat is.
[2] Az USÁ-ba.
[3] O'Carroll atya és én.
[4] „Egyházam"-at is értettem.
[5] Jézus tudta, hogy mondani szeretnék valamit.
[6] Jézus határozottan megkülönbözteti a valóságos üldözőket, akiknek megkeményedett a szíve és „más hatalmakat", amelyek a sötétségtől, más szavakkal a gonosz hatalmaktól származnak.

szándékaikat. Ezért akarják közülük sokan fallal körülvenni Szavaimat, melyeket ezekben az Üzenetekben adtam neked.

De hisz én, a szegény és nyomorúságos, nem vagyok bajnok a védekezésben. Meg vagyok bélyegezve, és igazságtalanul bánnak velem.

Légy áldott ezért életed minden napján!

Bár üldözőid mindkét fajtája[1] tisztességed és becsületed ellen tör, te Himnuszommá lettél. Ha nem ismerik fel[2] azt a hatalmas művet, amelyet semmiséged által hozok létre, imádkozz értük, hogy levegyem szemükről a fátyolt…

Veled együtt fogom befejezni utazásodat, és továbbra is botod, lámpásod és italod leszek. Ne félj, amikor támadás ér! Nagy erőt kapsz, ha félsz és tisztelsz Engem, és ha megteszed, ami Nekem tetszik.

Én Magam készítem elő mindazt, amire szükséged lesz az utazáshoz, és Mi, a Két Szív[3] veled megyünk. Rémületbe ejtjük a gonosz hatalmak sokaságát utazásodon, amint előttük elhaladunk, és rettegni fognak, ahogy előbbre jutunk. Körülvesszük gonosz városaikat, és azoknak a gonosz hatalmaknak szembe kell nézniük teljes Istenségemben Velem, a te Isteneddel.[4] Úgy dühöngenek ma, mint a vadállatok, mivel tudják, hogy Diadalunk[5] hamarosan bekövetkezik. Helyezd Belém bizodalmadat és légy olyan, mint egy hangos könyv!

Bár több mondanivalóm is lenne, mára ennyi elég számodra. Szeretlek, drága lélek, és megáldalak. IC.

[1] A megkeményedett szívű, valóságos üldözők és a sötétség hatalmai.
[2] A megkeményedett szívűek.
[3] Jézus Szentséges Szíve és Szűz Mária Szeplőtlen Szíve.
[4] Mert ezek a gonosz hatalmak éppen Krisztus Istenségét veszik célba. Tagadják Krisztus Istenségét és Dicsőséges Feltámadását.
[5] A Két Szív Diadala.

1996. december 24.

(Hosszú utazás előtt álltam, de O'Carroll atya úgy határozott, hogy többé nem utazik velem. Azon gondolkoztam, hogy egyedül kell-e mennem?)

Uram?

Én Vagyok.

Nem kell egyedül menned![6] Küldök neked egy testvért ehhez az utazáshoz. Ő lesz társad a találkozón. Tudom, hogy milyen szívesen segít ezekben a nehéz időkben, azért küldöm őt hozzád.

Ne hagyd, hogy szívedet megszomorítsák, akik üldöznek téged, sem azok,[7] akik kétes küldetésben járnak. Ők csak saját igényeikkel törődnek, nem az Enyémekkel. Minden feltámadó szél megtántorítja őket. Ők még fájdalmasabbá teszik Sebeimet. És így, kedvesem, ezt a testvért éppen erre az útra küldöm hozzád.

Bárcsak sokakat visszahozna Hozzánk mindaz, amit Szentséges Szívemért teszel, hogy ők is részesüljenek Örök Dicsőségünkben!

Én, Jézus, megáldalak. IC.

1996. december 29.

Uram?

Én Vagyok. Előtted állok. Ne félj, gyermekem![8] Nem hallottad, hogy az Isten iránti engedelmesség előbbre való, mint az emberek iránti? Mit tettél, gyermekem?[9]

(Ennél az utolsó mondatnál éreztem Isten hangjában a meglepettséget, és meg is ijedtem. Szemrehányása úgy érintett, mint

[6] Ez szinte parancsként hangzott.
[7] Jézus értésemre adta, hogy kiről beszél.
[8] Nemcsak dicsőséges és fenséges volt Jézus Jelenléte, hanem Istensége egész ragyogását is magán hordozta, ami mélyen megrendített.
[9] Bár előző üzenetében Isten világosan megmondta, hogy nem kell egyedül megtennem azt az igen hosszú utat, hatással volt rám O'Carroll atya véleménye, miszerint utazhatok egyedül is. Egyik barátom meg azt állította, hogy jegyem kevesebbe kerül, ha Indonéziában találkozom (…) atyával, mintha (…) atya Svájcból utazik velem együtt. Ezért egyeztem bele…

amikor az anya rajtakapja valami rossz cselekedeten gyermekét. Hangja egyáltalán nem volt kemény, de csalódás és szomorúság csendült ki belőle. Mialatt e néhány szó elhangzott, értésemre adta azt is, hogy ezt már korábban is mondta valakinek... És mielőtt befejezte volna a mondatot, világosságot gyújtott bennem, hogy hol és kinek adta e szavakat. Az üzenet leírása után elolvastam a Ter 4,10. versét és láttam, hogy szóról szóra ezt mondta Isten Káinnak bujdosása közben megszólítva őt, miután megölte testvérét, Ábelt. - Ebből értettem meg, milyen súlyos volt a bűnöm...)

Te Énhozzám tartozol, és bár semmi vagy, Szeretetem mindig fenntart téged, és bár nyomorúságos vagy, Irgalmam eljuttat örökségedbe. Igen, Szentséges Szívembe visz téged. Semmi értéked sincs dicsőségemmel szemben és Szentjeim előtt,[1] mégis, amikor keblemben vagy, Énbennem vagy elrejtve, Bennem, aki megvédi a bűnösöket,[2] mert a te lelked, kicsiny kis teremtmény, Általam lesz megmérve és megvédve.

Ez volt egyik bukásod, de bármily súlyos volt vétked,[3] a kegyelem nagyobb lesz nála, mert megfontoltad,[4] mit tettél, eljöttél Hozzám, hogy bocsánatot kérj. Most újból élsz, de nem saját erődből, hanem az Én Hatalmam által.

Mindenkor jöjj Hozzám, mielőtt bármely elhatározást tennél, és kérdezz meg Engem! Mindig jó tanácsot fogok adni és mindig törődni fogok veled, ha bajban vagy. Tiszteld parancsomat, amelyet adtam neked, és ne szomoríts meg! Emlékeztess minden embert arra, hogy mit ad Szentlelkem szépsége az emberiség számára. Békét, szeretetet, gyengédséget, kedvességet, türelmet, igazmondást, nagylelkűséget, önuralmat és irgalmasságot ad,[5] ami az örök életre vezet.

Soha ne fáradj el, gyermekem, abban, hogy Nekem dolgozz, és bár sok a kereszted, ne panaszkodj! - Azért vagy te korszakotok leginkább meggyötört küldötte, mert Tőlem jössz, és a Szó, amit adtam neked, az igaz. Szavam bebizonyítja, hogy e nemzedék útja gonosz és az alvilágba tart. Én mindig veled maradok, Szentlelkem lesz Őrződ és Lámpásod, Örömöd és Erőd. Derűssé teszünk téged, mivel te Mibennünk, a háromszorosan Szent Istenben vagy elrejtve.

Teljes bizalommal jöjj Hozzám és ne feledd, hogy a te megpróbáltatásaid az Én Dicsőségem... IC.

„Az Úr irgalmas és könyörületes,
szelíd a haragban
és gazdag az irgalomban.
Nem perel untalan,
haragja nem tart örökké.
Nem bűneink szerint bánik velünk,
és nem vétkeink szerint fizet vissza."[6]

[1] Örültem, hogy e szavakat hallhatom, amelyeket mindenki olvas, azok is, akik állandóan dicsérnek mondván: „Vassula, Vassula", ahelyett, hogy azt mondanák: „Isten, Isten, dicsérjük Istent!"
[2] Megbocsát nekünk.
[3] Az engedetlenség.
[4] Amíg ezt leírtam, Jézus azt kérte, hogy tegyem hozzá: „nem saját erődből, hanem az Én Kegyelmemből..."
[5] A Szentlélek szépsége.
[6] Zsolt 103,8-10

1997

1997. január 7.

Uram?

Én Vagyok.

Én adtam neked ezt a kegyelmet, hogy hívj és légy társaságomban. Így most megadom neked Békémet. Gyönyörűségemet lelem e pillanatokban. Légy okos és támaszkodj Rám!

- Mondd, kicsim, boldog vagy-e hogy ily módon lehetsz Velem, mint most?

Hogy is ne lennék boldog?
Mellettem van Jahve és jóságos hozzám.
Mellettem vagy Te, így semmitől sem félek.

Mellettem van a Szentlélek
mint ragyogó Nap.
Ő az én vezetőm és biztonságom.

Magasztallak Téged, Uram,
hálát adok Neked
mindazért a jóért, amit velem teszel.

Boldog vagy, amiért ezt az adományt kaptad az Atyától! Megszabadít téged és egész családodat. Sok embert megszabadít... Engedd meg, hogy most megpihenjek benned, és te is jöjj, kedvesem, és pihenj meg Énbennem! Ne hagyd, hogy bármi megzavarjon! Semmi ne vegye el a te békédet és a te örömödet! Azért mondom így, hogy a „te" örömödet, mert felkínáltam neked az Én Békémet mint ajándékot és ugyanígy felkínáltam Örömömet is. Tartsd meg, értékeld őket és vigyázz rájuk!

Jöjj, Én és te folytatjuk Házam helyreállítását. Légy okos! Őrizni foglak. Mi ketten? Sohasem vagyok távol tőled. Veled az Isten és megáld téged.

1997. január 13.

(Manila)

Soha ne kételkedj hűségemben! Béke legyen veled! Sohasem vagyok távol tőled.

Teremtőd a te Lámpásod, ezért ne félj ebben a sötétségben! Megáldalak téged, akit Szeretetemben teremtettem e Szeretetüzenet számára. Vassula, Én, Jézus meg vagyok elégedve munkáddal... Engedd meg, hogy Kezem még nagyobb dolgokat fedjen fel előtted, ezért kérem, hogy légy hűséges Hozzám! Engedd, hogy hallják Hangomat és megszenteljem népemet a Tanítással!

Bebizonyítottam irántad való Szeretetemet, Vassula, választottam, mert kinyilvánítottam előtted Szentséges Szívem gyengédségét. Most csak annyit kérek tőled, hogy viszonozd szeretetemet! Szeretetet a Szeretetért! Szívet a Szívért!

Megáldalak gyengédségemben. Menj békében és hordozd Szavamat! IC.

1997. január 26.

Uram, szeretem Szentséges Szívedet!
Eláraszt Szeretetével.
Igen, Királyom Szíve olyan, mint a folyó víz.
Királyom kérdezi most tőlem:

„Miért várakoztattál ily soká?
A földön közeledik a virágfakadás.
Régen várt leányom, jöjj Hozzám!
jöjj és ízleld meg Szívem édességét!"

Én vagyok a te isteni Jegyesed, aki megnyitotta füledet, hogy halljad kedves szavaimat, és lángoló vágyat gyújtottam benned. Beléptem életedbe, hogy felfedjem előtted szépségemet, és kedvességem megnyerje lelkedet. Eljöttem, hogy felkészítsem szívedet. Felszítottam szeretetedet, hogy igyál Szívem Forrásából, ami édesebb a bornál, hogy keresd ragyogó

tökéletességemet és önként felajánld magadat Nekem, és azután megünnepeljem Erőmet és Dicsőségemet, mivelhogy legyőztelek.[1]

Ó, Királynak leánya,[2] angyalaim előtt szólítottalak téged, hogy te és nemzedéked megízleljétek Szeretetemet. És most, kedvesem, aki folyton félsz attól, hogy megtévesztenek, Urad, Atyád és életed Istene mondja neked: Ne félj, mert az imádságban, szeretetben és alázatban élő szív nem hátrál meg a kísértés döntő pillanataiban, hanem elűzi a gonosz lelkeket.

Nem vetted észre, miként leheltem rád tömjénhez hasonló illatot, hogy felkeltsem figyelmedet? És most, hogy Velem vagy, hadd kérdezzem meg: Tudod-e, mit kíván Szentséges Szívem?[3] Hogy úgy jöjj Hozzám, mint a liliom, hogy örömmel töltsem el szívedet és teljesen elmerítsem Szentséges Szívemben. Szeretetet a Szeretetért, szívet a Szívért! Jöjj, azt szeretném, ha úgy elmerülnél Bennem, ahogy a vízcsepp az Óceánban!

Felfoghatatlanul szeretlek és Szívem menyegzős szobájába szeretnélek vinni, egyedül Magamnak, Én és te, hogy csak ketten legyünk a lelkigyakorlaton. Vagy inkább zarándoklatra szeretnél menni? Azt[4] kívánod?[5] Szívem kertjeibe megyünk, és barátságunk olyan lesz, hogy még angyalaim is a te helyedben szeretnének lenni.

Ó, ha ismernéd, kedvesem, irántad való szeretetemet... Bármelyiket választod, a zarándoklatot vagy a lelkigyakorlatot, nem kell járnod, mert két Karomban viszlek és felüdítem lábadat, mely Értem[6] állt órákon át küldetésed alatt, míg Nekem szolgáltál. Nem enyhíti-e a harmat a hőséget? Lábadat is így fogom felfrissíteni.

Vassula, felfogtad-e, miért jöttem hozzád mint Szentséges Szív? Azért jöttem így, hogy ettől a Szívtől[7] nyerj irgalmat... igen, nemcsak te, hanem mindannyian. Jöjj most! Miért remegsz? Nem jegyeztelek-e el Magamnak gyűrűvel? Nem engedtelek-e bepillantani Szentséges Szívem gyönyörűségeibe? Nem mutattam-e meg neked Szívem jóságát? Miért habozol?

Uram, egyszerűen nem értem, hogy mi a kívánságod, mi az a felajánlás, az a lelkigyakorlat, amelyet velem akarsz megtenni. Nem értem.

Kedvesem, akit életre keltettem és akit Magamnak, az Én dicsőségemre hívtam meg, jöjj most és ünnepelj Bennem! Én leszek örömöd és mosolyod, Én leszek lakomád. Szívem Kincseiből adok neked tanítást.

Vess Rám egy pillantást, vess egy pillantást Szívemre... nem látod, hogy megnyitottam számodra Szívem ajtaját? Királyi Szívemet kínáltam fel neked! Jöjj és leld meg boldogságodat Bennem!

Bár a világ megesküdött, hogy bántalmazni fog téged, Én arra esküdtem, hogy megvédelek mérgüktől, és Dicsőségemre jelöltelek. Bár a világ álnok, álnoksága éppen azt bizonyítja számodra, hogy egyedül Én vagyok mindig hűséges Szeretetemben és barátságomban. Ezért mondom neked, akit Én tápláltam: Ne bátortalanítson el, ami veled történt! Én engedtem meg legnagyobb dicsőségemre, hogy ez a teher rád nehezedjen.

Most kész vagyok, drága szerelmem, bármit megtenni lelked fejlődéséért és megszentelődéséért. Tökéletessé fog válni Velem való kapcsolatod, Én pedig szabadabban hordozhatlak Karomban. Szabadabb leszek, hogy Magammal ragadjalak és megerősítsem szövetségünket.

---

[1] A bennem lévő bűnt.
[2] A Vassiliki név királylányt is jelent.
[3] Nem tudtam kitalálni.
[4] Az utóbbit?
[5] Sóhajtottam, mert nem tudtam, mit akar Uram és mire céloz.
[6] Jézus ezt meghatottan mondta és enyhén félrehajtotta isteni fejét.
[7] Jézus a Szívére mutatott.

Mondottam egyszer, hogy még legjobb barátaid sem fognak megérteni téged és szembetűnő sebeket ütnek rajtad. Te ki leszel szolgáltatva az ő véleményüknek, ők viszont a saját hibájuknak. Meg fogom őket jutalmazni később mindazért a jóért, amit tettek, és nem feledkezem meg áldozataikról, de súlyosan el fogom marasztalni őket választottam iránt való keménységükért, szeretetlenségükért és durvaságukért…

Galambom, ebben a világban sohasem találsz rá a tökéletes szívre, mert az nem létezik. Én vagyok az egyetlen Szív Édesanyátok Szívével együtt, mely tökéletes és egyedülálló Szeretetünkben és Hűségünkben.

Jöjj Hozzám, hogy megadjam neked Szeretetem adományát. Sok más adományt is felhalmoztam számodra, kedvesem. Jöjj Jegyesedhez, és engedd meg, hogy befogadjalak Testembe, ahol békés lelkigyakorlaton vehetsz részt Velem. Kézen fogva viszlek Szívem szobájába, ahol szeretettel megöleljük egymást. Szeretetemben szájam csókjával[1] fogom meggyógyítani és megvigasztalni lelkedet. Meggyógyítalak és megerősítem szeretetedet, és te ebben a szeretetben, bár a tied tökéletlen, azáltal fogod megvigasztalni Vigasztalódat, hogy balzsammá válsz Sebeimre.

És míg Én, a te Királyod szereteted cseppjeit ízlelve karodban pihenek, olykor megmutatom neked, nővérem, Királyi Szívemet, azt a Szívet, amely Udvarunkban[2] nevelt fel téged. Megmutatom azt a Szívet, amely bőségben ajándékozza magát az egész emberiségnek. Ez a Szív dallamokat és énekeket írt szeretteinek. Igen, az, aki most neked énekel, az egész emberiség Szeretője, az egész föld Jegyese.[3]

Míg közületek soknak nincs fogalma Istenetekről, Hűségemben és nagy Szeretetemben Én mind a mai napig eljövök hozzád, hogy felkínáljam neked Szívemet. Ennél nagyobb ajánlatot senki sem tehet.

Álmélkodjon ezért Szívem szépségén szemed! Ez a nagy Áldozat Szíve. Ez az Új Szövetség Szíve. Ez az Igazi Szőlőtő Szíve. Ez a Szív van legközelebb az Atya Szívéhez. Ez az a Szív, amely világít a sötétben, és amelyet nem győzhet le a sötétség. Ez az Ige Szíve, amely testté lett és közöttetek lakott. Ez az a Szív, amely a ti szívetekben él, hogy közületek mindenki megkapja Szívem szívét és a Mi Szívünk szívét. Ez a vértanúk és a próféták Szíve, amely készségesen megtette az Atya Akaratát és állhatatosságával, készségességével és teljes engedelmességével megdicsőítette Őt. Ez a teljes Egység Szíve, amely nem tesz különbséget közöttetek, mert mindannyian ehhez a Szívhez tartoztok. Ez a Szív imádkozott az Atyához, hogy mindnyájan egyek legyetek Mibennünk…

Mihez hasonlít az Úr Szíve? Az Úr Szíve olyan, mint a Szeretet és Irgalom végtelen óceánja. Olyan, mint az egyedülálló és felbecsülhetetlen kincs, amelytől nem akar megválni, aki egyszer rátalált, mert tudja, hogy az az örök élet.

Szívem olyan, mint a Szeretet lángoló kemencéje, mely Szeretetében kész felemészteni a ti szíveteket. Az Én Szívem Világosság, mely ragyogóbb az összes csillag együttes fényénél. Mire megpirkad, elillan az idő és minden gyorsan elmúlik, de az Én Szeretetem mindörökre megmarad.

Jöjjetek mind, akik szomjaztok és még nem tudjátok ezt. Jöjjetek és ismerjétek meg Istenetek Szívét, hogy megértsetek Engem és megtudjátok, hogy háromszorosan Szent vagyok! Jöjjetek és vegyétek birtokba ezt a Szívet, hogy szíveteket Országom és az igazságos dolgok felé fordítsátok! Jöjjetek és tegyétek szíveteket az Én Szívembe, hogy egy napon valóban azt mondhassam nektek:

„Jöjj, gyermekem, jöjj és ülj Mellém Trónomra! Mindig ismertelek téged, Én tulajdonom, Én maradékom. Csont az Én

[1] Én 1,1
[2] A Szentháromság udvarában.
[3] Vö. Iz 54,5.

Csontomból, hús az Én Húsomból, jöjj, ki Hozzám tartozol! Jöjj és vedd át örökségedet, ami a tied attól kezdve, hogy megvetettem a föld alapjait. Lehelet az Én Leheletemből, te ahhoz tartozol, aki bensőséges egységre vezet téged a Mi Egységünkben."

Ó, Szívem gyümölcse, ez az, amit szeretnék megmutatni neked, amíg elégedett gyermekként karodban pihenek. Ígérd meg Nekem, szeretett Vassulám, hogy Vőlegényed zavartalanul pihenhet szívedben.[1]

Tanuld meg Kedvesedtől: Szelíd vagyok és alázatos Szívű és Bennem mindig nyugalmat talál lelked. Szeretném benned is ugyanezt fellelni, szeretnék szelídséget és alázatot találni.

„Ne zavarjátok meg a Szerelmemet,
s föl ne ébresszétek, amíg nem akarja."[2]

Ezért taníts olyannak lennem,
amilyennek Te akarsz,
hogy tetszésedre legyek!

Szívedben érzett édességem fog emlékeztetni arra, hogy Szent Jelenlétem szívedben pihen. Ne feledd azonban, hogy csak annyit kell mondanod: „Elesem!", és Szeretetem azonnal felsegít és elaraszt téged ezernyi vigasztalással, Én kedvesem.

Megáldalak Szeretetem csókját adva neked. Én, Jézus Krisztus, mindig veled vagyok. Mi ketten? IC.

1997. január 28.

Ó, Uram, add nekem Erődet,
hogy buzgón hirdessem Szavadat,
hiszen oly sokan égnek a vágytól,
hogy hallják Szerető Szavadat,
és csendben, szomjasan Rád figyeljenek.

Csepegtesd rájuk egyenként Szavadat,
hogy felfrissüljenek!
Nézd, mint nyitják ki szájukat találkozóidon,
mintha fel akarnák fogni
az év utolsó záporát.
Nagy Szeretetedben hullasd esődet ott,
ahol senki sem élő,
és tedd kertté a terméketlen földeket!
Adj inni a távoli pusztaságnak,
és fakassz füvet a szárazságban!

Jöjj el mint Úr
és alázd meg a szívében büszkét!
Jöjj és taszítsd le Királyi Jogaroddal
trónjáról a gőgöst
és magasztald fel az alázatost, a szelídet!
Majd vess ki engem a viharba,
mert tökéletesen bízom Benned,
és remélem, hogy megőrzöl.
Nem félek a bajoktól,
mert győzelmi balladákat énekelve
itt vagy mellettem, Uram.

Nevetésed, mint folyók zúgása.
Szárnyadra veszel, az ég felé repítesz,
hogy egyedül lehessek Veled
és fülembe súgd a Bölcsesség titkait.
Őrzőm és Örömöm,
oly boldogságot adsz szívemnek,
mit mások sohasem ismerhettek meg
a világ minden kincse
és királysága árán sem.

Szívem Öröme, mutasd meg nekünk
Szent Arcod világosságát!

Leányom, áldásomat és békémet adom neked.

Csodálatos dolgokat fogok tenni, vizet fogok meríteni Szívem forrásából. Fel fog frissülni lázas arcotok. Én leszek árnyékotok e vihar forróságában, amelyben vagytok. Eljövök magasztosságomban, leányom, mint Uratok, hogy legyőzzem a szívükben kevélyeket. És mivel beléd helyeztem trónomat, leányom, téged nem fognak széttépni e viharban. Szárnyaira vesz téged Kedvesed, hogy Velem repülj az ég magasán, és közben esőként hullatom rád Szívemből a Bölcsesség szavait.[3]

[1] Megértettem, hogy ha nincs béke a szívemben, megzavarom a csendet, amire Megváltóm vágyik.
[2] Én 2,7

[3] Láttam Uramat és Királyomat, amint az egekben repültünk egymás mellett ülve. Láttam, amint felém hajolt és fejemet gyönyörű fehér csipkefátyollal betakarta. Fehérsége úgy ragyogott, mintha gyémántokkal lett volna meghintve. Úgy beburkolt a fátyolba, hogy

És most Őrződ és Örömöd kéri, hogy hajolj a Szívére... Ó, kedvesem, mi tart vissza attól, hogy közeledj Hozzám? Alkotód vagyok, és talán jogom van meghívni téged fáradozásod után.[1] Szájad szüntelenül az Igazságot hirdette minden gyülekezetemben. Ajkadról dicséret és tiszteletadás szállt Felém, Istened felé. Szemedet sohasem vetted le Rólam, figyeltél útjaimra. Légy áldott, hogy oly boldoggá tetted Alkotódat!

Nevemet hallva megnyílt a füled, és Szájam minden szava dallamként visszhangzott benned. Szavamat úgy hallottad szívedben, mint ezernyi énekes himnuszát, amikor kinyitottad füledet, hogy meghallgasd legszebb zsoltáraimat. Amikor kissé figyeltél Rám, meghallottad a Bölcsesség szavát, hogy Én, az Úr mindnyájatokról megemlékezhetek Irgalmamban. Senki sem mondhatja: „Az Ellenség karmai között hagyott minket...”

Ó, arra kértelek akkor, hogy légy nagylelkű és szereteted jeléül ajánld fel Nekem szívedet! Nagylelkű voltál, kedvesem, és gyorsan Nekem adtad, Isteni Kezembe tetted szívedet, hogy Én pedig színültig töltsem szeretettel, állhatatossággal és kitartással. Ezért akkor megesküdtem, hogy szívedet egyedül Magamnak tartom meg és úgy vigyázok rá, mint Szemem világára.

És ahogy Szemem e törékeny szívre tekintett, így szóltam: „E törékenységtől fogja meghallani minden nemzet: ’Közel van hozzátok az Isten, mindenkit megszabadít, aki segítségül hívja. Vizet ad a szomjazóknak. Könyörületes a szegényekhez és a gyengékhez és sokak életét meg fogja menteni, mielőtt eljön az Ő nagy Napja.’ ”

Nagylelkű felajánlásod miatt megígértem, hogy szívedet ujjongó áldozattá teszem. „Én, az ő Teremtője és Hitvese[2] énekelek neki arról, hogy mily közel vagyok. Ez a szív csak Szent Arcomat fogja keresni. Szentséges Szívembe viszem őt. Mindent vissza fog utasítani, ami nem Én vagyok, és mindenre szomjazni és vágyakozni fog, ami Én vagyok.”

A szíved akkor vágyakozva fog várni Rám, a te Istenedre, és minden szeretetteddel, ami máshoz kötött téged, egyedül az Én Királyi Szívem felé fordulsz. Igen, egészségedet és betegségedet, örömödet és bánatodat, vidámságodat és aggodalmadat, szórakozásodat és könnyedet, mindent, igen, mindent úgy fogsz fölajánlani Szívemnek, ahogy rózsacsokrot ad át valaki szerelmesének. Teljes Szívemből vágyom arra, hogy ezt mindenkitől megkapjam.

Tudom, hogy ha szívedet az Én Szívembe tennéd, abban a közelségben vigasztalást és örömet találnék. Lelked örömére egyetlen titkot sem rejtenék el előled. Kezem, amelybe szívedet tetted, kedvesem, gyengéd és együttérző, ne félj hát...[3] Nyújtsd kezedet a Szentély felé...[4]

Két kezet adtam neked. Megcsókoltam és felkentem áldással, hogy kiszedegessék belőlem a Szívemet koszorúzó töviseket. Megáldottam kezedet, hogy ne fáradjon bele az írásba, és mindörökre Hozzám legyen kötve. Megáldottam két kezedet, amelyek a szertartás végén[5] a dicsőség koronáját fogják Fejemre tenni. Nem olvastad? „Dicséretes a mű, mit kézműves alkot.”[6] Mit adhatok viszonzásképpen neked, választottam, azokért a mérföldekért, melyeket Értem tettél meg, és azokért az órákért, melyeket állva töltöttél gyülekezeteimben az Én kedvemért?

---

csak arcom maradt szabadon. Megértettem, hogy a fátyol jelképezte a Bölcsesség Szavait, melyekkel elárasztott és teljesen beborított.

[1] Jézus arra a meghívásra célzott, hogy vegyek részt lelkigyakorlaton vagy zarándoklaton az Ő Testében. (Az 1997. január 26-i üzenetben.) Valóban nem válaszoltam erre a meghívásra.

[2] Vö. Iz 54,5.

[3] Majd kezemre tekintve és mindkettőt Kezébe véve mondta a következőket.

[4] Tudtam, hogy magára utal, amikor a Szentélyt említi.

[5] Jézus „küldetés”-re gondolt, amikor a „szertartás” szót használta.

[6] Sir 9,17

Kenyeret[1] adtál nekem
az Égből, amikor éheztem.
Élő vizet fakasztottál Kebledből,
amikor szomjaztam.

Kegyes és szeretetteljes voltál hozzám,
bőkezű voltál jóságodban
és sohasem feledkeztél meg rólam.

Udvarodban nevelkedtem,
ahol kedveskedtél lelkemnek,
és amit kaptam, azt Tőled kaptam.
Őszintén beszéltél velem,
és engedted, hogy birtokba vegyelek.
Lámpásként ragyogtál fejem felett
mutatva, hogy merre menjek.

Áldott légy, Uram, Istenem,
örökkön örökké!
Te gondoskodtál rólam,
Neked miért kellene megtisztelned engem,
hogy viszonzást adj nekem
a Te cselekedeteidért?

Igaz, hogy Én gondoskodtam rólad, de munkád gyümölcse megindította Szívemet. Önként szolgáltál Engem, és e drága áldozatok láttán meghatódom. Ezért hadd ajánljak neked lelkigyakorlatot és zarándoklatot Testemben…

Ez az, amit Szentséges Szíved akar?

Igen! Igen… jöjj, meg fogsz pihenni Testemben. Feledkezz el magadról Bennem és meríts erőt Lábamból! Csak Én és te. Közeledj Hozzám, ha vágyakozol Utánam és töltekezz Belőlem! Felkínálom neked ezt a lelkigyakorlatot és zarándoklatot Testem kertjeiben. Mindenhova elkísérlek, egészen Szentséges Szívem menyegzős szobájába, ahova mindig elvezetem választottaimat, hogy rájuk leheljem különleges mirhaként szeretetreméltóságomat. Míg fejüket Szentséges Szívemen pihentetik, felfrissítem őket a Keblemből fakadó élő vízzel. Miként egyetértés van a testvérek között, a férj és feleség között és boldogan élnek együtt, úgy fogunk mi is örülni egymásnak.[2]

Jöjj, szeretett gyermekem, Lábamból erőt meríthetsz, és akkor a tied semmilyen terhet nem fog nehéznek találni. Akadálytalan lesz utad, amikor Lábam nyomában haladsz, mert az lesz vezetőd, hogy az Én Elveimet kövesd. Amikor az Én Lábamban zarándokolsz, nem teszed lábadat a gonoszok ösvényére és nem követed azt az utat, amelyen a bűnös jár. Lábam rávezet téged, hogy kerüld el a bűnöket, fordíts hátat nekik, és haladj el mellettük. Ha az Én Lábamban zarándokolsz, sima útra, szilárd talajra visz téged. Nem fordulsz sem jobbra, sem balra, tisztán tartod lábadat a gonoszságtól és nem fogsz letérni az Igazság útjáról.

Ezen a zarándoklaton szeretett gyermekem angyalaimhoz és szentjeimhez fog kiáltani:

„Milyen jó dolog Őt szeretni!”

Akkor visszaviszlek újból menyegzős szobámba, hogy megmutassam, miként gondoskodom Enyéimről és megízleltetem veled édes Szeretetemet… Miért vonul át árnyék szemeden, szerelmem?

Mit fog mindehhez szólni az én ortodox népem![3] Olajat csurgatsz rám Szentséges Szíved első és hátsó faláról. Kiárasztod rám illatodat, míg jobb Karod tart engem. Nincsenek hozzászokva ilyen beszédhez!

Hozzá fognak szokni, mihelyt lelkük a mennybe jut… Akarod, hogy Üzenetem gyorsan elterjedjen?

Igen, Uram, szeretném, ha senki sem lenne megfosztva attól, hogy Üzenetedet hallja. Azt akarom, amit Te: Azt akarom, hogy mindenki figyeljen dallamaidra és mindenki

[1] Lelki mannát.

[2] Kezdtem megérteni, hogy Jézus azt akarja, legyek teljesen egyedül Vele. Ezért nem engedte, hogy találkozót szervezzenek nekem néhány héten keresztül. Jézus azt akarja, hogy mindenki tartson időnként Őbenne lelkigyakorlatot.

[3] Itt két kezembe takartam arcomat.

azt mondhassa: „Olyan vagyok, mint a Magasságbeli gyermeke, irántam való szeretete anyámét is felülmúlja."[1]

Jöjj hát, és légy olyan, mint az okos lány! Pihenj meg és töltsd meg lelkedet Szentséges Szívem Forrásaiból! Nem hallottad még, miként vigyázok Enyéimre? Lelkileg akarlak megedzeni Testemben, erőssé akarlak tenni, hogy őszintén szeress és tanulj meg uralkodni magadon. Olyan vagyok, mint az anya, aki táplálja és gondozza gyermekeit. Neked éppen most van szükséged táplálékra, galambom, hogy erőhöz juss és növekedj Szeretetemben…

Megbíztalak, hogy eljuttasd Szeretet-himnuszomat minden nemzethez, és neked még hosszú utat kell megtenned. Mielőtt azonban újból útnak indulsz, nővérem, egy ideig Bátyáddal kell maradnod, hogy megeddze lelkedet az Övében.[2]

Meghívlak Szívem menyegzős szobájába. Ha szomorúság vagy bosszúság ér, kedvesem, Szívemben békére lelsz, mert emlékeztetni foglak, hogy soha nem állhat semmi közéd és az Én Szeretetem közé. Ki fogom előtted nyilvánítani szépségemet, és lelked átadja magát kedvességemnek. Akkor vágyadban, hogy birtokolhass Engem, felajánlod magadat Nekem, és Én pecsétet teszek homlokodra házassági csókommal.

Mutasd kezedet… azután tekints az Enyémre és tarts zarándoklatot Kezemben! Sok más jót is tett Kezem, amit nem jegyeztek fel A Könyvben.[3] Nem volt még olyan király, aki úgy szolgálta volna alattvalóit, ahogy Én szolgáltam, aki a királyok Királya vagyok. Isteni mivoltomban nem ragaszkodtam az Istennel való egyenlőséghez, hanem szolgai alakot fölvéve kiüresítettem Magamat.[4] Arról ismerem meg Enyéimet, hogy kiüresítik magukat és követik isteni Akaratomat.

Nyújtsd ide kezedet, Vassulám, hogy megmentésetekre beleírjam Tanításomat és Művemet. Felkentem kezedet, hogy te is kend fel a beteget és a fáradtat. Megáldottam kezedet, hogy fáradhatatlanul adja Nekem a jócselekedeteket. Újra és újra megcsókoltam, hogy erőt adjak neked. Továbbra is ragadd ki a lelkeket a Gonosz lélek hatalmából és hozd Hozzám őket! Az Én Kezem alkotta kezedet és adott formát neki, hogy tömjént és áldozatot ajánljon fel Nekem. Kezem zarándokútján megtanulod, hogy milyen hűségesen szolgáltam és miként vittem végbe olyan műveket, amilyeneket még senki sem.

Kedvesem akkor az Én Forrásomnál fogsz újból megpihenni.[5] Amíg fejed Királyi Szívemen nyugszik, jobb kezedet az Enyémben tartom, megkoronázlak Szeretetemmel és Gyengédségemmel, eltöltöm lelkedet vigasztalással, hogy olyan legyél, mint a sas, megújítalak, felfrissítelek, és éveid nem múlnak el árnyékként. Nem veszem le rólad tekintetemet: gyönyörűségemet lelem abban, hogy szeretem azt, aki Engem szeret. Nem feledkezem meg azokról a pillanatokról, amikor Színem előtt játszadoztál. És mások is így kiáltanak hozzánk a Lélek indítására: „Abba!" Biztosítani akarom, hogy továbbra is osztatlan figyelmet és szeretetet adj Nekem.

Foglyul ejtelek Szívemben, mert vágyom szeretetedre. Úgy fogok figyelni a betolakodókra, mint őr a torony tetején. Úgy fogok vigyázni rád, szerelmem, mint Szemem világára. És te örömmel látod igyekezetemet, amint Magamnak akarlak megtartani. Odasietsz Hozzám, és elrejtőzöl szárnyam árnyékában, ahogy a csibék szaladnak anyjuk szárnya alá. Meghú-

[1] Vö. Sir 4,10.

[2] Tudtam, hogy Jézus azt akarja, hogy pihenjek meg egy lelkigyakorlaton Testében, hogy visszanyerjem testi és lelki erőmet.

[3] Jézus a Bibliára utalt. Ahogy szeretett tanítványa mondta: „Jézus még sok mást is cselekedett. Ha egyenként mind megírnák, azt hiszem, hogy az egész világ sem tudná befogadni a könyveket, amelyeket írni kellene" (Jn 21,25).

[4] Vö. Fil 2,6-7.

[5] Jézus úgy érti, miután visszatértem küldetésemről, újból Szívére hajolhatok, hogy felfrissítsem erőmet.

zódsz rejtekemben, és Én Szívem melegségébe fogadlak téged.

Majd újból útra kelünk, Én és te. Szájam kertjébe viszlek zarándokútra, és megtudod, mennyire sért Engem, ha szájatok, amelyben Engem fogadtok,[1] megfertőzi lelketeket és elméteket, amikor mérgező szavakat mondotok egymásnak. Tanuld meg Szájamból az Igazságot, és mindenütt csak az Igazságot hirdesd! Szájad adjon Nekem tiszteletet, Engem dicsérjen éjjel és nappal! Énekeljen Nekem szájad, mosolyogjon Rám, ezernyi dallamként csendüljön Fülemben, mint a zsoltáros legkedvesebb zsoltára! Szájad legyen kétélű kard, hogy legyőzze Egyházamban az eretnekségeket és az árulókat! Szájad legyen az Én visszhangom és édes bor azok számára, akik Rám szomjaznak! Tanítson meg mindenkit arra, hogy miként nyerheti el barátságomat.

Az Én Szájamból meg fogod tanulni, galambom, hogy úgy beszélj, ahogy Én akarom, és az Én elgondolásom szerint fejezd ki magad. Akkor ezt a tudást fenntartás nélkül fogod továbbadni másoknak. Majd újból szólítani foglak, mint a fészkére vágyó galambot, hogy kipihend magadat Szívem menyegzős szobájában, és tekintetem a tiedet fogja keresni.

Uram, Te úgy gondoskodsz rólam,
mint senki más.
Te vagy az én Felbecsülhetetlen Kincsem.
Senki és semmi nem ad nekem
az egész világon annyi örömöt, mint Te.
Egyetlen tekintetedre fellángol lelkem,
és viaszként lágyul el szívem.
Egyetlen tekinteted elragadja lelkemet
Szereteted mélységével.
Tekinteted olyan, Szent Istenem,
mint királyi nászdal, mint liliomok illata,
mit hozzám hoz a szél.
Tekinteted olyan, mint a várkastély,
mit elefántcsonttornyok vesznek körül…

[1] Jézus a szentáldozásra gondol.

Királynak leánya![2] Látod, hogy Királyod rád várakozik, hogy örömét lelje benned? Istened kent fel téged Ajkával. Az Én Ajkam kegyelmet ad, az Én Ajkam a megmenekülés énekét dalolja neked, amit együtt énekelünk majd el a Király fiainak és leányainak,[3] hogy megtanuljanak helyesen dicsérni és tisztelni Minket.[4]

Akkor majd… kivirágzik az erények napja[5] és betölti Dicsőségünkkel az eget és a földet.[6] Nővérem! Hadd vigyen most magával Bátyád, hogy elzarándokolj Szemébe, és lelked szemlélhesse a tökéletes világosságot, a test fő lámpását. Mondottam, hogy tested lámpása a szem, és ha szemed egészséges, egész tested megtelik világossággal, de ha szemed beteg, egész tested sötétségben lesz. Vigyázz, nehogy sötétséggé váljék a benned lévő világosság, mert a bűnben fogsz járni anélkül, hogy tudnád. A vihar szele önmagában láthatatlan, és amikor a gonoszság mesterkedik, sötétségben mesterkedik, hogy észrevétlen maradjon…

Szemem sok ehhez hasonlót látott. Ezért így imádkozz:

„Ó minden szentség Ura,
őrizd meg szentélyeidet[7] mindörökre
minden megszentségtelenítéstől azáltal,
hogy Áldozatod Vérével
megtisztítod bensőjüket
a holt cselekedetektől!
Ámen.”

- Ne engedd, hogy szemed a helytelen cselekedeten pihenjen, hanem emeld az égre, és Én megmutatom neked háromszoros Szentségünk világosságát,

[2] Krisztus az én nevemmel rokon értelmű néven szólított, mivel Vassiliki „királylány”-t is jelent.

[3] Isten egész teremtésének. Jézus itt arra utal, hogy királyi a származásunk, királyi sarjak vagyunk, mert a mi Teremtőnk Király.

[4] A Szentháromságot.

[5] Eljön az új ég és az új föld, amikor Isten egész teremtése megújul a Második Pünkösdben.

[6] Jézus reményt öntött belém, miközben méltóságteljesen mondta ezeket a szavakat.

[7] 1 Kor 3,17: „Isten temploma szent, és ti vagytok az.”

hogy életed minden percében a Mi Arcunkat szemléld, mely feléd fordul.

Térj be a Szemembe,[1] hogy úgy lásd a dolgokat, ahogy Én. Ne gondold, hogy el akarom rejteni előled azokat a félelmetes látványokat, amelyek véres könnyet fakasztanak Szememből. Mivel arra neveltelek, hogy igaz életet élj Bennem, megmutatom neked ezeket az undokságokat, hogy többet imádkozz. Testemben jelen van az istenség teljessége, és Enyéim közül sokan éppen istenségem miatt üldöznek Engem. Használd az Én Szememet,[2] amikor Szavamat olvasod, hogy tökéletessé tegyelek a Bennem való hit által! Szólj most Szívemhez, választottam!

Mit is mondhatnék?
Miről beszélhetnék Szívednek?
Te vagy az,
aki túlértékeltél engem,
Te vagy az,
aki meggyógyítottad szememet.[3]
Felséges Istenem,
Te beszéltél nekem hűségedről,
Te voltál az, aki Királyi Udvarodba vittél,
hogy szabadon járjak-keljek benne.

Az Enyéim közé akartalak fogadni és neked akartam adni Testemet…[4] Nagyon szerettelek volna kigyógyítani hűtlenségedből és menyasszonyaim közé akartalak sorolni téged… Forró vágyam volt, hogy bensőséges módon megismertessem Magamat veled és megmutassam neked az Igaz Istent, az élő Istent, az örök Királyt.

[5]„Ne hallgattassa el ez a világ liliomomat! Ne szomorítsa őt összeesküvésük és ne érintse a lelkét! Zsoltárom szóljon továbbra is nászdalként hozzá és mindenkihez, aki hallja, hogy megismerjék a Háromságos Igaz Istent, aki Mindenek Atyja.”

Liliomom, mindig arra indítalak, hogy így beszélj:

„Nagy az én Uram!”

Most beléphetsz Szívem menyegzős szobájába![6]

Nem olvastad? „De örüljenek azok, akik Hozzám menekülnek, ujjongjanak mindörökké!”[7] És: „Jó nekem az Istenhez tartozni.”[8] Jöjj ezért Hozzám, a Jegyes hív téged, aki az Én Szőlőskertemet gondozod, jöjj, üdülj fel Jelenlétemben, és dicsérni fogod Szeretetemet mindenek fölött. Szentséges Szívem ragyogását látva szíved átadja magát szeretetreméltóságomnak. Visszhangként merül majd fel benned gyermekkorodban történt jelenésem,[9] amikor minden kedvességemmel igyekeztelek Magamhoz vonni téged. Mialatt Magamhoz vontalak, városom, így szóltam: „Szívem folyójából fogom felfrissíteni városomat, és meg fogom szentelni ezt a várost, hogy megőrizzem a bukástól lakóhelyemet”, és Királyod különleges illatként rád lehelte Leheletét. Akkor rányomtam Szent Arcom bélyegét a tiedre. Arcot az arcra, mindörökre megpecsételve.

Várj egy kicsit és válaszolj e szavakra… szavaim szerezzenek neked örömet!

Mesterem vagy, és meghajolok előtted.
Taníts meg arra, ami Neked tetszik,
hogy amit teszek,
az elfogadható legyen Számodra.
Gondolataim bizonytalanok,
és az a város, amelyről beszélsz,
porból van és rám nehezedik.
Azt mondod, Királyom,

[1] Jézus átvitt értelemben beszél.
[2] Jézus jelképesen beszél.
[3] Jelképesen.
[4] Az Oltáriszentséget.
[5] Jézus határozott, de halk hangon, mintha parancsot osztana, mondta a következőket. Úgy tűnt, mintha Magának beszélne, mintha hangosan gondolkozna.

[6] Valahányszor menyegzős szobájába hív Jó Urunk, az lelkigyakorlatra szólító meghívást jelent, mert értésemre adta akaratát, hogy gyakran legyek vele egyedül, és csak az Ő számára.
[7] Zsolt 5,12
[8] Zsolt 73,28
[9] Gyermekkoromban részesültem ebben a látomásban. Jézus rám mosolygott. Derékig láttam Őt. Így szólt: „Jöjj Hozzám!” Láthatatlan erő vonzott Hozzá. Amikor olyan közel voltam Hozzá, hogy arcunk összeért, úgy éreztem, mintha arcomat magába olvasztaná az Ő Arca.

hogy az enyémre nyomtattad Arcodat.

Igen.[1] És míg így tettem, csókot adtam arra az ajakra, melynek Visszhangommá kellett válnia és az Igazságot kellett hirdetnie, hogy megeddzem Nevem himnuszának éneklésére és ezt mondja:

„Énekeljetek a Béke Fejedelmének,
énekeljetek a Halhatatlannak,
a Hatalmas Istennek!
Nyissátok ki a szíveteket,
hadd eméssze fel féltékeny Szeretete!
Énekeljetek az Úrnak és Királynak,
és ujjongjatok eljövetele miatt!”

Jöjj, kedvesem, és jártasd végig szemedet Szívem mérhetetlen kincsén, mert a Teljhatalmú Isten visz téged zarándoklatra Fülembe… Meg fogod tanulni, miként hallgasd és értelmezd a ravasz beszédet, szerelmem. Ha figyelmet szentelsz Nekem, tanulni fogsz a Bölcsességtől, és szomjazni fogsz minden Tőlem származó szóra. Fülem kertjében megtanulod, hogy Fülem meghallja mindazok hangját, akik őszintén hívnak segítségül, és a szív tisztaságában jönnek Hozzám bűneiket bánva,[2] mint a „Siralmak könyvé”-ben. Megvallják esendőségüket, méltatlanságukat, hogy elhagytak Engem. Ennek hallatára Szívem repes az örömtől. A töredelem hangja Udvaromban vezeti őket.

Halkabban kell beszélnetek, hogy meghalljátok Hangomat. Jöjj és hallgasd meg, hogyan válaszolok a nyomorúságosnak és szegénynek, és hogyan mentem meg azt, aki Engem szólít. Hívjatok, és Fülem meghallja hívásotokat. Eljövök és megmentelek benneteket. Meghallgatom hívásotokat. Az Én Fülem mindent hall. És te mint teremtmény, ne légy érzéketlen vagy süket a szükséget látók hívására, hanem nyisd ki füledet, hogy meghalljad hívásukat! Ne utasítsd vissza őket, hanem nyújtsd feléjük kezedet! Nem tudod, mennyire iszonyodom attól, ha teremtményeim nem figyelnek vagy nem válaszolnak a könyörgő kérésére? Szentséges Szívem fájdalmat érez.

Fülem kertjében megtanulod, hogy Istenetek letekint Trónjáról az emberek fiaira és leányaira, és ajkukra tapasztja Fülét, amint lehajol hozzájuk. És te, aki ezerszer ezernyi angyalt láttál, amint Dicsőséges Trónom körül állnak,[3] mondd meg nekik:

„Jöjjetek és halljátok! A Szent Isten tanított arra, hogy mondjam el, mit tett értem: Ha szívemben még bűnös maradtam volna azután, hogy bűnbánattal Hozzá kiáltottam és nyelvemmel dicsértem Őt, az Úr sohasem hallgatott volna meg. Isten azonban nemcsak meghallgatott, hanem figyelt is hívásomra és válaszolt imámra. Áldott legyen az Isten, aki háromságos az Ő Szentségében, aki nem vetette meg imámat és nem fosztott meg Szeretetétől!”

Ezt fogod mondani nekik.[4] Jöjj most, és térj be állandó otthonodba, Szívem menyegzős szobájába, ahol Királyod vár téged, hogy örvendezzen benned és te Őbenne!

Jöjj angyalom és menyasszonyom! Vágyom arra, hogy felruházzalak Nevemmel és Jelenlétemmel. Én Magam leszek ruházatod, mert Én Minden vagyok. Testemben jelen van az Istenség teljessége, ezért Bennem fogod meglelni beteljesedésedet. Magamba kell rejtenem téged, és így, amikor eljön az Idő, bemutatlak az Atyának.

Én vagyok a te édes illatod, Vassula, és azt akarom, hogy olyan légy, mint a fényes csillag, ragyogj e nemzedék sötétségében és illatommal hintsd meg őket.[5] Továbbra is ragyogni fogsz, mert

[1] Ahogy már említettem, látomásomban Krisztus magához vonzott, míg arcunk összeért, és úgy tűnt, hogy arcom keresztülment az Ő Arcán.

[2] Megértettem, hogy Jézus itt nemcsak Magára, hanem a gyóntatókra is utalt.

[3] Megértettem, hogy Szentséges Szíve körül is ott állnak.

[4] Szent Istenem azt kérte, hogy olvassam el a 66. zsoltár 16-20. versét.

[5] A nemzedéket.

a Szájamból származó szót fogod hirdetni a világnak, mindenkinek fel fogod kínálni az Élet szavát. És sokan látnak majd Engem tebenned.[1] Mert Nevembe öltöztettelek téged, hogy valóban társam légy.

A te Igaz Istened, a te Urad, Jézus Krisztus, most szeretettel üdvözöl téged Szentséges Szívében: a te otthonodban... Felfedtem előtted Birtokomat, Én nővérem, Én tulajdonom... Veled van kegyelmem... IC.

[2]És jóságom Hozzánk köt téged...

[3]És Hozzám is. Örültünk, hogy láttuk benned, amit az ember képtelen saját erejéből észrevenni. A Mi Békénket adjuk neked...

(A fenti üzenetet sok megszakítással kaptam. Füzetemben ötven oldal terjedelmű.)

1997. február 18.

Zsoltárom és Himnuszom,
én Ámenem,
Bátyám, Nővérem és Barátom,
Atyám és Anyám,
én Édes Illatom és Tömjénem,
Napfényem és Világosságom,
Tündöklő, soha meg nem szűnő Lángom,
Lakomáim sorozata,
Biztonságom, és erőm Sziklája,
Kibontakozásom és Gazdagságom,
az Örökkévalóságba vezető Kapum!

Mi késztet Téged arra, hogy örömtől repess az előtted lévő porhalom láttán?

Tökéletes semmiséged indítja Szívemet arra, hogy repessen az örömtől és vonja magára körülöttem álló angyalaim figyelmét.

Te vagy, egyedül Te vagy az én Kelyhem...

Mit nem adnék meg annak, aki ily gyenge... mit nem tennék meg... Legyen áldott futásod, melyet Velem teszel meg a világban, mert sok lelket fog megmenteni.

Hajoljanak meg még a hegyek és a dombok is, amikor hallják Békeénekemet, melyet népemnek adok. Emlékeztesd őket arra, hogy megvédem a legszegényebbet.[4] Mondd meg nekik, hogy napjaitokban fel fognak virágozni az erények, és teremtésemre hamarosan egyetemes béke fog kiáradni, mert birodalmam tengertől tengerig fog kiterjedni. A Vadállat rettegni fog Színem előtt, és ellenségeid, akik az Én ellenségeim, a porban fognak csúszni. Az Ámen útban van, hogy emésztő tűzzel megtisztítson minden népet, mert iszonyodom a hitehagyók tetteitől. Munkához látott a menny, ezért hordozz Engem mint ruházatot, hogy hirdesd találkozóinkon az Ámen szavait! Kövesd lábnyomaimat, melyek Véremtől ázottak!

Szeretlek, gyermekem, fordulj meg és nézz Rám, azután mondd, hogy te is szeretsz Engem! A köztünk lévő szeretet nem ér véget, Szeretetem örökké tart. Igyekezz követni Engem! Töltekezz Szeretetemmel!

Én, Jézus, megáldalak téged.

ΙΧθΥΣ

1997. április 3.

Béke Ura! Őrködj lelkem felett,
és légy védelmem a farkasok ellen,
melyek üldöznek engem,
mert hirdetem csodáidat
és mert hirdetem Házad iránti szeretetemet.
Szabadítsd ki lábamat
hálóikból és kelepcéikből!
Fordulj felém,
látod, mint sokasodnak a farkasok?
Látod kegyetlenségüket?
Hangos kiáltással ítélnek el engem

[1] Amikor Krisztus Szent Arca jelenik meg az én arcom helyett.
[2] Hirtelen az Örök Atya szólalt meg.
[3] Majd a Szentlélek folytatta.
[4] A lélekben szegényeket.

és Szemed láttára darabokra tépnek.
Hamis vádakat eszelnek ki ellenem
és szájukat vádolásomra nyitják.

Ne bánkódj miattuk, veled vagyok! Az Én Békémet és az Én Szeretetemet adom neked.

Kelj fel, gyermekem, Szívem gyermeke! Lelked az Enyém, ne ess el! Nem vetted észre győzelmeimet?[1] Az Én dicsőségem hatja át ezeket az Üzeneteket. Maradj őszinte Hozzám, légy imádságos, maradj a háttérben, bárhova mész![2] Ily módon haladhatunk előre egyik kezedben kereszttemmel, a másikban Szavammal, ami lámpásod lesz, míg Én, a te Királyod, fenségesen járok melletted és győzelmesen, dicsőségesen gyűjtöm össze diadalaimat a te hűségedben. Kezemben lévő dicsőséges jogarom irányítja lépteidet, hogy arra tartsanak, amerre Én kívánom, hogy Nevemben elmenj.

Most még mélyebbre megyünk, hogy számba vegyük azokat, akik a bűn gonosz mélységeiben vannak, hogy megbocsátást, jóságot, irgalmat, szeretetet, hitet és reményt tanítsak nekik. És le fogok hajolni Dicsőségem magasságából a haldoklókhoz[3], akiket mégis oly nagyon szeretek... hogy meggyógyítsam, megvigasztaljam őket és megmondjam, mily kedvesek Számomra ők. Minden elmúlik egy napon és elhasználódik, mint a ruha, de iránt<u>uk való Szeretetem</u> változatlan marad...

Drágám, hajolj Szentséges Szívemre, hogy szívdobbanásaim gyógyító olajként kenjék fel lelkedet és megújítsanak, felfrissítsenek téged! És amíg Királyi Szívemre hajolsz, élő vizet fogsz inni Szívem duzzadó folyamából, mely forrássá válik benned és kiárad az örök életre. Légy szilárd szívedben, mert Én vagyok Megváltód.

Háromszor áldalak meg téged Háromságos Szentségemben.

1997. április 4.

Szívem virága, figyelj Szavamra! Kérdezem: Hiszed-e, ami a Szentírásban van?

Természetesen hiszem, Uram!

Hiszed-e, hogy Isten szólhat az emberhez?

Velem beszélgetve neveltél engem, hogyne hinném, hogy Te szóltál hozzám?

Ma sokan emelik kardjukat ellenem Enyéim közül a saját Házamban... Felfuvalkodott szívvel azt mondják: „<u>mi</u> istenek vagyunk.” Azt állítják, ők sokkal nagyobbak annál, amit „istennek” neveznek az emberek, sokkal nagyobbak annál, amit imádnak. Trónra emelik magukat Szentélyemben, és azt állítják, hogy ők az Isten. Minden egyes Szavamat elvetik, de a nagy tűz készen áll arra, hogy eleméssze őket... Azt állítják, hogy megértették Misztériumomat.

Van egy Közvetítő,[4] aki figyelmezteti az embert arra, hogy mi a kötelessége. Könyörületében imádkozik az emberek helyett, hogy meggyógyuljanak és megmeneküljenek a kelepcétől. Mindezt újból és újból megteszem az emberekért, megmentem lelküket az örök tűztől, és felragyogtatom felettük az élet világosságát...

Azok, akik nap mint nap a magasba emelnek Engem, sötét tervük megpecsételésére meg akarják dönteni Péter Székét, el akarják hallgattatni Egyházam Helytartóját és mindazokat, akik előtt felfedtem terveiket, és akik leleplezik hitehagyásukat. Azt tervezik a sötétben, hogy elhallgattatnak Engem. Így beszélnek: „Ki lát minket? Ki ismer fel minket?”

[1] Azokat az imatalálkozókat, amelyeken többen vettek részt, mint valaha.
[2] Ezt jelképesen és betű szerint is kell érteni, mert amikor Krisztus jelenik meg helyemben, teljesen eltakar engem.
[3] Lelkükben.
[4] Azt hiszem, Jézus itt a Szentlélekről beszél.

Az alázatos viszont örül, amikor meghallja és felismeri Hangomat. A legszegényebb ujjong Jelenlétemben.

- Nekem bemutatott áldozatuk[1] csupán megtévesztés. Udvaromnak kifejezett Szégyenei lettek. Ezek a Házamban lévő gonosztevők azon mesterkednek, hogy elhallgattassák Hangomat. Megpróbálnak rászedni benneteket egy rendelettel, hogy ítéljétek el a Bölcsesség fenséges műveit, mert ez a Mű[2] fenséges zászlóként emelkedik a magasba és feltárja gonoszságukat. Ez lett első számú céltáblájuk. [3]Olyan lett legszebb örökségem, mint a szerelmesét megcsaló asszony…

És neked, akinek kinyitottam fülét, hogy hallj Engem és tanítványom légy, azt mondom: Ne félj! Vágyakozz Utánam, mint eddig még sohasem, hogy ez a vágy édes mámorítód legyen, mert édesebb a bornál. Kövess Engem, hogy végül megismerd Istent és az Ő Bölcsességét. Szívedből óhajts Engem, ahogy az árva óhajtja szüleit. Teljes szívedből óhajts Engem! Semmi másban ne leld örömödet sem égen, sem földön, mint a Mi Háromságos Jelenlétünkben! Az legyen boldogságod, hogy közel vagy Hozzánk, mert eljegyeztünk téged Szentségünknek a Mi Dicsőségünkre, de a te megszentelődésedre is.

Istenem, Istenem, itt a cselekvés ideje,
mert megtörték Törvényedet
és a gonoszság jut hatalomra Házadban.
Látom, amint terjed az Undokság,
eláraszt bennünket,
mint a medréből kilépő folyó.
Háromságos Istenünk, jólétünk Biztosítója,
jöjj segítségünkre!

Teljesítem Ígéretemet, véget fog érni nyomorúságotok és aggodalmatok. Mondd meg ezért fiaimnak és leányaimnak, hogy hamarosan mennydörgésként fog hallatszani Hangom a magasságokból és megrendül a hegyek alapja. Az Egyházamban lévő kufárok most körülveszik azt, akit Péter Székébe helyeztem, és semmi mással nem törődnek, csak azzal, hogy megdöntsék őt. Olyanok, mint az oroszlán, mely szét akarja tépni áldozatát. Olyanok, mint a fiatal oroszlán, mely rejtekhelyén lapul.

Figyelem azokat, akik el akarják hallgattatni Hangomat.[4] Intézkedéseik undort keltenek Bennem. Figyelem hűséges szolgámat,[5] amint ajka szüntelenül áldást mond üldözőire. Figyelem, mit mond, mialatt hátára ütéseket mérnek.[6]

„Nagy szeretetedben hallgasd meg kérésemet, Megváltóm! Kegyetlen üldözőim körülvesznek engem, és milyen messze vannak Törvényedtől! Itt vagyok előtted, hajnal előtt felkeltem, hogy segítségedet kérjem: Üdvözlégy, Királynőnk, jöjj segítségünkre, szánj meg minket… Ó, Istenem, jöjj segítségünkre! Lelkek Őrzője, jöjj segítségünkre!

Istennek Anyja, a Szentlélek Mátkája, bárcsak elérne Hozzád kiáltásom, és megindítaná Anyai Szívedet! Ó Tiszta Szűz, akit az Atya, a Fiú és a Szentlélek emelt Mennyei Trónjára, vedd pártfogásba ügyemet és hozz nekünk egyetemes békét… könyörülj rajtunk… könyörülj gyermekeiden… Reménykedve nyitom ki számat, mert Te Palástod alá veszed a szenvedőt, a nyomorúságost, a szegényt és az elveszettet. Védelmünkre a Világosság és a Remény sugarait árasztod ránk, és akkor alábbhagy aggodalmam. Nálad biztonságban vagyok, mint anyja mellett a kisded. Nálad oltalomra találok, mint anyja mellett a kisded és Beléd helyezem reményemet, Szentháromságnak Égi Trónja!

[1] Isten a hitehagyottakról beszél.
[2] Az *Igaz Élet Istenben* üzenet.
[3] Majd Jézus úgy folytatta, mintha csak magának mondta volna.
[4] Azokat, akik el akarják érni, hogy a lokúciókat ne tekintsék lokúciónak, hanem egyszerűen elmélkedésnek.
[5] A pápát.
[6] A Szentatya buzgó és szemlélődő imájának bemutatása. A mondatok nem szükségszerűen a pápa szó szerint idézett szavai.

Minden kegyelem közvetítője, védj meg minket a bűn viharos áradatától! Sokasítsd meg kegyelmeidet! Fordítsd a szülők szívét gyermekeik felé, és a gyermekek szívét szüleik felé! Ó, Isteni Szeretet Anyja, Királynői Szívedet kérem, mely tele van kegyességgel és jósággal, emlékezz meg rólam az Atyánál! Nem magamban bízom, hanem Benned, Te vagy Pártfogóm, aki szerető gyengédségedben megmentetted életemet azon a napon,[1] hogy tovább legeltessem a rám bízott juhokat. Szűz Mária Erényekben Gazdag Szíve, könyörülj gyermekeiden, nyisd ki Szíved Kapuját a száműzöttek előtt és áraszd ki Fényedet ránk!

Tanítványok Édesanyja, Diadalmas Anya, a felbecsülhetetlen értékű Megváltás Anyja, próféták és karizmák Anyja, az Igazi Szőlőtő Anyja, bárcsak megérintené Anyai Szívedet könyörgésem! Szeretetedben hallgass kiáltásomra!

Istenem, lelkek Őrzője, Beléd helyezem reményemet... Ó, Istenem, mily nagyon szeretem Törvényedet!"

Ámen.

Törd meg hallgatásodat, Uram,
fordítsd feléje Füledet
és hallgasd meg imáit!
Áraszd ki Élő Vizedet a magasságokból,
moss meg és tisztíts meg minket!

Eljön a hajnal e végtelenül hosszú éjszaka után, Vassula, barátom, és felragyog Háromságos Szentségünk Dicsősége!

(A Szent Szűz beszél:)

És Én, a te Szent Édesanyád is szólok hozzád, Vassula. Igen, a Mi Szívünk[2] hajnalként kel fel, hogy bevilágítsa a sötétségben lévő földet. Diadalmas Szívünk fényesebben fog felragyogni az emberiség felett, mint a csillagok együttes fénye. Ragyogóbb lesz ezernyi napnál, és az emberek, akik éveken keresztül sötétségben jártak, nagy fényességet fognak látni az égen. Fény fog felragyogni azok felett, akik a sötétség országában éltek.

Sokan várnak közületek, kis gyermekeim, külső jelekre és külső csodákra. Sokan fordítják tekintetüket felfelé az eget kutatva, pedig Fiam, Jézus figyelmeztetett titeket, hogy ne keressetek külső jeleket, hanem arra figyeljetek inkább, amit Isten kegyelme művel bennetek.

Közületek sokan olvassák és újra elolvassák ezt a prófétai kinyilatkoztatást, de szemetek látván nem lát, mert csak az érdekel benneteket, hogy rendkívüli jeleket vagy csodákra való utalást találjatok benne ahelyett, hogy segítségül hívnátok a Szentlelket. Ő felruházhat benneteket a megkülönböztetés és megértés lelkével, hogy inkább Krisztus Misztériuma és Megváltásának Misztériuma felé forduljatok. A Szentlélek képessé tehet benneteket arra, hogy lelkiekben gazdagodva elérjétek az ígéret földjét...

Ha továbbra is a csodavárás lesz szívetek és elmétek vágya, szegény gyermekeim, akkor azon a napon, amikor majd Teremtőtökkel találkoztok, üres kézzel fogtok Trónja előtt állni, mert lelketek nem lesz más, mint pusztaság, kiszáradt föld és sivatag. Ha azonban tiszta szívvel fogadjátok azokat a Misztériumokat, amelyeket ezekben az Üzenetekben felfedünk előttetek, meg fogjátok érteni, hogy Isten tettei tele vannak Dicsőséggel és Fenséggel:

Mert valahányszor látjátok, hogy Isten miként ékesít fel Fenségével egy lelket és miként változtatja meg, hogy az belépheSSen Országába és a Mennybe, vissza fogtok emlékezni arra a csodára, mert felismeritek benne az Ő dicsőségét. Mert valahányszor látjátok, hogy Isten miként lakatja jól Égi Eledellel az éhezőket és azokat, akik félik Őt, hogy azok is örökölhessenek, és Országának örököseivé válhassanak, mert hűségbe és őszinteségbe öltöztek, meg fogtok emlékezni arról

[1] Amikor merényletet követtek el a pápa ellen.
[2] Jézus és Mária szíve.

a csodálatos eseményről is, mert fel fogjátok ismerni benne az Ő Áldását. Úgy fogjátok nyakatok körül viselni azt az Áldást, ahogy a gyöngysort viseli az ember.

Mert valahányszor a Bölcsesség Műve, amely olyan, mint a Végtelen tenger és úgy világít, mint ezernyi nap, fényesen megvilágítja lelketeket, megsokasodik ajkatokon a gyümölcs és olyan lesz szavatok, mint az emésztő tűz, ami megtisztítja ezt a földet. Azon a napon és éjszakán szüntelenül himnuszokat fogtok énekelni az Ámennek túláradó jóságáért, türelméért és megértéséért, amit irántatok tanúsított pusztaságotok évei alatt. Azokra a csodákra, csodálatos eseményekre és jelekre életetek minden napján vissza fog emlékezni lelketek. Ezért mondom gyermekeim, hogy csak megtérésetekben fogjátok valóban felismerni a bennetek lakó és felragyogó Isten igazi Dicsőségét. Vegyétek le szemetekről a fátyolt, akkor meglátjátok, hogy Teremtőtök bennetek is él és Szeretetében átölel benneteket. Teremtőtök a ti Jegyesetek is,[1] mert Ő minden teremtmény Feje…[2]

Gyermekeim, imádkozzatok azokért, akiknek szíve távol van Istentől! Sokan mondják közülük: „Együnk, igyunk, mert holnap úgyis meghalunk![3] Jöjjetek ünnepeljünk, amíg élünk! Életünk eltűnik, mint a felhőfoszlány, igen, napjaink meg vannak számlálva, és elillannak, mint az árnyék. Vigadozzunk hát!” És továbbra is szégyent hoznak magukra és Isten Képmására, egyre mélyebbre süllyednek a bűnben, és nem tudják, hogy már inkább holtak, mint élők… Ó mily sokat vezetett félre közülük saját vakmerőségük, és a romlott nézetek mennyire megfertőzték gondolataikat…

Fiamnak, Jézus Krisztusnak, az emberiség Megváltójának Hatalma van arra, hogy mindenkit megmentsen, mert az Atya, a ti Teremtőtök hatalmat adott Neki az egész emberiség fölött. Ma olyan jeleket és csodákat tesz, amilyeneket még nem tett a történelem folyamán.

Isten lehajol hozzátok a Mennyből, gyermekeim. Királyotok, Jézus Krisztus levette Koronáját és leszállt Dicsőséges trónjáról, hogy eljöjjön hozzátok. Az a Király, aki Királyi trónján ült félelmetes ragyogásba öltözve, Dicsőségében jobban tündökölve, mint az arany vagy a drágakövek, kegyességgel felemelte Arcát és fenséggel az Őt körülvevő angyalseregre tekintett. Szentjeire és az egész Mennyei Udvarra tekintett, majd így szólt Szívében lángoló Szeretettel:

„Elhatároztam, hogy megnyitom Mennyei tartalékomat,[4] és kiárasztom e vakmerő nemzedékre rejtett Mannámat,[5] azt a Kincset, amit félretett a mostani időkre, amikor a világ hideggé válik és szívének hidegsége miatt elfordul Isten Szeretetétől.[6] Tudja meg mindenki, hogy e tartalékból fognak táplálékot kapni az istentelenek. Mert Én Magam megyek el hozzájuk vigasztaló szavakkal és megnyugtatom a nyomorúságost. Megmutatom nagy Szeretetemet a Nyomorúságosságnak és meggyógyítom sebeiket.[7]

Én Magam fogok velük beszélni és megmondom, hogy Testvérük és Isteni Barátjuk vagyok, aki vissza tudja adni istenségüket. Rabszolgaságuk keserűségében sorra megkérdezik: ’Hogyan gondolhatom, hogy a Magasságbeli gyermekének számítok én, aki a férgek férge vagyok, aki féreg vagyok a férgek között? Miképpen tekinthet rám kétszer a Dicső-

[1] Vö. Iz 54,5.
[2] Vö. 1 Kor 11,3.
[3] Iz 22,13

[4] Ezzel egyidőben a „készlet” szót is hallottam.
[5] Mialatt a „rejtett manna” szavakat kimondta, megértettem, hogy „a Szentséges Szív rejtett kincseire” gondol, amelyekre Nagy Szent Gertrúdnak szabad volt egy pillantást vetnie, és megtudhatta, hogy kincsei olyan időkre vannak félretéve, amikor az emberek szíve elpártol Isten Szeretetétől. Jézus azokban az időkben fogja kincseit kiosztani. Azok az idők most vannak itt.
[6] Isten írásban is megerősítette azt, amit értésemre adott.
[7] A bűn okozta sebeket lelkünkön.

séges Isten, és miképpen jelölhet ki nekem helyet Szentjei között? Miképpen kelhet fel felettünk és ragyoghat ránk is e dicsőséges Nap?' - 'Nem fogsz meghalni, te kis féreg, Királyod nem engedi, hogy meghalj. Saját Kezemmel mentelek meg, kis féreg, és segítségedre jövök, hogy te is megjelenhess egy napon Udvaromban. Utálatosságodat ünnepre fordítom, mert Királyod most közel van hozzád,[1] és ünnepedet Paradicsommá, dicsőséges mennyországgá teszem, hogy dicsérhess és megdicsőíthess Engem Fenségemben. Ebben a mennyországban Engem fogsz segítségül hívni és attól fogva az Én Útjaimat fogod keresni, hogy életed legyen. Mindenható Leheletem fogja rád árasztani Illatomat. Senki sem ismeri a menny csodáit és azt sem, hogyan teszem ismertté Akaratomat a földön ugyanúgy, mint a Mennyben. Kinyitom Ajkamat, hogy felemeljelek téged, kis féreg. Akár jelentős vagy jelentéktelen, gazdag vagy szegény vagy, Szájamból kiöntöm rád különleges kenetemet, és felkenlek téged.'[2]

Igen, eljövök és megszabadítom őket. Felbátorításukra megmutatom nekik csodálatos Műveimet, emlékeztetem őket örökségükre és felkínálom nekik Országomat... Végtelen Könyörületemben lehajolok az Égből és arany jogarommal felemelem azokat, aki éppen hogy megszülettek, hogy kövessék Nyomaimat. Sokan fogják csodálkozva nézni választásomat nem értvén, hogy azok is nyerhettek kegyelmet és irgalmat, akik egyszer megszűntek létezni. - Le fogok jönni hozzájuk, elmegyek a távoli országokba és velük leszek. A bornál is jobban fogják dicsérni Szeretetemet: Milyen jó Téged szeretni, Mindenség Ura!"

[3]Jézus akkor kegyesen felemelte jobb Kezét, és megáldotta a földet. Te pedig, leányom, tedd meg, amit Isten parancsolt neked! Lásd, mennyivel tisztább a szemed most, hogy ettél a mézből![4] Végy szájadba olajat[5] és menj áldásommal! Veled vagyok.

1997. április 12.

Az Én békémet adom neked, Vassula. Jöjj, és hallgasd meg Szent Édesanyádat: A Magasságbeli valóban megszólított téged Szavával. Jöjj most, te, akire Isten rábízta üzenetét! Jöjj és írd!

„Christos Anesti!"

Alithos Anesti![6]

Igen, Krisztus valóban feltámadt, és Isten azt akarja, hogy mondd el ezt mindenkinek! Mondd meg ennek a haldokló világnak, hogy Fiam valóban feltámadt! Beszélj a feltámadt Krisztusról, angyalom, mert nemzedékedben racionalizmusuk miatt sokan nem ismerik el ezt az igazságot. Nem olvastad? Ez a nép világi eredményeire büszke és azt gondolja, hogy mindene megvan és dicsőségben van, mivel birtokolja a világ országait. Saját fontosságukkal töltekeznek a háromságos Isten teljessége helyett.

Ezért van nagy kavarodás a földön, és ezért ontanak oly sok ártatlan vért. De ezek szintén az idők jelei. A Sátán és sötét uralma a földre üríti okádékát, bajt és megosztottságot hoz a családokba. Hamis prófétákat támaszt az egész világon, jeleket és csodás jelenségeket is művel,

[1] Ez eszembe juttatta Dániel őrangyalom első szavait Istennel kapcsolatban. 1985-ben mondta: „Isten közel van hozzád és szeret téged." - Ez azt jelentette, hogy akkor kezdődött megtérésem, és az Ő kegyelme által történt meg.

[2] „Keneteidnek illata kellemes, mint a kiöntött olaj, olyan a neved, azért szeretnek a lányok." (Én 1,3.) Jézus arra utal, hogy ha ráönti kenetét a bűnösökre, akkor meggyógyulnak. Más szavakkal: a kenet az Ő Nevét jelenti, és ha Neve ismertté válik a bűnösök előtt, akkor Isten iránti szeretetre indítja őket.

[3] Innentől ismét Szűz Mária folytatta.

[4] A Szűzanya úgy érti, hogy a Mennyei Mannából, ami itt Isten Szavát jelenti.

[5] Az olaj itt Isten Nevét jelenti. „Mint kiöntött olaj, olyan a Neved" (Én 1,3).

[6] Görögül: „Krisztus feltámadt!" A válasz: „Valóban feltámadt!" Köszöntés, melyet általában Húsvét után használnak, negyven napon át.

úgy hogy álnoksága még a választottakat is megtévesztheti. Ezek a hamis próféták esőként hullottak rátok, sok bajt és zavart okoztak nektek, szegény gyermekeim... Hamis szóval és hamis esküvel van teli szájuk, és próféciájuk olyan, mint a káros gyom, ami most az Úr földjének barázdáiban növekszik. Gyökereikből újabb káros gyomok nőnek fel.

A vészjelek már a fületekben visszhangzanak, gyermekeim, de úgy tűnik, hogy nem értitek vagy nem ismeritek fel azokat a jeleket. Ők a szelet fürkészik, ami magasabbra viszi hangjukat Salamon király, Illés vagy Mózes próféta hangjánál is. Azt állítják, hogy sokkal nagyobbak náluk,[1] megkoronázzák magukat, és így beszélnek: „Ugye csodálatos, hogy ilyen nagy a hatalmunk?" Azért figyelmeztetlek, hogy félre ne vezessenek titeket. Isten adjon szíveteknek felismerő képességet, előttetek megnyilvánuló Dicsősége vezessen benneteket az Igazságra!

1997. április 24.

(Jeruzsálem)

(Krisztus hívott, hogy írjam le a következő üzenetet, mialatt Jeruzsálemben az „Igaz Élet Istenben" imacsoporttal imádkoztam.)

Szeretett lelkeim, ti ajándék vagytok Számomra. Jelenlétetek megajándékoz Engem. Imátok dédelget. Legyetek áldottak!

És a te könnyed[2] gyógyító balzsamként hull Sebeimre, nővérem.

Veletek vagyok, barátaim, maradjatok Velem! IC.

1997. május 6.

Én Uram, én Kelyhem, én Lakomám!
Jelenlétedben semmi sem hiányzik nekem.
Áldott legyen háromszorosan Szent Neved!

A porban feküdtem lent, míg Szavad
meg nem érintett és életre nem keltett.
Szeretetedben és Könyörületedben
csókkal nyitottad ki szemem.
Majd látni kezdtem,
áttekintettem a csillagok magasságát
és szívembe fogadtam Fenségedet.

Megláttam a Láthatatlan Istent,
egészen körülvett és bennem volt,
kit azelőtt meg sem érinthettem!
Szájának Szava
feltárta az Áthatolhatatlant,
és a bennem lakó Közbenjáró
a felhőkig emelte lelkemet.
Övele és Őáltala
került teljes közösségbe Veled lelkem,
hogy eljussak Felséged mélységeibe.

Vassulám, szemeid eléd tártam Szeretetemet.[3] Nem vetted észre, miként vettelek körül szabadító énekekkel? - Szeretnéd, ha elénekelném neked az egyiket?

Ó, igen! Azt szeretném, ha soha véget nem érő éneket énekelnél nekem!

Elénekelem azt az éneket,[4] ami az örökkévalóságig tart és mindnyájatokhoz szól. És te, kedvesem, légy a hárfám és lantom, kísérd Énekemet! Jöjj, jöjj és mondd lelkednek:

„Jézus az én megmentőm."[5]

„Én vagyok a te Megmentőd. Látod, miként jövök a tömjén és a mirha édes illatával a szobádba? Törékeny gyermekem! Ne járkálj többé vándorként, hanem engedd meg, hogy Magamban hordozza-

[1] Szent Édesanyánk figyelmeztet minket azokra a hamis prófétákra, akik azt állítják, hogy nagyobbak Salamonnál vagy, hogy ők Illés, Mózes vagy Énoch. Mások képzelődéseikkel vezetik tévútra az embereket, és sokakat rábírnak arra, hogy olvassák el elképzeléseiket és kövessék őket.

[2] Jézus egy jelenlévő szerzetesnőhöz szólt.

[3] Jézus Kezének mozdulatával is hangsúlyozta szavait. Két Kezét felemelte, mintha vinne valakit, majd lassan leeresztette, mintha valakit gyengéden letenne.

[4] Jézus Szeretetüzenetei énekek. Isten Szava oly szépséges, hogy énekké válik a lélek számára.

[5] Ez a címe Jézus énekének.

lak! Leld gyönyörűségedet Jelenlétemben! Gyönyörködj Szívem gazdagságában te, akihez házassággal kötöttem hozzá Magamat.

Királyi tanácsadód lettem. Szíved felvidítására időnként meg fogok mutatkozni az emberek előtt.[1] Ne kérdezd: 'Ki az, ki olyan, mint a fényoszlop?'[2] Mielőtt a hajnali szél felkel, mielőtt az árnyék elillan, jöjj közelebb Kedvesedhez és keress oltalmat karjaiban! Akkor lelked örvendezni fog ölelésének. Senki sem fogja megzavarni pihenésedet. Senki sem érinthet téged, míg Szívemben pihensz, mert gondosan őrizlek, Én kedvesem. Senki sem merészel megzavarni téged, senki sem merészel közelíteni hozzád, amikor meglátják féltékeny szeretetem lángjának fényét Szememben, mert féltékenyen őrizlek.

Miként Dávid király a zsoltárban, most Én is őszintén felfedem féltékeny szeretetemet:

'Te olajjal kened meg fejemet.'

Kezemben a Szívemmel mondom: Tiszteletet nyújtok neked, menyasszonyom. Újból felkenem fejedet olajjal, mert kedvemért vállaltad a nehézségeket és az üldöztetést. Takarja be fejedet ez az olaj, szeretett gyermekem, és gyógyítsa meg tökéletlenségeidet! Légy olyan tündöklő és szépséges, mint a liliom a bogáncsok között, és hozz sok lelket Szívem menyegzős szobájába! Hadd örvendezzenek ők is Énbennem és tanúsítsák magasztosságomat az eljövendő napokban. Akkor ujjongó énekekkel fogják áldani Szent Nevemet. Én pedig fel fogom szítani szeretetüket, hogy vágyakozzanak Utánam. Szomjassá teszem őket, hogy csak az Én Szívemet keressék.

Én mint király, aki királyi trónján ül teljes királyi díszben, arany és drágakövek csillogásában, jobb kezében jogarral, első és személyes gondomnak fogom tekinteni, hogy megőrizzem Trónomat szívedben, hogy szíved továbbra is Királyod és Urad gazdagságával legyen ékes. Ez a gazdagság abban áll, hogy ismersz Engem háromságos dicsőségemben, hogy félsz Engem, hogy kerülsz mindenfajta bűnt, és végül, hogy megteszed Isteni Akaratomat és mindazt, ami tetszik Nekem, a te Istenednek...

Pihenj még ölemben, útitársam, és engedd meg, hogy Karomban hordozzalak! Engedd, hogy dédelgesselek és megcsókoljalak! Senki sem merészeli megzavarni pihenésedet, ha Szemembe tekint. És ha valaki[3] olyan meggondolatlan lenne, hogy kihívjon Engem, Leheletem elsöpri őt és porrá zúzza.[4]

Jöjj, hadd szívja magába lelked a Bölcsesség titkait, hogy csak azzal az egy, igaz Tudással dicsekedjen, amit Én Magam adtam neked. Örvendezzen lelked, hogy birtokol Engem, az egyetlen Fiút, aki oly közel áll az Atya Szívéhez, amilyen közel csak lehetséges. Lelked fogadja magába Édességemet!

Én, Jézus, vagyok a te Megmentőd és Szent Társad, aki énekel neked, aki veled van és elrejtőzik benned. Én vagyok Az![5] Vassulám, vedd számba, mily sok ajándékot adtam neked! Nemcsak küldöttemnek, hanem legdrágább menyasszonyomnak is jelöltelek. Örvendezz, akit Szavammal neveltelek, Bölcsességemmel tanítottalak, Lelkemmel megajándékoztalak, és akinek Királyi Szívemmel kedveskedtem! Örvendezz és légy boldog, hogy Én, Jézus vagyok a te Megmentőd! Emeld fel ezért szemedet, szeretett gyermekem, emeld fel szemedet és tekints Arra, aki érted áldozta Életét!

[1] Amikor Krisztus helyemben megjelenik, teljesen eltakarja arcomat. Sokan tanúsították ezt a jelenséget.

[2] Egyik éjjel, amikor teljes sötétség volt a szobámban, két ragyogó fényoszlopot vettem észre magam mellett. Olyanok voltak, mint a napfényben tündöklő tükör, de nem bántották a szemet. Megijedtem, majd azt hallottam: „Ne félj!", és eltűnt a jelenség.

[3] Megértettem, hogy a gonosz betolakodókra vonatkozik.

[4] Volt egy árnyalatnyi humor Jézus Hangjában, amikor ezt mondta.

[5] Jn 18,6-8

Ne hallgass azokra, akik képtelenségeket beszélnek és tele vannak álnoksággal! Még nem találkoztak Velem, és még nem is ismernek Engem. Dicsőségem azonban felkelt feletted, és rajtad keresztül sok szívben. Ez az Én Szentséges Szívem rég megjövendölt gazdagsága, mely sok nemzetet fog visszahozni Hozzám és Udvaromba. Emeld fel hát szemed és tekints a te dicsőséges Királyodra! A te gyengéd Szerelmedre! Ragyogását szemlélve te is ragyogni fogsz, mert Szívem gazdagsága tengerként fog kiáradni rád, hogy képes légy Művemet készségesen folytatni.

Felkentelek, hogy menj és hirdesd: meg fogom újítani teremtésemet, szeretett gyermekem, mert Eljövetelem hamarosan bekövetkezik. Most azonban, Én és te, újból elmegyünk a nemzetekhez, elsősorban oda, ahol több a pusztaság, mint az élet. Hadd frissítsem fel Szívemben erődet, hadd adjam meg szívednek az Én Békémet! Amikor eljön az ideje, látni fognak újból mindkettőnket. Lelkeket hódító győzelmeimet minden lépésemnél meg fogják éljenezni, és te, aki Hozzám vagy kötve, sietni fogsz és nem lankadsz el, beszélni fogsz és nem epedsz el a szomjúságtól, állni fogsz és nem fáradsz bele. Velem fogsz előre haladni, lábad alig fogja érinteni a földet, míg Én felemelem kezedet, hogy háromszorosan Szent Nevemben megáldja népemet.

Megfogtam jobb kezedet, választott leányom, hogy legdrágább ruháimba öltöztesselek. Saját Magammal foglak felruházni téged. Ha Engem viselsz magadon mint ruházatot, nagy erőt kapsz a szenvedések idején. Ez a ruházat meg fog vigasztalni a nehézségekben és bajokban. Kíséretül elküldöm hozzád Édesanyámat, hogy mindig melletted legyen. Jóságában segíteni fog neked, hogy eljuss Isten félelmében a tökéletes szentségre."

Szerezz Nekem most örömet és fogadd Szavaimat szívedbe, hogy bármit teszel, azt méltósággal és tisztelettel tedd, mert téged a Királyok Királya jelölt küldöttévé. Ha valaki megkérdezi: „Ki ennek az éneknek a szerzője?" Így válaszolj: Az a Szerzője, aki a Dicsőséges magasságokban lakozik, az, aki háromságos Szentségében életet lehelt beléd. Az szerezte, aki így szólt a szamáriai asszonyhoz: „Az a Víz, amelyet Én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benned."[1] Én vagyok az, aki megszólítom a kiszáradt csontokat: „Száraz csontok, halljátok az Ige szavát, teljetek el lélegzetemmel, és keljetek életre!" Mondd nekik, nővérem és kedvesem: „Ennek az éneknek az a Szerzője, akiben az örökkévalóság alatt élni fogtok, ha követitek Őt."

Lélegzet az Én Lélegzetemből, Szemem lángja, ne fáradj bele az írásba, hanem tartsd füledet Keblemre tapasztva! Még a tiszteletemre adott ünnepélyek sem közelíthetik meg és nem múlhatják fölül azokat a drága pillanatokat, amikor veled vagyok, és te könyvként megnyílsz Felém, hogy rád írjam Szeretethimnuszomat. Dicsősége teljességében fogja felfedni az ismeretlenek előtt e szeretethimnuszt Ő, az Ismeretlen.[2] Mert Én, az Úr, nem vetem el az emberiséget és kegyeim nem múlnak el. Az ismeretlen nagy örömmel így fog kiáltani:

„Jézus az én Megmentőm!"

Isten a te Barátod, Vassulám, Ő, aki mindent ismer, Ő a te Barátod. A te Őszinte és Hűséges Barátod, akit meghívtál asztalodhoz. Mondd el a nemzeteknek, hogy ők is megtudják, ki az, aki most az ajtójuk előtt áll és zörget. Ha meghallanak és kinyitják ajtajukat, bemegyek hozzájuk, velük eszem, ők pedig Énvelem. Majd amikor eljön az idő, Én is kegyes leszek hozzájuk és meghívom őket, hogy üljenek Mellém Trónomon az égben.

---

[1] Jn 4,14.

[2] Akkor „ismeretlen" Isten számára valaki, ha nem teszi meg Isteni Akaratát, vagy nem találkoztak Istennel. (Mt 7,21-23)

Uram, Te hatalmas, dicsőséges,
csodálatosan Erős és legyőzhetetlen vagy.
Bárcsak egész teremtésed
őszintén szolgálna Téged!

Atyám és Én lakóhelyet készítettünk Magunknak benned,[1] Irántam való szereteted miatt…

Ó, Vassula, még sok mindent kell elmondanom neked, de most itt az idő, hogy más feladataid után nézz. Veled vagyok és örömet szerez Nekem, hogy ellátod munkádat családod körében. Szemem születésedtől kezdve egész gyermekkorodban szüntelenül örömmel tekintett rád, szeretett gyermekem, akit Szentséges Szívem arra választott, hogy egy napon Fa legyen belőle. Leánya a Fiúnak,[2] szeretlek.

Engem, az egyetlen Igaz Istent ismerni örök életet jelent. Jöjj!

1997. május 21.

Uram, a Szentírás mondja: „A szegények esznek és jóllaknak.”[3] Ma éhező szánkat táplálod Szavaddal, miért ez a nagy felzúdulás Házad részéről?

Mert kezed leveszi az álarcot az Egyházamba beszivárgott ellenségekről.

De hiszen fejüket csóválják és gúnyolódnak Szavadon!

Ne aggódj a gonoszok miatt! Eljön az a nap, amikor kiűzik őket az Udvarból.[4] De te, neked nem szabad kardot rántanod…

Előző nap látomást adtál, amelyben oly boldognak, örvendezőnek láttalak!

Kedvesemre néztem…

Ó, mit is mondhatnék?

A Nevemet…

Jézus Krisztus, Istennek szeretett Fia, Megváltó.

Légy meghitt barátságban Velem, ahogy azon a napon! Bízz Bennem, amikor azt mondom, nem számít, akármi történik, mindvégig veled maradok ily módon. Hadd örvendezzen benned mindig a Szívem …[5] ártatlanságodban természetesen. Örülsz ennek a Velem töltött napnak?

Királyom…
Fenségébe és Dicsőségébe öltözötten,
fényes és ragyogó ruhájában
miképpen örülhet ennyire a Király
egy féreg társaságának?

Nyomorúságosságoddal meghódítottad Királyodat. És téged, téged pedig meghódított mindaz, ami Én Vagyok és ami te nem vagy.

Eljöttél valakihez, akinek nem volt hírneve,
jó dolgokkal tápláltad az éhezőt.
Dicsérni szeretnélek egész életemben!

Kedvesem tetszésemet fogja keresni, és Én a Szívemre szorítom őt. Nem olvastad? „Biztonságos helyre viszi a bűntelent.”[6]

[7]Nem, ne mondj most semmit, csupán szeress… Szeretetet a Szeretetért, szívet a Szívért!

A szeretet emelje Hozzám lelkedet!

ΙΧΘΥΣ

[1] Megértettem, hogy ez azt is jelentheti: „Eljegyeztünk Magunknak téged.”
[2] A Vassiliki név királylányt is jelent. Amikor Jézus így szólított meg engem, megértettem, hogy jelképes formában mondta ki nevemet, mivel Ő a Király.
[3] Zsolt 22,27
[4] Nem vagyok biztos abban, hogy itt Udvarról vagy mennyországról volt szó vagy Isten itt az Egyházra utalt.
[5] Nem értettem jól, akkor hozzáfűzte a következőket.
[6] Jób 22,30
[7] Éppen mondani akartam valamit.

1997. június 5.

(Görögország, Rhodos)

(Ezt az üzenetet Isten az „Igaz Élet Istenben” Társulat tagjaihoz intézte, akik itt találkoztak. Száznegyvenen jöttek huszonhárom nemzet képviseletében.)

Uram, a Te Szavad Lámpás a lábam előtt,
Jelenléted szívem Öröme és Békéje.

Emberiség Megváltója, mit tehetek,
amit szívesen lát Szemed?
Milyen viszonzást adhatnék
Jahvénak, az én Atyámnak
irántam való nagylelkűségéért?

Béke legyen veled![1] Hallasd Hangomat a föld határáig! Hallja meg és tudja meg mindenki, hogy gyengéd és könyörületes Isten vagyok!

Én népem, Én tulajdonom, keress egész szíveddel és fordítsd el szemedet a világról! Emeld fel Hozzám és nézz Teremtődre!

Én mondom, a ti Teremtőtök, aki nagyon szeret titeket: A békét háromszorosan Szent Lelkemben fogjátok megtalálni. Hozzátok szóló Szeretetének az Én ajándékom, hogy ezáltal több tudást adjak nektek, Magamhoz vonzzalak benneteket, és megismerjetek mint Atyátokat. Szívem áldott gyermeke! Maradj hűséges Hozzám, és élni fogsz. Ki az, aki Utánam vágyódik? Jöjjön Hozzám, Én leszek az ő öröme, ő meg az Én örömöm, kertem és mennyországom lesz.

Legyetek áldottak, akik az Én Nevemben jöttetek erre a találkozóra és legyetek egy a mi Egységünkben!

(Valaki video-filmet készített, mialatt ezt felolvastam a csoportnak. Egyikük meg akarta nézni a filmet. Azt látta, hogy a mellettem lévő asztalon álló ikonon a Pantokrátor velem egyszerre mozgatta a száját, míg én az üzenetet olvastam fel.)

1997. június 23.

(Japán)

Vassulám, légy békében! Imádkozzunk az Atyához!

„Atyám,
hűséges Szeretetedben fordulj Japán felé!
Siess hozzá irgalmadban!
Hallgasd meg a szegényt
és a nyomorultat!
Megmentő hatalmaddal
keltsd életre Japánt,
hogy Téged dicsőítsen!
Ó gyengéd Atyám,
tanítsd őket Törvényeidre
gyermekkoruktól kezdve,
hogy hirdessék csodáidat
és szüntelen Himnusszal
dicsérjenek Téged!

Legyen ez a nemzet
Himnuszhoz szóló himnusz,
a Tömjén ellenállhatatlan illata!
Hozzád könyörgök, ó Uram,
és kérlek Téged,
hogy jöjj Szavaddal e nemzethez!
Ámen.”

Igen, a mindenség Ura mindig szerette őt…[2] Beszélj, Vassulám, amikor Én beszélek, légy az Én Ajkam és dicsőíts meg Engem!

(Az Úr öt héten keresztül látott vendégül engem Japánban. Sok kis találkozót szerveztek. Még ateisták és buddhisták is eljöttek, hogy hallják Isten szavait. Három imacsoport jött létre, akik követik az „Igaz Élet Istenben” lelkiséget.)

[1] Az Atya szólt.

[2] Isten Japánra utal.

1997. augusztus 13.

Uram, Te az áldások esőjét hullattad rám,
és áldásoddal lelkem
Otthonra lelt Jahve Udvarában,
ahol angyalseregek élnek,
és Te Jóságoddal veszel körül minket.
Istenem, Himnusz a Te Neved.
Lelkem felujjong
és ritmusára dalol, amikor hallom.
Tudatlanságomban, Uram,
ne vond meg tőlem Világosságodat…
Ámen.

[1]Kedvesem, mindenkor veled vagyok… Szívem sohasem tudna elhagyni téged, mert megejt nyomorúságod… Te a Mi Isteni Szeretetünk gyermeke lettél.

Szükséged volt valakire, aki nemcsak Törvényem és Kegyelmem alapvető elveire tanít meg téged, hanem Isten Üzenetére is annak teljességében,[2] amit azért adtam Egyházamnak, hogy összekössön benneteket a szeretetben, és így értelmetekkel megismerhessetek Minket Háromságos Szentségünkben. Ezt a tanítást a Bölcsesség adta az egyszerű gyermekeknek, de elrejtette a bölcsek és az okosak elől.

Lelkedet zárd az Én Lelkembe, és gyarapodj belőle, kedvesem! IC.

1997. szeptember 9.

(Görögország, Rhodos)

Egyedül Tebenned van reményem,
egyedül a Te Kezedben van életem.
Kérlek, lépj hozzám,
jöjj és irányítsd lelkemet, Uram!

Én Vagyok.

Virágom, csillapítsd szomjúságodat az Én Jelenlétemmel! Teljes Szívemből, igen, teljes Szívemből mondom: szeresd azt, aki a legjobban szeret, és sohasem hagy el téged! Tiszteld Szeretetemet és tisztelj Engem! Növekedj Szeretetemben és a Mi Egységünkben!

Vassula! Szólítani foglak később, hogy leírd Sóhajaimat, melyek a nap minden percében feltörnek Szívemből. Saját lelkének árt az, aki Engem megbánt. Senkit sem akarok elveszíteni közületek! Ezért sóhajtozik Lelkem bánatában, és szomorúságomat az ember fel nem foghatja. Nálam van a bőség és a tartós gazdagság, és alig várom, hogy megoszthassam veletek! De jaj, közületek sokan a közömbösség álmába merültek!

Kérjétek, hogy bocsássam meg korábbi rosszakaratotokat, rossz tetteiteket, és Én fényoszlopot adok, hogy megvilágítsa félelmetes éjszakátokat. És te, Vassulám, maradj Velem, és ne engedd, hogy az ellenség megtévesszen és kifárasszon, hanem légy továbbra is az Én Hangom visszhangja, mely a hegyek szakadékaiból verődik vissza!

Mivel megízlelted Kenyeremet,[3] lelked mindig vágyakozni fog Utána. Drága lelkem, ne sajnáld a fáradságot és tégy jót küldetésedben! Az áldozat, az éjjeli virrasztás, a testi szenvedés vagy más, tiszteletemre végzett dicséretes cselekedetek sem szereznek Nekem oly örömet, mint amikor a lélek odajön Hozzám kezében a szívével, és felajánlja Nekem kimutatva ezzel Irántam való szeretetét, még ha az gyermekinek tűnik is….

Aki megtalál Engem, megtalálja az életet. Boldog az az ember, aki felfedez és ismertté tesz Engem! Most az Élet Kenyerét adtam neked, hogy azon a Napon, amikor Trónom elé állsz, jó gyümölcsökkel legyen tele a kezed, és felkínáld áldozatodat Nekünk.[4]

Ismertess meg Minket a világgal, és emlékeztesd az embereket arra, hogy Isten Szava él és eleven! Hirdesd a Feltámadt Krisztust, aki mindenképpen és mindenekfelett az első, aki azért jön el napjaitokban, hogy emlékeztessen titeket a Reménységre és az Ígéretre![5] Hirdesd

[1] Jézus válaszolt.
[2] A Szentírásra és Isten Szent Akaratára.
[3] Amikor a „Kenyeremet” szót hallottam, ugyanakkor azt is hallottam, hogy „Engem”.
[4] A Szentháromságnak.
[5] Az Egyház megújulására a Szentlélek által.

a feltámadt Krisztust, aki mindig jelen van, közöttetek van, de bennetek is van, aki gazdag a kegyelemben, és akit nagyobb megbecsülés illet, mint a jogarokat és a trónokat. Az Ő Istenségében olyan Hatalom van, aminek tisztasága semmihez sem fogható, mentes minden folttól, mindenható és szeretettel van az ember iránt. Ismertesd meg őket a Bennem rejlő misztériumokkal, amelyeket felfedek a lélekben szegények és azok előtt, akik tiszta szívvel közelednek Hozzám! Szentlelkem nyilatkoztatja ki mindazt, amit felfedek előttetek, hogy az emberek megismerjenek Bennünket mint háromszorosan Szentet a Szentlélekben.

Drága lélek! Használd fel példabeszédeimet és kövess Engem! Én, Jézus Krisztus, szeretlek és megáldalak.

ΙΧθΥΣ

1997. szeptember 25.

Segítségül hívlak, én Jahvém és Atyám,
mert tudom, ha hívlak,
Felséged eljön ragyogásban a mennyből
és dicsőségben leszáll a szobámba.
Érthetetlen és nagyszerű,
hogy látlak Téged, Istenem,
végtelen Isteni Világosságod
megközelíthetetlen dicsőségében.
Te, a hatalmas Isten
megnyilvánulsz előttem,
egy akarsz lenni velem,
és azt kívánod, ismerjelek meg Téged.
Csak Te, egyedül Te tudsz elérni engem,
hogy a szakadék,
a közöttünk lévő ontológiai[1] mélység
többé ne válasszon el minket.
Uram, Te mindeneket betöltesz,
de Téged semmi sem képes
határaival vagy lényével átkarolni.

(Míg Jahve Nevét szólítottam, hirtelen csodálatos alakot láttam, amint dicsőséges Színeváltozásában az Emberfiához hasonlóan megjelent előttem. Alakot öltött az Alaktalan. Ki tudná felfogni vagy megérteni Őt, aki magában hordoz minden teremtményt? Bár a látomás nem volt tökéletes,[2] felismertette Magát, és tudom, hogy Ő volt az. A Láthatatlan Isten megengedte, hogy lássam és úgy beszéljek Vele, hallgassam Őt, mint barát a Barátot, aki Láthatatlan, mégis szemtől szemben áll.)

Jahve, az Urak Ura, megjelent nekem
ragyogásba öltözötten.
Mennyei ruhája tündökölt,
bár nem volt színe.
Úgy csillogott, mintha gyémántok
és drágakövek borítanák.

Míg álmélkodva
és megdöbbenve csodálkoztam
a kegyelem és egyedüli szépség
magával ragadó látomásán,
Jahve méltóságteljesen és oly fenségességgel
lépett ki a felhőkből,
hogy szívem felujjongott.

Fenségessége a vőlegényére emlékeztetett,
amint termeiből lép ki.
Jelenléte oly végtelen fenséget sugárzott,
hogy bármennyire szeretném,
sohasem tudnám leírni.

Jelenléte szeretetet, sok kedvességet
és gyengédséget is árasztott,
amitől lelkem elalélt.
Szépséges Fejét kissé jobbra hajtotta,
miként a Szentséges Szív szobrain.
Mily csodálatos vagy, Istenem!
Bár csak fátylon keresztül nézhetlek,
látom válladra omló szép fürtjeidet,
és szemet gyönyörködtető,
elefántcsontszínű, szépséges Arcodat.
Jahve testtartása tartózkodónak tűnt,
de ne értsenek félre,
nem tartózkodás volt az,
hanem a kegyelemnek
és fenségnek megjelenése.

Ó, Jahve, aki felülmúlsz
minden nagyságot és teljességet,
Te, az Isten,
aki felfoghatatlan módon alakot öltöttél,
hogy megmutatkozz a méltatlannak,
miképpen tudná a nyelv

[1] Létbeli.

[2] Mintha szürke fátyolon keresztül láttam volna.

szavakba önteni,
amit szem nem látott, fül nem hallott,
emberi szív fel nem fogott?

Ó jöjj, lehelj rá kertemre,[1]
és áraszd szívembe édességedet!
Mondd, ki vagyok én,
hogy szemlélhetlek Téged?
Miképpen lehetséges,
hogy Te, dicsőséges ragyogásodban
vonzódsz a mi nyomorúságosságunkhoz?
Elkápráztattál, és én
megmámorosodtam Szépségedtől, Uram.

Milyen lehet az,
amikor a mennyben naphosszat
Téged szemlélhetünk?

Hogyan és hol keressek megfelelő szót
Fenségességed és Szépséged leírásához?
Nincs kifejezés arra a könnyed mozdulatra,
ahogy a felhőkből kiléptél.
Talán új dicséretet kellene találnom
kimondhatatlan Szépséged
magasztalásához?
Emberi dicséret nem képes kifejezni,
amit mondani szeretnék.

Tiszta Szépségeddel rabul ejtettél,
kedvességeddel elbűvöltél,
Magadhoz ragadtál,
és virágba borítottad szívemet,
mint tavasszal a természetet.
Elég egyetlen tekinteted
és lelkem úgy érzi,
hogy egybekelt Teremtőjével.
Egyetlen tekintetével
megszabadított és megadta Teremtőm,
hogy hirdessem menyegzős énekét.

Őrzöl engem, és ha útra kelek,
zafírokat szórsz lábam elé.
Úgy őrzöd lelkemet, mint Szemed világát.
Átkelek a tűzön,
és sértetlenül lépek ki belőle.
Amikor a bántalmak özöne
az ördög saraként zúdul rám,
jobb Kezed felemel engem.
Méznél édesebb,
bornál bódítóbb szavakkal becézel,
áldásokkal borítod fejem
és mint királynőt, felékesítesz.

Amikor elnyomóim
rosszindulatot és rágalmat
szórnak rám élvezettel,
Felséged villámként
küldi hozzám a kerubot,
hogy felemelje lelkem
és a szelek szárnyára vegyen.
Akkor a Te Békédben és derűdben
tekintek a magasból azokra,
akik dühtől és haragtól reszketve
halálomat kívánják, de nem érhetnek utol.
Nincs olyan ellenség,
aki kijátszhatná Istenemet,
mert Ő meg fogja törni elnyomóimat.

És most Feléd nyújtom kezemet,
tudja meg mindenki,
hogy Jóságos és Kedves,
a mi háromszorosan Szent Istenünk!

Közöttetek vagyok. Tudd, kicsi Vassulám, hogy a szegény többet fog kapni a Bölcsességtől, mint a gazdag, aki saját dicsőségének örvend, ami nem is dicsőség. Megkentelek téged olajommal,[2] hogy ebben a keresztségi olajban győzelmeket kapjak tőled az Én dicsőségemre és a te megszentelődésedre.

Jóságodban hadd kapjak irgalmat Tőled!

Én, a Dicsőség Királya és a te Vőlegényed eleget adok a szegénynek. Te pedig irgalmat kapsz és ugyanazt a jóságot, amit Fiamnak adtam.

Jöjj és halld, mit súg füledbe az Uralkodó! Jöjj, írd le Szavaimat és fontold meg! Én vagyok lelked Őrzője. Az Én Ajkamról nem hallasz hízelgést, csak őszinte szót. Jöjj, és hajtsd fejedet a Szívemre! Ebben a közelségben, a Szeretet kemencéjéből[3] kapod a kinyilatkoztatást. Amikor meghallasz Engem, Fiam választottja, lelked nem fog késlekedni, hanem követni fogja az igazságosság és a jóság útját. Az út végén megleled boldogságodat.

[1] Küldd el nekem Szentlelkedet!

[2] Az olaj itt jelképesen „Nevet” jelent.

[3] Isten a Szívére gondol.

Nem hallottad, gyönyörűséges gyermek, hogy Én, Jahve, a ti Teremtőtök, eljegyeztem teremtésemet és mindenkinek Jegyese lettem?[1] Éjt nappallá téve botorkálsz, teremtés, és árnyékokat kergetsz. Még egyetlen egyszer sem próbáltál behatolni ebbe a misztériumba. Azért vesztek el oly sokan, mert tömegesen elvetettétek Tanításomat. Elfelejtettétek tanításomat.

Ivadékaimra tekintettem és megkérdeztem: „Mit tegyek velük? Beásták magukat álnokságukba. Hogyan értessem meg ezzel a sokasággal, mely nem tudja melyik a jobb és melyik a bal keze, hogy Én vagyok a Vőlegényük, és csak szeretetet kérek tőlük, nem áldozatot! Ismerjék meg Szívemet, azt kérem, nem égő áldozatot és emlékezetes ünnepet."

Ó, Én királyi házam népe, szégyenre váltottad dicsőségedet! Nem hallottátok, hogy lehozhatom hozzátok a mennyet? Nem emeltem-e fel eléggé a Hangomat, teremtés, hogy meghalljátok? Még meddig kergetitek a szelet? Még meddig kell néznem, hogy árnyékokat követtek? Jöjjetek Hozzám! Szívem Lámpásként világít lábatok előtt. Ajkam a kegyelmet és az istenség harmatát hullatja. A kegyelem folyamai és az Irgalom mérhetetlen hívásai áradnak belőle.

Szeretteim, ti, akik az árnyékokkal együtt botladoztok éjjel és nappal, jöjjetek Hozzám, megérintem szíveteket, és eltűnik romlottságotok. Majd pedig irántatok való határtalan Szeretetemben harmatként szállok le rátok, és Istenségem elárasztja nyomorúságotokat. Alkalmassá teszlek arra, hogy mindenkor ragyogásomban éljetek. A világosság edényeivé teszlek benneteket, és egyesítem lelketeket az Enyémmel.

Ó Vassula![2] Szíved valahányszor ostoba asszonyként elhagyja Szívemet és Isteni hatalmam helyett hiábavalóságokkal törődik, féltékenység lángol fel Szívemben miattad, akit megáldottam Nevem kenetével. Mondom neked, kedvesem, tartsd meg Vőlegényed tanítását és vésd jól a szívedbe! Felmelegíti a szívedet és figyelmeztet, hogy maradj Vőlegényed Jelenlétében, mert Ő csak arra vár, hogy kegyes lehessen hozzád, akit örök szeretettel szeretek. Azért kértelek, hogy tedd ismertté menyegzős énekemet,[3] és írd le, mert féltékeny szeretettel szeretek minden lelket és azt akarom, hogy szeretteim elegendő táplálékhoz jussanak, míg keresztül jutnak ezen a sivatagon... Képessé tettelek arra, hogy tömegeket hozz Hozzánk.[4] Helyesen cselekedtél. Buzgóságodban megmutattad hűségedet, hogy örömet szerezz Nekünk.

Ezért most térj be Hozzánk lelkigyakorlatra! Térj be lelkigyakorlatra a Szívembe, és ízleld meg, ahogy korábban is, Szívem bensőséges örömét! Folyóként áradjon Szeretetem a szívedbe, mossa el kisebb hűtlenségeidet, melyek miatt összevontam Szemöldökömet.

Íme, most sok bűnös megmentésére beléd vésem szavaimat. Szelíden jöttem hozzád, menyasszonyom, Fiam misztikus Testének megújítására.

Íme, most Én, a te Teremtőd, hívlak, mert eljegyeztelek Magamnak, és egységünkben tetszésem szerint felékesítettelek hűséggel és buzgósággal. Igen, ebbe a törékeny agyagba, beléd véstem Nevemet azon a napon, amikor lelked így kiáltott Hozzám: „Abba!" És attól fogva egyengetem utadat a földön, és tanítalak, miképpen örvendezz Bennem, és játszadozz mindenkor Jelenlétemben.

Tudd Vassulám, hogy mennyire vágyódtam arra, hogy teljes szívedből szeress, és mennyire akartam, hogy egész életedben szüntelenül óhajts Engem és szomjazz Rám, a te Istenedre! Meg akartam mutatni neked Királyságomat és menyegzős szobámat, ahol félrevonulva, a csendben örvendezhetnénk egymásnak. Én, a te Vőlegényed, szeretetre gyúlva bensőséges módon beszélgetnék veled, és

[1] Vö. Iz 54,5.
[2] Isten hirtelen felém fordította tekintetét.
[3] Az „Igaz Élet Istenben" üzenetet.
[4] A Szentháromsághoz.

szent dolgok ismeretére tanítanálak. És te egészen közel hajolva a Szívemhez oly kegyelmet kapnál a Mindenhatóság leheletéből, hogy ne szűnj meg létezni.

A mi bensőséges egységünk, választottam, nem csak egy napra szóló meghívás. Nem akarok szívednek fájdalmat okozni azzal, hogy megvonom tőled bensőséges egységünket. Tekintettel leszek törékenységedre, Vassulám. Látod kedvesem, minként a szerelmes, Magamhoz akartalak vonni a bensőséges együttlétbe.

Én, az emberiség Szerelmese, teremtésem Jegyese, Magamhoz akarlak vonni téged... végezz lelkigyakorlatot Bennem![1] ... Bizonyára hallottál arról, hogy a Vőlegény szeretne egyedül maradni menyasszonyával a menyegző után. Ezt a kegyet kínálom fel neked, mint előjátékot ünnepünkhöz.[2] Igen, azon a napon, amikor válaszoltál Isteni Akaratomra, és mivel Hívásomra megnyitottad szívedet, gazdaggá tettem az Enyémből, hogy később vetőmagként mindenütt elvethesd a kincseket. Vetőmagok[3] ezek a kincsek, melyeket azért kapsz Tőlem, hogy vesd el minden országban, ahová küldelek.

Azon a napon, amikor Isteni Akaratomnak átadtad magadat, és megengedted, hogy irányítsam életedet, szeretettel álltam előtted és e szavakkal hívtalak: „Nem tud a lélek úgy szeretni Engem, ahogy Én akarom, ha távol marad Tőlem. Közeledj Hozzám, és ízleld meg gyönyörűségeimet! Lépj bensőséges kapcsolatba Velem! Ha távol maradsz ölelésemtől, képtelen leszel megismerni Engem."[4] Bensőséges egységünkben és Szeretetem kenetében Tudással ékesítettelek: annak Tudásával, hogy miképpen találj meg és ismerj meg Engem.

Mivel ezrek közül választottalak ki, nem kellene többé kételkedned! Alázatban munkálkodj, hogy mindinkább Magamhoz emeljelek! Megmostam kezedet és szájadat, hogy tiszta kézzel írd le Szavaimat és gondozd könyveimet. Szájad által jó illatot árasztok minden nemzetre. Kegyelmem az Én erőmbe öltözteti lelkedet.[5] Mindenekfelett azonban, Vassulám, a Bölcsesség csodálatos Műveivel ékesítettelek fel, hogy kedvesem ajkáról, melyet korlátlan Hatalmammal kentem fel, Háromságos Szentségünk[6] dicséretét és tiszteletét halljuk.[7]

A Feltámadt Krisztust hirdesd továbbra is, és áraszd el gyümölccsel az egész világot! Mondd meg nekik, hogy Isteni Szeretetében Krisztus lehajol az Égből, hogy Jelenlétével életre keltse Keze[8] munkáját. E bátorító hír által a nemzetek sokasága fog megismerni Minket ebben a bensőséges kapcsolatban. Mondd meg nekik, leányom, mennyire örülünk, ha Szent Társuknak tekintenek mindennapi életükben....

Beszélj mint az Én küldöttem, és emlékeztesd népemet arra, hogy Én, Jahve, élek és cselekszem. Azután menj azokhoz a papokhoz,[9] akik már nem keresnek Engem, és kérdezd meg tőlük: Miért nem kérditek sohasem: „Hol van az Isten?" Az Én Napomon ítéletet mondok a pásztorok felett, akik nem ismernek Engem és sohasem ízlelték meg bensőleg az Én édességemet. Ezek a pásztorok ma felcserélnek Engem olyasvalamire, aminek nincs értéke és hatalma. Azzal kellene törődniük, hogy megemlékezzenek Jelenlétemről, de nem törődnek Velem... miképpen mondhatom: „Ők az Én Fiam tömjénje", amikor a halál bűze árad belőlük?

---

[1] Ezt meghívásként mondta, de nagyon ünnepélyesen.

[2] 1997. november 11-én írtam le e szavakat. 1997. november 28-án van az „Igaz Élet Istenben" üzenet tizenkettedik születésnapja.

[3] Amikor Isten a „vetőmagok" szót kimondta, zafírokat láttam magam előtt.

[4] Isten megismerésének titka: a bensőséges kapcsolat.

[5] Jelen időben mondta, mert folyamatosan adja kegyelmét.

[6] A Szentháromság.

[7] Isten apostolságomra figyelmeztetett.

[8] Azaz minket.

[9] „Azokhoz" a papokhoz azt jelenti, hogy nem mindegyikhez.

Tizenkét éven keresztül[1] kimondhatatlan kegyelmeket adtam neked, teremtés, és nem akartam siettetni haragomat. E kegyelmi években azért szóltam hozzátok, hogy megerősödjetek. Bekötöztem sok megtört szívet, és Békét adtam nekik. Az Én Szívem az Élő Víz Forrása, mely e kegyelmi években elárasztja a kiszáradt földet, és életet fakaszt ott, ahol azelőtt csak salak volt.

- Mindenkor vágytam arra, hogy a Magaménak tekinthesselek benneteket! E napokban mondom nektek Én, aki teremtésem Vőlegénye vagyok, hogy mindenkit hívok közületek: Hitvesem, miért vetsz Rám rosszalló tekintetet, és miért fenyegetsz Szájamnak édessége miatt?[2] Boldogtalan kicsi teremtmény, mily távol vagy attól, hogy ismerj Engem! Jöjj! Hívlak, hogy jöjj Vőlegényed ölelő karjába, és megmutatom, hogy Én, Jahve, felékesíthetem lelkedet. Bőségben kínálom Isteni Szeretetem folyamát, hogy te is viszonozd e Szeretet-folyamot.

Csak várj és látni fogod! Azon a napon, amikor Szívem menyegzős szobájába viszlek, ki fogsz nyílni, mint a patak mellett növő virág, hogy Nevem nagyságát hirdesd, és „Atyámnak" fogsz szólítani Engem. Szívem menyegzős szobájában szíved dicséretre nyílik, és ahogy a vőlegény örül a menyasszonyának, úgy fogok örülni neked, te pedig Nekem. Hatalmas Kezem megtart majd téged, és te soha többé nem akarsz elválni Tőlem. Minden nemzetnek kiáltja majd az Én Lelkem édességével és teljességével gazdaggá lett lelked: „A mi Teremtőnkben van a szépség és a dicsőség! Ő a mi reményünk és Ő a mi Urunk!"

Választott leányom, halld és írd: azt kívánom, hogy tégy tanúságot Szentségem és Isteni Édességem mellett! Légy hangos könyv, melyet a Háromságos Isten írt. De most egyedül Magamnak akarlak téged! Választottammal akarok lenni, és veled együtt repülök a felhők magasán. Kiemellek azok szorongatásából, akik mindennap halálodat kívánják. Ki akarlak emelni a forgatagból és a nyugtalanságból, a vetélkedésből, a féltékenységből és a szeretetlenségből. Akkor majd szemlélődésedben, míg Keblemen pihenteted fejed, megnövelem a szívedben Isteni tanításaimat.

Megtanulod, hogyan tégy jót életed minden napján, és így növekedni fogsz Szívemben, oly édes illatot árasztva, mint a liliom. És amikor majd külföldre küldelek a különféle nemzetekhez, rájuk árasztod illatodat, és áldásként fogják fogadni, mert az Én Szívemben fogtok növekedni.

Íme, az Én Fiam, Jézus Krisztus Arcával ruháztalak fel téged,[3] hogy megértsék, te az Én Művem vagy, akit Kegyelmem ajándékozott nekik, hogy Engem visszhangozz. Továbbra is légy az Én Visszhangom! Szavaim folyjanak borként ajkadról, és mámorosítsák meg fiaim és leányaim szívét!

Uram, csodálattal tölt el Szépséged,
és egyre csak ámulok.
Megjelentél lelkem éjszakájában
mint csodálatos jelenség,
mint Színeváltozásában az Emberfia.
Ó Háromságos Vőlegény,
telve kegyelemmel és hatalommal,
szebb minden angyalnál,
mit jelenthet mindez?
Szíved mely sugallatra
vetette tekintetét rám?
Bátorságot merítve kérdezem:
Szíved mily felfoghatatlan Szeretetében
pillantottál nyomorúságomra?

Méltatlan létemre itt állsz,
és házassági kötelékeinkre
emlékeztetsz engem, egyre mélyebbre vonva
a Szívedben engem, hogy megízleljem
a Benne rejlő gyönyörűségeket,
elmerüljek Istenséged folyamában,
és életben tarts engem.

[1] Mióta Isten hozzákezdett az Igaz Élet Istenben művéhez.

[2] Isten előre látja egyes lelkek negatív válaszát.

[3] Amikor sokan látják Krisztus Arcát az én arcomon.

Leányom, azért árasztottam és azért árasztom továbbra is rád kegyelmemet, mert azt akarom, hogy lelked minden elmúló nappal szebb és ragyogóbb legyen, míg eléri azt a tökéletességet, amit Én kívánok. Akkor majd mondhatom: „Ez a szív visszaadta Nekem mindazt, amit kértem, és nagy győzelmeket kaptam tőle. Ugyanakkor nagy örömet is szerzett Nekem. Kegyelmemmel megsokszorozom jótéteményeimet és adományaimat e szív iránt, hogy továbbra is minden nemzetnek elénekelhesse Szeretetem Himnuszát." Ezentúl is szívedbe öntöm gyönyörűségeimet és vigasztalásaimat, megtöltöm szívedet Szeretetemmel, miként a kancsóból a pohárba öntik a vizet.[1]

Árnyék vonult át gondolataimon. Újból eszembe jutottak azok, akik hevesen rágalmazzák üzenetedet, Uram, és különösen szereteted nyelvezetét.

Imádkozz értük, és áldd meg üldözőidet, hogy Irgalmat kapjanak az Ítélet napján. A test és a vér mindig rosszat szül, és a rossz tettekben leli örömét. E lelkek nem beszélnek édességemről és Istenségemről, mert lelkük nem tudja Isteni édességemet megkülönböztetni saját testük és vérük kívánságaitól. Nem látják a különbséget. Kegyelmet, szentséget és jóságot árasztó Ajkammal szólok, galambom, de nem értik, amit mondok és nem tudják értékelni Nagyságom tisztaságát. Szívük oly kemény, hogy nem tudják értékelni Szívem ragyogását és Istenségét. Ezért homályosodnak el Világosságomtól ezek a szívek. Romlott testükben és gondolataikban Engem vádolnak, hogy Szavaim túlzóak és érzelmesek. Róluk mondom: „Számomra idegenek és nem ismernek Engem..."

Ó drága lelkem, te megérezted Istenségemben édességemet, és Én megadtam lelked számára Nagyszerűségem ízét. Most tekints magadra! Lásd, mily kimeríthetetlen szomjat érzel Utánam! Mint frissen házasodott Vőlegény, megmutattam neked, menyasszonyom, miként légy bensőséges kapcsolatban és háborítatlanul Velem, mert az Én társaságomban semmi sem sötét. Így sokan tanultak tőled, Én pedig nagy diadalokat arattam abból a kegyelemből, amit neked adtam. Amikor szíved az Enyémhez van kötve, nincs sötétség, csak gyönyörűség és öröm életed minden napján.

Jahve, aki úgy léptél ki a Mennyből,
miként a vőlegény a termeiből,
megmutattad nekem Arcodat,
hogy gyönyörűségemet leljem
édességedben.[2]

Bárcsak meghallanák és megtanulnák
Dávid zsoltáraiból a gonosz beszédűek,
hogy ellenségességük alaptalan
a Te Nyelvezeteddel szemben!

Bárcsak megtanulnák zsoltáraidat olvasva,
hogy Te vagy zsoltáraid Zsoltára,
és hogy a Te Szavaid, emberiség Szerelmese,
édesebbek a méznél, a csurgatott méznél![3]

A végtelen kegyességedben
nekem adott látomás puszta emlékére is
elolvad a lelkem és újból elalél.

Mit tehetek hozzá ehhez?
Mit tehet hozzá bárki
ily magasztos látomáshoz?
A Te nagylelkűségednek úgy tetszett,
hogy felfedd Magad a méltatlan előtt.
Ez a Te nagy szereteted
szabad adománya volt.

Nem volt szükséged senki engedélyére.
Meg akartad mutatni Magad,
áldott mivoltodat,
kedvességedet és nagyságodat,
tökéletes szépségedet és édességedet.

Végtelen a Te Nagyságod,
és sohasem feledem az édes látomást,
mely emlékezetembe vésődött.

[1] A kancsó és a pohár képe Dániel őrangyalom első rajzai között volt, melyeket 1985-ben rajzolt nekem.

[2] Zsolt 27,4

[3] Zsolt 19,10

Gyönyörűségemet lelem azokban a lelkekben, akik hagyják, hogy felemeljem őket... Ó Vassula, minden lelket szeretnék közel vonni a Szívemhez, hogy Belém oltódjanak. Téged is így vontalak közel a Szívemhez.

Gyermekem, ezért jelölöm ki kegyesen az utat, melyet mindenki követhet. A becsületesség útját, ami Hozzám vezet. Mint menyasszonyát a szerelmes fiatal vőlegény, Én is úgy szeretem teremtésemet: Kezem Művét. Minden teremtménynek meg fogom mutatni Szívem lángját, akár barát, akár ellenség.

Ma sokan vizsgáljátok Szeretetemet és édességemet saját testi szenvedélyetekhez mérve Engem. Mondom neked: akik ismernek Engem, szent módon szemlélik a szent dolgokat. Egy napon őket is szentnek fogják tartani. Akik azonban nem ismernek Engem és a szent dolgokat nem szemlélik szent módon, azok érdemük szerint lesznek megítélve.

Szívem minden dobbanása szeretet kér. Újból mondom: meghívok mindenkit, barátot és ellenséget, hogy részesedjen Szívem gyönyörűségeiből. Ha elfogadjátok meghívásomat, megértitek majd, mennyire lekicsinyeltetek Engem életetek folyamán, mennyire lekicsinyeltétek Nagyszerűségemet a ti igen gyenge természetetektől és világi hajlamaitoktól vezetve. Azt hittétek, hogy felszínes örömeitek és élvezeteitek, melyeket testetek kíván, úriasak és nagyszerűek. Testetek örömeit és élvezeteit nem lehet összevetni az Én Istenségemmel és édességemmel. A ti örömeitek csupán homokszemek a világmindenségben az Én édességemtől kapott boldogsághoz képest, ami az örök boldogságra visz benneteket.

Vassula, te, aki beléptél Háromságos Szentségünk gyönyörűségeibe, és eljutottál gyengéd érzelmeink és végtelen Szeretetünk megértésére, te örömet szerzel Nekünk, mert önként beleegyeztél abba, hogy rád helyezzük Művünket, és így élő oltárrá válva növeled örömünket. Megtérítettünk téged és rávezettünk arra, hogy mint Jegyest szemlélj minket Egységünk bensőséges kapcsolatában. Ölelő karunkból akkor kiküldtünk a pusztaságba, hogy védd meg az Igazságot. Most, miután keményen dolgoztál ezért, azt akarjuk, hogy pihenj meg Szívünkben és nyugodj meg Háromságos Szentségünk szemlélésében. Istenségünk fog téged táplálni összeszedett pihenésedben.

Ma újból felkínálom neked a Szívemet. Kiléptem, miként a vőlegény lép ki termeiből a menyasszonyához, hogy Szívemet egyesítsem a tiéddel, örömömet leljem benned, és gyengéden kinyilvánítsuk egymásnak szeretetünket. Legyen úgy, ahogy az égben:

Szeretetet szeretetért!
Szívet szívért!

Igen! Te nem vonakodtál elismerni Engem Háromságos Szentségemben mint Atyádat. Szíved elismert Engem, majd mint vizeskancsó, megtelt Élő Vizemmel, hogy az tökéletessé tegye benne az erényeket, melyeket felkínálok neki. Műveim nem hoznának termést, ha nem tökéletesítenélek szeretetedben. Mi hasznát tudnám venni munkádnak, és miképpen lenne tiszteletemre, ha úgy ajánlottad volna fel, hogy előzőleg nem adod át Nekem önként az egész szívedet? Jöjj, és tanuld meg valóban a szavak értelmét: „Szeretetet kérek és nem áldozatot! Azt kérem, hogy ismerjetek meg Engem, nem pedig égő áldozatot!" Senkivel sem bánok keményen, amíg készségességet találok benne. Nem hallottátok? „Annak alapján értékelem az embert, amit nyújtani tud Nekem." Ezért te, aki Engem olvasol, és aki szintén az Én Művem vagy, jöjj Hozzám úgy, amilyen vagy, és Én tökéletessé teszlek tökéletes Szeretetemben.

El fogom bűvölni szívedet, hogy különösen nemes illatot árasszon Felém. Majd kinyújtott karral felemelem szívedet mint tömjénnel telt aranytálat, hogy jó illatot árasszon Szentségemre. A magasba emelve tartom, hogy azok a különleges illatok

kiáradjanak a földre és vegyenek körül Engem édes illatoddal, szerezzenek örömet Nekem és a mennyben minden szentnek és angyalnak.

Örömöm a lakodalmas tánchoz lesz hasonló,[1] ami angyalaim arcán mosolyt, ajkán pedig énekszót fakaszt. És Én a te semmiségedben örömtől ujjongva értékes drágakővé teszem szívedet, Kezemben tartom a magasba emelve, majd felkenlek téged, az Én drágakőmet, és megáldalak.

Miként egykor gyengéden anyád méhébe helyeztelek, hogy tápláljon téged, és növekedj, úgy helyezlek most a Szívembe, hogy Istenségemmel tápláljam lelkedet, és növekedj Szentségemben.

Ez lesz számodra Szeretetem bizonyítéka, te pedig úgy fogod megismerni Jahvét, a te Vőlegényedet, a háromszorosan Szentet, mint addig még sohasem. Lelked akkor oly erősen hozzáforr a Szívemhez és Hozzám, hogy többé nem feledkezel meg Rólam, mert lelked önként jóságom rabságába adja magát.

És Én, aki csak szeretetből cselekszem, hozzákötöm kicsiny szívedet a becsületességhez, a jóakarathoz és a szeretethez, és isteni tűzzel lángba borítom. Megízleltetem veled édességemet, osztozni engedlek Fiammal, Jézussal, aki legközelebb van a Szívemhez, a Boldogságunkhoz, és meghívlak, hogy lépj be Háromságos Istenségünk Igaz és Egyedülálló Ismeretébe. Ha megismersz Minket, megtanulod, hogy Mi visszaadhatjuk neked istenségedet, és istenivé tehetjük lelkedet, hogy eljuss az Örök Életbe. Isteni Világosságunk felragyoghat a te lelkedben és testedben is, hogy a Mi Világosságunkban és Bennünk élj.

Akkor, kedvesem, gazdaggá teszem lelkedet jóakarattal, a Szívembe rejtelek, megtisztítalak bűneidtől, hogy a Lélekben élj, és belélegezd Szívem sugallatait. Beléd vésem a felajánlás pecsétjét, és felkenlek Szent Nevemmel. Azután már nem magadhoz fogsz tartozni többé, hanem Ahhoz, aki a Mi Egységünk szövetségében éltet téged.

Én, a Magasságbeli, teremtésem Vőlegénye, a szeretet oly teljességét és gyengédségét mutatom neked, hogy lelked már a földön megismeri, milyen a menny. Mintha bortól lennél mámoros, olyan lesz édességem. Megtapasztalod a Magasságbeli Szeretetét, ami az áldások paradicsoma, és jobban felékesíti lelkedet, mint a dicsőség.

- Érezd meg Szeretetem nagyságát, Vassula! Kiválasztottalak téged az élők közül, liliommá tettelek, és megengedtem, hogy halld Hangomat. Megbíztalak ezzel a Művel, hogy megvilágítsd a sötét és hitehagyott világot. Kiküldtelek, hogy illatosítsd meg Művemmel teremtésem pusztaságát, és ragyogtasd fel felettük rendeleteimet és Törvényemet. Egy napon majd meglátja a világ benned lévő felsőbb hatalmamat, mondván: „Valóban benned lakozik az Úr!” De ezt már csak eltávozott lelkednek fogják mondani. Igen![2] Te valóban a Magasságbeli igaz tanúja vagy, mert éles karddá tettem szájadat.

Istenem! Időnként úgy érzem, hogy bekerítenek elnyomóim, még éjszaka is látom agyarukat. Fel akarnak falni. Hazugságokat eszelnek ki, hogy lássák elítéltetésemet. Ó, segíts meg a kevéllyel szemben! Még meddig tartod zárva a szemüket?

Egészen addig, míg Nekem nyújtott szolgálatod be nem telik, és vége nem lesz a Szertartásnak.

- Szememet mindig vonzotta az alázatos és bűnbánó lelkű ember, és Én, akit úgy ismernek, hogy a születést adom, Szentlelkemmel megszentelt újjászületést adok teremtésemnek, amilyet még nem láttak azelőtt a történelemben. Szívem Lángja fog megtisztítani téged, teremtés, és az hajtja végre ítéletemet.[3] Azért adom,

[1] Jahvét, a mi Urunkat láttam látomásomban, amint kinyújtott karral tartja „tálját”, és körbejár, mintha táncot lejtene.

[2] Ez az „igen” mennydörgésként hallatszott, olyan hatalommal és tekintéllyel ejtette ki.

[3] A kis ítéletet.

hogy levegyem fátylatokat és lássatok Engem dicsőséges szépségben és szentségben. Végre fogom hajtani szeretetteljes cselekedetemet,[1] hogy megnyerjelek benneteket Magamnak.

Ti pedig Felém fogtok fordulni. Ti is tanúi lesztek Szeretetemnek. És amikor az emberek meglepetten látják szívetek változását és megkérdezik alázatos viselkedésetek okát, így válaszoltok: „Atyámtól tanultam. Jegyesemre hallgattam és így lettem a világosság fia. Az én Istenem az én Világosságom. Az örök élet azt jelenti, hogy meg kell ismernünk Őt mint egyedül Igaz Istent és az egész teremtés Urát. Akkor, barátaim, ti is a Jegyeshez fogtok tartozni örökkön örökké."

Ó nemzedék, nem hallottad, amint Fiam, Jézus Krisztus mondja neked: „Eljön az óra – valójában már itt is van –, amikor a halottak[2] meghallják Isten Fiának Hangját, és aki meghallja, élni fog. Mert az Atya, az Élet Forrása, Fiát tette az Élet Forrásává."[3] Ne féljetek tehát ezekben a gonosz időkben, mert kiárasztjuk rátok Szívünk Gazdagságát. Miért álmélkodtok mai csodáimon? Nem Mi vagyunk az Élet Forrása?

A hegyek megtántorodnak a halál bűzétől, ami most teremtésemből árad. A vizek morajlanak és felkavarodnak kínjukban, látván fájdalmamat, hogy Saját ivadékaim meghalnak ezzel a világgal együtt, mely elpusztul a bűnben és a gonoszságban. Be kellene talán kötni a Szájunkat? Mi vagyunk az Élet Forrása, és Szívünk ebből a Forrásból pezsdíti fel a ti szíveteket Nemes Mondanivalónkkal: Szeretethimnuszunkat a haldokló nemzedékhez intézzük, és áldott, aki meghallgatja. Magasra nő és erős lesz, mint a fa, mert az Én Parancsolataimban és rendeleteimben gyökerezik.

- Nem is olyan régen palántát ültettem.[4] Mára fává növekedett és teteje elérte az eget, olykor megérezve a menny zamatát és illatáradatát. Ma már minden nemzet ismeri, mert a föld egyik szélétől a másikig mindenütt látható. Gyógyhatású zöld levele gyógyító balzsam a betegeknek, csillapító illat a szegényeknek és a nyomorúságosoknak. Csókokat leheltem rá, hogy növekedjék gyümölcse, és tökéletesedjék. Gyümölcse szépségében bőséges, és Szentlelkem Pecsétjével van megjelölve. Minden nemzet elérheti és eltelhet vele, nem számít mely fajtához tartoznak vagy honnan jönnek. Termése elegendő mindenki számára. Ez a fa még a méltatlannak is tud árnyékot és felfrissülést adni.

Én vagyok az Őre. Sokszor láttam, hogy az éjszaka leple alatt emberek osontak tűzzel a kezükben a fámhoz, hogy felgyújtsák és elpusztítsák. Mivel azonban mindezt előre láttam, összegyűjtöttem angyalseregemet jóval azelőtt, hogy ez bekövetkezhetett volna, hogy itassák át az ég harmatával.

Ahogy láttad, elsöpörtem ellenségeimet. Ezért ne mondd, kedvesem: „Vajon nem teszi-e tönkre a sas gyökereimet, és nem viszi-e el gyümölcsömet, hogy éppen kihajtott leveleim elhervadjanak?" Nem![5] Nem, Én fám, mondom neked, továbbra is növekedni fogsz, és gyümölcsöt hozol Szentlelkem Pecsétjével és illatával. Megsokasítom lombodat és gyümölcsödet, hogy mindnyájatoknak és az eljövendő új nemzedéknek is elég legyen....

Uram, Érted él a szívem, és Neked zeng
dicséretet a lelkem egész nap.
Szívedben elrejtve tartottad lelkemet
és megvédtél engem.

Bár ontológiai[6] szakadék van köztünk,
Benned vagyok, a Te Fenségedben,
Te pedig énbennem anélkül, hogy elveszne
természetfelettiséged.

[1] A kis ítéletet.
[2] A lelkileg halottak.
[3] Vö. Jn 5,25-26.
[4] Megértettem, hogy Jahve rólam és Üzenetéről beszél.
[5] Könny szökött a szemembe, amikor a „nem" szó hangsúlyozását hallottam.
[6] Létbeli.

Vassula, sok fát megnyesek, másokat gyökerestül kitépek és elégetek. Azon a Napon megrendülnek a föld alapjai Hangom erejétől, és Házam megtelik kiáltásommal: „Elég! Most már elég!”

Légy jóságos hozzánk, áldj meg minket,
és Arcod mosolyogjon ránk!
Mert akkor a föld megismeri útjaidat,
és minden nemzet megismeri hatalmadat,
hogy megmeneküljön.[1]

Szívem virága, szavaid gyönyörűséggel töltik el Vőlegényedet. Jöjj most, és hallgasd Szívem dobbanását!

(Ez az üzenet 1997. október 25-én ért véget, bár 1997. szeptember 25-én kezdődött. Több részletben diktálta nekem az Úr, amikor hívott.)

1997. október 26.

Uram, életem Atyja és Mestere, ne engedd,
hogy kétkedést keltsen bennem a kísértés!
Szívemben él a vágy,
lángol, mint a kemence,
és nem csillapodhat, míg el nem oltják.
Az a vágyam,
hogy lelkeket hozzak Hozzád,
de a kísértés kétkedéssel szorongat,
hogy valóban Te nyitottad-e meg számat,
és Te emeltél-e fel Udvarodba.

Én vagyok a te Erősséged. Oktalan kisgyermek, nem értetted meg? Én vagyok az, aki Tudásommal eltöltelek. Én vagyok a Szent Isten, aki örömmel tölti el szívedet. Én vagyok az, a te Atyád. Ne törődj kételyeiddel, a szíveddel imádkozz Hozzám! Bízzál Bennem és engedd magad Irgalmam Óceánjába meríteni! Csillapítsd a lelkek utáni szomjúságomat!

A Jóság és az Irgalom lesz a lábad előtt világító fény. Kinyilvánítottam irántad való Szeretetemet, hogy megérts. Légy olyan, mint egy hangos könyv, és beszélj! Mondd el, amit Én mondtam neked! Törd meg a halál csendjét, és idézd Szavaimat! Ismertess meg azokkal, akik sohasem kerestek Engem, hogy elgondolkozzanak azon, hogy Én Vagyok, Aki Vagyok az ő Vőlegényük. Ez olyan misztérium, mely nemcsak a hitehagyottakat hívja ki, hanem mindazokat, akik prédikálják ugyan Szavamat, de sohasem találkoztak Velem, és nem ismernek Engem.

Én, a te Urad, Atyád, Vőlegényed és életed Mestere, megáldalak Háromságos Szentségünkben. Érted? Áldd meg népemet az Én Nevemben is!

1997. november 2.

(Vasárnap)

(Szentmisére vártam a görög ortodox templomban. Hirtelen félelem fogott el, hogy nem vagyok-e méltatlan Urunkat a Szentáldozásban fogadni, és ha ez így van, magamra vonhatom Isten haragos Ítéletét.

E gondolatok keringtek elmémben, amikor egyszerre olyan örömet és gyönyörűséget éreztem szívemben, ami meleg, gyógyító folyamként elárasztotta csontjaimat is, bár a szívemben fakadt. Lelkem is felvidult e vigasztalásra, félelme és szomorúsága helyett örömet és világosságot lelt. Az Urat dicsérte lelkem, és csendesen Neki énekeltem ebben az örömben. Új erőre kaptam.

Akkor egyszerre Urunkat láttam, amint szólásra nyitja a száját. Nem tudom leírni, mennyire vidám volt, és örömmel így szólt:)

Jöjj Hozzám!

(Széttárta zöldeskék köpenyét, és mozdulata magához vonzott, mint vasat a mágnes, és lelkemet is ellenállhatatlanul a Szívébe vonta. És fejem a Mellén nyugodott. Akkor az emberiség Szerelmese gyengéden így szólt hozzám:)

[1] Vö. Zsolt 67,2-3.

Ó, mily boldogtalan tudsz lenni!

(Azon tűnődtem, „miképpen ölelheti valaki a tüzet anélkül, hogy maga is meggyulladjon? A Szentséges Szívet magamhoz ölelve miért nem fog lángot szívem a szeretet tüzében?"

Míg fejemet Isteni Szívén nyugtattam, és a Keblére hajoltam, éreztem, hogy fejemet a Testébe fogadja. Fejem átment a Testén és Szentséges Szívén. Fejemet körülvette Szíve, és így a Fiúban pihent meg, aki a legközelebb van az Atya Szívéhez…)

Ez a Szív a te pihenőhelyed. Világosságom hordozó edénye, ez a Szív az Egyedüli, az Első és a Végső hely, melyben a ti meggyötört lelketek örökké tartó, szeretetteljes békét és édességet talál.

(Míg Kedvesem ez édes szavakat mondta, Karjával átölelt engem, majd mindjobban a Keblére szorított és mintha féltene a hidegtől, teljesen a Köpenyébe rejtett. Úgy tartott engem, mintha félne, hogy elveszít. Míg mindezt a templomban átéltem, azon gondolkodtam, hogy leírjam-e vagy sem, és ekkor Ő így szólt…)

Írd le a lelkek épülésére, és ha leírod, Én is hozzáteszem a részemet.

(Az Úr Szíve ekkor már teljesen magába fogadta a fejemet. Mintha a Mennyország kapujában lettem volna, és e boldog pillanatban, míg mennyei nyugalma kimondhatatlan édességének és gyöngédségének örvendett lelkem, az Úr szüntelenül simogatta a fejemet…)

Lelkedet elhalmoztam jóakaratommal. Kérlek, maradj <u>ily módon</u> a Szívemben! Maradj Velem, kedvesem!

(Lelkem megmárosodott, mintha bort ittam volna, és Szívében az Úr megéreztette velem az Ő édességét, a Szentáldozás[1] édes ízére emlékeztetve engem, és fejemet újból édes illatba merítette, mint Szentáldozáskor.

Míg e pihenésben időztem, éreztem, hogy körülöttem füst árad szét, az égett tömjén füstje. Ebben a derűs környezetben Uram és Kedvesem szavát hallottam:)

Maradj itt! Maradj Bennem! Majd jöjj előre, és fogadj be Engem! Szerezz Nekem örömet és maradj itt!

(Sóhajtottam és eltűnődtem, hogy mi örömet jelenthet Urunknak az olyan teremtmény, mint én, aki a nullák nullája. Hogyan lehet egyáltalán elképzelni, hogy újból rám tekint Ő, a Tökéletes Lény, aki elég önmagában?…)

A te végtelen nyomorúságosságod annyira megindítja Szívemet és egész Lényemet, hogy valahányszor rád tekintek, Szemem megtelik az Irgalom könnyeivel.

(Éppen mondani készültem valamit…)

Nem! Ne szólj! Fogadd magadba az Én Békémet, és nyugtasd meg szívedet ebben a csendben! Örvendj a kegyelem pillanatainak, és vedd az édességet, amit az Úr kínál neked! Frissítsd fel szívedet, kedvesem, és maradj Karjaim között! Engedd, hogy szeresselek! Ne hagyd, hogy a világban kalandozzanak gondolataid, mert semmit sem kapsz a világtól. Jöjj Hozzám, és érezd meg édes szeretetemet, melyet irántad érzek, és mindenkor éreztem![2] - Inkább mondd: Kimondhatatlan gyengédséget érzek irántad!

Kezemben lévő legkedvesebb drágakő, Szeretetem kenete oly erős, hogy a szeretet lángoló pillanataiban rajtad pihentetem meg Isteni Szememet. Komolyan gondolkozz ezen, míg eljövök, hogy Magammal vigyelek!

Nincs másban hasonló örömem, mint azokban a pillanatokban, amikor veled vagyok, és te olyan vagy Előttem, mint a nyitott könyv, amelybe beleírhatom Szeretetem Új Himnuszát. Légy mindig készséges és elérhető Számomra, így megmented magadat és azokat, akik rád

[1] Görög ortodox szentáldozás.

[2] Míg Urunk, az én Isteni Mesterem, e szavakat mondta, úgy tűnt, mintha méz csordulna szájából. Megértettem, hogy különös gyengédséggel van irántam életem kezdete óta.

figyelnek. Én neveltelek, hogy tanítványom légy.

Uram! Ha megfontolom,
Te valóban csodálatos módon neveltél
Szentlelked által a csendben.
Belém lehelted Szentséges Szívedből
isteni kinyilatkoztatásaidat.
Ez más, mint amikor tanítványaidat
hallható szavakkal tanítottad.

Így van! Azt akartam, hogy teljes szívvel fordulj Felém, hogy Szeretetem és Erősségem felé vonjam szívedet. Fel akartam készíteni lelkedet, hogy hordozza Isteni Üzenetemet. Ó, Vassula, amit most mondok neked, azt újból fogod hallani, amikor adott időben nyíltan megjelenek neked. Lelkem most örvendez, amint kertemre[1] tekint, és örül, hogy benned lélegzik. Minden lépés, melyet megengedsz, hogy kertemben tegyek, gyengéd és vigasztaló lesz számodra.

Hogyan lehetséges,
hogy nem hagytál el első látásra,
amikor Isteni Tekintetedet a földre vetetted,
hogy elbűvölje szívemet,
és méltatlanságom oly örömet adott Neked,
hogy hozzám vonzott Téged?

Engem arról ismernek, hogy teremtésemből a leggyengébbet hívom meg. Rád tekintettem, és megszerettelek…[2]

Már kezdetben megmondtam neked, ha megengednéd, hogy neveljelek, kegyelmemben a szeretet kötelékeivel vezetnélek. Lelkedre nyomtatnám Isteni Arcmásomat, és ezzel az Isteni Pecséttel, ami a Szentháromság bélyege, Istenségünk teljességébe vinnénk téged, és így tökéletesítenénk Isteni Szeretetünkben Velünk való bensőséges egységedet.

Továbbra is szándékomban áll, kedvesem, hogy a füledbe súgjam titkos kinyilatkoztatásaimat, és míg bőséggel öntöm rád tetszésem szerint adományaimat és jóindulatomat, folytonosan emlékeztetlek arra, hogy mivel oly elválaszthatatlanul Szívembe vontam szívedet, ebben a nagylelkű tettben tökéletessé vált egységünk, és kegyelmem folytán lelked eggyé lett az Enyémmel.[3]

Egy imádságot adtam neked,[4] melyben Szentséges Szívemnek ajánlod fel testedet és lelkedet, hogy a te gondolataid az Én gondolataimmá, a te cselekedeteid az Én cselekedeteimmé váljanak, így adva át önként Nekem akaratodat, hogy az Én Akaratom legyen meg benned.

Emlékeztetlek arra, hogy mialatt Szívemen pihenteted fejedet, a belső gyönyörűség e pillanataiban Én leszek szíved szándéka, beszéded ékesszólása és bája, Én leszek szemed világossága, hogy jó tanácsot adjak azoknak, akiknek szükségük van rá. Tőlem való lesz minden cselekedeted és minden jóindulatod. Figyelni fogsz minden sóhajomra, megérted[5] jelentésüket és Isteni Akaratom szerint fogsz cselekedni. A kegyelem által belélegzed édességemet, mint amikor édes ízét élvezve a Szívemen pihentetted fejedet.[6]

Emlékezz arra, miként tanított téged Atyám![7] Azt mondta, ha megengednéd, hogy megerősítse a Vele való egységed kötelékeit, lelked akkor annyira Őhozzá lenne kötve, és annyira beleolvadna az Én Lelkembe, hogy amit tennél, az Én Lelkem szerint tennéd, minden munkád a Mi Jóságunkban gyökerezne, beszédeid pedig a Mi Lelkünkben. Atyám akkor példát mondott neked arról, hogy miként működnek tested tagjai: „nem kell megmondanod kezednek, hogy mit tegyen, és mégis a te akaratod szerint dolgozik.” Ily módon szeretnénk mi is vezetni téged.

Uram! Bocsásd meg bizalmatlanságomat! Teljes méltatlanságomban bőséges kegyel-

[1] A lelkemre.
[2] Szájának szavai mézként csordultak. Ő az, az én Barátom, akinek Szívéhez édes beszélgetések kötnek engem.

[3] Vö. 1 Kor 6,17.
[4] A felajánló imát 1992. január 26-án.
[5] A „megérted” szóval egy időben a „megfejted” szót is hallottam.
[6] A templomi látomásban.
[7] Az 1987. március 16-i üzenetben.

met adtál nekem ingyenesen. Elrejtettem kegyelmeidet, mert féltem attól, hogy mit gondolnak mások.

A világ mindig megpróbál megtéveszteni téged, és megsebesíteni azt, aki olyan drága Nekem. Már az is sebet üt Szívemen, ha a világra hallgatsz, mely elvonja lelkedet a szemlélődéstől.[1] A kegyelem által vontalak Szentséges Szívembe, hogy egyedül csak az Enyém légy, és a kegyelem által szeretnélek megtartani ebben a nyugalomban. Ha ez a hideg világ kísértésekkel támad téged, és igyekszik saját hasonlatosságára elrútítani lelkedet, siess Hozzám, és keress oltalmat a Szívemben! Helyezd Belém bizalmadat és bízd Rám minden gondodat! Én csak arra várok, hogy kegyes lehessek hozzád, választottam.

A világ mindig megpróbál visszahúzni téged magához, abba a sötét völgybe, ahol csak elhagyatottság van. Én azonban ezrek közül választottalak ki téged, tehát miért szomorítasz most bizalmatlanságoddal? Veled való egységem Istenségem Világosságában oly tökéletes, hogy nem kell többé bizalmatlannak lenned. Inkább tedd fejedet a Szívemre, és ne kételkedj többé áldott egységünkben! Jöjj és mondd:

„Jézusom, Isteni Irgalom,
bizalmatlan voltam Veled szemben,
megszomorítottam Szívedet.
Mezítelenségemben teljes alázattal kérlek,
bocsáss meg nekem!
Végtelen Irgalmadban és Jóságodban
gyógyítsd meg lelkemet,
melyet a világ cselekedetei és beszéde
elcsúfítottak és megsebeztek."[2]

Örömmel fogadtam imádat.

Bár tökéletlen, Én teljessé teszem, hogy megdicsőítse háromszor Szent Nevemet. Ezentúl ne bánts meg és ne szomoríts, mert szentjeim és angyalaim végtelenül bánkódnak ennek láttán, valamint amiatt, hogy nem tudják enyhíteni fájdalmamat. Ha a világ folytonosan kifogást emel választásom ellen, ám hulljon vissza bűne a saját fejére! Igazságosan fogok közbelépni. Bár ők úgy bánnak választottammal, ahogy nekik tetszik, az Én Szentséges Szívem különleges szeretettel tekint rád. Keményen meg fogom dorgálni őket.[3] De ha te jóvátételt vállalnál értük, akkor Én Végtelen Irgalmamban arra indítanám őket, hogy lássák be bűnüket.

Miként kezdetben mondottam, Szeretetemben annyira Magamhoz kötöttelek, hogy nehezen tudnád meglazítani e kötelékeket.[4] A te „igened" után tettem meg ezt veled tiszta szeretetből. Féltékeny szeretetem nem tudná elviselni, hogy valaha elváljunk egymástól, és megtörjön egységünk.

Az öröm mámoros pillanatában további kegyelmet adtam neked: a házassági szövetséget, hogy ezáltal egyre mélyebbre vonjalak Isteni Szívem édes szemlélésének nyugalmába. A közötted és a Szentháromság között fennálló örömteli egységben te leszel a Mi Hárfánk, és Mi örömmel fogadjuk szolgálatodat, a nagy diadalokat, amelyeket tőled kapunk. Te pedig örvendezni fogsz Udvarunkban. Isteni Kegyelmünk által te leszel a Mi Litániánk.[5] Szívem lilioma! Végtelen Gyöngédséget mutattunk feléd, hogy mások is tanuljanak tőled, és ugyanannyit kapjanak, mint te. Szívem lilioma! A Mi közelségünk áldást jelent neked.

Beléd gyökerezett Isteni Akaratom a legnagyobb adomány, melyet a tiédért cserébe neked felkínálhattam. Benned lévő Isteni Akaratommal kipótoltam min-

[1] Megértettem, ha méltatlanságom ürügyén elrejtem, és nem ismerem el teljesen Urunk kegyelmeit, megbántom Jézust, és szomorú lesz.

[2] (Elmondtam.) Megértettem, hogy az ördög továbbra is igyekszik belém sulykolni a világ száján keresztül, hogy ez a mű, mely Istentől való, nem is olyan fontos. Ezáltal kisebbíti értékét, és megpróbálja csökkenteni fontosságát. Állandó küzdelemben élek, igyekszem elutasítani a hamis vádakat, és nem adom meg magamat.

[3] Akkor rám tekintett.

[4] Az 1987. március 16-i üzenetben.

[5] Mert életem szüntelen imádság lesz.

den hiányosságodat és tökéletlenségedet. Enyém minden kimondott szavad, mert Én vagyok ruházatod és te megkaptad Lelkemet. Sokszor elmarasztalnak téged szigorúságod miatt, pedig a te szigorúságod valójában nem a tiéd, hanem az Enyém. Akik ezt a szemedre vetették, még nem mondtak le bűneikről... Továbbra is megfeledkeznek arról, hogy az a lélek, aki egyszer egyesült Istennel, egy szívvé és lélekké válik Vele. Ezeket az adományokat irántad való Szeretetből adtam neked küldetésed teljesítéséhez, de Házam helyreállítására is.

Ó Vassula, egyesek megkérdezik: „Miért hangsúlyozza az Úr ennyire egységét, adományait és kegyelmeit?" Azért emlékeztetlek ezekre a dolgokra, mert a világ újra és újra megpróbál kételyt támasztani választottamban neki adott adományaimmal kapcsolatban. Küldetésed korai napjaiban figyelmeztettelek téged, Vassulám, hogy félre fogják érteni szeretetből fakadó cselekedeteidet, és üldözőbe vesznek, mint a vadat, és el kell szenvedned az ellenkezést, de azt is megmondtam, hogy mindig be fog takarni téged atyai védelmem, segítségedre fogok jönni, hogy megvigasztaljalak és kimentselek az ördög agyarai közül. Mondottam, hogy királyi Üzeneteimet gyakran leköpik, visszautasítják és nevetségessé teszik, de mindig melletted vagyok és bátorítalak. Te még a földön vagy, de Én benned élek. Ezért ne félj! Amíg a földön vagy, a világ a maga sötétségében mindig megpróbál bántalmazni és sértegetni téged.

Nem azt mondom, hogy válj meg barátaidtól, hanem hogy vigyázz, ne bízd magad az emberekre![1] Egyesek arra akarják kényszeríteni kezedet, hogy vágyaiddal ellenkező dolgot tégy, ami az Én vágyaimmal is ellenkezne.

Mások arra gondolnak, hogy neked adott tiszteletreméltó adományaim nem isteniek és nem Tőlem valók. Ezt mondom nekik: „Ha azt állítjátok, hogy azok nem isteni eredetűek, akkor ezzel azt mondjátok, hogy a hazugság atyjától vagy a tudatalattiból valók. Vajon nem fordult már elő veletek, hogy Művemet ördöginek ítélve a Szentlélek ellen vétkeztetek, és az ilyen bűn nem nyert bocsánatot? Ha azt mondjátok, hogy ez az egész isteni Mű a tudatalattiból való, akkor magyarázzátok meg, hogyan származhat ezeknek az írásoknak kiváló tanítása olyan személytől, aki nem ismerte a Bölcsesség Műveit, és még az alapfokú katekizmusban sem volt jártas?"

[2]Eddig már elég bizonyítékot adtam nekik, és nem adok annál többet, mint amit már adtam. Mert lesznek olyanok, akik annak ellenére, hogy tanácsodat kérték, semmibe veszik azt, mert lelkük csak személyes kívánságaikért küzd, és azok saját emberi akaratuk alá vannak rendelve és nem az Én akaratom alá.

Mondottam neked, hogy mialatt fejed az Én Szívemen pihen, Szívem dobbanásaiból fogsz olvasni, és utána képes leszel jó tanácsot adni a rászorulóknak. Mivel azonban a világ nem tud felülemelkedni gonosz gondolatain, újból becsmérelni fogja rád öntött kincsemet annak ürügyén, hogy nem vagy megerősítve...[3]

Győzd le most bizalmatlanságodat, amit nagylelkűen felkínált adományaimmal és kegyelmeimmel szemben érzel, és ismételd el teljes szívedből az imát, amelyet adtam neked...

(Megtettem.)

Ne aggódj, továbbra is gondoskodom rólad!

Imádkoztam Uram, de hogyan lehetnék biztos abban, hogy nem okozok Neked újból csalódást?

Itt vagyok, hogy emlékeztesselek. Mindenkor eljövök és visszahozlak a veszélyes utakról, ha kísértésbe esel. Továbbra is

[1] Jn 2,24

[2] Urunk most rám nézett.

[3] Hogy az „Igaz Élet Istenben" üzenetet még nem hagyta jóvá az Egyház.

kimutatom neked gyengéd gondoskodásomat, amit választottaimnak adok. Jöjj, azt akarom, hogy légy ma boldog, mert teljes igazságban mondhatom: Te otthonoddá tetted Szavamat, tanítványom, és valóban az Enyém lettél.

Istenem, Te Magadhoz édesgetted
méltatlan lelkemet, hogy kövessen Téged.
Érdemtelenül adtál nagy gazdagságot,
és határtalan szeretettel
felemelted lelkemet.

Egyházam javára is felemeltem lelkedet.

Vassiliki, rendkívül súlyos Üzeneteket adtam neked! Szentséges Szívemből fakadó Isteni kinyilatkoztatásokat leheltem beléd ez évek alatt. Az Én Lelkem volt a te Vezetőd és Világosságod, és most is Ő az. Valóban rád öntöttem az isteni kegyelmeket, hogy az emberek javára legyenek.

Minden Művem jó, és szívesen fogadják a tisztaszívűek és az alázatosak, de Műveim dicsérete nem illik a bűnös szájához. Ahogy mondtam, Szentséges Szívem kincstárából való Isteni Kincs által elég bizonyítékot adtam nektek ahhoz, hogy ne kételkedjetek.

Azon kívül hogy Szeretetem külső jeleit adtam neked, Vassula, Tudást és Oktatást is adtam, folytonosan gazdagítva az írás által téged és másokat. Vajon tudatában vagy-e, galambom, azoknak az Isteni sugallatoknak, melyeket Szentlelkem lehelt beléd?

(Sóhajtottam és olyan meghatottságot éreztem hangja gyengédsége miatt, amire nem találok szavakat.)

Ma itt vagyok veled, hogy segítsek legyőzni gyengeségeidet. Nem tudtam tovább elviselni, hogy szerénységedben eltitkolod Isteni adományaimat, melyeket Én adtam neked.

Rendkívüli Jóságodban
elegendő mannát méltóztattál adni,
és ennek ma lelkünk örvendez.

Ez a manna anyagtalan,
de ha a lélek egyszer megízlelte,
egyre jobban éhezik rá.
Így még tökéletlenül, de itt vagyok,
és jóvátételt szeretnék adni azért,
hogy Isteni Szívedet megbántottam.

Változtasd buzgóságra, bizalomra
és mirha csokorra
hibáimat és hanyagságaimat,
melyekkel megszomorítottalak.

Drágám, nem vagyok érzéketlen látva szereteted kemény munkáját, amit Nevemben végzel, sem a nehézségekkel szemben, melyeket Érdekemben türelemmel elviselsz, galambom. E kérésedet sem fogadom érzéketlenül, és örülök, hogy Kegyelmemre támaszkodsz.

Boldoggá tesz, hogy Érted szenvedhetek.

Ne fáradj el, mialatt Velem jársz az úton!

Adj alkalmat nekem, Uram,
hogy félelem és kétség nélkül
nyissam ki szájamat dicsőítésedre!

Ezért kell Rám támaszkodnod és Lelkemből feltölteni lelkedet, hogy továbbra is énekeld Szeretethimnuszomat a nemzeteknek. Ezért hívtalak meg, hogy jöjj zarándoklatra és lelkigyakorlatra a Testembe, Én hűséges segítőm. Örvendezz kegyelmemben és leld gyönyörűségedet társaságomban a kegyelemnek e bensőséges világosságánál, amit Atyámtól kaptál! Fogadd el, ahogyan eddig is, és ízleld meg Szívem édességét!

(Mialatt Uram e szavakat mondta, úgy éreztem, hogy fejem még Szívében van, újból megízleltem és belélegeztem az illatot, mely a Szentáldozáshoz hasonlított.

Akkor hirtelen mintha Jézus elfordította volna Szent Arcát és az olvasóra nézett. (Arra, aki most e sorokat olvassa.) Arca ünnepélyes volt, átható Tekintetét az olvasóra szegezte. Majd átkarolt, úgy hogy Köpenye teljesen betakart engem, mintha egy áldozatot akarna megvédeni a további támadástól. Így szólt:)

Bárcsak megnyílna az olvasó szíve, aki elolvasta ezeket az oldalakat! Bárcsak megnyílna a szeme és a füle! Mind a mai napig nem fogtad fel teljesen, mily nagy az Én Mennyei Kincsem, és nem értékelted neked adott adományomat.[1] Még nem hatoltál be abba, ami mindennél többet ér, és amit életed minden napján felkínáltam neked:

Ez pedig az a rendkívül nagy kegyelem, hogy bensőséges egységben ismerhetsz meg Engem és Szívemnek belső menyegzős szobájában megtapasztalhatod édességemet és Isteni csókjaimat. Boldogok, akik hallgatnak Rám és elnyerik ezt a kegyelmet! Jaj azoknak, akik nyomorúságos állapotukban és bűnös lelkükkel ellenállnak ennek a kegyelemnek! Egy napon sírni fognak nyomorúságukban.

Nagyon helyes, ha jó dolgokat teszel Értem, követsz bizonyos ájtatosságokat és gyakorolod a szeretet cselekedeteit, hálaadást és engesztelést nyújtasz, de nagy csalódást jelentene Számomra, ha meghalnál, mielőtt megismernél Engem![2] Nagyon aggasztana, ha meghalnál, mielőtt megértenél Engem![3] Közületek sokan elfoglaljátok magatokat mindennapos feladatokkal, ami tetszik Nekem, ha szeretettel, az Én Elgondolásom szerint teszitek, de mindez nem elég, ha nem álltok nyitva a kegyelemre és nem ismertek Engem bensőségesen. Jöjj hát, és fogadd el szüntelen könyörületemet és Én örömömben bevezetlek téged a Mi Szívünk[4] misztériumaiba és rejtett titkaiba. Te és Mi elválaszthatatlanul egyesülünk mindörökre Szeretetünkben.

(Jézus akkor felém fordult és komoly tekintettel Szemében így szólt:)

Mint már korábban, most is a Szívemből szóltam hozzád, hogy emlékeztesselek Végtelen Szeretetemre, gyermekem, és különösen arra, hogy dobd el azt a magot, amit a világ vetett beléd! Nem nézhettem tovább, hogy örökbe fogadott gyermekemet, az Én örvendező követemet olyan kétség marcangolja, amit a világ sugallt neki![5] Tőlem való félelmed egy darab jeget tett az Én Isteni kegyelmem helyett a szívedbe, Vassula! Ez alábecsül Engem és nem az Igazságon nyugszik... A hányattatás nem vette el a Békét, amit Én adtam a szívedbe, és ez helyes. De az Én Kedvemért, galambom, soha többé ne kételkedj kegyelmeimben és irántad való határtalan Szeretetemben!

Ne veszítsd el Bennem való bizalmadat! Nem látod, hogy mily isteni, felfoghatatlan szeretetet érzek irántad? Kérlek ezért, hogy bízzál Bennem! Amíg még a földön vagy, maradj Bennem, hogy tökéletesítsd Velem való egységedet, és a Szentáldozásban fogadj Engem, amilyen gyakran csak tudsz! Növeld Irántam való szeretetedet, és bízd magad Rám! Maradj e Pihenőhelyen[6] mindörökre, és engedd, hogy a Szeretet e Kemencéjében őrizzelek és megéreztessem veled Szeretetem édességét!

ΙΧΘΥΣ

1987. december 17.

Bűnével terhelten Hozzád kell sietnie
minden embernek.
Bár vétkeink ránk nehezednek,
Te megbocsátod őket.

Boldog, akit kiválasztasz,
akit meghívsz, hogy Udvarodban éljen.
Tölts el minket házad javaival,
Templomodnak Szentségével![7]

[1] Lásd a „Dániel, az őrangyalom" könyvben az 1987. január 10; az 1987. január 25. és 1987. január 31-i üzeneteket. – Az Atya mondja: „Elküldelek az egész emberiséghez. Úgy adlak nekik téged, mint az Én adományomat, így képessé téve őket, hogy jobban megértsenek Engem. Mert ez az Én Akaratom."

[2] Vö. Mt 7,21-23.

[3] Vö. Jer 9,23.

[4] A Szentháromság titkaiba.

[5] Azt mondják például, hogy az „Igaz Élet Istenben" üzenet az egy dolog, a küldött az egy másik dolog. A kettő nem tartozik össze. Jézus e felfogást nem helyesli.

[6] A Szentséges Szívben.

[7] Vö. Zsolt 65,4-5.

Vassulám, hadd vegyem igénybe füledet, hogy hallj Engem! Hadd vegyem igénybe kezedet, hogy leírd beszédemet! Majd hadd vegyem igénybe elmédet, hogy megtöltsem Tudásommal, és megtöltsem egész lényedet a Bölcsességtől való tanítással! Fogadd el ajánlataimat, szeretett barátom, és akkor olyan mértékben fogsz haladni, ahogy elterveztem.

Irgalmam örökké tartó emlékét akarom hagyni e nemzedék és az eljövendő nemzedékek számára, Vassulám. A Szívem kincstárából származó Gazdagságot nem fogják neked tulajdonítani, mert te semmit sem tudtál kezdetben, amikor az emberiség Szerelmese meghívott téged, mivel egész tested még a sötétségben feküdt. Én a szentek Ura vagyok, de a nyomorultaké is. Rád tekintettem és megszerettelek... Engem Irgalmamról és Szívem gyengédségéről ismernek. Arról ismernek, hogy a gyermekek az Én gyengéim.

Örvendj ezért leányom, mert Királyod leszállt Trónjáról, hogy háromszor adja lelkedre a feltámadás csókját. Csókjaim édességétől megmámorosodva lelked most dicséreteket énekel Nekem, dicsőítve Szerelmesedet. Tudtam akkor, hogy egyetlen rád vetett pillantásom azonnal megpuhítja saját akaratod keménységét és összetöri szíved kérgét. És így tettem... Ó, mit meg nem tettem volna egy ilyen törékeny lélekért, hogy tökéletes lelki egységre vigyem Istenségemmel és Velem egy lélekké tegyem!

Megkértelek, kedvesem, hogy építs magadban szent templomot, oltárt abban a városban, melyben Mi[1] felverjük sátrunkat, annak a szent tabernákulumnak mását, amelyet kezdettől fogva előkészítettünk. És te így tettél, hűséges kis barát. Ezért volt képes a Bölcsesség segíteni neked és rajtad keresztül ezer más léleknek. A Bölcsesség nevelt téged és sok más embert, ez Isteni Mű által csodálatos útra vezetve mindenkit. Ez a Mű túláradó Szeretetem bizonyítéka.

[1] A Szentháromság.

Ó Jézusnak áldott
és kegyelemtől túláradó Szíve,
Isteni Jóság!
Te, aki egyetlen pillantásoddal
királyokat és királyságokat döntesz meg,
elbódítasz városokat,
felfoghatatlanul megmámorosítod
a szíveket,
a szeretet foglyává teszed őket,
hogy mindörökre
beleszeressenek Istenségedbe.

Édenkert a Te Szemed, Uram,
csodálatosan szép!

A Te Szíved
a kegyelmek Kegyelmének mindensége.

Lényed olyan, mint az elefántcsonttorony,
és csillogó drágakövekkel
van kirakva fala.

Örök Világosság, a Te két Természeted
élteti a mi szívünket.

Ó Istenem! Nem vagyok elég ahhoz,
hogy egyetlen megfelelő szót írjak,
ami megközelíthetne
ily Uralkodót és Ragyogást,
amilyen Te vagy, Uram.

Ó Vassula! Vigaszom! Elhatároztam, hogy megosztom veletek Országomat. Ez a Szeretet, ez a lelkek iránti szomjúság a Szívemben ég! A szeretet vitt Engem a keresztre, nem törődve a szégyenével. Szeretetem visz hozzád most, nemzedék! Az egyik legalkalmatlanabb teremtményt hívtam meg közületek, aki nemcsak a Szentírást nem ismerte, hanem Akaratomat sem. Botrány volt ő annak idején szentjeim és angyalaim szemében. Ily nyomorúságos lelket felkelteni a halálból, Isteni Szívemre emelni és királyi udvaromba vinni olyan jel, amit nem kellene figyelmen kívül hagynotok! Jel ez a ti maradékotok számára, hogy növekedjék bizalmatok. Tanuljátok meg, hogy Én minden lelket meghívok, hogy hagyjon fel helytelen életmódjával, forduljon Felém teljes szívével, és részesülni fog Dicsőségemben.

Jöjj kedvesem! Én, Jézus, szeretlek!

ΙΧθΥΣ

1998

1998. január 22.

(India)

Virágom, ujjongjon ez a föld, álmélkodjon tetteim láttán ez az egész nemzet, amelyhez küldtelek és teljen el kegyességemmel! Az Én áldásom van e népen…

Angyalaim és szentjeim jelenlétében mondom most nekik: Én, Jézus Krisztus, az Isten Fia, a Megváltó vagyok a ti segítségetek és védelmetek. Forduljatok Hozzám és fontoljátok meg Parancsolataimat! Tanuljatok becsületességet, és haljatok meg önmagatoknak! Igen közel van eljövetelem. Ne mondjátok: „Nincs menedékem.” Én vagyok a ti menedéketek, és Szívem a pihenőhelyetek.

Mivel oly értékes vagy számomra, India, elküldtem neked is vetőmagomat,[1] hogy elvessétek földetekbe. Gazdag és bőséges lesz a termés, ha szíveteket is beleadjátok a talaj megmunkálásába. És földetek alkalmas lesz a mag számára. Akkor minden ember megismeri Szeretetemet és válaszolni fog Hívásomra. Ne riadjatok meg, hanem forduljatok Hozzám imádsággal! Szívetekből fakadó, forró imádságot kérek a világ megtéréséért! Ily módon elégedett leszek veled.

Ma meghallottad Hangomat.[2] Mondom neked, ne ingadozz és a szívedet ne keményítsd meg, mert kiárad most rád Kegyelmem.

Legyetek egy az Én Nevemben!

ΙΧΘΥΣ

(Később, hajnali 3,45-kor Jézus hívott.)

Mondd meg nekik, hogy csupán szeretetre, kiengesztelődésre és megbocsátó lelkületre van szükségem! Igen, azt akarom, hogy bizonyítsák be Irántam való szeretetüket!

IC. Veled vagyok…

1998. január 26.

(India)

Én Vagyok. Írd le Szavaimat e nemzet számára, Vassulám!

Az Én Békémet adom nektek… Maradjon veletek és borítson el titeket az Én Békém, amit most örökségül adok nektek. Ne féljetek és ne mondjátok: „Mit tegyek, Uram?” India, ó, India, ajánld fel Nekem a szívedet és imádkozz szívből, őszintén Megváltódhoz! Imátok megszenteli a ti lelketeket és másokét is. Szüntelenül imádkozzatok és késztessétek menekülésre az Gonoszt! Legyetek egy Velem és gyökerezzetek Belém, akkor e világon senki és semmi sem léphet közénk. Eljövetelem igen közel van.

Kezemben a Szívemmel jöttem hozzád. Vedd át, India, és tedd Szívemet a tiédbe! Eljöttem Üzenetemmel. Hívom nemzeteteket, hogy fordítsa szívét Istenhez és éljen szentül! Én Isten vagyok és Úr. Terjesszétek Szeretethimnuszomat, és ültessetek szőlőskerteket mindenütt, ahová mentek! Műveljétek meg földeteket és ne habozzatok! Ne féljetek a vihartól, ami időnként felkel.

Én Vagyok veletek van… Szentséges Szívem a ti menedéketek. Jöjjetek ezért és ajánljátok fel magatokat és családotokat Nekem és Édesanyátok Szeplőtelen Szívének! Én, Jézus, itt szándékozom maradni országotokban és meg akarom szentelni. Ezért kérem tőletek, hogy ajánljátok fel országotokat a Mi Két Szívünknek! Legyetek hűségesek Hozzám és legyetek egy az Én Nevemben!

Megáldalak benneteket, kis gyermekeim.

---

[1] Jézus az „Igaz Élet Istenben” üzenetekre gondol.
[2] Az „Igaz Élet Istenben” üzenetek által.

ΙΧΘΥΣ

1998. február 25.

Jahve,
fond egybe szeretetemet a Tieddel,
hogy ezt mondhasd:
„Szívesen látlak a Házamban!”

Úgy vélem, hogy a szeretet összefonódik
Isteni Akaratoddal is,
és nem elegendő csupán érteni Szavadat,
ha nem cselekszünk szerinte, Uram.

Vassulám, nemzedéketekre a halál árnyéka borul, ami nagy részét betakarta már és a legmélyebb szakadékba taszíthat benneteket. Jaj azoknak, akik kényelmesen elrejtőznek és így biztonságban érzik magukat! Ők azok, akik Istennek tartják magukat és azt mondják: „Jahvénak nincs hatalma felettünk.” Öntelten ülnek trónjukon mondván, hogy senki sem ér fel hozzájuk. Kell-e ennél többet mondani? Nincs bennük szeretet…

Szólni fogok, és te leírod. Imádkozz, hogy beszédemet minden fül megértse! A ti időtökben téged bíztalak meg Műveim közül a legnemesebbel. A te kezedbe helyeztem ezt az Isteni Művet. Igen, úgy tetszett Nekem, hogy neked adjam és nagy szeretettel egy olyan egyszerű gyermek kezébe tegyem, akinek teljesen Tőlem kell függnie.

- [1]Most nem csupán rövid látogatásra szálltam le Trónusomról hozzád, hanem hogy szánd Rám idődet, és Én úgy fogadom áldozatodat, mintha gardénia virágfüzért nyújtanál át.

Ó Uram,
mily magasztos illatok kísérik
mennyei Jelenlétedet!
Mutasd meg nekem, Uram,
Szépséges Arcodat,
és vonj ragyogó Világosságodba engem!
Hadd halljam Hangodat
mint édes dallamot,
mely ezernyi lépes méznél is édesebb!

Jöjj és lélegezd be a Szájamból áradó mirhát![2] - Milyen zászlót bontottam ki feletted?

Szeretet *az a zászló, amelyet magam felett látok.*

Igen, szeretet. A szeretet az első. Szeretni annyi, mint megtenni Akaratomat. A szeretet a Mennyország kulcsa.

Ha azt mondod, hogy Bennem élsz, de nincs benned szeretet, akkor nem mondhatod, hogy Bennem élsz. Az igaz élet Bennem az, ha úgy élsz, ahogy Krisztus élt. Hallottátok, hogy nem azok mennek be Országomba, akik Nevemet kiáltják, hanem csak azok, akik a szeretetből táplálkozva[3] megteszik Akaratomat, míg a földön élnek.

Mondd, mire való az a gyümölcsfa, mely nem terem gyümölcsöt? Vagy mire való a hárfa húrok nélkül? Más szavakkal: mire valók Nekem mondott dicséreteitek, ha szeretet nélkül mondjátok? Mire valók áldozataitok, ha szeretet nélkül ajánljátok fel? A ti célotok a szeretet, mert végül szeretetetek alapján lesztek megítélve, nem pedig ékesszólásotok, tudásotok, áldozataitok vagy azon adományok alapján, melyeket Én jóakaratomban nektek felkínáltam. Szeretetetek mértéke szerint lesztek megítélve. E karizmákat az Egyház építésére kínáltam fel nektek. A szeretet legyen a ti munkátok alapja és lényege! A szeretetre épüljenek karizmáitok, hogy ne lanyhuljatok el a jótettekben! Igen, a jó ember elnyeri kegyeimet.

Az Én Városom[4] Szentlelkem Áldásaira épül… és a vihar el fog múlni… akkor minden földi teremtmény Énbennem fog igaz életet élni. Akaratuk úgy egybefonó-

[1] Itt rövid szünet következett. Arra gondoltam, hogy Isten abbahagyja az üzenetet és elbocsát, de azután még elmondta a következőket.

[2] Isten itt elhallgatott, majd más hangnemben folytatta.

[3] Itt a szeretet Isten Szavát és az annak való engedelmességet jelenti.

[4] Megértettem, hogy Jahve „az Ő földi Országára” utalt, amikor városáról beszélt.

dik majd az Én Akaratommal, hogy lelkük a Bölcsesség trónjává válik. Igen, az ilyen emberekről mondja az Írás: „Az igazak lelke a Bölcsesség trónja." Mert az Engem szerető szív tele van kinccsel. Galambom, amikor Lelkem a te szájad által így szólt: „semmit sem ér csupán érteni az Ő Szavát, ha nem cselekszünk aszerint", akkor megértette veled, mit jelent, ha szeretetedben nem találkozol Isteni Akaratommal: el fogsz bukni.

Amíg e múló világhoz ragaszkodsz, addig nem tudod felfogni, hogy Szentlelkem úgy meghódíthatja testedet, hogy gondolataid is nemessé válnak. Akkor majd a gondolatoknak abban az isteni nemességében és az isteni kegyelemnek abban az állapotában, amikor magadba szívod az Istenség erejét, beteljesedik benned az Én Művem és az Én Akaratom.

És újból elmondom, amit nektek mondottam egykor. Eljön az idő, és már közel van az óra, amikor ti még az emberek között lesztek ugyan, de lelketek Háromságos Szentségünket dicsőítve a mennyben lesz. És bár testetek még az emberek között él, lelketek és gondolatotok, melyeket meghódított az Én Akaratom, és amelyek elteltek Világosságom nemességével, olyanok lesznek, mint az angyaloké. Úgy fogjátok érezni, mintha az Édenben, a Paradicsomban sétálnátok angyalaim és szentjeim között, mert tökéletes lesz Velem való egységetek....

Ó, és mily gyönyörűségünkre lesz, ha meglátjuk Magunkat tibennetek! A láthatatlan Isten képmásai lesztek. A mennyországot[1] látjuk majd bennetek. Ti pedig, akik Bennünket birtokoltok, képesek lesztek olyan életet élni, amilyet elvárunk tőletek, olyan életet, amely a tökéletes bölcsesség és lelki megértés által eljut Isteni Akaratom teljes ismeretére. Ti, drága gyermekeim, akik Királyi Udvarunk számára lettetek teremtve, olyan életet fogtok élni, ami minden tekintetben megfelel az Én Elgondolásomnak. Meg foglak szentelni benneteket, és ti megkapjátok az erőt, hogy nagyon buzgók legyetek. Amikor az Igazság Üzenetében mindezt[2] elmondtam nektek, igen kevesen értették meg közületek Szavamat.

A világ ma hall, de nem ért meg semmit, lát, de olyan képeket alkot, melyek semmire sem jók. Még azok sem értik, akik látszólag közel állnak Szívemhez és kezükben tartják Országom kulcsait, bár forró vágyat éreznek arra, hogy ájtatosságokat, hálaadásokat ajánljanak fel Nekem, szigorúak a testükhöz, hasonlóan azokhoz, akiket a dicsőség koronájával koronáztam.[3] Mégis, mikor Isteni Leheletem[4] tömjént és édes illatot áraszt rátok, hogy megújítson benneteket, igen, Szentlelkem leszáll a magasságos mennyből és keresztelési csókjával lángba borítja a földet, ők mindent megtesznek, hogy kioltsák Szentlelkem Tüzét. Amikor ma meghallják Hangomat, annyira megijednek, hogy elvesztik józan eszüket, és minden lehetőt megtesznek, hogy elnyomják Hangomat.

Én, aki a kifürkészhetetlen csodák Szerzője vagyok, készülök megnyitni a mennyet és tudatni fogom veletek szándékom misztériumát: Szentlelkem kiárasztását. Ő az Ígéret, akiről a Szentírás szól, és Aki most úgy munkálkodik teremtésemben, mint még sohasem a történelem folyamán. A mennybe emel és olyan közel visz a mennyhez mindent, amennyire csak lehetséges. Vassula! Én, aki mindeneket irányítok és saját Akaratom alapján döntök, sohasem szegem meg ígéretemet. Engem arról ismernek, hogy összetöröm a megosztottság összes akadályát. Ezért helyezzétek Belém reményeteket, mert megmondtam, Szentlelkem hatalmával és kegyelmével készülök szilánkokra törni megosztottságotok minden akadályát, és egyetlen Testben foglak egyesíteni benneteket az Én

[1] A lelki mennyországot.

[2] Mindaz benne van a Szent Bibliában, amit Isten most mond nekünk.

[3] A Szentekhez.

[4] Szentlelkem.

dicsőségemre. Akkor majd magához tér nemzedéketek, és így kiált Hozzánk:

„Imádandó Háromság!
Ejtsd rabul tekintetünket
az Egyetlen Szív foglyaként
és töltsd be lelkünket mindazzal,
amiben hiányt szenved!

Kenj fel minket,
ó Szent és Isteni Háromság,
öntsd ránk olajodat,
hogy elválaszthatatlan
egységben maradjunk
Veled a Te Akaratodban!
Készíts fel minket
dicsőséges földi Királyságodra,
melyben a Te Akaratod lesz
mindennapi életünk lényege,
a homlokunkon viselt jel,
és a Szeretet lesz
a fejünk felett kibontott zászló."

Ó, liliomom, a te Teremtőd mondja ezt neked, indulj és mondd meg Enyéimnek:

„Jahve, az én Uram és jóságos Atyám,
Királyi Ruháival fog felékesíteni minket,
a földet pedig rejtett kincseivel,
melyeket oly kegyesen fenntartott
a mi időnkre."

A Tavasz ékességébe, az Én Tavaszomba borítom ezt a földet. Mit jelent Jahve Tavasza? Az Én Tavaszom, szeretteim, akkor lesz, amikor egész teremtésem ragyogó fénybe öltözik. A Tisztulás keresztségében visszanyeritek első képmásotokat. E Tisztulásban mindenki közelebbi szeretet-egységre fog törekedni Velem. Szívetek buzgón fogja keresni az Igazságot, az Utat és az Életet. És az Igazságban, melyben mámorító ízeket ismertek meg, a ti lelketek a Kegyelem Lelkével felruházva fog tökéletesedni. Nem lesz többé szomorú az arcotok, mert Én, a ti Vőlegényetek és a legjobb Apa fogok felragyogni felettetek.[1]

A Szeretet készül visszatérni, hogy helyreállítsa Országát. Az Én Országom uralma lesz az a földön. Meg fogják tenni Akaratomat a földön, miképpen a mennyben.

Ezért most van itt a bűnbánat ideje! Gonosz korszak ez, de a ti életetek jóvátételt adhat érte. Mondjatok le saját akaratotokról, és élvezzétek jóságomat! Ismerjétek fel, mi az Én Akaratom! Ó, Vassula, meghívott, áldott gyermekem, terjeszd Szavaimat az Irgalom és a Reménység folyamaiban! Légy olyan, mint a liliom! Ebben Böjti időben mondj le magadról és hagyd, hogy Őrződ viselje gondodat! Oldódj fel teljesen, mintha folyadékká válnál, hogy Belém, a te Istenedbe áramolhass és egy lélekké válj Velem…

Én, az Isten, a nap bármelyik órájában találkozom veled, ha akarod. Hívj bármely időben, kedvesem! Emeld fel lelkedet hálaadó dicséretemre és magasztald háromszorosan Szent Nevemet, mert ezt az értékes ajándékot adtam neked: a Hozzám vezető nyitott ajtót.

[2]Városom kertje,
Ország országa!
Örömmel meríts Belőlem: Életet!

Ó, és emésztődj fel Istenségemben! Ne hagyd, hogy árnyék vonuljon át lelkeden! A te Urad most jóságosan hozzád hajol, hogy Szeretete ékességébe öltöztessen téged. Növekedni fogok benned, ezért ne engedj gyengeségednek! Ne szomoríts Engem, ne kételkedj Jóságomban! Fogadd szívesen az isteni kegyelem drága harmatát, amely lelkedet az Én Nemes Világosságomba emeli. Maga a Tavasz hívott meg téged!

Uram, odaadná egész királyságát
sok nagy király

[1] Vö. Jel 22,5.

[2] Hirtelen Jahve, az én gyönyörűséges Istenem, hasonlatokban beszélt. Értelmembe öntött világossággal értésemre adta, hogy „Városom kertje", „Szentélyem Vassulája" ugyanaz, mint az „Ország országa".

e kegyelmek egyetlen cseppjéért,
melyeket oly szeretettel kínálsz fel nekem végtelen, isteni Szeretetedben.

Ha bátorságot vennék, azt mondanám:
„Igen! Igen! Felfoghatatlan Szereteted egy pillanatában mértéken felül bőséges kegyelmeket kínáltál fel nekem, és kinek adtad?
Egy szegény szerencsétlennek.”

De te az Én választottam vagy! Emberi törékenységedben Én már akkor[1] megláttam azt, ami a bűn kérge alatt rejtőzött. E sötét rétegek alatt gyermeki szeretetet láttam, ami könnyekig meghatotta Szívemet. Ez már önmagában meghódította Irgalmasságomat. Bár alá voltál vetve a bűnnek, olykor mégis kicsordult belőled a szeretet egy cseppje. Akkor így szóltam: „Magam indulok, hogy összetörjem mindazt, ami nem Én vagyok és életre keltsem, lángra lobbantsam azt a keveset, ami Belőlem még megmaradt.” És túláradó, megmentő kegyelmemben Akaratomhoz mérten cselekedtem.

Jöjj most, légy olyan, mint a lángoló fáklya korszakod sötétségében! Jöjj Hozzám gyakran, hogy megízleld édességemet, gyönyörűséget lelj e közelségben, és mindenekelőtt tisztelj Engem!

(Ezt az üzenetet több részletben kaptam, majd jóval később, márciusban is folytatódott, mert még nem volt befejezve. Azért történt így, mert sokfelé utaztam küldetésemben.)

1998. március

(Az előző üzenet folytatása)

Vassulám, személyesen szálltam le a földre Dicsőségünk mennyei Trónjáról Fiammal, Jézus Krisztussal és a Szentlélekkel. Ily módon látogattunk meg téged, hogy rád írjuk Szeretet-üzenetünket.

Rád bíztuk, hogy add tovább isteni Szavunkat sok nemzetnek, és te megtetted, amit kértünk tőled. A Mi Nevünkért (sokszor) elhagytad otthonodat és családodat, kényelmedet és hazádat, drága lélek. Hadd emlékezzek meg lemondásod jutalmáról: Egyedül ezért százszoros jutalmat kapsz és Országom örököse leszel, ami örök életet jelent. Leányom, akire ezt a mérhetetlen kincset bíztam, ne hallgass a Nevemben tartott ellentétes értelmű beszédekre! Légy olyan, mint a galamb, mely a levegőben repked a sok lárma és rohanás felett! Ne térítsen el és ne zavarjon semmi külső dolog! Fordítsd Felém tekinteted, ne feledd, hogy a tied vagyok, te meg az Enyém!

Ne bánkódj, ha kevesebb dicsőséges kegyelmet kapsz,[2] mint az első három évben, mert amit neked adtam, azt saját dicsőségemre adtam. A Bölcsesség e cselekedetét a te alázatod megőrzésére szántam, ami számodra talán érthetetlen, de cselekedetem egyúttal a szabadságot is megadta neked, hogy Hozzám jöjj és szabadon dolgozz Nekem. Cselekedetem olyan helyzetbe juttatott téged, hogy akaratod szerint jöhetsz, felemelheted gondolataidat Hozzám és felajánlhatsz Nekem, amit tudsz. És mialatt ivadékom felett őrködöm, örvendezem benne, életet adok neki, ami sokakért felajánlott áldozat lesz, hogy ne támaszkodjon másra, csak Megváltójára, aki kiemelte lelkét a halál völgyéből és bensőséges egységre vonta a Szívével…[3]

Most mondd meg Nekem, rászedheti-e Istent az ember?

[1] Isten a megtérésem előtti időre utal, mielőtt isteni Hívását tudtomra adta volna.

[2] Az én kérdéseimre és mások kérdéseire való közvetlen válaszokról van szó, ezenkívül a Jelenlétét kísérő illatokról és látomásokról is.

[3] Itt rövid csend következett.

Nem. Sohasem. Fáradozhat, amennyit csak akar,[1] *de az nem teszi szentebbé, erényesebbé vagy igazabbá.*

És mégis sokan rászedik gyermekeim szívét. Engem akarnak becsapni hamisságukkal.[2] Mondom neked, amikor eljön az Én Napom, ők ki lesznek zárva Országomból, ezek alapján lesz kimondva az ítélet. Kegyelmem által megadtam neked, hogy felismerd, mi származik az Igaz Világosságtól és mi a sötétségtől, de azt is megmutattam neked, hogy mennyivel több lelket vonz a sötétség, mint a Világosság. Azért mondtam el ezt neked, hogy ha majd eljön a különválasztás ideje, emlékezz vissza mindarra, amit mondtam…[3]

Emlékezz meg Rólam barátaid előtt, galambom! A te barátaid az Én barátaim. Mondd meg nekik, mit mond jóságos Atyjuk: Mondd meg, hogy teljes lesz örömük, ha Bennem maradnak, az Én Szeretetemben. Ha az Én Kedvemért küzdenek és dolgoznak, de emberi törékenységük miatt nem sikerül munkájuk vagy nem tudják befejezni, Én mint Apa, látva nemes gondolataikat, számításba veszem jóakaratukat, mert tetszésemre akartak lenni. Így Én fogom kiegészíteni azt, ami hiányzik belőlük, hogy sokan higgyenek Szeretetem Művében és Isteni Üzenetében. Nem őmiattuk fognak hinni az emberek, hanem a tökéletes Mű láttán, ami Istenségemben teljesedik be.

- És te,[4] galambom, lásd a Vőlegényt, aki felemelt és Szentlelke által irányított téged hívásával![5] Énekelj Nekem egy zsoltárt és mondd:

Élő Víz Forrása!
őrizd meg lelkemet az aggasztó időkben!
Öleld lelkemet szorosan a Szívedre,
ahol Jahve Tavasza felfrissít
és felmagasztal minden szívet,
amely megpihen
a Szeretet Középpontjában.

Íme az Egy, aki azért öltöztetett
Királyi Ruháiba engem,[6]
hogy nemzetet nemzet után
egyetlen testbe hívjon
a Szentháromság köré.

Íme a végtelen Jóság,
aki még az én nyomorúságos szívemben is
gyönyörűségét leli,
mintha rajtam kívül
nem lenne más teremtmény.

Áldott légy, Jahve, mindörökre!
Ámen.

Igen! Én adtam neked Életet Istenségemben, felégettem tökéletlenségeidet. És most háromszorosan megáldalak téged, aki Magával az Istennel vagy elválaszthatatlanul összekötve és egyesítve. Virágoztassák föl tetteid az egész emberiséget! Úgy munkálkodj, hogy Szentnek tiszteld Nevemet és mindenkivel békében élj!

[1] A hamis prófétákról van szó, akik ma sokan, sokkal többen vannak, mint Isten választottjai. De Isten megengedi ezt, hogy próbára tegye az embereket.

[2] Valaki közülük állandóan próbára teszi Isten türelmét, hamis üzeneteket küld, a sötétben ármánykodik, sokakat rászed, hogy higgyenek neki. Ezt a hölgyet fel lehet ismerni arról az üzenetéről, amelyben közli, hogy az „Igaz Élet Istenben” üzenetek megszűnnek 1997 augusztusában. Ez olyan hazugság, ami saját csapdájába ejti őt.

[3] Rövid csend következett, majd Isten azokról beszélt, akik részt fognak venni az „Igaz Élet Istenben” nemzetközi lelkigyakorlatán, a Szentföldön: a szervezőkről és a segítőkről, Isten Üzenetének erős oszlopairól.

[4] Az Úr tekintete felém fordult. Barátságosan és atyai módon nézett rám.

[5] Míg Jóságos Istenem e szavakat mondta, lelkemet a magasságokba emelte, hogy egy pillantást vessek Dicsőségére, és élvezhessem kissé a Boldogság látványát.

[6] Krisztusba.

1998. április 9.

(A Szűzanya szól:)

Vassulám, az Én Jelenlétem Béke és Öröm, igen, mert Én vagyok földi édesanyátok előtt a ti Édesanyátok.

Részt veszek örömeitekben, szenvedéseitekben és mindabban, ami veletek történik, ahogy az édesanya részt vesz gyermekei életében. Nagy örömet jelent számomra ha látom, hogy gyermekeim az igazságban élnek, ahogy kezdettől fogva megparancsolta az Örök Atya.

Vassulám, ma sok a csaló, de hallottátok, hogy miként a múltban is voltak csalók,[1] a ti időtökben is lesznek. Először megpróbálnak maguknak megvásárolni benneteket,[2] majd igen hamar ellenetek fordulnak, ha rájönnek, hogy a Lélek felfedte előttetek az Igazság Fényében alattomosságukat. Ó, gyermekem, Szeplőtelen Szívembe rejtettelek, ily módon védem meg gyermekeimet.

Irántatok érzett hűséges Szeretetemben mint Édesanya mindig jóságos Oltalmazótok és Védelmezőtök leszek. Nem hallottátok, hogy olyan leszek, mint a gyermekeit védelmező oroszlánanya, ha mocskos kezek nyúlnak felétek? Senki sem lesz képes elszakítani Tőlem benneteket. Vassulám, te felajánlottad magadat Nekem, és ezt meg is jelölted a saját véreddel.[3] Isten ezáltal megerősített és megsegített téged, hogy kegyelme és hatalma mindörökké veled maradjon.

Fiam, Jézus Krisztus, mindig közel van hozzád és fogja a kezedet, hogy soha ne hagyd el Őt. Szeretett Fiamat mélyen meghatja, ha te és mások, akik örömmel ismertétek fel nemes üzenetében rejlő Irgalmas Felszólítását, feláldoztok mindent, amitek van a lelkek megmentéséért.

[1] A Szűzanya a hamis prófétákra gondol.

[2] A személyesen hozzátok intézett, hízelgő üzenetek áradatával.

[3] Megszúrtam ujjamat és saját véremmel írtam alá felajánlásomat, hogy áldott Édesanyánk rabszolgája legyek.

És Isten, az Atya, aki a legjobb az apák között, aki ezrek közül választott ki téged, megadta ezt a felbecsülhetetlen adományt és Bölcsességgel tanított, megtöltötte a te lelkedet és másokét mindennel, ami igaz, ami nemes, jó és tiszta. Teremtményei iránt érzett ellenállhatatlan Szeretetében a Teremtő háromszorosan megáldott Trónjáról. Királyi udvarában a Szájából való nektárral nevelt téged.[4] Isten feléd nyújtotta Kezét Fenséges Trónjáról, hogy megvigasztaljon téged és rajtad keresztül sok millió lelket, akik nagyon rá vannak szorulva a vigasztalásra. Ó, mit meg nem tett volna értetek isteni Jóságában! Olyasmi ez, amit a ti időtök filozófusai nem értenek meg, mert nem illik bele gondolkodásmódjukba.

Végtelenül örülj, leányom, mert több kegyelmet kaptál, mint amennyit valaha kiérdemelhetnél. Dicsérd Isten Szentlelkét is, aki csendesen és szelíden leszállt rád a magasságokból, hogy barátságot kössön veled, felkenjen és megmutassa neked az Utat. Dicsőítsd ezért az Előfutárt, aki elárasztott Szeretetével és megéreztette veled bensőséges édességét, a Szárnyaira emelt, hogy együtt repülj Vele a felhők magasán. Ne félj hát... Amíg Szeplőtelen Szívembe vagy oltva, ne félj...

Imádkozz, Vassulám, azokért, akik félremagyarázzák Isteni Üzeneteinket!

[4] Míg e szavakat hallottam, egyszerre megértettem régi látomásomat, amikor lélekben az Atya Házába vittek, ahol sok szoba volt és terített asztal várt minket. Bevezettek az egyik szobába, mely előtt verandát láttam. Az volt a csodálatos, hogy nagy békesség volt mindenütt. Amikor onnan kijöttem, egy gyermek gőgicsélését hallottam a szomszéd szobából, amelynek kissé nyitva maradt az ajtaja. Be sem kellett oda mennem, mert látomásomban lelkem szemével láttam, ki van a szomszéd szobában. Fapadon ülő asszonyt láttam, amint a lába előtt, a földön ülő, gőgicsélő gyermeket nézi. Akkor még nem tudtam kik voltak ők, mert Isten nem fedte fel előttem. De most áldott Édesanyánk szavai feltárták a misztériumot. Áldott Édesanyánk volt az asszony, én pedig a gyermek. Magamat láttam. Atyám udvarában voltam, aki valóban nektárral nevelt engem, és Édesanyám őrködött felettem, mialatt abban a félelmetes csendben csupán a gyermek gügyögését lehetett hallani. (Lásd „Dániel, az őrangyalom" könyvben az 1986. november 22-i látomást.)

Légy irgalmas hozzájuk, mert nem tudják, mit tesznek... Légy könyörületes hozzájuk elhagyatottságukban, és ne engedd, hogy nyelved elítélje őket! Hagyd, hogy az Egyetlen Bíró ítélkezzen felettük! Megteszed ezt Nekem?

Megpróbálom, megpróbálok gondolni rá.

Próbáld meg... Légy mindig jó, Vassulám, és légy türelmes! Ne engedd, hogy ilyen kísértések megtámadjanak és elcsúfítsák lelkedet! Ítélje meg őket az az Egy, aki a te legnagyobb gyönyörűséged. Inkább engesztelj értük! Valahányszor megteszed, Jóságos Urunk felken téged Isteni Szeretete kenetével, rád ragyog Arca, és kiárasztja Áldását az emberiségre. Tégy úgy, ahogy Isten akarja!

Szabadíts meg fájdalmamtól, ami nap mint nap gyötri Szívemet azok miatt, akik tagadják Fiam valóságos Jelenlétét az Oltáriszentségben! Jézus szeretettel meghív, hogy részesülj Testéből. Tudd, hogy teljes Szívével vágyódik utánad! Nagylelkű tetteid Szívéből az Irgalom és a Jóság folyóit fakasztják, melyek kiáradnak sok megkeményedett szívre...

[1]Ó Királyi Szűz,
aki elválaszthatatlanul egyesültél
Jézus Szívével!
Felajánlom Neked a világ minden bűnösét,
akik megsértik Fiadat az Oltáriszentségben.
Azoknak, akik megbántják Őt,
bocsásson meg Isten
a Te Ártatlanságod és Áldottságod által,
és a Te Csodálatos Szíved által, amely
Isten Legszentebb Tabernákuluma lett.
Ámen.

Ámen.

Bízz Istenben,Vassulám, mert hatalma és Bölcsessége van ahhoz, hogy lehajoljon a bűnösökhöz és kiegyenesítse útjukat... Állj az Úr rendelkezésére, hogy dicsérd és dicsőítsd őt! Fel fogja fedni előtted szándékait.[2]

Maradj Isten Békéjében! Megáldalak.

1998. április 19.

Uram?

Én Vagyok. Béke legyen veled!

Add az emberek tudtára, hogy amikor egyesek szája rágalmat szór rád, akkor az Én adományaimat rágalmazzák, melyeket Én adtam neked. Súlyosan rájuk fog nehezedni ez a bűn, amíg nem jönnek bűnbánatot tartani!

Megismétlem, amit már elmondtam neked: Mindörökre a Szívemhez kötöttem szívedet, és ígéreteim szilárdak. Oly módon kötöttem az Enyémhez a szívedet, hogy biztosítsam, ne lehessen többé kitépni onnan. Galambom, te jól meggyökereztél abban, ami életet és szabadságot ad. Drága gyermekem, csillapítsd le szívedet és ne szentelj figyelmet a rád szórt heves rágalmaknak! Nem tudják, hogy Engem rágalmaznak, nem téged, és mély sebeket ejtenek Testemen. Akik tökéletlenségükben továbbra is kegyetlenül rágalmazzák Művemet, végül megkapják részüket...

Végtelen Szeretetemben növekedni fogok benned, és míg Fejem a szíveden pihen, a füledbe súgom Szeretetemet, a megmenekülés és a felszabadulás szavait.

Tanítvány, ne feledd, hogy nem szabad elcsüggedned! Nézz körül! Isteni Művem gyümölcsöt termett, ezért emeld arcodat Hozzám és mosolyogj! Mosolyogj és tégy boldoggá Engem!

(Szoros egységünkben megértettem, hogy jóságos Urunk mindent megérez. Ha mi boldogtalanok vagyunk, Ő is boldogtalan lesz.)

[1] A Lélekkel eltelve így kiáltottam.

[2] A tanítások anyagát, amit elő kellett készítenem az „Igaz Élet Istenben" üzenetek nemzetközi találkozójára.

Engedd meg, hogy megpihenjek mennyországomban,[1] míg Szavaimon gondolkozol!

ΙΧθΥΣ

1998. április 21.

„Az Úr jósága virrasszon fölöttünk!”[2]

Ó, térj be Urad örömébe! Igen? Mondd el!

(Panaszkodni akartam.)

Miért fosztasz meg társaságodtól?

Jöjj, mondd el, amit mondani akarsz…

Mintha örömödet lelnéd abban, hogy olyan eseményeket állíts utamba, melyek megakadályozzák, hogy Tőled kapott adományomat használjam, és boldogító Jelenlétedben, a Világosságban legyek.

Olyan koszorút adtam neked, amely sohasem hervad el, és Tűzzel kereszteltelek meg. Lelki táplálékot és lelki italt adtam neked. Hogyan lehetséges, hogy e pillanatban nem értesz meg Engem? Kemény választ adhatnék most neked, de figyelembe veszem szavaidat, amelyek a szíved mélyéről fakadtak,[3] ezért eltekintek megalázásodtól. Még most is körülvesz szerető szavaid illata. Édes mirha illatként fogadtam szavaidat, hajamon még ott vannak édes cseppjei. Fejem illatos lett szavaidtól, amelyekkel megkötöztél Engem…[4] De mondom neked, hogy gyümölcseidet érlelem, amikor megfosztalak társaságomtól. Igen, Én vagyok a te Napfényed, de a fának szüksége van esőre is, hogy növekedjen, sokasodjon lombja és gyümölcse. Ha lelked olykor nem érzi sugaraimat, akkor is tudd, hogy újból felfrissítelek.

És most mondd, hogy van lelked e pillanatban?

Az Isteni Kegyelem szeretetében érzem magam…

Ne gyötörd ezért tovább lelkedet és ne tégy szemrehányást Nekem! Légy hálás mindazokért a kegyelmekért, melyeket lelkedbe öntöttem! Éppen felkészítelek arra, hogy fogadd Szentlelkem látogatását, aki majd Üzenetet ad neked,[5] és Nemes Üzenetével örökké tartó emléket hagy e nemzedék és az eljövendők számára.

Gyengéd menyasszonyom! Légy Jézusé, ahogy Jézus a tiéd! Érted vagyok, és te Énértem.[6] Egymásért vagyunk oly teljes egységben és összefonódásban, hogy ezért sokan Engem láttak benned és téged Énbennem.[7] Hadd leljem benned gyönyörűségemet és hadd szemléljem Magamat tebenned! Határtalanul örülök

[1] Az Úr úgy érti, hogy hadd pihenjen meg a szívemben.
[2] Zsolt 90,17
[3] Amíg az előadásokat készítettem elő, amelyeket az „Igaz Élet Istenben” üzenet megbízottai előtt fogok felolvasni, elragadott Isten Lelke és ezt írtam: „Ma az Atyaisten hív minket Szívének menyegzős szobájába. Ez a végső cél, amit minden embernek el kellene érnie lelki életében. Isten mindnyájunkat meghív, hogy boruljunk Keblére és merüljünk el Őbenne. (Íme, a szavak, melyek megérintették az Urat:) Én személy szerint folyékonnyá szeretnék válni Istenben vagy teljesen feloldódni Benne, hogy én már ne legyek többé.”
[4] Ezt jó értelemben kell felfogni.
[5] Az 1998. április 22-i üzenetre utal Jézus.
[6] Jézus abban az értelemben mondja ezt, hogy egymáshoz tartozunk.
[7] Ez utóbbi eset Madridban történt. Különböző nemzetekhez tartozó emberek látták az én arcomon megjelenni Urunk Arcát, majd Jézus azt is megengedte, hogy az Ő Arca legyen olyan, mint az enyém. Madridban egy férfi, aki a plakáton lévő Jézus arcot nézte, megkérdezte találkozóm szervezőit, hogy miért tették ki egy szőke asszony arcképét. Első ízben Rhodos szigetén, Görögországban fordult elő hasonló eset. Az „Igaz Élet Istenben” imacsoport bejárt egy kórházba, hogy hirdesse az Evangéliumot és megvigasztalja a betegeket. A kórház lelkésze is mindig velük volt. Egyik alkalommal elhatározták, hogy megajándékozzák a betegeket egy levelezőlapra nyomtatott Jézus képpel, melynek eredetije a Patmos szigetén lévő monostorban található, és arról híres, hogy könnyeket hullatott. A pap érthetetlen okból egyszerre nagyon felháborodott emiatt és összeszedte az ajándékképeket. Felindultan kérdezte: „Miért osztogatjátok Vassula fényképét?” A lányok nem értették, hogy miért beszél Vassula fényképéről. Átnyújtották neki a kezükben lévő Jézus képeket, és meg is mondták, hogy hiszen Jézus az, és a szakállára mutattak. Erre elnémult a pap…

azokban a pillanatokban, amikor Magamat látom. Valóban Magamba öltöztettelek, hogy birtokba vegyelek, és felkínáltam a Kegyelmet neked, hogy birtokolj Engem a Kegyelemben. Ha akarod, nevezd ezt Isten felfoghatatlanságának, aki felfoghatatlan módon szereti teremtését.[1]

Érted? Ezért csillapodjon le szíved, és értsd meg a nélkülözés pillanatait!

Tudom, hogy ha nem mutatkoztál volna meg nekem kezdetben (1985-ben), még mindig a temetőben lennék az elenyésző holttestek között. Ha nem a Te Kegyelmedből történt volna mindez, mostanára én is feloszlottam volna. Lelkem utánad vágyakozott, amikor továbbra is rám hullattad esődet…

Galambom, nem szabadítottalak-e meg fájdalmaidtól? Hallj Engem, Vassiliki! Tudd, hogy amikor a nélkülözés állapotában voltál, Én a te szívedben pihentem…

Légy áldott és találj vigaszra Szívemben!

ΙΧΘΥΣ

1998. április 22.

(Jézus 1998. április 21-én előre jelezte az alábbi isteni üzenetet, melyet a Szentháromság harmadik Isteni Személye, a Szentlélek adott nekem, aki Isteni kegyelmével időnként megszólított, hogy írjam le. 1998. július 29-én fejeződött be.)

(A Szentlélek beszél:)

Béke legyen veled!

A következő üzenet az egyik legnemesebb a Rólam szóló üzenetek között. Felfedem előtted most tartalmát az Egyház dicsőségére és javára, melyet Jézus Saját Vére árán váltott meg.

Szükséges, hogy kinyilvánítsam e gazdagságot testvéreiteknek, hogy ők is táplálkozzanak e kimeríthetetlen kincsből, mely bőségesen kiárad az Egyház megsegítésére. Fordítsd teljesen Felém gondolataidat és figyelmedet![2]

Engedd, hogy értelmedbe hatoljak és a megértés kifinomult világosságát adjam neked ahhoz a nemes üzenethez, melyet isteni módon fogok felfedni előtted! Leszállok jóindulatomban, és nemcsak hozzád szólok, hanem az egész emberiséghez, hogy a Csodálatos Isten saját maga tárja Tudását elétek.

Íme a Vőlegény lép hozzátok, hogy átadja nektek az Élet szavait, melyek királyi bíborral ékesítenek benneteket. Ha kinyitod a szíved, szent kegyelmeket kapsz Tőlem, melyek megerősítik lelkedet és a tökéletességre vezetnek téged.

Akik az Élet szavait felkészületlenül és nem az igazságban fogadják, képtelenségnek fogják tartani, mert megszokták, hogy a Meddővel éljenek és nem érinti meg őket.

De azokra, akik a szív egyszerűségében keresik a Paradicsomot és nem tesznek próbára Engem, kiárasztom Világosságomat és Sugaraimat, és megvilágosítom őket.

Utat nyitok bennük és megtisztítom őket. És amikor remegve jönnek, hogy elszámoljanak tisztátalanságukkal és bűneikkel, felsóhajtanak majd, ahogy az újszülött sír fel életében először, és új életre születnek Bennem. Megadják magukat a Féltékeny Szeretetnek.

Miután Szentségben meghódítottam, éltető Folyóként elárasztom őket. Nem marad nyom nélkül bennük éltető átvonulásom. Nem leszek olyan, mint a hajó, mely keresztültöri magát a háborgó hullámokon anélkül, hogy nyomot hagyna, és nem leszek olyan, mint a madár, mely elrepül és nem hagy bizonyítékot vagy jelet arról, hogy arra járt.

[1] E pillanatban Urunk egy másik kifejezésre is emlékeztetett, mely gyakran előfordul a Szentírásban: „Isten féltékeny szeretete”.

[2] Ez nekem szólt.

Eljövök hozzájuk, egybekelek velük, és Krisztusba öltöztetem őket. Édenné változtatom lelküket, mert Lámpásként fogják magukban hordozni Istent. Ez lesz a jel, melyet legyőzhetetlen Szentségemben adok nekik.

Bennük maradok, és vigyázok rájuk, Magam ékesítem fel őket jegyesi ruhával. Megkoronázom őket Istenségemmel, a ragyogó királyi koronával, a Szentháromság Kezéből való szépséges diadémmal. Senki sem méltó ilyen kegyre, de kimondhatatlan Szeretetemben így szóltam: „Az éjszaka forduljon nappalra, a bűn pedig erényre!" Úgy munkálkodom lelkükben, hogy mértékletesség, okosság, igazságosság és erősség legyen a gazdagságuk.

Ó, Vassula, megmunkálom nemzedékedet és megértetem vele, hogy halhatatlanságának alapja az, hogy rokoni kapcsolatban van Velünk, a Háromságos Istennel. Mi jelent nagyobb gazdagságot, mint az Irgalmasságnak ez a Műve, melyet Én, az Isten hozok létre bennük? Majd miután Életet leheltem e lelkekbe, elküldöm a dicsőség trónjáról a Bölcsességet, hogy tegyen Csodát velük.

- Isteni jóakaratomban akkor mindazokat újból életre keltem és felvirágoztatom, akik készek rá és akik a föld meddősége miatt az elmúlt években hamuvá váltak. Mondom neked, nemzedék, hogy Világosságom meleg sugaraitól termékennyé válva megisteniesülsz és isteni leszel a Háromságos Istenben.

Vassulám, ma minden ember úgy lát, ahogyan látni képes, de ha majd átvonulok közöttetek, nem lesz többé korlátozott a látástok és nem úgy fogtok látni, ahogy most, hanem kimondhatatlan és isteni módon, az Én Világosságommal, behatolva még Isten rejtett dolgaiba is, mert az Én ragyogásomban látjátok majd a dolgokat.[1] Egész testetek ragyogó Világossággal fog fényleni. Én leszek testetek Lámpása,[2] és megtöltelek Országunk ragyogásával: igazsággal, szelídséggel, szeretettel, irgalommal, örömmel, békével, türelemmel, igazságossággal, jósággal és kedvességgel.

Kezdettől fogva Saját Természetünk hasonlóságára teremtettünk titeket. Így szóltunk: „Teremtsünk embert a Mi Képünkre, igen a Mi hasonlatosságunkra!" Az ördög irigysége azonban halálba vitt benneteket.

A föld most felnyög fájdalmában, önmagát bünteti, sóhajtozik és sír, sajnálja, hogy megszűnt lenni, könnyezik és fuldokolva kapkod levegőért, megolvad és feloszlik belsejében.[3] Igen, megszűntél létezni...

Jöjj, Vassulám, most ennyi elég lesz. Légy Velem egy!

(Itt a Szentlélek abbahagyta diktálását és megértette velem, hogy más alkalommal folytatja üzenetét. Lásd az 1998. június 7.-ei üzenetet.)

1998. április 24.

„Ha az ember jogait megcsorbítják
a Magasságbeli színe előtt;
ha valakit megcsalnak pörében,
talán nem látja az Úr?"[4]

Vassula, a te hányattatásod megörvendeztet Engem![5]

És én éppen tegnap kértem Szent Györgyöt, az ő ünnepén, hogy járjon közben értem és távolítsa el ellenfeleimet.

Ó nem, nem, nem, nem![6] Miért engedném meg, hogy saját értetlenséged miatt elveszítsd a hűség koronáját, amit

[1] A Szentlélek megjövendöli a „Szentlélek korszakát".
[2] Mt 6,22-23
[3] Ezt úgy értettem, hogy a Szentlélek leheletének hiányában fuldokol, mert a föld nem engedi, hogy a Szentlélek szabadon cselekedjék bennünk. Valóban mondhatjuk, hogy e nemzedék minden képzeletet felülmúló módon elnyomja a Szentlelket.
[4] Siral 3,35-36
[5] Jézus igen derűs volt. Valóban tele volt örömmel. Ez meglepett.
[6] Ezt a sok nemet oly gyorsan mondta, hogy egyetlen szónak hallatszott.

számodra készítettem és még sok mást is, amit félretettem számodra a mennyben! Ilyen szeretetet tanúsítottam minden választottam iránt. Felhagynál végre alaptalan gondolataiddal? …

Jöjj, bolondos kisgyermek, maradj egységben Velem, a Fejjel,[1] és megkapod az erőt, hogy örömmel viselj el mindent. Sohasem foglak elhanyagolni. Viseld szeretettel keresztjeidet, különösen a legnemesebbet, amelyet átadtam neked, és amely a legfélelmetesebb a Sátán számára, az Egység Keresztjét! Ne ijedj meg, ha a hányattatás miatt szenvedsz! Végül is mindez az Én dicsőségemért van!

Ó Uram, hiszen tudod, hogy Szent Györgyhöz könyörögtem, mi lesz most hozzá intézett kérésemmel?

Szent György, aki vértanúként halt meg, oltalmazni fog téged minden gonoszságtól. Melletted van, és őriz téged. Imádkozni fog érted, hogy gondolataid a mennyei dolgokra irányuljanak.

Ezért, gyönyörűségem, ne légy oktalan és ne utasítsd vissza Szögeimet és Töviskoronámat, amelyeket Szeretetem indíttatására kínáltam föl neked. Rózsának rózsája,[2] Ékszereimmel koronáztalak.[3] Sok mindent elnézek, de ezeket az Ékszereket nem engedem továbbadni! Soha!

Jöjj! Jöjj Hozzám és ízleld meg a Szájamból folyó édességet, ez biztosít arról, hogy az Örökkévalóságtól kezdve az Enyém vagy és Én a tiéd… Most a Magam útját járom, drágám, de csak rövid ideig, hogy folytathasd munkádat.[4]

ΙΧΘΥΣ

[1] Ő az Egyház feje.
[2] Ennek jelentése: a Szív szíve.
[3] Az Úr úgy érti, hogy a Megváltás Eszközeivel.
[4] Jézus háztartásomra utal.

1998. május 29.

Beszélnem kell
lelkem elfojthatatlan fájdalmában,
panaszkodnom kell lelkem keserűségében!
Kérlek, jöjj, tekints rám!
Megszüntetted velem a kapcsolatot?
Gyökereim Benned vannak,
csendemben most mégis azt mondom:
„Az Úr biztosan haragszik rám,
e napokban biztosan távol tart
magától engem”.

Világosságot keresek, hogy megértsem ezt,
de csak sötétséget látok.
Talán érzéketlen voltam Jóságod iránt?
Talán csalódást okoztam Neked
vagy semmibe vettelek?
Talán ellopta szívemet Tőled
a nap dicsőségének látványa
vagy az égen haladó hold fénye,
amint kezem csókot dobott feléjük?

Hűséges jegyesem, engedd, hogy kiárasszam rád édes illatomat, és ne feledd, hogy Én, Jézus Krisztus, Isten Igéje, mindig gondodat viselem.[5]

Sok a hibád, de tudtam róluk, mielőtt Üzenetemet jeleztem volna neked. Irántad való felmérhetetlen Szeretetemben helyet adtam neked Magamban, hogy azon a kiváltságos helyen olyan tökéletessé tegyem lelkedet, ahogy azt szentjeimtől elvárom. Ó Vassula, Én vagyok a túláradó könyörület, a végtelen szeretet, és te <u>még mindig</u> oly kevéssé ismersz Engem, galambom! Miért vannak ily sötét gondolataid Rólam? Minden a <u>tied</u>, amim van, és mindörökre a tied.[6] Légy azért vidám és kímélj meg Engem ettől a felesleges Kehelytől! Ingyen kaptad az Élet Szavát, ezért te is ingyen add tovább másoknak! Művemben van egy bizonyos módszer, ahogy látod, s Én azt akarom, hogy tartsd be, amit Tőlem tanultál, és tedd meg az Én Nevemben, amit neked tanítottam!

[5] Jézus a hanyagságaimra és a hibáimra gondol.
[6] Urunk e szavakat igen lassan és <u>szomorú</u> hangon mondta, hogy még mindig félreérti Őt teremtménye, akinek isteni jóságában oly sokat adott.

Senkitől ne félj, amikor összegyűltök az Én Nevemben, hogy kereszténnyé tedd ezt a kereszténységét feledő nemzedéket! Mindaz, amit teszel, az Én tiszteletemre és dicsőségemre lesz. Én most éppen építek. Én vagyok, aki az építést elvégzem, és jaj annak, aki azért nyújtja ki kezét, hogy lerombolja, amit Én építettem! Szenteld magad most az Én ügyeimnek és ne feledd, hogy közted és Köztem nincs határ. Mindig veled vagyok, kedvesem.

Megáldalak. IC.

1998. június 7.

(Pünkösd vasárnap)[1]

(A Szentlélek folytatja az 1998. április 22-én megkezdett Üzenetét.)

Ó, Vassulám... Én választottalak téged és nem vetettelek el, bár megszűntél létezni. És ugyanígy fogom megmutatni kimondhatatlan szeretetemet és isteni hatalmamat azoknak, akik készek fogadni Engem.[2] Nem vetlek el benneteket, de látjátok, hogy irántatok való Szeretetem milyen elnézővé tesz Engem? E napokban az Atyával és a Fiúval együtt úgy szállunk le hozzátok, mint három Tanú. Isten, az Atya, lélek.[3] Ő küld Engem, az Igazság Lelkét,[4] hogy mindörökre veletek maradjak és a teljes Igazságra vezesselek titeket.

Isten Igéje, a Világosság, a Megváltó, aki kezdettől fogva van, aki legközelebb áll az Atya Szívéhez, tanúságot tett és megismertette veletek az Atyát. Saját Vére árán vásárolt meg benneteket. Nem olvastátok, hogy Isten Igéje él és eleven, és éppúgy tanúságot tesz a földön, miként Én és az Atya? A Szent Isten, aki saját Vére árán váltotta meg Egyházát,[5] a Vérével tesz tanúságot, és Én, az Igazság Szentlelke, aki a teljes Igazságra vezetlek benneteket,[6] Vízzel teszek tanúságot.[7]

Mi vagyunk a három Tanú, egyetértésben, az Egyetlen Istenben.[8] Egy az Akaratunk, egy a Hatalmunk és egy az Uralmunk. Teremtés, milyen képet alkottál Rólam? Még mindig nem ismersz Engem? ... Pedig Én nem hagytam abba tanúságtételemet. Sohasem rejtőztem el ...[9]

Ó Kimondhatatlan, Szépséges Világosság!
Mily szelíden mosolyog
a Te Isteni Szemed!
Rám mosolyogtál, én meg Terád.
Angyali kedvesség volt Arcodon,
ó, Szent Istenem!

Szeretetet és Tisztaságot árasztó
Szent Arcod
egészen közel volt hozzám.

Még nem merültem mély szemlélődésbe,
amikor megleptél és megjelentél.

Bár Arca egészben véve imádandó volt,
mégis a Szeme vonta magára
figyelmemet, félelemmel teljes tiszteletet
és csodálatot keltve.

---

[1] Ortodox naptár szerint.

[2] A Szentlélek most az egész világhoz szól.

[3] Vö. Jn 4,24; Szent Pál az 1 Kor 15,45 versében Jézusról, mint „éltető lélekről" beszél. Bibliai értelemben a „lélek" kifejezés nem annyira Isten természetét határozza meg, mint inkább életadó tevékenységét. Az Isten Lélek, és Ő adja a Lelket.

[4] Vö. Jn 14,16.

[5] Áldozatával Örök életet adott nekünk.

[6] Szent János evangéliumának 16,12-13 versében Jézus így szól tanítványaihoz: „Még sok mondanivalóm volna, nem vagytok hozzá elég erősek. Hanem mikor eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra." Tévedés lenne ezért a kinyilatkoztatás befejezettségéről beszélni és úgy tekinteni, mint régi igazságok gyűjteményét. Isten él és eleven. Továbbra is szüntelenül kinyilvánítja magát a Szentlélek által. Amikor latinul azt mondjuk „complere", az azt jelenti, hogy Krisztus Isten teljes és tökéletes kinyilatkoztatása, és nem azt, hogy Krisztus befejezte kinyilatkoztatását az emberiség számára. A Szentírás Jézus Krisztus elbeszélő tanúságtétele, és nem Isten utolsó szava számunkra.

[7] A keresztség által.

[8] A lényeg egységében.

[9] E pillanatban fénytől sugárzó Arcot láttam, szebbet, mint a legszebb angyalé. Alakot öltött az Alaktalan. A Szentlélek jelenése, aki végtelen szeretetében, meg nem érdemelt ajándékként meg akart mutatkozni egy olyan méltatlan személy előtt, mint én, örömre derítette szívemet. Valahányszor eszembe jut e látomás, felujjong a szívem. Nem halványul el emléke, Szent Arcának látomása örökre velem marad.

Mint fénylő csillag,
mint szelídséggel telt, átlátszó, türkiz tó,
olyan volt szerető tekinteted,
amint kimondhatatlan gyengédséggel
a szemembe néztél.
Mit mondhatok én, a szegény féreg?

Isteni két Szemed, Uram,
olyan mint a Liturgia, a Szeretet óceánja.
Paradicsom és emésztő tűz annak,
aki érdemtelenül szemlélhette…

Mily áldott vagy te, kinek fülét felnyitottam! A Mi Bölcsességünkben maradjanak egyenesek útjaid, hogy megtedd Isteni Akaratunkat!

Számíts Rám, kedves, mert annyi lelket fogok egyesíteni a Mi Egységünkkel, amennyit csak lehetséges, és elárasztom őket Világossággal, hogy elteljenek Háromságos Istenségünk teljességével.

- Jöjj és tanulj! Gondjaidban mindig veled vagyok. Én vagyok a te Vigasztalód. Ahol elkeseredés van, ott vigasztalok és gyógyítok. Én vagyok az Életadó. Megújítalak rád lehelt keresztségi csókommal. Megújítalak, hogy az Istennel szemben álló, természetes, emberi és világias hajlamaid, melyek a halálba vezetnek, átalakuljanak Istenségemben és Nemességemben, és olyanná legyenek, mint az angyaloké és a szenteké.

Az isteni Szeretet gyermeki egységére szeretnélek vinni benneteket az Atyával, a Fiúval és Énvelem, hogy ti Mibennünk éljetek, Mi pedig bennetek.

Átalakíthatom és megszabadíthatom bebörtönzött lelketeket, hogy csak a lelkiekről gondolkozzatok és beszéljetek. Ezért ne mondjátok: „A Sátán halált osztó keresztségi csókja megjelölt engem." Nem! Nem így lesz, ha most Hozzám jöttök. Én vagyok a Sátán halálos csókjának ellenszere. Én vagyok a Halál ellenszere… Igaz, hogy Nélkülem halott a testetek, de Velem élő lesz. Bennem és Általam Isten gyermekeivé lesztek. Ezért kell megengednetek, hogy uralkodjak a szívetekben és a Magasságbeli fiaivá és leányaivá tegyelek benneteket.

A Szentírás mondja:[1] „Boldogok a tisztaszívűek, ők meglátják Istent". Ahhoz, hogy meglássátok Istent és elfogadjátok Atyátoknak, meg kell születnetek kegyelemben Tőlem, a Szentlélektől. Különben, hogyan látnátok Istent? Látta-e apját a gyermek, mielőtt megszületett? Amíg meg nem születik, nem látja meg apját. Így van ez, ha Tőlem lelkileg megszülettek. A test az test, és a látása is testi. De aki a Szentlélektől születik, az megkapja Isten látásmódját, és képes lesz arra, hogy megértse Őt, elismerje és behatoljon mélységeibe.

Ezért jöjj, lépj közelebb, igyekezz, és Én a Szárnyamra veszlek, hogy a felhők magasába repüljünk és elvigyünk örökbefogadó helyünkre, oda ahol szentjeink vannak, akiket Mi, a háromszorosan Szent Isten kentünk fel. Talán nem tudtad, hogy neked is kijelölt helyed van közöttük?

Bízzál ezért, jöjj Hozzám, és téged, a lázadót becsületes emberré alakítalak, szentségre viszem lelkedet és a bűnnek nem lesz tovább hatalma feletted. A bűn benned a gonosz mester. Egyetlen pillanatra sem szabadna engedned, hogy úrrá legyen feletted! Én azonban, aki minden Jónak Forrása vagyok, legyőzhetem gonosz mesteredet, a bűnt, mert az Én Törvényem, a Jóság és az Élet Törvénye, legyőzi gonosz hajlamaidat.

Jöjj és találj Rám a szív egyszerűségében, és kösd a szívedet Hozzám! Ne bizalmatlansággal vagy a világias beszéd csillogásával jöjj! Ne önteltséggel, ne bűnnel vagy csalással jöjj, mert aki ily módon jön, nem ért meg és nem lát meg Engem. De azok a lelkek, akik a bűnbánat és az ártatlanság világosságában járnak, nem lesznek megfosztva Jelenlétemtől. Eljövök hozzájuk Dicsőségemből, fényes világosságban az angyalok ezreivel, hogy meggyógyítsam őket. Megújítom és egyesítem lelküket az Enyémmel, hogy meg-

[1] Mt 5,8

örököljék Országomat. A test és a vér nem örökölheti Országomat, mert ami mulandó, az nem örökölheti az örökkévalót.

Majd, hogy megértessem veled, ki az Egyetlen, Háromságos Isten, aki mégis egy a lényeg egységében, meggyógyítom bűnödet folyóként kiáradva rád, felfrissítve szárazságodat és meddőségedet. Senki sem méltó arra, hogy lássa az Istent. Valójában, ha lenne is tökéletes ember közöttetek, de nem volna benne Tőlem való Bölcsesség és Világosság, semminek sem számítana.

Isten mélysége olyan gazdagság, ami nem e világból való, és nem lehet Nélkülem befogadni. Nélkülem lehetetlen behatolni Isten indítóokaiba vagy megérteni módszereit. De ha elismernél Engem lelkedben, akkor behatolva értelmedbe átalakítanálak Magamban, hogy valóban tetszésünkre légy. Csak ha Rám hagyatkozol, akkor tudom átalakítani szándékaidat, hogy Krisztus szándékait birtokold, felismerd Akaratunkat és tudd, mi a jó, mit akarunk Mi, és mi a tökéletes tennivaló. Ezért ne engedd, hogy tested tiltakozzon…[1]

Bár úgy tűnik, hogy megközelíthetetlen, megérinthetetlen és teljesen láthatatlan vagyok a szem számára, megengedem, hogy tisztán láss Engem. A Bölcsesség szavait mondom, és mint barát a barátra, rád bízom titkaimat, egyet sem elrejtve előled. Eléd állok, és Én, akinek nincs alakja, alakot öltök a lelkedben.[2]

Ó, Vassula, Én az örök világosság teljes visszatükröződése vagyok és az egész teremtés hódol Nagyszerűségemnek mint tiszta tükörnek. Itt most ily módon is megismerhetővé válok számodra,[3] de megtartom természetfelettiségemet. Az Én Tudásomat adom neked, és bár e természetfeletti világosság, amit beléd öntök, meghaladja befogadóképességedet,[4] mégis felkínálom Országunk minden kincsét, nemcsak a te lelked, hanem minden lélek felékesítésére.

Én valóban ragyogóbb vagyok a napnál és fényesebb minden csillagnál azok számára, akik szeretnek Engem, és mivel mindenek felett állok, ragyogásommal mindent eltölthetek anélkül, hogy bármi határt szabna Nekem. Ily módon árasztom Világosságomat a lelkedbe, és mindent úgy rendezek benned, hogy jó legyen és te is visszatükrözd Jóságomat és növekedj az erényekben.

1998. június 21.

(A Szentlélek üzenetének folytatása.)

Nagy az én Örömöm!
Nemcsak természetfeletti világosságoddal árasztasz el, hanem örömmel is.

Igen, kedvesem, az Öröm is az Én kincsem.

Te vagy Vigasztalóm az aggodalmakban,
a szomorúság idején.
Te megvigasztalod lelkemet,
felséges Istenem,
segítsd meg lelkemet
szerető Gyengédségedben!

Ó Dicsőséges Trón, én Istenem,
ki öröktől fogva
a magasságokban lakozol!
Jöjj és gyomlálj ki
minden vétket szentélyedből,
és mutass Könyörületet,
mutasd meg Szent Arcodat!

Együtt érzek veled, gyenge gyermekem! Felfedtem előtted és mások előtt Krisztus szándékait, miként Krisztus is felfedte nektek az Atya szándékait. Ne kételkedj hatalmamban! Ne kételkedj kegyelmemben, amivel megajándékoztalak, hogy képes vagy Engem hallani, megérteni és most Rám tekinteni! A kegyelem által kiüresítettelek és eltöltöttelek Magammal. Légy ezért boldog! Azt akarom, hogy

[1] A test itt emberi lelket jelent.

[2] E pillanatban újból megjelent előttem ugyanaz a látomás, a Szentlélek Arca kimondhatatlan fényárban.

[3] Megjelenve megmutatta Szent Arcát nekem.

[4] Más szóval képességeim határán túl van.

mindig légy boldog, mert a menny a te otthonod.

Hangom dallamával boldogítottalak ezekben az években, Vassula, először a szívedben, majd a lelkedben, és most újabb ki nem érdemelt kegyelmet adtam neked, hogy Rám tekinthetsz e megnyilvánulás közben. Én vagyok a te Segítőd, miként az Atya és Krisztus. Most az Egy Istent szemléled, aki Magában foglal minden lényt.

Ne lepődj meg azon, hogy a világ ma érzéketlen Hívásaimra, és hallja, de nem érti őket. Mindaddig ismeretlen maradok számukra, míg az ördög uralkodik felettük és e mulandó világhoz ragaszkodnak.

Én vagyok a Keresztény Egység belső Forrása. Belém kellene helyeznetek reményeteket és egységeteket! Én vagyok a Hit, a Remény és a Szeretet Forrása. Végtelenül gazdag vagyok, megdicsőülök dicsőségemben. Én vagyok a feltámadt Fiú életadó Lelke és halandó testetek életadó lehelete. És így téged, aki Nekünk élsz, az Én Isteni Hatalmam tölt el életerővel, hogy a dicsőségbe juss. Nemcsak feltámasztottalak, hanem szabad utat adok neked, hogy betérj dicsőségünkbe, légy a Mi fogadott gyermekünk, és örököld Országunkat!

Mondottam, hogy Én vagyok a Remény Forrása, mert ha elfogadnál Engem mint Segítődet, a Reményt fogadnád el, és Én, aki tudom, miként kell kérésedet kifejezni, a Bölcsesség szavaival és a Mi Lelkünk szerint fejezném ki, hogy tetszésünkre legyen. Én vagyok a te Reményed, mert lakóhelyet vettem benned. Légy ezért elégedett és reménykedj abban, hogy Én megmentelek és felnevellek.

Örülj a szabadságnak, amit Én adok neked, és végy birtokba Engem, ahogy Én is birtokba veszlek téged, mert akkor, csak akkor fog megkezdődni Uralmam tebenned... Akkor, amikor lelked olyan szép lesz, mint menyegzős ruhájában a férje számára felöltöztetett menyasszony. Akkor könnyek között fogod megérteni, hogy Isten nem azért teremtett, hogy egyedül maradj, hanem mert te vagy az Én megígért jegyesem, és Én, a Szentlélek pedig a te megígért Jegyesed. Az egész teremtés Vőlegénye akarja megszentelni ölelésemben és királyi bőkezűségemben lelkedet.

Elfelejtetted-e kedvesem, hogy nemrég, menyegzőnk előtt, éjszaka, miként vágyakozott lelked Utánam és hogyan keresett a lelked Engem? Látod, mily fenséges az Én Szeretetem? Látod, miként árad szét édes illatként Háromságos Szentségünk és Gyengédségünk az egész világmindenségben, hogy megillatosítsa? Jegyessé válik minden lélek, akivel kapcsolatban állok. Meghitt barátságunkba fogadjuk őket, hogy Vőlegényük legyünk életük minden napján. És a lelkek, Iránt unk való szeretetükben önként jönnek Hozzánk, hogy Isteni Szeretetünk teljességét élvezzék és eggyé váljanak Velünk...

Drága lélek, pihenj meg most Bennem és maradj az Én diadalom![1] Az Atyával és a Fiúval együtt mondom neked: teljes szíveddel, teljes lelkeddel és teljes elméddel szeresd az Egyetlen Háromságos Istent!

Megáldunk, mert Nekünk szenteled idődet, hogy Minket szolgálj.

1998. június 22.

(A Szentlélek üzenetének folytatása.)

Jöjj, leányom... Én vagyok benned a hatalom belső Forrása, akinek hozzád szóló édes dallamai minden nemzetben visszhangzanak.

Nem írtam-e tele neked, galambom, ezernyi oldalt szeretettel, tanáccsal és tudással, hogy képes légy kifejteni az Igazságot ennek az elszegényedett nemzedéknek? Nem adtam-e neked, menyasszonyom, igaz szavakat, hogy válaszolj a téged kérdezőnek? Az Én Világosságomban fürödve, Belőlem lélegzel. Bennem élsz és soha nem szűnsz meg

[1] Mivel a Szentlélek meghódított engem.

létezni. Mert az Én Fenségességem átjárja a földet és a mennyet és mindazt, ami benne van.

Az Én kegyelemmel teljes Szájamból gazdagság és tisztesség árad, és gazdaggá teszem vele azokat, akik szeretnek Engem. Gazdaggá tesszük őket, hogy megismerjenek Minket mint Háromságost és a lényeg egységében mégis Egyet. Mennyei valóságokra tanítjuk őket gyengéden, és felemeljük lelküket, hogy csak a mennyei igazságokkal foglalkozzanak.

Én teremtettem legbensőbb lényedet és alkottalak meg anyád méhében - és míg a gyönyörűségtől mámorosan nap mint nap figyeltem, miként formálódnak csontjaid a rejtekben fejlődve, már akkor megünnepeltem eljegyzésünket. Mondom neked, ha azt látnám, hogy lelked arra vágyakozik és szomjazik, hogy megismerjen Engem, aki születésedtől kezdve várva vártam, hogy birtokba vegyelek és eljegyezzelek, első hívásodra hozzád repülnék és megjelölnélek menyegzős ünnepünk égi jeleként tüzes keresztségi csókommal a homlokodon. Majd megkoronáználak, kedvesem, a legillatosabb virágokból font koszorúval, melyeknek szirmai erényeket jelképeznek.

Én vagyok a Kapu, melyen át az erényes ember belép. És miként szavam megígérte, újból életre keltem szeretetedet az evangélium iránt, hogy az első apostolokhoz hasonló lelkesedéssel hirdesd a béke evangéliumát. És bárhova mész, az Én illatomat hagyod magad mögött egymás után megillatosítva a nemzeteket, mert mindig veled leszek.

Megadom a kiváltságot, hogy ne csak az Irántunk való szeretetben növekedj, hanem a testvéreid iránti szeretetben is, és ezt a zsoltárt énekeld nekünk:[1] „Nézzétek, milyen kedves és jó, ha egyetértésben élnek a testvérek!”

Én leszek személyes Segítőd, a Társad, a családod, fivéred és nővéred. Én leszek hordozód.[2] Én leszek a te ámened az Ámenhez[3] és az Egy Istenhez szóló éneked, aki most himnuszt ír neked... Felfedem előtted, menyasszonyom, amit hús és vér nem tud felfedni: felfedem előtted szíved legbenső sarkát és Isten mélységes gondolatait.

Jóságosan megmutatom kegyelmemet növekedvén benned, míg téged kisebbé teszlek. Felkel benned a Hajnal, az Éjszaka meg elenyészik.

Én vagyok lelked Világossága, és mint a Parúzia[4], szépségesen felragyogok benned. Angyalaimmal és szentjeimmel együtt felavatom az isteni Szeretetnek veled való egységét. Megünnepeljük eljegyzésünket...

Bennem szabadságnak fogsz örvendeni. Lelked nélkülem rab marad, és az ördög kelepcéjébe esik, aki bebörtönöz téged. Ezért ne tekints senki másra, szerelmem, csak háromszorosan Szent Istenedre! A földön senki másban ne leld gyönyörűségedet, csak Bennem, aki Forrásaiból Élettel táplál téged. Senki másért ne epedj a földön, csak a királyok Királyáért, az Elsőért és Utolsóért és az Ő Házáért!

És te, Vassiliki, akinek kezére szálltam,[5] és aki szeretete jeléül oly gyengéden és kedvesen szorított Engem arcához mondván: „Megtaláltam Őt, akit szívem szeret!” a kezedbe fogtál és arcodhoz szorítottál, nem akartál elengedni, de Én is illatos ágyamra találtam, édes illatú kötelékre.

Így szóltam: „Megadom neked Szeretetem adományát.” Akkor tiszta mirhacseppként csurogtak szavaim a füledbe és megnyitották, hogy halld kívánságomat. „Én vagyok a te Életed. Mostantól kezdve hagyd, hogy Én vezesselek a kegyelem által! Ajkad legyen olyan, mint a liliom,[6]

[1] Zsolt 133,1

[2] A különböző Adományok Továbbítója és Kiosztója.

[3] A Hűségesnek és Igaznak mondott Ámen: Isten egyik neve.

[4] Krisztus második eljövetele.

[5] Az 1989. január 29-i látomás, melyben a Szentlélek galamb alakjában repdesett az emberek fölött, akik feléje nyújtották kezüket, míg végül az én kezemre, az ujjamra szállt le, és én az arcomhoz szorítottam őt.

[6] Azt jelenti: „Legyen beszéded tiszta.”

melyből tiszta mirha csordul. Ne add fel a küzdelmet, Én veled leszek. Viseld Krisztus Keresztjét, Az legyen szerelmed, és Én veled leszek. Higgy Istenben és dicsőítsd az Atya Nevét! Buzdítsd nemzedékedet, hogy ismerje meg az Atyát! Mondd meg nekik, hogy Ő szelíd Atya és vigasztaló Isten! Terjeszd az Ő Tanítását, és Én veled leszek. Mondd meg e nemzedéknek, hogy Ámen Neve a legtisztább, legfinomabb illattal tölti be a világmindenséget! Légy olyan, mint a gazella, gyorsan szökellj át a szakadékokon, keresztezd a völgyeket Szavunkkal, és Én veled leszek. Légy olyan, mint a liliom szándékaid tisztasága által! Önts tiszta mirhát az Egyházra, melyet Krisztus váltott meg Saját Vérével! Hadd mondjuk majd egy napon: mily jó az illatod, jobb minden fűszernél! És Én veled leszek, és továbbra is rád lehelek, Én kertem, hogy mindenütt terjeszd édes illatod. Gyökerezz Belém, és az Én Hatalmam erejével erősödj hitedben, hogy felfoghasd a szélességet és a hosszúságot, a magasságot és a mélységet, míg megismered a Fiú Szeretetét, ami felette van minden ismeretnek és benne van Isten teljessége." Ezt mondtam neked…

És most, menyasszonyom, Krisztussal eljegyezve és Övele felruházva, kimondhatatlan Világosságommal felékesítve, mint Belém ültetett isteni drágakő, <u>végy bátorságot</u>! Én, a te hűséges Társad, veled vagyok. A Magasságbelinek és mindenek Atyjának, mindenek Vőlegényének törékeny menyasszonya! Tartsd gondolataidat a mindenek Uralkodóján és az Ő Ragyogásán! Szájadat az Övére helyezve táplálkozz közvetlenül az Ő Szájából, hogy megkapd Szava nagyságát. Szavának folyása édesebb a nektárnál.

Maradj Vőlegényed Keblén, és fényes csillagként fogsz ragyogni a világban, mert az Élet Szavát fogod felkínálni a világnak. A te futásodnak még nincs vége, kedvesem, de Én veled vagyok. Bár tüzes nyilakkal fognak célba venni téged, mert Tőlem kaptad Isten Szavát, légy bátor, mert Én vagyok a te Vérted. Továbbra is terjeszd édes illatodat minden nemzetben, de ne feledd, hogy Én, az Úristen vagyok a te Szerelmesed, és hogy te, akit erre a célra teremtettem, az Én menyasszonyom vagy, és most Királyi Házamhoz tartozol.

Én vagyok a Fiú kinyilatkoztatása,[1] és a Fiú az Atya kinyilatkoztatása. Tökéletes bölcsességünkben e nemzedékre és az eljövendőkre olyan kegyelmeket árasztunk, mint még sohasem a történelem folyamán. Az ő megmentésükre prófétákat támasztottam, hogy segítsenek megérteni és felfogni a Mi Isteni Akaratunkat. Teljesen nekik adtalak, hogy ez Ének által[2] figyelmeztesd őket és segítsd azt megértetni, Bennünket megismertetni és rálépni a megmenekülés útjára, amelyen a kegyelmek sokasága van elrejtve.

Most minden angyal és szent egy hangon énekli:

„Hálát adunk Neked,
ó Legszentebb és Imádandó Háromság,
Örök Bölcsesség,
hogy kimondhatatlan nagylelkűségedben
megadtad az egész világnak
a Remény és a Szeretet Énekét,
amely úgy van megírva,
hogy sokakat vezessen
az Örök Üdvösségre.
Különleges kegyelemmel
olyan utat jelöltél ki,
amely a Te illatod édességével
van meghintve és zafírral kirakva,
hogy minden ember azt kövesse
és boldog pihenést találjon
az Örökkévalóságban.
És Te, isteni nagylelkűségedben
ezt a gyógyírt találtad
e nemzedék meggyógyítására.

Ó mindenség Forrása,
Legszeretetreméltóbb Háromság,
együttesen imádandó Vőlegény!
Újból meglátogattad a földet,

[1] Úgy is lehet érteni, hogy „Képmása".
[2] Az „Igaz Élet Istenben" üzenet által.

hogy bizalmasan szólj gyermekeidhez,
a kegyelmek árját öntsd rájuk
és világosan megismertesd
Magadat velük.
Te, a Fényességes Isten,
még a világ teremtése előtt
előre eltervezted ezt az Ünnepet,[1] a napot,
amikor meghívod kedvesed,
minden teremtményedet,
a legkisebbtől a legnagyobbig,
hogy eljegyezd Istenségeddel.
Azokon az ünnepnapokon
olyan bensőséges egységben leszel velük,
mintha királyi drágakő gyanánt
lennének Beléd ültetve,
és a szívük bensőjében
fogsz beszélgetni velük.

Szíved gyengédségében előre láttad,
hogy ez az isteni egység
csupa édesség lesz,
mert náluk fogsz időzni,
éppúgy jelen leszel
életünkben még itt a földön,
amint angyalaidra
kiárasztod ragyogásodat.

Szóljon dicséret és hála
az imádandó Háromságnak,
mert megöntözte virágágyásait,[2]
mert világosságát adta közel és távol.
Hálát adunk Neked, Istenünk
amikor elbeszéljük csodáidat.

Leszálltál Trónodról és
letetted királyi Koronád,[3]
hogy elérd az emberi törékenység mélyét,
hogy isteni Szereteted bőségével
ékesítsd teremtésedet,
majd iránta való Szereteted mámorában
odaadtad Szentlelkedet,
hogy menyegzős szobádba,[4]
nászágyadra[5] vigye
és saját elhatározása szerint
egyesítse Veled őt.

Ó Szentséges Háromság,
szentek és angyalok Kincse!
Ha majd Isteni Szeretettel
felemeled teremtésedet,
az így kiált Hozzád:
„Kyrie eleison, Kyrie eleison!”[6]
Te pedig ezt súgod fülébe:
„Mivel megtapasztaltad
az Istennel való egyesülést,
lelkileg életre keltél ölelésemben.”

Te, az Életadó
és a felbecsülhetetlen adományok
Kiosztója,
gyengédségedben összehívtad
a szegényt és a gazdagot
Királyi asztalod köré
és királyi Vendégségben
részesítetted őket.

Dicsőség a Magasságbelinek,
a kimondhatatlan gyönyörűségek
Forrásának,
mely termékennyé teszi a kerteket![7]
Élő Víz Forrása,
a hűséges Szeretet folyama
árad Szívedből.
Emberiség Szerelmese,
teremtésed Vőlegénye,
imádunk Téged és dicsérjük
Háromszorosan Szent Nevedet.
Ámen.

Igen, Vassula, az egész menny örvendez, amiért jóságos alászállásunkban megkönyörültünk e nemzedéken. Krisztus mondta: „Aki szeret Engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni.”[8] Így lesz...

Ó boldog ivadék![9] Ha Bennem lennél elvetve, a Paradicsom lenne aratásod. Ha Bennem fejlődnél, bimbót hoznál, és tavaszi virágaid, mivel Magában a Tavaszban virágoznának ki, megillatosítanák

[1] E kinyilatkoztatás ajándéka, az „Igaz Élet Istenben”.
[2] A lelkünket.
[3] Azt jelenti, hogy Isten leszállt gyenge népéhez.
[4] Meghitt kapcsolatba.
[5] Isteni eggyéválás Isten Szeretetében.
[6] Uram irgalmazz, Uram irgalmazz!
[7] A lelkileg fejlődő embereket.
[8] Jn 14,23
[9] Mi vagyunk Isten ivadéka.

a földet. A föld pedig fűszeres illatodtól új életre kelve kimondaná első szavát: „Atyám!” – és megmenekülne.

Megnyerted Magadnak lázadó szívemet.
Hűséges ragaszkodásodban
és Szeretetedben
megfogtad tisztátalan kezemet,
Magadhoz és Magadba vontál
és új életet leheltél lelkembe.
Keresztségi csókkal vetettél véget
lázadásomnak.

Ó lelkem egyetlen gyönyörűsége!
Eleinte nem akartad megmutatni
végtelen Szeretetedet,
amikor meglátogattál,
mert szívem még túl kicsi volt befogadására.

Őrizkedtél attól,
hogy teljesen felfedd előttem
Szereteted forróságát,
nehogy elmeneküljek
emberi gyengeségemben.
De később
túláradó Szeretetedben egybekeltél velem…

Egybekeltél velem esendőségem
és bűnöm ellenére.
Teljesen egyesítettél
Háromságos Szentségeddel.
Mind a mai napig zavarba hoz engem
ez az adomány,
amit Saját Elhatározásodból adtál
egy ilyen méltatlan féregnek, mint én.

Ó lelkem Napfénye, aki gyengéden
tejjel és mézzel[1] tápláltál,
most itt vagy,
újból meglátogatod a Földet.
De a Föld újból bizalmatlan Hozzád
és nem üdvözöl Téged.

Kedvesem eljött a kertjébe,[2]
fűszeres ágyásaihoz,[3]
hogy legeltesse nyáját[4]
és liliomot[5] szedjen.

Kedvesem eljött, hogy hívja a Nyáját,
és liliomot szedjen a mezőn,
mert a SZERETETEN kívül
nincs másra gondja.
Eljött, hogy gyönyörűségére
leszedje liliomait.

Az Isteni Bölcsesség meglátogatta a földet
emlékeztetve Övéit,
hogy nincs más teológia,
mint Téged szemlélni
Háromságos és mégis egy Dicsőségedben.

Engedd meg ezért,
kedves Vőlegényem,
hogy a Te rózsád legyek, ám tövisek nélkül,
Te pedig az én Élő Vizem!
Az Élő Vízben nem fonnyad el száram,
hanem életre kel és örökké él,
mert az Örök Istenbe merül.

Illatom áradatával kedveztem neked,[6] és megengedtem, hogy szemléld Arcomat, mely rád ragyogott.[7] Nem, az Én Szent Arcom sohasem tűnik el emlékezetedből. Fenségben, ragyogásban és az Én Nevemben magasodom a föld és a menny fölé, és ezen kívül semmi sem oly magasztos, ami fölemelné Hozzám a lélekben szegényeket. Én őbennük mozgok, ők pedig Énbennem. Túláradó Szeretetemben, amikor arra készítettelek fel, hogy hirdesd a Szeretetet, bőséggel kínáltam neked ingyen adományokat, mert vonzanak, akik félnek Engem[8] és akik Szeretetemre hagyatkoznak.

Nem, Én nem azért jövök, hogy büntetéssel sújtsalak, hanem hogy egybekeljek veled. Eljöttem mint Vőlegény, aki bőséges ajándékkal halmozza el jegyesét. Felékesítettelek isteni adományaimmal. Engem nem hat meg a szavak ékessége, csak a bűnbánó lélek. Nem arra tanít az Írás, hogy szeresd az erényt? Ha a szív egyszerűségében keresel és nem teszel próbára, akkor Jóindulatomban lejövök

[1] A „tej és méz” jelképes értelme itt: tisztaság, kedvesség és szelídség.
[2] A földre.
[3] A lelkekhez.
[4] Lelkileg táplálja.
[5] A liliomhoz hasonlóan tisztává tegyen.

[6] Szent Jelenlétével.
[7] Újból visszaemlékeztem Isteni Arcára. Csak a Szentlélek erejével marad meg bennem emléke.
[8] Vö. Zsolt 147,11.

a mennyből villámként a testedbe és a lámpásod leszek.

Tanultad, hogy tested lámpása a szemed, és így is van, mert a beteg szem nem lát mást, mint sötétséget. Az egészséges szem világosan lát. Én vagyok e lámpás, és aki magában hordoz, az az igaz erényt keresi, nem a bűnt. Én vagyok tested igazi lámpása, mely egész testedet megtölti Országunk kincseivel és ragyogásával. E kincsek és e ragyogás nem más, mint az erények. Ahol Világosság van, ott erény is van. Ahol Sötétség van, ott bűn van. Ne ess tévedésbe és ne ragaszkodj e haldokló világhoz! Légy inkább hűséges Hozzám, és szeretetben fogsz Velem élni. Szeresd az erényt!

Kezdetben, Vassula, azt kértem, hogy élj szentül és légy szent. Azt is tanácsoltam neked, hogy mélyen gyökerezz Belém, hogy ne inogj meg a szélben, és semmilyen vihar ne törje le ágaidat. Akkor elég gyümölcsöd lesz ahhoz, hogy sok nemzedéket táplálj. Mondottam, ha hűséges maradsz Hozzánk, különleges kegyelmeket adok, és így is tettem. Mint királyi ékkövet Magamba ültettelek. Megszólítottalak. Felfrissítettelek és tápláltalak, hogy növekedj az erényekben. Erényeket adtam neked, szeretetet, türelmet, bölcsességet, tudást, erősséget és állhatatosságot. Krisztus felkínálta neked az Ő türelmét és a remény kegyelmét, hogy megerősödjön reményed, és egy napon jutalmat nyerjen a szentség, megtanítottalak arra, hogy szent türelemmel viseld el a rád mért próbatételeket.

Emberi törékenységedben igyekeztél Nekünk tetszeni. Így lehajoltunk és szeretettel fordultunk Hozzád. A Bölcsességet az egyszerű gyermekek kapják. Háromságos Szentségünkben rátaláltunk benned a szív egyszerűségére és arra oktattunk, hogy meg kell szerezned a Bölcsességet, Mi pedig segítünk neked. Megígértük segítségünket, hogy követni tudj Minket és a Mi élő oltárunk légy, amelyre tudásunkat helyezzük, hogy megérts és megismerj Minket.

Igyekeztél tetszésünkre lenni, és Mi vigasztalásra leltünk benned. Én vagyok a Lélek, aki tanít és a mérsékletességet adja. Még jobban csillapítsd szikráidat, lélek! A Mi közelségünk gazdagság a lelked számára. Igen, a Mi királyi Bölcsességünkhöz való közelséged nemcsak küldetésedben tesz állhatatossá téged, hanem abban is, hogy legyőzhetetlen szentségre juss. Mondottam, kedvesem, hogy szeresd az erényt. Fához hasonlítottalak, melynek sok ága, gazdag levélzete van, mert Belém gyökereztél, a Szeretet Forrásába. Ez a Forrás öntözött téged, hogy sok és sokféle gyümölcsöt teremj, az erények gyümölcseit. Azt mondom, hogy sokféle erényt, mert aki a Szeretetbe gyökerezik, ami az első az erények között, az életet ad más erényeknek is.

Nem mondja-e az Írás: „A Szeretet türelmes, a Szeretet jóságos, a Szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem gőgösködik, nem tapintatlan, nem keresi a magáét, haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója, nem örül a gonoszságnak, de együtt örvend a Szentlélekben, és gyönyörködik az igazságban. Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel."[1]

Megadtam neked az erősség erényét, hogy megelőzze benned a többi erényt, mert előkészítettem lelkedet a ti időtök küzdelmére, amikor rosszra fordítják a jót. Kezdetben Krisztus és az Atya tanított Általam téged, hogy elküldjünk, kedvesem, a bűn gonosz mélységeibe, ahol a vétket és a bűnt koronaként viselik azok, akik újból keresztre feszítik Krisztust. Értelmedbe öntött látomásokban megmutattuk neked, hogy el fogunk küldeni a viperák fészkébe, de a Belénk vetett bizalommal és az erősség erényével el fogod viselni és ki fogsz tartani.

Ezzel az erénnyel viselted el az igazságtalanságokat és a feléd lőtt mérgezett nyilakat. A Mi Nevünkért nagy megpróbáltatásokat viseltél el, és nem tudtak

[1] Vö: 1 Kor 13, 4-7.

megtörni azok, akik ellened voltak. Bár külsőd törékenynek látszik, bensődben erőssé tettelek annak bizonyságára, hogy valóban veled vagyok, és hogy erényed valóban az Igazságban gyökerezik. Ahogy mondottam, ha Belém vagy gyökerezve, aki az Isteni Szeretet Forrása vagyok, elnyered a szeretet erényét, ami újabb erényeket hív életre. Sok erényt kap az, aki a kegyelem által támadt életre azért, hogy szeressen Engem. És Én osztok ki mindent, amit ti kaptok.

Kezdetben megmondtuk neked, hogy nem lesz pihenésed, és időnként elviselhetetlenül szomorú leszel, látva egyes lelkek süketségét és konokságát. Értünk elviselt szenvedéseddel azonban bebizonyítottad türelmedet, ami a Forrásból, a szeretetből ered. Mindent elmozdítottam, ami utamban állt, hogy tágasabbá tegyem Lakóhelyemet.[1] Világosságom behatolt a sötétségbe, és az árnyékok olyanná lettek, mint délben. Erőt adtam csontjaidba, és felvirágoztattalak Jelenlétemmel.

Légy erős és mutatkozz méltó jegyesemnek, te, aki egybekeltél az Igazsággal! Légy állhatatos és erős az erősség Lelkével, hogy továbbra is lelkesen és bátran tégy tanúságot az Igazság mellett! Ezzel az erénnyel, melyet Kegyelmem által adok a vértanúknak, legyőzheted becsmérlőidet és azokat, akik nem szűnnek meg az Én angyalom[2] halálát kívánni. Háromságos Jelenlétünkben továbbra is úgy fogsz ragyogni, mint a nap, és elküldünk téged minden nemzethez. Te a hosszú utazások fáradalmainak elviselésével igyekszel tetszésünkre lenni, hogy életre keltsd és megvédd az Egyházat.

Mindazok, akik hűségesen védik az Egyházat és tanúságot tesznek mellette, Számunkra olyanok, mint az élő fáklyák, mert szavuk világosságot visz a világ sötétségébe. Megadom nekik a harcosok szívét, hogy megvívják a hit és az igazság jó harcát és csatlakozzanak a ti időtök lelki küzdelmében Mihály és Rafael arkangyalaimhoz, akik rendkívül erős és bátor Harcosai az Igazságnak, és Világosságomon keresztül szemmel tartják az emberek magatartását, minden megnyilvánulásukat... Őszinte ragaszkodásoddal és nagylelkűségeddel igyekeztél tetszésünkre lenni, ezért Mi a Kezünk árnyékába rejtettünk és gondodat viseljük.

Én Vagyok minden ember Közbenjárója. Én Vagyok a ti jólétetek Biztosítója. Én Vagyok a Keresztények Egységének magasztos Forrása. Én Vagyok az Atya és a Fiú legfőbb egysége. Én Vagyok a lélekben szegények Kenete. Én Vagyok bennetek a Szüntelen Imádság. Én Vagyok a ti Vőlegényetek és Örökös Társatok.

Szeretett jegyesem, te most az Én Szájamból tanultad a kegyelem által kimondhatatlan módon azt, ami Ránk vonatkozik. Arra tanítottalak, hogy Isten tudása Rajtam keresztül háromságos tudást jelent az eretnekségek és hasonló tanok visszautasítására. Ó, Vassula! Akinek megengedted, hogy lényed belsejében gyökeret eresszen, az maga az Igazság, aki a lelkeket gyönyörűséges Paradicsommá változtatja, ahol sokféle fa található, melyek sokféle erényt jelképeznek. Ez a menny, ahol Mi élünk.

Mint vőlegény a menyasszonyának, most Én is elénekeltem neked a szeretet énekét. Elénekeltem az isteni szeretet énekét, nehogy elfeledjétek, hogy ti a Mi Országunk örökösei vagytok. A Himnusz énekelte el ezt neked,[3] hogy még itt a földön megízleljétek irántatok való örökös jóságomat.

A Vőlegény üdvözöl titeket: „Jöjjetek bűnbánó lélekkel és teljetek el Velem! Jöjjetek mindnyájan, kik szomjasak vagytok! Enyém az Élet Vize és ingyen adom." Én, az emberiség Szerelmese, az Úristen, kérlek téged, Szentháromság leánya, hogy tedd az Atya és a Fiú hozzád

[1] A lelkemet.
[2] Tudtam, hogy a Szentlélek rám gondol.
[3] Isten szavai olyanok, mint a himnusz, úgy kell Őt hallgatni, mint a himnuszt.

szóló előző két Énekét az Én Énekem mellé és nevezd Művünket:

a Vőlegény Énekének!

Isteni Énekünkben sok példabeszéd van, melyek a Mi Háromságos és mégis egy jóságunktól valók, valamint szerelmetes tanítások vannak, hogy sok fa virágozzék és növekedjék általuk. De ami a terméketlen fákat illeti, eljövök az angyalok seregével, és télen gyökerestül kitépem őket. Így kétszeres haláluk lesz.

Írjátok mindannyian szívetekbe ezt az alapvető igazságot: „Isten ismeri övéit, és megengedi, hogy közelébe jöjjenek." Mindez arra való, hogy eljussanak a Velünk való isteni és bensőséges tökéletes egységre. Arra hivatottak, hogy átváltozzanak Mibennünk és egyek legyenek Velünk. A régi énjük már nem lesz többé, mert kimondhatatlan módon, ahogy szentjeimmel is mindenkor tettem, istenivé teszem őket a Mi egységünkben. Istenivé teszem mindazokat, akik egyek lesznek Velem, és nem saját módjukon fognak beszélni, hanem ahogy Én beszélek. Már nem a saját szemükkel fognak látni, hanem ahogy Én látok mindent. Cselekedeteik az Én cselekedeteim lesznek.

Lelki eljegyzésed napján aranygyűrűt kaptál a legfinomabb aranyból[1] annak jelképeként, hogy te is hordozni fogod a Keresztet. Ezért most újból felszólítalak, hogy viseld el türelemmel megpróbáltatásaidat!

Szenteld Nekünk idődet! És most jöjj, szeretett leányom, jöjj és pihenj meg Bennünk!

Egyszerű és tiszta szívvel
igyekezzünk megérteni
a halhatatlan Istent!

Igyekezzünk megérteni
túláradó Szeretetét
abban az isteni egységben és meghittségben,
amit Felsége
kegyes volt nekünk felkínálni,
és ezért teljesen hagyatkozzunk Rá!

Emberiség Szerelmese,
nagy leereszkedésedben
himnuszt énekeltél nekünk,
hogy felvidíts minket.

Miként a vőlegény,
aki lakodalmat készít menyasszonyának,
Te is királyi lakodalmat készítettél nekünk,
hogy mindannyian együtt ünnepeljük
házad jótékonyságát.
Inni adtál a gyönyörűség folyójából.

Igen, mert a Tiéd az Élet forrása,
Uram, a Te Világosságodnál
meglátjuk a Világosságot.

Mint a szarvasgím a folyó vizére,
úgy vágyik a lelkem utánad, Istenem!
Lelkem szomjazza az Istent,
az Élet Istenét, a Remény Istenét.

V*igasztalás Istene!*
Mikor láthatom meg újból Isten Arcát?

Szívem mondta:
„keresd az Ő Szent Arcát!"
És Te végtelen jóságodban
miként király a királynőnek
elismeréssel adóztál
a legméltatlanabb léleknek,
megmutatkozván szépségedben,
megmutatva Szent Arcodat nekem.

Lelkem Védőbástyája, őrizz engem!
Hadd lelje örömét lelkem
a Te édességedben!
Erőt adtál a gyenge kéznek,
megszólítottál
és gyönyörűséges módon oktattál
felragyogtatva Világosságodat
a sötétség és a mély árnyék felett.

Felséged szomorúsággal a Szemedben
leszállott ide a sötétségbe,
hogy megszabadítsa
a sötét világ rabszolgáját
és a síromhoz jöjjön.

[1] Jézus jegygyűrűt adott nekem, ami az 1987. március 23-i üzenetben olvasható.

Halott voltam Bölcsesség híján.
Ki vagyok én, Kedvesem,
hogy így törődsz velem?
Jó volt-e, Királyom,
hogy rám vetetted Tekinteted
és királyi ruhával,
Szavaddal ékesítetted lelkemet,
vállalva a kockázatot,
hogy kedvemért lealacsonyítod Művedet?

Igen, romlott voltam,
amint a világra jöttem.
Újszülöttként felhő függött felettem.
Azt hittem, hogy élek,
pedig nem léteztem,
míg el nem jöttél,
hogy életet lehelj belém.

Ahogy felnyitottam a szemem
és megpillantottam Jelenlétedet,
szívem kinyílott, mint a virág,
és kertté változott mindaz,
ami bennem korhadt, száraz fa volt.

Boldog mosolyra derült arcom,
amint Megváltómat láttam
magam mellett.
Ajkam örömkiáltást hallatott,
és beszívtam az Élet leheletét.

Nagyok a Műveid, Emmanuel,
felmérhetetlenek.
A Csodáid, Emmanuel,
meghaladják képzeletünket.
És most szabad utat adok örömömnek,
így kiált gyönyörűséggel telt lelkem:

Többé nem nevezem „vőlegényemnek" a sírt,
amelyben feküdtem,
sem barátomnak, fivéremnek
és nővéremnek, az ott lévő férget.

Ma az Életet nevezem „Vőlegényemnek,
Barátomnak, Fivéremnek
és Nővéremnek".
Benned mirhát gyűjtök,
Belőled mézzel táplálkozom,
bor és tej az italom, mit Te adsz nekem.

És így térden állva imádkozom
és Hozzád könyörgök,
gyűjtsd egybe Virágaidat![1]

Hadd tudják meg, Szent Istenem,
hogy a Te társaságod
fényessége a léleknek
és végtelen gazdagság.
A Te Társaságod lelkemnek Mirhája,
és tiszta öröme.

Olyan vagyok, mint a gyermek,
boldog és bizakodó.
A Te erős Karod itt lesz és megvéd,
ha valaki tüzet lehelne gyermekedre.

A Gonosz nem arathat diadalt
a szeretet felett,
és Te ott vagy, ahol a szeretet …
Sohasem leszek elhagyatott …

[2]Azt gondolod talán, kedvesem, hogy nem hatódott meg a Szívem? Ne hallgass a lármára, amit körülötted keltenek! Te Megváltód Szívébe vagy zárva. Benne van felüdülésed. Maradj Bennem, nővérem, Én tulajdonom! Nyisd ki a kezed…[3]

Virágcsokrot és Rám hagyatkozásodat ajánlottad fel Nekem, amikor felismerted méltatlanságodat. Felismerted, hogy Én, aki az Út, az Igazság és az Élet vagyok, eljöttem sírodhoz és életre keltettelek. És mindazt a kegyelmet és adományt, amit adtam neked, egy érdemtelen léleknek adtam.

Ismerj el mindent, ami jó, és végül tisztességben fogsz állni Trónom előtt. Rostáld ki a jót a rossz közül!

Az eklézsia új életre kel, kedvesem. Megáldalak. Veled vagyok.

[1] A lelkeket.

[2] Jézus szólt.

[3] Jézus lehajtotta szépséges Fejét, kegyesen megcsókolta jobb kezem tenyerét és gyengéd szeretete jeléül az Arcához vonta. Majd leengedve kezemet megjelölte tenyeremet a kereszt jelével.

1998. augusztus 12.

(Miután elmondtam a három imádságot:)

Ó, gyermekem![1] Az Atya, a Fiú és a Szentlélek gyermeke! Én, Jézus, állok előtted.[2] Én gyönyörűségem és Én kertem, amelyben megépítettem mennyországomat![3]

Mivel közeledik már az a nap, amikor megsemmisülnek mindazok, akik Istenségem ellen lázadnak, és meg lesznek fosztva minden támogatójuktól.[4] Egy olyan országba küldelek,[5] ahol kiterjeszted ágaidat a tenger fölé. Oly nemzethez küldelek,[6] amely a ti időtökben ellenáll minden Isteni Hívásomnak, és amely éjszakája egyik őrületes pillanatában azt mondta: „tennünk kell valamit, hogy elhallgattassuk ennek az asszonynak a hangját." Odaküldelek kedvesem, ahol Szívem továbbra is úgy zokog miattuk, mint a fuvola... Elküldelek hozzájuk, hogy újból teremjen gyümölcsöt az olajfa és fürtöket a szőlő...[7]

Ó, te őre a toronynak![8] Még meddig mardosod áldozatodat? Hiábavalók lesznek gyűlölködő fenyegetéseid... és te,[9] aki tömjént égetsz a Vadállat előtt, miképpen jöhetsz Hozzám, léphetsz Szentélyembe, mutatkozhatsz Trónom előtt e szavakkal: „Biztonságban érzem magam, és vagyok olyan hatalmas, hogy minden királyságot megdönthetek. Biztonságban vagyok, és így feltűnés nélkül, továbbra is elkövethetem ezeket az utálatos tetteket. Senki sem látott meg engem."

Én azonban láttalak. Láttalak téged, és meg foglak mutatni a nemzeteknek... Nézd, mennyire meghamisítottad tieid hazug tollával Törvényemet és Oltáriszentségem alapítását! Még mindig azt mondod: „Hiszen nem lát engem Krisztus." Miképpen lehetséges, hogy te, aki azt állítod, hogy látsz, nem veszed észre, és nem ismered fel Megváltódat és Örökségedet? Nálad még a vakond is jobban lát, mert felismeri lakhelyét.

Jöjj és bánd meg bűneidet! Vagy talán képtelen vagy a bánatra? Hullass szemedből könnyeket és tarts bűnbánatot! Jöjj, bánd meg teljes szívedből bűneidet, Én gyengéden átalakítalak, és megbocsátom, amit elkövettél.

Ne sértsd meg többé Szentlelkemet! Megvetem a gőgöt és a fennhéjázást, de ha megbánod, nem kell félned. Látod? Megváltód nyújtja feléd a Kezét! A Szent Isten, aki a papságot adta neked és királyi ruhával ékesített, aki a tekintély jeleivel látott el téged, hogy legeltesd nyáját, most mint apa szól fiához: „A Vadállat vagyonából semmit sem örökölsz, fiam, de Tőlem, a te Uradtól örök életet kapsz: Én vagyok a te osztályrészed és a te örökséged."

Hallom-e tőled ez áldott szavakat:

„Örömtől ujjongok az Úrban! Háromszorosan Szent Istenemben örvend a lelkem, mert az üdvösség ruhájába, Istenségébe öltöztetett engem. És mint a vőlegény, aki menyasszonyát ékesíti, soha nem hervadó koszorúval koronázott. Mint ékszerekkel díszes menyasszonyt, úgy ruházott fel ékszereivel. Gyönyörködjön most bennem Háromságos Dicsőségében az én Istenem! Szívemben és csontjaimban virágozzék ki a Tavasz![10] Mennyire örvendez a lelkem az Ő Istenségében, ami annak a jele, hogy átistenített engem.[11]

Te, aki minden esztendőben felékesíted a földet, életet adsz szárazságának, és sokszínű virágágyássá változtatod, jöjj, ékesítsd fel szívemet és változtasd tavasszá, hogy örömükben így kiáltsanak az angyalok: »Nézd! Jahve Tavasza van benne! Most a teremtés Vőlegénye belép-

[1] Úgy tűnt, hogy Jézus igen vidám.
[2] Ugyanakkor azt is hallottam, hogy „Vagyok" előtted.
[3] Ugyanakkor azt is hallottam, hogy „Királyságomat".
[4] Azt is megértettem, hogy inkább az „eszme" semmisül meg, mint maguk a lázadók.
[5] Olaszországba.
[6] Rómába, az „Örök Városba".
[7] Itt csend következett, mintha Krisztus elgondolkodott volna, majd felemelte Hangját, mint a Bíró.
[8] Jézus egy bizonyos személyhez szólt.
[9] Jézus itt egy másik személyhez szólt.
[10] Itt Istent jelenti a Tavasz.
[11] Részesített isteni természetében; vö. 2Pt 1,4.

het kertjébe, az Ő Paradicsomába. Most az Urak Ura örvendezhet benne, és csodálattal szemlélheti Saját tükörképét. A Magasságbelit megilleti a szépség és a dicsőség. Dicsőség Ruhája,[1] ne késlekedj: Öltöztesd Királyi Bíborba gyermekedet!«

Méltóztass kegyesen meghallgatni engem, szabadíts meg nyomorúságos testemtől és mindattól, ami az én birodalmam volt, ami hatalmában és rabságában tartott ezen a földön. Eljövök Trónod elé, hogy szeretetem jeléül felkínáljam Neked a szívemet,[2] az egyetlen dolgot, ami az enyém. Ó, imádandó Vőlegény, változtasd szívemet tiszta szívvé, és isteníts át a Szentlélek Isten, a Parakletosz isteni hatalma által! Ragyogtasd fel bennem Őt parúziaként,[3] akkor élni fog lelkem és dicsőíteni fog Téged, a Háromságos Egy Istent."

Akkor Én, Jézus Krisztus, így fogok neked válaszolni: „Megjutalmazom alázatodat, és hagyom, hogy feleméssze önmagát az átok. Az már nem lesz többé a te sötét társad, mert te szeretetre váltottad a bűnt, világosságra cserélted a sötétséget. És bár továbbra is testben fogsz élni, a lelked a mennyben jár majd, és szíved, amit Nekem adtál, megtartja menyegzőjét. Igen gyermekem, mert miként a vőlegény örül a menyasszonyának, úgy fog a te Istened és Mindened örvendezni benned. A Végtelen Jóság lesz a rokonod mostantól fogva."

... és neked, Vassulám, azt mondom: Alkalmas időben elküldelek hozzájuk, és te megjelensz előttük. Most felmentelek, gyönyörűségem, hogy más feladataidat is ellásd.[4]

Azt szeretném, ha olyan lehetnék,
mint Mária és nem olyan, mint Márta.

Boldog vagyok, amikor itt lehetek Veled,
imádandó Istenem,
a Te Jelenlétedben örvendezve és ünnepelve.

Ne panaszkodj, Vassula! Örvendezz Énbennem! Hallgass meg! Megvigasztalna-e téged, ha elmondanám, hogy ebben az irántad érzett, kimondhatatlan Szeretetben smaragdként foglaltalak bele királyi koronámba? Megvigasztalna-e, Én Tulajdonom, ha elmondanám, hogy te vagy az Én illatos virágkoszorúm, ami nem hervad el azóta, hogy Fejemet ékesíti, és hogy olyan vagy Számomra, mint a Fülemben zengő édes muzsika? Megvigasztalna-e, ha elmondanám, hogy te lettél lelki trónom, és amikor meglátogatlak, nálad különleges illatár borít el Engem.

Az Úr nagylelkűséget kíván. Oly sok pillanatban fordult egyedül csak feléd a Szemem és egyedül csak miattad. Ó, Vassula!

Ó, Uram, Magasságos Istenem!
Rád csodálkozik a szemem,
a lelkem és a szívem...
Isteni Szereteteddel
és királyi bőkezűségeddel
valóban foglyul ejtetted szívemet!

És te az Enyémet.

Te vagy az én egyedüli gyönyörűségem!

Te pedig az Én egyedüli gyönyörűségem vagy, Vassulám, amikor szemed buzgó lelkesedéssel és szeretettel keres Engem. Életet jelent, ha a szívedben őrzöl Engem.

Te vagy az Élet...

Én Művem,[5] rejtőzz el és örvendezz Bennem, térj be Megváltód gyönyörűségébe! Én, az Úr, még ennél többet is ki fogok nyilvánítani neked Szívemből.

Jöjj! Megáldalak.

[1] Az angyalok zengik Isten előtt: „Dicsőség az Ő ruhája!", mert aki a szentség állapotában van, arról elmondhatjuk, hogy Krisztusba öltözött.
[2] És szabad akaratomat is.
[3] Jézus második eljövetelét jelenti a parúzia szó.
[4] A háztartást, természetesen...

[5] Mi mindannyian az Ő teremtésének Műve vagyunk, de itt arra az átváltozásra is utal, amit az Úr megtérésem által vitt végbe bennem.

ΙΧΘΥΣ

1998. augusztus 29.

Uram, Kegyelmes Istenem, jöjj hozzám!
Bár körülvettek a halál kötelékei,
Te Dicsőségben és Ragyogásban
kiléptél a mennyből
és királyi nagylelkűséggel
megszabadítottál engem.

Bár volt kezem, de mit sem érzett,
lábam, de járni nem tudott,
szívem nem dobogott,
és torkomból sem jött hang dicséretedre,
Te, az emberiség Szerelmese,
teremtésed Vőlegénye,
hűséges Szeretetedben
mégis lehajoltál hozzám
a magasságokból, a méltatlanhoz,
hogy életre kelts és énekké tégy
Magad és Házad számára.

Ím ezt tetted a bűnössel,
és nem törődtél azzal,
hogy ez lealacsonyíthatja Művedet.
Magadra öltöttél engem ruházatul,[1]
hogy Udvarodban díszelegj velem.
Nagy örvendezéssel tanítottál
előírásaidra,
hogy becsületesség legyen a kardom,
ha Melletted harcolok.

Jóságodban beavattál szándékaidba,
hogy fel tudjam fogni módszeredet.
Jegyességi ajándékul
a Szívedbe oltottál engem,
hogy Te és én örömünket leljük
Isteni Szeretetedben.

Megtanítottál arra,
hogy belépjek Örömödbe és szeresselek,
hogy Rólad beszélve,
tisztelve félt Hatalmadról szóljak,
és megemlékezzek
Nagyságodról és bőkezűségedről.

Ó, Vassula, énekelj Nekem, és légy az Én hárfám!

Szeretetemben életet adtam neked. Gondoskodásomban minden lélegzetedre figyeltem. Az Én Szavam élet. Mondhatja-e bárki:

„Az én Istenem nem cselekedett."

Kegyelmem fényébe takartalak, hogy az Enyém légy, és maradj Szívem szüntelen szemlélésében.

Eltérően másoktól, akik adományként kapják Szavamat, és akiket akkor látogatok meg, amikor Nekem tetszik, neked Én páratlan adományt adtam: te bármikor hívhatsz Engem, amikor hívni akarsz.

Látod? Ezt a különleges kiváltságot a rád bízott feladat arányában és a rajtad lévő teher arányában adtam neked.

Látod, mennyire mérlegeltem mindent, amikor ezt elterveztem? Nem mintha önmagadban képes lennél ily nemes feladatra, hogy életre keltsd és egyesítsd Házamat, hiszen a te képességeid Tőlem, az Én jóságomból valók. Én tettelek téged, e mérhetetlen kincset hordozó edényt törékennyé, de lásd be, hogy ez az ellenállhatatlan Erő nem tőled származik, hanem Tőlem, a te Istenedtől. Én élek benned, és te ezért nem veszíted el erődet.

Talán nincs jogom arra, hogy szolgálatomba állítsalak és arra használjalak, hogy Irgalmasságomra emlékeztesd a többieket?

Te meghívtál engem Lakomádra…

Meghívtalak Lakomámra téged, és rajtad keresztül sokakat…

Neked tett fogadalmam kötelez engem,
ezért szeretnék hálám jeléül
hűséggel dolgozni Házadért.
Mert nemcsak megmentetted életemet,
de felfoghatatlan Szeretetedben
megengedted, hogy mindenkor
szabadon járjak Jelenlétedben,
és a nap minden órájában
a Te Világosságodban fürödjek.

Megkötöttél engem
a Szeretet és a Barátság kötelékével,
Szentséges Szívedre szorítottál,
hogy a halandó meg ne törje

[1] Jelentése: Krisztust öltöttem magamra.

többé ezt az isteni egységet.

Túláradó Szeretetedben
erős várrá tettél azokkal szemben,
kik rám támadnak.
Félelem szállja meg őket fényes nappal
Szentlelked, az én Társam és Örömöm
hangjának hallatán…

Én oszlopom, aki az Egység Keresztjét hordozod, sugározd Dicsőségem Ismeretének fényét, sugározd ebbe a sötétségbe bőkezűségem fényét, és ne félj! Megszentelt olajat öntöttem a szádba, hogy beszélj érdekemben. Légy az Én énekesem, légy mindenkor boldog! Énekelj e nemzedéknek azáltal, hogy bejárod a világot az Én kegyelmemre támaszkodva!

Virágozzon fel mindenki, aki még száműzetésben él, és aki Isten kegyelméből meg lett hívva a Szeretet-himnusz olvasására és a rejtett manna megízlelésére!

Megszentelő kegyelmeket adok mindazoknak, akik meg lettek hívva, hogy bűnbánó szívvel olvassák Szeretet-himnuszomat. Szemlélje szívük Fenségem dicsőségét és atyai Szeretetemet, hogy ne csak a Mindenható Istent lássák Bennem, hanem a Jóságos Istent is, aki végtelenül szereti őket, és az ő bensőséges Barátjuk. Hallja meg fülük Szívem sóhajait és vágyódásait, és bizonyosodjanak meg Könyörületemről!

Őrt állítottam melléd,[1] őrizőt szíved ajtajához, hogy egyetlen betolakodó se térítsen el küldetésedtől.

Mindenkor szeretetemre helyezd a hangsúlyt, amikor beszélsz! Igen, ismételd üzeneteimet, de csak kevés szóval! Add át minden szívnek azokat a kincseket, amelyeket Én adtam neked. Ismerje meg mindenki, hogy Beszédem édesség!

Veled vagyok. IC.

[1] Megértettem, hogy egy különleges angyalt.

1998. október 1.

Nyisd meg fülemet, ó Uram,
ébressz fel álmomból,
nyújtsd ki Hatalmas Kezed a mennyből
és emelj fel engem!

Ó Vassula, az egész menny örvendez, amikor az egyszerű teremtmény hangját meghalljuk Mennyei Udvarunkban…

Én tettelek a salakból ezüstté, és ezüstből a legdrágább kinccsé. Gyermekem, előre nézz! Légy olyan Fejemen, mint az illatos koszorú, és töltsd el Szívemet annak örömével, hogy kedvemért csendben elviseled a megpróbáltatásokat!

Az emberek gyakran meg fognak támadni, de nem fognak legyőzni téged. Érdekemben vállalt fáradozásod nem lesz hiábavaló, mert ez által tanítást és felvilágosítást kapnak a nemzedékek.

Szavalja nyelvem
a Te Szeretet-himnuszodat,
hirdesse ajkam a Te Igazságosságodat
és Szereteted nagy tetteit!

Kegyelmem van rajtad és megkaptad áldásaimat.

Ó gyermekem! A gyűlölet szavai repkednek körülöttem, bár nem adtam okot ellenségeskedésre.[2] Hűségem viszonzásaképpen elítélnek Engem.

De hát ki állt ellen Karod erejének?

Senki… senki sem állt ellen Karom erejének. Nem mutattam-e meg erőmet, amikor az emberek gyaláztak Engem? Arról ismernek Engem, hogy hatalmas erőmmel zavarba hozom a gőgösöket. Imádkozz azért az emberért, aki tüzet fújt a másik lelkére…[3]

[2] Megértettem, hogy Jézus általam kimondott szavai ellenségeskedést szítanak a megkeményedett szívűek irányába.

[3] Rodoszon, Görögországban történt, amikor az ortodox püspök helyettese megtudta, hogy egy zsidó fiatalember az *Igaz Élet Istenben* üzenet hatására kérte a keresztség felvételét és az ortodox Egyházhoz való csatlakozást, megtagadta a kérés teljesítését. Elküldtük egyik jogász barátunkat, hogy járjon közben a püspök helyettesénél, de annak szíve erre még

Virágozzék fel igazságosságban az a nemzet, amelyet oly nagyon szerettem![1] Maradjon meg Szeretetemben és tartsa meg Parancsolataimat! Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet. Halld Izrael! Aki egykor megvert, az gyűjt egybe most téged, és Én úgy fogok vigyázni rád, mint Szemem világára, Izrael![2]

Te az Én drága fiam vagy, Izrael, te valóban elfogadtál Engem Szentlelkem hatalma által. Virágozz fel az Én Istenségemben és az Én Szeretetemben! Úgy szeress Engem, ahogyan Én szeretlek téged! Mondom neked, Magamhoz fogok vonni minden embert, mert Bennem van az Örök Élet és a Dicsőség. Legyetek egy az Én Nevemben és kövessetek Vértől ázott lábnyomaimban! IC.

Vassula! Én, Jézus, veled vagyok! A te Alkotód és Megváltód, aki téged megformázott, van veled és melletted. Engedd meg, hogy beléd véssem Szeretet-himnuszom további részét! Pihenj meg Bennem, Én meg benned fogok megpihenni, szeretett gyermekem.

Én, Jézus, megáldalak téged. IC.

1998. október 15.

Uram, adj fülembe szavakat,
és tedd alkalmassá szívemet
megismerésükre!
Igen, mert a Te Szavad, Uram,
az én gyönyörűségem, az én örömöm,
a bölcsek tudománya.
Tartsd Szavadat mindig
készenlétben ajkamon!
A Te Mennyei Mannáddal
töltsd meg szájamat!

Ó Vassula, nem írtam-e tele számodra lapok százait tanítással és tudással, hogy képes légy kifejteni az Igazságot, és igaz szavakkal válaszolj azoknak, akik kérdéssel fordulnak hozzád? Én igazságos vagyok mindabban, amibe Kezem belefog. Az Én dicsőségemért fordulj most teljesen Felém figyelmeddel, és ne engedd, hogy saját lelked diktáljon neked! Ne engedd, hogy bármi kettőnk közé lépjen![3] Isteni bőkezűségemmel nem ékesítettem-e fel lelkedet, amelyben lakozom? Nem láttad-e kegyelmeim gyümölcseit?

Kedvesem, használd fel sok lélek megmentésére azt a kincset, amit rád bíztam! Isteni tekintélyemmel meghívtalak, és hibáid ellenére megbíztalak azzal, hogy állítsd helyre Házamat és az Irántam való tiszteletet.

Ha nem lenne hiteles,[4] vajon dicséretemre indította volna lelkedet és mások lelkét, éreztél volna vágyat arra, hogy hosszan szemlélődj Istenségemen, és olyan lelkesen beszélj Állandó Jelenlétemről?

Nem öltöztettelek-e Saját külsőmbe még látható módon is?[5] És mondd, ki békített ki téged az Atyával, megmutatva neked és rajtad keresztül az Atya fenségességét és igazi képét? És ki tanított téged arra, hogy Mi[6] vagyunk teremtésünk Vőlegénye?

Jóindulatom igen sok jelét adtam neked. Légy biztos afelől, kedvesem, hogy Én valóban meghívtalak királyi lakomámra.

Amikor a Vőlegény félrevonul menyasszonyával, hogy meghitten beszélgessen vele, és a Szívére vonja őt az esküvői ünnepség után, vajon tiltakozna-e ez ellen a menyasszony? ... Te tiltakoznál-e? Tégy meg tehát mindent, amikor az emberek közé küldelek, most viszont töltsd az időt Velem, szent szemlélődésben megpihenve Bennem, és átengedve magad az Én óhajom szerint! Ne gondold, hogy így

jobban megkeményedett. Ezt mondta: „Nem adom meg az engedélyt a keresztség felvételéhez, még ha emiatt az ügy miatt a pokolra kerülök is." Emiatt az oktalan hozzáállás miatt kérte Jézus, hogy imádkozzunk a püspök helyettesének lelkéért.

[1] Izrael, de mindazok a zsidók is, akik megtalálják az Igazságot és megkeresztelkednek. Sokan vannak.

[2] Az újonnan kereszteltekhez szól Jézus.

[3] Egy sötét gondolat vonult át lelkemen: „És ha mégis tévedek?" Bizonyosságot kerestem.

[4] Ez a kinyilatkoztatás.

[5] Az Úr arra utal, hogy az emberek Őt látták helyettem, az én arcom pedig láthatatlan lett.

[6] A Szentháromság.

kevesebb gyümölcsöt hozol! Jöjj, térj be Megváltód Isteni örömébe!

(Urunk szeretetteljes szavai megnyugtattak.)

Ne feledkezz meg arról, kedvesem, hogy az igaz és tiszta teológia nem más, minthogy Engem, a te Istenedet és az emberiség Szerelmesét szemléled.

Légy áldott!

ΙΧΘΥΣ

1998. október 19.

Istenem, segíts meg!
Segíts elégtételt adnom
népedért, Egyházadért,
áldozatot és imát felajánlanom,
hogy békéltető illattal
tömjénfüstként szálljanak a mennybe
az Atyához,
szent olajként a Fiúhoz
és felajánlásként a Szentlélekhez.

Ó Szentháromság, lelkem ékessége,
szívem fenséges dísze,
lelkem kitüntetése,
hangom csengése,
lényem őre,
ennél többet mit mondhatnék,
ami Hozzád méltó?

Mi körülkerítettük területünket.[1] Egy Lényegünkben, egy Hatalmunkban és egy Tudásunkban egyedül Mi vagyunk az Isten. Igen, Mi egy Akarattal és egy Uralommal körülkerítettük birtokunkat,[2] hogy megadjuk neki a tanítvány nyelvét, felkenve ezzel Isteni Művünket.[3]

Éltető nedvként áradtunk ki rád Hatalmunkban, tavaszi napsugárként ragyogtunk rád, megerősítettük városunkat és szentélyünket,[4] még mielőtt elnyomóid bántalmazhatnának téged.

Tudásunkban megjelentünk neked, közöltük Magunkat veled, tanítottunk téged és rajtad keresztül másokat azzal a tudással, amit a bölcsek kapnak.

Irgalmunk ünnepe![5] Háromságos Szentségünk gyönyörűsége, gyökerezz a Mi Akaratunkba, és légy olyan, mint a tömjénágacska nyár idején! Továbbra is nyilvánítsd ki az Igazságot, és fejtsd ki még világosabban a neked adott Kinyilatkoztatást!

Elárasztunk téged Világosságunkkal, hogy jobban megértsd Szavunkat, belenyomtatjuk Isteni Képmásunkat minden Szavunkba, amit adunk neked. A Mi Fenségünk kiegészíti azt, ami még belőled hiányzik. Mert „…mint az olajfa, amely tele van gyümölccsel… mint az izzó tömjén a füstölő parazsán, mint az áldozati aranyos edény, amit mindenféle drágakő ékesít…”[6] úgy fogsz te elégtételt adni méltósággal a fájdalmas hitehagyásnak ebben az órájában. Mint az énekes, aki dicsérő himnuszokat zeng, úgy fog a te gyenge hangod Velünk együtt, a Mi szavunkkal, a Mi tudásunkkal és a Mi Akaratunk szerint érvelni. Királyi bőkezűségünkben és ölelésünkben adtunk szívednek Bölcsességet, hogy továbbadhasd ennek a nemzedéknek, és tanuljon Belőle.

Ezért, kicsim, folytasd utadat, amelyet zafírokkal raktunk ki számodra, és légy a Mi Háromságon Istenségünk hírnöke és apostola! Hints meg vetőmaggal minden országot, hogy tengertől tengerig terjedjen Királyságunk. Hegyek és dombok fognak meghajolni megmentő igazságosságunk előtt. Hatalmunkban életre keltjük azokat a dolgokat, amelyek nem léteznek,[7] azokhoz hasonlóan, amelyek már vannak.

---

[1] Engem a Szent és Isteni Háromság Saját Szabad Akarata szerint Tulajdonává tett. Eljött, hogy bennem lakozzék, mert ezt Ők határozták el és senki más.
[2] Engem.
[3] Az én teremtett lényemet.
[4] Mi vagyunk Isten városai és szentélyei, és Ő mibennünk lakik.
[5] Isten így szólított meg: ünnep.
[6] Sir 50,10; 50,9
[7] Lelki Feltámadást hozva e nemzedéknek.

[1]Én vagyok az Élet és a Feltámadás, aki életre keltem a holtat. Maradj hűséges Hozzám és virágozz! Ne nyugtalankodj! Légy olyan, mint a folyóparton növő rózsa! Légy áldott, és árassz Megváltód felé édes illatot, miként a tömjén, és terjeszd el Házamban illatodat az Én illatommal együtt! Mámorítsd meg házam népét, hogy megtérjenek, és egy legyen a szívük!

Megoltalmazlak a haragtól és az irigységtől. Ezt mondd: „Az Úristennek minden Műve jó, és ami szükséges, azt bőven és kellő időben megadja."[2] Igen, dicsérd Műveimet, és légy ily módon az Én Paradicsomom, Paraskevi „μου"![3]

Ó, Uram! Segíts,
hogy emlékezetemben tartsam Tanításodat,
és ne engedd,
hogy a feledékenység fölém kerekedjen!

Szilárdítsd meg lábamat, Dicsőséges Uram,
tarts ébren a Te szolgálatodra…

Gyermekem, a Bölcsesség tiszta lángként kigyúlt lelkedben és szüntelenül felfedi előtted titkainkat, de egyúttal Minket magunkat is. Mindezt olyan módon, hogy általa életre keljen ez a nemzedék: megerősödjön, hogy belenőhessen ragyogásunkba és méltóvá váljon a Paradicsomba való belépésre.

Szabad Akaratunk szerint a Mi Háromságos Dicsőségünkben úgy tetszett Nekünk, hogy bensőséges módon pártodat fogjuk, a gyönyörűségek és a vigasztalások bőséges áradatát öntsük rád. Olyasmit fedtünk fel előtted, amiről Egyházam megfeledkezett: ezt a túlcsorduló édességet, igen! A Mindenható Isten isteni édességét, ami az angyalok sokaságát vonzza Trónom köré, és számtalan lelket hív, hogy imádjanak Engem és legyen gyönyörűségükre ez a mennyei lakoma. Kimondhatatlan édességünkben átöleljük az egész Mennyet.

Egyházam, az Én Jegyesem, elfelejt és mellőz Engem, igen… Ruhátlan marad és nem mutat érdeklődést Isteni édességem iránt. „Hogy van az, Menyasszonyom, hogy te hátat fordítasz Nekem, amikor Én kinyitom Szívemet feléd és beszélgetni akarok veled? Szívem tele van kimondhatatlan édességgel, ó, de te nem értetted meg, mi hozza Hozzám teremtésemet… "

Meghitt társam, vedd le tekintetedet környezetedről, fordítsd szemedet, értelmedet és lelkedet szent szemlélődésben az Én Szívemre, és engedd, hogy folytassam veled édes és bensőséges beszélgetésemet!

A te életed, amit szabad akaratod szerint nagylelkűen Velem töltesz, elbűvöl Engem, a te Isteni Társadat. Könnyekig meghat Engem az az élet, amelyet Értem ér bántalom és rágalom. Szívem öröme, te még nem értetted meg teljesen, hogy irántad való hő szeretetemben elválaszthatatlanul egyesültem veled, hogy egy lélekké légy Velem. Maradj ezért az Én Békémben! Hűséges Szeretetem sohasem fog elhagyni téged!

Ó, én Királyom!
Nemes Szavad megindította szívemet,
mámorossá válik, ha szólsz hozzám.
Harmatként van rajtam
a Kegyelmesség,[4]
beárnyékoz hatalmas ölelése,
Maga az Isten az én erősségem,
az Isten, aki hűségesen szeret.

Látod, szerelmem, hogy minden épület[5] összekapcsolódik Bennem, szentté és tisztává válik Istenségemben. Vassulám, te is így épülsz Bennem szent edénnyé, amelyben Én lakozom, amely tiszta és szent lakóhely a Mi Háromságos Szentségünk számára a Lélekben, és amelyben Magunkat szemlélhetjük. Örvendezz ezért, és légy boldog Vőlegényed előtt, aki mindenkor nagylelkű irántad. Maradj feddhetetlen, és Én sohasem foglak elhagyni.

[1] Ezután Jézus egyedül beszélt.
[2] Sir 39,33
[3] Én Paraskevim - görögül.
[4] Az Isten.
[5] Ember.

Most pedig, Szívem öröme, visszatérhetsz más feladataidhoz. Fogadd Megváltódtól Isteni Szeretetének Csókját homlokodra!

Én, Jézus Krisztus, megáldalak téged. IC.

1998. október 20.

Én Uram, én Istenem,
mindent felülmúl a Te Szépséged,
Szent és Tiszta vagy
Szépséged ragyogásában!
Hogy is ne szeretnénk bele
- én és mindahányan -
a Te Édességedbe?
Ajkadról Jóság harmatoz.
Fenségedben és ragyogásodban
megáldottál, és körüludvaroltál minket.
Kegyességedben
elárasztottál adományaiddal,
hogy ne csupán angyalaidhoz,
hanem Hozzád is hasonlóvá váljunk.

Szavad olyan,
mint a brokát, amibe öltöztettél,
felékesítetted lelkem Fenséged számára.
Gyönyörűséggel tetted mindezt,
nem törődve azzal,
hogy így lealacsonyíthatod
királyi Jogarod!

Maga az Isten kent fel engem...

Valóban felkentelek, és nagy örömmel tettem, ezért...

Jöjj most és bízd magad Rám! Nem találsz Nálam hűségesebbre. Nem találsz Nálam erősebbre és hatalmasabbra. Én vagyok a Kereszténység Sziklája és Alapja. Én vagyok, aki van, aki volt és aki el fog jönni.

Társakká lettünk. Én és te, te és Én eggyé váltunk. Emberi erő nem tudta volna lelkedet feltámasztani, ha nem kapsz felülről segítséget.

Igazságban mondom: Vőlegényed továbbra is égi harmattal fog átitatni téged,[1] hogy a Tanítás áradatával te is hasonlóképpen itasd át a száraz talajt. Akkor majd megtermi gyümölcsét a fügefa, és fürtjeit a szőlő. Gazdag lesz az olajbogyótermés, mert elérkezett az idő, amikor Isteni Igazságom megdönti a gonoszt, aki a Vadállat előtt térdel.

Hamarosan elmúlik a vihar...

- Szolgálj Házamban és beszélj Nevemben, hogy természetfeletti Szeretetemben továbbra is kiöntsem áldásaimat e nemzedékre!

- Szolgálj Házamban és zengd háromszorosan Szent Nevemet, mint muzsikát a hitehagyottak előtt, akik ettől meggyógyulnak!

- Szolgálj Házamban fenntartás nélkül az Én tiszta Mannámmal, választottam, és töltsd meg az éhező szájakat Szavammal!

- Szolgálj Házamban, hogy visszanyerje erejét! Emlékeztesd arra, hogy Jelenlétem minden sötétséget megvilágosít!

Ó Vassula, mondd meg nekik, mily nagyon várom, hogy meghívjanak, és mihelyt látom, hogy ajkuk megnyílik és kész kimondani az első hívó szót, lejövök hozzájuk és kiemelem őket ezekből a sötét vizekből, hogy a szelek szárnyára keljenek Velem. Nem rejtem el Magamat és Örömömet előlük, hanem költeményekben szólok hozzájuk, és felfedem előttük sorra a misztériumokat.

Vizet[2] árasztok a száraz talajra és folyamokat[3] az aszott földre. Kiárasztom Lelkemet és Áldásaimat, és mindenki feléled. Tisztelni fognak Engem, ha lelkük eltelik az ég harmatával.

Gyengéd Vőlegényed most újból megerősíti mindazt, amit háromságos szentségemben Én már régen felfedtem előtted. Nincs más Szikla a te Isteneden kívül.

Látod a csodálatos tetteket, amelyeket Házamért teszek? Tanúként állítottalak Házamba és megvetettem Művem alapját mindenütt, ahol csak akartam.

Látod, mennyire szeretem Házamat? Én Vagyok fel van övezve hatalommal. Ezért emeld fel hangodat Házamban és

[1] Azt is megértettem, hogy Jézus Krisztus jóságos Jelenlétével.

[2] Áldásokat.

[3] A Szentlelket.

kérdezd meg pásztoraimat: „Ki az, aki hajlandó eréllyel és szeretettel dolgozni düledező Házam felépítésén? Van-e benne valaki, aki kész megvédeni ezt a Házat? Van-e valaki, aki megérti, amit mondok? Van-e az Úr Házában valaki, aki hajlandó kiterjeszteni Isten Országát?”[1]

Ha készen áll erre valaki, fényemmel felragyogok felette és felruházom saját Magammal. Megismertetem Magamat vele, és ő látni fog Engem, amint előtte állok. Látni fogyja az Örök és Halhatatlan Királyt. Minden embert Hozzám fog hozni, mert gazdaggá teszem lelkét változatlan Istenségemmel. Feldíszítem minden elképzelhető ékességgel, így ő királyi adottságaival meggyógyítja ezt a nemzedéket. Hallani fog a süket, és látni fog a vak. Együtt, egy hangon fogják kiáltani: „Mi a Szentháromsághoz tartozunk: az Atyához, a Fiúhoz és a Szentlélekhez!”

Te pedig, Vassula, ne fáradj bele az írásba! Bőségesen teremj gyümölcsöt! Angyalaim örvendeznek e gyümölcsök láttán. Melletted vagyok, ezért ne félj!

Szeretlek. IC.

1998. november 5.

(Érkezésem előtt sok vita tört ki velem kapcsolatban az Egyesült Államokban. Beigazolódott, amit az Úr egyszer már mondott nekem: a Szentlélek közeledtére minden gonosz lélek megvadul és összeszedi erejét, hogy zavart keltsen. Az ördög jellegzetes módszere ez, amivel Megváltónk megmentő üzenete ellen harcol! És mily sok esetben alkalmazta ezt a harcmodort megérkezésem előtt azok ellen, akik Isten hűséges gyermekei! Bárcsak bocsánatot nyernének és megmenekülnének minden ártalomtól azok a lelkek, akik megengedik, hogy a Sátán a fülükbe susogjon, és meg is hallgatják... Bár sok lárma hallatszott a pokol mélyéről, Isten Hatalmas Keze elhallgattatta, és végül a mi Urunk győzött. Ezrek jöttek el, hogy összegyűlve meghallgassák Urunk üzenetét, és tehetetlenné váltak mindazok, akik a Sátán áldozataiként eretnekséggel vádolva engem, hamis nyilatkozatokat adtak, hogy megakadályozzák jelenlétemet...)

Áldott, akinek gondja van az igazságosságra és becsületesen él...

Gyermekem, tudd, hogy az Ítéletkor elnyerik büntetésüket azok a nyelvek, amelyek vádat emeltek ellened, ha meg nem bánják bűneiket. Imádságra és engesztelő tömjénfüstre van szükségük.

Szentlelkem hangja gyötrelmet jelent a gonosz lelkeknek, akik ezért minden erejüket összeszedve irgalmatlan haraggal és hamissággal a végsőkig támadják szócsöveimet. Ezeknek az Uraságoknak, Fejedelemségeknek és Hatalmasságoknak ugyanis nagy hatalmuk van a föld felett, de ne félj, mert Én rendelkezem felettük. Meghátrálnak Előlem és remegnek Keresztem előtt.

Olajjal kentelek fel, Én örvendező küldöttem, hogy légy a Szeretet, az Egység és a Kiengesztelődés Visszhangja. Újból és újból elmondom, hogy tanúvá tettelek népem számára. Látod? Összegyűlnek mindnyájan és jönnek, hogy meghallgassák Szeretet-Himnuszomat, és amikor hallják, ragyogni kezdenek, mert Én, mint egy nap, rájuk vetem fényemet és Dicsőségemet.

Ma azt mondom neked: Megváltód közelebb fogja hozni győzelmét. Nem késlekedik Visszatérésem. Szabadulást hozok azoknak, akik szeretnek Engem.

Kezdettől fogva megjövendöltem a jövőt, és előre megmondtam a bekövetkező eseményeket, mégis sokan vannak, akiknek haja már őszbe vegyült, és még mindig nem értik és nem is fogják megérteni, amit mondok. Ezért most megmagyarázom, miképpen kell érteni. Egyszer már figyelmeztettelek,[2] nemzedék, hogy e Nagy Hitehagyás miatt a lázadók,[3] akik végzettségük miatt

[1] Mint amikor valaki egy kietlen helyen beszél, Jézus Hangja úgy viszhangzott.

[2] 1988. július 3-án.

[3] Más szavakkal, a lázadók képviselik a „Sátán füstjét”, ahogy azt VI. Pál pápa megjövendölte.

tudósoknak nevezik magukat, titkos bejáratot készítettek Szentélyembe, hogy akadálytalanul kifosszák és feldúlják azzal a szándékkal, hogy miként az utca sarát, lábbal tapossák Istenségemet és Örök Áldozatomat, becstelen törvények képviselőit állítva oda.

Mondottam, hogy Kezemet még mindig felemelve tartom, hogy lesújtsak vele, és mondottam, hogy utol fog érni benneteket Igazságosságom, számtalan sebet ejtve rajtatok. Ki fogja tikkasztani nemzedéketeket és mindent, ami él. Sokan szeretnének akkor majd levegőhöz jutni, de csak a tikkasztó szelet lélegezhetik be, ami belülről fogja égetni őket, mintha élő fáklyák lennének.

Nem tudod, elfajzott nemzedék, hogy a sötétség e napjaiban, amelyben élsz, tikkasztó hitehagyást lélegzel be? Olyan hitehagyást, ami kívül-belül éget, és számtalan sebet ejt lényed belsejében? Egyesek azt kérdezik: „miért teszi ezt velünk az Isten?" Nem olvastátok-e: „Megnyilvánul az égből Isten haragja az emberek minden istentelenségével és gonoszságával szemben, akik Isten igazságát rosszindulatból elfojtják."[1] Egyetlen egy ember sem értette meg azonban azt, amit mondtam…

Nagy és őszinte engesztelést kértem, hogy ne kelljen szenvednetek e Hitehagyás következményei miatt, de igen kevés engesztelést kaptam, mert Irántam való bizalom hiányában megcenzúrázták azt, amit mondtam. Nem bíztak Bennem és nem hittek annyira Hatalmamban, hogy terjesszék üzeneteimet és figyelmeztessék e nemzedéket.

Saját viselkedésed és cselekedeteid hozták rád e Hitehagyást, nemzedék, ami keresztülszúrja szívedet, de amikor ezeket mondom neked, Szemem Véres Könnyekkel telik meg, és Szívem továbbra is úgy sír miattatok, mint a fuvola…

Mert így kiáltasz Hozzám, nemzedék: „Istenem, aggódom családomért és Magamért! Fájdalom gyötör ez égető szél miatt!" De figyelmeztetéseimre mind a mai napig sem ügyelsz, és nem veszed komolyan. Friss levegő után kapkodsz, míg bensődben égsz, de amikor a Kegyelem Szentlelke hatalommal száll le rád, hogy megszabadítson, és dicsőségben jön hozzád, hogy befogadd az Élet Lélegzetét, az Isten Lélegzetét, azaz a Szentlelket, a te lázadó és féktelen szíved továbbra is visszautasít Engem.

Igen közel van Visszatérésem, de te még mindig nem fogtad fel teljesen a jelentését. Így van ez, Vassulám, irántatok való Szeretetem sürget, hogy közelebb hozzam Visszatérésemet.

A Mindenható Hatalom, Bölcsesség és Jóság fog nemsokára győzedelmeskedni. Új életre kel az Eklézsia Háromságos Dicsőségében. Áldott az, aki megengedi, hogy a lelkében lakozzam!

Áldott az, aki Keblemre hajol és megengedi, hogy átöleljem. Lelkét fel fogják ismerni[2] Udvaromban a rajta lévő balzsamom illatáról.

Áldott, aki meghallja Szavamat és be is fogadja, szentnek fogják tartani.

Mondd meg e nemzedéknek, és különösen azoknak, akik nem ismernek Engem, hogy Isteni Szeretetemben Én, aki misztikus kegyelmeket adtam neked, hogy keltsd életre, tedd széppé az Egyházat és adj neki Élő Vizű Forrásokat. Magam vagyok e kinyilatkoztatás Szerzője, és visszatartom Hatalmam még nagyobb kegyelmeit, mert azokat később és alkalmas időben fogom megadni neked.

Ingyen adtál nekem Javaidból,
Uram, az Élet Szerelmese,
Irgalmas adományod
megmentett engem és sokakat.
Dicsőség Istennek,
dicsértessék az Ő Szent Neve!

Pihenj meg most, Kedvesem, a te Pihenőhelyeden![3] A dallamos szívdobba-

[1] Róm 1,18

[2] El fogják fogadni.

[3] Az Ő Szentséges Szívében.

nások, amelyeket hallasz, az Én Szeretetem Sóhajai mindnyájatokért.

Jöjj! Mi ketten?

ΙΧΘΥΣ

1998. november 11.

Jóságos Uram!
Kérlek jöjj, és munkáld meg akaratomat,
hogy a Te Akaratoddá váljon!
Tisztítsd meg és alakítsd át,
hogy egyedül a Te Isteni Akaratoddá legyen!
Jöjj és semmisíts meg bennem mindent,
ami megbánt Téged, hogy könyörületed
tisztává és elfogadhatóvá tegyen
számodra az Ítélet napján!

Jézusom, Te végtelen szeretetedben
meghaltál értem,
hogy életet és boldogságot adj nekem,
és bejuthassak Országodba és dicsőségedbe.
Jelölj meg engem mint Tiédet mindörökre!

Én papom![1] Cseréld szeretetből font koszorúra Töviskoronámat, amit e nemzedék oly örömmel erőltet Rám, és újabb Getszemáni szenvedésekbe kényszerít Engem. Túláradó szeretetemben és a Getszemániéhoz hasonló szenvedésemben írtam nektek ezeket az oldalakat, azért, hogy higgyetek Szentlelkem hatalmában, aki most tanúságot tesz. Nyújts Nekem tiszteletet szívedben, Paraskevi! Add Nekem idődet, hogy ismét leírd szavaimat, melyek tele vannak sóhajjal és szomorúsággal. Ne hagyd abba az imádságot, és lelked egyedül az Én változatlan Istenségemre figyeljen![2]

Ó gyermekem… légy mindig türelmes, és Én a te türelmed által továbbra is kiáradok a száraz földekre, Isteni Szeretetembe merítem őket, és mennyei harmattal adok növekedést ott, ahol most csak szárazság van. Csillapítsd szíved aggodalmát! Bízz Bennem, a te Teremtődben, mert Én nagy dolgokra vagyok képes. Végtelenül gazdag vagyok kegyelemben és erényben, ezért meghívlak, menyasszonyom, hogy oszd meg Vőlegényeddel eljegyzésünk dicsőséges Ajándékát, vagyis fenséges Keresztemet…

(Megértettem, hogy ez a meghívás a Keresztben való osztozásra vonatkozott, de nem csak az osztozásra, hanem arra is, hogy hatoljak be teljesen Urunk Szenvedésének misztériumába, mert ezt a felszólítást már meghívásom elején megkaptam. A mi Urunk, a mi Jegyesünk, az emberiség Szerelmese újból leszállt Trónjáról, hogy teljesebb ismeretet adjon nekem a Kereszt értékéről.)

Jöjj készségesen, mint minden időben, amikor ölelésembe hívlak…[3] Engem megölelni annyit jelent, mint Keresztemet átölelni… És most hadd leheljem beléd Osteni Szavaimat:

Mondottam neked, hogy amikor Engem átölelsz, akkor Keresztemet öleled át, és ebben az ölelésben Világosságomba merítkezel. Az út, és újból elmondom, az egyetlen út, ami elvezet téged ahhoz, hogy Velem az Isteni Szeretetben egyesülj, az, amikor önként és szeretettel átöleled Keresztemet, ami jól tudod, hordozza annak szenvedéseit, de örömeit is, és elvezet téged a Kálváriára, ahol lelked fel lesz magasztalva.

Az Én édes ölelésemben örömet lelsz, de legnagyobb örömed mind között az lesz, amikor ráébredsz, hogy te az Én Kínszenvedésem mása, a Legfőbb Áldozat része, az Én részem lettél: a szeretet újabb áldozata, újabb élő feszület, újabb rabszolga, akit váltságdíjul adnak a világért. És az Én ölelésemben lelked erőt és olyan erényeket merít Belőlem, melyek Hozzám hasonlóvá tesznek téged.

Lelkem szerelmeseként szíved dicsérő himnuszokat fog zengeni, melyek eljutnak a magasságokig és az Ámen füléig, és így dicsőítést kap a te Háromságos Istened…

[1] 1 Pt 2,9
[2] Jézus ekkor hosszan felsóhajtott.
[3] Akkor hirtelen elhallgatott, mint aki komoly dolgot akar mondani, hangnemet váltott és így szólt: „Engem megölelni annyit jelent, mint Keresztemet átölelni…”

Ki fogyja fel teljesen napjaitokban Keresztem dicsőségét? Igen kevesen! Ezért jövök el általad, hogy a szenvedésen keresztül tanítsam a világot. A lelkek után való szomjúságomban és nagy fájdalmamban, mert látom, amint a lelkek az örök tűzbe hullanak, mindenkit felszólítok ebben a világban a megtérésre, és felszólítok arra, hogy készüljön fel Országom dicsőséges földi Uralmára, amelyben az Én Isteni Akaratom lesz mindennapi életetek lényege és a homlokotokon lévő jel.

Belekiáltok lelketek éjszakájába. Időnként betekintek szívetek ablakán, reménykedve, hogy e szavakat hallom tőletek: „Jöjj, Szeretett Megváltóm, jöjj és nyisd fel alvó szememet, fordítsd szívemet a Te Jóságod felé, és szakíts el a bűntől! Jöjj, és nyisd meg az Erények kapuját számomra, hogy beléphessek, és tisztelettel leborulhassak Háromságos Dicsőséged előtt! Lelkem Kedvese, Dicsőséges Szavaddal adj újból életet lelkemnek!" És Én így válaszolok nektek: „Nevem dicsőségére sohasem foglak elhagyni benneteket Én, aki fenségben a föld és a menny fölé magasodom, és Életet fogok adni nektek."

Adj megnyugvást most Nekem, Vassula, bízd Rám magad! Pihentess készséggel a szívedben, szenteld Nekem idődet! Szeresd azt, akit nem szeretnek és kövesd útmutatásomat!

Én, Jézus, megáldalak és mondom neked: benned van az Én mennyországom! Holnap folytatom üzenetemet. IC.

(A következő napon Jézus újból eljött és diktálásra szólított, ezért szívem örömmel üdvözölte Őt e szavakkal:)

Túláradó szeretetedben, Irgalom Ura,
isteni gyengédségedben jöjj hozzám!
Megjelölt rabszolgád rendelkezésedre áll.

Az a megtiszteltetés ért téged, hogy meg lettél jelölve, rád írtam, hogy Hozzám tartozol, hogy az Én birtokom vagy... Ezek a jelek nemesek és felbecsülhetetlen az értékük. Azok előtt fedem fel, akik előtt akarom. Testi szemmel nem láthatók, de a kegyelem által, a lélek szemével igen.[1]

Azért jöttem a világba, hagy szolgáljak, és nem azért, hogy Nekem szolgáljanak. Isten létemre kiüresítettem Magam, hogy Magamra vegyem a rabszolga állapotát. Ahogy Atyám Engem - Akaratommal megegyezően - ajándékul adott nektek a ti megváltásotokért,[2] Én a ti időtökben az Én céljaim megvalósítására hívom, és Üdvözítő Tervemhez emelem, a Magam másává alakítom Választottaimat.

Jóval teremtésük előtt kiválasztottam őket, hogy az Én igaz képmásaim és tervemnek, a Szeretet Tervének munkatársai legyenek. Abban a megtiszteltetésben részesülnek, hogy megjelölöm őket ugyanazokkal a jelekkel, amelyekkel Én lettem megjelölve, hogy egészen az Enyémek legyenek, és ezáltal megmutassam a világnak, hogy ők valóban az Enyémek, az Én ivadékaim... Amikor tehát üldözik, leköpik vagy megfenyegetik őket, amikor félreértik, megrágalmazzák őket vagy rájuk rontanak, ők tudják, hogy Tőlem valók, csont az Én csontomból, hús az Én húsomból.

Meg vannak jelölve mindazokkal a nemes jelekkel, amelyeket Én kaptam a ti megváltásotok érdekében. Ezekre az értékes lelkekre is folytonosan rátaposnak a ti érdeketekben, istentelen nemzedék. Nap, mint nap irtják és ítélet alá vonják őket, még Egyházam méltóságai is! Miként a juhokat, őket is minden idők szentjeinek és prófétáinak vágóhídjára viszi azoknak a hamis vádja, akik mind a mai napig ravaszul kijátsszák szavaimat[3]

[1] Ahogy Urunk mondja, a lélek csak a kegyelem által válik képessé arra, hogy a „lélek szemével" meglásson olyan dolgokat, amelyek nem külsők, és a testi szemmel nem láthatók. Még Kínszenvedése jegyeit is megadhatja a léleknek, megjelölheti vele a lelket (belső jegyekkel), és a lélek, aki azt elszenvedi, azáltal a Legfőbb Áldozat másává válik.

[2] Jézus Akarata egy volt Atyja Akaratával.

[3] Jézus arra utal, hogy azok az emberek nem törődnek az Ő figyelmeztetésével: „Gyümölcseikről ismeritek meg őket."

annak érdekében, hogy megmagyarázzák hitetlenségüket!

Nem tetszik Nekem magatartásuk.[1] Az egész emberi nem ellenségeivé válnak, mivel megakadályozzák Választottaimat abban, hogy Akaratomat népem tudtára adják és újjáépítsék Házamat. Így ezek az elnyomók mindenkor elérhetik gonosz céljaikat.

Ahogy mondtam, Vassulám, úgy adlak minden népnek, mint az Én adományomat, vagyis az ő javukra, hagy visszhangozd az Én Szavamat és szolgáld az Egyházat. Az örökkévalóságtól fogva az volt a szándékom, hogy te az Én igazi képmásom légy, vegyél részt Szenvedéseimben, hogy majd egykor részt vehess Dicsőségemben is. Keresztem Világosságánál és az Én Elgondolásom szerint változtass magatartásodon! Munkálkodj a Világosságért, ami ugyanazt jelenti, mint Keresztem felmagasztalásáért munkálkodni.

Kedvesem, az állhatatosság lelkét adtam neked, hogy lépést tudj tartani Velem. Az éjszaka már majdnem elmúlt, és hamarosan nappal lesz! Ezért bátorság, leányom, bátorság! ... Keresztemmel egyesülve mindezeket az Én Nevemben tetted, vagyis az Én Nevemben tettél tanúságot Üzenetem mellett képességed végső határáig. Ez azért történt, hogy beteljesedjék az Írás: „Akik sohasem hallottak és láttak Engem, hallani és látni fognak, és akik nem értettek meg, Szentlelkem kegyelmével meg fognak érteni Engem."

Ezért továbbra is öleld magadhoz Keresztemet, juss át a tengereken egyik kezedben Szeretet-himnuszommal, a másikban pedig Keresztemmel! Légy az Én vidám követem, és ne válj hűtlenné Keresztemhez! Továbbra is nyilvánítsd ki Akaratomat és mindazt, amit Tőlem hallottál és tanultál! Légy az Én örömem, légy az Én mennyországom!

Emlékezz: felkínáltam neked, hogy oszd meg Velem az Egység Keresztjét, és továbbra is maradj Isteni Vőlegényed Keblébe és az Én Keresztembe oltva! Szemed lássa meg Keresztem által azt, ami láthatatlan, de örök, és ne csak azt, ami látható de egyszer elmúlik. Ezért Keresztem által keresd mindazt, amit Az majd a mennyben fog nyújtani neked!

A Szívemben lévő összes Kincset meglátható, ha az Én Keresztemen, a te Megváltásod és a te megmentőd Szemén keresztül nézed őket. Aki Hozzám csatlakozott és egy Velem, akit Én formáltam és össze van kötve Velem, annak szíve bele van oltva az Én Keresztembe és mindabba, amit Keresztemmel együtt el kell viselnie. Aki meg van győződve arról, hogy Hozzám tartozik, annak meg kell értenie, hogy ezáltal Keresztemhez is tartozik.

Nem olvastad?[2] „Az Istennek tetsző szomorúság ugyanis üdvös töredelmet eredményez,[3] s ezt senki sem bánja meg; a világ szomorúsága ellenben a halálba visz. Lám, ebből a ti Istennek tetsző szomorúságotokból mekkora buzgóság fakadt, sőt mentegetőzés, méltatlankodás, félelem, vágyakozás, buzgólkodás", és ehhez hozzátenném, mily nagy kitartás és erősség fakadt belőle.

Amikor[4] a kegyelem által szenvedést kaptál azért, hogy bánd meg bűneidet, akkor megnyílt lelked szeme, mert szorgalmasan követted Hangomat. Vassulám, figyeld meg, miként indítottalak bűnbánatra! Lásd, miként vezettelek Keresztemhez! Lásd örömömet, amit akkor érzek, amikor önként sietsz Hozzám, majd Keresztemhez!

Határtalan az örömöm, és eltölt a vigasztalás. Nem könnyű feladat összegyűjteni bárányaimat, és még nehezebb egyesíteni őket, leányom, de te nekem adtad bizalmadat a reményben, a szeretetben és a hitben, és ezért cselekedhetek általad most Én, és terjeszthetem Üzenetemet

[1] Vö. 1 Tesz 2,15-16.

[2] Vö. 2 Kor 7,10-11.

[3] Mert bűnbánatra, majd a kereszt átölelésére vezet.

[4] Még 1985-ben.

úgy, ahogy Én akarom terjeszteni. A te megpróbáltatásaidon keresztül pedig Én aratok diadalt, Vassulám.

Légy békében és továbbra is élj Keresztem Világosságában: élj igaz életet Bennem,

Jézus Krisztusban!

ΙΧΘΥΣ

1998. november 28.

(Ma betelik a felkent üzenetek tizenharmadik esztendeje. Gondolataimba merültem egész napon át. Eltűnődtem azon, hogy miként kaptam a sok ki nem érdemelt kegyelmet. Úgy éreztem, hogy „azok közül, akik hozzám hasonló nyomorúságos állapotban voltak, senki sem kapott Istentől olyan nagy kegyelmet, mint én. Nagy volt Isten irgalma az én lelkem iránt. A királyok Királya vitt be engem Királyi Udvarába. Ő szólított engem nevemen, és hívott meg nagy lakomájára. Királyi bőkezűséggel bánt velem. És hogy még jobban kedvezzen nekem, irántam való, mindent felülmúló és túláradó szeretetében a királyok Királya megadta, hogy kiváltságos módon mindenkor Királyi Jelenlétébe léphessek. Hogy szabadon meglátogathassam és elhagyhassam Királyi Udvarát. Úgy tűnt, hogy nyomorúságosságom és semmiségem megnyerte tetszését. Megmentésemre felfedte előttem a mennyet és a földet, és mindazt a csodát, ami az ég alatt van. És hogy dicsérjem Szent Nevét, a mi Urunk és Istenünk megtanított arra, hogy miképpen foglaljam himnuszokba Nevét.")

Uram, bár rám tekintett a Halál,
a Te nagy Hatalmad megmentett engem.
Kinyújtattad Királyi Jogaradat
a nemlétező felé.[1]
Bárcsak megemlékezne mindenkor
Neved és Jogarod Hatalmáról
minden ember!
Örömmel mutattad meg
nyomorúságos lelkemnek Gazdagságodat
és Országod végtelen fenségét.
Sohasem bántál velem úgy,
ahogy hibáim szerint
megérdemeltem volna,
hanem parancsot adtál angyalomnak:
„Vedd fel, hozd Hozzánk[2] *haza biztonságban*
és sértetlenül a Mi Házunkba!"
És ő így is tett…

(Ezután angyalom vonta magára a figyelmemet. Megkértem, mint régen, hogy rajzoljon nekem valamit…)

Magasságbelinek leánya! Béke, béke! Lépj be Urunk örömébe! Egyedül Neki engedelmeskedj! Én, a te őrangyalod, a szívemből adom neked ezt a rózsát. Méltányold és tanuld meg megismerni Urunkat! Térj be Szentséges Szívébe! Isten szólított téged, és te békét kötöttél Istennel.

Én, Dániel, Isten szolgája, vittelek téged a Magasságbelihez. Ma örvendez a menny. Jöjj, közeledj bizalommal a Kegyelem Trónusához!

Én, Dániel, megáldalak téged a Szentháromságban,

Isten szolgája, Dániel.

(Az Atya lehajolt az Égből, és így szólt hozzám:)

Vassulám! Semmi sem szerez Nekem nagyobb örömet, mint az, ha összeszedett

[1] Átvitt értelemben, nem léteztem addig, amíg lelki halálomból Jézus fel nem támasztott.

[2] A Szentháromsághoz.

vagy Jelenlétemben. Magasztald fel Szavamat! Én, az Isten, letekintek a mennyből a szobádba, virágom. Te láttad Dicsőségemet, megízlelted édességemet, és elnyerted jóindulatomat. Még mielőtt létrejöttek a hegyek, mielőtt bármi kisarjadt a földön, Én már kiválasztottalak téged, szeretett gyermekem, hogy dallamos éneket zengj háromszorosan Szent Nevem tiszteletére, és Szavammal életet adj a megholtnak. Én bíztalak téged, gyermekem, születésedtől fogva angyalom gondjára, hogy őrizzen, és Hozzám vezessen. Látod? Mondhatja-e valaki: „Isten nem nyilvánította ki Isteni Hatalmát. Isten megfeledkezett teremtése iránt való Szeretetéről és Hűségéről."

Ó Vassula! Tizenhárom balzsamos év telt el, a rád bízott, felszentelt Üzenetek tizenhárom éve, hogy kijelentsd a népeknek Akaratomat. Én szóltam, és te hittél... Én adtam neked ezt a mérhetetlen kincset, és eltöltöttem nemzedékedet illatom áradatával. Kívül-belül illatossá vált minden lélek, aki kinyitotta előttem szíve ajtaját. Édességem behatolt a csontvelőkbe, beillatosítotva a lelket és az elmét... Nem tudtad, hogy ha megígérek valamit, azt be is tartom?

Gyermekem, hajolj most arra a Szívre, amelyhez Fiam, Jézus Krisztus van a legközelebb, és ne feledd: meg fogom nevelni ezt a nemzedéket, és meg fogom értetni vele, hogy a halhatatlanságnak a Háromságos Istennel való rokonság az alapja. Az a szándékom, hogy minden lelket a szeretet isteni és bensőséges egységébe vonzzak, és átistenítsem őket a Mi egyetlen Lényegünkben és egyetlen Akaratunkban...

Dicsőség a mi Háromságos Istenünknek,
a menny és a föld Istenének,
akinek hatalma alatt minden teremtmény
meg fogja hajtani térdét!
Dicsőség Neki
nemzedékről nemzedékre az Egyházban!

Mondjuk mindannyian:
Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség.
Egy az Isten, mindnyájunk Atyja,
aki mindent átjár
és mindenben benne van.
Egyetlen igazi teológia van:
Isten szemlélése
az Ő Háromságos Dicsőségében
és Isteni Misztériumában!

Légy áldott! Én, a te Örök Atyád az egész menny színe előtt megáldalak téged homlokodon Isteni Szeretetem kenetével.

1998. november 30.

Uram, engedd meg, hogy utam végén,
amelyet Te jelöltél ki számomra,
rátaláljak a megígért örömre.
Igazságos Atyám, taníts engem,
hogy igazságosság
és bátorság legyen öltözetem!
Uram! Házadat lázadás rombolja szüntelen,
és még nyoma sincs
Húsvét dátumai egyeztetésének.
Nem igazán látható. Még nem...
Életemet zokogó fuvolává tetted
attól a pillanattól kezdve,
hogy Szíved Szenvedésének Tavába merítve
megkereszteltél engem.
Jól tudom, hogy Maga az Isteni Hatalom
hívott meg engem,
és az élő Védelmező ölelésében vagyok.
Ő fog győzni e föld pora felett,
de én ébredésem után is testemben élek még.

Ó gondolataim Tolmácsa,
ne engedd, hogy hárfád, ahogy nevezel,
gyászdalokat zengjen, nehogy bűnbe essek!
Bárcsak ne tenne szereteted
ily próbára többé,
miként most megpróbálsz!

Leányom! Hagyd abba ezt a gyerekes beszédet! Szeretettel állok előtted most is, és arra emlékeztetlek, hogy nem lehetsz társaságomban úgy, hogy ne részesednél Szenvedésemből, és arcvonásaid ne válnának hasonlóvá az Enyéimhez! Ó, a mi bensőséges szövetségünkben és ölelé-

sünkben megadtam neked Szeretetem kenetét, hogy légy újabb feszületté, újabb rabszolgává, aki el lesz adva a világért. Ha Én, ahogy helyesen mondod, belemerítettelek a Szenvedés Tavába, a Szívembe, vedd számba azt is, hogy mit hozott neked ez a keresztség, mily illatot, mily királyi ruházatot! Úgy bántam veled, ahogy választottaimmal bánok.

[1]Lásd, saját Fiamat, Jézus Krisztust adtam neked ruházatul!

[2]És Én, a Kapu, amelyen az erényes lélek a mennybe jut, ünnepélyesen mondom neked: maradj olyan, mint a liliom, amelyet tiszta mirhaként csurgatnak a Szenvedés Tavába - ami valójában Krisztus Könnyeit jelképezi -, Mi pedig hadd szóljunk így kedvesünkhöz: „Milyen jó a te illatod, mindnél kellemesebb és a Mi kimondhatatlan Világosságunkkal ékes! Áraszd szét édes illatod továbbra is, hogy rátalálja megígért örömre az út végén, amit Mi készítettünk menyasszonyunk számára. Ott rátalálsz boldog pihenésedre az Örökkévalóságban."

Vassulám, ezt a Szívemben lévő szenvedést, ahogy korábban már megmondtam neked,[3] Rám erőltették. Ez a nemzedék újabb Getszemáni szenvedésekbe visz Engem. Mit tehettem volna még, amit nem tettem meg? Isten létemre kiüresítettem Magamat, hogy felöltsem a rabszolga állapotát. Szolgáltam. Mind a mai napig nincsenek azonban[4] megelégedve.

Házam romokban áll, és Én aggodalmamban, hogy megmentsem népemet a romlástól, Királyi Jogarommal prófétákat támasztottam, hogy vegyék fel a rabszolga állapotát, önként szolgálják Házamat és erősítsék meg azt a Házat, amelyet Saját Vérem árán vásároltam meg.

Egyes pásztoraim azt kérdezik: „De mit tegyünk, hogy életünk elfogadható legyen Számodra?" Imádságra és szívből fakadó bűnbánatra szólítottalak benneteket, hogy engesztelődjetek ki Velem, a ti Istenetekkel: hagyjatok fel eddigi életmódotokkal, kövessetek Engem, hogy életetek elfogadhatóvá váljék Számomra, és ily módon a Mi Háromságos Szentségünk Ismerete is növekedjék bennetek. Majd engedjétek meg Nekünk, hogy elvezessünk titeket a Jegyesi szemlélődésre, a Mi Ölelésünk Isteni bensőségességében.

Be akartok lépni Háromságos Istenségünk örömébe? Hívjátok akkor a Szentlelket, az Életadót, a karizmák Adóját, hívjátok szívetek megvilágosítóját, aki képes mindent betölteni anélkül, hogy Őt bármi határok közé szorítaná, hogy nyilvánítsa ki Hatalmát lelketekben, és parancsára minden újuljon meg bennetek. Jóságos Szeretetén és Kegyelmén keresztül megmutatja nektek Dicsőséges Hatalmát abban az átváltozásban, amit bennetek véghez vihet, megadva nektek a szükséges erőt és kegyelmet ahhoz, hogy többé ne lázadjatok.

Közületek még mindig sokan[5] kérdezik magas hivatalukban: „Miért lépne közbe Isten, amikor Egyházunkat oly sok éven át gazdagította a Szentlélek és a sok Szent?"

„Azért, hogy véget vessen lázadásotoknak és hitehagyásotoknak!" Ez az Én válaszom. Jóságos leereszkedésünkben megkönyörültünk rajtatok. Maga a Tavasz fogja illatossá tenni ezt a földet. Illatommal beborítja és új életre kelti ezt a hitehagyott nemzedéket...

A Húsvét dátumainak egyesítésével kapcsolatban, Vassulám, még mindig úgy várakozom ajtójuk előtt, mint koldus az alamizsnára. Még mindig várok arra, hogy egyesítsék a dátumokat! Ők továbbra is egységről és testvériségről beszélnek. Pedig csak a szív megtérése fogja őket alázattal az egység útjára vinni.

[1] Hirtelen az Atya szólalt meg.
[2] Majd a Szentlélek szólt.
[3] 1998. november 11.
[4] E nemzedék.
[5] A „sokan" nem jelenti azt, hogy „mindenki".

Mondom neked, hogy Én ismertettem meg Pál apostolommal a szívébe adott kinyilatkoztatás által az egység fontosságát, és azt, hogy miképpen kell megőrizni a Lélek egységét a béke által, ami összeköt benneteket. Értésére adtam adományaim sorrendjét is. Felfedtem előtte, hogy mindnyájatokat megajándékoztalak kegyelmemmel, amit sokféleképpen osztok szét. Tudtára adtam, hogy felmentem a magasságokba, foglyokat ejtettem és adományokat juttattam az emberiségnek. Egyesek számára az volt az adományom, hogy legyenek apostolok, mások meg próféták, evangélisták, pásztorok és tanítók, hogy mindannyian egy szívvel és egy akarattal építsék fel Testemet, az Egyházat.

Szavammal prófétákat támasztottam, és ők nem azonosak azokkal, akik magukat teológusoknak nevezik. Az Én prófétáim azok, akiket Én a Szívembe emelek, és ott melengetek, hogy eljussanak Isteni Akaratunk teljes ismeretére, és képesek legyenek Akaratunkat kijelenteni népünk előtt. Én Magam nyújtok nekik elismerést közvetlen beavatkozásommal. Felkészítem, és teljesen átadom őket nektek, hogy figyelmeztessenek benneteket, és Szavam által ismertetem meg velük Akaratomat.

Az Én prófétáim azok, akik a kegyelem révén egyenesen az Én Szájamból táplálkoznak, és akiknek Én Magam teszem szájukba Szavamat. Még rajtuk csillog a mennyei harmat, amikor eljönnek hozzátok és szavuk üdítő esőként hull rátok.

Az Én prófétáim szava, ami közvetlenül Tőlem való, olyan, mint a kard: bűnbánatra indítja a hitehagyót, Nekem pedig tiszteletet és dicsőséget ad. Az Én prófétáim szava fáklyaként világít bele lelketek sötétségébe. Csontjaik újból kivirágzanak sírjukban.[1]

Ha valaki megkérdezi: „Miért hangsúlyozza Urunk, prófétái szerepének jelentőségét?”, így válaszolj: „Urunk azt mondja: »Ne azért vizsgáld Szavamat, hogy igazold racionalizmusodat, hanem hagyj fel bűneiddel és élj boldogan! Örvendezzen lelked a te Urad Irgalmában![2] Ne üldözd prófétáimat, mert ők az Én angyalaim, akik az Én Szavammal vigasztalnak benneteket. Az a feladatuk, hogy figyelmeztessenek, és bűnbánatra vezessenek benneteket.«”

Tehát most van a bűnbánat ideje! Mondjatok le bűneitekről és nyerjétek el tetszésemet!

Ó Vassula! Kihoztam egy palántát Egyiptomból, hogy elültessem ott, ahonnan ellenségem elvitte a föld élelemtartalékát. Gyengéd gondoskodással utat készítettem számára, felkentem és elültettem. Talaját feljavítattam, hagy megmentsem népemet a pusztulástól. Gyökeret eresztett és fává fejlődött. Ágai egészen a tengerig nyúltak. Gyümölcse bőséges és ízes volt. Bár gyakran érte mennydörgés, szélvész és tüzes vihar, mégsem ingott meg.

Ellenségem három éven és még néhány napon át reszketett félelmében. Haragra gerjedve, súlyos fenyegetések között hadsereget gyűjtött, hagy a pusztulás rostájára tegye, és kantárral megfékezze fám gyümölcseit. Én azonban összeszedtem és a Szívembe rejtettem őket. Az emberek sokszor megtámadták fámat, de sohasem győzték le, mert az Én Háromságos Áldásom van rajta. Ó... és a földművesek

[1] Ebből megértettem, hogy Isten mindig fog prófétákat küldeni hozzánk. Az a tény is, hogy Illés próféta elragadtatott és nem halt meg, azt jelképezi, hogy a prófétaság sohasem fog kihalni.

[2] Isten beavatkozását üldözni és tagadni halálos bűn, mert az Irgalmának megtagadása. Idézet Sziénai Szent Katalintól, akinek az Atya diktálta a következőket: „Műveim, melyek igazságosak, és az igazságban születtek szeretet és irgalom által, folyamatosan megbotránkoztatják az embereket. Fiam Művei ezzel a hamis ítélettel, és az irígység és a büszkeség mérgével voltak rágalmazva és igazságtalanul megítélve, és hazugsággal telve mondták az ellenségei: „Ez az ember Belzebub erejével dolgozik.” Így a bűnös emberek megmaradva önzésükben, tisztátalanságban, büszkeségben és fösvénységben, mely az irígységen alapul, és romlott meggondolatlanságukban, türelmetlenül mindenkor megbotránkoznak Bennem és Követőimben.”

mily gyakran szántották fel hátát, barázdákat húzva rajta, hogy megtörjék, de az Én jobb Kezem megrázta jármukat és megzavarta őket.

Mily áldottak azok a népek, amelyek oltalmat találnak ágai alatt és táplálkoznak gyümölcseivel, melyeket Én pecsételtem meg Szentlelkemmel! - Ingyen kaptad az Élet Szavát, Vassulám, hogy te is ingyen add tovább a haldoklóknak. Jaj annak, aki tüzet visz kezében, hogy elpusztítsa azt, amit Én ültettem!

Továbbra is betakarlak édességemmel, jóságosan beléd helyezem, hogy az egész világ megízlelhesse! Vádlóid pedig tűnjenek el, mint az illanó árnyék!

Én, az emberiség Szerelmese, a te Urad és Istened, kérem, hogy megcsókolhassalak Szájam csókjaival,[1] és illatossá tehesselek, hogy gyönyörűséges maradhass Tekintetem előtt!

Légy jó!

ΙΧθΥΣ

[1] Vö. Én 1,2.

1999

1999. január 1.

(Az Úr megértette velem az elmúlt hónapokban, hagy lelkigyakorlatot kellene végeznem, és mindinkább be kellene most lépnem a szent szemlélődésbe. Ez is az egység gyümölcse. Mi lenne annál magasztosabb, mint a Szent Isten karjaiban lenni? Mi lenne inkább Isten tetszésére, mint az, hogy Felsége birtokába adjuk magunkat, és hogy mi is megtanuljuk, miképpen birtokoljuk Őt. E béke nyugalma szorosabbra fűzi az Istennel való egységet, erőt ad, hogy folytathassam azt, amit az Atya jelölt ki számomra, buzgóságot és szomjúságot ad a lelkek megmentésére.

Azt is észrevettem, hogy Isten most a hangsúlyt szolgálataimra helyezte, amelyeket törékenységem ellenére Neki nyújtok, és hogy szeretetteljes oktatása arra összpontosult, amit még meg kellene tennem. Más szavakkal kifejezve az üzenetek személyesebbé váltak, bár Isten időnként egész Egyházához is fog szólni.

Szeretném azt is megemlíteni, hogy az emberek dicsérete egyre jobban zavart, sőt szinte félelemmel töltött el. Valahányszor észrevettem, hogy valaki nem Isteni Mesterünk Szavait figyeli, hanem engem, úgy éreztem, hogy Isten Szerető ölelésébe kell menekülnöm, egyre közelebb húzódva Hozzá. A személyem iránt megnyilvánuló különös figyelem olykor émelygést keltett bennem... Isten világossá tette előttem, hogy a világ hívságai veszélyes befolyást gyakorolhatnak rám, és elvonhatnak a Szeretet Karjaiból, arról a Helyről, ahol lenni szeretnék.

A kegyelmek és adományok óceánját kaptam, de vajon dicsértem-e ezért eléggé Istent? Nem voltam-e közömbös adományaival szemben?)

Vassulám, maradj szilárd abban, amit értelmednek átadtam, és hajolj a Szívemre! Én vagyok a te Sziklád. Igen...[1] Magamnak akarlak téged! Azt akarom, hagy ebben az évben add át magadat, kedvesem, a szemlélődés édes nyugalmának, ami kiszakít a világ forgatagából, hogy eljuss mennyei Ölelésembe. Nem lenne tetszésemre, ha ellenkeznél Akaratommal. Azt akarom, hogy pihenj meg az Én dicsőségemre, de Egyházam javára is! Jöjj Hozzám gyakran, hogy leírd mondanivalómat! Igénybe veszlek azért, hogy Egyházam megújuljon, és kiterjedve megerősödjön a kegyelemben. Kezdetben megmutattam neked fáradtságomat, és megkérdeztem, hogy kész volnál-e Engem megpihentetni. Most pedig kijelentem:[2]

„Az Én kedvesem az Én mennyországom.
Ő a Házamban lévő édes illat,
aki az Én jóindulatomat élvezi.
Ő az Én angyalaim éneke.
Ó, mit meg nem tennék érte!”

Ó végtelen és felfoghatatlan Istenem,
hogyan tekinthettél rá egyáltalán
méltatlan és lázadó teremtményedre?

Én, Jézus, elég vagyok ahhoz, hogy mindenkit ráébresszek Hatalmamra és Végtelen Irgalmamra... Ha eltávolodtok ettől[3] a Tűztől, ami Szívemből fakad, akkor kialszik bennetek a láng. Én lángolva és égve tarthatlak, életre kelthetlek titeket, hogy izzó szeretetet érezzetek Irántam, Házam és házam népe iránt. Én mindenkit visszahozhatok az életbe és tökéletesíthetek a szeretet kötelékeivel...

Uram, Istenem, mindig féltem
az emberek dicséretétől,
mert féltem, hogy az bánt Téged.
Egész idő alatt igyekeztem
távol tartani magam
az emberek világias lelkesedésétől,
mert hiszen Te kezdettől fogva

[1] Ez az „igen” megerősítette érzéseimet.

[2] Az Úr e szavakat mondta nekem gyengéden.

[3] Jézus nyomatékkal mondta ezt, a Szívére mutatva.

értésemre adtad
rendkívüli nyomorúságosságomat,
és azt, hogy én vagyok az emberek között
a legkisebb.

Kalapácsütésként hatottak lelkemre
Szavaid, és a szívembe vésődtek.
Időnként emlékeztettél semmiségemre,
hogy elveszíthetem Szívedet
és minden isteni kegyelmet,
ha csak egy pillanatra is
felemelem a fejemet.

Túláradó szeretetedben
a Szíved közelében tartottál, megvédtél,
és így adtad tudtomra,
hogy örömödre lenne,
ha a háttérbe húzódnék,
ha semmi maradnék,
mert akkor Te tehetnél meg MINDENT,
és Te lehetnél a MINDEN!

Már gyermekkoromban is
többször megjelent nekem az ördög
egy morgó fekete kutya képében,
arra készen, hogy darabokra tépjen,
de a Te határozott közbelépésed
megvédett engem.

Állandó Jelenléted megőrzött
és isteni egységre vezetett Szíveddel,
felbonthatatlanul egyesített Veled.
Ily leírhatatlan módon vezettél,
ami mind a mai napig
álomnak tűnik előttem…

Szeretlek Téged, lelkek Jegyese!

Lásd, ez a Szív választott ki téged. Ez az a Szív. amelyet keresztülszúrtak… E Szívet te megízlelted, érezted, hallottad. Csakhogy, Én tulajdonom és Én gyermekem, a mi munkánk még nincs befejezve, mert Vérem továbbra is folyóként ömlik Szívemből.

Egyedül Te vagy az én Istenem, mit tehetnék Érted?

Figyelj és írd: szolgáim közül sokan pusztítják Szőlőskertemet, és juhaim szétszóródnak. Közülük sokan romhalmazzá, elhagyottá teszik Házamat… és ők tudják ezt. Nincs béke közöttük, és ők tudják ezt. Nem vagyok megelégedve velük, és ezért nem akarnak meghallgatni Engem. Vajon fogadalmuk meg tudja szabadítani őket bűneik terhétől?

Nem, Uram, azt hiszem, hogy nem, mert a bűn az bűn.

Az Én utamon kellene járniuk, és bűnbánatot kellene tartaniuk! Akkor mirhaként száll fel majd illatuk, mely betölti Házamat. Akkor majd megmunkálom fiaimat,[1] és örömmel várom jó aratásukat. Rád bízom Szolgáimat…[2] Alkotód meg fogja hallgatni imáidat. Járj közben értük! Imádkozz és kérd az Atyát, akinek igen nagy a türelme, hogy bocsásson meg nekik! Ne késlekedj… Nem tudod, hogy még a te gyermekes gügyögésedet is meghallja az Atya, és jóságosan válaszol is rá? Oly sok kegyet adott neked! Lassú haladásod és nagy nyomorúságosságod láttán leszáll Trónjáról.

Uram, felajánlom Neked akaratomat
és mindazt,
ami Neved nagyobb dicsőségére lenne.
Te vagy az én Királyi Lakomám!

Gyönyörűségünket leljük abban, ha táplálékot adsz a szegényeknek. Maradj szoros egységben Szívemmel és figyelj dobbanásaira! IC.

1999. január 20.

(Az Úr látomást adott nekem: Néhány nyolc-tíz éves fiút láttam, akik igen veszélyes és esztelen játékba fogtak. Egy hétemeletes ház tetejét szegélyező párkány szélén járkáltak.

Néhányan elbújtak a vízvezeték csövei mögé, mintha bújócskát játszanának, de mindez az épületen kívül történt és a tátongó mélység felett. Mások meg kiugrottak az ablakon és éppen hogy elérték a szomszéd

[1] A szolgákat vagy a pásztorokat.
[2] Az Úr hirtelen felém fordult, és amikor azt mondta „rád bízom szolgáimat…”, úgy éreztem, mintha levenné hátáról az egész Egyházat és az én hátamra helyezné át.

ház ablakát. Becsuktam a szemem, és alig bírtam elviselni a gondolatot, hogy látnom kelljen, amint egyikük eltéveszti a lépést, elcsúszik és lezuhan. Figyelembe véve a magasságot, az esés halálos lett volna. Féltettem őket, és nem értettem, miért kockáztatják ennyire életüket ezzel a veszélyes játékkal. Majd rádöbbentem, hogy azért viselkedtek így, mert vakok. Minthogy nem láttak, nem ismerték fel a veszélyt.)

Vassula, az Én békémet adom neked az egység hetében. Én, az Isten, békés életre hívtalak meg. Mit láttál leányom? Mit figyeltél meg? Nem hallottad már e szavakat Tőlem: „Ne félj azoktól, akik megölik a testet, de nem tudják megölni a lelket! Inkább azoktól félj, akik tönkretehetik a testet és a lelket, és mindkettőt a pokolra vethetik." Felfedem előtted a látomás értelmét: a fiúk, akiket láttál, azokat a személyeket jelképezik, akik körülötted vannak mind a mai napig. A Szentlélek indította őket arra, hogy kövessék Üzeneteimet, és ők felajánlották segítségüket. A Sátán most megrostálja és olyan veszélyes játékra indítja őket, amit nem fontoltak meg. Ha elbuknak, lelkük végzetes módon megsérül, de ha hallgatnak Lelkemre, és felhagynak gonosz tetteikkel, élni fognak.

Vajon, melyik a fő parancsolat, amit a Szentírásban adtam nektek? „Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat!" Akiket a látomásban láttál,[1] azokról mind a mai napig azt gondoltad, hogy becsületes emberek, de ha valóban azok, akkor bizonyítsák be jóakaratukkal, alázatukkal, kíméletes cselekedeteikkel és egymás iránti szeretetükkel! Közülük egyesek nem mutattak tiszteletet a szegényebbek és azon személy iránt, akit Én választottam arra, hogy hordozza Szavaimat[2] és képviselje Érdekeimet. És miként a látomásból megértetted, hiába figyelmeztetnéd őket, mert nem hallgatnának rád... és közben Én is úgy reszketek a félelemtől, ahogy te a látomás alatt, mert bukásuk végzetes lehet!

Az Én gyermekeim, akiket a Lélek hívott és indított, azóta megnyíltak a kísértések felé, pedig ha engednék, hogy Szentlelkem legyen a Vezetőjük, nem kerülnének veszélybe. Ezért kellene Hozzám jönniük és bűnbánatot tartaniuk! Nem kellene visszaélniük jóságommal és türelmemmel, hanem figyelmeztetésemet megfogadva meg kellene bánniuk bűneiket! Akkor bocsánatot nyernének, és nem veszítenék el a Szívemet.

Ezért, aki elhatározza, hogy jót tesz, megadja Nekem a tiszteletet, békét köt Velem és felebarátaival, annak megígérem, hogy elnyeri a békét és felismeri, hogy gyengesége miatt, és mivel aludt, félre lett vezetve. Azt akarom, hogy senki ne okozzon több bajt! Senki se áltassa magát többé azzal, hogy neki van igaza. Megismétlem figyelmeztetésemet: ne áltassátok magatokat azzal, hogy nektek van igazatok! Ha valaki Nekem dolgozik, vagy elhatározta, hogy Nekem fog dolgozni, annak az Én Lábnyomaimat kell követnie! Teljes szívvel, tisztelettel és örömmel kell hordoznia Keresztemet! Ha ezt jóakarattal megteszi, megfelelő jutalmat kap mindazért a munkáért, amit az Én Nevemben jól elvégzett.

Senki ne legyen társának mestere![3] Én vagyok az egyedüli Mester. Sürgetem őket, bánják meg bűneiket, forduljanak Hozzám, és bizonyítsák be Nekem jóakaratukat!

Bármikor kérhetsz Tőlem tanácsot, Vassula, Én válaszolok neked. Megáldalak. Ragaszkodj a Reményhez![4]

Bátorság, leányom! IC.

(Ezt az üzenetet két különböző „Igaz Élet Istenben" Társulathoz intézte az Úr. Nekem személy szerint nem volt tudomásom arról. hogy nézeteltéréseik és vitáik voltak. A láto-

[1] Az Úr név szerint megismertetett velük.
[2] Az „Igaz Élet Istenben" üzenetet.
[3] Jézus arra utal, hogy senki ne vegye fel a diktátor szerepét abban a csoportban, amelyik Isten ügyéért dolgozik. Ne utasítson rendre másokat és ne „rostáljon" meg mindent.
[4] Ez azt jelenti, hogy „Ragaszkodj Hozzám!"

más alatt megtudtam, hogy kiknek szól a figyelmeztetés. Az Úr értésemre adta, hogy kik azok.

Volt valaki közöttük, akit különösen elragadott a „főnöki szerep". Jézus nem volt vele elégedett, de a többiekkel sem. Végzetes bukást kockáztattak, és ezért lépett közbe végtelen Szeretetében.)

(Később:)

Vassulám, mondd, van-e a világban vagy körülötted valami, ami tisztább és teljesebb örömet adna, mint az, hogy Velem vagy, csak Velem egyedül? Mit nyújt neked az Én Jelenlétem?

(Míg szavakat kerestem gondolataim kifejezésére, megéreztem a Szentlélek jelenlétét…)

- A Boldogság látásának előízét.

- A Te Dicsőséged szemlélését.

- A bennem lakozó gyönyörűséget, amit a szentek kapnak érdemeikért, bár nekem nincsenek érdemeim.

- Annak tudatát értelmemben, hogy természetfeletti világosságodban Te, az Isten, aki mindeneket betöltesz, de Téged semmi sem szoríthat határok közé, bennem lakozol.

- Jelenlétedben örömöt, fényt, vágyódó sóhajokat érzek. Vágyom arra, hogy mindinkább belemerüljek a szemlélődésbe és láthassam, amit szem nem látott és fül nem hallott…

Leányom, tarts ki Mellettem, és mi együtt, Karommal a karodban, miként a menyasszonyt vezeti apja vagy rokona az oltárhoz, hogy ott találkozzon Vőlegényével, úgy vezetlek majd Én is Országomba, hogy Velem uralkodj![1] Az örvendező angyalok körében, végtelen örömben vezetlek be az örök dicsőségbe. Az egész menny újból felkiált örömében, és így énekel:

„Isten munkálkodik! Hangosan kiálts, te föld, odalenn! Örömmel kiáltsatok, hegyek! Királyi kegyében a királyok Királya örömét találta választottjában. Dicsérjük az Urat, aki őt teremtette! Magasztaljátok az Urat dicséreteitekben!"

Igen! Megengedtem neked, hogy halljad Hangomat. Megengedtem, hogy szemtől szembe láss. És miért? Miért kedveztem neked?

Hogy üzeneteiddel megmentsd nemzedékünket?

Hogy megmutassam nektek Végtelen Irgalmamat, és hogy azon keresztül, amit rád bíztam, a te szájaddal zengjek költeményeket minden lépésednél e nemzedék megmentésére…

Szívem tömjénje és békéltető illata, nem vagy egyedül! Én, a te Urad és Szabadítód, veled vagyok. Egyházam ékessége, emeld fel Hozzám a szemed,[2] és légy áldott!

Teremtése iránt érzett szeretetében
Kedvesem egyetlen dallá tette a Szívét.
Hárfákat állított,
hogy zengjék az egész világon,
Őbenne Éljünk Igaz Életet!
Betölt minden ínséget
Isteni Irgalmának bőséges kiárasztásával.
Szent Istenem, a Te tiszta Neved
eljutott már a távoli népekhez.
Igen! Isteni édességeddel
lángra lobbantottál egész nemzeteket,
megóvtad az embereket a bűntől
és elhallgattattad ellenfeleid dohogását.

Megfosztottam-e valaha egy lelket Szeretetemtől és Irgalmamtól?

Sohasem…

Eleshet-e a város,[3] ha Én élek benne? Nem olvastad? „Van egy Folyó,[4] amelynek kiáradása felüdíti Isten városát és megszenteli a Magasságbeli lakóhelyét." Isten vagyok.

[1] Vö. 2 Tim 2,12.

[2] Amikor megtettem, megláttam Őt, akit szívem szeret, amint mosolyog, és látni engedi Arca gödröcskéit…

[3] Isten a „lélekre" utal.

[4] A Szentlélek.

Lelkünk Tavasza!
Miképpen méltassam,
hogy meglátogattál
nyomorúságosságunkban minket?
Itt vagy, Szeretetedet és Irgalmadat kínálod.
Megerősíted lábunkat,
mint ezüst talapzaton álló arany oszlopokat.

Szemed egyetlen pillantásával
átváltoztatod arcunkat: olyan lesz,
mint a szent Lámpatartón
ragyogó Lámpás.

Igen, valóban csak az Élet Folyója,
amelynek kiáradása
felüdíti Isten városát,
szenteli meg azt Isten számára.

A Szentírás, a Te Szavad mondja,
emberiség Szerelmese:
ha valaki szeret Téged, megtartja Szavadat,
Atyád is szeretni fogja őt,
és eljöttök Hozzá, hogy vele lakozzatok.[1]

Én vagyok a kimondhatatlan gyönyörűségek Forrása. Végtelen Irgalmam által Édenné szeretném változtatni lelketeket, alkalmassá akarom tenni Háromságos Szentségünk számára. Vissza kívánok vezetni minden lelket Magamhoz, hogy eljuthassanak Pihenőhelyükre. Ezért Vassulám, készülj fel arra, hogy kedvemért megőrizd és megóvd tanításaimat. Látod? A föld megadta termését, a hegyek és a völgyek meghajolnak átvonulásom előtt.[2] E kinyilatkoztatáson keresztül az Én Hangom hallatszik. Ne törődj a büszke szívűekkel! Ne feledd, kedvesem, Nekem hatalmamban áll, hagy legyőzzek királyokat és országokat, ha azok akadályt jelentenének Számomra.

„Miért nézitek irigykedve, ti magas kúpok, azt a hegyet,[3] amit Isten lakóhelyül választott? Igen, az Úr ott lakik örökre."[4]

Szentlelkem olyan szavakat mondott fülednek, melyek édesebbek a méznél, még a lépből csorgó méznél is. Ezek a szavak életre keltettek téged és másokat is a halálból. Látod? Tőlem való a szabadítás.

Légy példakép mások számára, kedvesem, és szeresd Lelkemet, mert egy napon megadja fáradozásod bérét és... ne félj azoktól, akik azt hiszik, hogy hatalmuk van arra, hagy mindent leigázzanak, mert Én veled és melletted vagyok.

Vassulám, újból arra kérlek, hogy légy olyan, mint Kertemnek[5] lilioma, és árassz el illatoddal! Végy körül illatoddal, választottam! Sóhajtozva várok szeretetedre, rám hagyatkozásodra, pártatlanságodra!

Ó te, akire rábíztam ezt a Szívemből fakadó kincset![6] Marad most Karjaim között, hadd érezzem semmiséged illatát, és Én neked adom az Én illatomat, hogy te légy az Én mennyországom!

Tarts ki mellettem és amellett, amit ingyen adtam neked! Soha ne fáradj bele az írásba!

Veled vagyok. IC.

1999. február 2.

Uram, engedd, hogy felolvassam Neked, amit Aranyszájú Szent János írt. Ezek tulajdonképpen a Te szavaid, amelyeket általa adtál nekünk. Íme, ezt mondtad:

„Én vagyok a ti atyátok, a jegyesetek,
az otthonotok, a dajkátok,
a gyökeretek, az alapotok.
Amit kívántok, az leszek számotokra.
Semmiben sem lesz hiányotok...
Én fogok helyettetek dolgozni.
Azért jöttem, hogy szolgáljak,
és nem azért, hogy nekem szolgáljanak.
Én leszek a barátotok és a házigazdátok,
a fejetek és a testvéretek,
a nővéretek és anyátok.

[1] Vö. Jn 14,23.
[2] Jelképes értelemben: a nagyhatalmú emberek és a jelentéktelenek is meghajoltak, alázattal elfogadva Isten közbelépését.
[3] Isten arra utal, hogy senkinek sincs joga megítélni azt, akit Isten kiválaszt, mégpedig azért választ ki, hogy belé helyezze lakóhelyét.
[4] Zsolt 68,17
[5] Urunk Szívének.
[6] Ezt hangosan és szenvedve mondta az Úr, mintha sóhajtott volna.

Én leszek mindenetek.
Csupán legyetek
bensőséges kapcsolatban velem!
Szegénnyé és vándorrá leszek,
a Keresztre és a sírba megyek értetek.
Odafenn az Atyához könyörgök,
a földön értetek lettem közvetítő az Atyához.
Ti vagytok számomra minden,
testvér, társ-örökös, barát és családtag.
Ezen felül mit kívántok?"

Oly sokszor nyújtottam felétek Királyi Jogaromat, hogy elérjelek titeket, és olyan sokszor jöttem el hozzátok, hogy megillatosítsam fejeteket. Királyi bőkezűséggel udvaroltam neked, és költeményekben szóltam hozzád. Gyengéden beszéltem veled életed minden napján a vallásról és az erkölcsről.

Az elmúlt évek alatt[1] rajtad nyugtattam Fejemet, és gyönyörűségemet leltem benned. Az Én Szívem mondta rólad: „Alakítsd őt élő oltárrá Titokzatos Testünk[2] számára! Tanítsd meg arra, hagy visszautasítsa mindazt, ami nem Tőled való! Rejtsd el őt Mibennünk,[3] hogy ujjongó áldozattá váljon, aki kész arra, hagy váltságdíjul legyen eladva a világért, és boldogan szolgáljon!" Gyengéd vonzalmamban és kimondhatatlan Szeretetemben Bölcsességet adtam neked, hogy oktassalak és megvalósíthassam általad Egyházamra vonatkozó terveimet.

Látod, kedvesem, mily buzgó szándékkal hajoltam gyengeséged fölé, hogy megváltoztassalak téged és általad másokat is, hogy Egyházam szilárd oszlopaivá váljatok? Teljes Szívemből megáldalak téged és azokat, akik az isteni tűz oszlopai lettek, és készek átadni szavaimat ezekben a sürgető Üzenetekben. Megáldom azokat, akik önként és szeretettel megtették mindazt, amire képesek voltak, akik szeretettel és lelkesedéssel készek voltak az Igazság megismertetésére, hogy kereszténnyé tegyék ezt a kereszténységét vesztett népet. Veled vagyok, és megígérem, hogy százszorosan megfizetek neked és a többieknek is.

Látod, miként támasztok békeköveteket? Látod, miként sietek Házam megmentésére? Tudod, Vassulám, az Én Szemem túl tiszta ahhoz, hogy a lázadáson nyugtassam. Művem dicsősége (mert az Én Művem ez), hogy minden lelket Szentséges Szívembe hoz. Ha nem sietek Jogarommal tanítványokat támasztani, nem borul virágba a fügefa, nem marad gyümölcs a szőlőtőn, és juhaim még jobban szétszóródnak, míg végül egy sem marad a nyájban. A Jóság és az Irgalom nem tudja elviselni, hogy oly sok lélek tart az örök tűz felé.

Kezemben a Szívemmel továbbra is szüntelenül és fáradhatatlanul betekintek minden szív ablakán, hogy felébresszem és Istenségem izzó Szeretetébe vigyem ezeket a lelkeket.

Akkor a rendkívüli és megszentelt kegyelmek áradatával szívük oltárára helyezem a szükséges erényeket, hogy teljes egységben legyenek az Atyával, Énvelem és a Szentlélekkel, és belemerítem őket a menny örökkévaló boldogságába és a Mi gyönyörűségeinkbe.

Mondom neked, hogy ott, ahol te vagy,[4] minden elmúlik, mint az árnyék, de az Én Szavaim örökre fennmaradnak.[5]

„Megnövelem benned a Házamért való buzgóságot, és az a tűz, amit beléd helyezek, lefegyverzi a nagyokat. Ne engedd, hogy ez a benned lévő Forrás kiszáradjon! Továbbra is igyekezz lelkesen védelmezni az Igazságot és Egyházamat, melyet Saját Vérem árán vásároltam meg! Ne hagyd, hogy üldözőid ostora elvegye bátorságodat vagy elfárasszon téged! Inkább tegyen erősebbé az ellened elkövetett gonosztett azáltal, hogy lelked megnyugtatására és békéjére belélegzed Számból a kegyelmeket!"

---

[1] Attól a naptól fogva, hogy kinyitottam szívemet Urunknak.
[2] Az Egyház.
[3] A Szentháromságban.
[4] A földön.
[5] A következő szavakat Urunk úgy mondta, mint amikor valaki esküt tesz, ünnepélyesen, ugyanakkor szinte parancsként.

Ó nemzedék, nem kaphattál volna nagyobb segítséget e Könyvnél[1] erre a nyomorúságos időre! Egyházam nem kaphatott volna ennél nagyobb adományt megújulásához, de Egyházam cserben hagy Engem, mert nem érti meg Szándékaimat…

Jöjj, Vassula, a Felkent oltalmat akar adni neked Szentséges Szívében. Szeress úgy, ahogyan Én szeretlek téged! Jöjj, Én birtokom, és illatosítsd meg Szívemet! Megígérem, hogy egy napon elviszlek, hogy lásd munkálkodásod édes gyümölcseit, és örvendeni fogsz…

Most jöjj Hozzám, mondd el imáidat! A te imáid mindig megindítanak Engem. Jöjj, és tégy mámorossá imáiddal!

Egyetlen szavam sincs, Uram!
Mit találsz újból
az én értéktelen és haszontalan szívemben,
hogy a lépes méznél
édesebb szavakat csurgatsz belé?

Jogaroknál és trónoknál is többre becsülöm az ártatlan lelket, bármilyen nyomorúságos is! Nem mondtad-e nekem e napokban, hogy anyaként gondolsz Rám? Mint az az anya, aki mindent kész megtenni gyermekéért, hogy megvédje az állandó bántalmaktól, a gúnytól és a világ sértéseitől. Meghatott Irántam való szereteted, felülemelkedett nyomorúságosságodon…

Mennyei Liturgiám,
Te, az Isten,
aki minden lény felett rendelkezel,
királyi ruhába öltöztettél,
hogy képes legyek
ki- és bejárni Udvarodban.

Felkentél,
hogy szemtől szembe beszélhessek Veled.
Megtöltötted szívemet
nemes gondolataiddal.

Jósággal és Édességgel tápláltál,
királyi lakomát kínáltál nekem,
hogy osszam szét nagylelkűen
és királyi bőkezűséggel a nemzetek között.

Nem Te voltál az,
aki királyi adakozásodban
az Isteni Szeretet folyamát árasztottad rám
és életre keltettél?

Minden Jóságnak Istene,
Kegyelmeknek Édes Lelke,
az Emberiség Nagy Szerelmese,
aki ismerted és ismered minden hibámat,
hiányosságomat és bűnömet,
miképpen tudsz
ez „utálatos férgek" ellenére
kegyes lenni hozzám,
és meglátogatni engem?

Fényességes Megnyilatkozás,
dicsérettel és tisztelettel fordulok feléd,
és arra kérlek,
könyörülj nyomorúságosságomon
és méltatlanságomon!
Kyrie eleison!

Ó Vassula, örülök, ha tisztában vagy törékenységeddel és nyomorúságosságoddal, és ha tudod, hogy csak Tőlem kaphatsz Életet. Én csak akkor haladhatok benned, és Akaratom csak akkor valósulhat meg benned, ha te elismered bűnösségedet, és elfogadod, hogy csak teljes Rám hagyatkozásoddal kaphatsz Tőlem kegyelmeket.

Az Én szándékaimat csak akkor valósíthatom meg benned igazán, ha átalakulsz Szentlelkem Leheletének kegyelmétől.

Én, Jézus, megáldalak benneteket, legyetek egy! IC.

1999. február 5.

Milyen viszonzást adhatnék
a Mindenhatónak
irántam mutatott Jóságáért?
Csodákat művelt bennem!

Azért építettem fel benned Trónomat, hogy örökre fennmaradjon… Én vagyok a te Királyod, azért kentelek fel, hogy beléphess Országomba. Én vagyok a te lelked háborítatlanságának Királya.

[1] Jézus az „Igaz Élet Istenben" köteteire utal.

Viaszként olvad el a szívem
Isteni Jelenlétedben.
A Te Ragyogásodban
és Fenségességedben örvendezem.
Megmutattad Hatalmadat,
amikor Szent Jelenlétedet
folyóként engedted átfolyni
lelkem pusztaságán.
Alleluja! A Te végtelen Szereteted
tisztára mosott bennem mindent,
ami lelkem szárazságában beszennyeződött.

Igen, kedvesem, Engem Irgalmamról és gyengéd Szívemről ismernek. Nem hallottad, miként változtatom át a sivatagokat folyókká, és a kiszáradt földeket forrásokká? Magasztalj Engem a találkozókon, és értesd meg e nemzedékkel, hogy Nekem Királyi Méltóságom van. Milyen viszonzást tudnak adni Nekem mindenek felett álló Uralmamért?

Az Én Királyi Szívem feltámasztja a lélekben szegényeket, Én Magam emelem fel az ínségeseket és a nyomorúságosokat, hogy királyi ruhákat adjak nekik, és megengedem, hogy Udvaromban legyenek. Megáldom őket, beléjük írom Szent Nevemet, és megnyitom előttük az erények kapuját, hogy magatartásuk Királyi Méltóságom tetszésére legyen. Az Én iskolámban megtanulják, hogyan éljenek feddhetetlen életet.

Hirdetni fogom Neved nagyságát
a találkozókon,
félelem nélkül kiáltom,
hogy velünk van az Irgalom,
leszállt a mennyből, hogy velünk legyen.

Szeretettel lépj közbe érdekemben azoknál,
akik rám vadásznak!
Ments meg az emberek elnyomásától!
Támogass engem, ahogy megígérted,
és hallgattasd el
a gonosz és hazug nyelveket!

Tapasztaltál-e bármilyen korlátozást? Beszélj róla, mondd el!...

Vajon nincs igazam, ha azt mondom, hogy Házad „belső falai" között nem találok nagy támogatásra?

Senki sem lesz képes arra, hogy legyőzzön téged, még Házam „belső falai" sem, ahogy őket nevezted, amíg veled és melletted vagyok.

A „belső falaknak" össze kellett volna csukódniuk feletted, de hiába igyekeztek a kőművesek, akik a „belső falakat" fel akarták építeni. Házam iránt való őszinte lelkesedésed, ami felemészt téged, meg fogja dönteni őket...

Nem azt kérdeztem, hogy kaptál-e támogatást Házam „belső falaitól" vagy sem. Azt kérdeztem, hogy észleltél-e bármilyen korlátozást...

Nem tapasztaltam, egészében véve nem.
Üzeneted egyre terjed.
Látom Dicsőségedet és Hatalmadat.
Nagyok a Te tetteid, Uram!
Megengedted gyermekeidnek,
hogy lássák Dicsőségedet.
Te uralkodsz mindenek felett...
és Te terjeszted
az „Igaz Élet Istenben" Szent Üzenetet...

Ezért ne félj! Ha valaki meghajlít téged, Én újból felegyenesítelek. Én támasztottalak fel, hogy légy a tanítványom. Én vagyok az, a te Vőlegényed! Jöjj hát, térj be Urad örömébe!

Figyelj gondosan és írd: Irgalmas Hívásaimnak mind a mai napig nem szenteltek elég figyelmet,[1] és figyelmeztetéseimre sem ügyeltek. Én tanítványom! Eljövetelem a küszöbön áll! Azért küldtelek, hogy hirdesd Szavaimat a világban, és beszélj Szent Nevemben, de sokan nem akarják még meghallgatni.

Végéhez közeledik a Sátán ideje, mert közel van diadalom. Ezért tart a Sátán ilyen sok lelket rabságban. Megkötözi őket a hitehagyással és a hamissággal.

Nemzedék! Nemzedék, sokszor beleestél már a hitehagyás bűnébe, de a mostaninál nagyobbat még nem láttam. Ez a bűnös nemzedék nem akar hallgatni Irgalmas hívásaimra. Továbbra is megkeményedett szívük parancsát követik, és vállukat megvonva ezt mondják Nekem,

[1] Nem annyit, amennyit remélni lehetett.

leányom: „Azt teszem, ami Nekem tetszik…” És megalkuszik a bűnnel… Mivel elhagyták az Élő Víz Forrását, meg fognak halni hitehagyásukban.

Súlyosan megsértette Atyámat e nemzedék. Meddig lesz megosztott és meghasadt a föld? Meddig lesz Egyházam megosztott és meddig lázad még?[1] Szolgáim közül sokan folytonosan károlmolják és gúnyolják Atyám Lelkét. Nem hallja még e nemzedék a menny felháborodásának hangját? Nem halljátok még a magasságos mennyből a szentek siránkozását?

Ó Vassula, hogy is ne követelne a menny megtorlást, amikor látja, hogy e lelkek[2] miként tetszelegnek utálatosságaikban. Ehhez még hozzátenném könnyekkel a Szememben, hogy Egyházamban a magas méltóságot viselő személyek közül sokan vannak, akik inkább abban bíznak, amit az emberek tartanak nagyra, és elfelejtik, hogy e dolgok utálatosak az Én Szememben.

Ünnepélyesen megkérdezlek: nem Én töltöm be a mennyet és a földet? Nem Én fogom kiárasztani Szentlelkemet az egész emberiségre, Ígértem szerint?

Ezért mondom mindazoknak, akik megkeményedett szívük parancsát követik: „Mivel nem látjátok, hogy a földet betölti Szentlelkem dicsőségének ragyogása, és továbbra is rossznak nevezitek azt, ami jó és szent, ezért saját hitetlenségetek hozza fejetekre bűneiteket. ”

Áldottak, akik hisznek! Lépjenek be az Én Örömömbe!

Azt szeretném, ha senki sem térne a tévedés útjára, és nem gondolná, hogy megenyhült Atyám haragja. Nagy az Ő Irgalma, de szigorúsága is éppoly nagy. És, ó nemzedék, miképpen fogod elkerülni a kárhozatot? Azt fogod learatni, amit ezekben az években elvetettél…

Tehát Vassulám, a te futásodnak még nincs vége, magasztald Nevemet gyülekezeteimben![3] Oly lelki adományt kaptál Tőlem, hogy képes légy gyermekeik szíve felé fordítani az apák szívét, és az apák szíve felé gyermekeik szívét. Sokak javára lesz adományod és fáradozásod. Megszentelő kegyelmeket kapnak szívükbe azok, akik meghallgatnak. E kegyelmek által megtisztul lelkük a rozsdától, mert ők szívesen látják a Kegyelem Szentlelkét.

Ezek azok az idők, amelyekről úgy ír a Szentírás, mint az Én Napomról[4] és az emésztő tűzről, ami lángra lobban, és akkor jaj a bűnbánatot nem ismerő szíveknek! Figyelmeztethettelek volna ennél többször is, nemzedék? Isteni látogatásom a küszöbön áll, és közeledik a Tisztulás Tüze, amelynek forróságában viaszként olvad meg lelketek.

Már felkínáltam neked, nemzedék, és most is felkínálom bensőséges isteni barátságomat, mely leereszkedik hozzád, de te nem fogadtad el, és közületek sokan nem értették meg, mit kínált fel nektek a Vőlegény.

Leányom, ne feledkezz meg arról, hogy Én különleges figyelemmel gondoskodom rólad. Nem hallottad azok tanúságtételét,[5] akiknek megadtam a kegyelmet, hogy az Én Arcomat lássák rajtad, és akiket megerősítettem megjelenésemmel? Ne becsüld le tehát isteni Hatalmamat! Továbbra is meg fogok mutatkozni rajtad, felékesítve téged Arcommal, mert így tetszik Atyámnak.

Tartsd szemedet gyengeségeden, nyomorúságosságodon, tökéletlenségeden és számos kétségeden, és mindig szívesen add meg Nekem a szabadságot, hogy idődet és jóakaratodat kérjem azért, hogy tedd kereszténnyé kereszténységét vesztett társadalmatokat, és járj közben szeretettel Egyházam Egységéért is!

Az Én Érdekem legyen a te egyedüli érdeked! Könyörögj a bűnösök megtéré-

[1] Ezzel egy időben azt is hallottam, hogy „hiányzik a kiengesztelődés és a béke”.

[2] A lelkek a hitehagyott nemzedéket jelképezik.

[3] Az Úr az imatalálkozókra utal.

[4] Vö. 2 Pt 3,1-18.

[5] Sokan tanúsították különböző országokban, hogy látták, amint Krisztus Arca vált láthatóvá az én arcom helyett.

séért! Olyanok ezek az imádságok, amelyeket felajánlasz Nekem, mint a tömjén édes illata. Sóhajod[1] illatárba borította Szívemet, és Én örömmel fogadtam…

Szeress Engem és adj jóvátételt azok helyett, akik nap, mint nap újból keresztre feszítenek Engem… örvendezz Jelenlétemben, veled vagyok!

Én, Jézus, megáldalak. IC.

1999. március 3.

Uram?

Én Vagyok …naha lishbu firü nabish khaleh shbekh nirü malekh bissä, mbarakh abshan khedir lah coghar.[2]

Én vagyok a te Szabadítód, a te Mindened, a te Mennyországod! Áldott, aki befogad Engem! Az Én Békémet adom neked! Én, Jézus, megáldalak téged.

Csodálatos dolog azt látnom, hagy teljesen rábízod magad az Én Hatalmamra! De gyűlöletes lenne látnom azt, ha mindezt megszokásból tennéd és nem a kegyelemben bíznál. Látod, mennyire felismerhető Isteni Jelenlétem, amikor veled beszélek?

Vassula! Hallgasd meg és írd: „A ti megmenekülésetek a megtérésben és a békességben van." Ez volt egyik Mondanivalóm, amit közölni akartam veletek az elmúlt években. Csakhogy annak viszonzásaképpen, amit a Vőlegény[3] felkínált nektek, Ő még mindig ellenségességet és megvetést kap.

Ezért kiált így: „Eljövetelem a küszöbön áll! Készüljetek fel arra, hogy kegyelemben fogadjatok Engem, amíg a Kegyelem még az ajtótok előtt áll!" Közömbösségedben azonban, nemzedék, megnövekszik és egyre gőgösebb lesz benned a sötétség. Az Én Világosságom fényesen ragyog, de a te sötétségedben, nemzedék, senki sem látja. Íme eljövök, hogy megvilágosítsam félelmetes éjszakádat, de Szentlelkemet te mind a mai napig sem tiszteled.

Mindazzal töltekezel, nemzedék, ami nem szent, és ez utálatos Szememben. Hallasz követekről, akiket Én küldök, és hálád jeléül a magasba emeled kezedet, dicséreteket mondasz Nekem azért, mert elküldtem őket hozzád mint a „Magasságbeli követeit", hogy nálad legyenek. Ahelyett azonban, hogy megfontolnád Szavaimat, hagyod, hogy szenzációéhséged győzzön állhatatosságod felett. A Szentírás szerint ilyen az álmából felriasztott ember, aki még félig alszik, amikor ébresztgeted, és hiába szólsz hozzá, mert nem érti, miről beszélsz. Szíve olyan, mint a törött korsó, nem fogadja be, amit mondok, majd balgán hagyja, hogy félrevezessék.

Ezért támasztott a Sátán oly sok hamis prófétát, akik majmolják[4] Tanításomat és Isteni Tetteimet. Közületek sokan olvasnak olyan írásokat, amelyek nem Tőlem, hanem az emberektől valók, és az ördög hamisítványai. Ítéletet fogok mondani azonban minden rejtett cselekedetről, a jókról és a rosszakról. Kezdettől fogva hirdetem: „Jöjjetek Hozzám, akik ebben a pusztaságban vándoroltok és fedezzetek fel Engem, a ti Háromságos Isteneteket!"

Látjátok, hogy nem zárom be az ajtómat, Felszólításaimat mégsem veszitek figyelembe, és nem tisztelitek. Nem hoztak gyümölcsöt gyakori látogatásaim, melyeket választottammal együtt tettem nálatok, hogy közvetlenül lábatok elé tegyem Megmentő Szeretet-himnuszomat, megújítsak benneteket és helyreállítsam düledező Házamat.

Így szóltam egyesekhez közületek: „Megvonom tőletek látogatásaimat, mivel úgy tűnik, közömbösen fogadjátok kérésemet, és ti magatok nem sokasítjátok

[1] Hirtelen tudtam, mi a küldetésem, amit a Magasságbeli adott nekem: könyörögjek, engeszteljek, és pihenés nélkül járjam az evangelizálás útját, hogy életem szüntelen imává és áldozattá váljon.

[2] Ezt a néhány sort ismeretlen nyelven diktálta nekem az Úr.

[3] Jézus saját magát nevezi Vőlegénynek ebben a szakaszban.

[4] Megértettem, hogy egyesek még ezeket az Üzeneteket is utánozzák.

meg választottam fáradozásának gyümölcsét az evangelizáció révén." És így is tettem. Ez a megvonás egyébként a ti megerősödésetekhez szükséges. Ez az az óra, amikor meg kell fogni a sarlót, és buzgón kell aratni! Arassátok le annak termését, amit nem ti vetettetek el, és megáldalak benneteket.

Vassula, fogadott gyermekem! Tudd, hogy Mi[1] állandóan melletted vagyunk, és szeretetteljes egységünkben formálunk téged. Én merítettelek bele a Szájamból fakadó tiszta forrásomba,[2] hogy az Bölcsességet tanítson neked, itasson át Velünk, hogy jobban megismerd Háromságos Istenségünket. Egyébként ki adhatta volna meg ezt a nyugalmat, a léleknek ezt a szabadságát neked? Ki boríthatott volna be zafírokkal téged?[3] És elvonva téged a teremtményektől most ki pihentet meg Karjaiban?

Én küldtelek kezdettől fogva, királyi bőkezűséggel, mielőtt tiszta forrásom vize megszáradt volna rajtad, hogy légy a nyomorúságosok és a szegények között. Az Én forrásomban keltek életre hajtásaid, és Mózeshez hasonlóan, akit felhőbe takartam, téged két Karomban tartva szent szemlélődésbe takartalak, mialatt lelkedet és elmédet Isteni magasságokba[4] emeltem.

Jóakaratomban és Szeretetem kimondhatatlan leereszkedésében olykor megadtam, hogy pillantást vethess a Boldogító Látomásra. Hogy örömet szerezzek neked, láthatóvá tettem Magam rajtad, egyszer áttetsző fátyolként, máskor meg teljesen betakartalak, ezzel is megmutatva, hogy te az Én tiszta forrásomból jössz.

Bátorításodra jeleket adtam gyűléseiteken. Csodákat műveltem, hogy kísérjenek téged és a küldetést, amit Én adtam neked. E nemzedék káprázatos csodákat látott.

Ó![5] Ha legalább néhányan jobban értékelnék a kincseket, amelyekkel Mi elárasztottuk őket!

[6]Én vagyok a te lelked éltető lényege. Én indítottalak gyermeki szeretetre Istenségünk iránt, hogy isteni életet élj, és örökbefogadottan az Atya újabb gyermeke légy. Én vagyok lelked Egyedüli Mestere, de a Barátod is. Megadtam neked a beszéd képességét, lehetővé tettem, hogy kifejezhesd véleményedet, gondolataidat és gyakorolhasd szabad akaratodat, amit helyreállítottam benned.

Így tehát látod, Vassulám, milyen az, ha valaki a kegyelem által válik (Isten) leányává, amint az Ige pedig természete szerint Fiú.

Te meghívást kaptál arra, hogy részesedj ebben az Isteni Megmentő Tervben, de arra is, hogy betérj a Háromságos életbe. Jöjj, és töltsd meg lelkedet Isteni Szeretetünkkel! Ez az Isteni Szeretet hoz téged a Velünk való tökéletes egységre.

[7]Hallgass meg, választottam! Jól tudom, mily szorgalmas vagy, amikor az Én Érdekemről és az Dicsőségemről van szó. Azt is tudom, mily sok áldozatot hozol a világ megtéréséért, és mily őszintén és buzgón vigasztalsz, amikor látod, hogy könyörögve és kérlelve nyújtom Kezemet Házam felé, hogy egyesüljenek kiengesztelődve és békét kötve, és azt is tudom, mit érzel olyankor, amikor könnyezni látsz a visszautasítások miatt, amelyeket kapok.

Ezért szeretnélek most újból biztosítani kegyeimről, melyeket Én adtam neked, és biztosítani szeretnélek irántad érzett szeretetemről. Igen, azt is tudom, milyen fájdalmas neked távollétem,[8] bár nem tart sokáig és csak időnként fordul elő.

Ó, Jézusom!
Lelkem még nem tudja

[1] A Szentháromság.
[2] Isten Szavába.
[3] A zafírok itt az erényeket jelentik.
[4] Az Istenbe.
[5] Isten felsóhajtott.
[6] Hirtelen a Szentlélek szólalt meg.
[7] Jézus folytatta.
[8] Amikor nem kapok hívást.

elfogadni távollétedet anélkül,
hogy ne gyötrődne.

Pedig Én ígéretet tettem, amit nem fogok soha visszavonni, hogy mi ketten együtt fejezzük be küldetésedet, és hogy sohasem hagylak el téged.

A győzelem már közel van, mert Szeretetem Hatalma, sokkal nagyobb, mint az ördögnek és az egész pokolnak hatalma együttvéve. Ezért örvendezz, és engedd meg Nekem, hogy szolgálatomban tartsalak! Füledet tartsd nyitva a Szent Bölcsesség Hangjára! Hő vágyam az, hogy tanítsalak téged, és teljessé tegyem benned az elkezdett Isteni Művet.

Azt szeretném, ha a folytonos szemlélődés állapotában a Szívembe rejtőznél, ahol nyugalomban és édességemtől mámorosan pihenne a lelked. Az Én Szívemből lélegezd be kinyilatkoztatásaimat és tanításaimat, és add tovább e nemzedék és az utána következők számára! A Szentlélek továbbra is kedvezni fog neked értelmedbe öntött Magasztos Világosságával, te pedig e Világossággal teszed majd széppé Egyházamat. Maradj kicsiny, valóban kicsiny! Engedd meg, hogy egyre hatékonyabb legyen benned az Ő eleven hatalma! Szeretettel imádkozd a Hiszekegyet, haladj a Mi Világosságunkban, és soha ne kételkedj Gazdagságunkban, Irgalmunkban és irántad tanúsított Gyengédségünkben!

Az Én Atyám nyitotta meg szívedet egyetlen Pillantásával. Erős, átható Fénysugárként Ő nyitotta meg szívedet és töltötte meg ragyogó és Isteni Világosságunkkal, amely felfedte a Mi Képmásunkat benned, Tavaszt hozott szívedbe, és az erények áradatával újított meg téged, a Mi Szentélyünket, a Mi Birtokunkat, hogy igaz hírnökünkké legyél, aki megengedi, hogy belevéssük végtelen misztikus tudásban és megértésben gazdag Szeretet-himnuszunkat.

Jöjj! Isteni Tervem Gyengédséggel fog beteljesedni benned, nem szomorúsággal. Fogadd áldásaimat, és ne félj! Én jelöltelek ki erre az Egységért végzett apostolkodásra, megtisztelve téged azzal, hogy Keresztemre is kijelöltelek, hogy így átélhesd Keresztutam minden állomását. Öleld át Keresztemet szeretettel, és emlékezz győzelmére!

Én, Jézus, aki közel vagyok hozzád, megáldalak. IC.

Isten Lelke szól általam,
az Ő Szava van nyelvemen.
Ő foglalt be Szívébe
mint drágakövet a koronán.
Leszállt Trónusáról,
hogy rózsaágyást ültessen
ösvényem mellé.
Kinyújtottad Jogarodat
az élettelen teremtmény felé,
és nem törődtél azzal,
hogy irgalmas tetted
lealacsonyíthatja Jogarodat.

A Bölcsek tanításában
részesültem Kebleden.
Engem, a bűnös senkit tettél hírnököddé.

Áldott a Te Neved! Ámen.

1999. március 9.

Isten Lelke felfedte előttem,
miként válhatunk Isten gyermekeivé.
Mivel meg vagyunk szabadítva,
ugyanolyan szabadságnak
és dicsőségnek örvendhetünk,
mint Isten többi gyermeke.
A Szeretet Lelke feltárta szemem előtt
a Háromságos Isten Dicsőségét
minden Ragyogásával és Kincsével együtt.
És most nyugodt lélekkel mondhatom:

A Lélek rabul ejtette lelkemet,
a birtokává tett,
és ezzel megadta
az igazi szabadságot nekem.
Kegyességében Királyi Ünnepélyt kínált,
és Önmagát ajándékozta nekem.

Akkor Folyóként áradt ki rám,
szüntelenül megújítva engem
és a Háromságos Istennel való egységemet.

Adományok kiosztója!
Te átadtad nekem barátságod Lángját.

Személyesen beszéltél velem.
Elvittél az Atyához és a Fiúhoz,
és egyesítetted Velük lelkemet.
Isteni Lángja a szívemnek!
Te kedved szerint formáltad lakhelyedet
Saját Magad és az én megelégedésemre,
és én örömömben felkiáltok!

Most már hallom a Hangot,
és többé nem mondhatom,
hogy „nem ismerem”.
Egy Lehelet érintését érzem arcomon,
és nem tagadhatom,
hogy mosolyogva,
ragyogva áll előttem Valaki.
Miképpen állíthatnám,
hogy „nem vagyok Isten jelenlétében”?

Most, hogy felnyitom szájamat,
lelkem a Lélek segítségével
mondja e szavakat,
és ha szívem bölcsen akar szólni,
arra ismét a Kegyelem Lelke indít.

Vassulám,[1] Én a szeretet kölcsönösségét akarom…

Szeress Engem, és Belőlem merítsd mindazt az isteni sugallatot, ami a Magasságbeli fiainak és leányainak szól. Én tettem rendbe lakóhelyünket,[2] és igazítottam benne mindent a helyére, mivel Én a rend Istene vagyok. Én látogattalak meg téged, miként az apostolokat, hogy tetszésünk szerint helyreállítsam szentélyünket,[3] és Én helyeztem el benned Trónusomat. Én mutattam meg neked adományaimat és kincseimet, és Én ékesítettelek fel Jelenlétemmel. Úgy tetszett Nekem, hogy birtokba vegyelek, és beléd öntsem Bölcsességemet, hogy lelked továbbra is ragyogva világítson. Én merítettelek bele tiszta forrásunkba, hogy életre keltselek.

- És én most elmondhatom:
„Pihenésre leltem
és a Te Gazdagságodnak örvendek.”
Még ha eltávozom is erről a földről,
e Kincseket itt hagyom
a következő nemzedékek számára.

Számomra csekélység, ha elborítalak Gazdagságommal. Nem hallottad, hogy Isten nem szűnik meg Önmagát adni nektek?

Miként most is szüntelenül adom Magamat mindenkinek, úgy lesz akkor is, amikor felkészítelek a Vőlegényeddel való találkozásra. Át fogod adni magadat az emberiség Szerelmesének, és lelked eggyé válik az Istennel. Mint Isten minden igaz fia és leánya, ebben az emelkedett kegyelmi állapotban te is a Háromságos Isten tökéletes képmásává válsz, és cselekedeteid tiszták lesznek, mert istenivé válnak és meg fognak egyezni a Mi Gondolatainkkal és Akaratunkkal.

Vassulám, még a mozdulataid is a Miénkké válnak. A Mi Szeretetünkben teszed meg ezután minden lépésedet és minden mozdulatodat, amelyeket megerősít a kegyelem. Lelked bele fog merülni Istenségünkbe, mivel te a Mi leányunk, a Magasságbeli igaz leánya vagy.

Én vagyok az, édes leányom, aki téged erre a gyermeki szeretetre és Isteni egységre emeltelek. Megnöveltem szíved befogadóképességét, hogy többet kaphass Tőlünk, és Mi is többet kapjunk tőled: Mi is jobban átadhassuk Magunkat neked, és te is jobban átadd magadat Nekünk. Akkor mindent Nekünk fogsz adni, ami már a Mienk. Ez az Én diadalom benned, annak diadala, hogy miután Nekem adtad szabad akaratodat, Mi az Isteni Szeretetben egyesítünk téged Magunkkal.

Látod, milyen jó, hogy átadtad magadat? Másképpen hogyan tudtam volna megvalósítani terveimet?

Én vagyok most lelked Egyedüli Mestere, de ahogy egyszer már mondtam, nemcsak Egyedüli Mestered, hanem Barátod és Kedvesed is vagyok. Én készítettelek fel arra, hogy Isten gyermekévé válj, akinek mint a Mi leszármazottunknak, és mint minden leszármazottnak joga van ahhoz is, hogy meghallgassa Isten véleményét és elmondja a sajátját.

[1] A Szentlélek szól.
[2] A lelkemet.
[3] A lelkemet.

És joga van ahhoz is, hogy Atyjával együtt uralkodjon.

Benned lévő Leheletem nyugalmában, a Mi Világosságunkban és oly módon fogod látni a dolgokat, ahogy Mi látjuk. Ezért mindenkinek azt mondom:

Legyetek gazdagok a szegénységben, és Én kegyes szemmel fogok rátok tekinteni. Engedjétek ti is, hogy a Magasságbeli fiainak és leányainak nevezzelek benneteket, és ti is Velünk fogtok uralkodni. Engedjétek meg Nekem, hogy lábra állítsalak benneteket, és képessé tegyelek arra, hogy Bennem mozogjatok. Engedjétek, hogy elhelyezzem bennetek Trónomat, hogy ti is ezt mondhassátok másoknak: „Pihenésre leltem…" Nem kívánjátok látni Atyátokat? Nem vágyakoztok arra, hogy találkozzatok Istennel? Ha találkozni akartok Vele, akkor újjá kell szülnöm benneteket, igen, újjá kell születnetek Bennem ahhoz, hogy megláthassátok Atyátokat. Egyetlen gyermek sem látta apját, mielőtt megszületett volna.

Boldog az az ember, aki elgondolkodik azon, hogy milyen az a Szabadság, amit Én adhatok. Az a Szabadság úgy fog vinni benneteket, ahogyan a Vőlegény viszi Menyasszonyát, és így válik tökéletessé Velünk való egységetek. Olyan nagy lesz a szeretet átalakulása bennetek, ami rá lesz nyomtatva lelketekre, hogy attól fogva semmi sem lesz képes elválasztani titeket Mitőlünk.

A mi Urunk Tudást és Megértést ad,
felfedi előttünk a jót és a rosszat.

Ennél többet mit kérhetnénk?
A Magasságbeli
a szívünkbe helyezte Iskoláját,
amely, mint a Világosság,
kívül-belül fényes.
Leszáll Trónusáról,
hogy megmutassa művei nagyszerűségét.

Elénk tárja a Tudást,
és belénk helyezi Trónusát.
Fenségesen feldíszíti lelkünket Jelenlétével.
Szent az Ő Neve.

Mi az ember, hogy Istent felbecsülje?
És mégis sokan megteszik.

Miképpen tudná bárki
felmérni az Ő Nagyságát és Csodáit?
Mégis vannak, akik úgy gondolják,
hogy meg tudják tenni.

Gondolataik felszínességét mutatja,
hogy azonnal készek
tudásuk bemutatására.

A Szentlélek ezért elzárja előlük Kincseit,
és az alázatosaknak adja.

Igen, Uram, Te minden korszakban
és minden módon értésünkre adtad,
hogy felmagasztalod az alázatost,
és eltaszítod a szívében gőgösködőt.
Te sohasem vetetted meg
a lélekben szegényt,
hanem mindenkor
és mindenütt támogattad.

1999. április 25.

Mindenki tudja, Istenem, hogy Te
pártját fogod az erényes embernek:

Kérlek ezért, adj világosságot szememnek,
hadd örvendezzen szívem Tebenned,
emberiség Szerelmese!

Uram, Te mindenek feletti Hatalmadban
lehajlítottad a mennyet a szobámig,
és leereszkedtél hozzám.

Leszálltál Trónusodról.

[1]Isten lakik ebben a városban, és az[2] nem esik el, amíg Ő él benne…

A Király táplálja szívemet-lelkemet.

(Válaszoltam az angyaloknak.)

Igen![3] A Király jóságos hozzád, meghatotta Őt a te nyomorúságosságod, kinyújtotta Királyi Jogarát, hogy költeményével

[1] Hirtelen angyalok jelentek meg, és nagy örömmel, szinte énekelve mondták a következő szavakat
[2] Vassula.
[3] Az angyalok válaszoltak.

megszólítson és megáldjon téged. Jöjj! Emlékezz vissza Isten csodáira ...

Ó... majd elolvadt a lelkem Jelenlétében!
Hogy tudnék megfeledkezni
az Úr Gyengédségéről?
Hogyan feledhetném csodálatos jóságát?

Melletted vagyok.[1] Választottamon tartom tekintetemet. Megáldottalak, mert te egy vagy azok közül, akik Szívemből fakadtak. Még rajtad vannak a mirhacseppek. Én véstem rád e szavakat: „A te Urad és Istened a Szeretet kölcsönösségét kéri tőled."

Igen, egyedül Én öltöztethetlek téged ragyogásomba és adhatom meg neked a nélkülözhetetlen Világosságot. Istenségemben egyedül Én véshetem bele lelkedbe Szent Arcmásomat. Én, a te Istened, tökéletesíthetlek és felemelhetlek téged, hogy Velem, az Én társaságomban utazz. Jöjj Hozzám, és pihentesd hosszabban tekintetedet Szent Arcomon! Értsd meg, hogy Velem együtt örökös vagy te is, aki egy lettél Velem és Bennem... Királynak leánya,[2] fogadj el többet Belőlem, hogy Én is többet kapjak belőled!

Az a vágyam, hogy többet adhassak Magamból neked, hogy te is többet tudj adni magadból Nekem. Ily módon meg fogom kapni mindazt, ami már az Enyém. A beléd árasztott Isteni Szeretetemen keresztül átistenülsz, átváltozik a lelked, hogy az Ítélet Napján Atyám Rólam ismerjen fel téged.

A te nyomorúságos idődben, nemzedék, amikor mestereddé vált a bűn, ami méregként ömlik beléd, Én, a Szeretet és az Irgalom Mestere, bőséggel adom neked a gyógyszert, az Én Szentlelkemet, hogy meggyógyítsalak téged. Bőségesen öntöm rád Irgalmamat a Szívem Kincsei közül való felkent Üzenetekkel együtt. Én vagyok a Kegyelmek Isteni Forrása.

Aki a sötétségben utazik, az a sötétségben fogja befejezni utazását. Aki választása szerint a világosságban utazik, az a világosságban fogja befejezni utazását. Én vagyok a világ Világossága! Aki a Világosságot követi, nem jár sötétségben, hanem az élet világosságát sugározza. Én vagyok az Élet...

Nemzedék, miért, de miért gyötröd lelkedet a Sátán sötét vidékein, miért veted alá gonosz tervének akaratodat? Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet, és ti Énrajtam keresztül juthattok a mennybe. Ha azt mondjátok, hogy gyengék vagytok, jöjjetek Hozzám, merítsetek Belőlem erőt, hogy egy napon ti is így énekelhessetek:

„Az én Háromságos Istenem felragyogott a szívemben. Az Élő Isten nekem, a méltatlannak lelki feltámadást adott. A Szent Bölcsességtől származó misztikus tanítás úgy takar be engem, mint Mózest a felhő. Az én Uram Istenem elárasztotta lelkemet Tanításával, miként a nap árasztja el fényével a teremtést, és az Isteni Szeretet egész zuhatagát öntötte belém. Ő adott nekem ugyancsak a Szent Bölcsesség által tanítást és tudást, hogy megértsem Dicsőségét és felfogjam, hogy Ő egész teremtésének Isteni Vőlegénye. Az Ő túlcsorduló Szeretete vitte lelkemet Szíve menyegzős szobájába, ahol létrejött az isteni egység. Akkor az én Szeretett Rózsaszálam fenséges Szeretetében lángra gyúlva megmutatta Kincseit nekem. E menyegzős szobában, ahol Kedvesem a Kincseit őrzi, a következőket fedeztem fel:

- Isten megismerésének és megértésének kincsét;
- a meghittség kincsét;
- az öröm és a vigasztalás kincsét;
- az erények ösvényének kincsét;
- a Szentlélek kincsét;
- az ember számára kimeríthetetlen Szent Bölcsesség kincsét és
- az Istennel való édes beszélgetés kincsét.

Igen, az emberiség Szerelmese valóban gazdaggá tett szeretetével és kimeríthetetlen kincsekkel töltötte meg szívemet."

[1] Az Úristen szólt most.
[2] Vassiliki, Vassula neve, királylányt jelent magyarul.

A Szeretet indít arra, hogy kinyújtsam Királyi Jogaromat és megkönyörüljek e nemzedéken, látva elhagyatottságát. A Szeretet indít arra, nemzedék, hogy szárazságod miatt határtalan Irgalommal legyek irántad, ami arra késztet, hogy egészen lehajoljak hozzád, drága Véremmel megöntözzelek, és elfedjem tökéletlenségedet.

Vassulám, azt szeretném, ha most Édesanyámmal beszélnél...

Idézd emlékezetedbe, gyermekem, a te Szabadítód, Jézus Krisztus keresztülszúrt oldalát, lábát és kezét! Az Atyaisten jobbján ül Ő mindörökké, és Dicsőségben uralkodik. Jézus és Én állandóan közbenjárunk a lelkek megmentéséért. Szeplőtelen Szívem is könyörög az Atyához, hogy elnyerje Irgalmát e nemzedék számára. Itt búsulok ismét az igazságtalanság miatt, ami oly sok gyermekemet sújt,[1] és egyre jobban megtölti Isten Igazságosságának Kelyhét. Az engesztelés cselekedeteire és imádságra van szükségem a gonoszság orvoslására. Kiálts az Atyához és mondd: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!”

Azután jöjj Hozzám és zárkózz be Királyi Szívembe! Ott békét lelsz, de megízleled és átérzed a lényem mélyén lévő fájdalmat és szomorúságot is, mert nagyon megrendít, amit látok. Látom, miként hömpölyög pillanatnyi megszakítás nélkül a bűn áradata, ami a Sátántól való.

Hogy véget tudjak vetni ennek, engesztelő cselekedeteket és szüntelen imát kérek tőletek... Bűnbánat nélkül megnövekszik a bűn! E napokban azért küld Isten hozzátok Engem, hogy szívetek megújulására közvetítsem nektek az Ő Kegyelmét. Az Én anyai Szeretetem is kegyelem számotokra.

Légy jó!

Ó, Mennyei Édesanyánk!
esdd ki nekünk, méltatlanoknak
Isten Kegyelmét,
hogy őszintén bocsánatot tudjunk kérni
saját bűneinkért és mások bűneiért.

Esdd ki nekünk
Isten meghitt barátságának
felbecsülhetetlen kincsét,
és a legnemesebb isteni kincset,
a közelséget Istenhez,
hogy Ő felkínálja Szívét mindannyiunknak.
Ámen.

Megáldalak. Bocsáss meg mindazoknak, akik követ vetnek rád![2] Azt szeretném, ha szép lennél![3] Mindenkor keresd Isten útjait!

1999. június 21.

[4]Leányom, úgy tűnik, mintha időnként Magamat ismételném, pedig ez is egy módja annak, hogy lelkedet gyarapítsam és lassanként, szelíden a szentség felé segítsem. Meg kell ugyanis világítanom bizonyos kijelentéseimet előtted, és lelkedet a Bölcsesség mélységeibe kell vezetnem, hogy megismerj Engem.

Miután átadtad Nekem, a te Istenednek azt a részt (magadban), amit kértem tőled, elhalmozlak Kegyelmemmel az Egyház javára. Semmi sem vész kárba abból, amit leírtam, minthogy az Egyház eleget fog tenni a benne foglalt igényeknek. Királyi bőkezűséggel neveltelek, éspedig nem azért, mert méltónak találtalak, hanem mert Kegyelmem szabad adománya révén hívtalak meg, és Igazságosságomban adom e kegyelmeket. Senki sem elég ártatlan és méltó arra, hogy ilyen királyi bőkezűséggel bánjak vele.

Soha ne fáradj bele a füzetek tanulmányozásába, amelyeket Én írtam tele, mert túlcsordulnak Szívem tudásától és édességétől, felfedik Szépségemet, amit a te lelkedben teszek láthatóvá... Felra-

[1] Áldott Édesanyánk a koszovói válságra utal.

[2] Azt kérte, hogy bocsássak meg elnyomóimnak.

[3] Megértettem, hogy lelkiekben szép.

[4] Az Atya beszél.

gyogtam benned, tündöklő világosságot ragyogtattam fel benned, hogy felébresszelek, és magad mögött hagyhasd[1] a világ hétköznapi dolgait. Csodákat műveltem benned, hogy költeményeket énekelj Nekem. Kiáradtam rád, hogy kiterjesszem benned Országomat, ujjongásra emeltem lelkedet, hogy Saját Szeretet-énekemet halljam választottamtól. És így mindaz, amit te Isteni értékként kaptál, visszatér Hozzám, a Csodák Szerzőjéhez.

Ó Vassula, amikor a Kegyelem révén, misztikus módon Magamhoz emelem a lelkeket, és olyasmit látnak, amit szem nem látott, olyasmit hallanak, amit fül nem hallott, és megismernek olyan dolgokat, ami meghaladja az emberi értelmet, akkor Én megdicsőülök Dicsőségemben. Amikor tért hódítok a te semmiségedben, és örömömet lelem minden lépésemben, akkor célomhoz közeledek és lelkedet elvárásom szerint, a Szeretet kölcsönössége felé viszem.

A földön senki sem közelítheti meg Szeretetem e magasságait. Erre megkérdezed: „Akkor miért kér Istenem, aki minden nagyságot és teljességet felülmúl, olyasmit, amit én nem tudok teljesíteni?" Én csak azt kérem, ami már az Enyém.[2]

Én küldtem el neked Szentlelkemet, hogy benned lakjon és megismertesse veled a Mi Szeretetünket, alakítsa át lelkedet, hogy Utánunk vágyakozzon, és örömmel mondhassa: „Isten az enyém, és én Istené vagyok!" Vassulám, ahhoz, hogy ki tudd mondani e gyöngéd szavakat, melyekre a Szeretet Lelke indít, akinek megengedted, hogy benned lakozzon, ahhoz meg kellett kapnod ezt a felbecsülhetetlen kegyelmet.

Nem hallottad, hogy Isten Igéje eleven és átható? Úgy vág, mint a kétélű kard, csak finomabban: átfér azokon a helyeken is, ahol szét van választva a lélek és az értelem.[3] Ezért leányom, szeress Engem úgy, ahogyan Én szeretlek téged, és olyan tökéletesen, ahogyan csak tudsz, azzal a szeretettel, amit Szentlelkem jóságosan beléd öntött. Így is csak azt fogod Nekem visszaadni, ami már az Enyém.

Kezdetben[4] azt kértem tőled, hogy szeress Engem. Te azt válaszoltad: „Hiszen szeretlek..." Akkor mosolyogva csak annyit mondtam: „Szeress kissé jobban!" Szentlelkem segített neked abban, hogy megismerj és szeress Engem. Úgy hozott Hozzám, ahogy a menyasszonyt viszik a vőlegényéhez, hogy életre szóló szövetségre lépjenek. Ugyanígy, csak még kimondhatatlanabb módon hozott Hozzánk a Szentlélek téged, hogy a szeretet örökké tartó egységére lépj Velünk és Bennünk a Háromságos Istennel.

Nagy az én Istenem,
Mindenható és szent félelmet keltő Isten!
Értelmemet meghaladó Felség,
Te felülmúlod angyalaid fenségességét,
és betöltesz mindeneket,
bár Téged semmi sem képes
határaival vagy lényével befogadni.

Isteni Felséged előtt
megremeg a kezem, amint írok.
Csekély értelmemmel
hogy tudtam volna, Uram,
a mai napig felfogni,
hogy Maga a csodák Csodálatos Csodája
van naponta meghitt kapcsolatban velem,
és ily boldogító módon szól hozzám?
Miképpen kívánhatod tőlem, ó Uram,
hogy nyomorúságosságomban
teljesen megértsem,
hogy Te, a Láthatatlan Isten,
aki minden lényt körülveszel,
ily édességgel és gyengédséggel
szólsz hozzám?
Mely elme foghatja fel e csodát?

Megáldottál Neved kenetével,
hogy megments engem és másokat
Szeretet-himnuszoddal.

[1] Azt is hallottam, hogy „üresítsd ki magadból azokat!"
[2] Más szavakkal, ha Istennek adtuk lelkünket, kiárasztja ránk a Szeretet Szentlelkét, hogy képesek legyünk szeretni. Ez a szeretet, függetlenül attól, hogy milyen fokú, az Isten tulajdona, mert Ő adta.

[3] Vö. Zsid 4,12.
[4] 1985-ben, amikor az írások kezdődtek.

Megáldottál
a háromszoros Feltámadás Csókjával,
és Megmentő Terved
közvetlen társává tettél.
Ki jöhet hozzám ily szavakkal:
„Én fel tudom mérni Isten nagyszerűségét
és kimondhatatlan nagyságát!”
Senki sem mondhatja ezt,
mert egyedül az én Uram és Istenem
a rejtett és ismeretlen Kincsek
kimeríthetetlen Forrása.

Valóban Én Vagyok az… Mi[1] hívtunk meg téged, hogy pihenj meg Karunkban, ahogy a gyermek pihen édesanyja karjában. Mint aki a kegyelem révén lett gyermekünk, te is meg vagy híva, hogy végy részt Megmentő Tervünkben. Mindannyian meg vagytok hívva, hogy istenekké váljatok a részesedés által és belépjetek a Háromságos életbe, hogy Velünk uralkodjatok. Valóban Én vagyok lelked Egyedüli Uralkodója, de meghitt Barátja is, aki átisteníthet téged.

Bár félelmetes a te nyomorúságosságod, mégis amikor veled vagyok ily módon, és te Velem vagy ily módon a szent szemlélődésbe merülve, még a tiszteletemre rendezett felemelő ünnepségek sem töltenek el olyan gyönyörűséggel, és nem annyira kedvesek Számomra, mint szemlélődésed e pillanatai. Amikor az Én Isteni Jelenlétemben vagy, Én annak jelenlétében örvendezem, akit Én tettem csonttá az Én Csontomból és hússá az Én húsomból. Én Magam, Saját Kezemmel építettem fel e szentélyt. Hogyne örülnék jó Munkámnak?

Emberiség drága Szerelmese!
A Te szavad muzsikaszó a fülemnek.

Rendíthetetlen Hűségű Istenem,
akit megindítanak a kívül-belül rozsdás,
hozzám hasonló teremtmények,
Te nem késlekedsz
és hangosan kihirdeted a mennyben,
még mielőtt bárki megszólalna:
„Én felmentem őt!”

Hogy is ne lágyulnék el
Jelenlétedben a szeretettől?
Sietve megyek,
és minden útkereszteződésben
felemelt kézzel kiáltom:

„Az én Teremtőm az én Liturgiám!”

Te kezdettől
megmutattad Irgalmadat.
Te vagy az én fenséges, Szépséges
és Jóságos Alkotóm.

A Te Irgalmad, Uram, oly nagy,
hogy az Egyház legképzettebb színe-java
is keveset mond,
amikor magyarázni akarja.

Jöjj, kedvesem, lépj be Urad örömébe!

Hallottad megmentésetekre (neked) adott Üzeneteimet, elárasztottalak Kegyelmem sokféle ajándékával. A Szentlélek Erejével gyakorold mindazt, amit adtam neked, és ne csüggedj, mert Én veled vagyok!

Emlékeztetlek, kicsiny mag, hogy ugyanazt a csatát vívod, amelyet valamennyi Prófétám vívott. Szélvihar törhet rád, vízáradat fenyegethet, hogy elsodor, de egyik sem fog legyőzni téged, mert Én veled vagyok, és gondoskodásommal segítek gyengeségeden.

Támaszkodj Rám, és ne keseredj el az Egyház helyzete miatt! Az eklézsia újból életre kel!

Előtted vagyok.

1999. június 30.

E napok alatt örömmel tanítottalak arra, hogy miként válhatnak fiaim és leányaim részesedés folytán istenekké,[2] ha megengedik Nekem, hogy kiárasszam rájuk Isteni Szeretetemet. Ki akarom terjeszteni

[1] A Szentháromság.

[2] Vö. Jn 10,33-36; Zsolt 82,6; 2 Pt 1,4.

bennük Országomat, és birtokomba akarom őket venni, miként azt is akarom, hogy ők is vegyenek birtokba Engem.

Ha nem mondanak ellene Szentlelkemnek, akkor Szentlelkem birtokba veszi és virágzó kertté teszi őket. Eltölti őket erényekkel, és csodákat tesz velük, hogy kialakítsa bennük Krisztus teljességét. Ha megengedik, hogy Én Magam is kiáradjak rájuk, fogadott fiaimmá és leányaimmá teszem őket.

Kegyelmemet Én nyilvánítom ki neked, a megmenekülést pedig Fiam, Jézus Krisztus adja. Feláldozta Magát azért, hogy téged szabaddá tegyen. Megalapította az Oltáriszentséget, hogy megossza veled az Isteni Életet, megszenteljen és Saját Testében és Vérében részesítsen téged. Te már nem csupán a kenyérben és a borban részesülsz, hanem Magában az Istenben. Bárcsak elgondolkodnál e Misztériumon, és teljesen megértenéd!

A Megközelíthetetlen Isten válik számodra Megközelíthetővé, a Láthatatlan Isten lesz láthatóvá, arra készen, hogy átistenítsen téged. Az áll rendelkezésedre, teremtés, akinek nagysága felülmúl minden angyali erőt, minden lényt és minden teremtményt! Maga az Isten kínálja Magát neked, visszaadja istenségedet, átisteníti lelkedet, hogy eljuss az Örök Életre.

Ha megengeded, hogy kiáradjak rád, akkor megértetem veled azokat a dolgokat, amelyek láthatatlanok előtted, hogy teljes bűnbánatra indítsam lelkedet. E bűnbánat átalakítja nyomorúságos, tisztátalan állapotodat, tisztává és méltóvá teszi testedet és lelkedet, felkészíti arra, hogy részt kapj Őbelőle, akit te Elérhetetlennek és Megközelíthetetlennek tartasz.

Ő, aki az Én Jobbomon ül dicsőségében, Ő, akit te leányom „az én Liturgiámnak!" nevezel, Ő adja Magát neked, hogy edd a Testét, és idd a Vérét, hogy hús legyél az Ő Húsából és csont az Ő Csontjából!

Mindenkor kimutatom Szeretetemet mindenkinek, aki így kiált Hozzám:

„Jöjj, és tégy engem tulajdonoddá,
és fogadott gyermekeddé!"

Még mielőtt a Mennyben bárki megmozdulna, meghallják Kiáltásomat:

„Én felmentem őt!"

Akkor, gyermekem, te is kivirágzol az Én forrásaimból, és isten leszel a részesedés által.

Nem leszek olyan, mint a hajó, amely áttöri magát a háborgó hullámokon, és nem hagy nyomot, hogy merre haladt. Gondoskodom arról, hogy mindenki meghalljon téged, és megtudja, hogy a Háromságos Isten most benned él, és benned rejtőzik. Éltető átvonulásunk lelkeden nem marad nyomtalan számodra, mert így fogsz dicsőíteni Engem:

„Megtanultam Atyámtól, miként birtokolhatom Istent. Ő az én Atyám, Ő fogadott örökbe engem, és ismertette meg Magát velem anélkül, hogy levetette volna természetfelettiségét. Ő, akinek Nagyszerűsége egész teremtésében megmutatkozik, töltött el engem Tudásával. A Háromságos Isten, aki körülvesz minden lényt, mindeneket betölt ragyogásával anélkül, hogy Őt bármi határok közé szorítaná, Önmagát kínálta nekem, és mindent kijavított bennem. És most boldog és elégedett a lelkem, mert nyomorúságosságom ellenére eltelt Istennel!"

Igen, légy boldog! Legyetek mindannyian boldogok, akik halljátok Hangom dallamát, és elteltek Velem!

Ó Uram,
Keresztséged Csókja
véget vetett lázadásomnak.

Az én Uram kinyilvánítja Nagyságát
a régmúlt időktől fogva.

Nyitva áll Kincstára, és Kincsei
madárként repülnek ki a Mennyből
az Ő Csodajeleit mutatva az Égen.

Fenséges látványt nyújtanak

e Kincsek az égen.

Nekünk csak kérnünk kell,
és Atyánk Saját Kezével
veszi le őket az Égről
és helyezi a szívünkbe,
hogy attól kezdve képesek legyünk
méltó módon kifejezni
gondolatainkat Adományairól.

És Én Tudást helyezek beléd, hogy megismerj Engem, mint Háromszorosan Szentet…

1999. július 30.

[1]Fogadd békémet és légy türelmes! Jöjj és mondd:

„Irgalmas Atyám,
csak lassan tudom felfogni
Isteni Akaratodat!”

Ismételd meg![2]

Azt kérem tőled, menyasszonyom, hogy légy kiegyensúlyozott és ne terheld túl magad munkával! Egy rózsa bimbózott ki benned, frissen kivirágzott, és míg Bennünket szemlélve és Velünk egyesülve csendben elmélkedésbe merülsz, rózsád illata elborít és körülvesz édes illatával Minket. Mi pedig, amíg feletted őrködünk, rád árasztjuk sugarainkat, hogy friss virágzásban tartsuk rózsádat. Ha abbahagynád szemlélésünket, szertefoszlana rózsád üdesége…

Ezért mondja Isteni Vőlegényed neked: Ne cseréld fel az Én szemlélésemet olyan dolgokkal, amelyek kiszakítanak ölelésemből! Ne engedd, kedvesem, hogy saját szeszélyeik szerint azok diktáljanak neked, akik szavaidat megtámadják, mert Én az egyik legkiválóbb angyalt küldtem az angyali karokból neked, hogy Hozzám vezessen téged. Ez az égi fejedelemség elvont téged a világtól, hogy Vele együtt lépj mennyei Udvaromba.

Az emberi szív túl kicsi ahhoz, hogy megértse, mit tettem veled nehéz korszakotokban, amikor sok tanult ember igyekszik bölcsnek mutatni magát.

Miként mondottam, elküldtem hozzád a mennyből egy fejedelemséget más angyali erősségekkel együtt – ahogy választottaimmal teszem –, hogy kísérjenek téged küldetésed során. Amint beléptél mennyei Udvaromba, költeményekkel és hittel kedveskedtem neked, hogy hárfámmá tegyelek. Megízleltettem veled, mily gyönyörűséget jelent, ha rád Nézek. Aranyló fénysugárként küldtem Tekintetem a szemedbe és elárasztottam Világosságommal.

Mindent felülmúló lelkesedésemben, hogy téged Bölcsességgel tanítsalak, eltekintettem törékenységedtől. Miként a gyerekek is az ábécével ismerkednek meg először az iskolában, megtanítottalak az Én ábécémre, vagyis arra, hogy egész figyelmeddel kísérd Szavamat.

Megengedtem szemednek, hogy lássa dicsőséges Fenségemet. Olyasmit bíztam rád, ami túl van minden tudáson.

Légy éber, mert ellenséged meg akar akadályozni téged Irántam való tiszteletedben, és azzal akar hatalmába keríteni, hogy túlterhel munkával, mivel a túlterhelt edény elsüllyed. Te, aki az Én edényem vagy és Isteni Kincsemet hordozod, ne terheld túl magad, nehogy elsüllyedj! Szeretném, ha boldognak láthatnálak és ha több időt töltenél szemlélésemben! A te tanúságtételednek még nincs vége! Most újból belemerítelek Isteni Forrásaimba, hogy pihenést ajándékozzak lelkednek.[3]

Ó, hogyan tudnám elfelejteni azt a pillanatot, amikor először meglátogattalak… gondosan vigyáztam, nehogy megijesszelek és melléd léptem. Gyengéden fedtem

[1] Jahve, az Atya szól.
[2] Megismételtem.
[3] Úgy vélem, Isten azt akarja, hogy elvonultságomban csak Vele legyek, mivel szavai is személyesen engem érintenek.

fel előtted Szeretetemet, ami teljesen ismeretlen volt számodra. Semmit sem tudtál addig Végtelen Irgalmamról és Szeretetem Mélységéről.

Ezért örvendj, leányom, és bízd Rám gondjaidat! Legyen ez lecke mindazok számára is, akik nagyobb terhet vesznek magukra, mint amennyit elbírnak! Nem akarom, hogy kifáraszd magad, hogy Művem érdekében végzett munkád még eredményesebb és hatékonyabb legyen! Mondottam, hogy nem szabad késleltetned Művemet, és hogy egyedül az Én lépésemet kell követned.

Ezek az üzenetek a magasságokból érkeznek, és Én sugalmazom őket. Hasznosak a tanításra és a tévedések megcáfolására. Útmutatást adnak az Egyház Egységének eléréséhez és az emberek életvezetéséhez. Továbbá segítenek megtanítani az embereket arra, hogy miként legyenek szentek. Azért kaptátok, hogy segítsen a nektek adott Kinyilatkoztatás[1] alaposabb értelmezéséhez.[2] Ezek az üzenetek csodálatos kegyelmek kimeríthetetlen forrásai mindnyájatok számára, hogy megújuljatok.

Én vagyok az Életadó, mindenek Megújítója. Én vagyok a mennyei Manna Forrása. Igen, valóban! Úgy látogattalak meg, amilyen voltál, mert csodálatos és rendkívüli egységre kellett lépned Velem. Bár méltatlan voltál és távol álltál kérésemtől, ami a „kölcsönös szeretetre" vonatkozott, semmiségedben és Hangom iránt tanúsított nyitottságodban mégis gyönyörűséges voltál számomra.

Hadd mondjam el neked, hogy azon a napon, amikor meghaltál önmagad számára, bensőséges barátságom jeléül eljegyeztelek téged, hogy a közelemben légy, és igaz tanácsokat súgjak a füledbe, hogy azután te is tudj tanácsot adni másoknak. Elárasztottalak gyengédségemmel és atyai szeretetemmel. Isteni Édességgel megkértelek, hogy utazz Velem és az Én érdekemben Északtól Délig és Kelettől Nyugatig. És miként korábban mondottam, védelmül adtam melléd az angyalok és arkangyalok sokaságát, és fejedelemségeket a magasabb angyali karokból, hogy kísérjenek küldetésed során. Meghagytam nekik, hogy maradjanak ott, ahol magjaimat elveted, és védelmezzék a vetést.

Nem ok nélkül emeltelek királyi Udvaromba és nem hiába láttalak el királyi ajándékokkal. Most válik hasznomra munkád és most szedem le ízes gyümölcseit. Választottaimnak különböző szándékkal adok kegyelmeket: népem javára, Egyházam javára, és ezzel egy időben az örök boldogság elnyerésére, amit e választott lelkek megkapnak Tőlem a mennyben.

Azokat pedig, akik megtámadják minden Szavamat és nem akarják kinyitni szívüket, nem akarják látni azt a nagy segítséget, amit Egyházam kapott, nem akarják látni Áldásaimat és Szeretetemet, méltatlannak fogom találni, mert mind a mai napig lebecsülték és lebecsülik Hatalmamat és Irgalmamat.

Sokszor figyelmeztettelek, Vassula, hogy ne fáradj bele a jótettekbe, és tudj türelmes lenni, mert végül alkalmas időben le fogod aratni, amit vetettél:

– Szerezz érdemeket munkáddal és semmit ne engedj kárba veszni!

– Az Én vigasztalásom adjon bátorságot neked és világosságot a lelkednek!

– Az Én atyai szeretetem fakasszon állandó örömet benned és legyen bizalmat keltő fuvallat a lelkedben!

– Az Én Isteni gyengédségem legyen a te gyógyító balzsamod, amikor lelked megsebesül vagy fáradt. Adjon erőt neked és küzdjön le minden keserűséget, ami benned felgyűlhet!

– Lelkigyakorlataid tegyék erősebbé Irántam érzett bizalmadat, hogy végtelen sok kegyelmet kaphass Tőlem!

– Legyek mindig Én a te egyedüli és mindenek felett álló Szerelmesed!

---

[1] A Biblia.

[2] Azt is hallottam, hogy „megértéséhez".

– Őrizze meg szájad az Olajat,[1] amit kaptál, és szeretettel hirdesd Nagyságomat!

– Felkészülten és tiszteletre méltóan jelenj meg majd egykor Előttem, Udvaromban!

Kedvesem, az Én Nevem: Jahve, oly gyönyörűséget jelent Számomra, hogy amikor kiejted a szádon, nagy szeretettel fordulok feléd, és nem tudom visszatartani örömömet. Az egész mennyei Udvar összesereglik Örömöm láttán. Szívből és egy hangon dicsérnek Engem irántad érzett mámoros Szeretetemért, atyai gyengédségemért és dicsérnek teremtésem iránt tanúsított Végtelen Irgalmamért. És most három „Kyrie eleison”-t szeretnék hallani tőled!

Kyrie eleison!
Kyrie eleison!
Kyrie eleison!
…

Irgalmamat és Áldásomat adom neked. Ne feledd, hogy nem szabad túlerőltetned magad! Én, az Isten, továbbra is megtartalak Hatalmamban és Kegyelmemben.

Jahve a Én Nevem.

1999. október 6.

Felemelem lelkem az Úrhoz,
Atyámhoz, a magasságokba,
hogy megízleltesse velem Édességét.

Szívem túl kicsi ahhoz,
hogy megértse Őt,
aki körülvesz minden lényt.
Összeszorul a szívem, és nem érti,
miként lesz számomra
lepecsételetlen, elérhető, átlátszó Ő,
aki lepecsételt és elérhetetlen,
aki felülmúl korszakokat és mindent.
Fenséges Szeretetében megengedi,
hogy érezzem Édességét,
míg Látogatása felragyog lelkemben.

Szeretlek, Csodáknak Királyi Csodája!
Kérlek, szólj hozzám!

Ó, Vassula, lényegem szerint Én láthatatlan vagyok, mégis felismerhetővé teszem Magam azok előtt, akiket azért választok ki, hogy lássanak Engem. Megérintettél-e már Engem a kezeddel?

Megérintettelek…

Miképpen érintetted meg Istenedet?

Egy látomás során úgy tetszett Neked,
hogy megfoghassam a Kezed.
Pontosabban a bal Kezedet fogtam meg.
Éreztem Ujjaidat.
Éreztem egész Kezedet,
amit finom és hosszú ujjaival
mi nemes vonalú kéznek nevezünk.

Majd más módon is
megérintettelek Téged, én Kedvesem.
Megéreztem Jelenlétedet és megragadtalak,
hogy birtokba vegyelek.
Nyomorúságosságommal
magamra vontam Irgalmadat,
Te pedig, Emberiség Szerelmese,
értelmet meghaladó Irgalom,
eljöttél hozzám,
és Magadat adtad ajándékba nekem.

Igen, mert te nem a testi szemeddel, hanem a szíved szemével láttál, és láthatatlan módon ragadtál meg Engem…

A Lélek, aki a te Tanítód és Lámpásod, felemel Mennyei Udvaromba téged, hogy szemlélhesd, amit szem nem látott, és halljad, amit fül nem hallott. Én vagyok a te családod. Bízz Hatalmamban!

Társ-örökösünkké tettelek, és a részesedés által istenné a Szentlélekben. Ez vonatkozik mindazokra is, akik meghaltak önmaguknak és eggyé lettek Velünk. A szeretetnek ebben az isteni egységében ők is társ-örökössé váltak a Szentlelken keresztül.

Ahogy már sokszor mondottam, egyedül a kegyelem által neveztelek el határ-

[1] Isten nevét.

talan szeretetemben Paraskevinek[1] és igaz hírnökömnek. És miként egykor őseid idejében is tettem, lelki adományt adtam neked, a prófétálás lelkét. Megparancsoltam, hogy beszélj a Nevemben és hirdesd félelem nélkül és érthető módon mindazt, amit tanítottam neked. Buzgóvá tettem lelkedet, hogy menj és tégy tanúságot Mellettem égő lelkesedéssel más lelkeket is lángra gyújtva, hogy ismerjenek meg Engem. A Szentlélek volt a te oltalmad és a prófétálás forrása ezekben az üzenetekben, de minden idők üzeneteiben is. Ő tesz benneteket istenekké a részesedés által.

Nem tehettek Számomra jobb szolgálatot, mintha lelkeket hoztok vissza Hozzám. Ne veszítsd el a bizalmadat, mert magában is isteni jel ez a szolgálat, amit egyedül nem lennél képes véghezvinni, ha nem a Szentlélek által kapnád. Pontosan így nyilvánul meg a Szentlélek kegyelme. Egyedül Ő adja meg a lehetőséget arra, hogy lelkeket hozz Hozzám.

Én pedig teljes Istenségünkben újból és újból eljöttem hozzád, szeretett gyermekem, és nemcsak írott szavak formájában, hanem Hatalomban is, ahogy a Szentlélek. Kinyilvánítottuk magunkat, a mindenkor jelenlévőt és egyetlen mivoltunk Isteni egységében az Egyet. Elhagytalake, amikor oly sokan ellened fordultak Syros szigetén?[2] Ez tett téged Hatalmam méltó tanújává a Kykládok szigetein. Vane olyan teremtmény, aki szembe tud szegülni Szentségemmel és Hatalmammal?

Én Magam is szenvedtem honfitársaim[3] miatt, miért vagy tehát meglepve, ha te, aki Tőlem származol, hasonló bánásmódban részesülsz? Viseld el türelmesen, ahogy Én is elviseltem!

Kedvesem, hús az Én Húsomból, csont az Én Csontomból, nem veszed észre, mily sok vigasztalást adok neked? Az Én látogatásom nem egyetlen alkalom. Az Én látogatásom örökké tart.[4] Ámennyiben ezt elfelejtetted volna, tekints újból utadra, amit az Én Atyám jelölt ki számodra: zafírokat tett zafírokra, hogy lábad csak erényeken járjon. Állj szilárdan, hogy meg ne inogj! Egyetlen ember sem lesz képes lerombolni az Én erődömet.[5] Ebben az erődben Én élek, és egyetlen ember sem lesz képes lerombolni lakóhelyemet. Te megkaptad Szavamat… Én előtted haladok, te pedig követni fogsz Engem. Ahol a Lélek, ott a szabadság és a hatalom.

A világ ma nem érdeklődik a mennyei dolgok iránt, emiatt van oly sok bizalmatlanság a nemzetek között, és ezért nincs többé szabadság. A világ abban hisz, amit lát, de ezek csak egy bizonyos ideig tartanak. Menj, Vassulám, és mondj el ennek a hanyatló világnak mindent azokról a dolgokról, amelyek láthatatlanok ugyan, de örökkévalók. Sugározd Dicsőségemet! A világosságot a tetőre kell tenni, ilyen átható világosság csak Belőlem fakadhat. Neked adott Szavam lámpás a sötétségen átvezető úton. Világíts ebben a sötétségben, aki Szavamat hordozod!

Az Én világosságom sohasem gyengül. Helyes, ha azt mondod, az Isten Tűz vagy ha azt mondod, hogy a Szentlélek Tüze. Így össze tudod hasonlítani a valóságos tűzzel, ami mindent meggyújt és áthatol a réseken. Lángra lobbant mindent, amit

[1] Paraskevi görög név, amelynek jelentése: „Készítsd elő az Úr útját!” Pénteket is jelent.

[2] Syros a Kykládok csoportjának egyik szigete Görögországban. Meghívtak erre a szigetre, ahol az Úr szélesre tárt előttünk egy ajtót a televízió révén, amely tizenkét sziget számára sugároz műsort. A metropolita azonban utasítást kapott, hogy terjesszen egy ellenem írt röpiratot. A program ennek ellenére is létrejött velem, és annyira tetszett az embereknek, hogy többször is meg kellett ismételni az adást. A könyvek is elfogytak.

[3] Az okmányok szerint családom apai ágon Syros szigetéről származik.

[4] Éppen sajnáltam magam, mert Jézus nem látogatott meg elég gyakran, és akkor az én Liturgiám vigasztalni próbált oly gyengéd Hangon, ami úgy hangzott, mint a végtelen boldogság.

[5] Ezt a mondatot úgy mondta, mint parancsot, nagy tekintéllyel. Az „erőd” szót rám vonatkoztatta.

megérint. Isten Tüze a Szeretet Tüze, és te sem lettél megkímélve ettől, Vassulám. Látod, miképpen emészt fel téged? Melyik teremtmény írna vallásos költeményekbe foglalt imákat Hozzánk, ha nem emésztené a Szeretet?

A Szentlélek, miután megjelölt téged tüzes keresztségi csókjával és lángra lobbantott, átjárta értelmedet, Isteni Tüzével kikristályosította lelkedet hasonlóan ahhoz, ahogy a kőzet lesz igen magas hőfokon gyémánttá, ami a tiszta szén kikristályosodott alakja. Ily módon tisztítja meg a Szentlélek Tüze a lelkeket, hogy a tiszta gyémánthoz hasonlóan kristálytisztává váljanak. A Szentlélek munkálkodása nem megy végbe szenvedés nélkül. Akit azok a szeretetre gyullasztó lángok körülvesznek, szenved a tűz lángjától, de szenved a szeretettől is. Amikor az a Tűz megragadott és át- meg átjárt, lángjaiban megforgatott és a sziklából gyémánttá tett téged, akkor a Szentlélek szerető munkálkodása készített fel arra, hogy meglásd az Istent. Nem olvastad? „Boldogok a tisztaszívűek, ők meglátják az Istent." A Szentírás szerint, amikor meglátod az Istent, lelked felkiált:

„Én Örömöm!
Mily jó dolog szeretni Téged!"

Akkor azonnal megragadsz Minket, hogy birtokba vegyél... és Én leszállok a felhőkből, hogy felemeljelek és Szárnyamra véve téged az ég felé repüljünk. És mint az idegenvezető, elmondom neked azoknak a dolgoknak a történetét, amelyek láthatatlanok a szemnek és megérinthetetlenek a kéznek. Megmutatom neked Dicsőséges Trónomat, ahol Én uralkodom, de ahol Mellettem te is Velünk uralkodhatsz. IC.

2000

2000. február 12.

Jahve, én Királyom, de Atyám is,
Te Palotádból öntöztél engem,
míg kiszáradt földemnek
meg nem lett mindene,
mit Mennyországod csak nyújthat.

Te a szeleket teszed követeiddé
és a tüzes lángokat szolgáiddá,
hogy hirdessék minden népnek
Dicsőségedet és Neved nagyságát.

Igen! És én továbbra is költeményekbe
gyűjtöm csodáidat egytől egyig,
mert elköteleztem magam Neked…

[1]Béke, gyermekem! A Szent Bölcsességtől származik mindaz, amit adtam neked. Ily módon munkálkodtam mindig prófétáimmal. Én szóltam, és ők hittek. Szüntelenül az Én Világosságomban fürödnek és az Én Akaratomban élnek. Ismerve emberi törékenységüket, Szemem úgy őrködik választottaim felett, miként az anya gyermeke felett, hogy visszatartsam őket világias hajlamaiktól. Majd nagy jóakaratomban, de gyönyörűséggel is, különös kegyeket adok nekik, hogy felkészítsem őket feladatukra, ami általában meghaladja emberi képességeiket. Szárnyam alatt[2] oltalmazom Őket, és megadom nekik védelmemet. Téged pedig, akit egy bizonyos cél érdekében emeltelek fel, és akire rávéstem Szent Nevemet, ellátlak minden szükséges eszközzel ahhoz, hogy az oroszlánok és a sárkányok félelmükben felordítsanak. Mert meg fogják tudni, hogy Én Vagyok van veled.

Mindenható Kezem nem szűkölködik védőeszközökben, ezért rád vésett Szent Nevem védelmére körülveszlek két Karommal, ahogy a betolakodók ellen kerítik be birtokukat kerítéssel az emberek. Melyik bajnok merészelne most idejönni, hogy szembeszálljon Velem és kifogást emeljen választásom ellen? Maga a Csoda szállt le a magasságokból, hogy életre keltse ezt a haldokló nemzedéket! Kimondhatatlan módon mutattam meg mindenek felett álló Hatalmamat és irgalmamat beléd helyezett Isteni Művem által. Cseppenként öntöttem füledbe Bölcsességemet mint tiszta mirhát, hogy megnyissam hallásodat.

Ó[3] mily gyönyörűségben volt részem, míg véghez vittem a csodák csodáját! Mily isteni örömben volt részem Irgalmasságom jóságos cselekedete révén, és előre láttam, hogy közel van már a gyógyulás! Mily öröm és boldogság töltötte el Szívemet, amikor megszabadítottalak nyomorúságodtól és a bűn kötelékeitől, és még inkább Magamhoz vontalak, hogy olyan gyermekké válj, aki mindörökké Velem fog játszani. Majd, hogy királyi méltóságomra szegezd tekintetedet, és hogy örökké emlékezz eljegyzésünkre, édes csókkal illettem azt az ajkat, amely az Én Nevemet fogja dicsőíteni, figyelmedet pedig fenséges édességemre irányítottam, hogy a következőket halljam tőled: „Az Úristen jegyzett el engem, saját Magával díszítette fel lelkemet! Ó mily nagyon tetszik az Úrnak, ha engedelmes és készséges a lélek, mert akkor felfoghatatlan Bölcsessége utat talál benne,[4] és egyre inkább magához vonzza Őt.”

A Szentírás mondja: „Boldog, akit kiválasztasz és felemelsz, hogy csarnokaidban lakjék”[5] Igen, valóban boldog, mert választottamnak Házamból való jó dolgokat adok, és e jó dolgok szent tanítások, melyek az Én Szájamból fakadnak. Prófé-

[1] Jahve szólt.
[2] Képletesen.

[3] Úgy látszott, hogy Isten örült, amikor az „Ó”-t kimondta.
[4] A lélekben.
[5] Zsolt 65,5

támat mennyei gazdagsággal és ragyogással, azaz erényekkel teszem ékessé.

Azt akarom, hogy templomom szent és tiszta legyen! Azt akarom, hogy oltárom olyan tiszta és tündöklő legyen, mint ezernyi drágakő! Nyelvét kétélű karddá teszem, hogy menjen és beszéljen a gőg és az önteltség ellen, a fennhéjázó szónokok ellen, az emberi büszkeség és mindaz ellen, amit az emberek nagyra tartanak. Beszéljen az igazságtalanság és mindaz ellen, ami ellentmond Szeretetem Törvényének.

Tetszésemre van lakóhelyem,[1] mert Lelkem megpihen abban, akinek hordoznia kell Szavamat. Prófétámat, aki egybekelt az Igazsággal, elküldöm mint királyi követemet a föld gonosz sarkaiba, hogy himnuszokat énekeljen nektek az igazságosságról, a jóságról, a szentségről és az erényről, és emlékeztessen benneteket az Én Útjaimra. Emlékeztessen minden rendű és rangú embert arra, hogy:

– Én Vagyok a lélekben szegények Kenete,

– Én Vagyok a ti jólétetek Biztosítója,

– Én Vagyok a Fényességes Isten és a Magasztos Szeretet Forrása,

– Én Vagyok az egész teremtés Uralkodója és Vőlegénye,

– Én Vagyok a test és a lélek Orvosa és Lámpása,

– Én Vagyok azok Vigasztalója, akiket az igazság miatt üldöznek,

– Én Vagyok a betegek és a haldoklók Balzsama és Kenete.

– Én Vagyok a ti Uratok és Istenetek, de Barátotok, Társatok és Atyátok is.

Szüntelenül neked adom Magam, nemzedék, hogy tökéletesítsem képmásodat, amit eltorzítottál és bemocskoltál gonosz tetteiddel, bűneiddel és makacs ellenállásoddal, mert nem ismersz el Engem Atyádnak. Hiszen éppen azért adom Magamat szüntelenül nektek, hogy a kegyelem által felemeljelek benneteket, hogy a kegyelem által meggyógyuljon látásotok, és lássátok a láthatatlan dolgokat, amelyek soha el nem múlnak. Azért támasztok Jóakaratomban Szájam egyetlen szavával prófétákat, hogy a Szívemhez kössem őket.

Én, a Fényességes Isten, már jóval a ti megteremtésetek előtt előre láttam ezt a Nagy Hitehagyást. Nincs talán jogom ezért prófétákat támasztani? Az egész menny örvendez, mert kegyes leereszkedésünkben megkönyörültünk közömbösségeteken. Prófétákat támasztottam, hogy ők minden időben és közvetlenül megkapják mennyei felszólításaimat kegyelmeim áradatával együtt. Megosztom velük Isteni Műveimet, mert szívük közel van Hozzám. Az Én Szívemből leheltem és lehelek sugallatokat a szívükbe, hogy hűséggel tegyenek tanúságot. Előfordul, hogy általuk megbotránkoztatom a gőgösöket, akiknek útjai nem az Én útjaim.

Buzgóságomban e nemzedék megmentésére prófétákat támasztottam és eljegyeztem Magammal őket. Megtanítottam őket arra, miként töltsék Velem idejüket, és miként osszák meg életüket Velem, míg a földön élnek, ahhoz a kegyelemhez mérten, amit Én adtam nekik.

E napokban Fiammal és Szentlelkemmel együtt szállunk le mint három Tanú. Lélek vagyok[2] és így küldöm az Igazság Szentlelkét,[3] hogy legyen veletek mindenkor, és vezessen el benneteket a teljes Igazságra. Gondolj Irgalmamra és imádj Engem!

Az Ige,[4] Velem volt, és öröktől fogva létezett. Ő, aki a legközelebb áll Szívemhez, tett Mellettem tanúságot, és Ő ismertetett meg Engem veletek. Az Én Igém úgy tesz tanúságot a földön, miként Én és a Szentlélek. Az Én Fiam, Jézus Krisztus, aki Saját Vére árán vásárolta meg Egyházát, Saját Vérével tesz tanú-

[1] A „lakóhelyem” szót használta a „próféta” szó helyett.

[2] Vö. Jn 4,24. Az 1 Kor 15,45-ben Szent Pál is beszél Krisztusról, mint „életadó Lélekről”. Bibliai értelemben a „lélek” szó nem annyira Isten természetét fejezi ki, mint életadó tevékenységét. Isten lélek, és Ő adja a Lelket.

[3] Vö. Jn 14,17.

[4] Jézus Krisztus.

ságot.[1] A Szentlélek, aki elvezet benneteket a teljes Igazságra,[2] Vízzel[3] tesz tanúságot. Mi hárman teszünk tanúságot mindenben, és Mi hárman egységben Vagyunk, minthogy egyedül Mi vagyunk az Egy Isten,[4] egy az Akaratunk, egy a Hatalmunk és egy az Uralmunk. Mindhármunknak egyaránt tulajdonítható a Hatalom, a Szent Bölcsesség és a Végtelen Jóság.

A Szeretet indít Engem arra, nemzedék, hogy megadjam egyesek számára a prófétaság lelkét, ők pedig véghezvigyék, amit Én parancsolok nekik. Mézzel[5] és olajjal[6] táplálom őket, hogy hirdessék Nevem nagyságát. Hogy megtartsam őket az Igazság alapjain és az értelmes gondolkodásban, sokszor megdorgálom, rendreutasítom és tanítom őket, hogy kenetté váljanak azok számára, akiket visszahozok Házamba. Szent Bölcsességgel tanítom őket. A Bölcsesség pedig teljes egészében a Törvény teljesítésén alapszik.

Prófétáimat arra tanítottam, hogy szemléljenek Engem Szentségemben. Megengedem és lehetőséget adok nekik arra, hogy közeledjenek Nemességemhez, örvendezzenek közvetlen Jelenlétemben és megízleljék édességemet. Az egyetlen teológia, és határozottan hozzáteszem, hogy az egyetlen igaz teológia az, ha Engem, a ti Isteneteket szemlélitek, ami egyúttal előre megízlelteti veletek az Örök Boldogságot. Ez az igaz és a szent teológia. Senki sem úgy készül fel a prófétálásra, hogy tanult teológusként teleírja papírjait saját teológiájával. Prófétává csak az lesz, akit Én Magam kenek fel Szeretetem kenetével, jó helyet készítve számára a Szívemben, és elrejtve őt Benne, hogy átvegye a Szívemben rejlő, belső, Isteni és rendkívüli sugallatokat, hogy majd tűzként tudja hirdetni népemnek.

Ó Vassula, hányszor hallottam a földről a gúnyolódó nevetés és a gőg, a neheztelés és a süketség hangját, amikor az Én Nevemben helyreutasítottad őket! Igen, a bűnösök visszautasítják a feddést, mindenféle mentséget találnak arra, hogy azt tegyék, amit ők akarnak.

Kimondhatatlan módon nyilatkozom meg prófétáim előtt, igen, ameddig még itt vannak a földön, és ők tudatában vannak ennek a kegyelemnek. Felékesítem őket Saját Magammal, felékesítem őket ruhátlanságukban, Önmagammal díszítem fel őket, és ők tudják ezt. Tudatában vannak Isteni Jelenlétemnek a szemlélődés alatt.

Felkentelek, hogy merítsd ki Szívemből az isteni sugallatokat minden baj esetére, és add tovább népem számára kenetként, a kiszáradt földnek pedig frissítő reggeli harmatként. A kegyelem által megtanítottalak arra is, miként tolmácsold kívánságaimat. Ezen az Isteni Kinyilatkoztatáson keresztül, de már a korábbiakban is mondottam, hogy Magam oktatom választottaimat, lelki vezetőjük leszek, hogy megmutassam nekik az utat, amelyen járniuk kell. Kinyilvánítom jóakaratomat, hogy segítséget nyújtsak azoknak, akiket szeretek, ők pedig örömükben Dávid zsoltárait énekeljék szárnyam árnyékában.

Jóságoddal koronázod azokat,
akiket szeretsz,
a kegyelmek bősége borítja fejüket.
Túlcsordul a kelyhed, amikor szétosztod,
Neveddel teszed halhatatlanná őket,
az erények brokátjába öltözteted lelküket,
hogy szépségük láttán

[1] Az Ő Áldozata révén nyertünk Örök Életet.
[2] Jn 16,12-13. versében Jézus így szól: „Még sok mondanivalóm volna, de nem vagytok hozzá elég erősek. Hanem amikor eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra." Tévedés azt állítani és ezen állítást hitletéteménynek tekinteni, hogy a Kinyilatkoztatás lezárult. Isten él és eleven. Továbbra is szüntelenül kinyilvánítja Önmagát a Szentlélek által. A latin „complere" szóval arra utalunk, hogy Isten teljes és tökéletes kinyilatkoztatása Krisztus; nem pedig arra, hogy Isten befejezte volna Önmaga kinyilatkoztatását az emberiségnek. A Szent Biblia egy elbeszélő tanúságtétel Jézus Krisztusról, és NEM Isten utolsó szava.
[3] A Keresztség által.
[4] A lényeg egységében.
[5] A méz a Mennyei Mannát, Isten Szavát jelenti.
[6] Az olaj Isten Nevét jelenti (vö. Én 1,3).

szerelemre gyulladjon irántuk
Királyi Szíved.

Igen, mondd meg e közömbös nemzedéknek, hogy itt az Isten! Az Én Műveim magasztosak. Áldottak, akik felismerték ebben az üzenetben az Én Hangomat! Helyesen cselekszenek, akik gyönyörűségüket lelik benne és rajta tartják tekintetüket, mert az Én irgalmas Kezemből való Művek tele vannak dicsőséggel és fenséggel. Emlékeztetem népemet, hogy a prófécia élő, mert az Én Hatalmamból származik, Én rendelkezem vele. Mire való tehát ez a gőg a nemzetek részéről? Nem hallottátok, hogy Én Magam adok nekik elismerést közvetlen beavatkozásommal?

Igen, valóban! A Szívemhez szorítom őket, miként anya a gyermekét. Ily módon tartom prófétáimat közel a Szívemhez. De jaj! Jaj annak, aki ki meri nyújtani karját, hogy megérintse őket az Én Felhatalmazásom nélkül!

Légy boldog, Vassiliki, mert megengedtem, hogy ki-be járj Mennyei Udvaromban, és ezt szabadon teheted! Örvendezzen lelked az Én Irgalmasságomban! Az Egyház felemésztődik nagy hitehagyásában, ebben a megjövendölt, de titokban tartott hitehagyásban. Vajon Nekem is hallgatnom kellene?

Nem fogok hallgatni, ahogyan az ördög akarja! Továbbra is támasztok prófétákat, hogy tudtul adják és leleplezzék a hitehagyást, és lámpásként világítsanak ott, ahol sötétség honol. Arra tanítom őket, hogy legyenek önzetlenek, örvendeztessenek meg azzal, hogy nagylelkűen válaszolnak Felszólításomra, amíg gondolataikban és a szemlélődés idején szerető Karomban tartom őket. Szájukat imádattal, lelküket pedig örömmel töltöm el. Miként az ember ereiben szakadatlanul és csendesen folyik a vér, úgy tanított téged, Vassula, az Én Szentlelkem az Ő nyugodt módján Bölcsességgel, hogy megmentsen téged és másokat. És ha időnként figyelmeztettelek is, az lelki fejlődésed és saját haladásod érdekében történt.

Öröktől fogva előre láttam ezt a hitehagyást az Egyházban, de éppen úgy láttam Megmentő Tervemet is benned, akihez egykor leszállok Trónusomról, hogy Szeretetem isteni költeményével megszólítsalak és Végtelen Irgalmamban felfedjem előtted és rajtad keresztül mások előtt is szeretetteljes beavatkozásomat.

Szükséget szenvedtél, nemzedék, és Én eljöttem, hogy betöltsem hiányodat, de te nem vagy boldog, mert amióta csak szólok hozzád, zokon veszed tanításomat. Eljöttem, hogy kigyógyítsalak hitehagyásodból, és a bűnbánó szívek meghallgattak Engem. Eljöttem, hogy életre keltsem halottaidat, és ők megismerjenek Engem Szentlelkem által mint Atyjukat, mert az Isteni Tudást csak Őáltala lehet elnyerni és felfedni azok előtt, akiket Mi választottunk ki, hiszen Maga a Szentlélek az ő tanácsadójuk és nevelőjük. Mert nem emberi tudás révén, hanem a Szentlélek által kapták[1] értelmükbe a kegyelmet, hogy lássák a Háromságos Istent és beszéljenek Vele. Az emberi okoskodás semmilyen ügyes érvelése sem képes elhitetni velük, hogy nem találkoztak Velem. Mintha csak azt akarnák bebizonyítani nekik, hogy „ruhátlanok", miközben jól tudják, hogy fel vannak öltözve. Én Magam ékesítettem fel őket Magammal. Csakhogy az ördög a legjobbat vette elő megbízottjaim közül az Egyházban, hogy tanbeli tévedéssel vádoljon téged. Pedig a Szentlélek által hozzád intézett ismételt sugallataim világossá tehették volna előttük, és megérthették volna, hogy az ördög teszi próbára őket.

A Sátán ugyanis irigyli azokat az adományokat, amelyeket e haldokló nemzedék megmentésére ajándékozok. Irigyel téged, akit Én választottam, és akin még meg sem száradt a harmat, ami Udvaromban hullott rád, ahol felnőttél, s ahonnan értékes adományként küldtelek ki minden nemzetnek. Irigységében haragra gyulladva megesküdött, hogy rád

[1] A próféták.

önti mérgét és tönkretesz téged, hogy utálatosnak, csúfnak, veszedelmesnek és undorítónak tűnjél. A te Boldogságos Édesanyád azonban segítségedre sietett és betakart Palástjával.

Felemeltelek a kegyelem által, hogy hívj, amikor akarsz. Ez oly egyedüli és királyi adomány, amit ritkán adok meg választottaimnak.[1] A Sátán irigységében arra ingerelt sokakat, hogy tegyenek nevetségessé téged, és a maga oldalára csábította őket. A sok jó gyümölcs ellenére, melyeket összegyűjtöttem, hogy felkínáljam nekik, továbbra is próbára tesznek Engem, lázadó módon megvetik gyümölcseimet és tanácsomat,[2] és éppoly bűnösek és hűtlenek, mint őseik fiai, és kihívnak Engem magas rangjukkal.

Vannak azonban, akik elhitték, hogy Én szóltam, de a Sátán közömbössé tette még őket is. Csodáimmal kapcsolatban olyan nemtörődömségre indította őket, ami idővel lelohasztotta bennük a Csodáim iránti érdeklődést, pedig a Csoda életadó forrás, ami az Örök Életre vezetheti őket.

Bizonyára hallottad a magvetőről szóló példabeszédet, mely szerint, ha valaki meghallgatja Isten országának igéjét, de meg nem szívleli, akkor eljön a gonosz és elragadja, amit a szívébe vetettek.[3] Ezek az emberek erőtlenül, megdöbbenten és értetlenül fogadják a kinyilatkoztatásokat.

Azután vannak, akik örömujjongással hallgatják küldöttemen keresztül Hangom visszhangját, nagy örömmel üdvözlik prófétámat, majd megrohamozzák a többi várost és elmondják, hogy éppen az ország igéjét hallották nyíltan és hatalommal hirdetni. Csakhogy hamar lelohad lelkesedésük, mert szavam köves talajra hullik szívükben, és nem ver bennük gyökeret. Amikor igém miatt az első üldözés éri őket, vagy valami csekély baj támad útjukon, nem tudnak kitartani. Nem, ők nem azok, akik szilárdak maradnak, amikor az emberek gyalázzák őket és mindenféle rosszat és rágalmat szórnak rájuk az Én Nevem miatt, mert nem szilárd az alapjuk. Ők lesznek az elsők, akik elbuknak.

Nem értették meg, hanem visszautasították a legfelsőbb uralmat... és az Én békeköveteim[4] keservesen sírnak az ő kiszáradt szívük miatt. A Sátán minden erejét összeszedve kiöntötte haragját, hogy tönkretegye az emberiségnek nyújtott adományomat.[5] Földműveseket küldött, hogy szántsák fel hátadat, Vassulám, és húzzanak rajta barázdákat, hogy megtörjenek téged. De az Én jobb Kezem szilánkokra zúzta jármukat.

Hallgass meg, Vassula! Én hoztam ki egész családodat Egyiptom áldott földjéről, ahonnan mind a mai napig felszáll még az égbe Fiamnak, az Ő Édesanyjának és Józsefnek, az igaz embernek az illata. Már ott is örömmel tekintettem rád, és megesküdtem: „E virág által foglak összegyűjteni benneteket a különböző népekből és vallásokból, és ki fogom nyilvánítani előttetek Atyai Szeretetemet és Irgalmamat. Az ő törékenységén keresztül fogom életre kelteni a nemzeteket, és megújítom őket lelki forradalommal. Az a szándékom, hogy e virágszál által mutassam meg Szentségemet minden nemzet előtt. Azoknak azonban, akik megtiltják prófétáimnak, hogy prófétáljanak, Trónomról csodálatos prófétai Figyelmeztetést és Parancsot adok Választottammal kapcsolatban, őt pedig felkenem, hogy ne álljon ellen Prófétai Felszólításomnak."

Egyiptom! Én prófétát támasztottam földedből, te pedig egykor kenyeret adtál Fiamnak, miért ne támaszthatnék tehát újból prófétát belőled? E prófétából az Én Szavam hallatszik, amíg fel nem fedi és nyilvánosságra nem hozza az ördögök szarvait.

---

[1] Urunk már kezdetben megmondta, hogy bármikor szólíthatom, és Ő mindig fog válaszolni. És valóban így is tett azóta, valahányszor megszólítottam.

[2] Hogy gyümölcseikről ismerhetik fel prófétáimat.

[3] Vö. Mt 13,18-19.

[4] A próféták.

[5] Isten ezt rám vonatkoztatja.

Ki ne jövendölne, ha szól az Úr, az Isten?[1] Jár-e együtt két ember, ha nem értenek egyet?[2] Valóban, az Isten, az Úr nem tesz semmit anélkül, hogy Szándékát el ne árulná szolgáinak, a prófétáknak[3] és így, Vassula, teáltalad nemcsak Terveimet, hanem Szent Arcomat is kinyilvánítottam. És mindaz, amit megjövendöltem, megvalósul a maga idején. Ingyen kaptad az Élet Szavát, hogy örökbe fogadjon és a részesedés által istenné tegyen téged. A Sátán azonban újból meg fogja látogatni Enyéim lelkét, mert ismeri tudatlanságukat, és arra csábítja őket, hogy kövezzenek meg téged az Én nyelvezetem miatt.

Ó, bárcsak békét kötne a világ Háromságos Szentségemmel, akkor megértenék, amit mondok!

Megígérem neked, és a te Mennyei Atyád az, aki szól most hozzád, az Egy, akiről egyszer ezt mondtad: „Tudom, hogy én vagyok Mennyei Atyám gyengéje, de nekem is Ő a gyengém." Ő mondja most tehát Isteni Szeretettől égve: „Továbbra is be foglak takarni Édességemmel, és kegyesen kibontakoztatom benned. Még többet adok Magamból neked, és eltöltöm lelkedet édes táplálékhoz hasonlóan, hogy te is többet adj magadból Nekem, ily módon egy lélekké válva Velem, az Istennel. Azután újból elküldelek felékesített adományként a nemzetekhez, hogy jóságosan tanítsd és indítsd őket gyermeki szeretetre Iránt unk, kitágítva szívüket, hogy még többet fogadhassanak be Belőlünk és mindabból, ami Isteni. Akkor abban a háborítatlanságban, amelybe lelküket helyezem, egyszerre mindent a Mi Világosságunkban fognak látni, és legyőzik a Sátán kísértéseit. Attól fogva a »részesedés által« őket is »isteneknek« mondják, és Velünk együtt fognak uralkodni."

Most megadtam neked, és rajtad keresztül másoknak, hogy megértsétek, milyen helyzetben vagy. Nemzeteket gyógyítok meg azok szenvedése és áldozata révén, akiket kiválasztottam, bár ők gyakran jönnek Hozzám panaszkodva, hogy talán hiába küzdöttek, és a semmiért fáradoztak. Mindent megtettek, ami el volt rendelve számukra, dicsőítettek Engem, mert folytonosan az Én gondoskodásom alatt álltak szemlélődésük idején.

Ez az igaz teológia felemeli a lelkeket és felrepíti őket a harmadik Mennybe, előre megízlelteti velük az Örök Boldogságot, és mialatt természetfeletti módon szólok hozzájuk, megtisztelem őket azzal, hogy láthatják örökségüket és a szentek örökségét. Míg az Én Karomban pihennek, megáldom őket, felélesztem bennük Tüzemet, hogy buzgón és félelem nélkül menjenek és hirdessék Szavamat.

Áldott az Isten, áldott az Ő Szent Neve,
mert jóságosan felfedi szándékait
követeinek, a szeleknek.
Fényességes ruhába öltözve
Őfensége felfedi előttük elszántságát.

Háromszorosan Szent Istenemhez
kiáltok nyomorúságomban,
és Ő mint hirtelen érkező szélroham,
leereszkedik hozzám,
felvirágoztat engem,
és én kinyílt virágként
befogadom Isteni Világosságát.

Az Isten énekelt nekem és nektek is,
mindahányan csak vagytok,
drága testvéreim!
Kinyilvánította irántunk
Irgalmát az Isten,
aki a kerubok felett trónol.
Senki ne mondja ezért:
„Nem láttam házamban
Istenünk megmentő hatalmát",
mert ragyogás és fenség kíséri Jelenlétét.
Mert eljön, eljön hozzátok,
és nem azért hogy megítéljen, még nem,
hanem, hogy istenivé tegyen titeket.

Boldog vagy, Vassula?

[1] Ám 3,8
[2] Ám 3,3
[3] Ám 3,7

A boldogságnál is több az, amit érzek!
Palántaként ültettél el Házadban,
és én a Te Udvarodban virágoztam ki,
hogy hirdessem Nagyságodat.
Hogy ne lennék boldog a Te Karodban?
Boldogságomat nem veheti el senki,
sem üldözés vagy sértés,
sem rágalom vagy bántalom.
Darabokra téphet a rám szabadított pokol,
de a boldogságot,
mit Te adtál és most is adsz nekem,
nem veheti el senki.
Tanulja meg végre a föld,
kicsoda az Isten, és dicsérje az Ő Nevét!

Ó, legyen áldott a Te Neved mindörökké!

Én pedig ezt mondom: Irgalmamra és Hűségemre esküdtem meg, hogy továbbra is jobb Kezemben tartalak téged, végtelen örömet és az Örök Boldogság ízét adva Jelenlétemmel neked. Továbbra is Tanácsadód és boldogságod leszek, Én gyermekem. Szakadékok omolhatnak rád és fekete felhők takarhatnak be, göröngyök hullhatnak rád, de Én megígérem, hogy te sértetlen maradsz, és Világosságom egyre erősebben fog rád ragyogni.

Nyugtasson meg téged az Én Olajom! Elhatároztam, hogy Irgalmam kinyilvánításával megmentem ezt a nemzedéket. Legyetek ezért boldogok ti mindannyian, akik Hangom dallamát halljátok és teljetek el Velem, a ti Istenetekkel!

2000. március 8.

Lelkem őrizője,
mirhával szórtad meg lelkemet,
és édesen áradó illatba
borítottad fejemet Jelenléteddel.
És most újból Veled vagyok.
Közelséged gazdaggá teszi
lelkemet, elmémet és szívemet.
Királyi Bőkezűséged közelsége
megerősít és arra késztet,
hogy megérintsem
a legyőzhetetlen szentséget…

Szeretlek. Örömömet lelhetem még az ilyen nyomorúságosságban is, és Szavam benned lakozhat természetfelettiségem révén. Nemcsak hozzád és ehhez a nemzedékhez szólok, üzenetemet az eljövendő nemzedék számára is lejegyeztetem, hogy majd ők is dicsérhessenek Engem, a ti Isteneteket. Nézd, mennyire lehajolok Szentélyem magasából…

Ó Vassula, sohasem hajolt le ily közel a Menny a földhöz, mint most. Azelőtt még hallottam egy-két sóhajt a földről, de most már szinte semmit sem hallok. Ez indított arra, hogy megszánjalak téged, nemzedék.

Hallom, amint a holttestek kérkedő hangon mondják: „Lásd, meg tudok én élni a pusztaságban, akár a pelikán. Meg tudok én élni a romok között is, miként a kuvik. Megélek én Isten nélkül is, mert én jobban tudom, mint az Isten…”

Azután rátekintek saját Házam népére. Gőgös pillantásokat, büszke szíveket, bizalmatlanságot, rágalmazást látok. Bíborost bíboros ellen, püspököt püspök ellen…

Uram, azt mondod,
nem ér el minket a Kezed,
hogy megszabadíts?
Hirtelen nincs több Erőd,
hogy megments minket?
Téged késedelmesnek ismernek
a haragban, de abban sohasem,
hogy közbelépj és megments minket!
Miért várakozol?
Miért nem lépsz közbe? Most!

Bölcsességemet merészeled kihívni? Mindenhatóságomat akarod próbára tenni?

Ó Uram, életemet adom és adtam
Házad megbékéltetéséért,
de felemészt a Házad iránt érzett buzgóság.
Amikor Házadat meg kellett támasztani,
hogy romba ne dőljön,
lelkemet és testemet adtam érte
nem törődve a következményekkel.
Vért izzadtam és olykor vért köptem
az ostor miatt, ami összetört engem.

És Te tudod ezt.

A Tieid adtak ki engem,
kik úgy üldöztek, mint vadat,
de panaszt nem hallottak tőlem.
Ok nélkül tartottak hitehagyónak,
kiálltam a bajokat, mert hatalmas Kezed
támogatta törékenységemet.

Napjaim kavarognak, miként a por,
hogy porrá legyenek ismét,
és nem látom Szent Kínszenvedésed végét.
Egyre azt kérdezem:
„Sokáig kell-e még élnem azok között,
akik gyűlölik a békét?"

Meddig kell még látnom,
hogy a menny gyászol
háza népe és szent Városa miatt?

Tétlenül kell-e néznem, hogy Téged
hasztalan feszítenek meg újból?

Te ismersz engem, Uram!
Te tettél hasonlóvá
az egyiptomi szikomorfához,
hogy menjek el minden országba
akár kúszva is, ahogy parancsolod,
és vessem el mindenhol Szavad,
mit Te adtál nekem.
Jussak fel a hegycsúcsokra
és szálljak le a szakadékokba is.

Te ismersz engem, Uram,
szájam nem keres érveket
Bölcsességed és Mindenhatóságod ellen
sohasem!

Csakhogy a menny oszlopai
rémületükben beleremegnek abba,
amit Házadban látnak.

Az angyalok reszketnek
az eljövendő napokban ránk váró
roppant ostorcsapás miatt.
Miként őrizzem meg nyugalmamat
e zűrzavarban?

Vassula, nemsokára el fogok mondani neked valamit, amit még nem tudsz, de hadd mondjam el máris a következőt:

Napjaitokban olyasmit készülök tenni, amit nem hinnél el, ha hallanád...[1] Tehát a következőket kell tudnod: Mondottam, hogy Házam népéből megtartottam Magamnak egy kis maradékot, akiket nem jótetteik miatt, hanem kegyelmem szerint választottam ki. Ők az Én Hangom suttogó visszhangja. Én ne hallanám meg ezeket az elsuttogott kiáltásokat?

(Oldalról Jézust néztem és ezt mondtam:)

Kovakő gyanánt ellened fordítottam-e arcomat akár egyetlen pillanatra is?

Életet adtam neked, megnyitottam értelmed szemét, hogy megérts és láss Engem, és lásd a láthatatlan dolgokat. Megnyitottam füledet mirhacseppekkel, hogy tanítványként figyelj, és megajándékoztalak a beszéd képességével. Lábadat arra az útra helyeztem, amelyen akartam, hogy járj az Arkangyalok legmagasabb rendjéhez tartozó egyik fejedelemség oldalán. Felkínáltam, hogy igyál Kelyhemből, így vajon keményen fog-e bánni veled Kezem? Te életed ajánlottad fel Nekem az Egyházamban lévő lázadás és megosztottság jóvátételére. Házam iránt mutatott buzgóságod és aggodalmad meghatott Engem. Örömömre szolgált, hogy nem hallottam a következőket tőled:

„Hagyd el ezt a helyet, mert Szemed túl tiszta ahhoz, hogy azt nézd, amit látsz. Hagyd sorsukra őket, és ne érints itt semmi tisztátalant!"

[1] Alig két héttel az üzenet dátuma után (2000. március 8.), az *IÉI* család szentföldi zarándoklata alatt Jeruzsálem görög ortodox pátriárkájától engedélyt kaptunk arra, hogy két alkalommal részt vegyünk az előre megszentelt adományok liturgiáján a Szent Sír templomban és a Tábor hegyen, és meghívjunk minden jelenlévőt a szentáldozásra. Négyszázötvenen voltunk tizenkét felekezetből, és nem volt megszorítás vagy tilalom, mindenki áldozhatott. Azt hiszem, ez volt az első eset a történelemben a nagy egyházszakadás után, amikor a görög ortodoxok MINDENKIT meghívtak, hogy vegye magához Jézus Szent Vérét és Szent Testét. Jézusom, bizony aligha hittem volna el, ha ezt előre elmondják nekem! Dicsőség Istennek!

Bátorságod ámulatba ejtett, ezért tüzet csiholtam belőled. Megnyitottam a szádat…

Kedvesem, régebben már mondottam neked, hogy mélyen meghat teremtményeim legkisebb igyekezete is düledező Házam helyreállítására! Vassulám, Én nemcsak arra jelöltelek ki, hogy az Én igaz hírnököm légy, hanem arra is, hogy légy a Nyugati Ház őrszeme!

Ha beszédet hallasz Számból, Nekem tett hűségfogadalmad szerint köteles vagy figyelmeztető Szavamat átadni azoknak, akikhez küldelek! Felelősnek tartanálak azért, ha nem akarnád átadni Szavamat! Ha azonban átadod nekik Szavam, és mégsem tartanak bűnbánatot, ők meghalnak bűneik miatt, te viszont sértetlen maradsz, nem terhel felelősség miattuk, és nem is halsz meg.[1]

Nemcsak Keleti Házam részére választottalak közbenjárónak, hanem a Nyugati Ház számára is. Amikor hallod, hogy haragra lobbanok hajlíthatatlanságukon, ami miatt megosztottságban, vagyis bűnben maradnak, közben kell járnod értük, ahogy tetted. Királyi Tekintélyem akkor kíméletesen fog bánni Házam népével. A büszkét azonban, aki nem mutat bánatot, gyökerestől kitépem, és helyébe alázatost ültetek. Engem úgy ismernek, hogy legyőzöm a büszkéket. A büszkeség nem Tőlem való, hanem az ördögtől…

Tehát a szegénységben légy gazdag, és öntözd meg ezt a kiszáradt földet neked adott próféciáimmal! Az öntözőt a Király Maga öntözi meg. Akkor a Király Maga fog elismeréssel adózni neked, költeményekben és himnuszokban fog hozzád szólni. Szájadat mézzel tölti meg, és te az Ő kedvéért fogsz beszélni a nemzeteknek.

Kegyes leszek hozzád, és még többet adok barátságomból neked. Légy boldog, leányom! Királyod megkedvelt és brokátba öltöztetett, saját Jelenlétével, a ruháiból áradó mirhával tett illatossá téged. Megengedte, hogy házába lépj, és bejárást adott menyegzős szobájába. Mondom neked, leányom: Házamban veled együtt fogom megtenni lépésemet. Én és te együtt fogunk belépni Szentélyembe az egek legfelsőbb rendjeihez tartozó különböző fejedelemségek kíséretében. Belépünk Szentélyembe, Jelenlétem pedig úgy fogja beragyogni őket, miként a hajnal. Ezért ne ügyetlenkedj a sarlóval, hanem tartsd erősen, markold meg jól és arass, Vassiliki, arass! Arass ott, ahová angyalaim ujjai mutatnak, és le fogod aratni az erény jutalmát.

Adj Királyodnak annyit, amennyit Ő adott neked!

Szél-fuvallat vagyok csupán,
miként adjak Neked annyit,
amennyit Te adtál nekem?
Hiszen Te adtad az Életet nekem!

Soha, de soha nem leszek képes
annyit adni Neked,
amennyit kegyes leereszkedésedben
Te adtál nekem.

Tudom… csupán annyit adj, amennyit körülményeid megengednek. Vedd számba mindazt, ami Tőlem való és ami jó, és kínáld fel Nekem!

(Megértettem tehát, hogy Urunk nemcsak azt kérte tőlem, hogy kínáljam fel Neki szolgálataimat, hanem azt is, hogy álljak az emberek rendelkezésére, lépjek kapcsolatba velük, és ne sajnáljam a fáradságot, álljak az emberiség szolgálatára és tőlem telhetően segítsem őket. Szolgáljam a „felebarátot", gyakoroljam az erényeket, és ne tartsak meg magamnak semmit.)

Igen, adj! Adj mindazoknak, akik várnak tőled valamit! Tégy tanúságot Jó Művem mellett, és Én veled leszek. Ugyanazt mondom, amit Atyám mondott nemrég neked: „Reád omolhatnak a szakadékok, és betakarhatnak a fekete felhők, görögyök hullhatnak rád, de megígérem, Én veled leszek, és te sértetlen maradsz." Ne

[1] Vö. Ez 33,7-9 - a szerk.

feledd, te és Én közöttem nincs határ! Mindenkor veled vagyok, kedvesem. IC.

2000. április 24.

Irgalmazz, Uram,
ennek a hűtlen nemzedéknek,
amelyhez magam is tartozom!

Kelj fel gyermekem, és bízz Bennem! Nem mutattam-e meg neked dicsőségemet és mindazt, amit szeretett népem számára tartogatok, amíg a Szentföldön voltál?

Figyelj rám! Volt egy ember, akiről mindenki tudta, hogy folyamatosan fújnia kellett a kemence tüzét, hogy az meleget adjon. Tudjuk, hogy a Nap háromszor erősebben átforrósítja a hegyeket, mint a kemence. Amikor azonban Lelkem, aki tiszta tűz, leereszkedik a magasságokból, egy szempillantás alatt felemészt és lángra lobbant mindent, amit megérint, mert ki tudna ellenállni tüzének? Lángra gyújtja mindazokat, akik szeretik Őt. Égő fáklyává alakítja őket, hogy szavuk világítson a ti sötét nemzedéketek éjszakájában. És ők mint fáklyák a sötétben felragyogtatják Szavamat.

Ezt fogják kiáltani: „Teremtés! Kelj útra, hogy újból megtaláld Hitvesedet!”[1] Felragyogtatják Szavaimat, melyek legyőzik eretnekségüket, és mindazt, ami romlott. Ők[2] az Én Nevemben fogják legyőzni a kétágú fegyvert.[3] Meg akarom munkálni ezt a társadalmat, és megértetem az emberekkel, hogy azért halhatatlanok, mert rokonságban vannak Háromságos Szentségünkkel. Királyi Bőkezűségünk megtartja állhatatosságukban azokat a választottakat.

Meg kell osztanom veled örömömet! Ó Vassula, Én megfigyeltem őt, és tetszésemre volt, amit láttam. Felszenteltem királyi adakozással és felkentem, hogy vezesse az imádást, és tanítsa Házamat rendelkezéseimre, világosítsa fel az országot, amelyben él, az Én Törvényemről, aminek alapja a Szeretet. Bár lesznek, akik összefognak ellene, ő mégis sértetlen marad. Lesznek irigyei, akik üldözni fogják, de Én az ő oldalán leszek.[4]

Nem üdítettelek-e fel benneteket?[5] Nem adtam-e különleges kegyelmeket neked? Ó Vassula, Szent Arcmásom soha sem fog elhomályosodni szívedben, mert beléd vésted. Fenségben és ragyogásban Én a föld és a menny fölé magasodom, ezért soha ne csüggedj el, mert Én vagyok a Végső és Felfoghatatlan Bölcsesség. Számíts Bölcsességemre és ne feledd: egynél több mennyei fejedelemséget állítottam melléd,[6] és Vassulám, Én a te gyengeségeden keresztül fogom életre kelteni az egységet. És neked, aki Szavamat olvasod, azt mondom, maradj meg őszintén a Szent Bölcsességben és maradj becsületes, akkor Akaratom szerint cselekszel. Csupán „igent!” kell mondanod, és Én azonnal Egységünkbe fogadlak téged és elárasztalak Természetfeletti Világosságommal, hogy betöltsön Háromságos Istenségünk teljessége, és megértsd azt is, hogy akkor lesz igazi egység közöttünk, ha alázattal, szeretettel és a háttérbe húzódva te is meghajtod a fejed. A Szentírás szerint az alázatos ember imája áttöri a felhőket,[7] de áttöri a gonosz lélek földalatti börtöneit is és megrendíti terveit. Az alázatos ember imája így kétszeresen kedves előttem.

Ha újból megkérdezik az emberek, Vassulám, hogy mit mond az Úr legújabb Üzeneteiben? – így válaszolj:

„Az Úr, az Én Istenem semmi újat nem mond, ezért maradjatok szilárdak és rendíthetetlenek hitetekben! Azok számára pedig, akik még alusznak, a mi Megváltónk, Jézus Krisztus a következőket

[1] Istent: „Mert Teremtőd maga lesz a Hitvesed…” (Iz 54,5.)
[2] A mi Urunk a végső idők apostolairól beszél.
[3] Megértettem, hogy a kétágú fegyver az ördögöt és a többi gonosz lelket jelenti.
[4] Jézus egy görög ortodox papról beszél, aki tetszésére volt, de már előre jelzi, hogy küldetése miatt üldözni fogják, ám Ő mellette lesz.
[5] A Szentföldön, 450 zarándok volt az Igaz Élet Istenben családokból, tizenkét felekezetből.
[6] Jézus angyalokat állított mellém.
[7] Vö. Sir 35,17.

mondja: »Ébredjetek fel kábultságotokból, ébredjetek fel végre, és ne vétkezzetek többet!« Titeket is hívott az Isten, de ti mind a mai napig nem hallottátok meg. Visszautasítjátok Háromságos Szentségét és visszautasítjátok Őt, aki Szentlelkét adja nektek. Ha ti a Világossághoz tartoztok, akkor a nappalhoz tartoztok. Nappal pedig ébren kellene lennetek! Ha azonban azt kérdezitek: »Mit mond az Úr legújabb Üzenetében?« – ez azért van, mert ti még mindig nem gyökereztetek meg Istenben, aki benneteket teremtett, és még mindig nem értettétek meg Őt. Nincs fogalmatok Róla, a ti Istenetekről. Ó, ha tudnátok, mily magával ragadó az Ő Szeretete! És mily csodálatos kincseket rejt az Ő Szent Szíve! Azóta hív benneteket, hogy megszülettetek. Még meddig akartok tévelyegni? Nem tudjátok, hogy ha az Ő Szeme kísér titeket, akkor igaz békére leltek? Te pedig, aki a pusztaságban élsz, ne keseredj el! Az emberiség Szerelmese, a mi Urunk és mindenünk közel van hozzád, hogy Házába vezessen és saját szobájába[1] vigyen, ahol Isteni Csókjaival tesz pecsétet a szívedre. Akik akkor látnak, a »Szent Isten jegyesének« fognak nevezni téged, a Szent Istenének, akié minden hatalom."

Barátaid pedig megkérdezik majd, amikor látják, hogy előjössz a pusztaságból: „Ki az, aki feljön a pusztaságból és tiszta tömjénoszlopra támaszkodik, amelynek illata a szellővel szállva beborít minket?" Akkor tiszta szeretetre gyulladva majd így válaszolsz: „Miként a fahéj és az akantuszlevél, jó illatot árasztottam a Szentlélekben, Őbenne és Őáltala leheltem a legfinomabb mirhához hasonló illatot. Teremtőm Isteni Szeretete alakított át engem."

„De ki az, akire támaszkodtál?" „Hogy kicsoda Ő? Ő az Alfa és az Omega, Ő az emberiség Szerelmese, aki minden lelket Magához vonz, hogy Őt kövesse. Nem látjátok? Olyan voltam egykor, amikor megismertetek, mint őseink a pusztaságban, és hozzájuk hasonlóan én is a Haszontalanságot követtem, míg magam is haszontalanná váltam. Most maga a Tavasz látogatott meg és virágoztatott fel engem. Ő illatosított meg és ékesítette fel lelkemet gardénia koszorúkkal. Ő áldotta meg lelkemet háromszor Szent Nevében. És most én is mondhatom: »Nekem is van már fogalmam Istenről, akinek Szeretete olyan, mint a fellobbanó tűz. Most már Isten gyermeke vagyok, úton az átistenülés felé, mivel elfogadtam Atyánkat és békét kötöttem Vele… Ó, mennyire örülök! Többé nincs határ, mi elválasztana Teremtőmtől. Semmilyen határ sincs többé!«"

Ezentúl még a legnyomorúságosabb ember is részesülni fog az Isteni Látogatásban, mert igen közel van Eljövetelem. Meg fogom látogatni azokat, akik még nem ismerik Isteni Műveimet. Semmiségük miatt ők semmit sem szereztek és nincs tudomásuk Rólam. Nem tudják, hogy Én Vagyok, Aki Vagyok az ő Mesterük és Istenük… A ti időtökben, amikor e nemzedék nap mint nap bűnt és gonoszságot lélegez be, nagy Szeretetem arra indít, hogy felkeljek Trónomról, megnyissam a kegyelem tárházát a Mennyben, és – bár nem szolgált rá – kiárasszam e nemzedékre és megmentsem. Bátran nevezhetitek ezeket az időket a határtalan kegyelmek idejének. Én küldöm hozzátok oly bőségben a Szentlelket, és mindezt nem érdemeitek miatt teszem, hanem Szeretetem kimondhatatlan leereszkedésében.

Meg nem érdemelt kegyelmeket árasztok rád ebben a zűrzavarban, nemzedék! Belemerítelek kegyelmeimbe, majd oly méltóságra emellek mindnyájatokat, hogy amikor eljön a pillanat és bemutatlak benneteket az Atyának, lelketek aranyként fog csillogni, mert Saját Magamat adom ruházatul rátok.

Figyelj Dánielre, az őrangyalodra, mit mond ő tanúként:

[1] Megértettem, hogy az a szoba a mi Urunk Szíve.

„Földi állapototokban ti nem járulhattok Isten Trónja elé, Ő senkit sem fogad ebben az állapotban. Isten csak akkor fogad benneteket, csak akkor léphettek a Mennybe, ha Krisztus lesz a ruházatotok. Isten csak akkor ismer fel benneteket…”

Igen, ezért adom Magamat szüntelenül nektek. Egyre többet adok Magamból. Hatalomban és kegyelemben nyilvánulok meg előttetek, amikor meglátogatlak benneteket, hogy fenséggel és csodákkal ékesítsem fel lelketeket. Széppé teszlek, isteni kegyelemmel és erényekkel díszítelek titeket, miként a menyasszonyt ékesítik fel az esküvőre. Szájam költeményekben énekli el nektek Tanításomat. Saját Bölcsességembe és Tudásomba öltöztetetlek benneteket, hogy tiszteletet nyújtsak Háromságos Szentségünknek.

Kegyességében maga a Király fogja átitatni lelketeket, hogy felemeljen testetek börtönéből és beléphessetek Magasztos Világosságomba, ami ezerszer fényesebb a napnál. Közeledjetek ezért most Hozzám, akik szeretnétek átistenülni és lépjetek be Háromságos Szentségünk örömébe, hogy a Mi Isteni Egységünkben a részesedés által istenekké váljatok…

Neked pedig, Vassulám, aki kimondhatatlan gyengeségedben egyre inkább arra készteted Szívemet, hogy vágyódjon utánad, azt mondom: légy Velem egy! Engedd, hogy oltalmazó Kezem vezessen téged! Engedd, hogy mindenkor Én legyek a te egyedüli Örömöd, lelked Napfénye, életed ragyogó Ösvénye, elhatározásaid Megvilágosítója! Rajtad pihen, rád van szegezve Tekintetem.

Ne feledd, kedvesem, jöjj Hozzám, a te Vőlegényedhez, ha szomjas vagy, Nekem mindig lesz italom számodra. Ne halld meg a sziszegést, sem a vipera nyelvét! A Szentlélek megjelölt téged Szent Pecsétjével, pártfogásába vett és megjelölt mint Miénket. Jöjj és örvendj a Mibennünk eltöltött pihenés idejének! És ha egy járókelő megkérdezi: „Hol a te pihenőhelyed?” – így válaszolj neki: „Az én pihenőhelyem Jézus Krisztus Szívében van, Őnála, aki a legközelebb áll az Atya Szívéhez. ”

ΙΧθΥΣ

2000. április 28.

(Nagypéntek ünnepe a görög ortodox naptár szerint)

Én Uram,
én Feltámadásom, én Boldogságom!
A Te Szent Jelenlétedben
semmiben nincs hiányom.
Uram, Te szóra nyitod Ajkad,
és rám Világosság árad.
Ím előttem áll az én Liturgiám,
a Litániám, a Bölcsesség Fénye.
Ma felvirradt az a nap újból,
amelyen értem ártatlan Vér hullott,
és míg Szent Nevedre szórja mérgét a Sátán,
hogy vigasztaljalak és imádjalak,
ím eljövök Hozzád.

Ó Isten Báránya,
Te nem fékezted meg a pribékeket,
nem parancsoltad meg,
hogy tegyék le korbácsukat.
Panaszra sem nyitottad Ajkad,
nem mondtad:
„Elcsigáztak a rám mért ütések!”
Hallgattál kínzóid előtt,
mert Szívedet égette a Fájdalom.
Hallgattál és nem szóltál,
hogy ne növeld
bánatos angyalaid fájdalmát.

Barátaim és társaim visszariadtak Sebeim láttán, még a legkedvesebbek is távol maradtak… Elhagytak Engem… Nem voltak mellettem, hogy léptemet támogassák és estemben felfogjanak. Nem voltak mellettem, míg Keresztemet hordoztam. Hangosan vert a Szívem, és elhagyott az erőm. Szememben elhalványult a fény, míg erőszakos emberek támadtak Rám, és kardként hatolt Belém szájukból a szitok. Gyötrődött a Szívem. Kérhettem volna az angyalokat, hozzanak galambszárnyat, hogy elrepüljek, pihe-

nésre leljek, oltalmat találjak a durvaság vihara elől, de Atyám szólított, és Én válaszoltam Neki.

Bár Atyád hallotta panaszod,
váltságdíjul mégis Téged adott,
és sérelmed megtorlása helyett
az Ő Békéjét adta Neked.

Hamis tanúk vallottak ellened,
Te mégis megsirattad őket
betegségükben és haldoklásukban.
Úgy sirattad őket,
ahogy anyját gyászolja az ember.
Szégyennel, gyalázattal nem törődtél
a Kereszt előtt,
ám kínzóidat látván
újból az Atyához kiáltottál:
„Éli, éli, lámmá szabakhtáni?”[1]
Az Atya figyelme azonban felénk fordult,
és látván az emberiséget,
megkönyörült rajtunk.
És Atyád újból megtagadta Tőled,
amiért ajkad Hozzá fohászkodott,
miként a Getszemáni kertben tette.

Jahve lehajolt Szentélye magasából, letekintett a földre és meghallotta a rabok sóhaját. A halálra ítéltek megszabadítására…

… feláldozta egyetlen, Egyszülött Fiát …

igen, a ti megváltásotokra Engem valóban ajándékul adott nektek Atyám, és ez volt az Én Akaratom is.

Szent Istenem, aki egy vagy az Atyával,
miként az Atya is egy Veled,
Te értem akartad elviselni a Kereszten
a köréd sereglett emberek megvetését
és néped gúnyolódását!
I AKRA TAPINOSI![2]

„Mentse meg Őt Jahve!”– mondták. „Ha Jahve a barátja, szabadítsa meg Őt!” Én azonban mit sem hallottam, egyetlen szót sem szóltam, mintha süket és néma lettem volna. Olyan voltam, mint aki semmit sem hall, ezért választ sem kell adnia. Erőm elhagyott, a világosság kialudt Szememben.

Ó Uram, amikor megbotlunk,
minket felfog a Te Erős Kezed.
Téged, amikor Keresztutadon megbotoltál,
kárörvendőn vett körül a nép,
és mind odasereglett.
Ismeretlen emberek lökdöstek egyre,
kiket sosem láttál.
Közrefogtak Téged,
amikor először elestél.
Fogcsikorgatva mérgelődtek attól félve,
hogy máris kileheled a Lelked,
és erőd nem tart ki a Megfeszítésig.

A föld reszketett és rengett, megrendült a hegyek alapja.

„Nem töröm meg Szövetségemet!
Nem vonom vissza adott Szavam!
Szentségemre esküdtem,
örökre megfogadtam…
Uralkodó házam mindenkor fennmarad.”

És akkor kilehelte Lelkét a Felkent
…
Van egy Folyó,[3] *amelynek ágai*
megszentelik a Magasságbeli lakhelyét[4]

És nem eshet el a város, ha Isten lakik benne.[5] Ma, a válságnak ebben az órájában, amikor az ördög kiontja megvetését a nemes szülöttre és összegyűjti ellened egész gonosz seregét, Én választottaimat hívom össze, minthogy továbbra is szándékomban áll kiterjeszteni és felvirágoztatni Egyházamat, hogy benne sok gyermekemet vigyem dicsőségre. Helyesnek láttam tehát, hogy szenvedéseken essem át és azok példaképévé váljak, akik a jövőben majd Engem követnek, csonttá válnak az Én Csontomból, hús az Én Húsomból és kitartóan vezekelnek testvéreikért.

Soha nem hagytam fel azzal, hogy prófétákat jelöljek ki és Megmentő Tervem szerint az Igazság útjára állítsam

[1] „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”
[2] Végső alázat – görögül.
[3] A folyó itt a Szentlelket jelenti.
[4] Mi vagyunk az Ő lakhelye.
[5] Mi vagyunk Isten városa.

őket. Segítek nekik, hogy megfeleljenek nemes fogadalmuknak, ami Isteni, elragadtatott találkozásunk alkalmával fakadt ajkukon. Amikor Irántam érzett nagy szeretetükben és nemes meggyőződésükben elhatározták, hogy elkötelezik magukat Megmentő Tervem mellett, Én előléptem és Királyi Jogarommal rájuk égettem ugyanazokat a jeleket, amelyekkel Magam is meg lettem jelölve, hogy hasonlítsanak Rám és a saját képmásaimmá tegyem őket.

Akik valóban elfogadnak, azok nem szégyellnek Engem és nem szégyellik azokat a mennyei jeleket sem, amelyek felfedik, hogy nem tartoznak többé a világhoz. Fel lehet ismerni őket buzgóságukról, amit Házam iránt éreznek, az Én Házam iránt, amely felruházza őket. Fel lehet ismerni őket arról a buzgóságról, ami elemészti őket. Felismerhetitek őket, amikor látjátok, hogy az Én Érdekemben eltűrik a rágalmat, a köpéseket és az üldözést. Igen, Énmiattam hagyják, hogy bajba keverjék és szüntelenül fenyegessék őket. Nem rejtik el arcukat a bajok elől, békésen elviselnek minden megpróbáltatást, nem törik meg a szívük, hanem megszentelődik. Nem szegik meg hűségfogadalmukat, Velem együtt viselik a Keresztet.

Ha történetesen meglátjátok sebeiket és megkérdezitek: „Ki ejtette rajtatok ezeket a sebeket?” Ők így válaszolnak:

„Felkínáltam hátamat, hogy jóvátételt adjak érted. Ezeket a sebeket, amelyeket látsz, az én Mesterem barátainak házában ejtették rajtam nagy kegyetlenséggel… mégpedig azért, mert megmondtam nekik az igazságot, azt hogy ők ellenségnek tartottak engem és úgy is bántak velem. Úgy akarják elkerülni a Megváltónk Keresztjének vállalásával járó üldözést, hogy nem tartják be a Szeretet Törvényét. Mindez azonban lényegtelen, nem törődöm sebeimmel, számomra egyedül az a fontos, hogy tudjak a Keresztről, megváltásunk Eszközéről, hogy tudjak Megváltónk Keresztjéről, amely által meg van feszítve a világ számomra, én pedig a világ számára.[1] A Szentírás mondja, hogy inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek,[2] és én engedelmes voltam, követtem a mennyei tanítást, amit kaptam.”

„– Mit mondtál, amikor győztesként támadtak rád azok, akik sebeket ejtettek rajtad, és azt állítják, hogy Mestered barátai?”

„– Nem kérdeztem, miért történik mindez velem, mert megesküdtem Istenünknek és Megváltónknak, amit meg is pecsételtem saját véremmel, hogy az Ő rabszolgája leszek.”

„– És mit szól a te Isteni Mestered mindehhez?”

„– Ő, aki minden lényt betölt anélkül, hogy azok képesek lennének Őt határaik közé szorítani, most Háza népét gyászolja. Házát sokan rombolták pásztorai közül. Lázadásukban lábbal tiporták Szabályait, pusztasággá tették dús legelőit és feldúlták egész szőlőskertjét is. A nyáj csupán kopár földet talált, amelyen nem maradt legelnivaló, kiéhezve elpusztult,[3] és vele pusztultak a pásztorok is… Bár mindez most történik, úgy látszik, hogy közülük senki sem veszi szívére. Emberi szabályoknak engedve elhagyták Őt.”

„– Hogyan lehetséges, hogy ennyi mindenről tudsz, és miként látod meg ezeket a dolgokat?”

„– Csak a Kereszt Világosságán keresztül láthatja meg az ember mindazt, ami a szemnek láthatatlan. Csak Megváltásunk és Megmenekülésünk Eszközének Szemével szemlélve foghatja fel annak értelmét. Amikor azonban rákerül a sor, hogy valóban tudomást szerezzen azokról a dolgokról, azokat csak a Krisztussal létrejött bensőséges isteni egyesülés által

[1] Vö. Gal 6,14.
[2] Vö. ApCsel 5,29.
[3] Lelki értelemben.

Krisztus Szájából tudhatja meg, ha már egy Ővele, és csak akkor, ha beleegyezik abba, hogy »Krisztus Rabszolgájaként« meg legyen jelölve. Igen, ha elfogadja az isteni rabszolgaságot. Annak az embernek a szíve akkor nemcsak Jézus Isteni Szívébe lesz beoltva, hanem Keresztjébe is, mindazzal a szenvedéssel együtt, amit az felkínál. Ez lehet bánat, de öröm is. Meg vagyok győződve arról, hogy Krisztushoz és a Szent Kereszthez tartozom, mert ezt Ő mondta. A mi Isteni Mesterünk, aki Vőlegényünk is, beültet minket a Szívébe, és amikor meggyökerezünk és kivirágzunk a Szívében, bőséges és jó gyümölcsöt termünk. Országa örökösei és a részesedés által istenek, az Ő fogadott gyermekei leszünk.

Isten nem rejti el előlem a Tudást, hanem világos szavakkal szól hozzám szemtől szembe, és Hangja muzsikát jelent fülemnek. Fenséges hatalommal közli gondolatait, megvilágosítja értelmemet, hogy felfogjam a példabeszédek rejtett értelmét. Mosolyában és örömében felfedi a Szentírás misztikus mondásainak jelentését, ami el volt rejtve előlünk.

Igen, megvan az alkalmas ideje mindannak, amit Ő tesz. Uram és Istenem isteni csókokkal pecsételt meg Engem. Megpecsételte lelkemet Háromságos Szentsége jelével, hogy mindjobban bevigyen Istenségük teljességébe."

Ó Vassula, látod, miként tanított téged Atyám? Örülj és örvendezz ezért!

Elhagytad Királyi Trónodat és Dicsőségedet,
hogy eljöjj hozzánk, Uram.
Felöltötted a szolga állapotát,
hogy Te szolgálj minekünk.
Nem volt még olyan király,
aki maga szolgált volna alattvalóinak,
de Te, Örök Király, királyok Királya,
eljöttél és szolgáltál alattvalóidnak…

„Nyilvánvalóvá váltál testben,
igazolást nyertél a Lélekben,
megjelentél az angyaloknak.
Hirdettek a pogányoknak,
világszerte hittek Benned,
felmentél a dicsőségbe."[1]

Eljöttél, hogy csodálatos Szereteteddel
ékesítsd teremtésedet.
Elvállaltad a Keresztet,
és ez sokakban keltett botránkozást,
sok száj maradt tátva
ásító sír gyanánt.
Irántunk érzett mámoros Szeretettel
vállaltad értünk a halált,
hogy Saját Véreddel öntözd
virágágyásaidat,[2]
megnyisd a Mennyeket
és megszabadíts a bűn kötelékétől minket.

Atyának Gyönyörűsége, a Te Szívedből
a hűséges Szeretet Folyama áradt,
és felfoghatatlan Szeretetedben,
emberiség Szerelmese,
Te elfogadtad a Kereszt botrányát
és minden szenvedését.

Ó mindenség Tavasza,
szeretetreméltó Vőlegény!
Te jó illatba borítod a világmindenséget,
Te újból meglátogatod a földet,
és sorra megillatosítod a nemzeteket,

de vajon még meddig
hagyják figyelmen kívül Illatodat azok,
akik e földön kóborolnak?

Én vagyok a Kapu, amelyen át az erényes emberek belépnek. Mindaddig képtelenek lesznek édes illatomat belélegezni és új életre kelni, amíg meg nem bánják és jóvá nem teszik bűneiket. Tőled pedig azt kérem, hogy légy olyan, mint a liliom! Árassz tisztaságot, árassz mirhát Egyházamra, tedd illatossá azt a Házat, amelyet Keresztáldozatommal, Saját Vérem árán szereztem meg. Maradj Közelemben, hogy mindenütt kiáraszthasd illatodat! Keresztemet viseld engedelmesen és szeretettel ragaszkodj Hozzá!

Fogadd az Én Békémet! IC.

[1] Vö. 1 Tim 3,16.
[2] A lelkeket.

2000. június 6.

A Szentírás mondja: ne féljünk
az Úr trónusához közeledni,
hogy irgalmat nyerjünk
és kegyelmet találjunk,
amikor segítségre van szükségünk.[1]

Te most a Mennyből láttatod,
sőt tanújelét adod
irántunk érzett irgalmadnak,
hogy javíts jelen állapotunkon
és a megmenekülés útjára vezess.

A kegyelem trónusa határozatot hozott,
a kegyelem trónusát felháborította
a bűnök sokasága,
ezért előlépett és rendelkezett:

„Mondottuk,
hogy »boldogok a tisztaszívűek,
mert ők meglátják az Istent«,
de ez a nemzedék, amely úgy tesz,
mintha nem értené, mit mondunk,
soha nem láthat meg Minket,
és jelenlegi állapotában
nem jut el pihenőhelyére,
mert miként is lakozhatnánk
jelenlegi bűnös állapotában Mi őbenne,
és ő Mibennünk?
Ó romlott nemzedék!

Egyedül Mi adjuk a megmenekülést.
Végtelen Irgalmunk arra indít,
hogy még több
és meg nem érdemelt kegyelmet
árasszunk e nemzedékre.
Irgalmunk megmenti gyermekeinket,
kik szüntelenül
ellenállnak Szeretetünknek.

Irgalmat kapnak a kegyelem trónusától,
hogy elnyerjék a tökéletességet,
melynek hiányában
nem juthatnak a Mennybe.

Irgalmunkkal életre keltjük a lelkeket,
ám jaj a szíveknek, a gonosz szíveknek,
ha kisebbíteni, tagadni
vagy rágalmazni akarnák irgalmunkat!
Az Igazságosság szerint
büntetést érdemelnek
irgalmasságunk becsmérléséért!”

Miképpen lehetséges, hogy Házadban
oly sokan folytatnak Irgalmasságod ellen
végtelen és gonosz küzdelmet?
Miképpen lehetséges,
hogy az Írást ismerve mit sem tudnak
Lelkednek belső sugallatairól?

Miképpen lehetséges,
hogy nem ismerik fel a Hármat,[2]
akik tanúságot tesznek a Mennyben?

Istenem, Te Rendkívüli Szeretetedben
és Irgalmasságodban elhatároztad,
hogy kiválasztasz egy tehetetlen
és gyenge teremtést, meghagyod neki,
hogy cselekedjék rendelkezésed szerint,
megparancsolod, hogy prófétáljon,
vagyis adja tovább a Te Szavad.

Arra tanítottad, hogy ajánljon fel
imát, könyörgést és áldozatot,
és találjon előtted meghallgatásra.
Arra tanítottad, hogy ajánlja fel
saját akaratát.

Minden erőmmel azon voltam, Uram,
hogy elébed kipróbált munkásként álljak,
akinek nem kell szégyenkeznie,
mert az igazság üzenetével
egyenes úton halad.

Szólítottál, és én válaszoltam.
Szólítottál, és én elismertelek.
Szólítottál, és én megbántam bűneimet.
Szólítottál, és ők megvádoltak engem.

Megvádoltak és most is vádolnak,
mivel válaszoltam Neked.

Te felkentél engem, hogy tanúságot tegyek,
ők pedig felemelik hangjukat,
hogy elnyomják a Tiédet.

Leányom, te hűségesen dolgoztál, amikor, Szentlelkem által segítetted Egyházamat. Népemet szolgáltad és szolgálod most is. Válaszoltál Hívásomra.

Lásd, Vassula, Irgalmasságom mindazoknak fel van kínálva, akik a Vőlegény-

[1] Vö. Zsid 4,16.

[2] Az Atyát, a Fiút és a Szentlelket.

hez fordulnak. Igazságosságom ma helyet ad Irgalmasságomnak, hogy közeledjen a halottakhoz[1] és feltámassza őket, mert az enyészet szaga felhatolt Hozzám. Így cselekszik az Isteni Irgalmasság. Az Irgalmasság védelmező Igazságossága pedig a következőket mondja mindenkinek:

Ne engedjétek, hogy szívetek diktáljon nektek és megkérdezze: „Miképpen lehetséges, hogy Isten ily sokat beszél ehhez az asszonyhoz?" Ez annyi mint lekicsinyelni Irgalmasságom Felszólítását. Más szavakkal kifejezve annyi mint Engem lekicsinyelni. Ezeknek az embereknek a magatartása a mai világ gondolkodásához igazodik. Nem olvastátok? „Vajon ki látta az Úr gondolatait? Tanácsot ki adott Neki? Ki kölcsönzött Neki, hogy visszakövetelhetné Tőle?"[2] Nem fogtátok fel, mily gazdag és végtelen az Én Bölcsességem és Tudásom? Miképpen merészelheti az egyszerű teremtmény hangját felemelve kijelenteni, hogy eljutott döntéseim és Módszereim gyökeréig anélkül, hogy önmagára mondana ítéletet? Tehát, leányom, mindaz, ami van, az Tőlem való, Miattam van és Értem létezik.

Igen, Vassula, Én szólítottalak, és te válaszoltál Nekem, beszélj ezért Érdekemben! Ahogy mondtad, Én azért hívtalak, hogy tégy tanúságot Irgalmasságom mellett, hogy ezen Isteni Felszólításon keresztül sok bűnös érezzen lelkiismeret-furdalást, és kapjon indítást arra, hogy békét kössön Velem és tartson bűnbánatot. Mert ha meglátják, miként bánok veled és mily sok kegyelmet árasztok rád, másokat is vonzani fog Gyengédségem. Ők is elhatározzák, hogy megváltoztatják életüket és igaz életet fognak élni Bennem, tudván, hogy ha egyszer Mellettem döntenek, akkor ők is meg fogják ízlelni az Én édességemet. Hűségük megerősödik, és azok is megtanulnak szüntelenül imádkozni, akik eddig hűtlenségben éltek...

[1] A lelkileg halottakhoz.

[2] Róm 11,34-35

Teremtőd ma azt mondja neked, hogy megpihenek a te csendességedben. Hozzám, a te Uradhoz szálló szeretetteljes sóhajaidban a dicsőség illatos koszorúit kapom. Házamért mutatott buzgóságodban dicsőítesz Engem. Szereteted balzsamától csillapodik Testem fájdalma, amit kínzóim okoztak Nekem. Hasonlóvá akarlak tenni az aranyló folyóhoz, melyre gyönyörűség rátekinteni. Át akarlak alakítani Tetszésem szerint, kedvesem. Én vagyok a te Teremtőd és a te Megmenekülésed.

Semmi érdemed nem volt abban, hogy beléptem hozzád, de megszerettelek, amint megláttalak. Elhatároztam, hogy nem fosztalak meg kegyelmeimtől, és Keresztemtől sem. Kicsinnyé kellett tennem téged ahhoz, hogy a Szívem közepébe vigyelek, ám ehhez nem emeltem fel sem pálcát sem hangot. Szeretetteljes leereszkedésemben emeltelek Magamhoz téged.

Éppen hogy újjászülettél, amikor Lelkem arra késztetett, hogy így kiálts fel: „Abba!" Az Én Lelkem akkor Velem és az Atyával együtt háromszor megáldott téged, majd összehívta a Mennyei Udvart és így szólt hozzá:

„Nagy tiszteletet fogunk kapni a Gyengeségtől. Végül Miénk lesz a Győzelem, bár[3] amikor a hír azok tudomására jut, akik ártanak az Egyháznak, azok gonoszul fellépnek gyermekünk ellen. Keményszívű emberek egész hada fogja kegyetlenül kimutatni szíve gonoszságát, de ő Hozzánk fog ragaszkodni, és félreérthetetlen jel lesz számukra, hogy vele van a Háromságos Isten. És bár lesz olyan idő, amikor vesztesnek fog tűnni előttük, rövid időn belül fel fogják ismerni, hogy sikertelen volt minden cselszövésük.

Lelkét bátorsággal fogjuk felruházni Megmentő Tervünk érdekében, és tekin-

[3] Amint ez a „bár" elhangzott, az Angyalok és a Szentek arca komollyá és ünnepélyessé vált. Úgy tűnt, ők már előbb felfogták értelmét, mint ahogy meghallották a végét, mert abból, ahogy az elhangzott, ők már tudták, hogy szomorú hírek következnek.

téllyel fog beszélni, amikor Értünk emel szót, mert Királyi Parancsunkat követi.

Kezdetben a tisztségviselők nem vesznek tudomást sem róla, sem a Mi mondanivalónkról. Semmibe fogják venni Királyi rendeleteinket, miközben általa minden nemzetre kiterjed Tekintélyünk. És míg Házunk népe megújul és újjászületik a Szentlélekben, a vadállat helytartója, aki el merészel ítélni Minket, aki úgy bánik a nemes szívekkel, mint a gonosztevőkkel, nagy erővel támad gyermekünk és Nemes Tanításunk ellen. Valójában azonban Mi vagyunk a célpontja. Felismeri, hogy a Szeretet Tanítása veszélyt jelent számára és követői számára,[1] mivel Mi leleplezzük őket és az Egyház ellen szőtt régi tervüket. Felfedjük a nemzetek előtt, mire akarják kényszeríteni őket: hogy táplálkozzanak egyik nap naturalizmussal, a másikon pedig racionalizmussal. Ráerőltetik a nemzetekre saját törvényeiket, hogy eltompítsák az Én Hangomat.

És meg fog történni, amit a Szentírás mond: „Szentjeid testét szétszórták, vérüket kiontották Jeruzsálem körül, és nem volt senki, aki eltemette volna őket”[2] mert „a Mélységből felbukkanó vadállat”,[3] ahogy szintén a Szentírás mondja, „harcra kél ellenük, legyőzi és megöli őket.”[4] „Holttestük ott fog heverni a Nagy Város utcáján, ahol Urukat is keresztre feszítették, és amelyet jelképesen Szodomának és Egyiptomnak neveznek.”[5]

Krisztusnak egy jól ismert, népes városa, amelyet örök városnak neveznek, nem hagy fel azzal, hogy visszautasítsa Felszólításainkat, ahogy Szodoma is visszautasította, pedig nyitottságot, sőt Lelkünk iránt tanúsított nyitottságot hangoztat. Ennek ellenkezőjét teszi azonban, mert keresztre fogja feszíteni Szavaimat. Sok pap áll majd akkor könnyezve az oltár előtt és mondja zokogva:

„Uram, ne engedd, hogy Házad romba dőljön! Láttad mindazok[6] bosszúvágyát, akik felesküdtek arra, hogy szembeszegülnek minden Szent Szabályoddal, és bölcsnek mutatkoznak – ahogy ők mondják – az emberiség javára. Ezek a sakálok gúnyolják Istenségedet és mérgezett nyilakat lőnek hitünk ellen. Néped megerősítésére, papjaid megerősítésére és figyelmeztetésére dicsőséges erőddel közénk szálltál, a szeleket követeiddé, a tüzes lángokat szolgáiddá téve, hogy dicsőségedre legyenek. Te választottad őket arra, hogy viseljék és megismertessék Szent Nevedet, tiszteletet nyújtsanak Neked azáltal, hogy megerősítik Házad népét, összegyűjtik nyájadat, és segítenek, hogy Házadat újból »az imádság Egy Házának« nevezzék. Hálát adunk Neked Irgalmas Szeretetedért és azért, hogy módot találtál arra, hogy kiemelj mindannyiunkat közömbösségünkből.

Nézd, hogy most, amikor holttestek hevernek városodban,[7] és a vadállat meg követői rajtuk taposnak és örvendezve ünneplik halálukat, nézd, mennyire örvendeznek, valahányszor hivatalnokaid elmarasztaló ítéletet mondanak választottjaid ellen. Tehát mennyivel fogja Krisztus Vére, aki az Örök Lélek által Önmagát adta szeplőtelen áldozatul Istennek, megtisztítani lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy az Élő Istent imádjuk! Mennyivel inkább szükséges, hogy tisztségviselőid megértsék: ha visszautasítják irgalmas közbelépéseidet, öntudatlanul is a vadállat és követői helytartójának munkatársaivá válnak!

Irgalmas Uram, Te megtaláltad a módját annak, miképpen hívd fel a figyelmünket arra, aki büszkélkedve állítja, hogy ő az Isten. Most pedig lásd,

[1] Ő és követői a mi időnk gonosz, sötét erői, akik birtokolják a világot, támadják Krisztus Istenségét, az Atyát és a Keresztet is.
[2] Vö. 1 Mak 7,17.
[3] A gonosz erők.
[4] Átvitt értelemben, megöli a hírnököket, akiket Jézus és Szűz Mária küld, mivel tagadja azt a tényt, hogy Jézus és Szűz Mária úgy szól hozzánk, mint két tanú.
[5] A gonosz erők, vö. Jel 11,7-8.
[6] A gonosz erők.
[7] A hitehagyás miatt.

miképpen támadnak ellened, hogy elhallgattassák azokat, akik dicsérnek Téged. Urunk és Mennyei Királyunk, jöjj segítségünkre! Mutasd meg hatalmadat e nagy bajok idején!”

Akkor, mintha rendeletre történne, rettenetes elnyomás következik, bár kezdetben egyetlen szó sem jelenik meg írott formában. A szenteket és választottainkat folyamatosan lábbal taposssák és összetörik, mivel szócsöveink által Mi felfedjük a gonosz erők cselvetéseit, hogy figyelmeztessük népünket. Irgalmas Felszólításainkkal kezdettől fogva figyelmeztetjük őket, hogy ezek a gonosz hatalmak, akik kihívnak Minket, azt tervezik, hogy megváltoztatják az időszakokat és a Törvényt.

Majd bekövetkezik az az idő, amikor Házunk népének nem lesz beleszólása abba, amit a Sátán e hatalmai és a sötét erők tesznek, és Házunk népe még akkor sem ébred tudatára ennek, amikor látja, hogy azok kardot rántanak a Kereszt ellen. A gonosz hatalmak helytartója el fogja távolítani a Keresztet a nyilvános helyekről. A vadállattal és annak követőivel együtt megvalósítják tervüket, hogy megfosszák népünket a kereszténységtől. Ennek ellenére a tisztségviselőink vakok maradnak, és továbbra sem veszik figyelembe Irgalmas közbelépéseinket, és így anélkül, hogy tudnák, társaivá válnak azoknak, akik háborút indítottak a Kereszt ellen.

Azután pedig, amikor rádöbbennek, hogy vétkeztek, és az ellenséget segítették azzal, hogy következetesen keresték, miként rendszabályozzák és hallgattassák el prófétáinkat, megvallják bűneiket mondván: „Urunk, vétkeztünk és rosszat tettünk, mert hűtlenül elhagytuk tanításodat. Nem hallgattunk küldötteidre és nem vettük komolyan őket. A Te Nevedben szóltak ők az országok népeihez. Meg akartál menteni minket Igazságosságodban, de mi nem hallgatunk Rád…” Ezt fogjuk hallani tőlük.

Látjátok, nem számít, hogy gyermekünket milyen alapos vizsgálatnak vetik alá és találják igaznak; nem számít, hogy hordozza a szükséges jeleket és a felülről kapott áldást, az összeesküvők arcátlanul próbálják véghez vinni gonosz terveiket.

Minden nemzet élére egy helytartót állítanak, és örömüket lelik gonosz cselekedeteiben. Mi azonban Mennyei Udvarunkból gyermekünk mellé állítunk egy legmagasabb rangot viselő angyalt, hogy őrzője legyen, és segítsen felfedni a hazug szavakat és a romlott szíveket. A barátok, a lázadók és a bűnösök együtt kapják a meghívást és a kinyilatkoztatást, és a Mi aranyfolyamunk kiárad köreikben. Mi pedig közöttük tartózkodva egyenként nevükön szólítjuk őket:

„Itt van Urad, a te Igaz Vőlegényed, aki hatalommal érkezik. Nem hallottad, hogy az Én Karom legyőz minden teremtett dolgot? Megfosszalak-e most téged ölelésemtől azért, mert Testemet bántalmaztad? Megfosszalak Irgalmas Szeretetemtől vagy Jóságomtól és ne rázzalak fel közömbösségedből? Ó nem! Szeretetem arra indít, hogy mentselek meg téged is, és így nem fosztalak meg ölelésemtől, nem fosztalak meg édességemtől, mert meghalnál, ha megtenném.

A Mi örök Szent Bölcsességünk, ami a méznél is édesebb, udvarolni fog szívüknek, hogy az ő szívükből is a Bölcsesség édessége csorduljon, és kijelenthessék:

»Egy az Isten, egy a hit,
és egy az Egyház!«

Olyan lesz ez Fülünk számára, mint a himnusz. Ez lesz a Mi Diadalunk.”

Ezt mondottuk, amikor összehívtuk a Mennyek Királyi Udvarát.

Gondolataitokat örömmel fordítsátok Rám és Isteni beavatkozásaimra! Nektek pedig, akik azt mondjátok: „Nincs szükségünk arra, hogy csodákat lássunk!” – a következőket mondom: „Hallgassatok el és ne tekintsétek Irgalmas közbelépésemet erőszaknak! Hagyjátok meg népem

számára a kegyelmet, hogy megmeneküljön a csodák által, amelyeket a ti sötét korszakotokban teszek! Cselekedjetek tehát helyesen: járjatok alázatosan Velem, a ti Istenetekkel!"

Vassulám, tanuld meg, hogy minden az Én Jogarom alá van rendelve! Jöjj és szemléld Megmentő Igazságosságomat!

Miképpen lehetséges, hogy ők nem hitték el vagy nem értették meg a Te Nyelvezetedet?[1]

Azért nem értették meg a Vőlegény nyelvezetét, mert Én nem az emberi filozófia kifejezéseivel, hanem Lelkem szavaival szóltam.

Ezért kedvesem, legyen az Én gondolatom a te gondolatod, és dicsőíts Engem örvendezve! Azokra pedig ne hallgass, akik nem válaszoltak Szeretethimnuszomra! Higgy a Szentírás szavainak: „Milyen kedves a jövetele annak, aki jó hírt hoz"[2] A Szentírás sohasem hazudik. Légy Belém oltva!

ΙΧΘΥΣ

2000. augusztus 5.

Én, Jézus Krisztus, megáldalak téged.

Uram, Te kiemeltél a mocsár sarából,
könyörületet mutattál
és leszálltál hozzám Királyi Trónusodról,
adj új éneket ajkamra!
Hírül adom és eléneklem Szavadat
minden népnek és nemzetnek.

Akarod, hogy édessé tegyem lakomádat? Azt a lakomát, amelyet részedre adtam az elmúlt évek során? Adjak édességemből többet, hogy megerősítsem Szeretetedet, kedvesem, hogy életre keltselek és meggyógyítsalak? A gyógyítás a Bölcsességtől való...

Ó igen! Uram,
könyörülj ezen a hálátlan nemzedéken!
Ismertesd el Magadat életükben!
Szabaduljanak meg
közömbösségüktől mindazok,
akik meghallották és olvassák üzenetedet,
mert így nem értik, mit olvasnak.
Te bebizonyítottad,
hogy Irgalmas és Türelmes vagy hozzájuk.
Ismertesd meg Magadat mint Istent,
aki Szeretetébe fogadja őket.

Túl sok-e, ha azt kérjük a Szent Istentől,
aki Szeretete illatával betölti
az egész világmindenséget,
hogy küldjön új csodajeleket,
melyek telve vannak a Te Édességeddel?

Rázd fel őket új csodákkal,
mézédes csodákkal!
Gyógyuljon meg a hamis nyelvű,
aki kitartóan üldöz engem,
és rajtam keresztül Téged.

Könyörülj azokon,
akik éjjel-nappal szólítják Nevedet,
és mégis szeretet nélkül élnek.

Egyik legnagyobb és legnemesebb Lakomámmal, Isteni Üzenetemmel már eleget tettem neked és másoknak is. Csodálatos csodát készítettem gonosz korszakotok számára, és megadtam mindnyájatoknak, hogy ide jöjjetek és megízleljétek. Az Én Lakomámat megízlelni annyi mint Engem, a ti Isteneteket és Teremtőtöket megízlelni, hogy megértsetek.

Ó Uram! A Te Szavad titokzatos,
és értelme rejtett.
Sokan vannak, akik olvassák Szavadat
a Szentírásban
vagy ezekben az üzenetekben,
és nem gyökerezik meg értelmükben,
mert Isten magasabb
rendű Tudását tükrözik.
Szavad megvilágosítja
lelkünket, értelmünket
és fényt gyújt bennünk.
Tudom azonban, hogy vannak emberek,
akik úgy olvassák Szavadat,
hogy nem mélyednek el bölcsességében,
és ezért úgy tűnik,
mintha le lenne pecsételve előttük,
pedig a Te Szavad
Igaz Szemlélődés, Bölcsesség és Igazság...

[1] Vö. Róm 10,16.
[2] Róm 10,15

Azok, akik Rám figyelnek és nem a saját hangjukra, el fognak mélyedni Bölcsességemben, és Szavam úgy ragyog fel lelkükben, mint napfényben a tükör. Mindazok szeméről le fog hullani a hályog, akik Szavam elolvasása után meghajolnak Előttem, akik nagylelkűen és szeretettel tisztelnek, és látni fognak Engem megközelíthetetlen dicsőségemben. Igen, mert szemük egészen tisztán fogja látni, ami addig láthatatlan, elérhetetlen volt, és csak a szentek számára volt fenntartva.

Lehet, hogy nyelvezetem érthetetlen számodra, nemzedék, pedig nem egyszer mondottam, hogy azon a napon, amelyen lehull a szemedet takaró hályog, megtudod, hogy Én az Atyában vagyok, és te Énbennem, Én pedig tebenned. Nem mondtam-e, hogy az szeret igazán Engem, aki ismeri és meg is tartja parancsolataimat? Aki Engem szeret, azt az Atya is szereti, Én is szeretni fogom, és felfedem Magamat előtte. Igen! És látni fogtok Engem dicsőségemben!

Az Én teljességem bőségben árad ki rátok, és kegyelmem által ti az Én Atyám fiai, leányai és örökösei lesztek Hozzám hasonlóan. Ahogy a Szentírás mondja, Velem együtt ti is királyi papság, szent nemzet lesztek, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből csodálatos világosságára hívott titeket.[1]

Én, a világmindenség Vőlegénye, eljövök teljes Fenségemben ahhoz, aki egészen kicsivé vált. A Szeretet Lelke teljesen be fogja borítani őt, hogy a Szentháromság Keblére vigye. Akkor az a lélek, aki ilyen átható világosságba került, részesül a Menny minden rejtett misztériumában és Gazdagságában, és már itt, a földön tartózkodva úgy kezd élni, mintha a mennyben lenne, mert részesül a Boldogító Látásban. Más szavakkal, az ilyen lélek előre megízleli, hogy milyen az a Boldogító Látás, mely Látás teljessé válik majd amikor belép a mennybe…

[1] Vö. 1 Pt 2,9.

Nem hallottátok, mit mond a Szentírás? „Minden test olyan, mint a fű, és minden szépsége, mint a mező virága. Kiszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk Szava örökké megmarad”[2] És ezért van az, hogy az Én Szavam újból életre kelt benneteket, mert Belőle ered a ti életetek. A test az test, és a test törékeny, de az Én Szavam örökkévaló, és Élet.

Hogy életben tartsam lelketeket, egyre inkább nektek adom Magam. Megnyilvánulok előttetek hatalomban és kegyelemben, és kinyilvánítom nektek Szívemet. Olyan dolgokat mutatok nektek, amit szem nem látott és fül nem hallott. Olyan dolgokat, amelyek meghaladják az emberi értelmet, mert ami értelemmel elérhető az ember számára, az nem azonos azzal a Tudással, amit Szent Bölcsességemtől kaphat, és ami az Én Istenségemből ered.

Tehát most, hogy megtapasztaltad Urad jóságát, Vassula, mit mondasz Nekem?

Uram, a Te jóságod felmentett engem. Bár semmi érdemem sem volt, Te felmentettél engem.

Azért tettem, hogy legyen hited, és remélj Bennem, a Te Istenedben. És még mit tettem veled?

Arra kértél, hogy ajánljam fel Neked akaratomat, azután…

[3]…azután elárasztottalak Szeretetemmel, hogy szeretetet kapjak tőled. Ezért beszélek és ismétlem Magamat nektek.

Magát az Istent fogadhatjátok magatokba, drága gyermekeim, aki szent misztériumokra és a Bölcsességtől származó magasztos és Szent Tudásra fog tanítani titeket. És fához hasonlóan fog növekedni bennetek ez a Tudás, melynek gyökere a Bölcsesség. Ezen a fán fakadnak az erények.

[2] Iz 40,6-8

[3] Az Úr folytatta az általam elkezdett mondatot…

Azt mondod, leányom, hogy sokan olvassák Szavamat, de nem fogják fel értelmét, mert titokzatosnak és lepecsételtnek találják. Most tehát elmagyaráztam, mit kell tennetek ahhoz, hogy megértsétek Szavamat. Ha kicsinnyé váltok, Én leszek a ti lelketek mindene. Én leszek a ti életetek, a jólétetek, az ihletetek, a jóakaratotok, a reményetek, a szeretetetek, a hitetek, az örömötök és a ti Vőlegényetek, akiben megbízhattok, és Én leszek a ti feltámadásotok.

Majd az Én kedvesem ki lesz választva munkatársaim közül mint egyike azoknak, akik Velem fognak uralkodni. Akkor majd mondhatod: „Igaz életet élek Istenben, mert valóban részesülök a Szentháromság életében." Igen, valóban. És bár Én minden dolgot betöltök anélkül, hogy az határai közé tudna szorítani, képes vagyok a behatárolt lélekben lakozni, és megismerhetővé válhatok az emberek számára anélkül, hogy elveszíteném természetfelettiségemet.

Tekints magadra, Vassulám, és mondd meg Nekem, mi a jele az ember átalakulásának?

Úgy gondolom, hogy több jele is van.

Igazad van, ha azt mondod, hogy több jele is van, de mind közül melyik a legnemesebb?

Szent Pál szavai szerint, minden lényben kell lennie isteni szeretetnek, amit Te adsz Szereteted szüntelen kiárasztásával. Így alakítod át őket, hogy a lelki mélységek felé haladjanak, vezeted őket, hogy növekedjenek szeretetükben, átistenüljenek, és a részesedés által istenek legyenek. A Te Szereteted istenivé tesz, a Szeretet átalakítja bűnös képmásunkat a Te Isteni Képmásodá...

Igen! A Szentírás mondja: „Emeld tekintetedet Jahvéra és ragyogni fog az arcod", ami azt jelenti, hogy „át leszel alakítva Jahve hasonlatosságára". Ha valaki átadta magát[1] Istennek, bekövetkezik az átalakulásnak ez a legláthatóbb jele. Attól kezdve más jelek is lesznek: az öröm, a béke, a növekvő felebaráti szeretet jelei, és így, a felebaráti szeretet által juthat el a lélek a Háromságos Isten Megismerésére. Az átalakult lélek olyan lesz, mint a lámpás, mely kívül-belül ragyog az isteni szeretettől, valamint Isten megismerésének és megértésének Tudományától.

Boldog és megszabadul a világtól és annak sötétségétől, az a lélek, aki Hozzám repül és a Keblemen marad.[2] Szeretettől lángolva, Édességemtől megmámorosodva az a lélek buzgón fogja keresni, miként jusson mind közelebb a Szentháromsághoz. És Én, a legnemesebb Vőlegény, azt a lelket egyre közelebb vonom Szívem Szeretetének Lángjaihoz, és Magunkba merítem, hogy megpihenjen Mibennünk és képes legyen Velünk együtt uralkodni.

Melyik lélek tudná visszautasítani, amit Én kínálok fel neki? Mondottam, hogy az Ítélet Napján mindenki a földi életében tanúsított szeretete mértéke szerint lesz megítélve. Mit kívánsz mondani?

A következőket szeretném mondani:

„Mily nagy a Te jóságod, Uram,
amit azoknak tartogatsz,
akik félnek téged!
Ki is nyilvánítod
az emberek szeme láttára,
azokon, akik hozzád menekülnek"[3]

Azoknak mondom, akik még mindig a világhoz kötődnek: ha őszintén Mellettem döntötök, és ha békét akartok kötni Velem, meghallgatlak benneteket, amikor hívtok, eljöttök és Hozzám imádkoztok. Ha kerestek, megtaláltok. Gondoskodom arról, hogy megtaláljatok, beszélni fogok veletek, ti pedig Énvelem, mert örökké tartó Szeretettel szeretlek benneteket és

[1] Az akaratát.
[2] Meghitt kapcsolatot bemutató kifejezés.
[3] Zsolt 31,20

ezért megmaradok irántatok érzett hűséges Szeretetemben.

Jöjjetek, hát jöjjetek, és vonjátok félre a fátylat, ami titeket Éntőlem elválaszt. Jöjjetek és szemléljétek a Szent Istent, aki örök életet ad nektek.

2000. szeptember 28.

Halld meg hangom Templomodból, Uram,
és engedd,
hogy én is meghalljam a Tiédet!
Hadd hallja meg Szavadat e nemzedék,
mert a Te Szavad édesebb a méznél,
a lépből csorduló méznél.
Dávid király mondta:
„Szolgáidat a te Szavad neveli”[1]

És valóban így van, mert íme! Kit láttatok? Kit hallottatok? Kiváltságos embert a hozzá hasonlók között? Filozófust vagy a teológiai akadémia magas rangú tagját? Talán királyi bíborba öltözött, gazdag embert láttatok, aki jártas a világi tudományokban? Nem? Kit hallottatok tehát, amikor elmentetek, hogy meghallgassátok őt? Tekintélyt viselő embert? Ó nem! Mert azok, akik magas helyekre ülnek, és felettetek uralkodnak, nincsenek felkenve a prófétaság olajával. Tehát kit hallgattatok az elmúlt években?

Egy szívet? Igen! Ti egy szív miatt jöttetek, hogy lássátok és hallgassátok. Az Én Szavaimból formált szívet, amely legyőzi a gonosz hatalmakat és a Gonosz uralmát, de dicséretben és dicsőségben emeli fel Nevemet, amely megvigasztalja a csüggedőt és a bajba jutott embert, és amely az Én Szavammal táplálja az éhezőt. Azért jöttetek, hogy bűnbánó szívet lássatok, amelyet Én formáltam Szavammal. Igen, szolgáimat az Én Szavam neveli, és Én mind a mai napig Trónusomon ülve igazgatom azt a várost, és hívom a járókelőket:

„Ki határozta el, hogy Bennem rendezi életét? Ki készült fel arra, hogy megváltozik, eljön Hozzám és Bennem lakozik? Jaj a gyáva szíveknek, jaj a közömbös szívnek, jaj a büszke, a konok szívnek! Bűneiknek súlya a pokolra juttatja őket! Ma újból eljövök hozzád, nemzedék, Megmentő Szavaimmal nevellek és felkenlek, hogy képes légy a jóra. Ne légy olyan, mint a kiszáradt fa! Jöjj Hozzám, Én felvirágoztatlak, és jó lesz a gyümölcsöd. Jöjj Hozzám, megérintem az ajkad, és jóság csordul róla, te pedig megszabadulsz a haláltól.”

Jahve vezeti lépteinket,
mert magunktól hogyan is látnánk,
merre menjünk?
Jahve Trónusa csak a jóságon nyugodhat
a Szentírás szerint.

És így is van. Ne kérdezzétek ezért: „Kinek a megbízásából jött, hogy nekünk beszéljen?” Én Magam vagyok az ő Megbízója, és azért jött, hogy megmondja a gúnyolódóknak:[2] „El foglak űzni benneteket székeitekből, és fel fogom emelni az alázatosakat, hogy elküldjem őket e kereszténységét vesztett nép evangelizálására!” Fájdalmasan felsóhajtottam, míg elhaladtam e gúnyolódók előtt. Lelküket teljesen elborította a csalán. Amikor ránéztem Szőlőskertemre,[3] amelynek gondozását Fiam, Jézus Krisztus rájuk bízta,[4] újból hosszan felsóhajtottam. „Hol van a finom borok lakomája? Hol van a gazdag és ízes ételek, a finom, szűrt borok lakomája? Ez lenne az a hely, ahol egykor ezernyi szőlőtő virult?”

Ó nemzedék! Mily nagyon sajnállak! A szegénység csak karnyújtásra van tőled,

[1] Vö. Zsolt 19,11-12; A magyar bibliafordítás szerint: „Szolgád hűségesen megtartja őket.”

[2] Isten értésemre adta, hogy azokra a pásztorokra utal, akik „Káinhoz” hasonlóan elhanyagolják a rájuk bízott nyáj legeltetését. Olyanok ők, mint a báránybőrbe bújt farkasok. Közülük némelyek magas beosztásban vannak és üldözik a jó és hűséges pásztorokat és jó műveiket.

[3] Az Egyházra.

[4] A Szőlőmunkásokra, vagyis a papokra.

és utána kolduskent jön a szükség.[1] Mondottam: „Egyél mézet,[2] mivel az jó. A kaptárból csorduló méz édes és megment téged!” Azonban senki sem figyel igazán, csak egy maradék hallgatja buzgón.

Házat épített a Bölcsesség, és Drága Vérrel fizetett érte. Hirtelen feltámadt azonban a Sátán bosszúja, hogy lerombolja a Házat: „Kit küldjek a romboló munkára?” – kérdezte. „Elküldöm a Vadállatot és a híveit, hogy döntsék romba, osszák meg, gyalázzák meg és töröljék el azt, ami Szent…”

Amikor feltűnt az ellenfél, Én Házam segítségére siettem, de az Egyház tisztségviselői közül senki sem hallgatott meg igazán. „Ez csak magánkinyilatkoztatás, nem kell figyelmet szentelni neki!” – mondták.

Pedig az Én Hangomat eltitkolni halálos bűnt jelent! Újból és újból megszűrni és átvizsgálni Engem, elrettentő bűn a Szememben! Így szól majd hitetlenségetek: „De lásd, mi ezt nem tudtuk. Nem tudtuk, hogy megbántjuk Irgalmasságodat.” Ti valóban megbántottátok Irgalmasságomat! És nemcsak Irgalmasságomat bántottátok meg, hanem hitetlenségetekkel lehetővé tettétek a gonosz hatalmaknak, hogy teret hódítsanak és kifosszák azt a Házat, amelyet Fiam Drága Vére árán vásárolt meg. És mily, mily ravaszul játsszátok ki Szavaimat annak érdekében, hogy megmagyarázzátok hitetlenségeteket!

Nem veszitek észre, hogy az Én Székemet foglaljátok el? Nem látjátok, hogy ezzel az egész emberiség ellenségévé váltok? Mert ha lebecsülitek a prófétáim által adott Szavam értékét és hátráltatjátok őket, azzal megakadályozzátok, hogy közöljem népemmel Akaratomat, és megakadályozzátok, hogy egybegyűjtsék és egyesítsék Fiam Házát?

Nem hallottátok? Látomás nélkül a nép féktelenné lesz, de boldog, ha megtartja a Törvényt.[3]

Azért imádkozom, aki így kiáltott fel Hozzád: „a szívem lemondott arról, hogy a nap alatt tovább fáradozzon…”

Mondom neki: „Nem küszködtél hiába. Nincs tetszésemre ez a megosztottság, mert súlyos bűn, de az egység nem elérhetetlen.” Sok szívből fakadnak elferdített szavak, de nem szólok-e Én is hozzátok? Forduljatok Hozzám, ha elcsüggedtek!

„Szolgáimat a Én Szavam neveli”, mondta Dávidnak az Én Lelkem, ti pedig felismeritek őket beszédeikben és arról, amit mondanak. Ez a nemzedék sorvadozik, hogyan ne lépnék közbe ekkora hitehagyás láttán? A pusztító feldúlja Szőlőskertjeinket, kifosztja a Szentírást, és ti tudjátok ezt. Ne lépnék tehát közbe? Nézd! Ábeleim jajveszékelnek a sivatagban! Békeköveteim éppoly keservesen sírnak szívetek keménysége miatt, miként Fiam sírt Jeruzsálem szívének keménysége miatt, amely minden prófétát üldözött…

Még meddig, Uram?

Míg meg nem tanulják, miként kiáltsák:

„Áldott, aki az Úr nevében jön!”[4]

Neked pedig ezt mondom, Vassula: Gyönyörűségemet lelem benned, ha figyelemmel kíséred és nem felejted el Szavaimat, melyek neveltek téged és rajtad keresztül másokat is. Tartsd nyitva a szemed, és szemléld Szavaim felmérhetetlen kincsét és csodáját! Mondottam, Vassulám, hogy Dicsőségem világosságának szemlélése felülmúl minden teológiát. Van-e nagyszerűbb dolog a világon, mint elmerülni Istenedben és örvendezni az Ő

[1] Vö. Péld 24,34.
[2] Isten Szavát.

[3] Vö. Péld 29,18. A „látomás” valószínűleg prófétai adományt jelent. A „Törvény” jelentheti a prófétai tanítást vagy az isteni Törvényt.
[4] Mt 23,39

Jelenlétében? Mi nagyszerűbb annál, mint látni Engem, az Istent? Az beszél veled, Aki Fenségbe és Hatalomba van öltözve. Én felülmúlom a dicsőséges magasságokat, felettük uralkodom, ezért szüntelenül oda kellene emelned tekintetedet, hogy megmenekülj.

Ezt kell megtanítanod ennek a nemzedéket! Menj és mondd el tetteimet, hogy e nemzedék megnyissa Felém a szívét, Én pedig megnyissam számára az erények kapuját. Kiálts az Egyházat őrző pásztoroknak és kérdezd meg tőlük: „Van-e valaki, aki megízlelte a mi Urunk édességét és jóságát? Van-e valaki, aki kitűnik istenismeretben?"

Ha „igennel" válaszoltok első kérdésemre és „nemmel" a másodikra, akkor miért üldöztök Engem? Én könyörögtem, ti pedig ítélkeztetek. Én felragyogtattam felettetek jóakaratomat, de ti gőgöt és ellenségességet kínáltatok Nekem. Zörgettem ajtótokon, de nem engedtetek be, és gondosan bezártátok ablakaitokat is. Nem adtatok helyet Uratoknak. Dicsérjem-e most beszédeteket és azt a szóáradatot, amit Gyülekezeteimben mondotok Nekem? Hiszen ezek a szavak konganak az ürességtől! Milyen szándéknak szolgáltok? Alázzátok meg magatokat, még mielőtt megbetegedtek! Az Én Szavam legyen a ti nevelőtök, tanácsadótok és gyönyörűségetek! Akkor élni fogtok...

2000. október 16.

Jó az Úr, mert tanít engem.
Őt arról ismerik, hogy tanítja és oktatja
a szegényt és a nyomorúságost.

Az én Atyám, a ti Atyátok
Hatalomba és Fenségbe öltözött.
Dicsérjük Őt egy hangon
és teljesítsük a fogadalmakat,
amelyeket ti és én tettünk
a Magasságbelinek.
Költeményünkkel forduljunk a Királyhoz!
Mily nagyon félek azonban,
hogy ezt kell hallanom:
„Jelen voltál-e Tanácsomban?"

Ne félj! Én kihoztalak a föld alól, kihantoltalak és így szóltam:

„Béke legyen veled, gyermekem!"

Prófétákat és szenteket hoztam ki Egyiptom földjéről. Egyiptom földjére adott áldásom tartsa zölden a Nílus partján növekvő fákat, borítsa virágba és tegye gyümölcsözővé őket népe táplálására! Dicsőséges trónokat állítottak azokra a helyekre, ahol Szűz Mária, az Édesanyám meg József, az Igaz ember és Én Magam megfordultunk.

„Egyiptom, Mi földedre léptünk, és tömjénillat szállt a mennybe, amikor áthaladtunk rajtad. Nem olvastátok a Szentírásban?

»Követek jönnek majd Egyiptomból«[1]

Talán nem tudtad, hogy téged is felkentelek?[2] Amilyen nagy a menny magassága a föld fölött, olyan nagy az Én Szeretetem irántad. Földed teremjen továbbra is élelmet és tegyen vidámmá téged!"

Megkérdezted, Vassula, hogy Én, a Természetfeletti Isten valóban benned lakozom-e. Kinyilvánítottam jeleimet és csodáimat benned, kedvesem, abban a személyben, akit szeretek és akit felkentem túláradó Szeretetemben. Gyengeséged láttán megmámorosodva tartottalak Kezemben téged, míg az Olaj tiszta mirhaként csurgott rád és fejedet beborította zafírhoz hasonló megszentelt mirhacseppekkel, hogy megjelenhess az Atya előtt, aki Fia jeleit látván rajtad,

[1] Vö. Zsolt 68,32. A magyar bibliafordítás szerint: „Jöjjenek Egyiptom nagyjai!"

[2] Urunk megértette velem, hogy a Szentföldhöz hasonlóan Egyiptomot is szentnek kellene tartani. Egyiptom megvédte a Szent Családot, amikor oda menekült. Táplálta, de elsősorban megvédte őket, és Isten sohasem felejti el a jótetteket.

megáld és megszólít téged.[1] Végtelen jóságomban rád leheltem tömjénemet, hogy illatát áraszd szét magad körül. Akkor majd megtudják ellenségeid – a sötét erők, akiket Lucifer és a Sátán vezet, és akik ellene mondanak Istenségemnek –, hogy van Tanúd a Mennyben és Védelmeződ a Magasságokban, aki mindaddig támogat téged, míg be nem fejezed küldetésed.

Talán rendkívülinek tűnik ez előtted? Miért? Senki sem olyan, mint Én! Én nem vagyok csupán valamely könyvtekercs! Vassulám, Én nem vagyok nyomtatott könyv! Annyira hiányzik belőled a bizalom, mintha tövist kaptál volna a kezedbe és nem áldást?[2]

Hadd fenyegessenek ellenségeid rosszakaratukban téged, Engem és Istenségemet! Hadd tegyék! Egyiküknek sem lesz lehetősége arra, hogy győzedelmeskedjék feletted, egyiküknek sem! És ezt a te Istened, a Magasságbeli mondja! Hadd kapják meg Szájamból a tudást és a felismerést a ti időtök kétkedői, racionalistái és farizeusai, akik mind a mai napig nem próbálták meg, hogy Engem Természetfeletti Világosságomban és Dicsőségemben lássanak, mert Én azon vagyok, hogy megújítsam Teremtésemet… de erről ők megfeledkeztek, és Én szinte halott vagyok a szívükben.

Mondom nektek:[3] „Fölkentjeimet ne érintsétek, prófétáimnak ne ártsatok!”[4] Neked pedig, Vassula, aki attól félsz, hogy megkérdezem, amikor elém állsz: „Jelen voltál-e Tanácsomban?” – azt mondom, hogy figyelj! Nem adott a Felismerés világosságot szemednek? Nem súgta értelmedbe tudását a Bölcsesség e felkent évek alatt? Én, a teremtés Vőlegénye, a te semmiséged és nyomorúságosságod miatt hajoltam le hozzád. Írástudatlan gyermek voltál Szavamat illetően. Műveletlen és figyelmetlen voltál az isteni szavak kiáradásának megértésére, de a téged borító sár alatt észrevettem benned Szent Nevem iránt egy nemes szikrát.

Most pedig emlékezz vissza: Ki emelt fel téged? Nem a Bölcsesség? Nem Ő volt a te Nevelőd? És ki vezetett úgy, hogy csak zafírokon járj?[5] Nem a Bölcsesség? És ki takart be, hogy a mennyekbe szállj? Nem a Bölcsesség? Nem mondottam meg előre, hogy miként szándékozom megalapítani Országomat Üzeneteim által minden szívben? És hogy Szentlelkem által akarom nevelni ezeket a szíveket, hogy a mai idők apostolai legyenek?

Szentséges Szívem gyermeke, akit Magamba fogadtam: „Élla.[6] Mi me fovásse, allá min amfivolíss… se thiálexa yia to érgho mou… affissé tis amfivolíes sou, élla…”[7]

Írd: Miként mondottam, meg fogom alapítani Országomat minden szívben, amely megnyílik Szavam előtt. Ne félj a durvaságtól, amivel a halandó emberek rád támadnak, ne félj az elnyomók dühétől! Szavaimat pecsétként tettem a szívedre, és mirha cseppeket csurgattam ajkadra, hogy jóságosan megnyíljon, békét hirdessen és egységet vigyen fiaim és leányaim szívébe. Hadd csodálkozzanak a büszkék a te állhatatosságodon, amit Lelkem ad azoknak, akiket Énmiattam üldöznek, és hadd kerüljék a veled való találkozást a szokásos módon![8] Az Én Napomon Én is kerülni fogom őket. Viseld alázattal és méltósággal, hogy nyersen bánnak veled és figyelik, mit teszel, mert e gőgös emberek miatt fogod jutalmadat elnyerni a mennyben…

---

[1] Jákob megáldására gondoltam, vö. Ter 27.

[2] Aznap hirtelen kételyek zúdultak rám rendkívüli gyengeségemben. Az Úr olyan türelmesen beszélt hozzám, ahogy a szomorú gyermekhez szoktak beszélni…

[3] Az Úr a kétkedőkhöz szól.

[4] Zsolt 105,15

[5] A zafírok itt erényeket jelentenek.

[6] A görög szöveg fordítása: „Jöjj, ne félj Tőlem, és ne kételkedj… Én választottalak ki téged Művem számára… hagyd el kétségeidet, jöjj!”

[7] Ahogy mondtam, rettenetes gyengeségemben a kétség hullámai hatoltak be lelkembe. Úgy vélem, Krisztus azért szólt hozzám görögül, hogy minél jobban megvigasztaljon, mert ez volt gyermekkorom meghitt nyelve.

[8] Egyes püspökök elutasító magatartást mutattak, amikor felkérték őket, hogy találkozzanak velem.

Szenvedéseid által lelkeket keltesz fel álmukból és visszahozod azokat, akiket elsodort a világ.

Fel fogom fedni előtted Szívem kemencéjét. A Bölcsesség tudásával tanítalak továbbra is és megáldom lépteidet, míg Velem tartasz. Mialatt az egység útján jársz, menyasszonyom, erősen kapaszkodj Vőlegényedbe, mert végül Én fogok győzni.

(Isten közel van hozzád és szeret! Én Vagyok.)

(A zárójelben lévő előbbi szöveg nincs összefüggésben a fenti üzenettel, ui. az történt, hogy Gerhard Wenzel atya kérésére kinyitottam füzetemet, mert filmre szerette volna venni, hogyan írok, amikor diktálást kapok. Ekkor lépett közbe váratlanul az Úr, megfogta a kezem és így szólt: „Isten közel van hozzád és szeret. Én Vagyok!" *A fenti üzenetet, ami még nem volt befejezve, az Úr később folytatta.)*

Én vagyok a Legfőbb Főpap egész Házamban, amelyet az emberek szeretetlenségükben könyörtelenül megosztottak. Vajon továbbra is el kell-e néznem Házamban a megosztottságot és a lázadást anélkül, hogy közbe lépnék? Milyen hitet vallanak ők?[1] Kinek a nevében vallják meg hitüket? Behunyom a Szemem, hogy ne lássam őket, amint hit nélkül, szentség nélkül emelnek kezükben a magasba. Hűséges gyermekeim kedvéért azonban mégis leszállok a kezükbe. Oltáriszentségemnek egyre kisebb jelentőséget tulajdonítanak.

Én, a Legnagyobb Király, Fenség a fenségek felett, Uralkodó az uralkodók felett, hívlak benneteket a kegyelem által, hogy egyétek most az élő Mannát, a Mennyei Kenyeret az Oltáriszentség formájában! Azoknak az egyházaknak pedig, amelyek papsága nem fogadta el Misztériumomat, a következőket mondom:

„Térjetek magatokhoz, és komolyan keressetek Engem! Emelkedjetek felül nehezteléseteken, azon is, amit Édesanyámmal szemben éreztek! Tudjon minden ember arról, hogy Édesanyámtól származik az Én Testem és az Én Vérem. Igen, az Én Vérem a Legszentebb Szűztől, tiszta vérből származik. Áldott legyen az Ő Neve!

A földön élő, alázatos emberek megmentésére, akik magukhoz vesznek Engem, és hogy romolhatatlan életet adjak nekik, Kenyérré lettem, hogy nektek adjam Magamat. A Szentáldozás által megszentelem mindazokat, akik magukhoz vesznek Engem, átistenítem őket, hogy hús legyenek az Én Húsomból és csont az Én Csontomból. Miközben részesültök Belőlem, aki Isten vagyok, ti és Én egy testté leszünk lelkileg egyesítve. Rokonokká leszünk, mert Én istenekké tehetlek benneteket a részesedés által. Istenségemmel átistenítem az embereket..."

Nem hallottátok? „Isteneknek mondanak titeket, és a Magasságbeli fiai vagytok mind."[2] Most emberek ítélkeznek felettem. A Ruházatot,[3] amely képes betakarni benneteket, amely fenségesen felékesít, átváltoztat, átistenít titeket, visszautasítják azok az egyházak, amelyek nem tudják megérteni Misztériumomat.

Ma újból így kiáltok a mennyből: „Testvéreim, miért ássátok alá Istenségemet? Ha azt állítjátok, hogy tudjátok, mi a helyes, akkor miért fosztjátok ki Egyházamat? Meghívlak benneteket, hogy uralkodjatok Velem, meghívlak, hogy kormányozzatok Velem, meghívlak, hogy mutassátok be a Szentmisét és részesüljetek az Isteni Misztériumban oly módon, ahogyan valójában megalapítottam."

Mi történik, ha nem hallgatnak Rád?

A gőgösök mindig is gúnyolni fognak Engem, éspedig azért, mert elfordultak

[1] Azok, akik még nem értették meg, hogy az egység érdekében alázattal és szeretettel meg kell hajolniuk.

[2] Zsolt 82,6

[3] Krisztus jelképes neve.

az Én Világosságomtól. Én jelen vagyok Oltáriszentségemben, de amíg nem látják lelki szemmel Istenségemet, továbbra is olyanok maradnak, mint az álmos ember, aki nem képes felfogni, mit mondanak neki, aki egyre azt kérdezi: „Mit is mondtál? Hozzám szóltál?”

Királyi és dicsőséges módon hirdetnek Engem ezek az egyházak, tanúsítják hatalmamat, hirdetik félelmetes erőmet, dicséreteket énekelnek Nekem, elismerik Mindenhatóságomat és nagy csodáimat, de a botlás kövévé válok, amikor arra kerül a sor, hogy felismerjék Istenségem és az Oltáriszentségben való Jelenlétem magasztosságát. Ma ez lett a botlás köve, amelyet elvetnek az építők, és nem fogják fel, hogy a sarokkövet vetették el.

Te pedig, leányom, továbbra is hirdess Engem mint egyedüli Szerelmedet, és add tovább fivéreidnek és nővéreidnek e szavakat: „Az Úr jó, mert Ő tanít engem. Őt arról ismerik, hogy a szegényt és a nyomorúságost tanítja és oktatja…”

Törékeny leányom, most elmondok neked valamit: gondom lesz rá, hogy a sárkány hamarosan a saját farkába harapjon, hamarosan rendeleteket adok a mennyből, helyre fogom állítani Házamat. Visszahelyezem Oltárszentségemet azokba a házakba,[1] amelyeket megfosztottak Jelenlétemtől, és azok szentté válnak. Téged[2] megfosztottak Uralmamtól, földig lerombolt a sárkány, mégis mondom neked és megmondom mindnyájatoknak: Lelkem kiárad a földre, hogy mennyei harmattal öntözze! Zöldebb lesz a föld füve, a fák virágba borulnak, dús lesz a lombjuk és bőséges a gyümölcsük! Igen! Bőséges lesz, csak várj és látni fogod!

[3]„Ki mondja neked, hogy mindvégig így tehetsz? Éppen elég sokáig szárnyaltál sashoz hasonlóan, és a csillagok közé[4] helyezted fészkedet és fullánkodat. Jöjj most, és nézz szembe Velem a harcban! Nem Ábel előtt állsz! Földre fogom vetni tőrödet! Kifosztottad Házamat, és azt vitted el Belőle, ami a Legértékesebb volt. Kedved szerint raboltál. Bementél népem kapuján és megvakítottad. A te időd azonban most lejárt, bár még mindig úgy gondolod, hogy ki tudod terjeszteni sötét országodat, hogy félrevezesd népemet. De nem így lesz! Az igazságosság hamarosan kiárad, mint a víz, Lelkem pedig, mint az elapadhatatlan folyam…”

Közel már az az idő, amikor az emberek így kiálthatnak: „Ó, most igazán jó idők járnak!” Jöjj, megpihentetlek, hogy új erőre kapj! Élj üzeneteim szerint és kövesd az utat, amelyet kijelöltem számodra! IC.

[1] Az Úr templomokra utal.
[2] Az Úr az Egyházról beszél.
[3] Ezután az Úr az gonosz (a sárkány) felé fordult a következő szavakkal.
[4] Ugyanakkor azt is hallottam, hogy „a hívők közé”.

2000. október 31.

Indítsd mindig e szavakra azokat, akik szeretik Szívedet:

„Az Úr Szíve végül diadalt fog aratni.
Az Úr Szíve olyan, mint az isteni Liturgia.
Békét hoz népének.
Az Úr Szíve rendíthetetlen,
természetfeletti módon uralkodik
a magasságokban.
Jöjjetek, jöjjetek mind,
akik még bizonytalanok vagytok
az igazság felől, jöjjetek Uratokhoz
és ki fogtok virágozni az Ő Szívében.
Fontoljátok meg ezt és tudjátok,
hogy az Ő Szívében van a ti menedéketek…”

Béke legyen veled, virágom!

Mondd, van-e nagyobb öröm vagy dicsőség a földön, mintha valaki megérti az Én Szívemet? Mire képes az ember, ha nem árasztom el értelmét a megértés isteni világosságával? A Szent Isten, aki hozzád szól és felülmúl mindeneket, szomjadat oltja Hangja dallamával, te pedig add tovább minden nemzetnek isteni Szavamat! Mi az Én Szavam? Az Én Szavam misztikus szemlélődés, ami megvilágosítja a Szentlélek által lelketeket, hogy betekinthessetek Isten magasztos tudásába.

Hamarosan meg fogom látogatni a földet. Nemzedék! Az Uralkodó szól hozzád, akiről a legtöbben megfeledkeztek. Hallatni fogom Szavamat a földön. Sokan kérdezik közületek: „Miképpen fog eljönni?” Erre így válaszolok:

„Nem tudjátok, hogy az idők kezdete óta, és amióta ember él a földön, mindenkor csak rövid ideig tartott a gonosz hatalma? Már majdnem véget is ért, mert Diadalom felemészti. Hasonlóképpen fogja Diadalom legyőzni és felemészteni a gonosz ember diadalát, mint ahogy a fáraó kígyóit felemésztette Áron vesszeje, amit kígyóvá változtattam. E Diadalomban mindannyian magasztalni fogjátok Szent Nevemet!

Akkor majd népem között leszek… ti pedig Velem, Istenetekkel fogtok útra kelni, Velem fogtok járni. Azzal fogtok járni, akit egykor elérhetetlennek tartottatok… azzal fogtok beszélni,[1] akit egykor kivetettetek lelketekből. Velem, az Istennel fogtok beszélni, mert Én, az Isten jelen leszek szívetekben, és mint jó tanácsadó, megmutatom nektek az Élet ösvényét. Mértékletességet okosságot, igazságosságot és erősséget adok lelketeknek, és elárasztom mindazzal, amire lelketeknek szüksége van ahhoz, hogy angyalaim között és Velem járjon. Akkor helyre lesz állítva Országom a földön.[2]

Igen, lehetséges, hogy már ebben az életben is lássátok Istent. Lehetséges, hogy már földi életetekben szemléljetek Engem. Igen! Lehetséges, hogy betekinthessetek mélységeimbe, Istenetek és mindenetek mélységeibe, és már itt a földön birtokba vegyetek Engem.

Ez lesz új életetek kezdete,[3] mert nemcsak hallás útján, szavakból és könyvekből fogtok ismerni Engem, hanem a valóságban is, valamint a megtérés által, amit a Szentlélek kegyelme ad nektek. Engem látni életet jelent, mert halhatatlanságot kínál nektek… Ily módon fogom meglátogatni a földet, gyermekeim.

Felfogtad most misztériumomat?” IC.

[1] Ugyanakkor hallottam, hogy azzal fogtok „társalogni”.

[2] Jézus előbbi mondatára utalnak a Miatyánk szavai: „jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.”

[3] Azt is hallottam, hogy „utazásotok kezdete”.

2000. december 31.

Király a Krisztus!
Zöldelljenek a mezők és ujjongjanak!
Kiáltsanak örömükben az erdők fái,
mert újból szólt hozzánk Isten Szava!
Szóra nyitja Ajkát,
mindent betöltő Világosság árad ránk
és teljesen beborít ragyogásával.
Oly Fényben áll Szent Arca,
mintha ezüst fátyolt öltött volna.

Felhangzott akkor egy szó[4]
az uralkodó kegyességével,
fenségességével és fájdalmas sóhajtással.
Nyissa ki lelkét minden teremtmény
és hallja meg Királyunk sóhaját,
hulljon térdre előtte,
nehogy a gonosznak adja lelkét!

Isten templomai![5] Megvizsgáltam falaitokat és nem vagyok elégedett, mert hajlotok arra, hogy könnyelműen vegyétek Szavam…

Elküldtem Angyalomat, hogy vizsgálja meg templomaimat és járja körül őket. Elküldtem, hogy tartson szemlét palotáim felett, és megdöbbentő volt, amit látott… Falaitok elvesztették ragyogásukat. Romhalmazzá lettek az elefántcsont paloták, a Királyotokhoz méltó lakóhelyek falai, mert nem hívjátok többé segítségül Szentlelkemet, akinek tiszta ragyogása felüdít benneteket és megszenteli lakóhelyemet.

Kincsekkel[6] akartalak elhalmozni benneteket. Falaitok között csodákat akartam művelni és e falak között felépíteni Saját teljességemet. Jóságos szándékomban állt, hogy teljesen eltöltselek Magammal és átistenítselek titeket. Vajon felfogjátok-

[4] A szó, amely felhangzott: Én Vagyok. Az Úr nem engedte, hogy saját kézírásommal írjam le, Ő vezette a kezem.

[5] Jelképes módon szól népéhez az Úr.

[6] Tudtam, hogy a kincsek itt „erényeket” jelentenek.

e szándékaimat? Én, az Isten, aki nemcsak Egyházam, hanem egész teremtésem Istene vagyok, vágyódom arra, hogy nektek adjam Magamat. Életre keltő áthaladásom nem marad észrevétlen. Életadó Forrás fakad szánalmas falaitok között! És életre kelve, ujjongva így énekeltek majd:

„A Kegyes és szeretetteljes Isten, akinek Fenségességét egész teremtése magasztalja, eltöltött engem a feltámadás világosságával! Áldott legyen az Ő Szent Neve! Felragyogott bennem az én Háromságos Istenem.

A teremtés Vőlegénye kegyesen belépett hozzám, hogy elborítson Szájából származó misztikus tanításokkal és elárassza lelkemet a Bölcsesség Fényével és Tanításával. Fenséges Dicsőségben érkezett, hogy emlékeztesse népét, mily nagy hatalom, hogy bűneik megbocsátása által megmenti őket. Ezt teszi velünk Szívének Végtelen Irgalmában."

Ó igen! Minden utam kegyelem és igazság... és Ajkamról Igazság hangzik. Szavaimban nincs fortély, nincs hamisság, mert Szavaim fenséggel, hatalommal és nemességgel vannak felruházva. Ébredjetek templomok![1] Miért alusztok? Fenségben és ragyogásban áll előttetek Istenetek és benneteket hív! Én uralkodom mindenek felett, és előttetek állok, hogy felkínáljam mérhetetlen Kincsemet. Ti lesztek a nyertesek.

Figyeljetek! A Hajnal[2] akart eljönni hozzátok, ám ti nem értékeltétek ajánlatomat. Dicsőítést sem hallottam kegyes szándékomért. Nem vagy még érett, nemzedék, és ha mégis úgy gondolod, hogy érett vagy, akkor nem az Én Udvaromban, hanem máshol nevelkedtél. Mérhetetlen sok kincs van a Kezemben, amit korlátlanul osztogatok, mégis sokan vannak közöttetek, akik tönkre tették, miután megkapták, mások meg hamis kincsekre cserélték és eltértek az igazságtól.[3]

Nemes Mondanivalóm[4] kezdetén Atyám nehezteléssel tekintett erre a földre – amely nagy zűrzavarban volt –, és így szólt: „Válogatós lettél, nemzedék..."[5] Ma ezt mondom: „Nem értél meg Bennem, alighogy felnőttél, levágták ágaidat. Gyümölcsöd élvezhetetlen, éretlen és savanyú, nem jó semmire. Álnokság vezette félre ostobaságodat... " Veled volt a Hajnal,[6] de te könnyelműen bántál azzal, ami szent. A gonoszság bűvölete beárnyékolja azt, ami jó, és a vágyak forgószele megrontja az egyszerű szívet.

Megfordult-e fejedben valaha, gonosz nemzedék, hogy kegyelem és irgalom vár az Úr választottjaira? Felfogtad-e, hogy Én hívtalak téged? Úgy szálltak-e el feletted Szavaim, mint az elhalkuló szóbeszéd? Úgy tűnt- e el Jelenlétem, mint az árnyék? - Ostoba nemzedék, úgy látszik, ínyedre van a lopott víz, és jobban ízlik neked a titokban elfogyasztott kenyér! Ezért adod át szájadat szívesen a gonosznak.

Most újból kitárom Szívemet.[7] Ó nemzedék! Bárcsak felismernéd a ti időtök kegyelmét, az Irgalom kegyelmét! E kegyelem meghaladja az emberi értelmet! Bár ismerem gonosz szándékaidat és tudom, hogy tövist fognak Belém szúrni közületek sokan, akiket határtalanul Szeretek, Én kitartok Saját szándékaim mellett. Ítéletet mondotok felettem,[8] mint a koldus felett, aki sohasem kap szeretetet, és úgy bántok Velem, mint a bűnözőkkel. Álnokság bajnokai, ti a ti világi

[1] Jelképes kifejezés „lelkek" helyett.
[2] Az Irgalom.
[3] Az Úr elmagyarázza, mi történt egyesekkel, akik Üzenete által megtértek, de lelki éretlenségük miatt nem foglalkoztak vele tovább, hanem más, hamis üzeneteket követtek, mert azokat tartották igaznak...
[4] Ezen Üzenetek.
[5] Semmivel sem elégszik meg egykönnyen, hamar talál hibát.
[6] Az Irgalom.
[7] Urunk itt emlékeztetett arra a napra, amikor Jeruzsálembe ment és így sírt a város felett: „Bárcsak felismernéd te is legalább ezen a napon, ami békességedre szolgál! De sajnos el van rejtve szemed elől!" (Lk 19,41-42.)
[8] Azok, akik üldözik és kigúnyolják az Úr Üzenetét.

kincseitekben bíztok, nem az Én Isteni Kincseimben, amelyek megmenthetnek benneteket.

Ó Uram, van-e még valahol jó ember? Legalább egyetlen egy?

Senki sem jó az Istenen kívül... Egyedül az Isten isteniesíthet át titeket és vihet az erények útjára, hogy csont legyetek az Ő Csontjából és hús az Ő Húsából, és az emberek felismerjék bennetek az Ő ivadékait...

Lelkem bánkódik, mert senkit sem akarok elűzni Örök Jelenlétemből.[1] Nagy gyöngédségemben kész lennék eltörölni hibáitokat, ha megalázkodnátok és bűnbánatot tartanátok, Isten templomai, ám az istenkáromlást nem bocsátom meg.[2] Tartsatok bűnbánatot, mert Szentlelkem nem lakozik abban a lélekben, amely elkötelezte magát a bűnnek. Ne szomorítsátok Szentlelkemet, ne vádaskodjatok amiatt, ami Istentől érkezik, és ne nevezzétek jónak azt, ami rossz! Az végzetes lesz lelketek számára![3]

Lelkem megrendült amiatt, amit a magasságokból látok. Nem rejtőzhet el Szemem elől a gonosztevő és az sem, aki folytonosan „bosszút" kiált testvérére az éjszakában... Ó Vassula, visszhangozzanak belőled Szavaim, mondd el mindenkinek, a jóknak és a rosszaknak:

„A Mennyekből hallatom Hangom. Hangosan kiáltok, hogy mindenki hallja, a jók és a rosszak is. Az Én Hangom valóban eljutott a világ végére. A jóknak és a rosszaknak egyaránt bűnbánatot kell tartaniuk! A jóknak azért, mert nem követték pontosan az Én Akaratomat, és mert nem helyes, ahogyan imádkoznak.[4] Sokan csak szavakkal közelednek Hozzám. A rosszaknak azért kell bűnbánatot tartaniuk, mert szívük keménységében halálos bűnt követtek el, valamint azért, mert közömbösek Velem és Törvényemmel szemben."

Mivel templomaim megszégyenülten hevernek, végtelen Irgalmamban Én továbbra is kiárasztom Lelkemet e gonosz nemzedékre, hogy életre keljen. Akkor majd ujjongani fog ez a szárazság és újból termékeny lesz. A szeretet együtt fog járni a becsületességgel és elmúlik a régi világ...

Bár előre láttam, hogy közületek sokan fogják rosszakarattal telve visszautasítani csodáimat, végül diadalt fogok aratni e gonosz nemzedék felett. Ha megkérdezik tőled, leányom: „Hiszen Krisztus már győzedelmeskedett, Ő Maga mondta, hogy legyőzte a világot. Miképpen arat majd ennél nagyobb diadalt? Milyen győzelemről beszél?" Így felelj akkor nekik: „Mivel Én már mindent tudtam, mielőtt megteremtettelek titeket, azt is tudtam, hogy sokan felteszik majd e kérdést, ezért most elismételem nektek azokat a szavakat, amelyeket Atyámnak mondtam; írd:

»Amint Te, Atyám, Bennem vagy, és Én
Tebenned, úgy legyenek ők is egy
Mibennünk, és így elhiggye a világ,
hogy Te küldtél Engem.«[5]

»Megismertettem velük Nevedet
és ezután is megismertetem,
hogy a szeretet, amellyel Engem szeretsz,
bennük legyen és Én őbennük.«[6]

Amikor majd <u>minden</u> embert Magamhoz vonzok, a Szívembe, akkor újból megdicsőülök. Én vagyok az új Ádám, a Tanítás világossága és a Szent Bölcsesség. Amikor minden ember, vagyis a világ felismeri és elhiszi, hogy Engem az Atya

[1] Azok a lelkek, akik még a Tisztítóhelyen vannak, nem látják Istent, amíg tisztulásuk be nem fejeződik. Akik a Pokolban vannak, sohasem látják meg az Istent, és bár gyűlölik Őt, emiatt is szenvednek.

[2] A Szentlélek ellen való káromkodást. Vö. Mt 12,22-32.

[3] Vö. Mt 12,22-32.

[4] Ha nem alázatos a lélek, akkor nem talál meghallgatásra imába foglalt kérése. Minél alázatosabb a lélek, annál könnyebben magára vonja Isten figyelmét, és meghallgatásra talál.

[5] Jn 17,21

[6] Jn 17,26

küldött, újból diadalt fogok aratni, mert egy hangon fogják mondani:

»Ő a Krisztus, a Szentháromság egyik Személye, a tiszta Világosság, aki Isteni Világosságába viszi a lelkeket és az egész teremtését. Ó, Uram és Istenem, Te mindent Saját Kezeddel teremtettél fenségben és ragyogásban. Örömtől mosolyogva teremtettél és kegyelemmel töltöttél el mindeneket, de az ördög irigységében megfosztott minket e kegyelmektől, még az élettől is. Megfosztott a Te Világosságodtól, amíg el nem jöttél, Szabadítónk és Megváltónk, hogy megments minket. Urak Ura, lelkünk kenete, háromszor szent Világosság, földi életedben a Feltámadás által Te átistenítetted, lelkivé és romolhatatlanná tetted isteni Testedet. Te legyőztél a földön mindent, ami anyagi. Győzedelmeskedtél a Halál felett. Örök időkre szóló Kinyilatkoztatást adtál.[1] Emberiség Szerelmese, Te, az élő Isten, nekünk adtad Menyasszonyodat,[2] hogy biztonságban megőrizze az Igazságot. Ó háromszor szent Világosság, Te láthatóvá váltál testben, hogy megmutasd az Atyát nekünk. Az Atyát, aki Benned van, és hogy Te Őbenne vagy.«

Ezért ne kérdezd, nemzedék, milyen lesz a diadal. Diadal akkor lesz, amikor végül az egész teremtés együttműködik Velem a szeretet átalakító egységében és eggyé válva, egy hangon így kiált:

»Jézus a Krisztus! Jézus az Úr!«"

Én vagyok a Király, ahogy mondod, leányom. Király vagyok, miként a Szentlélek megsúgta neked, hogy hirdesd…

Ezért, amíg száműzetésben vagy, áldozz fel magadból még többet és légy egységben Isteni Testvéreddel! Viseld el csendben a rád mért megpróbáltatásokat! Nem egyedül kell viselned, Én veled vagyok, galambom. Viseld el őket az Én kedvemért! Sok bűnöst mentesz meg megpróbáltatásaid által. Örülj, mert a kegyelmek bőségét adtam neked, hogy ily módon légy Velem. Érted? Legyen ez elég neked cserébe minden szomorúságodért és szenvedésedért. Hadd örvendezzen most Királyod tebenned!

Jöjj! IC.

[1] A Bibliát.
[2] Az Egyházat.

2001

2001. január 20.

(A Keresztény Egység hete.)

Uram, miért tettél oly sok embert vakká Műveiddel szemben? Talán a bűnbánat és a kiengesztelődés makacs visszautasítása miatt? Taníts engem és nyilvánítsd ki Akaratodat!

Ó gyermekem... Az Én Akaratom az, hogy munkálkodj szeretettel Lelkem világosságában. Lelkem ma úgy kiált kiengesztelődésért pásztoraim között, mint eddig még sohasem. Hogy megmeneküljenek, mindegyiküknek bűnbánatot kell tartania és ki kell engesztelődnie. Vizsgálja meg minden pásztor a saját útját! „Gondolj arra a szeretetre, amelyet Atyám, Én és a Szentlélek árasztunk rád bőségben életed minden pillanatában, pásztor..."

Ó leányom! Ne gondold, hogy nem vagyok tudatában annak, hogy milyen követelményekkel jár küldetésed, amelyet rád bíztam. Nem egyszerű feladat Házamat egyesíteni, hát még életre kelteni! Meríts azonban bátorságot, mert nem vagy egyedül. Én veled vagyok. Ne bátortalanodj el azok miatt, akik nem látják meg Tervemet benned! Én vettem el a látást azoktól, akik azt állítják: „látunk", és adtam látást azoknak, akik azelőtt nem láttak. Légy az egység példaképe a világ számára! Áldozataid árán segítsd elő a testvérek közötti kiengesztelődést!

A Sátán eltökélte, hogy háborút visel Egyházam ellen. Hevesen támadja, amit Én Saját Vérem árán szereztem meg. Fenntartja Egyházamban a megosztottságot, káromolja azokat a hűséges szíveket, akik megvallják az Igazságot és az Én Törvényemet.

Sokan, akik az Egyházhoz tartoztok, ma kifosztjátok azt. Kifosztjátok, mert nem akarjátok elismerni, hogy az Oltáriszentség az Én Testem, és nem akartok részesülni Isteni Misztériumomban oly módon, ahogyan valójában megalapítottam. Kifosztjátok Házamat, amikor határt szabtok Istenségem fenségességének és az Oltáriszentségben való Jelenlétemnek. Sok más módon is kifosztjátok Házamat. A Szentírás nem hazudik, nem lehet elvetni, de ti elvetitek egyes részeit, és ily módon is kifosztjátok Házamat. Apostolokat adtam, hogy gyarapítsák Egyházamat. Prófétákat és tanítókat támasztottam, és adtam Egyházamnak, majd ezek után, csodákat, a gyógyítás adományát és sokféle más adományt is adtam, ti azonban ma kifosztjátok Házamat.

Szemem túl tiszta ahhoz, hogy ezt a lázadást szemlélje. Ezért ne lepődjetek meg, ha szólok hozzátok. Ne lepődj meg, ha Végtelen Jóakaratomban és Irgalmamban leszállok hozzád, teremtés, hogy benézzek szíved ablakán. Ne lepődjetek meg azon, hogy félelmetes nyomorúságosságotok ellenére, hiszen nem érdemeltétek meg, Én gazdag lakomával kínállak meg titeket, és eljövök, hogy királyi bőkezűséggel és fenségességgel Magamat adjam rátok ruházatul, hogy majd amikor Angyalaim a mennyek örömébe és a Mi udvarainkba vezetnek titeket, úgy ismerjenek fel benneteket, mint húst az Én Húsomból, és csontot az Én Csontomból. Akkor majd ki lesz hirdetve az Ítélet:

„Annak az életnek megfelelően, amit a lélek a földön folytatott, méltó a mennyei menyasszonyi hozományra, mert hűséges maradt A Menyasszonyhoz.[1] E lélek a számára küldött megpróbáltatások ellenére, amelyek úgy dobálták őt, mint a viharba került hajót, Belém kapaszkodott, ahogy az osztriga a sziklába. Istenségemben

[1] Az Egyház szintén Krisztus Menyasszonya.

részesült azáltal, hogy így ragaszkodott A Menyasszonyhoz[1] és Hozzám, a Vőlegényhez.[2] Lelkemmel való egysége kristálytisztává tette, átalakította, hogy hasonlóvá váljék Istenhez.[3] A naphoz hasonlóan fénybe borították sugarai, mert Engem birtokolt magában. Itt, a mennyekben most ő is részesül átistenült fiaim és leányaim dicsőségében. Ez az a hozomány, amelyet Magától a Vőlegénytől kap. A Vőlegény maga a hozomány… jöjjetek, jöjjetek és részesüljetek mindörökre a mennyeknek, Magának az Istennek örömében!"

Ó, ha tudnád, nemzedék, mily sokszor nyújtottam feléd Királyi Jogaromat… Mily nagyon vágyom arra, hogy így szóljak minden lélekhez:

„Kedvesem jöjj, lépj rá az útra, amely lelked örökös Otthonába, egyetlen igazi lakhelyére, Egyetlen Igazi Pihenőhelyére vezet! Jöjj és lépj be Szívem menyegzős szobájába! Hívlak, hogy kövesd az erények útját, mely Hozzám vezet. Mint gyengéd Vőlegény felékesítem Kincseimmel lelkedet, de először Istenségemmel díszítem fel. Fenségesen felékesítelek Nevemmel és valóságos Jelenlétemmel, miként a királynőt szokták.[4] Élő oltárrá teszem lelkedet, folytonosan zengő himnusszá, amit Nekem, a te Istenednek énekelsz. Én, a nagy Király, Aki természetfeletti, összefonódom lelkeddel oly módon, hogy te és Én eggyé válunk.

Magadtól te semmit sem tudsz tenni, ezért nélkülözhetetlen Jelenlétem – ami tiszta Világosság –, hogy a kegyelem által megvilágosítsa egész testedet. És miként angyalaimnak kinyilatkoztatom Magamat, úgy fogom e világosság által neked is kinyilatkoztatni Magamat. Csak akkor leszel képes kimondani, hogy

»látok… «.

Akkor majd megismertetem Magamat veled. Beszélgetni fogok veled, te pedig Énvelem. A Háromságos Isten közvetlenül lehajol, hogy beszéljen azzal, akit újjáteremtett, és aki a kegyelem által lett Tőlem született istenné, Országom örökbe fogadott örökösévé. Ha szánalomra méltó lelkedbe nézve valóban megbánod bűneidet, az Én Tökéletes Képmásomhoz teszlek hasonlóvá téged, aki oly gyenge és gyarló vagy."

Művem és tervem, ami a ti gonosz időtökben ragyog fel, abban áll, hogy minden lelket Szentséges Szívembe vigyek. Akkor ebben a Szívben egész Dicsőségem ki lesz nyilvánítva előttük, és látni fogja az egész emberiség. Igen, valóban az a szándékom, hogy Dicsőségembe vezessem mindnyájatokat. Attól kezdve Én leszek a ti osztályrészetek, a gyönyörűségetek, saját Dicsőségembe öltözött Vőlegényetek. És miként a vőlegény, aki menyasszonyában gyönyörködik, menyegzőnkön ezt fogom fületekbe súgni:

„És most jöjj és áldd a te Uradat, a mindenek Urát, a nagy tettek Megvalósítóját, aki mindenütt jelen van. Jöjj egészen közel Hozzám, mert Én vagyok a te védelmeződ és támogatód. Szerető menyasszonyom, aki kész voltál meghallgatni, leld örömödet Bennem, a te Uradban! Bárcsak megmaradnék szívedben, mint az illatos tömjén! Bárcsak olyan édesnek éreznéd szájadban Szavaimat, mint a tiszta mézet, amikor megízleled.[5] Szavaim váljanak füledben muzsikává, kedvesem!"

Akkor felfedem előttetek azokat a kincseket, amelyeket a ti nemzedéketek számára őriztem meg: felkínálom nektek Irgalmam kincsét, megtanítalak arra, hogy Irgalmam miatt hallhatjátok meg a Szájamból származó Szavakat. Szavammal feltámasztom a lelki halottat, újból életre keltem a hitehagyottat, meggyógyí-

[1] Az Egyházhoz.
[2] Jézus Krisztushoz.
[3] Istenné legyen a részesedés által: vö. Zsolt 82,6; Jn 10,33-36; 2 Pt 1,4.
[4] Amikor Jézus a lelkekről beszél, a lélekhez, mint nőnemű lényhez szól, ezért használja a „királynő" kifejezést is.
[5] Átvitt értelemben meg lehet „enni" Isten szavait.

tom a beteget és kiszabadítom a foglyokat. Szájam olyan, mint az éles kard.

Irgalmasságomban nevelek Szavammal prófétákat, akik ostorozni fogják mindazokat, akik sötétségben élnek, de megvigasztalják az Én népemet. Irgalmamban megnyitom a vakok szemét és felemelem azokat, akik a porban hevernek, hogy szemléljék a Világosságot. Irgalmasságom által felfedem Dicsőségemet és Fenségemet azok előtt, akik saját erejükben hisznek, hogy szívüket fordítsák Felém, Istenük felé.

A kegyelem e napjaiban Irgalmasságom az egyik legnagyobb kincs, amit Szívem a ti időtőkre tartott fenn. Nem mintha valaha is felhagytam volna azzal, hogy Irgalmammal elárasszalak titeket, de a ti időtökben, amely igen gonosz, nagyobb a részvétem azok iránt, akiket porba sújtott a bűn, testüket pedig erősebben összetörte, mint valaha. Szívetek sivatagába mennyei magokat ültettem, hogy minden ember lássa és megismerje Irgalmam nagyságát.

Nem mondottam, hogy a végső napokban Lelkem ki lesz árasztva az egész emberiségre, bármily nyomorúságos is? Ilyen az Én kegyelmem gazdagsága... a kegyelem által emellek fel benneteket. Irgalmamban rátok öntöm kegyelmeimet, megértetem veletek, ki adja a szabadságot, ki az Életadó, hogy lássátok, mily nagy dicsőség vár rátok.

Korszakotok bűnei, istentelensége és Velem szemben tanúsított közömbössége miatt a ti időtökben több a holt, mint az élő. A világ megteremtése óta nem szűntem meg kimutatni örökké tartó hatalmamat és istenségemet. Engem hirdet minden, ami létrejött a semmiből. Hiszen még a ti földi anyagotokban is Én élek! Én keltem életre ezt a földi anyagot. Titeket a kegyelem keltett életre. Így miért kellene végignéznem, hogy teremtményeim folytonos lázadásban haladnak a halál felé? És miért ne lépnék közbe Irgalmassággal?

Nagy az Én gazdagságom és maradandó. Mindazok részesülnek belőle, akik bűnbánó szívvel közelednek Hozzám. Menyegzőnkön kincset kínálok fel nektek, a tudást, hogy miként vehettek birtokba Engem. Felkínálom a Háromságos Isten Megismerésének és Megértésének kincsét. Nem hallottátok, hogy a házat csak a Szent Bölcsesség segítségével lehet felépíteni, és hogy a megértés teszi erőssé? Hogy a tudás által a ház raktárai megtelnek sokféle gazdagsággal, isteni értékű ritka kincsekkel, amelyek minden idők bölcsei számára oly kívánatosak voltak?

Más szavakkal: ha Engem megismertek, akkor az Én természetfeletti világosságom és Dicsőségem fogja elárasztani lelketeket és értelmeteket. Lelketek eltelik Istenségemmel, eltelik Énvelem. Akkor, és majd csak akkor fog szívetek a fegyelem, fületek pedig a tanítás felé hajolni és fogjátok nagyra értékelni az Igazságot, amit megszereztetek. Szeretteim, még természetetek is az Én Istenségem szerint lesz átalakítva. Szentlelkem, aki fáradhatatlanul megtisztogatott benneteket a salaktól, lesz szándékaitok életre keltője hogy felruházza lelketeket az Én Lelkemmel, és Lelkem által az Uralkodói Gazdagsággal, az Én Uralmammal.

Azt fogjátok kérdezni: „és mit jelent megérteni az Istent?" Engem megérteni a Bölcsesség alapja. Annyi mint elismerni Engem Isteneteknek és félni Engem. Engem félni pedig annyit tesz, mint elkerülni minden bűnt.

Azt is jelenti, hogy még itt a földön megláttok Engem lelki szemetekkel. Mindegyikőtök számára lényeges, hogy földi életetekben megízleljetek Engem. Minden lélek számára fontos, hogy keresse e látomást,[1] és ha lelketek nem képes elérni az Én magasságaimat,[2] akkor küzdjetek és tartsatok ki, hogy felemeljétek lelketeket a szemlélődés által. Másképpen hogyan ismernétek meg

[1] Isten látását.
[2] Az Úr úgy érti, hogy Őt Magát.

Isteneteket? Ha nem láttok Engem, hogyan lehettek az Én háromszor Szent Világosságomban élő fiaim és leányaim?

Nem vagyok sem elérhetetlen, sem felfoghatatlan, mert összefonódom lelketekkel. Egyesülök veletek és eggyé leszünk. Miután egyesültünk, megismerhetővé teszem Magamat számotokra, hogy emlékeztesselek örökségetekre. Fenségben és ragyogásban vezetem lelketeket az Én mélységeim felé, hogy királyi bőkezűséggel felfedjem Magamat. Olvastátok, hogy csak a Lélek által lehet megismerni Isten mélységeit, hogy megértsétek a lelki dolgokat. A Szentírás mondja:

„A testi ember nem fogja fel, ami az Isten Lelkéből ered. Balgaságnak tartja, s nem képes megérteni, mert lelkileg kellene megítélnie."

A lelki ember azonban mindent elbírál, de őt senki sem jogosult megbírálni, ahogy a Szentírás mondja: „Hiszen ki látta át Isten gondolatait, hogy oktatná őt?"[1]

Az Én megismerésemnek és megértésemnek kincse mindenkor maga a földi mennyország. Annyi mint jósággal és feddhetetlenséggel uralkodni a földön. Ha a kegyelem által a Szentlelken keresztül megkaptátok ezt a kincset, fel fogjátok ismerni magatokban az Én Akaratomat. Egykor így szóltunk: „...aki dicsekedni akar, azzal dicsekedjék, hogy van benne értő lélek és ismer Engem..."[2] E kincs értéke nagyobb a gyöngyökénél. És ezt követi a bensőséges kapcsolat, a Velem való kapcsolat kincse. A szívetekből feltörő lángoló szeretet lesz a Velem való bensőséges kapcsolat első jele. Amikor hosszabb ideig szomjaztok Rám, szüntelenül kerestek Engem, az már közeledésetek hajnalát jelenti, ami a bensőséges egyesüléshez vezet. Azt várom a lelkektől, hogy jöjjenek, ízleljék meg Édességemet, és egész lelketekkel be fogtok lépni a mennyország gyönyörűségeibe. Mennyei angyalaim énekét fogjátok ti is énekelni irántatok kinyilvánított Irgalmam tiszteletére.

Ahogy egykor Dávid kiáltott Hozzám lángoló szeretetében, ti is az ő szavaival kiáltotok majd Hozzám:

„Isten, én Istenem, Téged kereslek, Utánad szomjazik a lelkem! Érted sóvárog a testem, mint a száraz, tikkadt, kiaszott föld. Téged keres tekintetem... Fekhelyemen Rólad elmélkedem. Éjjel az őrségen Feléd száll a lelkem... Lelkem tehozzád ragaszkodik...[3] Bár fiatal vagyok,[4] több értelmet adtál nekem, mint az időseknek,[5] mert megtartom isteni tanításodat. Ó mily gyönyörűséges a Te barátságod, édes Istenem! Lelkemmel oly meghitten egybefonódott Jelenléted örömöt szerez nekem, és édesebb a méznél. Illatod betölti az egész világmindenséget és mámorossá teszi lelkemet, míg erőt ad egész valómnak."

Ébredésetekben felfedezitek, hogy Én vagyok a Kedvesetek, a Mennyországotok, az Édenetek, és hogy Énbennem élhettek. Világosságomban fel fogjátok fedezni, hogy Én helyeztem szívetekbe fenséges Műveimet, és dicsérni fogjátok Szent Nevemet. Fel fogjátok fedezni, hogy rajtatok nyugvó Tekintetem olyan, mint a mágnes, és Én örömmel fogok rátok tekinteni, mert Saját tükörképemet, Önmagamat látom bennetek. Ezért ne lepődjetek meg, amikor eljövök hozzátok és így szólok:

„Én vagyok bennetek most az Uralkodó, és nincs más kívánságom, mint Magamat látni bennetek. Jelenlétem bennetek olyan, mint a láng, vágyakozást és szomjat kelt Utánam. Úgy fogadok minden vágyakozó sóhajt, mint illatos rózsacsokrot. Megvigasztal a sértésekért, amelyekkel az emberek bántanak meg Minket."[6]

[1] 1 Kor 2,14-16
[2] Jer 9,23

[3] Részletek a 63. zsoltárból.
[4] A Szentlélekben újjászületve.
[5] A tanultaknak.
[6] A Szentháromságot.

Tökéletes vagyok és azt akarom, hogy ti is legyetek tökéletesek. Nem olvastátok? „Olyan a nép, mint a fejedelme, amilyen a város feje, olyanok a lakói is."[1]

Akkor pedig meg fogom mutatni nektek a mennyei seregeket, amint vallásról és igazságosságról énekelnek nektek költeményekben. Összehívom a szenteket az égben, összehívom a mennyei udvart, hogy kinyilvánítsam előttük fenségemet és uralmamat bennetek. Bemutatom nekik, miként alakítottam belőletek Fejemre királyi koronát, a ti időtök királyi csodáját. Isteni lesz valamennyi ékességetek, mivel Én kínálom fel őket nektek. Énbennem szabadsággá válik korábbi rabszolgaságotok.

Ma letekintek a mennyből a földre, hogy megszámláljam a tiszta szíveket.

- Mit mondjak? Hiábavaló volt Áldozatom? Meg van törve a Lelkem... Föláldoztam Magamat értetek, hogy megszabadítsalak minden gonoszságtól, és megtisztítsak egy népet, hogy valóban az Enyém legyen, és ne legyen más vágya, mint az, hogy jót tegyen.

Mindent megtettem, hogy a kegyelem tegyen igazzá benneteket, és Országom örökösei lehessetek. Mélyrehatóan és nagy könyörülettel tanítottam mindnyájatokat Törvényemre, megújítva benneteket a Kegyelem Szentlelke által, még szüntelenül ismételtem is Önmagamat. Most úgy tanítalak, hogy a Szent Bölcsesség által adok útmutatást nektek. Nem új a tanítás, hanem ugyanaz, mint amit a Menyasszony[2] tanít, amiben megbízhattok.

Ti valamennyien az Én Házamhoz tartoztok. Mivel Saját Véremmel vásároltam meg Házamat, és Vérem minden cseppjét <u>mindenkiért</u> egyaránt ontottam... ezért vagytok az Én Házam...[3]

Azt kérted, leányom, az elején[4], hogy nyilvánítsam ki Akaratomat. Megismétlem mindnyájatoknak: az Én Akaratom az, hogy szeretettel munkálkodjatok Lelkem Világosságában, hogy egy lehessetek! IC.

(A fenti üzenetet Isten nem egy nap alatt adta nekem. Január 20-án kezdődött, és gyakori utazásaim miatt néhány héten át tartott a következő hónapok alatt.)

2001. ismeretlen időpont

Uram, a Szentírásban olvassuk a következőket, valójában a Te szavaidat: „Még sok mondanivalóm volna, nem vagytok rá azonban elég erősek. De amikor eljön ő, az Igazság Lelke, elvezet titeket a teljes Igazságra"[5]

Tudjuk azt is, hogy nem helyén való a Kinyilatkoztatás befejeződéséről beszélni és azt csupán jó gondolatok gyűjteményének tekinteni. Te élsz és cselekszel. A Szentlélek által továbbra is ki fogod nyilvánítani Magad és ezt sohasem hagyod abba. Krisztus, Te vagy az Atya tökéletes és teljes Kinyilatkoztatása, ezért mondják befejezettnek a Kinyilatkoztatást. Ez azonban nem jelenti azt, hogy többé nem szólsz hozzánk.

Béke, gyermekem! Az Igazság Lelke sohasem hagyja abba a tanúságtételt.

Újból mondom: „Boldogok a tisztaszívűek, ők meglátják Istent." Látást adok azoknak, akik nem látnak, de nem engedem be az okosat és az ügyeset a tudás kapuján. Aki ezen a kapun bemegy, annak világosságban lesz része és megérti minden mondásomat,[6] és ezzel egy időben megtapasztalja Jelenlétemet... de az az ember, aki saját dicsőségének örvend, kívül marad a kapun.[7] Sötétségben marad. A test az test, és ezért látóképessége is testi. Aki azonban a Lélektől született, az betekintést kap és meglátja az Istent.

[1] Sir 10,2
[2] Az Egyház.
[3] Vö. Zsid 3,6.
[4] Ennek az üzenetnek az elején.
[5] Jn 16,12-13
[6] A Szentírást.
[7] Mint a farizeusok.

Lelkem virágfüzére, engedd, hogy még inkább elárasszalak! Emeld fel szemedet Hozzám, bízd Akaratomra magadat és mindenedet! Növeld buzgóságodat! Ne hallgass azokra, akik üldöznek téged és elvetik a kegyelmet, amit adtam neked, mondván, hogy értéktelen. Előtted áll az Isten, nemzedék! A Tavasz lehajol hozzád, hogy homályodban elérjen téged. Ne sóhajtozz és ne is siránkozz többé! Meghívlak, nemzedék, hogy jöjj az Én menedékembe!

Jöjj hát! Sötétségedben megadtam neked a kinyilatkoztatás világosságát, hogy ne csak reményedet, hanem hitedet és szeretetedet is életre keltsem. Szándékomban áll, hogy megmentselek, és ebben senki sem akadályozhat meg. A ti időtök az Irgalom ideje, ezért küldöm a földre Szavamat, a kinyilatkoztatás világosságát, látást a vakoknak. Nem hallottátok, hogy Isten csupa gyengédség és könyörület, lassú a haragban és el van telve hűséges szeretettel, és átölel minden teremtményt?

Igen nagy dolgokat hoztam lelked tudomására, nemzedék, de mind közül a legnagyobb Önmagam kinyilvánítása. Nálatok tett isteni és gyakori látogatásaim Királyotok ajándéka, aki megmutatja nektek hűséges szeretetét. Föld, magasztald Istenedet, aki megment téged! A mennyek kinyilvánítják dicsőségemet, igen az egész égbolt az Én Művemet hirdeti! Dicsérjetek Engem a csodálatos tudásért, amit nyomorúságos időtökben adok nektek, amikor szinte kihalt a Háromságos Istenbe vetett hit és elhidegült az Isten és a felebarát iránt érzett szeretet.

Szentlelkem mindezek ellenére sem szűnik meg kiárasztani rátok Szeretetét, és Mi nem hagyunk fel sohasem azzal, hogy Magunkat nektek adjuk. Mindenki előtt nyíltan felfedem adományaimat és kincseimet, remegő Ajakkal és meghatódottan ismertetem meg veletek Boldogságomat, amikor megengedem, hogy Szívem mélységeibe pillantsatok, hogy megmutassam, mily dicsőséges kincseket őrzök a ti gonosz és lázadó időtök számára.

Szemléljétek gazdagságomat, szemléljétek Dicsőségem fényét, mert az felülmúl minden teológiát! Most pedig, hogy világossá tegyem néhány kijelentésemet Szentséges Szívem kincseivel kapcsolatban és beljebb vigyem lelkedet a Bölcsesség mélységeibe, hogy jobban megismertessem Magam veled, azt kérem tőled, leányom, nyisd ki értelmed szemét és fogadd be világosságomat, hogy átadhassam neked tudásomat.

Lehet, hogy egyesek úgy vélekednek, hogy Magamat ismétlem, pedig az Én pedagógiám tökéletes és igen hasznos lelked számára. Megadom neked a képességet, hogy felfogd kincseim értékét. Ne feledkezz meg arról, hogy a legnemesebb kincsek közül való és felbecsülhetetlen értékű a te Istenednek mint háromszorosan Szent Istennek a Megismerése, mert e kinccsel együtt elnyered Isten meghitt barátságát és Magát az Istent.

Kincseim között található az Erények Ösvénye is. Atyám készíti elő az Erényeknek ezt az Ösvényét. Ki van rakva zafírokkal és a Mennybe vezet ez a gyönyörűséges Út. Hogy méltó légy belépni a Mennybe és Királyi Udvaromba, ahol ki-be járhatsz Angyalaim és Szentjeim között, mert hozzájuk tartozónak fogsz számítani, szívednek engedelmeskednie kell Isteni Akaratomnak. Ez az Ösvény, amely az Életbe visz, úgy készült, hogy mindenki használhassa, és tőled függ, hogy rálépsz-e erre az Ösvényre. Ha Mellettem döntesz és rálépsz az Erények Ösvényére, arcod azonnal felderül. Az Ösvény végén Én várok rád, hogy soha nem hervadó rózsabimbókkal koronázzalak, te pedig dicsérni fogod háromszorosan Szent Nevemet.

Jöjj és ne mondd, hogy nem ismered Isten rejtett dolgait! Ne mondd, hogy nem reménykedsz szentté válásod jutalmában, mert arra teremtettelek, hogy halhatatlan és szent légy. Arra teremtettelek, hogy

már akkor is Velem együtt uralkodj, amikor még a földön vagy. Átisteníthetem képmásodat, ha megkapod az Erények Ösvényének kincseit. Boldog, aki elnyeri e kincset és fel is használja.

E zafírokon járva remény költözik szívedbe, mert igyekezeted nem lesz hiábavaló. Cselekedeteid javára válnak a te megszentelődésednek, valamint az Én Dicsőségemnek és Trónomnak. Többé nem fogsz letérni az Igazság útjáról, mert Szent Társadként Én leszek veled. Én leszek Lelki Vezetőd, Királyi Jogarommal irányítva léptedet. Veled lesz az Uralkodó és fölötted a Magasságbeli, hogy fényt vessen lábad elé.

Ha úgy választasz, hogy az Erények Ösvényét követed, az azt jelenti, hogy Engem választasz, hogy Én legyek Királyod és Én uralkodjak feletted. A Szentlélek megadja neked a Bölcsességet, mert úgy választottál, hogy a jó emberek útján járj és megmaradj az igazak Ösvényén.

Íme Szentséges Szívem felmérhetetlen Kincse. Először Isten megismerésének és megértésének Kincséről adtam neked oktatást, majd az Irgalom Kincséről, a meghitt kapcsolat Kincséről és arról, hogy miként birtokolhatod Istent. Azután az Erények Ösvényének Kincséről oktattalak. Most a Reménység Kincsének megértéséről beszélek neked, amit a Szentlélek ad.

A remény fakasztja az örömet és a vigasztalást a szívedben, és hordozzon bár az ember minden elképzelhető bajt a szívében, a Szentlélek hordozója[1] legyőzi valamennyit, mert a Szentlélek a vigasztalás és a szeretet himnuszait fogja neki énekelni. Így segíti őt, hogy legyőzze a nehézségeket, és felemeli lelkét, megerősíti őt, hogy méltósággal járjon. A reménység tehát a Szentlélek ajándéka.

Helyezheti-e az ember reménységét a világ gazdagságába, ami oly sok szívet ejt rabul, de nem visz közel Istenhez? Érezheti-e így boldognak magát? Amikor tudja, hogy ezek nem tartanak örökké és nem vezetnek az örök életre, sem a dicsőségre? Nem, senki sem lehet boldog, ha lelke egyedül a világ gazdagságát értékeli. Az eredmény keserű lesz, akár az üröm. Boldog azonban az az ember, aki Hozzám fordul. Gazdaggá tehetem szegénysége által. Gazdagságot adhatok neki Szívem Gazdagságából.

Az Én Szívemben van minden ösvény, amely a boldogsághoz vezet. Amikor felfedezitek a Reménység Kincsét, nevetésetek olyan lesz, mint a fodrozódó hullám csobogása. Nevetéseteknek az egész menny örvendeni fog, mert szemetek meglátja mennyei szépségében a Királyt, és nem figyel többé a világ szennyes gazdagságára. Igen, úgy fogtok tekinteni aranyatokra és ezüstötökre, amit egykor istenítettetek, mint tisztátalan dologra. A Vipera, aki rabságban tartott, soha többé nem fészkeli be magát hozzátok, mert a Szentlélek, aki a ti reménységetek és Őrzőtök is, bennetek fog lakozni, ti pedig Őbenne. Megtapasztaljátok, amint örömötökben felkiáltotok. A maradandó öröm látható lesz arcotokon. Öröm és boldogság kísér majd benneteket, és vége lesz a bánatnak és a siránkozásnak. Igen a Reménység Kincse megerősíti és megvigasztalja lelketeket.

A Szentírás mondja: amikor imádkoztok, megkapjátok a megértést. Ha mind a mai napig sem értettetek meg Engem, az azért van, mert nem tudtok imádkozni. Íme, itt vagyok, Kezemben nincs arany, ezüst, sem drágakő, amit felkínálhatnék nektek, helyette felbecsülhetetlen értéket, a Szívemet adom nektek a benne található kimeríthetetlen kincsekkel együtt.

Mint újszülöttektől, meghallom-e első sírásotokat? Készen vagytok-e arra, hogy Tőlem megszülessetek? Értitek-e most nyelvemet? Észrevettétek-e, szeretteim, miként küldtem el angyalaimat, hogy álljanak ajtótok előtt és őrködjenek felettetek ezekben a sötét órákban, amelyek átvonulnak felettetek? Jobban kellene bíznotok az Én megmentő segítségemben!

[1] Az a lélek, aki a Szentlélekben él.

A Lélek, aki a ti reménységetek, meg fog erősíteni benneteket, amikor megjelöli homlokotokat az Én Nevemmel.

Ha beköltözik szívetekbe a reménység, megmarad bizalmatok, mert ahol a Szentlélek, ott van a szabadság. Nincs semmilyen közös vonás a világosságban és a sötétségben, miként a reménységben és a reménytelenségben sincs. A Szentlélek nem szövetségese a Sátánnak, és nektek, akik megkaptátok a Reménység pecsétjét, nem lehet közötök az Elkeseredéshez, ami valójában a Sátán.

Ha megkaptátok a Reménység Kincsét, felragyog az arcotok, és átveszi az Én Fenségem és Ragyogásom fényét. Igen, ti egyre ragyogóbbak lesztek, amint dicsőséges Képmásommá váltok. Ezt csak az Én Szívemből lehet meríteni… Esedezzetek ezért teljes szívetekkel a Reménység Lelkéhez, aki fel fog ragyogni lelketekben és magával ragad a mennyek gyönyörűségeibe, hogy Őbenne gyönyörködjetek…

Hang hallatszik a Dicsőség magasságából, fennhangon hirdeti a Kincseket, amelyek a ti időtök számára lettek fenntartva. Ne mondjátok: „Kerestem és nem láttam őket.” Miként a felhők, úgy jövök föléd, nemzedék, mégis sokan mondják, hogy nem látnak Engem. Ideoda kalandoztok a világi gazdagságban, de amikor arra kerül a sor, hogy észrevegyétek a lelki kincseket, amelyekkel elárasztathatnálak benneteket, hogy Magamat adjam rátok fenséges ruházatul, ti nem szenteltek nekik figyelmet.

Ha megadatna nektek a kegyelem, hogy úgy lássátok magatokat, ahogy Én látlak isteni Szememmel, melleteket verve sírnátok és elmenekülnétek a pusztaságba. Szánalomra méltó látásmódotok teljesen kiforgatott benneteket. Ha azonban úgy látnátok magatokat, hogy felöltöttetek Engem ruházatul, mondom nektek, szüntelenül az Én dicsőségemet hirdetnétek. Nem olvastátok? „Nézd, köveidet ólomporba foglalom, és zafírokra alapítalak. Rubinból csinálok nektek bástyákat, kristályból kapukat és drágakövekből falakat.”[1]

Nem értettétek meg, hogy ha elismeritek Szívemet, akkor csodálatosan megújultok? És újjáépültök romjaitokból? Nem értettétek meg szent Bölcsességemet, amikor így szólt: „Fiaid mindnyájan az Úr tanítványai lesznek, békés jólétet adok gyermekeidnek. Igazságosság lesz alapod.”[2] Most felfedem előttetek Kincseimet, de átváltozásotok és átistenülésetek érdekében nem mindegyiket. Figyeljetek, akkor lelketek felvirágzik és élni fog… Szívemben végtelen sok Kincs van, és ingyen osztottam szét közöttetek. „Amint az eső és a hó lehull az égből és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet és termővé teszi, hogy magot adjon a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek, éppen úgy lesz Szavammal is, amely Ajkamról fakad. Nem tér vissza Hozzám eredménytelenül, hanem végbeviszi Akaratomat, és eléri, amiért küldtem.”[3]

Szavamat azért kaptátok, hogy erőssé tegye kezeteket, meg tudjatok kapaszkodni ruhám szegélyében és ne engedjétek el. Lábatok kövesse mostantól fogva az Erények Ösvényét, és ha közelebb hajoltok fületekkel, meg fogjátok érteni a Szent Bölcsességet és mindazt, amit kijelentett. Jöjj, aki még mindig céltalanul bolyongsz a pusztaságban! Jöjj Hozzám, gyermekem, mert az Én gyermekem vagy. Fogadd Békémet és szíved-lelked kivirágzik.

Dicséreteim témája,
Te Király, Fenség és Uralkodó vagy
az egész világmindenség,
de a Mennyek felett is:

Ó mondd, mi az ember,
hogy rápazarolj akár egy gondolatot?
Mégis újból figyelmeztetsz,
„majdnem isteni lénnyé tettél”,[4]
szüntelenül hívsz minket, hogy fogadjuk

[1] Iz 54,11-12. E hasonlatok a lélekre vonatkoznak.
[2] Iz 54,13-14
[3] Iz 55,10-11
[4] Vö. Zsolt 8,5-6.

a dicsőség és ragyogás koronáját
és legyünk Országod részesei!

Szent Nevemért megmutatom, de el is küldöm a mennyekből fenséges dicsőséggel Hatalmamat és Irgalmamat, hogy megmentselek benneteket…

Megáldalak… IC.

(Ez az üzenet több szakaszban néhány héten át folytatódott.)

2001. május 2.

Leányom, őrizz a szívedben mindenkor, hogy olyan legyek szívedben, mint a dicsérő ének!

Látod, mennyire rajtad tartom Tekintetemet? Királyi Udvaromban folytatom a tanítást Tudásomról, mindig megmutatom, melyik úton haladj. Mivel Tanácsadód és Tanítód is vagyok, mosolyogj, derüljön fel arcod, mert a kegyelem elárasztott téged! Palotámban és Országom Királyi Udvarában felzeng dicsőségem, és itt mindenki „Dicsőség!”-et kiált.

Én, aki Mindenható, Király és Uralkodó vagyok, abban a megtiszteltetésben részesítettelek, hogy zafírokon járhatsz vörösen izzó szén helyett.[1] Én vezettelek téged, és rajtad keresztül másokat az egység és a kiengesztelődés útján, de csupán ezen Irgalmas cselekedtem miatt hamis tanúk keltek fel Ellenem[2] és kegyetlenül megtámadták Szavaimat és benne mindazt, ami a lelkeket feleleveníti. Ne aggódj azonban, mert Engem úgy ismernek, hogy megdöntöm a székeket, az érveket és a hatalmat.

E napokban felfedem az egész világ előtt, hogy mit mondtam egyes pásztoraitok vakságáról.[3] E pásztorok Áldozatomat magasztalva Felém emelik kezüket a Szentélyben, de nem tartják féken lelkükben a haragot és a büszkeséget, amikor félelmetes szikrák pattannak ki szemükből. Becsületesnek és igaznak mondják magukat, de valójában lábon járó holttestek. Sikeresen hangoztatják becsületességüket és Hozzám való hűségüket, pedig nem félnek ellene mondani egész Evangéliumomnak Mennybéli szentjeim és angyalaim szeme láttára! Parancsolataim a hűségről szólnak, és az ő ajkaiknak a Szent Bölcsességet kellene hirdetniük, ám tőlük csak kérkedést hallok, amitől egyre több Könnyet ontok képeimen. Amikor egy pásztor ily mélyre süllyed, akkor újból elölről kellene tanulnia az Én módszereimet, valamint előírásaimnak és Szeretet-Törvényem értelmezésének alapelveit.

Hiszen mondottam: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből, felebarátodat pedig, mint önmagadat!” Nem tanulták, hogy az Ítélet Napján a földön tanúsított szeretetük mértéke szerint lesznek megítélve? Miképpen hihetik, hogy Énbennem élnek és Belém vannak gyökerezve, amikor az ördög hatalmában vannak? A durva beszéd, a kegyetlen szív ellentétben áll az Én Szívemmel. Ők nem fordulnak teljes figyelmükkel a szentség, a hit, a szeretet és a béke felé, ahogy a Szentírás tanítja nektek. Vajon miért nem olvasták: „Az Úr szolgájának nem szabad részt vennie a perlekedésekben, hanem jóságosnak kell lennie mindenkihez.”

Egyszer megmondtam:[4] „Egyházam szétmorzsolódik, mint a korhadt fa, és csupán ezt hallom tőlük: »Talán szárazság van?«” Rettenetes vádakkal illetik hűséges testvérüket[5] és ezzel halálos bűnt követnek el. Így saját ajkukról, oszlásnak indult testükből jönnek elő a férgek, mert helyet adtak szívükben a kétkedésnek és az elbizakodottságnak. Mennyi sértést kell még eltűrnöm részükről? Kiléptem képeimből, hogy figyelmeztessem őket, de jelemet saját javukra használták ki, és

[1] A zafírok itt erényeket jelentenek.
[2] Megértettem, hogy az „Ellenem” kifejezés rám is vonatkozik. Krisztus rólam is szólt, amikor így fejezte ki Magát.
[3] Néhány görög ortodox szerzetesről és papról.
[4] Az 1992. február 18-i üzenetben.
[5] II. János Pál pápát.

még nagyobb ellenségességgel fordultak Felém. Szóltam hozzájuk, de nem hallgattak meg. Zokogtam előttük, mint a furulya hangja, de úgy tettek, mintha nem látták volna Véres Könnyeimet. Tiltakoztam haragjuk miatt, amit szívükben táplálnak testvérük[1] ellen, de nem válaszoltak. Arra kényszerültem, hogy kolduskénti kérleljem őket, mert Szívemben elviselhetetlenné vált a fájdalom, de gondosan elkerültek Engem. Kiáltottam utánuk, sírtam, hogy letérítsem őket a halál ösvényéről, de ők nem figyeltek Rám. Amikor majd Bíróként jövök hozzájuk, főúri méltóságban, és bűneik miatt fogom vádolni őket, mert valóban bűnök azok, akkor nagy hatalommal megmutatom nekik, miképpen csonkították meg Misztikus Testemet. Akkor majd hova mennek? Hova mennek, hogy elmeneküljenek Előlem? Hova futnak Jelenlétem elől? A dombra? Az utakra? Az útkereszteződésekbe? A Szentélybe vagy kapuikba? Én ott leszek…

Ti határozottan tagadjátok a Szentírásban leírt kijelentéseimet, ám ha valóban olvastátok volna, akkor tudnátok, hogy „ne vesd meg az embert öreg korában”[2] hanem nyújtsd feléje kezedet! Ha ti, akik magatokat szentnek és igaznak mondjátok, haragot tápláltok valaki ellen, hogyan kérhettek könyörületet Tőlem? Bocsássam meg bűneiteket, amikor haraggal gondoltok bátyátokra?[3] Mit tegyek nap mint nap elmondott „Kyrie eleison”[4] könyörgésetekkel? Mit tegyek sok-sok áldozatotokkal és tömjénfüstölőkkel? Ezek nem eszközlik ki bocsánatomat bűneitekért.

Figyelj Rám! Sírtam bűneid miatt, testvér, de Szívem tele van Szeretettel és Irgalommal. Én vagyok Az, aki új életet ad lelkednek és megtisztítja szemedet. Gyógyulást, életet és áldást adok. Ha hízelgő szavakat mondanék, az nem Én volnék. Felsoroltam bűneidet, hogy bűnbánó szívvel térj vissza Hozzám, és Én meggyógyítalak. Szentjeim és angyalaim a mennyben most látják szégyenletes ruhátlanságodat. Felfedted magad testvér, nemcsak a nemzetek, hanem az egész menny előtt. Félelmetes ruhátlanságod ellenére mégis megsegítelek és újból felruházlak Magammal, ha megalázod magad, bűnbánatot tartasz és megszívleled, amit mondtam.

Hajts térdet, Görögország, és kérj Nevemben bocsánatot! Kelj fel, támadj fel halálodból, és engedd meg Édesanyámnak, hogy vezesse léptedet, mint gyermeke lépteit a zafírok[5] ösvényén a szentségbe. Fordulj Hozzá, és engedd meg Szent Édesanyádnak, hogy kigyógyítson holt cselekedeteidből, és királyivá váljon Előttem szolgálatod, amikor tiszta szívvel végzed. Engedd meg Boldogságos Anyádnak, hogy helyreállítsa szentségedet, és segítsen neked újból megmenekülni.

Fohászkodj a szentekhez, hogy mutassák meg neked az utat a Világosság Otthonába, akkor szavaid nem lesznek többé üresek, hanem a béke dallamává válnak, és vissza fogod vonni mindazt, amit Ellenem[6] beszéltél, és bűnbánatot tartasz porban és hamuban. Ó, mikor fogom látni, amint Kelet Háza szent csókkal üdvözöli Nyugat Házát? IC.

Leányom, nézz azokra a mély sebekre, amelyeket szájuk ejtett Testemen! Áldott leányom, ne hajolj le azért, hogy Engem keress! Feletted és melletted vagyok. Jöjj, lépj be Urad örömébe és békéjébe! Előre nézz, ne hátra és maradj Belém oltva! IC.

(Ezt az üzenetet a pápa görögországi látogatása alatt kaptam, amikor sokan tiltakoztak látogatása ellen. Ezt az üzenetet sok metropolita kézhez kapta, és két nappal II. János Pál pápa elmenetele előtt odatették Krisztodulosz püspök íróasztalára is.)

[1] II. János Pál pápa.
[2] Vö. Sir 8,6.
[3] II. János Pál pápára.
[4] Uram irgalmazz! – görögül.

[5] A zafírok itt erényeket jelentenek.
[6] Az „Ellenem” szó II. János Pál pápára is vonatkozik. Ez megerősíti Krisztus szavait az Evangéliumban: „amit a legkisebbnek tesztek testvéreim közül, azt nekem teszitek.” (Mt 25,40)

2001. május 5.

Leányom!

Emeld fel Hozzám lelkedet és halld meg szemlélődésed alatt, miként válnak szavakká sóhajaim!

Béke legyen veletek! Ma mindenkit arra szólítok, hogy tegye próbára magát. Arra szólítok minden lelket, hogy vizsgálja meg magát. Az Én útjaim gyönyörűségesek és a tökéletességre vezetnek. Ti arra vagytok hivatva, hogy tökéletesek legyetek. Könnyű módot nyújtottam és nyújtok nektek arra, hogy megértsetek Engem, és ha az angyalokhoz hasonlóan ti is megértettetek, akkor elnyerhetitek az Én Békémet.

A szeretet és az irgalom e nemes üzenetét mindnyájatoknak adtam, hogy elvezesselek arra a Békére, ami sokkal nagyobb annál, hogy fel tudnátok fogni, és ami felkészíti lelketeket, hogy fehér ruhában ékeskedjék, mint a menyasszony az esküvőjén. Szeretetem üzenete lehetőséget nyújt nektek arra, hogy Velem együtt uralkodjatok, bár még itt vagytok a földön. Akartok Isten tökéletes gyermekei lenni? Más szavakkal: akarjátok, hogy úgy beszéljenek rólatok, mint akik „istenek a részesedés által”?[1] Akkor lépjetek rá az erények ösvényére! Munkálkodjatok megmenekülésetekért és ne nézzetek hátra! Kész vagyok arra, hogy átistenítselek benneteket és beírjam neveteket az élet könyvébe.

Tanúságtételeletek tegyen bizonyságot az igazság mellett! Tanúságtételeletek mutassa meg Hatalmamat, legyen nyilvánvalóvá mindenki előtt, hogy Én, a Krisztus meggyökereztem bennetek, és hogy ti is meggyökereztetek Énbennem. Ebben az egységben, amelyben az isteni szeretet font össze bennünket, ti az élet szabályait fogjátok követni, Én pedig Szívemben nagy örömmel megtanítom a lelket arra, miként járjon Velem, mert látom, hogy a szeretet isteni egysége mit adott a Nekem kedves léleknek. Eltöltöm mindennel, ami Országomban található, ami fejedelmi, ami Lelkemnek gyönyörűségére van, és az öröm könnyeit fakasztja Szememből. Eltöltöm lelkét mindennel, ami tiszta és nemes, ami azt igazolja, hogy ez a lélek valóban az Én részem, bebizonyítva a világnak, hogy Tőlem való a neki adott Tudás.

Most megtanultátok, hogy Testemben az Istenség teljessége él, és ezért ti is megtalálhatjátok saját teljességeteket. Ha azt mondjátok, hogy valóban szerettek Engem, miért tartjátok távol magatokat Tőlem? Miért néztek még mindig hátra? Az a feladatotok, hogy Engem kövessetek. Ne lepődjetek meg tehát, ha azt kérem, hogy vizsgáljátok meg magatokat, amikor azt mondjátok:

„Igyekszem jót tenni, igyekszem nem visszaesni. Igyekszem a Háromságos Isten gyönyörűsége lenni, Őbenne lélegezni, mert körülöttem minden holt, és nagy küzdelmembe kerül, hogy el ne borítsanak a halál ivadékai. Mert amikor balra nézek, a halál leheletét érzem, amikor jobbra nézek, sötétséget látok. Vigyázok azonban, hogy ne járjak mély árnyékban. Ha szegény lábam letér az erények útjáról, ha szívemen foltot ejt a hálátlanság és a bűn, ha elmém törvénytelen mezők és ravasz gondolatok felé tart, jöjj segítségemre és mentsd meg álnok természetemet, mert nem vagyok érzéketlen jóságod iránt, Uram. Csak gyenge és nyomorúságos vagyok.”

Mivel apához hasonlóan Én neveltelek születésed óta, Nekem van jogom megvizsgálni szereteted őszinteségét és ezért fogok Én válaszolni neked: megvizsgálom becsületességedet. Azt szeretném, hogy amikor ebből az életből eltávozva eljössz Hozzám, hogy Velem találkozz, olyan légy, mint valamely herceg vagy hercegnő. Azt szeretném, hogy királyi bíbort ölts és boldog légy Urad örömében. Azt szeretném, hogy telj el isteni világossággal, és kívül-belül világíts. Azt szeretném, hogy az Én Hűségem szerint légy hű, az Én Tökéletes Arcmásom szerint

[1] A szerk.: Vö. Zsolt 82,6: Jn 10,33: 2 Pt 1,4.

hibátlan, és légy annak példájára tiszta, Aki a Tiszta.

Mondd! Beárnyékolta-e valaha irántad érzett Szeretetemet a napsugár az ő dicsőségében vagy a hold ragyogása? Nevemért és irántad érzett Szeretetemben mutatkoztam meg előttetek. Eljöttem szobádba, hogy meglátogassalak Isteni Jelenlétemmel. Egyszer úgy jöttem, mint a mirha illata, máskor úgy leptelek meg, mint a tömjén füstje, illattal töltve el téged és szobádat. Nem jelentem-e meg fénysugárként a szívedben is? Mindenhol ott van az Én dicsőséges Jelenlétem. Szeretetemmel elárasztom a földet, és mily sokszor hagytam ott Trónomat, lehajoltam hozzád, hogy titkos csókokat leheljek rád. Jöjjetek mindannyian, akik vágyódtok a tanulásra! Jöjjetek és tanuljátok meg, hogy ne csak szavakkal köszöntsetek, hanem a szeretet cselekedeteivel! Szóljon nyelvetek Énrólam, Istenségemről, arról, Aki az Első és az Utolsó, Aki titeket nemzett, Aki széppé tett és templommá alakított benneteket. Ne fosszatok meg Engem ettől az örömtől!

Kegyesen megengedtem, hogy Házamban növekedjetek. Adjatok Nekem ezért egy kis örömet és boldogságot azzal, hogy úgy mondjátok a Miatyánkot, ahogy leányomnak tanította Atyám. Ne legyetek olyanok, mint Ezekiel látomásában a szétszórt csontok, hanem teljetek el Szentlelkem dicsőségével, amit átadtam apostolaimnak! Legyetek hasznosak, fokozatosan tűnjön el haszontalanságotok! Szüntelenül hívjátok segítségül Nevemet, hogy életre keltse hűségeteket és belétek csepegtesse éltető lényegemet!

Nem hallottátok a talentumokról szóló példabeszédet?[1] Nem jegyeztétek meg, hogy az Én Házam[2] összegyűjt benneteket, hogy gazdaggá tegye az Ő Házát? Nem vettétek észre, hogy ez a leszámolás ideje, amikor próbára teszem hűségeteket?

E felkent évek során mindnyájatoknak adtam megszentelő kegyelmeket. A szegény éppúgy kapott, mint a gazdag. Senkit sem fosztottam meg tőle. A Ház Mestere most azt kéri, lépjetek elő, bizonyítsátok Iránta való hűségeteket, hogy Ő ezt mondja majd: „Jól van, jó és hűséges lélek, te megmutattad, hogy jó és hűséges tudsz lenni a kis dolgokban, ezért nagyobbat bízok rád. Jöjj és vegyél részt Mestered örömében!”

Ne okozzatok csalódást Mestereteknek, ne kényszerítsétek, hogy így szóljon hozzátok: „Mit tettél Értem? Nem látom jócselekedeteidet.” Erényessé válhatsz te is, ha valóban megbánod bűneidet és kinyitod előttem szívedet, hogy gyógyító kenetet öntsek belé. Ne szakadj el Tőlem! Hadd árasszam el lelkedet Jelenlétemmel, és tiéd lesz Örökségem. Tölts el örömmel, légy magas és erős, mint az elefántcsont torony!

Ne lepődj meg, amiért azt mondtam: „Leszállok a völgybe, hogy megnézzem, rügyeznek-e már szőlőim, és kinyíltak-e bimbói?” Miért rémüldöznek egyesek kérdésem miatt? Talán a szelet kergeted, Én Királyi Házam?[3] Mert ha ezt teszitek, magatok is széllé váltok. Hűséges vagyok nagy Irgalmamhoz, és kiszabadítalak tikkasztó hitehagyásotokból. Gyermekem![4] Már elküldtem és most is szüntelenül küldöm hozzátok a Szentlelket, aki átistenít és egyesít Velem titeket.

Figyelj most és tanuld meg:

– Boldogok, akiknek szíve nyitva áll a megtisztulásra és akik felkészültek a Szentlélek fogadására, hogy átalakuljanak. Át lesznek isteniesítve, és a Magasságbeli fiainak és leányainak, a részesedés által isteneknek fogják hívni őket.

– Boldogok, akikből a kegyelem illata árad, miként a kevert tömjénből, jelen-

[1] Mt 25,14-30

[2] Ugyanakkor azt is hallottam: „nem jegyeztétek meg, hogy a Ház Mestere…”

[3] Megértettem, hogy a „szél” itt „hiúságot” jelent.

[4] Jézus itt mindenkihez szól.

létükkel megillatosítják Képmásaimat, ők fogják örökölni Országomat.

– Boldogok, akik megkapták Szentlelkemet és Országom társörököseivé váltak. Szavammal és Tudásommal megvilágosítanak másokat és lehetőséget nyújtanak a világ maradékának arra, hogy megértsék az Egyház dogmáit. - Országom munkatársainak fogják nevezni őket, mert Velem fognak uralkodni.

– Boldogok, akiknek hite a felebaráti szeretet cselekedeteiben és a Magasságbelinek nyújtott szolgálatban nyilvánul meg. Házamat dicsérő dallamként csendül a hangjuk. El fognak telni Énvelem, és beborítja őket a Szentlélek kegyelme. Testük még haláluk után is prófétálni fog.[1]

– Boldogok, akik engedték, hogy Szentlelkem vezesse és Nyájamba gyűjtse őket. Egy Testet fognak alkotni és mindörökre egyesülnek Velünk, a Háromságos Istennel.

– Boldogok, akik engedték, hogy a Szentlélek bűnbánatra vezesse őket megrögzött undokságaikból és gyökeresen kitépjen belőlük minden bűnt. Boldogok, akik engedték, hogy elárassza őket a Szentlélek és forrásként törjön fel szívükben, életre keltve a holt elemeket.[2] Rügyet hajtanak és kibimbóznak, miként a rózsák tavasz idején, mert az új és szent királyi papsághoz fognak tartozni. Igen, Isten népének fogják hívni őket, dicséretet fognak énekelni Nekem, mert csodálatos Világosságomba vezettem őket.

– Boldogok, akik Kedvemért önként vállalták, hogy feláldozzák idejüket és erejüket, hogy részt vegyenek korszakotok küzdelmében és besorozott katonaként harcoljanak a gonosz erők ellen. Őket a Szentlélek kegyelme tartja meg és övezi fel erővel. Arra neveli őket, hogy beálljanak a két hatalmas arkangyal, Mihály és Ráfael seregébe.

– Boldogok a rések befalazói, akik Kedvemért lemondtak szenvedélyeikről és mindarról, ami a világ rabjaivá tette őket. Szentlelkem kegyelmével Isteni Tervem munkatársai lettek, hogy szebbé tegyék Házamat. Olyan lesz lelkük és egész lényük, mint egy fenséges Katedrális.

– Boldogok, akik megtanulták, hogy szomjazzanak, átöleljenek és birtokba vegyenek Engem. Ők megtalálták a csodák Csodáját: ismerni és megérteni Engem édességemben.

Aki Bennem lakik, akit Én táplálok, Én nevelek, akit dicsőséges tökéletességbe, Saját Magamba öltöztetek, ezt fogja mondani: „Egy vagyok az Istennel, mert itt a földön, az emberek között Igaz Életet élek Istenben... Olyan vagyok, mint a megerősített város, mert falaimat maga a Szentlélek építette újjá. Falaim között a Szentlélekkel örökké tartó dicsőség vár rám. A Szentlélek szépségbe öltöztette lelkemet, hogy beléphessek a Te Dicsőségedbe, ó Krisztus, és örökké éljek! Lépésem már nem az enyém, hanem az Övé lesz! Istennel fogok járni, mert elfordultam a testi élvezetektől. A lelkem most boldogságban él és tiszta – méltón a Háromságos Istenhez és Szent Jelenlétéhez.”

2001. május 21.

Nagy a mi bűnünk, Urunk,
mégis bocsáss meg és segíts,
hogy újból virágba boruljon testünk!
Szabadíts meg minden lelket a hálóból,
amit az ellenség vetett rájuk,
mert egyedül Te vagy a mi Menedékünk,
Sziklánk, Erődünk és Életünk!

A Vész, mi belopakodott világunkba
és csak éjjel, a halál árnyékában terjed,
ám korbácsa fényes nappal hoz pusztulást,
most láthatóvá válik Nyájad felett.
Ki fogod menteni népedet

[1] Jelentése: Mindenkor emlékezni fognak műveikre.
[2] Ugyanakkor hallottam az „anyag” szót is.

a gonosz ember mocsarából?

A Szentírás mondja: Jahve szereti azokat,
akik ellenállnak a bűnnek.
Őrzi a hűségesek lelkét,
és kiszabadítja a gonosz karmaiból őket.

Nyújtsd ki Erős Karod és ments meg!
Fenséged előtt
hadd reszkessen az ellenség!
Ne engedd, hogy ezt mondja:
Mily megbízhatatlan a ti Istenetek!

Az Ellenség kihív,
próbára tesz Téged, Istenem,
hogy lássa, mire vagy képes.
Mutasd meg Hatalmadat, én Jahvém,
aki Irgalmadban újból éltre keltettél,
mutasd meg, hogy valóban Te vagy
a mi Biztonságunk, a Sziklánk
és mellettünk állsz.
Mutasd meg Dicsőséged és Hatalmad!
Ne feledkezz meg tieidről,
az erényesekről,
a Te népedről, és azokról,
akik odaadóan szolgáltak Téged.

Mikor hirdetsz a mennyekből
égzengésben ítéletet?
Mikor állsz fel, hogy Jogaroddal,
megérintsd a földet
és csendet teremts?

Egyetlen rosszalló pillantásodtól
lángba borulhat a föld minden eleme.

Egy mozdulatodtól,
pusztasággá válik a föld.

Egyetlen haragos szavadra
lehullnak a csillagok az égről
és ránk zuhannak.

Uram! Én a Te kezed alkotása vagyok.
Te helyeztél belém szikrát,
hogy életben tarts.
Ha most szenvedés közt égek
az erényesekért, a Te népedért
és az igazakért,
akik Benned akarják megtalálni
az igazságot,
az a Te Lángod miatt van.

Engedd látnom,
amint igazságot szolgáltatsz szentjeidnek!
Mutasd meg Erődet,
rendelkezz, hogy jóra forduljon minden!

Jöjjön el a Te Diadalod!

Mondottam neked egykor, Vassula, hogy népem, a nyáj erre-arra letért a helyes útról. Ezért adtam e kegyelmi időt. E kegyelmi időben ki akartam nyilvánítani Nevem Szentségét, hogy visszatérhessenek a tisztátlanok.

E kegyelmi időben azért jövök hozzátok, hogy buzdítsalak titeket: éljetek szentül és kövessétek Tanításomat! Az Én Nevem sok országba és távoli szigetre eljutott. Ahogy mondottam, bejártam az egész világot Kiáltásommal, hogy minden fül meghalljon és felfedezzen Engem. Az áthatolhatatlan szívnek különleges kegyelmeket adtam, hogy isteni Világosságom sugaraival megnyissam, és mint Fényözön felragyogtam azokban a szívekben is.

Mit is mondjak ma? Vajon elmulasztottam táplálni Nyájamat? Elfordítottam-e Szememet valaha is betegeitekről és az elhagyottakról? Nem egyengettem-e ösvényeteket, hogy járás közben ne essetek el? Nem mutattam-e meg nektek Irgalmam mélységét? Nem léptem-e közbe, amikor láttam, hogy közületek sokan tartanak lefelé a halál útján, és oly messze vannak az Élet ösvényétől? Ám jaj! Oly sokan lázadnak még Ellenem…

Ahogy korábban már mondottam a jóknak és a rosszaknak. Nem mondtam-e neked, leányom, hogy menj és mondd meg mindenkinek, a jóknak és a rosszaknak:

„Hallhatóvá teszem Hangom a magasságokból. Hangosan kiáltok, hogy mindenki meghallja, a jók és a rosszak. Hangom valóban eljutott a világ minden sarkába. A jóknak éppúgy meg kell térniük, mint a rosszaknak! A jóknak azért, mert nem teszik meg pontosan Akaratomat és nem imádkoznak helyesen. Közülük sokan csak szavakkal

közelednek Hozzám. A rosszaknak pedig azért, mert szívük keménysége és Velem szemben tanúsított közömbösségük miatt folytonosan halálos bűnöket követnek el."

Megmondom neked, hogy miről van szó. A Szentírás arra tanít benneteket, hogy ha megfogtátok az eke szarvát, ne nézzetek hátra, mert nem lesztek alkalmasak arra, hogy bemenjetek Isten Országába.

Amikor még a bűn rabszolgái voltatok, nem éreztétek, hogy becsületesnek kell lennetek. És mi lett a következménye? Semmi más azon kívül, ami miatt most pirulnotok kell, mert az ilyen viselkedés a halálba torkollik. Most azonban újból megmutattam nektek az utat, és ti megszabadultatok bűneitek és vétkeitek mocsarából. Isten rabszolgái lettetek, és olyan jutalmat kaptok, ami megszentelődésetekhez vezet és végül mennyei otthonotokba visz benneteket. A bűn fizetsége a halál. Az adomány, amit Én adok nektek, az örök élet Jézus Krisztusban, az Én Fiamban.

Vassiliki, a bűnben töltött élet börtöne után szabad emberré tettelek, hogy az erények útján haladj, amit mindnyájatok számára készítettem. A kegyelem által oly dolgokat mutattam neked, amelyekről semmit sem tudtál. A kegyelmeknek ebben az időszakában megmutattam nektek Ragyogásomat, és bár közületek sokakra kiárasztottam e kegyelmeket, még mindig sokan vannak távol Tőlem.

Amikor e nemzedékkel megismertettem Üzenetemet, hangosan kürtölték: „Jöjjetek és hallgassátok Isten Szavát!" Tömegesen jöttek az emberek, küldöttem köré gyűltek, hogy Szavamat hallgassák. Meghallgatták, de soha nem értették meg teljesen Szavaimat. És még mindig hallgatják és olvassák, de a Szó nem járja át szívüket, és továbbra is olvassák, de szívük távol van Tőlem. Nem követik Szavaimat. Inkább jeleket keresnek az égen, mert szívük még nem Értem dobog. Közömbösen hallgatják Szavamat, és ezért nem valósítják meg a gyakorlatban. Közöttetek van Isten Országa, de nem látjátok, mert nem bántátok meg bűneiteket és nem adtatok helyet számomra.

Ámennyiben ez a csoda – mert csoda az, amikor beszélek – semmit sem jelentett nektek és nem is látjátok, akkor ti, akik ily sokat kaptatok, miképpen remélitek, hogy üres kézzel bejuttok a Mennyországba? Igen közel van hozzátok az Isten, hogy van az, hogy nem látjátok Őt? Nem hallottátok, hogy az angyalok meghívtak benneteket lakomámra? Nem láttátok Kezem nagyságát? Amikor Én kiáltok, megrendül a világ, és sok ország meginog.

Azt kérdezted tőlem, leányom, hogy mikor hirdetek égzengés közben ítéletet? Őszintén megmondom: Amikor letelik az Irgalomnak és Kegyelemnek ez az ideje... azután azt kérted Tőlem, hogy Erős Kezem mentsen meg benneteket az ellenségtől. Veletek voltam egész idő alatt, és ti még nem láttátok Erős Kezem? Ünnepélyesen kijelentem, aki bűnbánat által mutat igyekezetet és vissza akar térni Hozzám, azt részesíteni fogom a Szentlélek keresztségében, hogy tiszta legyen Hozzám hasonlóan.

Azt mondod, hogy az ellenség kihív Engem. Igen ő mindig is kihívott, de nem tanítottalak-e meg arra benneteket, hogy ellenálljatok neki?[1] Nem álltam-e mindig ki amellett, hogy megmentsem a Nyájat az ördög mocsarából? Az ördögnek nincs hatalma azok felett, akik Belém vannak gyökerezve.

Viszont azok, akiknek szíve még a mocsárban van, mint Bírójukat fognak meglátni Engem azon a napon, amikor majd Hozzám kiáltanak. Az Irgalomnak ebben az idejében azonban Irgalmassággal jövök és költeményekben szólok hozzátok. Vallás és erény minden kimondott szavam. A boldogság olajával kenem fel azokat, akik közelednek

[1] Megértettem, hogy az ördög rajtunk keresztül hívja ki Istent!

Hozzám, és megjelölöm őket homlokukon. Ezekben az időkben így közeledem hozzátok. Közeledésem Megváltás, Megmentő Segítség, Irgalom. Ha felfognátok, mit kínálok fel nektek, nem álldogálnátok itt tétlenül, hanem kinyitnátok szívetek ajtaját és szeretettel fogadnátok Engem. Elárasztalak benneteket csodákkal, hogy készenlétbe helyezzem lelketeket, és alkalmasok legyetek arra, hogy Országomba lépjetek.

Te pedig, leányom, aki az Én kertemben laksz, maradj békés, hogy figyelhess Hangomra! Megáldalak téged és mindazokat, akiket neked adtam, hogy segítsenek az Egység Keresztjét hordozni, amit Fiam bízott rád. Ne bánkódj azok miatt, akik figyelmen kívül hagyják mindazt a jót, amit Művem ad, és azok miatt sem, akik nem hisznek benne. Egy napon majd megtörnek büszke hullámaik. Látni fogod Hatalmamat, amikor Művem megsokszorozódik és megérinti ezt a bűnbe merült világot.

Jöjj, maradj elmélkedésben Jelenlétemben! Veled vagyok.

2001. augusztus 3.

Béke legyen veled!

Kedvesem, e szavakat mondd Nekem Ünnepemen:

„Vigyél engem, Kedvesem,
a Te Lábnyomaidba,
melyek édes mirha illatot árasztanak!

Kézen fogva vezess, Királyom, Szobádba,[1]
ahol meghallom királyi Hangod
a magányban!

Derítsd fel arcomat mosolyoddal,
emberiség Szerelmese!
Vesd rám szerető, gyengéd tekinteted,
minden értelmet felülmúló,
drága pillantásod!

Ha csalódást okoztam Neked
vagy törékenységem miatt
akár egyetlen pillanatra is
össze kellett vonnod szemöldöködet,
esedezve kérlek, Szentséges Szív,
légy könyörületes hozzám!

Hatalmad van élet és halál felett,
ezért most Hozzád jövök,
hogy menedékre leljek
Szentséges Szívedben,
ahol Életet és örök nyugalmat találunk."

Íme, ez az a Szív, amely Vérét ontotta érted és az egész emberiségért. Ez a vigasztalás és az irgalmasság Szíve. Ez az a Szív, mely téged megkedvelt. Aki ezt a Szívet imádja, azt be fogja takarni a Bölcsesség fátyola. Ez a Szív széppé teszi lelkedet, hogy így felékesítve hasonlóvá válj Hozzám.

- Meg tudod mondani, leányom, hogy hol születtél?

A Te Szentséges Szívedben születtem.[2]

Igen! Te az Én Szentséges Szívemben születtél. Akik Hozzám tartoznak, azok mind az Én Szívemben születtek.

Nem olvastad? „Fel fog kiáltani Hozzám: »Te vagy az én Atyám, az Istenem, Te vagy az én Sziklám, a menedékem!«[3] Elsőszülöttemmé teszem őt, elsővé a földi királyok között." Mert nemessége a királyok Királyától való, és mert a magasságokban fog élni azok között, akiket Istenségemmel átistenítettem. A földi királyok a földi dolgokhoz tartoznak, de akik Tőlem születtek, azoknak a mennyben lesz nagyobb hatalmuk. Az átlagos ember csupán olyan, mint a szélfuvallat. A fontos emberek csalfák, a mérlegen gyorsan emelkednek, együtt is könnyeb-

[1] Szentséges Szívedbe.

[2] Isten Lelke adta nekem e szavakat.

[3] Vö. Zsolt 62,7-8.

bek, mint a fuvallat.[1] Ezért ezt mondjátok lelketeknek, szeretteim:

„Egyedül Istenben pihenj meg,
mert egyedül Ő
a te reménységed forrása!”

Ujjongjon a szívetek, és újuljon meg a lelketek, mert ezekben az időkben oly mértékben árasztom kegyelmeimet az emberiségre, mint azelőtt sohasem a történelem folyamán. IC.

2001. augusztus 14.

Jahvém ránk tekint Trónjáról,
egyenként, tanulmányozva minket.

Melyikünk kész arra, hogy Atyánknak
erényei koszorúját nyújtsa?
Népedből, Jahvém, ki jut szent hegyedre?
Őszinte szívvel kik szólnak igazat?
Ki szeplőtelen?

Segítséget kaptam és még mindig kapok,
mert segítségért Hozzád kiált a lelkem
nyomorúságosságában szüntelen.

Ha Szent Arcodat
csak egy pillanatra elfordítanád tőlem,
életem elapadna,
és a Halál árnyékába hullna.

Te vagy Világosságom, Ünnepem,
az Isten, aki életben tart engem.

Addig maradok életben,
amíg Te énbennem lélegzel.

Kimondhatatlan jóságodban
mily sok kegyelmet adtál nekem!
Megadtad, hogy bármely időben
hívhatlak és beszélgethetek Veled,
és ezt az adományt
nehezen értik meg mások.

Ó Uram, segíts elfogadnom
minden vádjukat!

Béke legyen veled, Én kis virágom!

[1] Vö. Zsolt 62,10.

Miért ne lenne szabad veled beszélnem? Vagy talán kérjek tanácsot az emberektől? (…)[2] Ennél többről van szó… Érezd szabadnak magad, hogy akkor hívj, amikor akarsz! Én, Jahve adtam neked ezt az adományt. Szabadságomban áll, hogy annak adjam és oly mértékben, ahogy Én akarom! Légy gyönyörűségemre, leányom és őrizz lelkedben szüntelen!

[3]Én állítottam őt a te utadra.

Megáldom minden léptedet, amit az Én Nevemben teszel. Megáldom minden kimondott szavadat, mely Rólam szól. Legyen több bizalmad, Én adtam Szavaimat szájadba, légy ezért vidám! Továbbra is tégy jót! A jóság Tőlem való.

Jöjj, ily módon folytatjuk Művemet.[4] Engedd, hogy kicsit több időre vegyelek igénybe! Minden szó Tőlem származik. Lakóhelyemül választottalak, ezért ne szomorkodjon szíved azok miatt, akik vádolnak téged. Én, a te Teremtőd, veled vagyok. Légy ezért boldog! Ezt soha ne feledd! Túl kicsi vagy ahhoz, hogy megértsd ezt… Ne kételkedj, jöjj!

2001. augusztus 20.

Vassula tudd, hogy Én, Jahve szeretlek téged. Soha ne kételkedj Jelenlétemben! Én Vagyok van veled, és gyönyörűségét találja benned.

Haladj! Kapni fogsz Tőlem. Ebben a pusztaságban senki által ne engedd meggyőzni magad arról, hogy nem vagyok naponta veled! Imádj, és dicsőítsd Nevemet! Boldog, aki magasztalja kimondhatatlan szépségemet, és rám szomjazik, mert tökéletes kertemmé lesz. És Én benne fogok lakozni.

[2] Ekkor mondtam valamit Jahvénak, az én Istenemnek.

[3] E pillanatban egy ismerős papról kaptam lélekben felvilágosítást.

[4] A tanítások útján.

Leányom, állj ellen a gonosz támadásainak, ne végy tudomást róluk! Nevem mindenütt rád van nyomtatva, és önmagában már ez is felbőszíti őt. Igen, ő embereket használ fel, és örül, ha papok azok, akik rágalmat szórnak rád. A gonosz azonban halált hoz a bűnösre.

Bár a gonosz tajtékzik, mint a veszett eb, te, Vassulám, tedd az ellenkezőjét, gyakorold a jót, keresd a békét, kövesd a szeretetet, ültess igazságosságot és erényt a bűn helyébe! Légy az Én illatos tömjénem! Ne feledkezz meg arról, hogy kitől származol! Tanításomat hirdetve meg fogod tapasztalni, hogy arra választottalak, légy az Én mennyországom, mely fényes csillagokkal van telehintve. Ki vagy jelölve arra, hogy hozz Hozzám más mennyországokat is, amelyekben megalapíthatom Országomat.

Ó Vassula, a válság ideje most bontakozik ki a föld felett! A föld azt fogja learatni, amit elvetett. Az ördög kiönti rád okádékát, nemzedék. Rád önti minden megvetését, amit veled szemben mindig érzett. Kezedet sorra bemocskolta a gonoszság, a csalás, az igazságtalanság és a hitvány bűnök minden fajtája. De a kevélység, az önzés, a konokság, az istentelenség, és minden rossznak, végtelen sok rossznak összessége eloszlik, mint a füst, és többé nem fog látszani. Én fogom eloszlatni. Csak várj és látni fogod!

Jahve a Nevem!

2001. november 13.

Csaknem tizenhat esztendeje szólok hozzád, és ezekben az években megengedtem szemednek, hogy sok mindent láss és még fontosabb dolgokat hallj. Üzeneteimen keresztül isteni világosságot árasztottam rád és másokra, hogy képesek legyetek megérteni Engem.

Én vagyok a Világosság minden világosság felett. Ragyogásomban felülmúlok minden világosságot és fényességet. Mindenkinek adhatok világosságot, ha felfedem Magamat előtte. Értelmednek ezért egyesülnie kell az Enyémmel, és Én ráragyogok isteni Világosságommal, hogy olyanokat láss, amit szem nem látott, és isteni Világosságomon keresztül az Én Értelmemmel értsd meg őket…

Eltöltöttelek Saját Tudásommal és Értelmemmel. Igen, gyermekem, oltárrá tettelek, amelyre ráhelyeztem prófétai figyelmeztetésemet, sokféle lehetőséget nyújtva neked arra, hogy elénekeld Szavaimat, és hangjuk eljusson minden szentélybe.[1] Gyönyörűségemre szent titkokat közöltem veled, hogy felmagasztald Nevemet és eljuss távoli országokba és népekhez.

Világosságot helyeztem szívedbe, hogy megmutassam műveim nagyszerűségét. Füled meghallotta és még most is hallja Hangom dicsőségét, és lelki szemed szemtől szembe látott Engem. Felvirágoztattam[2] ezt a földet, hogy bátorságot öntsek azokba, akik hallgatásom miatt elveszítették reményüket, hogy újból reméljenek és életre keljenek.

Ahogy mondtam, felvirágoztattam ezt a földet, de sokan voltak, akik örvendezés helyett közömbösek maradtak, és közömbösségük által dühödten eltiporták mindazt, ami virágba borult. Esküt tettek Nevemben, hogy elpusztítják mindazt, ami virágba borult. Nap mint nap erre törekedtek.

Isten vagyok, és hatalmamban áll megbocsátani vagy haragomat kiönteni. Minden embernek megadtam a lehetőséget arra, hogy megtaláljon Engem. Ugyanilyen lehetőséget adtam minden nemzetnek is, hogy olvassa Szeretet-himnuszomat. Sokan voltak, aki semmibe vették tanításomat.

Ünnepélyesen megkérdezem mindenkitől: mit tettetek a Szentírással? A Szentírás tükör, amiben Engem lehet látni. Hogy van az, hogy nem ismeritek fel Szavaimat, ugyanakkor azt állítjátok, hogy ismeritek a Szentírást? Hogy van az, hogy ilyen könnyen ellentmondotok

[1] Megértettem, hogy Isten a lelkekre utal.
[2] Áldásokat küldve.

az igazságnak? Mondom nektek, ha nem ismertek fel Engem most Szavaimban, akkor az egyszerűen azért van mert nem ismeritek és nem értitek a Szentírást, amihez a Szentlélek ad megvilágosítást.

Ha valaki közületek azt mondja: „Nincs szükségünk erre a prófétai kinyilatkoztatásra, nem vagyunk kötelesek meghallgatni vagy elolvasni, elég nekünk a Szentírás, és abból megszerezhetünk minden tudást", akkor megkérdezem tőletek hitetlenségetekben: „Tudjátok-e, miért nem hisztek, és tudjátok-e, miért vagytok ily közömbösek és készek arra, hogy bezárjátok a szíveteket? Tudjátok-e, hogy miért nem keresitek a Szentírás szavainak mélyebb értelmét?" Ez azért van így, mert nem birtokoljátok a Szentlelket, aki kiemelhetne benneteket a sötétségből az Ő Világosságába, megvilágosítva lelketeket, hogy lássátok a Fiút az Atyával együtt, amint kinyilvánítják magukat előttetek. A Szentlélek belétek lehelhette volna a feltámadás leheletét és életre kelthetett volna titeket Énbennem. Megértheti-e a holt lélek a Szentírást, és meg tudja-e valósítani gyakorlatban, ha nem él?

Ha megértettétek volna a Szentírást, ami az Én Képmásomat tükrözi, akkor nem mondtátok volna: „Elég nekünk a Szentírás!" Nem, barátom, a Szentírás nem elég, ha a Szentlelket nem birtokoljátok. A Szentlélek Világosságában lehet megérteni a Kinyilatkoztatást, és általa válik érthetővé és világossá, ami áthatolhatatlan és lepecsételt misztériumnak látszik a Szentírásban, mert a Lélek megadja nektek a tudás kulcsát.

Mégis igazságban mondom nektek: boldog, aki készségesen elfogad Engem, akár most is, amikor szólok hozzátok, mert Tőlem tudást és Bölcsességet kap oly csodálatos módon, mintha az egész Szentírást elolvasta volna! Ő maga olyan lesz, mint valamely hangos könyv, magában hordva az isteni sugallatokat, amit a kegyelem által kap. Tehát, leányom, amikor az ilyen ember a Szentírást olvassa, nemcsak a szavakat látja, hanem azt is, amit te, Vassula megtapasztaltál. Látni fogja lelki szemével szöveg összefüggéseinek mély lelki értelmét.

Ezért ne ellenkezzetek küldötteimmel, akik olyanok, mint a hangos könyvek. Ők a prófétálás tisztségviselői, mert Tőlem jönnek. Nem mondanak többet annál, ami a Szentírásban áll, de vezetnek benneteket. Új módon vezetnek benneteket, hogy őszintén Bennem éljetek, és javítsátok meg életeteket. Reményt és vigaszt nyújtanak nektek. Én bárkit megváltoztathatok és nyomorúságos lényéből Katedrálissá tehetek.

Ne ítélkezzetek, és eljövök hozzátok, hogy Szavaimat valóra váltsam. A Szentírás az Én Képmásom, a ti Istenetek képmása. Ne becsüljétek le, de ne mondjátok azt sem, hogy ismeritek, mert távol álltok attól, hogy ismerjetek Engem. Tartsátok meg a Parancsolatokat, és teljesítsétek, amit meghagynak nektek, hogy meglássatok Engem. Ha teljesítitek Szavamat, az rávezeti lelketeket arra, hogy megismerjen Engem. Akkor, és csak akkor lesztek istenek a részesedés által, de nem az uralom által.

Felfogtátok-e az értelmét és meghallgattátok-e: „Készségesen figyelj minden közlésre, ami Istentől származik!" Előtte van minden teremtmény cselekedete. Szerencsétlenségek, bajok, éhínség, csapások, háborúk, vér és halál került kezetekből és bűneitek által virágaim[1] helyére.

Már sok éve hozok folyamatosan áldást erre a kiszáradt földre, áldásaimmal átitatlak, elárasztalak benneteket, miként a folyó, mely kiáradásával átitatja a földet. Jeleket mutattam az égen, és angyalaimat mezítláb küldtem hozzád, hogy Szavammal lángra gyújtsák szívedet, nemzedék. Elküldtem őket figyelmeztetésetekre, mert ha meg nem tértek, nem imádkoztok és nem adtok elégtételt bűneitekért életetek megváltoztatásával, ha nem becsülitek Oltáriszentségemet és

[1] Áldásaim.

nem éltek szentül az egységben, ha nem helyeztek Engem pecsétként a szívetekre, akkor saját hibátokból vonjátok magatokra a föld minden baját. Mindaz, ami a földből származik, visszatér a földbe. Az egész világ tele van ilyen bajjal.

Kértelek benneteket, hogy térjetek vissza Hozzám, de mivel ivadékom[1] halott, nem hallott meg, és szüntelenül megsért Engem. Lásd, miként reng a magasságokban az égbolt és a menny az Én Látogatásom miatt![2] Bűneitek miatt ma megindulnak a hegyek és megrendül
a föld alapja. Ki vette komolyan, amikor tíz évvel ezelőtt figyelmeztettelek benneteket, hogy büntetés vár rátok, ha nem tartotok bűnbánatot? Ki próbálta megérteni, hogy miképpen cselekszem? És mondd, ki fogja felismerni, hogy megtörtént az igazságszolgáltatás? Várta-e valaki közületek, hogy a Tornyok a ti bűneitek és gonoszságotok miatt fognak összedőlni? Ó, pedig figyelmeztettelek benneteket, de a ti kapzsi üzletelésetek erőszakossá tette nemzedéketeket, és ahelyett, hogy az Atya keblére hajoltatok és Rá támaszkodtatok volna, holttá váltatok abban a pillanatban, amikor inkább az arany és az ezüst felé fordultatok. És asztalotok mégis üres mind a mai napig.

Én vagyok a ti Lakomátok, Gazdagságotok, és ha Én, az Isten nem lettem számotokra a minden, hogyan remélitek, hogy megkapjátok jutalmatokat a mennyben? Tekintet nélkül arra, hogy kik és mik vagytok, Én a boldogulásotokat kívánom. Ezért bízom mondanivalómat az egyszerűekre, akik azzal a prófétai megbízatással, amit Én adtam nekik, elmennek hozzátok, és lábatok elé teszik e nemes kincset. Ezenfelül megújítottam őket a Szentlélek által, hogy amit mondaniuk kell - akár tanítanak, akár a tévedéseket igazítanak helyre, - azt teljes tekintéllyel tegyék.

Arra kértem e drága lelkeket, hogy adjanak fel mindent, ami nem vezeti őket Hozzám. Ne legyen más törekvésük, mint Egyházam boldogulása, és legyenek készek megküzdeni minden gonoszsággal, ami Misztikus Testem ellen irányul. Igen, cselekedeteik miatt mindenesetre üldözni fogják őket, és a holtak fenyegetésnek tekintik létüket. Én azonban felkentem őket. Lehet, hogy egyesek szemében jelentéktelennek tűnnek, de Én többre becsülöm őket minden drágakőnél, királyi hatalomnál és fejedelmi kincsnél. Az Én számomra szeretetreméltóak és nemesek, mert Én neveltem őket. Udvarom olajával felkenve nagy tömegeket fognak hozni, hogy újból megteljen Misztikus Testem, az Egyház, amely a pásztorok nemtörődömsége miatt omladozik.

Uram, hiszen üldöztetésem egyik oka éppen az, amiről beszélsz, minthogy bírálod a papságot!

Tudom, de neked megadatott a szó, és arra neveltelek, hogy kiküldjelek ebbe a hitehagyott világba, hogy a Nevemben beszélj.

A pásztorok között megosztottság van, szemben állnak egymással. Lelki hanyatlásban élnek, és ha valaki önként és lelkesen hordozza még Keresztemet Házamért, ezek a törvényszegők üldözőbe veszik. Állíthatják-e,[3] hogy mindenben engedelmeskedtek Nekem? Amennyiben igennel válaszolnak, magyarázzák meg Nekem megosztottságotokat. A megosztottság bűn. Bizonyosan ismeritek a következő idézet értelmét: „Minden önmagával meghasonlott ország elnéptelenedik, minden önmagával meghasonlott város vagy ház elpusztul.”[4] Hiányzik belőlük a hit megkülönböztető jele: nincs már ott szeretet…

[1] Mirólunk van szó.

[2] Más szavakkal: Ily erőteljes és nyilvánvaló Isten megnyilatkozása ezen az üzeneten keresztül.

[3] A törvényszegők.

[4] Mt 12,25

Még ha nem is közvetlenül tőlük, hanem elődeiktől ered ez a megosztottság, ők szítják és ők tartják égve ezt az alvilágból[1] feltörő tüzet. Ezért most azt kérem pásztoraimtól, hogy tartsanak bűnbánatot, ajánlják fel Nekem őszinte megtérésüket és tegyék lehetővé, hogy e hatalmas erő által megtörténjék az átváltozás! Az őszinte megtérés az a kapu, ami a sötétségből a világosságba vezeti a lelket.

Uram, szívemnek nincsenek nagyra törő vágyai. Bocsásd meg merészségemet, hogy megkérdezem Tőled:

Ha pásztoraid közül valaki elolvassa eddig ezt az írást, és találkoznak az imént elhangzott kéréseddel, hogy tartsanak bűnbánatot, nem azok lesznek-e, akikről azt mondod, tele vannak buzgósággal Házadért és hűségesen hordozzák Keresztedet? Ők lennének az Ábelek, ahogy nevezed őket, akik olvassák és szívesen hallgatják, amit mondasz, mert megőrizték egyszerűségüket? Jól gondolom-e, ha azt mondom, hogy akik üzeneteidet olvassák, azok őszinték és hűségesek Házadhoz?

Szavaid hogyan jutnak el azokhoz, akikhez intézed, akik gonosznak nevezik Műveidet? Te szólsz, de igen kevesen figyelnek. Kik fognak közülük figyelni? Azok a pásztorok, akik szívükben már megélik az egységet?

Ne aggódj olyan dolgok miatt, amelyek meghaladják értelmedet és felfogóképességedet! Megvannak az eszközeim, hogy megszólítsam azokat, akiknek szükségük van a megmentésre... Mert köztudott, hogy nálam van az Irgalom.[2]

Azokról pedig, akiket őszintének és Házamhoz hűségesnek nevezel, a következőket mondom: nemcsak azok őszinték és hűségesek Házamhoz, akik Üzeneteimet olvassák és követik. Megtartottam ugyanis Magamnak a kegyelem által kiválasztott igaz, odaadó lelkeket, akik hűségesek maradtak Hozzám, és készek vállukon hordozni Keresztemet, az egység Keresztjét. Munkálkodásuk nemcsak Testemet teszi illatossá, hanem az egész világot.

Más szavakkal: nemcsak azok őszinték és hűségesek, akik meghívást kaptak a kegyelem által, és válaszul meghallgatják ebben az Üzenetben adott Szavaimat.

És te, leányom láttad, mit tettem mostanában?

Igen, Uram, láttam.

(Valamit, ami köztem és az Úr között történt.)

Akkor dicsérd Szent Nevemet, és ennél nagyobb dolgokat fogsz látni. Várj és látni fogod... Légy türelmes és engedd meg, hogy együtt folytassuk utunkat! Látod? Látod, hova vezettelek? Ne félj! Az Én Jelenlétemben békében vagy... IC.

2001. december 10.

Ó Uram, emelj fel,
amikor attól félek,
hogy tévedésbe esem!
Mutasd meg, hogy a Te Jelenlétedben,
ragyogó Világosságodban járok!
Engedd hallanom
angyalaid szárnya rebbenését
és szentjeid lantját!
Nem szeretnék aggódni e világ
nagy eseményei, csodái vagy jelképei miatt.

[1] A pokolból.

[2] E pillanatban, bár ez az előző egyszerű mondatból nem tűnik ki, Urunk, Jézus felfedte előttem, hogy eleped az isteni szeretettől valamennyi pásztora iránt, és ezért dorgálja meg őket úgy, hogy szinte remeg az együttérzéstől és a szeretet fellángolásától. Mintha úgy hallottam volna panaszkodni Urunkat, ahogy az igazságtalanul bántalmazott gyermekek szoktak siránkozni: „Összetörték Testemet. A felismerhetetlenségig elcsúfítottak a barátaim. Elvették ruhámat. Nem beszélnek többé Hozzám ők, akik Házam őrei, pedig éppen az Én mézzel csorduló ajkamról kaphatnák meg a megújulás balzsamát. Egész lényem reszket a gondolattól, hogy elveszíthetem őket. Kitekerték tagjaimat, megsebeztek, és megsértenek, amikor próbára teszem őket. És ha van közöttük néhány bölcs vagy szent ember, akik példát mutatnak jó életükkel, akik az Irántam tanúsított alázat és isteni szeretet koszorúját viselik, akkor ők felbőszült farkasként törnek rájuk, hogy széttépjék e szenteket. Ahogy Káin tette, aki a Gonoszhoz tartozott, és átvágta testvére torkát, úgy tesznek ők is velük...”

Ez mind nem érdekel engem.
Elég számomra Téged szolgálnom, Uram.
Házadban szolgálni,
Udvaraidban járni-kelni, ha megengeded,
és ruhád illatát magamba szívni,
ami minden léleknek fel lesz kínálva.
Elég nekem látni,
amint Kezedből és Ujjadról
tiszta mirha csordul,
amikor a lelkeket felkened,
és látni, hogy Te mennyire örülsz ennek.
Irántunk tanúsított jóságod végtelen,
kegyelmeddel felemelsz,
hogy lássuk Dicsőségedet.

Vassulám, bízz Bennem! Én több vagyok a lelkedre vigyázó őrnél! Hordozd szívedben Oltáriszentségemet,[1] és illatosíts meg Engem!

Én vagyok e nagy mű Szerzője. Édesítsd meg Szívemet, mert tele van bánattal és csalódással. Evangelizálj, beszélj és mondd azokat a szavakat, amelyeket Én adtam neked. Tedd széppé Egyházamat, és töltsd el gyermekeim szívét-lelkét mindazzal, ami Én Vagyok. Felejtsd el félelmedet, nem vagy tévedésben. Te nem. Én vagyok a te Atyád,[2] és gondoskodom rólad. Talán jöhetnél gyakrabban is Hozzám, leányom, hogy írj. Örömet szerezne ez neked? (...) Majd találok számodra időt.

És Te? Te akarod-e, Uram? El fogom fogadni válaszod.

Leányom, még sok üres lap van előttem, amelyeket tele kellene írni, felkenve őket nemes mondanivalómmal.

Művem hímzéshez hasonlít. Megterveztem minden részletet, és ehhez találnom kellett egy darab tiszta vásznat, amelyre Saját Kezemmel rajzolom rá a díszítő minták rózsáit, ahogy kigondoltam. Aranyszállal hímeztelek ki téged, így felfrissítve a rózsákat, hogy édes illatukkal árasszák el az egész világmindenséget.

Hangos könyv vagy te is. Még van benne is néhány lap, amit tele kell írni. Te az Én Kezem műve vagy, és Nekem be kell fejeznem Művemet. Nem hallottad? „Emészt a buzgóság házadért."[3]

De igen, Uram, olvastam Szavadban...

Én vagyok Házamnak és házam népének őre. Gyötrődöm, mert azt kell látnom, hogy Házamat darabokra tépték. Nem olvastad? „A tétlenség miatt meghajolnak a gerendák, és ha nincs gondosság, beázik a háztető."[4] Az Én Házamat elhanyagolták. Minden házért fizet valaki. Én Saját Vérem Árán vásároltam meg Házamat. Miért nem figyelt oda senki könyörgésemre, amikor azt kértem az Atyától, hogy legyetek egy? Ha ma válaszolnátok felszólításomra és engedelmességet mutatnátok, egy Kehelyből részesednétek egy oltár körül.

Ó Uram, vajon hányan hiszik el valóban,
hogy Te szólsz hozzám és Te mondod,
hogy legfőbb vágyad az egység?
Az egység
és az egy Kehelyben való részesedés
egy Oltár köré gyűlve?

Ki kell nyitniuk a szívüket és hinni fognak...

Ó Krisztusom, Drága Testedet
még hányszor kell átszúrni,
lándzsával megnyitni
és részekre szaggatni, míg megértjük,
hogy a „megosztó" eszközeiként
mi magunk osztottuk meg Testedet.
Nem szándékosan tettük.
Segíts, hogy megtaláljuk
és megőrizzük a szent maradékot,
amit a Te Egyházadnak neveznek!
Segíts, hogy újból összerakjuk!

Ha az egyházak képesek elhárítani azokat a visszahúzó akadályokat, amelyek gátol-

[1] Itt Krisztus Saját Magára gondol.
[2] Vö. Iz 9,5. Jézus szereti Magát „Atyának" nevezni, máskor is előfordult, hogy ezt mondta. Emiatt vádoltak igazságtalanul, hogy összekeverem a Szentháromság Személyeit...

[3] Zsolt 119,139
[4] Préd 10,18

ják, hogy egyesüljenek, amelyek a Szentírás szerint útját állják közöttük a hit, a szeretet és az imádás megvalósulásának, hűséges leszek ígéretemhez és megadom a béke idejét az egész világnak. Ez a béke mindenkit Misztikus Testembe fog gyűjteni, beteljesítve Szavaimat, amelyeket értetek mondtam Istenhez, az Atyához imádkozva, amikor így esdekeltem:

„Legyenek mindnyájan egyek. Amint Te, Atyám Bennem vagy, és Én Benned, úgy legyenek ők is eggyé Bennünk, hogy így elhiggye a világ, hogy Te küldtél Engem."[1] Ez a könyörgés, amelyet isteni Ajkam mondott, még mindig, minden pillanatban visszhangzik a mennyből. Szavaim azért könyörögtek, hogy lelki egységre jusson az egész világ, de nem a szerződések aláírásával létrejött egységre. Hogy beteljesedjenek Szavaim, ahhoz az egyházaknak először az alázatot és a szeretetet kell keresniük, olyan kegyelmeket, amelyeket a Szentlélek által és nagy bűnbánatban lehet elnyerni.

Ne csodálkozz ígéretemen! Aki a kegyelem által meghívást kapott, az eggyé lesz a Háromságos Istennel, és nincs többé egyedül, mert Mi élünk őbenne. Őbenne lakozunk. Miután ily módon lakóhelyet készítettünk benne, birtokba vesszük őt, ő pedig Minket. És téged is így hívtunk meg a Mi tiszteletünkre és dicséretünkre, leányom, hogy szolgálj Minket, de nem csupán egy vagy két órán keresztül, hanem hogy megszakítás nélkül egész nap Velünk légy, és állandóan keresd Egyházam boldogulását. Fáradozásod hozzon békét! Legyen minden Szavam az Egyház javára, hogy így elteljen áldásaimmal!

Gyarapodj isteni szeretetemben, leányom, és csókom frissítse fel testedet-lelkedet! Ne zavarjon meg és ne is aggódj, ha elnyomóid üldöznek. Légy olyan, mint a liliom, légy mentes az aggodalmaktól! Atyai csókom vigasztalja meg a szíved, fékezze meg ellenfeleidet és űzzön el minden zavaró gondolatot, ami nem Tőlem való!

Fogadd örömmel vigasztaló Szavaimat és értsd meg, mily közel vagyok hozzád...

ΙΧθΥΣ

[1] Jn 17,21

2002

2002. január 7.

Az Én békémet adom neked, virágom. Szeretnél valamit kérdezni Tőlem?

Igen, Jézusom, szeretnék valamit kérdezni. Valóban én a Te atlétád[1] vagyok? Kérlek, ne vedd semmibe kérdésemet!

Nem hagyom figyelmen kívül kérdésedet. Szavaidból látom, végre megértetted, hogy téged valóban küzdelemre fogadtalak fel. Igen, te az Én atlétám vagy. Én vagyok az Edződ, és az egységre edzettelek.

Akkor engedd meg, hogy a Te Házadért akadályt nem ismerő, buzgó atlétád legyek!

Úgy legyen, és visszhangozzanak Szavaim szájadból most és az eljövendő nemzedékek számára! Szavaim meg fogják fékezni az arcátlanoknak, az áltudósoknak és mindazoknak az istenteleneknek kijelentéseit, akik mind a mai napig nem fedeztek fel Engem, hanem saját erejükre támaszkodnak. Hogy szónoki képességgel rendelkeznek, még nem jelenti azt, hogy az fel is emeli őket a Szentlélek rejtett misztériumaiba!

Ó Vassula, leányom, látod, hogy nem könnyű az Egység Keresztjét hordozni! Atlétává kellett nevelnem valakit, aki Velem együtt fut, és megtagad magától minden vonzó dolgot, ami lassíthatná ezt a futást. Atlétává neveltelek, hogy képes légy szívedet és lelkedet átadni és békében lenni Velem, nehogy lábad lassan haladjon.

Egykor megkérdeztem: „Ki képes elviselni fájdalmat, rágalmat, kudarcot, köpéseket és üldözést? Ki képes fáradhatatlanul táplálni népemet és Egyházamat mindazzal a Tudással, amit a Szent Bölcsességtől kap, ugyanakkor ki tud mindenkinek rendelkezésére állni? Ki engedelmeskedne Akaratomnak és Parancsolataimnak, és ki tudná megkülönböztetni a hamisságot az igazságtól és a jót a rossztól? Ki tudná úgy kifejezni magát, ahogy Én fejeztem ki Magamat, és ki alkalmazkodna rendelkezéseimhez? Ki tudná Szavaimat királyi és magával ragadó módon előadni, lángra lobbantva vele népem szívét? És ki viselne el türelmesen minden megpróbáltatást és ostorozást, miközben tanúságot tesz a Köztem és teremtményeim között fennálló misztikus egységről? Mindezek elviselésére és végrehajtására egy kiüresedett lélekre volna szükségem, aki gyenge és törékeny. A szegénység e formájában megtalálom azt a szélességet és hosszúságot, magasságot és mélységet, amit csodálatos Gazdagságommal betölthetek. Gyengeségében Én leszek mindent felülmúló Ereje és Királyi Tekintélye. Törékenységében Én leszek az ő kimondhatatlan Bőkezűsége."

Kegyes leereszkedésemben úgy tetszett nekem, hogy téged válasszalak, megeddzelek és atlétává neveljelek. Most elégedett vagyok, mert lelkesnek látlak, amint tetszeni akarsz Nekem, és készségesen indulsz a csata mezejére. Jöjj bármikor és keress önszántadból minden időben! Én vagyok a te Bátyád, a rokonod. Én, aki az Atya dicsőségének vagyok ragyogó világossága és isteni természetének tökéletes mása, megáldalak téged.

Uram, látogatásaid életre keltettek engem, és én dicsőítelek Téged végtelen Irgalmadért! Uram, volna azonban még más kérdésem is.

Azt mondod, hogy Szavad az én szájamból fog visszhangozni és sok emberben megfogan, mégis, hogy van az, hogy Szavad olykor alig ér el eredményt, bármily lelkesen lett is kimondva? Ha Magától az Istentől

[1] Ezt a szót sugallatban kaptam.

származik, és ha az én szívemet isteni Szeretettel tölti el, akkor miért nem érint meg mindenkit? Igen, és van néhány olyan lélek, aki mintha nem fogná fel Szavad mélységét és nem érdeklődik iránta. Vajon üres köröket fut a Te atlétád?

Ajkam várva várja, hogy hirdesse igazságosságodat, csodáidat, és azt reméltem, hogy megértő választ kapok, ami megvigasztal és kihoz Téged a Getszemáni kertből, és lehetővé teszi, hogy friss levegőt szívj a Getszemáni keserű és haldokló levegője helyett.

Némelykor úgy érzem, hogy atlétád kudarcot vall, és sok minden kárba vész munkájából. Azon fáradozom és az a küldetésem, hogy engedelmeskedjem Parancsolatodnak, és a Szentlélek ereje által újból életre keltsem, szebbé tegyem, egyesítsem és újjáépítsem az Egyházat. Igyekszem hűségesen követni nekem adott Parancsodat, csakhogy látod, kik jönnek az úton, miután sok izzadság és küzdelem árán újjáépítettem a ház egyik falát? Elnyomók! Elnyomók jönnek az éjszakában, hogy egyetlen ütéssel lerombolják az újonnan felépített falat. Tekintélyük fitogtatására magukra öltik jelképeiket, úgy csúsznak-másznak, mint a kígyók, és közben elvégzik munkájukat. Hiábavaló lett volna az izzadság és vér, ami az elmúlt években ki lett ontva?

Ha nem az ördögök választottak embereket ahhoz, hogy általuk vigyék végbe gonosztetteiket, akkor ki diktálja ezeknek az embereknek e förtelmes bűntetteket és ördögien őrjöngő támadásokat?

Mondd meg nekem, Uram és Uralkodóm, eleget tettem-e elvárásaidnak? Létrehoztam-e egyáltalán valamely látható építményt, ami méltó arra, hogy tiszteletet nyújtson Neked? Vagy csak hiábavalóságokon időz tekintetem? Láthatóvá vált-e az egység és haladt-e valamennyit? Azzal a sok kegyelemmel, ami kaptam, tettem-e egyáltalán valamit a Te tiszteletedre? Vagy csak egy helyben topogok? Lelkemet Te felruháztad prófétai adománnyal, de mit adtam én Neked, Uram, viszonzásul mindazért, amivel túláradó Szeretetedben engem felékesítettél?

Miben bizonyultam gondatlannak?

Téged, aki királyokat emelsz trónra, úgy ismernek, hogy ha a királyok végtelen uralmukban önhitté válnak, akkor láncra vered és a kín kötelékeivel kötözöd meg őket.

Tanú vagyok és tanúságot tehetek arról, hogy láttam és megfigyeltem, amint nagy emberek elbuktak, amikor nem hallgattak Rád. Isteni igazságosságod villámcsapásként érte őket. Összetörte őket és gőgjüket. Irgalmad azonban mégsem vonakodott több ízben is eléjük tárni mindazt, amit tettek, és gőgjük minden bűnét, amit elkövettek.

Korábban azért kellett szenvednem, mert meg kellett tanulnom, hogy ne kószáljak el Tőled. Azután is szenvedtem, amikor láttam, hogy az öntelt emberek megbántanak Téged. E napokban is mindig szenvedek, amikor látom, mily közömbösséget mutatnak Irgalmas Felszólításoddal szemben. Szenvedés lett a mindennapi kenyerem…

Megadtam neked a prófétaság Forrását,[1] te pedig az Ő tanítása és jó tanácsa révén Nekem adtad szívedet és akaratodat. E kettő elég Számomra. Ami pedig kudarcaidat és hiányosságaidat illeti, betöltöttem a hiányt, amit okoztál, és irántad érzett túláradó szeretetem arra késztetett, hogy Én Magam gondoskodjak arról, amit te elmulasztottál. Atyai Irgalmamban eltekintettem figyelmetlenségeidtől, ahogy az apák is elnézik kis gyermekeik figyelmetlenségeit. Megértéssel és mindig segítségre készen, gyengéden szelíd, szeretetteljes szavakat suttogtam füledbe, nehogy elriasszalak, amíg újból megmutatom, miképpen gondoskodom rólad és fejlődésedről.

Nővérem, Én katedrálisom, ne ess kétségbe a bajok miatt, amelyeket Egyházam érdekében és az Én Érdekemben szenvedsz el! Egyetlen pillantásommal felépítem azt, ami leomlott. Egykor megmutattam neked Kelyhemet, és meghívtalak követésemre, hogy Saját Ruházatomba öltöztesselek, kinyilatkoztatásommal felövezzelek és Szavamat rád bízzam.

Ó, gyönyörűsége az Atyának, aki készen állt arra, hogy ki legyen vetve a völgyekbe, a tengerekre és a hegyekre! Aki arra lett teremtve, hogy elhallgattassa a gőgösöket

[1] A Szentlelket.

és az öntelteket, elhallgattassa mulatozásaik hangját, és csendre intse őket. Amikor megmutattam neked Kelyhemet, te felálltál és ezt mondtad: „Jézusom, engedd meg, hogy igyak Belőle, és ezzel felajánljak mindent, ami Neked vigasztalást nyújthat.” És Én, ajánlatodon meghatódva, nagy örömmel lehajoltam hozzád és átöleltelek. Egy szál kicsi nárciszt tartottam Karomban.[1] Éppen hogy megszületett és kigyógyult betegségéből, de a szíve ép. Törékenységed sokkal inkább könnyekre fakasztott, mint valaha, és jobban megindított, mint bárki más az egész világon! Alighogy megszülettél, máris lemondtál akaratodról és fenntartás nélkül felajánlottad Nekem testedet-lelkedet. Ezenfelül bátran kinyújtottad Kelyhemért kicsiny kezedet, az Oltár elé siettél, hogy ajkadhoz emeld és igyál Belőle!

Amikor láttalak eltökélt szándékkal az Oltárhoz sietni, a mennyből átható énekszó hallatszott: „Alleluja! Dicsőség Istennek, aki meghódította őt!” Ezután ajkadhoz emeltem a Kelyhet, meghagyva, hogy csupán ízleld meg, de ne idd ki tartalmát. Így szóltam: „Hozd Hozzám népemet, és állítsd egy Oltár köré! Nevem tiszteletére beszélj minden nemzetnek a hitből fakadó engedelmességről! Mutasd be nekik, milyen képtelenség megosztottnak maradni! Mindig melletted leszek.”

Hálát adok Neked, Uram,
Szeretetedért és Hűségedért.

Szeretetet árasztok. Udvaromban maradhatsz mindörökre. Fenségben uralkodom ott, és fejedelmi módon pártfogásba veszem vendégeimet, megmutatom nekik, milyen irányba haladjanak. Így vezetem őket, amerre Én akarom…

Légy erős, és a szíved legyen bátor, atlétám!

[1] Elgondolkoztam azon, hogy a sok virág közül miért éppen nárcisznak nevezett engem Jézus. Lehet, hogy azért, mert ez a virág a Nagyböjtben, Jézus Szenvedése idején virágzik?

2002. január 18.

Uram?

Én Vagyok. Béke legyen veled!

Sokféleképpen megmutattam neked Mindenhatóságomat. Nem fosztottalak meg Világosságomtól és Irgalmamtól ezekben az években. Mindössze szeretetet akarok tőled, nővérem. Szeretetet szeretetért, szívet szívért. Ez az Én jelmondatom számodra.

– Továbbra is haladj előre az egység útján, és frissítsen fel téged újból az Én csókom! Engedd meg, hogy emlékeztesselek: légy olyan mezőmön, mint a liliom! Légy szabad minden gondtól és aggodalomtól!

– Haladj előre az egység útján, amelyen együtt jársz Velem, és váljék ez az út egyre szélesebbé az Én dicsőségemre!

– Atyai csókom vigasztalja meg szívedet és töltse el lelkedet Házamért való buzgósággal!

– Az Én Szívemben pihenjen meg édesdeden minden tagod, hogy erőt, kitartást kapj, és élvezd az elégedettség belső örömét!

– Fáradozásod legyen gyümölcsöző és Nevemben végzett munkálkodásod legyen felkenve az Élet Forrásának olajával!

– Légy a szomorú szívek vigasztalója, légy gyengéd és jóságos a megtört emberekhez!

– Maradjak számodra drágább bárkinél és bárminél, ami ezen a földön létezik, és Én lemondásod érdeme által eltekintek

az emberek gonoszságától, hogy bűnbánatot tartsanak.[1]

– Elnyomóid vétkei hulljanak vissza a fejükre, mert beképzeltségben és gőgben uralkodnak, igazságos ítélőképesség hiányában irgalom nélkül vádolnak téged és megrágalmazzák adományaimat, amelyeket Én adtam neked.

– Engedd, hogy növekedjek benned, hogy amikor barátaid rád néznek, Engem lássanak helyetted, és ezért szeressenek téged.

– Továbbra is egyre többet fogok adni Magamból neked, amíg megengeded, hogy Isteni Akaratom benned maradjon, megbízol Akaratomban és lemondasz a sajátodról az Enyém javára.

– Légy áldott, amiért elszakadtál mindentől, ami ehhez a világhoz kötött, és előnyben részesítetted az Isteni Édesség Forrását!

– Lelked váljon egyre buzgóbbá Házam dicsősége érdekében! A szeretet kötelékeivel vond lelki egységre Házamat, Isteni Képmásom akkor valóban bele lesz vésve, és Én újból felragyogtatom Felette Világosságomat.

– Légy az egység tökéletes képmása! Vezess jóságosan rá mindenkit arra, hogy éljen igaz életet Bennem! A szeretetnek ezzel a királyi tettével Fejemre kerül az egység királyi koronája.

– A Mi áldásunk[2] szálljon az emberek erőszakos cselekedetei és gyűlölete helyére! Ezeknek a pusztítóknak felelniük kell Nekem az Ítélet napján!

– Értem éljen szíved minden rostja, és lelkesítsen, hogy Értem dolgozz. Miként a rabszolga, aki nem követel bért, te sem fogsz sohasem bért kérni, hanem odaadod szívedet-lelkedet a Mennyek Országáért.

Hallgass meg, téged egyedül e nemes mű számára teremtettelek és ezért helyeztelek a földre. Csont az Én Csontomból, hús az Én Húsomból, maradj egységben és légy egy lélek Velem! Gondolkozz el azon, hogy mily ruházatot kaptál Tőlem annak érdekében, hogy szabad ki- és bejárást biztosítsak neked Udvaromba. Ez valóban olyan félelmetes, szent titok, ami felülmúlja teremtésem nagy részének tudását és értelmét. Én, a mennyei Mester, azonban rád vetettem Tekintetemet és Kezemet ráhelyeztem a tiédre, hogy veled együtt hímezzek arany rózsákat, és életre keltsem őket, hogy illatozzanak, és ne csak az Egyházra árasszák ki illatukat, hanem az egész világmindenségre.

Koldus maradtál volna e tőlem kapott isteni kegyelem nélkül. Most azonban az isteni kegyelem által teljesen a Szívembe zártalak! Így tettünk téged nemessé, azután hogy Hozzánk csatlakoztál. Magasztos Világosságunkkal eltelve és ragyogásban felemeltük jogarunkat. Megjelöltünk a Nevünkkel, hogy szolgáld Házunkat és szólítsd meg Szeretet-himnuszunkkal az egész világot.

– Nyelved legyen kész, miként a szorgalmas írnok tolla, és soha, még lángok között se fáradj bele a tanúságtételbe!

Én, Jézus megáldalak téged. IC.

2002. február 7.

Én Városom! Azért szólítottalak, hogy hirdesd Eljövetelemet. Azért szólítottalak, hogy fedd fel végtelen Irgalmamat gyermekeim előtt, akik még fásultságban és saját közömbösségük világában élnek. Nem hallgatták meg kitartóan bűnbánatra hívó felszólításaimat. A világ most egyre mélyebbre merül a bűn mocsarába és a halál árnyékába. Halott az Én ivadékom öntözés hiányában. A pásztorok közül sokan cserben hagytak, és a lelkek millióit vitték magukkal a Mélységbe és

[1] A lemondás érdemén keresztül Isten irgalma az emberek felé fordul és bűnbánatra indítja őket.
[2] A Szentháromságé.

a pusztulásba. Ki mondhatja, hogy „nem kaptunk figyelmeztetést, nem láttunk semmilyen égi jelet”? És továbbra is saját maguknak élnek…

E nemzedék halott lett Szavammal szemben, és inkább él a Sátánnak, aki megad neki mindent, ami ellentétes Szeretetem Törvényével. Szabadnak és függetlennek tartja magát, pedig valójában az Ördög rabja. Most minden ember kész a háborúra. A sötétség azon van, hogy legyőzze a világot. Az emberek szíve, ami bűnös és mindenféle gonosz szellem lakóhelye, csak a Sötétség Fejedelme iránt érdeklődik.

Mindannyiatoknak adtam időt és alkalmat arra, hogy megszabaduljatok gonoszságotoktól és elgondolkozzatok Jóságomon az Irgalmasságnak ebben az idejében. Királyi rendelkezésem szerint hitetek felélesztésére szüntelenül csodálatos csodákat mutattam az égen, de közületek igen sokan fordultak Ellenem és küldötteim ellen, akik Szavam hordozói, különösen az Egyesült Államokban, azt követően, hogy buzdítást kaptak, lépjenek az erények útjára, ami Hozzám és az Örök Életre vezet. És megvetéssel visszautasítottak Engem. Kicsik és nagyok egyaránt eltökélték, hogy megsemmisítik ezt a Művet.

Ajtótok előtt áll Királyi Uralmam, de vajon készen vagytok-e fogadásomra? Nagylelkűen és királyi bőkezűséggel készítettem számotokra lelki táplálékokból lakomát, hogy életre keltsem lelketeket. Amikor ott voltam és vártam rátok, hogy Saját Kezemmel tápláljalak és megmentselek a haláltól benneteket, ti nem akartatok találkozni Velem. Ezért, tekintettel az igazi metanoiával[1] szemben tanúsított ellenállásotokra és figyelmeztetésemmel kapcsolatban mutatott ellenséges magatartásotokra, mindaz, ami a sírás korábbi színhelyén történt,[2] semmi sem lesz azokhoz a szomorú reggelekhez képest, amelyek még előttetek vannak.[3] A szomorú reggelek, amelyeket saját kezetekkel vontok magatokra.

Nemzetetek kormányzása ellentétben áll Szeretetem valamennyi Törvényével, amelyek nagyon különböznek a ti visszás törvényrendszeretektől. Törvényeitek lehetővé teszik a legszörnyűbb bűntetteket: nemcsak a földet, hanem az egész világmindenség létét is veszélyeztetik.

Jogaromat oly sokszor kinyújtottam a nem létező lények[4] felé is. Fájdalommal látom a magasságokból, miként fordulnak terveitek saját magatok ellen. A világ most megízleli saját életmódja gyümölcseit, kihívja maga ellen a természetet, amely rengésekkel és természeti katasztrófákkal válaszol. Saját ármánykodásotokkal fojtjátok meg a természetet. Évekkel ezelőtt figyelmeztettelek benneteket, de kevesen vettétek komolyan. Ez a tisztulás, mely ostorként ér téged, nemzedék, sokakat Hozzám fog hozni, és akik elutasították figyelmeztetéseimet, vissza fognak térni Hozzám nagy bajukban. Amikor majd mindezek bekövetkeznek és életre kel minden lény, aki nem volt élő, lángra lobbantom a földet és megszabadítom az ostortól. Amikor Isten szól, Hangja megrendíti a földet.

Uralmam hamarosan bekövetkezik, mert közel van isteni látogatásom. Akiket felszólítottam, hogy nyíltan tegyenek tanúságot e föld minden lakosa előtt, többé[5] nem lesznek elnyomva, mert olyan lesz a nép, mint a szomjas talaj, vágyakozni fog Szavaim harmatára. És a nép is tanúságot tesz a Fenséges Háromságos Isten mellett, akivel azelőtt nem találkozott, és akit lelke szemével sem látott.

Esedezzetek a mennyhez, hogy a tisztulásnak ez a szakasza ne legyen számo-

[1] Bűnbánattal.

[2] A 2001. szeptember 11-én végbement események tíz évvel korábban, 1991. szeptember 11-én már jelezve voltak, figyelmeztetve bennünket a bűnbánatra.

[3] Jel 11,18.: „… de eljön a megtorlásnak és a holtak megítélésének ideje.”

[4] A lelkileg halottak.

[5] Jel 11,11: „De három és fél nap múlva Istentől az élet lelke száll beléjük és talpra állnak…”

tokra olyan kemény, mint Szodomáé és Gomorráé volt!

Egyházam meg fog újulni!

Bízzál Bennem, Vassula, mert elnyomóid közül sokat leköteleztem. Emeld Keresztemet a fejed fölé és dicsőíts Engem hatalmam tanúsításával! IC.

2002. március 27.

Tőled tanultam, Uram,
hogy lelkünk nem juthat
saját erejéből a mennybe,
mert az teljesen a Szentlélektől függ.
Csak a kegyelem emelheti fel lelkünket,
és teszi lehetővé,
hogy oly dolgokat lássunk,
miket szem nem látott még,
és így betekinthessünk,
Háromságos Istenünk misztériumaiba.

Jóságodban és végtelen Irgalmadban
akkor megengeded mindenkinek,
aki Téged az erények útján akar követni,
hogy Felséged mellett haladjon,
míg a Bölcsesség forrásából
isteni tudás hangzik fel Ajkadon.

Ki jutott valaha saját erejéből a mennybe?
Ha valaki megtette, jöjjön ide
és beszéljen róla...

Boldog, aki megalázza magát,
mert fel lesz emelve a magasságokba,
hogy lássa az Istent.

Béke legyen veled, gyermekem! Hallgass meg! Mindaz igaz, amit mondtál. Senki sem képes a maga erejéből felemelkedni, ha Én fel nem emelem a kegyelem által. És most figyelj! Felemeltelek-e vagy sem, hogy szabadon járkálj ki és be mennyei Udvaromban?

Igen, Uram, felemeltél.

Hárfámmá tettelek-e vagy sem, hogy muzsikálj a nemzeteknek és ébreszd fel őket az énekszó dallamával?

Igen, Krisztusom, ezt tetted.

Nem szóltam-e költeményekben azokhoz, akiket szeretek, hogy megsegítsem és megmentsem őket, mivel tudom, hogy az ember élete olyan, mint a fűé vagy a vadvirágé, és az első szélroham elragadja, ó jaj, pedig nem szeretném elveszíteni őket...

Nem koronáztalak-e szeretettel és gyengédséggel, mézzel[1] megtöltve szájadat és felkent kenetet öntve rád?

De igen, Uram, ezt tetted...

Mondd kedvesem, akkor milyen gond árnyékolja be a szemedet?[2] A gonosz jogar nem uralkodott ezen az örökségen...[3] Kiváltságos barátaimat mindig göröngyös utakon vezettem, és hogy javukra váljék társaságom és együttérzésem, időnként megengedem, hogy elárvultnak és elhagyottnak érezzék magukat, és ne legyen, aki oltalmazva kíséri őket...

Kiváltságos barátaim jóindulatomnak örvendenek. Teremtésem mesterművei ők, mert zafírként csillognak, fényükkel széppé teszik az Egyházat és a világmindenséget is. Kiváltságos barátaim oly értékesek számomra, hogy ó...[4] oly nagy jóindulattal vagyok irántuk, hogy nem tudnám megfosztani őket a zaklatástól és a feléjük dobott kövektől sem.

Talán azt gondoljátok, hogy érzéketlen vagyok, mert áthatolhatatlan felhők vesznek körül, túl vastagok ahhoz, hogy a kérések és az imák elérjenek Engem, de értelmetlenség lenne Részemről, ha könnyebbé tenném barátaim útját! Nem tanultál tanításaimból? Menj akkor és mondd meg a szívednek, amit most tanultál: „Az én osztályrészem Krisztus,

[1] Az Úr megmondta, hogy a „méz" itt „Tudást" jelent.

[2] E napokban kimerült voltam, a Kereszt súlyát éreztem magamon. Mintha a körülöttem lévők darabokra akartak volna tépni...

[3] Más szavakkal: senki sem kapott engedélyt arra, hogy ártson nekem, (az örökségnek) mivel én az Úrhoz tartozom. Tehát miért panaszkodom?

[4] Az Úr meghajolt, míg jobb kezét Szentséges Szívére tette.

és Vele együtt keresztje is éppúgy osztályrészem."

Nemhogy megalázlak, hanem felemelem lelkedet, hogy feljusson a mennyei magasságokba és olyanokat lásson, miket szem nem látott még. Én vagyok az, aki Magammal vittelek, hogy Világosságomban járj. Nem szükséges szakembernek vagy filozófusnak lenned, hogy ezt megértsd! Kiváltságos barátom és illatos fám, neked éltető, erős és rendkívüli illatot adtam. Nélkülözhetetlen volt haladásodhoz... Most figyelj Rám, és írd le e szavakat:

Alapíts Beth Myriam-okat mindenütt, ahol csak tudsz! Emeld fel az elnyomottat, és segítsd az árvát! Védj meg Engem, ments meg a nyomortól, oltalmazz és táplálj, vedd át terhemet és fáradozásaimat, gyámolíts és bátoríts, de mindenekfelett szeress Engem! Amit testvéreim közül a legkisebbnek teszel, azt Nekem teszed...

Megáldom életem támogatóit. Maradjanak erényesek és szeressenek mindenkit!

Veled vagyok... IC.

2002. június 1.

Te vagy az, Szeretett Atyám, aki megteremtetted legbensőbb énemet...

És így szóltam: megáldom legbensőbb énjét gazdagsággal, mely Tőlem származik. Olyan leszek felkentem számára akkor, mint a lámpás: ragyogó Jelenlétünkkel gondoskodunk legbensőbb énjéről. „Fiam és Én mindörökre itt maradunk, mert ez az otthon az, amelyet lakóhelyül választottunk."

Ó jöjj! Te, aki Házamat szolgálva Engem szolgálsz, jöjj közelebb, szerezz örömet Nekem, jöjj és tanulj! Meg van írva: ha vétkezel is, az Enyém vagy, mivel elismered hatalmamat, de tudva, hogy Én teljesen Magaménak tartalak, többé nem vétkezel. Engem elismerni ezért valóban a tökéletes erényt jelenti. Az a halhatatlanság gyökere, ha hatalmamat elismerik. Azt szeretném, ha ezt mindenki megszívlelné.

Ezekben az években, Vassulám, Én voltam Tanácsadód, de Barátod is, és még éjszaka is tanítottam legbensőbb énedet, határtalan örömet adva Jelenlétemmel lelkednek. Végtelen szeretettel neveltelek arra, hogy szemedet állandóan fényességes Jelenlétemre emeld és ne másra. Én vagyok és mindenkor Én voltam egyedüli Lelki Vezetőd és Tanácsadód. A Bölcsességből adtam lelkednek útmutatást. Nem küldtelek keletre vagy nyugatra, és nem küldtelek északra vagy délre sem, hogy lelki vezetőt keress, mert lehet-e jobb vezetést adni annál, amit Én adok? Egyedül Én tudtam betekinteni lelked homályos sötétségébe, hogy igaz ítéletet mondjak legbensőbb énedről, és hogy betegségedre irányítsam figyelmedet. És nem késztettelek-e arra, hogy többé ne lázadj Ellenem? Nem jelöltem-e ki számodra ösvényt, hogy Nevemmel mint ismertető jegyeddel járj rajta, és az Én Lábnyomaimat kövesd, hogy meg ne inogj járás közben?

De igen, Uram. Igyekeztem megtartani
Ajkad minden parancsát.
Meg van írva, hogy van egy Folyó,
amelynek ágai felüdítik Isten városát,
és hogy az a folyó
megszenteli a Magasságbeli hajlékát.
Sosem inog meg, mert Isten lakik benne.
Isten már hajnalban védelmére kel.
A népek lázadoztak,
a Birodalmak megrendültek,
de az Ő mennydörgő szózatától
rettegés fogta el a földet...[1]

Szentlelked az a Folyó,
amely folyamatosan
megszenteli a lelkeket, legbensőbb énünket,
ami a Tiéd, Istenem...

Kinyitom fülemet és elcsendesedem,
mert a Nagy Király jön hatalommal
és kegyesen megadja isteni tanítását,
mely nem kelt zavart Törvényedben.
Örvendezzen tehát a föld,

[1] Vö. Zsolt 46,5-7.

ujjongjanak és kiáltsanak fel örömükben
a föld népei,
amikor a Király megérkezik hozzánk,
hogy igazságosan ítélje meg a földet,
a népeket pedig Igazsága szerint.

Üdvözöljük biztonságunk Szikláját,
és gyűljünk össze hálaadással
az Ő Jelenlétében!

Közvetlen bejárást adtam neked Szívembe, hogy kivirágozz és adj állhatatosan hálát Nekem. Adj állhatatosan hálát, és Én áldozatként fogadom tőled, mert tiszteletet nyújt Nekem…

Tudd, kedvesem, hogy Nevem hirdetése dicséretet és dicsőítést ad Nekem. Szeretlek, Vassula. A halottak nem tudnak dicsérni Engem. Ők mindig hallgatnak. A világ nem tudja áldani Háromságos Szentségemet. Hallgat. A halál árnyéka lopakodik itt is, ott is. Én Jelen vagyok, hatalmam gyógyít és megment, de nézz a mai világra: igen kevesen válaszolnak a kegyelemre, és nem keresnek menedéket Bennem, Jahvéban. Igen kevesen félnek Engem, Vassula. A halál már itt van az ajtóban, de a világ még most sem hívja segítségül Szent Nevemet. E nemzedék nem akar Velem tartani.

Elküldtelek a halál országába, ahol pusztulás és elkeseredés uralkodik sok szívben. Bár már látható az ördög csapdája, a világ fásultságában továbbra is gyűlöli szabályaimat. Állandóan megszegik Törvényemet.

Ezeken tűnődve fekszem egész éjjel ébren,
és nem jutok semmire.

Belehalnék a bánatba, ha őrizve,
oltalmazva és engem körülvéve
nem lennél ily közel hozzám, Jahve.

Szomorú sóhajjal emelem Rád a szemem,
mert bár a mennyben van otthonom,
még a földön vagyok.

Gyakran kérdezem magamtól:
„Mi dolgom ezen a földön,
ahol nem tartozom senkihez?
Úgy érzem, kölcsön lettem adva,
hogy kölcsön lettem adva…”
Isten mellett voltam,
amikor kiadta rendeleteit számomra,
miután kihozott
a feledés és a halál földjéről
és életre keltett engem.
Kiemelte lelkemet a mocsárból,
hogy felfedje Szent Arcát előttem.

Nevedben akkor küldetést adtál nekem,
meg sem gondolva,
hogy az Jogarod és Ragyogásod
ártalmára lehet.

Jóságoddal koronázod Műveidet,
és bőség árad, amerre jársz.
Gazdaggá teszel és megtisztítasz minket,
ahogy az ezüstöt szokás.

Fenséggel halad át Krisztus e pusztaságon
és megrendíti a földet,
hogy jelezze közeli eljövetelét.

Az emberek azonban nem értik.
Azt mondják:
„Testben jön el hozzánk Krisztus.”
Mások alaptalanul állítják:
„Eljön az Isten és összetöri ellenségeit.”
Ők azonban
nem értették meg a Zsoltárokat…

Csak ábrándoznak, mintha álmot látnának.
Eleinte én sem értettem ezt,
bár mindig a Te Jelenlétedben voltam.
Még akkor sem értettem meg,
amikor megfogtad jobb kezem,
hogy írjak.

Írva van: „Az Úr futáraira bízza a híreket…”
és valóban ezt teszi…

Amikor Isten Léptei közelednek
és hallhatóvá válnak,
az igazak örvendeznek,
ujjonganak és énekelnek örömükben.
Ezt mondják:
„Készítsünk utat a Felhők Lovasának,
örvendjünk Krisztusban,
ujjongjunk jövetelén!”

Noé idejében esőt hullattak az egek
eljöveteledkor… Isten eljövetelekor…,
de nem láttak Téged testi valóságodban.

És most majd lángba borul a föld
Fiad visszatérésekor…
Isten eljövetelekor…
amikor Krisztus leszáll a magasságokból.

Mint ezernyi harci szekér,
úgy hagytad el, Uram, a Sínai földjét,
hogy szentélyedbe lépj.
Dávid mondta:
„Istenem, Te felszálltál a magasságokba,
foglyaidat magaddal vitted,
embereket tettél magadévá, ó Isten,
olyanokat is, kik konokul ellenálltak
házadnak, Uram,”[1]
de nem láttak Téged testi valóságodban,
pedig ott voltál…

Amikor eljössz az igazakhoz,
ők örvendeznek, bár nem látnak Téged
testi valóságodban… Te mégis ott leszel.

Midőn néped élére álltál
és áthaladtál a pusztaságon…
akkor sem testi valóságodban jöttél…
mégis ott voltál…

És így lesz napjainkban is,
amikor Krisztus azt mondja,
hogy küszöbön áll Eljövetele…
lángra lobbantja az eget és a földet,
és az atyák szívét gyermekeik felé fordítja,
a gyermekek szívét pedig atyáik felé…
de senki sem fog Téged
testi valóságodban látni…
A Szeretet szeretetként tér vissza…
mert mindannyian az Igaz Istenben,
az Emésztő Tűzben,
a Háromságos és Szent Istenben leszünk…

[2]Lelki útmutatót adtál most. Ez lesz küszöbön álló eljövetelem módja… Eljövetelem közületek sokakat megújít és megszabadít bűneitől. Amikor a megújulás bekövetkezik, sokan öltenek magukra ruházatul Engem. A szentek és az angyalok hálát fognak adni Szentlelkem adományáért.

Hogy mi az Úr Napja? Akik kitartóan lázadtak és még most is lázadnak Ellenem, meg fogják tapasztalni azt a Napot és minden szenvedését. Az a Nap hirtelen villámcsapásként sújt le a bűnösökre, akik maguk is fáklyaként fognak szörnyű tűzzel égni. Igen, úgy lesz, ahogy mondtad, a föld lángba borul, és az emberek előtt feltárul lelkiismeretük, mintha kinyilatkoztatást kapnának. Az Én Napomon isteni tüzem megszelídíti a megátalkodott szívet. A szenvedő föld lelkiismeretben és lélekben teljes tudatára ébred tévedésének, elégtelenségének, bűnösségének és törvényellenességének. Rádöbben arra, hogy visszautasította Feltámadásomat és mindennapi életetekben való Jelenlétemet.

Az Én Napomon megnyílik a menny, és szigorúan meg lesznek ítélve azok, akik isteneknek mondták magukat.

Mondhatja-e valaki, hogy nem tanítottalak benneteket ezekben az években? Nem mutattam-e meg hatalmamat ezekben az években csodák által is? Felmértétek-e valaha Háromságos Szentségem fenségességét és Nevem kifejezhetetlen magasztosságát? Hirdettétek-e valaha nagyságomat vagy szóltatok-e félelmet keltő ragyogásomról és hatalmamról? Mondom nektek: jaj azoknak, akik az Én Napomon Világosságomon kívül találják magukat… azokat Tüzemmel fogom megtisztítani.

Akik azonban megfogadták tanácsaimat és megtartották szereteten alapuló Törvényemet, akik a föld sója lettek, azokat nem teszem próbára tüzemmel, mert Én vagyok az ő Istenük, és ők elismertek Engem mint életük legfőbb Urát. Őket már próbára tettem, és most már az Én részeim, állandóan Isteni Világosságomban, Istennel való egységben élnek. És ahogy mondtad, leányom, Noé idejében esőt hullattak a felhők eljövetelemkor. És most tűz fogja lángra gyújtani és próbára tenni a földet.

[1] Vö. Zsolt 68,19.
[2] Most Krisztus szól hozzám.

Az Én Napom küszöbön áll, és jaj a holttesteknek Eljövetelem Napján![1] Jaj azoknak az Én Napomon, akik az anyagiaknak szentelték életüket! Tűz lesz az Én megjelenésem. Már hallhatók Lépéseim, és sokan látják Lábnyomaimat. A kegyelem mostani idejében mint Irgalom és mint Lámpás mutatkoztam meg, ám akkor emésztő Tűzként fogok megjelenni.

Miért gondolja bárki, hogy észrevétlenül fogok elmenni mellette? És még mindig azt hiszitek, hogy a Mester számonkérés nélkül fog átvonulni előttetek? Jó lenne ezért mindennap bűnbánatot tartani! És te, leányom, aki vetőmagjaimat hordozod, dalolj, amikor magot vetsz, és ne nézz hátra! Ahogy már tanítottalak, a teológia lényege az, hogy Engem, a te Istenedet szemléled. Ez a te lelki alapod. Erre az alapra épülnek a különböző szintek. Az egyik szint Isten Megismerését foglalja magában. Ezt a Megismerést a Bölcsességtől lehet elnyerni, nem a könyvekből. A Szentlélek Világossága nélkül nem lehet megismerni az Istent, mert rejtve marad. Ez a megismerés ugyanis nem az értelem gyümölcse, hanem Isten önti kegyelmén keresztül abba a lélekbe, akit átalakított úgy, hogy szeretni tudjon. A lélek szegénysége található a következő szinten. Az ilyen lélek a Szó hordozója, mert szegénységében Engem birtokol, és övé az Országom. Az ilyen lélek semmiségében egyedül Én létezem.[2] Egyedül Én vagyok az ő Mestere és mindene…

Más szintek is épülnek ugyanerre a lelki alapra. Egyik ilyen szinten a teremtmény és a Teremtő között fennálló isteni egység foglal helyet. Az Isten Tökéletes és Isteni Szépségétől rabul ejtve a lélek önként borul Isten tüzes ölelésébe. A Teremtőnek ebben az Isteni hódításában, mert hódítás és diadal ez, teljesen elárasztom a lelket, és örömömben éppen hogy felfedem előtte Szent Arcomat, nehogy félelmet keltsek benne. Bár a lélek így csak homályos fényben látja Szent Arcomat, ébredésében megérti, hogy nincs messze a boldogító Isten-látástól. Minthogy látta Dicsőségemet és megtapasztalta azt a ragyogó világosságot, ami hirtelen körülvette őt, önként csatlakozik Hozzám, összefonódik és eggyé válik Velem, az ő Istenével és Teremtőjével…

A lélek tökéletes átadottságában Én, aki a Világosság Szerzője, az Élet Szerzője, a Szeretet Szerzője és minden Adomány Szerzője vagyok, vezetem be őt ebbe az Isteni gazdagságba, míg költeményekkel és hittel szólítom meg a lelkét. Ó Vassula! Mit meg nem tennék az ilyen lélekért! A Bölcsesség lesz mindennapos kísérő társa, örömének koronája.

Írva van: Minden lélek, aki az Urat féli… „olyan fogadtatásban részesül, mint a szűz menyasszony.”[3] Miután átadta magát, testét és lelkét Nekem, a Teremtőjének, az Én részemmé vált. Akkor Én mint Jegyes, aki örömét leli menyasszonyában, gondoskodom róla, nehogy szükséget szenvedjen valamiben. A következő szinten kezdek gondoskodni elszegényedett lelkéről, és ugyanakkor fogadalmat bízok rá, amit meg kell tartania, miután különleges módon felkészítem őt arra, hogy feltétel nélkül kövesse a Jegyest. Kísérjen Engem, bárhová megyek.

Akkor mint Jegyes, aki szereti menyasszonyát, kifejezem iránta érzett Isteni Szeretetemet, és felékesítem menyasszonyomat a legszebb ékszerekkel, amilyenek a földön nem találhatók, mert a mennyei tárházakból valók. Bensőséges egyesülésben Saját Magammal ékesítem fel lelkét, így erősítem meg őt a köztünk lévő kölcsönös hűségben és megértésben. Akkor hirtelen az egész világ eltűnik

[1] Ez az „Eljövetel” nem a parúziát, nem Jézus végső eljövetelét jelenti, hanem az Úr Napját, ami egy kisebb ítéletként fogható fel az Ítélet Napját megelőzően. Olyan, mint a megújulás érdekében történő tisztulás. Már megkezdődött kisebb szakaszokban.

[2] Lakozom.

[3] Vö. Sir 15,2.

szeme elől. Megtalálta szabadságát... megtalálta Istenét... És miközben a szabadság felé repül, ezt fogja mondani:

„Számomra a világ most száműzetés, nem vagyok benne, és közel sem vagyok hozzá. Lelkemet hatalmába ejtette a Te törvényeidre való szüntelen vágyakozás, emberiség Szerelmese. Lelkem Kedvese, készen állok, és szívem arra vár, hogy feltétel nélkül kövessen Téged."

És Én így válaszolok: „Járj Velem, és megtanítalak az igazságosság szabályaira. Én leszek a Nevelőd, és senki más. Füledbe fogom súgni a láthatatlant és az elérhetetlent, ami mégis láthatóvá és elérhetővé vált Mestered Isteni tanítása által. Az Élet Szavát ingyen kínálom fel neked..."

Miután igazságossággal kitanítottalak, felemelem lelkedet a következő szintre. Azon a szinten, amelyre születésed előtt meghívást kaptál, a Szentlélek erősít meg kegyelmével, hogy Megmentő Tervem részévé válj, és apostollá tesz téged. Azon a szinten meg fogom mutatni neked az utat, amit Szenvedésem felé haladva tettem meg. Mivel Engem fogsz szolgálni, szenvedés által fogsz szolgálni. El foglak küldeni, hogy járd be a világot, és hirdesd az Igazságot. Meg foglak kérni, hogy tedd kereszténnyé ezt a kereszténységét vesztett nemzedéket, és döntsd le Bábel tornyát. Indítsd bűnbánatra azokat a hitehagyottakat, akik Baált imádják. Mindezt egyik kezedben Keresztemmel, a másikban pedig a rózsafüzérrel fogod megtenni...

És te, leányom, minthogy az Én vetőmagomat hordozod, vess lendületesen! Vajon nem tudom-e mindazt, amit mondasz? Hadd bízzam rád a következőket: Szememben vízáradatként gyűlnek a Könnyek, amikor látom, hogy száraz és szétszórt csontok között küszködsz. Miként minden apa szenvedne, ha gyermekét e komor helyzetben látná, Én, a te Atyád is szenvedek. Elszomorít, hogy látom, amint a halál völgyében holtak kínozzák[1] a gyermeket, akit Királyi Udvaromban neveltem fel. A te örökséged az élők földjén van, hiszen Én teremtettelek és tanítottalak a szent Bölcsességgel, hogy mindenhol adj tanítást az emberiségnek hatalmam és fenséges dicsőségem Tetteiről! Emlékeztetni kívánom az emberiséget, hogy csak Szeretetből és Irgalomból cselekszem. Ily módon az e nemzedékre eső ostorcsapások sem jelentenek mást, mint Irgalmam bizonyítékát.

Uram, írva van, hogy csupán Akarnod kell, és készen áll hatalmad...

Az is meg van írva, hogy a bűn elkövetése után a bűnösnek megadom a bűnbánatot. Irgalmam üdvös menedékét nagy jóakaratomban egy megújult szívbe helyeztem, amely nagy buzgóságot és őszinteséget mutat majd Nekem bűnbánatában. Valóban, mihelyt megtörténik ez az alázatos cselekedet, bárki megtalálhatja azt a kincset, hogy Velem bensőséges kapcsolatban legyen. A bensőséges kapcsolat kincsében az ilyen lélek felfedezi barátságomat. Annál nagyobb az Én barátságom, minél őszintébb a bűnbánó lélek. Minden őszintén kimondott szó megerősíti iránta barátságomat, ami az ő bűnbánatának arányában növekszik.

Írva van: „Még Hozzá kiáltottam számmal, amikor nyelvem már zenghette dicséretét. Ha szívemben gonoszság lett volna, nem hallgatott volna meg az Úr. Ámde Isten meghallgatott, felfigyelt könyörgő szavamra."[2]

Meg fogja érezni mindenki, aki szeretne megmenekülni, hogy szüksége van a bűnbánatra, és Én meg fogom hallgatni bűnvallomását. A bűn zsoldja a halál. A bűn olyan, mint a méreg, és minél tovább marad bennetek, annál betegebbek lesztek, és annál közelebb visz a halálhoz. Minél kevésbé akarjátok magatokat megtisztítani tőle, annál erősebben fenyeget a halál. Megszabadul-

[1] A „kínozzák" jelentése: zaklatják.
[2] Zsolt 66,17-19

hattok a bűn mérgétől és meggyógyulhattok, ha megalázzátok magatokat, és ha ráébredtek, hogy egyetlen lehetőség van a bűneitektől való megtisztulásra, és ez a bűnbánat.

Mondjátok, ki kockáztatná közületek életét, és ki ne tenne valamit megmentésére, amikor rájön, hogy mérget evett vagy ivott, amitől meg is halhat? Hogy kigyógyuljatok abból, amit ez a halálos ital okozott, le kell hajtanotok fejeteket, és be kell vallanotok, hogy bűnösök vagytok. Bocsánatot kell kérnetek, akkor megtisztultok a méreg minden keserűségétől, és megszabadultok a kígyótól is, amelyet bensőtökben tápláltatok egész életetekben.[1] Én pedig, miután megszabadultatok, a bűnök helyét édességemmel töltöm be... Igen, mihelyt eltávoznak a bűnök, meggyógyultok és többé nem álltok ellen Törvényemnek. Készségesen hátat fordítotok a világnak, mert megpillantjátok Dicsőségemet és Ragyogásomat. Sugárzó Jelenlétem kívül-belül meg fog világítani benneteket.

Írva van: „Ti vétkeitek és bűneitek miatt halottak voltatok. Így éltetek annakidején a világ szokása szerint, a légűrben uralkodó fejedelem[2] hatalma alatt. Ez az a lélek, amely most a hitetlenség fiaiban működik."[3] Most azonban bűnbánatotokért és az iránttatok mutatott kegyelem által életre keltettelek benneteket Magamban...

Jóindulatomban felfedem előttetek az élet útját. Többé nem fogtok izzó szénen járni, hanem zafírokon. Az Isten, akit ti egykor kifejezhetetlennek és elérhetetlennek gondoltatok, határtalan örömet ad szívetekbe, amint Örömét kinyilvánítja előttetek: „Olyanok voltatok egykor, mint a föld, amelyen csak tövis és bogáncs terem, valójában lakatlan és megátkozott, de Velem olyanok lesztek, mint a kedvemre való föld, amelyet Szentlelkem forrásai öntöznek, és olyan termést hoztok, ami elfogadható Számomra."[4]

Ahogy már mondottam, aki elismer Engem, az a tökéletes erényt gyakorolja. A világnak ma nincs helye számomra. Értéktelen szemét foglalta el helyemet. Lázadók és bűnösök kóborolnak mindenütt, tetteik és szavaik megsértik Háromságos Szentségemet. Arcátlanságukban úgy gondolják, hogy helyemet részben valamiféle önmegvalósításnak, részben olyan törekvésnek kellene elfoglalnia, ami kizárólag rossz tettekre indít. Arcátlanságukban visszautasítják dicsőséges Jelenlétem elismerését. A világ a maga útját járja és önmagát dicsőíti, saját tetteit dicséri, tiszteli és Istent játszik... Azt hiszik, hogy mindent tudnak, pedig valójában semmit sem tudnak. Amíg meg nem ismernek Engem arról a sok jóról, ami körülveszi őket, és ameddig fel nem fedeznek Engem, olyan erőtlenek maradnak, akár a holttestek...

Napjaitokban az emberek hamis isteneket[5] keresnek és pogány módszereket követnek,[6] hogy reményük szerint tudásra és erőre tegyenek szert. A világot elbűvöli a kristályok és a levelek szépsége. Ezeket az Én Mindenhatóságom fölé helyezik, és ezektől kérnek gyógyító erőt Szentlelkem kegyes gyógyító ereje helyett. Ha olyan nagy hatással van rájuk ezek[7] formája, következtessék ki belőlük, hogy mennyivel hatalmasabb Alkotójuk, aki formát adott a kristályoknak, a leveleknek és mindennek!

Még ha ők[8] keresik is az Én Jelenlétemet, és ebben az igyekezetükben ejtette zsákmányul őket a Megtévesztő és így vezette félre őket, akkor sem vétlenek, hanem bűnösek, mert nem voltak kitartók. Ha képesek felkutatni az energiákat és azok nagyságát, a világot és

[1] Ez a kép, hogy a bűnbánat kiűzi a bennünk lévő „mérget" és a „kígyót", emlékeztet a megszállott emberre, aki megszabadulásakor szögeket, néha üvegdarabokat, drótokat és más tárgyakat hány ki.
[2] A Sátán.
[3] Ef 2,1-2
[4] Vö. Zsid 6,7-8.
[5] Hamis vallásokat.
[6] Mint például a bioenergetikai gyakorlatokat.
[7] A kristályok.
[8] Az emberek.

a világmindenséget, hogyan lehetnek ennyire lassúak abban, hogy megtalálják mindezek Alkotóját és Mesterét?

A Sátán azonban újból azzal a hazugsággal vezeti félre a világot, amivel egykor Évát... hogy Istenné lehetnek[1] ők is, elegek önmagukban és nincs szükségük Rám.

(Akkor az Atya fordult hozzám és így szólt:)

Meg fogom újítani szájadat, Vassula, hogy hallhatóvá tedd minden tanításomat és újból elbeszéld minden csodámat. Fontold meg, miképpen hajoltam le hozzád, hogy fenséggel és ragyogással ruházzalak fel téged és mindenkit, aki figyelmet szentel Rám. Szeretném megújítani e nemzedék hitét, gyengéden és részvéttel ápolva benneteket ebben az igen siralmas állapototokban.

Újuljon meg mind a két kezed, és az Én Nevemben adj áldást! Újuljon meg jobb kezed, amelyet megáldottam, legyen Házam eszköze és zeneszerszáma, amelyen keresztül sokan meghallják Szavaim hangját. Muzsikálj Nevemnek és örömödben énekelj szárnyaim árnyékában!

Ó Vassula, újuljon meg a füled is, hogy meghalljad, amint a Bölcsesség elmondja példabeszédeit, amelyek megszentelnek téged, amint hallgatod, és amelyek a Háromságos Isten felismerését és tudását közlik. Én városom, Szívem kedvese, légy hűséges Hozzám, és kegyelmem továbbra is veled lesz. Ne feledd származásodat...

Fenségem ragyogása van rajtad! Bátorság! Ne félj!

(Ez az üzenet csak 2002. augusztus 7-én fejeződött be.)

[1] 2 Tesz 2,4; Ez 28,2.

2002. augusztus 7.

[2]Nemcsak Egyiptom földjéről száműztelek, ahol megláttad a napvilágot, hanem az egész földről is. Oly módon száműztelek, hogy csakis Bennem legyen gyökered. Mennyei Udvaromban tanítottalak Szent Bölcsességgel, ami nem hasonlít ahhoz a tanításhoz, amit az emberek a Szentírásból és a Szenthagyományból vett idézetekkel támasztanak alá, isteni Szavaimat csupán ajkukkal ismételve...

Ki nem fejezhető módon fedtem fel előtted mérhetetlen Irgalmamat és túláradó Szeretetemet, amelyek tanítását és magyarázatát elhanyagolják gyülekezeteimben és nem úgy adják tovább, ahogy Én szeretném. Szent Nevemért visszatartottam Kezemet attól, hogy e bűnös nemzedékre essék. A Nekem nyújtott tiszteletért folytonosan megfékezem haragomat...

Ó Vassula! Szentlelkem hatalmát úgy árasztottam ki, mint azelőtt még sohasem a történelem folyamán. Oly módon teszem eléd a tanítást, hogy még a tanúlatlan is fel tudja fogni. Írva van, hogy az Irgalom és a harag egyaránt az Úré, és döntésem szerint Irgalmamnak engedek szabad utat.

Szentlelkem ismételten olyan tanítást adott nektek, ami édesebb a méznél, még a kaptárból csorduló méznél is. Jó illattal töltöttem be a világmindenséget, felkentem vele egész teremtésemet. Mindenkinek megengedtem, aki meg akart ismerni Engem, hogy jöjjön közel Hozzám és Szájamból lélegezze be a kegyelmeket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a lelke megnyugodjon, a szíve pedig Belém és az Én Törvényembe legyen oltva...

Ki más adhatna a lelkeknek olyan megnyugvást és szabadságot, mint Szentlelkem? Ki más emelhetné fel lelketeket az Istenhez, mint az Én jóakaratom és Szeretetem kimondhatatlan leereszkedése?

Arra tanítottalak és emlékeztettelek benneteket, amit mindenkor mondtam,

[2] Az Atya szól.

hogy lelketeknek nemcsak Egyeduralkodó Mestere, hanem Barátja is vagyok, és megengedem, hogy ki-bejárjatok Udvaromba, hogy beszéljetek Velem, elmondjátok véleményeteket és uralkodjatok is Velem együtt. Kegyelemből emeltelek fel benneteket, hogy a kegyelem által legyetek gyermekké, miként az Ige a természet által Fiú…

Mondhatjátok-e, akik Engem olvastok: „Megtanultam, miként birtokoljam Istent. Ő, aki örökbe fogadott engem és megismertette Magát velem anélkül, hogy elvesztette volna természetfelettiségét, Ő, aki minden lényt körülvesz és mindent betölt Fényességes Világosságával anélkül, hogy határaik közé kényszerülne, engem is birtokba vett és mindent Isteni Akarata szerint rendezett el bennem.” Mindent, igen mindent, ami Tőlem való, áthat az Isteni Szeretet.

Miként korábban mondottam, felbecsülhetetlen kegyelmet kell kapnia annak, aki e szavakat kimondja. Ha képtelenek vagytok kimondani, hagyjatok el mindent, jöjjetek Hozzám most és bánjátok meg bűneiteket! Azután engedjétek, hogy a Szentlélek leszálljon rátok és Világosságával Katedrálissá alakítsa lelketeket…

Ó mily örömmel fog akkor gondoskodni rólatok! Lerakja bennetek az Alapot, amelyre Én tanítottalak: az igaz teológiát, ami nem más, mint hogy szemléltek Engem, aki a ti Istenetek vagyok. E szemlélődéstől elragadtatva fog lelketek a magasban szárnyalni és mélységeimben szemlélni Engem, a ti Isteneteket. Uralmam akkor kezdetét veszi bennetek. A Szentlélek rátok leheli átalakító Leheletét és Magán a Bölcsességen keresztül lépésről lépésre felfedi lelketek előtt az Isteni valóságokat. Felfedi előttetek, amit filozófusaitok és tudósaitok mind a mai napig nevetségesnek és képtelenségnek tartottak. A Szentlélek Világosságánál majd megértitek és felfogjátok Szeretetem magasztosságát, az Isteni gazdagságot, amit megadhatok lelketeknek, valamint mindazt, ami azokból javatokra válhat. Megszentellek benneteket, miközben Mi tibennetek lakozunk, ti pedig Mibennünk lakoztok. Miként a Szentírás mondja: „Készíts magadnak lakóhelyet Bennem, ahogy Én is elkészítem a Magamét tebenned.” Az Igazi Szőlőtő részévé[1] váltok.

Igen! Lelketekbe árasztom kegyelmemet. Én, a ti Istenetek szerelemmel szeretlek benneteket! Oly nagy szerelemmel, hogy gyengeségetek ellenére is bennetek lakozom. Minél tovább szemlélitek Háromságos Szentségemet, annál inkább meg fogtok érteni Engem. Minél jobban megismertek Engem, annál láthatóbban tükrözöm belétek Képmásomat.

A Mennyekből akkor Angyalaim és a legfelső karokhoz tartozó Fejedelemségek erős, dallamos hangot hallatnak. Együtt, egy hangon fognak dicséreteket énekelni a Himnusznak:[2] „Újból feltárult Isten misztériuma, felfedte háromszor Szent Örök Világosságát, megjelölte Képmásával a szeretett lelket, akit kiválasztott, hogy megadja neki kegyelmét. Ó milyen jótetemények várnak e lélekre! Dicséret és dicsőség Urunknak, Istenünknek!”

Ámen…

Értitek, mit kínál nekünk az Isten?
Figyeljetek Tanításaira,
és ne vegyétek semmibe őket!

Beszédem hallatán ujjongani fog a szegény, és az alázatost felemelem. A megtérés és a békesség megment benneteket. Jöjjetek vissza Hozzám, csupán arra várok, hogy kegyelmes legyek hozzátok…

(Később Jézus szólt:)

Vassula, a Szentírás mondja: „Amikor a békeszerzők a békéért dolgoznak, olyan

[1] Jézus Krisztus részévé.
[2] Istennek.

magot vetnek, amelyek szentségben hoznak gyümölcsöt."[1]

Tekintéllyel és fenséggel tanítottalak, és neveltelek, hogy képes légy úgy kimondani Szavaimat, ahogy Én akarom. Szavaim békét, szeretetet és reményt adnak az emberek szívébe. Bűnbánat által juttattalak el benneteket a kiengesztelődésre.

Nem Tőlem való, ha valaki kárt okoz társa szívében. Nem Tőlem való, ha valaki azt állítja, hogy prófétai adománya van, de csak büntetésekről és csapásokról beszél. Ha azonban valaki figyelmeztetéseimről, békéről és bűnbánatról prófétál és szava igaznak bizonyul, arról az emberről el kell ismerni, hogy valóban Én küldtem. Igen, aki bátorít, vigasztal és javára van a közösségnek, arról tudd, hogy valóban Én küldtem.

Óvtalak attól, hogy valakit csupán szavai alapján fogadj el vagy higgy annak, aki azt állítja, hogy Tőlem kapja szavait, még ha csodákat művel is, és jeleket mutat fel, amilyen például a halottak feltámasztása. Figyelj azonban arra, aki nem kelt olyan vitákat, amelyek ellentmondanak a hit misztériumainak, mert az Én választottaim megkapják a Szentlélek kegyelmét, ami örömmel tölti el hallgatóikat. Szavaik felemelik a lelkeket, angyalaim és szentjeim közelébe viszik őket, mert szavaik valójában az Én Szavaim, amelyek Katedrálissá alakítanak benneteket. Szavaimnak nemcsak tekintélye és ereje van, hanem lángra lobbantva lelketeket égetnek is és ugyanakkor megvilágosítják lelketeket.

Az isteni valóságokat, amelyeket választottaim fednek fel előttetek, egyedül csak a Szentírás és a Szenthagyomány szerint hirdetik, és mást nem hirdetnek. Honnan tudjátok, hogy valóban Én szólok hozzátok? Az igaz Tudás alapján, amit Tőlem kaptok. Ti, akik valóban halottak voltatok és oszlásnak indulva feküdtetek a halál völgyében, ébredésetekben meg fogjátok tudni, ki emelt fel benneteket a kegyelemmel. Bűnös ez a világ, amelyben élsz, gyermekem, és bűne napról-napra növekszik. Talán ne aggódjak érte?

Amikor napjaitokban beszélek, és a pásztorok nem figyelnek Rám és nem hiszik, hogy Én szólok, akkor olyanok ők, mint akikről a Szentírás mondja: „Őreink vakok, semmit sem vesznek észre, saját útjukat járják, saját érdekük szerint..." Egyházam mindig gyarapodni fog a Szentlélek által és sohasem vész el. Mindenkor meg fog újulni, annak ellenére, hogy mérgezett nyilakkal veszik célba. Ugyanazokkal a mérgezett nyilakkal veszik majd célba küldötteimet is.

Az egész világ hanyatlóban van bűne és hitehagyása miatt, mert nemcsak Törvényemet szegik meg, hanem mindazt, ami Szent. Miért lep meg tehát bárkit, ha Szentlelkem kegyelme növekszik? Jaj! Milyen ítélet vár azokra, akiknek bűnös szíve választott lelkeimet zaklatta, nem fogják örökölni Országomat, hacsak meg nem hallom ajkukról a bűnbánat szavát...

Vassula, Velem együtt csendességben fogsz munkálkodni, hogy bevilágítsd a sötét völgyeket.[2] Mindaz, amit a Szentlélek ad neked, hogy leírd, az e nemzedék és az utána következők tanítására lesz, ezért aki szembehelyezkedik veled a küldetésben, amit Én adtam neked, az Szentlelkem művével helyezkedik szembe. Hirdesd mindazt, amit mondok neked, mert új lénnyé tesz mindenkit, aki hallgatja Szavamat. Ne szentelj figyelmet azokra,[3] akik ezt mondják: „Ha Isten küldött téged, és ha szavaid Istentől valók, tanúsíts alázatot azáltal, hogy elrejtőzöl a tanítással együtt a világ elől. Többé ne mutasd sem magad, sem a tanítást bejárva a világot!"

Így válaszolj ezeknek az embereknek: „Nem leszek olyan, mint a gonosz szolga, aki elrejtette talentumát és büntetést

[1] Vö. Jak 3,18. A magyar bibliafordítás szerint: „Az igazság gyümölcsét békében vetik el azok számára, akik békét teremtenek."

[2] A csend az üzenetek leírására vonatkozik, ami nem kelt zajt.

[3] Más szavakkal: ne háborodj fel azok miatt.

kapott, mivel semmit sem tett talentumával. Én inkább meg akarom sokszorozni talentumaimat és dicsőítem Istent, aki azokat rám bízta. Nem csak e nemzedéknek adom át e csodálatos csodát,[1] mert maguk az angyalok fogják továbbadni Isten Szavát és folytatni terjesztését mint a magasságokból hulló magok esőjét az eljövendő nemzedékek számára, hogy megújítsa Isten teremtését és széppé tegye az Egyházat. Hogy megédesítse és kinyissa gyermekei száját, és azok dicsőítsék Őt. Hogy felnyissa szemüket és alkalmassá tegye arra, hogy megvizsgálják szívüket. Meg vagyok jelölve körös-körül Urunk Isteni Nevével, és nem félek. Én az Ő hangos könyve vagyok és ugyanazokat az Igazságokat hirdetem, amelyeket az Úr adott nekünk. Így semmi sem új, semmim sincs, testvérek, ami tőlem való és új, de mindaz, ami tudomásomra jutott, az az Isteni Tudásból és a Háromságos Isten Szájából való." Ezt kell mondanod nekik az Én Nevemben!

Szemlélj Engem a mélységekben, kedvesem, és pihenj meg a Szívemen…

2002. szeptember 8.

Írd, a Szentírás mondja:

„Aki más emberre konokul haragszik,
hogy keres Istennél
gyógyulást magának?
Aki nem könyörül meg az embertársán,
a saját bűneiért hogyan imádkozik?"[2]

Ne feledkezz meg Szeretetem Törvényéről és maradj hűséges Hozzá. Vess el minden gyűlöletet, kegyetlen gondolatot és fordulj Hozzám… Vassula, e nemzedék gyermekei közül sokan élnek ebben a bűnben, a harag és a gyűlölet bűnében. Szenvedélyeitek rabjai vagytok és bajnokok, amikor gonoszságról van szó…[3]

Bár közületek senki sem igaz, Én, Jézus Krisztus, mégis kinyilvánítottam jóságomat és túláradó Szeretetemet az emberiség iránt, és nem vártam olyan jóságot vagy igazlelkűséget, ami tőletek származna. Könyörületem oly nagy irántatok, hogy rábírta Irgalmamat, legyen kegyes hozzátok, mentsen meg benneteket az újjászületés tisztító vize és a Szentlélekben való megújulás által.

Kincset tettem eléd,[4] nemzedék, de lelketek nem veszi észre. Többnyire elmentek mellette és nem vesztek észre semmit. És ó, hányszor nyújtottam felétek a Kezem, hogy Magamhoz vonjalak benneteket, ti pedig felfedezzetek Engem. Vajon elrejtem-e előletek kincseimet? Hiszen Én Magam vagyok a Kincs! Még soha, senki nem mondta nektek, hogy Én vagyok Mennyei Vőlegényetek? Én vagyok az Életadó forrás ragyogó, tisztító vize, aki megtisztít, megújít és Életet lehel belétek.

Én vagyok a Feltámadás. Ezért ne habozzatok, hanem nyissátok ki szemeteket és siessetek Hozzám! Ne legyetek kívülállók! Tanított-e már benneteket valaki arra, hogy az a szeretet legnemesebb bizonysága, ha elfogadjátok Keresztemet? Keresztem a ti megváltásotok eszköze, más szavakkal, az életadó Fa. Megváltásotok eszköze által a halál völgyéből a boldogító Isten-látásra juttok.

Én vagyok a Feltámadás, és Én tettelek benneteket a feltámadás fiaivá és leányaivá. Ha megmaradtok a bűnben, ha nem bocsátotok meg felebarátotoknak, és konok szívetek megtelik gyűlölettel, akkor visszautasítjátok az Istent. Ha elkötelezitek magatokat a bűnnek, a Szentlélek elkerül benneteket, mert tudatosan utasítjátok vissza a bűnbánat cselekedetét, a szeretet cselekedetét…

Ha megmaradtok ebben a bűnben, az olyan, mintha azt mondanátok Nekem:

[1] Az „Igaz Élet Istenben" Üzeneteket.
[2] Sir 28,3-4
[3] Az Úr azokhoz szól, akik súlyos bűnben vannak.
[4] Értsd: rengeteg útmutatást.

„Mester, Én jobban szeretnék a síromban maradni. Halott akarok maradni és a holtak között élni." Testetek ugyan már oszlásnak indult, el fogtok enyészni, és ti még mindig visszautasítjátok az Életet? Bűnötöket letagadni annyi, mint az Életet letagadni! Jöjjetek inkább Hozzám, a szentekhez és azokhoz, akik a földön már közel állnak a tökéletességhez, akik lelki békével szemlélnek Engem, akiket kimondhatatlan gazdagsággal és mennyei misztériumokkal töltök el.

Szent, Egylényegű Háromság,
a bűn és Istennek elutasítása
napjainkban lerombolta
Krisztus Egyházának egy részét.
Miképpen válhat Krisztus Teste
felismerhetővé mibennünk
e siralmas állapotunkban?

Szétszóródtunk, Uram
mint lélektelen anyag.
Énünk és a büszkeség lelke
tépett darabokra minket.
Hol van bennünk
a hit megkülönböztető jele, a szeretet?
Mindig ott van az ellenkezés szándéka,
és javában dúl még a múltbéli gyűlölet is,[1]
sokakban lakik engesztelhetetlen lélek.

Ó, megbocsátásnak áldott cselekedete, szeretetnek cselekedete, boldogok, akik szívesen fogadnak téged! Nem leszel bemocskolva többé, hanem Csókot kapsz Megváltódtól homlokodra. Boldog, aki szakít bűnével, mert látni fog Engem, a Kincset, és rálép a szentség útjára. Boldog, aki lelkesen és szenvedélyesen átöleli Keresztemet, mert el fog jutni a Boldogító Istenlátásra és lelke kimondhatatlan örömöket fog megismerni.

Ma csodákkal és mindenen áthatoló Hangommal árasztalak el, nemzedék. Hogy kimentselek adósságodból és a bűn mocsarából, elénekeltem számotokra a Mennyek énekét,[2] megmutattam nektek Szívem Menyegzős Szobájának titkait, és hogy megmentselek minden bűntől, szüntelenül veletek vagyok. És ha szemetek nem látja Vőlegényeteket, az azért van, mert le van zárva a bűn hályogával...

Ahogy már mondottam, vessetek el minden kegyetlen gondolatot magatoktól, ne adjatok egy talpalatnyi helyet sem a Sátánnak azáltal, hogy kitartotok bárki ellen érzett haragotokban, mert a Mennyei Atya szigorúan fog bánni veletek. Ne legyetek olyanok, mint a gonosz szolga,[3] aki társát tartozása miatt könyörtelenül börtönbe záratta.

Ne maradj közömbös, hanem gondolj irántatok való leírhatatlan Irgalmamra, nemzedék! Váltsátok tettekre mindazt, amit mondtam és fogadjátok a Kegyelem Szentlelkét!

Legyetek egy!

2002. szeptember 13.

Nem elég csupán a Szentírás alapján megismernünk és megértenünk az Istent. El kell merülnünk Őbenne, hogy képesek legyünk megismerni és megérteni Őt. Ez az, amit „Isten megízlelésének" nevezünk.

Igen, alakot kell öltenem szíved belsejében, ahogy neked is át kell alakulnod mélységeimben.

Gyermekem, Jahve vagyok, és gyönyörűségemet lelem abban, hogy meglátogatlak szegénységedben. Szabadságot adtunk neked, kiemelvén téged a sötétség völgyéből, hogy a Mi ragyogó Világosságunkban élj.

Most ébredj tudatára annak, hogy Királyod szolgálatában állsz! Felfogod-e, hogy dicsőségembe öltöztettelek, eltöltöttelek ragyogásommal, és most szabad bejárásod van Királyi Udvaraimba? Bízz

[1] Itt visszaemlékeztem néhány múltbéli eseményre, például arra, hogy jóval az egyházszakadás után egyes ortodox papok még mindig milyen gyűlöletet táplálnak katolikus testvéreikkel szemben, hogy mást ne mondjak...

[2] Az Úr az Üzeneteire gondol.

[3] Mt 18, 23-35

Bennem, ha Velem beszélsz és boldogan fogadd el kegyességemet!

Boldogok, akiknek gyermeki a szívük, nem kételkedtek és nem is fognak sohasem kételkedni ezekben az Üzenetekben, amelyek a Bölcsességtől származnak. Megnyíltak a kegyelem előtt és megkapták Világosságomat lelkükben. Aki ily kimondhatatlan módon nyilvánítja ki Magát az emberiségnek, az nem kisebb, mint a ti Teremtőtök, aki e Szavakon keresztül sokakat visszahozott Hozzám, az igaz életbe.

Én vagyok az, aki arra buzdítalak benneteket, hogy emeljétek szemeteket a mennyekre és ne vétkezzetek többé. Újból és újból bőséges ismereteket adtam Magamról, hogy Engem megismervén örököljétek Országomat is. Sohasem beszéltem durván. Szelíden bántam veletek, nem e világból való szelídséggel. Szavaim egybehangzanak a Szentírás tanításával.

Boldogok, akik elfogadták e tényt anélkül, hogy próbára tettek volna Engem és vakmerőségükben megfenyegették volna küldöttemet. Ők megkapják a próféta jutalmát. Bizonyára hallottátok már, hogy küldötteim az Én Nevemben beszélnek. Akik nem hisznek nekik, csalóként bánnak velük vagy vádolják küldetésüket, azok vétkeznek Ellenem, aki általuk beszélek.

Miként hangsúlyoztam, semmi olyant nem mondtam, ami ellentétben van a Szentírás tanításával, mert minden kimondott Szavam egybehangzik azzal, amit régebben mondtam nektek, mégis úgy tűnik, hogy sokan nem merültek bele eléggé Szavam[1] értelmezésébe. Ha megtették volna, felismerték volna mai Ódámat. Meglátták volna Képmásomat Benne, mert nem különbözik nektek adott Szavamtól. Valójában senki sem tud belemerülni ebbe a misztériumba, a veletek beszélő Isten misztériumába, aki él és napjaitokban közöttetek van, és senki sem tudja megérteni, ha csupán a Szentírást olvasta. Többre van szükségetek ahhoz, hogy Szavam mélységeibe hatoljatok.

A Szentlélek megvilágosítja számotokra a Szentírást, Ő tanít meg arra, hogyan értsétek. Hallottatok-e olyan emberről, aki éjjel is tud olvasni, amikor leoltanak minden világítást? Csak akkor lát és akkor tudja elolvasni a szavakat, ha világosságot gyújtanak. Ti semmit sem láttok a Világosság, a Szentlélek nélkül, aki átjárja gondolataitokat, aki messze felülmúlja a csillagok fényét. Nélküle rejtve maradnak előttetek Szavaim, a Bölcsesség kijelentései és tanításai: egyedül a Szentlélek adja meg a szükséges világosságot elméteknek, hogy megértsétek a mennyei közléseket. Másképpen Szavaim lepecsételtek és elzártak maradnak. Ez az oka annak, hogy oly sokan nem ismernek fel Engem e Szeretet-ódában.

Miként mondottam, a Szentírás az Én Isteni Képmásomat tükrözi, és ha ti nem láttok meg Engem ebben a hozzátok szóló Ódámban, amelyet a szerető Irgalmasság adott, az azért van, mert még nem tapasztaltátok meg gyengédségemet és nem ízleltétek meg édességemet. A ti úgynevezett tudásotok nem elég ahhoz, hogy meglássatok Engem. Boldog, aki kinyitja szívét és a szív egyszerűségével fogad Engem, az nem tekinti Ódámat merő szavaknak, hanem meglátja benne a hatalmat, a Szentlelket és az erős hitet. És hozzátenném, hogy nektek elénekelt Ódám eleven erő azok között, akik hisznek benne.

Azt kívánom, teremtés, hogy láss Engem, ezért nyilvánítom ki szakadatlanul irántad érzett Szeretetemet életed első napjától kezdve. Vajon hallom-e egy napon tőletek: „Dicsérjük Istent, mert kimutatta irántunk végtelen Irgalmát és megengedte, hogy megtapasztaljuk Jóságát. Ha fel nem fedte volna Szent Arcát a szívünkben, mi is azokhoz tartoznánk, akik azt hiszik, hogy felfedezhetnek Téged csupán a világi bölcsesség és tanulmányaik által. A Te kincsed, Uram, el van

[1] A Szentírás.

rejtve a tudományos műveltségű bölcsek és azok előtt, akik azt állítják, hogy ismerik misztériumaidat és a lelki dolgokat, pedig valójában nem ismernek Téged."

Tanítottalak benneteket, hogy gyarapodásotok érdekében csak a mennyei dolgokkal foglalkozzatok, és megmutattam nektek új éneteket. Örömmel prédikáltam megkülönböztetés nélkül az egész világnak. Mint Atyának, az a szándékom, hogy életeteket szüntelen imádsággá téve felékesítsem és megújítsam teremtésemet. Miért e sok lárma Nevem körül? Miért engeditek, hogy elhagyjon derűs nyugalmatok, és e világ diktáljon nektek? Legyen számotokra a Háromságos Isten élő valóság! Életeteknek a mennyei sugallatok körül kellene forognia és mélyen el kellene rejtőznie az Én Fiamban, Jézus Krisztusban.

Felfedezheti-e valaki saját erejéből mérhetetlen Kincsemet? Amíg nem kapja meg a megértés belső világosságát, sötétségben marad. Megismétlem: boldogok, akik hisznek Irgalmas Felszólításomban, el fogják nyerni meghitt barátságomat.

Ki a keresztény tudás, a prófétaság Forrása? A Szentlélek az, aki tanít és minden eszközt felhasznál arra, hogy átalakítsa és megújítsa teremtésemet. Kérdezzétek meg azokat, akik álomba merültek és tagadják a ti időtök próféciáit, hogy megértették-e a Szentírást és mindazt, amit tanít?

Prófétákat kentem fel arra, hogy hirdessék Szavaimat az Idők végéig. Felruháztam őket Illés lelkével. Nem olvastátok, hogy „próféták fogják követni őt?"[1]

Aki kinyitotta Előttem szívét és önként megengedte, hogy belépjek hozzá, az learatta az élet termését. Számára a Szentírás lepecsételetlen és isteni Ódává, élő Szóvá, Isten látásává és lelke isteni ruházatává válik. Jelenlétemből fakadó benső megvilágosodása megalapítja szívében Országomat. Fel lesz fedve minden misztérium, amely lepecsételtnek látszott, a Szentírás pedig hangos és hallható énekké válik fületekben. Én, a ti Vőlegényetek[2] kilépek Királyi Udvaromból, hogy szeretetteljes szándékom szerint Magam felé fordítsam szíveteket.

Legyetek tudatában annak, hogy állandóan megsért Engem nemzedéketek, amelyet az ördög arra tanít, hogy engedelmeskedjen mindannak, ami ellentmond Isteni Igazságon alapuló Szeretet-törvényemnek. E nemzedéket mindenféle szél meghajlítja, ezért végigjárja mindazokat a kerülőutakat, amelyeket a Sátán mutat neki. Fiam és Én most teljes lehetőséget adtam nektek arra, hogy a bűnbánat által visszatérjetek Hozzánk, mert részvéttel vagyunk irántatok és irgalmasak vagyunk, de ó... közületek oly sokat félrevezetett saját elbizakodottsága...

Írva van: „Gonosz véget ér a megátalkodott szív, elvész a veszélyben, aki azt szereti."[3] A világ ma oly sok rosszat kínál nektek! Jobban teszitek, ha Rám hagyatkoztok, aki Pajzsotok vagyok, és ezt mondjátok: „Vessük magunkat Isten Karjaiba, ne kerüljünk az emberek kezébe, mert amilyen nagy Ő, éppoly nagy Irgalma."[4]

Ó, bűnös hajlam! A föld népe ezen Óda és figyelmeztetés ellenére sem bánja meg bűnét és nem szakít vele, igen kevesen követik Szeretetem Törvényét, nem cselekednek tetszésem szerint. Mennyei Udvaromból újból és újból lehajolok hozzád, nemzedék, hogy kiemeljelek mocsaradból. Elküldtem hozzád illatos tömjénnel áthatott küldötteimet, akiket angyalok készítettek fel arra, hogy szárnyukon vigyék isteni Ódáimat. Akik megízlelték Szavaimat, azok helyes irányba indultak. Milyen ragyogóvá váltak, miután megízlelték Szavaimat, amelyek méznél is édesebbek szájuknak!

[1] Vö. Sir 48,8.

[2] Vö. Iz 54,5.

[3] Sir 3,26

[4] Sir 2,18

Ezekben az években lelki táplálékból csodálatos lakomát készítettem és tálaltam fel. Hit és erény volt Szeretetem Mondanivalója számotokra. Az Igazság ügyéért emeltelek fel Jogarommal téged, nemzedék. Megmozdult-e valaha a szívetek? Édes a dallama ennek a nemes Ódának, nem hallottátok még? Nem hallottatok Engem, amint egyenként megszólítottalak benneteket a boldogság olajával felkent Szeretet-üzenetemmel? Nem értettétek meg, hogy ezekben az években miként kentelek fel benneteket? Álljatok meg egy kicsit, gondolkozzatok el és fogjátok fel, hogy Isten vagyok Fenségben és Ragyogásban.

Jaj a figyelmetlen szívnek, akinek nincs hite, mert az ilyennek nem lesz pártfogója az Én Napomon! És jaj nektek, akik nem akartok többé kitartani erényben és igazságosságban! Mit tesztek majd az Úr látogatásakor? Mit tudtok majd mondani az Úr Napján? Képesek lesztek-e kiállni a Tűzpróbát?

Ti most testileg-lelkileg hozzá vagytok láncolva ehhez a világhoz. Dühében a Sátán nem enged el, hanem rabságban tart börtönében, hogy elcsüggesszen benneteket, akik visszautasítottátok a bűnbánat kegyelmét. Fátylával elhomályosította látásotokat, és így az ő játékszerei lettetek. A bűnbánat szétszakítja láncotokat, és a hozzátok beférkőzött gonosz lelkek egész seregét űzi ki belőletek, bár egyesek őrködnek szánalomra méltó lelketek felett.

Nyomorúságosságotokban nincs erőtök és akaratotok ahhoz, hogy legyőzzétek ellenségeteket és levessétek a test béklyóit, amelyek a világhoz kötnek benneteket. Ma, az Irgalomnak ebben az idejében felkínálom neked a kegyelmet mint adományomat és mint Hozzám vezető helyes ösvényt.

– Felkínálom neked, hogy vállamon hordozlak lábadozásod idején.

– Felkínálom neked a békét és a pihenést, mert Velem nem fogsz gyötrődni és elfáradni.

– Felkínálom angyalaimat, akik kimondhatatlan gyengédséggel fogják bekötözni sebeidet, amelyeket a világ szenvedélyei ejtettek lelkeden. Segíteni fognak gyógyulásodban, visszahoznak az életbe, felfrissítik elgyengült lelkedet, hogy új életet élj Énbennem.

– Felkínálok neked egy helyet a Szívemben, ahol kivirágzol a Bölcsesség mélységes tanításától. Elhalmozlak felbecsülhetetlen adományokkal, miként a vőlegény halmozza el menyasszonyát, aki foglyul ejtette szívét. És kinyilvánítom irántad való Szeretetemet, menyasszonyom. Míg két Karomban tartalak, elénekelem neked teremtésem Ódáját és azt, hogy te miképpen keltél életre. Felfedem előtted a föld keletkezését megelőző misztériumokat, és miközben lelkednek udvarolok, te így szólítod meg a Bölcsességet: „Nővérem!” Igen, ki fogom szabadítani lelkedet, mint hurokból a madarat. Szabaddá teszlek, mint a csapdából kimentett gazellát, ha hajlandó vagy visszatérni Hozzám és bűnbánatodban elismerni Engem.

– Felkínálom neked balladáimat és azt az egyedüli kegyelmet, hogy Jelenlétemben lehetsz, egyedül te és Én.

– Felkínálom lelkednek, hogy mindenkor Velem játszadozhat, és Én mint Apa, aki gyönyörködve szemléli gyermeke fejlődését és növekedését, sasként fogok őrködni Országomra, amely benned megalakult.

– Felkínálom neked azt, amit hozzáférhetetlennek és elérhetetlennek mondasz, amit egyedül Én kínálhatok fel, és ami túl van az emberi felfogóképességen. Olyan ösvényt kínálok, amelyen nem járnak a büszke szívűek, olyan ösvényt, amelyen filozófus sem járt még soha. Arany és kristály nem

vetekedhet értékben azzal, amit Én kínálok neked. Nem lehet megvásárolni semmilyen súlyú aranyért, nem lehet megfizetni érte semmilyen súlyú ezüsttel, árát nem lehet meghatározni a legtisztább aranyban, ónixban vagy zafírban, mert a Szent Bölcsesség értékét nem lehet felmérni, egyedül Én birtokolom és kínálom fel annak, akinek akarom.

Felkínálom neked azt, ami láthatatlan az emberek szemének és ragyogásában mégis dicsőséges. Felkínálom a Szent Bölcsességet, ha rettegsz a bűntől és bűnbánattal menekülsz a gonoszságtól, jól megfontolva, hogy életedben mi volt helytelen. És ha megkérdezed: „Mondd, Atyám, mondd meg, honnan való a Szent Bölcsesség? Hogyan lehet megérteni, mivel kívül esik minden élőnek ismeretén és el van rejtve a teremtés elől?" Ezt fogom válaszolni neked, gyermekem: „A Bölcsesség? Az nem más, mint az Úr félelme. A megértés? Az a bűn kerülése." Minden embernek felkínálom a Bölcsességet, aki elfordul a sötétségtől, mert míg a láthatatlan szépségeket szemléli, a Bölcsesség örömmel napvilágra hozza az elrejtett titkokat, amelyek dicsőséges Világosságában láthatóvá válnak.

Bennem keressétek tehát örömötöket, mert az Én elveim nemesek és tiszták, és Én szelíden és jóságosan uralkodom. Kegyelemmel töltöm el azokat, akik megbánják bűneiket. Ellenszenves számomra minden rosszindulat és romlottság, de Lelkem megszabadítja azokat, akik beismerik bűneiket és szakítanak az alattomos, gonosz lelkekkel.

Nem földi uralkodó vagyok, hanem az Igazságosság Uralkodója. Rendeleteim nemesek, szabályaim tökéletesek, ragyogással, fenséggel teljesek, de a Szívem szelíd és alázatos. Felkínálom szíved felvidítására és örömére, hogy meggyógyítom látásodat, megnyugtatom szemedet, hogy láss Engem, a te Istenedet, mialatt félelemmel így kiáltasz Hozzám: „Dicsértessék a Háromságos Isten, a háromszor Szent! Dicsőség Istennek, aki felemelte lelkemet és nagy dolgokat tett velem! Szent az Ő Neve! Istenemet dicsérem, aki meggyógyította közömbös lelkemet és kegyesen megengedte szememnek, hogy lássam Arcodat. És Jóbhoz hasonlóan én is énekben mondom el: »Vétkeztem és letértem a helyes ösvényről, de Isten nem büntetett meg úgy, ahogy megérdemeltem volna. Megmentette életemet attól, hogy szakadékba essen és megengedi, hogy életemet a Világosságban folytassam.« Értitek, testvérek? Értitek? Ezt teszi Isten minden korszakban az emberiségért, kimenti a lelkeket a szakadéktól és fényesen felragyogtatja Világosságát felettünk."

Megadom neked, hogy lásd Istent, aki ma hozzád beszél. Ezt a látomást sohasem fogod elfelejteni. Istennek e gyönyörűséges szemlélésében, lelked gyötrelmében[1] lángra lobban a lelked és így fog Hozzám kiáltani:

„Uram, Te tudod, hogy bensőmben most össze vagyok törve, ugyanakkor, Uram, lángolok is. Rád néztem és lángra lobbantam az isteni Szeretettől, ami apránként semmivé tesz engem. Ragyogó Nap, Te közel vittél Magadhoz engem, a visszataszító bűnöst, és kétszer sem gondoltad meg, hogy ártalmára lehetek Jogarodnak. Megengedted bűnös szememnek, hogy szemlélje Fenségességedet és Szépségedet, ami felülmúlja a legszebb Angyalokét, és míg e Csodán álmélkodtam, szavakkal ki nem fejezhető módon sebet ejtettél rajtam. Képtelen vagyok betölteni szomjamat, sírok és ez az állapot nyomorúságossá tesz. Dicsőséges Jelenléted vágyat ébresztett bennem, hogy megtanuljam, miként szeresselek és legyek Veled egybefonódva. Fájdalmam egyre fokozódik, és Angyalaidat kérem, hozzanak enyhületet, bár újból meggondolva azt kérem, hogy mégse küldd hozzám Őket, hadd emésszen e tűz sebet ütve rajtam, hadd lobbantsa lángra egész

[1] A fájdalom miatt, hogy nem lehetünk a teljes, boldogító Isten-látásban és a Mennyben.

valómat e szomjúság, melyet Utánad érzek, ó emberiség Szerelmese! Isteni látogatásod hadd fokozza Utánad érzett szomjamat, hogy még jobban akarjalak Téged!

Semmi sem azonos a Te uralmaddal! Semmi! Rám néztél, és tekintetünk találkozott. Drágakőnél ragyogóbb Szemed magához vonzotta az enyémet. Szemedben akkor két fénysugár jelent meg, megvilágosították lelkemet, mintha ezernyi csillag fénye gyűlt volna össze bennem, és eltűnt minden sötétség és komor árny a lelkemből. Zavarban voltam, hogy hirtelen megkaptam Kegyelmed Világosságát, és dicsőséged elviselhetetlennek tűnt a test és a vér számára. Akkor intettél nekem, én elaléltam, és mintha eltűnt volna lábam alól a talaj. Szeretetteljes szavaidtól erőtlenné válik a szívem, mert szegény lelkem nehezen viseli el ellenállhatatlanságukat. Felmérheti-e valaki Nagyságod és kimondhatatlan magasztosságod nagyszerűségét? Ki látta Jahvét anélkül, hogy a megrendüléstől el ne alélt volna? Elerőtlenedem ily magával ragadó Szépség láttán!"

Mondd hát, teremtmény, akit szeretek és akiben gyönyörűségemet lelem, milyen az, amikor felfedezel magadban Engem? Milyen az, amikor a Mindenható Isten Karjaiba hullsz? Milyen? Mondd el, Szívem kedvese, milyen az, amikor Teremtődet hallod, amint neked és egyedül csak neked énekel Ódákat és Balladákat, miközben Engem szemlélsz? Milyen az, ha tudod, hogy aki neked énekel és aki elérhetetlen Világosságban él, aki mindent a Kezében tart, azt a szívedbe fogadhatod, bár szíved mégsem szoríthatja határai közé Őt? Milyen az, amikor csillogó vizemben tisztogatlak Magamba merítve téged?

Légy ezért jókedvű és élj jámbor életet! Ragyogásomhoz semmi sem fogható, ha Velem beszélgetsz, az felejthetetlen emléket hagy benned. Ha Engem szemlélsz, az megnyugtatja, bár sohasem csillapítja, hanem csak fokozza szomjadat. Egyedül a Boldogító Isten-látásban tud majd lelked lecsillapodni és megnyugodni Jelenlétem teljességében. Irgalmas segítségem nélkül lelked még születésed előtt elhervadt volna, teremtmény. Segítségem nélkül életed magányos lenne, megdermedne és elveszítene minden kapcsolatot Velem, az Istennel! Ó bárcsak tudná lelked, milyen veszélyek között jár nap mint nap!

[1]Gyakorold képességeidet, Vassula, és fogadj magadba Engem![2]

Ó, áldott Uram,
csillogó Folyamként kiáradva rám
Te újból és újból elkápráztatod,
felvidítod lelkemet,
szívembe adva a Világosságot,
amelyben élek.

Még mindig
meg vagyok döbbenve választásod miatt,
hogy egyesültél lelkemmel
és Lelkedet elküldted szívem közepébe.

Élővé tetted számomra a Szentírást.
Fülemben hallhatóvá,
szívemben és elmémben érthetővé váltak
benne foglalt szavaid,
az Isteni Élet szavai.

Valósággá tetted
az elérhetetlen valóságokat:
a Mennyek Országát…
Elérhetővé tetted Szavadat
rádöbbentve minket, hogy valóban
a Háromságos Isten az egyedüli Isten,
és Ők Hárman Egylényegűek,
egy a Hatalmuk és egy a Tudásuk…

Felfedted a rejtett terveket, melyek
Szereteted mélységébe vannak elrejtve.
Tudtunkra adtad, hogy a mi testünk is
olyan ragyogóvá válhat,
mint a Te Isteni Világosságod.
Egylényegű vagy Fiaddal.

[1] Ekkor Isten hirtelen elhallgatott, felém fordult és hozzám szólt.

[2] Megértettem, ez annyit jelent, hogy „szenteld Nekem teljes figyelmedet", amit eddig is megtettem.

Tudatára ébresztetted lelkemet
Jelenlétednek,
és amióta Barátságod
belsejében sebezte meg lelkem,
rám vetett tekinteted összetör engem.

Érzés és Értelem, mi szükségem van rátok?
Istenem, a Te Tüzed felemésztett engem,
hamuvá égette a lelkem.

Mulandó vagyok
és mulandó, ami körülvesz engem,
de Te megtöröd a természet törvényeit
és kezed nap mint nap
új csodákat művel.

Lángra gyújtod, aki megközelít Téged,
és lánggá válik azzal az ígérettel,
hogy hamuvá nem lesz.

Boldog, aki megérintett
és átölelt Téged!
Erény és isteni Szeretet
lesz mindennapi kenyere.

Ó Jóságos és Szerető Atyám,
ki meghívsz bennünket,
hogy lakozzunk elválaszthatatlanul
együtt a Szentháromsággal
és istenek legyünk Őbenne részesedve,
lehetővé teszed számunkra,
hogy megérintsük Fiad, Jézus Krisztus
Isteni valóságát.

Lelkem Liturgiája, szívem Katedrálisa,
Világmindenségnek Illatos Tömjénje,
Könyörtelen Íjász, Isteni Óda,
természetfeletti Szeretet Mélysége,
Ragyogó Korona,
lelkünk Szellemi Tömjénje,
Háromszorosan Szent Világosság!

Nem tudom folytatni értelmes szavakkal…
vagy dicséretekkel…

Ó Vassula, szeretnék életed minden napján neked énekelni. Fedezz fel Engem magadban! Fedezd fel Országomat szíved közepében! Fedezd fel Nagyságomat magadban! Mondd el, mondd el hát, mi a ti korszakotok nagy csodája? Mondd el! Mondd el!

Napjaink nagy Csodája,
hogy leszálltál a Mennyből,
és sokféleképpen
megnyilvánulsz a bűnösök előtt.

Az a nagy Csoda,
hogy a Szent Isten, aki fölötte van
az emberi értelemnek,
meglátogat és megszólít minket.
Közöttünk és velünk van
és különböző módokon szól hozzánk.

Meggyógyítja a betegeket,
feltámasztja a holtakat,
elhalmoz Tanításaival,
meglátogatja a szegényeket,
megszabadítja a foglyokat
és megvigasztalja a megtört szíveket.

Ez a mi időnk nagy Csodája…

Jól mondtad.

Ó, Ítélet Napja! Amikor majd Fiam felragyog az égen!

Boldog, aki hisz Szavamnak és hiszi, hogy annak a Napnak nem csak jelképes a jelentése! Boldog, aki nem gyalázza és nem teszi nevetségessé azt, ami a Szentlélektől való. Amikor Lelkem „Tüzet” kiált, akkor az hamarosan utoléri a bűnösöket.

Még hány csodát kell művelnem ahhoz, hogy eleget tegyek nektek és ezt halljam: „Bánom, hogy vétkeztem!” Hadd halljam e szavakat tőletek:

„Bár lelkem szomjazik Isten után,
a nyelvem bűnre vitt engem.
Szívem azonban tüzet fogott most
és felparázslik bennem,
mert meglátogattál engem.

Te, aki a legszebb vagy
minden ember és angyal között,
a tökéletes szépség,
aki csodálatra méltó a kegyelemben,
aki áttetsző zafírokba öltöztél,
szenteljék meg lángjaid mindazokat,
akik Hozzád jönnek!
Tisztíts meg vétkemtől
és ragyogtasd rám Szent Arcodat!

Tisztíts meg a bűntől, nyisd meg fülemet,
hogy meghalljam és megértsem
nekünk énekelt Ódáidat!
Ámen.”

Így fogok erre válaszolni: „Sohasem hagylak el, gyermekem! Jöjj Hozzám és pihenj meg Bennem! Nem fogtad fel, hogy Tűz vagyok? A Tűz, aki mindent lángra lobbant, amit birtokba veszek? Akit birtokba veszek, fellobog az isteni Szeretet lángjától.

Nem beszéltem-e tüzemről a Szentírásban? Nem beszéltem-e róla több alkalommal is ebben az Ódában?[1] Bár lelked bűnösségében reszketni fog a félelemtől és az elviselhetetlen fájdalomtól, amikor felismer Engem, Én ugyanakkor kiárasztom Illatomat, és lelked bár megrémül, amint ruhátlanul, a bűn és a vétek miatt feloszlóban látja magát, mert nem követte Törvényemet, a Szeretet Törvényét, Jelenlétemben mégis örülni fog, hogy Én, az ő Teremtője és Istene meglátogatom őt.

Amikor bekövetkezik ez a nap, amelyet az Úr Napjának nevezek, lehull a szemedet takaró hályog, és meglátod valóságos énedet. Félelmetes Tüzem semmivé tesz téged. Ne kapkodj azonban ijedten levegő után, hanem örvendj, mert másként hogyan lehetnél Mellettem? Meg fogok bénítani minden megmaradt rossz szándékot. Ez a tisztulás azért következik be, hogy lelked ne csapongjon céltalanul erre-arra, hanem jöjjön Hozzám, aki egyetlen, isteni Vőlegényed vagyok.”

Úgy gondolom, hogy közületek sokan nem értik, mit jelent az Úr Napja. Amikor elnémul a madarak hangja és énekük elhallgat, tudjátok, hogy ebben a csendben megnevezek minden rejtett cselekedetet, jókat és rosszakat az ítéletre. Az Úr Napját kis ítélethez lehet hasonlítani, Tüzemben történő Megtisztuláshoz, ami lelketeket Dicsőségembe és a Velem való tökéletes egységbe vezeti.

Ha a lelket ijesztően bemocskolja a bűn, ha szembeszegül Velem, Angyalaimmal és Szentjeimmel, akkor látogatásom rettenetes kínt okoz neki,[2] és nem menekül meg az Én Napom elől. Mert másképpen hogyan tegyem lelketeket megronthatatlanná és hogyan szabadítsam meg a bűntől? Másképpen hogyan vegyem rá lelketeket, hogy tartsatok bűnbánatot? Csak ha Tüzemmel levetkőztetem őket, és meglátják, milyen állapotban vannak, akkor fogják megérteni, hogy mennyire a Sátán hatalmában voltak.

Akikben Isteni Tüzem fellángol és akiket megtisztít ezzel az anyagtalan Tűzzel, azokat felébresztem és elemésztem, majd végül rádöbbentem arra, hogy mennyire átalakultak. Átalakultak a szenvedésben, de az örömben is Szeretetem átalakító Tüzétől.

Aki testben és lélekben már birtokol Engem, és Én is őt, azt nem fogja utolérni az Úr Napja és nem fogja megérezni. Hogy miért nem? Mert a Szentlélek már éreztette lelkükben áthaladását. Ők már megtapasztalták az Úr Napját. Azt a Napot Látogatásom Napjának is nevezhetitek. Ama Nap után bűnbánat és Szeretetem Törvényéhez való engedelmesség lesz azok élete, akiket Tüzemmel megújítok. Meglágyítom azokat a lelketet, akik most sziklakemények, felmelegítem a jéghideg szíveket, és Jelenlétem azonnal érezhető lesz feltámadásukban.[3]

2002. szeptember 30.

Uram, Istenem,
mily gyönyörűség Veled lennem,
amint égi magodat a szelekbe veted!

A körülöttem lévő sötétségben
Te vagy a lángoló Tűzoszlop,
a Fénysugár.

[1] Lásd pl. az 1991. szeptember 15-i üzenetet.

[2] A léleknek.

[3] Sok napba telt e hosszú üzenet leírása.

Szent Arcod, Krisztusom,
akár a Fénylő Gyémánt.
Ha rám tekintesz,
fényed felragyog lelkemben,
nehogy a sötétség áldozata legyek.

Ezernyi Napnál szikrázóbban ragyogsz
nyomorúságos lelkem felett.
Bárcsak megtudná az emberiség,
milyen érzés
ily leírhatatlan szépség előtt állni!

A Te Jelenléted
szabadon elérhető a világ számára,
Erős Istenem, Fogyhatatlan Világosság,
de miként lehetséges,
hogy nem ismernek fel
és nem is látnak Téged?

Jóságos Uram, kiválóságod felülmúlja
az angyali erősségekét,
az értelmet és a gondolatot.
Végtelen Irgalmad,
felfoghatatlan Jóságod
és Nagylelkűséged
tiszteletteljes félelmet kelt bennem.

Vonzó szereteted magával ragadja,
erőtlenné teszi lelkemet
és elviselhetetlen szomorúságot okoz.
Vonzásod sebet üt rajtam…

Sokszor próbáltalak megragadni Téged,
de hasztalan igyekeztem.
Mintha a tüzet
akartam volna megragadni,
ujjaim keresztülhaladtak Rajtad…

Nagyszerűségedet dicsőíti
egész teremtésed mint tiszta tükör,
mely az Örök Világosságot vetíti ránk…
Hogyan lehetséges, hogy teremtésed
mégsem látja ezt a fénylő Világosságot?

Ámbár hiábavaló volt
minden próbálkozásom,
hogy legalább a ruhád szegélyét
megragadjam,
Könyörületességedben és bátorításomra,
hogy fel ne adjam,
hanem igyekezzek megragadni Téged,
zafírokkal hintetted tele utamat.

Hogy akaratomat kitartásra bíztasd,
Ujjad mindenütt rám írta Nevedet
olajjal.

Fűszeres tömjénfüst oszlop,
Te illattal töltöd el a világot,
amint áthaladsz rajta,
miként találtál méltónak
ilyen kegyelemre,
hogy a Bölcsességet kaptam tanítóul?

Amikor méltatlan szívem Hozzád felkiáltott,
a magasságokból leereszkedett hozzám
Felséged, megnyilatkoztál előttem,
ajkadról Isteni Neved hallatszott,
és felkented lelkemet Szent Olajjal.

Lelkem Kenete,
túláradó Szeretetedben,
Isteni Felfoghatatlanságodban
díszes öltözékkel ékesítetted lelkemet,
Isteni Jeleddel takartad be
ruhátlanságomat,
birtokba vettél mindörökre!

Ó Szabadítóm,
Szereteted lángol az emberiségért,
nedvesítsd ajkamat kegyelemmel,
hogy mindenkor
tisztelettel és dicsérettel szóljak Hozzád…

Ó kedvesem! Hívtalak, hogy egyedül Utánam vágyakozz. Hívtalak, hogy szeretetemmel megigézzelek, ahogy te is megigézel Engem. Szépségemmel sebet ejtettem lelkeden, meghívtalak, hogy élj Énbennem. Felfrissít Jelenlétem, ami mind a mai napig csodálattal tölt el téged és Világosságom tükörképévé alakította lelkedet. Irántad tanúsított túláradó Szeretetem mámorossá tette lelkedet, hogy Engem szomjazz. Felszabadítottalak, hogy eljuss a test és a lélek szenvedélymentességére. Csak Általam kaphatod meg az Istenre való lelki, teljes, szent ráhagyatkozást. Ebben a Rám hagyatkozásodban alkalmas vagy arra, hogy elültessem benned mennyei magjaimat.

Érted? Érted, hogyan tettelek tanúvá az emberek előtt, hogy összegyűjtsd a nemzeteket, és Hozzám siessenek, Engem dicsőítsenek azok, akik nincsenek

Jelenlétem tudatában? Mondottam, hogy Szavaimat tűzzé teszem szájadban, és Hozzám vezeted azokat, akik nem ismernek Engem, hogy lelki szenvedélymentességgel szolgáljanak Engem és szeressék Nevemet. Nemde mondottam, hogy felállítom összetört oltáraimat?

Meg fogom segíteni Házam népét, amely most szétszóródott. Külön fogom választani a gőgös és a büszke szíveket a tiszta szívektől, ahogy a kosokat különválasztják a juhoktól. Mondottam, hogy tartsátok meg Törvényemet és rendeleteimet és kértelek benneteket, hogy teljes szívből tartsatok bűnbánatot. A tisztulás már megkezdődött és közületek egyeseket már meglátogattam. Ijedelmetekben talán elfelejtettétek, mit kiáltottatok fájdalmatokban: „Tüzed magával ragadott engem, Uram!" – majd végül bevallottátok bűneiteket bűnbánó sóhajokkal.

Akik pedig még nem részesültek látogatásomban, azokra sok gyötrelem vár, az Úr Napja hozzájuk is eljön. És micsoda nap lesz az! Sietni fogok, hogy kimutassam Irgalmamat, ha megbánjátok bűneiteket... Ki fogom nyilvánítani Irgalmamat és összegyűjtelek benneteket mindenhonnan az ég alól. Én, e Szeretet-himnusz Szerzője mindenekelőtt azt mondom nektek, hogy amíg a gonosz világ nem fordul Hozzám bűnbánattal és nem fizet szeretettel a rosszért, olyasmi történhet veletek, ami felülmúlja a tisztulások minden eddigi mértékét!

Uram, nem tudom, mit mondjak!

Nincs buzgó bűnbánat, nincs igazi bűntudat... A nemzetek zajonganak és cselekedeteik igazolják istentelenségüket... Szenvedni fog az egész föld, ameddig meg nem hallom az igazi bűnbánat kiáltását. Ó, és ha azok, akik emelvényekre állnak, hogy békét hirdessenek és megmondják, miképpen és milyen módon kell békét teremteni, maguk is áthágják parancsolataimat, és háborút viselnek Ellenem, hogyan remélhetik józan ésszel, hogy békét hoznak?

Ne keseredjetek el azonban, mert a megmenekülés végül a Háromságos Istentől érkezik. Akit te, istentelen nemzedék visszautasítasz, azzal végül békében fogsz élni. Isten, akit megfosztottatok trónjától, meg fog segíteni benneteket, és Lelkem kiárad, mint bővizű folyam a kiszáradt földekre. Mindent be fogok tölteni Világosságommal, és ebben a Világosságban külön fogom választani a konkolyt a búzától. Miként már mondottam nektek, külön fogom választani a kosokat a juhoktól.

Akik Isteni Világosságomon kívül találják magukat, azok számára megközelíthetetlen és láthatatlan leszek, és csak a sötétség lesz lakhelyük. Akik azonban Isteni Világosságomon belül lesznek, azok boldogok lesznek és maguk is világosságok lesznek az Én Világosságomban. Fényességembe fogadom őket és részt adok nekik belőle. Minél tisztább a lélek, annál fénylőbb lesz. Boldog az az ember, akinek bocsánatot nyernek bűnei, akinek el lesznek felejtve vétkei. Boldog az az ember, akit nem vádolok bűnnel, akinek lelke képtelen az álnokságra!

Mondd meg nemzedékednek, hogy Isten itt van, mindnyájatokkal... IC.

2003

2003. január 6.

(Vízkereszt)

Hadd dicsérjem Istenemet Jóságáért
és csodálatos tetteiért
viszonzásul mindazért, amit értünk tett,
valamint irántunk tanúsított
nagy és gyengéd Irgalmáért.

Ő, aki felülmúlja a magasságokat,
aki Isteni Erőbe öltözött,
aki csillogó zafírokat öltött,
sohasem hagyott el minket, a népét,
mert csont vagyunk az Ő Csontjából,
hús az Ő Húsából
és lehelet az Ő Életadó Leheletéből.

Miként a Szentírás írja Szépségéről:
„A Feje színarany,
a haja pálmalevél fonat és hollófekete."
Szeme, mint az átlátszó türkiz tó,
és ha rád veti tekintetét,
egyetlen pillantásától elalél a lelked,
elragadja és összetöri szívedet
sebet ejtve rajta.

Illata rendkívüli,
és amikor elhalad melletted,
a szellő megérint Urunk illatával,
ami felülmúl minden dicsőséget.
Egyedüli e párbeszéd…

Amikor kinyitja Száját
és felhangzik Szava,
eláraszt a fényözön,
napnál is ragyogóbb világosság
tölti be a mindenséget.
És életet ad mindennek.

Méltóságteljesen jár,
miként a Vőlegény,
aki menyegzős koszorút visel,[1]
és már láttán is örvendez lelkem,
amint elhalad mellettem,
és elolvadok Fényében…

Ódád megigézett Engem, virágom. És elégedett vagyok, hogy Kezem műve dicsér és dicsőít Engem.

Vassula, sohasem lettél volna képes dicsőíteni Engem, ha nem léptem volna életedbe. Sohasem tudtad volna véghezvinni e művet, ami felülmúlja képességeidet, ha nem léptem volna életedbe. Milyen képessége van az embernek, amit nem fölülről kapott?

Ezért, leányom, menj és hirdesd a nemzeteknek mindazt, amit érted tettem, amit láttál, és hogy miként bántam kezdetben vétkeddel és hogyan jegyeztelek el Magammal kimondhatatlan módon.

Időnként meglátogatom a földet, hogy megöntözzem pusztaságát és folyókat fakasszak, amelyek elárasztják bőségesen vízzel, hogy magot[2] teremjen. Akkor akik készek betakarítani a termést,[3] esznek belőle, javukra válik és Engem fognak dicsőíteni. Akik megtagadják a termés begyűjtését, noha nincs is mag, azok meghalnak…

Jelenlétem Élet és Világosság. Jelenlétem Remény és Megmenekülés. Lásd, hasonló vagyok a felkelő naphoz, amely a sötétség elmúltával szétárasztja fényét, hogy világosságot adjon azoknak, akik sötétségben élnek, mint a sakál, és azoknak, akik a sötét árnyék országában élnek, abban az országban, amelyet azért borítottak sötétségbe, hogy elrejtsék bűnös tetteiket.

Jelen vagyok „a pathos napjaiban"[4] is, mert világi kedvtelések után siettek, amelyek nem vezetnek benneteket Hozzám. Itt vagyok azonban. Itt van a ti Istenetek szívetek kapuja előtt. Itt vagyok ezernyi

[1] Ortodox esküvői szokás, hogy a menyasszony és a vőlegény koszorúit szalaggal egymáshoz kötik.

[2] Lelki magot – lelki mannát.

[3] Azt is hallottam ugyanakkor, hogy „összegyűjteni" a termést.

[4] Az Úr görög szót használt a szenvedés kifejezésére.

csillag fényénél is fényesebben ragyogva, ahogyan gyakran mondod, leányom, hogy fényt vessek lábatok elé és a béke útjára vezesselek benneteket.

Érted? Az Én útjaim nem emberi utak. Jelenlétem Világosság, és Világosságom elűzi a Sötétséget. A Sötétség most háborút visel a Világosság ellen, azt akarja, hogy kialudjon és ne adjon nektek több fényt. Olyan vagyok azonban, mint az örökké fénylő Nap, amely sohasem nyugszik le, és elárasztalak benneteket nagyszerűségemmel.

Miként már mondottam, indulj, aki királyi Gazdagságomon nevelkedtél, hirdesd a nemzeteknek az Országot, és azt, hogy Én vagyok a ti Megmentőtök, akié minden dicsőség. Hogy Én vagyok Megváltótok és senki más. Menj és hirdesd a hamunak, változtasd őket arannyá, hogy megleljék szabadságukat Bennem, aki a Világosság vagyok. Menj és mondd el, hogy egykor téged is megfogtak és kalitkába zártak, mint a galambot, de Én eljöttem gyengéd Irgalmamban, feltörtem a kalitkát[1] és visszaadtam szabadságodat. Megszabadítottalak az ördögtől, felkentelek homlokodra adott Csókom kenetével és pecsétet tettem rád mint Saját tulajdonomra… Menj és Nevemben erősítsd, vigasztald népemet, és ékesítsd fel kertjeimet a megváltás igaz Tudásával. Díszítsd fel szentélyeim szívét![2]

Kegyelmem megnyilvánul előtted életed minden napján, nemzedék, és miként Én beragyogom az egész emberiséget, hogy rávegyem, kössön békét Velem és felebarátjával, úgy fognak ők is ragyogni egymás előtt, ha Rám hallgatnak. Vassulám, Én vagyok a te Szabadítód, felvirágoztattalak téged és másokat is ezen az Ódán keresztül, ahogy a rózsákat, amelyek a folyóparton nőnek, és miként a Szentírás mondja: árassz édes illatot, mint a tömjén, virágozz, miként a liliom, áraszd szét illatod külföldön, énekeld a dicséret énekét Engem áldva minden isteni művemért, és hirdesd Nevem nagyságát![3]

Ez a te feladatod. Ne félj Nevemben megtenni mindezt, mert egyesültem veled. A Szeretet veled és melletted van életed minden pillanatában.

Legyetek egy!

ΙΧΘΥΣ Én Vagyok.

2003. január 10.

A Szentlélek Kegyelmét
megkapjuk mindennap.
Hosszú út áll még előttünk,
hogy elérjük célunkat
és egyesüljünk az angyalokkal.

De hát nem telünk-e el minden nap
Isteni Szeretettel?
Ki mondhatja,
hogy nem kaptunk meghívást arra,
hogy istenek legyünk a részesedés által?

Tagadhatja-e valaki, hogy hallotta,
amint Vőlegényünk meghívott,
hogy lépjünk Szíve menyegzős szobájába?
Ti nem kaptatok meghívást
erre a menyegzőre
és nem teltetek el a misztikus kehellyel?

Mondhatjátok-e valóban Istennek,
hogy nem kaptatok
kimondhatatlan áldásokat,
amelyek felülmúlnak minden dicsőséget?

Mondhatjátok-e a Vőlegénynek:
„Nem kaptam meghívást
erre a misztikus egyesülésre Veled.”

Hiszen Ő visszahozta a száműzötteket,
miért feledkezne meg rólad?
Jöjj és úgy fogadd Őt,
hogy ezt mondhasd:
„Lásd, Isten szolgálatában állok…”

Énekelni szeretnék neked, Paraskevi, és megmondani, hogy ártatlanságod tetszik Nekem…

[1] Egy kezdetben adott üzenetben olvasható.
[2] Az Úr a „lelkek szentélyére” gondol.
[3] Vö. Sir 39,14-15.

Ami a te szolgálatod idejét illeti, annak még nincs vége. Sok minden maradt, amiért még jóvátételt kell adni, és sok mindenen kell még munkálkodni. Elég sok dolgot ad a Misztikus Testemen ejtett sebek bekötözése. Sok út áll még előtted és sok föld, amelyet Tüzemmel lángra kell lobbantanod, hogy elültethesd a béke, a szeretet és a kiengesztelődés magjait. Sokan vannak, akikről senki sem gondoskodik... ezért ne fáraszd ki magad! Emeld Rám tekintetedet és ragyogj, amikor jelen vagyok!

Légy jókedvű, mert az eklézsia újból életre kel! Ez az Én ünnepélyes ígéretem. Bár most felhők takarják, az Én erős Kezem azonban rajta nyugszik és szüntelenül megáldja. Ennek az Ódának egyetlen célja, hogy életre keltse Egyházamat, és Feléje fordítsa népemet. Én vagyok az, aki gyakran mondottam: „Szentlelkem éljen benne!" Megígérem neked, Paraskevi, hogy még távoli országokból is elhozom a száműzötteket, hogy benépesítsem Egyházamat. Még akik távoli, rejtett helyeken laknak és akiket senki sem ismer, azokat is megkeresem és elviszem oda, ahol Szentlelkem lakik, mert ők is az Én gyermekeim. Senkit sem hagyok el. E csodák többet érnek az aranynál és az ezüstnél, mert ezek közöttetek való jelenlétem jelei.

Tekints azonban a mai világra!

A legmagasabb mennyből adtam Ódát ajkadra és elénekeltem neked minden Himnuszomat. Tanúságot teszek előttetek arról, hogy Én vagyok a ti Megszabadítótok. Bűnbánatra, a jóvátétel cselekedeteire és imádságra szólítottalak titeket. Nem tanítottalak-e benneteket arra, hogy éljetek erényes életet? Nem mutattam-e meg nektek Irgalmamat és végtelen Jóságomat ezekben az években? Írva van:

„Gondolj Isten csodáira, az ámulatra méltó cselekedetekre, amelyeket a világban véghez vitt. Az egész világon véget vet a háborúknak..."[1] Értitek? Nincs szükségem a munkátokra, fivéreim! A szeretetekre van szükségem, és a tietekre is, nővéreim! Szeretetetekre mint a jóvátétel cselekedetére van szükségem. Elhoztam nektek a béke üzenetét és megmutattam Kedvességemet azoknak is, akik nem szolgálnak rá, de a világ süket. A föld, Vassula, ez a föld, amelyet a világ művelt meg, hamarosan meghozza szégyentelen termését... IC.

2003. január 17.

Szívünk Örök Öröme,
Igazság Kinyilatkoztatója,
Hűség Lényege,
Leírhatatlan Szelídség,
emberiség Rokona,
szívünk Isteni Megvilágosítója,
lelkünk Édessége,
lényünk Kimondhatatlan Öröme,
lényünk Isteni Táplálója,
szemünk Megvilágosodása,
engedd meg nyomorúságos lelkünknek,
hogy Isteni Tanításodból táplálkozzon,
és így megerősödjön
a lelkiismeret-furdalásban
és a szelídségben.

Tanítvány, igen, kérd a lelkiismeret-furdalás kegyelmét, mert a lelkiismeret-furdaláson keresztül vezetem a lelket a valódi megtérésre.[2] Csont az Én Csontomból, hús az Én Húsomból, engedd meg, hogy növeljem benned jogaimat, hogy csökkenjen mindaz, ami akadályozza jogaimat. Más szavakkal: engedd meg, hogy növekedjek benned és betöltsem hiányaidat. Azt szeretném, hogy méltónak találtass Országomra.

Elismerésem jeleként fogadtalak Magam mellé. Növekedj tanítvány türelemben és béketűrésben, mert e két erényben fogom teljessé tenni mindazt, amire a hit által tanítottalak Velem töltött tanuló éveidben. Folyamatosan küldöm neked a Szentlelket, hogy oktasson

[1] Vö. Zsolt 46,9-10.
[2] A bűnbánatra.

Szavamra és a Bölcsesség szent tanítására. Megismertettem és könnyen elterjesztettem Üzenetemet, mert nem találtam benned ellenállást, bár gonosz és megtévesztett lelkek álltak előtted és támadtak rád, mert ellenállásukban soha nem tudták fölfogni az Igazsák Szeretetét, ami megnyithatta volna szemüket – de Te ekkor is megdicsőítettél Engem.

Igen, ezeknek az embereknek a hiú dicsősége még ma is fátyolként takarja lelküket. Rajtuk marad a fátyol, ha nem fordulnak Hozzám és nem bánják meg bűneiket. Lelküket elhomályosította az indokolatlan és növekvő bizalmatlanság és az attól való félelem, hogy kijátsszák vagy megcsalják őket. Látják az Ódámból áradó nagy világosságot, mégis olyan veszélyektől félnek, amelyektől nem kellene, miközben átsiklanak olyan jelenségek fölött, amelyek valóban veszélyeztetik Egyházamat és közösségét. Sötétségükben nem fogják fel az Igazságot, ami Isten Ismeretének világosságát sugározhatná rájuk és átjárhatna minden lényt. Az egész világ tele van tévedéssel, és az emberek csodálkoznak Jelenlétemen? Testemen taposnak, és Én ne szóljak semmit? Hamarosan leszállok rájuk mint az Igazság Napja!

És neked, tanítvány, aki az Én részem vagy, fel fogom használni mindazokat a képességeidet, amelyeket beléd helyeztem Egyházam megszilárdítására és annak érdekében is, hogy tiszteletreméltó embereket[1] vezessek a kiengesztelődés Ösvényére. IC.

2003. február 3.

Vassula, hirdesd csodáimat minden nemzet előtt! Az ártatlanság és a tisztaság tárt karokkal fogadnak majd Engem és javukra válnak csodáim. Át kell nevelnem népemet, hogy megtanulja, miként nyújtson tiszteletet az Atyának, Nekem és a Szentléleknek. Miként nyújtson tiszteletet Dicsőségünknek és Hatalmunknak, tiszteletet Irgalmunknak és Jóságunknak, tiszteletet csodáinknak és jeleinknek. Azért kell átnevelnem őket, hogy megtanulják, miként keressék és ismerjék fel Szent Arcomat. Nem kell-e közbelépnem, amikor alapjaitok dőlnek romba? Nem olvastátok, hogy Én mindenkor tevékenykedem?[2] Azonban az eretnekségek között is a legártalmasabb azt hinni, hogy többé nem gazdagítom teremtésemet bőséges adományokkal, miként a régi időkben! Telve van dicsőséggel és fenséggel minden mű, ami Tőlem származik. Műveim magasztosak és jól teszik, akik nem veszik le tekintetüket róluk és gyönyörködnek bennük. Futárom, Királyod parancsára sietve írd le ezt az Ódát, és a következő címet add neki:

„A Szentháromság Ódája”

Majd tedd ismertté minden városban, minden tartományban és tisztelj Minket! Most az Atya kíván szólni hozzád…

(Jézus mondta mindezeket.)

(Az Atya:)

Teremtés, ne sírj, ne búsulj, hanem örvendj és légy boldog! Ne hallass gyászdalokat, amikor Teremtőd énekel neked! Nyisd ki inkább a szívedet, hogy Dicsőségem és Világosságom ékesítsen téged fenségesen. Füledet se csukd be Királyod előtt, aki a mennyekből hozza neked ezt a gazdagságot. Az szolgál most neked, akit te hozzáférhetetlennek, láthatatlannak vagy rejtett lénynek tartottál! Örvendezz az Irgalomnak ebben az idejében és légy boldog! Ó Emberek, akiket oly nagyon szeretek! Miért hagyod, hogy ennyire körülvegyen és elárasszon a pusztulás és a rombolás? Mondd, milyen jótéteményt kaptam kezedből? Amikor népem az elnyomás súlya alatt nyög és sóhajtozik vagy ellensége zsarnoksága miatt felkiált, senki sem gondol arra, hogy

[1] Jézus a nem keresztény, de jólelkű emberekre, a vallások közötti párbeszédre gondol.

[2] Vö. Jn 5,17.

megkérdezze: „Hol az Isten, aki boldog Ódákat zeng?” Senki sem ismeri be, hogy istentelenséggel mocskolta be kezét. Saját életedet ítéled meg, teremtés! Ódám vezessen rá arra, hogy megbánd bűneidet és elismerj Engem! Bár hús és csont vagy és földi anyag, Én megajándékoztalak Lelkemmel és saját Képmásom szerint teremtettelek.

Sokan kérdezik ma hitetlenkedve: „Miképpen nyilatkozhat meg az Isten, a rejtett Lény, aki minden lény fölött áll és teljesen felfoghatatlan, ezen a rendkívül misztikus módon a mi modern időnkben, és hogyan fejezheti ki Magát ennyire közvetlenül olyan személy által, aki közülünk való és szintén por és hamu?” Mivel ti nem tudtok felemelkedni Hozzám, Én akartam Magamat előttetek természetfeletti világosságomban és tudásomban ily módon felfedni, Ódámmal megszólítani ezt a nemzedéket, amely rendkívüli módon rá van szorulva a megmentő segítségre.

Így szabadon énekelhetek nektek és emlékeztethetlek benneteket alapjaitokra. Énekelek nektek, hogy felélénkítselek és megerősítselek benneteket, hogy körülvegyem a megtört szíveket és csodákat tegyek szívetekben. Ódám olyan édes lesz minden szájban, mint a méz és mint a muzsika szüret idején. Mint mindenek Teremtője és minden lény oka, mindenütt jelen vagyok, és senki sem mondhatja Rólam: „Isten nem fejezi ki Magát ily módon.” Hogyan ejthettek ki ilyen szavakat, amikor sötétségben vagytok? Inkább örüljetek most és nézzetek keresztül sötétségeteken, mert ki hasonló Hozzám? Én Vagyok az Atya. Én Vagyok lelketek Liturgikus Himnusza. Én Vagyok a Fényességes Isten.

A Szentírás mondja: „Boldogok a tisztaszívűek, ők meglátják az Istent.” Vassula, ma mindenki úgy lát, ahogyan képes látni, de mindnyájatoknak mondom: titeket is szentjeim közé lehetne sorolni - akik valóban látnak Engem -, ha megengednétek Szentlelkemnek, hogy áthaladjon rajtatok és véget vessen tisztátalanságotoknak. Ha már egyszer megszereztétek a tisztaságot, akkor megkapjátok azt is, hogy lássatok Engem.

Ó nemzedék, kezdettől fogva Saját Természetünk képmására teremtettünk titeket mondván: „Teremtsünk embert a Mi Képünkre és hasonlatosságunkra!” Miként azonban tudjátok, az ördög irigységében, ellenem és ellenetek érzett gyűlöletében mindnyájatokat szembe állított a Halállal. A Tél mégis elmúlt, Maga a Tavasz jött el a földre és megváltott benneteket, hogy újból Dicsőséges és Isteni Szépségébe öltöztessen titeket. Mitől kell tehát félnetek?

- Jöjjetek most és gyűljetek körém mindannyian, akik vágyakoztok Rám. Jöjjetek és figyeljetek erre az Ódára, mely a Mennyek tartalékából érkezik.

Boldog, aki megölel Engem, mert megerősítem a mi egységünkben... A magasságos egekből jövök ma hozzátok, hogy hívjalak benneteket, és egyek legyetek Velem. Magamat adom nektek, hogy felfedezzétek nagyságomat és Istenségemet. Ez a Teremtő és a teremtmény között fennálló misztikus egység. A Vőlegény, aki Királyotok is, meghív, hogy keljetek egybe Vele. Miként a vőlegény, aki kilép arany termeiből, világosságában kegyesen tündökölve, mint a nap, kilépek a mennyekből, hogy Szívem Arany Szobájába, Keblemre és Szeretetembe hívjalak benneteket.

Ti, akik sohasem értettétek meg Isteni Szeretetem mélységét és azt sem, hogy Szívem a ti menyegzős nyoszolyátok, jöjjetek és tanuljátok meg nyelvezetemet... Meghívom törékeny lelketeket, hogy örvendjetek édességemnek! Az a kívánságom, sőt arra szomjazom, hogy megmentselek, felemeljelek benneteket, és ti felmenjetek a mennybe, ahová tartoztok.

Jöjjetek Hozzám, akik Enyéim vagytok, Keblem Arany Szobájába, és megadom lelketeknek, hogy lássa Szent Arcomat. Kedvesem, hallani Engem annyi, mint

újjászületni. Engem látni annyi, mint élni. Van-e jobb ajánlat annál, mintha valaki felkínálja neked, hogy Velem töltheti életét az örök boldogságban? És az egész örökkévalóságon át? Irgalmam Mélységében megtisztíthatlak minden szennytől és minden bűnödtől, hogy elnyerhesd örökségemet…

Annak érdekében, hogy illően fel légy ékesítve és megillatosítva, méltón arra, hogy belépj Isten Menyegzős Szobájába és egybekelj Vele, át kell alakítanom téged, hogy olyan légy, mint a hajnalcsillag, mint a telihold, mint a fényes felhők előtt ívelő szivárvány. Amikor Szentlelkem feladja rád a ragyogó Ruhát, olyan leszel, mint a mirhacsokor, mint a rózsa tavasz idején. Amikor öltözetül kapod Krisztust, aki a te menyegzős ruhád, akkor dicsőséges tökéletességbe öltözöl, készen arra, hogy felmenj a szent oltárhoz,[1] és találkozz Vőlegényeddel, akihez az Isteni Kegyelem fog vezetni téged, hogy életre kelj… Megadom akkor neked, aki Enyém vagy, hogy lásd Isteni Arcomat. Bár még a földön leszel, Énbennem leszel, és miután megadtam, hogy láss Engem, szíved az Isteni Szeretet és a Vallás szárnyán a mennyekbe, az Isteni Világosságba emelkedik, és tudatára ébredsz annak, hogy aki kimondhatatlan, dicsőséges Szépségében előtted áll, az nem más, mint a te Teremtőd és Vőlegényed. És te csodálkozva és elragadtatva így kiáltasz Hozzám:

„Milyen Uralkodó! Milyen megrendítő Felség ez, akit szívem megismer? Teremtés Misztériuma, ó mennyek Lovasa, Csodák Művelője, tökéletes Szépség, még a hold is elveszíti fényét a Te Dicsőségedben, Uram! És a csillagok homályosnak tűnnek ragyogó termeted előtt. Nincs vetélytársad, senki sem olyan, mint Te zafírokkal borítva, a Te Dicsőségedhez semmi sem hasonló! Édes a Hangod dallama. Nyelved alatt méz és tej. Mélyen a Szemedben két káprázatos fénysugár. Miképpen találtál méltónak arra, hogy belépjek Királyi Szobádba, ó Uralkodó? Hogyan méltattál ilyen kiváltságra, ilyen áldásra, hogy hamarosan egyesült és egy lehetek a Mindenható Istennel? Lelkem telve van gyönyörűséggel! Itt vagy, amint aranyos mennyezet magasodik Királyi Trónod fölött, és engem, a méltatlant hívsz, méltóságteljesen Magadhoz hívsz, én meg remegve és gyengén, rám vetett Isteni Tekintetedtől teljesen legyőzve és megsebezve, nem emlékszem többé a világra, amikor ilyen csodálatos látomásban részesülök, amit Te túláradó Szeretetedben nekem nyújtasz. Kegyességedben tüzes ösvényt készítettél számomra, mely Hozzád vezeti lábamat. Hogy Kedvesemmel egyesüljek, mint a galamb, lelkesülten Ölelésedbe repülök, és ott elolvadok, elalélok ragyogó Világosságodban és magam is világosság leszek.”

Akkor a te Királyod túláradó szeretettel lehajol, gyengéden megfogja menyasszonya fejét, a Keblére vonja, hogy ott megpihenjen, miközben e szavakat mondja dallamos hangján neked: „Most erősen tartalak!” Ezalatt Szájamból ragyogó fénysugár árad ki rád és betakar téged…

„Magamat adom neked, hogy végy birtokba és fedezz fel a szívedben Engem, Én birtokom. Fedezz fel Engem természetfeletti Világosságomban, és minden tagod fényleni fog, ahogy Mózes arca is fénylett, miután szemtől szemben látott Engem. Jöjj ide, és felragyogok minden tagod felett!”

Ó boldog, aki átölel Engem, mert olyan lesz, mint a tűz és a tömjén a füstölőben, olyan lesz Fenségem ragyogása előtt, mint az értékes kövekkel kirakott vert aranyedény. Ez az a pillanat, amelyet nektek készítettem teremtésetektől fogva:

A Menyegzős Szoba,
ahová minden lelket bevezetek,
hogy részesüljön
Misztikus Házasságomban…

[1] Úgy is értelmezhető, hogy a menyegzős szobába.

Ezt a dicsőséges megnyilatkozást azért kaptátok a mennyekből, hogy a Háromságos Isten nagyságának látása megszenteljen és szentté tegyen benneteket. Örvendezzen lelketek az Úr irgalmasságában!

És most ezt mondom menyasszonyomnak: „Kedvesem, bár Tekintetem sebet ütött rajtad és elaléltál, ne félj, nem halsz meg, mert Én, aki Magam vagyok az Élet, erősen tartalak és nem engedlek el. Érted? A tél elmúlt, az esők abbamaradtak, virágok jelentek meg a földön, elérkezett a lakodalmi szertartások ideje. Nem tudtad, hogy királyi a származásod, és hogy Királyod vár rád?

Menyasszonyom iránt érzett szerelemben Kezem adományára tekintek. Magamra tekintek tebenned, és megörvendeztet, amit látok. Újból rátekintek arra, aki most az Én Tulajdonom, a Szőlőskertem, a Kertem. Saját ivadékomra tekintek, aki csont az Én Csontomból és hús az Én Húsomból, és bár látom a sebet, amit nagy Szeretetem ütött rajtad és ami segített neked feljutni a magasságos mennybe, örülök a virágnak,[1] Szeretetem rajtad lévő örökös jelének... Ez a seb az ígéret földjének, a drágagyöngy felfedezésének ismertető jegye, túláradó Szeretetem jele, a ti feltámadásotok jele, az üres sír jele.

Akit most szemed magad előtt lát Trónusán ülve, az Maga az Erény. Szívem szeretett, illatos olaja, szerelmetes barátságom meg fogja édesíteni és erősíteni lelkedet. Végre egybekeltél Velem! Jöjj most Ölembe és szemléld Világosságomat, Szívemet, Gazdagságomat, Irgalmamat, ahogy megtisztítják lelkedet, ragyogóvá és nagyobbá teszik valamennyi királynál és országaiknál. Ettől kezdve egyedüli célod az legyen, hogy Jelenlétemben közbenjárj másokért és könyörögj bűneik bocsánatáért. Velem egyesülten eltelsz az értelem lelkével és a bölcsesség szavainak esőjét fogod hullatni erre a nemzedékre.

Hajnalban azután, még Karjaimban pihenve, teljes szívedből fogod kérlelni Istent, aki téged teremtett. Hálát adsz annak, aki mirhával illatosított meg téged. Közel Hozzám és Ölelésemben megigazulnak szándékaid és tudásod. El fogsz gondolkodni rejtett misztériumaimon és a lelki szenvedélymentesség angyali Erényén. Időnként majd kiküldelek a világba, hogy bemutasd a tanítást, amit kaptál. Szívemben átalakulva új értelmet kapsz. Ismerni fogod Akaratomat és tudni fogod, mi a jó, mert Én leszek a Vezetőd. Én és te társak leszünk. Légy hát a társam, menjünk le együtt a föld alatti tájakra azokhoz, akik szakadékba estek, szabadítsuk meg őket, hogy megismerjenek Engem, az Istenüket. Érted?

Megtanítom galambomat, hogy átszelvén az egeket megillatosítsa a nemzeteket. Ajkad, Ölelésemtől még balzsamot és mirhát csurgatva, az Isten Ódáját fogja énekelni embertársaidnak, színükre és fajtájukra való tekintet nélkül. Kegyelemtől harmatos ajkad a tisztaság és a hit dallamán, a Szeretet és a Megváltás Isteni Törvénye szerint fog énekelni, miközben balzsamot és mirhát hullat az emberekre. A mennyei tárházakból fogod jóllakatni őket."

Teremtés! Arra teremtettelek, hogy töltsd meg szívedet édességemmel és Isteni Szeretetemmel. Felkentem szívedet benned lélegezve, hogy képes legyen befogadni és megtartani az Én magasztos Szeretetemet és Édességemet. Mert Szeretetem jobb, mint az élet. Egyetlen szívet sem fosztok meg attól, hogy örüljön Nekem. Amikor Engem birtokolsz szívedben és nem fejtesz ki ellenállást, a lelki vigasztalások úgy épülnek beléd, hogy szíved egyre többet kap Édességemből, Szeretetemből és Istenségemből. A szeretet kötelékeivel ily módon vezetlek a gyermeki ösvényre, hogy Velem, a te Királyoddal uralkodj. Amikor Velem uralkodsz, megnövekszik Dicsőségem szépsége rajtad, míg az angyalok és az egész

[1] A sebnek.

mennyei Udvar Tökéletességem köpenyét terítik rád és felemelnek téged mint tömjénnel telt füstölőt, hogy megillatosítsák a földet.

Ha azonban lanyha szívre találok, bármennyi Szeretet és édesség volt is benne születésekor, annak a szívnek sohasem lesz hasznára Jelenlétem. Olyan lesz, mint a megrepedt ciszterna, amelyből elszivárog tartalma. Akármennyit töltenek is bele, nem tudja megtartani, újból kiszárad és üres marad... Az ilyen szív végül meg lesz fosztva attól az örömtől, amit jól ismernek szentjeim, mert nincs hite. A földi élvezeteket és a fényűző életmódot részesíti előnyben inkább, mint az Én lelki gazdagságomat. Ezek a szívek miután elteltek Jelenlétemmel, fokozatosan elveszítenek Engem, ahogy a víz elszivárog a megrepedt ciszternából. És a Sátán látva, hogy nincs ellenállás, körülveszi őket sötétségével.

Ezért ti, akik még nem ízleltétek meg édességemet, akiket folytonosan keserűség gyötör, keljetek fel most és jöjjetek ide, mert egyetlen dicsőség, egyetlen öröm, a szívnek egyetlen elmondhatatlan pillanata van, ami örökössé válhat, a léleknek egyetlen elragadtatása van, és ez a következő: látni és megízlelni Engem, a ti Isteneteket.

Igen, Vassula, elalélt a lelked, amikor az elmúlt napokban kegyesen megjelentem neked, és mialatt Engem szemléltél, mintha eltűnt volna lábad alól a talaj, majd amikor Tekintetem rád esett, nem tudtál megmozdulni. Megjelenésem új lelket és új életet adott neked. Édes beszélgetésünk során egybekeltem veled. Rajtad lévő illatom felkent arra, hogy csatlakozz Angyalaimnak és Szentjeimnek körülöttem tartott körmenetéhez, és énekeld velük együtt a hála himnuszát, hirdesd csodáimat és jeleimet és szeresd mennyei Udvaromat, azt a helyet, ahol Dicsőségem lakozik.

Aki egykor így szólt: „Legyen benned világosság”, barátom, Aki mindeneket betölt anélkül, hogy határaik közé kényszerülne, Ő hív meg téged, hogy utasíts vissza mindent, ami bűn. Királyod, Teremtőd és Vőlegényed kínál ma neked nagy lakomát. Nagylelkűen és bőkezűen felhatalmaztam királyi paranccsal minden Angyalomat, hogy menjenek Északról Délre, majd Keletről Nyugatra és gyűjtsenek össze benneteket hirdetvén, hogy a Háromságos Isten soha nem hallott módon készül átalakítani teremtését. Ezek az Angyalok Országom Határainak Őrei.

Ezek lesznek azok a napok, amikor lelkednek fel kell készülnie és összeszedetté kell válnia a Vőlegény fogadására. Megmutatom Gazdagságomat, Országom ragyogását és Fenségem Dicsőségét, ami a tiéd. Örülj neki! Ahogy mondtam, leszállok a földre mint Vőlegény, a sötétség és a homály, a csapások és a bajok, az elnyomás és a nagy zűrzavarok napjaiban, amikor a gonosz lelkek elszabadultak, szétszéledtek mindenfelé, hogy megtévesszék a jókat is, nem csak a nyomorultakat és a romlott szívűeket. Ó áldott megújulás! Ó áldott átváltozás! Rabok ma, de szabadok holnap...

Bizony, mondom neked, hogy te is csatlakozni fogsz az oltár körül tartott körmenethez Angyalaimmal és Szentjeimmel együtt, ha nyitottan fogadod Akaratomat, és megengeded, hogy elvezessenek a Király Királyi Szobájába az Angyalokkal és a Szentekkel, Országom Határainak Őrzőivel együtt, akik akkor egy hangon így kiáltanak: „Kapu, emeld fel boltozatodat, nyisd meg dicsőséges ajtódat, engedd be a menyasszonyt! Kedvese, a Dicsőség Királya, a nemzetek örök Uralkodója, Szerelme várja menyasszonyát.”

Amikor átléped a Király Küszöbét, ott találod magad a Dicsőség Királyának, életed Erődjének, a legnemesebbnek jelenlétében. Nagylelkűség és Nemesség az Ő ismertetőjele. Királyi Trónusán, kezében csillogó arany Jogarral, Dicsőségének arannyal és zafírokkal díszített

ruháiban, a te Vőlegényed, aki első pillantásra félelmet kelt, lépteidre felemeli Fejét és lángokkal körülvéve fenséggel így szól:

„Jöjj Hozzám és fogadj Engem, ahogy Én fogadlak téged! Karjaim között nagysággal és ragyogással ékesítelek. Bensőséges ismereteket kapsz Rólam, és Istened tisztelete árad ki rád, ami felékesíti és tökéletesíti lelkedet. Részesülni fogsz most lelki házasságunkban, ebben az Isteni Egyesülésben, amelyben minden boldogságot felülmúló kimondhatatlan boldogságot kapsz."

Ez történik, ha elfogadod Akaratomat. Nemzedék, elébed teszem Szeretetemet, és bár Szeretetem felülmúl minden emberi értelmet, jöjj, állj meg egy kis időre, gondolkozz el és tudd, hogy Isten vagyok, de Atya is. Nem beszélek merev kifejezésekkel, nem így nevelem a Szenteket és a Vértanúkat. Hozzád szóló édes beszédem erény és hit. Nem kötök oldalamra kardot, amikor megszólítalak. Isteni Misztériumaim telve vannak szeretettel, és a boldogság olajával lesznek felfedve előtted. Bár látom esendőségedet és ismerem lelked boldogtalanságát, nem fordítom el tőled Arcomat, hanem Szeretettel gondolok rád. A jóság és a szeretetreméltóság ösvényeit választottam számodra, mert Szeretet és Igazság az Én ösvényem. Szent Nevemért életre keltettem lelkedet, leányom, és megbocsátottam bűnödet. Az Erényt és a Sérthetetlenséget állítottam melléd, hogy legyenek örvendező Társaid. Hogy örömet szerezz Nekem, kedvesem, és Velem járj Jelenlétemben az élők földjén, azt ajánlottam neked, hogy szerezd meg a Bölcsességet, azután készségesen kiárasztottam rád természetfeletti Világosságomat.

Írva van: „Boldog, akit kiválasztasz és fölemelsz, hogy Csarnokaidban lakjék"[1] Valóban boldog, akit meghívok, mert többé nincs egyedül. Akik egyedül voltak, most Bennem vannak és boldogok. Lemondtak a világról, barátaikról és rokonaikról, az Én Dicsőségemre elszakadtak tőlük. (Még inkább megdicsőít és több tiszteletet kapok, amikor ezt az elszakadást olyan emberek teszik meg, akik számtalan kísértés között élnek a világban, mégis szabad elhatározásukból fordítanak hátat a gonoszságoknak és készségesen felajánlják Nekem akaratukat.)[2]

- Isteni Világosságomban megvédek mindenkit, aki Bennem van. -

Jöjjetek, akik féltek Engem és hallgassátok meg Ódámat! Hallottátok-e valaha, hogy elmulasztottam kimutatni Irgalmamat vagy haragom felülmúlta volna Gyengédségemet? Hűségben és igazságosságban teszek mindent.

Ellenségeid szeme láttára átöleltelek Karjaimmal. Vassula, szégyelljék magukat bántalmazóid, szégyelljék magukat, akik bűnös haragot táplálnak szívükben és irigyelnek téged azért, mert Szemem rajtad nyugodott és világosságot keltettem benned. Feldühödtek, amiért Lábnyomaimban vezettelek. Támadtak, amiért, füledbe súgtam szerelmes Ódámat. De Én hasonlóvá tettelek a gazellához, amely a hegyeken szökell és szabad. Szabaddá tettem lelkedet, és az olyan lett, mint a liliom, amely nem aggodalmaskodik. Áldásaimat adtam rád, kiemeltelek a porból, és örökös helyet kínáltam fel neked Szívem Arany Szobájában. Nekik pedig egy napon ki kell inniuk méreggel teli keserű poharukat.

Vigasztaljanak meg téged Szavaim, és balzsamként legyenek rajtad! Hajolj közel Hozzám füleddel és halld énekemet: A Királyi Méltóság még születésed előtt[3] rád helyezte Tekintetét, hogy megmutassa

[1] Zsolt 65,5

[2] Ezt az előbbi zárójelben lévő szöveget úgy mondta el az Atya, ahogy barátjának mesél el valaki egy történetet, mintha csak azt mondta volna: „Erről jut eszembe!"

[3] Vö. Jer 1,5.

neked és rajtad keresztül Dicsőségemet és az Országomba vezető utat, a csodálatos utat! És azóta Én lettem a te csillagfényed az éjszakában és napvilágod nappal... Mindenható Kezem nem szűkölködött eszközökben, amikor adományaimat osztogattam neked, de néped[1] szembeszállt adományaimmal és megmért Engem.

Nagy gyengédséggel kormányzok, hogy világosságot adjak és tanítsak. Bőségesen megkentem olajjal azok fejét, akiket arra választottam, hogy mondjanak prófétai szózatokat, olyan misztériumokat, amelyek el vannak rejtve a tanultak és a bölcsek elől. Ti tönkre akarjátok tenni, meg akarjátok kínozni azt a lelket, akit szeretek, akinek pártját fogtam és akit eltöltöttem titokzatos tanítással, nemes énekekkel és királyi ódákkal, ezért mondom nektek, akik rosszat terveztek: saját gonoszságotok fog megbüntetni titeket. És Én ezeknek az elnyomóknak fel fogom sorolni gyalázatos bűneiket az Ítélet Napján.

Én vagyok lelked Uralkodója, és soha, senki sem lesz képes téged megingatni. Édes beszélgetésünk folytatódni fog, bővizű forrásokat fakaszt szívedben, és veled együtt, kedvesem, szétárasztjuk finom illatomat az egész világon, egymásután megillatosítva a nemzeteket. Akkor majd mondhatják: „Elmúlt a tél, elállt az eső, elvonult. A föld színén immár virágok nyílnak." Látod? Ezért zártalak a Szívembe, ahol vigasztaló gyengédséget kaphatsz Tőlem, de várj és majd meglátod, hogy mennyivel nagyobb vigaszt kapsz a mennyekben, az Én Országomban minden támadásért, amit ellened intéztek! Minden meg van mérve... Szívem Királyi Szobájában továbbra is szívedbe árasztja illatát nárdusolajom, és a keserű levegő, amit vádlóid között lélegeztél be, gyorsan elillan, és megkapod a nyugalmat és a lélek békéjét. Ha már az illatos tömjén megvigasztalt téged, többé nem fogod elhagyni Királyi Szívemet, hanem Hozzám, az igaz Istenhez fogsz ragaszkodni jobban, mint valaha.

- Mondd meg Nekem most, hol fogsz lepihenni délben?

Szíved Arany Szobájában
fogok megpihenni.

Mondd meg, hadd tudjam meg, kedvesem, hol fogsz megpihenni este?

Királyi Szíved Arany Szobájában
fogok megpihenni...

És hol fogsz megpihenni életed hátralévő idején?

Királyi Szíved Arany Szobájában
fogok megpihenni.

Uram, Atyám, Vőlegényem,
emberiség Szerelmese,
a Te Szívedbe eresztem gyökereimet.
Királyi Szíved ösvényeit fogom követni,
ahol szemlélésedben
mindenki megfeledkezik magáról...

Uram! A Te Szereteted
Liturgia az emberiség számára.
Egyedüli Uralkodó,
Irgalmadban méltóztattál
sugárzó Fényedbe vonni engem,
és nemcsak a sötétséget űzted el,
hanem a bűnt is.

Mindenható Isten,
aki Tenyereden hordozod
az egész mindenséget!
Nemcsak ámulok,
hanem teljesen le vagyok győzve,
amikor hasznavehetetlenségem ellenére
Te alkalmazkodsz hozzám
és a hozzám hasonlókhoz!
Ahelyett, hogy elvetnél engem,
Szerető Jóságodban eltöltöd lelkemet
a Mennyei tartalékból csurgatott
menyasszonyi adományokkal.

Majd túláradó Szeretetedben
egyesülsz velem lelki, Isteni házasságban,
megéreztetve csókjaid ízét,
ami felülmúlja a mirha

[1] Egyesek az ortodox hierarchiából.

és a tömjén illatát
és minden aromás illatot.
Lelkem így a Te ölelésedben
ezt mondja mindenkinek:

„Ti is megkaphatjátok e kegyelmeket
és e meg nem szolgált adományokat,
ha elhatározzátok,
hogy Istenben élitek életeteket.
Az Ő Keblére helyezve,
Isteni Szívéhez simulva,
illatos ruháiba kapaszkodva,
Ölében örvendezve,
elmélyült elmélkedésben
és kimondhatatlan Szépségét szemlélve…
Lelketek betelik az Ő Boldogságában,
mely felülmúl minden gyönyörűséget,
édességet és dicsőséget.”
Kegyességében megengedte,
hogy szorgalmasan tanuljam
az Isteni Ábécét…

Mert ez az Én édes Tanításom és Párbeszédem: az a Tanítás és Párbeszéd, amelyre az egész emberiséget meg kellene tanítani. Szeretnélek Nyelvezetemre emlékeztetni és átnevelni benneteket. Magáévá kellene tennie tehát az emberi szívnek ezt az Ódát, mert Királyi Szívemben rejlik a Bölcsesség és az Igazság szent értelme.

(Sok napba került e hosszú üzenet leírása.)

(Jézus Krisztus vette át a szót…)

Igen, Vassula, a te szelíd Urad és Megváltód megszabadított téged. A Mi tanításunk[1] nem különbözik egymástól. Egyetértésben mondjuk: fedezz fel Engem, a te Istenedet! Fedezz fel Minket a szív tisztaságában! Teremtésem számára van olyan fontos mondanivalóm, ami széppé tehetné őt.

Nem sokan értik a Szent és osztatlan Háromságot, mindazonáltal Mi egy Lényeg, egy Hatalom és egy Tudás, egyetlen Isten vagyunk… és szabadon közölhetjük magunkat minden lélekkel és minden időben. Az Atya, Én és a Szentlélek, Mi hárman úgy szállunk alá, mint három Tanú, hogy megismételjük Szavunkat és átneveljünk benneteket, hogy igaz életet éljetek Mibennünk.

Miként az Atya már megmagyarázta neked, Magasztos Szeretetünkben azért teremtettük szívedet, hogy viszonozd Nekünk ezt a Szeretetet. Szíved kezdettől fogva csak a Mi Jelenlétünkkel van eltelve. Oly elmondhatatlan módon van megteremtve, hogy képes legyen befogadni Jelenlétünk egész Magasztos Szeretetét és Édességét. Ha azonban a tövisek és a tüskés bokrok keresztülszúrják, lyukas ciszternához hasonlóan elveszíti tartalmát. A világi aggodalmak és a gazdagság csábítása jelentik azokat a töviseket, amelyek képesek átszúrni a szívet és elapaszthatják az Életadó Forrást.

Uram, Te voltál számomra
kinyilatkoztatásod Kapuja,
és így jól elrejtettél Magadban engem.

Testté lettél nagy Szeretetedben
és közöttünk maradtál.

Mondd, Uram, mit tegyünk,
hogy Téged el ne veszítsünk?
Miként tarthat meg Téged
szívében az ember úgy,
hogy e méreggel és kísértésekkel telt
viharos világban el ne veszítsen?
Mert úgy tűnik, nagy kockázatot vállal,
aki nem becsül Téged
a kezdetektől fogva kellően,
és Szent Nevedet
sem magasztalja kellően,
nem fél és nem szeret Téged úgy,
ahogy Te szeretsz minket.
Közülünk sokan lesznek vesztesek akkor.

Uram, nem ez az igazság?
Mondd meg nekem, Uram,
mi a titka annak,
hogy lyukas edénnyé ne váljunk,
és van-e mód a baj gyógyítására,
ha egyszer megtörtént?

[1] A Szentháromságé.

Embernek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.[1]

Mert mindenki egyaránt megkapja a szabad akarat ajándékát. Aki fél Engem, készségesen elfogadja a feddést és nem veszít el Engem. Akik Engem keresnek, azokat Én táplálom, és el fognak telni. Szeretet az Isten Lelke, általa kapjátok meg Világosságomat, ami megvilágosítja szíveteket. Akik igazán és őszintén küzdenek azért, hogy részesüljenek Kegyelmemben, azok közömbösek tudnak maradni a világ csábításaival szemben, és nem veszítik el szívük emelkedettségét. Ha azonban valaki megtorpan és a világ gazdagságára figyelve szóba áll a Kísértéssel, az a világban marad, és azt eltapossa a bűn pora.

Mondottam, hogy Atyám, Én és a Szentlélek eljövünk és azzal a lélekkel maradunk, aki szeret Engem és megtartja Parancsolataimat. Jelenlétem teljesen betölti ezeket a szíveket, és azon a Világosságon keresztül, amit Mi árasztunk beléjük, eljutnak Személyem Isteni Megismerésére. Ez a szeretetteljes Megismerés vezeti lábukat a Menyegzős Szobába, ahol Én, a Vőlegényük várok rájuk, hogy háborítatlan békének örvendjünk…

Minden lélek eljuthat Szeretetem magasságaiba. Minden lélek kapott meghívást a Velem való Isteni egyesülésre. Vajon miért beszélek veletek a ti időtökben? Miért illatosítom meg Isteni Ódámmal e nemzedéket? Miért szólok hozzátok költeményekben és a hit által? Miért szálltam alá a sötét tájakra, hogy közöttetek legyek? Miért árasztom rátok elérhetetlen világosságom sugarait? Miért látogatom meg a temetőket és miért nyitom fel a sírokat a halottakat keresve? Miért hívlak meg benneteket Isteni egyesülésre és lelki házasságra?

Megmondom, miért: Még ha „kárt szenvedtetek” is, Vassula, ahogy mondtad, maradt remény a jóvátételre. Éppen erről van szó. Eljövök, hogy megmentsem a bűnöst. És ahogy előbb is mondtam: Embernek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.[2] Más szavakkal, végtelen gazdag vagyok a Kegyelmekben, és ti a Kegyelem által menekülhettek meg. Nem kívánom a bűnös halálát. Én vagyok a Feltámadás, és azt kívánom, hogy az Én Világosságomban éljetek. Azért szállok le a földre ezen az Ódán és más eszközökön keresztül is, hogy életre keltselek benneteket, akik nem bántátok, hogy a Kegyelem állapotából a sírba estek, és most a bűn miatt ott fekszetek oszlófélben milliószámra…

Végtelen könyörületemben ezt mondtam a Mennyek Udvaraiban: „Nem akarom vég nélkül és örökké a bűnösök halálát látni és miattuk bánkódni, hanem azt kívánom, hogy forduljanak vissza Hozzám és éljenek.” A magasságokból hatalmas temetőt láttam, és a feloszló testek szaga az egész világmindenségben érezhető volt… A világot hanyatlásában sötétség veszi körül, elnyelte a homály, vajon továbbra is végig kell-e néznem, amint fiaim és örököseim egymásután rabszolgasorban halnak meg? Meddig kell még néznem, amint Saját házam népét szétszakítják és megosztják? Valóban ideje, hogy különválasszuk a konkolyt a búzától! Esküt tettem akkor és így szóltam:

„Szentlelkem hatalma által megadom nekik a Kegyelmet, hogy megerősödjön rejtett énjük és válaszolni tudjanak kegyelemteljes Hívásomra, úgy hogy Énbennem éljenek, Én pedig őbennük a hit által. Akkor a szeretetben elültetve és a szeretetre épülve életre kelnek, hogy elnyerjék az Én tökéletes teljességemet.”

Eképpen válaszoltam kérdésedre, Vassula. Végtelen Irgalmamban így szóltam: „Világosságot árasztok erre az esztelen teremtésre, hogy megvilágosítsam lelküket és lelki forradalommal megújítsam őket. Én Magam segítem őket önmaguk és lelkük megújítására, megmutatom nekik egyenként az igazság értékét és szentségét. Szívemben ég

[1] Jézus a Szentírásra utalt: Mt 19,26.

[2] Mt 19,26

a vágy, hogy mindenkit megmentsek. Nem fordítom el Arcomat, hanem tanítani fogom mindegyiket és átnevelem őket.

Igen, a menny és a föld Ura valóban lángra fogja gyújtani Szeretetével ezt a földet. Elmegyek és meglátogatom tékozló fiaimat és visszahívom őket Magamhoz, emlékeztetem az Isteni jóság óceánjára és figyelmeztetem őket, hogy helyezzék Belém bizalmukat. Nagy gyengédséggel fogom őket tanítani, hogy tegyék a jót és többé ne adják át magukat a bűnnek. Édességgel fogom átnevelni őket, újból elismétlem Szavamat számukra az ő szótáruk[1] szerint, hogy még biztosabban elérjem őket.

Más szavakkal, az Isteni Bölcsesség alkalmazkodni fog az ő képességükhöz. Megértetem Magam elszegényedett lelkükkel, megadom nekik a megmenekülés lehetőségét bűneik megbocsátása által. És Én mint felkelő Nap világosságot árasztok szívükbe. Elültetem őket a Szívembe, ahol kivirágoznak és örömmel mondják:

’Mily nagyok a Te jeleid, Mester!
Milyen sokfélék és hatalmasok csodáid!
Te, a Mindenható és csodálatos Isten,
aki rám ragyogtattad Arcodat
és kegyes voltál hozzám,
Saját Magaddal ékesítetted fel lelkemet.
Dicsérjük és áldjuk Nevedet!’

És Én örömömben így válaszolok: ‘Kedvesem, mostantól fogva benned lakozom, te pedig Énbennem, a te Istenedben.’

Az angyalok akkor egy hangon fogják énekelni: ’Isten Birtoka[2] végtelenül nagy. Ő a mi Istenünk. Senki sem hasonlítható Hozzá. Örököseit mint isteneket vezeti Lakhelyére. Mint királyi hercegeket a dicsőségbe, visszaviszi őket nagy örvendezéssel Országába. Csodálatos vagy, nincs vetélytársad! Tisztelje és félje Őt az egész föld, mert Ő a mi Istenünk és Királyunk!’

Igen, ezeket a nemes Ódákat eléneklik majd ennek és az ezt követő generációknak, hogy kövessék. Szívem elérzékenyül, míg ezt az Ódát énekelem, mert tele vagyok szeretettel irántatok…”

[3]Szívem mirhája, írd le Szavaimat, mialatt Rám nézel… Ugyanúgy mondom Én is, ahogy Atyám mondta neked: nem használok merev kifejezéseket, amikor beszélek, ez nem a Mi beszédmódunk, a szenteket és a vértanúkat sem ilyen módon neveljük, erény és hit a Mi édes beszélgetésünk nyelve veled. Nincs kard az oldalamon, amikor Ódámmal megszólítalak, hanem méz van a nyelvem alatt. Csodálatos megjelenésem a ti sötét nemzedéketekben olyan, mint a Nap, amely sohasem nyugszik le. Mennyei Udvarom világosságomat szüntelenül félelemmel, ugyanakkor elragadtatással szemléli.

– Boldogok, akik megtisztítják magukat és megengedik, hogy Karjaimba zárjam őket, mert maguk is világossággá válnak.

– Boldogok, akik Világosságom által elnyerik a Bölcsességet, mert ők megkapják a Tudás kegyelmét.

– Boldogok, akik megkapják a Láng lángját, mert belépnek a megközelíthetetlen tűzbe és eggyé válnak Vele, de anélkül, hogy elégnének. Micsoda égő vágy fogja meggyújtani ezeket a lelkeket, hogy Tanításommal és Szeretetem Törvényével lángra lobbantsák az egész világot!

– Boldogok, akiknek bár elszegényedett a lelkük, van fülük, hogy meghalljanak Engem, mert ők is megkapják a mennyei világosságot értelmükbe, hogy az Én szabályaimat kövessék. Igen, boldogok, akik meghallják Szavamat és követik azt, mert teljesen be fogja borítani őket

[1] Azt is hallottam, hogy az ő „kifejezéseikkel”.
[2] Isten Szíve.
[3] Itt elhallgatott az Úr, majd engem szólított.

a leírhatatlan Világosság, és istenekké alakítja őket a részesedés által. Másképpen hogyan fogtok bejutni a Mennyországba? Illő ruházatot kell öltenetek, hogy az Atya felismerjen benneteket.

A Mennyországot királyi lakomához lehet hasonlítani, amelyet egy király adott fia esküvőjén, ahogy a példabeszédben[1] mondottam nektek. Én, aki most beszélek, ugyanaz vagyok, mint aki akkor beszélt. A menyegzős lakoma elkészült, de akiket szeretettel meghívtak, azok nem akartak elmenni. Közülük sokan csak gúnyosan mosolyogtak a király meghívásán. Ez általános kísértés azok számára, akik úgy gondolják, hogy Érdekemben dolgoznak és ők is meghívottak, de nincs idejük arra, hogy válaszoljanak Meghívásomra. Valójában messze van Tőlem a lelkük. Kicsinyes vagy személyes ügyeik teljesen lefoglalják őket. Közönyükben mindenféle kifogást keresnek, nehogy meg kelljen mozdulniuk vagy meg kelljen válni kényelmüktől. Végül csak a nyomorúságosak, a lélekben szegények és azok maradnak, akik sohasem ismertek Engem vagy nem hallottak Rólam. Tőlük fogok dicséretet és tiszteletet kapni, mert ők azok a választottak, akik nem utasították vissza Meghívásomat úgy, mint az első vendégek vagy az az ember, aki egykedvűen ment be és nem törődött azzal, hogy illő ruhát öltsön. A király parancsot adott szolgáinak, hogy menjenek ki a keresztutakra a városban és hívjanak meg mindenkit, jókat és rosszakat egyaránt. Ők azok, akik nem voltak az Enyémek,[2] és akiknek ezt fogom mondani: „Ti vagytok az Én embereim!" és nem azt, hogy „Ti nem vagytok az Enyéim, hanem a társadalom kivetettjei". Az élő Isten fiainak és leányainak, Országom örököseinek fogom nevezni őket…

Lásd, Királyod jön hozzád angyalai kíséretében a ti sötét napjaitokban, hogy meghívjon menyegzős lakomájára. Sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak… Akinek nincs menyegzős öltözete, aki lelkesedés és tisztelet hiányában nem törődött azzal, hogy magára öltse, nem jut be a Mennyországba.[3]

Bizony mondom nektek, ha nem öltötök Engem magatokra mint menyegzős ruhátokat, az Atya nem fog Engem felismerni bennetek…[4] „Sokakat hazahozok az idegen országokból. Nem épül fal útjukat keresztezve. Angyalaim, Küszöböm őrei nyitnak számukra ösvényt és telehintik zafírral,[5] hogy Hozzám vezessék őket…"

És te, aki így kiáltasz Hozzám: „Sírások gyülekeznek ellenem, Uram, ments meg engem! Ellene akarok mondani a bűnnek és Veled szeretnék lenni a menyegzős ünnepen!" – ne keseredj el, te is meg leszel mentve, mert meg akarsz menekülni. A sírásokat pedig angyalaim fogják elűzni. Akkor angyalaim felemelnek téged fenségesen egy tündöklően fehér vásznon, és négy sarkát fogva átszelik az egeket, a magasságokba emelnek, hogy sebeidet[6] égi balzsammal, mirha olajjal, fűszerekkel és lemosó vízzel ápolják.[7] Mindez tisztulásodra történik, hogy tiszta légy, amikor Hozzám vezetnek téged. A lemosás és a bedörzsölés a leendő menyasszony szokásos felkészüléséhez tartozik. Minden leendő menyasszonynak szüksége van olyan időszakra, amelyben megtisztul, mielőtt angyalaim átkísérik a Menyegzős Szobába, hogy találkozzon Vőlegényével.

Angyalaim egészen a Küszöbig visznek, és amikor a Menyegzős Szoba előtt állsz, újból felvillan benned a múlt halvány emléke. Az az idő, amikor valóban bűnös

[1] Mt 22,1-14
[2] Nem őket hívták meg először.
[3] Az Úr azt is az értésemre adta, hogy az az ember, aki nem öltött illő ruhát, úgy tett, mint aki megveti a gazdát, és arra akarja rávenni a többieket is, hogy csatlakozzanak hozzá…
[4] Jézus úgy beszélt ekkor, mintha egyedül beszélne, ezért ezt jövendölésnek tekintem.
[5] Erényekkel.
[6] Hibáidat és bűneidet.
[7] A tisztulást jelképezve.

voltál és megvetettél Engem. Az az idő, amikor nem mozdultál Hívásomra, hanem a világ szenvedélyeiért lelkesedtél. Most azonban, e pillanatban új élet vár rád. Teljes ragyogásba öltözve, szépségedben tündökölve, megtisztulva és megillatosítva, készen állsz arra, hogy belépj a Menyegzős szobába és találkozz Királyoddal. Nagy örömmel, remegve és epedve közeledsz a Menyegzős nyoszolya felé. Tekinteted akkor hirtelen Istenségemre esik. Bár még lefátyolozva látod Szent Arcomat, lelked megvilágosodik.

„Ó epedve várt Király,
milyen boldog vagyok,
hogy Felséged kegyelmében részesített
és meghívott,
hogy egybekeljek az Uralkodóval!”

Hangod himnuszt fog énekelni Nekem:

„Valóban boldogok azok, akiket meghívsz,
akik egybekelnek Veled
és tüzes ölelésedben
meglelik a Mennyországot!
Boldogok, akik Szent Arcodat simogatják
és Szíved közelében lelik
gyönyörűségüket!”

E szavaknál a Király, aki felülmúl minden angyali szépséget, halhatatlan ragyogásában hirtelen meglátja Magát benned, megrendítő látvány! Az Isteni Szeretettől lángolva jövendőbeli hitvese felé nyújtja kezét és Karja ölelésébe hívja, így szólva:

„Misztikus egyesülésünkhöz
felkínálom neked, kedvesem, zálogként
a Szentlélek Kenetét.”

Akkor feléd hajol, a Szívére von téged, fejedre helyezi ezt az Isteni, Királyi Koronát[1] Szájának leírhatatlan csókjával együtt.

És beborított engem
a halhatatlanság ragyogásával…

Most az Én részemmé válsz, eggyé Velem. Feldíszítem tagjaidat Istenséggel és Világossággal, megronthatatlansággal és boldogsággal, hogy megfelelő légy Számomra, és illő légy Hozzám, a te Istenedhez és Királyodhoz.

A múlt világa akkor hirtelen mintha szelíden eltűnne belőled minden tartalmával együtt mindörökre. És egyetlen pillanat alatt kivirágzik szívedben az angyali erény, az Istenre való lelki, teljes, szent ráhagyatkozás, és ugyanúgy azonnal elnyered a lelki érzékenységet is, amelyhez közel áll a Boldogító Isten-látás. Attól fogva sokféle angyali erényből áll majd a koronád, mert ezeket kínálom fel neked adományként, hogy eljuss a tökéletességre. A Menyegzős Szoba kiváltságos illatában a mindenek felett álló Isten akkor egybefonódik és egy lesz veled, teljesen befogad téged Világosságába, amíg magad is világossággá nem válsz.

Szentlelkem oltalma alatt szájad az Én Szájam lesz, tagjaid az Én Tagjaim, szemed az Én Szemem, beszéded az Én Beszédem. Isteniek lesznek cselekedeteid és gondolataid is. Attól fogva Én fogom jóra késztetni egész fénylő lényedet és lelkedet. Ez lesz új életed kezdete Énbennem. Birtokolni foglak téged, te pedig birtokolni fogsz Engem. Vőlegényed után érzett vágyad sohasem lesz betöltve, és bár eltelsz az Isteni Szeretettel, szomjad mégis növekedni fog… Én leszek, kedvesem, a te misztikus Kelyhed, isteni Liturgiád, a szívedben lévő láng, tündöklő hozományod, fényességes Napod, Szentáldozásod, halhatatlan táplálékod. Én leszek Zsoltárod verse, a szemedben aranyló napfény, a te igazi menyegzős ruhád. A megnyugvásod és a pihenésed. Én leszek a te bensőséges, édes ölelésed és lelked illatos szellője.

Most, hogy a közelemben vagy, felemelheted Arcomról a fátylat, hogy szemléld Istenségemet. Minél tovább nézel Engem, annál inkább növekszik szereteted. Szinte megszakad a szíved, mert még jobban akar szeretni Engem.

[1] A Szentlélek Kenetét.

Irántam való szereteted szenvedéssé válik. Olyan szenvedéssé, amit tanuló napjaidban kínáltam fel neked eljegyzésünk alkalmával.[1] A Szentlélek által beléd öntött erények, amelyek meghódítják szívedet, hogy csak Értem élj, növelni fogják szeretetedet, amíg szívedben gyógyíthatatlan sebbé nem válik ez a szeretet... Ez a mi felbonthatatlan lelki házasságunk jelképes ábrázolása. Egységünk jelképe. Boldogságunk jelképe. A mi tökéletes és Isteni egységünk jelképe. Annak a jelképe, hogy megízlelted az Életet.

Ó félelmetes misztérium!
Megváltás Misztériuma!
Szívem Lángoló Nyila!

Istent szemlélni annyit jelent,
mint még inkább vágyakozni
és szomjazni Isten után, mint valaha.
Ragyogó Világosságodban
úgy fénylik a lelkünk,
ahogy szétszórt gyémántokon csillan meg
a mennyei harmat fénye.

Ragyogó Világosság, amit szem nem lát,
érinthetetlen és felfoghatatlan,
mégis igaz a Saját valóságában!
Dicsőítelek és tisztellek Téged,
aki egyesíted magadban a teremtményeket,
hogy részesüljenek istenségedben,
és magadban részesítve istenekké tedd őket.

Megtestesülésedkor
megnyílt számunkra
az átistenülés kapuja.

Sebem ellenére boldogságban élek.
Igen, miután Szent Arcodról
felemeltem a fátylat és Rád néztem,
sebemmé és gyötrődésemmé lett
a Te Szépséged.

Misztériumaid hatalma páratlan
és nincs olyan szó,
amellyel le lehetne írni.
A szavak és a gondolatok
hamuvá válnak,
amit elsodor a legenyhébb fuvallat...

Mit jelent megérteni az Életet?
Az Istenben és Istennel eltöltött élet
annyi, mint megérteni az Életet.

Mily isteni ékszerekkel ajándékozod meg
menyasszonyodat, Uram,
és örülsz, miközben adod.
És miként lelkesedsz azért,
hogy mindenkivel tudasd új hódításodat!

Egykor azt mondtad, Istenem:
„Ne féljetek azoktól, akik megölik a testet,
de a lelket nem tudják megölni.
Inkább attól féljetek,
aki a lelket meg a testet is
a pokolba taszíthatja."
Igen, miért félnénk, ha már
a Te tulajdonod
és a Te birtokod vagyunk?
Ha ebben az isteni, lelki házasságban
Te birtokolod a lelket,
és a lélek birtokol Téged, Uram,
ki merne közeledni,
hogy megtörje ezt az egységet?
Erre még az egész pokol sem képes!

Örülök, hogy közel lehetek Istenhez,
és senki másra nem nézek a mennyben,
csak Őrá, akiben élek,
és aki énbennem lakozik...

Aki Velem egyesült, azt sokféle erény veszi körül. Ezekkel kerítem be gyönyörűséges kertemet és az angyali erénnyel, az Istenre való lelki, teljes, szent ráhagyatkozással pecsételem le, hogy elérje a tökéletességet. A Szent Isten, aki felülmúlja a mennyet és a földet, Kegyelmével segíthet nektek elérni ezt a szabadságot. Megszabadíthat a testi érzésektől és kísértésektől, halálra ítélve őket, megsemmisítheti ezeket a gonosz illatokat és átható világosságot adhat helyettük. Amikor már egyesültél Velem, fel fogom kínálni neked a test igazi szabadságát és oly kimondhatatlan módon kristályosítom ki lelkedet, hogy gyémántnak fogsz tűnni. Én, aki a mindenek felett álló Isten vagyok, beléd öntöm a kívánságot, hogy imádj Engem, a vágyakozást

[1] Az 1987. május 23-i üzenetben, még a kezdetekben, amikor Jézus tanított engem.

arra, hogy állandóan az Életben légy, és elárasszon téged az illatos világosság, hogy rád leheljem illatomat és így égve tartsam benned Lángomat. Most, kedvesem, hogy itt vagy mellettem, ragyogásomtól körülvéve, Dicsőségembe takarva Magamba oltottalak téged.

Uram, Te, aki a Szeretet vagy,
nem szűnsz meg ámulatba ejteni engem
választásod miatt,
hogy ilyen nagyságot
és nemes Ódát bíztál rám,
aki gyakran összetévesztem
a bal kezemet a jobbal!

Hogy tudtál ilyen Témákat rám bízni?
Hogyan is tagadhatnám,
hogy túlcsorduló Szereteted által
tanítasz és adsz tudást
minden megismerhetetlen Témáról nekem.

Magadba oltottál, hogy formát ölts
egy alkalmatlan lényben,[1]
és megígérted, hogy tökéletesíted azt a lényt,
és életre kel a holttest.
Akkor az a lény[2] *többé nem fogja szolgálni,*
hanem meg fogja vetni
a világi gazdagságot,
mert felfedezte a leírhatatlan Országot
és Istent, aki Dicsőségbe öltözött.

Felfedezte a csodák Csodáját,
ezért harmatként hints meg Szavaiddal!
Veled összefonódva kivirágzom,
és kertté alakul bennem minden,
ami száraz volt.

Illatosítsd meg most Vőlegényedet, és Én eltöltöm kegyességgel lelkedet. Nap mint nap növeld szeretetedet! Tudasd mindenkivel ezt az alapvető igazságot:

„Az Úristen tudja, kik az Övéi,
és így megengedi,
hogy közelébe jussanak."

Ők kapták a kegyelmet, hogy eljussanak az átistenülésre és isteni egységben megosszam velük menyegzős nyoszolyámat. Ők azok, akik arra vannak rendelve, hogy világossággá váljanak, mert odaadták Értem életüket és megengedték, hogy teljesen Magamba olvasszam őket. A Magasztos Vőlegény, akinek Szeretete okozta sebedet és szíved rabságát, azt kéri tőled, hogy viseld édességgel a Szeretet sebét, mert ez növeli buzgóságodat, hogy most még jobban óvd szívedet, nehogy kísértésbe ess.

Oltár! Vallomásod elbűvöl Engem, lelkes bátorságod, hogy megragadj, megtarts és ne hagyj elmenni Engem azért, hogy ráleheljek kertemre és elterjesszem illatomat köröskörül, arra ad okot, hogy megnöveljem sebedet. Azért van ez így, mert mézet és tejet fedeztél fel Nyelvem alatt? Vagy ruhám illata miatt? Vagy lehet, hogy azért, mert Isteni uralmam és hatalmam egyesíti a teremtményt a Teremtővel? Talán sugárzó, tiszta Világosságom az, ami Hozzám hoz téged, vágyódva, hogy megragadj és birtokba végy Engem?

Te Magad vagy szenvedésem ereje.
Nincs más megfelelő mód
annak leírására, hogy miért van ez így.

Láthatatlan Isten vagy,
mégis megragadhatlak
és birtokba vehetlek annak kockázata nélkül,
hogy megégek,
mivel Te Isteni Tűz is vagy.

Most, hogy megragadtalak
és erősen tartalak,
bizonyosan nem engedlek elmenni!
Nem engedem, hogy elmenj tőlem,
és azt sem, hogy elhagyj engem,
és egyedül maradjak ebben az életben.
Ó nem! Soha…

Bár tudom, hogy visszafoghatod
és gyengítheted Világosságodat,
mégis fogok Veled beszélgetni.

A csillagok és a hold fényénél
fogok beszélgetni Veled.
Mivel azonban az éjszaka igen rövid,
és a hajnalnak
mindenképpen el kell jönnie,

[1] Bennem.
[2] A lélek.

beszélgetni fogok Veled
a tündöklő Napfényben is!

Belőled gyűjtöm össze mirhámat,
mert Belőled táplálkozom
a méz és a tej italával.

Légy buzgó, kedvesem, hogy birtokolhass Engem! Dicsőséges viszonzást adok mindenkinek, akivel házasságra lépek. Szívemet örömmel egyesítem azokkal, aki őszintén akarják, és szeretettel meghívom őket a Velem való Isteni egyesülésre. Jelenlétem felülmúlja az értelmet, és még ha azt mondod is, Vassulám, hogy láthatatlan vagyok, Én tebenned lakozom. Elragadtatásban tartom szívedet, hogy megkaphassam kedvesemtől a legkülönlegesebb illatokat, és megismétlem, amit az Atya mondott egyszer neked: „Miként a tömjénnel telt füstölőt kinyújtott karral emelik magasra, úgy fogom Én is felemelni a szívedet és a magasban tartani, hogy kiáradhassanak belőle a ritka illatok, amelyek megillatosítanak Engem és az egész földet. Körül fog venni Engem édes illatod, örömet szerez Nekem és az egész mennynek. Örömöm oly nagy lesz, hogy menyegzős táncnak fogják tartani…"

És te, aki ezt az Ódát olvasod, keress buzgón Engem és emeld fel te is a fátylat Szent Arcomról a Menyegzős Szobában! Emeld fel a fátylat Szent Arcomról és tanuld meg szemlélni Szépségemet és vonzerőmet! Akkor mintegy elragadtatásban te is megölelsz Engem és beleolvadsz Világosságomba. Én fogok fényleni minden tagodban, és aki téged lát, képtelen lesz megkülönböztetni az egyik fényt a Másiktól… Nagy tudatossággal keress Engem, szomjazz a Szeretetre, kövess Engem, nyújtsd Felém a kezed! Kedvedért csökkentem a köztünk lévő távolságot és lehetővé teszem, hogy megtalálj Engem. Nem kívánod az Életet? Benned az Én Jelenlétem az Élet, ezért lépj be az Életbe! Én vagyok a Kapu, mely az Örök Életre vezet.

Én vagyok Titokzatos Kelyhed, amely életadó forrást fakaszt benned, ha belőle iszol. A Velem töltött élet valóban az Isten szemlélésében eltöltött élet. Kimondhatatlan áldásokat ad, amelyek felülmúlják a gondolatot és az értelmet. A föld örömei egyszerre elveszítik értéküket, mert helyette a Hitves fog eltölteni téged az Élet vizével és a harmadik mennybe emel. A Paradicsomnak egybe kell fonódnia Velem, a te Isteneddel a mi lelki házasságunkban, amint eggyé válsz Istennel. Bennem elmerülve csak egyetlen kívánságod lesz: az, hogy szüntelenül add át magadat az Én Akaratomnak, miként Én is szüntelenül átadom magam kedvesemnek. Ez az Én édes Ódám, amelyet elénekeltem nektek, édes Tanításom, Párbeszédem, amit minden léleknek meg kellene hallania.

ΙΧθΥΣ

(A Szentlélek szól:)

Béke legyen veled! Lásd, a Vőlegény ereszkedik le hozzád, hogy Ő is elénekelje neked Ódáját és tudtodra adja az Élet szavait. Én vagyok az Igazság Lelke, aki az Atyától származik, és akit a Fiú, Jézus Krisztus küldött. Mi egy lényeg, egy Hatalom és egy Tudás vagyunk, és mivel egyetlen Isten vagyunk, azért ugyanolyan módon és ugyanolyan kifejezésekkel beszélünk és adjuk a tudást. Ezt a nagy tudást te szeretettel telve kapod.

Mi az Örök Élet? Az Örök Élet annyit jelent, mint megismerni Bennünket Háromságos Dicsőségünkben. Ezért, ha olykor ingadozol, mert nem tudod, mi a szándékom, felkínálom neked a Kezem, és ha megfogtad, a Kegyelem által felkínálom neked az Életet Mibennünk. Fogadd el értékes segítségemet, mert ez készít fel téged arra, hogy Velem lelki házasságra lépj és mindörökre az Én Isteni Jelenlétemben légy. Én leszek

akkor a kimondhatatlan parúzia[1] a szívedben, mert Én vagyok benned a belső erő.

Mondottam, hogy Életet kínálok fel neked a Kegyelem által. Mi a Kegyelem? Olyan, mint a ragyogó fény, ami megmutatja, miképpen vegyél részt az Isteni Életben. A Mi Háromságos Szentségünk és Irgalmunk jó illattal tölti be az egész világmindenséget. Legédesebb Ódámat azért énekelem el neked, hogy felemelje lelkedet és feldíszítse menyegzős ruhával. Kegyelemmel telt célunk szerint add át Nekünk magadat és akaratodat, Mi pedig átadjuk Magunkat neked és képessé teszünk arra, hogy megismerj és úgy szeress Minket, ahogy Mi[2] szeretjük Egymást. Majd akkor és csak akkor fog lelked az isteni valóságok és az angyali erények körül forogni…

E fenséges módon szállok alá, Vassula, azon a módon, ahogy láttál Engem egyeduralmamban és kegyelemmel telve,[3] királyi ragyogásban és kifejezhetetlen szépségben, hogy Magamat egyesítsem veled.

Láttam valakit, az Emberfiához hasonló,
szent félelmet keltő lényt,
aki oly tökéletes a kegyelemben,
amilyen egyedül csak az Isten lehet.

Tökéletesen szép mozdulatai
félelemmel telt
tiszteletet keltettek bennem,
amint néhány lépést tett lefelé
a Palotából,
melynek szépsége
és elkápráztató külseje elárulta,
hogy csakis Palota lehet.

Úgy tűnt, hogy e dicsőséges isteni Lény
súlyos ruhát viselt, ami eltakarta Lábát.
Ez az isteni Lény,
akiről tudtam, hogy a Szentlélek,
szinte ugyanolyan ruhát viselt,
mint az Atya,
ahogy egyszer régebben láttam,
mert ragyogott,
mintha drágakövek borították volna.
Az Atya ruhájának színét azonban
nem lehetett meghatározni,
míg ez mintha gyémántokból állt volna,
melyeken visszaverődött a fény.
Igen hosszú ruhájának egy része
az alsó lépcsőre borult a bal oldalon,
mert a bal Lába már
az alsó lépcsőn nyugodott.

Istent leírni nem lehetséges,
mindenki kifogy a szavakból…
Istent kifürkészni teljes képtelenség!
Mindenek végső Forrását
szavakkal kifejezni félrebeszélés lenne!
Ki tudná formába önteni a fogalmat,
amit oly kifejezhetetlen ragyogású
látomásban kapott?
Mindig láthatatlan és rejtett marad
kegyelem és bőséges élmény nélkül,
amit Isten Maga ad,
és amit a szem nem láthat.

Istennek azonban úgy tetszik ma,
a mi időnkben,
hogy megadja nekünk is,
miként tanítványainak és apostolainak,
a Szentlélek
erőteljes jelenlétének bizonyságát.

A Kegyelem Szentlelke az,
aki meg fogja mutatni nekünk
az erények ösvényét,
amely elvezeti a lelkeket
a Vőlegénnyel való Misztikus egyesülésre.

Kedvesem, Én, a szentség Lelke mindnyájatoknak sokféle adományt adok. A mennyország ékszerei ezek, az a kincs, amit ingyen osztok, hogy megszenteljem templomaimat. Mindazt, amit kiosztok, a kegyelem által osztom ki. Nem azért szállok alá,[4] hogy bárkit megbüntessek közületek, hanem azért szólok hozzád e nemes Ódán keresztül, hogy egybekeljek veled és mint a vőlegény, aki ékszerekkel halmozza el menyasszonyát, Én azt kínálom fel neked, hogy Isteni adományaimmal ékesítelek fel menyegzői szertartásunkra.

[1] A szerk.: Jézus második, dicsőséges eljövetele.
[2] A Szentháromság.
[3] Isten kegyelméből ekkor rövid látomásban részesültem.
[4] Ahogy látomásomban láttam.

Nem indít meg az ékesszólás és nem hatódom meg a szép szavaktól, de gyönyörűségemet lelem a bűnbánó szívben. Ezért te, aki keresel Engem, jöjj és tanuld meg: ha nem teszel próbára,[1] hanem a szív egyszerűségével jössz Hozzám, Én, mint a folyó, kiáradok rád. Megtanítalak arra, miként ápold bensőséges barátságunkat. Édességgel és gyengédséggel foglak tanítani, iskolázni, hogy Velünk járj és alázattal fogadd megvilágosításaimat és buzdításaimat. És miként a látomásban láttál Engem, Vassula, az Én Egyeduralmam kifejezhetetlen, és Ragyogásom meghaladja az emberi értelmet.

Ó Vassula, ügyelj rá, nehogy újból azt halljam tőled: „Vajon milyen célt szolgálok?”[2] Leheletemmel életre keltettem élettelen tagjaidat! Továbbra is végezz minden területen jó cselekedeteket, és ne félj! Azt kértük tőled, hogy áldozd fel életedet másokért, és megtetted. Örömmel készítettünk fel téged, hogy Mi legyünk életed alapelve, és azóta megmutattuk neked, hogy már nem tartozol önmagadhoz, hanem ahhoz, aki Világosságába öltöztetett, Bennem mozgatott és Bennem lélegeztetett téged.

Nem támogattalak, nem vigasztaltalake, amikor így kiáltottál Hozzám: „Elesem!” Megmondtam, hogy amint el leszel ültetve Jahve Házában, ki fogsz virágozni Udvaraiban, szabad ki- és bejárásod lesz Bennük, és miközben tested még az emberek között mozog, szíved és lelked el lesz ragadva a menny fényességes világosságába. Ha valaki összevonja szemöldökét, Vassula, és rád szegezve tekintetét ezt kérdezi tőled: „Mit értesz azon, hogy mi is birtokolhatjuk Istent? Ezt nem lehet sem megtenni, sem állítani.”[3] Mondom neked, amíg valaki meg nem tapasztalta szívében Isteni Jelenlétem Fényességes Világosságát, nem fogja megtudni és megérteni azt, ami le van pecsételve és el van rejtve, mert azokat a misztériumokat Én fedem fel. A Bölcsesség kapuja csak a bűnbánó szívek és azok előtt nyílik meg, akik elszegényedett lelkük ellenére megtartják a Parancsolatokat. E lelkekben fogom kinyilvánítani Magam.

Uram, Te mindenkor kegyelemmel teljes,
szépségedben egyedüli, változatos,
tapintatos és tevékeny vagy azokban,
akik birtokolnak
vagy megszólítanak Téged.

Határozott és tiszta,
a napnál is fényesebb vagy
és ragyogóbb az összes csillagnál.

Nem hasonlíthatunk semmilyen fényhez.
Illatodat szétárasztod
az egész világmindenségben.

Értékes adományaidnak
csupán egy része a sok csoda és jel,
amit forró Szeretetedben
templomaid megerősítésére adsz,
feldíszítve menyasszonyaidat,
hogy e nemzedék,
amely számodra drágább minden másnál,
lelkébe fogadhassa az Országot,
Krisztust Magát.

Aki Téged szemlél,
ó Szent Vőlegény,
azt végleg elbűvöli és megragadja
egyedüli szépséged és kegyelmed.

Ismerni és bensőséges módon találkozni
a Szépség Alkotójával,
a Mindenek Alkotójával,
annyi mint már Őbenne lenni.

Arra kérlek, hogy irántunk tanúsított
Nagy Szeretetedben közeledj azokhoz,
akik még nem ismertek meg Téged,
hogy ők se idegenedjenek el Tőled,
az Istentől.

Légy kegyes és ölts formát bennünk,
hogy amikor Világosságodban vagyunk,

[1] Vö. Bölcs 1,2.
[2] Időnként úgy gondolom, hogy a munka, amit az Úrnak végzek, nem tesz eleget elvárásainak.
[3] Egyik pap igen megdöbbent, miután hallotta tőlünk, amit Isten mondott, hogy nemcsak Ő birtokolhat minket, hanem azt kívánja tőlünk, hogy mi is birtokoljuk Őt.

abba be is foglalj minket,
és mindannyian egyek lehessünk Benne…

E nemes Ódával az a szándékom, hogy mindenkit sugárzó Világosságomba vonjak és megkapja Krisztus teljességét. Tanultátok, hogy Bennem találhatjátok meg a szabadságot: a testnek[1] szabadságát, hogy átistenüljetek és a Magasságbeli fiainak és leányainak nevezzenek benneteket. Megtalálhatjátok Bennem a szabadságot, és Én fel foglak emelni benneteket a mennyország gyönyörűségeibe és örömeibe, hogy elnyerjétek a boldogságot, ami itt vár benneteket alapjaitok kezdetétől fogva és minden időben.

Ódámat úgy énekelem el neked, nemzedék, hogy kiigyad és mámorossá tegye lelkedet, mert Szavaim édesebbek lesznek a bornál. Ti pedig megmámorosodva Szeretetemet fogjátok dicsérni borom helyett és ezt mondjátok majd angyalaimnak:

„Mennyire helyes Őt szeretni! Egyedülálló a külseje, beszéde maga az édesség. Ajka kegyelemtől nedves. Fenségben és ragyogásban ejti ki Szavát, nemes mondanivalójával fellelkesíti szívemet. Ő a legvonzóbb és a legnemesebb az isteni lények[2] között. És most azt kívánom, hogy áradjon ki rám és enyhítse szomjamat, mint a rohanó folyó, amely meg akarta öntözni a földet, de eddig egy fal[3] tartotta vissza. Lelkileg halottnak tartom még magam, és ebben a halálban magammal vittem a sírba minden erényt, ami talán értékét vesztette volna bennem, mivel nem volt bennem a Te Világosságod. Ó lelkünk Lámpása, jöjj! Vigyél vissza az Életbe, és éjjel-nappal dicsérni foglak!”

És én válaszolni fogok kérésedre és emlékeztetlek, hogy a test és a vér nem örökölheti Országunkat, mert a mulandó nem örökölheti azt, ami örökké tart. Ne aggódj, meggyógyítom vétked, mert ez a kívánságod. Ki fogok áradni rád, mint a folyó, és felfrissítem szárazságodat és terméketlenségedet. Rám hagyatkozásod az egyetlen mód bűnbánatoddal együtt, mely által átalakíthatom lelkedet, hogy Krisztus lelkét birtokold és rátalálj Akaratunkra. Lehetetlen felfedned Isten okait vagy megértened módszereit anélkül, hogy benned lakoznék, de Én megnyithatom benned a tudás ajtaját természetfeletti Világosságom által, mert Én, aki alaktalan vagyok, alakot fogok ölteni lelkedben. Ragyogó Napként fogom rád sugározni Világosságomat, felébresztem, ami halott és eltöltelek erényekkel.

Én az Örök Világosság tökéletes tükörképe vagyok, Nagyszerűségemet dicséri az egész teremtés, és mivel a természet felett állok, mindent betölthetek fényemmel anélkül, hogy határaik közé kényszerülnék. Megvan a hatalmam ahhoz, hogy megadjam neked az igazi feltámadást és egyesítselek téged Magunkkal, hogy igaz életet élj Háromságos Szentségünkben. Ezért gyönyörűségemet lelem abban és örülök, hogy elénekelhetem neked az igazság Ódáját, ezt az Ódát mint menyegzős énekemet…

Bennem születtek a szentek és a vértanúk. Azok a lelkek, akikkel egyesültem, szintén hitvesek lettek, mert Én Hitvesük leszek életük minden napján a velük fennálló bensőséges rokoni kapcsolatomban. És így lesz veled is, ha Belénk szeretsz. Önként fogod magadat Karomba vetni és élvezni Isteni Szeretetem teljességét.

Születésed óta vágytam arra, hogy birtokomba vehesselek, és amint növekedni láttalak, titokban már eljegyzésünket ünnepeltem. Szándékomban állt, hogy bűnbánatod első jelére kiáradok rád, és még mielőtt befejezed bűnvallomásodat, Királyi Jogaromat felemelve így kiáltok:

„Én felmentem őt!”

És ráégetem homlokodra tüzes keresztségi csókomat, megillatosítva vele

[1] A szerk.: A kívánságoktól való szabadságot.
[2] Az angyali hatalmak.
[3] Gát.

az egész világmindenséget. Így akartam bevezetni menyegzői szertartásunkat, és arra készültem, hogy felkínálom neked mint Szeretetem adományát a legillatosabb virágokból készült koronát, melynek minden szirma egy-egy erényt jelképez. Mert csak akkor vagy képes kimondani: „Látok!" – és azt valóban értékelni.

Nem olvastad, hogy mindaz, ami tökéletes, ami alkalmas a szétosztásra, az a Világosság Atyjától való, és hogy Én vagyok a mennyei ajándékok kiosztója? Ma az Atyával és a Fiúval mint három Tanú szállunk alá. Az Atyaisten lélek[1] és ily módon küld Engem, az Igazság Lelkét, hogy veletek legyek örökre és a teljes Igazságra vezesselek benneteket. Isten Igéje, a Világosság, a Szabadító, aki kezdettől fogva létezik, és aki legközelebb van az Atya Szívéhez, tanúságot tett és megismertette veletek az Atyát. Ő valóban a Saját Vérével vásárolt meg titeket és fizetett meg értetek. Isten Igéje él és cselekszik és éppen úgy tanúságot tesz a földön, ahogy Én és az Atya. A Szent Isten, aki Saját Vére árán vásárolta meg Egyházát, a Vérével tesz tanúságot, és Én, az Igazság Szentlelke, Vízzel teszek tanúságot.[2] Ezért mindhárman Tanúk vagyunk, mindhárman egyetértünk, mivel egy Isten vagyunk, egy az Akaratunk, egy a Hatalmunk és egy az Uralmunk.

És most, ha megkérdezed, mi az Ódánk célja és mi a Mi célunk, a következőket válaszolom: Leszállunk a mennyekből a szobádba, hogy felkínáljuk neked Szeretetünk adományát. Rád csurgatjuk Szavainkat, mint a mirha tiszta cseppjeit, hogy felkenjünk és megáldjunk téged. Könyörületességünkben akarunk téged átnevelni, megmenteni és megújítani Énbennem. Át akarunk nevelni, hogy a kegyelem feloldozzon téged, és hogy istenekké legyetek a részesedés által és örököljétek az Örök Életet.

Kegyesen adom Magamat neked, és minél szabadabban adod át magadat Nekem, annál többet kapsz Belőlem. Akkor, mint királyi ékszert Magamba foglallak, és sokat felfedek előtted misztériumaim közül, mert Én leszek a Hitvesed. Mivel az a kívánságod, hogy Engem birtokolj, ragaszkodni fogsz Hitvesed Kebléhez és sugárzóvá válsz Világosságában. Rajtam keresztül képes leszel ezt mondani: „Ismerem az Istent és megértem Őt..."

Mindenkinek megengedem, hogy Hozzám jöjjön és megragadjon Engem. Elkészítettem mindegyikőtök számára az illatos ösvényt, amely titeket a Menyegzős Szobába vezet. Ne lepődj meg hozzád intézett dicsőséges megnyilatkozásomon, hanem örvendj és engedd meg, hogy megérintselek Szeretetem kenetével, megszenteljelek és szentet faragjak belőled. Azért vagyok itt, hogy felszítsam szeretetedet az Atya, a Fiú és Magam iránt. Ugyanazt mondom, amit az Atya és a Fiú mondott: Szavaim folyása édesebb a nektárnál, és amikor beszélek, nem használok merev kifejezéseket. Nem ilyen módon támasztok szenteket, vértanúkat vagy tanúkat. Hogy állhatatosak és erősek legyenek, megadom nekik Lelkemet, az erősség és a jámborság Lelkét, miként megadtam Mihály és Rafael arkangyaloknak is, akik kiválóak az erőben, bátor Harcosai az Igazságnak és az Én Világosságomon keresztül figyelik az emberi viselkedés minden megnyilvánulását...

Hogy virágokat fakasszak a földön és megszabadítsam a rabokat, beszédem édesebb a méznél, édesebb a bornál. Mindenkor erényről és vallásról beszéltem nektek. Egyedül Én tudom megadni neked a rejtett kincseket, a titkos készleteket, ezért Engem örökölni édesebb a mézzel telt kaptárnál. A boldogság olajával jövök hozzád, hogy dallamos Ódákat énekeljek, hangommal betöltve az egész világmindenséget. Nem jövök hozzád oldalamon karddal, hanem örökké

[1] Vö. Jn 4,24 és 1 Kor 15,45. Bibliai értelemben a „lélek" nem annyira Isten természetét, mint életadó tevékenységét írja le. Isten lélek és ily módon adja a Lelket.

[2] A keresztségben.

tartó Szeretettel, mert nagyon értékes vagy Szememben.

Itt vagyok, hogy lelkedet befogadjam Szeretetünkbe. El kell-e hagynom lelkedet, mint valamely sivatagot mindörökre? Vagy nem azért vagyok itt, hogy Lámpásod legyek és felkenjelek? Ellene vagyok minden büszkeségnek és gőgnek, minden fennhéjázásnak és szégyentelenségnek, minden beképzelt szónoknak, ellene vagyok a hitehagyónak. Ha ezekhez tartozol, miképpen fog lelked tudomást szerezni Isten misztériumairól? Látod, miként adom neked most a Kegyelem Lelkét, hogy elvessem benned mennyei magjaimat és az Édenkert hajtson ki benned? Látod, miként hintek el benned sokféle magot,[1] amelyek különféle tömjéntermő fává és sok másfajta növénnyé válnak?

Olyan leszek, mint a kertbe vezető vizes árok, mert meg akarom öntözni mennyei magjaimat, amelyeket benned elvetettem és széppé akarom tenni virág- és fűszerágyásaimat. Akkor majd örömmel mondhatom: „A fügefán jelentkeznek az első fügék és illatoznak a virágzó szőlővesszők. A tömjéntermő fák mirha és áloe illatot árasztanak. Jöjj hát szerelmem, kedvesem, jöjj! Mutasd meg arcodat, hadd halljam, amint hangod Nekem énekel. Hadd lássam virágba borult koronád," Én pedig megengedem, hogy menyegzős ágyunkon levedd a fátyolt Szent Arcomról. Most formát öltött benned az, akit szenvedélyesen kerestél.

Boldogok, akik buzgón keresnek, és Ölelésembe esve megtalálnak Engem: át fognak alakulni, és Én kifejezhetetlen örömmel töltöm el őket! Boldogok, akik birtokolhatnak Engem, teljesen át fogom járni őket Ragyogó Világosságommal, és Isteni kincsekkel gazdagítom őket. Akkor te is vágyakozni fogsz az Istenségünkkel, a Velünk való menyegzős egyesülésre.

Isten megismerése lángra lobbantja a lelket, és a lélek semmi mást nem kíván, csak hogy Istennel legyen és Neki énekeljen, hogy dicsérő énekké, Zsoltár verssé, diadémmá, oltárrá váljon az Oltár számára, és elefántcsont toronnyá, liliomos mezővé váljon, ámulatba ejtve még az angyalokat is. Akkor, kedvesem, vesszőid gyümölcsöskertté válnak és virágozni fognak. Olyan leszel, mint a kert, melyet Karjaim vesznek körül. Olyan leszel Ölelésemben, mint a lepecsételt forrás, és akkor majd mondhatom: Most már van utam a kertembe, a kegyelem széles útja, mely teljesen az Enyém, és még mielőtt a hajnali szél feléled, mielőtt megmozdulna bárki, mielőtt az árnyak eltűnnek, elmegyek a mirha hegyhez, a tömjéntermő fák dombjához, fűszerágyásaimhoz és rendkívül nagy lesz örömöm.

Ezen a menyegzős napon a mennyország fényességében betakarom kedvesemet angyali erényekkel, de Saját dicsőségemmel is. És kedvesem dicsérni fog Engem így énekelve:

„Halott voltam, de Te életet adtál nekem, és én élni kezdtem. Nemcsak a száraz csontokat raktad egymás mellé összekötve az inakat, hanem belélehelted ebbe az élettelen testbe feltámasztó Leheletedet és életre keltettél engem. És beléhelyezted élettelen tagjaimba az igazságosság Napját, kimondhatatlan Világosságodban részesítve engem, míg magam is világossággá lettem. Amikor még a kezdet kezdetén[2] kinyitottam Kedvesem előtt szívem ajtaját, Ő hátat fordított nekem és elment! Lelkem nem tudta megérteni, hogy miért távozott el.[3] Nem értettem, amíg fel nem kiáltottam Hozzá, hogy térjen vissza, tisztítson meg minden tisztátalanságomból és lehelje rám Illatát. Megkértem Kedvesemet, hogy jöjjön birtokára és keltse életre mindazt, ami elhervadt, és változtassa Édenné. Így Kedvesem visszatért és felélesztette, ami halott volt. Rálehelt kertemre, hogy

[1] Erényeket.

[2] Az igazi bűnbánat előtt.

[3] A Szentlélek nem árad ki arra a személyre, aki a bűn adósa. Vö. Bölcs 1,4.

mindenütt érezzék édes illatát. És most bátorkodom így szólni Hozzá:

„Hadd jöjjön Kedvesem a kertjébe,
hadd ízlelje meg ritka gyümölcseit,[1]
mert igazán angyaliak.
Hadd jöjjön most és gyűjtse be
mirháját és balzsamát, mert mind az Övé.
Az Ő elzárt kertje vagyok most
egyedül az Ő Felsége számára…”

Belső jámborságot alakítok ki benned, kedvesem. Bezárom kertemet és két Karommal körülveszem, így ölelem át. Majd a Szent Bölcsesség ad Isteni Tudást neked, kedvesem, képessé téve téged, hogy egy napon majd szolgálatomra és mások szolgálatára állj.

És most, hitvesem, teljesen átadom Magamat neked és Isteni gyengédséggel betöltöm a lelked. Bár Világosságom fényét időnként elviselhetetlennek fogod érezni, mégis lángolni fogsz. Lángot fog a lelked és egész lényed és egy lesz az Én Lángommal. Attól kezdve te az Én birtokom leszel, és Én a tiéd. Erősen foglak tartani, nem engedlek elmenni, te pedig Engem fogsz erősen tartani és nem hagysz elmenni. Szívet Szívért, szeretetet Szeretetért. Szerezz diadalt Számomra Szeretetem hosszú rohama után! Meghaltál szenvedélyeid számára, de életre keltél Énbennem. Bennem tökéletesedtél, ezért most megengedem, hogy Velem uralkodj.

Leülök veled és kijelölöm számodra apostoli munkádat, amelyet Számomra fogsz végezni. Végül is ez a Mi lelki Házasságunk célja. Én és te társak leszünk, hogy a tökéletes Szeretetre vigyük az Egyházat.[2] Bennem élj és Bennem leld gyönyörűségedet a szeretet énekét dalolva szüntelenül Nekem, Én pedig Szeretetem Ódáját fogom szüntelenül énekelni neked…

Ó Szentlélek,
a szentek, az apostolok
és a vértanúk Kincse!
Amikor majd Isteni Szeretettel
felmagasztalod teremtésedet,
így kiáltanak Hozzád:
„Kyrie eleison! Kyrie eleison!”[3]
Te pedig ezt mondod nekik:
„Mivel megöleltetek Engem,
Világosságom sugarai ott ragyognak
szívetek közepében.”

Most őszintén kimondhatom:
„Nem kell többé félnem a sírásóktól.
A sírt, amelyben feküdtem,
nem kell ’vőlegényemnek’,
a férget pedig
’fivéremnek és nővéremnek’ neveznem.
Ma Istenemet dicsérem,
és az Életet nevezem
’Hitvesemnek, fivéremnek és nővéremnek’.
És most, hogy megtaláltam Őt,
akit a szívem szeret,
erősen tartom
és többé nem engedem elmenni.
Most, hogy megragadtam Szerelmemet,
most, hogy birtokolom Őt,
leveszem a fátylat Szent Arcáról.

Ó félelmetes misztérium!
Felséged
a boldogság olajával kent fel engem
és elhallgattatta vetélytársaimat.

Ó milyen szépséges vagy!
Te vagy a legfenségesebb
az angyalok között!

Te vagy a Minden…
a vágyakozás utánad átszúr,
szereteted
és utánad érzett szomjam megsebez
és sohasem tölt be.[4]

Sebet ejtettél rajtam abban a pillanatban,
amikor a Menyegzős Szobában
azt kérted, hogy emeljem fel fátylad…
De ez szóra sem érdemes, Uram,
mert birtokollak Téged,
a Mindenható Istent,
és jól meggyökereztettelek
a szívem közepében…

[1] Az angyali erényeket.
[2] E pillanatban azt is megértettem, hogy Isten népét is Krisztus Szeretetébe kell vinni.
[3] A szerk.: Uram, irgalmazz!
[4] Vö. Sir 24,21.

(Ismét Jézus beszél:)

Ó Vassulám! A hold veszített volna fényéből és elhalványult volna a csillagok csillogása, ha visszautasítod meghívásomat.[1] Hitvesem, mirhám és áloém, hajolj a Szívemre, pihentesd fejedet most Rajtam![2] Én voltam az, aki egykor megkértelek, hogy add Nekem a jobb kezed és te Nekem adtad. Igénybe vettem és igénybe fogom venni elmondhatatlan módon, hogy leírd Szeretetünk Mondanivalóját. Nyisd ki a kezed![3] Sohasem foglak elhagyni téged... Soha... Légy áldott! Az eklézsia újból életre kel!

ΙΧθΥΣ

(Ezeket az Ódákat 2003. április 30-án fejeztem be.)

[1] A felszólítást.
[2] Jézus ünnepélyes hangon szólított meg engem.
[3] És Jézus, mint egyszer régebben, szépséges Fejét lehajtva megcsókolta jobb kezem tenyerét. Majd egy sóhajjal odaszorította az Arcához, és szelíden ismét letette.

FÜGGELÉK

FÜGGELÉK A: IMÁDSÁGOK

A három mindennapi ima

Imák, amelyet Jézus minden napra ajánl.[1]

A Bizalom Kilencede Jézus Szentséges Szívéhez

Uram, Jézus Krisztus
a Te Szent Szívedre bízom
ezt a szándékot… (Megnevezzük.)
Tekints csupán rám,
azután tégy Szíved szerint,
a Te Szent Szíved döntsön!
Számítok rá, bízom Benne,
Irgalmasságára hagyatkozom.

Uram Jézus, ne hagyj el!
Jézus Szent Szíve, bízom Benned!
Jézus Szent Szíve, hiszek irántam való szeretetedben.
Jézus Szíve, jöjjön el a Te országod!

Ó Jézus Szent Szíve,
sok kegyelmet kértem már Tőled,
de ezt az egyet most különösen kérem.
Fogadd Szent Szívedbe könyörgésemet!
Ha az Örök Atya meglátja Drága Véredet rajta, bizonyosan elfogadja.
Az már nem az én imám lesz,
hanem a Tied, ó Jézusom.

Ó Jézus Szent Szíve, bízom Benned!
Ne engedd, hogy elvesszek. Ámen.

Ima Szent Mihály arkangyalhoz

Szent Mihály arkangyal!
Védelmezz minket a küzdelemben!
A Sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk!
Esedezve kérjük: parancsoljon neki az Isten!
Te pedig, mennyei seregek vezére,
a Sátánt és a többi gonosz szellemet,
akik a lelkek vesztére körüljárnak a világban,
Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére! Ámen.

Szent Bernát imája

Legkegyesebb Szűzanya, Mária!
Sohasem hallotta még senki,
hogy Te gyámoltalanul magára hagytad azt,
aki oltalmad alá folyamodott,
segítségedért esdekelt,
vagy közbenjárásodat kérte.
Én is hasonló bizalomtól lelkesítve sietek hozzád, szüzek szent Szüze.
Hozzád járulok, Anyám, és mint szegény bűnös sóhajtozva lábadhoz borulok.
Ne vesd meg szavaimat,
örök Igének szent Anyja,
hanem hallgasd meg kegyelmesen.
Ámen.

[1] Lásd az 1988. május 4-i üzenetet, amelyben Jézus ezt a napi három imát mindnyájunknak ajánlja.

Ima Bűnbánatért és Szabadulásért

Ez az ima nagyon hatékony lesz, ha szívvel és őszintén imádkozzák.[1]

... tartsanak bűnbánatot Előttem ezekkel a szavakkal:

Uram, te éveken át elviseltél engem bűneimmel együtt,
és még meg is könyörültél rajtam!

Minden módon félre lettem vezetve,
de most már nem fogok vétkezni.
Megbántottalak és igazságtalan voltam, de többé nem leszek ilyen.
Ellene mondok a bűnnek, ellene mondok az Ördögnek,
és ellene mondok a gonoszságnak, ami beszennyezi a lelkemet.
Szabadítsd meg lelkemet mindattól, ami ellenkezik a Te Szent voltoddal!

Esedezve kérlek, Uram, ments meg minden gonosztól!
Jöjj Jézus, jöjj most és végy lakást a szívemben!

Bocsáss meg, Uram, és engedd meg, hogy megpihenjek Benned,
mert Te vagy Védőpajzsom, Megváltóm,
Világosságom és Tebenned bízom!

A mai naptól kezdve mindenkor áldani foglak, Uram.

Ellene mondok a gonosznak és minden más istennek és bálványnak,
mert Te vagy a Magasságbeli,
aki messze felülmúlsz minden más istent.

Erős karoddal szabadíts meg a betegségtől,
a megkötözöttségtől, a nehézségektől
és győzd le ellenségemet, az Ördögöt.
Ó, Szabadító, siess segítségemre!

Ámen.

Vassula magyarázata: *Jézus Krisztus diktálta nekem ezt az imát, amely a bűnbánat, a gyógyulás és a szabadulás imája. Azt mondta, hogy erre az „ördögűző imára" szükség van ezekben a gonosz időkben.*
Az emberek nem tudják, hogy imáikban hogyan tagadják meg teljesen a Sátánt, aki befolyása alatt tartja, megvakítja őket és sok szenvedést mér rájuk betegségek vagy függőségek által. Jézus azt is mondja, hogy sokan hamis isteneket (bálványokat) imádnak.

[1] Lásd a 2006. november 13-i üzenetet.

FÜGGELÉK B: VASSULA ÉS A HITTANI KONGREGÁCIÓ

Érseki Hivatal
Lipa-i Főegyházmegye, Fülöp-szigetek, Lipa

✠Ramón C. Argüelles, D.D., STL
Lipa érseke

ELŐSZÓ

Isten kedvencei nem mentesek az ellentmondásoktól. A *Hegedűs a háztetőn* című filmben a gyönyörű musical főszereplője, a zsidó családapa így szólította meg humorosan Istent az orosz zsidók üldöztetésekor: „Édes Istenem ... tudom, hogy mi vagyunk a te választott néped. De néha, nagy ritkán, nem választhatnál ki mást?" Lourdes-i Szent Bernadett egy másik fiatal lányt szeretett volna maga helyett látnoknak. Egyetértett a rendfőnöknőjével, aki sohasem hitt az írástudatlan Bernadettnek: ha Isten és a Szűzanya kiválasztana valakit, akkor annak olyannak kellene lennie, mint ő, aki egész életét a kolostorban élte le önátadásban és önfeláldozásban.

Az Újszövetségben Jézus megdicséri a zsidósághoz nem tartozó pogány századost, aki segítséget kért beteg szolgája számára. Szavai örök érvényűvé váltak és méltók arra, hogy minden Szentmisében megismételjük: „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj...". Bizonyára Isten legkedvesebbjei között van Mária Magdolna is, aki az apostolok apostola lett. Lehetséges-e, hogy Isten ma is egy olyasvalakit válasszon ki, aki nem katolikus (bár messzemenően hűséges a pápához és mélyen hisz mindabban, amiben a katolikusoknak hinniük kell, különösen az Eucharisztiát illetően, valamint a legtöbb katolikusnál is mélyebben kötődik a Boldogságos Szűzhöz) és akinek a házas előéletével kapcsolatban kérdések merülnek fel? Persze nem olyanok, mint – Jézus másik kedvencének – a szamáriai asszony esetében, akit mindenképpen meg kellett látogatnia délben Jákob kútjánál.

Joseph Ratzinger bíboros ilyen krisztusi nyitottságról tett tanúbizonyságot, amikor Vassula Rydén ügyének felülvizsgálatát vezette. A jóságos bíboros – Prospero Grech atya, a Hittani Kongregáció tanácsadójának közvetítésével – öt kérdést tett fel Vassulának, hogy tisztázzon néhány problémát, amelyeket az 1995-ös Nyilatkozat vetett fel az *Igaz Élet Istenben* című írásokkal és az ezzel kapcsolatos tevékenységével kapcsolatban (lásd a 2002. április 4-én kelt levelet). A válaszok óriási segítséget fognak nyújtani néhány hitetlen Tamásnak, akiknek jogos igénye, hogy kielégítő választ kapjanak.

Sokaknak segíthet, ha tudják, hogy a Kongregáció 2003. április 7-én levelet küldött a püspöki konferenciák elnökeinek, amelyben Ratzinger bíboros információt kér tőlük Rydén asszonyról és esetleges hatásáról az adott országban. Az beérkezett válaszok közül öt volt negatív – sajnos köztük volt a Fülöp-szigeteké, az én hazámé – is. Ratzinger bíboros fontosnak tartotta tájékoztatni az említett országok püspökeit arról, hogy a Kongregáció felülvizsgálta Ryden asszony ügyét, és a Nyilatkozatban felvetett kérdések – az *Igaz Élet Istenben* című írásokra és a házasságának rendezettségére vonatkozóan – tisztázódtak. A 2004. július 10-én kelt legutóbbi levelének végén felsorolta a szóban forgó országokat.

Ratzinger bíboros megbízta Joseph Augustine Di Noia O.P. atyát, a Hittani Kongregáció helyettes titkárát, hogy adja át Ryden asszonynak e levél másolatát, hogy így mindenkit tájékoztathasson a tisztázó levélváltásról.

Rendkívül boldog vagyok, hogy Ratzinger bíboros hűségesen követi a Szentatyát a **KERESZTÉNYEK EGYSÉGE** iránti rendkívüli elkötelezettségében, ami olyan fontos számára, hogy talán az életének értelmét és erőforrását jelenti. Nagyon megható volt, amikor a Szentatya visszatért örményországi látogatásáról, és elhozta a zsinati ülésterembe az örmény ortodox pátriárka ajándékát: egy különleges lámpást, rajta a keresztények egységéért szóló könyörgéssel.

Nem számít, milyen volt Rydén asszony múltja, ő Isten eszköze lehet, sőt már azzá is vált, hogy megvalósítsa Isten álmát, a Szentatya álmát, az Egyház álmát, amely a harmadik évezred első éveinek legnagyobb eseménye lehet: KRISZTUS VALAMENNYI TANÍTVÁNYÁNAK EGYSÉGÉT! Azoknak, akik Vassulához hasonlóan a Szentatyával együtt szenvednek a keresztények egységért, bátorításra, megértésre és imára van szükségük. Ezt szívesen adom neki, csatlakozva a Szentatyához, Ratzinger bíboroshoz és a sok ismeretlen lélekhez, akik őszintén vágynak a kereszténység megújulására, az evangelizáció megújult lendületére és minden keresztény testvér egységére. Segítsen minket a Boldogságos Szűz Mária, hogy növekedjünk az ISTENBEN való IGAZI ÉLETben!

(aláírás)
Ramon C. Arguelles érsek

2004. szeptember 30.

A missziók védőszentje, Lisieux-i Szent Teréz halálának 107. évfordulóján.

CONGREGATIO
PRO DOCTRINA FIDEI

00120 Città del Vaticano,
Palazzo del S. Uffizio

10 luglio 2004

PROT. N. 54/92-19631
(In responsione fiat mentio huius numeri)

Gentile Sig.ra Vassula Rydén,

a riguardo delle preoccupazioni da Lei espresse a questa Congregazione con lettera del 4 giugno 2004, ritengo opportuno informarLa che questo Dicastero ha scritto ad alcuni Presidenti di Conferenze Episcopali la lettera di cui Le accludo copia (cfr. Allegato).

Nel comunicarLe quanto sopra ed in unione di preghiera, profitto della circostanza per porgerLe distinti ossequi e confermarmi

dev.mo

P. Joseph Augustine DI NOIA, O.P.
Sotto-Segretario

(con Allegato)

Gent.le Sig.ra
Vassula Rydén
Via Fosso della Castelluccia, 45/B
00134 Roma

HITTANI KONGREGÁCIÓ

00120 Vatikán város,
a Szent Officium palotája,
2004. július 10.

Prot. N. 54/92-19631

Kedves Vassula Rydén asszony!

Hivatkozva aggodalmára, amelyet Ön 2004. június 4-én kelt levelében hozott e Kongregáció tudomására, megragadom az alkalmat, hogy értesítsem Önt arról, hogy e Kongregáció levelet írt egyes Püspökkari Konferenciák elnökeinek, és e levél másolatát most megküldöm Önnek. (Lásd a csatolmányt.)

A fentieket közölve és imádságaimmal egyesítve, megragadom az alkalmat, hogy a legmélyebb tisztelettel üdvözöljem Önt.

Őszinte híve

(aláírás)

P. Joseph Augustine DI NOLA, O.P.
helyettes titkár

(csatolmányok)

Vasszula Rydén asszony

Via Fosso della Castelluccia, 45/B
00134 Róma

CONGREGATIO
PRO DOCTRINA FIDEI

COPIA

00120 Città del Vaticano,
Palazzo del S. Uffizio

10 luglio 2004

PROT. N. 54/92-19631
(In responsione fiat mentio huius numeri)

Eminenza/Eccellenza,

come Ella sa, nel 1995 questa Congregazione ha pubblicato una Notificazione sugli scritti della Sig.ra Vassula Rydén. Successivamente, a seguito di una richiesta della medesima, vi è stato un dialogo approfondito, a conclusione del quale la suddetta Vassula Rydén, con lettera del 4 aprile 2002, poi pubblicata sull'ultimo volume di «True Life in God», ha fornito utili chiarificazioni circa la sua situazione matrimoniale, nonché circa alcune difficoltà che, nella citata Notificazione, erano state avanzate nei confronti dei suoi scritti e della sua partecipazione ai sacramenti (cfr. Allegato).

Dal momento che in codesto Paese vi è stata una certa diffusione degli scritti in oggetto, questo Dicastero ha ritenuto utile informarLa di quanto sopra. Allo stesso tempo occorrerà richiamare i fedeli cattolici, per quanto riguarda la partecipazione ai gruppi di preghiera di carattere ecumenico organizzati dalla medesima Sig.ra Rydén, ad attenersi alle disposizioni dei Vescovi diocesani.

Nel comunicarLe quanto sopra profitto della circostanza per confermarmi con sentimenti di profonda stima

dell'Eminenza/Eccellenza Vostra Rev.ma
dev.mo

✠ Joseph Card. RATZINGER
Prefetto

(con Allegato)

Ai Presidenti delle Conferenze Episcopali di
Francia, Svizzera, Uruguay, Filippine, Canada

HITTANI KONGREGÁCIÓ

00120 Vatikán város,
a Szent Officium palotája,
2004. július 10.

Prot. N. 54/92-19631

Eminenciás Uram!

Amint Ön előtt ismeretes, e Kongregáció 1995-ben Közleményt adott ki Vassula Rydén írásaival kapcsolatban. A későbbiekben, Vassula kérésére mélyreható párbeszéd kezdődött. A párbeszéd befejeztével Vassula Rydén 2002. április 4-én írt levelében, amely később az „Igaz Élet Istenben" üzenet utolsó köteteihez lett csatolva, fontos adatokat közölve tisztázta házassági állapotát és azokat a problémákat, amelyeket a fent említett Közlemény vetett fel írásaival és a szentségekhez való járulásával kapcsolatban. (Lásd a csatolmányt.)

Mivel az Ön országában is bizonyos mértékben elterjedtek az említett írások, ezért a Kongregáció fontosnak látta, hogy a fentiekről értesítse Önt. A Vassula Rydén által szervezett ökumenikus jellegű imacsoportokkal kapcsolatban ugyanakkor fel kell szólítani a katolikus hívőket arra, hogy tartsák magukat az egyházmegyés püspök rendelkezéseihez.

A fentiek közlésével együtt felhasználom az alkalmat arra, hogy kifejezzem nagyrabecsülésemet,

Eminenciás Uram őszinte híve
+Joseph Ratzinger bíboros
a Kongregáció prefektusa

(csatolmányok)

Kapják:

a francia, a svájci, az uruguayi, a Fülöp-szigeteki és a kanadai

Püspökkari Konferenciák elnökei

Róma,

2003. március 30.

Kedves IÉI Olvasók!

Az a megtiszteltetés ért, hogy a 2000. esztendő óta kapcsolatban lehetek Joseph Ratzinger bíborossal, a Hittani Kongregáció prefektusával. 2000. július 6-án átnyújtottam neki alázatos kérésemet, hogy írásaimat vetesse további vizsgálat alá ugyanazon Kongregáció által, és adja meg nekem a lehetőséget, hogy válaszoljak az 1995. október 4-én kiadott Közleményben közölt fenntartásokra. Őeminenciája jóságosan megadta ezt az alkalmat, és Prosper Grech atyával 2002. április 4-én levelet küldött nekem, amely öt, hozzám intézett és megválaszolandó kérdést tartalmazott. E kérdésekre adott válaszaimat 2002. június 26-án nyújtottam be a Hittani Kongregációhoz. Ratzinger bíboros most arra kért, hogy hozzam nyilvánosságra a kérdéseket válaszaimmal együtt, és örülök, hogy ezt megoszthatom Önökkel mint hivatalos álláspontom kifejezését.

Imádkozom, hogy a dokumentum közzététele az igazság és a szeretet párbeszédét szolgálja, ami nemcsak az ökumenizmus miatt olyan fontos, hanem azért is, hogy Isten kegyelmei gyümölcsözővé válhassanak az Egyházban.

Isten áldja meg Önöket!

Vassula

Vassula

Szent Mónika Kollégium,
Róma

2002. április 4.

Kedves Asszonyom!

Ön 2000. július 6-án levelet küldött Őeminenciája, Ratzinger bíboros úrnak a Hittani Kongregáció Közleményével kapcsolatban, amely az Ön írásaival foglalkozott. Őeminenciája szívesen fogadta levelét, és munkatársaival együtt úgy döntött, hogy megadja Önnek a lehetőséget a kiadványaiban előforduló egyes kijelentések értelmének pontos tisztázására. Ezért kaptam megbízást arra, hogy lépjek személyes kapcsolatba Önnel szóban és írásban, hogy a Kongregáció világosabban lássa e kijelentések pontos értelmét. Már az elején tisztázni kívánom, hogy mivel Ön nem római katolikus vallású, nem tartozik a Kongregáció joghatósága alá, és hogy ez a vizsgálat nem az Ön személyére vonatkozik. Mivel azonban sok katolikus követi az Igaz Élet Istenben üzenetet, joguk van tudni, miképpen viszonyuljanak ahhoz a tanításhoz és annak gyakorlati megvalósításához, amire az Ön írásai buzdítanak. Nekünk is tudomásunk van az Ön szeretetműveiről, annak érdekében kifejtett erőfeszítéséről, hogy minden keresztényt egységre vigyen Róma püspökével, valamint a Boldogságos Szűz Mária iránt tanúsított nagy tiszteletéről. Tudomásunk van arról, hogy Ön Istent mint a szeretet Istenét mutatja be még a nem keresztényeknek is, és hogy ellenzi a keresztények között a racionalizmust és a korrupciót. Úgy tűnik, hogy utóbbi könyveiben már nem fordulnak elő azok a félreérthető kifejezések, amelyek a korábbiakban szerepeltek. Mindazonáltal hálás lennék, ha a lehető legvilágosabban tudna válaszolni az alábbi kérdésekre, hogy segítsen a Kongregációnak pontosabb fogalmat alkotni az Ön tevékenységéről.

1. Ön igen jól tudja, hogy a katolikusoknak és az ortodoxoknak csak egy Kinyilatkoztatásuk van, Isten Kinyilatkoztatása Jézus Krisztusban, amit a Szentírás és a Szenthagyomány tartalmaz. Még a Katolikus Egyházban elfogadott „magán-kinyilatkoztatások", mint a lourdes-i vagy a fatimai sem tartoznak szigorúan véve a hit lényegéhez. Tehát Ön milyen értelemben tekinti írásait kinyilatkoztatásnak, és hogyan kell azokat hallgatóinak és olvasóinak elfogadniuk?

2. Ön ortodox vallású és gyakran buzdítja egyházának papjait és püspökeit, hogy ismerjék el a pápát és kössenek békét a Római Katolikus Egyházzal. Sajnos ezért Önt nem látják szívesen bizonyos országokban, amelyekben az ortodox hívők vannak többségben. Miért vállalja Ön ezt a küldetést? Mi az Ön véleménye Róma püspökéről, és miképpen látja a keresztény egység jövőjét? Az Ön műveit olvasva némelykor az a benyomása az embernek, hogy Ön a két egyház felett áll anélkül, hogy elkötelezné magát valamelyikhez. Például úgy tűnik, hogy Ön a katolikus és az ortodox templomokban is részesül szentáldozásban, de házasságában az oikonomia szokását követi. Miként már említettem, ezek a megállapítások nem tekinthetők cenzúrának, minthogy egyáltalán nincs jogunk megítélni az Ön lelkiismeretét, de megértheti, hogy aggódunk katolikus követői miatt, akik az Ön példáját alapul véve, abba a kísértésbe eshetnek, hogy ne vegyék komolyan saját egyházuk fegyelmét.

3. Az Ön korábbi írásaiban, ahogy a „Közlemény” megállapítja, volt egyfajta zavar a Szentháromság Személyeit meghatározó kifejezésekben. Biztosak vagyunk abban, hogy Ön kötelezőnek érzi önmagára vonatkoztatva egyháza tanítását. Segítene nekünk megmagyarázni e kifejezéseket? A hit kérdéseivel foglalkozva talán hasznos lenne a hivatalos katekizmus kifejezéseit használnunk, hogy ne zavarjuk meg az „Igaz Élet Istenben” üzenet olvasóinak lelkét.

4. Nehézségek mutatkoztak a protológia és az eszkatológia kérdésében is. Milyen értelemben lehet a léleknek „Istenlátása” mielőtt testet öltött volna? És hogyan látja Ön az Új Pünkösd helyét az üdvösség történetében a parúziával és a holtak feltámadásával kapcsolatban?

5. Valójában mi az „Igaz Élet Istenben” mozgalom, és mit kíván követőitől? Milyen a felépítése?

Kedves Asszonyom, sajnáljuk, hogy ezekkel a kérdésekkel zavarjuk, és a továbbiakban is biztos lehet abban, hogy értékeljük tevékenységét és szándékait. Az Ön – Ratzinger bíboroshoz intézett – levelére adott válaszunkban mégis kötelességünknek éreztük, hogy tisztázzunk néhány félreértést az Ön írásaiban, ami elkerülhette figyelmét. Tartozunk ezzel az Ön katolikus olvasóinak, akik lelki konfliktusba kerülhetnek, amennyiben követik az Ön írásait. Kérem, szakítson időt a válaszra, de még jobb lenne, ha írásbeli válasza előtt találkozhatnánk és elbeszélgethetnénk. Imádkozzék, hogy a Szentlélek világosítsa meg Önt, és kérjen tanácsot olyan lelki vezetőtől vagy teológustól, akiben megbízik. Biztosak vagyunk, hogy kérdéseink abban is segíteni fogják Önt, hogy megértse írásainak mélyebb értelmét, hogy ezáltal elfogadhatóbbak legyenek a katolikusok és az ortodoxok számára egyaránt. A kifejezések jelentésének tisztázására én magam fogok az Ön rendelkezésére állni.

Őeminenciája üdvözletét küldi és bízik abban, hogy Ön kielégítő választ fog adni, és ezáltal megkönnyíti (a bíboros úr) munkáját azokkal a kérésekkel kapcsolatban, amelyeket Ön levelében megemlített.

Őszinte tisztelettel Krisztusban

Prospero Grech atya, OSA
a Kongregáció tanácsadója

Róma, 2002. június 26.

Mélyen tisztelt Prospero Grech atyának
Szent Mónika Kollégium
Via Paolo VI, 25,
I – 00193 Róma

Tárgy: Vassula Rydén válasza Prospero Grech atya levelére, amelyet Őeminenciája, Joseph Ratzinger bíboros, a Hittani Kongregáció prefektusának nevében írt 2002. április 4-én.

Kedves Prospero Grech atya!

Mindenekelőtt szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy válaszolhatok a kérdésekre, amelyeket Ön írásaimmal és tevékenységemmel kapcsolatban intézett hozzám, és oly tisztelettel juttatott kifejezésre 2002. április 4-én írt levelében, amelyben megismétlődnek az 1995-ben kiadott „Közleményben" felvetett vitatott pontok.

Tudatában vagyok annak a feladatnak és felelősségnek, ami az Önök szent Kongregációjára hárul a „lelkek megvizsgálásában" (vö. 1 Jn 4,1). Ezekben az években valamelyest megismertem a megkülönböztetés feladatának összetettségét, és hogy milyen kényes ez a feladat, minthogy utazásaim során magam is találkoztam olyan emberekkel, akik azt állították, hogy ők is részesültek istenélményekben, amelyeket összefüggésbe akartak hozni az enyémmel. Óvatosságból és felelősségérzetből elvemmé tettem, hogy figyelmen kívül hagyom őket. Éppen ezért értékelem nagyra az Önök munkáját, mely által meg akarják védeni a hívőket minden ártalomtól, meg akarják óvni a hitet a nem hiteles élményektől, ugyanakkor meg akarják őrizni az igazi karizmákat, amelyek az Egyház javát szolgálhatják.

Hálás vagyok Önnek azért is, hogy megadja a lehetőséget olyan kifejezések tisztázására és megvilágosítására, amelyek homályosnak tűnhetnek, mivel hasonlatokkal, költői stílusban vagy jelképesen vannak leírva. Minthogy görög ortodox vagyok, tudatában vagyok annak is, hogy beszédmódom szokatlan a katolikus keresztények számára, de inkább legyen szokatlan, mint zavaros. Alázattal kívánom, hogy ez az írás legyen az én csekély hozzájárulásom a keresztény testvérek között fennálló nézetbeli különbség rendeződéséhez. És így a tőlem telhető legjobban fogok válaszolni azokra a nyílt és világos kérdésekre, amelyeket szíves volt átadni, biztosítva nagylelkűségéről, jóakaratáról és megértéséről azzal kapcsolatban, hogy az Igaz Élet Istenben (IÉI) üzenet tizenkét kötete teljes bemutatásának korlátai vannak.

1. kérdés: Összefüggés az „Igaz Élet Istenben" üzenet és a Kinyilatkoztatás között

> *Ön igen jól tudja, hogy a katolikusoknak és az ortodoxoknak csak egy Kinyilatkoztatásuk van, Isten Kinyilatkoztatása Jézus Krisztusban, amit a Szentírás és a Szenthagyomány tartalmaz. Még a katolikus egyházban elfogadott „magánkinyilatkoztatások", mint a lourdes-i vagy a fatimai sem tartoznak szigorúan véve a hit lényegéhez. Tehát Ön milyen értelemben tekinti írásait kinyilatkoztatásnak, és hogyan kell azokat hallgatóinak és olvasóinak elfogadniuk?*

Sohasem tanultam hittant, nem beszélve a teológiáról. Meghívásom és megtérésem kezdetén nem ismertem a fent említett teológiai árnyalatokat. A Szentlélek szelíden vezetve fokozatosan tanított meg a különbségekre. E meghívás legelején nagy zavart éreztem magamban és angyalom megnyilatkozása során ezt mondtam neki: „Nem tudom megérteni, miért van szükségünk üzenetekre, amikor van már Bibliánk." Angyalom így válaszolt: „*Tehát úgy érzed, hogy minden benne van a Bibliában?*" Erre én: „Igen. Ezért nem látom az üzenetek értelmét. Úgy értem, hogy semmi új sincs benne." Akkor angyalom szólt: *„Isten akarja, hogy legyenek üzenetek."* Ezt kérdeztem: „Van-e különleges oka annak, hogy nekem adja?" Az angyal válasza: *„Nincs. Isten mindnyájatokat szeret. Ezek az üzenetek csak emlékeztető üzenetek, hogy el ne feledd, miképpen vetette meg életed alapját."* (1986. augusztus 7.)

Egy protestáns lelkész egyszer azt mondta nekem, semmi nem indokolja, hogy Isten beszélni akarna most velünk, mivel van Szent Bibliánk. Zavaromban ezt mondtam Krisztusnak: „Uram, van néhány szolga, aki nem akarja hallani vagy elhinni, hogy Te így kinyilváníthatod Magad általam. Azt mondják, hogy Te, Jézus elhoztad nekünk a teljes igazságot, és nincs másra szükségünk, csak a Szent Bibliára, más szavakkal mondva, ezek a művek hamisak." Krisztus válasza így hangzott:

> *„Megmondtam nektek, hogy a Szószóló, a Szentlélek, akit az Atya az Én Nevemben fog elküldeni, mindenre megtanít benneteket, és emlékeztet mindarra, amit Én már elmondtam nektek. Nem adok nektek semmilyen új tanítást, csak emlékeztetlek Az Igazságra, és visszavezetem a teljes Igazsághoz azokat, akik szétszéledtek. Én, az Úr, Figyelmeztetésekkel foglak ébren tartani benneteket, és Szentlelkem, a Szószóló, mindig úgy lesz közöttetek, mint Szavam Emlékeztetője. Ne lepődjetek meg tehát, ha Szentlelkem szól hozzátok! Kegyelmem adja ezt, hogy megtérítsen és emlékeztessen benneteket az Én Útjaimra." (1988. december 20.)*

Tizenegy évvel később az Úr kért meg arra, hogy leírjam a következőket:

> *„Ezek az üzenetek a magasságokból érkeznek, és Én sugalmazom őket. Hasznosak a tanításra és a tévedések megcáfolására. Útmutatást adnak az Egyház Egységének eléréséhez és az emberek életvezetéséhez. Továbbá segítenek megtanítani az embereket arra, hogy miként legyenek szentek. Azért kaptátok, hogy segítsen a nektek adott Kinyilatkoztatás[1] alaposabb értelmezéséhez.[2] Ezek az üzenetek csodálatos kegyelmek kimeríthetetlen forrásai mindnyájatok számára, hogy megújuljatok." (1999. július 30.)*

Hiszek abban, hogy csak egyetlen Kinyilatkoztatás van. Sohasem állítottam ennek ellenkezőjét, és ezt írásaimban sem lehet fellelni. Remélem, hogy az IÉI üzenet olvasói nem tartják többre az üzeneteket a Szentírásnál, és biztos vagyok abban, hogy semmi sincs az IÉI üzenet köteteiben, ami másféle gondolkodásra ösztönözné azokat, akik hallgatnak engem és olvassák írásaimat. A valóság az, hogy tanúságtételeimben mindenkor sok részt idézek a Szentírásból, időnként az üzeneteknél is többet. Az üzenetek világosan, folyamatosan és kitartóan irányítják figyelmünket a Szent Bibliára és az igazságait követő életre. Ezek az írások időszerűvé teszik és emlékezetünkbe idézik az egyetlen és egyedüli

[1] A Szent Biblia.
[2] Azt is hallottam, hogy „megértéséhez".

Kinyilatkoztatást Krisztusban, amelyet az Egyház közvetít, és a Szentírás és a Szenthagyomány őrzött meg. Ezek az üzenetek csak ráirányítják a figyelmet a Kinyilatkoztatásra. Valójában ezek az írások sohasem késztették az olvasókat arra, hogy azokat a Szentírás fölé helyezzék, viszont tanúbizonyságok igazolják, hogy sokakat segített Isten Szavának sokkal jobb megértésére. Tudjuk, hogy Isten – amikor szükségesnek tartja – Egyháza érdekében emlékeztethet minket áldott Szavára. Az ilyen kegyelmek, mert kegyelmek ezek, megvilágosítják vagy nyilvánvalóvá teszik a már megismert igazságot azáltal, hogy jobban megértetik velünk.

Megkérdezhetik tehát, hogy miért hívott meg Isten egy ilyen korlátozott képességű és méltatlan, az egyházi ügyekben járatlan és tudatlan személyt arra, hogy „Szavára való figyelmeztetést" adjon neki? Nem a papok és a teológusok hivatottak erre? De igen, hiszem, hogy ők az elhivatottak, és én semmi módon soha nem igyekeztem versenyre kelni a papokkal és a teológusokkal, akiket Isten hívott meg szolgálatára, viszont tudom, hogy Isten váratlanul és közvetlen cselekedetével hívott meg engem.

Nemrég tudtam meg, hogy a II. Vatikáni Zsinat hangsúlyozta annak fontosságát, hogy a laikusok részt vegyenek az Örömhír terjesztésében Isten különböző adományai által, amelyeket kiáraszt Egyházára. A *Lumen Gentiumban* a Zsinat világosan állítja, hogy a laikusok részesülnek Krisztus prófétai tisztségében, és hogy Krisztus „…betölti prófétai küldetését, nem csupán a Hierarchia által, mely az ő nevében és hatalmával tanít, hanem a világi hívek által is, akiket tanúnak állít, és a hit érzékével és a szó kegyelmével ellát…" (LG 35). Ezért minden laikus személynek részt kell vennie az Evangélium szolgálatában Istentől kapott karizmájának megfelelően, és ezeken az adományokon keresztül egyszerre lesz tanú és az Egyház küldetésének élő eszköze „Krisztus ajándékának mértéke szerint."

A katolikus fundamentális teológia legfontosabb művei különbséget tesznek a Kinyilatkoztatás (nagybetűvel) mint a visszatükrözés fogalma és a kinyilatkoztatás (kisbetűvel, gyakran többes számban) mint a megtapasztalás fogalma között. Amikor saját szerény tapasztalatomról mint kinyilatkoztatásról beszélek, akkor a kisbetűvel írt kinyilatkoztatásról tapasztalati szempontból beszélek.

Tapasztalatomról mint kinyilatkoztatásról nem a tan szempontjából beszélek, és nem akarok semmilyen módon versenyre kelni a Kinyilatkoztatással. Írásaim éppen úgy nem tesznek hozzá semmit „a hit letéteményéhez", ahogy más „magánkinyilatkoztatások" vagy „prófétai kinyilatkoztatások" sem tesznek hozzá. Istennek hozzám intézett felszólítása éppen a hit letéteményének teljes igazságára szándékozik rámutatni, hogy a mélyére hatoljunk és igazságából éljünk.

A II. Vatikáni Zsinat Dei Verbum kezdetű konstitúciója világossá tette, hogy a nyilvános Kinyilatkoztatás teljes és tökéletes, és hogy „már semmiféle új nyilvános kinyilatkoztatást nem kell várnunk a mi Urunk, Jézus Krisztus dicsőséges eljöveteléig" (DV 4). Másrészt viszont a Dei Verbum arra is rávilágít, hogy Isten népének állandóan szüksége van eme igazság elmélyítésére:

> „Ez az apostoloktól származó hagyomány a Szentlélek segítségével az Egyházban kibontakozik: egyre teljesebb lesz az áthagyományozott dolgok és szavak megértése, részben a hívők elmélkedése és keresései folytán, akik szívükben el-elgondolkodnak rajtuk (vö. Lk 2,19-51); részben a tapasztalt lelki dolgok benső megértéséből; részben azok igehirdetéséből, akik a püspöki utódlással együtt megkapták az igazság biztos karizmáját is. Az Egyház ugyanis a századok

folyamán állandóan az isteni igazság teljessége felé tart, míg csak be nem teljesednek benne Isten igéi." (DV 8)

Őeminenciája, Joseph Ratzinger bíboros a keresztény prófécia és a Kinyilatkoztatás kapcsolatáról határozottan kijelentette, hogy félreértéseket okoz az a tézis, miszerint a prófécia véget ér a Krisztusban való teljes Kinyilatkoztatásban. Álláspontját a keresztény próféciáról adott interjújában, majd a harmadik fatimai titok nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban világosan kifejtette. Hadd idézzek közvetlenül az interjúból:

A Kinyilatkoztatásban valójában az Isten adja nekünk önmagát, alakítja a történelmet velünk, összegyűjt, és újból egyesít minket. A Kinyilatkoztatás olyan találkozás, amelynek van benső közlő ereje és ismertető jellege. Ez elősegíti a Kinyilatkoztatás igazságának megismerését. Helyesen értelmezve, a Kinyilatkoztatás elérte célját Krisztussal, mert – Keresztes Szent János gyönyörű szavaival – amikor Isten személyesen szól, akkor ahhoz nincs mit hozzátenni. Ennél többet nem lehet a Logosról mondani. A Logos tökéletes módon van velünk, és Isten nem adhat nagyobbat, nem mondhat többet nekünk, mint Önmagát. De Istennek ez a teljessége Önmaga átadásában – vagyis, hogy Ő, a Logos, jelen van testben – azt is jelenti, hogy nekünk egyre mélyebben bele kell hatolnunk ebbe a misztériumba. Ez visszavisz minket a reményhez. Krisztus eljövetele kezdete egy állandóan mélyülő tudásnak és fokozatos felfedezése annak, amit a Logos magában foglal. Így új mód nyílik arra, hogy az ember megismerje a teljes igazságot, ahogy Jézus mondja János evangéliumában, amikor a Szentlélek eljöveteléről beszél. Úgy vélem, hogy Jézus búcsúbeszédének szentlelkes krisztológiája témánkkal kapcsolatban igen fontos, mert Jézus azt magyarázza meg, hogy testben való eljövetele csupán az első lépés. A valóságos eljövetel akkor következik be, amikor Krisztus nem kötődik többé valamely helyhez vagy helyileg behatárolt testhez, hanem a Lélekben jön el mindnyájunkhoz mint a Feltámadott, ami azt jelenti, hogy az igazság megismerésének is mindjobban el kell mélyülnie. Mivel ez a pneumatikus krisztológia határozza meg az Egyház idejét, vagyis azt az időt, amikor Krisztus a Lélekben jön el hozzánk, számomra világos, hogy természetesen nem hiányozhat és nem homályosulhat el a prófétálás mint a remény és a felszólítás eleme. (A 30 nap c. folyóirat 1999. januári számából.)

Hasonlóképpen, nem állítom, hogy írásaim tekintélyben megközelítenék a Szentírást. A Szent Biblia tévedhetetlen módon lett sugalmazva. Alázattal azt gondolom, hogy az Úr közvetlen cselekedetével érintett meg lelkemben, hogy utazzak Vele. Támogatott engem, amikor írásra szólított, de ez nem ugyanolyan értelemben vett sugalmazás, mint amilyen a Szentírás, eredménye pedig nem a tévedhetetlenség. Ez azonban nem jelenti azt, hogy tanbeli tévedések lennének írásomban, jómagam bizonyos vagyok abban, hogy nincsenek benne tanbeli tévedések.

Marie-Eugène atya: *Az Egyház leánya vagyok* c. művében arra emlékeztet minket, hogy Isten miként alkalmazkodik a lélekhez:

Isten közvetlen cselekedete, beleágyazva abba az emberbe, akit felhasznál, csodálatosan alkalmazkodik annak a léleknek az adottságaihoz. Hangsúlyozni kellene Istennek ezt az alkalmazkodását mint közbelépéseinek fontos jellemzőjét. Isten, aki emberi jelekkel beszél hozzánk, hogy világosságát adja nekünk, oly mértékben leereszkedik hozzánk, hogy alkalmazkodik vérmérsék-

> letünkhöz és egyéni igényeinkhez e jelek kiválasztásában, hogy minél biztosabban elérjen minket. Ahhoz a hívő lélekhez, aki megőrizte tisztaságát és egyszerűségét, a külső csillogó jelek nyelvezetén fog szólni, ami megmozgatja a hitet. Ahhoz a hívő lélekhez, akit a racionalizmus óvatossá és kritikussá tett, inkább az értelem nyelvén fog szólni.[1]

Ratzinger bíboros szerint „a teremtmény, aki azt állítja, hogy benső kapcsolatban áll Istennel szavak vagy képek által – még a hiteles misztika esetében is –, mindig függ az emberi lélek lehetőségeitől és korlátaitól." Isten Szavát én erőfeszítés nélkül fogadom, más szavakkal, anélkül, hogy bármivel előmozdítanám, egyszerűen csak megérkezik. E beszélgetéseket (belső szavakat) kétféle módon kapom. Egyáltalán nem akarom azt állítani, hogy tökéletesen tudom, miként írjam le e jelenséget, és azt, hogy Isten hogyan visz végbe ilyen dolgokat, de a következő magyarázatot legjobb tudásom szerint adom:

> 1. Belső szavak, vagyis lokúciók közvetítésével. A szavak, amelyeket hallok, határozott szavak, sokkal világosabban észlelem őket, mintha a fülemmel hallanám. Egyetlen szó a jelentések sokaságát foglalhatja magában, így jelentését sem lehet gyorsan átültetni emberi nyelvre. Egyetlen isteni szót vagy tanításomra adott magyarázatot sem kapok az iskolai tanítás módszerével, amit talán az idő behatároltsága miatt nem lehet azonnal teljesen megmagyarázni, emberi gyengeség miatt el lehet felejteni vagy nem lehet teljesen megérteni. Az isteni tanítást vagy a tanításomra adott szót pontosan annyi idő leforgása alatt kapom és oly módon rögződik elmémben, hogy nehéz legyen elfelejteni. A belőle áradó világosság olyan, mint az erős fényé, ami messzire hatol, és ez a világosság pillanatok alatt gazdag tudást ad, sokkal többet, mint a szó. Az így adott szó olyan, mint a széles folyó, amely kisebb patakokra ágazik szét, elvezet mindenhova, különböző helyekre, de ugyanabból a folyóból ered. Hónapokba telt volna, míg bármely szokásos iskolai tanítást elsajátítok. A szavakat ugyan igen határozottan tapasztalom, de tudatában vagyok annak, hogy az írott forma és a mód, ahogy a kapott szavakat formába öntöm, az én nyelvi és kifejező képességem határaitól függ.
>
> 2. Isten szavait a másik módon kimondott szavak nélkül, az értelmembe öntött megértés világossága által kapom. Mintha Isten áthelyezné gondolatait az én gondolataimba. Azonnal tudom, mit akar Isten, vagy mit kíván mondani. Ezután, ahogy tudom, saját szavaimmal le kell írnom ezt a „ki nem mondott" üzenetet.

Rómában később elmondták nekem, hogy svédországi Szent Brigitta is hasonlóképpen írta le üzeneteit.

Hogy üzeneteinek leírására miért választotta az Úr ezt a különös formát, amelyben még a kezemet is fogja? Valójában nem tudom. Az Úr csak ennyit mondott kérdésemre: „Mert ily módon tetszik Nekem." Ezért nem tudom, hogyan történik. Megjegyezném még, hogy grafológiában is jártas teológusok, akik megvizsgálták az írást és „hieratikusnak" nevezték, több alapvető különbséget találtak az én írásmódom és az úgynevezett automatikus írás között. Később jutott tudomásomra, hogy ismert misztikusok – mint például Avilai Szent Teréz – megtapasztalták testüknek vagy testük egy részének elragadását. Úgy gondolom,

[1] Fr. Marie-Eugène, O.C.D.: *I am a Daughter of the Church*, Vol II. Chicago, 1955. 283. o.

hogy kezem elragadása enyhébb formája az elragadásnak, és bízom benne, hogy az Úrnak megvan a saját célja ezzel.

2. kérdés: Kapcsolatom a római katolikus Egyházzal ortodox keresztény hívőként

> *Ön ortodox vallású és gyakran buzdítja egyházának papjait és püspökeit, hogy ismerjék el a pápát és kössenek békét a Római Katolikus Egyházzal. Sajnos ezért Önt nem látják szívesen bizonyos országokban, amelyekben az ortodox hívők vannak többségben. Miért vállalja Ön ezt a küldetést? Mi az Ön véleménye Róma püspökéről, és miképpen látja a keresztény egység jövőjét? Az Ön műveit olvasva némelykor az a benyomása az embernek, hogy Ön a két egyház felett áll anélkül, hogy elkötelezné magát valamelyikhez. Például úgy tűnik, hogy Ön a katolikus és az ortodox templomokban is részesül szentáldozásban, de házasságában az oikonomia[1] szokását követi. Miként már említettem, ezek a megállapítások nem tekinthetők cenzúrának, minthogy egyáltalán nincs jogunk megítélni az Ön lelkiismeretét, de megértheti, hogy aggódunk katolikus követői miatt, akik az Ön példáját alapul véve abba a kísértésbe eshetnek, hogy ne vegyék komolyan saját egyházuk fegyelmét.*

<u>Okok, amelyek miatt elvállaltam az egység e művét.</u>

Nem hiszem, hogy valaha is lett volna bennem annyi bátorság vagy buzgóság, hogy kiálljak a görög ortodoxok elé és megértessem velük, hogy az Úr kiengesztelődést kér tőlük, ha meg nem tapasztalom Urunk jelenlétét, és nehezen viseltem volna el az ellenvetéseket, a kritikát és az üldözést, amit tőlük kaptam. Amikor Isten először látogatott meg engem, teljesen össze voltam zavarva, és attól féltem, hogy megtévesztés áldozata vagyok. Ez a bizonytalanság volt a legnagyobb kereszt számomra, mivel azelőtt soha nem hallottam, hogy Isten valóban kinyilváníthatja magát az embereknek a mi időnkben, és senkim sem volt, akit erről megkérdezhettem volna. Ezért igyekeztem küzdeni ellene, de az (isten)élmény nem akart elhagyni. Lassan, az idő múlásával megnyugodtam és bízni kezdtem abban, hogy mindez csakis Isten műve lehet, mert kezdtem benne észrevenni Isten kezét.

Nem féltem többé szembenézni az ellenvetésekkel és a kritikával. Teljes bizalmam van az Úrban, hiszen hiányosságaimat Ő mindig kipótolja elégtelenségem ellenére, és az Ő műve mindig dicsőségesen végződik.

Ahogy az Úr egyik üzenetében mondja, nem könnyű feladat megszólítani az ortodox papokat, szerzeteseket és püspököket, hogy ismerjék el a pápát és őszintén engesztelődjenek ki a Római Katolikus Egyházzal. Olyan ez, mintha erős sodrással szemben próbálnánk meg úszni. Mivel azonban láttam, hogy Urunk mennyire szenved megosztottságunk miatt, nem utasíthattam vissza kérését, hogy hordozzam ezt a keresztet. Ezért vállaltam el tehát ezt a küldetést, annak ellenére, hogy sok tűzön kellett (és kell most is) átkelnem.

Ön azt kérdezte: „Miért vállalja Ön ezt a küldetést?” Válaszom: Azért, mert Isten megszólított, én pedig hittem és válaszoltam Neki. Ezért akarom megtenni Isten akaratát. Krisztus első szavai közül az egyik így hangzott: *„Melyik ház a fontosabb, a te házad vagy*

[1] A szerk.: Az *oikonomia* fogalma az ortodox teológiában a kánonok megengedőbb értelmű alkalmazását jelenti, szemben az *akribeia*val, amely a kánonok szigorúbb alkalmazása.

az Én Házam?" Azt válaszoltam: „A Te Házad, Uram." Erre így szólt: *„Keltsd újból életre Házamat, tedd széppé Házamat és egyesítsd Házamat!"*

Az ortodox egyházi hierarchiából néhányan engem teljesen visszautasítanak elsősorban azért, mert nem hisznek nekem,[1] másodszor azért, mert nő vagyok, és harmadszor azért, mert a nők ne beszéljenek. Néhány szerzetes gyanakvással tekint rám mondván, hogy valószínűleg trójai faló vagyok, akit a pápa küldött és fizetett vagy uniátus[2] vagyok. Sokan hallani sem akarnak kiengesztelődésről vagy ökumenizmusról. Eretnekségnek tartják, ha a római katolikusokkal együtt imádkozom. Ezért gondolják, hogy a két egyház felett állok anélkül, hogy valamelyikhez elkötelezném magam. Én teljesen elköteleztem magam Egyházamhoz, de az még nem eretnekség és nem bűn, ha ökumenikus módon élek és imádkozom más keresztényekkel azért, hogy az egység ügyét előmozdítsam. Az egység kulcsa, ahogy Urunk az írásokban rámutat, az alázat és a szeretet. Sokaknak nincs meg ez a kulcsa a különféle egyházakban. Az ortodox hívek közül, sőt az egyszerű papok vagy a távoli monostorban élő szerzetesek közül is sokan mind a mai napig eretneknek és veszélyesnek tartják a Római Katolikus Egyházat. Születésük óta arra tanították őket, hogy ezt higgyék, és ez nem helyes. Mégis úgy gondolom, hogy merevségüket feloldhatja a bűnbánat és a hívek imája, a Szentlélek hatalma pedig meg fogja hajlítani őket. Összejöveteleinken a szíveknek ezért a megváltozásáért imádkozunk Istenhez.

Ez azonban nemcsak az ő „meghajlásuk" kérdése. Mindenkinek meg kell hajolnia alázatban és szeretetben. Valamennyi egyház tagjainak készen kellene állniuk, hogy meghaljanak saját énjüknek és merevségüknek, és akkor az alázaton és az igazsághoz való engedelmességükön keresztül fel fog ragyogni bennük Krisztus jelenléte. Hiszem, hogy az alázat e cselekedetei lemossák az egyházak múltbeli és jelenlegi hibáit, és létrejön az egység. Sohasem veszítem el reményemet, ezért közeledem az ortodoxokhoz és ezért térek mindig vissza hozzájuk, hogy tanúságot tegyek előttük. Tanúságtételeimben emlékeztetem őket Urunk szavaira: „…legyenek egy ők is mibennünk, és így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem" (Jn 17,21). Az akadályok ellenére így alakult meg néhány ökumenikus imacsoport – tagjaik között ortodox papokkal – Athénben és Rodosz szigetén. Ezek az imacsoportok a rózsafüzér imádkozásával kezdik az összejövetelt, majd más imákat mondanak. Az ortodox hierarchiától a fent említett okok miatt azonban nemcsak visszautasítást kapok, hiszen az Úr szép számban adott nekem barátot is közülük.

Róma püspöke

Az Úr látomást adott nekem három vasrúdról – amelyek a három nagy keresztény közösséget, a katolikus, az ortodox és a protestáns kereszténységet jelképezik –, felszólítván vezetőiket, hogy találkozzanak a meghajlás által, vagyis a találkozáshoz meg kelljen hajolniuk. Ez a rész arról a magatartásról szól, ami szükséges az egységhez, melyre azóta vágyódik az Úr, hogy így imádkozott Atyjához: „…hogy mindnyájan legyenek egy." Az egyházak vezetői azonban nem tartanak igényt arra, hogy az egységről ontológiai szinten beszéljenek. Azt állítják, hogy nincs közöttük olyan nagy különbség, hiszen a különböző keresztény csoportok megőrizték az igazságot, amit Krisztus adományozott Egyházának. És véleményem szerint nem igaz, hogy pánkeresztény egységtörekvést foglal

[1] Annak ellenére, hogy Az Ortodox Egyház tanítása c. könyvünk első kötetében, amelyet Trembelas adott ki 1997-ben, a 79. oldalon ezt olvashatjuk: „A kinyilatkoztatásokat Isten cselekedeteként határozhatjuk meg, amelyek által értelmes teremtményeinek Isten tudtul adja létének, természetének és akaratának misztériumait a teremtmények behatárolt értelme és befogadóképessége szerint…"

[2] A szerk.: Más néven *keleti katolikus*. Ez a kifejezés azokat az ortodox gyökerű részegyházakat jelöli, akik Róma püspökével és a katolikus egyházzal teljes egységben vannak.

magában az, ha a keresztény testvéreket felszólítják az alázat gyakorlására, és hogy az egységet az igazság alkuba bocsátásával (a kereskedéshez hasonló adásvétellel) kellene előbbre vinni, ami az igazság megváltoztatásához és viszonylagosságához vezetne. Ellenkezőleg, gyakran beszéltem arról, hogy milyen fontos hűségesnek lenni az igazsághoz, és beszédeimnél is jobban rámutat erre az üzenet, ami nem más, mint felszólítás az igazságot, az Evangéliumot és Krisztus egyetlen Kinyilatkoztatását követő életre, ahogy fentebb kifejtettem. Az írások sok figyelmeztetést foglalnak magukban egészen odáig, hogy a hamis ökumenizmust mint trójai falovat ábrázolják, amely Krisztusról élettelen képet ad:

> *„Ez az össze nem illő színekkel kimázolt alak, amelyet ezek a kufárok megpróbálnak veletek tiszteltetni és követtetni, ez nem Én vagyok. Ez csupán a romlott emberi ügyesség találmánya, hogy lealacsonyítsa a Szentségemről és Istenségemről alkotott fogalmat. Ez hamis ökumenizmus. Ez kihívás minden ellen, ami szent. Szenvedek e kufárok bűne miatt." (1990. október 22.)*

Az egységről szóló üzenetek közül több is együtt tárgyalja az ökumenizmus két lényeges szempontját: azt a lelki magatartást, ami magában foglalja a többi keresztény testvér iránt tanúsított alázatot és szeretetet, valamint Krisztus igazságának megalkuvást nem tűrő keresését. Például az a rész, amelyben Szűz Mária beszél az egység mibenlétéről:

> *„Isten Országa nemcsak ajkakról elhangzó szavakból áll. Isten Országa a szívekben lévő szeretet, béke, egység és hit: az Úr Egyháza, amely a ti szívetekben válik Eggyé. Az Egység Kulcsa: a Szeretet és az Alázat. Jézus sohasem biztatott arra, hogy legyetek megosztottak. Az Egyházában lévő megosztottság nem az Ő kívánsága." (1991. szeptember 23.)*

Ugyanebben a részben Jézus az igazságról beszél: „Mindhalálig védelmezd az igazságot! Időről időre bántalmazni fognak, de csak olyan mértékben fogom megengedni, hogy lelked tiszta és készséges maradjon." (E téma ismétlése: 1992. június 5., 1997. szeptember 25., 1998. június 22., stb.)

Találkoztam néhányszor – az Egyesült Államokban, Hollandiában és különösen Svájcban – a katolikus klérus olyan tagjaival, akik igen liberálisak és pápaellenesek voltak. Meg kellett védenem Péter székét és tőlem telő magyarázatot adnom, valamint Jézus hatalmat sugárzó üzenetein keresztül rámutatnom, hogy mennyire összezavarodott a gondolkodásuk. Beszédem végén e papok közül sokan odajöttek hozzám, és elmondták, milyen értékesek számukra e megvilágosítások. Volt közöttük mégis egy vagy kettő, aki nem értett egyet velem, mondván, hogy katolikusabb vagyok a katolikusoknál... Bár az üzenetekben sok rész szól az egyházak között lévő egységről, de ugyanannyi szól kifejezetten a katolikus papokhoz, akik a pápa ellen lázadnak, hogy visszavezesse őket a pápa iránti hűséghez. Íme egy korai példa:

> *„Én, az Úr, semmiféle megosztottságot nem akarok Egyházamban! Az Én kedvemért fogtok egyesülni, és az Én Nevemben fogtok Engem szeretni, követni, és tanúságot tenni Rólam. Úgy fogjátok egymást szeretni, ahogyan Én szeretlek benneteket. Egyesülni fogtok, és egyetlen nyáj lesztek egyetlen Pásztor[1] vezetésével. Ahogy mindannyian tudjátok, Pétert választottam, és neki adtam a hatalmat. Ahogy mindannyian tudjátok, neki adtam a mennyország kulcsait. Azt kértem Pétertől, hogy táplálja juhaimat és bárányaimat és*

[1] A pápa.

őrizze őket.[1] *Én adtam ezt a hatalmat. Nem Én kívántam tőletek, hogy megváltoztassátok akaratomat!" (1988. március 19.)*

Egy másik rész, amely az eljövendő egységről beszél, még világosabban mondja:

„Akkor vaspálcát adok Péter kezébe, és azzal fogja juhaimat őrizni. Azoknak pedig, akik nem értik, és még mindig azt kérdezik: „Miért van szükségünk vezetőre?" – azt mondom: Hallottatok olyan juhnyájról, amelynek nem volt pásztora? Én vagyok Isteni Pásztorotok, és Én választottam Pétert, hogy őrizze bárányaimat, Visszatérésemig. Én adtam neki a felelősséget, mire valók tehát ezek a viták? Mire valók ezek a felesleges érvek? Akik még nem ismerik Szavaimat, olvassák el az Írásokban, megtalálhatók János tanítványom tanúságtételében.[2] *Azután egyesíteni fogom Egyházamat, és Karjaimmal átölelve egy nyájjá teszlek benneteket. Mert szétszéledtetek, túl sok közösséggé, elszakadt résszé osztódtatok. Széttéptétek Testemet, és ez NEM MARADHAT ÍGY! Egyesíteni foglak benneteket." (1988. május 16.)*

Más üzenetek úgy beszélnek a pápáról, mint Krisztus helyetteséről vagy az Egyház kormányzójáról:

„Imádkozzatok az egész Egyházért! Legyetek Egyházam tömjénje, vagyis imádkozzatok azokért, akik Szavamat hirdetik, az Engem képviselő Helyettesemtől kezdve napjaitok apostolaiért és prófétáiért! Imádkozzatok a papi és szerzetesi lelkekért és a világiakért, hogy megértsék: Egyetlen Test, <u>az Én Testem</u> tagjai vagytok mindannyian, akiket felsoroltam." (1990. január 10.) (További vonatkozások a következő üzenetekben: 1989. június 1., 1990. március 2., 1990. október 10., 1991. március 18., 1993. április 20., 1993. december 20., 1996. április 15., 1996. október 22., 1996. december 20.)

Az írások nem tartalmaznak utalásokat arra vonatkozóan, hogy milyen lesz a viszony Péter szerepe és a különböző pátriárkák szerepe között, és ezért nem tudok erről beszélni. Tudom azonban, hogy a pápa az „Ut unum sint" kezdetű enciklikájában erről szóló vitát kezdeményez:

„Mindazonáltal jelentős és bátorító az a tény, hogy Róma püspöke primátusának kérdése közvetlenül vagy közvetve tanulmányozás tárgya lett. Az is jelentős és bátorító, hogy ez a téma lényeges kérdésként van jelen nem csupán azokban a teológiai dialógusokban, melyeket a katolikus Egyház a többi egyházakkal és egyházi közösségekkel folytat, hanem általánosabban, az egész ökumenikus mozgalomban is. Legutóbb az Egyházak Ökumenikus Tanácsa »Hit és egyház-alkotmány« bizottságának ötödik világtalálkozóján, melyet Santiago de Compostelában tartottak, a résztvevők azt ajánlották, hogy a bizottság »kezdeményezze a keresztény egység egyetemes szolgálata kérdésének új tanulmányozását.« Évszázadok elkeseredett vitái után a többi egyházak és egyházi közösségek egyre inkább új szemmel vizsgálják az egység szolgálatát."[3]

[1] Vö. Jn 21,15-17
[2] Vö. Jn 21,15-17
[3] II. János Pál pápa: „Ut unum sint" kezdetű enciklikája az ökumenikus törekvésekről, 89.

Ugyanez az enciklika megerősíti, hogy mennyire szükséges a Kelet és a Nyugat újra-egyesülése, megengedve különbségeket a két közösség között, amelyek azonban teljes egységben vannak:

> „A katolikus Egyház nem akar mást, mint a teljes egységet Kelet és Nyugat között. Az első évezred tapasztalata erre indít. Abban a korszakban ugyanis »az egyházi élet különböző megtapasztalásának fejlődése nem akadályozta, hogy a kölcsönös kapcsolatok révén a keresztények továbbra is saját otthonuknak érezzék bármelyik egyházat, mert mindegyikből a nyelvek és a hangnemek csodálatos változatosságában az egyetlen Atya dicsérete szállt az ég felé Krisztus által a Szentlélekben. Valamennyien az Eucharisztia ünneplésére gyűltek össze, mely a közösség szíve és modellje, nem csupán lelkiség vagy erkölcsi élet, hanem az Egyház struktúrája tekintetében is az apostolutód püspök vezetése alatt a szolgák és szolgálatok gazdag változatossága. Az első zsinatok beszédes tanúi ennek a különbözőségben fennmaradó egységnek.«"[1]

Bár az írások Kelet és Nyugat viszonyában nem beszélnek szerkezeti kérdésekről, igen sok az utalás a keleti egyház fontosságára. A későbbi üzenetekben általuk egyesül Péter szerepének megalkuvás nélkül való hangsúlyozása azzal a gondolattal, hogy a lelki megújulást valóban sugallhatná a keleti egyház. Ezáltal válik még nyilvánvalóbbá, hogy Krisztus Testének miért kell mindkét fél tüdejével – az Egyház nyugati és keleti jelenlétével – lélegeznie.

> *„Nyugat Háza, Szentlelkem Világossága által felismerted, hogy a testnek két tüdőre van szüksége ahhoz, hogy szabadon tudjon lélegezni, és felismerted, hogy Testem tökéletlen csupán egy tüdővel. Imádkozz, hogy életadó Lelkem egyesítsen benneteket! De mennyit kell még addig szenvednem![2] (1996. november 27.)*

És íme egy másik hasonló üzenet:

> *„Imádkozz a Kelet és a Nyugat házáért, hogy fogjanak össze, mint két imára kulcsolódó kéz, mint két, egymáshoz hasonló kéz, amelyek akkor szépek, amikor imádságban összekulcsolódva az ég felé mutatnak. Dolgozzon együtt e két Kéz, mely ugyanahhoz a testhez tartozik, és osszák meg egymással képességeiket és tartalékaikat! Ó, mikor fog Engem Testem két Keze együtt az Oltár fölé emelni, és együtt felmutatni?" (1995. június 15.)*

A következő üzenet Kelet szerepéről beszél, amint Krisztus Testét egyesítve újból eggyé teszi a két házat:

> *„Figyelj és írd! Dicsőség ragyog fel a keleti partról. Ezért mondom a Nyugati Háznak: fordítsd szemedet Kelet felé! Ne sírj keservesen a Hitehagyás és Házad lerombolása miatt! Ne ess kétségbe, mert holnap együtt fogsz enni és inni Keleti partról származó hajtásommal. Lelkem fog benneteket egyesíteni.*

[1] II. János Pál pápa: „Ut unum sint" kezdetű enciklikája az ökumenikus törekvésekről, 61., mely hivatkozik az „Orientale Lumen" kezdetű, 1995-ben kiadott apostoli levélre, 24.

[2] Egyidejűleg azt is értettem: „De mennyit kell még nekünk addig szenvednünk!" A „nekünk" II. János Pál pápára és Jézusra vonatkozott.

Nem hallottad, hogy egy országgá lesz a Kelet és a Nyugat? Nem hallottad, hogy meg fogom valósítani az egyetlen dátumot?[1]

Ki fogom nyújtani Kezemet, és e szavakat vésem egy botra: Nyugati part, Péter Háza és mindazok, akik hozzá hűségesek. Majd a másik botra ezt vésem: Keleti part, Pál Háza mindazokkal együtt, akik hozzá hűségesek. És amikor a két ház lakói megkérdezik: »Uram, mondd meg nekünk, most mi a szándékod?« Így válaszolok nekik: »Megfogom a botot, amelyre Pál és mindazok nevét vésték, akik hűségesek hozzá, hozzáillesztem Péter botjához, amelyen a hozzá hűségesek neve áll, és egyesítem a kettőt. Egy botot csinálok a kettőből, és egyként fogom Kezemben tartani. Új Nevemmel fogom összekötni őket. Ez lesz a híd Nyugat és Kelet között. Szent Nevem fogja összekötni a hidat, úgy, hogy e hídon keresztül fogjátok kicserélni mindazt, amitek van.« Azután már nem magukban fogják gyakorolni a hitet, hanem együtt, és Én fogok felettük uralkodni.

Amit elterveztem, az meg fog történni, és ha az emberek azt mondanák neked, leányom, hogy e jelek nem Tőlem valók, mondd nekik: »Ne féljetek! Nem hallottátok, hogy Ő a Szentély és a Botlás Köve is egyúttal? Hogy Ő az a Szikla, amely lerombolhatja a két Házat, de újból felépítheti egyetlen Házzá?«" (1994. október 24.)

Ez az üzenet nem vesz el semmit Péter szerepéből és tekintélyéből, hanem rávilágít annak fontosságára, hogy azért kell egyesülnie Krisztus Teste keleti és nyugati részének, hogy higgyen a világ.

A Keresztény Egység jövője

Bár az üzenet megerősíti Péternek, Róma püspökének elsőségét, amit ismerünk az ortodox és a katolikus hagyományból, nem beszél a hatáskör kérdéséről. Arra nem kaptam felszólítást, hogy erről beszéljek, ezért tartózkodom tőle.

Isten felszólított, hogy hangsúlyozzam a pápa szerepének fontosságát, védjem meg székét és figyelmeztessem mindazokat, akik vele szemben engedetlenségre hajlanak, lázadnak ellene, valamint mozdítsam elő és erősítsem meg az egység belső szerkezetét. Az a feladatom, hogy az egységet elsődlegesen lelki síkon közelítsem meg. Az üzenet egységre szólít intra nos és extra nos (közöttünk és rajtunk kívül), felszólít az egység lelki hatóerejének erősítésére az egyes egyházakban és azok között is.

Nem tudom, milyen lesz az egyesült Egyház felépítése, mivel az Úrnak úgy tetszett, hogy ne beszéljen erről, és nem kegyeskedett nekem világosságot adni ebben, de azt hiszem, hogy lelki úton fog bekövetkezni. A különböző ökumenikus találkozókon az Úr kegyesen előre megízleltette velem az eljövendő egység kegyelmét.

[1] Megértettem, hogy Jézus valamennyi egységüzenetére utalt, amelyekben felszólított bennünket, hogy egyezzünk meg egyetlen közös húsvéti dátumban. Úgy tűnik, hogy egyedül ez nyugtatja meg Őt, és ez oltja el az egység után érzett szomjúságát. Jézus megígérte, ha mi megegyezünk húsvét közös dátumában, a többit Ő teszi meg.

2000 márciusában az Úr megengedte imacsoportunknak, hogy az Ő szülőföldjén, Betlehemben találkozzunk. Négyszázötvenen jöttek közelből és távolból. Igen, több mint ötvenöt országból és tizenkét különböző egyházból érkeztek a résztvevők a béke és az egység nemzetközi imatalálkozójára. Egyetlen családként gyűltünk össze. Hetvenöt pap volt velünk, szintén tizenkét különböző egyházból, de voltak papok a Szentföldről is, akik hallottak az imatalálkozóról és csatlakoztak hozzánk. Ezt az ökumenikus eseményt néhány zsidó és palesztin ember szervezte meg, akiket megérintett az Igaz Élet Istenben üzenet. Hittek Krisztus feltámadásában, napjainkra vonatkozó megmentő tervében, és önként vállalkoztak arra, hogy megszervezik ezt a találkozót. Ismeretes, hogy napjainkban a palesztinok és a zsidók miként harcolnak egymás ellen. Az ő kiengesztelődésük a Szentlélek hatalmának a jele, aki segített a két nemzetnek, hogy a béketalálkozóért közösen munkálkodjanak a megosztott keresztények között. Ahogy a Szentírás mondja: „Amikor a békeszerzők a békéért dolgoznak, olyan magot vetnek el, amely szentségben fog termést hozni." (vö. Jak 3,18)[1] Ez mindannyiunknak szóló tanítás.

Megéltük és előre megízleltük, milyen lesz majd az egység a keresztények között. Meghallgattuk a különböző egyházak papjainak előadását az egységről. Úgy beszéltek, mintha egy hangon és egy lélekből szólnának. Beszédeik alatt mindannyian nagy vágyat éreztünk arra, hogy egyek legyünk. Láttuk és megfigyeltük a laikusok és a papok szomjúságát az egységre. Ugyanakkor azt is éreztük, mekkora külső sebeket ejtett megosztottságunk Krisztus Misztikus Testén.

Szinte mindannyian beleláradtunk ebbe a megosztottságba, mert nem egyezik Urunk szeretettörvényével. Krisztus még ennél is fáradtabb, látva megosztottságunkat. A találkozón résztvevő nemzetek képviselőinek derűje és a keresztények teljes egysége mellett felhangzó örömkiáltásai bizonyították, hogy ez a megosztottság nemcsak bűn, hanem egyben tanúságtétel is az egység ellen. A legnagyobb bűn az egység ellen azonban az, hogy húsvét dátumai nem egyeznek. Milyen jó lesz, ha mindannyian egy hangon és ugyanazon a napon együtt kiáltjuk: „Christos anesti!" Ha majd mindannyian így imádkozunk: „Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is…" Jézus Krisztus saját Vére árán egyesített minket, hogyan tagadhatjuk meg mi ezt az egységet? „Ő a mi békességünk, aki a kettőt egyesítette, és a közbeeső válaszfalat ledöntötte. Megszüntette az ellenségeskedést azzal, hogy a törvényt parancsaival és rendeleteivel saját testében érvénytelenítette." (Ef 2,14-15) Miképpen mondhatunk „nemet" Istennek, ha azt akarja, hogy egyesüljünk? Talán azért, mert megkeményedett a szívünk? Elfelejtettük talán a Szentatya szavait: „Sokkal több a bennünket összekötő, mint a szétválasztó ok." Vegyük tehát számba ezeket az okokat, és használjuk a teljes egységre vezető út egyengetésére!

<u>Az Eucharisztia és a szentáldozás</u>

A Katolikus Egyház Katekizmusában Szent Ágostonra hivatkozva a következőket olvashatjuk az Oltáriszentségről:

> „E misztérium (az Oltáriszentség) nagysága előtt Szent Ágoston így kiáltott föl: „*Ó, irgalom szentsége! Ó, egység jele! Ó, szeretet köteléke!*" Minél fájdalmasabban érződnek az egyházszakadások, amelyek megtörik az Úr lakomájában történő közös részvételt, annál sürgetőbben szállnak az imádságok az Úrhoz, hogy mindazok teljes egysége, akik benne hisznek, végre beköszöntsön." (KEK 1398)

[1] A szerk.: Az angol *Jerusalem Bible* fordítása alapján.

Az Úr sürget, hogy engesztelődjünk ki és egyesüljünk. Ahogy egy ismert katolikus bíboros mondta New York-i ortodox pap barátomnak, aki részt vett a bíboros miséjén Rómában: „Az én meggyőződésem is az, hogy *kell* lennie olyan lehetőségnek, hogy a katolikusok és az ortodoxok ismét egységben legyenek az Úr asztala körül, minthogy ugyanazokban a szentségekben részesülnek, és tulajdonképpen ugyanaz a hitük, bár egymástól eltérő hitbeli kifejezésekbe és istentiszteleti formákba van öltöztetve." Urunk lángoló szeretetéből megtapasztaltam kívánsága mélységét Teste teljes egységével kapcsolatban, és azt hiszem, nagyon fáj Neki szeretetünk és egységünk hiánya. Ezért nincs forróbb kívánságom, mint újból egyesülve látni Testét, és azt gondolom, hogy nekünk, kereszténynek, ha valójában szeretjük Jézus Krisztust, minden lehetőt meg kell tennünk, hogy Krisztus Testének szétválasztott tagjai kiengesztelődjenek egymással.

Ugyanakkor tudom, hogy ez az egység nem fog könnyen létrejönni, hanem csak Urunk csodája által. Nekünk azonban mindent meg kell tennünk, amit az egység előmozdításáért megtehetünk. Jézus megígérte, hogy meg fogja adni nekünk azt az egységet, ami a Szentlélek műve lesz, mert ahogy egyszer még 1992-ben mondtam, olyan gyorsan fog bekövetkezni, mint a berlini fal leomlása: *„Az Irgalom és az Igazságosság olyan csodákat művel, amilyenek azelőtt sohasem történtek nemzedékeken keresztül… és úgy száll le rátok rátok az Egység, mint a Hajnal, és olyan hirtelen, mint a kommunizmus bukása. Istentől jön, és a nemzetek úgy emlegetik majd, mint a Nagy Csodát, mint történelmetek Boldog Napját." (1990. január 10.)*

Krisztus Egyháza egy abban az értelemben, ahogy Krisztus egy és csak egyetlen Szent Teste van. Az Egyház népe az, ami megosztott. Ha a keresztények képesek felülemelkedni azokon az akadályokon, amelyek elválasztják őket, és amelyek a Szentírás szerint meghiúsítják a hit, a szeretet és Isten imádásának megvalósulását közöttünk, akkor az Atya meg fogja hallgatni Isteni Fia egykor elmondott imáját: *„Amint te, Atyám bennem vagy és én tebenned, úgy legyenek ők is egy mibennünk, és így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem."* (Jn 17,21)

E kegyelemre várakozva követem a jelenlegi helyzetben érvényes elveket, és meggyőződésem, hogy nem sértem meg egyik egyház tagjainak a lelkivilágát sem. A 2. kérdésben továbbá ez áll: „Az Ön műveit olvasva némelykor az a benyomása az embernek, hogy Ön a két egyház felett áll anélkül, hogy elkötelezné magát valamelyikhez." Írásaim nem adnak okot arra, hogy az olvasó azt gondolja, én mindkét egyház felett állok. Ahogy Ön is írja, ez inkább a gyakorlatban van így.

Ami hitem gyakorlását illeti, ortodox vallású vagyok és teljesen elköteleztem magamat Egyházamhoz. Amennyiben van a közelben ortodox templom, sohasem mulasztom el a vasárnapi szentmisét, kivéve, amikor nincs templom a közelben, mint például Dakkában, Bangladesben, ahol azelőtt éltem. Mielőtt Rómába jöttem, ahol most lakom, tizenegy évig éltem Svájcban. Minden vasárnap elmentem görög ortodox templomunkba, és erre Lausanne ortodox papja, Alexander Iossifides a tanúm, valamint a hívek a templomban, akik rendszeresen láttak, kivéve persze, ha utaztam. Külföldi útjaim során, amikor olyan programot állítottak össze részemre, amelyben tanúságot tettem, néha – és szeretném hangsúlyozni, hogy igen ritkán – előfordult, hogy amikor a helybeli katolikus pap vagy püspök, aki meghívott beszélni, nyilvános szentmisét mutatott be ugyanott, ahol beszéltem, velük maradtam a szentmise alatt, mivel az a program része volt, és akkor ott részesültem a szentáldozásban.

Itt, Rómában messze lakom a központtól, és igen messze a görög ortodox templomtól, amely Róma központjában van. Tre Fontanében van egy szláv ortodox templom, ahová járok, de nem értem a nyelvüket. És néha, hiszen időm felét otthonomtól távol töltöm, az Isteni Szeretet Anyja szentélyében, amely három kilométer távolságra van tőlünk, szentáldozáshoz járulok.

Azt hiszem, hogy a II. Vatikáni Zsinat ezt megengedi nekem, hiszen a Katolikus Egyház Katekizmusa ismételten kimondja: Bizonyos közösség *in sacris*, tehát az Eucharisztiában is „nemcsak lehetséges, hanem ajánlatos kedvező körülmények közepette és egyházi jóváhagyással." (KEK 1399)

Az *Orientalium Ecclesiarum* c. határozatában a II. Vatikáni Zsinat kimondja: „Az említett elvek alapján szabad kiszolgáltatni a bűnbánat szentségét, az Oltáriszentséget és a betegek kenetét azoknak a keletieknek, akik jóhiszeműen élnek a katolikus Egyháztól különválva, ha önként kérik és kellőképp fel vannak készülve…"

A katolikus egyház kánonjoga szerint:

> „A katolikus szentségkiszolgáltatók megengedetten szolgáltathatják ki a bűnbánat szentségét, az eucharisztiát és a betegek kenetét a katolikus Egyházzal teljes közösségben nem lévő keleti egyházak tagjainak, ha önként kérik, és kellően fel vannak készülve; ez érvényes más olyan egyházak tagjaira is, amelyek helyzete az apostoli Szentszék megítélése szerint a szentségek tekintetében megegyezik az említett keleti egyházakéval." (Can 844.3)

II. János Pál pápa „Ut unum sint" kezdetű enciklikájában folytatja ezeket a kijelentéseket az *Orientalium Ecclesiarum*-ra hivatkozva:

> A katolikus Egyház és az ortodox egyházak között meglévő nagyon szoros szentségi kötelékek alapján a keleti egyházakról szóló *Orientalium Ecclesiarum* nyilatkozat kiemelte: „A lelkipásztori gyakorlat azonban azt bizonyítja, hogy keleti testvéreinket illetően tekintetbe lehet, sőt kell is venni különféle egyéni eseteket, melyekben sem az Egyház egysége nem károsodik, sem egyéb elkerülendő veszély nem fenyeget, ellenben sürgetően jelentkezik az üdvösséghez szükséges eszközök és az emberek lelki java biztosításának igénye. Ezért a katolikus Egyház az egyes koroknak, helyeknek és egyéni körülményeknek megfelelően engedékenyebben járt el és jár el, mindenkinek megadva az üdvösség eszközeit és a keresztények közti szeretet bizonyságát azzal, hogy részesíti őket a szentségekben és más szent cselekményekben vagy dolgokban."[1]

Ami a protestáns egyházakkal való kapcsolatot illeti, a probléma összetettebb. Sok protestáns neveltetésű ember, aki olvasta az IÉI üzenetet, szabad döntése szerint katolizált elsősorban az Oltáriszentséggel foglalkozó részek hatására. Az üzenetekben Jézus nem beszél a protestánsok szentségeinek érvényességéről, de ismételten arra biztatja a őket, hogy szeressék Jézus Anyját, és ismerjék el Péter szerepét:

> *„Vassula, elérkezett az idő, hogy egyesítsem Egyházamat. Jöjjetek össze újra, kedves, jöjjetek és építsétek újjá ezeket a régi romokat! Építsétek újjá régi alapításomat, azt az alapítást, amelyet Saját Kezemmel raktam le. Úgy tiszteljétek Édesanyámat, ahogyan Én, aki az Ige vagyok, mindenek felett*

[1] Ut unum sint 58.

tisztelem Őt. Nem kívánhatom-e tőletek, akik por és hamu vagytok, hogy tiszteljétek és ismerjétek el Őt, mint a Mennyország Királynőjét? Szomorú vagyok, hogy látom, mennyire nem ismeri fel teremtésem az Ő jelentőségét. Akik Luther neve alatt vannak, valamint akik teljesen különváltak, vissza kell térniük Péterhez!" (1987. december 22.)

Egy másik üzenetben Krisztus elmarasztalja azokat a keresztényeket, akik nem látják meg az Oltáriszentség misztériumának nagyságát és benne Krisztus Isteni Jelenlétét:

„Azoknak az egyházaknak pedig, amelyek papsága még nem fogadta el Misztériumomat, a következőket mondom: »Térjetek magatokhoz, és komolyan keressetek Engem! Emelkedjetek felül nehezteléseteken, azon is, amit Édesanyámmal szemben éreztek! Tudjon minden ember arról, hogy Édesanyámtól származik az Én Testem és az Én Vérem. Igen, az Én Vérem a Szentséges Szűztől, tiszta vérből származik. Áldott legyen az Ő Neve! A földön élő, alázatos emberek megmentésére, akik magukhoz vesznek Engem, és hogy romolhatatlan életet adjak nekik, Kenyérré lettem, hogy nektek adjam Magamat. A Szentáldozás által megszentelem mindazokat, akik magukhoz vesznek Engem, átistenítem őket, hogy hús legyenek az Én Húsomból és csont az Én Csontomból […] Istenségemmel átistenítem az embereket.« […] Most emberek ítélkeznek felettem. A Ruházatot,[1] amely képes betakarni benneteket, amely fenségesen felékesít, átváltoztat, átistenít titeket, visszautasítják azok az egyházak, amelyek nem tudják megérteni Misztériumomat. Ma újból így kiáltok a mennyből: Testvéreim, miért ássátok alá Istenségemet? Ha azt állítjátok, hogy tudjátok, mi a helyes, akkor miért fosztjátok ki Egyházamat? Meghívlak benneteket […], hogy mutassátok be a Szentmisét és részesüljetek az Isteni Misztériumban oly módon, ahogyan valójában megalapítottam. […] Királyi és dicsőséges módon hirdetnek Engem […], tanúsítják hatalmamat, hirdetik félelmetes erőmet, dicséreteket énekelnek Nekem, elismerik Mindenhatóságomat és nagy csodáimat, de a botlás kövévé az válok, amikor arra kerül a sor, hogy felismerjék Istenségem és az Oltáriszentségben való Jelenlétem magasztosságát." (2000. október 16.)

<u>Házassági állapotom</u>

Azzal kapcsolatban, hogy időnként római katolikus templomban járulok szentáldozáshoz, Ön ezt írja: „megértheti, hogy aggódunk katolikus követői miatt, akik az Ön példáját alapul véve, abba a kísértésbe eshetnek, hogy ne vegyék komolyan saját egyházuk fegyelmét." A fent idézett Egyházi Törvénykönyv szerint teljes összhangban vagyok a katolikus egyház kánonjogával, tehát nem látok okot arra, hogy a katolikusok az én példám miatt ne vennék komolyan saját egyházuk fegyelmét.

Nem vagyok a válás híve, és nem kívánom a katolikusok között terjeszteni azt a felfogást, hogy meg kellene engedni az elváltak újraházasodását. Válásom és újabb polgári házasságkötésem még megtérésem előtt történt. Megtérésem után és az Igaz Élet Istenben üzenetek világosságában felismertem, hogy házassági állapotom rendezetlen. Bár rajtam kívül senki sem tudott erről a helyzetről, magam döntöttem a nyilvános bűnbánat mellett. Feltártam helyzetemet, holott valóban senki sem tudott róla. Tévedésemet felismerve, Lausanne-ban felkerestem egyházam elöljáróit, akik eljárás alá vontak, melynek során

[1] Krisztus jelképes megnevezése.

mindent rendeztek az ortodox vallás házassági szabályai szerint. Így olyan ortodox keresztény vagyok, aki más ortodoxokhoz hasonlóan békében van egyházával és annak rendelkezéseivel, és mint ilyennek meg van engedve, hogy részesüljek a Szentáldozásban saját egyházamban és a katolikus egyházban is, a fent említett elvek szerint. Semmilyen módon nem bírálom a katolikus egyház házassági szabályait. Tájékoztatásukra csatolom házasságlevelemet (1. sz. melléklet).

3. kérdés: Zavar a Szentháromság Személyeit meghatározó kifejezésekben

> *Az Ön korábbi írásaiban, ahogy a Közlemény megállapítja, volt egyfajta zavar a Szentháromság Személyeit meghatározó kifejezésekben. Biztosak vagyunk abban, hogy Ön kötelezőnek érzi önmagára vonatkoztatva Egyháza tanítását. Segítene nekünk megmagyarázni e kifejezéseket? A hit kérdéseivel foglalkozva talán hasznos lenne a hivatalos katekizmus kifejezéseit használnunk, hogy ne zavarjuk meg az Igaz Élet Istenben üzenet olvasóinak lelkét.*

Megpróbálom a lehető legjobban kifejteni a nyelvi kétségeket, emlékeztetve Önt arra, hogy nem vagyok teológus, aki szakszerű módon tudja magát kifejezni, aki felsőbb helyekről kap hivatalosan elfogadott kifejezéseket. Természetes, hogy az Úr oly módon fejezte ki magát, hogy megértsem, és alkalmazkodott hozzám, hogy elérjen. Velem nem a skolasztikus teológia nyelvén beszél, mint ahogy akkor sem úgy beszélt, amikor a földön volt, és így szólt: „Én és az Atya egy vagyunk" (Jn 10,30), és Szent Pál sem úgy beszélt, amikor ezt írta: „Az Úr ugyanis Lélek" (2Kor 3,17). Bernadette-tel Lourdes-ban Szűz Mária a helyi tájszólásban beszélt, ami nem a hivatalos francia nyelv. Megtudtam, hogy még a Szentírás sugalmazott könyveiben is észrevehető különbség van Szent Lukács kifinomult és Szent Márk egyszerű görög nyelvezete között. Sziénai Szent Katalin egyszer így szólt az Úrhoz: „Te vagy az én Teremtőm, örök Szentháromság, és én a Te teremtményed. Fiad Vérében tettél engem új teremtéssé."[1] Krisztust a Szentháromság Fiának nevezni tévedésnek hangzik, de igyekszünk ezt a részt a lehető legjobb értelemben fogadni…

Így tehát teljesen érthető, ha kezdetben Krisztus inkább az én szókincsemet használta, mint valamely teológusét. Előfordult, hogy Istenről szerzett tapasztalatom alapján fejeztem ki magam, azt mondtam ki, amit éreztem, és olyan kifejezésekkel, amelyek maguktól adódtak annak megfontolása nélkül, hogy mások hogyan értik meg, vagy talán félre is értik. Így is éppen elég nehéznek tűnt számomra az isteni misztériumok kifejezése, és még nehezebb volt úgy kifejezni ezeket az isteni misztériumokat, hogy megegyezzenek a hagyományos nyelvezettel. Ezzel szemben a teológusok olyan kifejezéseket használnak, amelyek évszázados viták alatt csiszolódtak ki.

Nem tudom pontosan, hogy a kérdés a korábbi írások melyik részére utal, talán arra, amikor Krisztust „Atya" névvel illeti. Krisztus az Atya Fia. A kinyilatkoztatás e részében az írások nem utalnak ontológiai vagy tanbeli módon Krisztus Személyére. Ez inkább szeretetteljes és atyai nyelvezet, ugyanaz, amit Jézus használt apostolait megszólítva: „Gyermekeim…" (Jn 13,33). Már Izajás is úgy írta le a Messiást, mint aki „Csodálatos, Tanácsadó, Erős, Isten, Örök Atya" (vö. Iz 9,5).

A kezdetektől fogva sohasem tévesztettem össze egymással az Atyát, a Fiút és a Szentlelket. Krisztus jelenléte (magatartása) velem kapcsolatban át volt hatva az atyai szeretetettől.

[1] Sziénai Szent Katalin: Dialógusok 167. Ez a bekezdés a Római Breviárium április 29-diki második olvasmányában található.

Az egyik részben azért neveztem Jézust „Atyának”, mert atyaian beszélt velem. Mint amikor az apák valamit türelmesen tanítanak vagy magyaráznak gyermekeiknek növekedésük és fejlődésük érdekében. Íme egy példa Krisztus szavai közül: *„Növekedj lélekben Vassula, növekedj, mert a te feladatod, hogy minden üzenetet továbbíts, amelyet Én és Atyám adunk neked. A Bölcsesség tanítani fog téged!”* Erre így válaszoltam: „Igen, Atyám!” Jézus így szólt: *„Olyan jó hallanom, hogy Atyának nevezel! Vágytam arra, hogy ajkadról halljam e szót: Atya.”* (1987. február 16.) Jézus Szent Nevének litániája Jézust „a jövő élet Atyjának” nevezi. A pünkösdi mise szekvenciája a Szentlelket „a szegények Atyjának” nevezi.

További példaként Szent Simeont, a teológust választottam, aki igen kedves és fontos személy a mi ortodox hagyományunkban. Ő ezt mondja: „Azok számára, akiket elválasztottak (az anyatejtől), Ő (Krisztus) a szerető Atya szerepét játssza, aki őrködik gyermekei növekedése és fejlődése felett.” (Teológiai és erkölcsi értekezések 4. 269-270.)[1]

Az Ön kritikája esetleg egy bizonyos üzenetre vonatkozik a kezdeti időkből, amikor az Úr a Szentháromság egységére akart tanítani engem. Az üzenet, amely szóba jöhet, így szól: *„Én vagyok az Atya és a Fiú, most már érted? Egy vagyok. Minden vagyok az Egyben.”* (1987. március 2.) Urunk itt meg akarta értetni velem a Szentháromság tökéletes és ontológiai egységét; hogy a három isteni Személy elválaszthatatlan és természetben tökéletesen egy. Ahogy Szent Simeon mondja 45. Himnuszában: „Három az egyben és egy a háromban… Hogyan tudhattam volna, Uram, hogy ilyen Istenem van, aki Mester és Védelmező, Atya, Testvér és Király… ?” (7-21) Idővel valamennyi nem hivatalos meghatározás kikristályosodott, így ha valakiben okoztak is zavart, később világossá váltak.

Ne feledjük, mit mondott egykor XIV. Benedek pápa az egyházatyák és szentek írásaiban megkérdőjelezhető fejezetekről:

> „…amit elmondtak, azt a lehető legjobb értelemben kell fogadni… a szöveg homályos pontjait másképpen is ki kell fejteni világosabb szövegek segítségével… a szerző gondolatát ne egy kiragadott mondatból, hanem az egész mű szövegkörnyezetéből igyekezzünk megérteni; jóakaratnak kell a szigorúsághoz kapcsolódnia; ha valamivel nem értünk egyet, a kritikát nem az elvek alapján kell megfogalmazni, hanem a tan valószínűsége szerint.” (Az Index bevezetésének konstitúciója)

Az egyik legkorábbi üzenetben elmondom, hogy Jézus arra kért, „rajzoljam le, milyen a Szentháromság”. Leírom, hogy a fény látomásában részesülök. Akkor kilép belőle egy fény, azután egy másik, és hárman lesznek. Ezt így magyaráztam: „Amikor a Fiú az Atyában van, akkor Ők egy. A Szentháromság EGY és ugyanaz. Lehetnek hárman, de mindhárom eggyé is lehet. Az eredmény: egyetlen Isten három személyben, de egy a lényeg egységében.” (1987. november 24.) Ez a magyarázat, ahogy később megtudtam, olyan hasonlatot használ fel, ami a niceai hitvalláshoz vezet vissza, amely kijelentette: a Fiú az Atyától származik „mint világosság a világosságtól.” Ez a kép azóta klasszikussá vált a keresztény gondolkodásban. Simeon, a teológus például így ír: „…az Egy, aki kezdetben volt, minden idők előtt, az Atya szülötte, és a Lélekkel Isten és Ige, háromszoros az egységben, de egy világosság a Háromban.” (12. Himnusz, 14-18.)

[1] A szerk.: A Szent Simeon műveire hivatkozó oldalszámok az angol kiadásra értendők.

Az Atyaisten is beszél esetenként, és minden olvasó előtt nyilvánvaló, aki ismeri a Szentírást, hogy valóban az Atya az, aki beszél, mivel ilyeneket mond: „Fiam, Jézus" stb. Előfordulhat azonban, hogy ugyanazon a napon Jézus többször is hív, hogy folytassam az üzenetet, és újból szól hozzám. Az olvasó, aki ismeri a Szentírást, megérti, hogy Krisztus beszél, mert Sebeiről vagy Keresztjéről van szó. Azokban az üzenetekben, amelyekben például az Atya kezd beszélni, majd később a Fiú veszi át a szót, általában megtalálható az erre utaló „később" jelölés. Ha nem tettem ki a jelölést az olvasó segítségére, az azért történt, mert számomra nyilvánvaló volt az elhangzott szavakból, hogy éppen ki beszélt. Ezért úgy hagytam, ahogy volt. A sok ezer olvasótól még sohasem kaptam olyan levelet, amelyben erről kérnek felvilágosítást, és senki sem mondta, hogy összetévesztette a Személyeket. Csupán két pap az Egyesült Államokban értelmezte helytelenül az üzeneteket a Személyek szempontjából. Nézeteiket folyóiratokban közlik újból és újból anélkül, hogy valaha találkoztak volna velem.

Az IÉI üzenetek egyik fejezetében így szól Krisztus: „Én vagyok a Szentháromság." Itt Krisztus azonosítja magát a Szentháromság isteni természetével, ami egy. Krisztus egy a Háromságból. Krisztus mint istenség beszél, mivel egy a természetük, amit a három Személy közül mindegyik közöl.

Az IÉI üzenet másik részében Krisztus így szólt: *„Légy áldott, gyermekem, Én, a te Szent Atyád, szeretlek. Én vagyok a Szentháromság."* Majd hozzátette: „Helyesen ismerted fel." Amikor Jézus azt mondta, hogy „…Én vagyok a te Szent Atyád…", akkor „háromszoros" Jézust láttam, mint azokon az egy személyről készült sejtelmes képeken, amelyeken egy és mégis három személy látható, egyik a másikból lép elő, egymáshoz hasonlóak és mindhárom ugyanolyan. *„Én vagyok a Szentháromság, mindhárom az Egyben."* (1988. április 11.) (Egyedüli, osztatlan, egylényegű.) Ha valaki csak az első állítást olvassa el, amit Jézusnak tulajdonítunk, akkor elgondolkozhat azon, hogy Jézus nem azonosítja-e magát az Atyával, majd az egész Szentháromsággal? De ha tovább olvassa, világossá válik, hogy nem teszi ezt.

Krisztus megpróbált engem a Szentháromság egységére megtanítani, hogy megtudjam, miként osztatlan a három Személy és miként teljesen egy. A Szentháromság egysége nem abból a tényből derül ki elsősorban, hogy a három Személy (mint az elválaszthatatlan barátok) osztatlan, hanem abból a tényből, hogy mindegyiküknek ugyanolyan isteni természete van, és csak egymáshoz való viszonyuk különbözteti meg Őket.

Az IÉI üzenet egy másik részében Krisztus arra tanít, miként lehet a Szentháromságot felismerni mindegyikükben, mint az egy és ugyanolyan lényeget: *„Ne féljetek, kicsinyeim, hiszen Jóságos vagyok, Én vagyok a Magasságbeli. Bízzatok tehát, mert Atyátok Karjaiban vagytok. Én, a Szentháromság Egy és Ugyanaz vagyok…"* (1989. július 25.)

Annak érdekében, hogy ezt a görög ortodox Egyház hagyományos módján fejezzük ki, célszerű lenne ismét Basil Krivoscheine Szent Simeonról írt könyvéhez fordulni. Abban ugyanis a szavak jobban kifejezik (a gondolatokat), mint az én fogalmazásomban. „Isten felülemelkedik a neveken. Ő Háromság, és mégis Egy, akinek egységét nem lehet kifejezni." (284. o.) Szent Simeon pedig így ír:

> Bármilyen változatos nevekkel illetünk Téged, Te egyetlen lény vagy… Ez az egyetlen lény egyetlen természet három Személyben. Egy Istenség, egy Isten. Ez egyetlen Háromság, nem három lény. És az Egy mégis három a személyek szerint. Közös a természetük, az egyik természet összhangban van a másikkal,

> teljesen ugyanolyan a hatalmuk, ugyanolyan a lényegük, zavar nélkül egyesülten oly módon, ami meghaladja a mi értelmünket. És mégis különbözőek, különállók különválás nélkül, három az egyben és egy a háromban. (45. Himnusz, 7-21.)

Az IÉI üzenet egy másik részében Krisztus isteni egységüket hangsúlyozza: *„Én vagyok az, Aki Megment, Én vagyok a ti Megváltótok. Én vagyok a Szentháromság, mindhárom az Egyben. Én Vagyok a Kegyelem Lelke…" (1989. július 28.)*

Ebben a részben Jézus megmondta nekem, hogy Ő az Atyában van a Lélekkel együtt, és hasonlóképpen van az Atya és Ő a Lélekben. Ő, a Fiú most és mindenkor együtt örök az Atyában a Szentlélekkel együtt. Visszaemlékezhetünk Krisztus szavaira: „Lélek az Isten: akik imádják, lélekben és igazságban kell imádniuk." (Jn 4,24) Nagyon fontosak Szent Pál szavai is: „Az Úr ugyanis Lélek: ahol az Úr Lelke, ott a szabadság." (2 Kor 3,17)

Sohasem látjuk az Atyát különválasztva a Fiútól vagy a Lélektől, sem a Fiút különválasztva az Atyától és a Lélektől, és a Lélek sincs kizárva az Eggyel való közösségből, akitől származik. Ezt támasztja alá a következő kijelentés: *„Én vagyok a Szentháromság, mindhárom az Egyben."* és más kijelentések az írásokban, amelyek ehhez hasonlóak. Az IÉI üzenet másik részében így magyaráztam: *„Amikor a Fiú az Atyában van, akkor Ők egy. A Szentháromság EGY és ugyanaz. Lehetnek hárman, de mindhárom eggyé is lehet. Az eredmény: egyetlen Isten három személyben, de egy a lényeg egységében."* (1987. november 24.)

Különösen a következő két kijelentést szeretném megmagyarázni, amelyek gyakran előfordulnak az IÉI üzenetekben. Krisztus mondja: *„…legyetek eggyé, ahogy a Szentháromság Egy és Ugyanaz." (1989. október 10.)* Vagy egy másik kijelentésben: *„Imádkozzatok, hogy Nyájam éppúgy Egy legyen, ahogyan Én és az Atya Egy és Ugyanaz vagyunk." (1989. március 29.)*

Meg kell említenem egy igen fontos tényt, amikor Krisztus az „ugyanaz" szót használja, az mást jelent, mint amit az olasz vagy a francia fordításban használnak, ahol megváltozott az értelme. Szeretném hangsúlyozni, hogy a fordításoknak vannak gyenge pontjai, amelyekért nem vállalhatok felelősséget. Angolul, (ami az üzenetek eredeti nyelve) nem azt jelenti, hogy „ugyanaz a Személy", hanem azt, hogy „egyenlő" a „lényeg egységében".

Vannak részek, amelyekben viszont a Szentháromság beszél személyesen. De így is egyértelmű, például a következő részben: *„Ó… most be fog térni Sebeimbe, enni fogja Testemet és inni fogja Véremet! Eljegyzem Magamnak, és Enyém lesz az örökkévalóságra. Felfedem előtte iránta való Szeretetemet, ajka attól kezdve Utánam fog szomjazni, és szíve lesz Fejem pihenőhelye."* Ezután azonnal a Szentlélek szólt: *„És Én, a Szentlélek, leszállok rá, hogy felfedjem előtte az Igazságot és mélységünket. Általa fogom a világot figyelmeztetni, hogy az adományok között a legnagyobb: a SZERETET."* Akkor a Szentháromság szólt: *„Ünnepeljünk! Az egész Menny ünnepeljen!" (1990. december 22.)*

A keresztény hit egyik legnagyobb misztériuma a Szentháromság misztériuma: a három Személy egysége mindegyikük különböző vonásaival együtt, és a köztük lévő kapcsolat. Az a tény, hogy a Szentháromság ilyen végtelen misztérium, ne riasszon el minket attól, hogy dicsőítsük csodáit és beszéljünk Róla, bár az emberi nyelv sohasem lesz képes kifejezni az „Egy és mégis Három" szépségét és nagyságát. Mert a Szentháromság

misztériuma hitünknek annyira központi igazsága, hogy a hit más misztériumai fölött áll és megvilágosítja azokat. Erre igen világosan rámutat a Katolikus Egyház Katekizmusa:

> A Szentháromság misztériuma hitünk és keresztény életünk központi misztériuma. Magának az Istennek a misztériuma. Hitünk minden más misztériumának forrása és fénye, amely a többit megvilágosítja. „A hit igazságának hierarchiájában" a leglényegesebb és a legalapvetőbb tanítás. „Az egész üdvtörténet nem más, mint annak az útnak és azon eszközöknek a történelme, melyeken keresztül az egy és igaz Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek magát kinyilatkoztatja, kibékül és egyesül azokkal az emberekkel, akik bűneiktől megválnak." (KEK 234)

4. kérdés: Protológia és Eszkatológia

> *Nehézségek mutatkoztak a protológia[1] és az eszkatológia[2] kérdésében is. Milyen értelemben lehet a léleknek „Istenlátása" mielőtt testet öltött volna? És hogyan látja Ön az új pünkösd helyét az üdvösség történetében a parúziával[3] és a holtak feltámadásával kapcsolatban?*

Protológia: Nem hiszek a reinkarnáció semmilyen formájában sem. Ellenkezőleg, írásaim a reinkarnáció és a New Age ellen beszélnek: *„A Sátán tanai azt tanítják, hogy higgyetek a lélekvándorlásban, pedig nincs lélekvándorlás. Gyermekem, ők a vallásosság külső látszatát keltik, de elvetik belső erejét: a Szentlelket és a Szentáldozást." (1992. április 19.)* Az a rész, amelyre Ön utal, talán a következő lehet:

> *„Majd lelked a ragyogó Fény közepén meg fogja látni azt, amit egykor a pillanatnak abban a töredékében, teremtésed pillanatában látott... Meglátja Őt, aki elsőként tartott Kezében, a Szempárt, amely elsőként látott téged... Meglátja a Gyengéd Atyát, a ti Teremtőtöket..." (1991. szeptember 15.)*

E rész nyelvezete költői és misztikus. A fentiek semmiképpen sem vonatkoznak a lélek preegzisztenciájára. Inkább arra, hogy Isten miként áld meg és szeret minden lelket teremtésétől kezdve. Én hiszem, hogy Isten minket saját képére teremtett, lelkünk közepébe tette pecsétjét, és emiatt él az emberekben természetes vágyakozás Teremtőjük után, amit csak Ő tud kielégíteni, ahogy Szent Ágoston mondja: „A lélek Isten számára van teremtve, nem pihenhet meg mindaddig, míg Istenben meg nem pihen." E mondaton keresztül próbáltam meg kifejezni azt a fontos dolgot, hogy Isten képét fogantatásunktól kezdve hordozzuk lényünk belsejében.

Eszkatológia: Azt mondják rólam, hogy a millenarizmus[4] rossz változatát támogatom, új rendet akarok kialakítani, egy anyagi „Új Eget és Új Földet" Krisztus második eljövetele *előtt*. Ez nem igaz, és az üzenetekben sem található sehol sem. Tudatában vagyok annak, hogy a katolikus Egyház elítéli az ilyen fajta millenarizmust, ahogy a Katolikus Egyház Katekizmusa írja:

---

[1] A szerk.: A Kinyilatkoztatás tanítása a világ és az emberiség kezdeteiről.
[2] A szerk.: A végső dolgokra vonatkozó teológiai tanítás.
[3] Jézus Krisztus dicsőséges második eljövetele.
[4] A szerk.: Téves felfogás, mely szerint Jézus Krisztus ezer éves földi uralma az Ő dicsőséges második eljövetele előtt bekövetkezik.

> Ez az antikrisztusi csalás már kirajzolódik a világban, azon események révén, valahányszor föltételezik, hogy a történelemben meg lehet valósítani a messiási reménységet, amely nem benne tud teljesedni, hanem csak felette, az eszkatológikus ítéleten keresztül. Az Egyház elvetette Isten országának szelídebb alakban jelentkező meghamisítását is, mikor az a millenarizmus neve alatt fellépett, főként az evilági messianizmus politikai formájában, ami „belső lényegénél fogva eltévelyedés". (KEK 676)

Az IÉI üzenetekben sokszor szerepelnek ilyen kifejezések: „Új Ég és Új Föld", valamint a „Második Pünkösd" vagy esetenként az „Új Pünkösd", de ezeket jelképes értelemben kell felfogni, nem pedig úgy, hogy még Krisztus második eljövetele előtt megvalósulna egy második gazdasági rend. E szavak azt a nagy reményt fejezik ki, hogy Krisztus bensőnkben fog megújítani minket a Szentlélek erejében. A hit újjáéledésére és az Egyház megújulására vágyunk. És a gyümölcs, amit ettől a megújulástól remélünk, az Krisztus megosztott Teste sebének gyógyulása. Már XXIII. János pápa is előre látott ilyen megújulást, amikor a Második Pünkösdért imádkozott: „Ó, isteni Lélek... újítsd meg napjainkban a második Pünkösd csodáit!" És jelenlegi pápánk, II. János Pál is használta különböző esetekben e kifejezést, mint például Joseph Chalmers atyának, a „Kármel hegyi Boldogságos Szűz Mária testvérei" szerzetesrend prior generálisának írt levelében 2001. szeptember 8-án: „ ...az isteni kegyelem bőségéért imádkozom az Ön számára. Szálljon le Önre a Szentlélek mint egy második Pünkösd, és világosítsa meg Önt, hogy felismerje irgalmas mennyei Atyánk akaratát! Így lesz Ön képes a férfiakhoz és a nőkhöz olyan formában szólni, ami számukra érthető és hatékony." (Acts 2:1-13)

Az én írásaim is hasonló jelképes nyelven beszélnek a hit feléledéséről, hogy az Úr felállíthassa Trónját és felépíthesse országát a mi lelkünkben: *„Jöjjetek és értsétek meg! Akkor jön el az Új Ég és az Új Föld, amikor elhelyezem bennetek Trónomat, mert ingyen fogok vizet adni az Élet forrásából mindenkinek, aki szomjazik."* (1995. április 3., vö. Jel 21,6)

Azt hiszem, a megígért megújulás már elkezdődött, és csak kegyelemből van felettünk Isten irgalma, hogy az egész emberiségre kiárassza Lelkét, mint azelőtt még sohasem a történelem folyamán, és Lelke folytonosan növekedni fog, ahogy a kegyelem napsugaraként ránk ragyog napjainkban, hogy meggyógyítson minket.

Az Úr megtisztelt azzal, hogy megmutatta nekem, milyen állapotban van napjainkban a keresztények hite. Siralmas állapotban, ez a legkevesebb, amit mondhatok róla. Sok üzenet írja le szomorúan a hitehagyást, ami rátelepedett a keresztény világra. Az Úr azonban reményt nyújt nekünk, elmondja, hogy lesz (és van is) megújulás, átváltozás és újjáéledés a Szentlélek segítségével. A Szentlélek kegyelme szomjúságot kelt Isten után. Íme néhány részlet: *„Szentlelkem kiemel benneteket nagy hitehagyásotokból, hogy egybekeljen veletek. Lehullik rólatok korszakotok nyomorúsága, mert Saját Kezemmel veszem le rólatok halotti lepleteket, hogy menyegzős köntösötökbe öltöztesselek." (1990. október 20.) „Meg fogom újítani az egész teremtést, mindnyájatokat meg foglak újítani Szentlelkemmel." (1991. június 27.)*

Írásaim nem beszélnek arról, hogy az Úr mikor vagy milyen mértékben fogja felépíteni országát, amit mindannyian remélünk és amiért imádkozunk az Úr imájában: „Jöjjön el a te országod!" Azt hiszem, már el is kezdődött bennünk, és növekedése mindig magában foglalja együttműködésünket és jóakaratunkat. Azt hiszem, hogy a megújulás már megindult, lassanként itt lesz mint a tenger áradása, amit senki sem tud megállítani.

Az Új Pünkösd vagy Második Pünkösd – megújulásunk reménysége. A Szentlélek kiáradása meg fogja újítani a teremtést. Isten ezt az IÉI üzenetben a Jelenések könyve 21. fejezetéhez hasonlítja. Íme egy részlet:

> *„Jöjjetek, és értsétek meg! Akkor jön el az Új Ég és az Új Föld, amikor elhelyezem bennetek Trónomat, mert ingyen fogok vizet adni az Élet forrásából mindenkinek, aki szomjazik. Engedjétek meg ezért Szentlelkemnek, hogy Országomba és az Örök Életbe vigyen benneteket. A gonosznak ne legyen többé hatalma felettetek, nehogy meghaljatok! […] Engedjétek, hogy Szentlelkem megművelje talajotokat és földi Édent készítsen bennetek. Szentlelkem alkosson Új Földet, hogy virágba borítsa bennetek földeteket, hogy megsemmisüljön első földetek, amely az ördög birtoka volt. Akkor ismét fel fog ragyogni Dicsőségem bennetek, és isteni Világosságomban ki fog hajtani és fel fog növekedni minden isteni mag, amelyet Szentlelkem hintett el bennetek […] engedjétek ezért, hogy Szentlelkem új Paradicsommá, új Földdé tegye lelketeket, amelyben otthont készíthetünk Magunknak (a Szentháromságnak)!”*

(Az én kérdésem): És mi lesz az új Éggel, Uram?

> *„Az Új Éggel? Az is bennetek lesz, amikor Szentlelkem szentségben fog uralkodni felettetek. Szentlelkem, aki Velem együtt ül Trónomon, fel fog ragyogni sötétségetekben, mint ragyogó nap az égbolton, mert meg fogjátok kapni a Szót, hogy úgy tudjátok kifejezni gondolataitokat és úgy beszéljetek, ahogyan Én szeretném. Amit kimondotok, az egyetértésben lesz az Én Képmásommal és az Én gondolatommal. Amit tesztek, azt Hozzánk hasonlóan fogjátok tenni, mert Atyátok Lelke fog bennetek beszélni. És a ti Új Világotok együtt kel útra Szentlelkemmel, hogy meghódítsa az Én Dicsőségemre a csillagok (az emberek) maradékát, és azokat, aki nem tisztelték Törvényemet, akik múló árnyékként teljesen belesodródtak a sötétségbe, akik sohasem ismerték meg a reményt és a szentséget, amelyet a ti időtök számára tartottam fenn.*
>
> *Az Új Ég akkor jön el, amikor Szentlelkem kiárad mindnyájatokra a magasságokból, a legmagasabb égből. Igen, el fogom küldeni Szentlelkemet nektek, hogy Új Éggé tegye lelketeket, hogy ebben az Új Égben háromszorosan megdicsőüljek. Miként kiegyenesedik azok ösvénye, akik megkapták Szentlelkemet, az ő sötétségük és homályuk is kivilágosodik. Felépülve lángoló csillagokká lesznek, amelyek mindörökre megvilágítják sötétségünket. Hamarosan el fog tűnni ez a föld és ez az ég, mert Trónom ragyogó dicsősége fog bennetek felragyogni.” (1995. április 3.)*

Ahogy Ön is bizonyára látja, ez jelképes és költői nyelvezet a megújulás vagy az új Pünkösd leírására. Folyamatosan magyarázom az embereknek, hogy ne várjanak Istentől rendkívüli eseményeket, mert Isten inkább rejtett módon munkálkodik, bár nyelvezete olykor kifejező és erőteljes. Az új Pünkösdöt nem úgy kell várni, hogy majd lángok jelennek meg a fejünk felett. Amikor Isten cselekszik, akkor azt oly csendesen, olyan rejtett módon teszi, hogy akik szenzációs eseményeket várnak, észre sem veszik azonnal.

5. kérdés: Az IÉI üzenet mint mozgalom?

Valójában mi az Igaz Élet Istenben mozgalom, és mit kíván követőitől? Milyen a felépítése?

Az Igaz Élet Istenben üzenet nem mozgalom, hanem apostoli felszólítás

Az IÉI üzenet nem mozgalom, és hivatala sincs. Egyszerűen csak mindenkit meghív a kiengesztelődésre és az egységre, tekintet nélkül arra, hogy kiről van szó. A felszólítás nemcsak a keresztényekre vonatkozik, hanem azokra is, akik nem keresztények, azért, hogy kereszténnyé váljanak. Az IÉI üzenet sugalmazott írásait olvasva számos zsidó, mohamedán, buddhista és hindu vallású személy keresztelkedett meg annak ellenére, hogy az írások lelkisége Szentháromságos szemlélődő lelkiség, és teljesen bele van ágyazódva a kereszténységbe. Ezért imádkozott Krisztus az Atyához*: „…nemcsak értük könyörgök, hanem azokért is, akik szavukra hinni fognak bennem." (Jn 17,20)* Így a kegyelem által Isten sok kaput kinyit. Így például már az írások kezdetén megmondta nekem Isten, hogy ez az apostoli mű életre fog kelni.

„Isten meg fogja adni neked az Ő békéjét és az Ő erejét, amikor elérkezik annak ideje, hogy megmutasd az üzeneteket. Isten azt akarja, hogy add tovább az embereknek az üzeneteket…" (Őrangyalom szavai, 1986. augusztus 6.) *„Nem kell félned. Jézus Krisztusnak fogsz dolgozni. Segíteni fogsz másoknak lelkileg növekedni…"* (Őrangyalom szavai, 1986. augusztus 7.) *„Ha majd elteltél Szentlelkemmel, képes leszel másokat is Hozzám vezetni, és sokan lesztek."* (Jézus szavai, 1986. szeptember 5.) *„Azáltal, hogy téged ilyen módon hívlak, másokat is vezetni akarok, azokat, akik elhagytak és nem hallgatnak Rám. Emiatt van ez írott formában."* (Az Atya szavai, 1986. november 18.)

A hirosimai buddhista szerzetesek is tudomást szereztek az üzenetekről, és meghívtak, hogy beszéljek templomukban. A katolikus püspök is jelen volt. Az atombomba ledobásának emléknapjára gyűltek össze. Teljesen keresztény volt az üzenet, amit bemutattam nekik. Majd megajándékoztam őket egy igen nagy rózsafüzérrel, amelyet felakasztottak a falra, hogy mellette meditáljanak. Felkínáltam nekik továbbá egy fatimai Szűzanya szobrot, amelyet a templom udvarában helyeztek el.

Az IÉI üzenetek zsidó olvasói kérték a keresztséget, és egyikük lefordította az üzenetek első kötetét héber nyelvre. Most a kiadónál van és megjelenésre vár. Ezek a zsidó emberek mindannyian Izraelben élnek.

Nemrég Bangladesben kértek meg arra, hogy szóljak az emberekhez Dakkában szabad ég alatt. A rendezők meghívták az imámot a mecsetből, aki elfogadta kérésüket, hogy imájával nyissa meg az imatalálkozót, amelyen sok mohamedán vett részt. Voltak továbbá hinduk és buddhisták is, és eljöttek katolikus papok is. Az üzenetek, amelyeket felolvastam, ismét teljesen keresztény lelkületűek voltak (az IÉI üzenet sugalmazott írásaiból). A leglényegesebb felolvasott üzenet arról szólt, hogy fedezzék fel Istent mint Szeretetet. Kössenek békét Istennel és felebarátjukkal, engesztelődjenek ki egymással és tanulják meg tisztelni egymást. A találkozó befejeztével két mohamedán ember akart kereszténnyé válni és megkeresztelkedtek. *„Azt akarom, hogy minden nemzet hallja meg Szavamat! Én foglak tanítani, és megmutatom a követendő utat." (Az Atya szavai, 1987. január 10.)*

Szemlélődő tanítások

A sugalmazott írások megtanítják az olvasókat arra, hogy megismerjék és megértsék Istent. Sokan hisznek Istenben, de nem ismerik Őt. Az írások arra buzdítanak, hogy legyünk bensőséges kapcsolatban Istennel, ami Vele egyesült életre vezet. A Szentlélek által Jézusban egyesülve a hívők megkapják a lehetőséget, hogy ők is ugyanazt az életet éljék, a krisztusi életet.

A Szentírás mondja: *„Ne a bölcsességével dicsekedjék a bölcs, sem az erejével az erős, és a gazdag se a gazdagságával dicsekedjék, hanem aki dicsekedni akar, azzal dicsekedjék, hogy van benne értő lélek és ismer engem." (Jer 9,23-24)*

Imacsoportok alakítása

Az IÉI üzenet arra tanít, hogy gyakoroljuk a szív egyszerű imáját, és életünket alakítsuk szüntelen imádsággá, ami azt jelenti, hogy állandóan Istenben élünk és Isten pedig mibennünk. Határozott felszólítás is van benne az imacsoportok megalakítására az egész világon. Eddig több mint hatvan országban rendeztek találkozókat, amit én tanúsítok. Ezekben az országokban imacsoportok is alakultak. Több is alakult országonként. Franciaországban jelenleg negyvennyolc ökumenikus csoport van, amelyeket az IÉI üzenet lelkisége hatja át. Brazíliában, amely nagyobb ország, több mint háromszáz csoport van. Minden imacsoport a rózsafüzérrel kezdi az imatalálkozót, akár katolikus, görög ortodox, lutheránus, anglikán vagy baptista.

„Mennyire vágyom arra a napra! Arra a napra, amikor elküldelek az egész emberiséghez. Megtanulnak Engem szeretni és jobban megérteni. A Bölcsesség az egész emberiséggel meg fogja osztani gazdagságát." (Jézus szavai, 1987. január 25.)

Buzdítás az Egyház tanításához való hűségre

Az írásokat olvasva megtanulhatjuk, miként maradjunk hűségesek az Egyházhoz. Azt szoktam mondani az embereknek, hogy „még ha kidobnak is titeket a templomból, akkor is menjetek vissza az ablakon keresztül, de soha ne hagyjátok el a templomot!" Az üzenetek arra tanítanak, hogy látogassuk az Oltáriszentséget, és töltsük Jézussal az időt imádásban. Arra tanítanak, hogy tanuljuk meg magunkat megtagadni, bűnbánatot tartani, böjtölni és különösen a bűnbánat szentségéhez járulni. Arra buzdítanak, hogy vágyva vágyjunk szentmisét hallgatni, ha lehet naponta. Felhívják a figyelmet az Oltáriszentség fontosságára.

„A Szentáldozás által megszentelem mindazokat, akik magukhoz vesznek Engem, átistenítem őket, hogy hús legyenek az Én Húsomból és csont az Én Csontomból. Miközben részesültök Belőlem, aki Isten vagyok, ti és Én egy testté leszünk lelkileg egyesítve. Rokonokká leszünk, mert Én istenekké tehetlek benneteket a részesedés által. Istenségemmel átistenítem az embereket..." (Jézus szavai, 2000. október 16.)

Tevékenységek: A felebaráti szeretet házai, amelyeket az IÉI üzenet olvasói tartanak fenn

Még 1997-ben, miután a kegyelem által Boldogságos Anyánk látomásában részesültem, mialatt kint álltam a betlehemi Születés téren, hallottam szavait is, hogy nem elégséges a lelki táplálék, hanem gondolni kell a szegényekre is és táplálni kell őket. Amikor ezt elmondtam imacsoportunknak, sokan azonnal és önként jelentkeztek, hogy segítsenek

nekem szeretetházakat nyitni a szegények táplálására. Beth Myriam (Mária háza) a nevük. Egy van Bangladeshben, négy Venezuelában, három Brazíliában, kettő a Fülöp szigeteken, egy árvaház van Kenyában. Hamarosan megnyílik egy Beth Myriam otthon Puerto Ricóban, egy Indiában, egy Romániában és egy árvaház Ukrajnában. Ehhez információkat is csatolok. (2. melléklet.) Minden munka önkéntes alapon történik. A Beth Myriam otthonok adományokból működnek. Helyi kezdeményezések, helybeli házakban, csatlakozó szervezet nélkül. Önfenntartók. Az imacsoportok tartják fenn és szolgálják ki saját maguk a szegényeket. Igyekeznek az étkezésen kívül orvosi ellátást, ruhát, és a gyerekeknek nevelést is adni. Az állandó imádság lelkületében élnek, és ökumenikus alapon működnek.

Alapíts Beth Myriam-okat mindenütt, ahol csak tudsz! Emeld fel az elnyomottat, és segítsd az árvát! Védj meg Engem, ments meg a nyomortól, oltalmazz és táplálj, vedd át terhemet és fáradozásaimat, gyámolíts és bátoríts, de mindenekfelett szeress Engem! Amit testvéreim közül a legkisebbnek teszel, azt Nekem teszed... Megáldom életem támogatóit. Maradjanak erényesek és szeressenek mindenkit! Veled vagyok. (Jézus szavai, 2002. március 27.)

Felszólítás az evangelizációra

Az olvasók között vannak olyanok, akiket annyira megérintett az IÉI üzenet, hogy úgy érezték, tanúvá lehetnek az egész világon és segíthetnek terjeszteni a jó hírt. Készséges eszközeivé lettek a Szentléleknek, aki megadta nekik a szó kegyelmét és a hit értelmét. Mára már el tudnak menni tanúságot tenni szerte a világban. Felszólítják az embereket az imádságos életre és megtanítják őket, hogyan alakítsanak imacsoportokat. A cél az, hogy rávegyék őket életük megváltoztatására és a szüntelen imára. A dakkai imacsoportból például néhányan kijárnak a falvakba (a mohamedánokhoz) és felolvassák nekik az üzeneteket. Sokan hisznek nekik és keresztényekké akarnak válni.

„A Szeretet Tűzhelyének Élő Fáklyáivá akarom őket tenni. Tisztelj Engem, és hirdesd az Evangéliumot, szeretettel a Szeretetért!" (Jézus szavai, 1989. január 27.)

Szűz Mária tisztelete

Az IÉI üzenet rávezet, hogy legyünk Isten Anyjának gyermekei, mert az Ő Szeplőtelen Szíve elválaszthatatlan Jézus Szentséges Szívétől és teljes egységben van Vele. Édesanyánk segít minket, és mi tudjuk ezt. Mindenki, aki az imacsoportokhoz csatlakozik, akár protestáns vagy más vallású, tanítást kap arról, hogy tisztelje Szűzanyánkat, szentjeinket és imádkozzon hozzájuk.

„Nem vetted észre, hogy Szívem mennyire meghatódik, és mennyire kedvez Ő Szívének? Hogyan tagadhatnék meg bármely kérést e Szívtől, amely Királyotokat e világra hozta? Áldja minden hívő az Ő Szívét! Ha az Ő Szívét áldjátok, azáltal Engem áldotok." (Jézus szavai, 1996. március 25.)

Igaz Élet Istenben társulatok

Egyes országokban vannak IÉI társulatok, amelyek hivatalos ügyek intézésére alakultak: segítik ezt az evangelizációs művet és a könyvek kiadását. Más helyeken azért hoztunk létre IÉI társulatokat, hogy eleget tegyünk az ország helyi törvényeinek. Egy példa erre, hogy postafiókot lehessen nyitni IÉI néven. Sohasem gondoltam azonban mozgalom szervezé-

sére. A könyveket már harmincnyolc nyelvre lefordították, és én sehonnan sem kaptam tiszteletdíjat, kivéve a Parvis kiadót, mert náluk ez így szabályos. Ezt az összeget a szeretetművek megsegítésére, a könyvkiadásra, valamint az útiköltség fedezésére fordítjuk, amikor a harmadik világ országaiba hívnak tanúságot tenni, de a vendéglátók nem tudják kifizetni az útiköltséget.

Más tevékenységek

Az imacsoportok önkéntesei minden második évben segítenek nekem megszervezni az ökumenizmussal foglalkozó nemzetközi szimpóziumot. Ez egyben zarándoklat. Eddig négy ilyen alkalom volt. A legnagyobb a 2000. évben, a Szentföldön lett megtartva (amikor a Szentatya ott tartózkodott), amelyre négyszázötven résztvevő érkezett ötvennyolc országból. Hetvenöt pap volt velünk tizenkét különböző egyházból. Ebben az évben, 2002-ben Egyiptomba készülünk.

Mindent összegezve, szeretem az Úr Házát és mindenekfelett szeretem az Istent. Adósa vagyok azért a kegyelemért, amit adott nekem. Egyszer így szólt hozzám: „Ingyen adtam neked, ingyen is add tovább!" Ezt próbálom tenni. Ingyen adom tovább Szavait mindenkinek, aki meg akarja hallgatni.

Újból megköszönöm Önnek, hogy megengedte az írásaimmal és tevékenységemmel kapcsolatban feltett kérdések tisztázását. A web oldalon www.tlig.org címen több információ is található. Nagyon kérem Önt, üdvözölje nevemben Őeminenciája, Joseph Ratzinger bíborost, Őeminenciája, Monsignore Tarcisio Bertonét és Monsignore Gianfranco Girottit, valamint a Hittani Kongregáció Tanácsának kiváló tagjait, újból megköszönve nekik a lehetőséget, hogy beszámolhattam munkámról. Készséggel válaszolok szóban és írásban is további kérdéseikre, amennyiben felmerülnek. Készséggel elfogadom tanácsaikat, amelyek világosabbá tehetik az IÉI üzenetben található egyes kifejezéseket. Ha szükséges, könyveim újabb kiadásaihoz hozzáfűzhetek ilyen magyarázatokat.

Fogadja jókívánságaimat és szívélyes üdvözletemet,

az Ön őszinte híve Krisztusban.

Vassula Rydén

Vassula Rydén

CONGREGATIO
PRO DOCTRINA FIDEI

COPIA

00120 Città del Vaticano,
Palazzo del S. Uffizio

10 luglio 2004

PROT. N. 54/92-19631
(In responsione fiat mentio huius numeri)

Eminenza/Eccellenza,

come Ella sa, nel 1995 questa Congregazione ha pubblicato una Notificazione sugli scritti della Sig.ra Vassula Rydén. Successivamente, a seguito di una richiesta della medesima, vi è stato un dialogo approfondito, a conclusione del quale la suddetta Vassula Rydén, con lettera del 4 aprile 2002, poi pubblicata sull'ultimo volume di «True Life in God», ha fornito utili chiarificazioni circa la sua situazione matrimoniale, nonché circa alcune difficoltà che, nella citata Notificazione, erano state avanzate nei confronti dei suoi scritti e della sua partecipazione ai sacramenti (cfr. Allegato).

Dal momento che in codesto Paese vi è stata una certa diffusione degli scritti in oggetto, questo Dicastero ha ritenuto utile informarLa di quanto sopra. Allo stesso tempo occorrerà richiamare i fedeli cattolici, per quanto riguarda la partecipazione ai gruppi di preghiera di carattere ecumenico organizzati dalla medesima Sig.ra Rydén, ad attenersi alle disposizioni dei Vescovi diocesani.

Nel comunicarLe quanto sopra profitto della circostanza per confermarmi con sentimenti di profonda stima

dell'Eminenza/Eccellenza Vostra Rev.ma
dev.mo

✠ Joseph Card. RATZINGER
Prefetto

(con Allegato)

Ai Presidenti delle Conferenze Episcopali di
Francia, Svizzera, Uruguay, Filippine, Canada

HITTANI KONGREGÁCIÓ

00120 Vatikán város,
a Szent Officium palotája,
2004. július 10.

Prot. N. 54/92-19631

Eminenciás Uram!

Amint Ön előtt ismeretes, e Kongregáció 1995-ben Közleményt adott ki Vassula Rydén írásaival kapcsolatban. A későbbiekben, Vassula kérésére mélyreható párbeszéd kezdődött. A párbeszéd befejeztével Vassula Rydén 2002. április 4-én írt levelében, amely később az „Igaz Élet Istenben" üzenet utolsó köteteihez lett csatolva, fontos adatokat közölve tisztázta házassági állapotát és azokat a problémákat, amelyeket a fent említett Közlemény vetett fel írásaival és a szentségekhez való járulásával kapcsolatban. (Lásd a csatolmányt.)

Mivel az Ön országában is bizonyos mértékben elterjedtek az említett írások, ezért a Kongregáció fontosnak látta, hogy a fentiekről értesítse Önt. A Vassula Rydén által szervezett ökumenikus jellegű imacsoportokkal kapcsolatban ugyanakkor fel kell szólítani a katolikus hívőket arra, hogy tartsák magukat az egyházmegyés püspök rendelkezéseihez.

A fentiek közlésével együtt felhasználom az alkalmat arra, hogy kifejezzem nagyrabecsülésemet,

Eminenciás Uram őszinte híve

+Joseph Ratzinger bíboros
a Kongregáció prefektusa

(csatolmányok)

Kapják:
a francia, a svájci, az uruguayi,
a Fülöp-szigeteki és a kanadai
Püspökkari Konferenciák elnökei

TARTALOMJEGYZÉK

1986 9
1987 19
1988 185
1989 292
1990 396
1991 490
1992 586
1993 664
1994 725
1995 781
1996 842
1997 895
1998 935
1999 977
2000 1001
2001 1033
2002 1056
2003 1082
Függelék A: Imádságok 1108
Függelék B: Vassula és a Hittani Kongregáció 1110
Tartalomjegyzék 1147

Kiadó: Igaz Élet Istenben Alapítvány, Budapest, 2023
A *Foundation for True Life in God* (Genf, Svájc) engedélyével.
Felelős kiadó Holiczáné Fuchs Klára

ISBN 978-963-89030-4-4

